UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 00677398 0

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

LEXICON PLATONICUM

SIVE

VOCUM PLATONICARUM

I N D E X.

CONDIDIT

D. FRIDERICUS ASTIUS.

25255

VOL. I.

LIPSIAE 1835.

IN LIBRARIA WEIDMANNIANA.

PA
4333
A92
V.1

22525
27/4/92

L. S.

In vocum Platonicarum indice conficiendo omnis mea cura versata est in hoc, ut sermonis Platonici, tam veri quam simulati (in scriptis videlicet quae Platonis feruntur), thesaurum recluderem reclusumque ita disponerem, ut et loci Platonici et variae nominum verborumque formae suo quaeque loco facile possent inveniri. Immensi autem operis ne immensa exsisteret moles, brevitati ita consului, ut nihil quidem praetermitterem quod ad sermonem Platonicum illustrandum videretur pertinere, rerum autem explanatione, locorum similium comparatione variarumque lectionum censura plane abstinerem. In re critica ita versatus sum, ut, nulli quam vocant textus recensioni addictus, eas sequerer scripturas quae librorum MSS. praestantissimorum (velut Clarkiani s. Bodleiani, Parisiensis A., Vaticanorum Δ et Θ, Venetorum Π et Σ al.) stabilitae essent auctoritate, et discrepantes librorum edd. scripturas brevissime signarem apposito v. (vulgo, h. e. ed.

Stephan. [cuius edit. paginae numeris et litteris indicantur]) vel al. (alii, h. e. ed. Bekker. vel Stallbaum.). Coniecturas meas interrogationis signo notavi. Reliqua quibus usus sum sigla (ut *cum v.*, h. e. cum verbo, *pr.*, h. e. proprie, *praec.*, h. e. praecipue, *verb.*, h. e. verbale al.) ex orationis continuatione per se patent. Libros Platonicos ita signavi:

Alc. I. II., h. e. Alcibiades prim. et secund.
Apol. — Apologia.
Ax. — Axiochus.
Charm. — Charmides.
Clit. — Clitophon.
Conv. — Convivium.
Crat. — Cratylus.
Crit. — Crito.
Def. — Definitiones.
Dem. — Demodocus.
Epin. — Epinomis.
Ep. — Epistola.
Eryx. — Eryxias.
Euthyd. — Euthydemus.
Euth. — Euthyphro.
Gorg. — Gorgias.
Hipp. mai., min. — Hippias maior et minor.
De lege — dialogus qui vulgo *Minos* inscribitur.
Legg. — Leges.
Locr. vid. *Tim.*
De lucri cup. — dialogus qui *Hipparchus* inscribitur.
Menex. — Menexenus.
Men. — Meno.
Parm. — Parmenides.
Phaed. — Phaedo.
Phaedr. — Phaedrus.

Phil. h. e. Philebus.
Pol. — Politia.
Polit. — Politicus.
Prot. — Protagoras.
Riv. — Rivales (vulgo *Amatores*).
Sis. — Sisyphus.
Soph. — Sophistes.
Theaet. — Theaetetus.
Theag. — Theages.
Tim. — Timaeus.
Locr. — liber qui vulgo *Timaeus Locrus* inscribitur.
De virt. — de virtute.

Indicem historicum et geographicum singularis complectetur fasciculus.

Potiora quae adhuc observavi corrigenda haec fere sunt:

Pag. 7. post v. *ἀγανακτητός* ponendum erat verbum *ἀγανακτῶ* (formae videlicet *ἀγανακτέω*, *ἀγαπάω*, *ἀγνοέω* al. ex vulgaribus influxerunt lexicis).
— 9. — voc. *ἀγαπητῶς* collocari debebat v. *ἀγαπῶ*.
— 13. v. 17. pro 240 scrib. 420.
— 15. — 4. a fin. ponendum erat v. *ἀγνοῶ*.
— 29. — 9. a f. post *fratris* adde: vel *sororis*.
— 82. — 24. post v. *μόνον* inser. „Crat. 384. B: *ἀκηκόη* (v. *ἀκηκόειν*)."
— 134. — 16. a f. scrib. *λόγου* pro *λόγον*.
— 148. — 14. a f. scrib. *ἐρωτημάτων*.
— 149. — 4. a f. pro *ἀνηλώσαμεν* scrib. „*ἀναλώσαμεν* (sic codd.)."
— 163. — 20. a f. scrib. *δοκεῖ* (*ἀνδρεία*) ...
— 173. — 17. scrib. *γυναῖκες καὶ τἄλλα θηρία γενήσοιτο*.
— 174. — 6. scrib. *Alcibiades*. v. 8. *Prodicus*. v. 10. *Euenus*. v. 12. *Socrates*.
— 192. — 22. post *ἦν* interp. „(Vat. Δ *ἤ*)."
— 302. — 23. scrib. „*τῇ καὶ τῇ δὲ* (v. *τῇδε καὶ τῇδε*)."
— 386. — 18. scrib. vel *eius peritus*.
— 388. — 24. a. f. scrib. *terrester*.

Pag. 436. v. 15. a. f. pro „etiam *opus sum*" scrib. „impers. *opus esse*."
— 455. — 3. interp. „δημοκοπικός, vid. δημοτικός."
— 467. — 23. delenda „διαζεύγνυμι — cet."
— 500. — 19. pro πέρι scrib. περὶ.
— 581. — 20. a f. pro *omisso* scrib. *non anteced.*
— 589. — 11. a f. scrib. ἔγκαυμα.
— 601. — 11. post v. *expleri* interpon. *oporteat.*
— 611. — 8. a f. scrib. εἰκάσειεν pro εἰκάσειν.
— 621. — 16. a f. leg. οἷόν τ' pro οἵόν τ'.
— 623. — 13. a f. leg. *alicuius* pro *alius.*
— 632. — 18. a f. scrib. „quod cohaeret" pro „*quod cohaeret.*"
— 639. — 4. a f. scrib. „vid. p. 189."
— 656. — 10. scrib. „sortis" pro „fortis."
— 704. — 7. a f. v. ἐναντιοῦμαι ante ἐναντίωμα p. 707, ubi nunc ἐναντιόω intersertum legitur, collocandum erat.

Leviora, velut αγαθός pro ἀγαθός p. 2. v. 11. a f., ἄλλ' pro ἀλλ' p. 602. v. 18. a f., ἐχῃ pro ἔχῃ p. 608. v. 3., μαλισθ' pro μάλισθ' p. 617. v. 16. a f., nihil est quod memorem.

Dab. Monach. mense August. MDCCCXXXV.

Fr. Ast.

A.

ἄλφα, τό. Crat. 405. C: ὅτι τὸ ἄλφα σημαίνει τὸ ὁμοῦ. 404. B: ἀπὸ τοῦ πάντα τὰ καλὰ εἰδέναι . . . Ἅιδης ἐκλήθη. 393. E. et 399. B: τοῦ ἄλφα. 407. B: τῷ ἄλφα . . . χρησάμενος. 405. D: μεταβαλόντες . . . ἄλφα. 431. E: τό τε ἄλφα καὶ τὸ βῆτα . . . τοῖς ὀνόμασιν ἀποδιδῶμεν. 427. C: τὸ . . . ἄλφα τῷ μεγάλῳ ἀπέδωκε καὶ τῷ μήκει τὸ ἦτα, ὅτι μεγάλα τὰ γράμματα.

ἆ, *ah* (increpandi et reprehendendi vim habens). Hipp. mai. 295. A: Ἆ μὴ μέγα, ὦ Ἱππία, λέγε.

ἄβατος, ὁ ἡ, *accessu*, *aditu* vel *traiectu difficilis*. Legg. X. 892. E: εἰ δὲ ἄβατος ἦν (ὁ ποταμός). Ib. ὁ μέλλων . . . λόγος . . . σχεδὸν ἴσως ἄβατος. Critia 113. D: ὥστε ἄβατον (τὸν γήλοφον) ἀνθρώποις εἶναι. * *non adeundus*, *sacer*. Critia 116. C: ἱερὸν ἅγιον . . . ἄβατον ἀφεῖτο. Lach. 183. B: τὴν . . . Λακεδαίμονα ἡγουμένους εἶναι ἄβατον ἱερόν. * *intactus*, *integer*. Phaedr. 245. A: λαβοῦσα ἁπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχήν.

ἀβελτερία, ἡ, *insipientia*, *stupiditas*. Theaet. 174. C: ἡ ἀσχημοσύνη δεινή, δόξαν ἀβελτερίας παρεχομένη. Conv. 198. D: ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπ' ἀβελτερίας ᾤμην δεῖν τἀληθῆ λέγειν περὶ ἑκάστου τοῦ ἐγκωμιαζομένου.

ἀβέλτερος, έρα, ερον, *fatuus*, *stupidus*. Pol. III. 409. C: ἀβέλτερος αὖ φαίνεται. Phil. 48. C: ἣν δὴ λέγομεν ἀβελτέραν ἕξιν. Hipp. mai. 301. D: ἡμεῖς γάρ, ὦ βέλτιστε, οὕτως ἀβέλτεροι ἦμεν . . . ὥστε cet.

ἀβίαστος, ὁ ἡ, *non coactus*, *sine violentia*. Tim. 61. A: ἀβίαστον δὲ κατατήκει μόνον πῦρ.

ἄβιος, ὁ ἡ, *intolerabilis*, *extremus*. Legg. IX. 873. C: μηδὲ αἰσχύνης τινὸς ἀπόρου καὶ ἀβίου μεταλαχών.

ἀβίωτος, ὁ ἡ, *non vitalis*, h. e., *intolerabilis*. Polit. 299. E: ὥστε ὁ βίος . . . ἀβίωτος γίγνοιτ' ἄν. Hinc ἀβίωτον est *intolerabile*, *miserrimum*. Pol. III. 407. A: οὐ (ἔργου) ἀναγκαζομένῳ ἀπέχεσθαι ἀβίωτον. Ib. καὶ ἀβίωτον τῷ μὴ μελετῶντι. Legg. XI. 926. B: ἃς (ξυμφορὰς) ἀβίωτον ζῆν κεκτημένῳ. Menex. 246. D: ἡγούμενοι τῷ τοὺς αὑτοῦ αἰσχύναντι ἀβίωτον εἶναι.

ἀβλαβής, ὁ ἡ, *innocens*, *nihil detrimenti afferens*. Phil. 63. A: καθάπερ τὰς τέχνας πάσας ἀβλαβῆ τε καὶ ὠφέλιμον

ἡν ἐπίστασθαι διὰ βίου. 49. E: ὅταν ἔχῃ τις τὴν ἀβλαβῆ (ἕξιν) τοῖς ἄλλοις. Legg. II. 667. E: ἀβλαβῆ λέγεις ἡδονὴν μόνον. Pol. II. 357. B: αἱ ἡδοναὶ ὅσαι ἀβλαβεῖς. *noxae expers, illaesus, salvus vel incolumis. Pol. I. 342. B: αὐτὴ δὲ (ἡ τέχνη) ἀβλαβὴς καὶ ἀκέραιός ἐστιν ὀρθὴ οὖσα. Def. 415. C: σωτηρία περιποίησις ἀβλαβής. 416: σώζειν τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ. Phaedr. 248. C: ἀεὶ ἀβλαβῆ εἶναι (τὴν ψυχήν). *indemnis (is cui damnum resarcitur). Legg. IX. 865. C: ἀβλαβῆ παρεχέτω καὶ ἀζήμιον. Significatione act. et pass.: Legg. XII. 953. A: ὅπως ἂν ... ἀβλαβεῖς τοῦ δρᾶσαί τε καὶ παθεῖν (detrimentum neque inferentes neque accipientes) ἀπαλλάττωνται.

ἄβολος, ὁ ἡ, (equus) *qui nondum amisit dentes primos*, aetatis indices (γνώμονας), h. e., *pullus*. Legg. VIII. 834. C: πώλοις τε ἀβόλοις καὶ τελείων τε καὶ ἀβόλων τοῖς μέσοις.

ἀβουλέω, *nolo, non sustineo*. Pol. IV. 437. C: τὸ ἀβουλεῖν καὶ μὴ ἐθέλειν μηδ' ἐπιθυμεῖν. Ep. VII. 347. A: ὡς ἀβουλῶν ἐμὲ ἐκπλεῖν.

ἀβούλητος, ὁ ἡ, *non voluntarius, invitus*. Legg. V. 733. D: τὸ βουλητόν τε καὶ ἑκούσιον ἀβούλητόν τε καὶ ἀκούσιον ἰδόντα.

ἀβουλία, ἡ, *consilii inopia, imprudentia*. Crat. 420. C: ὥσπερ αὖ ... ἡ ἀβουλία ἀτυχία δοκεῖ εἶναι. Alc. I. 125. E: μῶν ἀβουλία δοκεῖ εἶναι ἡ τῶν κυβερνητῶν (ἐπιστήμη);

ἁβρός, ά, όν, *tener, mollis*. Conv. 204. C: τὸ ... καλὸν καὶ ἁβρὸν καὶ τέλεον καὶ μακαριστόν.

ἁβρότης, ἡ, *mollities*. Conv. 197. D: τρυφῆς, ἁβρότητος, χλιδῆς ... πατήρ. Alc. I. 122. C: τήν τε ἄλλην ἁβρότητα τὴν Περσῶν.

ἁβρύνομαι, *superbio, me iacto* vel *effero*. Apol. 20. C: ἐγὼ γοῦν καὶ αὐτὸς ἐκαλλυνόμην τε καὶ ἡβρυνόμην ἄν, εἰ ἠπιστάμην ταῦτα.

ἄβυθος, ὁ ἡ, *fundum non habens, immensus*. Parm. 130. D: εἴς τινα ἄβυθον (v. ἄμυθον. Al. ἄβυσσον) φλυαρίαν ἐμπεσών.

ἀγαθοειδής, ὁ ἡ, *boni similis, boni speciem habens*. Pol. VI. 509. A: ἀγαθοειδῆ μὲν νομίζειν ταῦτ' ἀμφότερα (ἐπιστήμην τε καὶ ἀλήθειαν) ὀρθόν, ἀγαθὸν δὲ ... οὐκ ὀρθόν.

ἀγαθός, ή, όν, *bonus*. Crat. 412. C: καὶ μὴν τό γε ἀγαθόν, τοῦτο τῆς φύσεως πάσης τῷ ἀγαστῷ βούλεται τὸ ὄνομα ἐπικεῖσθαι. Ib. τούτῳ οὖν δὴ τῷ ἀγαστῷ αὕτη ἡ ἐπωνυμία ἐστί, τἀγαθόν. 422. A: οἷον ... τὸ ἀγαθὸν ἔφαμεν ἐκ τοῦ ἀγαστοῦ καὶ ἐκ τοῦ θοοῦ ξυγκεῖσθαι. **bonus* dicitur, *in quo probitas ac virtus est*. Def. 415. D: ἀγαθὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος οἷος ἀνθρώπῳ τἀγαθὰ ἐπιτελεῖν. Pol. III. 409. C: ὁ γὰρ ἔχων ψυχὴν ἀγαθὴν ἀγαθός. al. *ἀγαθόν, *bonum*, et ἀγαθά, *bona*. Gorg. 452. B: τί δ' ἐστὶ μεῖζον ἀγαθὸν ἀνθρώποις ὑγιείας; 452. A: μέγιστον ... ἀγαθόν. C: ἐάν σοι πλούτου φανῇ τι μεῖζον ἀγαθὸν ὄν. Pol. VI. 491. D:

ἀγαθῷ . . . κακὸν ἐναντιώτερον, ἢ τῷ μὴ ἀγαθῷ. I. 330. D: τί μέγιστον οἴει ἀγαθὸν ἀπολελαυκέναι cet. V. 457. D: ὡς οὐ μέγιστον ἀγαθὸν κοινὰς μὲν τὰς γυναῖκας εἶναι, κοινοὺς δὲ τοὺς παῖδας, εἴπερ οἷόν τε. Tim. 47. B: λέγω δὴ τοῦτο ὀμμάτων μέγιστον ἀγαθόν. Lys. 220. D: ὡς φάρμακον ὂν τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθόν. al. Pol. VI. 491. C: τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πάντα. VII. 521. A: πεινῶντες ἀγαθῶν ἰδίων. Legg. II. 661. C: πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθά. Duo bonorum genera, *divinum* unum, alterum *humanum*: Legg. I. 631. B: διπλᾶ δὲ ἀγαθά ἐστι, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα· ἤρτηται δ' ἐκ τῶν θείων θάτερα sq. Triplex est bonum: Pol. II. 357. B. C. Tria bonorum genera: Legg. III. 697. B: ἔστι δὲ ὀρθῶς ἄρα τιμιώτατα μὲν καὶ πρῶτα τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἀγαθὰ κεῖσθαι . . . δεύτερα δὲ τὰ περὶ τὸ σῶμα καλὰ καὶ ἀγαθά, καὶ τρίτα τὰ περὶ τὴν οὐσίαν καὶ χρήματα λεγόμενα. Ep. VIII. 355. B: ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος, ἔτι δὲ χρημάτων. Gorg. 451. E: ὑγιαίνειν, καλὸν γενέσθαι et πλουτεῖν (v. ad Legg. p. 34.). Quatuor bona ponuntur: Legg. I. 631. B. II. 661. A. ὑγίεια, κάλλος, ἰσχὺς et πλοῦτος. — Cf. Euthyd. 279. A. sq. Ἀγαθόν et τὸ ἀγαθόν vel αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, *bonum per se spectatum.* Phaed. 76. D: εἰ ἔστιν . . . καλόν τε καὶ ἀγαθόν. Pol. VI. 505. B: καλὸν δὲ καὶ ἀγαθὸν μηδὲν φρονεῖν. C: οἱ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ὁριζόμενοι. 506. B: πότερον ἐπιστήμην τὸ ἀγαθὸν φὴς εἶναι, ἢ ἡδονήν; Phil. 11. B: ἀγαθὸν εἶναί φησι τὸ χαίρειν. 13. B sq. 19. D sq. 60. A sq. Pol. VII. 534. C: αὐτὸ ἀγαθόν, i. q. B: τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέαν. Pol. VII. 517. B: ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὁρᾶσθαι . . . πάντων ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία . . . ἐν νοητῷ . . . ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη. VI. 508. E: τὸ τὴν ἀλήθειαν παρέχον . . . τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέαν φαθὶ εἶναι, αἰτίαν ἐπιστήμης οὖσαν καὶ ἀληθείας. Quocirca ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα dicitur μέγιστον μάθημα Pol. VI. 505. A. Τὸ ἀγαθὸν est τὸ ὂν et τοῦ ὄντος τὸ φανότατον. Pol. VII. 518. C., τελειώτατον et ἱκανόν Phil. 20. D., πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις αἱρετόν, ib. et 22. B. 61. A. Tribus continetur: κάλλει, ξυμμετρίᾳ et ἀληθείᾳ Phil. 65. A. * *bonum* est *utile*, *commodum*, id quod servat vel salutem affert. Pol. X. 608. E: τὸ δὲ σῷζον καὶ ὠφελοῦν τὸ ἀγαθόν. Men. 87. E: πάντα γὰρ τἀγαθὰ ὠφέλιμα. Cf. Def. 413. A. 414. E. Hinc ἐπ' ἀγαθῷ. Polit. 293. B: ἐπ' ἀγαθῷ τῷ τῶν σωμάτων. Euth. 13. B: ἐπ' ἀγαθῷ τινὶ . . . καὶ ὠφελείᾳ τοῦ θεραπευομένου. * i. q. καλός (v. καλὸς κἀγαθός). Phil. 64. E: νῦν δὴ καταπέφευγεν ἡμῖν ἡ τἀγαθοῦ δύναμις εἰς τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν. Conv. 201. C: τἀγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ σοι εἶναι; Ib. τὰ δὲ ἀγαθὰ καλά. Tim. 87. C: πᾶν δὴ τὸ ἀγαθὸν καλόν; al. * *peritus*, *sciens*, *insignis*. Prot. 323. A: ἀγαθὸς αὐλητής. Conv. 215. C: ἐάν τε ἀγαθὸς αὐλητὴς αὐλῇ ἐάν τε φαύλη αὐλητρίς. Prot. 356. B: ἀγαθὸς ἱστάναι ἄνθρωπος.

Gorg. 499. A: *ἀγαθόν γε* (*ῥήτορα*). Lach. 194. B: *τὸν ἀγαθὸν κυνηγέτην*. Men. 93. C: *διδάσκαλον ἀγαθόν*. Prot. 325. E: *ποιητῶν ἀγαθῶν ποιήματα*. De virt. 376. B: *παρὰ τῶν ἀγαθῶν τινὰ ἰατρῶν*. al. * *fortis*. Menex. 242. E: *ἐν ᾧ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ τελευτήσαντες ἐνθάδε κεῖνται*. 245. E: *ἀνδρῶν μέντοι ἀγαθῶν καὶ ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἐστερήθημεν*. Ib. *ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ βασιλέα ἐλευθερώσαντες*. 246. B: *ὦ παῖδες ἀνδρῶν ἀγαθῶν*. C: *ὅτι μέν ἐστε πατέρων ἀγαθῶν*. al. — Cum infinit. vel accusat. Prot. 356. B: *ἀγαθὸς ἱστάναι ἄνθρωπος*. 323. A: *ἀγαθὸς αὐλητὴς ... ἢ ἄλλην ἡντινοῦν τέχνην, ἣν μή ἐστιν*. 324. D: *ἣν δὲ αὐτοὶ ἀρετὴν ἀγαθοί*. Gorg. 526. A: *καλοὶ κἀγαθοὶ ταύτην τὴν ἀρετὴν τοῦ δικαίως διαχειρίζειν ἃ ἄν τις ἐπιτρέπῃ*. Legg. X. 899. B: *ἀγαθαὶ δὲ* (*ψυχαὶ*) *πᾶσαν ἀρετήν*. 900. D: *ἀγαθοὶ δὲ ὄντες* (*θεοὶ*) *πᾶσαν ἀρετήν*. Ib. *τίνα λέγοντες ἀρετὴν αὐτῶν ὁμολογοῦμεν αὐτοὺς ἀγαθοὺς εἶναι*. Alc. I. 124. E: *τίνα ἀρετήν* (*ἄριστοι*). Ib. *ἥνπερ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοί*. Men. 93. A: *ἣν* (*ἀρετὴν*) *αὐτοὶ ἀγαθοὶ ἦσαν*. C: *ἣν* (*ἀρετὴν*) *αὐτὸς ἀγαθὸς ἦν*. De virt. 376. B: *εἴ τις βούλοιτο ταύτην τὴν ἀρετὴν γενέσθαι ἀγαθὸς ἣν* (sic enim scrib. pro *ᾗ*) *ἀγαθοί εἰσιν οἱ σοφοὶ μάγειροι*. Ib. *εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸς βούλοιτο γενέσθαι ἥνπερ οἱ σοφοὶ τέκτονες*. al. Conv. 174. B: *διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα τὰ πολεμικά*. Gorg. 516. C: *ἀγαθὸς ὢν τὰ πολιτικά*. D: *ἀγαθὸς τὰ πολιτικά*. 517. A: *ὅτι οὐδένα ἡμεῖς ἴσμεν ἄνδρα ἀγαθὸν γεγονότα τὰ πολιτικά*. Men. 93. A: *ἀγαθοὶ τὰ πολιτικά*. E: *ὡς... ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς ἐγένετο ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ*. Legg. I. 643: *τὸν ὁτιοῦν ἀγαθὸν ἄνδρα*. Euthyd. 292. D: *οἱ τί ἔσονται ἡμῖν ἀγαθοὶ καὶ τί χρήσιμοι;* Ib. *ὅ τι δέ ποτε ἀγαθοί εἰσιν*. Alc. I. 124. E: *οἱ τί ἀγαθοί;* 125. A: *οὐκοῦν ὃ ἕκαστος φρόνιμος, τοῦτο ἀγαθός*. — Cum praepos. *εἰς*: Pol. V. 462. A: *τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ... εἰς πόλεως κατασκευήν*. Alc. I. 125. A: *ἀγαθὸς ἄρα εἰς ταῦτα;* Cum praepos. *πρός*: Pol. III. 407. E: *ἀγαθοὶ πρὸς τὸν πόλεμον*. al. — Vocat. *ὦ 'γαθέ* in blanda usurpatur compellatione. Prot. 311. A. 314. D. 339. C. Phaedr. 260. D. Gorg. 471. D. Soph. 259. D. 261. C. Crat. 436. C. Phil. 23. D. Conv. 189. A. Pol. I. 344. E. 345. A. Legg. X. 885. C. Alc. I. 104. E. 114. B. al.

ἀγάλλω, *colo*, *veneror*. Legg. XI. 931. D: *οὓς* (maiores et parentes) *ὅταν ἀγάλλῃ τις τιμαῖς*. 931. A: *οὓς ἡμῖν ἀγάλλουσι* cet. Med. *delector*. Theaet. 176. D: *ἀγάλλονται γὰρ τῷ ὀνείδει*.

ἄγαλμα, τό, *imago venerationis causa posita*, *simulacrum diis dedicatum* (v. ad Legg. p. 532.), et in univ. *simulacrum*, *imago*, notione adiuncta operis politissimi perfectissimique. Phaedr. 252. D: *ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνον ὄντα ἑαυτῷ οἷον ἄγαλμα τεκταίνεταί τε καὶ κατακοσμεῖ*. Tim. 37. C: *ὡς ... κινηθὲν αὐτὸ καὶ ζῶν ἐνενόησε τῶν ἀϊδίων θεῶν γεγονὸς*

ἄγαλμα ὁ γεννήσας πατήρ. Charm. 154. C: πάντες ὥσπερ ἄγαλμα ἐθεῶντο αὐτόν. *in univ. *statua, imago.* Phaedr. 251. A: θύοι ἂν ὡς ἀγάλματι καὶ θεῷ τοῖς παιδικοῖς. Phil. 38. D: ὡς ἔστι τινῶν ποιμένων ἔργον, τὸ καθορώμενον ἄγαλμα προσείποι. Critia 110. B: τὸ τῆς θεοῦ σχῆμα καὶ ἄγαλμα cet. Legg. XI. 931. A: μηδεὶς διανοηθήτω ποτὲ ἄγαλμα αὐτῷ, τοιοῦτον ἐφέστιον ἵδρυμα ἐν οἰκίᾳ ἔχων, μᾶλλον κύριον ἔσεσθαι. D: ὡς οὐδὲν πρὸς θεῶν τιμιώτερον ἄγαλμ' ἂν κτησαίμεθα πατρὸς καὶ προπάτορος cet. Critia 116. E: πολλὰ δ' ἐντὸς ἄλλα ἀγάλματα ἰδιωτῶν ἀναθήματα ἐνῆν. Phaedr. 230. B: ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων. Pol. VII. 517. D: ἀγωνίζεσθαι περὶ τῶν τοῦ δικαίου σκιῶν ἢ ἀγαλμάτων, ὧν αἱ σκιαί. Legg. XI. 931. E: πάντων πρὸς θεοφιλῆ μοῖραν κυριώτατα ἀγαλμάτων ἂν κεκτῆτο (v. κέκτητο). Epin. 984. A: τὰ δὲ τεθέντα τιμητέον πάντων ἀγαλμάτων διαφερόντως. Men. 97. D: τοῖς Δαιδάλου ἀγάλμασιν. Prot. 322. A: βωμούς τε ἱδρύεσθαι καὶ ἀγάλματα θεῶν. Conv. 215. B: ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. 216. E: εἴ τις ἑώρακε τὰ ἐντὸς ἀγάλματα . . . καί μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα καὶ χρυσᾶ εἶναι cet. 222. A: θειοτάτους καὶ πλεῖστα ἀγάλματα ἀρετῆς ἐν αὑτοῖς ἔχοντας (λόγους). Critia 116. D: χρυσᾶ δὲ ἀγάλματα ἐνέστησαν. Legg. IV. 738. C: καθιέρωσαν δὲ τοῖς τοιούτοις λόγοις φήμας τε καὶ ἀγάλματα καὶ βωμοὺς καὶ ναούς cet. XI. 931. A: τῶν (θεῶν) δ' εἰκόνας ἀγάλματα ἱδρυσάμενοι cet. Epin. 983. E: θεῶν εἰκόνας ὡς ἀγάλματα . . . γεγονέναι. **imago picta.* Legg. XII. 956. B: ὄρνιθές τε καὶ ἀγάλματα, ὅσαπερ ἂν ἐν μιᾷ ζωγράφος ἡμέρᾳ εἷς ἀποτελῇ.

ἀγαλματοποιός, ὁ, *statuarum artifex, statuarius.* Prot. 311. C: δῆλον ὅτι ἀγαλματοποιός. E: ὥσπερ περὶ Φειδίου ἀγαλματοποιόν. C: ὡς ἀγαλματοποιοῖς.

ἄγαμαι, *miror, admiror,* delectationis et approbationis vi adiuncta; unde etiam est *oblector* vel *laetor.* Prot. 335. E: ἔγωγέ σου τὴν φιλοσοφίαν ἄγαμαι. 361. E: ὅτι ὧν ἐντυγχάνω πολὺ μάλιστα ἄγαμαί σε. Clit. 407. E: ταῦτ' οὖν . . . ὅταν ἀκούω σοῦ θαμὰ λέγοντος καὶ μάλα ἄγαμαι καὶ θαυμαστῶς ὡς ἐπαινῶ. Eryx. 403. D. Pol. IV. 426. D: τοὺς ἐθέλοντας θεραπεύειν τὰς τοιαύτας πόλεις . . . οὐκ ἄγασαι τῆς ἀνδρείας τε καὶ εὐχερείας; Menex. 249. D: οὐκ ἄγασαι αὐτήν. Conv. 180. B: μᾶλλον μέντοι θαυμάζουσι καὶ ἄγανται cet. Parm. 129. E: ἀγαίμην ἂν ἔγωγ' . . . θαυμαστῶς. Gorg. 526. A: καὶ σφόδρα γε ἄξιον ἄγασθαι τῶν γιγνομένων. Parm. 130. A: ὡς ἄξιος εἶ ἄγασθαι τῆς ὁρμῆς τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους. Pol. VI. 500. C: ὅτῳ τις ὁμιλεῖ ἀγάμενος. Epin. 989. B: τήν τε ἀνδρείαν ἀγαμένη. Conv. 219. D: ἀγάμενον δὲ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν. Parm. 130. A: ὡς ἀγαμένους τὸν Σωκράτην. Pol. II. 367. E: ἀεὶ . . . τὴν φύσιν τοῦ τε Γλαύκωνος . . . ἠγάμην. Phaed. 88. E: πολλάκις θαυμάσας Σωκράτη οὐ πώποτε μᾶλλον ἠγάσθην

ἢ τότε παραγενόμενος. Gorg. 526. C: ἠγάσθη. Tim. 37. C: ὡς ... ζῶν ἐνενόησε ... ἠγάσθη. Ep. XII. 359. C: τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἠγάσθημεν ὡς ἔνι μάλιστα. Pol. I. 329. D: καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα. Parm. 129. E: πολὺ μέντ' ἂν ὧδε μᾶλλον ... ἀγασθείην. Polit. 306. E: ὅταν ἀγασθῶμεν. Phaedr. 259. B: ἀγασθέντες. Conv. 179. C: ἀγασθέντες τῷ ἔργῳ (libri aliquot τὸ ἔργον). Euthyd. 276. D: ἀγασθέντες τῆς σοφίας αὐτοῖν. Theaet. 142. C: πάνυ ἀγασθῆναι τὴν φύσιν. **probo, laudo.* Gorg. 449. D: ἄγαμαί γέ σου τὰς ἀποκρίσεις. 482. D: καὶ ἔγωγε κατ' αὐτὸ τοῦτο οὐκ ἄγαμαι Πῶλον ὅτι cet. 485. C: παρὰ νέῳ ... ὁρῶν φιλοσοφίαν ἄγαμαι. Conv. 199. C: ταύτην τὴν ἀρχὴν πάνυ ἄγαμαι. Pol. I. 351. C: πάνυ γε ἄγαμαι ... ὅτι cet. Legg. I. 631. A. Men. 95. E: καὶ Γοργίου μάλιστα ... ταῦτα ἄγαμαι ὅτι cet. Hipp. mai. 291. E: ἄγαμαί σου ὅτι cet. Gorg. 602. D: ἣν (ῥητορικὴν) οὐ πάνυ ἀγάμεθα. Legg. XII. 948. B: Ῥαδαμάνθυος ... ἄξιον ἄγασθαι διότι cet. Parm. 135. D: πλὴν τοῦτό γέ σου καὶ πρὸς τοῦτον ἠγάσθην εἰπόντος ὅτι cet. Polit. 307. A: περί τε διάνοιαν πραττόμεν' (v. πράττομεν) ἀγασθέντες cet.

ἀγαμένως, *cum approbatione* (germ. *beifällig*). Phaed. 89. A: μάλιστα ἐθαύμασα ὡς ἡδέως καὶ εὐμενῶς καὶ ἀγαμένως ... τὸν λόγον ἀπεδέξατο.

ἄγαμος, ὁ ἡ, *caelebs.* Legg. VI. 774. A: ἄγαμος ὤν. Phaedr. 240. A: ἄγαμον, ἄπαιδα, ἄοικον ... παιδικὰ ἐραστὴς εὔξαιτ' ἂν γενέσθαι. Conv. 192. B: ἐξαρκεῖ αὐτοῖς μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις.

ἄγαν, *nimis.* Prot. 343. B. Phil. 45. D. Charm. 165. A. Menex. 247. E. De lucri cup. 228. E: μηδὲν ἄγαν (*nihil nimis*). Theaet. 171. C: ἄγαν ... τὸν ἑταῖρόν μου καταθέομεν. Pol. VIII. 563. E: τὸ ἄγαν τι ποιεῖν. Menex. 248. A: οὔτε ... χαίρων οὔτε λυπούμενος ἄγαν φανήσεται. B: οὐδὲ φοβουμένους ἄγαν. — Cum substant. vel cum artic. et substant. Pol. VIII. 564. A: ἡ ... ἄγαν ἐλευθερία. Ib. εἰς ἄγαν δουλείαν (*in nimiam servitutem.* Cicer.). Ep. VIII. 354. D: διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν.

ἀγανακτέω, ῶ, *doleo; moleste* vel *indigne fero, indignor.* Phaed. 69. D: οὐ χαλεπῶς φέρω οὐδ' ἀγανακτῶ. Alc. I. 119. C: ἀγανακτῶ ὑπέρ τε τοῦ σοῦ (fort. ὑπέρ τε σοῦ) καὶ τοῦ ἐμοῦ (al. τοῦ ἐμαυτοῦ) ἔρωτος. Charm. 175. D: τὸ μὲν οὖν ἐμὸν καὶ ἧττον ἀγανακτῶ, ὑπὲρ δὲ σοῦ ... πάνυ ἀγανακτῶ. E: ἔτι δὲ μᾶλλον ἀγανακτῶ ὑπὲρ τῆς ἐπῳδῆς. Lach. 194. A: ὡς ἀληθῶς ἀγανακτῶ εἰ cet. Legg. X. 903. D: σὺ δὲ ἀγανακτεῖς ἀγνοῶν ὅπῃ cet. Phaedr. 251. C: ζεῖ (ἡ ψυχὴ) τε καὶ ἀγανακτεῖ καὶ γαργαλίζεται φύουσα τὰ πτερά. Euth. 4. D: ταῦτα ... ἀγανακτεῖ ὅ τε πατὴρ ... ὅτι cet. Pol. I. 329. A: ἀγανακτοῦσιν ὡς μεγάλων τινῶν ἀπεστερημένοι. Euthyd. 293. E: οὐκ ἂν πάνυ ἀγανακτοίην. Gorg. 482. D: ὅτι ἀγα-

νακτοῖεν ἂν εἴ τις μὴ φαίη. Phaed. 115. E: μὴ . . . ἀγανακτῇ ὑπὲρ ἐμοῦ ὡς δεινὰ πάσχοντος. Pol. VII. 535. E: ἀμαθαίνουσά που ἁλισκομένη μὴ ἀγανακτῇ. 568. E: ἐὰν . . . ἀγανακτῇ . . . ὁ δῆμος. Phaed. 62. D: τὸ . . . μὴ ἀγανακτεῖν τοὺς φρονιμωτάτους ἐκ ταύτης τῆς θεραπείας ἀπιόντας. E: ἀγανακτεῖν ἀποθνήσκοντας πρέπει. 64. A: ἥκοντος . . . αὐτοῦ ἀγανακτεῖν ὃ πάλαι προὐθυμοῦντό τε καὶ ἐπετήδευον. Polit. 286. E: τῷ μήκει μηδὲν ἀγανακτεῖν. Phil. 47. A: ἠρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ. Pol. VII. 515. E. VIII. 563. D. X. 604. B. Apol. 35. E. Crit. 43. B. C. Ep. VII. 345. D. Phaedr. 241. B: ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων. Phaed. 63. B: οὐκ ἀγανακτῶν τῷ θανάτῳ. 117. D: κλαίων καὶ ἀγανακτῶν. Conv. 177. A: πρός με ἀγανακτῶν λέγει. Legg. III. 695. B: τῷ ἴσῳ ἀγανακτῶν. Eryx. 399. A. Menex. 244. B: τοῖς Ἕλλησιν ἀγανακτοῦσα. Tim. 91. C: χαλεπῶς ἀγανακτοῦν φέρει. Phaed. 68. B: ὃν ἂν ἴδῃς ἀγανακτοῦντα μέλλοντα ἀποθανεῖσθαι. Legg. II. 666. E: σφόδρα ἀγριαίνοντα καὶ ἀγανακτοῦντα. Phaedr. 254. A: τὼ δὲ . . . ἀντιτείνετον ἀγανακτοῦντε, ὡς δεινὰ . . . ἀναγκαζομένω. Gorg. 519. B: ἀγανακτούντων καὶ σχετλιαζόντων ὡς δεινὰ πάσχουσι. Menex. 248. B: οὐκ ἀγανακτοῦντας. Alc. II. 148. D. Lys. 223. A: ἠγανάκτουν. Gorg. 518. C: ἴσως ἂν . . . ἠγανάκτεις εἴ σοι ἔλεγον cet. Conv. 215. E: οὐδ' ἠγανάκτει, ὡς ἀνδραποδωδῶς διακειμένου. Ep. VII. 349. D. Euthyd. 283. D: ἠγανάκτησέ τε ὑπὲρ τῶν παιδικῶν. Prot. 330. D: ἀγανακτήσαιμι ἂν ἔγωγ' . . . τῷ ἐρωτήματι. Apol. 34. B: τάχα δ' ἄν τις ὑμῶν ἀγανακτήσειεν ἀναμνησθεὶς ἑαυτοῦ. Pol. VII. 536. C: ἀγανακτήσας. Apol. 39. D: ὑμεῖς μᾶλλον ἀγανακτήσετε.

ἀγανάκτησις, ἡ, *dolor haud ferendus s. quem impatienter ferimus.* Phaedr. 251. C: κνῆσίς τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα. Phil. 46. C: ἀγανάκτησιν . . . ποιεῖ.

ἀγανακτητικός, ή, όν, *aegre ferens, querulus.* Pol. X. 604. E: τὸ ἀγανακτητικόν (v. ἀγανακτικόν). 605. A: πρὸς τὸ ἀγανακτητικόν τε καὶ ποικίλον ἦθος.

ἀγανακτητός, ή, όν, *indignationem movens.* Gorg. 511. B: οὐκοῦν τοῦτο δὴ καὶ τὸ ἀγανακτητόν;

ἀγανός, ή, όν, *mitis, blandus.* Pol. II. 364. D. et 365. E: εὐχωλαῖς ἀγαναῖσι (al. ἀγανῇσι) ex Homero.

ἀγαπάω, ῶ, *diligo, amo, amplector; expeto et appeto.* Pol. II. 357. C: ὃ αὐτό τε αὑτοῦ χάριν ἀγαπῶμεν καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ γιγνομένων. Phaedr. 241. D: ὡς λύκοι ἄρν' ἀγαπῶσ', ὣς cet. 253. A: τούτων . . . τὸν ἐρώμενον αἰτιώμενοι ἔτι . . . μᾶλλον ἀγαπῶσι. Pol. I. 330. C: ὥσπερ . . . οἱ ποιηταὶ τὰ αὑτῶν ποιήματα καὶ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας ἀγαπῶσι. Legg. XI. 928. A: μὴ χεῖρον ἀγαπάτω τῶν αὑτοῦ τέκνων τὸν τῆς ὀρφανικῆς μετειληφότα τύχης. Lys. 215. B: ὃ δὲ μή του δεόμενος οὐδέ τι ἀγαπῴη ἄν. Ib. ὃ δὲ μὴ ἀγαπῴη (nisi leg. ὁ δὲ μὴ ἀγαπῶν) οὐδ' ἂν φιλοῖ. Euthyd. 303. D: ὅτι τοῦ-

τους τοὺς λόγους πάνυ μὲν ἂν ὀλίγοι ἀγαπῷεν ἄνθρωποι. Conv. 180. B: ὅταν ὁ ἐρώμενος τὸν ἐραστὴν ἀγαπᾷ. Phil. 62. D: διὰ τὸ πᾶσαν ἀγαπᾶν ἐπιστήμην. Pol. I. 330. B: οὐ σφόδρα ἀγαπᾶν τὰ χρήματα. VI. 485. C. 490. B: ψεῦδος ἀγαπᾶν, ἢ πᾶν τοὐναντίον μισεῖν. Lys. 215. E. Legg. XI. 921. C: βραχὺ κέρδος ἀγαπῶν. Ep. VII. 344. E. Conv. 181. C: τὸ φύσει ἐῤῥωμενέστερον καὶ νοῦν μᾶλλον ἔχον ἀγαπῶντες. Lys. 220. D: ἠγαπῶμεν. Pol. X. 600. A: οἳ ἐκεῖνον ἠγάπων ἐπὶ συνουσίᾳ. Legg. III. 678. E: ἠγάπων καὶ ἐφιλοφρονοῦντο ἀλλήλους δι' ἐρημίαν. Pass. Lys. 215. A: ὃ δὲ μὴ ἀγαπῷτο, πῶς φίλον; Pol. II. 359. A: τὸ ... δίκαιον ... ἀγαπᾶσθαι οὐχ ὡς ἀγαθόν. Pol. X. 600. C: καὶ ἐτιμᾶτο καὶ ἠγαπᾶτο ὑπ' αὐτῶν. B: ὥσπερ Πυθαγόρας ... διαφερόντως ἐπὶ τούτῳ ἠγαπήθη. Lys. 215. A: τὰ δὴ τοιαῦτα πῶς ἂν ὑπ' ἀλλήλων ἀγαπηθείη; Verb. Pol. II. 358. A: ὃ καὶ δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὰ γιγνόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἀγαπητέον. **amplector, probo, laudo*. Pol. I. 334. B: τὸν ... πάππον ... ἀγαπᾷ. Phaedr. 257. E: οὕτως ἀγαπῶσι τοὺς ἐπαινέτας. Crat. 391. C: τὰ ... ῥηθέντα αγαπῴην ὥς του ἄξια. Legg. III. 693. E: ἡ δὲ τὸ ἐλεύθερον ἀγαπήσασα μειζόνως, ἢ ἔδει cet. Phaedr. 233. E: ἀγαπήσουσι καὶ ἀκολουθήσουσι cet. **oblector, laetor*. Gorg. 461. C: τοῦτο δὴ (v. τοῦθ' ὃ δὴ) ἀγαπᾷς. Phaedr. 247. D: ἰδοῦσα ... ἀγαπᾷ. Gorg. 482. D: σὲ ... αὐτὸ τοῦτο ἀγαπᾶν. **aestimo, in pretio habeo*. Polit. 286. D: δεύτερον, ἀλλ' οὐ πρῶτον ὁ λόγος ἀγαπᾶν παραγγέλλαι. Ep. VII. 327. B: ἀρετὴν περὶ πλείονος ... ἠγαπηκώς. Crit. 45. B: ἀγαπήσουσί σε. Pass. Polit. 301. D: ἀγαπᾶσθαί τε ἂν καὶ οἰκεῖν ... εὐδαιμόνως. Phaed. 110. D: τὰ ἐνθάδε λιθίδια ... ταῦτα τὰ ἀγαπώμενα. **acquiesco, contentus sum, praeclare mecum agi censeo*. Pol. I. 330. B: ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ ἐὰν cet. Pol. VI. 496. D: ἀγαπᾷ εἰ cet. Critia 107. C: ἀγαπῶμεν ἄν τίς τι ... ἀπομιμεῖσθαι δυνατὸς ᾖ. Gorg. 483. C: ἀγαπῶσι γὰρ ... ἂν τὸ ἴσον ἔχωσι. Pol. V. 475. B: ὑπὸ σμικροτέρων ... τιμώμενοι ἀγαπῶσιν. 473. B: ἐγὼ μὲν γὰρ ἂν ἀγαπῴην. Men. 75. C: ἐγὼ γὰρ κἂν οὕτως ἀγαπῴην εἴ μοι ἀρετὴν εἴποις. Phaedr. 276. B: ἀγαπῴη ἂν ... ὅσα ἔσπειρε τέλος λαβόντα. Theaet. 207. A: ἀγαπῷμεν ἂν ... εἰ ἔχοιμεν εἰπεῖν cet. 164. C: ἐοίκαμεν ... περιγενόμενοι τοῦ λόγου ἀγαπᾶν. Tim. 29. C: ἀγαπᾶν χρή. 50. B. Alc. I. 119. B. Euthyd. 306. E. Pol. V. 450. A: ἀγαπῶν εἴ τις ἐάσοι (v. ἐάσει) cet. III. 399. C: τὰ ἀποβαίνοντα ἀγαπῶντα. Alc. I. 104. E: εἰ μέν σε ἑώρων ἃ νῦν δὴ διῆλθον ἀγαπῶντα. Critia 109. D: τὰ ... ὀνόματα τοῖς ἐκγόνοις ἐτίθεντο ἀγαπῶντες. Menex. 240. C: ἀγαπῶντες τὴν ἐν τῷ παρόντι σωτηρίαν. Prot. 327. D: ἀγαπήσαις ἄν, εἰ ἐντύχοις Εὐρυβάτῳ cet. Soph. 241. C: ἀγαπήσεις, ἐάν πῃ cet. Pol. V. 473. B: ἢ οὐκ ἀγαπήσεις τούτων τυγχάνων; 472. C: ἢ ἀγαπήσομεν ἐὰν cet. Ib. ἀγαπήσομεν.

ἀγάπησις, ἡ, Def. 413. B: ἀπόδειξις παντελής.

ἀγαπητός, ή, όν, *aestimatione* vel *amore dignus*, *carus*, *dilectus*. Alc. I. 131. E: ἐραστὴς ... καὶ οὗτος ἀγαπητός. * *aestimatione dignus*, *haud contemnendus*. Pol. X. 619. B: βίος ἀγαπητός, οὐ κακός. * *exoptatus*, *acceptus*. Phaedr. 230. C: ὡς ἀγαπητὸν καὶ σφόδρα ἡδύ. Polit. 260. B: τοῖς γε κοινῇ τι πράττουσιν ἀγαπητὸν ὁμονοεῖν. Pol. IX. 583. D. Legg. XI. 918. E. 919. A: καταλύσεσιν ἀγαπηταῖς δεχόμενος. Critia 115. B: ὅσα ... μεταδόρπια ἀγαπητὰ κάμνοντι τίθεμεν. Phil. 61. E: τὸν ἀγαπητότατον βίον ἀπεργασάμενα παρέχειν ἡμῖν. — Neutr. *id in quo acquiescendum est*, *id quod satis est*. Prot. 328. A: ἀλλὰ κἂν εἰ ὀλίγον ἔστι τις ὅστις διαφέρει ... ἀγαπητόν. Crat. 429. E: ἀλλ' ἀγαπητὸν καὶ τοῦτο. 439. B: ἀγαπητὸν δὲ καὶ τοῦτο ὁμολογήσασθαι. Pol. IV. 435. D. Legg. III. 684. C. IV. 705. A. 718. D. VII. 791. A. Hipp. mai. 302. B: ἐξαρκεῖ ... ἀγαπητὰ γὰρ καὶ ταῦτα.

ἀγαπητῶς, *ita ut satis habendum sit* vel *ut satis facias*. Tim. 67. A: καὶ πάλιν ᾗ πέφυκεν ἀγαπητῶς ἀποδιδόν. Legg. V. 735. D: ἀγαπητῶς ἂν καὶ τὸ τοιοῦτον δράσειεν. Menex. 245. E: οὕτως ἀγαπητῶς (*contenti*) ἀπηλλάττοντο καὶ οἱ πολέμιοι. * *aegre*, *vix*, *tandem*. Critia 106. A: ὡς ἄσμενος ... νῦν ... ἐκ τῆς τοῦ λόγου διαπορείας ἀγαπητῶς ἀπήλλαγμαι. Lys. 218. C: καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ἐγὼ πάνυ ἔχαιρον, ὥσπερ θηρευτής τις, ἔχων ἀγαπητῶς ὃ ἐθηρευόμην.

ἀγαστός, ή, όν, *admiratione* vel *veneratione dignus*, *venerabilis*. Crat. 395. A: ἀγαστὸς κατὰ τὴν ἐπινομὴν cet. Conv. 197. D: ἀγαστὸς θεοῖς. Crat. 412. C: ἀλλά τι αὐτοῦ ἀγαστόν. 422. A: οἷον νῦν δὴ τὸ ἀγαθὸν ἔφαμεν ἐκ τοῦ ἀγαστοῦ ... συγκεῖσθαι. 412. C: καὶ μὴν τό γε ἀγαθόν, τοῦτο τῆς φύσεως πάσης τῷ ἀγαστῷ βούλεται τὸ ὄνομα ἐπικεῖσθαι. Ib. τούτῳ ... τῷ ἀγαστῷ cet. Legg. VII. 808. C: ἀγαστοὶ δὲ καὶ τίμιοι τοῖς δικαίοις.

ἀγαυός, ή, όν, *venerabilis*. Men. 81. C: βασιλῆες ἀγαυοί (Pindar.).

ἀγγεῖον, τό, *vas*. Polit. 289. B: ὄργανον, ἀγγεῖον, ὄχημα cet. 287. E: τοῦτο ὃ δὴ ξηροῖς καὶ ὑγροῖς ... παντοδαπὸν εἶδος ἐργασθὲν ἀγγεῖον ... προσφθεγγόμεθα. Pol. X. 621. A: οὗ τὸ ὕδωρ ἀγγεῖον οὐδὲν στέγειν. Lys. 219. E. Phaedr. 235. D: πεπληρῶσθαί με δίκην ἀγγείου. Gorg. 493. E: τὰ δ' ἀγγεῖα τετρημένα καὶ σαθρά. Prot. 314. A: σιτία ... ἔξεστιν ἐν ἄλλοις ἀγγείοις ἀποφέρειν. Pol. III. 404. C: ἀγγεῖα ξυμπεριφέρειν. * *receptaculum*. Critia 111. A: τὸ ... τῆς θαλάττης ἀγγεῖον. Theaet. 197. E: εἶναι τοῦτο τὸ ἀγγεῖον κενόν. Tim. 73. D: τὸ περὶ τοῦτο ἀγγεῖον κεφαλὴν γενησόμενον. Legg. VIII. 845. E: τἀγγεῖον τοῦ ὕδατος. Tim. 66. B: νοτερὰ ἀγγεῖα ἀέρος.

ἀγγελία, ἡ, *nuntiatio*, *legatio*. Legg. XII. 941. A: ὡς Ἑρμοῦ καὶ Διὸς ἀγγελίας καὶ ἐπιτάξεις παρὰ νόμον ἀσε-

βρσάντων. * *nuntius*. Crit. 43. C: ἀγγελίαν . . . φέρων χαλεπήν.

ἀγγέλλω, *nuntio*, *affero*. Prot. 310. B: μή τι νεώτερον ἀγγέλλεις; Legg. XI. 913. D: ὁ . . . κατιδὼν πρῶτος ἀγγελλέτω. VI. 758. C: ἄν τε ἀγγέλλειν βούληταί τις ἐάν τ' αὖ πυνθάνεσθαι. Menex. 248. D. Phaed. 116. C: οἶσθα γὰρ ἃ ἦλθον ἀγγέλλων (v. ἀγγελῶν). Conv. 175. A: ἥκειν ἀγγέλλοντα. Ep. VII. 350. B: ἐλθὼν . . . ἤγγελλον τὰ γεγονότα. Pol. X. 619. B: ὁ ἐκεῖθεν ἄγγελος ἤγγελλε. Ep. VII. 339. B: οὗτοι . . . ἡμῖν ἤγγελλον πάντες τὸν αὐτὸν λόγον. Phaed. 58. A: ταῦτα μὲν ἡμῖν ἤγγειλέ τις. Ax. 371. A: λόγον ὃν ἐμοὶ ἤγγειλε Γωβρύης. Ep. III. 315. B: ὡς ἤγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες. Phaed. 57. B: ὅστις ἂν ἡμῖν σαφές τι ἀγγεῖλαι οἷός τ' ἦν περὶ τούτων. Pass. Menex. 241. D: αὐτὸς δὲ ἠγγέλλετο βασιλεὺς διανοεῖσθαι ὡς ἐπιχειρήσων cet. Charm. 153. B: καὶ μὴν ἤγγελταί γε δεῦρο . . . ἥ τε μάχη πάνυ ἰσχυρὰ γεγονέναι. * *nuntio*, *indico*. Phaedr. 264. D: ἀγγελέω παριοῦσι . . . ὅτι cet. (epigr.). * *indico*, ut bellum. Phaedr. 242. B: οὐ πόλεμόν γε ἀγγέλλεις. * *narro*, *loquor*. Theaet. 144. B. et Pol. IV. 432. D: εὖ ἀγγέλλεις.

ἄγγελος, ὁ ἡ, *nuntius*, *nuntia*. Crat. 408. B: καὶ ἥ γε Ἶρις . . . ἔοικε κεκλημένη ὅτι ἄγγελος ἦν. Legg. IV. 717. D: Δίκης Νέμεσις ἄγγελος. Crat. 407. E: τὸ ἑρμηνέα εἶναι καὶ τὸ ἄγγελον. Pol. X. 614. D: ὅτι δέοι αὐτὸν ἄγγελον ἀνθρώποις γενέσθαι τῶν ἐκεῖ. Hipp. mai. 281. A. Ep. VII. 345. E. Phil. 66. A: ὑπό τε ἀγγέλων πέμπων καὶ παροῦσι φράζων. Pol. II. 360. A: τῶν ἀγγέλων γενέσθαι τῶν παρὰ τὸν βασιλέα. Crit. 43. D: δῆλον οὖν ἐκ τούτων τῶν ἀγγέλων ὅτι ἥξει τήμερον. Ep. VII. 349. C: ἀγγέλους πέμπων. * *qui monstrat*. Pol. X. 601. D: ἄγγελον γίγνεσθαι τῷ ποιητῇ (*opifici*) οἷα ἀγαθὰ ἢ κακὰ ποιεῖ.

ἀγείρω, *colligo* (*mendicando*). Pol. II. 381. D: Ἥραν . . . ἀγείρουσαν Ἰνάχου παισί. * *congrego*. Pol. II. 369. C: πολλοὺς εἰς μίαν οἴκησιν ἀγείραντες κοινωνούς τε καὶ βοηθούς. * *conflo*, *commoveo*. Legg. III. 685. C: τὸν πόλεμον ἤγειραν τὸν ἐπὶ Τροίαν.

ἀγελαιοκομικός, ή, όν, *ad greges curandos* s. *moderandos pertinens*; unde ἀγελαιοκομική (τέχνη) est *ars gregum curandorum* vel *moderandorum*. Pol. 276. A: λεχθέντος οὕτω τοῦ τῆς ἀγελαιοκομικῆς ὀνόματος. 275. E: ἤ τινα ἀγελαιοκομικὴν ἢ θεραπευτικήν. 276. A. E: τὴν δὲ . . . ἑκουσίων διπόδων ἀγελαιοκομικὴν ζώων προσειπόντες πολιτικήν. 299. D: σύμπασαν ἀγελαιοκομικήν.

ἀγελαῖος, αία, αῖον, *gregalis*, *gregarius*. Polit. 266. A: τό γε ζῶον ὅσον ἥμερον καὶ ἀγελαῖον. 265. B: τὰ πεζὰ . . . ὅσαπερ ἀγελαῖα. 263. E: ἀγελαίων . . . ζώων. D: τῆς τῶν ἀγελαίων τροφῆς. 264. A: ἐπὶ τοῖς ἀγελαίοις . . . θρέμμασιν. Polit. 266. A: ἐν ἀγελαίοις θρέμμασιν. * *gregarii* homines (ut

Lat. *gregarii*, v. c. milites, germ. *die gemeinen Soldaten*) et duces s. imperatores inter se opponuntur. Polit. 268. A: *οὐ μόνον ἀγελαίων ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν.*

ἀγελαιοτροφία, ἡ, gregalis pastio s. *curatio*. Polit. 264. E: *τό γε ξηροτροφικὸν τῆς ἀγελαιοτροφίας . . . φῦλον.* 275. B: *περὶ τῆς ἀγελαιοτροφίας.* 261. E: *πότερον . . . τὴν τῶν ξυμπόλλων κοινὴν τροφὴν ἀγελαιοτροφίαν ἢ κοινοτροφικήν τινα ὀνομάζωμεν;* 263. C.

ἀγελαιοτροφικός, ή, όν, ad gregalem pastionem pertinens. Polit. 267. B: *ζωοτροφικῆς εἶδος ἀγελαιοτροφικόν, ἀγελαιοτροφικοῦ δ' αὖ πεζονομικόν.* Unde *ἀγελαιοτροφική* ars *gregum pascendorum, gregalis pastio.* Polit. 289. B: *ἡ . . . ἀγελαιοτροφικὴ* cet. 261. E: *τὴν . . . ἀγελαιοτροφικήν.* 275. D. 276. A: *καθάπερ . . . διῃρούμεθα τὴν ἀγελαιοτροφικὴν πεζοῖς τε καὶ ἀπτῆσι* cet.

ἀγελαστί, sine risu. Euthyd. 278. E: *ἀγελαστὶ ἀκούοντες.*

ἀγέλη, ἡ, grex. Pol. V. 459. C: *ἡ ἀγέλη τῶν φυλάκων.* Polit. 265. C: *ἐπὶ τῷ κερασφόρῳ μέρει τῷ τῆς ἀγέλης.* 266. C: *ὁ βασιλεὺς μετὰ τῆς ἀγέλης ξυνδιαθέων.* E: *τῆς λείας ἀγέλης τῶν ἡμέρων.* 267. E. 268. A. 276. C: *τῆς δίποδος ἀγέλης εἶναί τινα θρεπτικὴν τέχνην.* 274. E: *ποιμένα τῆς τότε ἀνθρωπίνης ἀγέλης εἴπομεν.* Pol. V. 451. C: *ὡς ἀγέλης φύλακας.* Legg. VII. 794. A: *τῆς ἀγέλης ξυμπάσης.* II. 666. E: *οἷον ἀθρόους πώλους ἐν ἀγέλῃ νεμομένους.* Polit. 266. E: *τὴν δίποδα ἀγέλην . . . τέμνειν.* Legg. III. 680. E: *καθάπερ ὄρνιθες ἀγέλην μίαν ποιήσουσι.* V. 735. A: *πᾶσαν ἀγέλην ποιμὴν καὶ βουκόλος . . . οὐκ ἄλλως μή ποτε ἐπιχειρήσῃ* (v. *ἐπιχειρήσειε*) *θεραπεύειν* cet. De lege 318. A: *τὴν ἀνθρωπείαν ἀγέλην . . . νέμειν.* Ib. *τὴν τῶν προβάτων ἀγέλην . . . νέμειν.* Legg. IV. 713. D: *ὅσων ἥμεροί εἰσιν ἀγέλαι.* Polit. 261. D: *τὴν . . . κοινὴν τῶν ἐν ταῖς ἀγέλαις θρεμμάτων ἐπιμέλειαν.* 294. E: *τὸν ταῖς ἀγέλαις ἐπιστατήσοντα τοῦ δικαίου πέρι* cet. 295. E. Theaet. 197. D: *τὰς μὲν κατ' ἀγέλας οὔσας . . . τὰς δὲ κατ' ὀλίγας.* Polit. 271. D: *τὰ ζῶα κατὰ γένη καὶ ἀγέλας . . . διειλήφεσαν δαίμονες.* 275. D. Legg. III. 694. E: *ἀγέλας ἀνδρῶν.* VIII. 840. D: *κατὰ μεγάλας ἀγέλας γεννηθέντες.*

ἀγένειος, ὁ ἡ, imberbis. Conv. 180. A: *ἔτι ἀγένειος.* Legg. VIII. 833. C: *ἓν μὲν παιδικόν, ἓν δὲ ἀγενείων, ἓν δὲ ἀνδρῶν.* Ib. *τοῖς . . . τῶν ἀγενείων.*

ἀγενής, ὁ ἡ, ortum non habens. Tim. 27. C: *εἰ γέγονεν ἢ καὶ ἀγενές ἐστιν.*

ἀγένητος, ὁ ἡ, infectus. Prot. 324. B: *οὐ γὰρ ἂν τό γε πραχθὲν ἀγένητον θείη.* Legg. XI. 934. A: *οὐ γὰρ τὸ γεγονὸς ἀγένητον ἔσται ποτέ.* * *ortum* s. *originem non habens.* Phaedr. 245. D: *ἀρχὴ δὲ ἀγένητον.* Ib. *ἐπειδὴ . . . ἀγένητόν ἐστι.* * *non natus.* Alc. II. 142. C: *βουλομένους ἂν ἀγένητα (τὰ τέκνα) μᾶλλον εἶναι ἢ γενέσθαι.*

ἀγεννής, ὁ ἡ, *genus non habens*, h. e., *ignobilis*, *vilis*. Prot. 319. D: γενναῖος, ἀγεννής. Alc. I. 107. B: ἔτι τε γενναῖος ἢ ἀγεννής. Legg. III. 690. A: γενναίους ἀγεννῶν ἄρχειν. IV. 714. C. V. 735. B: τὰ γενναῖα καὶ ἀγεννῆ. * *non generosus* s. *ingenuus*, *inhonestus*, *illiberalis*. Ep. VII. 340. B: ἔστι δή τις τρόπος... οὐκ ἀγεννής, ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων. Gorg. 465. B: κακοῦργός τε οὖσα (ἡ κομμωτική)... καὶ ἀγεννὴς καὶ ἀνελεύθερος. 513. D: ἡ μὲν ἑτέρα (παρασκευή), ἡ πρὸς ἡδονήν, ἀγεννής. Theag. 121. C. Theaet. 184. C: οὐκ ἀγεννές. 164. C: ἀλεκτρυόνος ἀγεννοῦς δίκην. Legg. XI. 913. C: οὐδαμῇ ἀγεννοῦς ἀνδρὸς νομοθέτημα. Phil. 44. C: ἀλλά τινι δυςχερείᾳ φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς. Euth. 2. C: οὐκ ἀγεννῆ (γραφήν). Pol. VIII. 555. D: οὐκ ἀγεννεῖς ... ἀνθρώπους. V. 465. C: δειλά τε δὴ καὶ ἀγεννῆ cet.

ἀγέννητος, ὁ ἡ, *non* s. *nondum creatus*. Tim. 41. B: θνητὰ ἔτι γένη λοιπὰ τρί' ἀγέννητα. * *ortum non habens*. Tim. 52. A: ἀγέννητον καὶ ἀνώλεθρον. Locr. 97. D: εἰκὼν δέ ἐστι τῷ ἀγεννάτῳ χρόνῳ. 105.

ἀγεννῶς, *illiberaliter*, *ignave*, *timide*; unde οὐκ ἀγεννῶς est *confidenter*, *audacter*. Gorg. 492. D: οὐκ ἀγεννῶς γε ... ἐπεξέρχει τῷ λόγῳ παῤῥησιαζόμενος. Pol. VII. 529. A: οὐκ ἀγεννῶς μοι δοκεῖς ... λαμβάνειν παρὰ σαυτῷ. Charm. 158. C: οὐκ ἀγεννῶς ἀπεκρίνατο. Etiam *inconsulte*, *temere*. Phaedr. 264. B: ἐμοὶ ... ἔδοξεν ... οὐκ ἀγεννῶς τοὐπιὸν εἰρῆσθαι τῷ γράφοντι.

ἄγευστος, ὁ ἡ, *qui non gustavit*, h. e., *expers*. Pol. IX. 576. A: ἐλευθερίας ... τυραννικὴ φύσις ἀεὶ ἄγευστος.

ἀγήρατος, ὁ ἡ, *senectutis expers*. Ax. 370. D: ἔνθα ἄπονα πάντα ... καὶ ἀγήρατα.

ἀγήρως, ὁ ἡ, *nunquam senescens*, *senectutis expers*. Phil. 15. D: ἔστι τὸ τοιοῦτον ... τῶν λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι καὶ ἀγήρων πάθος ἐν ἡμῖν. Tim. 33. A: ἵνα ἀγήρων καὶ ἄνοσον ᾖ. Polit. 273. E: ἀθάνατον αὐτὸν καὶ ἀγήρων ἀπεργάζεται. Tim. 33. A: ἀγήρων καὶ ἄνοσον αὐτὸν ἐτεκτήνατο. * *perpetuus* vel *quam diutissime durans*. Legg. XII. 947. D: λίθων προτίμων καὶ ἀγήρων εἰς δύναμιν.

ἅγιος, α, ον, *sanctus*. Soph. 249. A: σεμνὸν καὶ ἅγιον νοῦν οὐκ ἔχον. Legg. X. 904. D: μετέβαλε τόπον ἅγιον ὅλον. 884: ὅταν εἰς δημόσια καὶ ἅγια (int. γίγνωνται). Crit. 51. A: μητρός τε καὶ πατρὸς ... τιμιώτερόν ἐστι πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον. Legg. V. 729. E: διανοητέον ὡς ἁγιώτατα ξυμβόλαια ὄντα. * *consecratus*, *dicatus*. Critia 116. C: ἱερὸν ἅγιον ... τῆς τε Κλειτοῦς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος. Legg. VII. 824: ἐν ἐργασίμοις δὲ καὶ ἱεροῖς ἁγίοις (si locus sanus).

ἁγιστεία, ἡ, *sanctitas* et sensu qui dicitur concreto *sacra*. Ax. 371. D: καὶ τὰς ὁσίους (v. ὁσίας) ἁγιστείας (int. *mysteria* s. *sacra Cereris*) κἀκεῖσε συντελοῦσι.

ἁγιστεύω, *sacra facio* vel *procuro*. Legg. VI. 759. D: ὁ μέλλων καθ' ἱεροὺς νόμους περὶ τὰ θεῖα ἱκανῶς ἁγιστεύσειν (v. ἁγιστεύειν).

ἀγκάλη, ἡ, *ulna*. Legg. VII. 789. C: ὑπὸ τὴν ἀγκάλην ἐντός. 790. D: ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀεὶ σείουσαι.

ἀγκιστρεία, ἡ, *piscatio hamatilis*. Legg. VII. 823. D: μήτ' ἔρως τῆς περὶ θάλατταν θήρας ... μηδὲ ἀγκιστρείας.

ἀγκιστρευτικός, ή, όν, *ad piscatum hamatilem pertinens*; unde τὸ ἀγκιστρευτικόν *piscatus hamatilis*. Soph. 220. D: τὸ δέ γε μεθημερινὸν ... πᾶν ἀγκιστρευτικόν. 221. B: πληκτικῆς δὲ ἀγκιστρευτικόν. 220. E: τοῦ ... ἀγκιστρευτικοῦ τῆς πληκτικῆς cet.

ἄγκιστρον, τό, *hamus*. Pol. X. 616. C: οὗ τήν ... ἠλακάτην τε καὶ τὸ ἄγκιστρον εἶναι ἐξ ἀδάμαντος. Soph. 220. C: τὸ δὲ ἀγκίστροις καὶ τριόδουσι πληγῇ γιγνόμενον. D: ὡς ἐχόντων ἐν ἄκροις ἄγκιστρα καὶ τῶν τριοδόντων.

ἄγκος, τό, *vallis*. Crat. 240. E: ἐντεῦθεν οὖν ἴσως ἐκλήθη ἀναγκαῖον, τῇ διὰ τοῦ ἄγκους ἐπεικασθὲν πορείᾳ. E: ἀπείκασται δὲ τῇ κατὰ τὰ ἄγκη πορείᾳ.

ἄγκυρα, ἡ, *ancora*, trop. *id quo aliquid fulcimus et stabilimus*. Legg. XII. 961. C: εἴ τις τοῦτον βάλοιτο οἷαν ἄγκυραν πάσης τῆς πόλεως. Tim. 73. D: καθάπερ ἐξ ἀγκυρῶν, βαλλόμενος ἐκ τούτων πάσης ψυχῆς δεσμούς.

ἀγκών, ὁ, *cubitus*, *brachium*. Phaedr. 257. D: γλυκὺς ἀγκών (proverbium quo utitur rem malam vel tristem leni nomine mitigaturus. V. Annott. p. 502 sq.). Ib. ἀπὸ τοῦ μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον. E: πρὸς τῷ ἀγκῶνι. Riv. 132. B: κινήσας ... αὐτὸν τῷ ἀγκῶνι.

ἀγλαισμός, ὁ, *ornatus*, *splendor*. Ax. 369. D: ῥημάτων ἀγλαισμόν.

ἀγλαός, ὁ ἡ, *splendidus*, *fulgens*. Ep. I. 310. A: χρυσὸς ἀγλαός (vers.).

ἁγνεία, ἡ, *castitas*. Def. 414. A: εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἁμαρτημάτων· τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία. Legg. X. 909. E: οἷς ἁγνεία τούτων ἐπιμελής. XI. 917. B: ὡς ἔχουσιν ... οἱ πλεῖστοι καθαρότητός τε καὶ ἁγνείας τὰ περὶ τοὺς θεούς.

ἁγνεύω, *castus*, *purus sum*. Legg. VIII. 837. C: ἁγνεύειν ἀεὶ μεθ' ἁγνεύοντος τοῦ ἐρωμένου βούλοιτ' ἄν.

ἀγνοέω, ῶ, *nescio*, *ignoro*, *non novi* vel *intelligo*. Phaedr. 228. A: εἰ ἐγὼ Φαῖδρον ἀγνοῶ. Ib. 339. B. 348. C: τοῦτο ... οὐκ ἀγνοῶ ὅ τι βούλει λέγειν. Pol. I. 331. D. Apol. 25. E. Prot. 312. C: εἰ τοῦτ' ἀγνοεῖς. Soph. 233. C: τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥηθέντος σύ γ' ἡμῖν εὐθὺς ἀγνοεῖς. Phil. 23. B. Pol. I. 343. C. Alc. I. 116. E. 118. B. Phil. 64. D: οὐδείς που ἀγνοεῖ. Conv. 316. D: καὶ αὖ ἀγνοεῖ πάντα. Alc. I. 133. E: ὅστις ... τὰ αὑτοῦ ἀγνοεῖ. Legg. V. 727. E. Epin. 977. C. al. Soph. 223. E: τὸ περὶ τὴν ψυχὴν ἴσως ἀγνοοῦμεν. Legg. II. 654.

D: *εἰ δὲ ἀγνοοῦμέν γε τοῦτο.* Clit. 407. A: *ἀγνοεῖτε οὐδὲν τῶν δεόντων πράττοντες.* Phaedr. 250. A: *ὃ δ' ἔστι τὸ πάθος ἀγνοοῦσι.* Parm. 136. D. Euthyd. 303. D. Apol. 23. D. Alc. II. 144. B: *αἰεὶ δὲ ἀγνοοῖς τὸν Περικλέα.* Phaedr. 275. C: *τὴν . . . μαντείαν ἀγνοοῖ.* Legg. II. 668. D: *εἴ τις ἀγνοοῖ* cet. Epin. 988. B: *αὐτὸ ἀγνοοῖ* (proverb.). Charm. 174. A. Riv. 137. E. Alc. I. 133. E. Phaedr. 260. B: *ἄμφω δὲ ἵππον ἀγνοοῖμεν.* Prot. 313. D: *τάχα δ' ἄν τινες . . . ἀγνοοῖεν.* Charm. 156. E. Theaet. 147. B: *ὃς ἂν ἐπιστήμην ἀγνοῇ.* Riv. 137. E. Phaedr. 277. D: *τὸ γὰρ ἀγνοεῖν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ δικαίων τε καὶ ἀδίκων πέρι* cet. Gorg. 472. C: *ἢ γιγνώσκειν ἢ ἀγνοεῖν.* Soph. 288. C: *τό γε μὴν ἀγνοεῖν ἐστὶν . . . οὐδὲν ἄλλο πλὴν παραφροσύνη.* Theaet. 199. D. Phil. 21. B. Crat. 389. D. Conv. 194. B. Critia 109. B: *θεοὺς ἀγνοεῖν τὰ πρέποντα ἑκάστοις αὑτῶν.* Lys. 204. E. Legg. XII. 964. A. Riv. 138. A: *τὸ . . . ἑαυτὸν ἀγνοεῖν.* De lucri cup. 226. A. B. Alc. II. 143. C. E. al. Prot. 313. C: *φαίνει ἀγνοῶν.* Phaedr. 239. B: *ὅπως ἂν ᾖ πάντ' ἀγνοῶν.* 262. A: *ἀλήθειαν ἀγνοῶν ἑκάστου.* Gorg. 479. B. Theaet. 175. B. Phil. 62. A. Pol. III. 405. C. 409. D. Alc. I. 110. B: *εἰ τύχοις ἀγνοῶν.* Legg. II. 668. E. VI. 754. A. X. 903. D. XII. 962. A. bis. Hipp. mai. 290. B. 304. E. Charm. 170. C. al. Epin. 988. B: *τοῦτο ἀγνοοῦν.* Alc. II. 144. A: *τῷ γε ἀγνοοῦντι τὸ βέλτιστον.* Phaedr. 230. A: *τοῦτ' ἔτι ἀγνοοῦντα.* 260. D: *οὐδέν' ἀγνοοῦντα τἀληθές.* Soph. 267. D. Pol. VI. 506. A. Soph. 228. C: *ψυχήν γε ἴσμεν ἄκουσαν πᾶσαν πᾶν ἀγνοοῦσαν.* Gorg. 517. C: *ἀγνοοῦντες ἀλλήλων ὅ τι λέγομεν.* Crat. 437. E. Alc. I. 128. E. 134. E. Men. 77. D. E. Pol. I. 344. E. IV. 426. E. Legg. II. 670. C. al. Gorg. 500. B: *ἀγνοοῦσαι . . . τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον.* Alc. I. 110. B: *οὐκ ἠγνόουν ἔγωγε.* Hipp. mai. 290. B: *τοῦτο τὸ καλὸν . . . ἠγνόει Φειδίας.* Legg. III. 695. E. Soph. 221. D: *ἆρ' . . . ἠγνοήκαμεν τἀνδρὸς τὸν ἄνδρα ὄντα ξυγγενῆ;* Legg. X. 892. A: *ψυχὴν . . . ἠγνοηκέναι κινδυνεύουσι . . . ξύμπαντες.* Phaedr. 241. B: *ἠγνοηκὼς τὸ ἅπαν ἐξ ἀρχῆς ὅτι* cet. Tim. 68. D: *ἠγνοηκὼς ἂν εἴη.* 72. B: *τὸ πᾶν ἠγνοηκότες ὅτι* cet. Alc. II. 144. B: *εἴ γε . . . ἠγνόησεν.* A: *εἰ οὖν . . . ἀγνοήσαις τε καὶ οἰηθείης ἂν* cet. Pol. I. 351. A: *οὐδεὶς ἂν ἔτι τοῦτο ἀγνοήσειεν.* Theaet. 199. D: *ἀγνοῆσαι . . . πάντα.* Ib. *ἀγνοῆσαί ποτέ τινα ποιήσει.* Pol. II. 376. B. VIII. 565. B: *ἐπειδὰν ὁρῶσι τὸν δῆμον . . . ἀγνοήσαντα.* Theaet. 150. E: *τοῦτο ἀγνοήσαντες.* Pol. VIII. 546. C: *ἃς . . . ἀγνοήσαντες* cet. Legg. III. 690. E. Alc. I. 133. E: *τὰ τῆς πόλεως ἀγνοήσει.* Pass. Euth. 4. A: *ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν πολλῶν.* Legg. VII. 794. D: *ἀγνοεῖται παρὰ τοῖς πᾶσιν ὀλίγου.* Hipp. mai. 294. D: *ἢ πᾶν τοὐναντίον ἀγνοεῖσθαι.* Ib. *οὕτω μᾶλλον ἀγνοεῖσθαι.* Phaedr. 262. A: *τὴν τοῦ ἀγνοουμένου ὁμοιότητα.* Parm. 135. C: *ποῖ τρέψει ἀγνοουμένων τούτων;* Polit. 278. B: *πᾶσι τοῖς ἀγνοουμένοις τὰ δοξαζόμενα ἀληθῶς παρατιθέμενα.* Pol. VI. 506. A: *δίκαιά τε καὶ καλὰ*

ἀγνοούμενα ὅπῃ ποτὲ ἀγαθά ἐστιν. Legg. VII. 797. A: τὸ τῶν παίδων γένος ἠγνοῆσθαι ὅτι κυριώτατόν ἐστι cet.

ἄγνοια, ἡ, *inscientia*, *inscitia*, *ignoratio*. Phaed. 91. B: ἡ δὲ ἄγνοιά μοι αὕτη οὐ ξυνδιατελεῖ. Theaet. 176. C: ἡ δὲ ἄγνοια (τούτου) ἀμαθία καὶ κακία ἐναργής. Polit. 301. C. Phil. 48. C: κακὸν μὴν ἄγνοια καὶ ἣν δὴ λέγομεν ἀβελτέραν ἕξιν. 49. C. Pol. II. 382. B. V. 478. C: οὔτε . . . ἄγνοια οὔτε γνῶσις δόξα ἂν εἴη. IX. 585. B: ἄγνοια δὲ καὶ ἀφροσύνη ἆρ' οὐ κενότης ἐστὶ τῆς περὶ ψυχὴν αὖ ἕξεως; Critia 107. B: ἡ . . . ἀπειρία καὶ σφόδρα ἄγνοια (v. σφοδρὰ ἄνοια) τῶν ἀκουόντων. Alc. I. 118. A: αὕτη . . . ἡ ἄγνοια τῶν κακῶν αἰτία cet. II. 143. A. E: κακὸν . . . ἐστὶν ἡ τοῦ βελτίστου ἄγνοια. 144. C. Soph. 228. E: τὸ δὲ τῆς πολλῆς καὶ παντοδαπῆς ἀγνοίας πάθος αἶσχος θετέον. Phil. 38. A: μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ ἀγνοίας cet. Pol. V. 477. A: μεταξύ τι καὶ ζητητέον ἀγνοίας τε καὶ ἐπιστήμης. 478. C. D. Legg. IX. 863. D. Phil. 22. B: ἄκων ἐξ ἀγνοίας. Polit. 291. B. Locr. 107. C. Euth. 16. A: ὑπ' ἀγνοίας. Lach. 197. A. Soph. 249. E: ἐν ἀγνοίᾳ. Pol. II. 376. B: συνέσει τε καὶ ἀγνοίᾳ ὁριζόμενον τό τε οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον. III. 406. C. IX. 586. C: ἀγνοίᾳ τοῦ ἀληθοῦς. Legg. IX. 863. C. Alc. I. 129. B: τούτου . . . ἔτι ὄντες (v. ὄντος) ἐν ἀγνοίᾳ. Soph. 228. D: τὸ δέ γε ἄγνοιαν μὲν καλοῦσι, κακίαν δὲ αὐτὸ ἐν ψυχῇ μόνον γιγνόμενον οὐκ ἐθέλουσιν ὁμολογεῖν. 229. B. Prot. 360. B: δι' ἄγνοιαν καὶ ἀμαθίαν. Theaet. 199. D. Legg. V. 733. D. Lys. 218. A: τοὺς οὕτως ἄγνοιαν (fort. ἀγνοίας) ἔχοντας ὥστε cet. Polit. 302. A. Phil. 49. D: οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἴπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; Lys. 218. A. Pol. V. 478. C: μὴ ὄντι μὴν ἄγνοιαν ἐξ ἀνάγκης ἀπέδομεν, ὄντι δὲ γνῶσιν. Ib. ὑπερβαίνουσα (δόξα) ἢ γνῶσιν σαφηνείᾳ ἢ ἄγνοιαν ἀσαφείᾳ; D. Legg. VI. 771. E. 819. D. E. IX. 863. C: τρίτον μὴν ἄγνοιαν λέγων ἄν τις τῶν ἁμαρτημάτων αἰτίαν οὐκ ἂν ψεύδοιτο. Gorg. 520. B: δι' ἄγνοιαν. Soph. 216. C. 229. A. Legg. VII. 816. E. X. 902. A. Alc. I. 117. D. II. 143. B. C: τὴν ἔστιν ὧν τε ἄγνοιαν καὶ ἔστιν οἷς. Lach. 197. B.

ἄγνος, ὁ, *vitex* (germ. *Keuschlamm*). Phaedr. 230. B: τοῦ . . . ἄγνου τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον.

ἁγνός, ή, όν, *sanctus*, *augustus*. Phaedr. 254. B: καὶ πάλιν εἶδεν αὐτὴν (τὴν τοῦ κάλλους φύσιν) ἐν ἁγνῷ βάθρῳ βεβῶσαν. Crat. 398. A. et Pol. V. 469. A: δαίμονες ἁγνοί (Hesiod.). Men. 81. C: ἥρωες ἁγνοί (Pindar.). **castus*, *purus*. Legg. VIII. 840. D: οἳ . . . ἠΐθεοι καὶ ἀκήρατοι γάμων τε ἁγνοὶ ζῶσιν. — **non pollutus*. Legg. VI. 759. C: φόνου . . . ἁγνόν (Lat. *a cruore* castum). **incruentus*. Legg. VI. 782. C: καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἁγνὰ θύματα.

ἀγνωμοσύνη, ἡ, *ignoratio*, *inscientia*. Theaet. 199. D: τό τινος ἔχοντα ἐπιστήμην τοῦτο αὐτὸ ἀγνοεῖν μὴ ἀγνωμοσύνῃ, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ ἐπιστήμῃ.

ἀγνώμων, ὁ ἡ, *ignarus, imperitus.* Phaedr. 275. B: πολυγνώμονες εἶναι δόξουσιν, ἀγνώμονες ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὄντες. Pol. V. 450. D: οὔτε . . . ἀγνώμονες οὔτε ἄπιστοι . . . οἱ ἀκουσόμενοι. Legg. III. 700. D: ἀγνώμονες . . . περὶ τὸ δίκαιον τῆς Μούσης καὶ τὸ νόμιμον. Lys. 218. A: μήπω . . . ὄντες ἀγνώμονες μηδὲ ἀμαθεῖς. Epin. 989. A.

ἀγνώς, ὁ ἡ, *ignotus, incognitus.* Euth. 2. B: νέος γάρ τίς μοι φαίνεται καὶ ἀγνώς. Ep. III. 316. C: καὶ σφόδρα ἀγνῶτος ἐμοί. Pol. II. 376. A: ὃν μὲν ἂν ἴδῃ ἀγνῶτα, χαλεπαίνει. Ep. II. 310. D: οὔτε αὐτοὶ ἀγνῶτές ἐσμεν οὐδενὶ Ἑλλήνων. Demod. 386. Ib. τοῖς ἀγνῶσι πῶς προσήκει ταχέως πιστεύειν; Pol. II. 375. E: πρὸς . . . τοὺς συνήθεις τε καὶ γνωρίμους ὡς οἷόν τε πραοτάτους εἶναι, πρὸς δὲ τοὺς ἀγνῶτας τοὐναντίον. Charm. 153. A. Demod. 386. * *ignarus* (c. genit.) Legg. VI. 751. D: ὄντες . . . ἀλλήλων ἀγνῶτες.

ἀγνωσία, ἡ, *inscientia, ignoratio.* Pol. V. 477. A: εἰ ἐπὶ μὲν τῷ ὄντι γνῶσις ἦν, ἀγνωσία δ' ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τῷ μὴ ὄντι cet. Soph. 267. B: καίτοι τίνα μείζω διαίρεσιν ἀγνωσίας τε καὶ γνώσεως θήσομεν; * *ignobilitas, obscuritas.* Menex. 238. D: οὔτε πενίᾳ οὔτ' ἀγνωσίᾳ πατέρων ἀπελήλαται οὐδεὶς cet.

ἄγνωστος, ὁ ἡ, *ignotus, qui scientiam s. cognitionem fugit.* Parm. 134. B: ἄγνωστον ἄρα ἡμῖν ἐστὶ καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὃ ἔστι. Pol. V. 477. A: μὴ ὂν δὲ μηδαμῇ πάντῃ ἄγνωστον. Sisyph. 387. D. Theaet. 205. C: (διότι) . . . αὕτη δὴ ἡ αἰτία ἄλογόν τε καὶ ἄγνωστον αὐτὸ ποιοῖ. 206. B: συλλαβὴν μὲν γνωστόν, ἄγνωστον δὲ πεφυκέναι στοιχεῖον. 205. D: αἵ τε συλλαβαὶ γνωσταὶ καὶ ῥηταὶ καὶ τὰ στοιχεῖα. 202. B: τὰ . . . στοιχεῖα ἄλογα καὶ ἄγνωστα εἶναι, αἰσθητὰ δέ. D. Parm. 133. C: ὁ ἄγνωστα ἀναγκάζων αὐτὰ εἶναι. 135. A: αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα.

ἄγονος, ὁ ἡ, *sterilis.* Menex. 237. D: ἡ ἡμετέρα (γῆ) θηρίων . . . ἀγρίων ἄγονος . . . ἐφάνη. Legg. VI. 784. B: ἂν δὲ ἄγονοί τινες εἰς τοῦτον γίγνωνται τὸν χρόνον. VIII. 841. D: ἄθυτα δὲ παλλακῶν σπέρματα καὶ νόθα μὴ σπείρειν μηδὲ ἄγονα ἀῤῥένων παρὰ φύσιν. * *vacuus, carens.* Ax. 370. D: γαληνὸς δέ τις καὶ κακῶν ἄγονος βίος.

ἀγορά, ἡ, *forum.* Pol. II. 371. B: ἀγορὰ . . . ἡμῖν καὶ νόμισμα ξύμβολον τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται ἐκ τούτου. Legg. VI. 758. E: καὶ λιμένων καὶ ἀγορᾶς . . . ἐπιμελητὰς δεῖ τινὰς ἀποδεδειγμένους εἶναι. Pol. II. 360. B: ἐξὸν αὐτῷ καὶ ἐκ τῆς ἀγορᾶς . . . ὅ τι βούλοιτο λαμβάνειν. Legg. VI. 759. A: τὸ . . . περὶ ἀγορᾶς κόσμου. XI. 917. E: περὶ τὴν τῆς ἀγορᾶς χρείαν. IX. 881. C: ἐκτὸς ἀγορᾶς ἐν ἄστει. XI. 936. C. Menex. 234. A. bis: ἐξ ἀγορᾶς. Legg. VIII. 849. B: ἀγορᾷ τῇ πρώτῃ. Gorg. 447. A: ἐν ἀγορᾷ . . . διατρῖψαι. 469. D: ἐν ἀγορᾷ πληθούσῃ (*in foro quando maxime frequens est.* V. Annott. p. 173 sq.). Pol. II. 371. C: καθήμενος ἐν ἀγορᾷ. D: ἱδρυμένους ἐν ἀγορᾷ. Legg. VI. 762. C. IX. 881.

C. XI. 917. E. 935. B. 874. A: Hipp. min. 368. B: ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ ταῖς τραπέζαις. Apol. 17. C: ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν. Legg. VIII. 848. D: ἱερὰ καὶ ἀγορὰν ἐξηρῆσθαι θεῶν cet. XI. 917. D: τοῖς τὴν ἀγορὰν ἔχουσι θεοῖς. VI. 753. C. IX. 881. E. XII. 946. D. Pol. II. 371. C. Theaet. 142. A: καί σέ γε ἐζήτουν κατ' ἀγοράν. Parm. 126. A. Id. Pol. IV. 425. C. Legg. VI. 764. B. VII. 817. C. XI. 915. D. 917. A. XII. 954. C. D. Pol. II. 371. C: αὐτοῦ . . . περὶ τὴν ἀγοράν. Legg. VI. 764. B. 779. D. X. 908. A. VI. 778. C: πᾶσαν πέριξ τήν τε ἀγοράν cet. III. 680. B: ἀγοραὶ βουληφόροι (Hom.). VIII. 849. D: ἐν . . . ταῖς τῶν ξένων . . . ἀγοραῖς. XII. 952. E: ὃν ἀγοραῖς καὶ λιμέσι . . . ὑποδέχεσθαι χρὴ cet. Gorg. 485. D: φεύγοντα τὰ μέσα τῆς πόλεως καὶ τὰς ἀγοράς. Polit. 289. E: κατ' ἀγοράς. Pol. IV. 425. D.

ἀγοραῖος, ὁ ἡ, *ad forum pertinens* (res quae in foro geruntur). Pol. IV. 425. C: τάδε τὰ ἀγοραῖα ξυμβολαίων τε πέρι cet. **forensis, subrostranus* (nomen invidiosum). Prot. 347. C: τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων καὶ ἀγοραίων ἀνθρώπων (v. Annott. p. 176.).

ἀγορανομικός, ή, όν, *ad forum rerum venalium spectans.* Pol. IV. 425. D: ἢ καὶ τὸ παράπαν ἀγορανομικὰ ἄττα.

ἀγορανόμιον, τό, *aedes in quibus aediles iudicium exercent.* Legg. XI. 917. E: πρόσθε τοῦ ἀγορανομίου (sic enim pro ἀγορανόμου iam Steph. scribi iussit) θέντων ἐν στήλῃ γράψαντες cet.

ἀγορανόμος, ὁ, *rerum venalium praefectus.* Legg. VIII. 849. E: ἐν οἷς ἂν νομοφύλακές τε καὶ ἀγορανόμοι μετ' ἀστυνόμων . . . ὅρους θῶνται τῶν ὠνίων. XI. 917. E. 936. C. VI. 760. B: ἀστυνόμων καὶ ἀγορανόμων. 763. C. 764. C. IX. 881. C. 917. B. VIII. 849. A: τοῖς . . . ἀγορανόμοις τὰ περὶ ἀγορὰν που δεῖ ἕκαστα μέλειν. XI. 913. E: τοῖσιν ἀγορανόμοις. XII. 953. B. VI. 759. A: τὸ δὲ περὶ ἀγορᾶς κόσμον ἀγορανόμους (ἐπονομάζοντα). 763. E. 764. B. XI. 920. C: φυλάττειν τὰ μὲν ἀγορανόμους, τὰ δὲ ἀστυνόμους cet.

ἀγόρασις, ἡ, *emtio.* Soph. 219. D: τὸ μὲν (εἶδος κτητικῆς) . . . μεταβλητικὸν ὂν διά τε δωρεῶν καὶ μισθώσεων καὶ ἀγοράσεων cet.

ἀγοραστικός, ή, όν, *in emtione versans,* h. e. *negotiator.* Crat. 408. A: τὸ ἑρμηνέα εἶναι . . . καὶ τὸ ἀγοραστικόν. Unde ἡ ἀγοραστική *negotiatio, mercatura.* Soph. 223. C: ἀγοραστικὴν διχῇ τέμνεσθαι. Ib. τῆς . . . ἀλλακτικῆς δύο εἴδη λέγωμεν, τὸ μὲν δωρητικόν, τὸ δὲ ἕτερον ἀγοραστικόν.

ἀγορεύω, *dico.* Legg. IV. 707. A: οἷ' ἀγορεύεις (Hom.). VI. 776. E: ὑπὲρ τοῦ Διὸς ἀγορεύων. **pronuntio.* Legg. XI. 917. D: ὁ . . . πολίτης . . . κακὸς ἀγορευέσθω. **refero in numero.* Legg. XII. 950. E: τὰς . . . κατὰ πόλεμον καὶ στρατείας ἀποδημίας οὐκ ἐν ἐκδημίαις πολιτικαῖς ἄξιον ἀγορεύειν ὡς τούτων οὔσας.

ἄγρα, ἡ, *venatio.* Legg. VII. 824. A: *πεζῶν . . . θήρευσίς τε καὶ ἄγρα λοιπή.* Soph. 220. C: *τοῦτο . . . ἑρκοθηρικὸν τῆς ἄγρας τὸ μέρος φήσομεν ἤ τι τοιοῦτον.* Legg. VII. 823. E: *ἄγρας ἀνθρώπων κατὰ θάλατταν λῃστείας τε ἵμερος.* Soph. 221. E: *δίχα . . . διείλομεν τὴν ἄγραν πᾶσαν.* * *praeda.* Pol. V. 468. A: *τὸν . . . εἰς τοὺς πολεμίους ἁλόντα ἆρ' οὐ δωρεὰν διδόναι τοῖς θέλουσι χρῆσθαι τῇ ἄγρᾳ ὅ τι ἂν βούλωνται;* Soph. 235. C: *κἀκείνῳ παραδόντας ἀποφῆναι τὴν ἄγραν.* * *fera* (*Wild*). Lys. 206. A: *εἰ ἀνασοβοῖ θηρεύων καὶ δυςαλωτέραν τὴν ἄγραν ποιοῖ;*

ἀγράμματος, ὁ ἡ, *litteris non consignatus, non scriptus.* Polit. 295. A: *καὶ ἐν γράμμασιν ἀποδιδοὺς καὶ ἐν ἀγραμμάτοις, πατρίοις δὲ ἔθεσι νομοθετῶν.* * *litterarum expers, rudis.* Critia 109. D: *τὸ . . . περιλειπόμενον ἀεὶ γένος . . . κατελείπετο ὄρειον καὶ ἀγράμματον.* Tim. 23. B: *καὶ τοὺς ἀγραμμάτους τε καὶ ἀμούσους ἔλιπεν ὑμῶν.*

ἄγραυλος, ὁ ἡ, *in agro stabulans.* Ion. 538. D: *ἀγραύλοιο βοός* (Hom.).

ἄγραφος, ὁ ἡ, *scriptis non mandatus, usu et consuetudine receptus.* Legg. VIII. 838. A: *ὁ αὐτὸς νόμος ἄγραφος ὤν.* 841. B: *ἔθει καὶ ἀγράφῳ νομισθὲν νόμῳ.* VII. 793. A: *ὅτε ταῦτ' ἔστι πάντα . . . τὰ καλούμενα ὑπὸ τῶν πολλῶν ἄγραφα νόμιμα καὶ οὓς πατρίους νόμους ἐπονομάζουσιν.* Polit. 295. E: *τῷ . . . τὰ δίκαια . . . γράψαντι καὶ ἄγραφα νομοθετήσαντι.* 298. D: *τὰ δὲ καὶ ἄγραφα πάτρια θεμένους ἔθη.* Pol. VIII. 863. D: *ὅτι οὐδὲ τῶν νόμων φροντίζουσι γεγραμμένων ἢ ἀγράφων.*

ἀγρευτής, ὁ, *venator*, adiect. *venaticus.* Lys. 212. E: *κύνες ἀγρευταί* (Solon).

ἀγριαίνω, *ferocio, efferor, succenseo, indignor.* Conv. 173. D: *σαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγριαίνεις.* Pol. VI. 493. B: *ἡμεροῦταί τε καὶ ἀγριαίνει.* Theaet. 151. C: *μὴ ἀγρίαινε.* Legg. II. 666. E: *τὸν αὑτοῦ . . . σφόδρα ἀγριαίνοντα καὶ ἀγανακτοῦντα.* Ion. 540. C: *ἃ πρέπει εἰπεῖν ἀγριαινουσῶν βοῶν παραμυθουμένῳ.* Pol. III. 393. E: *ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἠγρίαινεν* cet. VI. 501. E: *ἔτι οὖν ἀγριανοῦσι λεγόντων ἡμῶν ὅτι* cet.

ἄγριος, *ία*, *ιον* et ὁ ἡ, *agrestis*, h. e., *ferus.* Tim. 83. C: *ὁ μὲν αἵματος ὀρὸς πρᾶος, ὁ δὲ μελαίνης χολῆς . . . ἄγριος.* Polit. 271. E: *οὔτ' ἄγριον ἦν οὐδέν.* Tim. 70. E: *θρέμμα ἄγριον.* Polit. 264. A: *τῷ τιθασσῷ καὶ ἀγρίῳ.* Soph. 222. B: *τὸν . . . ἄνθρωπον ἄγριον.* Legg. VII. 824: *τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην.* Crat. 394. E: *τὸ θηριῶδες τῆς φύσεως καὶ τὸ ἄγριον αὐτοῦ . . . ἐνδεικνύμενος τῷ ὀνόματι.* Polit. 264. A: *τὰ . . . μὴ ἔχοντα (φύσιν τιθασσεύεσθαι) ἄγρια.* Pol. X. 612. A: *πετρώδη πολλὰ καὶ ἄγρια περιπέφυκεν* cet. Soph. 222. B: *τὸ μὲν (τῆς θήρας μέρος) τῶν ἡμέρων, τὸ δὲ τῶν ἀγρίων.* Tim. 77. A: *τὰ τῶν ἀγρίων γένη, πρε-*

σβύτερα τῶν ἡμέρων ὄντα. Legg. VI. 765. E: φυτῶν καὶ τῶν ζώων ἡμέρων καὶ ἀγρίων. Id. IX. 588. C. Menex. 237. D. Critia 118. B: τοῖς πᾶσιν ἡμέροις καὶ ἀγρίοις ... θρέμμασιν. Theaet. 197. C: ὄρνιθας ἀγρίας. Pol. IX. 589. B: τὰ μὲν ἥμερα τρέφων... τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύων φύεσθαι. X. 620. D: τὰ ἄδικα εἰς τὰ ἄγρια ... μεταβάλλοντα. Critia 114. E: ἱκανῶς ἥμερα καὶ ἄγρια (ζῶα) τρέφουσα. Gorg. 516. B: ὃς ἂν παραλαβὼν ἡμερώτερα ἀποδείξῃ ἀγριώτερα ἢ παρέλαβε. Soph. 231. B: κυνὶ λύκος, ἀγριώτατον ἡμερωτάτῳ. Legg. VI. 766. A: μὴ ἱκανῶς ... τραφὲν ἀγριώτατον ὁπόσα φύει γῆ. IX. 874. E: ἢ μηδὲν διαφέρειν τῶν πάντῃ ἀγριωτάτων θηρίων. * *inhumanus, ferox, saevus.* Gorg. 510. B: τύραννος... ἄγριος καὶ ἀπαίδευτος. Pol. VIII. 549. A: καὶ δούλοις μέν τισιν ἄγριος εἴη. VI. 486. B: εἰ ... ἥμερος ... ἢ ... ἀγρία (ἡ ψυχή). Legg. VII. 791. D: ἀγρία δούλωσις. VIII. 837. B: φιλία ... δεινὴ καὶ ἀγρία. Soph. 217. E: ἄξενόν τι καταφαίνεταί μοι καὶ ἄγριον. Pol. IX. 571. C: τὸ δὲ (τῆς ψυχῆς) θηριῶδές τε καὶ ἄγριον. 572. B: ὡς ἄρα δεινόν τι καὶ ἄγριον ... ἐπιθυμιῶν εἶδος ἑκάστῳ ἔνεστι. III. 410. D. Legg. XII. 950. B: ἄγριον καὶ ἀπηνὲς φαίνοιτ' ἂν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. Legg. I. 649. E: δυσκόλου ψυχῆς καὶ ἀγρίας. Pol. IX. 589. D: αἰσχρὰ δὲ τὰ ὑπὸ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἥμερον δουλούμενα. Pol. I. 329. C: ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. De lege 318. D: τὸν δὲ Μίνω ἄγριόν τινα καὶ χαλεπὸν καὶ ἄδικον. Prot. 327. D: ἄγριοί τινες. Pol. II. 375. B. X. 615. E. Legg. X. 885. E: παρὰ ... νομοθετῶν φασκόντων εἶναι μὴ ἀγρίων, ἀλλὰ ἡμέρων. Pol. III. 416. B: (μὴ) ἀντὶ ξυμμάχων εὐμενῶν δεσπόταις ἀγρίοις ἀφομοιωθῶσι. Legg. XII. 953. E: κηρύγμασιν ἀγρίοις. IV. 720. E: κατὰ τὸ χεῖρον ... καὶ ἀγριώτερον. Pol. III. 413. D: οἱ μὲν γυμναστικῇ ἀκράτῳ χρησάμενοι ἀγριώτεροι τοῦ δέοντος ἀποβαίνουσι cet. Gorg. 516. C: ἀγριωτέρους γε αὐτοὺς ἀπέφηνεν ἢ οἵους παρέλαβε. * *horridus, vastus.* Phaed. 113. C: εἰς τόπον ... δεινόν τε καὶ ἄγριον. Legg. X. 905. B: τούτων εἰς ἀγριώτερον ἔτι διακομισθεὶς τόπον. 908. A: ὅπηπερ ἂν ὅτι μάλιστα ἀγριώτατος ... τόπος. * *vehemens, immanis.* Phil. 46. D: ξύντασιν ἀγρίαν ποιεῖ. Legg. XI. 919. A: ὑπὸ χειμώνων ἀγρίων. Pol. VIII. 564. A: δουλεία πλείστη τε καὶ ἀγριωτάτη. * *effrenatus, insanus.* Locr. 102. E: ἄγρια πάθεά τε καὶ λύσσαι οἰστρώδεες. Phaed. 81. A: ἀγρίων ἐρώτων ... ἀπηλλαγμένη (ψυχή). Cf. Pol. I. 329. C.

ἀγριότης, ἡ, *feritas.* Pol. III. 410. D: ἀγριότητός τε καὶ σκληρότητος καὶ αὖ μαλακίας τε καὶ ἡμερότητος. 411. D: βίᾳ δὲ καὶ ἀγριότητι ὥσπερ θηρίον πρὸς πάντα διαπράττεται. Gorg. 156. A: δι' ἀγριότητα. Conv. 197. D: πραότητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων. Legg. III. 680. D: ἐπὶ τὴν ἀγριότητα ... ἐπανενεγκών.

ἀγρίως, *immaniter, acerbe, atrociter.* Phaedr. 268. D: οὐκ

ἀγρίως εἴποι ἄν. Crit. 52. A: οὐκ ἀγρίως ἐπιταττόντων ποιεῖν. Euthyd. 285. A: ἐπειδή μοι ἐδόκουν ἀγριωτέρως (v. ἀγροικοτέρως) πρὸς ἀλλήλους ἔχειν. Legg. IX. 867. D: καὶ τὰ περὶ τὸν φόνον ἀγριωτέρως ἂν πράξειεν, ὁ δὲ ἡμερωτέρως. *vehementer. Pol. VIII. 548. A: τιμῶντες ἀγρίως . . . χρυσόν τε καὶ ἄργυρον. Conv. 218. A: οἳ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον νέου ψυχῆς μὴ ἀφυοῦς.

ἀγροικία, ἡ, *rusticitas, inhumanitas.* Gorg. 461. C: πολλὴ ἀγροικία ἐστί. Legg. II. 669. E: ὅτι τὸ τοιοῦτόν γε πολλῆς ἀγροικίας μεστὸν πᾶν. Phaedr. 269. B: ὑπ' ἀγροικίας ῥῆμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον. Pol. VIII. 560. D: μετριότητα . . . ὡς ἀγροικίαν καὶ ἀνελευθερίαν οὖσαν πείθοντες ὑπερορίζουσι cet. X. 607. B: σκληρότητα . . . καὶ ἀγροικίαν.

ἀγροικίζομαι, *rustice facio, inurbanus sum.* Theaet. 146. A: ἐγὼ ὑπὸ φιλολογίας ἀγροικίζομαι.

ἄγροικος, ὁ ἡ, *agrestis* (de fructibus). Legg. VIII. 844. D: ἀγροίκου ὀπώρας. 845. B: τῆς δὲ ἀγροίκου λεγομένης (ὀπώρας), oppos. τῆς γενναίας. **rusticus, incultus, illiberalis.* Conv. 218. B: βέβηλός τε καὶ ἄγροικος. Legg. IX. 880. A: ἄγροικος καὶ ἀνελεύθερος . . . ἀνδραποδώδης τε. Pol. III. 411. A: τοῦ δὲ ἀναρμόστου δειλὴ καὶ ἄγροικος (ἡ ψυχή). Theaet. 146. B: ἥκιστα . . . τὸ τοιοῦτον ἂν εἴη ἄγροικον. Phaedr. 229. E: ἀγροίκῳ τινὶ σοφίᾳ χρώμενος. Theaet. 174. D: ἄγροικον δὲ καὶ ἀπαίδευτον ὑπ' ἀσχολίας . . . γίγνεσθαι. Conv. 194. C: περὶ σοῦ τι ἐγὼ ἄγροικον δοξάζων. Gorg. 462. E: μὴ ἀγροικότερον ᾖ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν. 486. C: εἴ τι καὶ ἀγροικότερον εἰρῆσθαι. 509. A: καὶ εἰ ἀγροικότερόν τι εἰπεῖν ἐστί. Apol. 32. D: εἰ μὴ ἀγροικότερον ἦν εἰπεῖν. Riv. 136. E: ἢ ἀγροικότερόν ἐστιν ἐρέσθαι; Euthyd. 283. E: εἰ μὴ ἀγροικότερον . . . ἦν εἰπεῖν. Critia 107. A: παραίτησιν εὖ μάλα φιλότιμον καὶ τοῦ δέοντος ἀγροικοτέραν. ** immanis, saevus.* Pol. X. 613. E: ἃ ἄγροικα ἔφησθα σὺ εἶναι ἀληθῆ λέγων.

ἀγροίκως, *agresti more, rustice, inhumaniter.* Phaedr. 268. D: οὐκ ἂν ἀγροίκως γε . . . λοιδορήσειαν. Euthyd. 284. E: οὕτως ἀγροίκως λέγειν. Pol. II. 361. E: κἂν ἀγροικοτέρως λέγηται. Etiam ἀγροικότερον: Phaedr. 260. D: ἆρ' οὖν . . . ἀγροικότερον τοῦ δέοντος λελοιδορήκαμεν τὴν τῶν λόγων τέχνην;

ἀγρονόμος, ὁ, *agrorum suburbanorum praefectus.* Legg. VIII. 844. E: ἀγρονόμον ἐπάγων ὁ βουλόμενος. VI. 762. B: οἵ τε ἄρχοντες οἵ τε ἀγρονόμοι. VIII. 843. D: δικασταὶ καὶ τιμηταὶ γιγνέσθων ἀγρονόμοι. IX. 881. D. XI. 936. C. VI. 762. E: τὸν τῶν ἀγρονόμων γεγονότα. VIII. 848. E. et IX. 881. C: τοὺς τῶν ἀγρονόμων ἄρχοντας. IX. 873. E. VI. 763. C: ἕποιντο δ' ἂν ἀγρονόμοις γε ἀστυνόμοι cet. VIII. 844. B. XI. 914. A. XII. 955. D. VI. 760. B: οἷον ἀγρονόμους τε καὶ φυλάρχους. E. 761. E. 763. B. XI. 920. C.

ἀγρός, ὁ, *ager*, *rus*. Eryx. 393. B: ἀγρὸς ἄξιος δυοῖν ταλάντοιν. Theaet. init. ἐξ ἀγροῦ (*rure*). 143. A: ἐξ ἀγροῦ ἥκων. Legg. VIII. 844. C: ἐν ἀγρῷ. Ep. VII. 348. D. Crat. 440. E: πορεύου εἰς ἀγρόν (*rus*). Pol. VIII. 563. D. De lucr. cup. 228. E: φοιτῶεν ἐκ τῶν ἀγρῶν. Legg. VI. 761. B: τοῖς ὑποκάτωθεν ἀγροῖς. Pol. II. 372. C: οἷα δὴ ἐν ἀγροῖς ἐψήματα. De lucr. cup. 228. D: τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς παιδεῦσαι. Pol. IV. 419: ἀγρούς τε κεκτημένοι. V. 470. D: τέμνωσιν ἀγρούς. VII. 541. A. III. 399. D: κατὰ πόλιν... καὶ αὖ κατ' ἀγρούς. Legg. IX. 881. C: κατ' ἀγροὺς τῆς χώρας που. XII. 954. D. VII. 789. E: πρὸς ἀγροὺς... φέρειν.

ἀγρυπνία, ἡ, *insomnia*, *pervigilatio*. Crit. 43. B: ἐν τοσαύτῃ τε ἀγρυπνίᾳ καὶ λύπῃ εἶναι. Ax. 368. B: πᾶσαν ἀγρυπνίαν ἀναπιμπλάντων ὀλοφυρμοῦ καὶ δακρύων. Pol. V. 460. D: ἀγρυπνίας δὲ καὶ τὸν ἄλλον πόνον... παραδώσουσιν.

ἄγρυπνος, ὁ ἡ, *insomnis*. Pol. X. 610. E: πρός γε τῷ ζωτικῷ ἄγρυπνον. Riv. 134. B: ἄνδρα γε ἄγρυπνόν τε καὶ ἄσιτον... καὶ λεπτὸν ὑπὸ μεριμνῶν. Pol. III. 404. A: οὕς γε ὥσπερ κύνας ἀγρύπνους... ἀνάγκη εἶναι.

ἀγρυπνῶ, *vigilo*. Legg. III. 695. A: θυραυλεῖν καὶ ἀγρυπνεῖν.

ἀγύμναστος, ὁ ἡ, *inexercitatus*, *rudis*, *imperitus*. Pol. III. 396. D: ἀγύμναστος ὢν τοῦ μιμεῖσθαι τοὺς τοιούτους. Legg. I. 647. D: ἄπειρος... καὶ ἀγύμναστος ὢν τῶν τοιούτων ἀγώνων. VII. 816. A: δειλὸς δὲ καὶ ἀγύμναστος γεγονὼς πρὸς τὸ σωφρονεῖν. Pol. VIII. 564. D: ἀγύμναστον καὶ οὐκ ἐῤῥωμένον γίγνεται. Legg. V. 731. A: ἀγύμναστον τὴν πόλιν ὅλην εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς ποιῶν. VIII. 841. A: ἀγύμναστον ὅτι μάλιστα ποιεῖν τὴν τῶν ἡδονῶν ῥώμην. Pol. X. 619. D: ἅτε πόνων ἀγυμνάστους.

ἀγύρτης, ὁ, *qui stipem deo deaeve alicui colligit*, *qui specie religionis mendicat*. Pol. II. 364. B: ἀγύρται δὲ καὶ μάντεις ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες.

ἀγχιβαθής, ὁ ἡ, *profundus*, *altus*. Critia 111. A: τὸ δὴ τῆς θαλάττης ἀγγεῖον... τυγχάνει πᾶν ἀγχιβαθὲς ὄν.

ἀγχίνοια, ἡ, *ingenii acumen*, *sagacitas*. Def. 412. E: εὐφυΐα ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστιν ἑκάστῳ τοῦ δέοντος. Charm. 160. A: ἡ δ' ἀγχίνοια οὐχὶ ὀξύτης τίς ἐστι τῆς ψυχῆς, ἀλλ' οὐχὶ ἡσυχία; Epin. 976. C: οἱ δὲ ἀγχίνοιαν θήσουσι φύσεως.

ἀγχίνους, ὁ ἡ, *sagax*. Phaedr. 239. A: βραδὺς ἀγχίνου. Legg. V. 747. B: εὐμαθῆ καὶ μνήμονα καὶ ἀγχίνουν ἀπεργάζεται. Theaet. 144. A: οἵ τε ὀξεῖς... καὶ ἀγχίνοι cet. Pol. VI. 503. C.

ἀγχίσπορος, ὁ ἡ, *consanguineus*, *affinis*. Pol. III. 391. E: οἱ θεῶν ἀγχίσποροι, Ζηνὸς ἐγγύς (ex poët. trag.).

ἀγχιστεία, ἡ, propinquitas. Legg. XI. 924. E: *τὸ γένος ἀεὶ πορευέσθω κατ' ἀγχιστείαν.* D: *πρός τε τὴν τοῦ γένους ἀγχιστείαν.*

ἄγω, ago, duco, adduco, perduco; etiam *impello, traho, rapio.* Phil. 38. B: *τῇδε ἄγω.* Phaedr. 255. A: *εἰς ταὐτὸν ἄγει τὴν φιλίαν.* Pol. VII. 525. D: *ὡς σφόδρα ἄνω ποι ἄγει (τὸ περὶ τοὺς λογισμοὺς μάθημα) τὴν ψυχήν.* 529. A. X. 609. C. Legg. X. 899. D. Gorg. 478. B: *ποῖ ἄγομεν καὶ παρὰ τίνας τοὺς κάμνοντας τὰ σώματα;* Legg. X. 899. E: *ἄγουσί σε πρὸς ἀσέβειαν.* Theaet. 169. C: *ἄγε ὅπῃ ἐθέλεις.* Soph. 237. B: *κἀμὲ κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἄγε.* Phil. 38. B. Soph. 219. B: *ὅπερ ἂν μὴ πρότερόν τις ὂν ὕστερον εἰς οὐσίαν ἄγῃ.* Phaedr. 246. D: *τὸ ἐμβριθὲς ἄγειν ἄνω.* 253. C: *εἰς ὁμοιότητα . . . ἄγειν* cet. Gorg. 461. C: *εἰς τὰ τοιαῦτα ἄγειν . . . τοὺς λόγους.* Conv. 174. E. 212. D. Pol. X. 620. E. Tim. 48. A: *ἐπὶ τὸ βέλτιστον ἄγειν.* Legg. II. 657. B. X. 897. C. Alc. I. 117. C. Ep. VII. 347. A. Gorg. 494. E: *οὐκ αἰσχύνει εἰς τοιαῦτα ἄγων . . . τοὺς λόγους;* Phaedr. 240. C: *ἐπ' ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα.* Pol. III. 401. D: *εἰς ὁμοιότητά τε . . . καὶ ξυμφωνίαν τῷ καλῷ λόγῳ ἄγουσα.* IV. 435. D: *ὁδὸς ἡ ἐπὶ τοῦτο ἄγουσα.* Phaedr. 237. E: *δόξης . . . ἐπὶ τὸ ἄριστον λόγῳ ἀγούσης.* Pol. IV. 439. B: *ἄγοντος ὥσπερ θηρίον ἐπὶ τὸ πιεῖν.* V. 479. E: *μηδ' ἄλλῳ ἐπ' αὐτὸ ἄγοντι δυναμένους ἕπεσθαι.* Soph. 219. B: *τὸν . . . ἄγοντα.* Legg. IV. 711. C: *τὰ μὲν ἐπαίνοντα . . . τὰ δ' αὖ πρὸς ψόγον ἄγοντα.* Pol. X. 604. D: *τὸ . . . πρὸς τὰς ἀναμνήσεις τε τοῦ πάθους . . . ἄγον* cet. Euth. 10. A: *λέγομέν τι . . . ἄγον.* Prot. 317. E: *ἡκέτην ἄγοντε τὸν Πρόδικον.* Legg. XII. 966. D: *δύ' ἐστὸν τὼ περὶ θεῶν ἄγοντε εἰς πίστιν.* Prot. 318. E: *πάλιν αὖ ἄγοντες ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς τέχνας.* Pol. II. 363. E: *ἔτι . . . ζῶντας εἰς κακὰς δόξας ἄγοντες.* III. 413. D. V. 460. C. VII. 536. B. VIII. 543. B. Legg. I. 647. C. III. 394. A. Pol. VII. 532. E: *αἱ πρὸς αὐτὸ ἄγουσαι (ὁδοί).* IV. 439. D: *τὰ . . . ἄγοντα καὶ ἕλκοντα διὰ παθημάτων τε καὶ νοσημάτων* (oppos. *τὸ κωλῦον*). IX. 572. E: *ὑπὸ τῶν ἀγόντων.* VII. 522. E: *τῶν πρὸς τὴν νόησιν ἀγόντων (μαθημάτων).* Legg. I. 642. C: *τοὺς τὴν πόλιν εἰς ψόγον ἄγοντας.* Ep. VII. 324. D: *ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας.* Pol. VIII. 547. B: *τὰς ψυχὰς εἰς τὴν ἀρετὴν . . . ἠγέτην.* Phaedr. 255. A: *ἥ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεὼν ἤγαγεν εἰς τὸ προέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν.* Tim. 30. A: *εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας.* Pol. III. 415. D: *ὅπῃ ἂν αὐτὸ ἡ φήμη ἀγάγῃ.* Conv. 210. C: *ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας ἀγαγεῖν.* Legg. IV. 710. C: *καί τινα τύχην εἰς ταὐτὸν ἀγαγεῖν αὐτῷ.* Phaedr. 266. A: *εἰς τὰ ἐν δεξιᾷ τῆς μανίας ἀγαγὼν ἡμᾶς.* Gorg. 461. C: *αὐτὸς ἀγαγὼν ἐπὶ τοιαῦτα ἐρωτήματα.* Crit. 54. A. Legg. III. 692. A. Pol. X. 609. D: *εἰς θάνατον ἀγαγοῦσα.* Apol. 41. B: *τὸν ἐπὶ Τροίαν ἀγαγόντα τὴν πολλὴν στρατιάν.* Pol. II. 363. C: *εἰς Ἅιδου*

... ἀγαγόντες (τοὺς δικαίους) τῷ λόγῳ. Phaedr. 256. A: ἐὰν ... εἰς φιλοσοφίαν νικήσῃ τὰ βελτίω τῆς διανοίας ἀγαγόντα. Pol. II. 359. C: ποῖ ἡ ἐπιθυμία ἑκάτερον ἄξει; IX. 575. A: ἄξει εἰς πᾶσαν τόλμαν. Legg. I. 643. D. Pol. V. 466. E: πρός γε ἄξουσι τῶν παίδων εἰς τὸν πόλεμον ὅσοι ἁδροί. Id. 467. D. Pass. Euth. 10. B: διότι ἄγεται. Ib. διὰ τοῦτο ἄγεται. Prot. 355. A: ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἀγόμενος. Pol. IX. 572. C: ἀγόμενος ἀμφοτέρωσε. Legg. X. 900. A. Alc. II. 147. A. Euth. 10. B: τὸ ἀγόμενον ... διότι ἄγεται. Ib. διότι ἀγόμενόν ἐστι ... διὰ τοῦτο ἀγόμενον. Pol. IX. 572. D: ἀγόμενον ... εἰς πᾶσαν παρανομίαν. Soph. 219. B. Euth. 10. A: λέγομέν τι ... ἀγόμενον καὶ ἄγον. Phaed. 68. A: ὑπὸ ταύτης ἀγόμενοι τῆς ἐλπίδος. Legg. IV. 787. B: οὕτως ἧκται τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος οὐδαμῶς εἰς τοῦτο εὐτυχῶς. Phaedr. 238. C: πρὸς ἡδονὴν ἀχθεῖσα κάλλους. Pol. V. 458. D: ὑπ' ἀνάγκης ... ἄξονται πρὸς τὴν ἀλλήλων μίξιν. * *duco* (germ. *leiten*), i. q. *derivo*. Legg. VIII. 844. B: ἀγέτω (ὕδωρ). Ib. A: ὁ βουληθεὶς ἐπὶ τὸν αὐτοῦ τόπον ἄγειν ὕδωρ ἀγέτω. Ib. ᾗ δ' ἂν βούληται ἄγειν ... ἀγέτω. Critia 117. B: τὸ ... ἀποῤῥέον ἦγον ἐπὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἄλσος. * *duco* (ut vern. *leiten*) est etiam *educo* s. *instituo*, et in univers. *rego*, *moderor*. Legg. VI. 771. B: πᾶσαν πόλιν ἄγει ... τὸ ξύμφυτον. X. 896. E: ἄγει ... ψυχὴ πάντα τὰ κατ' οὐρανὸν καὶ γῆν cet. 898. E: ἥλιον εἴπερ ἄγει ψυχή. Phaedr. 237. D: ᾗ ἂν ἄγητον. Phaed. 94. E: οὐχ οἵας ἄγειν τε ταῦτα καὶ δεσπόζειν. Phaedr. 237. D: ἰδέα ἄρχοντε καὶ ἄγοντε. Critia 109. C: οὕτως ἄγοντες τὸ θνητὸν ἅπαν ἐκυβέρνων. Legg. III. 681. C: τοῖς ἡγεμόσι καὶ ἀγαγοῦσι τοὺς δήμους. Pol. IV. 431. C: αἳ ... μετὰ νοῦ τε καὶ δόξης ὀρθῆς λογισμῷ ἄγονται. Phaed. 94. E: οἵας ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν τοῦ σώματος παθημάτων. Legg. VI. 782. D: αὐτοῖς ἀγομένοις ὀρθῶς. Alc. I. 124. A: κακῶς ἠγμένος. Legg. VI. 782. E: κακῶς ἀχθεῖσι. * *mecum duco*, *adduco* (germ. *mit* vel *bei sich führen*, *mitbringen*). Prot. 315. A: οὓς ἄγει ἐξ ἑκάστων τῶν πόλεων ὁ Πρωταγόρας. Soph. 216. A: τόνδε τὸν ξένον ἄγομεν. De lucri cup. 226. B: ἃ ἂν ἄγῃ πάντα. Legg. VII. 817. A: καὶ (πότερον) τὴν ποίησιν φέρωμέν τε καὶ ἄγωμεν; Phaedr. 279. C: ὅσον μήτε φέρειν μήτε ἄγειν δύναιτο ἄλλος ἢ ὁ σώφρων. Soph. 216. A: ἀλλά τινα θεὸν ἄγων ... λέληθας; Legg. III. 698. C: Περσικὸν στόλον ἄγων (germ. *mit*). Hipp. mai. 286. C: ὅπως παρέσει καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους ἄξεις. Euthyd. 272. D: ὡς ... δέλεαρ αὐτοῖς ἄξομεν (al. ἕξομεν) τοὺς σοὺς υἱεῖς. Med. Pol. IX. 574. C: εἰ εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν (αὐτοὺς) ἀγάγοιτο. Hinc ἄγεσθαι, proprie *domum ducere*, est *in matrimonium ducere*. Legg. VI. 771. E: παρ' ὧν ... τις ἄγεται. * *duco*, h. e. *attraho*. Ion. 533. D: καὶ γὰρ αὕτη ἡ λίθος οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροῦς cet. E: ἄλλους ἄγειν δακτυλίους. * *adduco*, *affero*. Legg. X. 899. A: ἄγει φῶς

τοῖς ἅπασιν. Ep. I. 309. C: τὸ . . . χρυσίον . . . ἄγει σοι Βακχεῖος cet. Prot. 322. C: Ἑρμῆν πέμπει ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ τε καὶ δίκην. Epin. 990. B: σελήνη . . . ἄγουσα (afferens s. efficiens) μῆνα καὶ πανσέληνον πρώτην. Ib. τὸν ἥλιον, τροπὰς ἄγοντα διὰ πάσης τῆς αὐτοῦ περιόδου. *adduco (vern. herbringen, holen). Apol. 32. D: ἤγαγον Λέοντα. C: προσέταξαν ἀγαγεῖν ἐκ Σαλαμῖνος Λέοντα cet. Legg. IX. 866. D: ἂν βίᾳ ὑπό τινων ἀχθῇ. *profero (ut in lucem, in medium al.). Phaedr. 261. E: ἄλλου . . . ἀποκρυπτομένου εἰς φῶς ἄγειν. Theaet. 162. D: εἰς τὸ μέσον ἄγοντες. Tim. 91. D: εἰς φῶς ἀγαγόντες. Legg. IX. 869. C: τοὺς εἰς φῶς τὴν ἐκείνου φύσιν ἀγαγόντας. *proveho. Ion. 541. D: οὓς . . . ἡ πόλις . . . καὶ εἰς στρατηγίας καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἄγει. Pol. VIII. 551. A: εἰς τὰς ἀρχὰς ἄγουσι. VIII. 547. E: τοὺς σοφοὺς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἄγειν. Legg. IX. 856. B: ἄγων εἰς ἀρχὴν ἄνθρωπον. *adveho, inveho, importo. Prot. 313. D: ὧν ἄγουσιν ἀγωγίμων. Legg. VIII. 847. C: μήτε τις ἀγέτω μήτε . . . ἐξαγέτω. Pol. II. 370. E: καὶ μὴν κενὸς ἂν ἴῃ ὁ διάκονος μηδὲν ἄγων ὧν ἐκεῖνοι δέονται cet. Soph. 224. A: τὸν ἄγοντα καὶ πωλοῦντα. Pol. V. 742. B: μετὰ τοῦ ἀγαγόντος (τὸ νόμισμα). Soph. 224. A: ἐτέρωσε . . . ἀγομένην καὶ πιπρασκομένην. Ib. τὰ . . . σπουδῆς χάριν ἀχθέντα καὶ πωλούμενα. *abduco (vi), abripio (ut in servitutem, in iudicium, in vincula al.) Legg. XI. 914. E: ἀγέτω τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον ὁ βουλόμενος. Ib. ἀγέτω . . . τὸν ἀφεστῶτα. 928. B: εἰς ταὐτὸν ἀγέτω δικαστήριον. XII. 956. C: ἀγέτω . . . ἐπὶ τοὺς δικαστὰς cet. 843. B: οἱ δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἀγόντων. Gorg. 527. A: ἐπειδάν σου λαβόμενος ἄγῃ. Legg. IX. 856. E: οἷς ἂν . . . εἰς δικαστήριον ἄγῃ. Menex. 240. C: Ἀθηναίους . . . ἄγειν. Pol. VIII. 565. E: εἰς δικαστήρια ἄγων. Legg. VI. 767. B: ἄγων εἰς τὴν δίκην. IX. 856. C: εἰς κρίσιν ἄγων. Legg. VI. 914. E: μεθιέτω . . . ὁ ἄγων. Menex. 240. A: ἄγοντα Ἐρετριέας καὶ Ἀθηναίους. C. Legg. III. 698. C: ἐξανδραποδισάμενον ἀγαγεῖν. Pol. X. 616. A: ὅτι εἰς τὸν τάρταρον ἐμπεσούμενοι ἄγοιντο. Phaedr. 273. B: ἐάν τις . . . εἰς δικαστήριον ἄγηται. Legg. XI. 914. E: ὡς δοῦλον ἀγόμενον. Ax. 371. B: ἀχθῆναι ἐπὶ Μίνω cet. Hipp. mai. 292. A: τοῦτο ποιήσας οὐκ ἀχθήσεται καὶ δίκας ὀφλήσει; *abigo, aufero, rapio. Gorg. 484. B: νόμος . . . ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον (Pind.). Legg. X. 885. A: ὅταν . . . ἄγῃ ἢ φέρῃ ἢ χρῆταί τινι τῶν ἐκείνων cet. Gorg. 488. B: ἄγειν βίᾳ τὸν κρείττω τὰ τῶν ἡττόνων (Pind.). Legg. IV. 714. E: ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον. X. 884: τῶν ἀλλοτρίων μηδένα μηδὲν φέρειν μηδὲ ἄγειν. *traduco. Gorg. 489. B: ἐπὶ τὸν νόμον ἄγων . . . ἐπὶ τὴν φύσιν. Critia 113. A: εἰς τὴν ἡμετέραν ἄγων φωνήν. *reduco (ut ad sanitatem). Legg. IV. 720. D: εἰς τὴν ὑγίειαν ἄγων. *ago, agito (vern. halten) ut ἑορτήν, ἡσυχίαν al. Legg. VIII. 832. D: σχολήν τε

γὰρ ἄγει που μεγίστην. Theaet. 172. B: οὐκοῦν σχολὴν ἄγομεν . . .; Alc. II. 148. E: οἳ πλείστας . . . θυσίας . . . ἄγομεν. Lys. 206. D: ὡς Ἑρμαῖα ἄγουσιν. Apol. 39. E: ἐν ᾧ οἱ ἄρχοντες ἀσχολίαν ἄγουσι. 37. E: σιγῶν . . . καὶ ἡσυχίαν ἄγων. 35. B: τοῦ ἡσυχίαν ἄγοντος. Tim. 27. A: ἐμὲ . . . νῦν ἡσυχίαν ἄγοντα. Ep. VII. 331. D: ἡσυχίαν . . . ἄγοντα. Tim. 30. A: οὐχ ἡσυχίαν ἄγον. Theaet. 154. E: ὡς πάνυ πολλὴν σχολὴν ἄγοντες. Pol. I. 327. A: ἅτε νῦν πρῶτον ἄγοντες (τὴν ἑορτήν). 376. D: σχολὴν ἄγοντες. Crit. 48. D: παραμένοντας καὶ ἡσυχίαν ἄγοντας. Tim. 19. B: ἡσυχίαν . . . ἄγοντα. Alc. I. 108. D: ἐν τῷ εἰρήνην ἄγειν. Id. 109. A. Ep. II. 310. B. Apol. 36. B: ὅτι μαθὼν . . . οὐχ ἡσυχίαν ἦγον. Pol. I. 336. B: οὐκέτι ἡσυχίαν ἦγεν. Menex. 244. E. Ep. II. 312. C: ἡσυχίαν ἄξω. Pol. V. 465. B: εἰρήνην πρὸς ἀλλήλους οἱ ἄνδρες ἄξουσι. Legg. VII. 809. D: ὧραι καὶ θυσίαι καὶ ἑορταὶ . . . τῷ κατὰ φύσιν ἄγεσθαι. * *habeo*. Pol. VII. 528. C: πόλις ὅλη . . . ἐντίμως ἄγουσα αὐτά. 538. E: ἃ μάλιστα ἦγεν ἐν τιμῇ. Legg. III. 649. A: ὅτε . . . τὸ μέτριον . . . δουλείας τε καὶ ἐλευθερίας ἦγον. * *duco*, h. e. *existimo*, *statuo*. Theaet. 172. B: ὧδέ πως τὴν σοφίαν ἄγουσι. * Reciproc. est *eo*, *procedo* (ut Lat. *agere*, i. q. *se agere*, est *ire*). Legg. III. 701. E: ἐπὶ . . . τὸ ἄκρον ἀγαγόντων ἑκατέρων, τῶν μὲν δουλείας, τῶν δὲ τοὐναντίου. — Verb. ἀκτέον. Pol. V. 467. E: ἐφ' ἵππων ἀκτέον ἐπὶ τὴν θέαν. VII. 537. A. 540. A: πρὸς τέλος ἤδη ἀκτέον. — Imper. ἄγε, *age*, in exhortatione ponitur. Phaed. 86. E: ἀλλ' ἄγε (v. ἀλλά γε) . . . λέγε. Pol. VIII. 543. C: ἀλλ' ἄγε . . . ἀναμνησθῶμεν. Phaed. 116. D: ἀλλ' ἄγε δὴ (*age dum*) . . . πειθώμεθα. Soph. 235. A: ἄγε δή, νῦν ἡμέτερον ἔργον. Phil. 39. E. Ib. 33. A. Pol. V. 474. C: ἄγε δή, ἔφη. Legg. X. 893. A. Ion. 530. A: ἄγε δὴ ὅπως . . . νικήσομεν. Phaedr. 237. A: ἄγετε δή, ὦ Μοῦσαι, cet. Euthyd. 304. B: ἀλλ' ἄγετε . . . ὅπως καμὲ . . . παραδέξεσθον (v. παραδέξησθον) al.

ἀγωγή, ἡ, *ductus*. Pol. X. 604. B: ἐναντίας . . . ἀγωγῆς γιγνομένης ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ep. VII. 325. C: τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα μετασχεῖν. Phaedr. 238. C: νικήσασα ἀγωγῇ (v. ἀγωγή). Legg. II. 673. A: τὴν ἔντεχνον ἀγωγὴν ἐπὶ τὸ τοιοῦτον αὐτοῦ. Pol. III. 400. C: τὰς ἀγωγὰς τοῦ ποδὸς . . . ψέγειν τε καὶ ἐπαινεῖν. * *ductus*, h. e. *imperium*. Polit. 274. A: προσετάττετο ὑπὸ τῆς ὁμοίας ἀγωγῆς. Legg. I. 645. A: τῇ καλλίστῃ ἀγωγῇ τῇ τοῦ νόμου ἀεὶ ξυλλαμβάνειν. Ib. τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγὴν χρυσῆν καὶ ἱεράν. Ib. αὐτοῦ (τοῦ λογισμοῦ) τὴν ἀγωγήν. * *ductus militaris*. Legg. V. 746. D: πρός γε τὰς πολεμικὰς τάξεις τε καὶ ἀγωγάς. VII. 819. C: εἴς τε τὰς τῶν στρατοπέδων τάξεις καὶ ἀγωγάς. * *educatio* s. *institutio*. Legg. II. 659. D: παιδεία μέν ἐσθ' ἡ παίδων ὁλκή τε καὶ ἀγωγὴ πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου λόγον ὀρθὸν εἰρημένον. VII. 819. A: μετὰ κακῆς ἀγωγῆς. * *vectio*,

vectura. Crat. 418. D: *εἰς τὴν ἀγωγήν.* Pol. II. 370. E: *πρὸς τὰς ἀγωγάς.*

ἀγώγιμος, ὁ ἡ, *ductu* vel *vectu facilis;* unde *ἀγώγιμα* sunt *merces quae importantur.* Prot. 313. C: *ἔμπορός τις ἢ κάπηλος τῶν ἀγωγίμων.* D: *ὧν ἄγουσιν ἀγωγίμων.*

ἀγωγός, ὁ ἡ, *adducens, alliciens.* Pol. VII. 525. A: *ταῦτα . . . φαίνεται ἀγωγὰ πρὸς ἀλήθειαν.* Ib. *τῶν ἀγωγῶν ἂν εἴη καὶ μεταστρεπτικῶν ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος θέαν ἡ περὶ τὸ ἓν μάθησις.* 523. A: *ἃ . . . διαιροῦμαι παρ' ἐμαυτῷ ἀγωγά τε εἶναι οἷα λέγομεν καὶ μή.*

ἀγών, ὁ, *certamen, certatio, contentio.* Phaed. 90. B: *εἰ πονηρίας ἀγὼν προτεθείη.* Phaedr. 247. B: *πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῇ πρόκειται.* Alc. I. 119. D: *οὐ πρὸς τούτους μοι ὁ ἀγών.* Lach. 182. A: *ἐν οἷς ἡμῖν ὁ ἀγὼν πρόκειται.* Epin. 975. A. Ep. IV. 320. B. Pol. III. 403. E: *ἀθληταὶ . . . τοῦ μεγίστου ἀγῶνος.* Lach. 182. A: *οὐ γὰρ ἀγῶνος ἀθληταί ἐσμεν.* Legg. VIII. 830. A: *ἔμπροσθεν τοῦ ἀγῶνος.* 834. A: *ἵππων . . . πέρι ἀγῶνος.* XII. 955. B. IX. 865. A: *ἐν ἀγῶνι καὶ ἄθλοις δημοσίοις.* 873. E: *ἐν ἀγῶνι τῶν δημοσίᾳ τιθεμένων.* Prot. 335. A: *ἐγὼ πολλοῖς ἤδη εἰς ἀγῶνα λόγων ἀφικόμην ἀνθρώποις.* Gorg. 526. E: *καὶ σὲ ἀντιπαρακαλῶ ἐπὶ . . . τὸν ἀγῶνα τοῦτον.* Alc. I. 119. C: *ἀγῶνά σοι εἶναι πρὸς τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους.* 120. A. B. Legg. II. 658. A: *εἴ ποτέ τις . . . ἀγῶνα θείη.* VIII. 830. A. 831. A. XII. 955. A. Ax. 367. A: *στρατεῖαί τε καὶ τραύματα καὶ συνεχεῖς ἀγῶνες.* Gorg. 526. E: *ἀντὶ πάντων τῶν ἐνθάδε ἀγώνων.* Pol. VIII. 555. A: *εὐδοξίας ἕνεκα καὶ τῶν τοιούτων ἀγώνων.* Legg. I. 647. D. VIII. 830. A. C: *εἰς τὸν μέγιστον τῶν ἀγώνων.* 832. D. IX. 881. B. XI. 920. E: *ἄρχοντες τῶν κατὰ πόλεμον ἀγώνων.* Euthyd. 305. E: *ἐκτὸς . . . ὄντες κινδύνων καὶ ἀγώνων.* Legg. VIII. 833. A: *ἐν τοῖς ἀγῶσι.* 834. D. Pol. II. 362. B: *εἰς ἀγῶνας . . . ἰόντα* (*in certamina . . . descendentem.*). III. 413. D: *ἀγῶνας αὐτοῖς θετέον.* Tim. 81. C. Legg. II. 657. D. VII. 796. D. VIII. 829. C. 835. A. B. * *certamen, ludus* (velut musicus, gymnicus, equester al.). Legg. XI. 936. A: *τοῦ θεοῦ οὗ ἂν ὁ ἀγὼν ᾖ.* VIII. 834. A: *ἵππων . . . περὶ ἀγῶνος.* XII. 955. A: *ἀνταγωνιστὴν γυμναστικῆς ἢ μουσικῆς ἤ τινος ἀγῶνος ἑτέρου.* Legg. II. 658. A: *μηδὲν ἀφορίσας μήτε γυμνικὸν μήτε μουσικὸν μηθ' ἱππικὸν* (*ἀγῶνα*). VIII. 840. A: *διὰ τὸν Ὀλυμπίασι . . . ἀγῶνα* cet. XII. 947. E: *ἀγῶνα μουσικῆς αὐτοῖς καὶ γυμνικὸν . . . θήσουσι.* Ion. 530. A: *μῶν καὶ ῥαψῳδῶν ἀγῶνα τιθέασι τῷ θεῷ . . .;* Ib. *καὶ τῆς ἄλλης γε μουσικῆς* (*ἀγῶνα*). Legg. V. 729. D: *πρὸ τοῦ Ὀλυμπίασι καὶ ἁπάντων ἀγώνων πολεμικῶν τε καὶ εἰρηνικῶν.* VIII. 832. D: *περὶ ἁπάντων τῶν ἀγώνων τῶν γυμνικῶν.* XII. 950. E. Gorg. 501. E: *ἡ κιθαριστικὴ ἡ ἐν τοῖς ἀγῶσι.* Legg. VI. 764. D: *ἐν τοῖς γυμνικοῖς* (int. *ἀγῶσι*). Id. VIII. 834. C. Pol. III. 412. B: *γυ-*

μνικοὺς ἀγῶνας καὶ ἱππικούς. Legg. VIII. 828. C: ἀγῶνας μουσικούς ... τοὺς δὲ γυμνικοὺς cet. 835. A: τοὺς μουσικῆς ἀγῶνας. Menex. 249. B: ἀγῶνας γυμνικοὺς καὶ ἱππικοὺς τιθεῖσα καὶ μουσικῆς πάσης. *bellum, pugna. Legg. V. 729. D: ἀγώνων πολεμικῶν. XI. 920. E: τῶν κατὰ πόλεμον ἀγώνων. Hinc proverbium: ἀγὼν οὐ δέχεται προφάσεις. Crat. 421. D: οὐ ... μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγὼν εἰςδέχεσθαι. Legg. VI. 751. D: ἀγῶνα προφάσεις οὐ πάνυ δέχεσθαι. *actio forensis (Latin. actio s. causa), etiam discrimen (accusatio). Crit. 45. E: αὐτὸς ὁ ἀγὼν τῆς δίκης ὡς ἐγένετο. Legg. XII. 947. E: ὁ δ' ἀγὼν ἐν δικαστηρίῳ γιγνέσθω τοιῷδέ τινι τρόπῳ. Apol. 34. C: ἐλάττω τουτουῒ τοῦ ἀγῶνος ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος. Theaet. 172. E: οἱ ἀγῶνες οὐδέποτε τὴν ἄλλως. Pol. VIII. 565. C: εἰςαγγελίαι δὴ καὶ κρίσεις καὶ ἀγῶνες περὶ ἀλλήλων γίγνονται. VI. 494. E: δημοσίᾳ εἰς ἀγῶνας καθιστάντας. Apol. 24. C: ῥᾳδίως εἰς ἀγῶνας καθιστὰς ἀνθρώπους. *discrimen, momentum. Pol. X. 608. B: μέγας ... ὁ ἀγὼν ... τὸ χρηστὸν ἢ κακὸν γενέσθαι.

ἀγωνία, ἡ, *certatio, certamen*. Pol. II. 374. B: ἡ περὶ τὸν πόλεμον ἀγωνία. Legg. VIII. 831. B. 834. D. Pol. VIII. 547. D: τῆς τοῦ πολέμου ἀγωνίας ἐπιμελεῖσθαι. Legg. VI. 764. D: ἀγωνίας δὲ ἔν τε τοῖς γυμνικοῖς καὶ περὶ τὴν μουσικὴν cet. 765. C: ἀγωνίας ἀθλοθέτας αἱρεῖσθαι τῆς περὶ τὰ γυμνάσια ἵππων τε καὶ ἀνθρώπων. Lach. 196. A: ἧττα ἢ πολέμου ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ἀγωνίας. Alc. II. 145. C: παλαίειν ... ἤ τι τῆς ἄλλης ἀγωνίας. Riv. 135. E: ἐν τῇ ἀγωνίᾳ ... οἱ πένταθλοι. Tim. 19. B: κατὰ τὴν ἀγωνίαν ἀθλοῦντα. Legg. VIII. 834. B: τὰς (σπουδὰς) περὶ ἀγωνίαν. Legg. VIII. 834. C: τιθέντες ἀγωνίας. *corporis exercitatio*. Pol. X. 618. A: κατὰ κάλλη καὶ τὴν ἄλλην ἰσχύν τε καὶ ἀγωνίαν. *ars certandi* vel *gymnastica, luctatio*. Legg. VI. 764. D: ἀγωνίας δὲ ἔν τε τοῖς γυμνικοῖς καὶ περὶ τὴν μουσικήν. 765. C: ἀγωνίας ... τῆς περὶ τὰ γυμνάσια. VII. 796. E. Lach. 184. E. Gorg. 456. C: δεῖ ... τῇ ῥητορικῇ χρῆσθαι, ὥσπερ καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀγωνίᾳ. Id. D. 457. B: τῇ ῥητορικῇ χρῆσθαι, ὥσπερ καὶ τῇ (τῇ ἄλλῃ?) ἀγωνίᾳ. Soph. 265. A: ἐν θηρευτικῇ καὶ ἀγωνίᾳ. Legg. VI. 764. D: περὶ μουσικὴν μὲν ἑτέρους, περὶ ἀγωνίαν δ' ἄλλους. Lach. 185. B: τίς ἡμῶν περὶ ἀγωνίαν τεχνικώτατος; Theag. 122. E: γράμματά τε καὶ κιθαρίζειν καὶ παλαίειν καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν. Men. 94. B. De virt. 377. E. Ib. ἡ μουσικὴν καὶ ἀγωνίαν.

ἀγωνίζομαι, *certo, contendo*. Ep. IV. 321. A: νῦν ... αὐτοί τε ἀγωνίζεσθε cet. Theaet. 168. D: ἀγωνιζοίμεθα εἰς τὰ ἑαυτοῦ. Legg. XII. 955. A: ἐθέλοντα ἀγωνίζεσθαι. Ib. ὁ κωλύων ἀγωνίζεσθαι. Alc. I. 120. B: τοσοῦτον ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι. Hipp. min. 364. A: ἐξ οὗ ... ἦργμαι Ὀλυμπίασιν ἀγωνίζεσθαι. Theaet. 167. E: ὅταν τις μὴ χωρὶς

μὲν ὡς ἀγωνιζόμενος τὰς διατριβὰς ποιῆται, χωρὶς δὲ διαλεγόμενος. Pol. IX. 579. C: *ἀγωνιζόμενος πρὸς ἄλλα σώματα.* Legg. XII. 955. B. Tim. 19. C: *ἀγωνιζομένην πρὸς πόλεις ἄλλας.* Legg. II. 665. E: *οἱ περὶ νίκης χοροὶ ἀγωνιζόμενοι.* Ion. 530. A: *ἠγωνίζου τε ἡμῖν;* Tim. 81. C: *πολλοὺς ἀγῶνας ... ἠγωνίσθαι.* Ion. 530. A: *πῶς τι ἠγωνίσω;* Legg. II. 658. B: (*ὃς δ' ἂν*) ... *κριθῇ τῶν ἀγωνισαμένων ἥδιστος γεγονέναι.* Parm. 137. A: *ὑφ' ἅρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι.* Legg. VIII. 835. A: *τοὺς μουσικῆς ἀγῶνας ... ἀγωνιεῖσθαι.* Hipp. min. 364. A: *ἔρχεται αὐτόσε ἀγωνιούμενος.* Legg. II. 658. A: *ἀγωνιούμενον.* **certo*, i. e. *discepto, causam ago, oro.* Euthyd. 305. B: *λόγων οἷς οἱ ῥήτορες ἀγωνίζονται.* Pol. VII. 517. D: *ἐν δικαστηρίοις ἢ ἄλλοθί που ἀγωνίζεσθαι περὶ τῶν τοῦ δικαίου σκιῶν.* Legg. XII. 956. C. Apol. 34. C: *ὁ μὲν καὶ ἐλάττω τουτουῒ τοῦ ἀγῶνος ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος.* Euthyd. 272. A: *τὴν ἐν τοῖς δικαστηρίοις μάχην κρατίστω ... καὶ ἀγωνίσασθαι καὶ ἄλλον διδάξαι λέγειν* cet. 305. B: *τῶν ἀγωνίσασθαι δεινῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ῥήτωρ τις.* Euth. 3. E: *σὺ ... κατὰ νοῦν ἀγωνιεῖ τὴν δίκην.* Legg. XII. 956. C: *περὶ ζημίας μείζονος ἰόντων ἀγωνιούμενοι.* **decerto cum aliquo.* Gorg. 456. C: *εἰ πρὸς ἄλλον γε δημιουργὸν ὁντινοῦν ἀγωνίζοιτο.* **ad populum dico, peroro*, in univ. *verba facio.* Menex. 235. D: *ὅταν ... τις ἐν τούτοις ἀγωνίζηται, οὕσπερ καὶ ἐπαινεῖ.* Conv. 194. A: *καλῶς ... αὐτὸς ἠγώνισαι.* **impugno, repugno, adversor.* Hipp. min. 369. C: *οὐχ ὅλῳ ἀγωνίζει τῷ πράγματι περὶ ὅτου ἂν ὁ λόγος ᾖ.* Hipp. mai. 297. E: *πῶς τί ἄρ' ἂν ἀγωνιζοίμεθα;*

ἀγώνιος, ὁ ἡ, *ad certamen pertinens;* unde *θεοὶ ἀγώνιοι, certaminum praesides.* Legg. VI. 783. A: *προσχρωμένους ... Μούσαις τε καὶ ἀγωνίοισι θεοῖς.*

ἀγώνισμα, τό, *certamen, certatio.* Legg. VIII. 832. E: *ὅσα ... πρὸς πόλεμόν ἐστιν ἀγωνίσματα.* 830. A: *ἤ τι τῶν τοιούτων ἕτερον ἀγωνισμάτων ἀθλοῦντες.*

ἀγωνιστής, ὁ, *qui certat, athleta.* Pol. II. 374. D: *ὁπλιτικῆς ἤ τινος ἄλλης μάχης τῶν κατὰ πόλεμον ἱκανὸς ἔσται ἀγωνιστής.* Ax. 365. A: *ὡς γὰρ ἀγωνιστὴς δειλός, ἐν τοῖς γυμνασίοις γενναῖος φαινόμενος, ἀπολέλοιπας ἐν τοῖς ἄθλοις.* Legg. VIII. 833. A: *ψιλῷ ... ἆθλα οὐ θήσομεν ἀγωνιστῇ.* Legg. XII. 943. B: *τῆς ὅλης ἀριστείας ἀγωνιστῇ γενέσθαι.* Phil. 28. B: *περὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐξαμαρτάνοντες.* Legg. II. 658. C: *ἑτέρων ἀγωνιστῶν μυρίων.* VIII. 830. C. 834. B: *τούτου* (*τ. ἅρματος*) *ἀγωνιστάς.* Ep. IV. 321. A: *ἐν τοῖς θεάτροις ... τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους.* **contentionis* s. *concertationis studiosus* (*ἐριστικός*). Theaet. 164. C: *οὐ φάσκοντες ἀγωνισταί, ἀλλὰ φιλόσοφοι εἶναι.* **qui causam agit, orator.* Phaedr. 269. D: *ἀγωνιστὴν τέλεον γενέσθαι.*

ἀγωνιστικός, ή, όν, *concertatorius*; unde ἀγωνιστική, *ars* vel *facultas concertandi*. Soph. 225. A: τῆς κτητικῆς ἀγωνιστική τι μέρος ἡμῖν ἦν. 226. A: τῆς ἀγωνιστικῆς. 231. D: τῆς ... ἀγωνιστικῆς περὶ λόγους ἦν τις ἀθλητής. Legg. VI. 764. C. D. Sic etiam τὸ ἀγωνιστικόν usurpatur. Soph. 219. C: τό τε χρηματιστικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν καὶ θηρευτικόν. D: τὸ μὲν ἀναφανδὸν ὅλον ἀγωνιστικὸν θέντας, τὸ δὲ κρυφαῖον αὐτῆς πᾶν θηρευτικόν. De homine positum est *concertationis* s. *concertandi studiosus*. Men. 75. C: εἰ ... τῶν σοφῶν τις εἴη καὶ ἐριστικῶν τε καὶ ἀγωνιστικῶν ὁ ἐρόμενος.

ἀγωνιῶ, *trepido*, *aestuo*. Prot. 333. E: τετραχύνθαι τε καὶ ἀγωνιᾶν. Riv. 133. A: ἐδόκει καὶ ὁ ἕτερος οὐχ ἧττον ἐμοῦ ἀγωνιᾶν. Charm. 162. C: δῆλος ἦν ... ἀγωνιῶν. Lys. 210. E: κατιδὼν ... αὐτὸν ἀγωνιῶντα καὶ τεθορυβημένον ὑπὸ τῶν λεγομένων.

ἀγωνοθετῶ, *certamen instituo* vel *propono*. Conv. 184. A: ἀγωνοθετῶν καὶ βασανίζων.

ἀδαμάντινος, η, ον, *adamantinus* vel *ferreus*, h. e. *firmus*, *inexpugnabilis*. Pol. II. 360. B: οὐδεὶς ἂν γένοιτο ... αὕτως ἀδαμάντινος ὃς ἂν μείνειεν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ. Gorg. 509. A: σιδηροῖς καὶ ἀδαμαντίνοις λόγοις.

ἀδαμαντίνως, *firmissime*. Pol. X. 618. E: ἀδαμαντίνως δεῖ ... ταύτην τὴν δόξαν ἔχοντα εἰς Ἅιδου ἰέναι.

ἀδάμας, ὁ, *ferrum durissimum*, *chalybs*. Epin. 982. C: οὐδὲ ἀδάμας ... αὐτοῦ κρεῖττον οὐδὲ ἀμεταστροφώτερον ἄν ποτε γένοιτο. Pol. X. 616. C: οὗ τὴν ... ἠλακάτην τε καὶ τὸ ἄγκιστρον εἶναι ἐξ ἀδάμαντος. * *aes auro admixtum*, *auri nodus* (Plin. 37, 4.). Tim. 59. B: χρυσοῦ δὲ ὄζος, διὰ πυκνότητα σκληρότατον ὂν καὶ μελανθὲν, ἀδάμας ἐκλήθη. Polit. 303. E: λείπεται ξυμμεμιγμένα τὰ ξυγγενῆ τοῦ χρυσοῦ τίμια καὶ πυρὶ μόνον ἀφαιρετά, χαλκὸς καὶ ἄργυρος, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀδάμας. Ep. I. 310. A: οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς ... οὐδ' ἀδάμας (e carm.).

ἀδεής, ὁ ἡ, *metu carens*, *intrepidus*. Pol. III. 386. B: θανάτου ἀδεᾶ. Alc. I. 122. A: ἄφοβον καὶ ἀδεᾶ παρασκευάζων. * *non metuendus*, c. δέος, *metus quem sine causa habemus*. Conv. 198. A: ἀδεὲς ... δέος δεδιέναι.

ἄδεια, ἡ, *timoris vacuitas*. Legg. III. 701. A: ἡ ... ἄδεια ἀναισχυντίαν ἐνέτεκε.

ἀδελφιδοῦς, ὁ, *fratris filius*. Legg. XI. 926. A: ἔστιν ὅτε πλουσίου πατρὸς ἀδελφιδοῦς τὴν τοῦ θείου θυγατέρα ... οὐκ ἂν ἐθέλοι λαμβάνειν. Euthyd. 297. D: ὁ Ἰόλεως πότερον τοῦ Ἡρακλέους μᾶλλον ἦν ἀδελφιδοῦς, ἢ σός; Ib. τοῦ Ἡρακλέους ἦν ὁ Ἰόλεως ἀδελφιδοῦς. Eryx. 392. A. Ep. VII. 345. C: ὄντος ... ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ. Euthyd. 297. C: τὸν Ἰόλεων τὸν ἀδελφιδοῦν βοηθὸν ἐπεκαλέσατο. Legg. XI. 925. A: δι' ἀδελφῶν τε καὶ ἀδελφιδῶν ἐπανιόν. Ep. XIII. 361. C: ἀδελφιδῶν θυγατέρες cet. VII. 328. A: τοὺς ... αὐτοῦ ἀδελφιδοῦς.

ἀδελφός, ή, όν, geminus. Critia 109. C: *κοινὴν . . . φύσιν ἔχοντες, ἅμα . . . ἀδελφὴν ἐκ ταὐτοῦ πατρός.* * *cognatus.* Pol. IV. 421. C: *τὸ τούτου ἀδελφόν.* Crat. 417. A: *τῆς . . . ἐπιστήμης ἀδελφόν τι φαίνεται.* Pol. VII. 530. D: *ἀλλήλων ἀδελφαί τινες αἱ ἐπιστῆμαι εἶναι.* III. 401. A: *κακοηθείας ἀδελφά, τὰ δ' ἐναντία τοῦ ἐναντίου . . . ἀδελφά τε καὶ μιμήματα.* Tim. 67. E: *τὰ . . . μείζω καὶ ἐλάττω . . . τοῖς περὶ τὴν σάρκα θερμοῖς . . . ἀδελφὰ εἶναι.* * *respondens, conveniens, accommodatus.* Soph. 224. B: *ἀδελφῷ τινὶ τῆς πράξεως ὀνόματι προςειπεῖν.* Legg. VII. 811. E: *ἀδελφά που τούτων τῶν λόγων.* * *ex altera parte respondens.* Pol. III. 404. B: *ἡ βελτίστη γυμναστικὴ ἀδελφή τις ἂν εἴη τῆς ἁπλῆς μουσικῆς.* * *aequalis, similis;* etiam *idem.* Crat. 418. E: *ὥσπερ ἀδελφὸν ὂν τοῦ βλαβεροῦ.* Conv. 210. B: *τὸ κάλλος τὸ ἐπὶ ὁτῳοῦν σώματι τῷ ἐπὶ ἑτέρῳ σώματι ἀδελφόν ἐστι.* Ep. VII. 349. D: *ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν (πρόφασιν).* Tim. 45. B: *τὸ . . . ἐντὸς ἡμῶν ἀδελφὸν ὂν τούτου πῦρ* cet. Phaedr. 238. B: *καὶ τἄλλα . . . τὰ τούτων ἀδελφὰ καὶ ἀδελφῶν ἐπιθυμιῶν ὀνόματα.* 276. D: *ἑτέροις . . . ὅσα τούτων ἀδελφά.* Id. Phil. 21. B. Pol. III. 402. C. IV. 436. B. VI. 510. C. VII. 522. A. VIII. 558. C. Tim. 52. B. Legg. XII. 956. E. De leg. 230. C. Ep. VII. 337. D. Phaed. 108. B: *ἃ τούτων ἀδελφά τε καὶ ἀδελφῶν ψυχῶν ἔργα τυγχάνει ὄντα.* Legg. VII. 820. C: *πολλὰ ἁμαρτήματα ἐκείνων ἀδελφά.* III. 683. A: *ὡς ἀδελφοῖς νόμοις.* 687. E: *ἐν παθήμασιν ἀδελφοῖς ὧν τοῖς γενομένοις Θησεῖ* cet. Pol. VI. 511. B: *ὑπὸ ταῖς γεωμετρίαις τε καὶ ταῖς ταύταις ἀδελφαῖς τέχναις.* Epin. 986. C: *ἐν ἀδελφαῖς μοίραις.* B: *ἀδελφούς τ' εἶναι.* A: *δυνάμεις . . . ἀδελφὰς ἀλλήλων.* Soph. 266. B: *τὰ τούτων ἀδελφά.*

(Subst.) *ἀδελφός, frater,* et *ἀδελφή, soror.* Prot. 310. C: *τότε μοι ὁ ἀδελφὸς λέγει* cet. 314. E: *ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ὁμομήτριος.* Crat. 408. D: *λόγου ἀδελφός.* Pol. II. 362. D: *ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη.* Conv. 199. E: *τί δὲ ἀδελφός; . . . ἔστι τινὸς ἀδελφός, ἢ οὔ;* Legg. VIII. 838. A: *ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή.* IX. 868. E: *ἀδελφὸς ἀδελφόν.* Id. 877. B. XI. 924. E: *ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ.* Apol. 21. A. Euthyd. 297. A. E. 298. D. E. Conv. 219. D: *μετὰ . . . ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου.* Pol. III. 387. E. Legg. XI. 925. D: *ἀδελφοῦ . . . θυγάτηρ.* Ib. *πατρὸς ἀδελφοῦ παῖς.* 924. E. De lucri cup. 229. B. Prot. 313. B: *τῷ ἀδελφῷ ἐκοινώσω.* Crat. 408. D: *ἀδελφῷ . . . ἐοικέναι ἀδελφὸν οὐδὲν θαυμαστόν.* Parm. 126. A: *τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ.* Pol. V. 463. C. Legg. IX. 880. B. Alc. I. 104. B. 126. E. Phaedr. 276. A: *λόγον τούτου ἀδελφὸν γνήσιον.* Gorg. 471. B: *τὸν ἀδελφὸν τὸν γνήσιον.* Crat. 408. D. Pol. IV. 427. D. X. 615. D: *πρεσβύτερον ἀδελφόν.* Legg. I. 624. B. Legg. IX. 868. E: *ἂν ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἢ ἀδελφὴν ἢ ἀδελφὴ ἀδελφὸν ἢ ἀδελφὴν . . . κτείνῃ.* Id. 877. B. Apol. 31. B. Alc. I. 118. E. Phaedr. 278. A: *τούτου ἔκγονοί τε*

καὶ ἀδελφοί. Pol. III. 415. A: ἐστὲ ... πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοί. Menex. 239. A: μιᾶς μητρὸς πάντες ἀδελφοὶ ὄντες. Crit. 54. C: οἱ ἡμέτεροι ἀδελφοί, οἱ ἐν Ἅιδου νόμοι. Pol. III. 414. E: ὡς ἀδελφῶν ὄντων. Legg. VI. 774. E. Tim. 18. D: ἀδελφοὺς (νομιοῦσι) cet. — ἀδελφή, *soror*. Legg. VIII. 838. A: ἀδελφὸς ἢ ἀδελφή. IX. 868. E: ἀδελφὴ ἀδελφόν. XI. 925. C. D. Conv. 199. E: ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς. Legg. XI. 924. E: ἀδελφῆς ... παῖς. 925. D: ἀδελφῆς πατρὸς ... παῖς. De lucr. cup. 229. C: διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν. Ep. XIII. 361. E: ἀδελφῆς οὖσα αὐτῷ θυγάτηρ. Pol. V. 463. C: ὡς ἀδελφῇ. Ep. VI. 323. C: τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ. Legg. IX. 868. E: ἀδελφήν. VIII. 838. C: ἀδελφαῖς μιχθέντας. Tim. 18. D: ἀδελφὰς (νομιοῦσι) cet.

ἀδέσποτος, ὁ ἡ, *dominum non habens, liber*. Pol. X. 617. E: ἀρετὴ δὲ ἀδέσποτον.

ἀδεῶς, *sine ullo metu, intrepide.* Phaed. 58. E: ὡς ἀδεῶς καὶ γενναίως ἐτελεύτα. Theaet. 143. E: ἀδεῶς δὴ λέγω. Pol. II. 360. B. IX. 578. D. **fidenter*. Soph. 256. D: ἀδεῶς ... λέγωμεν. Lach. 186. D: οὐ γὰρ ἄν ποτε ἀδεῶς ἀπεφαίνοντο περὶ ἐπιτηδευμάτων. Soph. 256. D: ἀδεέστατα μὲν οὖν.

ἄδηλος, ὁ ἡ, *obscurus, incertus*. Phaedr. 232. E: ὥστε ἄδηλον αὐτοῖς εἰ ἔτι τότε βουλήσονται φίλοι εἶναι ἐπειδὰν cet. Gorg. 511. E: ἄδηλόν ἐστιν οὕστινας ... ὠφέληκε. Theaet. 171. C. Conv. 181. E: τὸ ... τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἷ τελευτᾷ. Pol. II. 361. C. Legg. VI. 775. C. Menex. 241. B. Clit. 410. A. Conv. 181. D: εἰς ἄδηλον. Def. 411. B. 412. B: δογμάτων ἀδήλων περὶ τὰ δεινά. *neutr. *dubium*, h. e., *id quod nescimus* (Apol. fin. ἄδηλον παντὶ πλὴν τῷ θεῷ), etiam *quod veremur*. Phaed. 91. D: τόδε ἄδηλον παντὶ μὴ πολλὰ δὴ σώματα ... κατατρίψασα ἡ ψυχὴ ... ἀπολλύηται. **obscurus, occultus*. Crat. 436. D: τοῦ πρώτου σμικροῦ καὶ ἀδήλου γενομένου. Pol. V. 460. C: ἐν ἀποῤῥήτῳ καὶ ἀδήλῳ κρύψουσιν. Ax. 371. A: τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἄδηλον χωρεῖν τόπον (*locum tenebricosum*). **qui oculis non cernitur*. Pol. IV. 432. B: μὴ ... ἀφανισθεῖσα ἄδηλος γένηται. Epin. 985. B: ἀποκρυφθὲν ἄδηλον γιγνόμενον (Fic. videtur legisse καὶ δῆλον γ.). Pol. II. 360. A: ἀδήλῳ γίγνεσθαι. **qui non percipitur* vel *sentitur*. Polit. 270. E: τὸ τοῦ νεκροῦ σῶμα ... διὰ τάχους ἄδηλον ἐν ὀλίγαις ἡμέραις διεφθείρετο. Menex. 249. A: ὅτι μάλιστ᾽ ἄδηλον αὐτοῖς τὴν ὀρφανίαν γενέσθαι. **ignotus*. Legg. IX. 874. A: ἐὰν ἄδηλος ... ὁ κτείνας ᾖ. XI. 916. A: ἑτέρῳ τινὶ ἀδήλῳ τοῖς πολλοῖς νοσήματι.

ἀδημονῶ, *sollicitudine afficior, angor*. Phaedr. 251. D: ἀδημονεῖ τε τῇ ἀτοπίᾳ τοῦ πάθους καὶ ἀπορούσα λυττᾷ. Theaet. 175. D: ὑπὸ ἀηθείας ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν.

ἄδην, *sat, satis*. Polit. 272. C: ἐμπιπλάμενοι σίτων ἄδην καὶ ποτῶν. Pol. I. 341. C: ἄδην ... τῶν τοιούτων. VII. 541. B: ἄδην ἤδη ... ἔχουσιν ἡμῖν οἱ λόγοι. Critia 115.

A: *ξύμπασι παρῆν ἄδην.* Euth. 11. E: *καὶ τούτων μὲν ἄδην.* Charm. 153. D: *ἐπειδὴ ... τῶν τοιούτων ἄδην εἴχομεν.* Ep. III. 315. E: *ἄδην γὰρ ... διεβλήθην.*

ἀδιάβλητος, ὁ ἡ, qui reprehendi non potest. Def. 412. C: *ἕξις ἀδιάβλητος πρὸς πόνον.*

ἀδιάλειπτος, ὁ ἡ, non desinens, continuus, perpetuus. Locr. 98. E: *ἀδιάλειπτον δὲ ἀλλοίωσιν ... ἀποδίδωτι.*

ἀδιάλυτος, ὁ ἡ, indissolubilis. Phaed. 80. B: *τῷ ... θείῳ ... καὶ ἀδιαλύτῳ ... ὁμοιότατον εἶναι ψυχήν.* Ib. *ψυχῇ ... αὖ τὸ παράπαν ἀδιαλύτῳ εἶναι.* Locr. 95. B: *μένει ... ἐν συναρμογᾷ ἀδιαλύτῳ.*

ἀδιανόητος, ὁ ἡ, qui cogitatione non potest comprehendi. Soph. 238. C: *ἀδιανόητόν τε καὶ ἄῤῥητον ... καὶ ἄλογον.* 241. A: *ἄλογα καὶ ἀδιανόητα.*

ἀδιανοήτως, inconsiderate, temere. Hipp. mai. 301. C: *οὕτως ἀλογίστως ... καὶ ἀδιανοήτως διάκεισθε.*

ἀδιάπλαστος, ὁ ἡ, nondum formatus. Tim. 91. D: *ἀδιάπλαστα ζῶα.*

ἀδιάφθαρτος, ὁ ἡ, incorruptus. Legg. XII. 951. C: *ὃς ἂν ἀδιάφθαρτος ᾖ.* Apol. 34. B: *αὐτοὶ μὲν γὰρ οἱ διεφθαρμένοι ... οἱ δὲ ἀδιάφθαρτοι.*

ἀδιάφθορος, ὁ ἡ, incorruptus, incolumis. Phaedr. 252. D: *ἕως ἂν ᾖ ἀδιάφθορος.* Legg. XI. 918. E: *κατὰ λόγον ἀδιάφθορον.* — **qui interire nequit, in quem dissolutio non cadit.* Phaedr. 245. D: *ἀδιάφθορον αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι.* Phaed. 106. D: *τὸ ἀθάνατον καὶ ἀδιάφθορον.* E: *τὸ ... ἀθάνατον σῶν καὶ ἀδιάφθορον οἴχεται ἀπιόν.* **qui se corrumpi s. seduci non patitur.* Legg. VI. 768. B: *δικαστὰς ... ἀδιαφθόρους ταῖς δεήσεσι δικάζειν.*

ἀδιαφθόρως, incorrupte. Legg. VI. 768. B: *ὃ (δικαστήριον) φαμεν ... ὡς οἷόν τε ἀδιαφθορώτατα παρεσκευάσθαι.*

ἀδιερεύνητος, ὁ ἡ, qui pervestigari nequit. Tim. 25. D: *ἄπορον καὶ ἀδιερεύνητον γέγονε τοὐκεῖ πέλαγος.*

ἀδίκαστος, ὁ ἡ, non iudicatus. Tim. 51. C: *τὸ παρὸν ἄκριτον καὶ ἀδίκαστον ἀφέντα* cet.

ἀδίκημα, τό, iniuria, maleficium. Pol. II. 364. B: *εἴτε τι ἀδίκημά του γέγονεν αὐτοῦ ἢ προγόνων.* Prot. 324. B: *οὐ τοῦ παρεληλυθότος ἕνεκα ἀδικήματος τιμωρεῖται.* Pol. X. 615. B. Ep. VII. 335. B. Gorg. 480. C: *εἰς τὸ φανερὸν ἄγειν τὸ ἀδίκημα.* Legg. IX. 862. A: *ὡς ἀκούσιον ἀδίκημα νομοθετῶν.* Apol. 27. E. Legg. VI. 778. D: *ὅσα θανάτων ἄξια ἀδικήματα.* IX. 861. C: *ὡς πάντα ἀκούσια τὰ ἀδικήματα.* Phaed. 113. D: *τῶν ... ἀδικημάτων διδόντες δίκας ἀπολύονται.* Gorg. 480. D. 522. E. Pol. II. 361. B. 364. E. 365. E. Legg. IV. 714. D. IX. 854. B. 859. B. 860. E. 861. A. B. X. 906. D. al. Pol. II. 361. A: *ἐπιχειρῶν ὀρθῶς τοῖς ἀδικήμασι.* I. 330. E: *ὁ ... εὑρίσκων ἑαυτοῦ ἐν τῷ*

βίῳ πολλὰ ἀδικήματα. III. 409. A: *πάντα ἀδικήματα ... ἠδικηκυῖαν.* VI. 491. E. Legg. V. 731. B. VIII. 846. B. IX. 860. E. Alc. I. 113. D. al.

ἀδικία, ἡ, *iniustitia, improbitas.* Crat. 413. D: *ἀδικία ... ἐμπόδισμα τοῦ διαϊόντος.* Def. 416: *ἀδικία ἕξις ὑπεροπτικὴ νόμων.* Gorg. 477. C: *αἴσχιστον ... ἀδικία καὶ σύμπασα ψυχῆς πονηρία.* E: *ἡ ἀδικία ... καὶ ἡ ἀκολασία ... μέγιστον τῶν ὄντων κακόν ἐστι.* 479. C. Pol. I. 351. A: *ἐπειδήπερ ἐστὶν ἀμαθία ἡ ἀδικία.* Ib. *ὅτι ... ἰσχυρότερον εἴη ἀδικία δικαιοσύνης.* D. E. 354. B. 361. A: *ἐσχάτη ... ἀδικία δοκεῖν δίκαιον εἶναι μὴ ὄντα.* al. Gorg. 478. B: *δίκη ... ἀκολασίας καὶ ἀδικίας (ἀπαλλάττει).* 478. B: *τὸ νόσημα τῆς ἀδικίας.* D. Pol. I. 351. C. D. 361. C. X. 609. C: *ἀπολωλέναι ὑπὸ τῆς ἀδικίας, πονηρίας οὔσης ψυχῆς.* Theaet. 175. C. Pol. II. 360. E. Legg. VI. 775. D. IX. 863. A. al. Gorg. 478. E: *χρώμενος μεγίστῃ ἀδικίᾳ.* Pol. I. 352. C: *ὡρμησαν ... ἐπὶ τὰ ἄδικα ἀδικίᾳ.* Tim. 42. B. Legg. XI. 928. D. al. Gorg. 477. B: *ταύτην ... οὐκ ἀδικίαν καλεῖς καὶ ἀμαθίαν* cet. C: *τριττὰς εἴρηκας πονηρίας, πενίαν, νόσον, ἀδικίαν.* 478. E. Soph. 228. E: *δειλίαν ... καὶ ἀκολασίαν καὶ ἀδικίαν ... ἡγητέον νόσον ἐν ἡμῖν.* Pol. I. 348. D: *τὴν ἀδικίαν ἄρα κακοήθειαν καλεῖς;* IV. 434. C: *κακουργίαν ... τὴν μεγίστην τῆς ἑαυτοῦ πόλεως οὐκ ἀδικίαν φήσεις εἶναι;* 444. B: *τὴν τούτων ταραχὴν καὶ πλάνην εἶναι τήν τε ἀδικίαν καὶ ἀκολασίαν* cet. Legg. III. 691. C: *εἰς ἔκγονον ὕβρεως ἀδικίαν.* IX. 860. D: *τῷ τὴν ἀδικίαν ἀκούσιον τιθεμένῳ.* 863. E: *τὴν ... τοῦ θυμοῦ καὶ φόβου καὶ ἡδονῆς ... καὶ ἐπιθυμιῶν ἐν ψυχῇ τυραννίδα ... πάντως ἀδικίαν προσαγορεύω.* X. 906. C: *τὴν πλεονεξίαν ... ἐν ... πόλεσι καὶ πολιτείαις ... ἀδικίαν.* Soph. 229. A. Polit. 309. A. Conv. 182. A. 193. A. Pol. IV. 444. A. B. sq. X. 610. C. Legg. IX. 862. A. B. 869. E. al. Legg. I. 649. E: *ἐξ ἧς ... ἀδικίαι μυρίαι γίγνονται.* IX. 854. E: *ἠδικηκὼς τῶν μεγάλων τινὰ καὶ ἀπορρήτων ἀδικιῶν.* Phaed. 82. A: *τοὺς ... ἀδικίας τε καὶ τυραννίδας ... προτετιμηκότας.* Legg. IX. 861. E: *τὰς βλάβας πάσας ἀδικίας τιθείς.*

ἄδικος, ὁ ἡ, *iniustus, improbus, iniquus.* Pol. I. 352. B: *καὶ θεοῖς ἄρα ἐχθρὸς ἔσται ὁ ἄδικος.* Legg. V. 731. C: *ὅτι πᾶς ὁ ἄδικος οὐχ ἑκὼν ἄδικος.* D. IX. 860. D: *ὡς ὁ μὲν ἄδικός που κακός, ὁ δὲ κακὸς ἄκων τοιοῦτος.* De iusto 375. A. C. Ion. 542. A. Gorg. 505. B: *ἀνόητός τε οὖσα ... καὶ ἄδικος (ἡ ψυχή).* Pol. I. 344. C: *τὸ δ' ἄδικον ἑαυτῷ λυσιτελοῦν τε καὶ ξυμφέρον.* Prot. 323. B. Gorg. 471. A. al. Gorg. 460. E: *τοὺς τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου (λόγους).* Critia 121. B: *πλεονεξίας ἀδίκου ... ἐμπιπλάμενοι.* Legg. VIII. 846. B: *μετ' ἀδίκου γνώμης κρίνειν.* Ep. VII. 350. C: *ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς (χάριν).* Pol. I. 343. C: *(περὶ τοῦ) ἀδίκου τε καὶ ἀδικίας.* 335. D. X. 613. B. al. Pol. IV.

445. A: ἀδικεῖν τε καὶ ἄδικον εἶναι. Theaet. 150. A: διὰ τὴν ἄδικόν τε καὶ ἄτεχνον ξυναγωγὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Pol. I. 351. A: πόλιν ... ἄδικον. IV. 443. E: (ὀνομάζοντα) ἄδικον πρᾶξιν, ἣ ἂν ἀεὶ ταύτην (τὴν ἕξιν) λύῃ. Apol. 41. B: εἴ τις ἄλλος ... διὰ κρίσιν ἄδικον τέθνηκεν. Pol. I. 331. A: τῷ ... μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι. Legg. VI. 777. D. De iusto 374. A. Prot. 329. E: ἐπεὶ πολλοὶ ἀνδρεῖοί εἰσιν, ἄδικοι δέ. Pol. I. 352. C: οἵ γε παμπόνηροι καὶ τελέως ἄδικοι. Euthyd. 296. E. 297. A. B. al. Polit. 273. C: ὅσα χαλεπὰ καὶ ἄδικα ἐν οὐρανῷ γίγνεται. Euth. 9. B. De iusto 374. E. 375. A. al. Pol. I. 352. B: εἰ ... ἄμεινον ζῶσιν οἱ δίκαιοι τῶν ἀδίκων. Phaed. 108. B: φόνων ἀδίκων ἡμμένην. Legg. XI. 919. A. Pol. X. 613. C. I. 334. D: τοὺς ἀδίκους ... δίκαιον βλάπτειν. 352. C. De iusto 374. A. al. Gorg. 460. A: εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα. Polit. 295. E: τῷ ... τὰ δίκαια καὶ ἄδικα ... γράψαντι. 296. D. Pol. I. 352. C. IV. 444. C: τὸ ἄδικα πράττειν καὶ τὸ ἀδικεῖν. X. 610. C: ὡς πονηρότερος καὶ ἀδικώτερος γίγνεται ὁ ἀποθνήσκων. Ib. B: ὡς ... αὐτὴ ἐκείνη (ἡ ψυχὴ) ἀδικωτέρα καὶ ἀνοσιωτέρα γίγνεται. C: ὡς τῶν ἀποθνησκόντων ἀδικώτεραι αἱ ψυχαὶ διὰ τὸν θάνατον γίγνονται. Alc. I. 113. D: πότερα δικαιότερα ἢ ἀδικώτερα. Pol. I. 335. C: τοὺς βλαπτομένους ... τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκη ἀδικωτέρους γίγνεσθαι. Prot. 327. C: ὅστις σοι ἀδικώτατος φαίνεται ἄνθρωπος τῶν ἐν νόμοις ... τεθραμμένων. Pol. II. 360. E: ἐὰν διαστησώμεθα τόν τε δικαιότατον καὶ τὸν ἀδικώτατον. Prot. 349. D: εὑρήσεις ... πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀδικωτάτους μὲν ὄντας ... ἀνδρειοτάτους δὲ διαφερόντως. Id. 359. B.

ἀδικῶ, *iniuste facio* vel *ago*, *iniuria afficio*. Theaet. 175. C: τί ἐγὼ σὲ ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ; Apol. 26. C: οὐδὲ ταύτῃ ἀδικῶ. Ion. 541. E: ἀδικεῖς. 542. A: οὐδὲν ἀδικεῖς. Ep. III. 315. E: ἀδικεῖς ... ἐμὲ τἀναντία τῶν γενομένων λέγων. Prot. 310. D: μῶν τί σε ἀδικεῖ Πρωταγόρας; 333. C. Conv. 196. B: οὔτ' ἀδικεῖ cet. Legg. XII. 941. D. Apol. 19. B. 27. A: ἀδικεῖ Σωκράτης θεοὺς οὐ νομίζων. Lys. 214. C. Prot. 333. D: ὅτι ἀδικοῦσιν; Gorg. 519. C: ὅτι ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. Legg. V. 731. C. Euth. 8. C. Theaet. 167. D: μὴ ἀδίκει ἐν τῷ ἐρωτᾶν. Legg. III. 865. C: εἴ τις τῶν βαρβάρων αὐτοὺς ἀδικοῖ. Pol. I. 351. C: εἰ ἀδικοῖεν ἀλλήλους; D: τί δ' εἰ μὴ ἀδικοῖεν; Gorg. 457. B: ἐὰν ... ταύτῃ τῇ δυνάμει καὶ τῇ τέχνῃ ἀδικῇ. 480. E: ἐὰν ... ἄλλον ἀδικῇ ὁ ἐχθρός. Legg. VI. 768. A: ὁπόταν τις τὴν πόλιν ἀδικῇ. 762. A: τῶν ... ἄλλων ἀδικημάτων ὅ τι ἂν ἀδικῶσι τοὺς ἐν τῷ τόπῳ. Gorg. 483. C: τοῦτο ἔστι τὸ ἀδικεῖν τὸ πλέον τῶν ἄλλων ζητεῖν ἔχειν. 469. B: ὡς μέγιστον τῶν κακῶν τυγχάνει ὂν τὸ ἀδικεῖν. Cf. 479. C. D. 473. A: τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον εἶναι. 474. B: τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον ἡγεῖσθαι. Pol. I. 334. D. 352. C. III. 405. B. IV.

444. C. Euth. 12. E. Apol. 24. B. al. Prot. 333. B: *ἀδικῶν ἄνθρωπος*. Gorg. 480. C: *ὃς ἂν ἀεὶ τῶν φίλων τυγχάνῃ ἀδικῶν*. Pol. X. 609. C: *ὅταν ληφθῇ ἀδικῶν*. Legg. V. 730. D. IX. 862. C. al. Ion. 535. D: *μηδενὸς ... ἀδικοῦντος*. Gorg. 480. B: *πατρίδος ἀδικούσης*. Crit. 49. B: *τῷ ἀδικοῦντι*. Euth. 6. A. 8. E. al. Pol. I. 338. E: *ὡς παρανομοῦντά τε καὶ ἀδικοῦντα*. Gorg. 479. D: *τὸν τὰ μέγιστα ἀδικοῦντα*. E: *ἀεὶ τὸν ἀδικοῦντα τοῦ ἀδικουμένου ἀθλιώτερον εἶναι*. Legg. IV. 714. D. VII. 794. B. VIII. 846. B. Euth. 8. D. al. Prot. 333. D: *ἀδικοῦντες*. Euth. 8. C: *ἀδικοῦντες ... πάμπολλα*. Pol. I. 344. B: *οἱ κατὰ μέρη ἀδικοῦντες*. Hipp. min. 371. E. 372. D. 375. D. al. Legg. V. 730. D: *τοῖς ἀδικοῦσιν*. X. 906. D. Prot. 324. A: *τὸ κολάζειν τοὺς ἀδικοῦντας*. Gorg. 478. A: *τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοὺς ἀκολασταίνοντας*. Pol. I. 334. D. Gorg. 456. E. Lys. 214. C. al. Pol. VI. 500. C: *οὔτ᾽ ἀδικοῦντα οὔτ᾽ ἀδικούμενα ὑπ᾽ ἀλλήλων*. Ep. VII. 346. A: *ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν ... οὐδέν*. Crit. 50. B: *ἠδίκει ... ἡμᾶς ἡ πόλις*. Prot. 322. B: *ἠδίκουν ἀλλήλους*. Lys. 208. E: *μῶν μή τι ἠδίκηκας τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα;* Phaed. 113. D: *εἴ τίς τι ἠδίκηκε*. Gorg. 471. A: *ἐπὶ τὰ μέγιστα ἠδίκηκεν*. Pol. I. 330. E. Men. 92. B. Phaed. 114. B: *οὓς ἠδικήκασιν*. Legg. XII. 958. C: *εἴ τινα ἠδικήκει*. Gorg. 471. C: *ἅτε μέγιστα ἠδικηκὼς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ*. 480. D: *ἐὰν ... πληγῶν ἄξια ἠδικηκὼς ᾖ*. 481. A. Pol. III. 409. C. Legg. IX. 854. E. Pol. I. 344. C: *τὴν ὅλην ἀδικίαν ἠδικηκότα*. III. 409. A: *πάντα ἀδικήματα ... ἠδικηκυῖαν*. Prot. 324. B: *ὅτι ἠδίκησεν*. Pol. X. 615. A: *ὅσα πώποτε τίνα ἠδίκησαν*. Prot. 324. B: *ἵνα μὴ αὖθις ἀδικήσῃ*. Gorg. 480. A: *ὅπως μὴ ἀδικήσῃ* (unus Vind. 6. *ἀδικήσει*). Legg. IX. 862. D. Hipp. min. 372. A. Pol. I. 344. A: *τοὺς ... ἀδικῆσαι οὐκ ἂν ἐθέλοντας*. B: *ὅταν τις ἀδικήσας μὴ λάθῃ*. 330. D: *ὡς τὸν ἐνθάδε ἀδικήσαντα δεῖ ἐκεῖ διδόναι δίκην*. 344. A. Legg. IX. 876. A. al. Menex. 244. E: *μηδενὶ ... τῶν σφᾶς ἀδικησάντων*. Alc. I. 113. D: *πολλοῖς ... ἀδικήσασι μεγάλα ἀδικήματα*. Pol. VII. 519. D: *ἔπειτ᾽ ... ἀδικήσομεν αὐτούς ...;* 520. A. Crit. 48. D. Apol. 37. B: *πολλοῦ δέω ἐμαυτόν γε ἀδικήσειν*. Pass. *iniuriam patior* vel *accipio*, *damnum facio* al. Conv. 196. B: *οὔτ᾽ ἀδικεῖ οὔτ᾽ ἀδικεῖται*. Gorg. 480. E: *ἐὰν μόνον μὴ αὐτὸς ἀδικῆται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ*. Menex. 249. A: *ὅπως ἂν οἱ τούτων μὴ ἀδικῶνται πατέρες τε καὶ μητέρες*. Phaedr. 252. C: *ὅταν ... τι οἰηθῶσιν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου*. Gorg. 469. B: *οὐ τὸ ἀδικεῖσθαι μεῖζον (κακόν);* 483. A. Pol. II. 359. A. 358. E: *τὸ ἀδικεῖσθαι κακόν*. IV. 440. C. Legg. IV. 717. D. VI. 761. E. 767. B. al. Pol. II. 359. A: *ἐὰν ἀδικούμενος τιμωρεῖσθαι ἀδύνατος ᾖ*. Gorg. 479. E: *τὸν ἀδικοῦντα τοῦ ἀδικουμένου ἀθλιώτερον εἶναι*. Legg. VI. 774. B: *πᾶς τῷ ἀδικουμένῳ βοηθείτω*. 762. B: *τὸν ἀδικούμενον*. 768. A: *οἱ ... ἀδι-*

κούμενοι πάντες εἰσίν, ὁπόταν τις τὴν πόλιν ἀδικῇ. III. 684. B: *βασιλεῦσιν ἀδικουμένοις.* bis. V. 737. D. Lys. 214. C: *ἀδικοῦντας δὲ καὶ ἀδικουμένους ἀδύνατόν που φίλους εἶναι.* Ep. VII. 346. A: *ἐπειδὴ ... ἠδικούμην.* Crit. 55. B: *νῦν μὲν ἠδικημένος ἄπει ... ὑπ᾽ ἀνθρώπων.* De lucri cup. 225. B. Prot. 346. B: *ἐάν τι ὀργισθῶσι τοῖς γονεῦσιν ἢ πατρίδι ἀδικηθέντες.* Pol. I. 344. A: *τοὺς ... ἀδικηθέντας ... ἀθλιωτάτους (ποιεῖ).* Gorg. 509. D: *ἀδικήσεται* (vi pass.). bis. **laedo, violo, corrumpo* vel *noceo.* Legg. IV. 764. B: *ὅπως μηδὲν ἀδικῇ μηδείς.* VIII. 849. A: *μή τις ἀδικῇ τι τῆς τῶν ἀνθρώπων χρείας.* XII. 953. B. VI. 759. A: *ἵνα μὴ ἀδικῶσι.* 764. B: *δικάζοντας τῷ ἀδικοῦντι.* Ib. *τὸν ἀδικοῦντα ... κολάζειν.* Conv. 188. A: *οὐδὲν ἠδίκησεν.* B: *διέφθειρέ τε πολλὰ καὶ ἠδίκησεν.* **inique facio*, h. e. *fraudo, circumvenio* (ut in lusu, certatione al.) Alc. I. 110. B: *ὡς ἀδικοῖ.* Ib. *ὁπότε τίς με ἀδικοῖ* (Procl. utroque loco *ἀδικοίη*). Legg. VIII. 847. B: *ἐάν τις αὐτοὺς ἑτέρους ἢ 'κεῖνοί τινα ἄλλον ἀδικῶσι.* Alc. I. 110. B: *ἀγνοῶν εἴτε ἀδικοῖο εἴτε μή.* **perperam facio.* Pol. X. 612. D: *ἀδικοίην μέντ᾽ ἂν ... εἰ μὴ* (int. *μνημονεύοιμι*). Phaed. 63. B: *ἠδίκουν ἂν οὐκ ἀγανακτῶν τῷ θανάτῳ.* Unde *εἰ μὴ ἀδικῶ*, urbana loquutio, quae pro fortiore ponitur affirmatione: *idque merito et iure* (germ. *und das mit Recht, nicht mehr als billig*). Pol. IV. 430. E: *βούλομαί γε, εἰ μὴ ἀδικῶ.* X. 608. D: *σὺ δὲ τοῦτ᾽ ἔχεις λέγειν; Εἰ μὴ ἀδικῶ γ᾽, ἔφην.* Id. Charm. 156. A. Menex. 236. B. — Verbal. Pol. II. 365. E: *ἀδικητέον καὶ θυτέον ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων.* Crit. 49. A: *οὐδενὶ τρόπῳ φαμὲν ἑκόντας ἀδικητέον εἶναι, ἢ τινὶ μὲν ἀδικητέον τρόπῳ, τινὶ δὲ οὔ;*

ἀ δ ί κ ω ς, *iniuste.* Phaedr. 248. E: *ὃς δ᾽ ἂν ἀδίκως* (int. *διαγάγῃ*). Gorg. 468. E: *δικαίως λέγεις ἢ ἀδίκως;* 469. A: *τὸν ἀδίκως γε ... ἀποκτείναντα.* B: *ὅ γε ἀποθνήσκων ἀδίκως.* 470. C. 473. D. al. Pol. I. 331. C: *αὐτὰ ταῦτα ἔστιν ... ἀδίκως ποιεῖν.* 351. B: *ἄλλας πόλεις ἐπιχειρεῖν δουλοῦσθαι ἀδίκως.* C: *ὅσα κοινῇ ἐπί τι ἔρχεται ἀδίκως.* VIII. 565. E: *ἀδίκως ἐπαιτιώμενος.* IX. 589. D. Legg. V. 743. B: *δικαίως καὶ ἀδίκως λαμβάνων καὶ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀναλίσκων.* VI. 762. A. 767. E. IX. 871. A: *ἐκ προνοίας τε καὶ ἀδίκως.* 879. E. XII. 958. C. Euth. 8. B. E. 9. A. Men. 73. D. Menex. 242. B. Alc. I. 109. B. 134. E. Hipp. mai. 292. A. B. C. al. **iniuria, sine causa*; unde *οὐκ ἀδίκως, iure, recte.* Phaed. 72. A: *ὅτι οὐδ᾽ ἀδίκως ὡμολογήκαμεν.* De lucri cup. 231. C: *οὐκ ἀδίκως γε σὺ ἀπορῶν.*

ἀ δ ό κ ι μ ο ς, *ὁ ἡ*, *ignobilis.* Pol. X. 618. B: *δοκίμων ἀνδρῶν βίους ... καὶ ἀδοκίμων* (v. *εὐδοκίμων*) *κατὰ ταὐτά.* * *non probatus* s. *valens.* Legg. V. 742. A: *τὸ νόμισμα ... αὐτοῖς μὲν ἔντιμον, τοῖς δὲ ἄλλοις ἀνθρώποις ἀδόκιμον.* VIII. 829. D: *μηδέ τινα τολμᾶν ᾄδειν ἀδόκιμον Μοῦσαν.*

ἀ δ ο λ έ σ χ η ς, *ὁ*, *garrulus, nugatorius:* etiam *qui altius* vel

subtilius res perscrutatur. Theaet. 195. B: δεινὸν . . . κινδυνεύει καὶ ἀνὴρ εἶναι ἀνὴρ ἀδολέσχης. Polit. 199. B: μετεωρολόγον ἀδολέσχην (τε?) τινα σοφιστήν. Pol. VI. 488. E: μετεωροσκόπον τε καὶ ἀδολέσχην καὶ ἄχρηστον. Crat. 401. B: μετεωρολόγοι καὶ ἀδολέσχαι τινές.

ἀδολεσχία, ἡ, *garrulitas, nugatoria aliisque molesta.* Theaet. 195. C: τὴν ἐμαυτοῦ δυςμαθίαν . . . καὶ ὡς ἀληθῶς ἀδολεσχίαν. * *disputatio* et *indagatio rerum abstrusior* vel *altior* (quam multitudo indocta nugatoriam existimat). Phaedr. 269. E: πᾶσαι ὅσαι μεγάλαι τῶν τεχνῶν προςδέονται ἀδολεσχίας καὶ μετεωρολογίας φύσεως πέρι. Parm. 135. D: διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου εἶναι καὶ καλουμένης ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀδολεσχίας.

ἀδολεσχικός, ἡ, όν, *nugatorius;* unde τὸ ἀδολεσχικόν *garrulitas.* Soph. 225. D: οὐχ ἕτερον ἀδολεσχικοῦ.

ἀδολεσχῶ, *nugor, de rebus disputo pro nihilo putandis* vel *nihil ad me pertinentibus.* Phaed. 70. C: ὡς ἀδολεσχῶ καὶ οὐ περὶ προςηκόντων τοὺς λόγους ποιοῦμαι. Riv. 132. B: ἀδολεσχοῦσι . . . περὶ τῶν μετεώρων καὶ φλυαροῦσι φιλοσοφοῦντες. Eryx. 392. D: ἀδολεσχήσοντα περὶ τῆς οὐσίας τῆς τοῦ ἀνθρώπου.

ἄδολος, ὁ ἡ, *dolo carens, sincerus, candidus.* Ep. VIII. 355. E: ἀδόλῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ.

ἀδόλως, *non dolose, sine fraude.* Gorg. 451. E: τὸ πλουτεῖν ἀδόλως. * *sincere, vere.* Phaedr. 249. A: ἡ τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀδόλως (ψυχή).

ἀδόξαστος, ὁ ἡ, *supra opinionem positus.* Phaed. 84. A: τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀδόξαστον θεωμένη (ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου).

ἀδοξία, ἡ, *mala existimatio, ignominia, infamia.* Def. 416: ἐπὶ προςδοκία ἀδοξίας. Ib. ἕξις ψυχῆς ὑπομενητικὴ ἀδοξίας. Pol. V. 473. C: εἰ καὶ μέλλει γέλωτί τε . . . καὶ ἀδοξία κατακλύσειν. Phaed. 82. C: ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίας δεδιότες. Ep. I. 309. C: ἀδοξίαν . . . πλείστην τῷ διδόντι σοὶ παρασκευάζον.

ἁδρός, ά, όν, *adultus, validus.* Pol. V. 466. E: τῶν παίδων . . . ὅσοι ἁδροί.

ἁδροῦμαι, *ad maturitatem pervenio, adolesco.* Pol. VI. 498. B: ἐν ᾧ βλαστάνει τε καὶ ἁδροῦται (τὰ σώματα).

ἀδυναμία, ἡ, *facultatis defectus, imbecillitas.* Hipp. mai. 295. E: δύναμις . . . καλόν, ἀδυναμία . . . αἰσχρόν. Theaet. 192. C: ἀδυναμία τοῦ . . . ψευδῆ τινὰ δοξάσαι. Pol. II. 359. B: ἀδυναμία τοῦ ἀδικεῖν. VII. 532. B. Hipp. mai. 296. C. Gorg. 492. A: ἀποκρυπτόμενοι τὴν αὑτῶν ἀδυναμίαν. 522. D. Legg. I. 646. B: σώματος . . . εἰς πονηρίαν, λεπτότητά τε καὶ αἶσχος καὶ ἀδυναμίαν.

ἀδύνατος, ὁ ἡ, *qui non potest;* etiam *qui non valet* (dicendo, ad aliquid faciendum al.; cum accus. vel infinit.); *qui* (*quod*) *fieri non potest* (germ. *unmöglich*). Prot. 335. C: ἐγὼ . . .

τὰ μακρὰ ταῦτα ἀδύνατος. Phaedr. 239. A: *ἀδύνατος εἰπεῖν.* Theaet. 148. A: *πᾶς (ἀριθμὸς) ὃς ἀδύνατος ἴσος ἰσάκις γενέσθαι.* Pol. II. 359. A. 368. A. III. 395. B. V. 476. B: *αὐτοῦ . . . τοῦ καλοῦ ἀδύνατος αὐτῶν ἡ διάνοια τὴν φύσιν ἰδεῖν τε καὶ ἀσπάσασθαι.* VI. 499. D: *οὐ γὰρ ἀδύνατος γενέσθαι (ἡ πολιτεία).* VII. 537. B. Legg. VII. 795. B. Hipp. min. 367. B. E. 368. A. al. Legg. V. 731. C: *τοῦτο δὲ ἄνευ θυμοῦ γενναίου ψυχὴ πᾶσα ἀδύνατος δρᾶν.* Prot. 338. C: *ἀδύνατον ὑμῖν ὥστε . . . σοφώτερόν τινα ἑλέσθαι.* Phaedr. 272. B: *ἀδύνατόν που . . . ἄλλως.* Phaed. 85. C: *εἰ ταῦτα ἀδύνατον.* Theaet. 155. B. Polit. 292. C. Parm. 127. E. Conv. 187. B: *ὁμολογίαν . . . ἐκ διαφερομένων . . . ἀδύνατον εἶναι.* Ib. *διαφερόμενον . . . ἀδύνατον ἁρμόσαι.* 223. A. Pol. I. 353. E. II. 370. E. 374. A. 381. C: *ἀδύνατον . . . θεῷ ἐθέλειν αὑτὸν ἀλλοιοῦν.* Tim. 28. A: *παντὶ . . . ἀδύνατον χωρὶς αἰτίου γένεσιν σχεῖν.* C: *εἰς πάντας ἀδύνατον λέγειν.* al. Hipp. mai. 296. A: *τὸ μὲν δυνατὸν εἶναι πάντων κάλλιστον, τὸ δὲ ἀδύνατον πάντων αἴσχιστον.* Pol. V. 467. B: *ποιῆσαι καὶ τὴν ἄλλην πόλιν ἀδύνατον ἀναλαβεῖν.* Legg. XI. 924. E: *διὰ τὴν ἀδύνατον σκέψιν.* Phil. 23. B: *ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον, λυπεῖν ἡδονήν.* Pol. I. 351. E: *οἵαν . . . ἀδύνατον αὐτὸ ποιεῖν πράττειν μεθ' αὑτοῦ.* Hipp. mai. 300. C. Phaedr. 269. B: *εἴ τινες . . . ἀδύνατοι ἐγένοντο ὁρίσασθαι τί* cet. Phil. 49. B. Conv. 176. C: *ἡμεῖς . . . ἀεὶ ἀδύνατοι (πίνειν).* 182. B. Pol. I. 352. D. III. 392. D. al. Theaet. 149. B: *αἱ ἤδη ἀδύνατοι τίκτειν.* Parm. 160. A: *ταῦτα . . . ἀδύνατα (v. ἀδύνατον) ἐφάνη.* Charm. 168. E. Ep. VIII. 357. B: *ἔστι δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα.* Phaedr. 276. C: *μετὰ λόγων ἀδυνάτων μὲν αὑτοῖς λόγῳ βοηθεῖν, ἀδυνάτων δὲ ἱκανῶς τἀληθῆ διδάξαι.* Theaet. 164. B. Soph. 263. C: *ὅτι τῶν ἀδυνάτων ἦν λόγον ὄντα μηδενὸς εἶναι λόγον.* Pol. II. 375. C: *ταῦτα . . . ἀδυνάτοις ἔοικε.* I. 351. D: *ἀδυνάτους εἶναι κοινῇ μετ' ἀλλήλων πράττειν.* VII. 514. B. VIII. 551. D: *τὸ ἀδυνάτους εἶναι πόλεμόν τινα πολεμεῖν.* Hipp. min. 365. D. 366. B: *ἀδυνάτους εἰς ταῦτα ἅπερ ψεύδονται.* Men. 94. B: *ἀδυνάτους γεγονέναι τοῦτο τὸ πρᾶγμα.* Ep. VII. 341. A. Pol. V. 451. D: *τὰς μὲν οἰκουρεῖν ἔνδον ὡς ἀδυνάτους διὰ τὸν τῶν σκυλάκων τόκον τε καὶ τροφήν.* Theaet. 191. E: *ὁμολογοῦντες ἀδύνατα* (*fieri non posse*). Pol. II. 360. E. V. 456. C: *οὐκ ἄρα ἀδύνατά γε οὐδὲ εὐχαῖς ὅμοια ἐνομοθετοῦμεν.* VI. 499. D. Legg. VIII. 839. B. Theaet. 192. B: *ἀδυνατώτερον ἔτι ἐκείνων, εἰ οἷόν τε.* Parm. 138. D: *γίγνεσθαι ἔτι ἀδυνατώτερον.* E. Gorg. 483. D: *τὸν δυνατώτερον τοῦ ἀδυνατωτέρου (πλέον ἔχειν).* Phil. 15. B: *ὃ δὴ πάντων ἀδυνατώτατον φαίνοιτ' ἄν.* Soph. 241. B.

ἀδυνατῶ, *non possum.* Lach. 186. C: *αὐτὸς . . . εὑρεῖν τὴν τέχνην ἀδυνατῶ ἔτι νυνί.* Ion. 532. C. Legg. IX. 875. D: *τὸ δ' ἐπὶ πᾶν ἀδυνατεῖ.* Polit. 287. C: *ἐπειδὴ δίχα*

(διαιρεῖσθαι) ἀδυνατοῦμεν. Phil. 20. A. Prot. 347. E: οὗ (al. ὃ) ἀδυνατοῦσιν ἐξελέγξαι. Pol. VII. 515. C: ὁπότε τις . . . ἀδυνατοῖ καθορᾶν ἐκεῖνα. Soph. 259. A: μέχριπερ ἂν ἀδυνατῇ. Polit. 309. D: ὃς δ' ἂν ὁρᾶν γε . . . ἀδυνατῇ τὸ τοιοῦτον. Legg. IX. 871. E. 932. C. VI. 784. C: ἐὰν δ' ἀδυνατῶσι. Id. IX. 878. E. Ib. ἢ μὴν ἀδυνατεῖν. XII. 966. B. Phaedr. 249. D: ἀδυνατῶν. Pol. II. 366. D: ἀδυνατῶν αὐτὸ δρᾶν. Polit. VIII. 568. D: ἀδυνατοῦσα πορεύεσθαι. Legg. X. 894. B. Tim. 84. E: ἀδυνατοῦν ἔξω πορευθῆναι. Legg. IX. 878. D: ὑπὲρ τοῦ ἀδυνατοῦντος. Pol. VI. 503. A: τὸν ἀδυνατοῦντα ἀποκριτέον. Alc. I. 118. C: ὁτιοῦν ἀδυνατοῦντα ποιῆσαι ἄλλον σοφόν. Pol. VII. 518. A: ἀδυνατοῦσάν τι καθορᾶν. Legg. I. 634. A. Critia 121. B: τὰ παρόντα φέρειν ἀδυνατοῦντες (v. ἀδυναμοῦντες). Phaedr. 248. A: ἀδυνατοῦσαι . . . ξυμπεριφέρονται. Crit. 121. B: τοῖς . . . ἀδυνατοῦσιν ἀληθινὸν . . . βίον ὁρᾶν. Hipp. mai. 283. C: ἠδυνάτεις (ἀμείνους ποιῆσαι). E. Legg. IX. 876. E: ἐάν τις . . . ἀποκτεῖναι . . . ἀδυνατήσῃ. VI. 784. C: ἂν . . . καὶ ἐκεῖνοί πως ἀδυνατήσωσι. XII. 955. A. Phaedr. 248. C: ἀδυνατήσασα ἐπισπέσθαι. Legg. VIII. 840. B: οἱ . . . ἡμέτεροι παῖδες ἀδυνατήσουσι καρτερεῖν.

ἀ δ υ ν ά τ ω ς, *imbecilliter.* Ax. 304. B: ἀδυνάτως ἔχει (*viribus defectus est*).

ἄ δ υ τ ο ν, τό, *locus* (proprie *templi*) *secretior.* Theaet. 162. A: ἐκ τοῦ ἀδύτου τῆς βίβλου ἐφθέγξατο.

ᾄ δ ω, *cano, sono, recito.* Lys. 205. D: οὔτε ποιῶ οὔτε ᾄδω. Ib. ᾄδεις εἰς σαυτὸν ἐγκώμιον. Phaed. 85. A: ὅτι οὐδὲν ὄρνεον ᾄδει. Conv. 197. E: ἣν (ᾠδὴν) ᾄδει. Lys. 204. D. Conv. 214. B: οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὔτε τι ᾄδομεν (Clark. οὔτ' ἐπᾴδομεν). Ion. 532. D: ὧν ὑμεῖς ᾄδετε τὰ ποιήματα. Phaed. 84. E: τότε δὴ πλεῖστα καὶ μάλιστα ᾄδουσι. Id. 85. B. Ion. 534. D: ὃν (παίωνα) πάντες ᾄδουσι. Ep. II. 311. B. Pol. III. 388. D: θρήνους ἂν ᾄδοι καὶ ὀδυρμούς. Ion. 535. B: τὸν Ὀδυσσέα ὅταν . . . ᾄδῃς. 536. B: ἐπειδὰν . . . τις ἄλλου του ποιητοῦ ᾄδῃ. Phaedr. 259. C: ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εὐθὺς ᾄδειν. Phaed. 85. A: ἃ δή φασι διὰ λύπην θρηνοῦντα ᾄδειν. B. 94. C: μήποτ' ἂν αὐτήν, ἁρμονίαν γε οὖσαν, ἐναντία ᾄδειν οἷς ἐπιτείνοιτο cet. Theaet. 164. C: φαινόμεθά μοι ἀλεκτρυόνος ἀγεννοῦς δίκην . . . ᾄδειν. Conv. 181. A. Pol. III. 392. B: ᾄδειν τε καὶ μυθολογεῖν. Lys. 206. C: λέγειν τε καὶ ᾄδειν. Legg. II. 654. B: ᾄδειν τε καὶ ὀρχεῖσθαι . . . καλῶς. 656. A. 664. D. 666. C. 670. D. XII. 947. B. Alc. I. 106. C. Lys. 205. D: λέγων τε καὶ ᾄδων. Legg. VII. 803. E: ᾄδων . . . καὶ ὀρχούμενος. II. 665. D: ᾆδον τὰ κάλλιστα. Pol. II. 383. B: τὸν Ἀπόλλω . . . ᾄδοντα. Legg. VII. 803. E: ᾄδοντα καὶ ὀρχούμενον. Alc. I. 103. E. Phaed. 84. E: ᾄδοντες καὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. Gorg. 451. E: ᾀδόντων ἀνθρώπων τοῦτο τὸ σκόλιον. Conv. 223. C: ἤδη ἀλεκτρυόνων

ᾀδόντων. Theag. 123. E: *τῶν ᾀδόντων . . . ἐν τοῖς χοροῖς.* Pol. X. 605. D: *ᾄδοντάς τε καὶ κοπτομένους.* Ion. 535. A: *ὁ θεὸς . . . διὰ τοῦ φαυλοτάτου ποιητοῦ τὸ κάλλιστον μέλος ᾖσεν.* Tim. 21. B: *τὰ Σόλωνος πολλοὶ τῶν παίδων ᾔσαμεν.* Hipp. mai. 292. C: *διθύραμβον τοσουτονὶ ᾄσας.* Conv. 176. A: *ᾄσαντας τὸν θεὸν . . . τὰ νομιζόμενα.* Legg. II. 666. D: *ποίαν . . . ᾄσουσιν* (fort. *ἥσουσιν*) *οἱ ἄνδρες φωνὴν ἢ Μοῦσαν;* Gorg. 502. B: *τοῦτο . . . καὶ λέξει καὶ ᾄσεται.* Legg. II. 664. C: *χορὸς ὁ παιδικὸς . . . τὰ τοιαῦτα εἰς τὸ μέσον ᾀσόμενος.* Pass. Legg. VIII. 829. D: *τὰ τῶν τοιούτων ᾀδέσθω ποιήματα.* Pol. III. 398. D: *τοῦ μὴ ᾀδομένου λόγου.* Lys. 205. E: *τὰ λεχθέντα καὶ ᾀσθέντα.* * *canto*, h. e. *celebro*, *in ore habeo.* Lys. 205. C: *ἃ . . . ἡ πόλις ὅλη ᾄδει.* D: *ἅπερ αἱ γραῖαι ᾄδουσι.* * *pronuntio.* Legg. IX. 854. D: *ᾄδειν μέγα.* C: *ταῦτα ἡμῶν ᾀδόντων προοίμια* cet. — Verbal. Pol. III. 390. E: *οὐδ' ᾀστέον αὐτοῖς ὅτι* cet.

ἄδωρος, ὁ ἡ, *qui non dat.* Conv. 197. D: *ἄδωρος δυσμενείας.*

ἀεί et *αἰεί*, *semper*, *perpetuo.* Phaed. 59. C: *ἀεὶ γὰρ δὴ καὶ τὰς πρόσθεν ἡμέρας* cet. 75. D: *εἰδότας ἀεὶ γίγνεσθαι.* 79. A: *ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχον.* D. al. Phaedr. 229. A: *σὺ μὲν γὰρ δὴ ἀεί.* 248. C: *κἂν ἀεὶ τοῦτο δύνηται ποιεῖν, ἀεὶ ἀβλαβῆ εἶναι.* 249. C: *πρὸς . . . ἐκείνοις ἀεί ἐστι μνήμῃ* cet. 277. A: *τοῦτ' ἀεὶ ἀθάνατον παρέχειν ἱκανοί.* Parm. 142. E: *τούτω τὼ μορίω ἀεὶ ἴσχει.* Ib. *τὸ . . . ἓν τὸ ὂν ἀεὶ ἴσχει.* Conv. 173. B: *ἀνυπόδητος αἰεί* (al. *ἀεί*). D: *ἀεὶ ὅμοιος εἶ . . . ἀεὶ γὰρ σαυτόν τε κατηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους.* Ib. *ἀεὶ τοιοῦτος εἶ.* 196. A: *ἀσχημοσύνη . . . καὶ Ἔρωτι πρὸς ἀλλήλους ἀεὶ πόλεμος.* Pol. I. 331. A: *ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι* cet. III. 396. C. 407. C. VI. 484. B. al. Bis ponitur: Parm. 142. E: *κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως ἀεί, ὅτιπερ ἂν μόριον, τούτω τὼ μορίω ἀεὶ ἴσχει.* 165. A: *ὅτι ἀεὶ αὐτῶν ὅταν τίς τι λάβῃ . . . ἄλλη ἀεὶ φαίνεται ἀρχή.* al. Cum vv. *διὰ βίου*: Phaed. 75. D: *ἀεὶ διὰ βίου εἰδέναι.* Polit. 295. A: *ἀεὶ διὰ βίου παρακαθήμενος.* Phil. 21. B. 22. B. Legg. II. 664. A: *ἀεὶ διὰ βίου παντός.* Cum v. *χρόνον* (*in perpetuum, perpetuo*): Phaed. 103. E: *ἀξιοῦσθαι τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον.* Phaedr. 246. D: *τὸν ἀεὶ . . . χρόνον ταῦτα ξυμπεφυκότα.* Gorg. 525. C: *φοβερώτατα πάθη πάσχοντας τὸν ἀεὶ χρόνον.* E. Conv. 208. C: *κλέος εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι.* Pol. VIII. 548. A. Critia. 112. D: *πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον.* Menex. 238. C: *ἐν ᾗ νῦν τε πολιτευόμεθα καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἐξ ἐκείνου ὡς τὰ πολλά.* Ep. VII. 331. A: *εἰς τὸν αἰεὶ* (al. *ἀεὶ*) *χρόνον.* Cum art. *τό*: Alc. I. 121. A: *οἱ . . . τῆς Περσίδος τὸ ἀεί.* Est i. q. *ἑκάστοτε* (vern. *allemal* s. *jedesmal*). Gorg. 511. B: *αἱ ἡμᾶς αἰεὶ* (al. *ἀεὶ*) *ἐκ τῶν κινδύνων σώζουσιν.* Polit. 261. D: *περὶ αὐτὰ ταῦτα τὴν δύναμιν ἀεὶ κεκτημένον.* Phil. 12. C: *τὸ δ' ἐμὸν δέος*

. . . ἀεὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα cet. Parm. 154. D: αἰεὶ (al. ἀεὶ) τῇ ἡλικίᾳ διοίσει αὐτῶν ἢ πρότερον. 158. C: οὕτως ἀεὶ σκοποῦντι cet. Pol. II. 360. A: αὐτῷ ἀεὶ οὕτω ξυμβαίνειν cet. V. 471. A. Legg. VIII. 832. C: ἄρχει σὺν ἀεί τινι βίᾳ. Hipp. min. 363. C: ἀεὶ ἐπανιὼν οἴκοθεν ἐξ Ἤλιδος εἰς τὸ ἱερόν. Legg. III. 684. B: τὸ βοηθοὺς γε εἶναι τὰς δύο ἐπὶ τὴν μίαν ἀεὶ πόλιν. Cum adiectivo, praecipue superlativo, et cum substantivo iunctum est Latin. *quisque* (*jedesmal der* — et *der jedesmalige*). Gorg. 464. D: τῷ . . . ἀεὶ (Clark. al. αἰεὶ) ἡδίστῳ θηρεύεται τὴν ἄνοιαν. Polit. 273. C: τὸν ἐγγύτατα χρόνον ἀεὶ τῆς ἀφέσεως. 297. B: τὸ μετὰ νοῦ καὶ τέχνης δικαιότατον ἀεὶ διανέμοντες. Theaet. 175. A: εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ (*in totum quodque*) βλέπειν. Pol. VII. 539. B: σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς πλησίον ἀεί. X. 618. C: τὸν βελτίω ἐκ τῶν δυνατῶν ἀεὶ πανταχοῦ αἱρεῖσθαι. Tim. 19. A: σκοποῦντας ἀεὶ τοὺς ἀξίους. 79. B: ἐξελαύνει τὸ πλησίον ἀεί. Apol. 25. C: κακόν τι ἐργάζονται τοὺς ἀεὶ ἐγγυτάτω ἑαυτῶν ὄντας. D. Pol. VI. 488. C. VII. 516. E: διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις. Tim. 52. A: τρίτον . . . γένος ὂν τὸ τῆς χώρας ἀεί. Legg. VI. 763. B: γνωρίσεως ἕνεκα πάντων ἀεὶ τῶν τόπων. Ep. VIII. 356. D. al. Cum participio est i. q. *quisque* vel *quisquis*, *quoties quis*, *si quis*, *omnes qui* (cum modo finito). Prot. 313. C: τῷ ἀεὶ ἐπιθυμοῦντι ἐπαινοῦσι. Phaedr. 238. B: τῆς ἀεὶ δυναστευούσης ὃ προσήκει καλεῖσθαι. 247. A: ἕπεται . . . ὁ ἀεὶ ἐθέλων τε καὶ δυνάμενος. Phaed. 88. B: ἀεὶ τὸν μέλλοντα ἀποθανεῖσθαι. Gorg. 493. C: τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον ἑλέσθαι. 525. C. Theaet. 158. D: τὰ ἀεὶ παρόντα δόγματα . . . εἶναι ἀληθῆ. E. 171. E: τὰ δοκοῦντα ἀεὶ ταῦτα λέγειν. Soph. 235. C. 245. E. Phil. 15. D. E. 16. C. 40. B. Pol. I. 354. B: τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται. IV. 422. B. V. 460. B. VIII. 551. A: τὸ ἀεὶ τιμώμενον. Tim. 61. E. Critia 109. D. al. sexc. Cum pron. relativo et part. ἂν est *quicumque*, *si* vel *quoties quis* (germ. *wer nur immer*). Phaedr. 265. D: περὶ οὗ ἂν ἀεὶ διδάσκειν ἐθέλῃ. Gorg. 480. C: τῶν ἄλλων ὃς ἂν ἀεὶ τῶν φίλων τυγχάνῃ ἀδικῶν. 492. A: ἀποπιμπλάναι ὧν ἂν ἀεὶ ἡ ἐπιθυμία γίγνηται. Theaet. 146. A: ὃς ἂν ἀεὶ ἁμαρτάνῃ. 197. D: ἣν ἂν ἀεὶ ἐθέλῃ. Parm. 136. B. C. 150. B. 158. C. Pol. VII. 537. A: ὃς ἂν ἐντρεχέστατος ἀεὶ φαίνηται. Apol. 29. D: ὅτῳ ἂν ἀεὶ ἐντυγχάνω ὑμῶν. al.

ἀειγενής, ὁ ἡ, *sempiternus*. Polit. 309. C: τὸ ἀειγενὲς ὂν τῆς ψυχῆς αὐτῶν μέρος. Conv. 206. E: ὅτι ἀειγενές ἐστι καὶ ἀθάνατον ὡς θνητῷ ἡ γέννησις. Legg. VI. 773. E: τῆς ἀειγενοῦς φύσεως ἀντέχεσθαι.

ἀειδής, ὁ ἡ, *in conspectum non cadens*, *non adspectabilis*. Phaed. 79. B: ὁρατόν, ἢ ἀειδὲς (ἡ ψυχή); Ib. ἀειδὲς ἄρα (εἶναι); 80. D: ἡ δὲ ψυχὴ ἄρα, τὸ ἀειδές cet. 81. C: φόβῳ τοῦ ἀειδοῦς τε καὶ Ἅιδου. Crat. 404. B: καὶ τό γε ὄνομα

ὁ Ἅιδης ... πολλοῦ δεῖ ἀπὸ τοῦ ἀειδοῦς ἐπωνομάσθαι cet. Phaed. 79. B: ὁμοιότερον ἄρα ψυχὴ σώματός ἐστι τῷ ἀειδεῖ. 80. D: τὸ εἰς τοιοῦτον τόπον ἕτερον οἰχόμενον, γενναῖον καὶ καθαρὸν καὶ ἀειδῆ, εἰς Ἅιδου ὡς ἀληθῶς. 79. A: θῶμεν ... δύο εἴδη τῶν ὄντων, τὸ μὲν ὁρατόν, τὸ δὲ ἀειδές. Ib. τὸ μὲν ἀειδὲς ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχον. 81. A. 83. B: νοητόν τε καὶ ἀειδές. Gorg. 493. B. Crat. 403. A. Phaed. 79. A: ἀλλ' ἔστιν ἀειδῆ τὰ τοιαῦτα καὶ οὐχ ὁρᾶται. — *obscurus, ignotus.* Ax. 365. C: ἀειδὴς δὲ καὶ ἄπυστος (al. ἄγευστος) ... κείσομαι.

ἀείδω (ᾄδω). Pol. IV. 424. B: ἀειδόντεσσι (Hom.).

ἀειθεήρ, *perpetuus circum aërem cursor.* Crat. 410. B: ὅτι ἀεὶ θεῖ περὶ τὸν ἀέρα ῥέων, ἀειθεὴρ δικαίως ἂν καλοῖτο (ὁ αἰθήρ).

ἀείζωος, ὁ ἡ, *semper vivens, sempiternus.* Ep. VIII. 356. A: τιμὴν-ἀείζωον ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου ... κτώμενος.

ἀεικίνητος, ὁ ἡ, *qui semper movetur.* Phaedr. 245. C: τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἀθάνατον.

ἀείρειτος (i. q. ἀείῤῥυτος), *semper fluens.* Crat. 415. D: ὀρθῶς μὲν ἔχει ἀειρείτην (v. ἀειῤῥείτην) καλεῖν (τὴν ἀρετήν).

ἀεισχοροῦς, *fluxum semper retinens.* Crat. 416. B: καὶ νῦν τῷ ἀεὶ ἴσχοντι τὸν ῥοῦν τοῦτο τοὔνομα ἔθετο ἀεισχοροῦν (v. ἀεισχοῤῥουν).

ἀειφυγία, ἡ, *perpetuum exsilium.* Legg. IX. 877. E: (ὅταν) ἐν ἀειφυγίᾳ τις φεύγῃ. 871. D. et 877. C: φευγέτω ἀειφυγίαν. 881. B. D.

ἀέκητι. Legg. VII. 804. A: θεῶν ἀέκητι (Hom.).

ἀέναος, ὁ ἡ, *semper fluens, perennis.* Phaed. 111. D: ἀενάων ποταμῶν ἀμήχανα μεγέθη. *perpetuus.* Legg. XII. 966. E: ὧν κίνησις ... ἀέναον οὐσίαν ἐπόρισεν.

ἀέριος, ὁ ἡ, *aërius.* Epin. 984. D: δαίμονας, ἀέριον δὲ (fort. ἀέριόν τι) γένος.

ἀεροβατῶ, *per aërem gradior, res sublimes contemplor,* Apol. 19. C: φάσκοντά τε ἀεροβατεῖν cet.

ἀεροειδής, ὁ ἡ, *aëris speciem s. formam habens.* Tim. 78. C: τὰ δ' ἐγκύρτια καὶ τὸ κύτος ἀεροειδῆ.

ἀεροπόρος, ὁ ἡ, *per aërem gradiens* (volans), *aërius.* Tim. 40. A: πτηνὸν καὶ ἀεροπόρον. Locr. 104. E: ἐς πτηνῶν ἀεροπόρων (μορφάς).

ἀετός, ὁ, *aquila,* Pol. X. 620. B: διὰ τὰ πάθη ἀετοῦ. Ion. 539. B: αἰετὸς ὑψιπέτης (Hom.).

ἀζήλωτος, ὁ ἡ, *haud dignus invidia, non felix iudicandus.* Gorg. 469. A: τὸν δὲ δικαίως (ἀποκτείναντα) ἀζήλωτον (int. ἔφησθα εἶναι). Ib. ὅτι οὐ χρὴ ... τοὺς ἀζηλώτους ζηλοῦν.

ἀζήμιος, ὁ ἡ, *impunitus.* Legg. IV. 721. D: ἀζήμιος ἀπαλλάττοιτο ἄν. V. 745. A. VI. 764. A. VII. 800. A. VI. 765. C: τὸ σμικρότατον ... ἀζήμιον ἀφείσθω. I. 648. C: ἀζήμιον ἀπαλλάττοις ἄν. VI. 756. D. Pol. II. 366. A:

ἀζήμιοι ... ὑπὸ θεῶν ἐσόμεθα. Ib. ἀζήμιοι ἀπαλλάξομεν. * *indemnis.* Legg. IX. 865. C: ἀβλαβῆ παρεχέτω καὶ ἀζήμιον.

ἄζυμος, ὁ ἡ, *non fermentatus*, h. e., *glutinosus*, *rigidus*. Tim. 74. D: τὴν ... τῶν νεύρων φύσιν ἐξ ὀστοῦ καὶ σαρκὸς ἀζύμου κράσεως ... ξυνεκεράσατο.

ἄζωστος, ὁ ἡ, *discinctus*, *qui cinctum deposuit.* Legg. XII. 954. A: γυμνὸς ἢ χιτωνίσκον ἔχων, ἄζωστος ... φωρᾶν.

ἀηδής, ὁ ἡ, *insuavis*, *iniucundus*, *incommodus*, *molestus*. Phaed. 91. B: ἧττον τοῖς παροῦσιν ἀηδὴς ἔσομαι ὀδυρόμενος. Conv. 176. C. Phaedr. 240. E: ἐρῶν ... βλαβερός τε καὶ ἀηδής. Phaed. 84. D: μή σοι ἀηδὲς ᾖ. Phaedr. 229. A. Gorg. 502. B. Theaet. 195. B. Legg. II. 663. A. VI. 779. B. Euth. 3. E. Apol. 33. C. 41. B. al. Phaedr. 241. C: ἐνδοῦναι ἑαυτὸν ἀπίστῳ ... ἀηδεῖ. Legg. VII. 802. D: ψυχρὰν καὶ ἀηδῆ τὴν ταύτῃ ἐναντίαν (Μοῦσαν) εἶναί φησιν. X. 893. A: (μὴ) ἀσχημοσύνην ἀπρέπειάν τε ἐντέκῃ ἀηδῆ. Pol. VIII. 563. B: ἵνα δὴ μὴ δοκῶσιν ἀηδεῖς εἶναι μηδὲ δεσποτικοί. Legg. II. 660. A: ἐν ἀηδέσιν (σιτίοις καὶ πώμασι). Pol. III. 398. A: αὐτοὶ δ' ἂν τῷ ... ἀηδεστέρῳ ποιητῇ χρῴμεθα. Legg. II. 663. D: τὸν ἄδικον βίον ... ἀηδέστερον cet. Gorg. 503. A: εἴτε ἡδίω εἴτε ἀηδέστερα ἔσται τοῖς ἀκούουσιν. Theaet. 177. C. Phaedr. 240. B: παιδικοῖς ... ἐραστὴς ... εἰς τὸ συνημερεύειν πάντων ἀηδέστατον. Legg. II. 663. C: τὰ δὲ δίκαια ἀηδέστατα.

ἀηδία, ἡ, *molestia*, *taedium.* Phaedr. 240. D: ἐπ' ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας. Legg. VII. 802. D: τὸ ... τῆς ἡδονῆς ἢ ἀηδίας.

ἀηδών, ἡ, *luscinia.* Phaed. 85. A: ἥ τε ἀηδὼν cet. Pol. X. 620. A: ἀηδόνος (βίον) ἑλομένην.

ἀηδῶς, *iniucunde.* Prot. 351. B: τὸ δ' ἀηδῶς (ζῆν) κακόν. Phaed. 88. C: πάντες ... ἀηδῶς διετέθημεν. Legg. II. 665. E: ἀηδῶς ... ᾄδοντες. 662. A. Pol. IX. 587. B: ὅσῳ ἀηδέστερον ζῇ τύραννος βασιλέως. Ib. ἀηδέστατα ... ὁ τύραννος βιώσεται. * *haud libenter*, *ingratis*; unde οὐκ ἀηδῶς, *grate*, *libenter.* Lach. 189. A: ἀηδῶς μανθάνων. Prot. 335. C: ἐπεὶ καὶ ταῦτ' ἂν ἴσως οὐκ ἀηδῶς σου ἤκουον. Phaedr. 265. C: καὶ μάλα ἔμοιγε οὐκ ἀηδῶς ἀκοῦσαι. Theaet. 143. B: ὥστε οὐκ ἂν ἀηδῶς ἀναπαυοίμην. Legg. I. 625. A. Gorg. 458. A: οὐκ ἀηδέστερον μέντ' ἂν ἐλεγχθέντων ἢ ἐλεγξάντων.

ἀήθεια, ἡ, *insolentia*, *novitas.* Theaet. 175. D: ἰλιγγιῶν ... ὑπὸ ἀηθείας. Pol. VII. 518. A. Tim. 18. C: διὰ τὴν ἀήθειαν τῶν λεχθέντων. Legg. I. 637. C.

ἀήθης, ὁ ἡ, *insolitus*, *insuetus.* Phaed. 59. A: καί τις ἀήθης κρᾶσις. Phaedr. 251. B: ἱδρὼς καὶ θερμότης ἀήθης λαμβάνει. Legg. V. 739. A. VI. 774. E: τύχη τις ἀήθης. Soph. 218. B: οὐκ ἄηθες. Lach. 188. B. Tim. 48. D: ἐξ ἀτόπου καὶ ἀήθους διηγήσεως. 53. C: τὴν ... γένεσιν ἀήθει λόγῳ ... δηλοῦν. Legg. VII. 797. A: τό γε σφόδρα ἄτοπον καὶ

ἄηθες διευλαβεῖσθαι δεῖ. Euthyd. 277. D: *εἴ σοι φαίνονται ἀήθεις οἱ λόγοι* (sed Clark. al. dant *ἀληθεῖς*). Legg. X. 891. D: *ἔοικε ... ἀηθεστέρων ἁπτέον εἶναι λόγων.* *in homine ponitur cum genitivo rei, ut Latin. *insuetus.* Theaet. 146. B: *ἐγὼ ... ἀήθης τῆς τοιαύτης διαλέκτου.* Lach. 194. A: *καίτοι ἀήθης γ᾽ εἰμὶ τῶν τοιούτων λόγων.* Legg. X. 893. A: *ἀήθεις ὄντας ἀποκρίσεων.*

ἀήρ, ὁ, *aër.* Crat. 410. B: *ὁ ... ἀὴρ ἆρά γε ... ὅτι αἴρει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἀὴρ κέκληται; ἢ ὅτι ἀεὶ ῥεῖ;* cet. Def. 411. C: *ἀὴρ στοιχεῖον οὗ πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις κατὰ φύσιν εἰσίν.* Phaed. 96. B: *πότερον τὸ αἷμά ἐστιν ᾧ φρονοῦμεν, ἢ ὁ ἀὴρ* cet. 111. B: *ὃ δὲ ἡμῖν ὁ ἀήρ.* Crat. 410. B. Legg. X. 892. C. Ax. 371. D: *εὔκρατος ἀὴρ χεῖται* cet. Crat. 408. D: *(περὶ) αἰθέρος καὶ ἀέρος* cet. Tim. 67. B. 92: *ἀντὶ λεπτῆς καὶ καθαρᾶς ἀναπνοῆς ἀέρος.* Sisyph. 389. A. Phaed. 111. A: *τοὺς δὲ (οἰκοῦντας) περὶ τὸν ἀέρα.* Crat. 404. C: *τὸν ἀέρα Ἥραν ὠνόμασεν ἐπικρυπτόμενος.* 410. B. Legg. X. 889. B: *πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα φύσει πάντα εἶναι.* Id. 891. C. Phaed. 98. C: *ἀέρας δὲ καὶ αἰθέρας ... αἰτιώμενον.* D: *φωνάς τε καὶ ἀέρας ... αἰτιώμενος.*

ἀήτης, ὁ, *flatus, ventus.* Crat. 410. B: *οἱ γὰρ ποιηταί που τὰ πνεύματα ἀήτας καλοῦσιν.*

ἀητόῤῥους, *flatibus fluens* (vox ficta). Crat. 410. B: *ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι πνευματόῤῥουν ἢ ἀητόῤῥουν.*

ἀήττητος, ὁ ἡ, *invictus, insuperabilis.* Pol. II. 375. B: *ψυχὴ ... ἄφοβός τε καὶ ἀήττητος.* Menex. 243. D: *ἀήττητοι γὰρ ἔτι καὶ νῦν ὑπό γε ἐκείνων ἐσμέν.*

ἀθανασία, ἡ, *immortalitas.* Def. 415. A: *ἀθανασία οὐσία ἔμψυχος καὶ ἀΐδιος μονή.* Phaedr. 246. A: *περὶ μὲν οὖν ἀθανασίας αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) ἱκανῶς.* Conv. 206. E: *ἀθανασίας ... ἐπιθυμεῖν* cet. 207. A: *τῆς ἀθανασίας τὸν ἔρωτα εἶναι.* 208. B: *θνητὸν ἀθανασίας μετέχει.* Tim. 90. C. Legg. II. 661. E. IV. 713. E. 721. B. C. V. 739. E. Ax. 370. B. Euthyd. 289. B: *ἄνευ τοῦ ἐπίστασθαι τῇ ἀθανασίᾳ χρῆσθαι.* Phaed. 95. C: *μηνύειν ἀθανασίαν μὲν μή* cet. Polit. 270. A: *λαμβάνοντα ἀθανασίαν ἐπισκευαστὴν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ.* Conv. 208. E. Ax. 370. C.

ἀθάνατος, ὁ ἡ, *immortalis, sempiternus.* Gorg. 481. A: *ἀθάνατος ἔσται πονηρὸς ὤν.* Phaedr. 258. C: *ἀθάνατος γενέσθαι λογογράφος.* Conv. 203. D: *οὔτε ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός.* Phaedr. 245. C: *ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος.* Conv. 207. D: *ἡ θνητὴ φύσις ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀεί τε εἶναι καὶ ἀθάνατος.* Pol. X. 608. D: *ὅτι ἀθάνατος ἡμῶν ἡ ψυχὴ καὶ οὐδέποτε ἀπόλλυται.* Men. 81. C: *ἅτε οὖν ἡ ψυχὴ ἀθάνατός τε οὖσα* cet. Legg. X. 906. A: *μάχη ... ἀθάνατός ἐστιν ἡ τοιαύτη.* Phaed. 73. A: *ἀθάνατόν τι ἡ ψυχή.* 95. D. 106. B: *εἰ ... τὸ ἀθάνατον καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν.* Phaedr. 245. C: *τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἀθάνατον.*

246. A: *ἀγένητόν τε καὶ ἀθάνατον ψυχὴ ἂν εἴη.* B: *πῇ δὴ οὖν θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη* cet. C. Phil. 15. D. Conv. 206. C: *καὶ τοῦτο ἐν θνητῷ ὄντι τῷ ζώῳ ἀθάνατον ἔνεστιν, ἡ κύησις καὶ ἡ γέννησις.* Pol. X. 611. B. Legg. IV. 721. C. XII. 967. D. al. Conv. 208. D: *ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου.* Tim. 43. A: *τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν.* Phaedr. 245. E: *ἀθανάτου ... τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου.* Phaed. 106. B. Conv. 202. D. 208. E. Pol. IX. 585. C. Conv. 212. A: *ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι καὶ ... ἀθανάτῳ.* Phaed. 80. B: *τῷ ... θείῳ καὶ ἀθανάτῳ.* Pol. X. 608. C. 611. E: *ὡς ξυγγενὴς οὖσα τῷ τε θείῳ καὶ ἀθανάτῳ καὶ τῷ ἀεὶ ὄντι.* Tim. 41. C. Polit. 273. E: *ἀθάνατον αὐτὸν (τὸν κόσμον) καὶ ἀγήρων ἀπεργάζεται.* Legg. II. 661. B. C. XII. 959. B. Crat. 417. C: *παρέχει ἄπαυστον καὶ ἀθάνατον αὐτὴν (τὴν φοράν).* Conv. 208. D: *ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς ... ἔσεσθαι.* Pol. X. 621. C: *νομίζοντες ἀθάνατον τὴν ψυχήν.* Tim. 42. E. 69. C. Men. 81. B. Ep. VII. 235. A, Phaed. 79. D: *εἰς τὸ καθαρόν τε καὶ ἀεὶ ὂν καὶ ἀθάνατον.* 105. E. Conv. 208. C: *κλέος εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον.* 209. D: *ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρέχεται.* Pol. X. 611. A. Epin. 981. E. 984. B. Tim. 41. B: *ἀθάνατοι ... οὐκ ἐστέ* cet. Apol. 41. C. Phaedr. 247. B: *αἱ ... ἀθάνατοι καλούμεναι (ψυχαί).* Phaed. 80. D: *ἐνία ... μέρη τοῦ σώματος ... ἀθάνατά ἐστιν.* Pol. X. 611. B: *πάντ' ἂν εἴη τελευτῶντα ἀθάνατα.* Gorg. 484. B: *βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων* (Pind.). Pol. X. 611. B: *εἰ γὰρ ὁτιοῦν τῶν ἀθανάτων πλέον γίγνοιτο.* Tim. 41. C: *ἀθανάτους ὁμώνυμον εἶναι.* Legg. X. 901. D. Euthyd. 289. B: *ὥστε ἀθανάτους ποιεῖν.* Menex. 247. D: *οὐ γὰρ ἀθανάτους σφίσι παῖδας εὔχοντο γενέσθαι.* Pol. X. 610. C: *ἀθανάτους τὰς ψυχὰς ὁμολογεῖν.* Tim. 69. C: *ζῶα ἔχον ἅπαντα ἐν αὐτῷ θνητὰ ἀθάνατά τε.* 90. C: *φρονεῖν ... ἀθάνατα καὶ θεῖα.* 92. Phaed. 99. C: *Ἄτλαντα ἰσχυρότερον καὶ ἀθανατώτερον.* Conv. 209. C: *ἅτε καλλιόνων καὶ ἀθανατωτέρων παίδων κεκοινωνηκότες.*

ἄθεος, ὁ ἡ, *qui nullos esse deos putat, deorum contemtor.* Apol. 26. C: *οὐκ εἰμὶ τοπαράπαν ἄθεος.* Legg. XII. 966. E: *οὐδεὶς οὕτως ἄθεος τῶν ἀνθρώπων πέφυκεν.* 967. A: *ἀθέους γίγνεσθαι.* Neutr. τὸ *ἄθεον*, *a divino aversum, divini contrarium, impium.* Theaet. 176. E: *τοῦ μὲν θείου (παραδείγματος) εὐδαιμονεστάτου, τοῦ δὲ ἀθέου ἀθλιωτάτου.* Alc. I. 134. E: *εἰς τὸ ἄθεον καὶ σκοτεινὸν βλέποντες.* Pol. IX. 589. E: *εἰ ... τὸ ἑαυτοῦ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μιαρωτάτῳ δουλοῦται.*

ἀθεότης, ἡ, *impietas* (qua deos esse non credimus aut eos non colimus). Ep. VII. 336. B: *ἀνομίᾳ καὶ ἀθεότητι.* Polit. 308. E: *εἰς ἀθεότητα καὶ ὕβριν καὶ ἀδικίαν ... ἀπωθούμενα.* Legg. XII. 967. C: *ταῦτ' ἦν τὰ τότε ἐξειργασμένα πολλὰς ἀθεότητας.*

ἀθεραπευσία, ἡ, *neglectio*, *incuria*. Ep. VIII. 356. B: ἱερῶν ἀθεραπευσίαν. Pol. IV. 443. A: θεῶν ἀθεραπευσίαι.

ἄθερμος, ὁ ἡ, *calore vacuus*. Phaed. 106. A: εἰ καὶ τὸ ἄθερμον ἀναγκαῖον ἦν ἀνώλεθρον εἶναι cet. (Cf. Annott. T. II. p. 779.)

ἀθέως, *impie*. Gorg. 481. A. et 523. B: ἀδίκως καὶ ἀθέως.

ἀθησαύριστος, ὁ ἡ, *qui recondi s. reponi non potest*. Legg. VIII. 844. D: τὴν ... Διονυσιάδα (δωρεὰν) ἀθησαύριστον.

ἀθλεύω v. *ἀθλῶ*.

ἄθλημα, τό, *certamen*. Legg. VIII. 833. C: τριττὰ ... ταῦτα ἀθλήματα διανοηθῶμεν.

ἀθλητής, ὁ, *athleta s. certator gymnicus*. Transfertur autem haec vox ad quodlibet certaminis (etiam muneris, laboris, studii al.) genus, in quo quis vel exercitatus multoque usu confirmatus est, vel adhuc exercetur: ut saepenumero sit *peritus*, *studiosus*, etiam *excellens*. Soph. 231. E: τῆς ... ἀγωνιστικῆς περὶ λόγους ἦν τις ἀθλητής. Pol. X. 620. B: μεγάλας τιμὰς ἀθλητοῦ ἀνδρός. Parm. 137. A: ᾧ ... ἀθλητῇ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ (ἵππῳ) cet. Prot. 343. C: ὥσπερ εὐδοκιμοῦντα ἀθλητήν. Pol. II. 374. D: οὐδένα δημιουργὸν οὐδὲ ἀθλητὴν ... ποιήσει. Phil. 41. B: προσιστώμεθα ... καθάπερ ἀθληταὶ πρὸς τοῦτον ... τὸν λόγον. Pol. III. 403. E: ἀθληταὶ ... οἱ ἄνδρες τοῦ μεγίστου ἀγῶνος. 410. B. 416. D. IV. 422. B. C. Lach. 182. A. Hipp. min. 364. A: εἴ τις τῶν περὶ τὸ σῶμα ἀθλητῶν cet. Legg. II. 658. C. VIII. 840. B. Alc. II. 145. E. Riv. 135. E. Legg. VI. 764. D: ἀθληταῖς. VII. 824. A. Pol. VII. 521. D: ἀθλητὰς ... πολέμου. VIII. 543. B. Legg. VIII. 830. A. Alc. I. 119. B.

ἄθλιος, ία, ιον, *miser*, *infelix*. Gorg. 469. B: ὅ γε ἀποθνήσκων ἀδίκως ἐλεεινός τε καὶ ἄθλιός ἐστιν. 470. D: εὐδαίμων ... σοι δοκεῖ εἶναι, ἢ ἄθλιος; 471. A: θαυμασίως ὡς ἄθλιος γέγονεν. 472. E: ὁ ἀδικῶν πάντως ... ἄθλιος. Ib. Pol. I. 354. A. IX. 589. E. Legg. II. 660. E. V. 728. C. Euthyd. 281. C. Men. 78. A: ὅστις βούλεται ἄθλιος καὶ κακοδαίμων εἶναι. Alc. I. 134. A. Legg. IX. 873. A: οὕτως ἀθλία ξυμφορά. Pol. IX. 579. D: παντελῶς τὸ πάθος ἄθλιον. Gorg. 470. E: τὸν ... ἄδικον καὶ πονηρὸν ἄθλιον. Pol. IX. 571. A: τίνα τρόπον ζῇ, ἄθλιον ἢ μακάριον. Legg. II. 661. E. Men. 78. A. Ep. VII. 335. C: πορείαν ἄτιμόν τε καὶ ἀθλίαν. Gorg. 473. D: δυεῖν ... ἀθλίοιν εὐδαιμονέστερος ... οὐκ ἂν εἴη. 508. B: κακίας (κτήσει) οἱ ἄθλιοι. Pol. II. 380. B: ὡς δὲ ἄθλιοι ... οἱ δίκην διδόντες ... οὐκ ἐατέον λέγειν τὸν ποιητήν, ἀλλ' εἰ λέγοιεν ὡς ἄθλιοι οἱ κακοὶ ... ἐατέον. III. 392. B. X. 613. D. Alc. I. 134. B. Legg. X. 905. B: ἐξ ἀθλίων εὐδαίμονας γεγονέναι. Gorg. 469. A: ὅτι οὐ χρὴ οὔτε τοὺς ἀζηλώτους ζηλεῖν οὔτε τοὺς ἀθλίους. 473. A: τοὺς ἀδικοῦντας ἀθλίους ἔφην εἶναι ἐγώ. Conv. 173. D: πάντας ἀθλίους ἡγεῖσθαι. Men. 78. A. Ib. ἀθλίους οὐ κακοδαίμονας;

Gorg. 472. E: ἀθλιώτερος μέντοι cet. 473. D: ἀθλιώτερος ... ὁ διαφυγὼν καὶ τυραννεύσας. Conv. 173. A: ἀθλιώτερος ... ὁτουοῦν. Ax. 369. B. Pol. IX. 576. E: ὅτι τυραννουμένης ... οὐκ ἔστιν ἀθλιωτέρα. X. 606. D: ἵνα βελτίους τε καὶ εὐδαιμονέστεροι ἀντὶ χειρόνων καὶ ἀθλιωτέρων γιγνώμεθα. Gorg. 471. B: ἔλαθεν ἑαυτὸν ἀθλιώτατος γενόμενος. C. Pol. II. 360. D: ἀθλιώτατος ... καὶ ἀνοητότατος. VIII. 544. A: (εἰ) ὁ κάκιστος ἀθλιώτατος. IX. 576. B. Theaet. 176. E: τοῦ ... ἀθέου ἀθλιωτάτου. Pol. IX. 578. B: μακρῷ ... ἀθλιώτατον εἶναι τῶν ἄλλων ἁπάντων. 580. C: τὸν δὲ κάκιστόν τε καὶ ἀδικώτατον ἀθλιώτατον. 578. B: τήν γε πόλιν τῶν πόλεων ἀθλιωτάτην ἔκρινας. Gorg. 473. B: ἐγὼ ... αὐτοὺς ἀθλιωτάτους φημί. Pol. I. 344. A: τοὺς ... ἀδικηθέντας ... ἀθλιωτάτους.

ἀθλιότης, ἡ, *miseria*, *infelicitas*. Theaet. 175. C: ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος (πέρι). Pol. VIII. 545. A: πῶς ... ἡ ἄκρατος δικαιοσύνη ... ἔχει εὐδαιμονίας τε πέρι ... καὶ ἀθλιότητος. IX. 576. D. 577. B. Alc. I. 134. B. Pol. IX. 575. C: πονηρία τε καὶ ἀθλιότητι πόλεως. Gorg. 496. B: κακά τε καὶ ἀθλιότητα.

ἀθλίως, *misere*. Pol. IX. 577. C: ἀτίμως τε καὶ ἀθλίως δοῦλον. Critia 121. B: γένος ἐπιεικὲς ἀθλίως διατιθέμενον.

ἀθλοθέτης, ὁ, *certaminis praefectus*. Legg. VIII. 835. A: ὑπό τε ἀθλοθετῶν καὶ τοῦ παιδευτοῦ τῶν νέων. XII. 955. A: φραζέτω ... ὁ ἐθέλων τοῖς ἀθλοθέταις. VI. 764. D. E: ἀθλοθέτας. 765. C: ἀγωνίας ἀθλοθέτας αἱρεῖσθαι. XI. 935. E.

ἆθλον, τό, *certaminis* (etiam virtutis, studii al.) *praemium*. Def. 415. A: ἆθλον ἀρετῆς γέρας τὸ ἑαυτοῦ ἕνεκα αἱρετόν. Phaed. 114. C: καλὸν ... τὸ ἆθλον. Phaedr. 256. D: οὐ σμικρὸν ἆθλον τῆς ἐρωτικῆς μανίας φέρονται. Pol. X. 613. E: ἆθλά τε καὶ μισθοὶ καὶ δῶρα. Hipp. mai. 304. B. Ion. 530. A. Pol. V. 460. B: γέρα δοτέον καὶ ἆθλα. Id. VI. 503. A. X. 608. C. 613. C. bis. 621. C. Tim. 21. B: ἆθλα ... ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεσαν ῥαψῳδίας. Legg. VIII. 832. E: θετέον ἆθλα νικητήρια. 833. A. 834. C. *ἆθλα, i. q. ἆθλοι, *certamina*. Legg. IX. 865. C: καθαρμοῖς ... χρησάσθω μείζοσί τε καὶ πλείοσι τῶν περὶ τὰ ἆθλα ἀποκτεινάντων. Riv. 135. D: καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τούτων ... λείπονται κατὰ τὰ τούτων (cursorum et luctatorum) ἆθλα. * *campus in quo certatur* vel *ludi committuntur*. Leg. XI. 935. B: μηδ' αὖ ἐν ἄθλοις μηδ' ἐν ἀγορᾷ μηδ' ἐν δικαστηρίῳ cet. IX. 868. A: ὅστις δ' ἂν ... ἀκάθαρτος ὢν ἀγοράν τε καὶ ἆθλα καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ μιαίνῃ cet.

ἆθλος, ὁ, *certamen*. Legg. XII. 949. A: γυμνικῶν τε καὶ ἱππικῶν ἄθλων ἐπιστάτας. IX. 865. A: ἐν ἀγῶνι καὶ ἄθλοις δημοσίοις. Ax. 365. B: ἀπολέλοιπας ἐν τοῖς ἄθλοις. Tim. 19. C: ἄθλους.

ἀθλῶ et ἀθλεύω, *certo*, *certamen ineo*. Tim. 19. C: ἄθλους οὓς πόλις ἀθλεῖ. B: κατὰ τὴν ἀγωνίαν ἀθλοῦντα.

Legg. IX. 873. E: *ἐν ἀγῶνι τῶν δημοσίᾳ τιθεμένων ἀθλεύοντα.* VIII. 830. A: *ἤ τι τῶν τοιούτων ἕτερον ἀγωνισμάτων ἀθλοῦντας.*

ἀθόρυβος, ὁ ἡ, perturbatione liber. Legg. I. 640. C: *ἡ τοιαύτη ξυνουσία ... οὐκ ἀθόρυβος.* Ib. *ἀθόρυβον ... ἄρχοντα.* II. 671. D: *μὴ μετὰ ἀρχόντων ἀθορύβων.* Ib. *τοὺς ἀθορύβους καὶ νήφοντας.*

ἀθροίζω, in unum colligo, congrego. Ep. VII. 332. C: *εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας.* Med. et pass. *se congregare* et *congregari.* Prot. 322. B: *ἐζήτουν ἀθροίζεσθαι καὶ σώζεσθαι.* Tim. 63. B: *οὗ καὶ πλεῖστον ἂν ἠθροισμένον εἴη.* Prot. 322. B: *ὅτ' οὖν ἀθροισθεῖεν.* Pol. VIII. 565. A: *ὅτανπερ ἀθροισθῇ.* VI. 493. A: *ὅταν ἀθροισθῶσι.* Theaet. 157. B: *περὶ πολλῶν ἀθροισθέντων.* Pol. VI. 487. B: *ἀθροισθέντων τῶν σμικρῶν.* *ad animum translatum est *se colligere* vel *dissipatas animi partes rursum in suum cogere locum* (Cic.), *animum a rebus sub sensus cadentibus avocare.* Phaed. 67. C: *ἐθίσαι αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) καθ' αὑτὴν πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαί τε καὶ ἀθροίζεσθαι.* 83. A: *αὐτὴν ... εἰς αὑτὴν ξυλλέγεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι.*

ἄθροισμα, τό, collectio, comprehensio. Theaet. 157. B: *ᾧ δὴ ἀθροίσματι ἄνθρωπόν τε τίθενται καὶ λίθον* cet.

ἀθρόος, α, ον, confertus, coniunctus; etiam *frequens, copiosus, effusus, universus,* plur. *cuncti,* cum v. *πολλοί, multi simul.* Tim. 25. D: *τό τε παρ' ὑμῶν (ὑμῖν?) μάχιμον πᾶν ἀθρόον ἔδυ κατὰ γῆς.* 64. D. bis. Pol. I. 344. D: *καταντλήσας ... ἀθρόον καὶ πολὺν τὸν λόγον.* Legg. XII. 942. C: *ἀθρόον ἀεὶ καὶ ἅμα καὶ κοινὸν τὸν βίον ὅτι μάλιστα πᾶσι πάντων γίγνεσθαι.* VIII. 849. D: *πᾶσαν ... ὕλην καύσιμον ... ὠνείσθω ἀθρόαν* cet. Tim. 68. A: *πῦρ ... καὶ ὕδωρ ἀθρόον ... ἐκχέουσαν.* Gorg. 490. B: *πολλοὶ ἀθρόοι ἄνθρωποι.* Pol. VI. 492. B. Ep. VII. 348. A. Tim. 65. A: *ὅσα ... ἀπαλλοτριοῦται ... ἀθρόα.* Polit. 294. D: *ἀθρόων ἀνθρώπων ἀσκήσεις.* 295. A: *πᾶσιν ἀθρόοις προστάττοντα.* Ib. *ἴσους πόνους νῦν διδόντες ἀθρόοις.* Lys. 203. A. Gorg. 501. D: *ἀθρόαις (ψυχαῖς) ἅμα χαρίζεσθαι.* Legg II. 666. E: *ἀθρόους πώλους ἐν ἀγέλῃ νεμομένους.* VII. 811. D. Apol. 32. B: *ὅτε ὑμεῖς τοὺς δέκα στρατηγοὺς ... ἐβούλεσθε ἀθρόους κρίνειν.* Alc. I. 114. D: *ὅτι ὁ μὲν ἀθρόους πείθει ... ὁ δὲ καθ' ἕνα.* Ep. VI. 323. C. Phil. 62. E: *εἰς ταὐτὸν μεθεῖμεν ἀθρόας (ἐπιστήμας).* Ib. *καὶ ταύτας (τὰς ἡδονὰς) πάσας ἀθρόας ἀφετέον.* Tim. 65. A: *τὰς ... πληρώσεις ἀθρόας καὶ κατὰ μεγάλα.* — *ἀθρόον, universum,* h. e. *in universum, generatim.* Theaet. 182. A: *οὐ μανθάνεις ἀθρόον λεγόμενον· κατὰ μέρη οὖν ἄκουε.*

ἀθρῶ, video, cerno; etiam *perpendo, considero.* Parm. 144. D: *ἀλλ' ἀθρῶ καὶ ὁρῶ ὅτι ἀδύνατον.* Hinc *ἄθρει, vide, considera, perpende,* et *ἄθρει μὴ οὐ, vide ne non.* Phaed. 104. B: *ὃ ... βούλομαι δηλῶσαι, ἄθρει.* Gorg.

495. B: ἀλλ' ... ἄθρει μὴ οὐ τοῦτο ᾖ τὸ ἀγαθόν. 497. D. Theaet. 155. E. 156. C: ἀλλ' ἄθρει ἐάν πως ἀποτελεσθῇ. 191. E. Parm. 144. D: τοῦτο ἄθρει. Phil. 24. E. 29. A: τὸν ἐπιόντα ... λόγον ἄθρει. Pol. III. 394. E: τόδε τοίνυν ... ἄθρει ... πότερον cet. IV. 420. D. VIII. 551. C. 552. B. 558. C. IX. 583. B: ἄθρει ὅτι cet. Crit. 49. E: ἐκ τούτων δὴ ἄθρει. Hipp. mai. 287. D. Lys. 215. C. De leg. 316. C: ὧδε μετ' ἐμοῦ αὐτὰ ἄθρει. Pol. IX. 577. C: οὕτω καθ' ἕκαστον ἐν μέρει ἀθρῶν. Tim. 91. E: μηδὲ ἀθρούντων τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν μηδέν. Alc. II. 139. D: ἀλλὰ τῇδέ πῃ ἀθρητέον.

ἀθυμία, ἡ, *animi abiectio, desperatio.* Legg. V. 731. A: τοὺς ... ἀνθαμιλλωμένους εἰς ἀθυμίαν καθίστησι. VII. 800. C: ἀθυμίαν ... ἐντιθείς.

ἄθυμος, ὁ ἡ, *qui animo est abiecto, non animosus;* etiam *ab iracundia alienus, mitis.* Pol. V. 456. A: καὶ θυμοειδής, ἡ δ' ἄθυμος. Legg. X. 888. A: ἴτω δὴ πρόῤῥησις τοιάδε τις ἄθυμος cet. Pol. III. 411. B: ἐὰν ... ἐξ ἀρχῆς φύσιν (al. φύσει) ἄθυμον λαβῇ. De virt. 378. D: κατὰ τὸ σῶμα ... καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν θυμοειδεῖς καὶ ἄθυμοι.

ἀθυμῶ, *animum despondeo, despero.* Soph. 264. B: μὴ ... εἰς τὰ λοιπὰ ἀθυμῶμεν. Pol. X. 619. B: μήτε ὁ τελευτῶν ἀθυμείτω. Riv. 135. A: ἀθυμεῖν πρὸς τὸν λόγον. Soph. 261. B: ὅγ' ἀθυμῶν.

ἀθύρω, *exsulto, tripudio.* Legg. VII. 796. B: ἡ ... παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέσποινα εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾠήθη δεῖν ἀθύρειν cet.

ἄθυτος, ὁ ἡ, *non sacratus* vel *legitimus.* Legg. VIII. 841. D: ἄθυτα ... παλλακῶν σπέρματα καὶ νόθα μὴ σπείρειν.

ἀθῷος, ὁ ἡ, *impunis, sine mulcta evadens.* Legg. VI. 784. D: πληγαῖς ὁ βουληθεὶς ἀθῷος αὐτὸν κολαζέτω. Soph. 254. D: ἀθῴοις ἀπαλλάττειν.

αἴγειος, ὁ ἡ, *caprinus.* Ion. 538. C: αἴγειον ... τυρόν (Hom.).

αἰγίοχος, ὁ ἡ, *aegida tenens.* Ax. 368. A: Ζεύς τ' αἰγίοχος (Hom.).

ἀΐδιος, ὁ ἡ, *aeternus, sempiternus.* Def. 415. A: ἀθανασία ... ἀΐδιος μόνη. 411. A: ἀΐδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὂν καὶ νῦν μὴ ἐφθαρμένον. Phaed. 106. D: εἰ τό γε ἀθάνατον καὶ ἀΐδιον φθορὰν δέξεται. Tim. 37. D: ζῶον ἀΐδιον. Ax. 370. E: δίειμι τὸν ἀΐδιον καὶ θεῖον δρόμον. Phil. 66. A: τὴν ἀΐδιον ᾑρῆσθαι φύσιν. Tim. 37. E: ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν. Pol. X. 611. B: οὐ ῥᾴδιον ... ἀΐδιον εἶναι σύνθετόν τε ἐκ πολλῶν. Tim. 29. A. Locr. 97. D: ποτ' ἀΐδιον παράδειγμα. Tim. 40. B: ζῶα θεῖα ὄντα καὶ ἀΐδια. 37. C: τῶν ἀϊδίων θεῶν γεγονὸς ἄγαλμα. Ax. 372. A: ἀϊδίοις τιμωρίαις τρύχονται.

αἰδοῖος, α, ον, *verecundus, pudicus.* Legg. XII. 943. E:

παρθένος ... αἰδοία (v. αἰδοῦς) Δίκη λέγεται cet. (cf. Hesiod. Opp. 254.) *venerabilis, venerandus. Theaet. 183. E: φαίνεται ... αἰδοῖός τέ μοι ἅμα δεινός τε. Pol. III. 390. E: αἰδοίους βασιλῆας (poët.). Plur. αἰδοῖα, τά, pudenda, h. e. genitalia (sexus utriusque), inguen. Tim. 91. B: τῶν ... ἀνδρῶν τὸ περὶ τὴν τῶν αἰδοίων φύσιν ἀπειθές τε καὶ αὐτοκρατὲς γεγονός. Conv. 190. A: αἰδοῖα δύο (εἶχε). 191. B: μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς τὸ πρόσθεν.

αἰδοῦμαι, pudet me alicuius rei, vercor, revereor. Legg. X. 886. A: φοβοῦμαί γε ... τοὺς μοχθηροὺς (οὐ γὰρ δή ποτε εἴποιμ' ἂν ὥς γε αἰδοῦμαι) μὴ cet. Pol. VIII. 566. C: οὐδ' αἰδεῖται κακὸς εἶναι (Herod.). XI. 917. A: οὓς αἰδεῖσθαι cet. Euth. 12. B: δεδιέναι μέν, αἰδεῖσθαι δὲ μηδὲν ταῦτα ἃ δεδίασιν. Legg. VII. 813. C: αἰδούμενος ἐμφρόνως. X. 886. B: οὔτε ἀνθρώπους αἰδούμενος, οὔτε θεοὺς σεβόμενος. Euth. 12. B: ὅστις αἰδούμενός τι πρᾶγμα καὶ αἰσχυνόμενος οὐ πεφόβηται cet. Phaedr. 254. E: τὴν τοῦ ἐραστοῦ ψυχὴν τοῖς παιδικοῖς αἰδουμένην τε καὶ δεδοικυῖαν ἕπεσθαι. Legg. XI. 920. E: θεοὺς ... αἰδουμένους. Ep. VII. 350. D: ὅμως οὐκ ἀπέκτεινεν, ᾐδέσθη δέ. Pol. VIII. 566. C: οὐ γὰρ ἂν ... δεύτερον αὖθις αἰδεσθείη. III. 393. E: τὸν θεὸν αἰδεσθέντας. *veniam et impunitatem do, ignosco. Legg. IX. 877. A: οὐκ ἄξιον ἐλεεῖν, οὐδὲ αἰδούμενον ἄλλως ἢ cet.

αἰδώς, ἡ, pudor, reverentia, verecundia. Def. 412. C: αἰδὼς τολμήσεως ὑποχώρησις ἑκουσία δικαίως καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον φανέν cet. Soph. 217. D: αἰδώς τίς μ' ἔχει. Pol. V. 465. B: δέος τε καὶ αἰδώς· αἰδὼς μὲν ὡς γονέων μὴ ἅπτεσθαι εἴργουσα, δέος τε cet. X. 595. B: φιλία γέ τίς με καὶ αἰδὼς ἐκ παιδὸς ἔχουσα cet. Euth. 12. C: ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς. Ib. ἵνα μὲν αἰδώς, ἔνθα καὶ δέος, οὐ μέντοι, ἵνα γε δέος, πανταχοῦ αἰδώς. Ib. μόριον ... αἰδὼς δέους. Charm. 160. E: εἶναι (δοκεῖ) ὅπερ αἰδώς, ἡ σωφροσύνη. 161. A: οὐκ ἄρα σωφροσύνη ἂν εἴη αἰδώς. B. Legg. III. 698. B: δεσπότις ἐνῆν τις αἰδώς. Phaedr. 253. D: τιμῆς ἐραστὴς μετὰ σωφροσύνης τε καὶ αἰδοῦς. Prot. 322. D: τὸν μὴ δυνάμενον αἰδοῦς καὶ δίκης μετέχειν. Soph. 216. B. Polit. 310. D. Pol. V. 463. D. VIII. 560. A. Legg. I. 649. C. II. 672. D. VI. 772. A. Phaedr. 254. A: αἰδοῖ βιαζόμενος. Legg. XII. 943. E. Ep. VI. 323. B: δίκῃ τε καὶ αἰδοῖ. VII. 337. A: αἰδοῖ καὶ φόβῳ. 340. A. Prot. 322. C: ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ τε καὶ δίκην. 329. C. Pol. VIII. 560. D: τὴν ... αἰδῶ ἠλιθιότητα ὀνομάζοντες. Legg. I. 647. A. II. 671. D: ὃν αἰδῶ τε καὶ αἰσχύνην θεῖον φόβον ὠνομάκαμεν. III. 699. C. IV. 713. E. V. 729. A: παισὶ ... αἰδῶ χρὴ πολλήν, οὐ χρυσόν, καταλείπειν. Lach. 201. B: οὐκ ἀγαθὴν ... αἰδῶ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι (Hom.). *venia. Legg. IX. 867. E: τῆς αἰδοῦς τε πέρι καὶ καταδοχῆς τούτων δικαστὰς γίγνεσθαι.

αἰθαλόεις (εσσα, εν), *fuligineus, fuligine permistus.* Pol. III. 388. B: κόνιν αἰθαλόεσσαν (Hom.).

αἰθέριος, ὁ ἡ, *aethereus.* Locr. 96. C: τάπερ αἰθέρια ὄντα διαιρετὰ δίχα.

αἰθήρ, ὁ, *aether.* Phaed. 111. B: ἥπερ ἀήρ τε ὕδατος ἀφέστηκε καὶ αἰθὴρ ἀέρος πρὸς καθαρότητα. Tim. 58. D: ἀέρος τὸ ... εὐαγέστατον ἐπίκλην αἰθὴρ καλούμενος. Crat. 408. D: καὶ αἰθέρος καὶ ἀέρος cet. Pol. III. 391. E: ἐν αἰθέρι (poët. trag.). Phaed. 109. B: αὐτὴν ... τὴν γῆν καθαρὰν ἐν καθαρῷ κεῖσθαι τῷ οὐρανῷ, ἐν ᾧπέρ ἐστι τὰ ἄστρα, ὃν δὴ αἰθέρα ὀνομάζειν cet. 111. B: ὃ δὲ ἡμῖν ἀήρ (al. ὁ ἀήρ), ἐκείνοις τὸν αἰθέρα. Epin. 891. C: πέμπτον ... αἰθέρα. 984. B: αἰθέρα μετὰ τὸ πῦρ θῶμεν. (V. Animadv. p. 601.) Ax. 366. A: ἡ ψυχὴ ... τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα. Phaed. 98. C: ὁρῶ ἄνδρα ... ἀέρας ... καὶ αἰθέρας καὶ ὕδατα αἰτιώμενον.

αἴθων, ὁ, *fervens*, transl. *ferox, violentus.* Pol. VIII. 559. D: (ὅταν) ξυγγένηται αἴθωσι θηρσὶ καὶ δεινοῖς.

αἰκία, ἡ, *contumelia, iniuria cum contumelia coniuncta,* praesertim verberatio indigna et contumeliosa. Pol. IV. 425. D: καὶ (περὶ) λοιδοριῶν καὶ αἰκίας καὶ δικῶν λήξεως. V. 464. E: καὶ μὴν οὐδὲ βιαίων γε οὐδ᾽ αἰκίας δίκαι δικαίως ἂν εἶεν ἐν αὐτοῖς. Legg. I. 630. E: τῆς αἰκίας πέρι. IX. 869. B. 879. B. 880. B. 881. D. 880. E: βιαζόμενος αἰκίᾳ τινί. 879. C: αἰκίαν ... περὶ πρεσβύτερον ἐν πόλει γενομένην ὑπὸ νεωτέρου ἰδεῖν αἰσχρὸν καὶ θεομισές. Ax. 372. A: πᾶσαν αἰκίαν αἰκιζόμενοι. Legg. X. 884: μετὰ ... τὰς αἰκίας.

αἰκίζω, *contumeliose tracto, crucio.* Ax. 372. A: αἰκιζόμενοι.

αἷμα, τό, *sanguis.* Phaed. 96. B: πότερον τὸ αἷμά ἐστιν ᾧ φρονοῦμεν. Pol. III. 391. E: οὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων (Aesch.). Tim. 82. E: αἷμα πολύ τε καὶ παντοδαπόν. 83. E. 84. A. 85. D. Pol. VII. 537. A: γευστέον αἵματος. VIII. 565. E: (ὃς ἂν) μὴ ἀπόσχηται ἐμφυλίου αἵματος. Tim. 67. B. 83. C. 84. B. 85. D. Critia 120. A. Tim. 83. B: ἡ πικρότης ... βαφεῖσα αἵματι. 85. C: αἵματι καθαρῷ συγκερασθεῖσα (χολή). D. Legg. VI. 782. C: οὐδὲ τοὺς τῶν θεῶν βωμοὺς αἵματι μιαίνειν. Pol. III. 408. A: αἷμ᾽ ἐκμυζήσαντ᾽ cet. (Hom.). Conv. 207. E: σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ αἷμα cet. Tim. 79. D: πᾶν ζῶον ... περὶ τὸ αἷμα καὶ τὰς φλέβας θερμότατα (v. θερμότητα) ἔχει. 80. E. 82. E. 85. C. **sanguis*, h. e. *stirps, genus.* Soph. 268. D: ταύτης τῆς γενεᾶς τε καὶ αἵματος ὃς ἂν φῇ τὸν ὄντως σοφιστὴν εἶναι. Legg. V. 729. C: ξυγγένειαν ... θεῶν καὶ κοινωνίαν ἅπασαν ταὐτοῦ φύσιν αἵματος ἔχουσαν. IX. 872. E: τοῦ ... κοινοῦ μιανθέντος αἵματος οὐκ εἶναι κάθαρσιν ἄλλην cet. **caedes.* Legg. IX. 872: ἡ τῶν ξυγγενῶν αἱμάτων τιμωρὸς δίκη ἐπίσκοπος cet.

αἱμασιώδης, ὁ ἡ, maceriae formam habens. Legg. III. 681. A: *περιβόλους ... αἱμασιώδεις τινάς.*

αἱματόεις (εσσα, εν), cruentus. Legg. I. 629. E. et II. 661. A: *φόνον αἱματόεντα* (Tyrt.). Hipp. min. 371. B: *πολέμοιο ... αἱματόεντος* (Hom.).

αἱμύλος, ὁ ἡ, blandus, illecebrosus. Phaedr. 237. B: *εἷς δέ τις αὐτῶν (τῶν ἐραστῶν) αἱμύλος ἦν.* Legg. VII. 823. E: *πτηνῶν θήρας αἱμύλος ἔρως.*

αἴνιγμα, τό, aenigma (dictum obscurum, perplexum). Pol. V. 479. C: *τῷ τῶν παίδων αἰνίγματι τῷ* cet. Charm. 161. C: *αἰνίγματι γάρ τινι ἔοικεν.* Apol. 26. E: *ἔοικε ... ὥσπερ αἴνιγμα ξυντιθέντι.* Charm. 162. B: *αἴνιγμα αὐτὸ προὔβαλεν.*

αἰνιγματώδης, ὁ ἡ, obscurus, tectus. Alc. II. 147. B: *ἔστι ... φύσει ποιητικὴ ἡ ξύμπασα αἰνιγματώδης.* Theaet. 180. A: *ῥηματίσκια αἰνιγματώδη ἀνασπῶντες.*

αἰνιγματωδῶς, obscure. Charm. 164. E: *αἰνιγματωδέστερον ... ὡς μάντις, λέγει.*

αἰνιγμός, ὁ, aenigma. Tim. 72. B: *τῆς δι' αἰνιγμῶν ... φήμης καὶ φαντάσεως ὑποκριταί.* Ep. II. 312. D: *φραστέον δή σοι δι' αἰνιγμῶν.*

αἰνίττομαι, tecte s. involucro quodam verborum significo. Conv. 192. D: *μαντεύεται ὃ βούλεται καὶ αἰνίττεται.* Apol. 21. B: *τί ποτε αἰνίττεται;* Alc. II. 147. B. D. Pol. V. 479. C: *ᾧ καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται βαλεῖν.* Lys. 214. D: *τοῦτο αἰνίττονται οἱ λέγοντες* cet. Phaed. 69. C: *πάλαι αἰνίττεσθαι ὅτι* cet. Apol. 27. D: *ὃ ἐγώ φημί σε αἰνίττεσθαι.* Theaet. 194. C: *ὃ ἔφη Ὅμηρος αἰνιττόμενος τὴν τοῦ κηροῦ ὁμοιότητα.* Ep. VII. 332. D: *λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως ... αἰνιττόμενοι δὲ* cet. Charm. 162. A: *ᾐνίττετο ἄρα ... ὁ λέγων* cet. Theaet. 152. C: *τοῦτο ἡμῖν ... ᾐνίξατο.* Pol. I. 332. B: *ᾐνίξατο ... ὁ Σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη.* Gorg. 495. B: *ταῦτα ... τὰ νῦν δὴ αἰνιχθέντα ... φαίνεται συμβαίνοντα* cet.

αἴνυμαι, capio, h. e. fruor, vescor. Prot. 345. C. et 346. D: *εὐρυεδοῦς ὅσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός* (Simon.).

αἰνῶ, laudo, probo. Pol. III. 404. D: *Συρακοσίαν ... τράπεζαν ... οὐκ αἰνεῖς.* Legg. XII. 952. C: *χάριν γοῦν τῆς σφόδρα προθυμίας αἰνείσθω.*

αἴξ, ὁ et ἡ, caper et capra. Legg. I. 639. A: *εἴ τις αἰγῶν τροφὴν ... ἐπαινοῖ.* III. 677. E: *εἴ τί που αἰγῶν περιλειφθὲν ἐτύγχανε γένος.* I. 639. A: *αἶγας χωρὶς νεμομένας αἰπόλου.* IV. 713. D: *οὐδὲ αἶγας αἰγῶν ἄρχοντας ποιοῦμεν.*

αἰολῶ, vario. Crat. 409. A: *τὸ δὲ ποικίλλειν καὶ αἰολεῖν ταὐτόν.*

αἰπόλος, ὁ, caprarius. Crat. 408. C: *ὁ πᾶν μηνύων καὶ ἀεὶ πολῶν Πὰν αἰπόλος εἴη.* Legg. I. 639. A: *χωρὶς ... αἰπόλου.*

αἰπύς, *gravis*, *exitiosus*. Legg. IV. 706. E: *αἰπὺς ὄλεθρος* (Hom.).

αἵρεσις, *ἡ*, *electio*, *optio*. Pol. X. 618. E: *αὕτη κρατίστη αἵρεσις*. 619. B: *μήτε ὁ ἄρχων αἱρέσεως ἀμελείτω* cet. E: (*εἰ*) *ὁ κλῆρος αὐτῷ τῆς αἱρέσεως μὴ ἐν τελευταίοις πίπτοι*. Legg. V. 734. C: *ἡ βούλησις τῆς αἱρέσεως τῶν βίων*. Prot. 356. E: *ἐν τῇ τοῦ περιττοῦ καὶ ἀρτίου αἱρέσει*. 357. A: *ἐν ὀρθῇ τῇ αἱρέσει*. Phaedr. 249. B. (Tim. 42. B.): *ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἵρεσιν τοῦ δευτέρου βίου*. Soph. 245. B: *χαλεπὴν προβέβληκας αἵρεσιν*. Theaet. 196. C: *ἄπορον αἵρεσιν προτίθης*. Pol. X. 619. C. 620. A. Legg. V. 733. C. 739. A. B. IX. 858. A. XI. 925. C. Eryx. 393. B. Prot. 356. D: *ἐν ταῖς αἱρέσεσι τῶν μεγάλων τε καὶ σμικρῶν*. Pol. V. 468. C: *αἱρέσεις τῶν τοιούτων*. X. 619. D: *οὐκ ἐξ ἐπιδρομῆς τὰς αἱρέσεις ποιεῖσθαι*. **lectio* vel *creatio* (ut magistratuum). Gorg. 456. A: *ὅταν γέ τις αἵρεσις ᾖ* cet. Legg. VI. 753. B: *αἵρεσις αὐτῶν ἔστω τοιάδε τις*. 756. E. XI. 924. B. Menex. 235. C. Gorg. 455. B: *ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ ... σύλλογος*. Ib. *στρατηγῶν αἱρέσεως πέρι*. Legg. VI. 751. B. C. 753. B. 755. B. 763. C. 768. D. XI. 924. B. Gorg. 455. B: *ἐν ἑκάστῃ αἱρέσει τὸν τεχνικώτατον δεῖ αἱρεῖσθαι*. Legg. VI. 753. B: *ποιεῖσθαι ... τὴν αἵρεσιν ἐν ἱερῷ* cet. 755. D. 758. A. 756. A. 760. A. 763. E. 765. C. 768. A. 767. A: *καὶ τῶν δικαστηρίων αἱ καταστάσεις ἀρχόντων εἰσὶν αἱρέσεις*. *in eo ponitur quod probamus, sequimur vel sectamur. Def. 413. B: *αἵρεσις, δοκιμασία ὀρθή*. Phaed. 99. B: *τῇ τοῦ βελτίστου αἱρέσει*. Phaedr. 256. C: *τὴν ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριστὴν αἵρεσιν εἱλέτην* (Eus. *εἱλέσθην*) *τε καὶ διεπράξαντο*. **affectatio*. Gorg. 513. A: *ἡ αἵρεσις ἡμῖν ἔσται ταύτης τῆς δυνάμεως τῆς ἐν τῇ πόλει* (ubi *αἵρεσις* positum est propter praecedd. *τὰς τὴν σελήνην καθαιρούσας τὰς Θετταλίδας*). *pro concreto: *electi*, *constituti*. Ax. 367. A: *τὴν ἐπὶ τοὺς νέους αἵρεσιν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς*.

αἱρετικός, *ή*, *όν*, *facultatem eligendi habens*. Def. 412. A: *ἕξις καθ' ἣν ὁ ἔχων αἱρετικός ἐστι καὶ εὐλαβητικὸς ὧν χρή*.

αἱρετός, *ή*, *όν*, *qui capi*, h. e. *percipi* vel *comprehendi potest*. Phaed. 81. B: *τὸ ... νοητὸν δὲ καὶ φιλοσοφίᾳ αἱρετόν* (i. q. Tim. 28. A: *τὸ ... νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν*). **electus*. Legg. XII. 956. B: *δικαστηρίων ... τὸ πρῶτον αἱρετοὶ δικασταὶ γίγνοιντ' ἄν*. Menex. 238. D: *βασιλεῖς ... αἱρετοί*. Legg. XI. 915. C: *ἐν αἱρετοῖσι δικασταῖς*. VI. 759. B: *τὰ μὲν αἱρετὰ χρή, τὰ δὲ κληρωτὰ ... γίγνεσθαι*. **eligendus*, *expetendus*. Phil. 21. D: *ἆρ' οὖν αἱρετὸς ἡμῖν βίος ὁ τοιοῦτος*; E: *οὐδέτερος ὁ βίος ... ἔμοιγε τούτων αἱρετός*. 22. B. bis. 61. A: *τό γε τέλεον καὶ πᾶσιν αἱρετόν*. Def. 415. A: *τὸ ἑαυτοῦ ἕνεκα αἱρετόν*. Phil. 22. B: *παρὰ φύσιν τὴν τοῦ ἀληθῶς αἱρετοῦ*. Crat. 415. D: *ἴσως αἱρετὴν λέγει* (*τὴν ἀρε-*

τήν), ὡς οὔσης ταύτης τῆς ἕξεως αἱρετωτάτης. *quod eligitur. Def. 415. A: τὸ καθ' αὑτὸ αἱρετόν.

αἱρῶ, capio, prehendo. Pol. III. 388. B: ἀμφοτέρῃσι χερσὶν ἑλόντα κόνιν (Hom.). *capio, occupo, expugno. Legg. III. 698. D: ὁ Δᾶτις τοὺς ... Ἐρετριέας εἷλε. Soph. 261. B: σχολῇ ... ὅ γε τοιοῦτος ἄν ποτε ἕλοι πόλιν. Critia 119. E: ὃν ... ἕλοιεν τῶν ταύρων. Soph. 241. C: ἀδύνατον ... τὸν σοφιστὴν ἑλεῖν. Critia 119. D. Pol. II. 375. A: ἐὰν δέῃ ἑλόντα διαμάχεσθαι. Menex. 243. B: τὰς τῶν πολεμίων ἑλόντες ναῦς. Soph. 261. C: τό τοι μέγιστον ἡμῖν τεῖχος ᾑρημένον ἂν εἴη. *persequor. Legg. VIII. 832. E: φυγεῖν μὲν καὶ ἑλεῖν ἢ τῶν ποδῶν (ὀξύτης). *persequor, afflicto. Theaet. 142. B: μᾶλλον ... αὐτὸν αἱρεῖ τὸ γεγονὸς νόσημα ἐν τῷ στρατεύματι. *capio, h. e. deprehendo. Legg. IX. 874. B: φῶρα ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἐὰν ἑλὼν κτείνῃ τις. Pol. X. 613. D: ἐπὶ τέλους τοῦ δρόμου αἱρεθέντες καταγέλαστοί εἰσι. *causam obtineo, reum perago. Legg. VI. 784. D: (ἐὰν) μὴ ἕλῃ τὴν δίκην. 762. B: ἐὰν δ' ἕλῃ. IX. 879. A. XI. 936. D. XII. 941. D: ἄν τίς τι κλέπτοντα ἐν δικαστηρίῳ ἕλῃ. VI. 784. D: μὴ ἑλὼν ἐν δικαστηρίῳ τοὺς ἐγγράψαντας. IX. 872. B. 879. A. XI. 937. C: τὴν νίκην τῷ ἑλόντι πεποιηκέναι. Etiam res dicitur aliquem αἱρεῖν quae efficit ut occupatus condemnetur. Apol. 28. A: τοῦτ' ἔστιν ὃ ἐμὲ αἱρήσει, ἐάνπερ αἱρῇ. Ib. ἃ δὴ πολλοὺς ... ἄνδρας ᾕρηκεν, οἶμαι δὲ καὶ αἱρήσειν. *capio, h. e. mihi concilio et quasi subiicio vel in potestatem redigo. Lys. 205. E: ἐὰν ... ἕλῃς τὰ παιδικὰ τοιαῦτα ὄντα. 206. A: πρὶν ἂν ἕλῃ. Conv. 182. E: πρὸς τὸ (τῷ?) ἐπιχειρεῖν ἑλεῖν. Ib. ἑλόντι τε καλὸν δοκεῖ εἶναι καὶ μὴ ἑλόντι αἰσχρόν. Phaedr. 253. C: ἐὰν αἱρεθῇ. Ib. ὁ αἱρεθείς. *assequor, adipiscor. Pol. II. 359. A: τὸ μὲν ἐκφεύγειν, τὸ δὲ αἱρεῖν. Phil. 17. E: ὅταν ... ἄλλο τῶν ὄντων ὁτιοῦν ... ἕλῃς. 20. D: βουλόμενον ἑλεῖν. Tim. 64. B: ταύτῃ ... μεταδιωκτέον πάντα ὅσα ἐπινοοῦμεν ἑλεῖν. 86. C. 87. B. Legg. II. 657. B. V. 728. D. Ep. VIII. 353. C. Legg. V. 728. D: ἑλόντα. Pol. III. 410. B: ἆρ' οὖν οὐ ... ὁ μουσικὸς γυμναστικὴν διώκων ... αἱρήσει ὥστε cet. Polit. 282. D: εἴπερ ἱκανῶς μέλλομεν τὴν ... ὑφαντικὴν αἱρήσειν. Perf. pass. vim habet medii: Phil. 66. A: πάνθ' ὁπόσα ... χρὴ νομίζειν τὴν ἀΐδιον ᾑρῆσθαι φύσιν. *evinco, edoceo, persuadeo. Phil. 35. D: διψῆν ... τὸ σῶμα ἡμῶν ... οὐδαμῇ ὁ λόγος αἱρεῖ. Parm. 141. D: ὥς γε ὁ λόγος αἱρεῖ. Pol. X. 604. C: ὅπῃ ὁ λόγος αἱρεῖ βέλτιστ' ἂν ἔχειν. Crit. 48. C. Clit. 407. D. Pol. IV. 440. B: αἱροῦντος λόγου μὴ δεῖν (v. μηδὲν) ἀντιπράττειν. Pol. X. 607. B: ὁ ... λόγος ἡμᾶς ᾕρει. Legg. II. 663. D: ὡς καὶ νῦν αὐτὸ ᾕρηχ' ὁ λόγος ἔχειν. Theaet. 179. C: χαλεπώτερον ἑλεῖν, ὡς οὐκ ἀληθεῖς. Med. capio, eligo, creo, constituo. Conv. 218. E: ἄρχοντα ... αἱροῦμαι τῆς πόσεως ... ἐμαυτόν. Men. 90. B:

αἱροῦνται ... αὐτὸν ἐπὶ τὰς μεγίστας ἀρχάς. Legg. VI. 756. A: φυλάρχους ... πᾶν τὸ ἱππικὸν αἱρείσθω. 755. C: αἱρείσθων δ᾿ ἐκ τῶν προβληθέντων πάντες οἱ τοῦ πολέμου κοινωνοὶ γενόμενοι. VII. 794. B: ταύτας ... αἱρείσθωσαν ... αἱ τῶν γάμων κυρίαι τῆς ἐπιμελείας. Prot. 338. C: ὥσπερ φαύλῳ ἀνθρώπῳ ἐπιστάτην αἱρεῖσθαι. Gorg. 455. B. Pol. VI. 484. D. Legg. III. 681. C. VI. 751. D. 752. E. 759. E. 760. E. al.´ Menex. 234. B: ὅτι ἡ βουλὴ μέλλει αἱρεῖσθαι cet. 236. B: αἱρεῖσθαι τὸν ἐροῦντα. Hipp. mai. 281. A: αἱρουμένη πρεσβευτήν. Polit. 311. A: τὸν ταῦτα ἀμφότερα ἔχοντα αἱρούμενον ἐπιστάτην. Legg. VI. 765. B. Ion. 541. C: ὃν Ἀθηναῖοι πολλάκις ἑαυτῶν στρατηγὸν ᾕρηνται. Pass. Legg. VI. 770. A: ᾕρηνται. 754. D: οἱ ... γενόμενοι τῶν ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ... ἡρήσθωσαν. 755. E: πρὶν πρυτάνεις ... ἡρῆσθαι. VII. 809. A: ὁ ... τῶν νομοφυλάκων ἐπὶ τὴν τῶν παίδων ἀρχὴν ἡρημένος. Legg. VI. 784. A: ἃς εἱλόμεθα. VII. 801. D. Apol. 28. E: οὓς ὑμεῖς εἵλεσθε ἄρχειν μου. Menex. 234. B: τίνα εἵλοντο; Ep. VIII. 353. A. Menex. 235. E: (εἰ) ἕλοιτό σε ἡ βουλή; Ion. 541. C: οὐκ ἄν με ἕλοιτο στρατηγόν. Legg. XI. 916. B: οὓς ἂν κοινῇ προβαλόμενοι ἕλωνται. XII. 956. B. Prot. 338. A: πρύτανιν ἑλέσθαι. B. Ib. βραβευτὴν ἑλέσθαι τῶν λόγων. C. Gorg. 456. C. Legg. VI. 759. A. 767. B: κοινῇ τινὰς ἑλόμενοι. 766. B: ὑπὸ τῶν ... ἀρχόντων τῶν ἑλομένων. 767. D: ἐν τοῖς ἑλομένοις αὐτοῖς. Legg. VI. 784. B: δέκα τῶν νομοφυλάκων ἑλομένους. 754. C. 767. E. VII. 802. B. Gorg. 456. B: ὁπότερον δεῖ αἱρεθῆναι. C. Legg. VI. 766. A. Prot. 338. B: ὁ αἱρεθείς. Legg. VII. 813. A. Menex. 234. B: νῦν ... οἶμαι ἐγὼ τὸν αἱρεθέντα οὐ πάνυ εὐπορήσειν. Legg. VI. 760. B: ὁπόταν αἱρεθέντες ἡμῖν καταστῶσί τινες ἱκανῶς. 767. D: τούτων ... αἱρεθέντων γίγνεσθαι ... δοκιμασίαν. 755. D: τοὺς αἱρεθέντας στρατηγούς. Ion. 541. D: Ἴωνα ... οὐχ αἱρήσεται στρατηγόν; Prot. 338. C: ἀλλὰ δὴ βελτίονα ἡμῶν αἱρήσεσθε. Ib. εἰ ... αἱρήσεσθε μηδὲν βελτίω. Legg. VI. 751. C: τοὺς μέλλοντας αἱρήσεσθαι cet. Menex. 234. B: οἶμαι ... Δίωνα αἱρεθήσεσθαι. Prot. 338. B: ὥστε ἐκ περιττοῦ ᾑρήσεται (codd. vett. εἰρήσεται, Steph. αἱρεθήσεται). **eligo*, *expeto*; *praefero*, *praeopto*, *malo*, *sumo*, *suscipio*; etiam *statuo*. Polit. 265. B: ἔγωγε ἀμφοτέρας αἱροῦμαι. Pol. VII. 528. A: οὕτως αἱροῦμαι cet. Apol. 39. A: × 38. πολὺ μᾶλλον αἱροῦμαι ὧδε ἀπολογησάμενος τεθνάναι, ἢ ἐκείνως ζῆν. Phaed. 92. C: πότερον αἱρεῖ τῶν λόγων. Theaet. 196. C: καὶ τούτων πότερα αἱρεῖ; Pol. I. 347. E: σὺ ... ποτέρως (πότερον?) αἱρεῖ; III. 397. D. Hipp. mai. 303. C. Legg. XI. 918. D: πρότερον αἱρεῖται τοῦ πολλοῦ τὸ τοῦ μέτρου ἐχόμενον. Ib. ἀπλήστως αἱρεῖται κερδαίνειν. V. 733. B: λύπην ... οὔθ᾿ αἱρούμεθα οὔτε βουλόμεθα. Menex. 246. D: καλῶς αἱρούμεθα μᾶλλον τελευτᾶν πρὶν cet. Phaedr.

249. B: αἱροῦνται (βίον) ὃν ἂν ἐθέλῃ ἑκάστη (ψυχή). Pol. X. 617. E: πρῶτος αἱρείσθω βίον. Legg. IV. 722. A: ταὐτὸν τοῦτ' ἂν αἱροίμην. Phaedr. 231. D: εἰ ... ἐκ τῶν ἐρώντων τὸν βέλτιστον αἱροῖο cet. Phil. 55. A: τὴν ... φθορὰν καὶ γένεσιν αἱροῖτ' ἂν ὁ τοῦθ' αἱρούμενος. Clit. 407. D. Pol. II. 366. B: κατὰ τίνα ... λόγον δικαιοσύνην ἂν πρὸ μεγίστης ἀδικίας αἱροίμεθ' ἄν cet. Legg. XI. 925. A: ὅντιν' ἂν ἡ παῖς ... αἱρῆται. Phil. 44. A: πότερον ... αἱρώμεθα παρ' ἡμῖν ταῦτ' εἶναι ... τρία, ἢ δύο μόνα ...; Legg. IX. 858. A: αἱρώμεθα οὖν ὁπότερον δοκεῖ. Prot. 358. D: δυοῖν κακοῖν τὸ ἕτερον αἱρεῖσθαι. Phaedr. 232. A: τὸ βέλτιστον ἀντὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν ἀνθρώπων αἱρεῖσθαι. Pol. I. 350. A. X. 618. C. 619. A. 620. A. Legg. VII. 805. B. Crit. 46. C. Charm. 155. D. Phil. 55. A: ὁ τοῦθ' αἱρούμενος. Pol. X. 620. A: κύκνου βίον αἱρουμένην (ψυχήν). Legg. X. 887. B: γελοῖον ... τὸ πρὸ τῶν βελτίστων τὰ βραχύτερα αἱρουμένους φαίνεσθαι. Crit. 52. C: οὕτω σφόδρα ἡμᾶς ᾑροῦ. Ib. ᾑροῦ ... πρὸ τῆς φυγῆς θάνατον. Phil. 22. B: εἴ τις ἄλλα ᾑρεῖθ' ἡμῶν cet. Pol. X. 619. E: ὡς ἕκασται αἱ ψυχαὶ ᾑροῦντο τοὺς βίους. 620. D: ἐπειδὴ ... πάσας τὰς ψυχὰς τοὺς βίους ᾑρῆσθαι (vi med.). Legg. VII. 807. C: βίος ᾑρημένος (libri dant β. εἰρημένος). Pol. X. 620. D: ὃν εἵλετο δαίμονα. E: ἣν λαχὼν εἵλετο μοῖραν. Ion. 542. A: ἑλοῦ ... πότερα βούλει νομίζεσθαι cet. Gorg. 469. C: ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν. Pol. II. 357. B. Legg. IV. 721. E. Conv. 179. A: πρὸ τούτου τεθνάναι ἂν πολλάκις ἕλοιτο. Pol. V. 347. D: μᾶλλον ἕλοιτο ὑπ' ἄλλου (ὠφελεῖσθαι) ἢ ἄλλον ὠφελῶν πράγματα ἔχειν. Crit. 45. D. Ep. IX. 358. A. Pol. VI. 505. D: ὡς δίκαια ... πολλοὶ ἂν ἕλοιντο τὰ δοκοῦντα. Apol. 37. B: ἀντὶ τούτου ... ἕλωμαί τι ὧν (al. ἕλωμαι ὧν) cet. Hipp. mai. 294. E: ἑλώμεθα ... πότερα δοκεῖ τὸ πρέπον εἶναι cet. Phaedr. 249. A: ἐὰν ἕλωνται τρὶς ἐφεξῆς τὸν βίον τοῦτον. Legg. XI. 916. B: οὓς ἂν ἕλωνται. Prot. 356. E: ὁπότε τὸ πλέον ὀρθῶς ἔδει ἑλέσθαι. Conv. 179. E: ἐτόλμησεν ἑλέσθαι cet. Pol. II. 364. C. X. 619. B. 620. B. D. Legg. III. 681. C. Alc. I. 105. A. Ep. III. 318. D. Phaedr. 230. E: τοῦθ' ἑλόμενος (τὸ σχῆμα) ἀναγίγνωσκε. Legg. IV. 719. D: τὴν μίαν ἑλόμενος σύ, τὴν μέσην cet. Ax. 368. A. Pol. X. 617. E: αἰτία ἑλομένου. Phil. 33. A: τῷ τὸν τοῦ φρονεῖν ἑλομένῳ βίον cet. B. Pol. X. 619. B. 618. B: ἄλλον ἑλομένην βίον. 620. A. Legg. V. 733. E: τὸ φίλον ... καὶ κάλλιστον ἑλόμενοι ζῆν ... μακαριώτατα. Pol. X. 620. E: ἀποπληρωτὴν τῶν αἱρεθέντων. (pass.). Soph. 217. D: τῶν νέων τινὰ αἱρήσει. Prot. 358. D: οὐδεὶς τὸ μεῖζον αἱρήσεται (κακόν). Phil. 22. A: πᾶς ... τοῦτόν γε αἱρήσεται μᾶλλον ἢ ἐκείνων ὁποτερονοῦν. Pol. X. 617. E: ὑμεῖς δαίμονα αἱρήσεσθε. III. 386. B: αἱρήσεσθαι πρὸ ἥττης τε καὶ δουλείας θάνατον. IV. 422. D:

αἱρήσεσθαι κυσὶ πολεμεῖν στερεοῖς ... μᾶλλον ἢ ... προβάτοις cet. X. 620. C: *αἱρησομένην ἰέναι.* — Verb. *anteponendum.* Gorg. 499. E: *οὐκοῦν τὰς ... χρηστὰς καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας καὶ αἱρετέον ἐστὶ καὶ πρακτέον;* Phil. 18. D. Tim. 75. C: *φαυλοτέρου ... τὸν ἐλάττονα ἀμείνονα ὄντα (βίον) ... αἱρετέον (προαιρετέον?).* Legg. IX. 875. D: *τὸ δεύτερον αἱρετέον.*

αἴρω, *tollo*, *attollo.* Crat. 410. B: *ὅτι αἴρει τὰ ἀπὸ τῆς γῆς.* Tim. 90. A: *ἀπὸ γῆς ἡμᾶς αἴρειν.* 63. B: *αἴρων τὸν ζυγόν.* Crat. 425. D: *ἐπὶ τὰς μηχανὰς καταφεύγουσι θεοὺς αἴροντες.* 423. A: *ἤρομεν ἂν πρὸς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρα.* Phaedr. 248. A: *τοτὲ μὲν ἦρε, τοτὲ δὲ ἔδυ.* Pol. IX. 578. E: *εἴ τις θεῶν ἄνδρα ἕνα ... ἄρας ἐκ τῆς πόλεως ... θείη εἰς ἐρημίαν.* Legg. II. 671. B: *πᾶς ... αὐτὸς αὑτοῦ κουφότερος αἴρεται.* Tim. 76. B: *αἰρόμενον ... ὑπὸ τῆς φορᾶς ἔξω.* 66. B: *ὁμοῦ κινουμένης καὶ αἰρομένης.* Med. *suscipio, aggredior.* Pol. II. 374. E: *οὐκ ἄρα φαῦλον πρᾶγμα ἠράμεθα.* Polit. 277. B: *θαυμαστὸν ὄγκον ἀράμενοι τοῦ μύθου.* **nanciscor, consequor.* Legg. XII. 969. A: *σὺ ... κλέος ἀρεῖ μέγιστον* cet.

αἰσθάνομαι, *sentio* vel *sensu percipio*, deinde in univ. *sensibus* (ut oculis, auribus al.) *percipio.* Phaedr. 235. C: *πλῆρές πως ... τὸ στῆθος ἔχων αἰσθάνομαι* cet. Theaet. 160. C: *ἐγὼ ... αἰσθάνομαι αὐτοῦ.* 192. D: *ἀκούω ἤ τιν᾽ ἄλλην αἴσθησιν αἰσθάνομαι.* 184. E: *δι᾽ ὧν αἰσθάνει.* Ib. *ἃ δι᾽ ἑτέρας δυνάμεως αἰσθάνει.* 185. E: *δι᾽ ὧν αἰσθάνεται* cet. 192. A. B. C. D. Parm. 142. B. Theaet. 184. D: *ἢ διὰ τούτων οἷον ὀργάνων αἰσθανόμεθα ὅσα αἰσθητά.* 185. D. Tim. 51. C. D. 61. E. Charm. 167. D: *ὧν ... αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις αἰσθάνονται.* Ion. 536. C: *ἐκείνου μόνου αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως ὃ* cet. Theaet. 185. A: *οὐδ᾽ αὖ διὰ τοῦ ἑτέρου περὶ ἀμφοτέρων αἰσθάνοι᾽ ἄν.* 193. D: *ὅταν ... τὸν μὲν πρὸς τῷ γιγνώσκειν αἰσθάνωμαι.* Pol. VI. 494. D: *ἐὰν ... εἰς αἰσθάνηται.* Phaed. 75. B: *ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ τἆλλα αἰσθάνεσθαι.* Theaet. 151. E: *αἰσθάνεσθαι τοῦτο ὃ ἐπίσταται.* 163. C. 186. B. 192. E. 193. A. Pol. IV. 439. E: *αἰσθανόμενος νεκροὺς παρὰ τῷ ταμείῳ κειμένους.* Pol. VII. 524. A: *ἡ αἴσθησις τὸ σκληρὸν αἰσθανομένη.* Charm. 167. E: *μηδενὸς αἰσθανομένη (αἴσθησις).* Theaet. 185. C: *ἡμῶν τὸ αἰσθανόμενον.* 192. A. Pol. II. 375. A: *ἐλαφρὸν πρὸς τὸ αἰσθανόμενον διωκάθειν.* Theaet. 182. B: *τὰ δὲ αἰσθανόμενα (γίγνεσθαι).* Legg. X. 894. A: *τοῖς αἰσθανομένοις.* Polit. 306. D: *ἄλλου παρὼν ἐπαινοῦντος ᾔσθησαι.* Pol. V. 462. C: *πᾶσα ἡ κοινωνία ἡ κατὰ τὸ σῶμα ... ᾔσθετο.* Tim. 66. D: *διὸ τούτων οὐδεὶς οὐδενὸς ὀσμῆς πώποτε ᾔσθετό τινος.* Phaed. 79. A: *κἂν ταῖς ἄλλαις αἰσθήσεσιν αἴσθοιο.* Theaet. 185. A: *δι᾽ ἄλλης ... αἰσθέσθαι.* Legg. X. 900. A: *ἰδὼν ἢ δι᾽ ἀκοῆς αἰσθόμενος.*

Gorg. 464. C: ἡ κολακευτικὴ αἰσθομένη, οὐ γνοῦσα λέγω. Phaed. 76. A: αἰσθόμενόν τι ἢ ἰδόντα ... ἤ τινα ἄλλην αἴσθησιν λαβόντα cet. * *animadverto, intelligo, cognosco, comperio.* Gorg. 455. C: ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι. 481. D: αἰσθάνομαι οὖν σου ἑκάστοτε ... οὐ δυναμένου ἀντιλέγειν. 519. B: αἰσθάνομαι ... ἀγανακτούντων cet. Menex. 236. C. Gorg. 479. C: ἆρ' αἰσθάνει τὰ συμβαίνοντα ἐκ τοῦ λόγου; 496. E. Crat. 432. D. Conv. 207. A: ἢ οὐκ αἰσθάνει ὡς cet. Alc. I. 135. C. Hipp. min. 369. B. Phil. 44. B: λεγόντων τε ταῦτα καὶ δοξαζόντων αἰσθανόμεθα. Pol. III. 406. C. Prot. 317. A: ἐπεὶ οἵγε πολλοὶ ... οὐδὲν αἰσθάνονται. Gorg. 518. E. Theaet. 175. D. Alc. I. 121. D. Theaet. 185. A: περὶ τῶν ἀμφοτέρων αἰσθάνοι' ἄν. Pol. III. 401. E: ὅτι ... τῶν παραλειπομένων ... ὀξύτατ' ἂν αἰσθάνοιτο cet. Pol. VI. 494. D: ἐὰν ... εἷς αἰσθάνηται (al. διαισθάνηται). III. 402. C: (πρὶν ἂν) ἐνόντα ἐν οἷς ἔνεστιν αἰσθανώμεθα. Lys. 209. D: ὅταν αἰσθάνωνται ὅτι ἱκανῶς φρονεῖς. Phaedr. 263. C: ὀξέως αἰσθάνεσθαι ... ποτέρου ὂν τυγχάνει τοῦ γένους. Phaed. 88. B. Pol. III. 402. B. IX. 572. A. Hipp. mai. 371. A: αἰσθανόμενος αὐτοῦ ψευδομένου. Apol. 21. E. Charm. 167. D: μηδενὸς αἰσθανομένη. Tim. 70. B: ἵνα ... τῶν τε παρακελεύσεων καὶ ἀπειλῶν αἰσθανόμενον γίγνοιτο ἐπήκοον. Conv. 189. C: αἰσθανόμενοί γε cet. Critia 107. D. Pol. II. 360. D: ἀθλιώτατος ... ἂν δόξειεν εἶναι τοῖς αἰσθανομένοις. Apol. 39. D: ὑμεῖς δὲ οὐκ ᾐσθάνεσθε. Conv. 220. C: ἄνθρωποι ᾐσθάνοντο. Prot. 316. D: ἐνίους δέ τινας ᾔσθημαι καὶ γυμναστικὴν (προκαλύπτεσθαι). Phaed. 61. C: ἐξ ὧν ἐγὼ ᾔσθημαι. Crat. 426. B. Phil. 272. B: τὸν νυνὶ (βίον) παρὼν αὐτὸς ᾔσθησαι. Theaet. 149. D: ἆρ' οὖν ἔτι καὶ τόδε αὐτῶν ᾔσθησαι ὅτι cet. Parm. 128. B: σὺ ... τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος οὐ πανταχοῦ ᾔσθησαι. Crat. 404. E: ἢ οὐκ ᾔσθησαι; Conv. 202. A. Pol. III. 395. C. V. 467. A. VI. 506. C. X. 608. D. Tim. 24. B. Alc. I. 121. B. Theag. 129. E. Soph. 223. D: τῆς δ' ἐμπορικῆς ἆρ' οὐκ ᾐσθήμεθα ὅτι τὸ μὲν cet. Parm. 135. C: τοῦ τοιούτου ... μοι δοκεῖς καὶ μᾶλλον ᾐσθῆσθαι. Conv. 189. C: ἐμοὶ ... δοκοῦσιν ἄνθρωποι τὴν τοῦ ἔρωτος δύναμιν οὐκ ᾐσθῆσθαι. Lach. 197. D. Polit. 264. C: ᾐσθημένος. Pol. III. 409. B. VII. 527. E. Prot. 328. D: ἐπεὶ ... ᾐσθόμην ὅτι ... πεπαυμένος εἴη. Theaet. 144. A: οὐδένα πω ᾐσθόμην οὕτω θαυμαστῶς εὖ πεφυκότα. Apol. 20. A. 22. C. Phaedr. 241. E: οὐκ ᾔσθου ... ὅτι cet. Alc. I. 127. D. Phaed. 89. A: ἡμῶν ὡς ὀξέως ᾔσθετο ὃ πεπόνθειμεν ὑπὸ τῶν λόγων. Phaedr. 243. A: ὃν (καθαρμὸν) Ὅμηρος ... οὐκ ᾔσθετο. Pol. II. 359. B: μάλιστ' ἂν αἰσθοίμεθα εἰ cet. Ep. II. 314. E: (ἂν) σὺ αἴσθῃ. Polit. 285. A: ὅταν ... τὴν τῶν πολλῶν τις πρότερον αἴσθηται κοινωνίαν. Theag. 122. C: μὴ

... *αἰσθώμεθα γελοῖοι ὄντες.* Pol. VI. 500. D: *ἐὰν ... αἴσθωνται οἱ πολλοὶ ὅτι* cet. Ib. *ἐάνπερ αἴσθωνται.* IX. 575. C. IV. 440. B: *οὐκ ἂν φάναι γενομένου ποτὲ ἐν σεαυτῷ τοῦ τοιούτου αἰσθέσθαι.* Legg. II. 669. C: *χαλεπώτατον ... αἰσθέσθαι.* Alc. I. 127. E. Theag. 126. D. Crat. 427. C: *τοῦ ... νῦ τὸ εἴσω αἰσθόμενος τῆς φωνῆς.* Pol. VII. 538. B: *αἰσθόμενος ... τὸ ὄν.* Legg. VI. 762. D. IX. 881. E. X. 910. Alc. I. 122. C. Legg. VI. 758. D: *γενομένων ... αἰσθομένης τῆς πόλεως.* Pol. II. 360. A: *αἰσθόμενον ... εὐθὺς διαπράξασθαι* cet. Alc. I. 127. E.

αἴσθησις, ἡ, subiect. *sensus, perceptio,* object. *sensus* (germ. *der Sinn*) et *instrumentum sensus.* Def. 414. C: *αἴσθησις ψυχῆς φορά· νοῦ κίνησις* cet. Theaet. 151. E: *οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἐπιστήμη ἢ αἴσθησις.* Id. 160. D. 156. B: *τὸ μὲν αἰσθητόν, τὸ δὲ αἴσθησις.* 160. C: *ἀληθὴς ... ἐμοὶ ἡ ἐμὴ αἴσθησις.* Parm. 142. A: *οὐδέ τις ἐπιστήμη οὐδὲ αἴσθησις οὐδὲ δόξα.* 155. D. 164. B. Pol. VI. 507. E: *ἡ τοῦ ὁρᾶν αἴσθησις.* VII. 523. C. 524. A. Menex. 248. B: *εἴ τις ἔστι τοῖς τετελευτηκόσιν αἴσθησις τῶν ζώντων.* Apol. 40. C. Ep. II. 311. C: *ὅτι ἔστι τις αἴσθησις τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἐνθάδε.* Phaedr. 250. D: *κατειλήφαμεν αὐτὸ διὰ τῆς ἐναργεστάτης αἰσθήσεως τῶν ἡμετέρων.* Phaed. 79. C: *διὰ τοῦ ἀκούειν ἢ δι' ἄλλης τινὸς αἰσθήσεως.* Ib. *τοῦτο ... ἔστι τὸ διὰ τοῦ σώματος, τὸ δι' αἰσθήσεως σκοπεῖν τι.* Theaet. 195. E: *ἐν τῇ συνάψει αἰσθήσεως πρὸς διάνοιαν.* Phil. 34. A: *σωτηρίαν ... αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων* cet. B. 38. B. 39. B. Pol. VII. 523. B. 537. D. VIII. 546. B. Tim. 28. A. B. al. Phaedr. 271. D: *ὀξέως τῇ αἰσθήσει δύνασθαι ἐπακολουθεῖν.* Gorg. 465. B: *λειότητι καὶ αἰσθήσει* (an *ἀνθήσει, splendore?*). Phaed. 65. D: *ἀλλ' ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐφήψω αὐτῶν;* Theaet. 182. A. Phil. 35. A. Pol. VII. 524. D. Tim. 38. A. 69. D: *αἰσθήσει ... ἀλόγῳ.* al. Phaedr. 240. D: *πᾶσαν αἴσθησιν αἰσθανομένῳ τοῦ ἐρωμένου.* Phaed. 73. C: *ἤ τινα ἄλλην αἴσθησιν λαβών.* Id. 76. A. Theaet. 156. D: *τὴν λευκότητά τε καὶ αἴσθησιν αὐτῇ ξύμφυτον.* 158. A: *τῷ τὴν αἴσθησιν ἐπιστήμην τιθεμένῳ.* 159. D. 160. E. 192. C. 194. A. Phil. 33. C. 34. A. Crat. 430. E. 431. A. Pol. II. 375. A. VII. 523. C. 524. D. Tim. 42. A. 45. D. al. Theaet. 156. B: *αἱ ... αἰσθήσεις τὰ τοιάδε ἡμῖν ἔχουσιν ὀνόματα, ὄψεις τε καὶ ἀκοαὶ καὶ ὀσφρήσεις* cet. 166. C: *ὡς οὐχὶ ἴδιαι αἰσθήσεις ἡμῶν ἑκάστῳ γίγνονται.* 179. C: *ἐξ ὧν αἱ αἰσθήσεις καὶ αἱ κατὰ ταύτας δόξαι γίγνονται.* 184. D. Pol. VII. 523. E. Tim. 43. C: *αἱ (κινήσεις) ἐπὶ τὴν ψυχὴν φερόμεναι ἐκλήθησάν τε καὶ νῦν ἔτι αἰσθήσεις ξυνάπασαι κέκληνται.* 44. A. 64. E. Legg. X. 901. D: *ὁπόσων εἰσὶν αἱ αἰσθήσεις τε καὶ ἐπιστῆμαι.* Charm. 167. D. al. Phaedr. 249. B: *ἐκ πολλῶν ἰὸν αἰσθήσεων εἰς ἓν λογισμῷ ξυναιρούμενον.* 250. D: *ὄψις ... ἡμῖν ὀξυτάτη*

τῶν διὰ σώματος ἔρχεται αἰσθήσεων. Phaed. 65. B. 75. A. B. 76. D. Theaet. 167. B. 194. C. Polit. 286. A. Pol. III. 411. D. al. Prot. 334. C: τὴν δυσχέρειαν ... τὴν ἐπὶ ταῖς αἰσθήσεσι ταῖς διὰ τῶν ῥινῶν γιγνομένην ἐν τοῖς σιτίοις τε καὶ ὄψοις. Phaed. 75. A: πάντα τὰ ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν. E: ταῖς αἰσθήσεσι χρώμενοι. 79. A: κἂν ταῖς ἄλλαις αἰσθήσεσιν αἴσθοιο. Theaet. 156. C. Phil. 39. A. 66. C. Tim. 77. A. Legg. XII. 898. E. al. Phaed. 75. B: ἑωρῶμεν ... καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις εἴχομεν. 96. B: ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων. Theaet. 157. E: ψευδεῖς αἰσθήσεις ... γιγνομένας. 182. B: ἐξ ἀμφοτέρων ... τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰ αἰσθητὰ ἀποτίκτοντα. Phil. 55. E. 41. D. Tim. 64. A. Legg. XI. 927. A: οἱ τῶν ὀρφανῶν τῆς ἐρημίας αἰσθήσεις ἔχουσιν. XII. 942. E: ἔχον τὰς κυρίας ἁπάσας αἰσθήσεις αὐτοῦ φύσει. Hipp. mai. 298. D. al. —* *visio* vel *visum, species* (vern. *Erscheinung*). Phaedr. 253. E: πᾶσαν αἰσθήσει διαθερμήνας (διαθερμῆναν?) τὴν ψυχήν. Soph. 266. C: ἐναντίαν αἴσθησιν παρέχον. Phaed. 111. B: φήμας ... καὶ αἰσθήσεις τῶν θεῶν.

αἰσθητήριον, τό, *id quo sentimus, instrumentum sensus* vel *sentiendi.* Ax. 366. A: νόσους ... καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων.

αἰσθητής, ὁ, *sentiens.* Theaet. 160. D: πῶς ... οὐκ ἐπιστήμων ἂν εἴην ὧνπερ αἰσθητής;

αἰσθητικός, ή, όν, *sentiendi vim habens, sentiendi facultate praeditus, sentiens.* Tim. 67. C: τέταρτον ... λοιπὸν ἔτι γένος ἡμῖν αἰσθητικόν. 70. B: ὅσον αἰσθητικὸν (v. αἰσθητὸν) ἐν τῷ σώματι. Locr. 102. D: αἰσθητικᾶς ... δυςαισθησία (νόσος). Tim. 67. A: τρίτον ... αἰσθητικὸν ἐν ἡμῖν μέρος ἐπισκοποῦσι τὸ περὶ τὴν ἀκοὴν cet. 61. D: τῶν περὶ τὰ παθήματα ὅσα αἰσθητικά. 65. A: πληρώσεως ... αἰσθητικὰ γιγνόμενα.

αἰσθητός, ή, όν, *sub sensum cadens, sensum movens.* Tim. 92: (ὁ κόσμος) αἰσθητὸς ... γέγονεν. Men. 76. D: ἀποῤῥοὴ σχημάτων ... αἰσθητός. Theaet. 156. B: τὸ μὲν αἰσθητόν, τὸ δὲ αἴσθησις. Ib. τὸ ... αἰσθητὸν γένος τούτων ἑκάσταις ὁμόγονον. Tim. 64. D. Theaet. 156. B: μετὰ τοῦ αἰσθητοῦ. Tim. 51. A: διὸ ... τοῦ ... ὁρατοῦ καὶ πάντως αἰσθητοῦ μητέρα ... μήτε γῆν ... λέγωμεν. 64. A: κατὰ παντὸς αἰσθητοῦ καὶ ἀναισθήτου παθήματος τὰς αἰτίας λαμβάνωμεν. Pol. VI. 511. B: αἰσθητῷ ... οὐδενὶ προσχρώμενος. Theaet. 182. A: τὸ μὲν πάσχον αἰσθητὸν (scribend. *αἰσθητικόν, sentiens*), ἀλλ' οὐκ αἴσθησιν ἔτι γίγνεσθαι. Phaed. 83. B: εἶναι ... τὸ μὲν τοιοῦτον αἰσθητόν τε καὶ ὁρατόν. Tim. 37. B. 52. A. 64. D. Polit. 285. E: αἰσθηταί τινες ὁμοιότητες. Theaet. 156. C: ταῖς ἄλλαις αἰσθήσεσι τὰ ἄλλα αἰσθητὰ ξυγγενῆ γιγνόμενα. 184. D. Tim. 28. B. Pol. VII. 529. B: ἐὰν ... ὁτιοῦν τῶν αἰσθητῶν ἐπιχειρῇ μανθάνειν. Locr. 101. B: τέταρτόν τι γένος αἰσθητῶν cet. Phil. 51. B:

ὅσα ... τὰς πληρώσεις αἰσθητὰς ... παραδίδωσιν. Theaet. 182. B: τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰ αἰσθητὰ ἀποτίκτοντα. 202. B: οὕτω ... τὰ μὲν στοιχεῖα ἄλογα καὶ ἄγνωστα εἶναι, αἰσθητὰ δέ. Pol. VI. 507. C: καὶ ταῖς ἄλλαις αἰσθήσεσι πάντα τὰ αἰσθητά (αἰσθανόμεθα). Def. 411. C: σῶμα περιέχον πάντα τὰ αἰσθητά.

ἀΐσσω, *feror*, *volito*. Pol. III. 386. D. et Men. 100. A: ταὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι (Hom.). **concitor*, *adducor*. Legg. IV. 709. A: ταῦτα ... πάντα προϊδών τις ἀΐξειεν ἂν εἰπεῖν ὅπερ ἐγὼ νῦν δή cet.

ἀϊστῶ, *deleo*, pass. *evanesco*, *pereo*. Prot. 321. A: μή τι γένος ἀϊστωθείη.

ἀΐστωρ, ὁ ἡ, *inscius*. Legg. VIII. 845. B: ἐὰν δέ τις ἀΐστωρ ὢν αὐτὸς ἢ δοῦλος ἅψηται cet.

αἶσχος, τό, *deformitas*, *turpitudo*, *obscoenitas*. Soph. 228. A: ἀλλ' αἶσχος ἄλλο τι πλὴν τὸ τῆς ἀμετρίας πανταχοῦ δυσειδὲς ὂν γένος. Pol. IV. 444. E: κακία δὲ νόσος τε καὶ αἶσχος καὶ ἀσθένεια. Conv. 201. A: ἄλλο τι ὁ Ἔρως κάλλους ἂν εἴη ἔρως, αἴσχους δ' οὔ; 197. B: αἴσχει ... οὐκ ἔπεστιν (αἴσχους ... οὐκ ἔστιν?) Ἔρως. Phaedr. 240. E: εἰς ... μέθην ἰόντος πρὸς τῷ μὴ ἀνεκτῷ ἐπ' αἴσχει (int. ὄντας). Gorg. 477. B: κακίαν ἂν φήσαις ἀσθένειαν εἶναι, καὶ νόσον καὶ αἶσχος cet. Soph. 228. A. E. Legg. I. 646. B. Phaed. 110. E: ἃ ... φυτοῖς αἴσχη τε καὶ νόσους παρέχει.

αἰσχροκέρδεια, ἡ, *turpis lucri cupiditas*. Legg. VI. 754. E: αἰσχροκερδείας ... αὐτὸν γραψάμενος ὁ βουληθεὶς cet.

αἰσχροκερδής, ὁ ἡ, *turpis lucri cupidus*, *sordidum quaestum faciens*. Pol. III. 408. C: οὐκ ἦν ... αἰσχροκερδής, εἰ δ' αἰσχροκερδής, οὐκ ἦν θεοῦ.

αἰσχρολογῶ, *turpia* s. *obscoena loquor*. Pol. III. 395. E: κωμῳδοῦντας ἀλλήλους καὶ αἰσχρολογοῦντας.

αἰσχρός, ά, όν, *deformis*; *turpis*, *foedus*; etiam *indignus* s. *ignominiosus*; *vilis*. Theaet. 185. E: καλὸς ... εἶ ... καὶ οὐχ ... αἰσχρός. Conv. 201. E: αἰσχρὸς ἄρα ὁ Ἔρως ἐστὶ καὶ κακός; Hipp. mai. 289. A: ὡς ... πιθήκων ὁ κάλλιστος αἰσχρὸς ἄλλῳ (fort. ἀνθρώπων) γένει συμβάλλειν. Phil. 49. C: ἄγνοια ... ἡ ... τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά τε καὶ αἰσχρά (an ἀγρία?). Conv. 181. A: οὔτε καλὴ οὔτε αἰσχρά (πρᾶξις). 184. C. Prot. 332. C: τούτῳ (τῷ καλῷ) ἔστι τι ἐναντίον πλὴν τὸ αἰσχρόν; 352. D: αἰσχρόν ἐστι καὶ ἐμοὶ ... μὴ οὐχὶ ... φάναι cet. 338. C: αἰσχρὸν ... τοῦτο τῷδε γίγνεται cet. Phaedr. 255. A: ὡς αἰσχρὸν ἐρῶντι πλησιάζειν. 258. D. Gorg. 458. D. Theaet. 151. D. 195. D. Conv. 183. D: καλῶς μὲν πραττόμενον καλόν, αἰσχρῶς δὲ αἰσχρόν. 206. C: ἀνάρμοστον ... τὸ αἰσχρὸν παντὶ τῷ θείῳ. al. Pol. III. 405. A: τῆς ... κακῆς τε καὶ αἰσχρᾶς παιδείας ... τεκμήριον cet. Legg. VI. 779. A: ἐκ ῥᾳστώνης ... τῆς αἰσχρᾶς οἱ πόνοι ... πεφύκασι

γίγνεσθαι. Ep. VII. 344. E. Conv. 178. E: ὅταν ὀφθῇ ἐν αἰσχρῷ τινὶ ὤν. 206. C: τίκτειν ... ἐν ... αἰσχρῷ οὐ δύναται. Soph. 230. E: ἀπαίδευτόν τε καὶ αἰσχρὸν γεγονέναι ταῦτα (ad haec). Phil. 65. E: νοῦν ... οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ αἰσχρὸν οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν cet. Conv. 202. B: αὐτὸν αἰσχρὸν ἢ κακὸν εἶναι. Soph. 228. D: ψυχὴν ... ἀνόητον αἰσχρὰν ... θετέον. Legg. VII. 819. D: αἰσχρὰν ἄγνοιαν. VIII. 831. D: πρᾶξιν πράττειν ... πάντως αἰσχράν. Phaedr. 244. B: οὐκ αἰσχρὸν ἡγοῦντο ... μανίαν. Gorg. 474. D: κακὸν καὶ αἰσχρόν. Crat. 416. B: αἰσχρὸν καλοῦσιν. Conv. 178. D: εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γίγνοιτο. 182. D. 194. C. D. 201. E. al. Critia 121. B: αἰσχροὶ κατεφαίνοντο. Legg. IX. 859. D: ἂν καὶ τυγχάνωσιν ὄντες αἰσχροὶ τὰ σώματα. Pol. VI. 506. C: δόξας, ὡς πᾶσαι αἰσχραί; Legg. II. 663. E: αἰσχρὰ δὲ καὶ κακά. Conv. 178. E: ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσχρῶν. Pol. I. 344. B: ἀντὶ τούτων τῶν αἰσχρῶν ὀνομάτων cet. Legg. VIII. 838. B: αἰσχρῶν αἴσχιστα. X. 896. D: αἰτίαν εἶναι ψυχὴν καὶ τῶν ... αἰσχρῶν. Alc. I. 116. A: οὐδὲ τῶν αἰσχρῶν, καθ' ὅσον αἰσχρόν, κακόν. 117. A. Conv. 178. D: τὴν ἐπὶ ... τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνην. Prot. 323. D: τοὺς αἰσχροὺς ἢ σμικροὺς cet. Legg. XII. 943. E: ὡς αἰσχρὰς αὐτὰς εἰς ὄνειδος τιθείς. Pol. III. 402. A: τὰ δ' αἰσχρὰ ψέγοι τ' ἂν ὀρθῶς cet. VI. 506. C: βούλει ... αἰσχρὰ θεάσασθαι, τυφλά τε καὶ σκολιὰ cet. IX. 589. C: οὐ καὶ τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ νόμιμα ... ἂν φαῖμεν γεγονέναι; D. Legg. II. 655. E. V. 728. A. Euth. 7. E. Tim. 60. C: αἰσχίων ... ἡ ἐναντία. Alc. I. 132. A: ἂν μὴ ... αἰσχίων γένῃ. Crit. 44. C: τίς ἂν αἰσχίων εἴη ταύτης δόξα cet. Gorg. 474. C: τί δὲ δὴ αἴσχιον; Id. 475. B. D. 508. C: ὅσωπερ αἴσχιον, τοσούτῳ κάκιον. Pol. II. 405. B. C. Menex. 247. B. Legg. I. 635. D: δουλεύσουσι τρόπον ἕτερον καὶ ἔτ' αἰσχίω. II. 663. D: τὸν ἄδικον βίον οὐ μόνον αἰσχίω ... τοῦ δικαίου ... εἶναι cet. Gorg. 508. E: αἴσχιον καὶ κάκιον. Pol. II. 381. B: ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ τὸ αἴσχιον ἑαυτοῦ (μεταβάλλει ἑαυτόν). Conv. 182. D: κἂν αἰσχίους ἄλλων ὦσι. Legg. VII. 814. E: τὴν (ὄρχησιν) τῶν αἰσχιόνων (σωμάτων) ἐπὶ τὸ φαῦλον (μιμουμένην). Crat. 429. A: οἱ μὲν καλλίους τὰς οἰκίας ἐργάζονται, οἱ δὲ αἰσχίους. Polit. 293. E: τὰς δὲ ἄλλας ἐπὶ τὰ αἰσχίονα μεμιμῆσθαι. 297. C. Crat. 429. B: οἱ μὲν καλλίω τὰ ἔργα αὐτῶν παρέχονται, οἱ δὲ αἰσχίω. Legg. II. 657. A. 663. B: ὥστε νομοθέτῃ γε αἴσχιστος λόγων cet. Gorg. 477. C: τίς ... τούτων τῶν πονηριῶν αἰσχίστη; Ib. εἰ δὴ αἰσχίστη cet. Alc. I. 118. A. Gorg. 472. C: μὴ εἰδέναι ... αἴσχιστον. 477. C. D. 508. D. Pol. III. 405. B. 416. A. Legg. I. 626. E. Hipp. mai. 296. A. Alc. I. 118. B: ἀμαθίᾳ ... ξυνοικεῖς ... τῇ αἰσχίστῃ. Gorg. 509. B: ταύτην εἶναι τὴν αἰσχίστην βοήθειαν. Phil. 65. E: τὸ πάντων αἴσχιστον ἐπό-

μενον ὁρῶντες. Conv. 183. D: *ἡγήσαιτ' ἂν ... αἴσχιστον τὸ τοιοῦτον ... νομίζεσθαι.* Pol. II. 378. C. Hipp. mai. 299. A. Legg. IX. 860. A: *λεχθέντων τῶν δικαίων αἰσχίστων εἶναι.* Legg. VIII. 838. B: *καὶ αἰσχρῶν αἴσχιστα (εἶναι).* IX. 860. B. Euthyd. 294. D.

αἰσχρότης, ἡ, turpitudo. Gorg. 525. A: *ἀσυμμετρίας τε καὶ αἰσχρότητος γέμουσαν τὴν ψυχὴν εἶδεν.*

αἰσχρῶς, turpiter, male. Phaedr. 258. D: *αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς (λέγειν).* Conv. 183. D: *αἰσχρῶς δὲ (πραττόμενον) αἰσχρόν.* Ib. *αἰσχρῶς (πράττειν) ... ἐστὶ* cet. Legg. III. 692. C: *αἰσχρῶς ... ἠμύναντο αὐτούς.* VII. 814. A: *οὕτως αἰσχρῶς τὰς γυναῖκας εἶναι τεθραμμένας.* XII. 944. E. Crit. 54. C. Gorg. 457. D: *αἴσχιστα ... λοιδορηθέντες.* Crat. 435. C: *αἴσχιστα ... τοὐναντίον* (opp. *κάλλιστ' ἂν λέγοιτο*). Alc. I. 127. D: *κινδυνεύω ... λεληθέναι ἐμαυτὸν αἴσχιστ' ἔχων.*

αἰσχύνη, ἡ, pudor, verecundia. Def. 416: *φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀδοξίας.* Phaedr. 237. A: *μὴ βλέπων πρὸς σὲ ὑπ' αἰσχύνης διαπορῶμαι.* 241. A. 243. B. 254. C. Gorg. 487. B: *εἰς τοσοῦτον αἰσχύνης ἐληλύθατον ὥστε* cet. E. Conv. 198. C: *ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου ἀποδρὰς ᾠχόμην.* Pol. IX. 571. C: *ὡς ἀπὸ πάσης λελυμένον ... αἰσχύνης καὶ φρονήσεως.* Legg. I. 648. D: *τὸ τῆς αἰσχύνης ἐπίπροσθεν ποιούμενος.* Ep. VII. 329. B: *εἴ τι ... ἀποδειλιῶν αἰσχύνης μετέσχον κακῆς.* Gorg. 508. B: *ἃ Πῶλον αἰσχύνῃ ᾤου συγχωρεῖν.* 492. A: *δι' αἰσχύνην ἀποκρυπτόμεναι τὴν αὐτῶν ἀθυμίαν.* 508. C. Legg. VIII. 841. A. Soph. 230. D: *εἰς αἰσχύνην καταστήσας.* Conv. 178. D: *τὴν ... ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνην.* Legg. I. 647. A. II. 671. D: *ὃν αἰδῶ τε καὶ αἰσχύνην θεῖον φόβον ὠνομάκαμεν.* V. 732. B. **turpitudo, dedecus, ignominia, infamia.* Gorg. 509. C: *αἰσχύνη τοῦ μὴ (δύνατον εἶναι βοηθεῖν).* Legg. I. 647. B: *φίλων ... φόβος αἰσχύνης πέρι κακῆς.* IX. 873. C: *μηδὲ αἰσχύνης τινὸς ἀπόρου καὶ ἀβίου μεταλαχών.* Conv. 184. E: *καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχύνην φέρει καὶ μή.* Legg. II. 671. E: *μείζω τὴν αἰσχύνην φέρειν.* IX. 878. C: *ἐὰν ... αἰσχύνην ... μεγάλην τινὰ προσβάλλῃ τῷ τρωθέντι.* Menex. 247. A: *ἡ νίκη αἰσχύνην φέρει.* Apol. 35. A: *αἰσχύνην τῇ πόλει περιάπτειν.* Ep. VII. 334. B: *ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει.* *activ. in eo dicitur qui aliquem *infamat* vel *ignominia notat.* Legg. XI. 919. E: *γραφέσθω ... αὐτὸν γένους αἰσχύνης ὁ βουλόμενος.*

αἰσχυντηλός, ή, όν, pudicus. Charm. 158. C: *τὸ αἰσχυντηλὸν αὐτοῦ τῇ ἡλικίᾳ ἔπρεψεν.* 160. E: *δοκεῖ ... αἰσχύνεσθαι ποιεῖν ἡ σωφροσύνη καὶ αἰσχυντηλὸν τὸν ἄνθρωπον.*

αἰσχυντηλῶς, verecunde. Legg. II. 665. E: *ἀηδῶς τε καὶ αἰσχυντηλῶς ᾄδοντες.*

αἰσχυντηρός, ά, όν, pudicus, verecundus. Gorg. 487. B: *αἰσχυντηροτέρω μᾶλλον τοῦ δέοντος.*

αἰσχύνω, infamo, turpitudinem infligo, ignominia afficio. Pol. VI. 495. C: *ἄλλοι ἐπεισελθόντες ἀνάξιοι ᾔσχυνάν τε καὶ ὀνείδη περιῆψαν.* Menex. 246. D: *πρὶν τοὺς ἡμετέρους πατέρας καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχῦναι.* Ib. *ἡγούμενοι τῷ τοὺς αὑτοῦ αἰσχύναντι ἀβίωτον εἶναι.* Med. *erubesco, pudore afficior, ad pudendum inducor, me pudet;* hinc etiam *reverear* et *vereor*, cum negatione *non dubito* (vern. *kein Bedenken tragen*). Theaet. 183 E: *Μέλισσον ... ἧττον αἰσχύνομαι.* Conv. 216. B: *ἐγὼ ... τοῦτον μόνον αἰσχύνομαι.* Ib. *αἰσχύνομαι τὰ ὡμολογημένα.* Crit. 45. E: *ὡς ἔγωγε ὑπὲρ σοῦ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ... αἰσχύνομαι.* Apol. 22. B: *αἰσχύνομαι ... ὑμῖν εἰπεῖν ... τἀληθῆ.* Theag. 127. B. 130. C. Hipp. mai. 304. C. Hipp. min. 372. C: *οὐ γὰρ αἰσχύνομαι μανθάνων.* Ep. III. 317. B. Gorg. 494. E: *οὐκ αἰσχύνει εἰς τοιαῦτα ἄγων τοὺς λόγους;* Apol. 28. B: *εἶτ' οὐκ αἰσχύνει ... τοιοῦτον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύσας;* 29. D. Crit. 52. C. Euthyd. 295. B. Alc. I. 109. A. Phaedr. 251. A: *οὐ δέδοικεν οὐδ' αἰσχύνεται παρὰ φύσιν ἡδονὴν διώκων.* Conv. 178. E: *ὅτι ... τοὺς ἐραστὰς αἰσχύνεται.* Phil. 66. A: *αἰσχυνόμεθα.* Riv. 135. A: *ἢ ἴσως αἰσχυνόμεθα.* Hipp. mai. 299. A: *ὅτι πάλαι αἰσχύνεσθε ταύτας τὰς ἡδονὰς φάναι καλὰς εἶναι.* Phaedr. 257. D: *αἰσχύνονται λόγους ... γράφειν.* Soph. 247. B: *αἰσχύνονται τὸ τολμᾶν ... ὁμολογεῖν.* Legg. II. 656. A. Prot. 333. C: *αἰσχυνοίμην ἂν ἔγωγ' ... τοῦτο ὁμολογεῖν.* Theaet. 190. E: *αἰσχυνοίμην ἂν ὑπὲρ ἡμῶν.* Conv. 218. D: *ἐγὼ ... μᾶλλον ἂν μὴ χαριζόμενος αἰσχυνοίμην τοὺς φρονίμους ἢ* cet. Hipp. mai. 298. B. Ep. III. 324. E. Prot. 312. A: *οὐκ ἂν αἰσχύνοιο ... σαυτὸν* (v. *αὑτὸν*) *σοφιστὴν παρέχων.* Conv. 194. C: *τάχ' ἂν αἰσχύνοιο αὐτούς.* Ib. *τοὺς ... πολλοὺς οὐκ ἂν αἰσχύνοιο* cet. Pol. X. 604. A: *ἃ εἴ τις αὐτοῦ ἀκούοι αἰσχύνοιτ' ἄν.* Id. 605. E. Legg. II. 665. E. Gorg. 455. C: *οἳ ἴσως αἰσχύνοιντ' ἄν σε ἀνερέσθαι.* Pol. X. 606. C: *ὅ τι ἂν* (al. *ὅτι, ἂν;* fort. *ὅταν*) *αὐτὸς αἰσχύνη* (al. *αἰσχύνοιο*) *γελωτοποιῶν* cet. Legg. II. 656. B: *ἐὰν ... ἐπαινεῖν αἰσχύνηται.* Gorg. 487. B: *διὰ τὸ αἰσχύνεσθαι.* D. Conv. 216. B. Pol. VIII. 562. E: *μήτε αἰσχύνεσθαι μήτε δεδιέναι τοὺς γονέας.* Legg. II. 667. B. V. 729. B. Crit. 47. D. Charm. 160. E. Phaedr. 243. D: *τοῦτον ... αἰσχυνόμενος.* Theaet. 183. E: *Μέλισσον ... αἰσχυνόμενος μὴ φορτικῶς σκοπῶμεν.* Conv. 217. D: *αἰσχυνόμενος ἀφῆκα αὐτόν.* Pol. III. 388. D. Legg. II. 666. C. Euth. 12. B. Ep. VII. 328. C: *αἰσχυνόμενος ... ἐμαυτὸν ... μὴ* cet. Menex. 245. A: *αἰσχυνομένη τὰ τρόπαια* cet. Phaedr. 234. A: *οἵτινες αἰσχυνόμενοι ... σιωπήσονται.* Conv. 183. B: *τῶν δὲ νουθετούντων καὶ αἰσχυνομένων ὑπὲρ αὐτῶν.* Eryx. 396. A: *ᾐσχυνόμην ... ἂν εἰ* cet. Pol. III.

414. E: *ᾐσχύνου τὸ ψεῦδος λέγειν.* Charm. 169. C: *ᾐσχύνετο τοὺς παρόντας.* Eryx. 397. C. Ep. VII. 338. D. Legg. VII. 819. D: *ᾐσχύνθην ... οὐχ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ μόνον* cet. Euth. 15. D: *τοὺς ἀνθρώπους ᾐσχύνθης.* Gorg. 461. B: *ὅτι ... ᾐσχύνθη σοι μὴ προσομολογῆσαι* cet. Phaed. 117. E: *ἡμεῖς ἀκούσαντες ᾐσχύνθημεν* cet. Charm. 164. D: *οὐκ ἂν αἰσχυνθείην φάναι.* Alc. I. 122. C: *αἰσχυνθείης ἂν ἐπὶ σεαυτῷ.* Euthyd. 303. D: *ὅτι αἰσχυνθείην ἂν μᾶλλον ἐξελέγχοντες* cet. De lege 321. D: *τί ἂν ἀποκρινόμενοι οὐκ ἂν αἰσχυνθεῖμεν ... ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν* cet. Gorg. 494. D: *οὐδὲ μὴ αἰσχύνθῃς.* 482. D: *αἰσχυνθῆναι αὐτὸν* cet. Euthyd. 305. A: *αἰσχυνθῆναι ὑπὲρ τοῦ σεαυτοῦ ἑταίρου.* Apol. 17. B. Prot. 348. C: *καὶ ὁ Πρωταγόρας αἰσχυνθεὶς* cet. Gorg. 463. A: *εἰπὲ μηδὲν ἐμὲ αἰσχυνθείς.* 482. E. Phil. 58. B. Riv. 139. A: *αἰσχυνθεὶς τοῖς προειρημένοις.* Legg. VII. 820. B: *ὑπὲρ πάντων αἰσχυνθέντα.* Pol. VI. 502. A: *ἵνα ... αἰσχυνθέντες ὁμολογήσωσι.* Ep. II. 310. D: *ἐγὼ ... τἀληθῆ λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι.* Phaedr. 245. E: *λέγων (τις) οὐκ αἰσχυνεῖται.* Tim. 49. D: *διισχυριζόμενος οὐκ αἰσχυνεῖταί γέ τις ἑαυτόν.* Pol. III. 396. C: *οὐκ αἰσχυνεῖσθαι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ μιμήσει.* D: *οὐκ ἐθελήσειν ... ἀλλ' αἰσχυνεῖσθαι.*

αἴτημα, τό, postulatio. Pol. VIII. 566. B: *τὸ ... τυραννικὸν αἴτημα ... ἐξευρίσκουσιν αἰτεῖν* cet.

αἴτησις, ἡ, postulatio, petitio. Defin. 415. B: *αἴτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν* cet. Euth. 14. C: *ἐπιστήμη ... αἰτήσεως καὶ δόσεως θεοῖς ἡ ὁσιότης ἂν εἴη.* Legg. VII. 801. A: *ὡς εὐχαὶ παρὰ θεῶν αἰτήσεις εἰσί.*

αἰτία, ἡ, causa, ratio; origo. Phaedr. 252. C: *ἥ γε αἰτία καὶ τὸ πάθος τῶν ἐρώντων τοῦτ' ἐκεῖνο τυγχάνει ὄν.* Gorg. 457. A: *τέχνη οὔτε αἰτία οὔτε πονηρὰ τούτου ἕνεκά ἐστιν.* Phaed. 97. A: *αὕτη ... αὐτοῖς αἰτία ἐγένετο δυοῖν γενέσθαι.* Ib. *αὕτη ... αἰτία γέγονε ... τοῦ δύο γεγονέναι.* Ib. *ἐναντία ... αἰτία τοῦ δύο γίγνεσθαι.* Theaet. 205. C: *αὕτη ἡ αἰτία ἄλογόν τε ... αὐτὸ ποιοῖ.* D. E. Soph. 265. B: *ἥτις ἂν αἰτία γίγνηται τοῖς μὴ πιότερον οὖσιν ὕστερον γίγνεσθαι.* Phil. 27. A. Conv. 204. B: *αἰτία ... αὐτῷ καὶ τούτων ἡ γένεσις.* 205. B: *ἡ ... ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὂν ἰόντι ὁτῳοῦν αἰτία πᾶσά ἐστι ποίησις.* Pol. I. 329. D: *καὶ τούτων πέρι ... μία τις αἰτία ἐστίν.* V. 464. A: *τούτων αἰτία ... ἡ τῶν γυναικῶν κοινωνία.* B: *τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ τῇ πόλει αἰτία ... ἡ κοινωνία* cet. VI. 489. D: *ὅτι οὐδὲ τούτου φιλοσοφία αἰτία.* VII. 517. C: *ὡς ... πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία.* Legg. VII. 790. E: *τίς ... αἰτία τούτων μάλιστ' ἔσθ' ἡμῖν;* VIII. 831. E: *αὕτη ... μία κείσθω διακωλύουσα αἰτία τοῦ ... ἐῶσα.* Legg. X. 896. A: *μεταβολῆς ... αἰτία ἅπασιν.* Lys. 221. C. D. al. Soph. 265. E: *ἀπό τινος αἰτίας αὐτομάτης.* Tim. 40.

B: ἐξ ἧς δὴ τῆς αἰτίας γέγονεν ὅσ᾽ ἀπλανῆ τῶν ἄστρων. Phaed. 97. D: διδάσκαλον τῆς αἰτίας περὶ τῶν ὄντων. 98. A: αἰτίας ἄλλο γένος. 99. C: τῆς τοιαύτης αἰτίας ... μαθητὴς ὁτουοῦν ἥδιστ᾽ ἂν γενοίμην. D: τὸν δεύτερον πλοῦν ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησιν cet. 100. A: περὶ αἰτίας καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων. B. Phil. 26. E: οὐδὲν πλὴν ὀνόματι τῆς αἰτίας διαφέρει. 30. A: τὸ τῆς αἰτίας γένος. D: διὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν. Conv. 184. A: ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. Tim. 68. E: χρὴ δύ᾽ αἰτίας εἴδη διορίζεσθαι. Men. 98. A: ἕως ἄν τις αὐτὰς δήσῃ αἰτίας λογισμῷ. Lys. 221. E: αἰτίας ... ἀπολομένης cet. Phaed. 97. C: ταύτῃ ... τῇ αἰτίᾳ ἥσθην. 100. C: τῇ τοιᾷδε αἰτίᾳ ξυγχωρεῖς; Polit. 287. E: οὐ γὰρ ἐπὶ γενέσεως αἰτίᾳ πήγνυται. Phil. 27. A: τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτίᾳ. Tim. 45. B: τοιᾷδε ἐνδήσαντες αἰτίᾳ. Ep. VII. 345. A: τίνι ποτ᾽ αἰτίᾳ τὸ δεύτερον ... διεξῆμεν. Phaedr. 243. A: ἔγνω τὴν αἰτίαν. 246. D: τὴν ... αἰτίαν τῆς τῶν πτερῶν ἀποβολῆς ... λάβωμεν. 271. D: διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. Gorg. 465. A: ὥστε τὴν αἰτίαν ἑκάστου μὴ ἔχειν εἰπεῖν. Phaed. 95. E: περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τὴν αἰτίαν διαπραγματεύσασθαι. 96. E: περὶ τούτων του τὴν αἰτίαν εἰδέναι. 97. C: τὴν αἰτίαν εὑρεῖν περὶ ἑκάστου. E. 98. A: ἄλλην τινὰ αὐτοῖς αἰτίαν ἐπενεγκεῖν. B: ἑκάστῳ ... ἀποδιδόντα τὴν αἰτίαν. D: διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. 100. B: ἐλπίζω τὴν αἰτίαν ἐπιδείξειν. 101. C: οὐκ ἔχεις ἄλλην τινὰ αἰτίαν τοῦ δύο γενέσθαι. Polit. 281. D: τὴν μὲν γενέσεως οὖσαν συναίτιον, τὴν δὲ αὐτὴν αἰτίαν. Phil. 23. D: τῆς συμμίξεως τὴν αἰτίαν ὅρα. 26. E: πάντα τὰ γιγνόμενα διά τιν᾽ αἰτίαν γίγνεσθαι. 27. B: τὸ ... πάντα ταῦτα δημιουργοῦν λέγωμεν τέταρτον, τὴν αἰτίαν. Pol. VI. 489. D: τῆς ... τῶν ἐπιεικῶν ἀχρηστίας τὴν αἰτίαν διεληλύθαμεν. 490. D: τῆς ... διαβολῆς τὴν αἰτίαν ἐπισκοποῦντες. 491. E: μεγάλων οὔτε ἀγαθῶν οὔτε κακῶν αἰτίαν ποτὲ ἔσεσθαι. 508. E: αἰτίαν ... ἐπιστήμης οὖσαν καὶ ἀληθείας. Tim. 29. D: δι᾽ ἥντινα αἰτίαν γένεσιν ... ξυνέστησεν. Legg. III. 676. C. 688. C. VIII. 831. B. al. Tim. 46. E: λεκτέα ... ἀμφότερα τὰ τῶν αἰτιῶν γένη. 57. C: διὰ τοιούτων αἰτιῶν γέγονε. 68. E: χρώμενος ... ταῖς περὶ ταῦτα αἰτίαις ὑπηρετούσαις. 87. C: αἷς αἰτίαις σώζεται. Legg. X. 908. A: αἰτίαις ... τρισίν (*tribus de causis.*). Phaed. 98. B: τῷ ... νῷ οὐδὲν χρώμενον οὐδέ τινας αἰτίας ἐπαιτιώμενον εἰς τὸ διακοσμεῖν cet. C: λέγειν τὰς αἰτίας ἑκάστων ὧν πράττω. D: περὶ τοῦ διαλέγεσθαι ... ἑτέρας τινὰς τοιαύτας αἰτίας λέγοι. Ib. τὰς ὡς ἀληθῶς αἰτίας λέγειν. 100. C: οὐ δύναμαι τὰς ἄλλας αἰτίας γιγνώσκειν. Tim. 22. E: ὅθεν καὶ δι᾽ ἃς αἰτίας τἀνθάδε σωζόμενα λέγεται παλαιότατα. 38. D. 44. C: δι᾽ ἅς τε αἰτίας καὶ προνοίας γέγονε θεῶν. 46. D: τὰς τῆς ἔμφρονος φύσεως αἰτίας πρώτας μεταδιώκειν. 64. A: κατὰ παντὸς τοῦ αἰ-

σθητοῦ ... παθήματος τὰς αἰτίας λαμβάνωμεν. Legg. III. 693. A: *τὰς αἰτίας αὐτῶν ἀναζητοῦντες.* VII. 821. A. VIII. 831. C. 832. B. X. 904. B: *τῆς ... γενέσεως τὸ* (fort. *τοῦ*) *ποίου* (fort. *ποιοῦ*) *τινὸς ἀφῆκε ταῖς βουλήσεσιν ... τὰς αἰτίας.* **causa*, h. e. *res.* Hipp. min. 365. D: *σὺ δ' ἐπειδὴ φαίνει ἀναδεχόμενος τὴν αἰτίαν* cet. **causa* (ut Lat. *causam sustinere*), h. e. *culpa.* Pol. X. 617. E: *αἰτία ἑλομένου.* Ep. VII. 341. A: *ὡς μηδέποτε βαλεῖν ἐν αἰτίᾳ τὸν δεικνύντα.* Phaed. 90. D: (*εἰ*) *ἐπὶ τοὺς λόγους ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν αἰτίαν ἀπώσαιτο.* Apol. 33. B: *τούτων ἐγὼ ... οὐκ ἂν δικαίως τὴν αἰτίαν ὑπέχοιμι.* **criminatio, reprehensio.* Theaet. 150. A: *φοβούμεναι μὴ εἰς ἐκείνην τὴν αἰτίαν ... ἐμπέσωσιν.* Legg. XI. 936. D: *ἐπαιτιώμενος ὁ δεσπότης ... τὴν αἰτίαν.* **crimen.* Legg. IX. 856. E: *οἷς ἂν προδόσεως αἰτίαν ἐπιφέρων τις* cet. Ep. VII. 325. B: *ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβάλλοντες.* Apol. 32. C: *βουλόμενοι ὡς πλείστους ἀναπλῆσαι αἰτιῶν.* Crit. 52. A: *ταύταις δή φαμεν καὶ σὲ ... ταῖς αἰτίαις ἐνέξεσθαι.* Hinc *αἰτίαν ἔχειν* dicitur *qui in crimen vocatur, cui crimini aliquid datur*, et in univ. *qui accusatur, arguitur* vel *reprehenditur.* Phaedr. 249. E: *αἰτίαν ἔχει ὡς μανικῶς διακείμενος.* Pol. VIII. 565. B: *αἰτίαν ... ἔσχον ὑπὸ τῶν ἑτέρων ... ὡς ἐπιβουλεύουσι τῷ δήμῳ.* 566. C: *χρήματα ἔχων καὶ μετὰ τῶν χρημάτων αἰτίαν μισόδημος εἶναι.* Lach. 186. B: *τὴν μεγίστην αἰτίαν ἔχειν ὑπὸ τῶν οἰκειοτάτων.* **αἰτίαν ἔχειν* et *λαμβάνειν* dicitur etiam *qui auctor alicuius rei*, eiusque bonae, *habetur, cui aliquid acceptum refertur*, et in univ. *qui praedicatur* vel simpl. *dicitur, perhibetur.* Gorg. 503. B: *δι' ὅντινα αἰτίαν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι βελτίους γεγονέναι.* Theaet. 169. A: *ὧν δὴ σὺ πέρι αἰτίαν ἔχεις διαφέρειν.* Polit. IV. 435. E: *οἳ δὴ καὶ ἔχουσι ταύτην τὴν αἰτίαν* (*quibus hoc etiam tribuitur*, h. e. *qui θυμοειδεῖς dicuntur esse*). Legg. I. init.: *θεὸς ... εἴληφε τὴν αἰτίαν τῆς τῶν νόμων διαθέσεως;* Alc. I. 119. A: *ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν Περικλέους συνουσίαν σοφώτερος γεγονέναι.* De virt. 376. D: *ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν τούτων ὁμιλίαν σοφός τε καὶ ἀγαθὸς γεγονέναι.*

αἴτιον, τό, causa. Prot. 352. D: *ὅ τι ποτὲ αἴτιόν ἐστι τούτου.* Phaedr. 229. E: *τὸ δ' αἴτιον ... τούτου τόδε.* Gorg. 520. E. Phaed. 99. B: *ὅτι ἄλλο μέν τί ἐστι τὸ αἴτιον τῷ ὄντι, ἄλλο δ' ἐκεῖνο ἄνευ οὗ τὸ αἴτιον οὐκ ἄν ποτ' εἴη αἴτιον.* Polit. 273. B: *τούτων ... αὐτῷ τὸ σωματοειδὲς τῆς συγκράσεως αἴτιον.* Phil. 26. E: *τὸ ... ποιοῦν καὶ τὸ αἴτιον ὀρθῶς ἂν εἴη λεγόμενον ἕν.* Crat. 413. A: *δι' ὃ γὰρ γίγνεται, τοῦτ' ἐστὶ τὸ αἴτιον.* Pol. IV. 443. A: *τούτων πάντων αἴτιον ὅτι* cet. Tim. 22. C: *τὸ δὲ τούτων αἴτιον τόδε.* 64. A: *τὸ τῶν ἡδέων καὶ τῶν ἀλγεινῶν αἴτιον.* Legg. VIII. 838. B. X. 891. E: *ὃ πρῶτον γενέσεως καὶ φθορᾶς αἴτιον ἁπάντων* cet. Alc. I. 103. A: *τούτου ... τὸ αἴτιον γέγονεν οὐκ ἀνθρώπειον* cet. 107. C. 117. A. Hipp. mai. 296. E: *τὸ ποιοῦν*

... οὐκ ἄλλο τι ἢ τὸ αἴτιον. 297. A: οὐ γάρ που τό γε αἴτιον αἰτίου αἴτιον ἂν εἴη.. C: οὐδέ γε τὸ αἴτιον γιγνόμενόν ἐστι, οὐδὲ τὸ γιγνόμενον αὖ αἴτιον. Menex. 244. A: καὶ τούτων ἁπάντων οὐδὲν ἄλλο αἴτιον ἢ cet. Ion. 532. B: τί οὖν ποτὲ τὸ αἴτιον ... ὅτι cet. 536. C: τούτου δ' ἐστὶ τὸ αἴτιον ... διότι cet. Phil. 30. E: τοῦ πάντων αἰτίου λεχθέντος. Hipp. mai. 297. A. al. Phaed. 99. B: ὡς αἴτιον αὐτὸ προσαγορεύειν. 110. E. Theaet. 149. B: εἴπω ... σοι τὸ αἴτιον; Crat. 401. D: τὸ ... αἴτιον ... αὐτῶν εἶναι τὸ ὠθοῦν. 416. C: τί οἴει σὺ εἶναι τὸ αἴτιον κληθῆναι cet. Pol. I. 329. B: οὐ τὸ αἴτιον αἰτιᾶσθαι. Critia 113. A: τὸ αἴτιον ... αὐτῶν πεύσεσθε. B: τὸ ... αἴτιον αὐτῶν ἔχετε. Legg. III. 679. E: τὸ ... τούτων αἴτιον ἤδη διεληλύθαμεν. Alc. I. 117. B: τὸ δ' αἴτιον οἶσθα· ἢ ἐγὼ φράζω; Ep. II. 312. A. III. 318. E. al. Soph. 253. C: εἰ ... ἕτερα τῆς διαιρέσεως αἴτια. Pol. VII. 528. B: διττὰ γὰρ τὰ αἴτια. Tim. 63. E: περὶ ... τῶν παθημάτων ταῦτα αἴτια εἰρήσθω. Legg. VIII. 832. C: ταῦτ' ... ἐστὶ τὰ δύο ... αἴτια. Tim. 69. A: τὰ τῶν αἰτίων γένη. 76. C: χρώμενος ... αἰτίοις τοῖς εἰρημένοις. Phaed. 99. A: αἴτια ... τὰ τοιαῦτα καλεῖν λίαν ἄτοπον. Pol. II. 379. C: τῶν ... κακῶν ἄλλ' ἄττα δεῖ ζητεῖν τὰ αἴτια. Legg. III. 694. A: τὰ δ' αἴτια διέλθωμεν.

αἴτιος, ία, ιον, auctor: is cui aliquid acceptum refertur, etiam is cui culpam alicuius rei attribuimus vel qui in culpa est. Phaedr. 238. D: τούτων ... σὺ αἴτιος. 242. B: αἴτιος ... γεγενῆσθαι λόγῳ τινὶ ῥηθῆναι. Gorg. 447. A. Phaed. 97. C: ὡς ... νοῦς ἐστιν ... πάντων αἴτιος. Theaet. 150. D: τῆς ... μαιείας ὁ θεός τε καὶ ἐγὼ αἴτιος. Crat. 396. A: αἴτιος ... τοῦ ζῆν. 418. A. Phil. 58. B: ἆρ' ... αἴτιος ἐγὼ τοῦ μὴ καλῶς ὑπολαβεῖν σε; Conv. 178. C: μεγίστων ἀγαθῶν ἡμῖν αἴτιός ἐστιν. 194. E: τῶν ἀγαθῶν ὧν ὁ θεὸς αὐτοῖς αἴτιος. 195. A: οἷος οἵων αἴτιος ὢν τυγχάνει. 197. C: τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. Pol. II. 379. C: οὐδ' ἄρα ... ὁ θεὸς ... πάντων ἂν εἴη αἴτιος. Ib. ὀλίγων ... τοῖς ἀνθρώποις αἴτιος. V. 474. A: οὐκοῦν σύ μοι ... τούτων αἴτιος; VI. 508. B: αἴτιος ... ὢν αὐτῆς ὁρᾶται cet. 509. C: σὺ γὰρ αἴτιος cet. VII. 516. C: ἐκείνων ... τρόπον τινὰ πάντων αἴτιος. Legg. IX. 872. A: αἴτιος ὢν ... τοῦ φόνου. Euth. 3. A: πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει γενήσεται. Alc. I. 118. E. Men. 70. B: τούτου ... ὑμῖν αἴτιός ἐστι Γοργίας. Ep. VII. 329. D. Gorg. 457. A: οὐδὲ ἡ τέχνη οὔτε αἰτία οὔτε πονηρὰ τούτου ἕνεκά ἐστιν. Gorg. 452. D: μέγιστον ἀγαθὸν καὶ αἴτιον ... ἐλευθερίας. Polit. 269. C: ὃ δ' ἐστὶ πᾶσι τούτοις αἴτιον τὸ πάθος cet. Crat. 399. D: ὡς τοῦτο ... αἴτιόν ἐστι τοῦ ζῆν αὐτῷ. Phil. 64. C: τί ... μάλιστ' αἴτιον εἶναι δόξειεν ἂν ἡμῖν τοῦ ... γεγονέναι cet. Pol. I. 329. B: ὅσων κακῶν

σφίσιν αἴτιον (τὸ γῆρας). Ib. εἰ γὰρ ἦν· τοῦτ' αἴτιον cet. II. 366. D: τούτων ἁπάντων οὐδὲν ἄλλο αἴτιον ἢ ἐκεῖνο cet. 379. B: ὃ ... μηδὲν κακὸν ποιεῖ οὐδ' ἄν τινος εἴη κακοῦ αἴτιον. Tim. 42. E: ὅ τι μὴ κακῶν αὐτὸ ἑαυτῷ γίγνοιτο αἴτιον. 87. E: μυρίων κακῶν αἴτιον ἑαυτῷ. Ep. II. 312. E. Tim. 28. A: πᾶν ... τὸ γιγνόμενον ὑπ' αἰτίου τινὸς ... γίγνεσθαι. C: ὑπ' αἰτίου τινὸς ἀνάγκην εἶναι γενέσθαι. Ib. χωρὶς αἰτίου. C: ὑπ' αἰτίου τινὸς ... γενέσθαι. Phaedr. 239. B: μεγάλης αἴτιον εἶναι βλάβης. 266. B: ὡς μεγίστων αἴτιον ἡμῖν ἀγαθῶν. Phaed. 97. C: τὸν νοῦν εἶναι πάντων αἴτιον. Phil. 22. D. Conv. 193. C: οὗ ... τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες cet. 198. E: φατὲ αὐτὸν ... τοσούτων αἴτιον (εἶναι). Pol. II. 380. B: κακῶν ... αἴτιον φάναι θεόν τινι γίγνεσθαι cet. C: μὴ πάντων αἴτιον τὸν θεόν, ἀλλὰ τῶν ἀγαθῶν. Legg. V. 727. B: ὅταν ἄνθρωπος τῶν ... ἁμαρτημάτων μὴ ἑαυτὸν αἴτιον ἡγῆται. IX. 862. A: τὸν τῆς ὠφελείας αἴτιον ἀδικεῖν cet. Epin. 976. E. 977. A: τῶν ἄλλων αἴτιον ἀγαθῶν πάντων ἡμῖν αὐτὸν γεγονέναι cet. Gorg. 452. C: τὴν ... τέχνην μείζονος ἀγαθοῦ αἰτίαν εἶναι cet. Theaet. 149. B: αἰτίαν ... τούτου φασὶν εἶναι τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι cet. Legg. X. 896. D: τῶν ... ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι ψυχὴν cet. Polit. 270. B: ὃ πάντων ἔφαμεν εἶναι τῶν θαυμαστῶν αἴτιον. Crat. 411. C: αἰτιῶνται ... οὐ τὸ ἔνδον ... πάθος αἴτιον εἶναι ταύτης τῆς δόξης. Phil. 22. D: τάχα δ' ἂν αἰτιόν τις ὑπολάβοι πότερον αὐτῶν εἶναι. Conv. 207. A: τί οἴει ... αἴτιον εἶναι τούτου τοῦ ἔρωτος —; Pol. V. 471. B: μέχρι οὗ ἂν οἱ αἴτιοι ἀναγκασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀναιτίων ... δοῦναι δίκην. X. 615. B: οἵτινες πολλῶν θανάτων ἦσαν αἴτιοι. Legg. X. 887. D: οἳ τούτων ἡμῖν αἴτιοι τῶν λόγων ... γίγνονται. Pol. VI. 495. A: ὡς ... αὐτὰ τὰ τῆς φιλοσόφου φύσεως μέρη ... αἴτια ... τοῦ ἐκπεσεῖν ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος. Tim. 46. D: δοξάζεται ... ὑπὸ τῶν πλείστων οὐ ξυναίτια, ἀλλ' αἴτια εἶναι τῶν πάντων. 61. B. 63. E: ταῦτα αἴτια εἰρήσθω. Legg. X. 886. D: ὅπῃ κακῶν αἴτια. Gorg. 519. B: οὐκ αἰτίων ὄντων τῶν κακῶν. Tim. 29. A: ὁ δ' ἄριστος τῶν αἰτίων. Polit. 281. E. 287. B: αἱ ... τῶν τε ξυναιτίων καὶ τῶν αἰτίων (fort. αἰτιῶν). Pol. VII. 536. C: ὥσπερ θυμωθεὶς τοῖς αἰτίοις. Gorg. 518. D: τῶν νόσων αἰτίους εἶναι. 519. A: τοὺς αἰτίους τῶν κακῶν. Phaed. 116. C: γιγνώσκεις ... τοὺς αἰτίους. Pol. V. 471. B: ὀλίγους ἀεὶ ἐχθροὺς τοὺς αἰτίους τῆς διαφορᾶς. VI. 500. B: τοῦ ... διακεῖσθαι ... ἐκείνους αἰτίους εἶναι cet. Legg. II. 672. D: Ἀπόλλωνα ... καὶ Διόνυσον τῶν θεῶν αἰτίους γεγονέναι. V. 737. B: τούτους ἔχθρας αὐτοῖς αἰτίους γενέσθαι. XII. 955. C: τοὺς αἰτίους ... ταύτης τῆς πράξεως εἰσαγόντων εἰς δικαστήριον. Hipp. min. 372. E: αἰτιῶμαι ... τοῦ ... παθήματος τοὺς ἔμπροσθεν λόγους αἰτίους εἶναι. Polit. 281. E: τὰς ... αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ...

ἀπεργαζομένας (*τέχνας*) *αἰτίας*. Ib. *τὰς ... δημιουργούσας αἰτίας*. Tim. 76. D: *τῇ ... αἰτιωτάτῃ διανοίᾳ ... εἰργασμένον*.

αἰτιῶμαι, *pro causa* vel *auctore habeo*, *causam* vel *culpam attribuo*, *accuso*, *insimulo*, *culpo*; etiam *acceptum refero*. Phaedr. 262. D: *καὶ ἔγωγε ... αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς*. Hipp. min. 372. E. Alc. I. 113. C: *ἐμὲ ... αἰτιᾷ μάτην*. Lach. 179. C: *αἰτιώμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν ὅτι* cet. Crat. 411. C: *αἰτιῶνται ... αἴτιον εἶναι ταύτης τῆς δόξης*. Phaed. 90. D: *μὴ ἑαυτόν τις αἰτιῷτο*. Critia 120. C: *εἴ τίς τι παραβαίνειν αὐτῶν αἰτιῷτό τινα*. Legg. I. 636. B: *τούτων τὰς ὑμετέρας πόλεις πρώτας ἄν τις αἰτιῷτο*. Phil. 22. D: *τάχα ... ἂν τοῦ κοινοῦ τούτου βίου αἰτιῴμεθ' ἂν τὸν νοῦν αἴτιον* cet. Legg. IX. 879. A: *ἐὰν ... ἐκ συνθήκης αἰτιᾶται ... μηχανὴν εἶναί τις* (fort. *τινα*) *τὸ γεγονός*. Alc. II. 142. D: *μὴ ὡς ἀληθῶς μάτην θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιῶνται*. Soph. 218. A: *μὴ ἐμὲ αἰτιᾶσθαι τούτων*. Pol. I. 329. B: *οὐ τὸ αἴτιον αἰτιᾶσθαι*. V. 460. A: *αἰτιᾶσθαι ἐφ' ἑκάστης συνέρξεως τύχην*. VI. 489. B: *τῆς ... ἀχρηστίας τοὺς μὴ χρωμένους κέλευε αἰτιᾶσθαι*. X. 619. C: *οὐ γὰρ ἑαυτὸν αἰτιᾶσθαι τῶν κακῶν*. Tim. 88. A: *τἀναντία αἰτιᾶσθαι ποιεῖ*. Epin. 979. B: *τὴν ἀνθρωπίνην αἰτιᾶσθαι χρὴ φύσιν*. Ep. III. 317. D. Phaedr. 257. B: *Λυσίαν ... αἰτιώμενος*. Phaed. 98. D: *καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα αἰτιώμενος*. Ep. VII. 329. C: *Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι*. Pol. III. 407. C: *ἰλίγγους ... αἰτιωμένη ἐκ φιλοσοφίας ἐγγίγνεσθαι*. VIII. 562. D: *κολάζει αἰτιωμένη ὡς μιαρούς* cet. Phaed. 98. D: *ἀέρας ... αἰτιώμενον*. Phaedr. 253. A: *τούτων ... τὸν ἐρώμενον αἰτιώμενοι*. Charm. 175. A: *ὡς ... δικαίως ἐμαυτὸν ᾐτιώμην ὅτι* cet. Phil. 65. A: *ὡς ... ὀρθότατ' ἂν αἰτιασαίμεθ' ἂν* cet. Pol. VI. 508. A: *τίνα ... ἔχεις αἰτιάσασθαι ... τούτου κύριον* cet. Theaet. 150. E: *ἑαυτοὺς αἰτιασάμενοι*. Phaed. 85. D: *οὐδὲ ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ ὅτι* cet. Euth. 15. B: *ἐμὲ αἰτιάσει ... βαδίζοντας αὐτοὺς ποιεῖν*. Legg. X. 907. D: *τό τε τοῦ λόγου γένος οὐκ αἰτιάσεται τὸν νομοθέτην*. Lach. 189. C: *οὐ τὰ ὑμέτερα ... αἰτιασόμεθα μὴ οὐχ ἕτοιμα εἶναι* cet. Gorg. 518. D: *οὐ τοὺς ἑστιῶντας αἰτιάσονται τῶν νόσων αἰτίους εἶναι* cet. 519. A: *τοὺς τότε παρόντας αἰτιάσονται συμβούλους*. Theaet. 168. A: *ἑαυτοὺς αἰτιάσονται ... τῆς αὑτῶν ... ἀπορίας*. *Pass.* Legg. X. 886. D: *τὰ ... τῶν νέων ἡμῖν ... αἰτιαθήτω ὅπῃ κακῶν αἴτια*. * *causam praetexo* et simpl. *praetexo* vel *praetendo*. Prot. 333. D: *τὸν ... λόγον ᾐτιᾶτο δυσχερῆ εἶναι*. Phaedr. 231. B: *οὔτε τὰς πρὸς τοὺς προσήκοντας διαφορὰς αἰτιάσασθαι*. * *attribuo*; etiam *contendo*, *perhibeo*. Crat. 396. D: *αἰτιῶμαί γε ... αὐτὴν ... προσπεπτωκέναι μοι*. Pol. X. 599. E: *σὲ ... τίς αἰτιᾶται πόλις νομοθέτην ἀγαθὸν γεγονέναι καὶ σφᾶς*

ὠφεληκέναι; Men. 93. D: οὐκ ἂν ... τήν γε φύσιν ... ᾐτιάσαιτ' (fort. αἰτιάσαιτ', ut de virt. 377. C.) ἄν τις εἶναι κακήν. Id. de virt. 377. C. Pol. IV. 435. E: τὸ φιλομαθὲς ὃ ... περὶ τὸν παρ' ἡμῖν μάλιστ' ἄν τις αἰτιάσαιτο τόπον. Demod. 385. D. legitur: εἰ ... ἐπίστευε καὶ ᾐτιᾶτο, ubi sensus videtur postulare ἠπατᾶτο. — Verb. αἰτιατέον. Pol. II. 379. C: τῶν ... ἀγαθῶν οὐδένα ἄλλον αἰτιατέον. Tim. 57. C: τοῦ ... ἕτερα ἐμπεφυκέναι γένη τὴν ἑκατέρου τῶν στοιχείων αἰτιατέον ξύστασιν. 87. B: ὧν αἰτιατέον ... τοὺς φυτεύοντας cet.

αἰτῶ, *peto, oro, flagito; iubeo.* Pol. III. 399. C: οὐκ ἄλλας αἰτεῖς λείπειν. Eryx. 398. E: αἰτεῖς παρὰ τῶν θεῶν δοῦναί σοι ἀγαθά. Pol. I. 345. E: μισθὸν αἰτοῦσιν. 346. E: μισθὸν αἰτεῖν. VIII. 566. B: τὸ ... αἴτημα ... αἰτεῖν τὸν δῆμον. Critia 108. A: αἰτεῖν ... τὴν δωρεάν. Euth. 14. C: τὸ δ' εὔχεσθαι (int. ἐστὶν) αἰτεῖν τοὺς θεούς. D: ὀρθῶς αἰτεῖν ἂν εἴη ... ταῦτα αὐτοὺς αἰτεῖν; Phaedr. 237. B: αὐτὸν αἰτῶν. Critia 108. A: τὸ τῆς συγγνώμης ... μεῖζον αἰτῶν. Polit. 285. E: τῷ λόγον αἰτοῦντι. Apol. 31. C: ἢ ἐπραξάμην μισθὸν ἢ ᾔτησα. Soph. 217. C: τήν γε πρώτην αἰτησάντων χάριν. *Med.* Pol. X. 612. E: δίκαια ... αἰτεῖ. Critia 106. C: ξυγγνώμην αἰτούμενος. Eryx. 398. E: ἃ σὺ τυγχάνεις αἰτούμενος. Legg. VII. 801. B: μή ποτε λάθωσι κακὸν ὡς ἀγαθὸν αἰτούμενοι. Polit. 290. D: παρὰ ... ἐκείνων ... κτῆσιν ἀγαθῶν αἰτήσασθαι. *Pass.* Theaet. 146. D: ἓν αἰτηθεὶς πολλὰ δίδως cet.

αἰφνίδιος, ὁ ἡ, *improvisus, repentinus.* Ax. 364. B: ἔκ τινος ὥρας αἰφνιδίου.

αἰχμάλωτος, ὁ ἡ, *bello captus, captivus.* Legg. XI. 919. A: ὡς ... ἐχθροὺς αἰχμαλώτους κεχειρωμένους.

αἰχμήτης, ὁ, *bellator.* Conv. 174. C. et Pol. III. 411. B: μαλθακὸν αἰχμήτην (Hom.).

αἰών, ὁ, *aevum* (sempiternum), *aeternitas.* Tim. 37. D: εἰκόνα δ' ἐπινοεῖ κινητήν τινα αἰῶνος ποιῆσαι. Ib. ποιεῖ μένοντος αἰῶνος ... αἰώνιον εἰκόνα. 38. A: χρόνου ... αἰῶνα ... μιμουμένου ... εἴδη. C: τὸ ... παράδειγμα πάντα αἰῶνά ἐστιν ὄν. Locr. 97. D: εἰκὼν δέ ἐστι τῷ ἀγενάτω χρόνω, ὃν αἰῶνα ποταγορεύομες. Ib. πρὸς παράδειγμα, τὸν αἰῶνα, ὅδε ὁ χρόνος σὺν κόσμῳ ἐδαμιουργήθη. * *aetas, vita hominis.* Prot. 345. C: οὔ ποτ' ἐγὼ ... μοῖραν αἰῶνος βαλέω (Simon.). Gorg. 448. C: ἐμπειρία ... ποιεῖ τὸν αἰῶνα ἡμῶν πορεύεσθαι κατὰ τέχνην. Legg. III. 701. C: χαλεπὸν αἰῶνα διάγοντας. **posteritas.* Ax. 370. C: τὰ τοῦ κόσμου παθήματα παραπήξασθαι πρὸς (vulg. εἰς) τὸν αἰῶνα (*ad memoriam posteritatis*).

αἰώνιος, ὁ ἡ et ία, ιον, *sempiternus.* Tim. 37. D: ἡ ... τοῦ ζώου φύσις ἐτύγχανεν οὖσα αἰώνιος. 38. B: κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς αἰωνίας (v. αἰωνίου) φύσεως. Locr.

105.: ποτ᾽ εἰκόνα τὰν ἀρίσταν εἴδεος ἀγεννάτω καὶ αἰωνίω cet. 96. C: θεὸν ... τὸν ... αἰώνιον νόος ὁρῇ μόνος. Pol. II. 363. D: μέθην αἰώνιον. Tim. 37. D: ποιεῖ ... αἰώνιον εἰκόνα. Legg. X. 904. A: ἀνώλεθρον δὲ ὂν γενόμενον, ἀλλ᾽ οὐκ αἰώνιον.

αἰώρα, ἡ, *vectatio* vel *agitatio pensilis, oscillatio.* Phaed. 111. E: ἔστι ... αὕτη ἡ αἰώρα διὰ φύσιν τοιάνδε τινά. Ib. ὥσπερ αἰώραν τινὰ ἐνοῦσαν ἐν τῇ γῇ. Legg. VII. 789. D: ὅσα ... ἐν αἰώραις ἢ καὶ κατὰ θάλατταν ... κινεῖται.

αἰώρησις, ἡ, *gestatio pensilis.* Tim. 89. A: ἡ διὰ τῶν αἰωρήσεων κατά τε τοὺς πλοῦς cet.

αἰωροῦμαι, *agitor* vel *libror* (ut in oscillo) *suspensus teneor, pendeo.* Phaed. 112. B: αἰωρεῖται ... καὶ κυμαίνει ἄνω καὶ κάτω. Tim. 80. D: αἰωρουμένου (τοῦ πυρὸς) ... ἐντὸς τῷ πνεύματι ξυνεπομένου. Lach. 184. A: ὁρῶντες αἰωρούμενον ἐκ τῆς ὁλκάδος τὸ δορυδρέπανον ἐκεῖνο. Phaed. 98. D: αἰωρουμένων ... τῶν ὀστῶν ἐν ταῖς αὑτῶν ξυμβολαῖς. *transl. *suspensus sum, pendeo.* Menex. 248. A: ὅτῳ ... ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα ... καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις αἰωρεῖται.

ἀκαθαρσία, ἡ, *sordes.* Tim. 72. C: ὅταν τινὲς ἀκαθαρσίαι γίγνωνται διὰ νόσους σώματος περὶ τὸ ἧπαρ cet.

ἀκάθαρτος, ὁ ἡ, *impurus, pollutus.* Phaed. 81. B: ἐὰν ... μεμιασμένη καὶ ἀκάθαρτος τοῦ σώματος ἀπαλλάττηται (ψυχή). Legg. IV. 716. E: ἀκάθαρτος ... τὴν ψυχὴν ὅ γε κακός. Soph. 230. C: τὰ μέγιστα ἀκάθαρτον ὄντα. Legg. XI. 919. B: ἀδίκων καὶ ἀκαθάρτων λύτρων. Phil. 52. C: τάς τε καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἂν λεχθείσας. 55. D: τὰ δ᾽ ὡς ἀκαθαρτότερα (νομίζειν). *non *expiatus, expiationis expers.* Legg. IX. 866. A: ἀκάθαρτος ὤν. 868. A: ὅστις ἂν ... ἀκάθαρτος ὢν ... τὰ ἄλλα ἱερὰ μιαίνῃ. 854. B: ἐκ παλαιῶν καὶ ἀκαθάρτων ... ἀδικημάτων.

ἀκαθάρτως, *impure.* Tim. 92: ὡς τὴν ψυχὴν ὑπὸ πλημμελείας πάσης ἀκαθάρτως ἐχόντων.

ἀκαιρία, ἡ, *tempus inopportunum.* Polit. 305. D: ἐγκαιρίας τε πέρι καὶ ἀκαιρίας. Phaedr. 272. A: τούτων τὴν εὐκαιρίαν τε καὶ ἀκαιρίαν διαγνόντι. *importunitas.* Conv. 182. A: ὁρῶντες αὐτῶν τὴν ἀκαιρίαν καὶ ἀδικίαν. *intemperies* (ut caeli, anni). Legg. IV. 709. A: ἐνιαυτῶν πολλῶν ... ἀκαιρία.

ἄκαιρος, ὁ ἡ, *inopportunus; immoderatus;* etiam *immodestus.* Pol. VIII. 569. C: ἀντὶ τῆς πολλῆς ἐκείνης καὶ ἀκαίρου ἐλευθερίας. Ep. VIII. 354. D: ἀπληστία ἐλευθερίας ἀκαίρου τινός. Epin. 976. A: καύματι ἀκαίρῳ. Ax. 368. C: κλᾶον ... θάλπος ἄκαιρον. Polit. 307. B: ὁπόταν ... ἀμφότερα γίγνηται ταῦτα ἡμῖν ἄκαιρα. Phaedr. 240. E: ἀκαίρους ... ἐπαίνους. Polit. 307. E: διὰ τὸν ἔρωτα ... ἀκαιρότερον ὄντα ἢ χρῆν.

ἀκαίρως, *intempestive; immoderate, nimis.* Pol. X. 606. B: εἰ ἄλλος ἀνὴρ ... ἀκαίρως πενθεῖ. Tim. 33. A: ἀκαίρως λύει. 86. C: σπεύδων τὸ μὲν ἑλεῖν ἀκαίρως, τὸ δὲ φυγεῖν. Legg. I. 649. A: τοῦ λίαν θαῤῥεῖν καὶ ἀκαίρως ἃ μὴ χρή.

ἄκακος, ὁ ἡ, *minime malus, neminem laedens.* Tim. 91. D: ἐκ τῶν ἀκάκων ἀνδρῶν, κούφων δέ. **qui nihil mali facit, innocens, simplex, stolidus.* Alc. II. 140. C: ἕτεροι ... ἀκάκους καὶ ἀπείρους καὶ ἐνεούς (int. καλοῦσι).

ἄκαμπτος, ὁ ἡ, *inflexibilis.* Tim. 74. B: τὴν ... τῆς ὀστεΐνης φύσεως ἕξιν ... κραυροτέραν εἶναι καὶ ἀκαμπτοτέραν.

ἀκαρής, ὁ ἡ, *exiguus.* Unde παρ' ἀκαρῆ, *propemodum.* Ax. 366. C: ὥστε ἔγωγε ... παρὰ ἀκαρῆ διέγραψα τὸν βίον.

ἄκαρπος, ὁ ἡ, *sterilis.* Tim. 91. C: ὅταν ἄκαρπον παρὰ τὴν ὥραν ... γίγνηται. Phaedr. 277. A: οἳ (λόγοι) ... οὐχὶ ἄκαρποι.

ἀκέλευστος, ὁ ἡ, *iniussus, sponte.* Legg. XII. 953. D: ἴτω ... πᾶς ἀκέλευστος.

ἄκεντρος, ὁ ἡ, *stimulo carens.* Pol. VIII. 552. C: ἐκ τῶν ἀκέντρων πτωχοὶ πρὸς τὸ γῆρας τελευτῶσιν. 564. B: τοὺς δὲ ἀκέντροις (ἀφωμιοιοῦμεν). Ib. τοὺς ... κηφῆνας πάντας ἀκέντρους ὁ θεὸς πεποίηκε. Ib. ἐνίους ... αὐτῶν ἀκέντρους.

ἀκέραιος, ὁ ἡ, *purus, sincerus, integer.* Polit. 268. B: πῶς ... ἡμῖν ὁ λόγος ὀρθὸς φανεῖται καὶ ἀκέραιος cet. Pol. I. 342. B: αὐτὴ (τέχνη) ... ἀβλαβὴς καὶ ἀκέραιός ἐστιν ὀρθὴ οὖσα. Critia 111. B: ἀκέραιος οὖσα (ἡ γῆ). Pol. III. 409. A: ἄπειρον αὐτὴν καὶ ἀκέραιον δεῖ κακῶν ἠθῶν νέαν οὖσαν γεγονέναι.

ἀκέραστος, ὁ ἡ, *non commixtus, expers.* Polit. 310. D: (ψυχὴ) ἀκέραστος τόλμης ἀνδρείας.

ἀκέρατος, ὁ ἡ, *cornibus carens.* Polit. 265. C: ἐπὶ τῷ τῆς ἀκεράτου (ἀγέλης). 267. B: τῆς ἀκεράτου φύσεως θρεπτική. 276. A: ἀμίκτοις τε καὶ ἀκεράτοις. 265. D. pro κολοβῶν ... ἀκεράτων nunc scribitur κολοβόν ... κεράτων.

ἀκερδής, ὁ ἡ, *haud lucrosus.* Crat. 417. D: ἀλυσιτελὲς καὶ ἀκερδές. De lucri cup. 231. E: τὸ ... ἀνάξιον ἀκερδές.

ἄκερως, ὁ ἡ, *cornibus carens.* Polit. 265. B: τῶν μὲν τὴν γένεσιν ἄκερων εἶναι, τῶν δὲ κερασφόρον.

ἀκεστικός, ή, όν, *sarciendi vim habens;* unde ἀκεστική (τέχνη), *ars sarciendi.* Polit. 281. B: κναφευτικὴν ... καὶ τὴν ἀκεστικὴν cet. 282. A: πλυντικὴν ... καὶ ἀκεστικὴν cet.

ἀκέφαλος, ὁ ἡ, *capite carens,* in univ. *imperfectus.* Phaedr. 264. C: ὥστε μήτε ἀκέφαλον εἶναι μήτε ἄπουν. Legg. VI. 752. A: οὔκουν ... ἂν μῦθον ἀκέφαλον ... καταλίποιμι.

ἀκηδής, ὁ ἡ, non curans. Legg. XI. 913. C: *ὃς δ' ἂν παίδων ... ἀκηδὴς γένηται.*

ἀκήλητος, ὁ ἡ, non delinitus. Phaedr. 259. B: *ἐὰν ... ὁρῶσι ... παραπλέοντας σφᾶς ... ἀκηλήτους.*

ἀκήρατος, ὁ ἡ, incorruptus, intactus (nondum expertus). Tim. 95. B: *ἀκήρατον τῶν ... κηρῶν.* Legg. VIII. 840. D: *οἳ ... ἀκήρατοι γάμων τε καὶ ἁγνοὶ ζῶσιν.* **purus, sincerus.* Ax. 371. D: *ἀκήρατος ἀλυπία.* Pol. III. 417. A: *τὸ παρ' ἐκείνοις ... ἀκήρατον (νόμισμα).* Phaedr. 247. D: *νῷ τε καὶ ἐπιστήμῃ ἀκηράτῳ τρεφομένη.* Polit. 303. E: *τὸν λεγόμενον ἀκήρατον χρυσόν.* Pol. III. 413. E: *τὸν ... ἀκήρατον ἐκβαίνοντα.* VI. 503. A: *τὸν ... πανταχοῦ ἀκήρατον ἐκβαίνοντα, ὥσπερ χρυσὸν ἐν πυρὶ βασανιζόμενον.* Crat. 396. B: *τὸ καθαρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκήρατον τοῦ νοῦ (σημαίνει).* Legg. V. 735. C: *τὸ τῶν ὑγιῶν καὶ ἀκηράτων ἠθῶν τε καὶ σωμάτων γένος.* Tim. 41. D: *ἀκήρατα δ' οὐκέτι* cet.

ἀκήρυκτος, ὁ ἡ, indictus; implacabilis, internecivus (de bello). Legg. I. 626. A: *πάσαις πρὸς πάσας τὰς πόλεις ἀεὶ πόλεμον ἀκήρυκτον κατὰ φύσιν εἶναι.*

ἀκίβδηλος, ὁ ἡ, non adulteratus, germanus. Legg. XI. 916. D: *ὁ ... ἀλλαττόμενος ... ἀκίβδηλον πᾶν διδότω καὶ δεχέσθω.*

ἀκινάκης, ὁ, acinaces (gladius Persicus). Pol. VIII. 553. C: *τιάρας ... καὶ ἀκινάκας παραζωννύντα.*

ἀκινδύνως, extra periculum. Phaed. 85. D: *ἀσφαλέστερον καὶ ἀκινδυνότερον ... διαπορευθῆναι.* Phil. 61. D: *ᾗ ... ἀκινδυνότερον ἂν μιγνύοιμεν.*

ἀκίνητος, ὁ ἡ, immotus, fixus; etiam *immobilis, immutabilis,* et *qui flecti nequit;* unde *ἀκίνητα* dicuntur quae commoveri vel convelli non debent vel non possunt. Def. 412. A: *ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου.* Soph. 249. A: *ἀκίνητον ἑστὸς* (v. *ἑστὼς*) *εἶναι.* Parm. 139. A: *κατὰ πᾶσαν ... κίνησιν τὸ ἓν ἀκίνητον.* Tim. 51. E: *ἀκίνητον πειθοῖ.* 64. C: *τὸ πρῶτον πάθος ... ἀκίνητον.* Theaet. 180. D: *οἷον* (fort. *οὖλον*) *ἀκίνητον τελέθει* (fort. *ἀκίνητόν τε πέλειν.* Parm.). Soph. 249. A: *ἀκίνητον ... ἑστάναι.* Parm. 162. E: *τὸ ... ἀκίνητον ἀνάγκη ἡσυχίαν ἄγειν.* Tim. 40. B: *τὰς ... πέντε κινήσεις ἀκίνητον καὶ ἑστός.* 62. B: *ἐξ ἀνωμάλου κεκινημένου τε ἀκίνητον ἀπεργαζόμενα.* Legg. V. 736. D: *οὔτε ἐᾶν ... ἀκίνητον οὐδὲν* cet. VII. 798. A: *ἀκίνητοι.* De leg. 321. B: *ὅτι ἀκίνητοι αὐτοῦ οἱ νόμοι.* Soph. 249. D: *ὅσα ἀκίνητα καὶ κεκινημένα.* B: *ἀκινήτων ... ὄντων* (fort. *τῶν ὄντων*). Tim. 29. B: *καθ' ὅσον προσήκει ... λόγοις εἶναι καὶ ἀκινήτοις.* Pol. VII. 515. A: *ἀκινήτους ... τὰς κεφαλὰς ἔχειν.* 533. C: *ἕως ἂν ... ταύτας ἀκινήτους ἐῶσι.* Theaet. 181. A: *φευξόμεθα ... ἀπὸ τῶν καὶ τὰ ἀκίνητα κινούντων.* Legg. III. 684. D: *μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα.* VI.

772. C: ἀκίνητα θεμένους. 843. A: τἀκίνητα κινεῖν. VIII. 846. C. XI. 913. B: τὸ μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα. XII. 957. B: ἀκίνητα ... ἐπισφραγισαμένους. Tim. 55. D: ἀκινητοτάτη ... γῆ.

ἀκινήτως, *sine motu*. Tim. 38. A: τὸ ... ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχον ἀκινήτως. Euth. 11. D: τοὺς λόγους μένειν καὶ ἀκινήτως (edd. ἀκινήτους) ἱδρῦσθαι.

ἀκκίζομαι, *dissimulo* (me aliquid scire, cupere cet.). Gorg. 497. A: οἶσθα, ἀλλ' ἀκκίζει.

ἀκλεής, ὁ ἡ, *ignobilis, honoris expers*. Prot. 327. C: ὅτου ... (ὁ υἱὸς) ἀφυής, ἀκλεής. Lach. 179. D: ὅτι ... ἀκλεεῖς γενήσονται. Legg. IX. 873. D: θάπτειν ἀκλεεῖς αὐτούς. **ignominia notatus*. Legg. IX. 854. E: ὀνήσει γενόμενος ἀκλεὴς καὶ ... ἀφανισθείς.

ἄκληρος, ὁ ἡ, *sortis expers*, et in univ. *inops*. Legg. XI. 924. E: ἡ ἄκληρος ὁμομήτριος ἐχέτω τὴν θυγατέρα. Pol. III. 386. C. et VII. 516. D: ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ (Hom.).

ἄκλητος, ὁ ἡ, *invocatus, non invitatus*. Conv. 174. B: ἰέναι ἄκλητος ἐπὶ δεῖπνον. C: ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἄκλητος. D: ἄκλητος ἥκειν. C: ἄκλητον ἐποίησεν ἐλθόντα ... ἐπὶ τὴν θοίνην.

ἀκλινής, ὁ ἡ, *non inclinans* s. *vergens*. Phaed. 109. A: ὁμοίως δ' ἔχον ἀκλινὲς μενεῖ.

ἀκμάζω, *vigeo, validus ac vegetus sum*. Ax. 367. B: ἄλλοι ... ἀκμάζουσιν. Polit. 319. D: ἀκμάζειν ῥώμῃ. Theaet. 148. C: διαθέων τοῦ ἀκμάζοντος καὶ ταχίστου ἡττήθης. Prot. 335. E: δρομεῖ ἀκμάζοντι. Pol. V. 459. B: ἐξ ἀκμαζόντων. bis. Id. 460. D. **ferveo*. Tim. 70. D: ἡνίκα ἐν αὐτῇ ἀκμάζοι (ὁ θυμός).

ἀκμή, ἡ, *summum* (v. c. fastigium), *vigor, flos* (v. c. aetatis) al. Pol. V. 461. A: αὕτη ἀκμὴ σώματός τε καὶ φρονήσεως. Locr. 102. B: ἅ ... ἀκμὰ μεθόριον τουτέων ἐστί cet. Conv. 219. A: ὅταν ἡ τῶν ὀμμάτων (ὄψις) τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειρῇ. Pol. V. 460. E: μέτριος χρόνος ἀκμῆς. Legg. VIII. 840. A: ἐν ὅλῃ τῇ τῆς ἀσκήσεως ἀκμῇ. Phaedr. 230. B: ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης. Pol. V. 460. E: ἐπειδὰν τὴν ὀξυτάτην δρόμου ἀκμὴν παρῇ (ὁ ἀνήρ). *χρόνου ἀκμή, *tempus opportunum*. Def. 414. A: καιρός, χρόνου ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον.

ἀκοή, ἡ, *auditus, auditio*; etiam *id quod audimus*, h. e. *narratio, fama*, et *quo audimus*, h. e. *aures*. Phaedr. 227. C: προσήκουσά γέ σοι ἡ ἀκοή. Phaed. 65. B: ἆρα ἔχει ἀλήθειάν τινα ὄψις τε καὶ ἀκοὴ τοῖς ἀνθρώποις —; Theaet. 185. C: οὔτε ὄψις οὔτε ἀκοὴ φαίνεται. Legg. XII. 961. D: κεφαλῇ ... ὄψις καὶ ἀκοή. Charm. 168. D: ἡ ἀκοὴ ... οὐκ ἄλλου τινὸς ἦν ἀκοὴ ἢ φωνῆς. Lach. 190. A. De lege 313. C: ἄλλο μὲν ἀκοή, ἄλλο δὲ τὰ ἀκουόμενα. Locr. 101. A: οὗ (πνεύματος) ἁ κίνασις ἀκουά (v. ἀκοά) ἐστι. Phaed. 61. D:

κἀγὼ ἐξ ἀκοῆς περὶ αὐτῶν λέγω. Phaedr. 235. C: *διὰ τῆς ἀκοῆς.* Theaet. 142. D: *μάλα ἀξίους ἀκοῆς (λόγους).* 185. A. B: *δι' ἀκοῆς.* 201. B: *ἐξ ἀκοῆς κρίνοντες.* Crat. 431. A: *εἰς τὴν τῆς ἀκοῆς ... αἴσθησιν καταστῆσαι.* Pol. I. 342. A: *ὥσπερ ... ὦτα ἀκοῆς (προςδεῖται).* Tim. 20. D: *λόγον εἰςηγήσατο ἐκ παλαιᾶς ἀκοῆς.* 33. C. 47. C: *φωνῆς ... καὶ ἀκοῆς πέρι πάλιν ὁ αὐτὸς λόγος.* 64. C. Legg. X. 900. A: *δι' ἀκοῆς αἰσθόμενος.* Alc. I. 126. B: *ἀκοῆς ... ἐγγιγνομένης.* Hipp. mai. 286. B: *ἄξια ἀκοῆς.* 297. E: *διὰ τῆς ἀκοῆς τε καὶ ὄψεως.* 300. A: *ἡ δι' ἀκοῆς ἡδονή, ὅτι δι' ἀκοῆς ἐστί* cet. 302. B. C. al. Locr. 101. B: *φωνᾶς δὲ καὶ ἀκουᾶς.* Theaet. 206. A: *ἔν τε τῇ ὄψει διαγιγνώσκειν πειρώμενος καὶ ἐν τῇ ἀκοῇ.* Pol. VI. 507. C: *ἀκοῇ καὶ φωνῇ.* Tim. 23. A: *ὧν ἀκοῇ ἴσμεν.* Legg. VIII. 839. E: *ἆρ' ... οὐκ ἴσμεν ... ἀκοῇ* cet. Men. 94. C: *ἢ οὐ μέμνησαι; Ἔγωγε, ἀκοῇ.* Hipp. mai. 299. B: *τὸ ἐπὶ τῇ ὄψει τε καὶ ἀκοῇ γιγνόμενον.* De leg. 314. A: *ἐπειδὴ ἀκοῇ τὰ ἀκουόμενα ἀκούεται, τίνι ὄντι τῇ ἀκοῇ;* Phaedr. 228. B: *τῷ νοσοῦντι περὶ λόγων ἀκοήν.* 243. D: *ποτίμῳ λόγῳ οἷον ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι.* 247. C: *ἀκοήν γ' ἔχω λέγειν τῶν προτέρων.* Pol. III. 401. C: *πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν.* V. 477. C: *οἷον λέγω ὄψιν καὶ ἀκοὴν τῶν δυνάμεων εἶναι.* X. 603. B: *ἡ κατὰ τὴν ἀκοὴν (μιμητική).* Tim. 21. A: *κατὰ τὴν Σόλωνος ἀκοήν.* 22. B: *δι' ἀρχαίαν ἀκοήν.* 23. D: *ὁπόσων ... ἀκοὴν παρεδεξάμεθα.* 25. D. 67. B: *τὴν ... ὑπ' αὐτῆς (τῆς πληγῆς) κίνησιν ... ἀκοὴν (θῶμεν).* Charm. 167. D: *ἀκοὴν ἣ φωνῆς ... οὐδεμιᾶς ἀκούει.* Lach. 190. A: *ὅντινα τρόπον ἀκοὴν ἢ ὄψιν κάλλιστ' ἂν κτήσαιτό τις.* Locr. 100. C: *τὰν ... ἀκουὰν* (v. *ἀκοὰν*) *λόγων καὶ μελῶν ἀντιλαπτικὰν ἔφυσεν.* Theaet. 156. B: *ὄψεις τε καὶ ἀκοαὶ καὶ ὀσφρήσεις* cet. Charm. 167. D: *ἣ ... τῶν ἄλλων ἀκοῶν ἀκούει καὶ τῶν μὴ ἀκοῶν.* Theaet. 156. C: *ἀκοαῖς ... φωναί.* Epin. 985. C: *ἐν ἀκοαῖς.* Phaed. 98. D: *φωνάς τε καὶ ἀέρας καὶ ἀκοὰς ... αἰτιώμενος.* Critia 109. E: *οὐκ εἰδότες, εἰ μὴ σκοτεινὰς περὶ ἑκάστων τινὰς ἀκοάς.*

ἀκοινώνητος, ὁ ἡ, *societatis expers, disiunctus a societate,* et in univ. *expers.* Legg. VI. 768. B: *ὁ ... ἀκοινώνητος ὢν ξυνουσίας τοῦ συνδικάζειν* cet. XI. 914. C: *ἀκοινώνητος νόμων.* VI. 774. A: *ἀλλότριον ... αὐτὸν καὶ ἀκοινώνητον ἐν τῇ πόλει ἔχῃ.* Locr. 98. C: *διὰ τὸ ἀκοινώνητον εἶμεν τῷ ἄλλῳ γένεος τῷ τριγώνῳ.*

ἀκοινωνία, ἡ, *discordia.* Ep. III. 318. E: *ταῦτα ... τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σὲ ἀπειργάσατο.*

ἄκοιτις, ἡ, *uxor.* Crat. 405. C: *τὸν ἀκόλουθόν τε καὶ τὴν ἄκοιτιν.*

ἀκολάκευτος, ὁ ἡ, *adulatione liber.* Legg. V. 729. A: *ἡ ... τῶν νέων ἀκολάκευτος οὐσία.*

ἀκολασία, ἡ, *incontinentia, intemperantia; protervitas, petulantia.* Gorg. 477. E: *ἡ ἀκολασία καὶ ἡ ἄλλη ψυχῆς πο-*

νηρία μέγιστον τῶν ὄντων κακόν ἐστι. 492. C: τρυφὴ καὶ ἀκολασία cet. 504. E: ὅπως ἂν ... ἀκολασία ... ἀπαλλάττηται. 505. B: τὸ κολάζεσθαι ... τῇ ψυχῇ ἄμεινόν ἐστιν ἢ ἡ ἀκολασία. Crat. 437. B: ἡ ἀμαθία καὶ ἡ ἀκολασία παραπληςία τούτοις φαίνεται. C: ἡ δ' ἀκολασία παντάπασιν ἀκολουθία τοῖς πράγμασι φαίνεται. Pol. II. 364. A: ἀκολασία ... καὶ ἀδικία ἡδὺ ... καὶ εὐπετὲς κτήσασθαι. X 609. B. Tim. 86. D: ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἀκολασία. Crit. 53. D: ἐκεῖ ... πλείστη ἀταξία καὶ ἀκολασία. Conv. 190. C: ὡς ἂν ... παύσαιντο τῆς ἀκολασίας. Pol. III. 403. A: οὐδὲν ... ξυγγενὲς ἀκολασίας. Ib. 405. A: ἀκολασίας δὲ καὶ νόσων πληθυουσῶν ἐν πόλει cet. 416. A. et IV. 425. E: ὑπὸ ἀκολασίας. Legg. VII. 794. A: κοσμιότητός τε καὶ ἀκολασίας ἐπιμελεῖσθαι. XII. 957. E: ἐξ ἀμαθίας καὶ ἀκολασίας cet. Phaed. 68. E: ἀκολασίᾳ τινὶ σώφρονές εἰσι. Pol. III. 403. A: ὕβρει τε καὶ ἀκολασίᾳ. Apol. 26. E: (δοκεῖ) τὴν γραφὴν ταύτην ὕβρει τινὶ καὶ ἀκολασίᾳ καὶ νεότητι γράψασθαι. Gorg. 492. A: αἰσχρὸν δή φασιν εἶναι τὴν ἀκολασίαν. 507. D. 508. A: οὐκ ἀκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν. Phaed. 69. A: καλοῦσί γε ἀκολασίαν τὸ ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἄρχεσθαι. Soph. 228. E: ἀκολασίαν καὶ ἀδικίαν ... ἡγητέον νόσον ἐν ἡμῖν. Conv. 187. E: ὅπως ἂν ... ἀκολασίαν ... μηδεμίαν ἐμποιήσῃ. Pol. III. 404. E: ἐκεῖ ... ἀκολασίαν ἡ ποικιλία ἐνέτικτεν. IV. 444. B: τήν τε ἀδικίαν καὶ ἀκολασίαν ... καὶ πᾶσαν κακίαν. Tim. 72. E: τὴν ... ποτῶν καὶ ἐδεστῶν ἀκολασίαν cet. Legg. X. 884: αἱ τῶν νέων ἀκολασίαι τε καὶ ὕβρεις.

ἀκολασταίνω, *intemperans s. incontinens sum.* Pol. VIII. 555. D: ἐφιέντες ἀκολασταίνειν. IX. 590. A: τὸ ἀκολασταίνειν ... ψέγεσθαι. 591. A: ἀδικεῖν ἢ ἀκολασταίνειν ἤ τι αἰσχρὸν ποιεῖν. Phil. 12. D: τὸν ἀκολασταίνοντα ἄνθρωπον. Gorg. 478. A: τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοὺς ἀκολασταίνοντας. Riv. 137. D: ἥτις (ἐπιστήμη) τοὺς ... ἀκολασταίνοντας ... ὀρθῶς κολάζει.

ἀκόλαστος, ὁ ἡ, *incontinens, intemperans, effrenatus.* Phaedr. 255. E: ὁ ἀκόλαστος ἵππος. Gorg. 507. C: ὁ ἐναντίως ἔχων τῷ σώφρονι, ὁ ἀκόλαστος. Legg. V. 734. B: ὡς ... πᾶς ἐξ ἀνάγκης ἄκων ἐστὶν ἀκόλαστος. Apol. 26. E. Gorg. 505. B: ἀνόητός τε οὖσα καὶ ἀκόλαστος. 507. A: ἦν ... αὕτη (ἡ ψυχὴ) ἡ ἄφρων τε καὶ ἀκόλαστος. 493. B: τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ. 493. D: τοῦ τε σώφρονος καὶ τοῦ ἀκολάστου (βίου). 494. A: τὸν τοῦ ἀκολάστου (βίον) εὐδαιμονέστερον εἶναι ἢ τὸν τοῦ κοσμίου. Ib. τὸν κόσμιον βίον τοῦ ἀκολάστου ἀμείνω εἶναι. Legg. V. 734. C. D. A: ἐν ἀκολάστῳ (βίῳ). Lys. 216. B: τὸ σῶφρον τῷ ἀκολάστῳ (φίλον). Prot. 341. E: ἀκόλαστον ... ἄν τινα λέγοι. Gorg. 477. D: τὸ ἄδικον εἶναι καὶ ἀκόλαστον cet. Pol. III. 408. B: νοσώδη ... τε καὶ ἀκόλαστον. IV. 431. B: ἥττω ἑαυτοῦ καὶ ἀκόλαστον.

Legg. III. 696. B: *μὴ σώφρονα δέ, ἀλλ' ἀκόλαστον*. V. 733. E: *ἄφρονα, δειλόν, ἀκόλαστον* (*βίον*). 734. A. Pol. VIII. 555. C: *ὅσοι ἂν ἀκόλαστοι γίγνωνται*. Men. 73. B: *ἀκόλαστοι ὄντες καὶ ἄδικοι*. Gorg. 493. D: *εὐδαιμονεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων*. Polit. 303. B: *ἀκολάστων ... πασῶν οὐσῶν* (*τῶν πολιτειῶν*). Conv. 186. C: *τοῖς ... ἀκολάστοις* (*χαρίζεσθαι*) *αἰσχρόν*. Legg. VII. 793. E: *ἀκολάστους* (*δούλους*) *ἐῶντας*. Gorg. 507. E: *οὐκ ἐπιθυμίας ἐῶντα ἀκολάστους εἶναι*. Phil. 47. B: *ὅσῳ ἂν ἀκολαστότερός τε καὶ ἀφρονέστερος ὢν τυγχάνῃ*. Prot. 349. D: *ἀδικωτάτους ... ὄντας καὶ ... ἀκολαστοτάτους*. 359. B.

ἀκολάστως, *intemperanter*. Gorg. 493. C: *ἀντὶ τοῦ ἀπλήστως καὶ ἀκολάστως ἔχοντος βίου*. Legg. V. 734. B: *ἀκολάστως ζῆν*.

ἀκολούθησις, ἡ, *obtemperatio*. Def. 412. B: *ἐγκράτεια ... ἀκολούθησις τῷ ὀρθῷ λογισμῷ*.

ἀκολουθία, ἡ, *comitatus*. Crat. 437. C: *ἀκολουθία τοῖς πράγμασι*. Alc. I. 122. C: *ἀποβλέψαι ...* (*εἰς*) *θεραπόντων πλήθους ἀκολουθίας*.

ἀκόλουθος, ὁ ἡ, *consequens*, *coniunctus*; etiam *similis*. Legg. IV. 728. C: *τιμωρία ... ἀδικίας ἀκόλουθος πάθη*. VIII. 842. C: *τούτοις δ' ἐστὶν ἀκόλουθον ἡ τοῦ βίου κατασκευή*. IX. 853. A: *δίκαι ... ἀκόλουθοι ταῖς ἔμπροσθεν πράξεσιν ἁπάσαις οὖσαι*. Pol. IX. 580. E: *ὅσα ἄλλα τούτοις ἀκόλουθα*. Tim. 42. E: *πάνθ' ὅσα ἀκόλουθα ἐκείνοις*. Tim. 88. D: *τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάσχοντος*. Alc. I. 122. B: *τἆλλα ὅσα τούτοις ἀκόλουθα*. **consentaneus*, *conveniens*, *non repugnans*. Legg. IV. 716. C: *τίς ... πρᾶξις φίλη καὶ ἀκόλουθος θεῷ*. Phaed. 111. C: *καὶ τὴν ἄλλην εὐδαιμονίαν τούτων ἀκόλουθον εἶναι*. Gorg. 457. E: *ὅτι νῦν ἐμοὶ δοκεῖς σὺ οὐ πάνυ ἀκόλουθα λέγειν οὐδὲ σύμφωνα οἷς τὸ πρῶτον ἔλεγες* cet. Subst. est *comes*; hinc etiam *pedisequus*, *servus*. Conv. 203. C: *τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως*. 217. A: *ἄνευ ἀκολούθου*. Legg. VIII. 845. A: *μεθ' ἑνὸς ἀκολούθου*. Crat. 405. C: *ὥσπερ τὸν ἀκόλουθον* cet. Id. D. Conv. 217. A: *ἀποπέμπων τὸν ἀκόλουθον*. Charm. 155. A: *πρὸς τὸν ἀκόλουθον ... ἔφη* cet. Conv. 212. D: *ἄλλους τινὰς τῶν ἀκολούθων*. Men. 82. A.

ἀκολουθῶ, *sequor*, *subsequor*; c. praep. *μετά* *comitor*, *eo cum aliquo*. Menex. 249. D: *ἀκολούθει μετ' ἐμοῦ*. Legg. VIII. 847. E: *οἷσι ... καὶ τὰ ἅπαντα ἀκολουθείτω τὰ ἄλλα ὡραῖα νεμόμενα*. Prot. 336. A: *θέουσι τούτοις ἀκολουθεῖν*. Crat. 436. A: *εἴ τις ζητῶν τὰ πράγματα ἀκολουθοῖ τοῖς ὀνόμασι*. Pol. V. 451. C: *ἀκολουθῶμεν τοίνυν καὶ τὴν γένεσιν ... παραπλησίαν ἀποδιδόντες*. Polit. 227. E: *ἐπειδὴ καὶ σὺ ἕτοιμος ἀκολουθεῖν*. Pol. V. 474. C: *ἀκολουθεῖν ... τῷ ἡγουμένῳ*. VII. 533. A. Tim. 78. D: *ἀκολουθεῖν ἐφ' ἑκάτερα ἰόντος τοῦ ἀέρος*. Euth. 14. C: *τῷ ἐρωτωμένῳ ἀκο-*

λουθεῖν, ὅπῃ ἂν ἐκεῖνος ὑπάγῃ. Legg. VIII. 836. C: *ἀκολουθῶν τῇ φύσει.* Lach. 187. E: *μετὰ τοῦ πατρὸς ἀκολουθῶν.* Phaedr. 232. A: *τοὺς ... ἐρῶντας ... ἀκολουθοῦντας τοῖς ἐρωμένοις.* Crat. 436. B: *ἡμᾶς τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ.* Prot. 315. A: *οἳ ὄπισθεν ἠκολούθουν.* Gorg. 527. C: *ἀκολούθησον ἐνταῦθα, οἷ ἀφικόμενος εὐδαιμονήσεις* cet. Theaet. 201. D: *λέγοντος μέντ' ἂν ἑτέρου ... ἀκολουθήσαιμι.* Pol. V. 455. A: *ἀκολουθῆσαι ἡμῖν.* VI. 490. C. Legg. VII. 814. D: *ἔργῳ λόγος ἀκολουθήσας.* II. 672. A: *ἀκολουθήσαντες.* Lys. 218. E: *ἀλλ' ὧδε ἴσως ἀκολουθήσεις.* Crat. 437. B: *εἰ κατὰ τὸ ὄνομά τις ἀκολουθήσει.* Polit. 292. C: *εἴπερ ἀκολουθήσομεν τοῖς ἔμπροσθεν.* Crit. 47. D: *ᾧ εἰ μὴ ἀκολουθήσομεν* cet. Phaedr. 233. E: *ἀκολουθήσουσι.* Charm. 176. B: *ὡς ἀκολουθήσοντος ... καὶ μὴ ἀπολειψομένου.* * *assequor, intelligo.* Theaet. 185. D: *ὑπέρευ ... ἀκολουθεῖς.* Epin. 977. B: *ἀκολουθείτω ... ὅπῃ* cet. Hipp. min. 373. A: *οὐ γὰρ ἂν ἀκολουθήσαιμι.* Gorg. 465. B: *ἤδη γὰρ ἂν ἴσως ἀκολουθήσαις.* Men. 76. C: *ἦ ἂν σὺ μάλιστα ἀκολουθήσαις.* Phaed. 107. B: *ἀκολουθήσετε τῷ λόγῳ.* * *consequens* vel *coniunctus sum, convenio, consentio, respondeo.* Pol. III. 400. C: *ὅτι τὸ τῆς εὐσχημοσύνης τῷ εὐρύθμῳ ... ἀκολουθεῖ.* E: *εὐλογία ... εὐηθείᾳ ἀκολουθεῖ.* I. 332. D: *εἰ ... τι δεῖ ἀκολουθεῖν ... τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένοις.* III. 398. D: *τήν γε ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν ἀκολουθεῖν δεῖ τῷ λόγῳ.* Lys. 219. C: *εἴπερ ἀκολουθήσει τῇ πρόσθεν ὁμολογίᾳ.* — Verbal. *ἀκολουθητέον.* Pol. III. 400. D: *ταῦτά γε τῷ λόγῳ ἀκολουθητέον.*

ἀκοντίζω, iaculor. Men. 93. D: *ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἵππων ὀρθός.* Id. de virtut. 377. B.

ἀκόντιον, τό, iaculum. Theag. 126. C: *οἷς ἔστι τε ἀκόντια* cet. Legg. VII. 794. C: *διδασκάλους καὶ τόξων καὶ ἀκοντίων* cet. 815. A: *ἔν τε ταῖς τῶν τόξων βολαῖς καὶ ἀκοντίων.* 795. B: *σιδηροῖς ... καὶ τόξοις καὶ ἀκοντίοις.* VIII. 834. A: *τόξοις καὶ πέλταις καὶ ἀκοντίοις* cet. Theag. 126. C: *πολλοῖς καὶ ἀλλοτρίοις χρῶνται ἀκοντίοις.*

ἀκοντιστής, ὁ, iaculator. Prot. 342. E: *ὥσπερ δεινὸς ἀκοντιστής.* Legg. VIII. 834. D: *τοξότης ... ἀφ' ἵππων Κρὴς οὐκ ἄχρηστος οὐδ' ἀκοντιστής.* Critia 119. B: *ἀκοντιστὰς τρεῖς ἑκατέρους.*

ἀκοντιστικός, ή, όν, iaculandi peritus. Theag. 126. B: *παρὰ τοὺς ἀκοντιστικοὺς ... ἐλθών.* Hinc *τὰ ἀκοντιστικά, iaculatio.* Theag. 126. B: *εἰ τὰ ἀκοντιστικὰ σόφος ἐβούλου γενέσθαι.*

ἀκόντως, haud lubenter, invite. Prot. 333. B: *ὡμολόγησε καὶ μάλ' ἀκόντως.* Hipp. min. 374. D: *τὰς (αἰσθήσεις) ἀκόντως κακὰ ἐργαζομένας.*

ἄκοπος, ὁ ἡ, non defatigans vel *laboriosus.* Tim. 89. A: *ὅπῃπερ ἂν ὀχήσεις ἄκοποι γίγνωνται.* Legg. VII. 789. D:

τὰ σώματα πάντα ... κινούμενα ἄκοπα. **lassitudinem levans, reficiens, recreans.* Phaedr. 227. A: ἀκοπωτέρους εἶναι (τοὺς κατὰ τὰς ὁδοὺς περιπάτους) τῶν ἐν τοῖς δρόμοις.

ἄκος, τό, *remedium.* Legg. X. 910.: ἑκάσταισί τε αὐτῶν ἄκη ποιουμένους βωμοὺς καὶ ἱερά.

ἀκόσμητος, ὁ ἡ, *incompositus.* Gorg. 506. E: ψυχὴ ... κόσμον ἔχουσα τὸν ἑαυτῆς ἀμείνων τῆς ἀκοσμήτου. **incultus, rebus ad vitae usum necessariis non instructus.* Prot. 321. C: λοιπὸν δὴ ἀκόσμητον ἔτι αὐτῷ ἦν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

ἀκοσμήτως, *incomposite.* Legg. VI. 781. A: τὸ περὶ τὰς γυναῖκας ἀκοσμήτως περιορώμενον.

ἀκοσμία, ἡ, *ordinis defectus.* Gorg. 508. A: τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν ... οὐκ ἀκοσμίαν οὐδὲ ἀκολασίαν. **immoderatio.* Conv. 188. B: πάχναι καὶ χάλαζαι ... ἐκ πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας περὶ ἄλληλα τῶν τοιούτων γίγνεται ἐρωτικῶν.

ἀκοσμῶ, *immoderatus sum, violo.* Legg. VI. 764. B: ἐὰν δ' ἐπιχώριος ὤν τις περὶ τὰ τοιαῦτα ἀκοσμῇ. 784. D: ἐὰν ἀκοσμοῦσα ὡσαύτως ἀναγραφῇ. 785. A: ἀκοσμούντων (τῶν πλειόνων).

ἀκοῦμαι, *sarcio, reparo,* deinde *sano, medeor.* Phil. 30. B: ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθὲν καὶ ἀκούμενον. **expio.* Pol. II. 364. C: ἀδίκημα ... ἀκεῖσθαι μεθ' ἡδονῶν τε καὶ ἑορτῶν.

ἀκούσιος, ὁ ἡ, *invitus* (in homine), *non voluntarius* (in re posit.). Legg. IX. 867. A: ἔστι ... οὐδ' οὗτος (ὁ φόνος) ἀκούσιος. Hipp. min. 374. B: ἡ δὲ ἀκούσιος (ἀσχημοσύνη) cet. Legg. V. 730. C: ὅτῳ ... ἀκούσιον (ψεῦδος φίλον), ἄνους. IX. 861. E: τό γε ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον ἐν αὐταῖς (ταῖς κοινωνίαις) ἄφθονόν ἐστι. De iusto 375. D. Clit. 407. D: οὐκοῦν καὶ τοῦτ' ἀκούσιον, εἴπερ τὸ νικᾶν ἑκούσιον; Def. 416.: ἀκούσιον τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον. Legg. VIII. 831. A: ὡς ἀκουσίου τοῦ φόνου γενομένου. Id. IX. 869. E. 867. A. Pol. III. 413. A: τὸ τῆς ἀκουσίου (δόξας) δέομαι μαθεῖν. Legg. IX. 861. D: εἰ μὴ τῷ τε ἀκουσίῳ καὶ τῷ ἑκουσίῳ διαφέρετον ἑκάτερον. 867. A: ὅμοιος ... ἀκουσίῳ. 869. A: οἱ τὸν ἀκούσιον φόνον ἐξεργασάμενοι. Soph. 230. A: πᾶσαν ἀκούσιον ἀμαθίαν εἶναι. Legg. IX. 860. D: τῷ τὴν ἀδικίαν ἀκούσιον τιθεμένῳ. 864. A: ἀκούσιον ἀδικίαν εἶναι τὴν τοιαύτην βλάβην. Polit. 292. C: οὐδὲ τὸ ἑκούσιον οὐδὲ τὸ ἀκούσιον (τὸν ὅρον γίγνεσθαι). Pol. VII. 535. E: ἣ ἂν (ψυχὴ) ... τὸ ... ἀκούσιον (ψεῦδος) εὐκόλως προσδέχηται. Legg. V. 733. D: τὸ ... ἀβούλητόν τε καὶ ἀκούσιον ἰδόντα. IX. 862. A: ὡς ἀκούσιον ἀδίκημα νομοθετῶν. Clit. 407. D: τό γε ἀδικεῖν ἀκούσιον ὁ λόγος αἱρεῖ. De iusto 375. D. Legg. IX. 861. E: βλάβαι ... ἀκούσιοι ... οὔτε μεγέθεσιν ἐλάττους εἰσὶ τῶν ἑκουσίων. B: ὡς δύο εἴδη τῶν

ἀδικημάτων ὄντα, τὰ μὲν ἑκούσια, τὰ δὲ ἀκούσια. C: *ὡς πάντα ἀκούσια τὰ ἀδικήματα.* 869. E: *τὰ ... βίαιά τε καὶ ἀκούσια ... μετρίως εἰρήσθω.* 863. A: *τὸ τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων (ἀδικιῶν).* Phaedr. 233. C: *τῶν μὲν ἀκουσίων συγγνώμην ἔχων.* Legg. IX. 878. B: *τῶν ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων τὸ θυμῷ γιγνόμενον* cet. Apol. 26. A: *τῶν τοιούτων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων* cet. Legg. IX. 867. B: *πότερον ἑκουσίους αὐτοὺς (τοὺς φόνους) ἤ τινας ὡς ἀκουσίους νομοθετητέον.* 860. E: *διοριεῖς ... αὐτοῖς ἀκούσιά τε καὶ ἑκούσια ἀδικήματα.* 861. E. 865. A: *τὰ βίαια καὶ ἀκούσια λέγωμεν.* Tim. 87. B: *κακοὶ πάντες οἱ κακοὶ διὰ δύο ἀκουσιώτατα γιγνόμεθα.*

ἀκουσίως, *invite, praeter voluntatem.* Pol. III. 412. E: *ἢ ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως.* 413. A: *ἀκουσίως ... πᾶσα ἡ ἀληθής.* Ib. *τῶν ... ἀγαθῶν ἀκουσίως στέρεσθαι τοὺς ἀνθρώπους.* V. 451. A: *ἀκουσίως τινὸς φονέα γενέσθαι.* Tim. 62. C: *πρὸς ὃν ἀκουσίως ἔρχεται πᾶν.* Legg. IX. 860. D: *ἀκουσίως ... ἑκούσιον οὐκ ἔχει πράττεσθαί ποτε λόγον.* Hipp. min. 374. C. D. 375. A. C.

ἄκουσμα, τό, *auditio*; etiam *id quod auditur*, ut cantus (Ax. 371. D: *μουσικὰ ἀκούσματα*), vel *quod sermonibus divulgatur.* Ep. II. 314. A: *οὐκ ἔστι τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα.*

ἀκουστός, ή, όν, *qui audiri potest.* Tim. 33. C: *οὐδ' ἀκοῆς (οὐδὲ γὰρ ἀκουστόν).*

ἀκούω, *audio, percipio*; etiam *percipio, cognosco.* Prot. 320. B: *ἐπειδὴ δέ σου ἀκούω λέγοντος.* Pol. IX. 583. D: *οὐκοῦν καὶ τῶν περιωδυνίᾳ τινὶ ἐχομένων ἀκούεις λεγόντων* cet. Ep. VII. 335. A: *ὧν ὁ φιλοχρήματος ... ἀνὴρ ... οὔτε ἀκούει.* Prot. 311. E: *τί ὄνομα ... λεγόμενον περὶ Πρωταγόρου ἀκούομεν* cet. Theaet. 163. B: *ὅπερ ὁρῶμέν τε καὶ ἀκούομεν.* Legg. VI. 782. C: *τοὐναντίον ἀκούομεν ἐν ἄλλοις.* Crat. 413. D: *ἄκουε δή.* Pol. I. 338. C. II. 358. E: *περὶ τούτου ἄκουε.* IV. 432. E: *ἄκουε εἴ τι ἄρα λέγω.* VI. 487. E: *ἄκουε δ' οὖν τῆς εἰκόνος.* D: *τὸ σοὶ δοκοῦν ἡδέως ἂν ἀκούοιμι.* E: *ἀκούοις ἂν* cet. Theaet. 163. B: *τῷ ὁρᾶν ... ἢ τῷ ἀκούειν.* C. 165. D. 182. D. 186. D. al. Soph. 230. C: *ἀκούειν ... ἡδίστην.* 249. D: *τῶν ... τὸ ὂν κινούντων μηδὲ τὸ παράπαν ἀκούειν* (*audire*, h. e. *probare, assentiri*). Pol. II. 358. D: *ὃν τρόπον ... βούλομαι ... σοῦ ἀκούειν* cet. VI. 506. C: *ἐξὸν παρ' ἄλλων ἀκούειν φανά τε καὶ καλά.* 507. C. Legg. I. 646. B: *σφώ γε ἐθελήσειν προθύμως ἔφατον ἀκούειν.* Menex. 246. C: *αὐτῶν ἀκούειν ἐκείνων ἃ ἂν ἀπαγγέλλω.* Pol. II. 358. C: *ἀκούων Θρασυμάχου* cet. D: *περὶ γὰρ τίνος ἂν μᾶλλον πολλάκις ... χαίροι λέγων καὶ ἀκούων;* 366. C: *ἐπαινουμένης (τῆς δικαιοσύνης) ἀκούοντα.* Epin. 979. E: *μηδὲ σφὼ ... ἀκούοντε.* Hipp. mai. 284. C: *χαίρουσιν ... ἀκούοντες ἐμοῦ.* Pol. I.

327. C: ἦ καὶ δύναισθ' ἂν πεῖσαι μὴ ἀκούοντας; Phil. 58. A: ἤκουον Γοργίου cet. Euthyd. 304. D: ἅ γ' ἤκουον. Prot. 310. E: οὐδ' ἀκήκοα οὐδέν. Pol. II. 358. D: οὐδενός πω ἀκήκοα ὡς βούλομαι. Lach. 194. C: ὃ ... ἐγὼ σοῦ ... καλῶς λέγοντος ἀκήκοα cet. Charm. 163. D: Προδίκου μυρία τινὰ ἀκήκοα ... διαιροῦντος. Menex. 81. A: ἀκήκοα ... ἀνδρῶν ... περὶ τὰ θεῖα πράγματα (λεγόντων). Gorg. 503. C: οὔ καὶ σὺ ἀκήκοας. Pol. VI. 504. E: πάντως αὐτὸ οὐκ ὀλιγάκις ἀκήκοας. Id. 505. A. VIII. 565. E: ἢ οὐκ ἀκήκοας τὸν λόγον; Theag. 122. A: ἐξ ὧν ἐμοῦ ἀκήκοας. Men. 93. D. E. Alc. I. 112. B: περὶ τῶν δικαίων ... ἀκήκοας γοῦν ἄλλων τε πολλῶν καὶ Ὁμήρου. Pol. II. 365. E: οὐκ ἄλλοθέν τοι ... ἴσμεν ἢ ἀκηκόαμεν cet. IV. 433. A: καὶ τοῦτο ἄλλων τε πολλῶν ἀκηκόαμεν cet. Prot. 314. D: οὐκ ἀκηκόατε ὅτι οὐ σχολὴ αὐτῷ; Crat. 413. D: φαίνει μοι ... ταῦτα ... ἀκηκοέναι του. Conv. 192. E. Pol. III. 400. B: οἶμαι δέ με ἀκηκοέναι ... ἐνόπλιόν τέ τινα cet. IX. 583. B: ὡς ... τῶν σοφῶν τινὸς ἀκηκοέναι. X. 613. E: πάντα ἐκεῖνα οἷου καὶ ἐμοῦ ἀκηκοέναι ὡς πάσχουσιν. Ep. VII. 340. C: ὁδόν τε ἡγεῖται θαυμαστὴν ἀκηκοέναι. Demod. 383. B: οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηκοέναι. Crat. 413. D: ὡς οὐκ ἀκηκοὼς λέγω. Conv. 172. B: ἀκηκοὼς Φοίνικος cet. Critia 109. D: τῶν ... δυναστῶν τὰ ὀνόματα ἀκηκοὸς μόνον. Prot. 311. A: ὡς ἐγὼ ἤκουσα. Menex. 246. C. Phaed. 57. A: ἢ ἄλλου του ἤκουσας; Pol. I. 347. E: ἤκουσας ... ὅσα ... ἀγαθὰ διῆλθε; VI. 493. D: ἤδη πώποτέ του ἤκουσας αὐτῶν λόγον διδόντος cet. Euthyd. 304. E. Conv. 214. B: ἄκουσον δή. Pol. II. 358. B: ἄκουσον καὶ ἐμοῦ. V. 477. C. Hipp. mai. 300. E: ἀλλά μου σαφέστερον ἄκουσον ὃ βούλομαι λέγειν. Phaed. 57. A: ἡδέως γὰρ ἂν ἀκούσαιμι. Pol. V. 470. A: σοῦ ... δόξαν ἀποφαινομένου ἡδέως ἂν ἀκούσαιμι. X. 608. D. Lys. 204. B: αὐτοῦ πρῶτον ἡδέως ἀκούσαιμ' ἂν cet. Pol. I. 352. E: ἀκούσαις ἄλλῳ ἢ ὠσίν; Men. 95. B: αὐτῶν ἀκούσαις ὡς διδακτόν. C: ὅτι οὐκ ἄν ποτε αὐτοῦ τοῦτο ἀκούσαις cet. Ion. 536. D: εἴ μου ἀκούσαις λέγοντος περὶ Ὁμήρου. Euthyd. 304. E: οἷάπερ ἀεὶ ἄν τις τῶν τοιούτων ἀκούσαι ληρούντων. Charm. 168. D: οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἀκούσειεν. Lach. 189. C: ἃ ἂν ἀκούσω. Ep. VII. 335. B: ἐάν τε ἀκούσῃ cet. Prot. 314. B: ἴωμεν καὶ ἀκούσωμεν τοῦ ἀνδρός. Conv. 220. C: ἄξιον ἀκοῦσαι. Pol. II. 538. B: ἐπιθυμῶ ... ἀκοῦσαι τί τ' ἔστιν ἑκάτερον cet. Id. D. VII. 538. A: ἢ βούλει ἐμοῦ μαντευομένου ἀκοῦσαι; Euthyd. 278. D: οἷου αὐτοῦ ἐπιθυμῶ ἀκοῦσαι. 304. D: ἄξιόν γ' ἦν ἀκοῦσαι. Lach. 184. D. Hinc ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι et ἀκούειν οὕτως (germ. *wenn man es so hört*, int. *ohne es näher zu prüfen*). Phil. 12. C: ἔστι γὰρ ἀκούειν μὲν οὕτως ἁπλῶς ἕν τι. Euth. 3. B: ἄτοπα ... ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι. Lys. 216. A: εὖ γε ... ὥς γε

οὑτωσὶ ἀκοῦσαι. Prot. 310. A: πολλὰ καὶ εἰπὼν καὶ ἀκούσας al. Phaed. 268. C: ἐκ βιβλίου ποθὲν ἀκούσας. Conv. 192. E: ταῦτα ἀκούσας ἴσμεν ὅτι cet. Pol. I. 336. D. 337. A. VI. 487. D. al. Conv. 176. B: ἀκούσαντα cet. Prot. 314. B: ἀκούσαντες. Pol. VI. 493. C: οὐδ' ἀκούσομαι. Alc. I. 104. E: ἀκούσομαι γάρ. Lach. 189. D. Pol. VIII. 544. C: οὐ χαλεπῶς ... ἀκούσει. Crit. 53. E: ἀκούσει ... πολλὰ καὶ ἀνάξια σαυτοῦ. Alc. I. 104. D: ἀκούσει ... μου ... προθύμως. Menex. 249. D: ἀκούσει αὐτῆς λεγούσης. Pol. VI. 507. C: ἡ ... οὐκ ἀκούσεται. Charm. 168. D: οὐκοῦν, εἴπερ αὐτὴ αὑτῆς ἀκούσεται, φωνὴν ἐχούσης ἑαυτῆς ἀκούσεται; Pol. X. 607. D: εὐμενῶς ἀκουσόμεθα. Legg. I. 646. B. III. 683. C: τῶν νῦν εἰρημένων λόγων οὐ χείρους ... ἀκουσόμεθα. Conv. 218. B: διὸ πάντες ἀκούσεσθε. Apol. 17. B: ὑμεῖς δ' ἐμοῦ ἀκούσεσθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. C: ἀκούσεσθε εἰκῇ λεγόμενα. Theaet. 177. A: ταῦτα ... ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι ἀνοήτων τινῶν ἀκούσονται. Epin. 973. B: ἄτοπον ... ἀκούσεσθαί σε λόγον οἶμαι. Clit. 408. C: ὡς ἀκουσόμενος. Alc. I. 104. D: ὡς ἀκουσομένῳ ... λέγω. Pol. V. 450. D: οὔτε δύσνοι οἱ ἀκουσόμενοι. Euthyd. 283. A: ὡς ... ἀκουσόμενοι θαυμασίους τινὰς λόγους. Pol. I. 327. C: ὡς ... μὴ ἀκουσομένων ... οὕτω διανοεῖσθε. V. 450. B: οὐ λόγων ἀκουσομένους. *Pass.* Pol. VI. 507. C: τὴν μὲν ἀκούειν, τὴν δὲ ἀκούεσθαι. Ib. ἀκοῇ τὰ ἀκουόμενα. VII. 531. C: ἐν ταύταις ταῖς συμφωνίαις ταῖς ἀκουομέναις. A: τὰς ... ἀκουομένας συμφωνίας. Pol. VI. 507. D: ἡ μὲν οὐκ ἀκούσεται, ἡ δὲ οὐκ ἀκουσθήσεται. *ut Latin. *audio*, in eo ponitur quod *fama accepimus*, et in univ. quod *novimus* vel *scimus*. Gorg. 503. C: Θεμιστοκλέα οὐκ ἀκούεις ἄνδρα ἀγαθὸν γεγονότα cet. Theaet. 198. C: ἀκούεις γάρ που τὰς τοιαύτας ἀμφισβητήσεις. Pol. III. 407. A: Φωκυλίδου γὰρ ... οὐκ ἀκούεις πῶς φησί cet. Legg. I. 625. B: ὡς ἀκούομεν. 624. B: ἀκούετε γὰρ τὸ ὄνομα. Alc. I. 112. B: Ὀδυσσείας ... καὶ Ἰλιάδος ἀκήκοας (nisi malis *legisti*). **audio*, h. e. *exaudio*. Legg. XI. 931. C: οὐκ ἄρα τὰ τοιαῦτα ἀκούειν ἐξ ἴσου καὶ νέμειν ἡμῖν αὐτοὺς (τοὺς θεοὺς) ἡγησόμεθα; IV. 712. B: ὁ δὲ (θεὸς) ἀκούσειέ τε καὶ ἀκούσας ἵλεως ... ἡμῖν ἔλθοι. **audio* est quoque *dicor*, *vocor* (velut εὖ et κακῶς ἀκούειν, Latin. *bene* et *male audire*). Pol. VI. 496. A: ἆρ' οὐχ ὡς ἀληθῶς προσήκοντα ἀκοῦσαι σοφίσματα; Lys. 207. A: οὐ τὸ καλὸς εἶναι μόνον ἄξιος ἀκοῦσαι. Hipp. mai. 304. E: κακῶς ... ὑφ' ὑμῶν ἀκούειν καὶ ὀνειδίζεσθαι cet. Crit. 50. E: κακῶς ἀκούοντα (*convicia audientem*) ἀντιλέγειν. Ep. II. 311. C: ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὖ ἀκούσωσιν. — Verbal. Pol. III. 386. A: ἀκουστέον καὶ οὐκ ἀκουστέον. VII. 532. D: οὐ ... μόνον ἀκουστέα.

ἄκρα, ἡ, *culmen*, *vertex*; unde κατ' ἄκρας, *a culmine*, h. e. *funditus*, *penitus*. Legg. X. 909. B: ὅλας οἰκίας καὶ

πόλεις ... κατ' ἄκρας ἐξαιρεῖν. * *promontorium* vel *lingua terrae in fretum excurrens.* Critia 111. A: *πᾶσα ἀπὸ τῆς ἄλλης ἠπείρου μακρὰ προτείνουσα εἰς τὸ πέλαγος οἷον ἄκρα κεῖται.*

ἀκραιφνής, ὁ ἡ, *non mixtus, sincerus, purus.* Ax. 366. A: *τὰ δὲ ἀλγεινὰ ἀκραιφνῆ.*

ἀκράτεια et *ἀκρατία* (libri etiam *ἀκρασία*: *dissoluta impudensque licentia?* v. Schneid. ad Plat. Civit. V. II. p. 53 sq. Cf. Lobeck. ad Phryn. p. 524 sq.), *intemperantia, incontinentia.* Tim. 86. D: *ἡδονῶν ἀκρατία.* Def. 416.: *ἀκρασία λόγου ἄλογος.* Gorg. 525. A: *ὑπὸ ἐξουσίας καὶ ... ὕβρεως καὶ ἀκρατίας* (v. *ἀκρασίας*). Pol. V. 461. B: *ὑπὸ σκότου μετὰ δεινῆς ἀκρατείας* (al. *ἀκρατίας*, v. *ἀκρασίας*). Legg. X. 886. A: *ἀκρατείᾳ ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν.* I. 636. C: *δι' ἀκράτειαν ἡδονῆς.* V. 734. B: *δι' ἀμαθίαν ἢ δι' ἀκράτειαν.* XI. 934. A: *δι' ἀκράτειαν ἡδονῶν ἢ λυπῶν.* Eryx. 397. B. Legg. X. 908. C: *ἀκράτειαί τε ἡδονῶν καὶ λυπῶν.*

ἀκρατής, ὁ ἡ, *intemperans, impotens.* Legg. IX. 869. A: *ἀκρατὴς θυμοῦ.* Soph. 252. C: *ὧν ἀκρατεῖς ὄντες εἴργεσθαι* cet. Eryx. 397. A: *δοκοῦσί τινές σοι ἀκρατεῖς εἶναι ἄνθρωποι;*

ἄκρατος, ὁ ἡ, *non mixtus* s. *temperatus*, h. e. *purus, merus* (ut *οἶνος*); dein *sincerus, simplex.* Legg. IV. 723. A: *νόμος ἄκρατος.* Pol. II. 382. C: *οὐ πάνυ ἄκρατον ψεῦδος.* VIII. 562. D: (*ὅταν*) *ἀκράτου αὐτῆς* (*τῆς ἐλευθερίας*) *μεθυσθῇ.* Legg. VII. 793. A: *τὸν λύπης τε καὶ ἡδονῆς ἀκράτου βίον φεύγειν.* Pol. III. 410. D: *οἱ ... γυμναστικῇ ἀκράτῳ χρησάμενοι.* Legg. VII. 722. C: *ἀκράτῳ μόνον τῇ βίᾳ.* I. 637. E: *Σκύθαι ... ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι.* Pol. III. 397. D: *τὸν τοῦ ἐπιεικοῦς μιμητὴν τὸν ἄκρατον.* (VII. 535. B. pro *ἄκρατον* nunc scribitur *ἄρρατον*). Legg. VII. 823. A: *ὃς ἂν ... διεξέλθῃ τὸν βίον ἄκρατον.* Pol. II. 379. D: *ἄκρατα τὰ ἕτερα.* Tim. 57. C: *ὅσα ... ἄκρατα καὶ πρῶτα σώματα.* Pol. III. 397. D: *ἢ τῶν ἀκράτων τὸν ἕτερον ἢ τὸν κεκραμένον.* Ax. 370. D: *ἀκράτους* (*ἡδονὰς*) *ἁπασῶν ἀλγηδόνων.* Phil. 53. A: *τὸ ἀκρατέστατον* (tamquam a v. *ἀκρατής* ductum. V. Matth. Gr. gr. p. 251 sq.), *ἐν ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ... ἂν εἴη.* * *germanus, perfectus* vel *summus.* Pol. VIII. 545. A: *πῶς ... ἡ ἄκρατος δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν τὴν ἄκρατον ἔχει.* VI. 491. E: *ἢ οἴει ... τὴν ἄκρατον πονηρίαν ἐκ φαύλης ... φύσεως ... γίγνεσθαι;* * *immoderatus.* Phil. 64. E: *ἀλλά τις ἄκρατος ξυμπεφορημένη ἡ τοιαύτη γίγνεται ... ξυμφορά.* Legg. VI. 773. A: *τὸ ... ὁμαλὸν καὶ ξύμμετρον ἀκράτου μυρίον* (v. *μυρίῳ*) *διαφέρει πρὸς ἀρετήν.*

ἀκράτωρ, ὁ ἡ, *impotens.* Pol. IX. 579. C: *ὃς ἂν ... ἑαυτοῦ ὢν ἀκράτωρ ἄλλων ἐπιχειρήσῃ ἄρχειν.* Ib. *κάμνοντι σώματι καὶ ἀκράτορι ἑαυτοῦ* cet. Critia 121. A: *διὰ πλοῦτον ἀκράτορες αὑτῶν ὄντες* (v. *οὐδ' ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἀμβλυώττοντες*).

ἀκράτως legitur Legg. V. 731. D., ubi scribendum videtur ἀνιάτως.

ἀκρατῶς, *intemperanter.* Legg. IV. 710. A: ἀκρατῶς ἔχειν πρὸς τὰς ἡδονάς.

ἀκράχολος et ἀκρόχολος, ὁ ἡ, *is cui subito bilis commovetur, qui repente ad iram concitatur.* Pol. III. 411. C: ἀκρόχολοι ... καὶ ὀργίλοι ἀντὶ θυμοειδοῦς γεγένηνται. Legg. VII. 791. D: ὡς ἡ ... τρυφὴ δύςκολα καὶ ἀκράχολα ... τὰ τῶν νέων ἤθη ἀπεργάζεται.

ἀκραχολῶ (v. ἀκράχολος), *subito irascor.* Legg. V. 731. D: τὸν θυμὸν πραΰνειν καὶ μὴ ἀκραχολοῦντα ... διατελεῖν.

ἀκρίβεια, ἡ, *diligentia, accuratio.* Phil. 56. C: ἐλάττονος ἀκριβείας μετισχούσας. Pol. VI. 504. B: τῆς ἀκριβείας ... ἐλλιπῆ. Legg. VII. 818. A: ὡς ἀκριβείας ἐχόμενα. XII. 967. B: ὅσοι τῆς ἀκριβείας αὐτῶν ἥπτοντο. Hipp. mai. 295. A: ἀκριβέστερον ... τῆς ἁπάσης ἀκριβείας. Phaedr. 271. A: πάσῃ ἀκριβείᾳ γράψει. Phil. 57. D: ἀμήχανον ἀκριβείᾳ (ὁρμήν). 56. B: τὰ πολλὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ πορίζοντα. Legg. VII. 809. E: πότερον εἰς ἀκρίβειαν τοῦ μαθήματος ἰτέον. Epin. 991. C. Euthyd. 288. A. Pol. VI. 504. E: τῶν μεγίστων μὴ μεγίστας ἀξιοῦν εἶναι καὶ τὰς ἀκριβείας. Legg. IX. 855. B: τὰς ... εἰς ταῦτα ἀκριβείας ... νομοφύλακες σκοποῦντες cet. Inde δι᾽ ἀκριβείας, *accurate, diligenter:* Theaet. 184. C. Polit. 295. B. Pol. III. 414. A. Tim. 23. D. 52. C. 56. C. 73. B. 89. D. Legg. VI. 763. B. VII. 807. B. 818. A. IX. 876. C: διὰ πάσης ἀκριβείας. Similiter εἰς τὴν ἀκρίβειαν vel εἰς ἀκρίβειαν, velut Gorg. 487. C: εἰς τὴν ἀκρίβειαν φιλοσοφεῖν (Id. Epin. 983. C. Riv. 136. A.), et πρὸς τὴν ἀκρίβειαν, Legg. VI. 769. D. * *tenuitas, paucitas.* Legg. VIII. 844. B: ἐὰν ... δι᾽ ἀκριβείας ᾖ καὶ τοῖς γείτοσι (τὸ ὕδωρ).

ἀκριβής, ὁ ἡ, *accuratus, exactus, iustus, perfectus.* Pol. I. 342. D: ὁ ἀκριβὴς ἰατρός. Ib. ὁ κυβερνήτης ὁ ἀκριβής. Legg. I. 628. D: οὔτ᾽ ἂν νομοθέτης ἀκριβής. Pol. I. 342. B: ἕωςπερ ἂν ᾖ ἑκάστη ἀκριβὴς ὅλη ἥπερ ἐστι. Legg. VI. 768. C: ἡ δικῶν ἀκριβὴς νόμων θέσις. XI. 930. C: παίδων ... ἱκανότης ἀκριβής. Legg. VI. 757. E: τὸ ... ξύγγνωμον τοῦ τελέου καὶ ἀκριβοῦς ... ἐστὶ παρατεθραυμένον. Pol. I. 431. B: τὸν ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἢ τὸν ἀκριβεῖ λόγῳ. C: ὁ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ ἰατρός. 342. B: σκοπεῖ ἐκείνῳ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ. Hipp. mai. 284. E. Pol. I. 340. E: κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον. Phaed. 65. B: ὅτι οὔτ᾽ ἀκούομεν ἀκριβὲς οὐδὲν cet. Phil. 58. C: τίς ... τὸ σαφὲς καὶ τἀκριβὲς ... ἐπισκοπεῖ. Polit. 284. D: πρὸς τὴν περὶ αὐτὸ τἀκριβὲς (ἀκριβῆ?) ἀπόδειξιν. Tim. 23. E: τὸ ... ἀκριβὲς περὶ πάντων ἐφεξῆς ... δίειμεν. 38. B: ὧν οὐδὲν ἀκριβὲς (v. ἀκριβῶς) λέγομεν. Critia 107. C: ἅτε οὐδὲν εἰδότες ἀκριβὲς περὶ τῶν τοιούτων. Legg. VI.

768. D: τὸ ... ὅλον καὶ ἀκριβὲς ... οὐκ ἔστι γενέσθαι σαφές cet. 762. D: τούτων ... οἱ νομοφύλακες ἐπίσκοποι ἀκριβεῖς ἔστωσαν. Theaet. 148. C: τὴν ἐπιστήμην ... σμικρόν τι οἴει εἶναι ἐξευρεῖν καὶ οὐ τῶν πάντῃ ἀκριβῶν (v. ἄκρων). Pol. III. 395. C: τοὺς φύλακας ... δεῖν εἶναι δημιουργοὺς ἐλευθερίας ... πάνυ ἀκριβεῖς. Phil. 57. E: ταύτας ... λέγομεν ἐπιστήμας ἀκριβεῖς μάλιστ' εἶναι. 61. D: τέχνη τέχνης ἀκριβεστέρα. Legg. XII. 965. B: ἀκριβεστέρα σκέψις θέα τ' (v. ἀκριβεστέραν σκέψιν θετέον) cet. II. 670. E: ἀκριβεστέραν ... παιδείαν. XII. 965. B. Parm. 134. C: πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ cet. Legg. XII. 964. D: τοὺς φύλακας ἀκριβεστέρους τῶν πολλῶν περὶ ἀρετῆς. X. 902. E: οἳ ... τόσῳ ἀκριβέστερα καὶ τελεώτερα ... σμικρὰ καὶ μεγάλα ἀπεργάζονται. Parm. 134. D: αὐτὴ ... ἡ ἀκριβεστάτη δεσποτεία καὶ αὐτὴ ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη. Pol. I. 340. E: τὸ ... ἀκριβέστατον ἐκεῖνο τυγχάνει ὂν cet. 341. B: τὸν τῷ ἀκριβεστάτῳ λόγῳ ἄρχοντα ὄντα. Phil. 59. A: σαφὲς ... τῇ ἀκριβεστάτῃ ἀληθείᾳ. Parm. 134. C: ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην. Phil. 23. A: τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον. Pol. VI. 503. B: ὅτι τοὺς ἀκριβεστάτους φύλακας φιλοσόφους δεῖ καθεστάναι. Phil. 56. C: ταύτας ἀκριβεστάτας εἶναι τέχνας cet. Pol. VI. 484. C: θεώμενοι ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα. **tenuis*, *restrictus* (ut vern. *genau*). Prot. 338. A: τὸ ἀκριβὲς τοῦτο εἶδος τῶν διαλόγων ζητεῖν τὸ κατὰ βραχὺ λίαν.

ἀκριβολογοῦμαι, *exacte* vel *diligenter expono* vel *constituo*, *curo*; etiam *exacte excutio*, *ad vivum reseco*. Pol. I. 340. E: ἐπειδὴ καὶ σὺ ἀκριβολογεῖ. Crat. 415. A: μὴ λίαν ... ἀκριβολογοῦ. Pol. III. 403. D: παραδοίημεν αὐτῇ τὰ περὶ τὸ σῶμα ἀκριβολογεῖσθαι.

ἀκριβῶ, *probe calleo* s. *scio*. Charm. 156. A: καὶ τοὔνομά μου σὺ ἀκριβοῖς;

ἀκριβῶς, *accurate*, *diligenter*, *plane*. Prot. 329. C: ταῦτ' οὖν αὐτὰ δίελθέ μοι ἀκριβῶς τῷ λόγῳ. Phaedr. 262. A: τὴν ὁμοιότητα ... ἀκριβῶς διειδέναι. 264. C: ἀκριβῶς διιδεῖν. 273. A: τόν γε Τισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς. Soph. 243. B: ἀκριβῶς ... ᾤμην ξυνιέναι. Polit. 292. A: τοὺς νόμους ἀκριβῶς φυλάττον. 295. A: ἀκριβῶς ἐνὶ ἑκάστῳ τὸ προσῆκον ἀποδιδόναι. 301. D. Pol. I. 336. D: σαφῶς μοι καὶ ἀκριβῶς λέγε. 345. C: ἀκριβῶς φυλάξαι. 346. B: ἀκριβῶς διορίζειν. D: ἀκριβῶς σκοπεῖσθαι. III. 403. C: ἀκριβῶς τρέφεσθαι. IV. 435. D. VIII. 548. D. IX. 573. C. Critia 107. D. Legg. IV. 720. C. VII. 793. E. 807. E. VIII. 838. A. 846. D. IX. 859. B. 867. D. XI. 919. E. XII. 965. C. al. Polit. 273. B: ἀκριβέστερον ἀπετέλει. Phil. 57. C: τὸ σαφὲς ... πότερον ἡ τῶν φιλοσοφούντων (τέχνη) ... ἀκριβέστερον ἔχει. Pol. IV. 436. C: ἀκριβέστερον ὁμολογησώμεθα. VI. 491. C. X. 598. D. Tim. 44. C. Legg. VI.

783. C. VII. 818. E. Hipp. mai. 295. A. Ax. 369. A. Phaed. 58. D: *ὡς ἂν δύνῃ ἀκριβέστατα διελθεῖν πάντα.* 65. E: *ἀκριβέστατα ... διανοηθῆναι.* 88. E. Pol. VI. 484. C: *ὡς οἷόν τε ἀκριβέστατα.* 504. E: *ὅπως ὅτι ἀκριβέστατα ... ἕξει.* VII. 522. B: *ἀκριβέστατα ... ἀναμιμνήσκεις με.* 529. D. Hipp. mai. 285. C: *ἃ σὺ ἀκριβέστατα ἐπίστασαι* cet.

ἄκριτος, ὁ ἡ, non discretus, confusus. Gorg. 465. D: *ἀκρίτων ὄντων τῶν τε ὑγιεινῶν καὶ ἰατρικῶν καὶ ὀψοποιικῶν.* **non iudicatus.* Tim. 51. C: *τὸ παρὸν ἄκριτον καὶ ἀδίκαστον ἀφέντα.* **indemnatus (indicta causa).* Hipp. mai. 292. B: *ἢ καὶ σύ με ἄκριτον τυπτήσεις;* Ax. 368. E: *κατεχειροτόνησαν τῶν ἀνδρῶν ἄκριτον θάνατον.*

ἀκροατής, ὁ, auditor. Pol. VII. 536. C: *ὥς γ' ἐμοὶ ἀκροατῇ.* Gorg. 457. D: *τοιούτων ἀνθρώπων ... ἀκροαταὶ γενέσθαι.* Pol. VI. 498. A: *ἐὰν καὶ ἄλλων ... ἐθέλωσιν ἀκροαταὶ γίγνεσθαι.* Legg. II. 668. C: *ποιηταί τε καὶ ἀκροαταὶ καὶ ὑποκριταί.* Apol. 24. E: *οἵδε οἱ ἀκροαταὶ βελτίους ποιοῦσιν.* Riv. 133. A. Soph. 237. C: *συννοήσαντά τινα ... τῶν ἀκροατῶν.* Prot. 337. A: *κοινοὺς ... εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατάς.* Legg. VII. 797. D: *οὐ φαύλους ... ἡμᾶς ἂν ἀκροατὰς πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον ἔχοις* cet.

ἀκροβολισμός, ὁ, iaculatio. Legg. VII. 804. C: *τοξικῆς τε καὶ τῶν ἄλλων ἀκροβολισμῶν ἕνεκα.*

ἀκρόδρυον, τό, arbor fructifera. Critia 115. B: *δυσθησαύριστος ἀκροδρύων καρπός.*

ἀκροθίνιον, τό, primitiae; in univ. *quod diis consecratur.* Legg. XII. 946. B: *ἀποφήνασα ... ἄνδρας τοὺς ἀρίστους τρεῖς, ἀκροθίνιον Ἀπόλλωνι ... καὶ Ἡλίῳ.*

ἄκρον, τό, extremitas, summum, fastigium, vertex; etiam *summus gradus.* Phaedr. 247. B: *ἡνίκ' ἂν πρὸς ἄκρῳ γένωνται.* Prot. 340. D: *ὅταν δέ τις αὐτῆς εἰς ἄκρον ἵκηται* (Hes. Cf. Legg. IV. 719. A.). Polit. 268. E: *ἐπ' ἄκρον ἀφικνεῖσθαι.* Tim. 20. A: *φιλοσοφίας ... ἐπ' ἄκρον ἁπάσης ἐλήλυθε.* Legg. III. 693. D: *τὴν μὲν (μοναρχίας) τὸ Περσῶν γένος ἄκρον ἔχειν.* 701. E: *ἐπὶ ... τὸ ἄκρον ἀγαγόντων ἑκατέρων, τῶν μὲν δουλείας, τῶν δὲ τοὐναντίου.* Ion. 537. B: *ἄκρον ἱκέσθαι* (Hom.). Ep. VII. 351. C: *ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν.* Pol. X. 616. C: *ἐκ ... τῶν ἄκρων.* Critia 110. D: *μέχρι τοῦ Κιθαιρῶνος καὶ Πάρνηθος τῶν ἄκρων.* (118. B. pro *ἀπὸ τῶν ἄκρων* nunc scribitur *ἀπὸ τῶν ἄρκτων*). Soph. 220. D: *ὡς ἐχόντων ἐν ἄκροις ἄγκιστρα καὶ τῶν τριοδόντων.* Phaed. 109. D: *ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς θαλάττης ἀφιγμένος.* E: *εἴ τις αὐτοῦ ἐπ' ἄκρα ἔλθοι.* Pol. X. 616. C: *τὰ ἄκρα ... τῶν δεσμῶν.*

ἀκρόπολις, ἡ, summa urbs, arx. Critia 116. C: *τὰ τῆς ἀκροπόλεως ἐντὸς βασίλεια.* 117. D: *πρὸς (v. πρὸ) τῆς ἀκροπόλεως.* Ib. *ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως.* Ep. VII. 348.

A: *κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας.* 349. C. E. Legg. XII. 969. C: *ἐν ἀκροπόλει τῆς χώρας.* Ep. III. 315. E: *διὰ τὸ μένειν ἐν ἀκροπόλει.* Prot. 321. D: *εἰς ἀκρόπολιν ... εἰςελθεῖν.* Critia 116. B: *περὶ αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν.* Legg. V. 745. B: *Ἀθηνᾶς ἱερόν, ἀκρόπολιν ὀνομάζοντα.* Ep. VII. 329. E: *εἰς ἀκρόπολιν ἀγαγών.* **arx Athenarum* (in qua aerarium erat). Critia 111. E: *τὸ τῆς ἀκροπόλεως εἶχε τότε οὐχ, ὡς τὰ νῦν ἔχει.* 112. C: *κατὰ τὸν τῆς νῦν ἀκροπόλεως τόπον.* Men. 89. B: *οὓς ἡμεῖς ... ἐφυλάττομεν ἂν ἐν ἀκροπόλει κατασημηνάμενοι πολὺ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.* Id. De virt. 379. B. Euth. 6. C: *ὁ πέπλος ... ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν.* **summum, caput* (tamquam arx corporis). Tim. 70. A: *ὅποτ' ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῷ ἐπιτάγματι ... μηδαμῇ πείθεσθαι ἑκὸν ἐθέλοι.* Etiam ad animum transfertur. Pol. VIII. 560. B: *τελευτῶσαι ... κατέλαβον τὴν τοῦ νέου τῆς ψυχῆς ἀκρόπολιν.*

ἄκρος, α, ον, summus, extremus, altissimus; etiam *perfectus, princeps,* et simpl. *bonus, peritus.* Theaet. 201. C: *δικαστὴς ἄκρος.* Pol. II. 360. E: *κυβερνήτης ἄκρος ἢ ἰατρός.* Legg. IV. 710. D: *μετὰ νομοθέτου γε ἄκρου.* Lach. 183. E: *ἕως ἄκρου τοῦ στύρακος ἀντελάβετο.* Critia 114. B: *λῆξιν ... ἄκρας τῆς νήσου ... εἰληχότι.* Lach. 183. B: *οὐδὲ ἄκρῳ ποδὶ ἐπιβαίνοντας.* Legg. XI. 918. C: *ἄκρᾳ τροφῇ τεθραμμένον.* XII. 964. E: *τοὺς ... νέους οἷον ἐν ἄκρᾳ κορυφῇ ἀπειλημμένους.* Tim. 90. A: *ἐπ' ἄκρῳ τῷ σώματι.* Legg. VII. 823. A: *τὸν ... ἄκρον πολίτην.* XII. 965. B: *τόν γε πρὸς ἕκαστα ἄκρον δημιουργόν* cet. Riv. 135. C: *τέκτονα ... ἄκρον.* Phaedr. 247. B: *ἄκραν ὑπὸ τὴν οὐράνιον ἁψῖδα.* Polit. 268. E: *ἐπ' ἄκρον ἀφικνεῖσθαι τὸ ζητούμενον.* Phaed. 90. A: *ὅτι ... τὰ ἄκρα τῶν ἐσχάτων σπάνια καὶ ὀλίγα.* Theaet. 152. E: *τῶν ποιητῶν οἱ ἄκροι τῆς ποιήσεως ἑκατέρας.* Polit. 292. E: *ἄκροι πεττευταί.* Theaet. 148. C: *τῶν πάντῃ ἄκρων* (libri *ἀκριβῶν*). Pol. II. 366. B: *ὡς ὁ τῶν πολλῶν τε καὶ ἄκρων λεγόμενος λόγος.* III. 405. A: *ἰατρῶν καὶ δικαστῶν ἄκρων.* V. 459. B: *ὡς ... σφόδρα ἡμῖν δεῖ ἄκρων εἶναι τῶν ἀρχόντων.* Tim. 36. A: *τὴν μὲν ταὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσαν.* Epin. 991. A. Ep. VII. 344. D: *εἴτ' ... ἔγραψέ τι τῶν περὶ φύσεως ἄκρων καὶ πρώτων.* Pol. VI. 499. C: *ἄκροις εἰς φιλοσοφίαν.* V. 478. E: *τοῖς ... ἄκροις τὰ ἄκρα ... ἀποδιδόντες.* Tim. 76. E: *τρίχας ὄνυχάς τε ἐπ' ἄκροις τοῖς κώλοις ἔφυσαν.* Legg. VI. 753. E: *οὐ φαύλους, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ἄκρους.* VIII. 833. E: *τοὺς περὶ ὁπλομαχίαν ἄκρους.* Prot. 352. A: *ἰδὼν ... τὰς χεῖρας ἄκρας.* Pol. II. 363. B: *ἄκρας ... φέρειν βαλάνους* (Hom.). Tim. 75. D: *τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς ξυνέδησεν.* Phaedr. 264. C: *μέσα τ' ἔχειν καὶ ἄκρα.* Superl. *summus;* etiam *praestantissimus.* Pol. V. 459. E: *εἰ μέλλει τὸ ποίμνιον ὅτι ἀκρότατον εἶναι.* VIII. 564. A: *ἐξ, οἶμαι,*

τῆς ἀκροτάτης ἐλευθερίας δουλεία πλείστη cet. Legg. V. 730. E: τὸν ... μεταδιδόντα ὡς ἀκρότατον χρὴ τιμᾶν. Theaet. 148. C: καὶ μάλα γε τῶν ἀκροτάτων. Legg. X. 906. B: τῶν παντάπασιν ἀκροτάτων δεσποτῶν. VI. 765. E: ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀκροτάτων ἀρχῶν πολὺ μεγίστην. Phil. 45. A: εἰς τὰς ἀκροτάτας (ἡδονάς).

ἀκροσφαλής, ὁ ἡ, *proclivis ad lapsum, morbum al.* Pol. III. 404. B: μὴ ἀκροσφαλεῖς εἶναι πρὸς ὑγίειαν.

ἀκροχειρίζομαι, *summis manibus luctor.* Alc. I. 107. E: τίσι χρὴ προσπαλαίειν καὶ τίσιν ἀκροχειρίζεσθαι.

ἀκρόχολος, v. ἀκράχολος.

ἀκροῶμαι, *attente audio, ausculto.* Gorg. 499. B: πάλαι τοι σοῦ ἀκροῶμαι ... καθομολογῶν. Euthyd. 304. D: οὐδὲν ἀκροᾷ τῶνδε τῶν σοφῶν; Hipp. mai. 285. D: ἀλλὰ τί μήν ἐστι ἃ ἡδέως σου ἀκροῶνται. Ib. πάσης τῆς ἀρχαιολογίας ἥδιστα ἀκροῶνται. Lys. 205. D: ἃ ... ἀναγκάζει καὶ ἡμᾶς ἀκροᾶσθαι. Menex. 235. A: ἕστηκα ἀκροώμενος. Eryx. 403. D: τούτους τοὺς λόγους ἀκροώμενος. Ib. ἐμοῦ χαίρειν ἀκροώμενος. Pol. X. 608. A: εὐλαβητέον αὐτὴν τῷ ἀκροωμένῳ. 605. C: οἱ ... ἀκροώμενοι Ὁμήρου. Legg. VII. 800. D: τὰς τῶν ἀκροωμένων ψυχάς. Eryx. 397. D: εὐδοκίμησε παρὰ τοῖς ἀκροωμένοις. Menex. 236. A: Ἀσπασίας ... ἠκροώμην περαινούσης ἐπιτάφιον λόγον. Lys. 207. B: οὕτω προσεστὼς ἠκροᾶτο. 213. D. Sis. 387. B: αὐτοὶ ... ἠκροώμεθα τἀνδρός. Ion. 530. D: ἀκροάσασθαί σου. Pol. X. 608. A: ἀκροασόμεθ' αὐτῆς. Apol. 37. D: λέγοντος ἐμοῦ ἀκροάσονται οἱ νέοι. Demod. 383. B: τοὺς δικαστὰς ἀκροάσεσθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων. **dicto sum audiens, obedio.* Gorg. 488. C: δεῖ ἀκροᾶσθαι τοῦ ἰσχυροτέρου τοὺς ἀσθενεστέρους.

ἄκρως, *perfecte.* Pol. VIII. init.: τῇ μελλούσῃ ἄκρως οἰκεῖν πόλει.

ἀκρωτήριον, τό, *extremitas.* Legg. XII. 942. E: ταῦτα (caput et pedes) ... ἀκρωτήρια ὄντα σωζόμενά τε ἔχει μεγίστην δύναμιν παντὸς τοῦ σώματος. **fastigium.* Critia 116. D: πλὴν τῶν ἀκρωτηρίων, τὰ δὲ ἀκρωτήρια χρυσῷ (περιήλειψαν).

ἀκταίνω, *exsulto.* Legg. II. 672. C: pro ὅταν ἀποκτείνῃ τις libri MSS. dant ὅταν ἀκταινώσῃ ἑαυτό; unde suspicor scribendum esse: ὅταν ἀκταίνῃ τις, αὐτὸ τάχιστα ἀτάκτως αὖ πηδᾷ.

ἄκτητος, ὁ ἡ, dicitur res *cuius possessio non est expetenda.* Hipp. min. 374. E: τὰς ... μὲν ἀκόντως κακὰ ἐργαζομένας (αἰσθήσεις) ἀκτήτους εἶναι ὡς πονηρὰς οὔσας, τὰς δὲ ἑκουσίως κτητὰς ὡς ἀγαθὰς οὔσας.

ἀκτίν vel ἀκτίς, ἡ, *radius.* Ax. 371. D: εὔκρατος ἀὴρ χεῖται ἁπαλαῖς ἡλίου ἀκτῖσιν ἀνακιρνάμενος. Tim. 78. D: τὰς ... ἐντὸς τοῦ πυρὸς ἀκτῖνας διαδεδεμένας. (Pol. VII. 540. A: pro τὴν τῆς ψυχῆς ἀκτῖνα nunc scribitur τ. τ. ψυχῆς αὐγὴν.)

ἄκυρος, ὁ ἡ, *potestate* vel *auctoritate carens*. Legg. IV. 715. D: ἐν ᾗ (πόλει) ... ἂν ἀρχόμενος ᾖ καὶ ἄκυρος νόμος. XI. 929. E: ἄκυρος ἔστω τῶν αὑτοῦ καὶ τὸ σμικρότατον διατίθεσθαι. Theaet. 169. E: τάχ' ἄν τις ἡμᾶς ἀκύρους τιθείη τῆς ὑπὲρ ἐκείνου ὁμολογίας. **irritus* (germ. *ungültig*). Legg. XII. 954. E: ἀτελῆ καὶ ἄκυρον γίγνεσθαι τὴν δίκην. Prot. 356. D: ἄκυρον ... ἂν ἐποίησε τοῦτο τὸ φάντασμα (Latin. *irritum facere*). Crit. 50. B: ἐν ᾗ ἂν αἱ ... δίκαι ... ὑπὸ ἰδιωτῶν ἄκυροί τε γίγνωνται καὶ διαφθείρωνται. Theaet. 178. D: τοῦ μέλλοντος ἑστιάσεσθαι ... ἀκυροτέρα ἡ κρίσις τῆς τοῦ ὀψοποιοῦ περὶ τῆς ἐσομένης ἡδονῆς.

ἀκωλύτως, *sine impedimento*. Crat. 415. D: τὸ ἀσχέτως καὶ τὸ ἀκωλύτως ἀεὶ ῥέον.

ἄκων, ουσα, ον, *invitus*. Parm. 137. A: ἄκων ... εἰς τὸν ἔρωτα ... ἰέναι. Crat. 427. D: πότερον ἑκὼν ἢ ἄκων ... περὶ αὐτῶν λέγει. Phil. 22. B: ἐλάμβανεν ἄκων ἐξ ἀγνοίας cet. Pol. VI. 507. A: μή πῃ ἐξαπατήσω ὑμᾶς ἄκων. Legg. V. 734. B: πᾶς ἐξ ἀνάγκης ἄκων ἐστὶν ἀκόλαστος. IX. 860. D: ὁ ... κακὸς ἄκων τοιοῦτος. 865. A: εἴ τις ... ἄκων ... ἀπέκτεινέ τινα φίλον (al. φίλιον). D. 866. B. C. Alc. I. 117. A. Hipp. min. 367. A. 370. E: οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς ... ἀλλ' ἄκων. Crit. 48. E: ἀλλὰ μὴ ἄκοντος. Pol. VII. 520. B: ἀκούσης τῆς ἐν ἑκάστῃ πολιτείας. Crit. 52. C: ἀκούσης τῆς πόλεως. Phaedr. 254. C: τὸν ... ὑβριστὴν μάλ' ἄκοντα. Theaet. 206. B: ἑκόντα ἢ ἄκοντα παίζειν. Pol. I. 331. B: τὸ ... μηδὲ ἄκοντά τινα ἐξαπατῆσαι. Legg. VIII. 846. A: ὅσα τις ἂν ἑκὼν ἄκοντα βλάπτῃ. Soph. 228. C: ψυχὴν ... ἴσμεν ἄκουσαν πᾶσαν πᾶν ἀγνοοῦσαν. Prot. 345. E: ὅτι πάντες οἱ τὰ αἰσχρὰ καὶ κακὰ ποιοῦντες ἄκοντες ποιοῦσι. Pol. I. 336. E: ὅτι ἄκοντες ἁμαρτάνομεν. II. 358. C. 359. B. III. 413. A. V. 454. B. Critia 106. B. Legg. III. 700. E. IX. 860. D. Hipp. mai. 296. B. C. Hipp. min. 371. E. 372. D. Crit. 48. E. Polit. 293. C: ἐάν τε ἀκόντων ἄρχωσιν. C. Legg. VIII. 832. C: ἀκόντων ἑκοῦσα ἄρχει. IX. 865. B. Crit. 48. E: ἀκόντων Ἀθηναίων. Hipp. min. 372. A. E. Phil. 14. C: ἀνθρώποις ... ἑκοῦσί τε καὶ ἄκουσιν. Legg. I. 632. B. Hipp. min. 372. A. Prot. 318. E: ἄκοντας ... ἐμβάλλουσιν εἰς τὰς τέχνας. Gorg. 509. E: ἄκοντας τοὺς ἀδικοῦντας πάντας ἀδικεῖν. Polit. 293. B. Legg. IX. 860. D: ἄκοντας ἀδικεῖν πάντας. E. al.

ἀλαζονεία, ἡ, *iactantia*, *insolentia*. Def. 416. A: ἕξις προσποιητικὴ ἀγαθοῦ cet. Phaedr. 253. E: ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἑταῖρος. Gorg. 525. A: πάντα σκολιὰ ὑπὸ ψεύδους καὶ ἀλαζονείας. Hipp. min. 371. A: ὅς ἦν οὕτω γόης καὶ ἐπίβουλος πρὸς τῇ ἀλαζονείᾳ. Etiam chordis tribuitur ἀλαζονεία vagantibus, nec certum vel iustum sonum edentibus. Pol. VII. 531. B: ἐξαρνήσεως καὶ ἀλαζονείας χορδῶν.

ἀλαζονεύομαι, *falso iacto*, *mentior*. Hipp. min. 371. A: πρὸς τὸ ῥᾳδίως λανθάνειν αὐτὸν ἀλαζονευόμενος.

ἀλαζών, *iactans*, *vanus*. Pol. VI. 486. B: ὁ κόσμιος ... μηδ' ἀνελεύθερος μηδ' ἀλαζών. Euthyd. 283. C: ἔστι ... οὐκ ἀλαζών. Pol. VI. 490. A: ἀλαζόνι ὄντι μηδαμῇ μετεῖναι φιλοσοφίας ἀληθινῆς. Hipp. min. 369. E: εἰς τὸν Ὀδυσσέα ... ὡς ἀλαζόνα ὄντα. Eryx. 399. C: σοφιστὴν καὶ ἀλαζόνα. Pol. VIII. 560. C: ψευδεῖς ... καὶ ἀλαζόνες ... λόγοι τε καὶ δόξαι cet. Demod. 385. C: ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἀλαζόνες καὶ πονηροί. Phaed. 92. D: ἐγὼ ... τοῖς διὰ τῶν εἰκότων τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγοις ξύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσι. Lys. 218. D: μὴ ὥσπερ ἀνθρώποις ἀλαζόσι λόγοις τισὶ τοιούτοις ψευδέσιν ἐντετυχήκαμεν. Charm. 173. C: τοὺς ... ἀλαζόνας ἀποτρέπειν. Hipp. min. 371. D: λοιδοροῦντα τοὺς ἀλαζόνας. Phil. 65. C: ἡδονὴ ... ἁπάντων ἀλαζονέστατον.

ἀλαθέως, i. q. ἀληθῶς. Prot. 339. B: ἄνδρα ἀγαθὸν ... ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπόν (Simon.).

ἀλγεινός, *ή*, *όν*, *dolorem afferens*; *acerbus*, *molestus*, *gravis*. Tim. 81. E: θάνατος ... ὁ ... κατὰ νόσους ... ἀλγεινὸς καὶ βίαιος. Legg. V. 735. D: ἔστι δ' ὁ ... ἄριστος (καθαρμὸς) ἀλγεινός. Gorg. 476. C: βαθὺ τὸ τμῆμα ἢ ἀλγεινόν. 479. A: ὅτι ἀλγεινόν (τὸ τέμνεσθαι). Phil. 32. C: τὸ ... πρὸ τῶν λυπηρῶν φοβερὸν καὶ ἀλγεινόν. Pol. IX. 584. A: παρὰ τὸ ἡδὺ ἀλγεινόν. Tim. 64. D: τὸ ... παρὰ φύσιν καὶ βίαιον γιγνόμενον ἀθρόον παρ' ἡμῖν πάθος ἀλγεινόν. 81. E: πᾶν ... τὸ ... παρὰ φύσιν ἀλγεινόν. 77. B: αἰσθήσεως ... ἡδείας καὶ ἀλγεινῆς μετὰ ἐπιθυμιῶν. Crat. 419. C: ἀπὸ τοῦ ἀλγεινοῦ ὠνομασμένον (ἀλγηδών). Ax. 368. C: τὴν ... ἀπότευξιν ἀλγεινήν. Gorg. 479. B: τὸ ἀλγεινὸν αὐτοῦ καθορᾶν. 480. C. Pol. IX. 584. A. Locr. 100. C: ὁκόσαι ... ἀλγειναί. Tim. 84. E: νοσήματα ... ἀλγεινά. Ax. 366. A: τὰ ... ἀλγεινὰ ἀκραιφνῆ. Tim. 64. A: τὸ τῶν ἡδέων καὶ τῶν ἀλγεινῶν αἴτιον. Gorg. 477. D: ἀλγεινότερον ... τὸ ἄδικον εἶναι. Conv. 218. A: δεδηγμένος ... ὑπὸ ἀλγεινοτέρου καὶ τὸ ἀλγεινότατον cet.

ἀλγεινῶς, *acerbe*. Gorg. 476. C: εἰ σφόδρα γε κάει ἢ ἀλγεινῶς.

ἀλγηδών, *ἡ*, *dolor*, *cruciatus*, *aegritudo*. Phaed. 65. C: μήτε ἀλγηδὼν μήτε τις ἡδονή. Crat. 419. C: ἡ ... ἀλγηδὼν ξενικόν τι φαίνεταί μοι, ἀπὸ τοῦ ἀλγεινοῦ ὠνομασμένον. Phil. 32. E: διαφθειρομένων ... αὐτῶν ἀλγηδών. Pol. III. 413. B: ὀδύνη τις ἢ ἀλγηδών. Phil. 35. E: παύοιτ' ἂν τῆς ἀλγηδόνος. Ax. 366. D: οὐ λείπεται ... οὐδεμιᾶς ἀλγηδόνος. Gorg. 477. E: οὐκ ἀλγηδόνι γε. Legg. VII. 792. B: ὅπως τὸ τρεφόμενον ... ὡς ὀλιγίστῃ προσχρήσεται ἀλγηδόνι. Gorg. 478. C: ὑπομεῖναι τὴν ἀλγηδόνα. Polit. 293. B: ἤ τιν' ἄλλην ἀλγηδόνα προσάπτοντες. Phil. 41. C: τὸ

... *τὴν ἀλγηδόνα παρεχόμενον* (v. *παραδεχόμενον*). 42. D: *λῦπαί τε καὶ ἀλγηδόνες καὶ ὀδύναι* cet. Phaed. 94. D: *κολάζουσα ... μετ' ἀλγηδόνων*. Gorg. 525. B: *δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν*. Phil. 31. D: *γένεσιν ἀλγηδόνων*. Legg. I. 633. B: *τὸ περὶ τὰς καρτερήσεις τῶν ἀλγηδόνων*. 646. D: *μετ' ἀλγηδόνων*. Ax. 370. D: *ἀκράτους ἁπασῶν ἀλγηδόνων*. Legg. I. 647. A: *ἐναντίος ... ταῖς ἀλγηδόσι καὶ τοῖς ἄλλοις φόβοις*. Prot. 354. B: *ὅτι ... ὀδύνας τὰς ἐσχάτας παρέχει καὶ ἀλγηδόνας*. Phil. 52. A. Pol. III. 413. D: *πόνους ... καὶ ἀλγηδόνας* cet. V. 464. D: *ἡδονὰς καὶ ἀλγηδόνας ἐμποιοῦντας*. 465. C. IX. 578. A. X. 615. B. Legg. I. 634. B. V. 727. C.

ἄλγος, *τό*, *dolor*. Alc. II. 142. D: *ἄλγε' ἔχουσι* (Hom.).

ἀλγῶ, *dolore angor*, *crucior*, *doleo*. Ax. 365. D: *ἀλγεῖς ἐπὶ ... στερήσει τῶν ἡδέων*. Phil. 35. E: *εἴ τις ... ἀλγεῖ*. Ib. *διὰ ... τὸ πάθος ἀλγεῖ*. 47. C: *κενούμενος ... ἀλγεῖ*. Pol. V. 462. D: *ὁ ἄνθρωπος τὸν δάκτυλον ἀλγεῖ*. Gorg. 475. C: *ἀλγοῦσι μᾶλλον οἱ ἀδικοῦντες ἢ οἱ ἀδικούμενοι*. Pol. VII. 515. C: *πάντα ... ταῦτα ποιῶν ἀλγοῖ*. Phil. 55. B: *ὅταν ἀλγῇ*. Phaed. 90. D: *διὰ τὸ ἀλγεῖν*. Gorg. 467. C: *πίνειν τὸ φάρμακον καὶ ἀλγεῖν*. Phil. 36. B. Pol. VII. 515. E: *ἀλγεῖν ... τὰ ὄμματα*. IX. 584. A: *πῶς οὖν ὀρθῶς ἔστι τὸ μὴ ἀλγεῖν ἡδὺ ἡγεῖσθαι* cet. VI. 486. C: *ὃ ἀλγῶν τε πράττοι* cet. Charm. 156. B: *ὀφθαλμοὺς ἀλγῶν*. Phil. 36. A: *πότερον ἀλγοῦνθ' ὅλως ἢ χαίροντα;* 55. B: *ἀλγοῦντα*. Pol. V. 471. B: *ὑπὸ τῶν ἀναιτίων ἀλγούντων*. Conv. 178. D: *οὔτ' ἂν ὑπὸ πατρὸς ὀφθέντα οὕτως ἀλγῆσαι*. Ion. 539. C: *ἀλγήσας ὀδύνῃσι* (Hom.).

ἀλέα, *ἡ*, *calor*. Eryx. 401. D: *ἀλέας καὶ ψύχους*.

ἀλέαμαι (i. q. *ἀλεύομαι*), *effugio*. Ion. 537. B: *λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν* (Hom.).

ἀλέγω, *curo*. Legg. III. 680. C: *οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν* (Hom.).

ἄλειμμα, *τό*, *unguentum*. Tim. 50. E: *περὶ τὰ ἀλείμματα ὁπόσα εὐώδη*. Legg. XI. 932. E: *εἴ τέ τις ... πώμασιν ... ἢ ἀλείμμασιν ... πημαίνει*. Critia 115. B: *βρώματα καὶ ἀλείμματα φέρων*.

ἀλειπτικός, *ή*, *όν*, *ad unguendum pertinens*; unde **ἀλειπτική**, *unguentaria*. Locr. 104. A: *ἀλειπτικὰ ... καὶ ἃ ταύτα συγγενεστάτα ἰατρικά*.

ἀλείφω, *lino*, *tingo*. Lys. 217. D: *εἴ τις ... τὰς τρίχας ψιμυθίῳ ἀλείψειε*. C: *εἰ ἐθέλοι τις χρώματί τῳ ὁτιοῦν ἀλεῖψαι, πάρεστί που τῷ ἀλειφθέντι τὸ ἐπαλειφθέν;* D: *τὸ ἀλειφθέν* (v. *ἐπαλειφθέν*). Med. *unguentis ungor* (germ. *ich salbe mich*). Theaet. 144. C: *ἠλείφοντο ἑταῖροι ... αὐτοῦ καὶ αὐτός*. Ib. *ἀλειψάμενοι*.

ἀλεκτρυών, *ὁ*, *gallus*. Theaet. 164. C: *ἀλεκτρυόνος ἀγεννοῦς δίκην ... ᾄδειν*. Phaed. 118. A: *τῷ Ἀσκληπιῷ*

ὀφείλομεν ἀλεκτρυόνα. Lys. 211. E: *ὄρτυγα ἢ ἀλεκτρυόνα.* Hipp. mai. 295. D. Conv. 223. C: *ἤδη ἀλεκτρυόνων ᾀδόντων.*

ἀλεξητήριος, ὁ ἡ, propulsans. Polit. 279. D: *τὰ δὲ πρὸς χειμῶνας καὶ καύματα ἀλεξητήρια.*

ἀλεξίκακος, ὁ ἡ, averruncus. Crat. 398. A. et Pol. V. 469. A: *δαίμονες ... ἀλεξίκακοι* (Hesiod.).

ἀλεξιφάρμακον, τό, remedium amoliens ac depellens. Polit. 279. C: *τῶν ἀμυντηρίων τὰ μὲν ἀλεξιφάρμακα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα.* 280. D: *τὴν μαγευτικὴν τὴν περὶ τὰ ἀλεξιφάρμακα.* **remedium, praesidium.* Legg. XII. 957. D: *καθάπερ ἀλεξιφάρμακα τῶν ἄλλων λόγων.* Alc. I. 132. B: *ἵν' ἀλεξιφάρμακα ἔχων ἴῃς καὶ μηδὲν πάθῃς δεινόν.*

ἄλευρον, τό, simila. Pol. II. 372. B: *ἐκ ... τῶν πυρῶν ἄλευρα (σκευαζόμενοι).* Epin. 975. B: *ἡ ... ἀλφίτων τε καὶ ἀλεύρων ποίησις.*

ἄλη, ἡ, agitatio. Crat. 421. B: *ὡς θεία οὖσα ἄλη.*

ἀλήθεια, ἡ, veritas; vera natura vel *ratio*; etiam *vera cognitio.* Theaet. 162. A: *εἰ ἀληθὴς ἡ ἀλήθεια Πρωταγόρου.* 171. C: *οὐδενὶ ἂν εἴη ἡ Πρωταγόρου ἀλήθεια ἀληθής.* Parm. 134. A: *τῆς ὃ ἔστιν ἀλήθεια ... ἐπιστήμη.* 135. D: *σὲ διαφεύξεται ἡ ἀλήθεια.* Crat. 386. C: *εἰ ... ἔστιν αὕτη ἡ ἀλήθεια.* 421. A. Phil. 65. D: *νοῦς ... ἤτοι ταὐτὸν καὶ ἀλήθειά ἐστιν ἢ* cet. Pol. VI. 490. A: *ἡγεῖτο ... πρῶτον ... ἀλήθεια.* 508. D: *οὗ καταλάμπει ἀλήθειά τε καὶ τὸ ὄν.* Legg. II. 663. E: *καλὸν ... ἡ ἀλήθεια ... καὶ μόνιμον.* V. 730. B: *ἀλήθεια ... πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται, πάντων δὲ ἀνθρώποις.* Men. 86. B: *εἰ ἀεὶ ἡ ἀλήθεια ἡμῖν τῶν ὄντων ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ.* Crit. 48. A: *αὐτὴ ἡ ἀλήθεια.* Def. 413. C: *ἀλήθεια ἕξις ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει ἐπιστήμη ἀληθῶν.* Phaedr. 247. C: *περὶ ἀληθείας λέγοντα.* 248. B: *τὸ ἀληθείας ... πεδίον.* 272. D: *οὐδὲν ἀληθείας μετέχειν.* Gorg. 487. E: *τέλος ... ἕξει τῆς ἀληθείας.* 526. C. Phaed. 65. B: *πότε ... ἡ ψυχὴ τῆς ἀληθείας ἅπτεται;* 91. C. Theaet. 161. C: *ἀρχόμενος τῆς ἀληθείας* (Protagoras). 186. C: *ἀληθείας τυχεῖν.* E: *ἀληθείας ἅψασθαι.* Soph. 234. C: *ἔτι πόῤῥω τῶν πραγμάτων τῆς ἀληθείας ἀφεστῶτας.* Polit. 300. D: *μιμήματα ... τῆς ἀληθείας.* 309. D. Phil. 48. E: *διαφερόντως τῆς οὔσης ... ἀληθείας.* 58. E: *τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι.* 65. B. 66. B. Parm. 134. A: *τῆς παρ' ἡμῖν ... ἀληθείας.* Pol. I. 349. A: *τὰ δοκοῦντα περὶ τῆς ἀληθείας λέγειν.* II. 362. A. III. 413. A. V. 473. A. 475. E. VI. 485. C: *ἢ ... οἰκειότερον σοφίᾳ τι ἀληθείας ἂν εὕροις;* 490. C. 508. E. IX. 572. A. 584. E. 585. C. D. X. 595. C. 599. D. 600. E. Tim. 90. B: *τῷ ... περὶ τὰς τῆς ἀληθείας φρονήσεις ἐσπουδακότι.* Apol. 29. E: *φρονήσεως δὲ καὶ ἀληθείας ... οὐκ ἐπιμελεῖ* cet. 39. B. Epin. 976. B: *ἀληθείας ... παρεσφαλμένοι.* Hipp. min. 370. E: *περὶ ψεύδους καὶ ἀληθείας.* Ep. II. 313. A: *τῆς*

ἀληθείας ὄντως οὐ μή ποτε τύχῃ. Crat. 391. C: *τὰ ... τῇ τοιαύτῃ ἀληθείᾳ ῥηθέντα.* 421. B: *τῇ ἀληθείᾳ, ὡς θεία οὖσα ἄλη.* 438. D. Phil. 65. A: *κάλλει ... καὶ ἀληθείᾳ.* Pol. VI. 510. A: *διῃρῆσθαι τῇ ἀληθείᾳ τε καὶ μή.* IX. 587. D: *ἀληθείᾳ ἡδονῆς.* Prot. 343. D: *λέγει τὴν ἀλήθειαν.* Phaedr. 249. B: *ἰδοῦσα τὴν ἀλήθειαν.* 262. A: *ἀλήθειαν ἀγνοῶν ἑκάστου.* C: *ὁ τὴν ἀλήθειαν μὴ εἰδώς.* 273. D. 275. A: *σοφίας ... δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορίζεις.* Phaed. 65. B: *ἆρα ἔχει ἀλήθειάν τινα ὄψις* cet. 99. E: *σκοπεῖν τῶν ὄντων τὴν ἀλήθειαν.* Gorg. 459. E: *ἐὰν μὴ προειδῇ περὶ τούτων τὴν ἀλήθειαν.* 482. E: *τὴν ἀλήθειαν διώκειν.* 526. D. Theaet. 201. B: *διδάξαι ... τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν.* Soph. 233. C: *οὐκ ἀλήθειαν ἔχων.* 246. B: *τὴν λεγομένην ὑπ' αὐτῶν ἀλήθειαν.* Polit. 299. B: *ἰατρικῆς ἀλήθειαν.* Parm. 128. B: *σὺ ... τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος οὐ πανταχοῦ ᾔσθησαι.* Phil. 65. C: *νοῦν καὶ ἀλήθειαν* cet. 64. B. E. Crat. 384. B: *εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.* 421. A: *τήν τε ἀλήθειαν καὶ τὸ ψεῦδος.* 439. A. Conv. 198. D: *ὡς εἰδὼς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐπαινεῖν ὁτιοῦν.* 218. E: *ἀντὶ δόξης ἀλήθειαν καλῶν κτήσασθαι.* Pol. I. 331. C. II. 365. C: *τὰν ἀλάθειαν βιᾶται* (Sim.). III. 389. B: *καὶ ἀλήθειάν γε περὶ πολλοῦ ποιητέον.* VI. 490. B: *γεννήσας νοῦν καὶ ἀλήθειαν.* VII. 517. C: *ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη.* IX. 581. B. 584. A. 587. C. Tim. 51. C: *τοιαύτην ἔχοντα ἀλήθειαν.* 53. E: *ἕξομεν τὴν ἀλήθειαν γενέσεως πέρι γῆς* cet. Legg. II. 663. C: *τὴν ... ἀλήθειαν τῆς κρίσεως* cet. III. 684. A. X. 885. E. Apol. 17. B: *ἀκούσεσθε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.* 20. D: *πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐρῶ.* 33. C: *πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐγὼ εἶπον.* Euth. 15. D. Euthyd. 286. C. 305. E: *ἔχει οὕτως ... εὐπρέπειαν μᾶλλον ἢ ἀλήθειαν.* Ep. VII. 344. A: *οὐδένες τούτων μή ποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς ... οὐδὲ κακίας.* Inde *τῇ ἀληθείᾳ* sive *ἀληθείᾳ*, *revera*, *reapse.* Prot. 338. C: *τῇ ... ἀληθείᾳ ... ἀδύνατον ὑμῖν.* 339. D: *ἄνδρα ἀγαθὸν γενέσθαι ἀληθείᾳ.* Id. 340. B. Phaedr. 277. E: *οὐκ ἐκφεύγει τῇ ἀληθείᾳ μὴ οὐκ ἐπονείδιστον εἶναι.* Gorg. 452. D: *ὅπερ ἐστὶ ... τῇ ἀληθείᾳ μέγιστον ἀγαθόν.* 509. B: *καταγέλαστος ἂν τῇ ἀληθείᾳ εἴη.* Theaet. 172. A. Polit. 296. A. Crat. 383. B: *εἰ αὐτῷ τῇ ἀληθείᾳ ὄνομά ἐστιν.* 384. C: *οὔ φησι ... ὄνομα εἶναι τῇ ἀληθείᾳ.* 421. D. Pol. III. 414. D: *ἦσαν ... τῇ ἀληθείᾳ ὑπὸ γῆς ἐντὸς πλαττόμενοι.* IV. 419: *ὧν ἔστι ... ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ.* 426. D: *οἴονται τῇ ἀληθείᾳ πολιτικοὶ εἶναι.* VI. 489. C: *οὐ ἂν τῇ ἀληθείᾳ τι ὄφελος ᾖ.* 493. B. VIII. 552. B: *τῇ ... ἀληθείᾳ οὔτε ἄρχων οὔτε ὑπηρέτης ἦν αὐτῆς.* IX. 576. C: *τοιοῦτος γεγονὼς τῇ ἀληθείᾳ.* 579. D: *ἔστιν ἄρα τῇ ἀληθείᾳ* cet. E: *πένης τῇ ἀληθείᾳ φαίνεται.* X. 596. E: *οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ.* 613. C:

οἱ ... τῇ ἀληθείᾳ δρομικοί. Tim. 55. D: ἢ πέντε αὐτοὺς ἀληθείᾳ πεφυκότας. Legg. II. 663. D: ἀηδέστερον τῇ ἀληθείᾳ τοῦ δικαίου ... εἶναι καὶ ὁσίου βίου. V. 731. C: ψυχὴ δ' ... ἀληθείᾳ γ' ἐστὶ πᾶσι τιμιώτατον. E. 743. A. X. 890. A. 899. E. Apol. 23. B. 28. D. 36. D. Crit. 48. D. 51. A. Hipp. mai. 281. B: τὸ τῇ ἀληθείᾳ σοφὸν ... ἄνδρα εἶναι. 284. E. Menex. 238. D. Euthyd. 305. D. 306. C. Lach. 183. D. Ep. IV. 320. B.

ἀληθεύω, *verum dico*, etiam *verum sentio*. Pol. IX. 589. C: ὁ ... ἐπαινέτης τοῦ δικαίου ἀληθεύει. Demod. 383. C: πότερον ἀληθεύει, ἢ ψεύδεται; Theaet. 202. B: ἀληθεύειν ... αὐτοῦ τὴν ψυχὴν περὶ αὐτό. Crat. 431. B: ἀληθεύειν ... ψεύδεσθαι. Pol. III. 413. A: οὐ τὰ ὄντα δοξάζειν ἀληθεύειν δοκεῖ σοι εἶναι; Alc. I. 122. A: ὁ ... δικαιότατος ἀληθεύειν διὰ παντὸς τοῦ βίου. Apol. 34. B: ἐμοὶ ... ἀληθεύοντι. Legg. X. 885. E: ἀληθεύοντας λέγειν ὡς εἰσὶ θεοί.

ἀληθής, ὁ ἡ, *verus*. Phaedr. 270. C: ὁ ἀληθὴς λόγος. Gorg. 508. B: εἰ οὗτος (ὁ λόγος) ἀληθής ἐστι. 454. D: πίστις ψευδὴς καὶ ἀληθής. Ib. ἐπιστήμη ... ψευδὴς καὶ ἀληθής. Phaedr. 69. B: ἀληθὴς ἀρετή. Phil. 37. B: δόξα ψευδής τε καὶ ἀληθής. Phaed. 67. B: τοῦτο (τὸ εἰλικρινὲς) δ' ἐστὶν ἴσως τἀληθές. 69. B: τὸ δ' ἀληθὲς τῷ ὄντι ᾖ κάθαρσις τῶν τοιούτων πάντων. Gorg. 473. B: τὸ ... ἀληθὲς οὐδέποτε ἐλέγχεται. Phil. 37. B: τὸ ... τῆς ἡδονῆς μόνον ἀληθές. C: ψεῦδός τε καὶ ἀληθές. 59. C: τὸ ἀληθὲς καὶ ὃ δὴ λέγομεν εἰλικρινές. Pol. II. 368. C: τἀληθὲς ποτέρως ἔχει. Phaed. 90. C: ὄντος δή τινος ἀληθοῦς καὶ βεβαίου λόγου. Gorg. 472. B: ἐκβάλλειν ... ἐκ τῆς οὐσίας καὶ τοῦ ἀληθοῦς. Soph. 240. B: ἐναντίον ἀληθοῦς. Phil. 58. D: ἐρᾶν ... τοῦ ἀληθοῦς. Conv. 212. A: ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ. Pol. I. 337. B. IX. 585. E. Phaed. 90. B: ἐπειδάν τις πιστεύσῃ λόγῳ τινὶ ἀληθεῖ εἶναι. Pol. IX. 585. E: ἡδονῇ ἀληθεῖ. Crat. 397. D: ἔοικέ τι ὃ λέγω τῷ ἀληθεῖ. Parm. 136. E: ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ. Pol. V. 480: τῷ ... ἀληθεῖ χαλεπαίνειν οὐ θέμις. Conv. 212. A: ἀρετὴν ἀληθῆ. Pol. VII. 521. C: φιλοσοφίαν ἀληθῆ. Phaedr. 247. C: τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν. Gorg. 458. A: εἴ τι μὴ ἀληθὲς λέγω. 505. E: πρὸς τὸ εἰδέναι τὸ ἀληθὲς τί ἐστι περὶ ὧν λέγομεν καὶ τί ψεῦδος. Phaed. 69. B: μὴ ... οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς ἔχῃ. Theaet. 150. B: τὸ κρίνειν τὸ ἀληθές τε καὶ μή. 176. B: τὸ δὲ ἀληθὲς ὧδε λέγωμεν. Polit. 300. D: μιμεῖσθαι ... τὸ ἀληθές. Parm. 136. C. Legg. I. 634. C: ἰδεῖν τό τε ἀληθὲς ἅμα καὶ τὸ βέλτιστον. Pol. X. 607. C: τὸ δοκοῦν ἀληθὲς οὐχ ὅσιον προδιδόναι. Apol. 34. E: εἴτ' οὖν ἀληθὲς (ὄνομα) εἴτ' οὖν ψεῦδος. Ep. VII. 343. C: τὸ ἀληθὲς ζητεῖν. Neutr. τὸ ἀληθές, τὸ δὲ ἀληθές et τό γ' ἀληθές, *revera* (germ. *eigentlich*, *wirklich*). Phaed. 102.

B: οὐχ ὡς τοῖς ῥήμασι λέγεται, οὕτω καὶ τὸ ἀληθὲς ἔχειν. Parm. 128. C: ἔστι δὲ τό γε ἀληθὲς βοήθειά τις ταῦτα τὰ γράμματα cet. Tim. 22. C: τὸ δ' ἀληθές ἐστι τῶν περὶ γῆν καὶ κατ' οὐρανὸν ἰόντων παράλλαξις. E: τὸ δὲ ἀληθὲς ἐν πᾶσι τοῖς τόποις, ὅπου cet. 86. D: τὸ δὲ ἀληθὲς ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἀκολασία cet. Legg. V. 734. E: μᾶλλον δὲ τό γε ἀληθὲς νόμους πολιτείας ὑπογράφειν. — Phil. 36. C: φόβοι ... ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς. Ib. προσδοκίαι ἀληθεῖς ... δόξαι ἀληθεῖς al. Pol. I. 330. E: μὴ ἀληθεῖς ὦσι (οἱ μῦθοι). Phaedr. 228. C: πάνυ γάρ σοι ἀληθῆ δοκῶ. Pol. VIII. 567. E: ἀληθῆ γὰρ ... δοκῶ σοι. Gorg. 447. D. Theaet. 143. A: ἀληθῆ (in respons.). Id. Pol. I. 332. A. D. 334. D. 341. D. IV. 431. C. V. 459. C. 460. D. al. Phaedr. 248. C: ἥτις ἂν ... κατίδῃ τι τῶν ἀληθῶν. Pol. VII. 529. D: πᾶσι τοῖς ἀληθέσι σχήμασι. Phil. 36. C: ἀληθεῖς ... τὰς λύπας τε καὶ ἡδονάς. Ib. τὰς μέν τινας ἀληθεῖς al. Prot. 312. D: ἴσως ἂν ... ἀληθῆ λέγοιμεν. 323. B: ἐὰν ... τἀληθῆ λέγῃ. 331. A. Gorg. 447. D. 462. B. 468. E. 473. B. Phaed. 64. B. 90. C. Conv. 217. B: δεῖ ... πάντα τἀληθῆ εἰπεῖν. Pol. I. 331. C: πάντα ... τἀληθῆ λέγειν. 335. C. D. E. VII. 520. C: τἀληθῆ ἑωρακέναι καλῶν ... πέρι. Etiam *recte*. Menex. 242. D: ὅτι οὐκ ἀληθῆ ἀμφισβητοῖεν. **verax*. Conv. 217. E: εἰ μὴ ... οἶνος ... ἦν ἀληθής. Hipp. min. 368. E: ὅπου ἐστὶν ὁ μὲν ἀληθής, ὁ δὲ ψευδὴς χωρίς. 369. B: ὁ αὐτὸς ὢν ψευδής τε καὶ ἀληθής. Pol. II. 382. E: ὁ θεὸς ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ. Phaed. 89. D: παντάπασί τε ἀληθῆ εἶναι καὶ ὑγιᾶ καὶ πιστὸν τὸν ἄνθρωπον. — Compar. et superl. Pol. IX. 585. B: πλήρωσις ... ἀληθεστέρα τοῦ ἧττον ἢ τοῦ μᾶλλον ὄντος; Gorg. 493. D: τοῦτ' ἀληθέστερον εἴρηκας. 527. A: βελτίω καὶ ἀληθέστερα εὑρεῖν. Phaed. 65. E: ἆρα διὰ τοῦ σώματος αὐτῶν τἀληθέστατον θεωρεῖται cet. Polit. 300. E: αὐτὸ τὸ ἀληθέστατον ἐκεῖνο. 301. E: τὰ τῆς ἀληθεστάτης πολιτείας ἴχνη. Phil. 14. B: τῷ δ' ἀληθεστάτῳ δεῖ που ξυμμαχεῖν ἡμᾶς ἄμφω. 58. D: διαφέρειν τούτῳ γ' αὐτῷ τῷ ἀληθεστάτῳ. C: τίς (ἐπιστήμη) ... τὸ ἀληθέστατον ἐπισκοπεῖ. 59. B. Pol. VI. 484. C: εἰς τὸ ἀληθέστατον ἀποβλέποντες. Phil. 55. C: χρώμεθα ... τοῖς τῆς ἡδονῆς μέρεσιν ἀληθεστάτοις.

ἀληθινός, ή, όν, *verus*, *germanus*. Soph. 259. D: οὔτε τις ἔλεγχος οὗτος ἀληθινὸς cet. Polit. 300. D: ταὐτὸν δρῶσι ... ὅπερ ὁ ἀληθινὸς ἐκεῖνος. Pol. I. 347. D: ὁ τῷ ὄντι ἀληθινὸς ἄρχων. VI. 499. C: ἀληθινὸς ἔρως. Legg. IX. 875. D: ἐάνπερ ἀληθινὸς ἐλεύθερός τε ὄντως ᾖ κατὰ φύσιν. Theaet. 176. C: σοφία καὶ ἀρετὴ ἀληθινή. Pol. II. 372. E: ἡ ... ἀληθινὴ πόλις cet. Polit. 259. A: ἥ γε ἀληθινοῦ βασιλέως βασιλική. Pol. VI. 488. D: τοῦ ... ἀληθινοῦ κυβερνήτου πέρι. 490. A: μηδαμῇ μετεῖναι φιλοσοφίας

ἀληθινῆς. Id. 499. C. VI. 486. B. VII. 521. B. VI. 496. A: *οὐδὲ φρονήσεως ... ἀληθινῆς ἐχόμενον.* VIII. 548. B: *διὰ τὸ τῆς ἀληθινῆς Μούσης ... ἠμεληκέναι.* VII. 529. D: *ἐν τῷ ἀληθινῷ ἀριθμῷ.* Phil. 22. C: *τόν γε ἀληθινὸν ἅμα καὶ θεῖον ... νοῦν.* Pol. IV. 427. A: *τὸν ἀληθινὸν νομοθέτην.* Tim. 25. A: *περὶ τὸν ἀληθινὸν ἐκεῖνον πόντον.* 26. E: *μὴ πλασθέντα μῦθον, ἀλλ' ἀληθινὸν λόγον.* 40. A: *κόσμον ἀληθινόν.* Critia 121. B: *ἀληθινὸν πρὸς εὐδαιμονίαν βίον ὁρᾶν.* Legg. VIII. 831. A: *εἰς τὸν ἀληθινὸν ἀγῶνα.* Ep. VII. 327. D: *βίον ... εὐδαίμονα καὶ ἀληθινόν.* Soph. 235. E: *τὴν τῶν καλῶν ἀληθινὴν συμμετρίαν.* 246. B: *ἀσώματα εἴδη βιαζόμενοι τὴν ἀληθινὴν οὐσίαν εἶναι.* Polit. 300. E: *εἰ μέλλουσι ... τὴν ἀληθινὴν ἐκείνην ... πολιτείαν ... μιμήσεσθαι.* Pol. VII. 521. C: *ψυχῆς περιαγωγὴ ... εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος οὖσαν ἐπάνοδον.* Ep. II. 311. D. Soph. 240. A: *πρὸς τἀληθινὸν ἀφωμοιωμένον.* Ib. *ἕτερον ... λέγεις ... ἀληθινόν.* B: *ἆρα τὸ ἀληθινὸν ὄντως ὂν λέγων.* Legg. IX. 878. E: *οἷς ἂν παῖδες μὴ ποιητοί, ἀληθινοὶ δὲ ὦσιν.* Pol. VII. 529. D: *τῶν ἀληθινῶν πολὺ ἐνδεῖν.* Critia 111. E: *ὑπὸ γεωργῶν ... ἀληθινῶν.* Legg. I. 643. C: *ὄργανα ... τῶν ἀληθινῶν μιμήματα.* Charm. 173. C: *διὰ τὸ ἀληθινοῖς δημιουργοῖς χρῆσθαι.* Pol. IV. 428. E: *τοὺς ἀληθινοὺς φύλακας τούτους.* 464. C. V. 475. E. VI. 489. A: *πρὸς ἀληθινοὺς φιλοσόφους.* Theaet. 150. B: *ἀληθινὰ (τίκτειν).* Critia 120. E: *τὰ ... φρονήματα ἀληθινὰ ... ἐκέκτηντο.* Pol. VII. 522. A: *ὅσοι (τῶν λόγων) ἀληθινώτεροι ἦσαν.* Polit. 296. E: *ὅρον ... τόν γε ἀληθινώτατον* cet.

ἀληθινῶς, *vere.* Pol. IX. 584. E: *τοῦ ἀληθινῶς ἄνω ... ὄντος καὶ ἐν μέσῳ καὶ κάτω.* Tim. 19. B: *ζῶντα ἀληθινῶς.*

ἀληθῶς, *vere;* etiam *revera, profecto, sane.* Phaed. 109. E: *ὁ ἀληθῶς οὐρανὸς καὶ τὸ ἀληθῶς φῶς καὶ ἡ ὡς ἀληθῶς γῆ.* Soph. 268. C: *τοῦτον δεῖ προσειπεῖν ἀληθῶς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν παντάπασιν ὄντως σοφιστήν.* Phil. 64. E. Pol. VI. 490. D: *τὴν τῶν ἀληθῶς φιλοσόφων φύσιν.* IX. 585. E: *ἧττόν τε ἂν ἀληθῶς καὶ βεβαίως πληροῖτο.* 586. A: *πρὸς τὸ ἀληθῶς ἄνω οὔτε ἀνέβλεψαν* cet. Menex. 237. E: *ᾧ καὶ γυνὴ δήλη τεκοῦσα ἀληθῶς καὶ μή.* Men. 71. C: *σὺ ... ἀληθῶς οὐδ' ὅ τι ἀρετή ἐστιν οἶσθα.* Ep. VII. 339. E. Etiam *ὡς ἀληθῶς*, *revera, profecto.* Phaedr. 256. B: *τῶν τριῶν παλαισμάτων τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπιακῶν.* Gorg. 482. C: *ὡς ἀληθῶς δημηγόρος ὤν.* Phaed. 63. A: *ἄνδρες σοφοὶ ὡς ἀληθῶς.* 64. B: *οἱ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφοι.* 66. C: *ὡς ἀληθῶς τῷ ὄντι ... οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγίγνεται* cet. 80. D: *εἰς Ἅιδου ὡς ἀληθῶς.* Theaet. 160. E: *ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιθρεκτέον τῷ λόγῳ.* 195. B: *δεινόν γε ... ὡς ἀληθῶς κινδυνεύει καὶ ἀηδὲς εἶναι ἀνὴρ ἀδολέσχης.* C: *τὴν*

ἐμαυτοῦ δυσμαθίαν καὶ ὡς ἀληθῶς ἀδολεσχίαν. Soph. 221. D: ὡς ἀληθῶς σοφιστήν. 248. C: ὡς ἀληθῶς κίνησιν cet. Crat. 397. E: καὶ ὡς ἀληθῶς ... τί ἂν ποτε νοοῖ τὸ ὄνομα οἱ δαίμονες; 400. B. 435. C. Conv. 181. A: ὁ ... τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς πάνδημός ἐστι. 219. B: τούτῳ τῷ δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θαυμαστῷ. Pol. I. 336. C: εἴπερ ὡς ἀληθῶς βούλει εἰδέναι τὸ δίκαιον ὅ τι ἔστι. 343. B: οἱ ὡς ἀληθῶς ἄρχουσιν. C: τῶν ὡς ἀληθῶς εὐηθικῶν τε καὶ δικαίων. 345. C: τὸν ὡς ἀληθῶς ἰατρόν. E: τοὺς ὡς ἀληθῶς ἄρχοντας. II. 357. A. 359. B. 382. A. B. 423. A: μεγίστη ἔσται (πόλις), οὐ τῷ δοκεῖν λέγω, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς μεγίστη. VI. 488. E. al. Apol. 41. A: εὑρήσει τοὺς ὡς ἀληθῶς δικαστάς. Crit. 46. D: ἦν δὲ παιδιὰ καὶ φλυαρία ὡς ἀληθῶς. Charm. 170. E. 172. E. 173. C. Alc. I. 119. D: ἀπέβλεπες ... εἰς τοὺς ὡς ἀληθῶς ἀνταγωνιστάς. Lach. 183. D: ἐθεασάμην ἐν τῇ ἀληθείᾳ ὡς ἀληθῶς ἐπιδεικνύμενον οὐχ ἑκόντα.

ἀλίβαντες, *vi vitali carentes, mortui.* Pol. III. 387. C: καὶ ἐνέρους καὶ ἀλίβαντας.

ἁλιεύς, ὁ, *piscator.* Ion. 539. D: ὁποῖα τοῦ ἁλιέως. Euthyd. 290. B: οἱ ἁλιεῖς.

ἁλιευτικός, ή, όν, *piscatorius;* ἡ ἁλ. *piscatus.* Soph. 220. B: τοῦ ... ἐνύδρου σχεδὸν τὸ σύνολον ἁλιευτική. Ion. 538. D: ἁλιευτικῆς εἶναι τέχνης cet.

ἁλίζω, *cogo, congrego.* Crat. 409. A: κατὰ τὸ ἁλίζειν εἰς ταὐτὸν τοὺς ἀνθρώπους.

ἀλίμενος, ὁ ἡ, *portu carens.* Legg. IV. 704. B: τὸ παράπαν ἀλίμενος.

ἅλιος (i. q. ἥλιος). Crat. 409. A. Men. 81. B. (Pind.).

ἅλις, *satis.* Polit. 287. A: καὶ τούτων μὲν ἅλις. Ax. 369. A: ἅλις ἔσχον τοῦ βήματος.

ἁλίσκομαι, *capior, expugnor.* Phaedr. 253. C: ἁλίσκεται ... ὁ αἱρεθεὶς τοιῷδε τρόπῳ. Conv. 184. A: τὸ ἁλίσκεσθαι ταχὺ αἰσχρὸν νενόμισται. Legg. VI. 758. A: πόλις ... κινδυνεύουσα ἁλίσκεσθαι. Charm. 155. E: ὑπὸ τοῦ τοιούτου θρέμματος ἑαλωκέναι. Hipp. mai. 286. A: ἐπειδὴ ἡ Τροία ἥλω. Phaedr. 252. C: ὅταν ὑπ' Ἔρωτος ἁλῶσι. Conv. 184. A: ὑπὸ ... πολιτικῶν δυνάμεων ἁλῶναι. Phaedr. 240. A: ἁλόντα. Pol. V. 468. A: τὸν ... ζῶντα εἰς τοὺς πολεμίους ἁλόντα (i. q. πεσόντα καὶ ἁλόντα). **deprehendor.* Legg. VI. 754. E: ἐὰν ἁλίσκηται ... τῶν νόμων καταφρονῶν. Pol. VII. 535. E: ἀμαθαίνουσα ... ἁλισκομένη (ψυχή). II. 361. A: τὸν ἁλισκόμενον. X. 619. D. Legg. XI. 937. C: τρὶς ἑαλωκώς. Apol. 29. C: ἐὰν ... ἁλῷς ἔτι τοῦτο πράττων. Theaet. 182. D: ἵνα μὴ ἁλῷ ταύτῃ μένον. Legg. XI. 937. C. Ib. ἁλῶσι. 914. E: ἁλούς. 937. D: τὴν ... ἁλοῦσαν δίκην. Gorg. 489. A: ὅπως μὴ ἁλώσει ἐνταῦθα οὐ αἰσχυνόμενος. **convincor, causa cado.* Theaet.

179. B: *ἐκείνῃ μοι δοκεῖ ... μάλιστα ἁλίσκεσθαι ὁ λόγος, ἁλισκόμενος καὶ ταύτῃ* cet. Apol. 38. D: *ἀπορίᾳ ... ἑάλωκα.* Ib. *ἀπορίᾳ λόγων ἑαλωκέναι.* 39. B: *ἐγὼ ... ὑπὸ τοῦ βραδυτέρου ἑάλων.* Theaet. 179. C: *καὶ ἄλλῃ ἂν τό γε τοιοῦτον ἁλοίη.* Legg. XII. 946. D: *ἐὰν ... ἁλῷ.* 948. A. 952. C. XI. 914. E: *ἁλούς.* XII. 955. D: *ἁλοὺς τῇ δίκῃ.* **corripior, opprimor.* Crit. 43. C: *καὶ ἄλλοι ... ἐν τοιαύταις ξυμφοραῖς ἁλίσκονται.* Charm. 169. C: *ἁλῶναι ὑπὸ ἀπορίας.* **comprehendor.* Pol. V. 479. D: *τῇ μεταξὺ δυνάμει τὸ μεταξὺ πλανητὸν ἁλισκόμενον.*

ἀλιτήριος, ὁ ἡ, perniciosus. Ep. VII. 336. B: *ἤ τις ἀλιτήριος* cet.

ἀλιτηριώδης, ὁ ἡ, exitiabilis. Legg. IX. 854. B: *οἶστρος ... ἀλιτηριώδης.* Pol. V. 470. D: *ὡς ἀλιτηριώδης ... δοκεῖ ἡ στάσις εἶναι.* Legg. IX. 881. E: *ἀλιτηριώδους τύχης.* Ep. VII. 351. E: *ἐπὶ δύναμιν ... ἀλιτηριώδη ἑαυτῷ τε καὶ γένει.*

ἀλκή, ἡ, robur. Locr. 103. B: *ῥωννῦσα ποτ' ἀλκάν.*

ἄλκιμος, ον, fortis, strenuus. Pol. X. 614. B: *ἀλκίμου ... ἀνδρός.*

ἀλλά, sed. Prot. 311. A: *μήπω ... ἀλλὰ δεῦρο ἐξαναστῶμεν εἰς τὴν αὐλήν.* 315. B. 317. A. 318. B. Phaedr. 227. C: *οὐχ ὑπ' ἐραστοῦ δέ, ἀλλὰ* cet. 228. A: *οὐ μόνον ἅπαξ ... ἀλλὰ πολλάκις* cet. 229. B: *οὔκ, ἀλλὰ κάτωθεν* cet. 233. C. Gorg. 452. E: *οὐχ αὑτῷ, ἀλλὰ σοὶ* cet. 454. C. Conv. 175. B: *μὴ οὖν κινεῖτε, ἀλλ' ἐᾶτε.* al. sexc. Post *μὴ ὅτι* est *sed potius, immo.* Prot. 319. D: *μὴ ... ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτως ἔχει, ἀλλ' ἰδίᾳ* cet. Apol. 40. D: *μὴ ὅτι ἰδιώτην τινά, ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα* cet. **verum, verumtamen.* Prot. 320. C: *ἀλλ' ... οὐ φθονήσω. ἀλλὰ πότερον* cet. Polit. 284. C: *ἀλλ' ὑποτίθεσθαι ... τὸ τοιόνδε ... καὶ μάλα δίκαιον.* Conv. 177. E: *ἀλλὰ ἐὰν ... εἴπωσιν, ἐξαρκέσει ἡμῖν.* 194. C: *ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς ὦμεν.* Parm. 133. B. Pol. I. 349. B. V. 457. E. al. Cum *ὅμως*: Phil. 12. B: *ἀλλὰ δὴ ... ὅμως πειρώμεθα περαίνειν.* Crat. 394. B: *ἀλλ' ὅμως ταὐτὸν σημαίνει.* Pol. IV. 432. C: *ἀλλὰ γὰρ ὅμως ἰτέον.* Euth. 3. C. al. **at, at vero, quin, immo* (in admonendo et obiiciendo). Prot. 314. D: *ἀλλ' ... οὔτε παρὰ Καλλίαν ἥκομεν.* Conv. 189. B: *ἀλλὰ μή με φύλαττε.* Ib. *ἀλλὰ πρόσεχε τὸν νοῦν.* 213. D: *ἀλλ' οὐκ ἔστι ... ἐμοὶ καὶ σοὶ διαλλαγή.* 422. D. Pol. I. 344. E: *ἀλλ' ... προθυμοῦ καὶ ἡμῖν ἐνδείξασθαι.* Alc. I. 114. B. Charm. 165. B. al. Cum neg. *οὐ* est *non* (vern. *nicht aber* vel *aber nicht*). Gorg. 469. E: *ἀλλ' οὐκ ἄρα τοῦτ' ἔστι τὸ μέγα δύνασθαι.* 494. B: *χαραδριοῦ τινὰ ... σὺ βίον λέγεις, ἀλλ' οὐ νεκροῦ οὐδὲ λίθου.* Pol. I. 346. A: *ὠφέλειαν ... ἰδίαν τινὰ ἡμῖν παρέχεται, ἀλλ' οὐ κοινὴν* cet. V. 480. ad fin. *φιλοσόφους, ἀλλ' οὐ φιλοδόξους κλητέον.* Legg. II. 666. E. Epin. 990.

C. Euth. 3. C. al. **quin* (vern. *vielmehr*), in obiiciendo, refellendo al. Prot. 310. E: *ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα ... ἥκω παρὰ σέ* cet. 336. B: *ἀλλ' ὁρᾷς ... δίκαια δοκεῖ λέγειν Πρωταγόρας.* 341. D: *πολλοῦ γε δεῖ ... οὕτως ἔχειν ... ἀλλ' ἐγὼ εὖ οἶδ' ὅτι* cet. Phaed. 97. B: *ἀλλ' ἀκούσας μέν ποτε ἐκ βιβλίου τινὸς ... ἀναγιγνώσκοντος* cet. Gorg. 483. B. Parm. 141. E. Crat. 436. A. Conv. 194. C. Pol. I. 345. A. al. **iam, quin* (vern. *so*), c. imper. et coniunct. Prot. 310. A: *ἀλλ' οὖν ἀκούετε.* 311. A: *ἀλλ' ἴωμεν.* 335. D: *ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν πᾶσιν.* Phaedr. 228. E: *ἀλλ' ἴθι, δείκνυε.* Gorg. 448. B. 467. B. Phaed. 58. D. 63. E. al. innum. **quamobrem, itaque* (vern. *sonach, so, nun*). Phaed. 82. C: *ἀλλὰ τούτων ἕνεκα ... οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀπέχονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν.* Gorg. 463. E: *ἀλλ' ἐγὼ πειράσομαι φράσαι* cet. 500. D: *ἀλλ' ἐγώ σοι σαφέστερον ἐρῶ.* Theaet. 145. C: *ἀλλὰ χρὴ ταῦτα ποιεῖν, εἴ σοι δοκεῖ.* Soph. 222. C. Crat. 397. A. Phil. 31. B. Conv. 175. B. Pol. I. 327. B. al. *interrog. (vern. *nun, denn*), c. negat. *nonne.* Prot. 311. A: *ἀλλὰ τί οὐ βαδίζομεν παρ' αὐτὸν* cet. 353. A: *εἰ μὴ ἔστι τοῦτο τὸ πάθημα ... ἀλλὰ τί ποτ' ἔστι ... εἴπατον ἡμῖν.* Phaedr. 228. E: *ἀλλὰ ποῦ δὲ βούλει καθεζόμενοι ἀναγνῶμεν;* Gorg. 470. C: *ἀλλ' οὐχὶ κἂν παῖς σε ἐλέγξειεν* cet. Phil. 45. B: *ἀλλ' οὐχ οἱ πυρέττοντες ... μᾶλλον διψῶσι;* Alc. I. 125. D: *ἀλλὰ τί ποτε λέγεις* cet. B: *ἀλλὰ τίνας ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς λέγεις;* al. *repetitur in argumentando vel refutando. Pol. II. 382. E: *ἀλλὰ δεδιὼς τοὺς ἐχθροὺς ἂν ψεύδοιτο; ... ἀλλὰ δι' οἰκείων ἄνοιαν ἢ μανίαν;* Apol. 37. C: *ἀλλὰ χρημάτων ...; ἀλλὰ ταὐτόν μοί ἐστιν ... ἀλλὰ δὴ φυγῆς τιμήσομαι;* Alc. I. 125. B. al. In univers. *ἀλλά ... ἀλλά* inter se excipiunt. Prot. 341. D: *ἀλλ' ἐγὼ εὖ οἶδα ὅτι ... ἀλλ' ὃ μὴ ῥᾴδιον ᾖ, ἀλλὰ διὰ πολλῶν πραγμάτων γίγνηται.* Phaed. 63. E: *ἀλλὰ μόνον τὸ ἑαυτοῦ παρασκευαζέτω ... ἀλλὰ σχεδὸν μέν τι ᾔδειν ... ἀλλά μοι* cet. Conv. 211. A: *ἄμικτον, ἀλλὰ μὴ ἀνάπλεων σαρκῶν ... ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν* cet. Pol. I. 338. C. V. 459. C. VI. 497. A. 506. D. al. *est affirmantis, approbantis et confirmantis (praec. in respons.), *vero, sane, profecto* (vern. *wohl, allerdings*). Prot. 320. C: *ἀλλ' ... οὐ φθονήσω.* 357. B: *ἀλλ' ἀνάγκη.* Gorg. 449. A: *ἀλλὰ βούλομαι.* 476. D: *ἀλλ' ὁμολογῶ.* Phaed. 63. E: *ἀλλὰ σχεδὸν μέν τι ᾔδειν.* 114. C. Crat. 401. A. 407. E. 440. D. Conv. 193. E. 199. C. Pol. I. 348. C. II. 376. E. al. Hinc asseverandi et negandi formulis *νὴ Δία* vel *νὴ τοὺς θεούς* et *μὰ Δία* vel *μὰ τὸν Δία* adiungitur. Gorg. 463. D: *μὰ τὸν Δία ... ἀλλ' ἐγὼ οὐδὲ αὐτὸς συνίημι ὅ τι λέγεις.* 481. C: *νὴ τοὺς θεοὺς ἀλλ' ἐπιθυμῶ.* Crat. 423. B: *μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ ἐμοί πω δοκεῖ καλῶς λέγεσθαι.* Phil. 36. A: *μὰ Δί' ἀλλὰ* (*immo hercle*) *διπλῇ τινὶ λύπῃ λυπούμενον.* Alc. I. 110. C: *μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ ἠγνόουν*

ἔγωγε (*nequaquam hercle ignorabam*), ἀλλὰ σαφῶς ἐγίγνωσκον. Etiam praemittitur: Prot. 310. D: ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία ... ποιήσει καὶ σὲ σοφόν. Euthyd. 293. B: ἀλλὰ μὰ Δι' οὐκ ἔγωγε. * *certe, saltem* (Legg. X. 900. B. De lucri cup. 231. C. al.), praecipue post partt. εἰ et εἰ μή, saepius adiunctis partt. οὖν et γέ. Gorg. 470. D: εἰ δὲ μὴ (ὁρῶ), ἀλλ' ἀκούω γε. Phaed. 91. B: εἰ δὲ μηδέν ἐστι τελευτήσαντι, ἀλλ' οὖν τοῦτόν γε τὸν χρόνον ... ἧττον ... ἀηδὴς ἔσομαι. Soph. 254. C: εἰ μὴ πάσῃ σαφηνείᾳ δυνάμεθα λαβεῖν, ἀλλ' οὖν λόγου γε ἐνδεεῖς μηδὲν γιγνώμεθα περὶ αὐτῶν. Legg. VII. 814. A: εἰ μηδενὸς ἕνεκα, ἀλλ' εἴ ποτε δεήσειε πανδημεὶ ... ἔξω στρατεύεσθαι. X. 885. E. Lach. 183. A. Men. 84. A. Post οὐχ ὅτι (*quamquam*) est *tamen*. Gorg. 450. E: οὐχ ὅτι τῷ ῥήματι οὕτως εἶπες ... ἀλλ' οὐκ οἶμαί σε ... ῥητορικὴν λέγειν. Lys. 220. A: οὐχ ὅτι πολλάκις λέγομεν ... ἀλλὰ μὴ οὐδέν τι μᾶλλον οὕτω τό γε ἀληθὲς ἔχῃ. — ἀλλ' ἄρα, *at vero*, c. negat. μή (in qua interrogans *num*, vern. *etwa, vielleicht*, latet). Prot. 312. A: ἀλλ' ἄρα (al. ἆρα) ... μὴ οὐ τοιαύτην ὑπολαμβάνεις σοῦ τὴν ... μάθησιν ἔσεσθαι. Pol. I. 374. B: ἀλλ' ἄρα τὸν μὲν σκυτοτόμον διεκωλύομεν μήτε γεωργὸν ἐπιχειρεῖν εἶναι cet. Euthyd. 290. E: ἀλλ' ἄρα ... μὴ ὁ Κτήσιππος ἦν ὁ ταῦτ' εἰπών, ἐγὼ δὲ οὐ μέμνημαι (ubi vern. est *aber vielleicht war nicht Kt.* cet.). Apol. 25. A: ἀλλ' ἄρα ... μὴ οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ... διαφθείρουσι τοὺς νεωτέρους; — ἀλλ' ἆρα, *num*. Soph. 243. E: ἀλλ' ἆρά (v. ἄρα) γε τὰ ἄμφω βούλεσθε καλεῖν ὄν; Parm. 138. C: ἀλλ' ἆρα τῷ φέρεσθαι; 146. B. Pol. II. 381. B: ἀλλ' ἆρα αὐτὸς αὑτὸν μεταβάλλοι ἄν; E: ἀλλ' ἆρα ... αὐτοὶ ... θεοί εἰσιν οἷοι μὴ μεταβάλλειν; VII. 522. A. Legg. X. 905. E. Euth. 9. D. Lys. 208. D. Euthyd. 292. C. 300. C. al. — ἀλλὰ γάρ, *at enim, enimvero, autem*. Prot. 310. E: ἀλλὰ γὰρ πάντες τὸν ἄνδρα ἐπαινοῦσι. Phaedr. 228. A: ἀλλὰ γὰρ οὐδέτερά ἐστι τούτων. Gorg. 448. D: ἀλλὰ γὰρ ὃ ὑπέσχετο ... οὐ ποιεῖ. Theaet. 144. B. 196. B. 229. D. Conv. 172. B. 180. A. 220. E. al. Part. γάρ verbo etiam subiicitur: Charm. 165. B: ἀλλὰ ζητῶ γὰρ μετὰ σοῦ ἀεὶ τὸ προτιθέμενον. Cum part. δή: Hipp. mai. 301. B: ἀλλὰ γὰρ δὴ σὺ ... τὰ μὲν ὅλα τῶν πραγμάτων οὐ σκοπεῖς cet. — ἀλλὰ ... γε, *at vero, immo vero, sane*. Phaed. 58. D: ἀλλὰ σχολάζω γε. 63. D: ἀλλὰ πειράσομαί γε. 85. B: ἀλλὰ τούτων γε ἕνεκα λέγειν τε χρὴ cet. Gorg. 478. B. Theaet. 201. A. Phil. 24. B: ἀλλ' εὖ γε ... ὑπέλαβες. Pol. I. 353. A: ἀλλ' οὐδενί γ' ἂν ... οὕτω καλῶς, ὡς δρεπάνῳ. III. 393. B. (Ἀλλά γε reperitur Pol. I. 331. B: ἀλλά γε ἓν ἀνθ' ἑνὸς cet., ubi Stob. ἀλλὰ ἕν γε (fort. ἀλλὰ ἕν γ'). VIII. 543. C: ἀλλά γε ... ἀναμνησθῶμεν, ubi libri optimi ἀλλ' ἄγε ... ἀναμν. Phaed. 86. E: ἀλλά γε ... λέγε, ubi Π et Aug. ἀλλ' ἄγε). Cum part. δή: Phaedr. 262. A: ἀλλά γε δὴ ... μᾶλ-

λον λήσεις cet. *ἀλλὰ δή, at enim, vero* (saepenumero occupat id quod alter possit obiicere); etiam *iam vero.* Prot. 338. C: ἀλλὰ δὴ βελτίονα ἡμῶν αἱρήσεσθε. Gorg. 502. A: ἀλλὰ δὴ σκόπει. Phaed. 105. A: ἀλλ' ὅρα δὴ εἰ οὕτως ὁρίζει. Theaet. 164. E: ἀλλὰ δὴ αὐτοὶ κινδυνεύσομεν ... αὐτῷ βοηθεῖν. 206. C. Polit. 258. B. 271. C. Parm. 138. D. Crat. 407. A. 422. D. Pol. I. 351. C: ἀλλὰ δὴ καὶ τόδε μοι χάρισαι. 352. B. Men. 92. D: ἀλλὰ σὺ δὴ ... εἰπέ cet. Hipp. mai. 304. A: ἀλλὰ δή γ' ... τί οἴει ταῦτ' εἶναι ξυνάπαντα; — *ἀλλ' ἤ,* negat. vel interrogat. praegressa, *nisi, praeterquam.* Prot. 329. D: οὐδὲν διαφέρει ... ἀλλ' ἢ μεγέθει cet. 334. C: μὴ χρῆσθαι ἐλαίῳ, ἀλλ' ἢ ὅτι σμικροτάτῳ. Phaedr. 258. E: τίνος ... ἕνεκα κἄν τις ... ζῴη, ἀλλ' ἢ τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἕνεκα; Phaed. 83. A: πιστεύειν ... μηδενὶ ἄλλῳ ἀλλ' ἢ αὐτὴν αὑτῇ. 97. D: οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖν ... ἀλλ' ἢ τὸ ἄριστον. Theaet. 167. E: μηδὲν ἀλλ' ἢ ἀδικοῦντα ἐν λόγοις διατελεῖν. 202. B: οὐ γὰρ εἶναι αὐτῷ ἀλλ' ἢ ὀνομάζεσθαι μόνον. Soph. 225. E: οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὸ χρηματιστικὸν γένος. Crat. 394. E: ἃ οὐδὲν ἀλλ' ἢ βασιλέα σημαίνει. Conv. 189. E: νῦν δ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν ὀνείδει ὄνομα κείμενον. Pol. IV. 427. C: οὐδὲ χρησόμεθα ἐξηγητῇ ἀλλ' ἢ τῷ πατρίῳ. 429. B. IX. 573. A. al. Etiam simplex ἀλλά ita ponitur. Legg. IV. 710. C: εὐτυχὴς ... μὴ κατ' ἄλλο, ἀλλὰ τὸ γενέσθαι ... νομοθέτην ἄξιον cet. Conv. 181. D: οὐ γὰρ ἐρῶσι παίδων, ἀλλ' (Steph. ἀλλ' ἢ) ἐπειδὰν ἤδη ἄρχωνται νοῦν ἴσχειν. — *ἀλλ' ἦ, an.* Prot. 309. C: ἀλλ' ἦ σοφῷ τινὶ ἡμῖν ... ἐντυχὼν πάρει; Phaedr. 261. B: ἀλλ' ἦ τὰς Νέστορος ... τέχνας μόνον ... ἀκήκοας cet. Gorg. init. ἀλλ' ἦ ... κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν; — *ἀλλὰ καί, quin etiam* vel *potius, immo vero.* Prot. 360. A: ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐὰν ὁμολογῶμεν cet. Phaedr. 274. A: ἀλλὰ καὶ ἐπιχειροῦντί τοι τοῖς καλοῖς καλὸν καὶ πάσχειν cet. Phaed. 89. C: ἀλλὰ καὶ ἐμέ ... παρακάλει. Parm. 161. A: ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη. Conv. 179. C. Crit. 43. B. Cum part. δή: Phaedr. 236. D: οὔκ, ἀλλὰ καὶ δὴ λέγω. Post οὐ vel μὴ μόνον non solum ἀλλὰ καί (velut Gorg. 449. B. al. sexc.), verum etiam simplex ἀλλά ponitur. Soph. 262. D: οὐκ ὀνομάζει μόνον, ἀλλά τι περαίνει. Conv. 213. E: οὐ μόνον πρῴην ... ἀλλ' ἀεί. Tim. 57. D: μὴ μόνον ἓν ... ἀλλὰ ἐλάττω τε καὶ μείζω. Alc. I. 104. B: οὐ μόνον ἐν τῇδε τῇ πόλει ... ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι. — *ἀλλὰ μὲν δή* et *ἀλλὰ μ. δή ... γε, at vero, iam vero; enimvero, sane.* Gorg. 466. B: ἀλλὰ μὲν δὴ λέγω γε. 471. A: ἀλλὰ μὲν δὴ πῶς οὐκ ἄδικος; 492. E: ἀλλὰ μὲν δὴ καὶ ὥς γε σὺ λέγεις δεινὸς ὁ βίος. 506. B. D. Phaed. 75. A: ἀλλὰ μὲν δὴ ἔκ γε τῶν αἰσθήσεων δεῖ ἐννοῆσαι cet. 78. A: ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ ... ὑπάρξει. Theaet. 143. B. Pol. IV. 442. D. V. 459. C. al. — *ἀλλὰ μέντοι* et *ἀλλὰ μ. γε, verumtamen, attamen, quam-*

quam. Prot. 331. D: *ἀλλὰ μέντοι ... προσέοικέ τι δικαιοσύνη ὁσιότητι.* Gorg. 517. A: *ἀλλὰ μέντοι πολλοῦ γε δεῖ* cet. Phaed. 108. D. Theaet. 151. D. Parm. 135. B. Pol. I. 331. E. 349. A: *ἀλλ' οὐ μέντοι ... ἀποκνητέον γε.* II. 376. B. Alc. I. 108. E. al. — *ἀλλὰ μή*, *non* (vern. *und nicht* s. *nicht aber*) et *ac* vel *et non* (vern. *und nicht vielmehr*). Pol. I. 347. C: *τὸ ἑκόντα ἐπὶ τὸ ἄρχειν ἰέναι, ἀλλὰ μὴ ἀνάγκην περιμένειν.* II. 366. C: *τίς μηχανὴ ... δικαιοσύνην τιμᾶν ἐθέλειν ... ἀλλὰ μὴ* (*et non*, vern. *und nicht vielmehr*) *γελᾶν ἐπαινουμένης ἀκούοντα;* Apol. 32. A: *ἰδιωτεύειν, ἀλλὰ μὴ δημοσιεύειν.* — *ἀλλὰ μήν* et *ἀλλὰ μὴν ... γε*, *at vero, enimvero.* Prot. 359. D: *ἀλλὰ μὴν ἐπὶ ἅ γε θαῤῥοῦσι πάντες αὖ ἔρχονται.* Gorg. 506. D: *ἀλλὰ μὴν ἀγαθοί γέ ἐσμεν καὶ αὐτοί.* 449. E. 470. C. Phaed. 100. C: *ἀλλὰ μὴν ὡς διδόντος σοι οὐκ ἂν φθάνοις περαίνων.* 107. A: *ἀλλὰ μὴν ... οὐδ' αὐτὸς ἔχω ἔτι ὅπῃ ἀπιστῶ.* 58. D. 61. D. 74. C. Soph. 219. A. 228. C. 231. A. Parm. 139. C. Crat. 406. D. Pol. I. 350. C. II. 370. B. E. 376. B. al. Cum part. *που*: Gorg. 477. E: *ἀλλὰ μήν που τό γε μεγίστῃ βλάβῃ ὑπερβάλλον μέγιστον ἂν κακὸν εἴη τῶν ὄντων.* Euthyd. 281. A. Hipp. mai. 284. E. Hipp. min. 375. C. — *ἀλλ' οὐ*, interrog. Phil. 45. B: *ἀλλ' οὐχ οἱ πυρέττοντες μᾶλλον διψῶσι;* Conv. 215. B: *ἀλλ' οὐκ αὐλητής;* Pol. V. 468. E. al. Extra interrog. Pol. I. 349. C: *ἀλλ' οὐ τοῦτο ... ἐρωτῶ, ἀλλ' εἰ* cet. In oppos. est *non* (vern. *nicht, und nicht*). Soph. 262. D: *διὸ λέγειν ... αὐτόν, ἀλλ' οὐ μόνον ὀνομάζειν εἴπομεν.* Pol. I. 344. E: *ἢ σμικρὸν οἴει ἐπιχειρεῖν πρᾶγμα διορίζεσθαι, ἀλλ' οὐ βίου διαγωγήν;* Etiam *at non.* Alc. II. 148. D: *εἰ δ' ἄρα καὶ ξυμβέβηκεν αὐτοῖς ὥστε μὴ πάντα εὐτυχεῖν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐκείνων εὐχήν.* — *ἀλλ' οὐ γάρ*, *at enim non.* Prot. 336. C: *ἀλλ' οὐ γὰρ δύναμαι* (vern. *ich kann ja aber nicht*). Crat. 414. B: *ἀλλ' οὐ γὰρ ἐπισκοπεῖς με ... φερόμενον.* Pol. X. 595. C: *ἀλλ' οὐ γὰρ πρό γε τῆς ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ, ἀλλὰ* cet. Apol. 20. C: *ἀλλ' οὐ γὰρ ἐπίσταμαι.* — *ἀλλ' οὐ μέντοι ... γε*, *neque tamen.* Pol. I. 349. A: *ἀλλ' οὐ μέντοι ... ἀποκνητέον γε τῷ λόγῳ ἐπεξελθεῖν* cet. — *ἀλλ' οὐ μὴν ... γε*, *nec vero.* Polit. 290. A: *ἀλλ' οὐ μὴν οὕς γε ὁρῶμεν μισθωτοὺς ... μή ποτε βασιλικῆς μεταποιουμένους εὕρωμεν.* B. Pol. VI. 486. D. al. — *ἀλλ' οὖν*, *at.* Prot. 310. A: *ἀλλ' οὖν ἀκούετε.* 327. C: *ἀλλ' οὖν αὐληταὶ γοῦν πάντες ἦσαν ἱκανοί.* Pol. VI. 509. D: *ἀλλ' οὖν ἔχεις ταῦτα διττὰ εἴδη;* Cum part. *γέ*, *certe, tamen.* Gorg. 496. D: *ἀλλ' οὖν τό γε πεινῆν αὐτὸ ἀνιαρόν.* Phaed. 102. D: *ἀλλ' οὖν ἔχει γέ που ὡς λέγω.* Phil. 13. C. Euthyd. 302. D. al. — *ἀλλ' οὖν δή*, et *ἀλλ' οὖν δὴ ... γε*, *verumtamen.* Phaed. 100. A: *ἀλλ' οὖν δὴ ταύτῃ γε ὥρμησα.* Pol. VII. 526. D: *ἀλλ' οὖν δὴ ... πρὸς μὲν τὰ τοιαῦτα βραχύ τι ἂν ἐξαρκοῖ ... μόριον.*

VIII. 544. A. 552. E. X. 602. A: *ἀλλ' οὖν δὴ ὅμως γε μιμήσεται* cet. — *ἀλλὰ τί;* vern. *was aber?* h. e. *was denn sonst* (latet enim hoc posterius, *ἄλλο,* in ipsa part. *ἀλλά,* ut in loquutt. *δι' οὐδὲν ἀλλ' ἤ, οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἤ* al.). Phaed. 89. B: *ἀλλὰ τί;* Euth. 14. D. *ἀλλὰ τί δή, at quid tum?* Pol. II. 357. D. V. 459. C. al. *ἀλλὰ τί μέλλει; quid enim? quidni?* (approbationis formula). Pol. I. 349. C. Hipp. mai. 287. D. Hipp. min. 373. D. *ἀλλὰ τί μήν,* vern. *was denn sonst, warum nicht?* Parm. 139. D. Phil. 37. D. Pol. I. 348. C. II. 362. D. Lys. 208. C. al. *ἀλλὰ τί τοῦτο* (int. *διαφέρει*): *aber was liegt daran?* Gorg. 497. E: *ἀλλὰ τί τοῦτο; ΣΩ. οὐδέν.* Pol. V. 472. B. Charm. 164. E. Plene Prot. 331. C: *ἀλλὰ τί τοῦτο διαφέρει;* Cf. Pol. I. 349. A. — *ἀλλά τοι, at vero, attamen.* Prot. 335. B: *ἀλλά τοι ... οὐδ' ἐγὼ λιπαρῶς ἔχω.* Gorg. 461. C: *ἀλλά τοι ἐξεπίτηδες κτώμεθα ἑταίρους* cet. Theaet. 171. C: *ἀλλά τοι ... ἄδηλον εἰ* cet. Soph. 231. C. Pol. VI. 496. E. al.

ἀλλαγή, ἡ, mutatio, permutatio; commercium. Phaed. 69. A: *μὴ γὰρ οὐχ αὕτη ᾖ ἡ ὀρθὴ ... ἀλλαγή.* Soph. 223. D: *ἡ ... κατὰ πόλιν ἀλλαγή.* Pol. II. 371. B: *τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα.* Legg. V. 742. A. VIII. 849. E: *μὴ προϊέμενον ἄλλον ἑτέρῳ τὴν ἀλλαγήν.* **remuneratio.* Def. 414. A: *δωρεὰ ἀλλαγὴ χάριτος.*

ἀλλακτικός, ή, όν, ad commercium pertinens. Soph. 223. C: *τὸ τῆς κτητικῆς τέχνης ... τὸ ἀλλακτικόν.* Ib. *τῆς ... ἀλλακτικῆς δύο εἴδη λέγωμεν* cet.

ἀλλάττω, muto, permuto. Parm. 139. A: *οὔτ' ἄρα ... χώραν ἀλλάττει.* Pol. II. 380. D: *ἀλλάττοντα τὸ αὑτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς.* Polit. 289. E: *οἱ ... πόλιν ἐκ πόλεως ἀλλάττοντες.* Phaed. 69. B: *ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων.* **me muto* vel *converto.* Tim. 42. C: *ἀλλάττων ... οὐ πρότερον πόνων λήξοι πρὶν* cet. Med. *commuto.* Soph. 223. E: *πωλοῦν διὰ νομίσματος ἀλλάττεται.* Legg. XI. 915. D: *ὅσα ... ἀλλάττεταί τις ἕτερος ἄλλῳ.* E: *πιστεύων πρὸς ὃν ἂν ἀλλάττηται.* V. 733. B: *λύπης ... ἀλλάττεσθαι βουλόμεθα.* VIII. 849. E: *ἀλλάττεσθαι νόμισμά τε χρημάτων καὶ χρήματα νομίσματος.* XI. 915. D. 916. D: *ὁ ἀλλαττόμενος ἢ νόμισμα ἀντὶ νομίσματος* cet. Conv. 218. E: *ἀλλάξασθαι κάλλος ἀντὶ κάλλους.* Legg. VI. 770. E: *πρὶν ἀλλάξασθαι πολιτείαν.* **mihi paro, emo.* Eryx. 402. E: *ἀντὶ ταύτης* (*τῆς ἐπιστήμης*) *ἀλλαττόμενοι* (*τὰ ἐπιτήδεια*). Pol. II. 371. C: *τὰ παρ' αὑτοῦ ἀλλάξασθαι.* D: *ἀντ' ἀργυρίου ἀλλάξασθαι.* **redimo.* Menex. 237. A: *οἳ ... τὴν τελευτὴν ἀντὶ τῆς τῶν ζώντων σωτηρίας ἠλλάξαντο.*

ἀλληλοφαγία, ἡ, mutua devoratio. Epin. 975. A: *τῆς ἀλληλοφαγίας.*

ἀλληλοφθορία, ἡ, mutua consumtio. Prot. 321. A: *ἀλληλοφθοριῶν διαφυγὰς ἐπήρκεσε.*

ἀλλήλων, *inter se* al. Gorg. 524. B: *δυοῖν πραγμάτοιν διάλυσις ... ἀπ' ἀλλήλοιν.* 454. C: *προαρπάζειν ἀλλήλων τὰ λεγόμενα.* 495. D: *ἀλλήλων καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἕτερον.* 517. C. Soph. 254. C. Phil. 63. A. al. Phaedr. 237. C: *οὔτε ἑαυτοῖς οὔτε ἀλλήλοις ὁμολογοῦσιν.* Alc. I. 112. A. Gorg. 495. E: *ἐναντία ... ἀλλήλοις.* 464. C: *ἐπικοινωνοῦσι ... ἀλλήλαις.* Prot. 322. B: *ἠδίκουν ἀλλήλους.* 323. C: *ὅσα ... ἡγοῦνται ἀλλήλους κακὰ ἔχειν ἄνθρωποι* cet. Polit. 291. B: *ταχὺ ... μεταλλάττουσι τάς τε ἰδέας ... εἰς ἀλλήλους.* Ep. II. 310. E: *ταῦτ' ἄλληλ' ἀεὶ διώκει καὶ ζητεῖ.* Gorg. 472. C: *παραβαλόντες ... παρ' ἀλλήλους.* 457. C: *διορισάμενοι πρὸς ἀλλήλους.* Phaedr. 264. B: *ἢ ταῦτα ... παρ' ἄλληλα ἔθηκε.* Gorg. 451. C: *πρὸς αὑτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα.* Soph. 228. C. Tim. 62. B. al.

ἀλλοδαπός, *peregrinus*. Pol. II. 381. D: *ἀλλοδαποῖσι* (Hom.). Lys. 212. E: *ξένος ἀλλοδαπός* (Sol.).

ἀλλοδημία, ἡ, *regio extera*. Legg. XII. 954. E: *ἐν ἀλλοδημίᾳ* (opp. *ἐν ἄστει*).

ἀλλοδοξία, ἡ, *iudicium confusum* vel *falsum*. Theaet. 189. B: *ἀλλοδοξίαν τινὰ οὖσαν ψευδῆ ... δόξαν.*

ἀλλοδοξῶ, *aliud opinor* vel *iudico quam verum*. Theaet. 189. D: *τὸ τὰ ψευδῆ δοξάζειν ἀλλοδοξεῖν εἶναι.* 190. D.

ἄλλοθεν, *aliunde*. Phaed. 75. A: *μὴ ἄλλοθεν αὐτὸ ἐννενοηκέναι.* Phil. 30. A: *δῆλον ὡς οὐδαμόθεν ἄλλοθεν.* Conv. 215. A: *ἐὰν ... ἄλλο ἄλλοθεν λέγω.* Pol. II. 365. E. IV. 435. E. Legg. IV. 707. E: *ἄλλοθεν τῶν Ἑλλήνων.* Charm. 153. B: *ἠσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν.* Menex. 244. D: *μηδαμόθεν ἄλλοθεν ... ἀλλ' ἢ ἐκ ταύτης τῆς πόλεως.* Cum part. *ποθέν*: Phaed. 77. B: *ξυνίστασθαι ἄλλοθέν ποθεν.* Legg. VI. 758. B: *ἰόντι τέ τινί ποθεν ἄλλοθεν.* (Gorg. 492. D. pro *ἄλλοθέν γέ ποθεν* sensus scribi iubet *ἁμόθεν γέ ποθεν.* V. Annott. p. 309.) Cum vv. *ὁθενοῦν* et *ὁποθενοῦν*: Legg. V. 738. C. Gorg. 512. A.

ἄλλοθι, *alibi*. Prot. 324. E: *ἐν τούτῳ ... ἢ ἄλλοθι οὐδαμοῦ.* 326. D: *καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ.* Conv. 182. B. 209. E. Pol. III. 394. C. IV. 440. A. V. 460. B. al. Phaed. 68. A: *μηδαμοῦ ἄλλοθι ἐντεύξεσθαι.* Conv. 184. E: *ἐνταῦθα ... ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ.* Phaed. 91. E: *ἄλλοθί που ... εἶναι τὴν ψυχήν.* Theaet. 174. B: *ἤ που ἄλλοθι.* 192. C: *εἴπερ που ἄλλοθι.* Soph. 243. B: *ἄλλοθί πῃ.*

ἀλλοῖος, α, ον, *alius, diversus*. Conv. 193. D: *ἀλλοῖος ἢ ὁ σός.* 189. D: *ἀλλοία* (*φύσις*). Pol. X. 598. A. Theaet. 160. A: *ἀλλοῖον γενήσεται.* Parm. 142. B. 148. C. Tim. 50. C: *φαίνεται ... ἄλλοτε ἀλλοῖον.* Men. 87. B: *εἰ ἔστιν ἀλλοῖον ἢ οἷον ἐπιστήμη.* C: *ἀλλοῖον ἐπιστήμης.* 98. B: *ὅτι ... ἔστι τι ἀλλοῖον ὀρθὴ δόξα καὶ ἐπιστήμη.* Sis. 390. C: *οὐδὲν ... ἀλλοῖον ἢ ὅπερ ἐπιστήμη.* Pol. VI. 500. A: *ἀλλοίαν ... δόξαν λήψεσθαι.* Parm. 148. C: *ἀλλοῖον δὲ ὂν ἀνόμοιον εἶναι.* Crat. 438. E: *τὸ ... ἕτερον ἐκείνων καὶ ἀλλοῖον ἑτε-*

ρον ἄν τι καὶ ἀλλοῖον σημαίνοι. Locr. 103. A: ἄλλοτ' ἀλλοῖαι. Parm. 161. A: τὰ δ' ἀλλοῖα οὐκ ἀνόμοια; Pol. VIII. 559. B: ἀλλοίων ἐδεσμάτων ἢ τοιούτων ἐπιθυμία. VII. 536. B: ἀλλοίους ... ἄγοντες ἐπὶ ταῦτα. Legg. VIII. 836. B: ἡμῖν ... τιθεῖσι νόμους ἀλλοίους τῶν πολλῶν τρόπων. Theaet. 167. C: ὅτι ἀλλοῖα (δοξάζει). Crit. 46. D: εἴ τί μοι ἀλλοιότερος φανεῖται. Crat. 402. B: τί ... δοκεῖ σοι ἀλλοιότερον τοῦ Ἡρακλείτου νοεῖν ὁ τιθέμενος cet.

ἀλλοιότης, ἡ, *diversitas.* Tim. 82. B: ἀλλοιότητας παμποικίλας ... παρέξεται.

ἀλλοιῶ, *muto, immuto.* Crat. 418. A: σφόδρα ἀλλοιοῦσι τὰς τῶν ὀνομάτων διανοίας. Pol. II. 381. B: ἀλλ' ἆρα αὐτὸς αὑτὸν μεταβάλλοι ἂν καὶ ἀλλοιοῖ; C: αὑτὸν ἀλλοιοῦν. Legg. X. 894. E: τῶν ἀλλοιούντων τὸ πρῶτον. Pol. II. 381. A: ψυχὴν ... ἥκιστ' ἄν τι ἔξωθεν πάθος ... ἀλλοιώσειεν. Legg. X. 894. E: ὅταν ... αὐτὸ αὑτὸ κινῆσαν ἕτερον ἀλλοιώσῃ. Pass. *immutor.* Parm. 162. D: οὐδὲ μὴν ἀλλοιοῦταί που τὸ ἓν ἑαυτοῦ. 163. A. D. E. Pol. III. 380. E. 381. A. Tim. 45. D. Parm. 138. B: ὅτι κινούμενον ... ἢ φέροιτο ἢ ἀλλοιοῖτο ἄν. 163. A. Theaet. 181. D: ἤ τινα ἄλλην ἀλλοίωσιν ἀλλοιῶται. Parm. 162. E: ἀνάγκη αὐτῷ ἀλλοιοῦσθαι. Legg. I. 648. E. Theaet. 181. E: φερόμενόν τε καὶ ἀλλοιούμενον. Parm. 139. A. 163. A. B. Legg. X. 895. B: τὴν ... ἀλλοιουμένην ὑφ' ἑτέρου (κίνησιν). Theaet. 157. B: ἀπολλύμενα καὶ ἀλλοιούμενα. Parm. 139. A: εἴπερ ἠλλοιοῦτο αὐτὸ ἑαυτοῦ. 162. D. Pol. II. 381. D: Ἥραν ἠλλοιωμένην (*mutatam*, h. e. *figura mutata*) ὡς ἱέρειαν ἀγείρουσαν.

ἀλλοίως, *aliter.* Lys. 212. C: ἀλλοίως ἄρα νῦν ἡμῖν δοκεῖ ἢ πρότερον ἔδοξε.

ἀλλοίωσις, ἡ, *mutatio, immutatio.* Pol. V. 454. C: ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἀλλοιώσεως ... ἐφυλάττομεν cet. Phaed. 78. D: οὐδαμῶς ἀλλοίωσιν οὐδεμίαν ἐνδέχεται. Theaet. 181. D. Ib. δύο ... εἴδη κινήσεως, ἀλλοίωσιν, τὴν δὲ περιφοράν. Parm. 138. C. Locr. 98. E. 102. E: ἀλλοιώσιες.

ἀλλοιωτικός, ή, όν, *mutabilis.* Locr. 99. D: τᾷ φύσει τᾷ ἀλλοιωτικᾷ παραδούς.

ἀλλόκοτος, ὁ ἡ, *alienus, insolitus.* Theaet. 182. A: ἴσως ... ἡ ποιότης ... ἀλλόκοτον φαίνεται ὄνομα. **consuetudinem* vel *modum excedens.* Euthyd. 306. E: πάνυ ἀλλόκοτος εἶναι. Legg. V. 747. D: ἀλλόκοτοι (τόποι). **insolens.* Pol. VI. 487. D: πάνυ ἀλλοκότους γιγνομένους, ἵνα μὴ παμπονήρους εἴπωμεν. Hipp. mai. 292. C: ῥήματα ... χαλεπά τε καὶ ἀλλόκοτα. **ferox, saevus.* Prot. 346. A: πατέρα ἀλλόκοτον.

ἀλλοκότως, *praeter communem sensum.* Lys. 216. A: εἶεν ... οὐκ ἀλλοκότως (int. οὕτως λέγομεν);

ἄλλομαι, *salio.* Crat. 413. A: ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα

ἅλλεσθαι. 414. B. Charm. 159. C. Phaedr. 255. C: ἤ τις ἠχὼ ἀπὸ λείων τε καὶ στερεῶν ἁλλομένη. Legg. II. 653. E: ἁλλόμενα καὶ σκιρτῶντα.

ἄλλος, η, ο, *alius; alter*. Phaedr. 241. A: ἄλλος γεγονὼς λέληθε τὰ παιδικά. Phil. 27. A: ἄλλο ... καὶ οὐ ταὐτόν. 54. C: ἑκάστην ... γένεσιν ἄλλην ἄλλης οὐσίας τινὸς ἑκάστης ἕνεκα γίγνεσθαι. Phaedr. 278. B: ἐν ἄλλαις ἄλλων ψυχαῖς. Phaed. 83. B: ὅ τι δ' ἂν δι' ἄλλων σκοπῇ ἐν ἄλλοις ὂν ἄλλο. Pol. II. 369. B: ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου. Phaed. 58. D: καὶ αὐτὸν λέγοντα καὶ ἄλλου ἀκούοντα. Conv. 220. C: ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν. Theaet. 159. A: εἴτε ἑαυτῷ εἴτε ἄλλῳ. al. sexc. **alius, diversus* (c. genit. vel partt. ἤ, πλήν et παρά). Gorg. 512. D: μὴ ἄλλο τι τὸ γενναῖον ... ἢ τοῦ σώζειν cet. Theaet. 166. A: ὃ τυγχάνει ὂν ἄλλο αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης. Parm. 164. C: τὸ ἄλλο ... ἄλλο εἶναι ἄλλου. Charm. 163. C: ποίησιν πράξεως ... ἄλλο ἐνόμιζε. Men. 88. B. Parm. 164. C: ἀλλήλων ἄλλα ἐστί. Prot. 357. A: ἄλλη τις ἢ ἀριθμητική. Phaedr. 268. B: τί δ' ἄλλο γε ἢ ἐρέσθαι εἰ cet. Phil. 54. D: εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν. Pol. VI. 478. B: ἄλλο τι ἂν δοξαστὸν ἢ τὸ ὂν εἴη; Theaet. 231. B: μηδὲν ἄλλ' ἡμῖν εἶναι ... πλὴν ἡ ... σοφιστική. Soph. 228. A: ἀλλ' αἶσχος ἄλλο τι πλὴν τὸ τῆς ἀμετρίας ... δυσειδὲς ὂν γένος; 247. E. Crat. 438. D: ὅτι ἄλλ' ἄττα ζητητέα πλὴν ὀνομάτων. Pol. VIII. 556. C: πλὴν χρηματισμοῦ τῶν ἄλλων ἠμεληκότας. Phaedr. 235. E: παρὰ πάντα ταῦτα ἄλλα εἰπεῖν. Gorg. 507. A: ἐγὼ ... οὐκ ἔχω παρὰ ταῦτα ἄλλα φάναι. Phaed. 80. B. 107. A. Pol. VI. 506. B. X. 603. C. Tim. 30. A. Cum artic. est *reliquus* (Pol. V. 475. B: μή ποτε ἡ ἄλλη πόλις ... διχοστατήσῃ. Parm. 128. A. Legg. VIII. 833. B. Plur. *reliqui:* Pol. I. 329. B: καὶ οἱ ἄλλοι πάντες. al. sexc.) et *ceterus* (vern. der *sonstige*). Pol. II. 368. B: τεκμαίρομαι ... ἐκ τοῦ ἄλλου τοῦ ὑμετέρου τρόπου al. — ἄλλος τις. Prot. 358. C: ἄλλο τι ἢ σοφία. Phaed. 64. C: ἆρα μὴ ἄλλο τι ὁ θάνατος. Theaet. 157. E: παρορᾶν ἤ τι ἄλλο αἰσθάνεσθαι. Soph. 228. A. al. Simpliciter ἄλλο: Parm. 142. C. Phil. 54. D. Tim. 30. A. Praecipue ἄλλο τι sq. ἤ (proprie: *aliudne quid — quam*) interrogationi servit eique affirmativae (Latin. *nonne*). Gorg. 470. B: ἄλλο τι ἢ ὁμολογοῦμεν; 481. C: ἄλλο τι ἢ ἡμῶν ὁ βίος ἀνατετραμμένος ἂν εἴη cet. Phaed. 70. C: ἄλλο τι ἢ εἶεν ἂν ἡμῶν αἱ ψυχαὶ ἐκεῖ; 79. A: ἄλλο τι ἡμῶν αὐτῶν ἢ τὸ μὲν σῶμά ἐστι, τὸ δὲ ψυχή; 106. A: ἄλλο τι τὰ τρία ἢ ἀνώλεθρα ἂν ἦν; E. Theaet. 154. E. 180. C. Crat. 436. B. E. Alc. I. 116. D: τῷ διαλέγει σὺ νῦν; ἄλλο τι ἢ ἐμοί; etiam simpliciter ἄλλο τι ita usurpatur. Gorg. 495. C: ἄλλο τι οὖν ... δύο ταῦτα ἔλεγες; Theaet. 159. C: ἄλλο τι ... ὡς ἑτέρῳ μοι χρήσεται —; 165. E: ἄλλο τι πειρώμεθα λέ-

γειν; 169. B. 203. C. Conv. 200. D: ἄλλο τι ὁμολογοῖ ἄν; Pol. I. 337. C: ἄλλο τι οὖν καὶ σὺ οὕτω ποιήσεις; 342. D. II. 369. D. — οὐκ ἄλλο τι, οὐδὲν et μηδὲν ἄλλο ἤ, ut Latin. *nihil aliud quam*, ita ponuntur ut oratio verbo ποιεῖν expleri possit; dein in univ. est i. q. *tantum* (vern. *bloss*). Theaet. 189. E: οὐκ ἄλλο τι ἢ διαλέγεσθαι. 195. E: ἃ μηδὲν ἄλλο ἢ διανοεῖταί τις. Crat. 412. D: οὐδὲν ἄλλο ἢ χωρεῖν. Men. 76. B: ὅτι οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἐπιτάττεις. 80. A: ὅτι σὺ οὐδὲν ἄλλο ἢ αὐτός τε ἀπορεῖς cet. 84. C: οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἐρωτῶντος ἐμοῦ. Euthyd. 277. D: καὶ νῦν τούτω οὐδὲν ἄλλο ἢ χορεύετον περὶ σέ. — ἄλλο μὲν οὐδέν sq. δέ, *nihil aliud nisi*, h. e. *solum*. Phaedr. 229. D: κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ὅτι δ' αὐτῷ ἀνάγκη cet. Pol. II. 359. D: τοῦτον ... ἄλλο μὲν ἔχειν οὐδέν, περὶ δὲ τῇ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον. V. 449. B: ὧν ἄλλο μὲν οὐδὲν κατηκούσαμεν, τόδε δὲ cet. Tim. 48. C: δι' ἄλλο μὲν οὐδέν, διὰ δὲ τὸ χαλεπὸν εἶναι. Simile est Apol. 32. B: ἄλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν πώποτε ἦρξα ἐν τῇ πόλει, ἐβούλευσα δέ. — τὶς καὶ ἄλλος, praecedd. εἴτε, εἴπερ al. Pol. I. 393. E: ἐν μάχῃ εἴτε πυκτικῇ εἴτε τινὶ καὶ ἄλλῃ. Menex. 246. D: ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκῆτε. Phaed. 59. A: εἴπερ τις ... καὶ ἄλλος. 66. A. Legg. II. 663. D: εἴπερ τι καὶ ἄλλο cet. Sine part. καί (Latin. *si quisquam*, vern. *wenn je einer*). Prot. 329. B: εἴπερ ἄλλῳ τῳ ἀνθρώπων πυθοίμην, καὶ σοὶ πείθομαι. 352. C: εἴπερ τῳ ἄλλῳ. Gorg. 453. B: εἴπερ τις ἄλλος ἄλλῳ διαλέγεται cet. Phaed. 63. C: εἴπερ τι ἄλλο τῶν τοιούτων. 92. C. Conv. 212. A. Lach. 179. B. al. *Saepenumero ita ponitur ut patrio sermone verti possit *auch* vel *sonst*. Phaedr. 232. B: ἢ διὰ φιλίαν ἢ δι' ἄλλην τινὰ ἡδονήν. Gorg. 519. C: τούς τε μισθοὺς ἀποστεροῦντες καὶ ἄλλην χάριν οὐκ ἀποδιδόντες. Conv. 216. E: οὔτ' εἴ τις πλούσιος οὔτ' εἰ ἄλλην τινὰ τιμὴν ἔχων cet. Cum art. reddi potest *omnino*, *itidemque*, *atque etiam*, *quum—tum* (vern. *wie auch*). Gorg. 473. C: ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. 480. D: κατήγορον καὶ τῶν ἄλλων οἰκείων. Phaed. 110. E: καὶ λίθοις καὶ γῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις καὶ φυτοῖς ... νόσους παρέχει. Conv. 188. A: ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς. 191. A: ὑπὸ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας. Pol. X. 618. A: κατὰ κάλλη καὶ τὴν ἄλλην ἰσχύν τε καὶ ἀγωνίαν. Legg. VII. 789. D: ὑγίειαν καὶ κάλλος καὶ τὴν ἄλλην ῥώμην ... παραδιδόναι. Apol. 36. B: καὶ δημηγοριῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν. Crit. 53. E: λόγοι ... οἱ περὶ δικαιοσύνης τε καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς. Alc. I. 112. B: καὶ αἱ μάχαι ... τοῖς τε Ἀχαιοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις Τρωσὶν ἐγένοντο. — ἄλλος et ὁ ἄλλος cum part. τε ponitur sq. καί vel καὶ δὴ καί: *quum alia—tum*, h. e. *prae ceteris*, *praesertim*. Theaet. 142. C: ὡς μαντικῶς ἄλλα τε δὴ εἶπε καὶ περὶ τούτου. Polit. 268. E.

πολλά τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ τὸ cet. 270. C: φθοραὶ ... ξυμβαίνουσι τῶν τε ἄλλων ζώων, καὶ δὴ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ὀλίγον τι περιλείπεται. Conv. 182. C: ὃ δὴ μάλιστα φιλεῖ τά τε ἄλλα πάντα καὶ ὁ ἔρως ἐμποιεῖν. 203. B: οἵ τε ἄλλοι καὶ ὁ ... Πόρος. 220. A: τά τ' ἄλλα καὶ πίνειν οὐκ ἐθέλων ... πάντας ἐκράτει. Ib. θαυμάσια εἰργάζετο τά τε ἄλλα, καί ποτε cet. Pol. IV. 424. A: εἴς τε τἄλλα καὶ εἰς τὸ γεννᾶν. Tim. 21. C. Legg. II. 666. B. III. 686. A. XI. 919. B. al. — ἄλλῃ, *aliter.* Theaet. 163. A: ἄλλῃ δὴ σκεπτέον. Conv. 178. A: πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, οὐχ ἥκιστα δὲ cet. 205. D. Pol. IV. 434. C: οὐκ ἄλλῃ ... ἢ ταύτῃ. VII. 540. D: οὐκ ἄλλῃ ἢ ᾗ εἴρητον. Tim. 49. D: ἀεὶ ὃ καθορῶμεν ἄλλοτε ἄλλῃ γιγνόμενον. Legg. IV. 711. C. Euthyd. 295. C. Cum v. πῃ: *alia quadam ratione.* Conv. 189. C: ἄλλῃ γέ πῃ ἐν νῷ ἔχω λέγειν ἢ ᾗ cet. Pol. V. 459. B: ἢ ἄλλῃ πῃ ἔχειν; Crit. 49. E. **alio, alium in locum.* Phaedr. 263. A: ἄλλος ἄλλῃ φέρεται. Pol. X. 621. B. Tim. 52. E: ἄλλῃ ... φερόμενα. — ἄλλην καὶ ἄλλην, *ultro citroque.* Euthyd. 273. B: ἄλλην καὶ ἄλλην ἀποβλέποντες εἰς ἡμᾶς. — τὰ ἄλλα, τἄλλα (al. τἆλλα), *cetera,* vern. *übrigens, sonst.* Prot. 361. E: οὔτε τἄλλα οἶμαι κακὸς εἶναι ἄνθρωπος. Gorg. 519. C: τἄλλα σοφοὶ ὄντες. Pol. III. 403. B: τὰ δ' ἄλλα οὕτως ὁμιλεῖν cet. Legg. VI. 763. E. Similiter τά τε ἄλλα καί, *quum—tum etiam, praesertim.* Phaedr. 234. C: τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν εἰρῆσθαι al.

ἄλλοσε, *alio s. alium in locum.* Phaedr. 230. E: ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλῃ. 265. B: τάχα δ' ἂν καὶ ἄλλοσε παραφερόμενοι. Phaed. 82. A: ποῖ ἂν ἄλλοσε φαῖμεν τὰς τοιαύτας ἰέναι; 113. B. Theaet. 202. E: ἄλλοσέ ποι βλέποντα. Pol. III. 393. A. IV. 420. A. VI. 486. D. Tim. 52. E: ἄλλα ἄλλοσε ἀεὶ φέρεσθαι. Legg. III. 699. D. VIII. 841. A. 856. A. Crit. 45. B: πολλαχοῦ ... ἄλλοσε ὅποι ἂν ἀφίκῃ cet. 52. B: οὔτε ἄλλοσε οὐδαμόσε. Menex. 241. E: ἄλλοσε πολλαχόσε.

ἄλλοτε, *alias s. alio tempore.* Phaedr. 237. E: τοτὲ μὲν ... ἄλλοτε δὲ cet. 246. B: ἄλλοτ' ἐν ἄλλοις εἴδεσι γιγνομένη. Gorg. 482. A: ἄλλοτε ἄλλων ἐστὶ λόγων. Phaed. 60. E. Theaet. 172. C: πολλάκις μὲν ... καὶ ἄλλοτε, ἀτὰρ καὶ νῦν. 187. C: νῦν τε καὶ ἄλλοτε δὴ πολλάκις. Soph. 248. A: γένεσιν (ἔχειν) ... ἄλλοτε ἄλλως. Parm. 138. D: ἄλλοτ' ἄλλοθι γίγνεται. Pol. VI. 507. A: ἄλλοτε ἤδη πολλάκις εἰρημένα. Tim. 22. E: οὔτε τότε οὔτε ἄλλοτε. 49. D. al.

ἀλλοτριονομῶ, *in alio atque oportet loco colloco.* Theaet. 195. A: ἀλλοτριονομοῦντες παρορῶσι cet.

ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ἡ, *rerum alienarum tractatio* vel *curatio.* Pol. IV. 444. B: πολυπραγμοσύνην καὶ ἀλλοτριοπραγμοσύνην.

ἀλλότριος, α, ον, *alienus.* Euth. 4. B: εἴτε ἀλλό-

τριος εἴτε οἰκεῖος ὁ τεθνεώς. Soph. 266. C: *φῶς οἰκεῖόν τε καὶ ἀλλότριον.* Pol. I. 343. C: *ὅτι … τὸ δίκαιον ἀλλότριον ἀγαθὸν τῷ ὄντι.* III. 392. B. Euth. 4. B: *ὑπέρ γε ἀλλοτρίου.* Prot. 347. E: *οὐδὲν δέονται ἀλλοτρίας φωνῆς.* Menex. 245. D. Pol. V. 462. C: *περὶ τοῦ ἀλλοτρίου.* X. 604. E: *ἀλλοτρίου … πάθους ἡ μίμησις* cet. Phaed. 114. E: *οὐκ ἀλλοτρίῳ, ἀλλὰ τῷ αὑτῆς (τῆς ψυχῆς) κόσμῳ.* Legg. VI. 784. E: *ἐὰν ἀλλοτρίᾳ τις … κοινωνῇ γυναικί.* XI. 934. A: *ἀλλοτρίᾳ πειθοῖ … χρησάμενος.* Phaed. 99. B: *ἀλλοτρίῳ ὀνόματι προςχρώμενοι.* Tim. 43. C. Pol. V. 463. B: *προςειπεῖν … τὸν μὲν ὡς οἰκεῖον, τὸν δὲ ὡς ἀλλότριον.* Prot. 347. D: *μισθούμενοι ἀλλοτρίαν φωνὴν τὴν τῶν αὐλῶν.* Pol. III. 409. B. IX. 587. A: *ἀλλοτρίαν … ἡδονὴν διώκειν.* Tim. 82. A. Gorg. 465. B: *ἀλλότριον κάλλος ἐφελκομένους.* Conv. 205. E: *τὸ δὲ κακὸν ἀλλότριον (καλεῖ).* Pol. V. 470. B: *λέγω … τὸ μὲν οἰκεῖον καὶ ξυγγενές, τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ ὀθνεῖον.* Legg. VIII. 845. E. Lys. 222. C. 210. C: *οὐ μόνον οἱ ἀλλότριοι, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ.* Theaet. 205. C: *ὡς ἕτερα καὶ ἀλλότρια λεγόμενα.* Charm. 163. C: *τὰ … βλαβερὰ πάντα ἀλλότρια.* Prot. 320. B: *οὐδένα … οὔτε τῶν οἰκείων οὔτε τῶν ἀλλοτρίων.* Phaedr. 235. C: *ἐξ ἀλλοτρίων ποθὲν ναμάτων.* Pol. II. 360. B: *ἀπέχεσθαι τῶν ἀλλοτρίων.* D. VIII. 548. B. X. 606. B. Legg. X. 884. A. Theag. 126. B: *χρῶνται … καὶ οἰκείοις καὶ ἀλλοτρίοις πολλοῖς (ἵπποις).* Pol. III. 409. B: *ἐν ἀλλοτρίαις (ψυχαῖς).* Phaedr. 239. C: *ἀλλοτρίοις χρώμασι … κοσμούμενον.* Legg. II. 666. C. Theag. 126. B. Conv. 179. C: *ὥστε ἀποδεῖξαι αὐτοὺς ἀλλοτρίους ὄντας τῷ υἱεῖ.* Legg. VIII. 843. D: *ἑσμοὺς ἀλλοτρίους.* Pol. VIII. 556. D: *πολλὰς ἔχοντι σάρκας ἀλλοτρίας.* Phaedr. 230. A: *τὰ ἀλλότρια σκοπεῖν.* Polit. 260. D: *ἔργα ἀλλότρια παραδεχόμενοι.* 307. D. Phil. 29. A: *τἀλλότρια λέγειν.* Pol. I. 344. A. IV. 433. E. al. Pol. VI. 491. D: *ἐν ἀλλοτριωτέρᾳ … τροφῇ.*

ἀλλοτριότης, ἡ, alienatio. Conv. 197. C: *ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ.* Polit. 261. A: *ἀλλοτριότητι διορισθὲν πρὸς οἰκειότητα.* Ep. III. 318. D: *εἴ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα ἐνεῖδες ἐν ἐμοὶ πρὸς σέ.*

ἀλλοτριῶ, alieno. Pass. Tim. 64. E: *ἀλλοτριούμενα μὲν λύπας, καθιστάμενα δὲ εἰς ταὐτὸν πάλιν ἡδονάς (ἴσχει).*

ἀλλόφυλος, ὁ ἡ, alienigena. Legg. I. 629. D: *πρὸς τοὺς ἐκτός τε καὶ ἀλλοφύλους.*

ἄλλως, aliter s. alio modo. Phaedr. 272. B: *οὕτως ἢ ἄλλως πως* cet. Gorg. 470. D. *ἄλλως οὐ γιγνώσκεις ὅτι εὐδαιμονεῖ;* 479. C: *εἰ μὴ σοί γε ἄλλως δοκεῖ.* Phaed. 117. A: *μὴ ἄλλως ποίει.* Theaet. 154. C: *ἄλλως λέγειν.* Crat. 438. B: *εὑρεῖν ἀδύνατον εἶναι ἄλλως.* Conv. 419. A. Pol. III. 391. A. VI. 500. E. al. — *ἄλλως καὶ ἄλλως*: Men. 92. C. Alc. I. 109. E. Demod. 381. D. — *ἄλλως πως.* Prot. 333. B: *ἢ ἄλλως πως;*

349. C: εἰ δὲ ἄλλως πως (δοκεῖ) cet. Polit. 266. B: μῶν ἄλλως πως ... πέφυκεν; Conv. 188. E. Pol. I. 343. B. Tim. 69. A. — ἄλλως οὐδαμῶς vel μηδαμῶς, *nulla alia ratione.* Parm. 163. C: οὔτε ἄλλως οὐδαμῶς οὐσίας μετέχειν. Pol. VII. 526. A. Tim. 89. B. Legg. VI. 772. D: ἄλλως δὲ μηδέποτε μηδαμῶς. VIII. 838. D. Hipp. min. 373. C: μηδαμῶς γε ... ἄλλως ποίει. **ceterum, ceteroqui* (vern. *sonst, ohnehin*), καὶ ἄλλως (vern. *auch sonst, schon für sich, überhaupt*). Phaedr. 229. D: ἐγὼ ... ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἡγοῦμαι, λίαν δὲ δεινοῦ ... ἀνδρός. Conv. 173. C: καὶ ἄλλως ... ὑπερφυῶς ὡς χαίρω. Pol. V. 458. A: ἀργὸν καὶ ἄλλως ψυχὴν ἔτι ἀργοτέραν ποιοῦντες. VI. 495. B: ὀλίγης καὶ ἄλλως γιγνομένης. Tim. 52. A: ἀόρατον ... καὶ ἄλλως ἀναίσθητον. Legg. VI. 781. A. XII. 941. B. Ep. VII. 338. D. **praeterea, quin etiam.* Phaed. ad fin. ἀρίστου καὶ ἄλλως φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου. — καὶ ἄλλως — καί vel καὶ δὴ καί, *quum alias — tum, quum — tum praesertim.* Phaed. 116. C: σὲ δ᾽ ἐγὼ καὶ ἄλλως ἔγνωκα ... γενναιότατον ... καὶ δὴ καὶ νῦν εὖ οἶδ᾽ ὅτι cet. Theaet. 144. C: καὶ ἄλλως εὐδοκίμου, καὶ μέντοι καὶ οὐσίαν μάλα πολλὴν κατέλιπε. Hipp. mai. 286. A: λόγος ... καὶ ἄλλως εὖ διακείμενος καὶ τοῖς ὀνόμασι. Theag. 121. A. Lach. 181. A. — ἄλλως τε καί, *quum alias tum*, h. e. *praesertim.* Phaedr. 229. A: οὐκ ἀηδές, ἄλλως τε καὶ τήνδε τὴν ὥραν cet. 247. C: τολμητέον ... τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀληθείας λέγοντα. Phaed. 77. D: ἄλλως τε καὶ ὅταν cet. 87. D: ἄλλως τε καὶ εἰ (v. κἂν, al. εἰ καὶ) πολλὰ ἔτη βιῴη. Theaet. 184. A: ἄλλως τε καὶ ὃν νῦν ἐγείρομεν ... ἀνάξι᾽ ἂν πάθοι. Soph. 217. E. Parm. 136. D. Conv. 176. D. 194. D. Pol. II. 377. A. D. IV. 422. A. V. 451. C. 456. D. al. Cum v. πάντως: Apol. 35. C: ἄλλως τε πάντως ... μάλιστα μέντοι καὶ ἀσεβείας φεύγοντα cet. Part. καί subiecta: Hipp. min. 363. A: ἄλλως τε ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ λελείμμεθα. Valet etiam *quum — tum etiam, non solum — verum etiam.* Phaed. 111. E: ἄλλως τε μέγιστον τυγχάνει ὂν καὶ διαμπερὲς τετρημένον δι᾽ ὅλης τῆς γῆς. Soph. 259. D: ἄλλως τε οὐκ ἐμμελὲς καὶ δὴ καὶ παντάπασιν ἀμούσου τινὸς καὶ ἀφιλοσόφου. **aliter* (int. atque putaveras vel optaveras), h. e. *frustra.* Phaedr. 232. A: ὅτι οὐκ ἄλλως αὐτοῖς πεπόνηται. Phaed. 76. E: εἰ δὲ μή ἐστι ταῦτα, ἄλλως ἂν ὁ λόγος οὗτος εἰρημένος εἴη. 115. D: ἄλλως λέγειν. Crat. 429. E. al. **non — nisi, tantum* (vern. *nichts als, bloss*). Theaet. 176. D: γῆς ἄλλως ἄχθη. Pol. VI. 499. C: ὡς ἄλλως εὐχαῖς ὅμοια λέγοντες. Crit. 46. C: ὅτι ἄλλως ἕνεκα λόγου (vern. *nur zum Scheine*) ἐλέγετο. Etiam art. τήν (int. ὁδὸν: τὴν ὁδὸν ἄλλως φέρουσαν, h. e. non ad propositum vel certum quendam finem) praefigitur, vern. *nur so* (h. e. ohne Absicht und Zweck). Theaet. 172. E: καὶ οἱ ἀγῶνες οὐδέποτε τὴν ἄλλως, ἀλλ᾽ ἀεὶ

τὴν περὶ αὐτοῦ. Legg. I. 650. A: *τὸ μετὰ παιδιᾶς τὴν ἄλλως ... θεωρεῖν.*

ἅλμα, τό, saltus. Tim. 70. D: *οἷον ἅλμα μαλακόν* (sed scrib. *μάλαγμα.* V. *Toup.* ad Longin. p. 392. Weisk.).

ἅλμη, ἡ, aqua marina s. salsa. Phaed. 110. A: *καταβεβρωμένα ... ὑπὸ τῆς ἅλμης.* Tim. 84. B: *τά τε νεῦρα ... μεστὰ ἅλμης.*

ἁλμυρός, ά, όν, salsus. Tim. 84. A: *ὁπότ' ἂν ... τὸ αἷμα ... ἁλμυρὸν ... γένηται.* 85. B: *φλέγμα ... ἁλμυρὸν* cet. 74. C: *ἐξ ὀξέος καὶ ἁλμυροῦ ξυνθεὶς ζύμωμα.* 83. C: *ἁλμυρᾷ δυνάμει.* 60. D: *ἁλμυρῷ ... ὄντι.* Locr. 102. C: *ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἢ ἁλμυρὸν* cet. Theaet. 185. B: *ἁλμυρώ.* Locr. 100. E: *ἁλμυρὰ (φαίνεται).* Tim. 82. E: *ὀξείαις καὶ ἁλμυραῖς δυνάμεσι.* * amarus, notione adiuncta impuri. Legg. IV. 705. A: *μάλα ... ἁλμυρὸν καὶ πικρὸν γειτόνημα.* Phaedr. 243. D: *ποτίμῳ λόγῳ οἷον ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι.*

ἀλογία, ἡ, rationis defectus; insipientia, temeritas; obiect. in eo ponitur quod repugnat. Phaed. 67. E: *οὐ πολλὴ ἂν ἀλογία εἴη, εἰ μὴ* cet. 68. B. Theaet. 167. E. 199. D. Phil. 55. A. Conv. 187. A. 208. C: *θαυμάζοις ἂν τῆς ἀλογίας.* Legg. X. 900. A. Phil. 14. A. Theaet. 207. C: *τὴν ... κατὰ ξυλλαβὰς ... ἀλογίαν* (opp. *λόγον εἶναι*). Ep. VII. 352. A: *διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γενομένων.*

ἀλόγιστος, ὁ ἡ, rationis expers; insipiens, temerarius. Gorg. 522. E: *ὅστις μὴ παντάπασιν ἀλόγιστός ... ἐστι.* Apol. 37. C: *εἰ οὕτως ἀλόγιστός εἰμι ὥστε μὴ δύνασθαι λογίζεσθαι* cet. Epin. 978. A: *ἡ σχεδὸν ἀλόγιστός τε καὶ ἄτακτος φορά.* Def. 415. E: *ψυχῆς ἀλογίστου.* Legg. IX. 863. B: *ἀλογίστῳ βίᾳ.* Pol. IV. 439. D: *τὸ ... δὲ ἀλόγιστόν τε καὶ ἐπιθυμητικὸν (προσαγορεύοντες).* X. 604. D.

ἀλογίστως, praeter rationem, inconsiderate, dementer. Prot. 324. B: *ὅστις μὴ ὥσπερ θηρίον ἀλογίστως τιμωρεῖται.* Phaed. 62. E: *διὸ ἀλογίστως ἂν φεύγοι.* Pol. IV. 441. C: *τῷ ἀλογίστως θυμουμένῳ.* VII. 518. A. Tim. 87. C: *τὰ κυριώτατα καὶ μέγιστα ἀλογίστως ἔχομεν.* Hipp. mai. 301. C.

ἄλογος, ὁ ἡ, ratione carens. Gorg. 501. A: *ἄλογός τε παντάπασιν ... τριβὴ καὶ ἐμπειρία.* Def. 416: *ἀκρασία λόγου ἄλογος.* Locr. 101. B: *ἄλογος (φωνά).* Conv. 202. A: *ἄλογον ... πρᾶγμα πῶς ἂν εἴη ἐπιστήμη;* Tim. 51. E. Ax. 365. E: *τὸ σῶμα ... ἄλογον.* Tim. 28. A: *τὸ ... δόξῃ μετ' αἰσθήσεως ἀλόγου (περιληπτόν).* Phil. 28. D: *τὴν τοῦ ἀλόγου ... δύναμιν.* Locr. 100. A. 104. C. Pol. IX. 591. C: *τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ.* Tim. 69. D: *αἰσθήσει ... ἀλόγῳ.* 42. D: *ἄλογον ὄντα (τὸν ὄχλον).* 47. D: *ἐφ' ἡδονὴν ἄλογον ... χρήσιμος.* Pol. VII. 534. D: *παῖδας ...*

ἀλόγους ὄντας cet. Prot. 321. C: *εἰς τὰ ἄλογα.* * *rationi non consentaneus, pugnans* (vern. *widersprechend*), *ineptus.* Gorg. 519. E: *οὐ δοκεῖ σοι ἄλογον εἶναι;* Phaed. 62. B. Soph. 258. E: *λόγον ἔχον ἢ καὶ παντάπασιν ἄλογον.* Parm. 131. D. 144. B. Soph. 249. A: *ἄλογα.* Gorg. 519. C: *καὶ τούτου τοῦ λόγου τί ἂν ἀλογώτερον εἴη πρᾶγμα;* Charm. 175. C. Apol. 18. C: *ὃ δὲ πάντων ἀλογώτατον ὅτι* cet. Phil. 55. C: *πάντ' ἐστὶ ταῦτα ... ὡς δυνατὸν ἀλογώτατα.* * *quod oratione* vel *verbis exprimi* vel *explicari nequit.* Theaet. 205. E: *στοιχεῖον ἄλογόν τε καὶ ἄγνωστον.* Soph. 238. C. Theaet. 201. D: *τὴν ... ἄλογον* (*δόξαν*) *ἐκτὸς ἐπιστήμης.* 205. C: *αὕτη ... ἡ αἰτία ἄλογόν τε καὶ ἄγνωστον αὐτὸ ποιεῖ.* Soph. 238. E. 239. A. Theaet. 202. B. et 203. A. B: *τὰ ... στοιχεῖα ἄλογα.* Soph. 241. A. * *mutus.* Legg. III. 696. D: *οὐ λόγου, ἀλλά τινος ... ἀλόγου σιγῆς ἄξιον ἂν εἴη.*

ἀλόγως, *sine ratione* vel *contra rationem.* Phaedr. 238. A: *ἐπιθυμίας ... ἀλόγως ἑλκούσης ἐπὶ ἡδονάς.* Pol. IV. 439. D: *οὐ δὴ ἀλόγως ... ἀξιώσομεν* cet. Tim. 43. B: *ἀτάκτως προϊέναι καὶ ἀλόγως.* E: *ἀλόγως ... φέρεσθαι.* 53. A: *πάντα ταῦτα ἔχειν ἀλόγως καὶ ἀμέτρως.* Legg. II. 669. D. IX. 875. B.

ἀλοιφή, ἡ, *unctio.* Alc. I. 122. A: *μύρων ἀλοιφάς.* * *obductio* (incrustatio). Critia 116. B: *οἷον ἀλοιφῇ προσχρώμενοι.*

ἄλοξ, ἡ, *sulcus.* Pol. II. 362. A. (Aesch.).

ἁλουργής, ἁλουργός et *ἁλουργοῦς*, *purpureus, subfuscus.* Phaed. 110. C: *τὴν* (*γῆν*) ... *ἁλουργῆ εἶναι.* Tim. 68. C: *ἐρυθρὸν ... μέλανι λευκῷ τε κραθὲν ἁλουργοῦν* (codd. aliquot *ἁλουργόν*). Pol. IV. 429. D: *ὥστ' εἶναι ἁλουργά* (*ἔρια*).

ἄλοχος, ἡ, *partus expers, virgo.* Theaet. 149. B: *ἄλοχος οὖσα τὴν λοχείαν εἴληχε* (*Ἄρτεμις*). * *uxor.* Legg. III. 680. C. (Hom.).

ἀλοῶ, *trituro.* Theag. 124. A: *σπειρόντων καὶ ἀλοώντων.*

ἅλς, ἡ, *mare.* Pol. III. 388. A. Legg. IV. 706. E. Plur. *ἅλες, οἱ*, *sal.* Conv. 177. B: *ἅλες ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες.* Locr. 100. D: *νίτρον, ἅλες* cet. Tim. 60. E: *ἁλῶν ... θεοφιλὲς σῶμα ἐγένετο.* Lys. 209. E. Pol. II. 372. C: *ἅλας.*

ἄλσος, τό, *saltus, nemus; lucus.* Legg. VI. 761. C: *εἴ τι ἄλσος ἢ τέμενος περὶ ταῦτα ἀνειμένον.* Critia 117. B: *ἐπὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἄλσος.* Legg. XII. 947. C: *δένδρων ἄλσος.* I. 625. B: *ἐν τοῖς ἄλσεσιν.* (Phaed. 101. B. pro *ἄλση* nunc scribitur *ἔδη*.)

ἁλυκός, ή, όν, *salsus.* Tim. 65. E: *ἁλυκὰ ἄνευ πικρότητος τραχείας ... φαντάζεται.* 86. E: *οἱ ... τῶν ἁλυκῶν φλεγμάτων ... χυμοί.*

ἀλυπήτως, *sine molestia* vel *detrimento*. Legg. XII. 958. E: μάλιστα ἀλυπήτως τοῖς ζῶσι.

ἀλυπία, ἡ, *doloris vacuitas*. Def. 412. C. Ax. 371. D: ἀκήρατος ἀλυπία.

ἄλυπος, ὁ ἡ, *dolore* vel *molestia vacuus*; *molestiam non exhibens*. Ax. 372. A: ψυχὴ ... ἄλυπος. Polit. 272. A: τὸ ... τῶν ὡρῶν αὐτοῖς ἄλυπον ἐκέκρατο. Phil. 43. C: ὃν (βίον) ἄλυπον ... ἔφαμεν εἶναι. Legg. V. 729. A. Pol. IX. 585. A: πρὸς τὸ ἄλυπον. Phil. 51. B: τὰς ἐνδείας ... ἔχοντα ... ἀλύπους. 66. C. Tim. 75. B: ἀλυπότερον. Pol. IX. 581. E. Legg. VIII. 848. E: ὅπου ... ἀλυπότατοι ... ἔσονται.

ἀλύπως, *sine dolore* vel *molestia*. Prot. 358. B: ἀλύπως ζῆν καὶ ἡδέως. Phil. 43. D: διατελεῖν ἀλύπως τὸν βίον ἅπαντα. Legg. III. 685. A: διελθεῖν τὴν ὁδὸν ἀλύπως. * *tranquille, placide*. Soph. 217. C: ἀλύπως καὶ εὐηνίως προσδιαλεγομένῳ.

ἄλυρος, ὁ ἡ, *a lyra alienus*. Legg. VII. 810. B: πρὸς ... μαθήματα ἄλυρα ποιητῶν κείμενα ἐν γράμμασι.

ἀλυσιτελής, ὁ ἡ, *inutilis*. Crat. 417. D: ἀνωφελὲς καὶ ἀλυσιτελές.

ἄλυτος, ὁ ἡ, *non solutus*. Tim. 60. E: ἄλυτον αὐτὴν ἐάσαντα. * *indissolubilis*. Tim. 32. C: ὥστ' ... ἄλυτον ὑπό του ἄλλου ... γενέσθαι. 41. B: ἀθάνατοι ... οὐκ ἐστὲ οὐδ' ἄλυτοι τὸ πάμπαν. A: ἄλυτα. 43. A: οὐ τοῖς ἀλύτοις ... δεσμοῖς.

ἀλύτως, *ita ut solvi nequeat*. Tim. 60. C: ξυνωσθεῖσα ... ὑπὸ ἀέρος ἀλύτως ὕδατι γῆ cet.

ἀλύω, *erro, vagor*. Pol. III. 388. A. (Hom.).

ἄλφιτον, τό, *farina* (hordeacea). Epin. 975. B: ἡ ... ἀλφίτων τε καὶ ἀλεύρων ποίησις. Pol. II. 372. B: ἐκ ... τῶν κριθῶν ἄλφιτα σκευαζόμενοι. III. 405. E. Legg. III. 849. C: κριθῶν ἢ πυρῶν εἰς ἄλφιτα νεμηθέντων.

ἀλφός, ὁ, *vitiligo*. Tim. 85. A: λεύκας ἀλφούς τε ... ἀποτίκτον.

ἀλώπηξ, ἡ, *vulpes*. Alc. I. 123. A: ὃν ἡ ἀλώπηξ πρὸς τὸν λέοντα εἶπε. Pol. II. 365. C: τὴν ... ἀλώπεκα ἑλκτέον ἐξόπισθεν κερδαλέαν καὶ ποικίλην.

ἅλωσις, ἡ, *expugnatio*. Legg. III. 685. C: ἡ τῆς Τροίας ἅλωσις. * *deprehensio*. Legg. XI. 920. A: ἐφ' ἑκάστης ἁλώσεως.

ἅμα, *simul*. Prot. 339. C: καὶ ἅμα ... ἐφοβούμην μή τι λέγοι. Gorg. 496. A: τελευτῶν ἅμα ἀμφοτέρων ἀπήλλακται. Phaed. 62. D: καὶ ἅμα σοι ἡ ἀπολογία ἔσται ἐὰν cet. 101. E: ἅμα ... οὐκ ἂν φύροιο. Theaet. 189. E: ἤτοι ἅμα γε ἢ ἐν μέρει; Parm. 144. D: ἄλλως ... οὐδαμῶς ἅμα ἅπασι τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσι παρέσται. Phil. 22. D: τόν γε ἀληθινὸν ἅμα καὶ θεῖον ... νοῦν. D: αἱρετὸς ἅμα καὶ

ἀγαθός. 53. D. 64. C. al. Cum partt. *τε — καί*: Theaet. 182. A: *ἅμα ἀλλόκοτόν τε φαίνεται ὄνομα καὶ οὐ μανθάνεις*. Crat. 440. B: *ἅμα τ᾽ ἂν μεταπίπτοι εἰς ἄλλο εἶδος γνώσεως καὶ οὐκ ἂν εἴη γνῶσις*. Pol. I. 348. B: *ἅμα αὐτοί τε δικασταὶ καὶ ῥήτορες ἐσόμεθα*. Cum part. *τε* praeposita: Phil. 36. B: *λυπεῖταί τε ἅμα καὶ χαίρει*. 42. A: *τὰς λυπάς τε ἅμα καὶ ἡδονάς*. Legg. I. 634. C. al. — *καὶ ἅμα*, *quin etiam* vel *etiam*, *praeterea*. Phaed. 116. E: *καὶ ἅμα ἐγὼ οἶδα καὶ ἄλλους*. Eryx. 398. E: *εἰ οἴεται ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν ἃ εὐχόμεθα γενέσθαι ἂν καὶ ἅμα*. Conv. 214. C: *καὶ ἅμα πείθει τί σε Σωκράτης ὧν ἄρτι εἶπεν;* — *καὶ ἅμα καί*. Legg. XII. 942. C: *ἀλλ᾽ ἀθρόον ἀεὶ καὶ ἅμα καὶ κοινὸν τὸν βίον ... γίγνεσθαι*. — *κατὰ ταὐτὰ ἅμα*. Euthyd. 203. D: *καὶ αὖ πάλιν οὐκ εἶ κατὰ ταὐτὰ ἅμα*. — Cum praep. *μετά*. Critia 110. A: *μετὰ σχολῆς ἅμ᾽ ἐπὶ τὰς πόλεις ἔρχεσθον*. — Cum participio est *dum* c. modo finito vel *inter* c. gerundio. Phaed. 60. B: *καὶ τρίβων ἅμα ... ἔφη*. 61. C: *καὶ ἅμα λέγων ταῦτα καθῆκε* cet. 76. C: *εἰ μὴ ἄρα ἅμα γιγνόμενοι λαμβάνομεν* cet. 102. D. 103. C. 116. D. Phil. 48. A. Conv. 213. E. Pol. VII. 521. D. 536. C. **simul atque*, *ut* vel *quum* c. verbo finito. Prot. 335. C: *καὶ ἅμα ταῦτα εἰπὼν ἀνιστάμην ὡς ἀπιών*. Apol. 32. A: *μὴ ὑπείκων δὲ ἅμα καὶ ἀπολοίμην*. **statim ut*. Crat. 339. E: *ἅμα δὲ ἐκλείποντος τοῦ ἀναψύχοντος τὸ σῶμα ἀπόλλυταί τε καὶ τελευτᾷ*. — Bis pos. Gorg. 496. B: *ὧν ἅμα τε ἀπαλλάττεται ἄνθρωπος καὶ ἅμα ἔχει*. Tim. 38. B: *ἵνα ἅμα γεννηθέντες ἅμα καὶ λυθῶσιν*. — *ἅμα μὲν — ἅμα δέ*, *partim — partim*, *quum — tum*. Prot. 310. E: *ἐγὼ γὰρ ἅμα μὲν καὶ νεώτερός εἰμι, ἅμα δὲ οὐδὲ ἑώρακα* cet. Gorg. 452. D: *αἴτιον ἅμα μὲν ἐλευθερίας ... ἅμα δὲ τοῦ ἄλλων ἄρχειν* cet. Phaed. 108. D. 115. D. Conv. 177. C. 191. C. 220. D. Pol. III. 396. D. IV. 439. E. Tim. 18. A. 87. E. Critia 109. C. Legg. VI. 770. A. al. — Cum dat. est *simul* vel *una cum*, etiam simpl. *cum*, c. particip., *simul atque* c. modo fin. Theaet. 182. A: *φέρεσθαι ... ἅμα αἰσθήσει*. Parm. 153. C: *ἅμα τῇ τελευτῇ*. Ib. *τούτῳ δ᾽ ἅμα τὸ ἓν πέφυκε γίγνεσθαι*. Legg. IV. 407. A. VII. 789. D: *βούλεσθε ἅμα γέλωτι φράζωμεν;* VIII. 819. B: *ὅσα ... ἅμα γράμμασι μανθάνει*. IX. 878. A. Crit. 46. A: *ταῦτα ... ὅρα μὴ ἅμα τῷ κακῷ καὶ αἰσχρὰ ᾖ* cet. Conv. 183. E: *ἅμα ... τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι ... οἴχεται ἀποπτάμενος*. Tim. 37. E: *ἅμα οὐρανῷ ξυνισταμένῳ τὴν γένεσιν αὐτῶν μηχανᾶται*.

ἀμαθαίνω, *ignoro*, *insipiens sum*. Legg. IX. 863. C: *ὅταν ἀμαθαίνῃ τις* cet. III. 697. E: *ἀμαθαίνειν ἀναγκάζονται λέγοντες* cet. 689. D: *ἀμαθαίνων εἰς ταῦτα ... φανεῖται*. Pol. VII. 535. E: *ἀμαθαίνουσά που ἁλισκομένη*. Legg. III. 689. C: *τοῖς ταῦτ᾽ ἀμαθαίνουσι*.

ἀμαθής, *ὁ ἡ*, *insciens*, *non sapiens*; *indoctus*, *incultus*;

rudis ac *fere stupidus.* Phaedr. 239. A: *ἥττων ... ἀμαθὴς σοφοῦ.* Theaet. 167. A: *ὡς ὁ ... κάμνων ἀμαθής.* Legg. V. 730. C. Lach. 194. D: *ἃ ... ἀμαθής, ταῦτα ... κακός.* Apol. 22. E: *μήτε ἀμαθὴς τὴν ἀμαθίαν.* Hipp. mai. 290. E. Conv. 202. A: *ἢ καὶ ἂν μὴ σοφόν, ἀμαθές;* 204. B: *μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς.* Euthyd. 280. A. 295. D. Pol. I. 350. C: *τῷ κακῷ καὶ ἀμαθεῖ.* Eryx. 394. E: *ἢ σοφῷ ἢ ἀμαθεῖ εἶναι περὶ τῶν μεγίστων.* Gorg. 477. D: *τὸ ἄδικον εἶναι ... καὶ ἀμαθῆ.* Theaet. 170. C. Polit. 294. C. Pol. II. 382. B. Lys. 218. A: *ἀμαθῆ οὐδένα φιλοσοφεῖν.* Phaed. 105. C: *ἀπόκρισιν ἐκείνην τὴν ἀμαθῆ.* Prot. 342. B: *σχηματίζονται ἀμαθεῖς εἶναι.* Theaet. 150. D. E. 195. A. Conv. 204. A: *οὐδ' αὖ οἱ ἀμαθεῖς φιλοσοφοῦσιν.* Ib. *εἰ μήτε οἱ σοφοὶ μήτε οἱ ἀμαθεῖς;* Pol. V. 467. C: *οὐκ ἀμαθεῖς ἔσονται, ἀλλὰ γνωμονικοὶ* cet. Lys. 218. A. Locr. 104. E: *ἀμαθῶν τε καὶ ἀνοήτων.* Legg. III. 689. C: *ὡς ἀμαθέσιν ὀνειδιστέον.* Pol. III. 409. D: *σοφώτερος ἢ ἀμαθέστερος.* Eryx. 395. A. Hipp. min. 375. E: *ἡ ... ἀμαθεστέρα ἀδικωτέρα.* Prot. 337. A: *τῷ ... ἀμαθεστέρῳ ἔλαττον (νεῖμαι).* Theaet. 171. D: *εἶναι δὲ καὶ ἀμαθέστερον.* Apol. 22. B. Legg. III. 679. D: *τῶν νῦν ἀτεχνότεροι ... καὶ ἀμαθέστεροι.* Prot. 360. E: *ἀμαθέστατοι μέν, ἀνδρειότατοι δέ.* Tim. 92: *ἐκ τῶν μάλιστα ἀνοητοτάτων καὶ ἀμαθεστάτων.* Prot. 349. D: *εὑρήσεις ... πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ... ἀμαθεστάτους.* 359. B.

ἀμαθία, ἡ, *inscientia, inscitia.* Prot. 340. E: *πολλὴ ἂν ... ἀμαθία εἴη τοῦ ποιητοῦ εἰ* cet. 357. D. E: *τὸ ἡδονῆς ἥττω εἶναι ἀμαθία ἡ μεγίστη.* Theaet. 176. C: *ἡ ... ἄγνοια ἀμαθία καὶ κακία ἐναργής.* Crat. 437. B: *ἡ μὲν ... τοῦ ἅμα θεῷ ἰόντος πορεία φαίνεται, ἡ ἀμαθία.* Conv. 204. A: *χαλεπὸν ἀμαθία.* Pol. I. 351. A: *ἐπειδήπερ ἐστὶν ἀμαθία ἡ ἀδικία.* 354. B. Legg. III. 691. A. V. 437. B: *οὐκ ἀνθρώπινος ἂν εἴη ... ἀμαθία.* X. 886. B. Apol. 29. B. Alc. I. 118. E. Hipp. mai. 296. A: *ἡ ... ἀμαθία πάντων αἴσχιστον.* Men. 90. A. Euthyd. 281. D. E. 286. D. Conv. 202. A: *ὅτι ἔστι τι μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας.* Pol. VII. 518. A. Apol. 25. E: *ἐγὼ ... εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἥκω.* Hipp. mai. 290. B: *ὑπὸ ἀμαθίας.* Hipp. min. 372. B. E. Prot. 337. E: *ὅτι ἀμαθίᾳ πράττεται.* Gorg. 488. A: *οὐχ ἑκὼν ... ἀλλ' ἀμαθίᾳ τῇ ἐμῇ.* Phaed. 82. E: *ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην.* Polit. 309. A. Pol. III. 411. E. IV. 428. B. VII. 535. E. Legg. III. 688. C: *τῇ περὶ τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀμαθίᾳ.* Prot. 357. E. 360. B: *δι' ἄγνοιαν καὶ ἀμαθίαν.* Phaedr. 235. C: *συνειδὼς ἐμαυτῷ ἀμαθίαν.* Gorg. 477. B. Theaet. 170. B: *τὴν ἀμαθίαν ψευδῆ δόξαν (ἡγοῦνται).* Crat. 420. D. Pol. I. 350. D: *τὴν ... ἀδικίαν (εἶναι) κακίαν τε καὶ ἀμαθίαν.* IV. 444. B. Tim. 86. B: *δύο δ' ἀνοίας γένη, τὸ μὲν μανίαν, τὸ δ'*

ἀμαθίαν. 88. B: *τὴν μεγίστην νόσον ἀμαθίαν.* Legg. III. 688. E. V. 732. A. 734. B: *δι' ἀμαθίαν.* VIII. 831. B. III. 689. B: *ταύτας πάσας ἀμαθίας* cet.

ἅμαξα, ἡ, currus, plaustrum. Theaet. 207. A: *ὅτι ἐστὶν ἅμαξα.* C: *ἐπιστήμονα περὶ ἁμάξης οὐσίας γεγονέναι.* Gorg. 471. B: *ἐμβαλὼν εἰς ἅμαξαν.* Euthyd. 299. B: *ἐλλεβόρου ἅμαξαν.* Legg. I. 637. B: *ἐν ἁμάξαις.*

ἁμαρτάνω, aberro (a proposito), *non assequor* (c. genit.); *migro, violo.* Hipp. min. 375. A: *ψυχὴν ... τοξότου ... ἥτις ἑκουσίως ἁμαρτάνει τοῦ σκοποῦ* cet. De leg. 316. B: *τοῦ νομίμου ἁμαρτάνει.* Phaedr. 237. C: *ἢ παντὸς ἁμαρτάνειν ἀνάγκη.* Euthyd. 287. A: *ἁμαρτάνειν τούτου ὃ πράττει.* Legg. XII. 967. B: *ἁμαρτάνοντος ψυχῆς φύσεως.* Phaedr. 235. E: *ὡς ... τοῦ παντὸς ἡμάρτηκε.* Hipp. mai. 284. D: *νομίμου τε καὶ νόμου ἡμαρτήκασιν.* Pol. IV. 423. A: *παντὸς ἂν ἁμάρτοις.* Hipp. mai. 284. D: *ὅταν ... ἀγαθοῦ ἁμάρτωσιν* cet. Med. Pol. VII. 517. B: *οὐχ ἁμαρτήσει τῆς γ' ἐμῆς ἐλπίδος.* **erro, labor, pecco* vel *male facio.* Phaedr. 262. E: *τί ... οὗτος ἁμαρτάνει* cet. Pol. I. 340. E: *οὐδεὶς τῶν δημιουργῶν ἁμαρτάνει.* X. 589. C. Euthyd. 280. A. Pol. I. 336. E: *ἄκοντες ἁμαρτάνομεν.* V. 453. C: *πῶς ... οὐχ ἁμαρτάνετε* cet. III. 396. A: *ὅσα οἱ τοιοῦτοι ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις ἁμαρτάνουσιν εἰς αὑτούς τε καὶ εἰς ἄλλους.* I. 334. C. 340. D. *ὃς ἂν ἐν λογισμῷ ἁμαρτάνῃ.* Theaet. 146. A. Pol. I. 341. A: *τὸν ἄρχοντα ... μὴ ἁμαρτάνειν.* Demod. 384. C. Pol. I. 340. E. Hipp. min. 376. B. 375. B: *ψυχὴ ... ἑκουσίως ἁμαρτάνουσα.* Legg. X. 908. E: *ὧν ... τὸ εἰρωνικὸν οὐχ ἑνὸς οὐδὲ δυοῖν ἄξια θανάτοιν ἁμαρτάνον.* Pol. II. 379. D. Legg. XII. 964. E. Pol. II. 366. A: *ὑπερβαίνοντες καὶ ἁμαρτάνοντες.* Phaedr. 243. A: *τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν.* Legg. IX. 863. Phaedr. 242. E: *ταύτῃ ... ἡμαρτανέτην περὶ τὸν Ἔρωτα.* Demod. 384. C: *σὺ δ' ... οὐχ ἡμάρτηκας;* Polit. 275. A: *διὸ καὶ βραχύτερον ... ἡμαρτήκαμεν.* Legg. X. 891. E: *ὅθεν ἡμαρτήκασι περὶ θεῶν τῆς ὄντως οὐσίας.* Phaed. 113. E: *μεγάλα ... ἡμαρτηκέναι ἁμαρτήματα.* Phaedr. 243. C: *ὡς τι ἡμαρτηκότα εἰς τὸ θεῖον.* Pol. X. 615. D: *τῶν μεγάλα ἡμαρτηκότων.* Alc. II. 150. A: *πολλὰ ... εἰς ἀνθρώπους ἡμαρτηκότας.* Demod. 384. C: *τί ... ἥμαρτον;* D: *οὐχ ἥμαρτες ἐξ ἀνάγκης;* Pol. I. 340. E: *ὅτι ὁ ἰατρὸς ἥμαρτε.* Demod. 384. B. D. E. Polit. 274. E: *ὅσον ἡμάρτομεν.* Theaet. 146. C: *ἄν τι καὶ ἁμάρτω.* Gorg. 489. B: *ἐάν τις ῥήματι ἁμάρτῃ.* 525. B: *οἳ ἂν ... ἁμάρτωσιν.* Pol. I. 339. C: *οἷοί τε καὶ ἁμαρτεῖν;* Legg. II. 669. B: *ἁμαρτὼν ... τις μέγιστ' ἂν βλάπτοιτο.* V. 730. A: *μηδὲν ἁμάρτημα περὶ ξένους ἁμαρτόντα.* III. 690. D: *πῶς τε καὶ τί παρὰ ταῦτα ἁμαρτόντες* cet. Pass. Polit. 263. E: *τότε ἡμαρτάνετο ταύτῃ.* Unde *ἁμαρτανόμενον, quod peccatur,* et *ἡμαρτημένον, peccatum;* etiam

falsum, perversum (vern. *verfehlt*). Phil. 37. D: *ἂν ... ἁμαρτανόμενον τὸ δοξαζόμενον ᾖ.* Legg. I. 640. E. XI. 919. B: *ταῦτά ἐστι ... ἁμαρτανόμενα.* VI. 759. C: *πάντων τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰς τὰ θεῖα ἁμαρτανομένων.* IX. 864. B. VII. 801. C: *ποιήσας ... τοῦτο ἡμαρτημένον.* Pol. V. 449. A: *κακὰς ... τὰς ἄλλας (πολιτείας) καὶ ἡμαρτημένας.* VIII. 544. A. Med. Pol. VI. 489. C: *ἀπεικάζων ... οὐχ ἁμαρτήσει.* Phil. 37. E: *εἴπερ ἁμαρτήσεταί γε ἡδονή.* Alc. I. 134. A. Ion. 532. B: *οὐκοῦν ... λέγοντες ... οὐχ ἁμαρτησόμεθα* cet. Legg. II. 668. C: *τὸν μέλλοντα ... μὴ ἁμαρτήσεσθαι.*

ἁμάρτημα, τό, erratum, peccatum. Polit. 296. B: *τὸ περὶ τὴν τέχνην λεγόμενον ἁμάρτημα τὸ νοσῶδες.* C. 274. E. 297. A. Pol. VII. 535. C. Legg. V. 730. A. VII. 805. B. Charm. 157. B. Polit. 300. B: *ἁμαρτήματος ἁμάρτημα πολλαπλάσιον ἀπεργαζόμενος.* Legg. V. 732. A. IX. 877. E. Prot. 340. D: *τὸ ἐπανόρθωμά σοι ... μεῖζον ἁμάρτημα ἔχει* cet. Phaedr. 242. C. D. Polit. 257. B. 277. B. 297. C. Pol. III. 389. C. V. 451. A. 461. A. VIII. 551. D. Legg. V. 730. A. X. 906. C. Apol. 22. D: *ταὐτόν μοι ἔδοξαν ἔχειν ἁμάρτημα ὅπερ* cet. Legg. V. 729. E: *τὰ τῶν ξένων καὶ εἰς τοὺς ξένους ἁμαρτήματα* cet. VII. 863. D. Alc. I. 117. D. II. 147. A. Gorg. 479. A: *μὴ διδόναι δίκην τῶν περὶ τὸ σῶμα ἁμαρτημάτων.* Phaed. 113. E. Legg. V. 727. B. 730. A. VII. 820. C. IX. 860. E. al. Gorg. 525. B: *οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμάρτωσιν.* Phaed. 113. E. Pol. VIII. 544. A. 551. B. Legg. VII. 801. C. Ep. VII. 335. A.

ἁμαρτία, ἡ, error, peccatum; etiam *perversitas.* Crat. 437. B: *ἡ ἁμαρτία ... φανεῖται ταὐτὸν τῇ συνέσει* cet. Pol. I. 342. B: *οὔτε ... πονηρία οὔτε ἁμαρτία οὐδεμία οὐδεμιᾷ τέχνῃ πάρεστιν.* Def. 416. A. Pol. X. 613. A: *εἰ μή τι ἀναγκαῖον αὐτῷ κακὸν ἐκ προτέρας ἁμαρτίας ὑπῆρχε.* Legg. I. 627. D: *ὀρθότητός τε καὶ ἁμαρτίας πέρι νόμων.* II. 660. C: *πόῤῥω προβεβηκότα ἁμαρτίας.* VI. 784. C. VIII. 838. C. Charm. 171. E. Pol. II. 379. D: *ταύτην τὴν ἁμαρτίαν περὶ τοὺς θεοὺς ... ἁμαρτάνοντος.* I. 340. D. Crat. 420. D. Legg. II. 668. C: *τήν τε ὀρθότητα τῆς βουλήσεως ἢ καὶ ἁμαρτίαν* cet. Gorg. 525. C: *διὰ τὰς ἁμαρτίας.*

ἄμαχος, ὁ ἡ, inexpugnabilis. Menex. 240. D: *ὅτι οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις.* Pol. II. 375. B: *ὡς ἄμαχόν τε καὶ ἀνίκητον θυμός.* Charm. 154. D: *ὡς ἄμαχον λέγετε τὸν ἄνδρα.* Euthyd. 303. A: *ἀμάχω τὼ ἄνδρε.* Pol. V. 471. D: *ἄμαχοι.*

ἀμβλίσκω, abortum facio. Theaet. 149. D: *τίκτειν τε καὶ ... ἀμβλίσκειν.*

ἀμβλύ, obtuse. Theaet. 165. D: *εἰ ἐπίστασθαι ἔστι μὲν ὀξύ, ἔστι δὲ ἀμβλύ.* 174. E: *ἀμβλὺ ... ὁρώντων.* Parm. 165. B. Euthyd. 281. C. Soph. 232. E: *ἀμβλύτερον.* Pol.

X. 595. C. **segniter.* Polit. 273. B: *ἀμβλύτερον* (opp. *ἀκριβέστερον*).

ἀμβλύνομαι, *hebesco*, *deficio*. Pol. VI. 490. B: *οὐκ ἀμβλύνοιτο οὐδ' ἀπολήγοι τοῦ ἔρωτος.*

ἀμβλύς, *εῖα*, *ύ*, *obtusus*, *hebes*. Lys. 215. E: *τὸ ... ὀξὺ (ἐπιθυμεῖν) ἀμβλέος.* Tim. 55. A: *τῆς ἀμβλυτάτης τῶν ... γωνιῶν.*

ἀμβλυωπία, *ἡ*, *hebes oculorum acies*. Hipp. min. 374. D: *ἀμβλυωπία οὐ πονηρία ὀφθαλμῶν;*

ἀμβλυώττω, *caecutio*. Pol. VI. 508. D: *ἀμβλυώττει ἄνω καὶ κάτω τὰς δόξας μεταβάλλον.* C: *ἀμβλυώττουσί τε καὶ ἐγγὺς φαίνονται τυφλῶν.* VI. 516. E: *ἐν ᾧ ἀμβλυώττοι.* Hipp. min. 374. D. Pol. VII. 517. D: *ἔτι ἀμβλυώττων.* (Critia 121. A. adhuc legebatur *ἀμβλυώττοντες*. V. *ἀκράτωρ*).

ἀμβροσία, *ἡ*, *ambrosia* (deorum cibus). Phaedr. 247. E: *παρέβαλεν ἀμβροσίαν.*

ἀμέ (dor., i. q. *ἡμᾶς*). Locr. 103. A.

ἀμείβω, *muto* et *permuto* (vern. *eintauschen*, *wechseln*). Parm. 138. D: *χώραν ἀμεῖβον.* Soph. 224. B: *πόλιν ... ἐκ πόλεως ἀμείβοντα.* Phaedr. 242. C: *μή τι ... τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω* (Ibyc.). Med. Apol. 37. D: *ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλιν πόλεως ἀμειβομένῳ.*

ἄμεινον (adv.), *melius*. Conv. 178. E: *οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκήσειαν τὴν ἑαυτῶν.* 219. A: *ἄμεινον σκόπει.* Alc. I. 107. E. al.

ἀμείνων, *ον*, *melior*, *praestantior*; etiam *fortior*. Phaedr. 279. A: *δοκεῖ μοι ἀμείνων ἢ* cet. Pol. I. 333. B: *ὁ δίκαιος ... ἀμείνων κοινωνὸς* cet. Phil. 20. B: *ἄμεινον ... ἀμφοῖν.* 66. E: *ὡς ἡδονῆς γε νοῦς εἴη μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.* Conv. 174. C: *ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνονος (θοίνην).* Phaedr. 248. E: *ἀμείνονος μοίρας μεταλαμβάνει.* Legg. I. 627. B: *κρεῖττον τοῦ ἀμείνονος.* Apol. 30. D: *οὐ ... θεμιτὸν εἶναι ἀμείνονι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι.* Phil. 19. D: *ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν.* Pol. I. 352. B: *σοφώτεροι καὶ ἀμείνους.* Menex. 242. B: *ὡς ... ἄλλοι τινὲς εἶεν ἀμείνους Ἀθηναίων.* Legg. I. 627. A: *ἐν ὁπόσαις ... οἱ ἀμείνονες νικῶσι τὸ πλῆθος.* V. 726. A: *τὰ ... κρείττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα.* IV. 723. D: *ἀμεινόνων ... δευτέρων.* XI. 924. A: *ἐπὶ τύχαις ἀμείνοσι.* Gorg. 489. E: *τοὺς ἀμείνους (λόγους).* Legg. V. 747. D. Phil. 11. B: *ἀμείνω καὶ λῴω.* Legg. V. 747. D: *ἀμείνω καὶ χείρω.* — Neutr. *ἄμεινον* (*ἐστί*), *melius* s. *satius est*, h. e. *conducit*, *expedit*. Phil. 23. A: *οὐκ ἄμεινον αὐτὴν ἐᾶν ἤδη.* Pol. II. 369. C: *οἰόμενος αὑτῷ ἄμεινον εἶναι.* Apol. 19. A: *εἴ τι ἄμεινον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοί.* Alc. I. 107. E. 108. A. al.

ἀμέλει, *utique*, *profecto*. Phaed. 82. A: *ἀμέλει ... εἰς τὰ τοιαῦτα.* Pol. IV. 422. C: *ἀμέλει ... οὐδὲν ἂν γέ-*

νοιτο θαυμαστόν. V. 450. A. VI. 500. A. VII. 539. E. Hipp. mai. 295. B.

ἀμέλεια, ἡ, incuria, neglectio. Pol. VIII. 562. B: *ἡ τῶν ἄλλων ἀμέλεια.* C. X. 600. B. Legg. X. 911. B. C. 903. A: *τῆς ἀμελείας περὶ θεῶν.* Phaedr. 256. C: *ἐν μέθαις ἤ τινι ἄλλῃ ἀμελείᾳ.* Legg. XI. 928. C. Epin. 991. D. Phaedr. 231. B: *οὔτε τὴν τῶν οἰκείων ἀμέλειαν ... ἔστι προφασίζεσθαι.* 252. A. Phil. 63. E: *δι' ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι.* Pol. I. 343. E. Legg. X. 900. E. 905. B: *τὴν πάντων ἀμέλειαν θεῶν.* Apol. 25. C: *τὴν σαυτοῦ ἀμέλειαν.* Pol. IV. 443. A: *γονέων ἀμέλειαι.*

ἀμελετησία, ἡ, exercitationis neglectio. Theaet. 153. B: *ἀμελετησίας τε καὶ ἀμαθίας οὔσης.* Phaedr. 275. A: *μνήμης ἀμελετησίᾳ.*

ἀμελέτητος, ὁ ἡ, inexercitatus. Legg. I. 635. C: *ἀμελέτητοι γιγνόμενοι ἐν ταῖς ἡδοναῖς καρτερεῖν.* *non praeparatus. Conv. 172. A: *δοκῶ μοι περὶ ὧν πυνθάνεσθε οὐκ ἀμελέτητος εἶναι.*

ἀμελετήτως, sine praeparatione. Conv. 173. C: *ὥστε ... οὐκ ἀμελετήτως ἔχω.*

ἀμελής, ὁ ἡ, negligens. Conv. 197. D: *ἀμελὴς κακῶν.* Pol. IV. 421. D: *ἀργὸς ... καὶ ἀμελής.* Legg. X. 901. A. Soph. 225. D: *ἀμελὲς τῶν οἰκείων γιγνόμενον.* Legg. X. 901. D: *ἀμελεῖς τῶν σμικρῶν.* 909. A.

ἀμελῶ, non curo, negligo. Conv. 216. A: *ὅτι ... αὐτὸς ἔτι ἐμαυτοῦ ... ἀμελῶ.* Gorg. 485. E: *ὅτι ἀμελεῖς ... ὧν δεῖ ἐπιμελεῖσθαι.* 508. A. Legg. V. 727. E. X. 901. B: *τῶν σμικρῶν ... ἀμελεῖ.* Clit. 407. B: *τῶν ... υἱέων ... ἀμελεῖτε.* Legg. X. 901. E: *εἴπερ ἀμελοῦσι τῶν σμικρῶν* cet. Pol. X. 619. A: *μήτε ὁ ἄρχων αἱρέσεως ἀμελείτω.* Ep. VII. 333. C: *ἵνα ... ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς.* Legg. IV. 721. C: *ὃς ἂν παίδων ... ἀμελῇ.* Soph. 220. D: *ἀμελῶμεν τοῦ ὀνόματος.* Gorg. 465. B: *τοῦ οἰκείου ... ἀμελεῖν.* Pol. VIII. 546. D. 555. D. Legg. V. 743. D. X. 900. B: *τῶν ἀνθρωπίνων καταφρονεῖν καὶ ἀμελεῖν πραγμάτων.* 902. C. 908. E. XI. 928. B. 930. E. al. Phaedr. 249. D: *τῶν κάτω ... ἀμελῶν.* Pol. VIII. 561. D: *πάντων ἀμελῶν.* Legg. X. 902. D. Pol. III. 406. D: *τῆς ... προκειμένης ἐργασίας ἀμελοῦντα.* Conv. 181. B: *ἀμελοῦντες ... τοῦ καλῶς ἢ μή.* Prot. 346. A: *αὐτοῖς ἀμελοῦσιν αὐτῶν.* Euth. IV. D: *τοῦ δεδεμένου ὠλιγώρει τε καὶ ἠμέλει.* Critia 110. A: *τῶν ... γεγονότων ἠμέλουν.* Gorg. 471. D: *τοῦ ... διαλέγεσθαι ἠμεληκέναι.* Pol. VIII. 548. B. Apol. 31. B. Clit. 407. E: *τῆς ... ψυχῆς ἠμεληκότας.* Pol. VIII. 556. C. Men. 79. A: *τούτου ἠμέλησας.* Prot. 361. D: *ὥσπερ ... ἠμέλησεν ἡμῶν.* Phaedr. 259. B: *ἠμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν.* Legg. 686. C: *εἰ ἀμελήσειε τούτων.* Ep. XIII. 363. D: *τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσῃς.* Pol. X. 618. C: *τῶν ἄλλων μαθη-*

μάτων ἀμελήσας. Legg. XI. 913. C. Apol. 36. B. Pol. II. 369. E. Menex. 247. C. Phaed. 107. C: *εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσει.* Lach. 179. D: *εἰ ... ἀμελήσουσιν ἑαυτῶν.* Pass. Pol. X. 613. A: *οὐ γὰρ δὴ ὑπό γε θεῶν ἀμελεῖται ὃς ἂν* cet. Apol. 41. D. Pol. X. 613. B: *μὴ ἀμελεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ὁμοίου.* Legg. VII. 814. C. X. 904. E. 901. B: *ἀμελουμένων τῶν σμικρῶν.* Apol. 31. B. Conv. 177. C: *ἀλλ' οὕτως ἠμέληται τοσοῦτος θεός.* Legg. XI. 936. B: *εἴ τις ... ἀμεληθείη τὸ παράπαν.* X. 905. A: *οὐ γὰρ ἀμεληθήσει ποτὲ ὑπ' αὐτῆς.* **negligo, omitto, mitto.* Legg. XI. 944. C: *τῆς ... εἰρημένης ἔμπροσθεν ὁ δικάζων ἀμελείτω σκοπεῖν.* Phaed. 98. D: *ἀμελήσας τὰς ὡς ἀληθῶς αἰτίας λέγειν.* Alc. I. 113. C: *ἀμελήσας μανθάνειν.* Euthyd. 287. D. Sis. 390. B: *ἀμελήσαντες μανθάνειν.*

ἀμελῶς, negligenter. Legg. IX. 874. A: *μὴ ἀμελῶς ζητοῦσιν.* Lach. 180. B: *ἀμελῶς διατίθεσθαι.* Legg. XI. 932. A: *ἐάν τις ... ἀμελέστερον ἔχῃ τοῦ δέοντος.*

ἄμεμπτος, ὁ ἡ, reprehensione vel *culpa vacuus.* Legg. XI. 924. A: *ἄμεμπτος ἵλεων υἱὸν αὐτὸν ποιείσθω ξὺν νόμῳ.* XII. 945. D: *ἐν δίκῃ ἀμέμπτῳ.*

ἀμέμπτως, sine ulla reprehensione. Legg. VI. 751. D. XII. 945. D.

ἀμενηνός, όν, viribus carens, debilis. Locr. 100. C: *τῷ τὰς κινάσιας ἀμενηνοτέρας γίγνεσθαι.*

ἀμερής, ὁ ἡ, parte vel *partibus carens, individuus.* Theaet. 205. E: *εἰ ... ἕν τε καὶ ἀμερές.* Soph. 245. A. Parm. 138. A: *τοῦ ... ἑνός τε καὶ ἀμεροῦς* cet. Tim. 35. A: *ἐν μέσῳ τοῦ τε ἀμεροῦς αὐτῶν καὶ τοῦ ... μεριστοῦ.*

ἀμέριστος, ὁ ἡ, individuus. Theaet. 205. C: *μία τις ἰδέα ἀμέριστος.* Tim. 35. A: *τῆς ἀμερίστου ... οὐσίας.* Locr. 95. E. Tim. 37. A: *ἀμέριστον* (*οὐσίαν ἔχοντος*). Theaet. 205. D: *ἡ αἰτία τοῦ μονοειδές τι καὶ ἀμέριστον αὐτὸ εἶναι.*

ἀμετάβλητος, ὁ ἡ, immutabilis. Locr. 98. C: *ἀμετάβλητόν τε σῶμα* cet.

ἀμετακίνητος, ὁ ἡ, immobilis, immutabilis. Ep. VII. 343. A: *εἰς ἀμετακίνητον.*

ἀμεταμέλητος, ὁ ἡ, haud poenitendus. Tim. 59. D: *ἀμεταμέλητον ἡδονὴν κτᾶται.* Legg. IX. 866. E: *τὸ πεπραγμένον ... ἀμεταμέλητον.*

ἀμετάπτωτος, ὁ ἡ, immutabilis. Def. 414. B. et C: *ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου.* Ib. *λόγος ἀμετάπτωτος.* Tim. 29. B: *μονίμους καὶ ἀμεταπτώτους* (*λόγους*).

ἀμετάστατος, ὁ ἡ, firmus, constans. Pol. II. 361. C: *ἀμετάστατος μέχρι θανάτου.* 378. E: *δυσέκνιπτά τε καὶ ἀμετάστατα.*

ἀμεταστρεπτί, ita ut te non convertas ac respicias, h. e. *statim, propere.* Pol. X. 620. E: *ἐντεῦθεν ... ἀμεταστρεπτὶ*

ὑπὸ τὸν τῆς Ἀνάγκης ἰέναι θρόνον. Legg. IX. 854. C: τῶν κακῶν ξυνουσίας φεῦγε ἀμεταστρεπτί.

ἀμετάστροφος, ὁ ἡ, *inflexibilis*, *immutabilis*. Epin. 982. B: τὸ ... ἀμετάστροφον. Legg. XII. 960. C: τὴν ἀμετάστροφον ... δύναμιν. D. Crat. 407. D: κατὰ τὸ σκληρόν τε καὶ ἀμετάστροφον. Pol. X. 620. E: ἀμετάστροφα τὰ ἐπικλωσθέντα ποιοῦντα. Epin. 982. C: οὐδὲ ἀμεταστροφώτερον ἄν ποτε γένοιτο.

ἀμετρία, ἡ, *immoderatio*. Tim. 87. D: οὐδεμία ξυμμετρία καὶ ἀμετρία μείζων ἢ ψυχῆς αὐτῆς πρὸς σῶμα αὐτό. Soph. 228. A: τὸ τῆς ἀμετρίας πανταχοῦ δυςειδὲς ὂν γένος. C: ὑπ' ἀμετρίας. Pol. VI. 486. D: ἀλήθειαν ... ἀμετρίᾳ ἡγεῖ ξυγγενῆ εἶναι, ἢ ἐμμετρίᾳ; Phil. 52. C: προςθῶμεν ... σφοδραῖς ἡδοναῖς ἀμετρίαν cet. Pol. VI. 486. D. **immensa multitudo*. Ax. 367. A: κακῶν ἀμετρίαι. *in eo quoque ponitur *quod non convenit* vel *idoneum est*, in *rebus inter se non concinentibus*. Legg. X. 925. A: τὴν ... τοῦ τῶν γάμων χρόνου συμμετρίαν τε καὶ ἀμετρίαν ὁ δικαστὴς σκοπῶν κρινέτω. Clit. 407. C: οὐ διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν.

ἄμετρος, ὁ ἡ, *immoderatus*, *immensus*. Ep. VIII. 354. E: ἄμετρος ... οὖσα (δουλεία καὶ ἐλευθερία). Tim. 87. C: τὸ ... καλὸν οὐκ ἄμετρον. Legg. III. 690. E: τὸ μέτριον τοῦ ἀμέτρου πλέον ἡγησάμενον. Ep. VIII. 354. D: ἀμέτρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι. Soph. 228. D: ψυχὴν ... ἀνόητον αἰσχρὰν καὶ ἄμετρον θετέον. Tim. 47. D: διὰ τὴν ἄμετρον ἐν ἡμῖν ... ἕξιν. Legg. V. 746. E: μηδὲν ἄμετρον αὐτῶν ἐᾶν εἶναι. Locr. 108. A: ἁδοναὶ ἄμετροι. Legg. IV. 716. C: τὰ ... ἄμετρα οὔτ' ἀλλήλοις οὔτε τοῖς ἐμμέτροις (φίλα). Epin. 976. A. Riv. 134. D. Epin. 979. A: ἀνέμων γιγνομένων οὐκ ἐξαισίων οὐδὲ ἀμέτρων. Legg. VIII. 839. A: πωμάτων καὶ σίτων εἴργεσθαι ... τῶν ἀμέτρων πάντων. **non conveniens* vel *concinens*. Tim. 87. E: ἄμετρον ἑαυτῷ τι σῶμα ὄν. **quod metiri non possumus*. Legg. VII. 820. C: τὰ τῶν μετρητῶν τε καὶ ἀμέτρων πρὸς ἄλληλα. **immodestus*, *intemperans*. Phil. 65. D: ἡδονῆς οὐδὲν τῶν ὄντων ... ἀμετρότερον (al. ἀμετρώτερον).

ἀμέτρως, *immoderate*, *immodice*. Phaed. 86. D: ὅταν χαλασθῇ τὸ σῶμα ἡμῶν ἀμέτρως. Tim. 53. A: πάντα ταῦτ' ἔχειν ἀλόγως καὶ ἀμέτρως. Legg. XI. 918. D. Clit. 407. C: ἀμέτρως καὶ ἀναρμόστως.

ἁμηγέπῃ, *aliqua ratione*, *quodammodo*, *fere*. Prot. 331. D: ὁτιοῦν ὁτῳοῦν ἁμηγέπῃ προςέοικε. Soph. 259. D: τὸ ... ταὐτὸν ἕτερον ἀποφαίνειν ἁμηγέπῃ. Polit. 278. D: τὰ μὲν αὐτῶν ἁμηγέπῃ ... ὀρθῶς δοξάζει. Pol. V. 474. C: ἐὰν αὐτὸ ἁμηγέπῃ ἱκανῶς ἐξηγησώμεθα. D: οἱ ἐν ὥρᾳ τὸν ... ἐρωτικὸν ἁμηγέπῃ δάκνουσι cet. Legg. V. 736. E. 739. C. IX. 861. C.

ἀμήτωρ, ὁ ἡ, *matrem non habens.* Conv. 180. D: ἡ ... πρεσβυτέρα καὶ ἀμήτωρ.

ἀμήχανον, *mirifice.* Phil. 57. D: ἀμήχανον ἀκριβείᾳ τε καὶ ἀληθείᾳ ... διαφέρουσιν.

ἀμήχανος, ὁ ἡ, *artificio* vel *adminiculo carens* ad rem aliquam efficiendam. Polit. 274. C: ἔτ' ἀμήχανοι καὶ ἄτεχνοι κατὰ τοὺς πρώτους ἦσαν χρόνους. **qui sibi consulere* vel *se expedire nequit, consilii inops.* Prot. 344. D: τὸν ... ἀεὶ ἀμήχανον ὄντα οὔ. Ib. τὸν κυβερνήτην ... ἀμήχανον ἂν ποιήσειε. Ib. ἀμήχανον ἂν θείη. **inexpugnabilis, ineluctabilis.* Prot. 344. C: ὃν ἂν ἀμήχανος συμφορὰ καθέλῃ (Simon.). Ib. τίνα ... ἀμήχανος συμφορὰ καθαιρεῖ. D. E. **inenarrabilis.* Charm. 155. D: ἐνέβλεψέ τε μοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀμήχανόν τι οἷον. **immensus, infinitus, incredibilis.* Phaed. 110. A: πηλὸς ἀμήχανος. Apol. 41. C: οἷς διαλέγεσθαι ... ἀμήχανον ἂν εἴη εὐδαιμονίας πάντως. Pol. IV. 494. C: πληρωθήσεσθαι ἀμηχάνου ἐλπίδος. Tim. 39. D: πλήθει ... ἀμηχάνῳ χρωμένας. Theaet. 184. A: πλήθει ἀμήχανον (λόγον). Pol. IX. 587. E. Epin. 983. A. Ep. VII. 327. C: τὸν ... βίον ... ἀμήχανον ... μακαριότητι. Parm. 136. C: ἀμήχανον ... πραγματείαν. Critia 111. C: νομὴν βοσκήμασιν ἀμήχανον ἔφερεν. Conv. 218. E: ἀμήχανόν τι κάλλος ὁρῴης ἂν ἐν ἐμοί. Pol. VI. 509. A. VIII. 548. D. X. 608. C. IX. 584. B: αὗται ... ἀμήχανοι τὸ μέγεθος γίγνονται. Phaedr. 229. D: καὶ ἄλλων ἀμηχάνων πλήθει τε καὶ ἀτοπίᾳ (al. πλήθη τε καὶ ἀτοπίαι) ... φύσεων. Phil. 47. D: ἐν πᾶσι τούτοις πλήθει ἀμηχάνοις οὖσι. Phaed. 112. B: δεινούς τινας ἀνέμους καὶ ἀμηχάνους παρέχεται. Phil. 46. E: ἀμηχάνους ἡδονάς. Pol. X. 615. A: θέας ἀμηχάνους τὸ κάλλος. Phaed. 111. D: ἀενάων ποταμῶν ἀμήχανα μεγέθη. *ἀμήχανον est etiam *id quod fieri nequit.* Prot. 321. D: ἀμήχανον ... ἦν ἄνευ πυρὸς αὐτὴν κτητήν τῳ ... γενέσθαι. Ax. 371. C: ψεύσασθαι ... ἀμήχανον. Locr. 101. D: ὅπερ ἀμάχανον. *ἀμήχανος, *immensus, mirus,* iungitur cum v. οἷος (Charm. 155. D.) et ὅσος. Euthyd. 275. C: σοφίαν ἀμήχανον ὅσην. Phaed. 80. C: ὅλον μένει ἀμήχανον ὅσον χρόνον. 95. C: ἀμήχανον ὅσον χρόνον. Legg. IV. 704. C. VI. 782. A. Pol. IX. 588. A: ἀμηχάνῳ ... ὅσῳ πλέονι νικήσει εὐσχημοσύνῃ τε βίου cet.

ἀμηχάνως cum v. ὡς, *mirum quam.* Phaedr. 263. D: ἀμηχάνως γε ὡς σφόδρα. Pol. VII. 527. E: ἀμηχάνως ὡς εὖ δόξεις λέγειν.

ἀμίαντος, ὁ ἡ, *non contaminatus.* Legg. VI. 777. E: ἀμίαντος τοῦ τε ἀνοσίου πέρι καὶ ἀδίκου.

ἀμιγής, ὁ ἡ, *non mixtus, purus.* Polit. 265. E: τὸ ... λοιπὸν ... ἀμιγὲς γένει πρὸς ἄλληλα. Menex. 245. D: διὰ τὸ εἰλικρινῶς εἶναι Ἕλληνες καὶ ἀμιγεῖς βαρβάρων.

ἄμικτος, ὁ ἡ, *non mixtus, purus.* Phil. 27. E: ἡδὺς

καὶ ἄμικτος ὢν (βίος). Polit. 310. D: ἀνδρεία ... ἄμικτος γεννωμένη σώφρονι φύσει. 265. E: τῆς ἀμίκτου (φύσεως). 267. B. Phil. 61. B: ἐν τῷ ἀμίκτῳ βίῳ. 60. C: ἄμικτον ... ἡδονὴν φρονήσει. Conv. 211. E: αὐτὸ τὸ καλὸν ἰδεῖν ... ἄμικτον. Soph. 254. D: ἀμίκτω πρὸς ἄλληλα, Polit. 276. A: ἀμίκτοις τε καὶ ἀκεράτοις. 162. D. Phil. 32. C. 50. E: ἐπὶ τὰς ἀμίκτας (ἡδονάς). 52. B. Legg. III. 683. B: ἀρχὰς ... ἀμίκτους. Soph. 251. D: ὡς ἄμικτα ὄντα καὶ ἀδύνατα μεταλαμβάνειν ἀλλήλων.

ἀμίκτως, *sine permixtione.* Phil. 59. C: τὸ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἀμικτότατα ἔχον.

ἅμιλλα, ἡ, *certamen, certatio, contentio.* Phaedr. 248. B: θόρυβος ... καὶ ἅμιλλα. 271. A: οὐκοῦν ἡ ἅμιλλα αὐτῷ τέταται πρὸς τοῦτο πᾶσα. Legg. VIII. 834. C: ἔστω ... ἅμιλλά τε καὶ φιλονεικία. X. 906. E: ἡνιόχοισί γε ἐν ἁμίλλῃ συντεταγμένοις. Pol. III. 413. D: τρίτου εἴδους τοῦ τῆς γοητείας ἅμιλλαν ποιητέον. Legg. V. 731. B: εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς. VIII. 833. D. Critia 117. C. Legg. VIII. 834. E: ὅσαι ἐν ἑορταῖς ἅμιλλαι χορῶν ἀναγκαῖαι γίγνεσθαι. 830. D: ἁμίλλας τε πρὸς ἀλλήλους ποιουμένους.

ἁμιλλητικός, ή, όν, *concertatorius.* Soph. 225. A: τὸ μὲν ἁμιλλητικὸν αὐτῆς (τῆς ἀγωνιστικῆς) τιθέντας, τὸ δὲ μαχητικόν.

ἁμιλλῶμαι, *certo, contendo.* Lys. 208. A: ὅταν ἁμιλλᾶται. Legg. V. 731. A: ἁμιλλώμενος ... αὐτός. VIII. 833. B. Pol. I. 328. A: ἁμιλλώμενοι τοῖς ἵπποις. Legg. VIII. 834. A: τόξοις ... ἁμιλλωμένων. X. 905. E. VIII. 833. C: τοξόταις ... ἁμιλλωμένοις. VI. 765. A. D: γυναιξὶ ... ἐν αὐτῷ τῷ δρόμῳ ἁμιλλωμέναις. 830. E: ἐπὶ κατάληψιν χωρίων ἁμιλλωμένους. 833. A: ὁ τὸ στάδιον ἁμιλλησόμενος. **summo studio contendo* s. *tendo* (ad aliquid), *enitor.* Pol. VI. 490. A: πρὸς τὸ ὂν ... ἁμιλλᾶσθαι. Legg. XII. 968. B: πρός γε τοιοῦτον ἁμιλληθῶμεν πάντες. Pol. I. 349. C: ἁμιλλήσεται ὡς ἁπάντων (ὡς ἂν ἁπάντων?) πλεῖστον αὐτὸς λάβῃ.

ἅμμα, τό, *vinculum.* Tim. 76. A: οἷον ἅμμα ξυναγαγοῦσα.

ἄμμι, i. q. ἡμῖν. Alc. II. 143. A. (poët.)

ἄμμος, ἡ, *arena.* Phaed. 110. A: σήραγγες καὶ ἄμμος. Euthyd. 294. B: τὴν ἄμμον.

ἀμνημονῶ, *non recordor.* Theaet. 207. E: οὐ τοίνυν ἀμνημονῶ. D: εἶτα ... ἀμνημονεῖς ... σαυτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους δρῶντας αὐτά; Phaedr. 254. D: ἀμνημονεῖν προσποιουμένω. Soph. 217. B. Pol. V. 474. D.

ἀμνήμων, ὁ ἡ, *immemor.* Tim. 88. B: τὸ ... τῆς ψυχῆς ... δυσμαθὲς ἀμνῆμόν τε ποιοῦσαι. Ep. VII. 344. A: δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες.

ἀμνηστία, ἡ, *oblivio.* Legebatur Menex. 239. C., nunc vero scribitur ἐν μνηστείᾳ.

ἁμόθεν, alicunde; unde *ἁμόθεν γέ ποθεν, undecumque.* Gorg. 492. D: *πλήρωσιν αὐταῖς ἁμόθεν γέ ποθεν* (v. *ἄλλοθέν γέ ποθεν*) *ἑτοιμάζειν.* Legg. VII. 798. B: *μηχανὴν ... ἐννοεῖν ἁμόθεν γέ ποθεν.*

ἀμοιβαδόν (*ἀμοιβηδόν*), *vicissim.* Locr. 98. E: *τρίβεται ἀμοιβαδόν.*

ἀμοιβαῖος, ον, alternus; unde *τὰ ἀμοιβαῖα* dicuntur carmina in quibus personae alternis loquuntur, dialogi. Pol. III. 394. B: *ὅταν τις τὰ ἀμοιβαῖα καταλείπῃ.*

ἀμοιβή, ἡ, vicissitudo. Legg. III. 653. D: *ἀναπαύλας ... τὰς τῶν ἑορτῶν ἀμοιβάς.* **remuneratio.* Conv. 202. E: *ἀμοιβὰς τῶν θυσιῶν.*

ἄμοιρος, ὁ ἡ, expers, exsors. Phaedr. 258. B: *ἐὰν ... ἄμοιρος γένηται λογογραφίας.* Conv. 202. D: *τῶν καλῶν καὶ αγαθῶν ἄμοιρος.* Legg. VI. 755. A. Phaed. 83. E: *ἄμοιρος* (*ψυχὴ*) *... τῆς τοῦ θείου ... συνουσίας.* Legg. III. 693. E. Conv. 181. C: *ὕβρεως ἀμοίρου.* Polit. 269. E: *μεταβολῆς ἀμοίρῳ γίγνεσθαι.* Legg. IX. 878. B: *ἄπαιδα καὶ ἄμοιρον κεῖσθαι.* VI. 768. A: *ἄμοιροι ... τῶν τοιούτων διακρίσεων.* Phaed. 104. E: *ἄμοιρα ... τοῦ ἀρτίου τὰ τρία;* Ax. 366. A. Conv. 197. D: *ζηλωτὸς ἀμοίροις.* Legg. IV. 723. B: *μὴ ἀμοίρους αὐτοὺς* (*τοὺς νόμους*) *προοιμίων ποιεῖν.* Epin. 985. E.

ἀμόργινος, ον, idem fere quod *byssinus.* Ep. XIII. 363. A: *χιτώνια ... μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν Σικελικῶν τῶν λινῶν.*

ἄμορφος, ὁ ἡ, formae expers, informis. Tim. 50. D: *ἄμορφον ὂν ἐκείνων ἁπασῶν τῶν ἰδεῶν* cet. 51. A: *ἀνόρατον εἶδός τι καὶ ἄμορφον.* **deformis, indecorus.* Legg. VI. 752. A: *τοιοῦτος ὢν ἄμορφος φαίνοιτο.* XII. 960. A: *δακρύειν ... τὸν τετελευτηκότα ἐπιτάττειν ἢ μὴ ἄμορφον.* **ignominiosus.* Legg. IX. 855. C: *πληγὰς ἤ τινας ἀμόρφους ἕδρας.*

ἀμόρφωτος, ὁ ἡ, forma carens. Locr. 94. A: *ἀμόρφωτον* (*τὰν ὕλαν*).

ἀμουσία, ἡ, imperitia (propr. musicae et poësis, dein in univ. disciplinarum), *inscitia.* Legg. II. 670. A: *πᾶσά τις ἀμουσία ... γίγνοιτ' ἂν τῆς χρήσεως.* Lys. 206. B: *λόγοις τε καὶ ᾠδαῖς ... ἐξαγριαίνειν πολλὴ ἀμουσία.* Pol. III. 403. C: *ψόγον ἀμουσίας καὶ ἀπειροκαλίας ὑφέξοντα.* Alc. I. 120. B: *ὑπ' ἀμουσίας.* Clit. 407. C: *οἵτινες ὑμᾶς παύσουσι ταύτης τῆς ἀμουσίας.* Legg. III. 691. A: *διὰ πλημμέλειαν καὶ ἀμουσίαν τὴν πικράν.*

ἄμουσος, ὁ ἡ, a musica alienus, musicae imperitus. Soph. 253. B: *μουσικὸς ... ἄμουσος.* Pol. V. 455. E: *μουσική, ἡ δὲ ἄμουσος φύσει.* Pol. I. 349. E: *ἀμούσου.* Legg. III. 700. D: *τῆς ἀμούσου παρανομίας.* Theaet. 144. E. Pol. I. 349. E. Phaed. 105. D: *ἄμουσον* (*ὀνομάζομεν*). Pol. I.

335. C: ἀμούσους ... ποιεῖν. **a musica* vel *poësi* et in univ. *a doctrina alienus, inelegans.* Conv. 196. E: κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν (Eurip.). Pol. III. 411. D: μισολόγος ... ὁ τοιοῦτος γίγνεται καὶ ἄμουσος. Soph. 259. E: παντάπασιν ἀμούσου τινὸς καὶ ἀφιλοσόφου. Pol. VI. 486. D: τό γε τῆς ἀμούσου τε καὶ ἀσχήμονος φύσεως. Ep. VI. 323. C: σπουδῇ ... μὴ ἀμούσῳ. Phaedr. 240. B: ἡδονήν τινα οὐκ ἄμουσον. Tim. 73. A: ἀφιλόσοφον καὶ ἄμουσον ... τὸ γένος. Theaet. 156. A: εἰσὶ ... μάλ' εὖ ἄμουσοι. Legg. III. 700. C: οὐδέ τινες ἄμουσοι βοαὶ πλήθους. Tim. 23. B: τοὺς ἀγραμμάτους τε καὶ ἀμούσους ... ὑμῶν. Pol. VIII. 546. D: ἀμουσότεροι. **turpis.* Legg. IX. 863. C: μεγάλων καὶ ἀμούσων ἁμαρτημάτων.

ἀμούσως, *ineleganter, inepte.* Hipp. mai. 292. C: ὅστις ... οὕτως ἀμούσως πολὺ ἀπῇσας ἀπὸ τοῦ ἐρωτήματος.

ἄμπελος, ἡ, *vitis.* Pol. I. 353. A: ἀμπέλου κλῆμα. Legg. II. 674. C: ὥστε ... οὐδ' ἀμπέλων ἂν πολλῶν δέοι cet. Clit. 408. E. Legg. VI. 782. B: ἀμπέλους ... φανῆναί πού ποτε πρότερον οὐκ οὔσας.

ἀμπελουργικός, ἡ, όν, *ad vites colendas pertinens;* unde ἀμπελουργική, *ars vitium colendarum.* Pol. I. 393. D: ἡ ἀμπελουργική (χρήσιμος).

ἀμπεχόνη, ἡ, *vestitus, pallium.* Legg. III. 679. A: ἀμπεχόνης γε καὶ στρωμνῆς ... εὐπόρουν. Charm. 173. B: τὴν ἀμπεχόνην καὶ ὑπόδεσιν πᾶσαν. Pol. IV. 425. B: ἀμπεχόνας καὶ ὑποδέσεις.

ἀμπέχω et ἀμπίσχω, *induo, instruo.* Prot. 320. E: ἃ ... σμικρότητι ἤμπισχε. **complector.* Polit. 311. C: πάντας δούλους καὶ ἐλευθέρους ἀμπίσχουσα. Med. *induor.* Alc. I. 113. E: οὐκέτ' ἂν σὺ ἀμπίσχοιο. Hipp. mai. 291. A: καλῶς ... οὑτωσὶ ἀμπεχομένῳ. Gorg. 490. D: πλεῖστα καὶ κάλλιστα ἀμπεχόμενον περιιέναι. 523. C: ἀμπεχόμενοι οἱ κρινόμενοι κρίνονται. D. Phaed. 87. B: ὃ ἠμπείχετο αὐτὸς ὑφηνάμενος.

ἀμπλακεῖν, *peccare.* Phaedr. 242. C: παρὰ θεοῖς ἀμπλακών (Ibyc.).

ἀμυδρός, ά, όν, *obscurus.* Pol. X. 597. A: εἰ ... ἀμυδρόν τι τυγχάνει ὂν πρὸς ἀλήθειαν. Epin. 985. B: κατ' ἀμυδρὰν ὄψιν. Tim. 49. A: χαλεπὸν καὶ ἀμυδρὸν εἶδος ... λόγοις ἐμφανίσαι. Theaet. 195. A: ταχὺ γίγνεται ἀμυδρά. Phaedr. 250. B: δι' ἀμυδρῶν ὀργάνων. Soph. 250. E: εἴτε ἀμυδρότερον εἴτε σαφέστερον. Pol. VII. 533. D: ἀμυδροτέρου (ὀνόματος δέονται) ἢ ἐπιστήμης. Tim. 72. B: τὰ μαντεῖα ἀμυδρότερα ἔσχε τοῦ τι σαφὲς σημαίνειν.

ἀμύητος, ὁ ἡ, *non initiatus.* Phaed. 69. C: ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος. Theaet. 155. E: μή τις τῶν ἀμυήτων ἐπακούῃ. **nihil continens* (omnia effluere sinens). Gorg. 493. B: οὗτοι ἀθλιώτατοι ἂν εἶεν οἱ ἀμύητοι. A: τοὺς ... ἀνοήτους ἀμυήτους (ὠνόμασε).

ἄμυθος. Legebatur Parm. 130. D., nunc vero scribitur *ἄβυθον*.

ἀμύμων, ον, *bonus, integer*. Pol. II. 363. B. (Hom.).

ἀμυντήριον, τό, *tutamentum, munimentum*. Polit. 279. C: *ἀμυντήρια*. Ib. *τῶν ἀμυντηρίων τὰ μὲν ἀλεξιφάρμακα* cet. D. E: *τοῖς ... ἀμυντηρίοις καὶ σκεπάσμασι τὸ ... ὄνομα ἱμάτια ἐκαλέσαμεν*.

ἀμυντήριος, ὁ ἡ, *ad defensionem aptus*. Legg. XII. 944. D: *ἀμυντηρίων ὅπλων*. XI. 920. E: *τέχναισιν ἑτέραις ἀμυντηρίοις*.

ἀμυντικός, ή, όν, *arcens, defendens*. Ep. VI. 322. D: *προςδεῖν ... καί τινος ἀμυντικῆς δυνάμεως*. Polit. 280. E: *τὴν ... ἀμυντικὴν χειμώνων*.

ἀμύνω, *opem fero, defendo*. Phil. 38. A: *προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς*. Pol. III. 414. E: *ὡς περὶ μητρὸς ... βουλεύεσθαί τε καὶ ἀμύνειν*. Legg. VI. 774. B: *πᾶς ... ἀμυνέτω*. IX. 880. B: *ἀμυνέτω ὡς ἀδελφῷ*. 881. D: *ὁ ... μὴ ἀμύνων*. Ep. VII. 329. C: *ἤμυνον ... καθ' ὅσον ἠδυνάμην*. Ax. 369. A: *σὺ μόνος αὐτοῖς ἤμυνες*. Theaet. 164. E: *πολλὰ ἂν ἤμυνε*. Legg. III. 699. E: *οὐδ' ἤμυνεν ἱεροῖς τε καὶ τάφοις*. Menex. 239. B: *ὡς ἤμυναν Ἀργείοις πρὸς Καδμείους*. Phaedr. 276. A: *ἀμῦναι ἑαυτῷ*. Menex. 244. C. Pol. V. 474. A: *ἀμυνῶ ὡς δύναμαι*. II. 378. D: *μέλλοντος τῇ μητρὶ τυπτομένῃ ἀμυνεῖν* (v. *ἀμύνειν*). Legg. V. 737. E: *ἀμυνοῦντες τῇ νομῇ*. * *arceo, propello, propulso*. Legg. X. 907. D: *ὁ παρατυγχάνων ἀμυνέτω*. Phaedr. 260. B: *πολεμίους ἀμύνειν*. Legg. III. 692. E. Ib. *οὔτ' ἤμυνε*. 693. A: *εἰ μὴ τό τε Ἀθηναίων ... ἤμυνε τὴν ἐπιοῦσαν δουλείαν*. Menex. 241. C: *ἤμυναν* (al. *ἠμύναντο*). Prot. 321. A: *ἀμῦναι χειμῶνα*. Legg. III. 692. D. Pass. Legg. VIII. 845. C: *ὁ ... ληφθεὶς ... τυπτέσθω καὶ ἀμυνέσθω*.— Med. *me defendo*. Soph. 246. B: *οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀμφισβητοῦντες ... ἀμύνονται*. 240. A: *λέγε οὖν καὶ ἀμύνου*. Legg. IX. 880. A: *ἀμυνέσθω ... ψιλαῖς ταῖς χερσίν*. VII. 795. C: *οἷς ἀμύνοιτό τ' ἂν* cet. XII. 944. C: *ἐὰν ... τις ... μὴ ἀμύνηται*. Pol. V. 474. B: *ἵνα ... δύνηταί τις ἀμύνεσθαι*. VIII. 565. B. Phil. 13. D: *ἀμυνόμενος*. Conv. 178. D. Legg. I. 637. C: *τῶν παρ' ἡμῖν* (*nostra*) *ἀμυνόμενος*. IX. 879. D: *μήτε ... ὑπάρχων μήτε ἀμυνόμενος*. 880. A. XI. 935. C. Lach. 182. B: *ἀμυνομένῳ τινὶ ἐπιθέσθαι*. Legg. V. 731. B: *μαχόμενον καὶ ἀμυνόμενον*. Tim. 88. B: *ἀμυνομένω*. Theaet. 180. E. Soph. 241. D. Gorg. 456. E: *ἀμυνομένους, μὴ ὑπάρχοντας*. Phil. 34. D: *ὀρθῶς ἠμύνω*. Legg. III. 699. C: *οὐκ ἄν ποτε ... ἠμύνατο*. Menex. 239. B: *ὡς ἠμύναντο*. Phaedr. 275. E: *αὐτὸς ... οὔτ' ἀμύνασθαι οὔτε βοηθῆσαι δυνατὸς αὐτῷ*. Lach. 182. B. Conv. 221. B: *μάλα ἐῤῥωμένως ἀμυνεῖται*. Eryx. 398. E: *ὡς ἀμυνούμενος*. * *auxilior, opem fero* (c. dat.). Pol. V. 464.

E: ἥλιξι ... ἥλικας ἀμύνεσθαι καλόν. *repello, repulso (c. accus.). Tim. 88. E: (ὅταν) τὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ἀμύνηται ... κινήσεις. Legg. VI. 778. E: μὴ ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους. VII. 803. E. Lach. 190. E. Menex. 241. A. Legg. IX. 869. C: ἀμυνόμενος ἄρχοντα χειρῶν πρότερον. D. 874. C. Pol. III. 399. B: καρτερούντως ἀμυνομένου τὴν τύχην. Legg. IX. 869. B: οὐδ' ἀμυνομένῳ θάνατον. III. 692. C: αἰσχρῶς ... ἠμύναντο αὐτούς. 699. C. Menex. 241. A. Tim. 33. D: οὔτε ... τινὰ ἀμύνασθαι. Legg. IV. 706. B: τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι. V. 737. D. Ep. VII. 328. D. VIII. 352. D. Pol. V. 474. A: οὓς εἰ μὴ ἀμυνεῖ τῷ λόγῳ. Tim. 74. C: τὸν προσφερόμενον ... πάγον ἀμυνεῖσθαι μετρίως. *iniuriam ulciscor. Crit. 49. D: οὔτε κακῶς πάσχοντα ἀμύνεσθαι ἀντιδρῶντα κακῶς. Menex. 244. B: ὅτι παθόντες ... κακῶς ἱκανῶς ... ἠμύναντο.

ἀμυχιαῖος, αία, αῖον, *speciosus*, *vanus*. Ax. 366. A: ὦ τὰ ... ἥδοντα ἀμυχιαῖα (al. μυχιαῖα).

ἀμφημερινός, ή, όν, *quotidianus*. Tim. 86. A: πυρετοὺς ... ἀμφημερινούς.

ἀμφί, *circa*, *in*. Menex. 242. E: πολλοὶ ... ἀμφὶ Σικελίαν πλεῖστα τρόπαια στήσαντες cet. Οἱ ἀμφί τινα, *qui circa aliquem sunt*, dicuntur *socii*, *sectatores*, *discipuli* vel *qui eius similes sunt*. Apol. 18. B: οὓς ἐγὼ μᾶλλον φοβοῦμαι ἢ τοὺς ἀμφὶ Ἄνυτον (vern. *als den Anytos und seinen Anhang*). Theaet. 170. C: εἰ ἐθέλοι ἄν τις τῶν ἀμφὶ Πρωταγόραν ... διαμάχεσθαι. Soph. 216. A: ἑταῖρον τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην καὶ Ζήνωνα. Crat. 399. E: τοῖς ἀμφὶ Εὐθύφρονα (vern. *Männern wie Euth.*). 400. C: οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα (*die Orphiker*). Euthyd. 286. C. 305. D. Men. 99. B. Hipp. mai. 281. C.

ἀμφίβιος, ὁ ἡ, *anceps* (in terra et aqua vivens). Ax. 368. B: ὁ ... ἐπίγειος ἄνθρωπος ὡς ἀμφίβιος αὐτὸν εἰς τὸ πέλαγος ἔῤῥιψεν.

ἀμφιβληστρικός, ή, όν, *retis instar comprehendens*. Soph. 235. B: περιειλήφαμεν ἐν ἀμφιβληστρικῷ τινὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις ... ὀργάνων.

ἀμφίβολος, ὁ ἡ, *ambiguus*. Crat. 437. A: ὡς ἀμφίβολόν ἐστιν (τὸ ὄνομα).

ἀμφιγνοῶ, *haesito*, *dubito*, c. accus. *addubito*. Gorg. 466. C: ἀμφιγνοῶ μέντοι ... ἐφ' ἑκάστων ὧν λέγεις. Polit. 278. A: ταὐτὰ ... ταῦτα ἐν ἄλλαις ἀμφιγνοοῦντες cet. Soph. 236. C: ὃ ... καὶ τότ' ἠμφεγνόουν (v. ἀμφιγνόουν). Riv. 135. D: ἔτι ... ἠμφεγνόουν (v. ἀμφιγνόουν) τὸν λόγον ὅ τι ἐβούλετο. Soph. 228. E: ὃ νῦν δὴ λέξαντος ἠμφεγνόησα (v. ἀμφιγν.) σοῦ. Polit. 291. B.

ἀμφιδρόμια, τά, dies festus (a nato infante quintus) quo puer circa focum cursu ferebatur. Theaet. 160. E: μετὰ ... τὸν τόκον τὰ ἀμφιδρόμια αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιθρεκτέον τῷ λόγῳ.

ἀμφιέννυμι, *induo, amicio.* Prot. 321 A: ἀμφιεννὺς αὐτὰ ... θριξὶ καὶ ... δέρμασιν. Conv. 219. B: ἀμφιέσας τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαυτοῦ τοῦτον. Pol. IV. 420. E: ξυστίδας ἀμφιέσαντες. Charm. 174. C: ἡ ... ὑφαντικὴ (ποιήσει) ἠμφιέσθαι. Gorg. 523. C: ἠμφιεσμένοι εἰσὶ σώματά τε καλὰ καὶ γένη cet. Pol. II. 372. A: ἠμφιεσμένοι τε καὶ ὑποδεδεμένοι ἱκανῶς. Conv. 220. B: ἠμφιεσμένων τε θαυμαστὰ δὴ ὅσα καὶ ὑποδεδεμένων. Pol. V. 457. A: εἴπερ ἀρετὴν ἀντὶ ἱματίων ἀμφιέσονται.

ἀμφίεσμα, τό, *indumentum, amictus.* Gorg. 523. D: τὰ αὐτῶν ἀμφιέσματα. Pol. II. 381. A. Polit. 281. E: τῆς περὶ τὰ ἀμφιέσματα γενέσεως.

ἀμφιθαλής, ὁ ἡ, *utroque parente utens, patrimus et matrimus.* Legg. XI. 927. D: περὶ τὸν ἀμφιθαλῆ γενόμενος κακός. **non mancus, plenus, perfectus.* Ax. 370. D: πρὸς ἀμφιθαλῆ τὴν ἀλήθειαν.

ἀμφιλαφής, ὁ ἡ, *extensus, amplus.* Phaedr. 230. B: ἥ τε γὰρ πλάτανος αὕτη μάλ' ἀμφιλαφής τε καὶ ὑψηλή.

ἀμφιπέλομαι, *obversor, adsum.* Pol. IV. 424. B. (Hom.).

ἀμφισβήτημα, τό, *controversia.* Theaet. 158. B: ἆρ' οὖν οὐδὲ τὸ τοιόνδε ἀμφισβήτημα ἐννοεῖς περὶ αὐτῶν cet. **quod quis contendit* (vern. *Behauptung*). Phil. init. τὸ ... παρ' ἡμῶν ἀμφισβήτημά ἐστι cet.

ἀμφισβητήσιμος, ὁ ἡ, *controversus.* Legg. IX. 878. E: ἐὰν ... ἀμφισβητήσιμος ἡ τίμησις γίγνηται. Soph. 231. E: τό γε μὴν ἕκτον ἀμφισβητήσιμον. Phil. 24. A. Gorg. 451. D: ἀμφισβητήσιμον καὶ τοῦτο λέγεις. Phaedr. 263. C: τῶν ἀμφισβητησίμων. Legg. XII. 954. C. **dubius, incertus.* Conv. 175. E: ἡ ... ἐμὴ (σοφία) φαύλη τις ἂν εἴη καὶ ἀμφισβητήσιμος. Menex. 242. B: ἀμφισβητησίμου ... τῆς μάχης γενομένης. Legg. I. 638. A: ἀμφισβητήσιμον (ὅρον).

ἀμφισβήτησις, ἡ, *quaestio, controversia, dubitatio.* Phil. 15. A: περὶ τούτων ... ἡ πολλὴ σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως ἀμφισβήτησις γίγνεται. Pol. VII. 533. D: ἔστι δ' οὐ περὶ ὀνόματος ἡ ἀμφισβήτησις. Legg. VI. 784. B. XII. 954. C. 969. B. Def. 413. D. Soph. 231. A: οὐ ... περὶ σμικρῶν ὅρων τὴν ἀμφισβήτησιν οἴομαι γενήσεσθαι cet. 232. E. 233. B. 246. A. Pol. V. 452. E. 457. D. Legg. IV. 714. B. VI. 766. E. XI. 937. D: ἀμφισβήτησιν δ' εἶναι καὶ διαδικασίαν cet. Pol. VI. 505. D: ὅτι ... μεγάλαι καὶ πολλαὶ ἀμφισβητήσεις περὶ αὐτοῦ φανερόν. Theaet. 198. C: ἀκούεις γάρ που τὰς τοιαύτας ἀμφισβητήσεις. Soph. 225. B. Pol. IV. 437. A. Legg. VI. 756. B.

ἀμφισβητητικός, ή, όν, *contentiosus, disceptandi peritus.* Polit. 306. A: τοῖς περὶ λόγους ἀμφισβητητικοῖς. Soph. 232. D: ποιεῖν ἀμφισβητητικούς. Hinc verbis (λόγοις πρὸς λόγους) certandi genus dicitur ἀμφισβητητικόν Soph. 225. A. (v. ἀμφισβητικόν) et ars concertandi ἀμφισβητητική Soph. 226. A.

ἀμφισβητῶ, disçepto, in controversiam voco, certo; dubito; affirmo, contendo. Phil. 22. C: *τῶν ... νικητηρίων πρὸς τὸν κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ.* Charm. 169. E: *οὐ τοῦτο ἀμφισβητῶ ὡς οὐχ ... αὐτὸς αὑτὸν γνώσεται.* Hipp. min. 369. D: *ἐγώ τοι οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ οὐχὶ σὲ εἶναι σοφώτερον ἢ ἐμέ.* Gorg. 465. A: *τούτων ... πέρι εἰ ἀμφισβητεῖς.* 452. C: *ἀμφισβήτει γε Γοργίας ὅδε τὴν παρ' αὐτῷ τέχνην μείζονος ἀγαθοῦ αἰτίαν εἶναι ἢ τὴν σήν.* Phil. 13. A. Pol. IV. 442. E. Phaedr. 263. A: *οὐκ ... ἀμφισβητοῦμεν ἀλλήλοις τε καὶ ἡμῖν αὐτοῖς;* Gorg. 472. D: *ἐν ... τουτὶ ἀμφισβητοῦμεν.* Lys. 207. C. Polit. 275. B: *ὡς πάντες αὐτῆς ἀμφισβητοῦσι τῷ ζητουμένῳ τὰ νῦν.* 279. A: *ἐπειδὴ τῷ βασιλικῷ γένει τῆς περὶ τὰς πόλεις ἐπιμελείας ἀμφισβητοῦσι μυρίοι.* Euth. 8. D. E. Alc. I. 111. C. Theaet. 167. D: *ἀμφισβήτει* (imper.). Euthyd. 296. E: *ἀμφισβητοίην.* Menex. 242. D: *οὐκ ἀληθῆ ἀμφισβητοῖεν.* Pol. V. 476. D: *ἐὰν ... ἀμφισβητῇ ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγομεν.* Legg. VI. 756. B. De iust. 373. A: *ὅταν ἀμφισβητῶμεν περὶ τῶν μειζόνων* cet. Prot. 337. A: *περὶ τῶν λόγων ἀφισβητεῖν μέν, ἐρίζειν δὲ μή.* Theaet. 167. D. Polit. 276. B. Phil. init. Parm. 135. A: *ἀμφισβητεῖν ὡς οὔτε ἔστι ταῦτα* cet. Pol. V. 453. B. Legg. XII. 954. C. Euth. 8. C. Gorg. 506. A: *ὁ ἀμφισβητῶν.* Parm. 133. B. Legg. XI. 934. E. Soph. 264. C: *τοῦ πᾶσιν ἀμφισβητοῦντος* (*λόγου*) *ὡς οὔτε εἰκὼν ... εἴη* cet. 225. C. Prot. 343. D. Legg. VII. 794. B. Soph. 246. B: *οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀμφισβητοῦντες.* Pol. VII. 531. A. Legg. XI. 926. D. Euth. 7. E. 8. E. Alc. I. 112. D. Legg. I. 638. E: *μυρία ... ἔθνη περὶ αὐτῶν ἀμφισβητοῦντα.* Polit. 268. C: *μυρίων ἄλλων ἀμφισβητούντων.* Legg. I. 641. D. XI. 914. D. VI. 767. C: *τοῖς ... ἀμφισβητοῦσιν.* Polit. 289. C: *ἀμφισβητοῦντας τῷ βασιλεῖ.* 290. B. Legg. X. 989. E. Menex. 242. D: *εἴ τις ... ἠμφεσβήτει* (v. *ἠμφισβήτει*) *ὡς* cet. De lucri cup. 232: *ἠμφεσβήτησάς μοι τοὺς ἀγαθοὺς μὴ πάντα ... βούλεσθαι κερδαίνειν.* Gorg. 479. D: *οὐ περὶ τούτου ἠμφεσβητήσαμεν* (v. *ἠμφισβ.*). 476. A. Phil. 27. C. Legg. IX. 879. A: *ἀμφισβητησάτω.* Euthyd. 279. B: *ἴσως ... ἄν τις ἡμῖν ἀμφισβητήσειε.* Alc. I. 122. D. Riv. 136. D. Apol. 29. E: *ἐάν τις ὑμῶν ἀμφισβητήσῃ.* Pol. IV. 436. C: *μὴ ... ἀμφισβητήσωμεν.* V. 453. A. Phaed. 91. A: *ὅταν περί του ἀμφισβητήσωσιν.* Gorg. 457. D. Theaet. 158. A: *οὐκ ἂν δυναίμην ἀμφισβητῆσαι ὡς οὐ* cet. C. 163. C. Phil. 14. C. Pol. V. 452. E. VI. 501. D. Legg. I. 650. B. II. 664. A. Theaet. 153. A: *πρός γε τοσοῦτον στρατόπεδον ... ἀμφισβητήσας.* Menex. 237. C: *ἡ τῶν ἀμφισβητησάντων περὶ αὐτὴν θεῶν ἔρις τε καὶ κρίσις.* Conv. 215. B: *ὅτι ... ὅμοιος εἶ τούτοις ... οὐδ' αὐτὸς ... ἀμφισβητήσεις.* Polit. 268. A: *ὅτι βουκόλῳ γε οὐδεὶς ἀμφισβητήσει περὶ τούτων οὐδενός.* Pol. VI. 502. A. B. 533. B.

Prot. 351. E: ἀμφισβητήσομεν. Polit. 281. B: τῆς γε θεραπείας ἀμφισβητήσουσιν αὗται ... τῇ τῆς ὑφαντικῆς δυνάμει. Pol. VII. 527. A. Pass. Theaet. 171. C: ἐπειδὴ ἀμφισβητεῖται ὑπὸ πάντων. 158. C. Soph. 225. B: ὅσον περὶ τὰ ξυμβόλαια ἀμφισβητεῖται. Legg. I. 638. D. Pol. IX. 581. E: ὅτε ... ἀμφισβητοῦνται ... αἱ ἡδοναὶ καὶ αὐτὸς ὁ βίος cet. Legg. XII. 957. D. Crat. 412. C: ἀμφισβητεῖσθαι. Pol. V. 457. D. Legg. IV. 714. B: πάλιν ἡμῖν ἀμφισβητούμενον ἐλήλυθεν. Def. 413. D: περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος. Legg. VII. 815. B. I. 641. D: περὶ τῶν νῦν ἀμφισβητουμένων. XI. 926. D. XII. 948. B. Phil. 20. A: δηλῶσαι ... τὰ νῦν ἀμφισβητούμενα παρ' ἡμῖν. 15. D. Polit. 276. B: ὥσπερ ... ἠμφισβητήθη μηδεμίαν εἶναι τέχνην cet. Pol. V. 457. E: περὶ ἀμφοτέρων ... εὖ μάλ' ἂν ἀμφισβητηθείη. Theaet. 171. B: ἐξ ἁπάντων ... ἀμφισβητήσεται.

ἀμφότερος, έρα, ερον, *uterque*. Soph. 248. D: ποίημα ἢ πάθος ἢ ἀμφότερον. Hipp. mai. 303. A: καὶ αὐτὸ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἀμφότερον. Euthyd. 294. E: ἐφάτην ἅμα ἀμφοτέρω. Parm. 143. C: ὢ ὀρθῶς ἔχει καλεῖσθαι ἀμφοτέρω. Gorg. 498. A: ἀμφότεροι. Pol. II. 360. C: ἐπὶ ταὐτὸν ἴοιεν ἀμφότεροι. al. Phaedr. 249. B: ἀμφότεραι (ψυχαί). Theaet. 178. C: ἑαυτῷ ... ἀμφότερα (γενήσεται). Pol. II. 365. E: ἀμφότερα ἢ οὐδέτερα. Euth. 9. D. al. Prot. 336. E: ἀμφοτέρων δεῖσθαι. Conv. 188. A. Pol. V. 457. E. Tim. 88. D. al. Gorg. 475. C: ἀμφοτέροις ... οὐκ ἂν ἔτι ὑπερβάλλοι. Pol. II. 381. A: ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ἀμφοτέροις. al. Crat. 427. E: ἡμᾶς ἀμφοτέρους. Conv. 192. E. Hipp. mai. 300. D. al. Parm. 159. A: κατὰ δ', ἀμφότερα. Apol. 26. A. Phaedr. 274. E: πολλὰ ... περὶ ἑκάστης τῆς τέχνης ἐπ' ἀμφότερα (*in utramque partem*) ... ἀποφήσασθαι. Legg. VII. 790. C. — ἀμφότερα cum substantt. et adiectt. iungitur tam masc. quam fem. Phaed. 68. C: ὁ αὐτὸς ... οὗτος τυγχάνει ὢν φιλοχρήματος καὶ φιλότιμος, ἤτοι τὰ ἕτερα τούτων, ἢ καὶ ἀμφότερα (vern. *beides*). Soph. 255. B. Pol. VIII. 555. D. IX. 583. E. Etiam absolute ponitur. Gorg. 477. D: ἀνίᾳ ὑπερβάλλον ... ἢ βλάβῃ ἢ ἀμφότερα. 524. B. Charm. 153. B. Lach. 187. A. Ion. 541. B: ἀμφότερα ἄριστος ὢν τῶν Ἑλλήνων, καὶ στρατηγὸς καὶ ῥαψῳδός.

ἀμφοτέρωθεν, *utrimque*. Legg. IX. 877. D: ἀμφοτέρωθεν πρός τε ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν.

ἀμφοτέρως, *utroque modo*. Gorg. 469. A: οὐκ ἀμφοτέρως ζηλωτόν (ζηλωτός?) ἐστιν; Theaet. 161. D: ἀμφοτέρως κινεῖσθαι. E: ᾗ τὸ μέν τι ἀμφοτέρως, τὸ δ' ἑτέρως. Soph. 224. E. 243. E. Parm. 137. C. 159. A: κατὰ δ' ἀμφότερα ἀμφοτέρως ἐναντιώτατα cet.

ἀμφώ, *ambo*. Phaedr. 260. B: ἄμφω ... ἵππον ἀγνοοῖμεν. Phil. 66. E: εἰ φανείη τι τούτοιν ἀμφοῖν βέλ-

τιον. Epin. 979. E: *ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐγώ σοι φράζω.* Prot. 337. A: *κοινωνοὺς ... εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατάς.* 314. D: *ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν.* Soph. 226. A. Legg. VI. 757. E: *χρηστέον ... τοῖν ἰσοτήτοιν ἀμφοῖν.* XII. 963. D. Pol. V. 455. D: *ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζώοιν.* Hipp. mai. 299. D: *τοιοῦτόν τι ὁρῶντες ἐπ' ἀμφοῖν.* Theaet. 193. B: *οὔτε γιγνώσκων οὔτε ἀγνοῶν ἄμφω.* Phil. 14. B: *ἡμᾶς ἄμφω.* Soph. 243. E: *λέγοντες ἄμφω καὶ ἑκάτερον εἶναι.* Tim. 88. C: *μία ... σωτηρία πρὸς ἄμφω.* Legg. XII. 962. E. al.

ἁμωςγέπως, *una aliqua ratione*; etiam *omni modo, omnino.* Prot. 323. C: *οὐδένα ὄντιν' οὐχὶ ἁμωςγέπως μετέχειν αὐτῆς* (*τῆς δικαιοσύνης*). Phaedr. 228. C: *πρὶν ἂν εἴπω ἁμωςγέπως.* Tim. 52. C. Legg. I. 641. E: *ἁμωςγέπως ξυντεῖναι τὸν λόγον.* II. 663. C. 665. C. V. 736. A. 737. B. VI. 753. E. VII. 820. A. Charm. 175. C: *ἀδύνατον ... ἅ τις μὴ οἶδε μηδαμῶς, ταῦτα εἰδέναι ἁμωςγέπως.* *Saltem* verti potest Ax. 370. A: *μὴ συνυποτιθέμενος ἁμωςγέπως* (v. *ἄλλως γέ πως*) *μίαν αἴσθησιν* cet.

ἄν (i. q. *ἐάν*, *ἤν*, vern. *wann, wenn*), *si.* Prot. 310. D: *ἂν αὐτῷ διδῷς ἀργύριον ... ποιήσει καὶ σὲ σοφόν.* Phaed. 61. B: *ἂν σωφρονῇ.* 80. D: *ἂν θεὸς ἐθέλῃ.* Crat. 426. C: *ἂν βούλῃ.* Conv. 210. A: *ἂν οἷός τε ᾖς.* Pol. I. 348. A: *ἂν δυνώμεθά πῃ ἐξευρεῖν.* al. sexc. Cum part. *καί* est *etiamsi.* Soph. 230. D: *ἂν καὶ τυγχάνῃ βασιλεὺς ὁ μέγας ὤν.* Legg. IX. 859. D: *ἂν καὶ τυγχάνωσιν ὄντες αἰσχροὶ τὰ σώματα.* — *ἂν μόνον*, *dummodo.* Theaet. 172. D: *ἂν μόνον τύχωσι τοῦ ὄντος.* Polit. 293. B: *ἂν μόνον ἐπ' ἀγαθῷ τῷ τῶν σωμάτων.* al. — *ἄνπερ*, *siquidem, si.* Tim. 90. C: *ἄνπερ τῆς ἀληθείας ἐφάπτηται.* Legg. I. 631. C: *ἄνπερ ἄμ' ἕπηται φρονήσει.* XI. 927. A. XII. 950. D. Epin. 988. D. al. — *ἄν τε — ἄν τε*, *sive — sive.* Gorg. 512. A: *ἄν τε ἐκ θαλάττης ἄν τε ἐκ δικαστηρίου ἄν τε ἄλλοθεν ὁποθενοῦν σώσῃ.* Polit. 259. B: *ἄν τε ἄρχων ἄν τ' ἰδιώτης ὢν τυγχάνῃ.* Pol. V. 453. C. Legg. I. 639. B: *ἄν τ' οὖν ναυτιᾷ ἄν τε μή.* X. 895. E. XI. 937. E. Hipp. mai. 294. B. al. Etiam *ἄν τε — καὶ ἐάν* et *ἂν — καὶ ἄν.* Polit. 292. E: *ἄν τ' ἄρχῃ καὶ ἐὰν μή.* Crat. 385. C: *καὶ ἂν ἰδιώτης καλῇ καὶ ἂν πόλις.* Legg. VI. 758. C. al. * *si*, h. e. *num* (vern. *ob*). Soph. 226. C: *σκόπει ... ταύτης αὖ δύο ἄν πῃ δυνώμεθα κατιδεῖν εἴδη.* Crat. 397. E: *σκέψαι ἄν τί σοι δόξω εἰπεῖν.* Legg. I. 638. E: *πειρώμενος ἂν ἄρα δυνώμεθα τὴν ... ὀρθὴν μέθοδον ἡμῖν δηλοῦν.* 643. B: *σκέψασθε ἂν ἀρέσκῃ τὸ λεχθέν.* al. Partt. *ἄρα, πῃ, που* al. subiiciuntur. Polit. 259. D: *πρόςεχε τὸν νοῦν, ἂν ἄρα ἐν αὐτῇ τινὰ διαφυὴν κατανοήσωμεν.* Phil. 14. B: *ἄν πῃ ... μηνύσωσι* cet. Men. 84. D: *φύλαττε ... ἂν που εὕρῃς με διδάσκοντα* cet.

ἄν, particula est quae dicitur conditionalis, eaque post-

ponitur, etiam mediae orationi infertur. Conditio autem quam ἄν indicat est vel aperta (velut in enuntiatis quae dicuntur hypotheticis) vel latens (ita ut conditio e praegressis intelligenda sit, v. c. Conv. 175. D: οὐ γὰρ ἂν προαπέστης, int. εἰ μὴ εὗρες αὐτό. Pol. VIII. 554. B: οὐ γὰρ ἂν τυφλὸν ἡγεμόνα τοῦ χοροῦ ἐστήσατο, int. *si de disciplina cogitasset*). I. In enuntiatis hypotheticis Graeci indicativo praeteriti utuntur ut significent certo aliquid eventurum esse vel fuisse, si aut nisi aliud quid acciderit vel accidisset (ut Latin. *labebar longius, nisi me retinuissem*; vern. *ich war verloren, wenn er mich nicht rettete*). Prot. 313. A: εἰ ... τὸ σῶμα ἐπιτρέπειν σε ἔδει τῳ ... πολλὰ ἂν περιεσκέψω cet. Gorg. 516. E: εἰ ἦσαν ἄνδρες ἀγαθοί ... οὐκ ἄν ποτε ταῦτα ἔπασχον. Ib. εἰ μὴ διὰ τὸν πρύτανιν, ἐνέπεσεν ἄν. Pol. I. 337. B: εἴ σοι εἶπεν ... τί ἂν αὐτῷ εἶπες πρὸς ταῦτα; Apol. 31. D: εἰ ἐγὼ πάλαι ἐπεχείρησα πράττειν τὰ πολιτικὰ πράγματα, πάλαι ἂν ἀπολώλη cet. Bis pos. Prot. 311. B: ὥσπερ ἂν εἰ ἐπενόεις ... ἀργύριον τελεῖν ... εἴ τίς σε ἤρετο ... τί ἂν ἀπεκρίνω; C. Gorg. 447. D: ὥσπερ ἂν εἰ ἐτύγχανεν ὢν ὑποδημάτων δημιουργός, ἀπεκρίνατο ἂν δήπου σοι ὅτι cet. Etiam in simplici oratione ponitur, ita ut conditio in orationis cohaerentia lateat. Phaedr. 228. A: καίτοι ἐβουλόμην γ' ἂν (*vellem*, int. *si fieri posset*) μᾶλλον ἤ μοι πολὺ χρυσίον γενέσθαι. Gorg. 516. C: καὶ ταῦτ' εἰς αὐτόν, ὃν ἥκιστ' ἂν ἂν ἐβούλετο (int. *si impedire potuisset*). Pol. I. 349. B: οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀστεῖος ... καὶ εὐήθης. Phaed. 91. B: καλὸν γὰρ ἂν ἦν. Apol. 22. B: ἅπαντες οἱ παρόντες ἂν βέλτιον ἔλεγον (int. *si interrogarentur* vel tale quid) περὶ ὧν cet. Ponitur etiam ita ut iudicet aliquid factum esse si casus, tempus vel animus tulisset, h. e. in actione repetita vel re saepius facta. Apol. 22. B: ἀναλαμβάνων ... αὐτῶν τὰ ποιήματα ... διηρώτων ἂν αὐτοὺς τί λέγοιεν. Etiam indicativus praesentis et futuri ponitur, si part. ἄν neque ad verbum refertur neque totam orationem modo aliquo afficit, sed ad vocem aliquam singularem pertinet eamque effert (ita ut incertum illud ἄν, vern. *wohl*, pro fortiore: *profecto*, *sine dubio* positum sit: siquidem Attici urbani lenius usurpant pro graviore vel fortiore). Sic codd. fere omnes Pol. I. 352. E. scribunt οὐκοῦν δικαίως ἂν ταῦτα τούτων φαμὲν (edd. φαῖμεν) ἔργα εἶναι (ubi ἄν ad δικαίως refertur, vern. *wohl*, h. e. *unstreitig mit Recht*). X. 610. A: ὀρθότατ' ἂν ... λέγεις (ubi Ven. et Flor. γ' scribunt λέγοις). Legg. IV. 712. E: ἐγὼ ... οὕτω νῦν ἐξαίφνης ἂν ἐρωτηθεὶς ... οὐκ ἔχω διορισάμενος εἰπεῖν cet. Euthyd. 287. D: καὶ νῦν οὐδ' ἂν ὁτιοῦν (vern. *gar nichts*) ἀποκρίνει (Vat. Θ et edd. recentt. ἀποκρινεῖ). Pol. X. 615. D: οὐχ ἥκει ... οὐδ' ἂν (vern. *auch gar nicht*) ἥξει δεῦρο (ubi v. ἥξοι). Apol. 29. C: ὡς, εἰ διαφευξοίμην, ἤδη ἂν ὑμῶν οἱ υἱεῖς ... πάντες παντάπασι διαφθαρήσονται. Euthyd. 274. E: ὑμεῖς

... *τῶν νῦν ἀνθρώπων κάλλιστ' ἂν προτρέψετε* (v. *προτρέψαιτε*) *εἰς φιλοσοφίαν* cet. Phaed. 61. C: *οὐδ' ὁπωςτιοῦν ἄν σοι ἑκὼν εἶναι πείσεται* (ubi codd. plur. *ἄν* ignorant). — II. *ἄν* ad verbum relatum optativum requirit, si res indicatur e cogitatione, opinione vel optato suspensa (h. e. probabile quid, quod fieri posse sumitur vel futurum cogitatur). Prot. 310. A: *διπλῆ ἂν εἴη χάρις.* 312. C: *θαυμάζοιμ' ἂν εἰ οἶσθα.* 312. A: *σὺ δὲ ... οὐκ ἂν αἰσχύνοιο ... σαυτὸν σοφιστὴν παρέχων;* Phaed. 76. B: *ἀνὴρ ἐπιστάμενος ... ἔχοι ἂν δοῦναι λόγον;* Gorg. 469. B: *βουλοίμην ἂν ἔγωγε οὐδέτερα* cet. Conv. 175. A: *θαυμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ ἂν εἴη.* 176. C: *ἕρμαιον ἂν εἴη ἡμῖν ... εἰ ὑμεῖς ... νῦν ἀπειρήκατε.* 195. D: *εὖ ἂν ἔχοι ... εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ σοφία.* Pol. II. 357. B: *ἔγωγ' ἂν ἐλοίμην, εἰ ἐπ' ἐμοὶ εἴη.* Lys. 206. A. al. innum. Etiam in enuntiatis quae dicuntur hypotheticis optativus ponitur ita ut part. *ἄν* (*wohl*) aliquid significet ex cogitatione vel opinione suspensum esse (v. c. *τί ἄν* — vern. *was meinst du wohl* cet.). Prot. 311. D: *εἰ οὖν τις ἡμᾶς ... ἔροιτο ... τί ἂν αὐτῷ ἀποκριναίμεθα;* 312. D: *εἰ δέ τις ἐκεῖνο ἔροιτο ... τί ἂν ἀποκριναίμεθα;* 327. E: *ὥσπερ ἂν εἰ ζητοῖς τίς διδάσκαλος τοῦ ἑλληνίζειν, οὐδ' ἂν εἷς φανείη.* Gorg. 456. C: *εἰ πρὸς ἄλλον γε δημιουργὸν ... ἀγωνίζοιτο, πείσειεν ἂν αὐτὸν ἑλέσθαι ὁ ῥητορικός* cet. 469. C. al. "Αν cum part. *εἰ* et optat. etiam iungitur ubi significatur aliquid sumi vel poni. Prot. 329. B: *καὶ ἐγὼ εἴπερ ἄλλῳ τῳ ἀνθρώπων πειθοίμην ἂν* (int. *si sumat virtutem doceri posse*), *καὶ σοὶ πείθομαι.* Men. 79. C: *τί ἐστὶν ἀρετή, εἰ μετὰ μορίου ἀρετῆς πᾶσα πρᾶξις ἀρετὴ ἂν εἴη* (int. *ut tu ponis;* vern. *wenn jede Handlung ... Tugend seyn soll*). 98. B: *εἴπερ τι ἄλλο φαίην ἂν εἰδέναι* (vern. *wenn ich gestehen würde,* quo significatur hoc poni tantummodo) ... *ἓν δ' οὖν καὶ τοῦτο ἐκείνων θείην ἂν ὧν οἶδα.* Legg. X. 905. C: *εἰ δ' ἐπιδεὴς ἔτι λόγου τινὸς ἂν εἴης* (vern. *wenn du ... solltest*) ... *ἐπάκουε.* Alc. II. 144. B: *εἰ ... ἀγνοήσαις τε καὶ οἰηθείης ἂν* (*und wenn du vielleicht glaubtest*) *ἄλλον εἶναί τινα, ἆρ' ἔτι ἂν αὐτὸν τολμήσαις ἀποκτεῖναι;* Hinc *ἄν* c. optat. nectitur ubi quid ponitur quod ex ante positis vel concessis colligitur. Euth. 13. D: *ἀλλὰ τίς δὴ θεῶν θεραπεία εἴη ἂν ἡ ὁσιότης;* Ib. *ὑπηρετική τις ἂν ... εἴη θεοῖς.* 14. C: *ἐπιστήμη ἄρα αἰτήσεως καὶ δόσεως θεοῖς ἡ ὁσιότης ἂν εἴη ἐκ τούτου τοῦ λόγου.* Porro *ἄν* c. optat. ponitur ubi vern. *so* cum imperat. usurpamus (hic quoque ex antecedd. aliquid colligitur). Parm. 126. A: *λέγοις ἂν ... τὴν δέησιν.* Phaedr. 227. C: *λέγοις ἄν* (vern. *so rede* vel *so sage es*). 229. B: *προάγοις ἄν.* Legg. I. 643. B. VI. 782. D. al. — III. Vocibus relativis subiectum (v. c. *ὃς ἄν*) est *si quis* (quocirca coniunctivus sequitur), *quicumque* et simplic. *qui* (non *is qui*, ut certa quaedam persona vel res significetur, sed infinite *qui*). Prot. 326.

E: ὃς δ' ἂν ἐκτὸς βαίνῃ τούτων, κολάζει (ἡ πόλις). 334. D: ἐπιλανθάνομαι περὶ οὗ ἂν ᾖ ὁ λόγος. Phaedr. 244. A: οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος, ὃς ἂν ... φῇ cet. Phaed. 68. B: οὐκοῦν ἱκανόν σοι τεκμήριον ... τοῦτο ἀνδρός, ὃν ἂν ἴδῃς (vern. *wenn du ihn ... siehst*) ἀγανακτοῦντα μέλλοντα ἀποθανεῖσθαι, ὅτι οὐκ ἄρ' ἦν φιλόσοφος cet. Theaet. 205. E: τοῦτο ... μὴ ἀποδεχώμεθα, ὃς ἂν λέγῃ cet. Conv. 176. C: ὥστ' ἐξαρκέσει αὐτῷ ὁπότερ' ἂν ποιῶμεν. Pol. I. 330. C: τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ὡς τὸ πολὺ οἳ ἂν μὴ αὐτοὶ κτήσωνται. 331. A. Euth. 3. C: ὃν δ' ἂν καὶ ἄλλους οἴωνται ποιεῖν τοιούτους, θυμοῦνται (ubi antec. ἄν τινα οἴωνται). Hipp. mai. 283. B: τούτου δ' ὅρος ἐστὶν ἄρα, ὃς ἂν πλεῖστον ἀργύριον ἐργάσηται. al. Sic etiam ὅπως ἄν, ὅσῳ ἄν, ὡς ἄν al. Contra indicativus excipit pron. relat. et part. ἄν, si conditio ponitur ex praegr. oratione intelligenda vel in ipsa oratione latens. Phaed. 57. B: οὔτε τις ξένος ἀφῖκται ... ὅστις ἂν (int. *si venisset*) ἡμῖν σαφές τι ἀγγεῖλαι οἷός τ' ἦν περὶ τούτων. Phaedr. 243. B: τουτωνὶ ... οὐκ ἔστιν ἅττ' ἂν ἐμοὶ εἶπες (v. εἴπῃς) ἡδίω. — IV. Cum infinitivo ἄν ponitur vi quae dicitur potentiali, ita ut indicet quod quis fieri posse vel futurum esse cogitet. Crat. 391. A: ἀλλὰ δοκῶ μοι ὧδε ἂν μᾶλλον πεισθήσεσθαί σοι. 424. A: οὗτος ἂν εἶναι ὁ ὀνομαστικός (δοκεῖ). Pol. I. 336. E: καί μοι δοκῶ ... ἄφωνος ἂν γενέσθαι. IV. 422. B: οὐκ ἂν δοκεῖ σοι ῥᾳδίως μάχεσθαι; V. 457. D: οὐκ οἶμαι ... περί γε τοῦ ὠφελίμου ἀμφισβητεῖσθαι ἄν. 506. A. VI. 506. A: μαντεύομαι ... μηδ' ἂν ἕνα αὐτὰ πρότερον γνώσεσθαι ἱκανῶς. Crit. 53. C. al. sexc. — V. Cum particip. Phaedr. 260. A: τὰ δόξαντα ἂν πλήθει. 458. B: τῶν ἡδέως μὲν ἂν ἐλεγχθέντων ... ἡδέως δ' ἂν ἐλεγξάντων. 460. A: οὐκ ἄν ποτε ἀδικήσας. Soph. 224. A: ἔμπορον ὀρθῶς ἂν λεγόμενον. Phil. 52. C: τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ἂν λεχθείσας. Pol. I. 344. A: τοὺς ... ἀδικῆσαι οὐκ ἂν (vern. *gar nicht*) ἐθέλοντας (sic Legg. X. 900. A: οὐκ ἂν ἐθέλων.). V. 463. D: ὡς οὔτε ὅσια οὔτε δίκαια πράττοντος ἂν εἰ ἄλλα πράττοι, ἢ ταῦτα. 478. E. VIII. 562. A. Euth. 3. D. al. Etiam adiectivis adiungitur supplendis participio. Pol. IX. 577. B: ἡμεῖς εἶναι τῶν δυνατῶν ἂν κρῖναι. — VI. Repetitur ita ut verbum praecedens intelligi oporteat. Prot. 328. A: ὥσπερ ἂν εἰ ζητοῖς ... οὐδ' ἂν εἷς φανείη, οὐδέ γ' ἂν (int. φανείη) εἰ ζητοῖς cet. Phil. 36. D: δόξας μὲν ἔγωγ' ἄν που ξυγχωροίην, τὰ δ' ἕτερα ταῦτα οὐκ ἄν. 43. A. Parm. 137. C. al. Porro repetitur, ubi duae vel plures actiones inter se connexae ponuntur. Phaedr. 276. B: τῇ γεωργικῇ χρώμενος ἂν τέχνῃ ... ἀγαπῴη ἂν (*artem colendi adhibebit et — satis habebit*). Theaet. 165. D: ἃ ἐλλογῶν ἂν πελταστικὸς ἀνὴρ ... ἐρόμενος ... ἐμβαλὼν ἂν εἰς τὸ ἀκούειν ... ἤλεγχεν ἂν (*quae interrogans ut insidias pararet ... si irrumperet ... refutaret*). Apol. 31. A: ὑμεῖς ...

τάχ' ἂν ἀχθόμενοι ... κρούσαντες ἄν με ... ῥᾳδίως ἂν ἀποκτείναιτε (ubi prius *ἄν* cum v. *τάχα* ad partic. *ἀχθόμενοι* pertinet et reliqua sonant: *me ferietis ... et occidetis*). Pol. X. 598. C. al. Geminatur etiam ita ut alterum *ἄν* ad verbum, alterum ad aliam vocem pertineat. Phaedr. 232. C: *εἰκότως ἂν τοὺς ἐρῶντας μᾶλλον ἂν φοβοῖο.* Gorg. 475. E: *ὅτι οὔτ' ἂν ἐγὼ οὔτ' ἂν σὺ οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς ... δέξαιτ' ἂν μᾶλλον ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι.* Pol. VII. 526. C: *οὐκ ἂν ῥᾳδίως* (vern. *wohl nicht leicht*) *οὐδὲ πολλὰ ἂν εὕροις.* Similiter *κἂν* (vern. *wohl auch*) — *ἄν* ponitur. Alc. I. 119. D: *ἀλλὰ κἂν εἰ τριήρη διενοοῦ κυβερνᾶν ... ἤρκει ἄν σοι* cet. II. 142. D: *ἀλλὰ κἂν εὔξαιντ' ἂν γενέσθαι.* — VII. Ἂν a verbo suo divellitur interposito *οἶμαι, ἔφη* al. Conv. 202. D: *τί οὖν ἄν, ἔφην, εἴη ὁ Ἔρως;* Pol. I. 333. A: *πρός γε ὑποδημάτων ἄν, οἶμαι, φαίης κτῆσιν.* al. Etiam cum praegressae orationis voce aliqua (v. c. *οὐκ, οὖν*) nectitur et a verbo suo divellitur. Phaed. 87. A: *τί οὖν ἂν φαίη ὁ λόγος ἔτι ἀπιστεῖς;* 102. A: *σὺ δ' οἶμαι ἂν ὡς ἐγὼ λέγω ποιοῖς.* Tim. 26. B: *οὐκ ἂν οἶδ' εἰ δυναίμην.* Hipp. mai. 299. A: *μανθάνω ἂν ἴσως φαίη καὶ ἐγώ* cet. — VIII. Graeci pro oratione e conditione suspensa (quae hypothetica vocitatur) absoluta vel directa utuntur, ut gravior exsistat sensus (ut Lat. *longum est, oportebat* al.). In quibus quidem enuntiatis cave omissam existimes part. *ἄν*. Conv. 190. C: *αἱ τιμαὶ ... αὐτοῖς καὶ τὰ ἱερὰ ... ἠφανίζετο* (vern. *waren vernichtet*, int. *wenn sie dieses thaten*). Theaet. 180. D: *ὀλίγου ἐπελαθόμην.* Conv. 198. C: *ὀλίγου ἀποδρὰς ᾠχόμην.* Pol. VIII. 536. B. al. Sic *ἦν, εἶχεν* al. sine part. *ἄν* ponuntur: Prot. 327. C. Gorg. 514. C. Pol. III. 406. E. V. 450. D. al. Saepius vero *ἄν*, ubi omissum videtur, e praegressa oratione suppleri oportet, velut Prot. 356. D. Phaedr. 229. C. Pol. I. 352. E. II. 360. B. 382. E. Charm. 171. E. al.

ἀνά, in distributione ponitur, ut *ἀν' ἕκαστον ἔτος*, *quotannis*, Alc. II. 148. E. 150. A. *i. q. *κατά*. Phaed. 110. D: *ἀνὰ λόγον* (v. *ἀνάλογον*) *τὰ φυόμενα φύεσθαι.* Ib. *ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον.*

ἀναβαίνω, *ascendo, progredior*; etiam *conscendo suggestum, prodeo in scenam, surgo ad dicendum.* Pol. X. 616. A: *ὅτε ἀναβαίνοι.* Apol. 31. C: *ἀναβαίνων εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον.* Conv. 194. B: *ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα.* Apol. 33. D. 40. B: *ἡνίκα ἀνέβαινον ἐνταυθοῖ ἐπὶ τὸ δικαστήριον.* 17. D: *νῦν ἐγὼ πρῶτον ἐπὶ δικαστήριον ἀναβέβηκα.* Euthyd. 305. C: *ἐπὶ δικαστήριον ἀναβεβηκέναι.* Apol. 36. A: *εἰ μὴ ἀνέβη Ἄνυτος* cet. Pol. VII. 519. D: *ἀναβῆναι ἐκείνην τὴν ἀνάβασιν.* X. 616. A. Gorg. 486. B: *εἰς τὸ δικαστήριον ἀναβάς.* Pol. II. 365. B. (Pind.) VII. 517. A: *ἀναβὰς ἄνω.* X. 617. D: *ἀναβάντα ἐπί τι βῆμα ὑψηλόν.* VII. 519. D: *ἀναβάντες.* Alc. I. 117. B: *ἀναβή-*

σει εἰς τὸν οὐρανόν. Pol. X. 615. E: ἀναβήσεσθαι. *conscendo. Phaed. 113. D: ἀναβάντες ἃ δὴ αὐτοῖς ὀχήματά ἐστιν. *progredior. Pol. IV. 445. C: ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἀναβεβήκαμεν τοῦ λόγου. *ascendo, h. e. ad regem Persarum (in Asiam mediterraneam) tendo. Alc. I. 123. B: τῶν ἀναβεβηκότων παρὰ βασιλέα.

ἀναβάλλομαι, reiicio, differo, procrastino. Phaed. 107. A: ὡς οὐκ οἶδα εἰς ὄντινά τις ἂν ἄλλον καιρὸν ἀναβάλλοιτο. Alc. II. 151. A: εἰς τότε ... καὶ τὴν θυσίαν ἀναβάλλεσθαι. Menex. 234. B: ἀνεβάλοντο εἰς τὴν αὔριον. Conv. 174. E: εἰς αὖθις ἀναβαλοῦ. Pol. V. 458. B: ἐκεῖνα ... ἀναβαλέσθαι. Pass. Pol. III. 400. C: ταῦτα ... εἰς Δάμωνα ἀναβεβλήσθω. *pallium attollo, h. e. colligo. Theaet. 175. E: ἀναβάλλεσθαι ... ἐπιδέξια ἐλευθέρως.

ἀνάβασις, ἡ, ascensus. Pol. VII. 515. E: διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους. 517. B: τὴν ... ἄνω ἀνάβασιν. 519. D. Conv. 190. B: τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν.

ἀναβάτης, ὁ, eques. Critia 119. A: ἵππους ... δύο καὶ ἀναβάτας.

ἀναβιβάζω, impono. Pol. V. 467. E: ἐπὶ τοὺς ἵππους ... ἀναβιβαστέον ὡς νεωτάτους. Med. prodire facio, produco (meo nomine meaque ipse causa). Apol. 18. D: οὐδὲ ... ἀναβιβάσασθαι οἷόν τ' ἐστὶν αὐτῶν ἐνταυθοῖ cet. 34. C: παιδία ... αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος. D.

ἀναβιῶ, revivisco. Pol. X. 614. B: ἀνεβίω. Hipp. mai. 281. D: εἰ ... νῦν ἡμῖν ... ὁ Βίας ἀναβιώη. Epin. 974. A: πάλιν ἀναβιῶναι. Pol. X. 614. B: ἀναβιοὺς δὲ cet. Med. in vitam revoco. Phaed. 89. B: ἐὰν ... μὴ δυνώμεθα αὐτὸν ἀναβιώσασθαι.

ἀναβιώσκομαι, revivisco. Conv. 203. E: τότε δὲ ἀποθνήσκει, πάλιν δὲ ἀναβιώσκεται. Phaed. 72. C: εἰ ... μὴ πάλιν ἀναβιώσκοιτο. 71. E. et 72. D: ἀναβιώσκεσθαι. Polit. 271. B: ἀναβιωσκομένους. 272. A: ἐκ γῆς ... ἀνεβιώσκοντο πάντες. *in vitam revoco. Crit. 48. C: τῶν ῥᾳδίως ἀποκτιννύντων καὶ ἀναβιωσκομένων γ' ἄν, εἰ οἷοί τε ἦσαν.

ἀναβλαστάνω, germino, nascor. Legg. VIII. 845. D: τοῖς ὕδασι ξύντροφα τῶν ἐκ γῆς ἀναβλαστανόντων.

ἀναβλέπω, suspicio. Pol. VII. 515. C: πρὸς τὸ φῶς ἀναβλέπειν. Ax. 370. B: ἀναβλέψαι ... εἰς τὸν οὐρανόν. Pol. X. 621. B: ἐξαίφνης ἀναβλέψας ἰδεῖν. Phaed. 116. D: ἀναβλέψας πρὸς αὐτόν. *visum recupero. Phaedr. 243. B: παραχρῆμα ἀνέβλεψεν.

ἀναβολή, ἡ, dilatio. Legg. XI. 915. D: μηδ' ἐπὶ ἀναβολῇ πρᾶσιν ... ποιεῖσθαι. Conv. 201. D: δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς νόσου. Legg. VIII. 850. B. VI. 768. E: ἀναβολῶν ... καὶ ὄκνων. XII. 956. E. *amiculum (Spartanorum). Prot. 342. C: βραχείας ἀναβολὰς φοροῦσιν.

ἀναβοῶ, *alta voce clamo*. Ep. I. 309. D: *ἀναβοῶντα ποιοῦσι*. VII. 348. B: *παιῶνά τινα ἀναβοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν*.

ἀναβρυχῶμαι, *eiulo*, *lamentor*. Phaed. 117. D: *ἀναβρυχησάμενος*.

ἀναγιγνώσκω, *recito*, *lego*. Phaedr. 230. E: *ἀναγίγνωσκε*. Charm. 161. D: *ὅταν γράφῃ ἢ ἀναγιγνώσκῃ*. Prot. 325. E: *ἀναγιγνώσκειν ποιητῶν ἀγαθῶν ποιήματα*. Parm. 127. C. Charm. 159. C. 161. D. E. Lys. 209. B. Phaed. 98. B: *ἀναγιγνώσκων*. 97. B: *ἀκούσας ... ἀναγιγνώσκοντος*. De lucri cup. 228. E. Phaed. 98. B: *λαβὼν τὰς βίβλους ... ἀνεγίγνωσκον*. Theaet. 152. A: *ἀνέγνωκα* et *ἀνέγνωκας*. Gorg. 462. C: *ἐν τῷ συγγράμματι ὃ ἐγὼ ἔναγχος ἀνέγνων*. Phaedr. 262. D: *ἴθι δή μοι ἀνάγνωθι τὴν τοῦ ... λόγου ἀρχήν*. 228. E. et 263. E: *βούλει ... ἀναγνῶμεν*. Parm. 127. D: *τὴν πρώτην ὑπόθεσιν ... ἀναγνῶναι*. Pol. II. 368. D: *γράμματα σμικρὰ πόῤῥωθεν ἀναγνῶναι*. Legg. VII. 810. B. Apol. 19. B. Ep. VII. 323. C. II. 312. D: *ἵν' ὁ ἀναγνοὺς μὴ γνῷ*. 314. C. III. 315. C. Pass. Parm. 127. C: *τῶν λόγων ἀναγιγνωσκομένων*. Lys. 209. A: *ἀναγνωσθῆναι ἢ γραφῆναι*. Parm. 127. D: *ἀναγνωσθείσης* (*τῆς ὑποθέσεως*). Med. Theaet. 143. B: *ὁ παῖς ἀναγνώσεται*. Legg. VI. 755. A. Phaedr. 230. E: *ἀναγνώσεσθαι*. Theaet. 198. E: *ἤ τι ἀναγνωσόμενος*.

ἀναγκάζω, *cogo*, *iubeo*. Conv. 189. A: *φύλακά με τοῦ λόγου ἀναγκάζεις γίγνεσθαι τοῦ σαυτοῦ*. Prot. 326. C: *ἡ πόλις ... τούς τε νόμους ἀναγκάζει μανθάνειν* cet. Phaedr. 233. B. 254. A. Prot. 325. E: *ἐκμανθάνειν ἀναγκάζουσιν*. 326. B. Pol. II. 363. D. IV. 420. D: *μὴ ἀνάγκαζε ἡμᾶς ... προσάπτειν*. V. 473. A. Gorg. 480. C: *ἀναγκάζειν ... αὑτὸν ... μὴ ἀποδειλιᾶν*. Polit. 274. C. Pol. III. 400. A. Prot. 327. D: *μηδὲ ἀνάγκη μηδεμία ... ἀναγκάζουσα*. Phaed. 116. C: *ἀναγκαζόντων τῶν ἀρχόντων*. Crat. 436. D: *ἠνάγκαζεν*. Soph. 240. C: *ὁ ... σοφιστὴς ἠνάγκακεν* (al. *ἠνάγκασεν*) *ἡμᾶς ... ὁμολογεῖν*. De lucri cup. 232. bis. 228. B: *ἠνάγκασε*. Pol. I. 344. D: *ἠνάγκασαν ὑπομεῖναι*. VIII. 555. D. Ep. VII. 337. A: *ἀναγκάσωσιν*. Pol. VII. 519. C: *ἀναγκάσαι*. Legg. XI. 926. C. Gorg. 447. A: *ἀναγκάσας ἡμᾶς διατρῖψαι*. Pol. VII. 521. B: *τίνας ... ἄλλους ἀναγκάσεις ἰέναι ἐπὶ φυλακὴν τῆς πόλεως* cet. Soph. 225. A. Legg. IX. 862. D. Theaet. 169. A: *ἀναγκάσειν*. Pass. Pol. VI. 505. B: *ἀναγκάζονται ... φάναι*. VIII. 565. B. IV. 437. A: *ἵνα μὴ ἀναγκαζώμεθα ... μηκύνειν*. V. 472. C. Prot. 326. C: *ἵνα ... μὴ ἀναγκάζωνται ἀποδειλιᾶν*. Phil. 55. B: *ἀναγκάζεσθαι*. Pol. II. 370. C: *ὅτι οὐδεὶς ἑκὼν δίκαιος, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος*. VII. 517. D. Crat. 421. B: *τὸ ἀναγκαζόμενον ἡσυχάζειν*. Pol. III. 407. A. VI. 511. A. Phaedr. 254. A: *ὡς δεινὰ καὶ παράνομα ἀναγκαζομένω*.

Legg. III. 679. B: *ἀναγκαζόμενοι.* XI. 926. C. Hipp. mai. 285. D: *ἠνάγκασμαι.* Phaedr. 239. C: *ὃς ἡδὺ πρὸ ἀγαθοῦ ἠνάγκασται διώκειν.* Pol. VII. 524. A. Menex. 248. A. Theaet. 157. B: *ἠναγκάσμεθα.* Phaedr. 257. A: *ἠναγκασμένη ... εἰρῆσθαι.* Pol. VII. 519. A: *κακίᾳ δ' ἠναγκασμένον ὑπηρετεῖν.* VI. 499. B: *ὑπὸ τἀληθοῦς ἠναγκασμένοι.* VII. 514. A. Euthyd. 294. D: *ἠναγκάσθην ... ἐρέσθαι.* Ep. VII. 326. A. Prot. 338. E: *ἠναγκάσθη ὁμολογῆσαι* cet. Phaedr. 254. B. Pol. VII. 524. C. Tim. 21. C. Polit. 277. B: *ἠναγκάσθημεν ... προσχρήσασθαι.* Conv. 220. A: *ὁπότ' ἀναγκασθείη.* 219. E: *ὁπότε ... ἀναγκασθείημεν* cet. Prot. 358. D: *ὅταν ... ἀναγκασθῇ ... αἱρεῖσθαι.* Theaet. 145. C. Phil. 18. A. Conv. 210. C. Pol. IV. 422. A. Legg. VII. 798. A. Pol. V. 471. B: *μέχρι οὗ ἂν οἱ αἴτιοι ἀναγκασθῶσιν* cet. Phaedr. 242. A: *πρὶν ὑπὸ σοῦ τι μεῖζον ἀναγκασθῆναι.* 243. D. Gorg. 482. D. 509. E. Charm. 169. C. Legg. IX. 873. C: *ἀναγκασθείς.* Crit. 52. E. Hipp. min. 370. E. Legg. V. 736. C: *νομοθετεῖσθαι ἀναγκασθείσῃ πόλει.* VI. 780. B: *ἀναγκασθεῖσι.* Soph. 244. D: *μηδενὸς ὄνομα ἀναγκασθήσεται λέγειν.* Pol. VI. 486. C. 490. D. Charm. 157. C. Theaet. 190. E: *πολλὰ ἀναγκασθησόμεθα ὁμολογεῖν καὶ ἄτοπα.* **argumentis cogo aliquem ut concedat, persuadeo.* Gorg. 472. B: *οὐ γάρ με σὺ ἀναγκάζεις.* Pass. Conv. 223. D: *ταῦτα ... ἀναγκαζομένους αὐτοὺς ... νυστάζειν.* **probo, demonstro.* Theaet. 153. C: *τὸν κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάζων ... ὡς* cet. 196. B: *τούτῳ αὐτῷ ἠναγκάζομεν μὴ εἶναι ψευδῆ δόξαν.* Pol. X. 611. B: *ὅτι ... ἀθάνατον ψυχὴ καὶ ὁ ἄρτι λόγος καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκάσειαν ἄν.* **necessarium puto, contendo.* Crat. 432. D: *μὴ ἀνάγκαζε πάντ' ἔχειν τὰ γράμματα (ὄνομα).* Conv. 202. A: *μὴ ... ἀνάγκαζε ὃ μὴ καλόν ἐστιν αἰσχρὸν εἶναι* cet. Crat. 432. C: *οὐκ ἀναγκάζειν ... μηκέτι αὐτὴν εἰκόνα εἶναι.* Parm. 133. C: *ἀλλ' ἀπίθανος ἂν εἴη ὁ ἄγνωστα αὐτὰ ἀναγκάζων εἶναι.* — Verb. Pol. II. 378. D: *τοὺς ποιητὰς ... ἀναγκαστέον λογοποιεῖν.* IV. 421. C. VII. 540. A. Legg. XII. 965. C. Pol. VII. 539. E: *ἀναγκαστέοι ἄρχειν τά τε περὶ τὸν πόλεμον* cet.

ἀναγκαῖος, ὁ ἡ et *αία, αῖον, necessarius; etiam cogens.* Pol. VIII. 559. A: *οὐχ ἡ τοῦ φαγεῖν (ἐπιθυμία) ... ἀναγκαῖος ἂν εἴη; B: ἡ ... τοῦ σίτου ἀναγκαία.* Legg. VII. 806. A: *ἀναγκαία τύχη.* Prot. 324. E: *οὗ ἀναγκαῖον πάντας ... μετέχειν.* Phaedr. 240. C: *τό γε ἀναγκαῖον ... βαρὺ παντὶ περὶ πᾶν λέγεται.* Soph. 260. B. Crat. 420. D: *τὸ ... ἀναγκαῖον ... ἀπείκασται ... τῇ κατὰ τὰ ἄγκη πορείᾳ.* Conv. 185. E. Pol. VII. 525. B: *πολεμικῷ ... ἀναγκαῖον μαθεῖν ταῦτα.* Tim. 75. E: *ἀναγκαῖον ... πᾶν ὅσον εἰσέρχεται τροφὴν διδὸν τῷ σώματι.* Legg. VIII. 848. A: *τροφῆς ἀναγκαίου δεόμενον.* Ep. VI. 322. E: *ἀναγκαίας (σοφίας) ἐπι-*

μελεῖσθαι. Pol. VI. 493. C: *τὴν ... τοῦ ἀναγκαίου καὶ ἀγαθοῦ φυσιν.* Legg. VIII. 847. C: *μηδενὸς ἀναγκαίου χάριν.* Pol. V. 565. C: *διὰ τροφὴν οἰκετῶν ἀναγκαίαν.* I. 347. C: *ὡς ἐπ' ἀναγκαῖον (ἰόντες).* VII. 520. E. VIII. 559. A. Legg. VII. 818. A. Phil. 72. E: *εἰ ... τινὲς ἀναγκαῖαι (ἡδοναί).* Pol. VIII. 558. D: *αἳ (ἡδοναὶ) οὐκ ἀναγκαῖαι κέκληνται.* Legg. II. 662. B: *οὕτως ἀναγκαῖα ... ὡς οὐδὲ ... Κρήτη νῆσος σαφῶς.* VI. 774. C: *τὰ ... ἀναγκαῖα ὑπάρχοντά ἐστι πᾶσι* cet. VII. 818. A. D. Pol. VIII. 561. A: *τῶν μὴ ἀναγκαίων ... ἡδονῶν.* Tim. 40. E: *ἄνευ τε εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων.* Critia 109. E: *ἐν ἀπορίᾳ ... τῶν ἀναγκαίων ... ὄντες.* Legg. VIII. 848. A. XII. 958. A. Epin. 975. C. Prot. 346. B: *πρὸς ταῖς ἀναγκαίαις (ἔχθραις).* Pol. VIII. 561. A: *ἐκ τοῦ ἐν ἀναγκαίοις ἐπιθυμίαις τρεφομένου.* Legg. XII. 967. A: *ταῖς ... ἀναγκαίαις ἄλλαις τέχναις.* Legg. I. 635. B: *ὁπόταν εἰς ἀναγκαίους ἔλθῃ πόνους* cet. VI. 754. B: *ἀναγκαίους ... ξυμμάχους.* Pol. VIII. 554. A: *τὰς ἀναγκαίους* (v. *ἀναγκαίας*) *ἐπιθυμίας.* 558. D: *τάς τε ἀναγκαίους ἐπιθυμίας καὶ τὰς μή.* 559. A. 561. A. IX. 572. C. 581. E: *καλεῖν τῷ ὄντι ἀναγκαίας.* Phaed. 116. C: *ὡς ῥᾷστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα.* Phaedr. 268. E: *τὰ ... πρὸ ἁρμονίας ἀναγκαῖα μαθήματα ἐπίστασαι.* Pol. VI. 493. C: *τἀναγκαῖα δίκαια καλοῖ.* Sis. 387. B: *ἀσχολία ... μοί τις ἐγένετο ἀναγκαιοτέρα.* Gorg. 505. E: *ἀτὰρ κινδυνεύει ἀναγκαιότατον εἶναι οὕτως.* Parm. 165. C. Phil. 49. B. 54. C. 63. B: *τόδ' αὐτὰς ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν.* Pol. VII. 540. E: *μέγιστον δὲ καὶ ἀναγκαιότατον τὸ δίκαιον.* Legg. VI. 752. E. Epin. 974. D: *ἀναγκαιόταται (ἐπιστῆμαι).* Plur. *ἀναγκαῖα* adverbii instar pos. Legg. XII. 953. A: *ἀναγκαῖα μέν, ὡς ὀλίγιστα δ' ἐπιχρωμένους.* **qui non habet nisi quae necessaria sunt* (vern. *nothdürftig*). Pol. II. 369. D: *εἴη δ' ἂν ἥ γε ἀναγκαιοτάτη πόλις ἐκ τεττάρων ἢ πέντε ἀνδρῶν.* *etiam res ipsa dicitur *ἀναγκαία* in qua necesse est (*ἀναγκαῖον*) aliquid facere. Gorg. 449. B: *εἰσὶ ... ἔνιαι τῶν ἀποκρίσεων ἀναγκαῖαι διὰ μακρῶν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι.* Legg. I. 643. C: *τῶν μαθημάτων ὅσα ἀναγκαῖα προμεμαθηκέναι.* Soph. 242. B: *τήνδε ... τὴν ὁδὸν ἀναγκαιοτάτην ἡμῖν εἶναι τρέπεσθαι.* **convincendi* vel *probandi vim habens.* Soph. 265. D: *μετὰ πειθοῦς ἀναγκαίας ἐπεχειροῦμεν ποιεῖν ὁμολογεῖν.* **necessarius*, i. e. *cognatus.* Pol. IX. 574. B: *ἕνεκα ... οὐκ ἀναγκαίας ἑταίρας ... τὴν ἀναγκαίαν μητέρα.* Ib. *ἕνεκα ὡραίου ... οὐκ ἀναγκαίου ... ἀναγκαῖον πρεσβύτην πατέρα.*

ἀναγκαίως, necessario, ratione necessaria. Pol. VII. 527. A: *λέγουσι ... γελοίως τε καὶ ἀναγκαίως* (*ad usum* s. *ita ut ad usum* vel *necessitatem spectent*). Tim. 69. D: *ξυγκερασάμενοι τ' αὐτὰ ἀναγκαίως τὸ θνητὸν γένος ξυνέθεσαν.* Legg. III. 687. C: *τοῦτ' αὐτὸ καὶ εὐχοίμεθ' ἂν ἀναγκαίως*

διὰ τέλους. VI. 757. E. IX. 872. E: *παθεῖν ... ἀναγκαίως.* X. 895. B. Locr. 104. D. Cum v. *ἔχειν* est i. q. *ἀναγκαῖον εἶναι.* Phaed. 91. E: *ἀναγκαίως ἔχειν ἄλλοθί που πρότερον ἡμῶν εἶναι τὴν ψυχήν.* Pol. X. 618. B: *διὰ τὸ ἀναγκαίως ἔχειν ... ἀλλοίαν γίγνεσθαι.* Legg. VI. 771. B. Phil. 40. C: *ἀναγκαιότατα λέγεις.* 56. A. al.

ἀναγκαστικός, ή, όν, cogens. Legg. XI. 930. B: *ξυμβουλευτικὸς ἂν εἴη νόμος ... οὐκ ἀναγκαστικός.*

ἀναγκαστῶς, necessario. Ax. 366. A: *οἷς ἀναγκαστικῶς ... ἡ ψυχὴ συναλγοῦσα ... ποθεῖ.*

ἀνάγκη, ἡ, necessitas; quicquid cogit vel *urget; ratio, causa; necesse est.* Prot. 327. D: *μηδὲ ἀνάγκη μηδεμία ... ἀναγκάζουσα ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι.* 314. B: *ἀλλ' ἀνάγκη* (*necesse est*) ... *ἀπιέναι.* 317. A. Phaedr. 243. A: *ἐμοὶ ... καθήρασθαι ἀνάγκη.* Gorg. 475. B: *οὐ καὶ τοῦτο ἀνάγκη;* 499. B: *οὐ ταῦτα ἀνάγκη;* Crat. 403. C: *δεσμὸς ... πότερος ἰσχυρότερός ἐστιν, ἀνάγκη ἢ ἐπιθυμία;* Conv. 200. A: *ἀντὶ τοῦ εἰκότος εἰ ἀνάγκη οὕτως* cet. Pol. I. 353. E: *ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν* cet. VI. 493. D: *ἡ Διομηδεία λεγομένη ἀνάγκη.* Epin. 982. B: *ἡ ψυχῆς ... ἀνάγκη νοῦν κεκτημένης* cet. Phaedr. 240. E: *ἀνάγκης ἀεὶ προσκειμένης μεταχειρίζεσθαι.* Phaed. 109. A: *μήτε ἄλλης ἀνάγκης μηδεμιᾶς τοιαύτης* (*δεῖν*). Theaet. 170. D: *εἰς τοῦτό γε ἀνάγκης ὁ λόγος ἥκει.* Tim. 48. A: *μεμιγμένη ... ἡ τοῦδε τοῦ κόσμου γένεσις ἐξ ἀνάγκης τε καὶ νοῦ συστάσεως ἐγεννήθη.* Ib. *νοῦ ... ἀνάγκης ἄρχοντος.* Prot. 345. D: *ἀνάγκῃ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται* (Sim.). Cf. Legg. VII. 818. B. Crat. 403. C: *εἴπερ τῷ μεγίστῳ δεσμῷ δεῖ, καὶ οὐκ ἀνάγκῃ.* Pol. VII. 519. E: *ξυναρμόττων τοὺς πολίτας πειθοῖ τε καὶ ἀνάγκῃ.* VIII. 567. D: *ἐν μακαρίᾳ ... ἀνάγκῃ δέδεται.* Menex. 240. C: *ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἀνάγκῃ ζεύξαντας.* Phaedr. 264. B: *σὺ δ' ἔχεις τινὰ ἀνάγκην λογογραφικὴν ἢ* cet. Phaed. 62. C: *πρὶν ἀνάγκην τινὰ ὁ θεὸς ἐπιπέμψῃ.* Theaet. 162. E: *ἀπόδειξιν ... καὶ ἀνάγκην οὐδ' ἡντινοῦν λέγετε.* 172. E: *ἀνάγκην ἔχων ὁ ἀντίδικος ἐφέστηκε* cet. Pol. I. 347. C: *δεῖ ... αὐτοῖς ἀνάγκην προσεῖναι.* Ib. *ἀλλὰ μὴ ἀνάγκην περιμένειν.* Legg. V. 741. A: *ἀνάγκην ... οὐδὲ θεὸς εἶναι λέγεται δυνατὸς βιάζεσθαι.* Pol. V. 464. E. VI. 492. D. 489. D: *τῆς τῶν πολλῶν πονηρίας τὴν ἀνάγκην* (*causam*) *βούλει διέλθωμεν;* Legg. VII. 818. B: *ὅσαι θεῖαί γε ... τῶν ἀναγκῶν εἰσίν.* E. Epin. 982. B: *πασῶν ἀναγκῶν πολὺ μεγίστη* cet. Soph. 252. D: *ταῖς μεγίσταις ἀνάγκαις ἀδύνατον.* Legg. XII. 967. A. Ep. VII. 337. A: *διτταῖς οὔσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ.* Legg. XII. 956. E: *ἀποκρίσεων ... ἀνάγκας.* Iungitur cum vv. *ἅπασα* vel *πᾶσα, μεγάλη, πολλή* al. Theaet. 203. D: *στοιχεῖα ἅπασα ἀνάγκη τῷ μέλλοντί ποτε γνώσεσθαι συλλαβήν.* Pol. II. 381. C: *ἅπασα ... ἀνάγκη ἔμοιγε δοκεῖ.* Phaed. 67.

A: ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη. Tim. 69. D. Pol. III. 416. D: ἂν μὴ πᾶσα ἀνάγκη. IV. 441. D. Tim. 90. C. Legg. VI. 762. C: ἢ πάσης τινὸς ἀνάγκης ἐπιπεσούσης. Parm. 132. D: ἆρ' οὐ μεγάλη ἀνάγκη ἑνὸς ... εἴδους μετέχειν; Pol. VI. 485. E. Hipp. mai. 301. A. al. Phaed. 64. E: καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη μετέχειν αὐτῶν. 72. C. 106. E. Gorg. 467. E. 507. A. Parm. 135. A. 147. D. 156. B. al. innum. Adverbiorum instar usurpantur ἀνάγκη (Prot. 357. B. Epin. 980. A. al.), δι' ἀνάγκης (Tim. 47. E.), ἐξ ἀνάγκης (Phaedr. 246. A. Theaet. 176. A. Soph. 228. B. Polit. 269. D. Pol. V. 473. D. Tim. 25. C. al. Etiam ἔκ τινος ἀνάγκης Phaedr. 264. B. Legg. XI. 918. E: ἔκ τινος ἀνάγκης εἱμαρμένης. Epin. 982. A: ἐξ ἁπάσης ἀνάγκης. Legg. XI. 920. B: ἐκ πολλῆς ἀνάγκης), ὑπ' ἀνάγκης (Phaedr. 241. B. Phaed. 108. C. Polit. 274. A. Phil. 54. C. Crit. 52. E. al.) Cum articulo coni. ἐξ ἀνάγκης (ut τὸ ἐξ ἀνάγκης) est i. q. ἀναγκαῖον. Tim. 89. B: χωρὶς τῶν ἐξ ἀνάγκης παθημάτων. Etiam sine art. Soph. 256. D: ἔστιν ἄρα ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ ὂν ἐπί τε κινήσεως εἶναι cet. 255. D. 259. A. Tim. 32. A. 77. A. **necessitas*, h. e. *appetitio naturalis*, *cupiditas*, *libido*. Phaedr. 231. A: οὐ γὰρ ὑπ' ἀνάγκης, ἀλλ' ἑκόντες ... εὖ ποιοῦσιν. 240. C: ὑπ' ἀνάγκης τε καὶ οἴστρου ἐλαύνεται. 241. B. Pol. V. 458. D: ὑπ' ἀνάγκης ... τῆς ἐμφύτου ἄξονται πρὸς τὴν ἀλλήλων μίξιν. Phaedr. 252. C: διὰ πτερόφοιτον ἀνάγκην (*propter libidinem insane vagantem*). Pol. V. 458. D: ἐρωτικαῖς ἀνάγκαις.

ἀναγνωρίζω, *recognosco*. Pol. 258. A: δεῖ ... τούς τε συγγενεῖς ἡμᾶς ἀεὶ προθύμως διὰ λόγων ἀναγνωρίζειν. Parm. 127. A: ἀνεγνώρισέ τέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας cet. Lach. 181. C: ἐπειδὴ ἀνεγνωρίσαμεν ἀλλήλους.

ἀναγνώρισις, ἡ, *agnitio*. Theaet. 193. C: ἵνα γένηται ἀναγνώρισις.

ἀνάγνωσις, ἡ, *lectio*. Euthyd. 279. E: περὶ γραμμάτων γραφῆς τε καὶ ἀναγνώσεως. Legg. VII. 810. E: πολυηκόους ... ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι ποιοῦντας καὶ πολυμαθεῖς.

ἀναγορεύω, *pronuntio*. Legg. V. 730. D: ἀναγορευέσθω νικηφόρος ἀρετῇ.

ἀναγραφή, ἡ, *perscriptio*. Legg. VIII. 850. A: τῆς ἀναγραφῆς πέρι τῆς οὐσίας.

ἀναγράφω, *consigno*, *perscribo*. Legg. XII. 947. B: τοὔνομα ἀναγράφειν τούτου κατ' ἐνιαυτόν. VI. 784. C: ἀναγράψαντες. XI. 917. E. Pass. Legg. VIII. 850. A: ἀναγραφήτω (v. ἀναγραφέτω) ... παρὰ τοῖς νομοφύλαξι τὸ πλέον. VI. 784. D: ἀναγραφῇ et ἀναγραφείς. Praecipue ponitur in eo cuius nomen tamquam bene meriti in tabulas publicas al. refertur vel relatum est (vern. *angeschrieben seyn*). Gorg. 506. C: ἀλλὰ μέγιστος εὐεργέτης παρ' ἐμοὶ ἀναγεγράψει. —

Med. *describo.* Men. 83. A: ἀναγραψώμεθα ... ἀπ' αὐτῆς ἴσας τέτταρας.

ἀνάγω, *sursum duco, tollo, eveho.* Pol. VII. 533. D: ἕλκει καὶ ἀνάγει ἄνω. VII. 517. A: λύειν τε καὶ ἀνάγειν. Tim. 19. A: τοὺς ἀξίους πάλιν ἀνάγειν. Pol. VII. 529. A: οἱ εἰς φιλοσοφίαν ἀνάγοντες. 521. C: πῶς τις ἀνάξει αὐτοὺς εἰς φῶς; III. 415. C: ἀνάξουσι τοὺς μὲν εἰς φυλακὴν cet. Pass. *subducor.* Euth. 6. C: ὁ πέπλος ... ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν. **reduco, refero.* Polit. 278. A: ἀνάγειν ... ἐπ' ἐκεῖνα. Legg. I. 626. D: τὸν ... λόγον ἐπ' ἀρχὴν ὀρθῶς ἀναγαγών. Polit. 278. A: ἀναγαγόντας. **redhibeo.* Legg. XI. 915. A: ἀναγέτω ... εἰς πρατῆρα. 916. B: ὁ πριάμενος ... ἀναγέτω. **repeto.* Phaedr. 272. D: ἀνάγειν ἄνω. **solvo, in altum provehor;* unde ἀνάγεσθαι dicuntur qui *se parant* vel *accinguntur ad aliquid.* Eryx. 392. D: ὁρῶν αὐτὸν ἀναγόμενον ὡς ἀδολεσχήσοντα. Charm. 155. D: ἀνήγετο ὡς ἐρωτήσων. **me refero* vel *converto.* Pol. VII. 528. A: ἄναγε ... εἰς τοὐπίσω.

ἀναγωγή, ἡ, *exitus e portu.* Polit. 298. B: οἱ ... κυβερνῆται ... καταλείποντες ... ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς ἐρήμους. **redhibitio.* Legg. XI. 916. A: ἡ ... κατὰ νόμους ἀναγωγὴ καὶ μὴ τῇδ' ἔστω. Ib. μὴ ἀναγωγῆς ἔστω τούτῳ τυγχάνειν. C. B: τὴν ἀναγωγὴν ἐξέστω ποιεῖσθαι. Ib. ἀναγωγὴν ... εἶναι. C. A: τῶν ἀναγωγῶν τῶν κατὰ νόμους ἕνεκα.

ἀναγώνιστος, ὁ ἡ, *certaminis expers.* Legg. VIII. 845. C: ἀναγώνιστος γίγνεσθαι περὶ ἀρετῆς.

ἀναδασμός, ὁ, *partitio, divisio.* Pol. VIII. 566. A: γῆς ἀναδασμόν. Legg. III. 684. E: γῆς ... ἀναδασμούς.

ἀνάδαστος, ὁ ἡ, *denuo divisus.* Legg. VIII. 843. B: ὡς ἀνάδαστον γῆν ... ποιοῦντος.

ἀναδέχομαι, *suscipio, in me recipio.* Hipp. min. 365. D: ἐπειδὴ φαίνει ἀναδεχόμενος τὴν αἰτίαν.

ἀναδέω, *redimio.* Conv. 213. B. E: ἀναδεῖν. 213. E: ἀνέδησα. 212. E: ἵνα τὴν τοῦ σοφωτάτου ... κεφαλὴν ἀναδήσω. 213. E. 212. E: ἀναδήσαντες. A: ὡς ἀναδήσοντα. **corono,* h. e. *orno, honoro.* Pol. V. 465. D: τροφῇ τε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ... αὐτοί τε καὶ παῖδες ἀναδοῦνται.

ἀναδιδάσκω, *contra doceo,* pass. *alia* vel *contraria doceor* (disco). Hipp. mai. 301. D: νῦν ... παρὰ σοῦ ἤδη ἀνεδιδάχθημεν ὅτι cet.

ἀναδίδωμι, *produco, profero.* Critia 113. E: τροφὴν ... ἱκανὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδούς. Polit. 272. A: αὐτομάτης ἀναδιδούσης τῆς γῆς. Menex. 237. D: ἐν ᾧ ἡ πᾶσα γῆ ἀνεδίδου καὶ ἔφυε ζῶα παντοδαπά. **praebeo, suppedito.* Legg. V. 747. D: διὰ ταύτην τὴν ἐκ τῆς γῆς τροφήν, ἀναδιδοῦσαν οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἀμείνω καὶ χείρω cet. **restituo, reddo.* Men. 81. B: ἀναδιδοῖ ψυχὰν πάλιν (Pind.).

ἀνάδικος, ὁ ἡ, *iterum iudicandus, redintegrandus.* Legg. XI. 937. D: τὴν ... δίκην ἀνάδικον γίγνεσθαι.

ἀναδύομαι, *retracto.* Theaet. 145. C: μὴ ἀναδύου τὰ ὡμολογημένα.

ἀνάδυσις, ἡ, *retractatio.* Euthyd. 302. E: οὐκ ἔστι γάρ μοι ἀνάδυσις.

ἀναζήτησις, ἡ, *investigatio.* Critia 110. A: ἀναζήτησις ... τῶν παλαιῶν.

ἀναζητῶ, *quaero.* Alc. II. 140. D: εὑρήσεις ... ἕτερα πολλὰ ἀναζητῶν τὰ ὀνόματα. **exquiro.* Legg. III. 693. A: τὰς αἰτίας ... ἀναζητοῦντες. **investigo, perscrutor.* Apol. 18. B: τὰ ὑπὸ γῆς πάντα ἀνεζητηκώς.

ἀναζωπυρῶ, *ignis instar suscito* s. *excito* (vern. *wiederbeleben*). Pol. VII. 527. D: ὄργανόν τι ψυχῆς ἐκκαθαίρεταί τε καὶ ἀναζωπυρεῖται. Charm. 156. C: ἀνεζωπυρούμην.

ἀναθαῤῥῶ, *animum recipio.* Charm. 156. D: κἀγὼ ... ἀνεθάῤῥησα cet.

ἀναθέω, *recurro.* Tim. 60. C: ἀὴρ εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον ἀναθεῖ.

ἀνάθημα, τό, *donarium,* praec. *statua consecrata* s. *dedicata.* Gorg. 472. B: οὗ ... ἔστιν ἐν Πυθοῖ τοῦτο τὸ καλὸν ἀνάθημα. Legg. XII. 956. A: ἐλέφας ... οὐκ εὐαγὲς (v. εὐγερὲς) ἀνάθημα. Phaedr. 236. B: παρὰ τὸ τῶν Κυψελιδῶν ἀνάθημα. Critia 110. B. 116. E: πολλὰ δ' ἐντὸς ἄλλα ἀγάλματα ἰδιωτῶν ἀναθήματα ἐνῆν. Ib. ἀναθήματα μεγάλα τῶν τε βασιλέων καὶ ἰδιωτῶν cet. Legg. XII. 956. B. Pol. II. 365. E: θυσίαις τε καὶ ... ἀναθήμασι. Legg. IV. 716. D. Alc. II. 148. E. 149. C. Pol. II. 362. C: ἀναθήματα ... ἀνατιθέναι. Legg. XII. 955. E. **monumentum.* Hipp. min. 364. B: καλόν γε λέγεις ... τῆς σοφίας ἀνάθημα τὴν δόξαν εἶναι τὴν σήν cet.

ἀναθόλωσις, ἡ, *mixtura.* Legg. VII. 824: θηρεύειν μὴ χρώμενον ὀπῶν ἀναθολώσει.

ἀναθορυβῶ, *acclamo* (praec. de secunda acclamatione). Prot. 334. C: οἱ παρόντες ἀνεθορύβησαν ὡς εὖ λέγοι. Euthyd. 276. B. Conv. 198: ἀναθορυβῆσαι τοὺς παρόντας. 213. A.

ἀναθρῶ, *suspicio, considero.* Crat. 399. C: ὅτι τὰ μὲν ἄλλα θηρία ... οὐδὲν ἐπισκοπεῖ ... οὐδὲ ἀναθρεῖ, ὁ δε ἄνθρωπος ... καὶ ἀναθρεῖ καὶ ἀναλογίζεται τοῦτο ὃ ὄπωπεν. Ib. ἄνθρωπος ὠνομάσθη ἀναθρῶν ἃ ὄπωπεν.

ἀναίδεια, ἡ, *impudentia.* Legg. VIII. 841. A: εἰ ἀναιδεία μὴ ἐνείη τῇ τῶν ἀφροδισίων χρήσει. 843. C: τῆς ... ἀναιδείας ἅμα καὶ ἀνελευθερίας ἕνεκα. IX. 871. D. Pol. VIII. 560. E: ἀσωτίαν καὶ ἀναίδειαν ... κατάγουσιν. Ib. ἀναίδειαν (καλοῦντες) ἀνδρείαν. Legg. I. 647. A: τὸ ... θάῤῥος ἐναντίον ἀναίδειαν ... προσαγορεύει. Hinc μετ' ἀναιδείας, *impudenter.* Phaedr. 254. D.

ἀναίδην, vid. ἀνέδην.

ἀναιδής, ὁ ἡ, *impudens.* Theaet. 196. D: οὐκ ἀναι-

δὴς δοκεῖ ... ἀποφαίνεσθαι τὸ ἐπίστασθαι οἷόν ἐστιν; Legg. V. 729. C: νέους ... εἶναι ἀναιδεστάτους.

ἀναιδῶς, *impudenter*. Phaedr. 243. B: ὡς ἀναιδῶς εἴρησθον. Pol. III. 556. B: χρηματίζοιντο ... ἂν ἧττον ἀναιδῶς. Ep. VII. 335. B: πανταχόθεν ἀναιδῶς ἁρπάζειν πᾶν cet.

ἄναιμος, ὁ ἡ, *sanguine carens*. Tim. 70. C: ἄναιμον (τὴν τοῦ πλεύμονος ἰδέαν). 72. C: ἀναίμου ὑφανθέντος. Prot. 321. B: δέρμασι στερεοῖς καὶ ἀναίμοις.

ἀναίνομαι, *repudio*. Phil. 57. E: ἀλλ' ἡμᾶς ... ἀναίνοιτ' ἂν ἡ τοῦ διαλέγεσθαι δύναμις, εἰ cet.

ἀναίρεσις, ἡ, ponitur in cadaveribus tollendis ut sepeliantur (Pol. V. 479. E: τὰς τῶν ἀναιρέσεων διακωλύσεις), in armis sumendis (Legg. VII. 814. D: θέσεως καὶ ἀναιρέσεως ὅπλων) et in operibus suscipiendis (Legg. VIII. 847. B: καὶ τῶν ἀναιρέσεων τῶν ἔργων). Legg. III. 681. B. pro ἀναιρέσεις sine dubio scrib. αἱρέσεις.

ἀναιρῶ, *tollo*. Pol. VIII. 533. C: τὰς ὑποθέσεις ἀναιροῦσα. Epin. 977. E: ὅταν ἀριθμητικήν τις ἀνέλῃ. Eryx. 401. E: εἰ ... ἡμῖν τοῦτο ἐκ μέσου ἀναιρεθείη. * *de medio tollo, interficio*. Legg. IX. 870. D: τοὺς ... τούτων μηνυτὰς ἀναιροῦσι θανάτοις. Ep. IV. 320. E: ἀναιρεθέντος Διονυσίου. * *tollo, aufero*. Legg. XI. 913. B: ἀνελεῖν τὴν γῇ παρακαταθήκην. Ib. ἀνελών. VI. 753. C: ἀνελόντα (τὸ πινάκιον) εἰς ἀγορὰν θεῖναι. * *sortem duco, responsum do* (de Apoll. et Pythia); in univ. *praecipio, iubeo*. Legg. XI. 914. A: ὅ τι δ' ἂν ὁ θεὸς ἀναιρῇ περὶ ... τῶν χρημάτων cet. I. 642. D: ἃς (θυσίας) ὁ θεὸς ἀνεῖλε. Apol. 21. A: ἀνεῖλεν ... ἡ Πυθία. * *sorte designo, eligo*. Legg. IX. 865. D: οὓς ἂν ὁ θεὸς ἀνέλῃ. 856. E. VI. 759. D: εἰς Δελφοὺς πέμπειν ἀνελεῖν ἐξ ἑκάστης τριάδος ἕνα. — Med. *tollo, sumo*. Legg. XI. 914. B: ἂν ... τις ... ἀναιρούμενος οἴκαδε φέρῃ. 913. C: ἃ μὴ κατέθου, μὴ ἀνέλῃ. Ib. ἀνέληται. Ep. VII. 346. C: μὴ κύριος ... γιγνέσθω ἀνελέσθαι. Legg. XI. 913. B: ἀνελόμενος. D. * *tollo* (ut sortem). Pol. X. 617. E: τὸν ... παρ' αὐτὸν πεσόντα (κλῆρον) ἕκαστον ἀναιρεῖσθαι. Ib. τῷ ἀνελομένῳ. * *tollo mortuorum corpora ad sepeliendum*. Apol. 32. B: τοὺς δέκα στρατηγοὺς τοὺς οὐκ ἀνελομένους τοὺς ἐκ τῆς ναυμαχίας. Pass. Pol. X. 614. B: ὑγιὴς ... ἀνῃρέθη. Menex. 243. C: οὐκ ἀναιρεθέντες ἐκ τῆς θαλάττης. Pol. X. 614. B: ἀναιρεθέντων ... τῶν νεκρῶν. * *suscipio*, ut laborem, opus faciendum al. Legg. XI. 921. A: ἀναιρουμένῳ ... ἔργον. Id. B. Phil. 59. A: ὁ τοιοῦτος ἀνῄρηται (vi med.) τὸν πόνον. Legg. XI. 921. D: ἀνελόμενος δημόσιον ἔργον. Etiam ad animum transfertur, ut Latin. *suscipio*. Phaedr. 243. C: ὡς διὰ σμικρὰ μεγάλας ἔχθρας οἱ ἐρασταὶ ἀναιροῦνται. 233. C: ἰσχυρὰν ἔχθραν ἀναιρούμενος. (Legg. IX. 868. B. pro ἣν ἀνέλωσι nunc scribitur ἣν ἂν ἐθέλωσι).

ἀναισθησία, ἡ, *perceptionis vacuitas*. Tim. 52. B: μεθ'

ἀναισθησίας. Phil. 34. A: ὅταν ἀπαθὴς (ψυχὴ) γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος ... ἀναισθησίαν ἐπονόμασον. *sensuum amissio. Ax. 365. D: συνάπτεις ... τῇ ἀναισθησίᾳ αἴσθησιν. Ib. ὀδύρει τὴν ἀναισθησίαν. Ib. εἰς παντελῆ μεταβάλλων ἀναισθησίαν. *stupor. Tim. 74. E: διὰ στερεότητα ἀναισθησίαν ἐμποιοῦσαι.

ἀναίσθητος, ὁ ἡ, *sensus expers, non sentiens.* Legg. XII. 962. C: ἄνους οὖσα καὶ ἀναίσθητος (πόλις). Tim. 75. E: κωφὴν καὶ ἀναίσθητον (τὴν κεφαλήν). 64. C: ἀναίσθητον παρέσχε τὸ παθόν. 65. A: κενώσεως ... ἀναίσθητα. *in univ. *expers, vacuus.* Legg. VIII. 843. A: ἀναίσθητος τῶν ἀπ' αὐτοῦ κακῶν γίγνοιτ' ἄν. — Pass. *qui non sentitur* vel *sensibus percipitur.* Tim. 52. A: ἀόρατον δὲ καὶ ἄλλως ἀναίσθητον. 64. A: κατὰ παντὸς αἰσθητοῦ καὶ ἀναισθήτου. Legg. X. 898. E: τὸ γένος ... ἀναίσθητον ... πάσαις ταῖς τοῦ σώματος αἰσθήσεσι. Tim. 67. D: τὰ ... ἴσα ἀναίσθητα. Phil. 51. B: ὅσα τὰς ἐνδείας ἀναισθήτους ἔχοντα cet. Tim. 51. D: ἀναίσθητα ὑφ' ἡμῶν εἴδη.

ἀναίσιος. Legg. V. 747. D: ἀναίσιοι; sed sine dubio scrib. ἐξαίσιοι (A et Voss. ἐναίσιοι, quod Bekk. recepit).

ἀναισχυντία, ἡ, *impudentia.* Def. 416. Legg. III. 701. B: τοῦτ' αὐτό ἐστι σχεδὸν ἡ πονηρὰ ἀναισχυντία. Pol. IX. 571. D: οὔτε ἀνοίας οὐδὲν ἐλλείπει οὔτ' ἀναισχυντίας. Conv. 192. A: ὑπ' ἀναισχυντίας. Legg. XI. 919. D. Apol. 38. D. Legg. I. 647. C: ἀναισχυντίᾳ ξυμβάλλοντας αὐτόν. III. 701. A: ἡ ... ἄδεια ἀναισχυντίαν ἐνέτεκε. XI. 919. C. De lucri cup. 225. B: δι' ἀναισχυντίαν.

ἀναίσχυντος, ὁ ἡ, *impudens, inverecundus.* Theaet. 196. D: καὶ τί τοῦτο ἀναίσχυντον; Legg. XII. 941. B: ἁρπαγὴ ... ἀναίσχυντον. Conv. 192. C: ἀναισχύντους. Legg. I. 649. C. II. 671. C: ἀναισχυντότερον τοῦ δέοντος. Apol. 17. B: τοῦτό μοι ἔδοξεν αὐτῶν ἀναισχυντότατον εἶναι.

ἀναισχυντῶ, *impudenter loquor* vel *facio.* Legg. V. 729. C: ὅπου ἀναισχυντοῦσι γέροντες. Theaet. 196. D: εἰ ἐπιχειρήσαιμεν ἀναισχυντεῖν. Legg. I. 647. D. V. 729. B: τοῖς νέοις ἀναισχυντοῦσι. Crit. 53. C: ἀναισχυντήσεις διαλεγόμενος cet.

ἀναισχύντως, *impudenter.* Apol. 31. B: τἄλλα πάντα ἀναισχύντως οὕτω κατηγοροῦντες.

ἀναίτιος, ὁ ἡ, *qui non est auctor, extra culpam positus.* Pol. II. 379. C: πολλῶν ... ἀναίτιος (ὁ θεός). X. 617. E. Tim. 42. D: κακίας ... ἀναίτιος. Pol. II. 379. B: τῶν ... κακῶν ἀναίτιον. Legg. V. 727. B: ἑαυτὸν ... ἀναίτιον ἐξαιρῇ. Epin. 983. D. Pol. V. 471. B: ὑπὸ τῶν ἀναιτίων.

ἀνακαγχάζω, *risum edo.* Pol. I. 357. A: ἀνεκάγχασε ... μάλα σαρδόνιον. Euthyd. 300. D: μέγα πάνυ ἀνακαγχάσας.

ἀνακαθαίρομαι, *purgo.* Menex. 241. D: ἀνακαθη-

ράμενοι καὶ ἐξελάσαντες πᾶν τὸ βάρβαρον ἐκ τῆς θαλάττης. **expurgo, secerno.* Legg. III. 678. D: ἀπορία ... τοῦ ἀνακαθαίρεσθαι τὰ τοιαῦτα (τὰ μεταλλεῖα συγκεχυμένα). Cum v. λόγον est *expolio, exprimo.* Legg. I. 642. A: μέθης πέρι ... παμμήκη λόγον ἀνακαθαιρόμενος.

ἀνακαθίζομαι, *surgo, me erigo.* Phaed. 60. B: ἀνακαθιζόμενος ἐπὶ τὴν κλίνην.

ἀνακαλῶ, *appello.* Pol. III. 394. A: τὰς ... ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνακαλῶν. V. 471. D: ἀνακαλοῦντες ταῦτα τὰ ὀνόματα ἑαυτούς, ἀδελφούς, πατέρας cet. Med. *revoco.* Phaed. 89. A: ὥσπερ πεφευγότας ... ἀνεκαλέσατο. Locr. 104. C: ἀνακαλεσάμενοι τὸν νόον ἐκ μεγάλας τᾶς ἀγνοίας. Pol. IV. 440. D: ὥσπερ κύων ὑπὸ νομέως ... ἀνακληθείς (v. ἀνακλινθείς).

ἀνακάμπτω, *cursum reflecto,* h. e. *redeo.* Phaed. 72. B: μὴ ἀνακάμπτοι πάλιν ἐπὶ τὸ ἕτερον.

ἀνάκειμαι, *suspensus,* h. e. *consecratus sum.* Conv. 197. E: οὗτος ... ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος ... τῷ θεῷ ἀνακείσθω. Charm. 164. D: καὶ γὰρ τοῦτο οὕτω μοι δοκεῖ τὸ γράμμα ἀνακεῖσθαι. **positus* vel *propositus sum.* Pol. IX. 592. B: ἐν οὐρανῷ ἴσως παράδειγμα ἀνάκειται τῷ βουλομένῳ ὁρᾶν cet.

ἀνακεράννυμι, *commisceo.* Critia 121. A: πολλῷ τῷ θνητῷ ... ἀνακεραννυμένη. Locr. 102. E: ἀνακεκραμέναι ... τᾷ ψυχᾷ. Ax. 366. A: εἰς πλείους ὀδύνας (fort. πλείοσιν ὀδύναις) ἀνακεκραμένα. Tim. 87. A: ὅπου ... ἂν ... ἀνακερασθῶσι (οἱ χυμοί).

ἀνακηκίω, *salio.* Phaedr. 251. B: ζεῖ ... ἐν τούτῳ ὅλη καὶ ἀνακηκίει.

ἀνακίνησις, ἡ, *prolusio.* Legg. IV. 722. D: προοίμια ... καὶ σχεδὸν οἷον τινες ἀνακινήσεις.

ἀνακινῶ, *agito.* Legg. VII. 789. C: ἐν οἷς αὐτὰ ἀνακινοῦσι γυμνάζοντες. **suscito.* Men. 85. C: ὥσπερ ὄναρ ἄρτι ἀνακεκίνηνται αἱ δόξαι αὗται.

ἀνακίρνημι, *misceo, tempero.* Ax. 371. A: ἀὴρ ... ἡλίου ἀκτῖσιν ἀνακιρνάμενος.

ἀνακλίνω, *extollo, erigo.* Pol. VII. 540. A: ἀνακλίναντες τὴν τῆς ψυχῆς αὐγὴν εἰς αὐτὸ ἀποβλέψαι τὸ πᾶσι φῶς παρέχον.

ἀνακογχυλιάζω, *gargarizo.* Conv. 185. D: ὕδατι ἀνακογχυλίασον.

ἀνακοινῶ, *communico aliquid cum aliquo.* Crat. init. βούλει ... καὶ Σωκράτει τῷδε ἀνακοινώσωμεν (libri aliquot ἀνακοινωσώμεθα) τὸν λόγον; **consulo.* Legg. XI. 913. B: μηδ' αὖ τοῖς λεγομένοις μάντεσιν ἀνακοινώσαιμι. Med. *consulto* c. aliquo de aliqua re, *consulo aliquem.* Lys. 206. B: διὰ ταῦτα ... σοι ... ἀνακοινοῦμαι. Ep. VII. 331. B: περὶ ὧν ἀνακοινοῦται. Theag. 128. D: ἐάν τις μοι τῶν φίλων ἀνακοινῶται. Prot. 349. B: ἀνακοινοῦσθαι. Lach. 178.

B. Theag. 128. E: *οὗτός ποτε ἐτύγχανεν ἐμοὶ ἀνακοινούμενος.* Prot. 314. B: *καὶ ἄλλοις* (*τοῖς ἄλλοις?*) *ἀνακοινωσώμεθα.* Lach. 180. A: *ἃ ἐβουλόμεθα ὑμῖν ἀνακοινώσασθαι.*

ἀνακρεμάννυμι, *suspendo*. Tim. 90. B: *ἐκεῖθεν … τὸ θεῖον τὴν κεφαλὴν … ἀνακρεμαννὺν* cet. **necto, annecto*. Ion. 536. A: *ἀνακρεμαννὺς ἐξ ἀλλήλων τὴν δύναμιν.*

ἀνακρίνω, *interrogo*. Conv. 201. E: *ὥς ποτ' ἐμὲ ἡ ξένη ἀνακρίνουσα διῄει.* Ax. 371. C: *ἀνακρίνοντες τῶν ἀφικνουμένων ἕκαστον* cet. **inquiro*. Legg. VI. 766. E: *τό τε πολλάκις ἀνακρίνειν* cet. IX. 855. E: *ἄρχεσθαι … τὸν γεραίτατον ἀνακρίνοντα.* 856. A: *ἀνακρίναντας διεξελθεῖν τὴν δίκην.* 879. E.

ἀνάκρισις, ἡ, *quaestio* (iudiciaria). Legg. IX. 855. E: *ἄλλῳ τὴν ἀνάκρισιν παραδιδότω.* VI. 766. D: *ἐν ταῖς ἀνακρίσεσι.* **disquisitio, communis perscrutatio*. Phaedr. 277. E: *ἄνευ ἀνακρίσεως καὶ διδαχῆς* (v. Annott. p. 610.) Cum v. *ἔχειν*, *iudicium dare*, est *potestatem optionemque alicui facere* (ut eligat, ipse statuat de aliqua re al.) Charm. 176. C: *βιάσει ἄρα … καὶ οὐδ' ἀνάκρισίν μοι δώσεις;*

ἀνακρούομαι, *inhibeo* (propr. navem). Phil. 13. D: *πάλιν … αὐτὸν* (*τὸν λόγον*) *ἀνακρουώμεθα.*

ἀνακύκλησις, ἡ, *circuitus*. Polit. 269. E: *διὸ τὴν ἀνακύκλησιν εἴληχεν.*

ἀνακυκλοῦμαι, *me converto*. Tim. 37. A: *αὐτὴ … ἀνακυκλουμένη πρὸς αὑτήν.*

ἀνακύπτω, *emergo, suspicio*. Pol. VII. 529. B: *εἴ τις ἀνακύπτων μανθάνοι τι* cet. Phaed. 109. E: *οἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἰχθύες ἀνακύπτοντες.* Theaet. 171. D: *εἰ αὐτίκα ἐντεῦθεν ἀνακύψειε μέχρι τοῦ αὐχένος.* Phaed. 109. D: *ἀνακύψας ἐκ τῆς θαλάττης εἰς τὸν ἐνθάδε τόπον.* Phaedr. 249. C: *ἀνακύψασα εἰς τὸ ὂν ὄντως* (v. *ὄντως ὄν*). Phaed. 109. E: *ἀνακύψαντα.* **emergo, exsisto*. Euthyd. 302. A: *ὅτι ἐξ αὐτῶν καλόν τι ἀνακύψοι τὸ* (v. *ἀνακύψοιτο*) *τῶν ἐρωτημάτων.*

ἀναλαμβάνω, *repeto, retracto, iterum sumo* (ad tractandum, expendendum al.) Phaed. 95. E: *ἐξεπίτηδες πολλάκις ἀναλαμβάνω.* Phil. 34. B: *ὅταν … αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ … ἀναλαμβάνῃ.* Men. 85. D: *τὸ … ἀναλαμβάνειν αὐτὸν ἐν αὑτῷ ἐπιστήμην.* Critia 113. A: *πάλιν ἑκάστου τὴν διάνοιαν ὀνόματος ἀναλαμβάνων.* Theaet. 198. D: *ἀναλαμβάνοντα τὴν ἐπιστήμην ἑκάστου.* Pol. VI. 490. C. Theaet. 203. A: *ἀναλαμβάνοντες.* Soph. 255. E. Pol. VI. 490. D: *πάλιν ἀνειλήφαμεν τὴν τῶν ἀληθῶς φιλοσόφων φύσιν.* Tim. 26. B: *ἅπαντα ἐπισκοπῶν τῆς νυκτὸς ἀνέλαβον.* Crit. 46. C: *εἰ … τοῦτον τὸν λόγον ἀναλάβοιμεν* cet. Hipp. mai. 288. A: *πρὸς ἐμαυτὸν ἀναλάβω ὃ λέγεις.* Polit. 294. D: *ἀναλάβωμεν πάλιν μνήμῃ* cet. Soph. 232. B. Pol. IX. 588. B. Legg.

I. 644. B. Apol. 19. A: *ἀναλάβωμεν ἐξ ἀρχῆς τίς* cet. Theaet. 187. C: *ἀναλαβεῖν πάλιν.* Legg. VI. 771. B: *τὸν ἀριθμὸν … ἀναλαβεῖν.* Euthyd. 275. C. Epin. 983. D. Pol. VIII. 544. B: *ἀναλαβὼν τὸν λόγον.* Legg. XII. 961. C. Men. 85. D. Gorg. 506. C: *ἄκουε … ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβόντος τὸν λόγον.* Tim. 26. A: *πρὸς ἐμαυτὸν … πάντα ἀναλαβόντα.* Epin. 980. C. Crat. 437. A: *ἀναλαβόντες.* **recipio, recupero.* Locr. 102. A: *ἀναλαμβάνει τὸ ὅμοιον σῶμα.* Phaed. 75. E: *εἰ ὕστερον … ἐκείνας ἀναλαμβάνομεν τὰς ἐπιστήμας.* Ib. *οἰκείας ἀναλαμβάνειν.* Ep. VIII. 352. C: *ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν.* Intrans. *vires recupero, in integrum me restituo.* Pol. V. 467. B: *ποιῆσαι καὶ τὴν ἄλλην πόλιν ἀδύνατον ἀναλαβεῖν.* **reprimo.* Legg. III. 701. C: *οἱόνπερ ἵππον τὸν λόγον … ἀναλαμβάνειν.* **revoco, colligo.* Lys. 210. E: *ἀνέλαβον … ἐμαυτὸν καὶ ἔπεσχον τοῦ λόγου.* **sumo* (vern. *nehmen;* etiam *vornehmen*). Apol. 22. B: *ἀναλαμβάνων … αὐτῶν τὰ ποιήματα.* Men. 87. E: *σκεψώμεθα … καθ᾽ ἕκαστον ἀναλαμβάνοντες ποῖά ἐστιν ἃ ἡμᾶς ὠφελεῖ.* Polit. 261. C: *τὸ μὲν … παραλίπωμεν, τὸ δ᾽ ἀναλάβωμεν.* Conv. 185. E: *ἀναλαβών τι τοιοῦτον οἵῳ κινήσαις ἂν τὴν ῥῖνα.* Pol. X. 606. E: *ἀναλαβόντι μανθάνειν.* Polit. 261. C: *ἀναλαβόντες.* **accipio.* Ep. VII. 329. D: *φιλοφρόνως πάντας ἀνελάμβανε.* — Verb. *ἀναληπτέον, repetendum; sumendum, anquirendum.* Polit. 261. C: *ἀναληπτέον … πότερον;* 279. A: *πάλιν … τὸν ἔμπροσθεν λόγον ἀναληπτέον.* Phil. 33. C. Legg. IX. 864. B: *ταῦτα εἰς μνήμην … ἔτι μᾶλλον ἀναληπτέον.*

ἀνάληψις, ἡ, recuperatio. Tim. 83. E: *ἀνάληψιν … μετ᾽ εὐπετείας ἴσχει.* **comparatio.* Locr. 100. C: *ἐπιστάμας ἀνάλαψιν.*

ἀναλικμῶ, ventilo. Tim. 52. E: *σειόμενα καὶ ἀναλικμώμενα* (codd. plur. *ἀναλικνώμενα,* al. *ἀνικμώμενα*).

ἀναλίσκω, impendo, insumo, consumo. Polit. 298. A: *ὧν σμικρὰ … εἰς τὸν κάμνοντα καὶ οὐδὲν ἀναλίσκουσι.* Pol. IV. 420. A: *οἷα … οἱ εὐδαίμονες δοκοῦντες εἶναι ἀναλίσκουσι.* Eryx. 397. A: *οὐκ ἔχων ὁπόθεν ἀναλίσκοι.* Phaed. 78. A: *εἰς ὅ τι ἂν ἀναλίσκοιτε χρήματα.* Prot. 313. B: *ἀναλίσκειν τά τε σαυτοῦ καὶ τὰ τῶν φίλων χρήματα.* Gorg. 490. C. Conv. 208. C. Pol. II. 369. E: *χρόνον τε καὶ πόνον ἀναλίσκειν ἐπὶ σίτου παρασκευῇ.* IV. 420. A. V. 464. C. VIII. 555. A. Tim. 18. B. Legg. VII. 806. C. Crit. 44. C. 45. B. al. Pol. VIII. 561. A: *εἰς … ἡδονὰς ἀναλίσκων καὶ χρήματα καὶ πόνους.* Legg. V. 743. B. Lach. 192. E. Legg. XII. 959. C. Pol. VIII. 548. B. 552. B: *ὅτε πλούσιος ὢν ἀνήλισκεν ὁ τοιοῦτος.* Ep. XIII. 361. B: *ὃ εἰς τὴν ναῦν ἀνηλώσαμεν.* Eryx. 396. E: *ἀργύριον … ἀναλῶσαι.* Phaed. 83. B: *ἤ τι ἀναλώσας διὰ τὰς ἐπιθυμίας.* De lucri cup. 231. A. B. C. D. Ep. XIII. 362. B. Men. 94. D: *οὐδὲν … ἀναλώσαντα.*

De virt. 378. D. Theag. 127. A: *ἀργύριον οὐκ ἀναλώσεις.* Pol. VIII. 568. D: *ταῦτα ἀναλώσει.* IX. 591. E. Pass. Pol. IX. 573. D: *ταχὺ ... ἀναλίσκονται* cet. Legg. V. 743. A: *τά τε ἀναλώματα ... ἀναλίσκεσθαι.* Ep. XIII. 362. D: *τὰ ... ἀναλώματα ὀρθῶς ἀναλισκόμενα.* Conv. 181. E: *ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολλὴ σπουδὴ ἀνηλίσκετο.* Ep. XIII. 362. A: *ἀναλωθέν.* Locr. 101. D: *τῷ ἀναλωθέντι.* Med. Gorg. 481. A: *ὅπως ἂν ... ἀναλίσκηται καὶ εἰς αὐτόν* cet. **consumo, conficio, exstinguo.* Prot. 231. B: *τοῖς ... ἀναλισκομένοις ὑπὸ τούτων.* Polit. 272. D: *τὸ γήϊνον ἤδη πᾶν ἀνήλωτο γένος.* **profundo.* Menex. 247. B: *μηδ' ἀναλώσοντες αὐτήν (τὴν τῶν προγόνων δόξαν).* **absolvo.* Polit. 289. C: *οἱ δ' ἄλλοι πάντες ... ἀνήλωνται.* — Verb. Legg. VIII. 847. E: *ᾗπερ καὶ ἀναλωτέα.*

ἀναλογία, ἡ, proportio. Tim. 31. C: *τοῦτο ... πέφυκεν ἀναλογία κάλλιστα ἀποτελεῖν.* 32. C: *δι' ἀναλογίας.* Locr. 99. A: *δεσμῷ κρατίστῳ, ἀναλογίᾳ.* Polit. 257. B: *κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν τῆς ὑμετέρας τέχνης.* Pol. VII. 534. A. Epin. 990. E. Locr. 94. B. 95. B: *καττὰν ἀρίσταν ἀναλογίαν.* 101. E. Tim. 56. C: *τὸ τῶν ἀναλογιῶν.*

ἀναλογίζομαι, rationibus subductis summam facio, colligo. Pol. VII. 524. D: *ἀλλ' ἐκ τῶν προειρημένων ... ἀναλογίζου.* Prot. 332. D: *ἀναλογιζώμεθα τὰ ὡμολογημένα ἡμῖν.* **reputo mecum, perpendo.* Crat. 399. C: *οὐδὲν ἐπισκοπεῖ οὐδὲ ἀναλογίζεται.* Pol. I. 330. E: *ἀναλογίζεται ἤδη καὶ σκοπεῖ εἰ* cet. Legg. III. 693. C: *ἀναλογίζεσθαι χρὴ ... ὡς* cet. Theaet. 186. A: *ἀναλογιζομένη ἐν ἑαυτῇ τὰ γεγονότα ... πρὸς τὰ μέλλοντα.* Legg. V. 739. A: *ἀναλογιζομένῳ.* Pol. X. 618. C: *ἀναλογιζόμενον πάντα τὰ νῦν δὴ ῥηθέντα.* IV. 441. B: *τὸ ἀναλογισάμενον περὶ τοῦ βελτίονός τε καὶ χείρονος.*

ἀναλόγισμα, τό, collatio. Theaet. 186. C: *περὶ τούτων ἀναλογίσματα ... μόγις ... παραγίγνεται.*

ἀνάλογος, ὁ ἡ, consentaneus, respondens. Tim. 69. B: *ἀνάλογα καὶ ξύμμετρα.* Locr. 103. D: *ποτὶ τὰς ἀναλόγως ἀρετάς.*

ἀναλύω, dissolvo. Locr. 102. D: *ἐς αὐτὰ ταῦτα ἀναλύοντα.*

ἀνάλωμα, τό, impensa, sumtus. Ep. XIII. 361. E: *ἐὰν δέ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα.* Ib. *ὅπως ὡς ὀλίγιστον γένηται τὸ ἀνάλωμα.* Crat. 417. B: *ἐὰν τὸ ἀνάλωμα ἀπολύῃ.* Legg. VI. 775. A: *ἀνάλωμα μὴ γίγνεσθαι πλέον ἢ* cet. XI. 920. C: *λῆμμά τε καὶ ἀνάλωμα.* Ib. *τὸ γιγνόμενον ἀνάλωμα.* Ep. XIII. 362. C. Legg. V. 743. A: *τά τε ἀναλώματα μήτε καλῶς ... ἐθέλοντα ἀναλίσκεσθαι.* B: *ἡμισέων ... ἀναλωμάτων.* XII. 959. D. Polit. 298. A: *ἀναλώματα φέρειν ... οἷον φόρους.* Pol. VIII. 554. A. Legg. I. 632. B. Ep. XIII. 362. D.

ἀνάλωσις, consumtio. Crit. 48. C: *περὶ ... χρημάτων*

ἀναλώσεως. Ep. XIII. 362. A. Pol. IX. 591. E: προςθήσει καὶ ἀναλώσει τῆς οὐσίας. Legg. VI. 781. C: τὴν σίτων καὶ ποτῶν ἀνάλωσιν φανερὰν θεωρεῖσθαι.

ἀναλωτής, ὁ, *consumtor.* Pol. VIII. 552. B: τῶν ἑτοίμων ἀναλωτής. C: ἦν δὲ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀναλωτής.

ἀναλωτικός, ή, όν, *prodigus.* Pol. VIII. 558. D: ὅσαι (ἡδοναὶ) ἀναλωτικαὶ μέν, χρηματιστικαὶ δὲ μή. 555. A: τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἀναλωτικὰς ἐγείρειν. 559. C.

ἀνάλωτος, ὁ ἡ, *qui convinci nequit.* Theaet. 179. C: ἀνάλωτοι ... εἰσί.

ἀναμάρτητος, ὁ ἡ, *ab errore vacuus.* Theaet. 146. A: ἀναμάρτητος (oppos. ὁ ἁμαρτών). 200. E: ἀναμάρτητον ... τὸ δοξάζειν ἀληθῆ. Pol. V. 477. E: τό γε ἀναμάρτητον τῷ μὴ ἀναμαρτήτῳ ταὐτόν cet. I. 339. B: πότερον ... ἀναμάρτητοί εἰσιν οἱ ἄρχοντες ... ἢ οἷοί τι καὶ ἁμαρτεῖν; Alc. I. 117. E. Charm. 171. D. Pol. I. 340. C: οὐκ ἀναμαρτήτους εἶναι.

ἀναμάττομαι, *fingo, exprimo.* Locr. 94. A: οἷον ἀναμαξαμέναν (τ. ὕλαν) ἀποτελεῖν τάδε τὰ γεννάματα.

ἀναμάχομαι, *denuo aliquid impugno.* Phaed. 89. C: πρὶν ἂν νικήσω ἀναμαχόμενος τὸν ... λόγον. Hipp. mai. 286. D: ἀναμαχούμενον τὸν λόγον.

ἀναμένω, *exspecto.* Lys. 209. A: οὐκ ἀναμένουσιν ἕως ἂν ἡλικίαν ἔχῃς. Sis. init. ἡμεῖς ... σε πολὺν χρόνον ἀνεμείναμεν.

ἀναμετρῶ, *metior.* Pol. VII. 531. A: τὰς ... συμφωνίας καὶ φθόγγους ἀλλήλοις ἀναμετροῦντες. * *permetior.* Tim. 39. D: τῷ τοῦ ταὐτοῦ ... ἀναμετρηθέντα κύκλῳ. * *remetior.* Ep. VII. 345. E: ἀναμετρήσαιμι (Hom.).

ἀναμίγνυμι, *commisceo.* Phil. 48. A: ἡδονὰς ἐν λύπαις οὔσας ἀναμεμιγμένας. * *congrego, coniungo.* Lys. 206. D: ἀναμεμιγμένοι ἐν ταὐτῷ εἰσὶν οἵ τε νεανίσκοι καὶ οἱ παῖδες. Pol. V. 458. D: ὁμοῦ ἀναμεμιγμένων. Alc. II. 145. E.

ἀναμιμνήσκω, *in memoriam reduco, admoneo.* Menex. 246. A: ὧν ἐγὼ ... ὑμᾶς ἀναμιμνήσκω. Pol. VII. 522. B: ἀκριβέστατα ... ἀναμιμνήσκεις με. Phil. 19. D: ἃ πολλάκις ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναμιμνήσκομεν ἑκόντες. Legg. VIII. 845. D: ἐὰν ... τὰ τοιαῦτα ... τοὺς τότε κριτάς τις ἀναμιμνήσκῃ. Pol. V. 474. C: ἀναμιμνήσκειν ... σε ... δεήσει. bis. Menex. 247. D. Ep. IV. 320. C. Phaedr. 254. D: ἀναμιμνήσκων. Menex. 249. A: ἀναμιμνήσκουσα τὰ τοῦ πατρὸς ἐπιτηδεύματα. Legg. V. 732. B. D. Conv. 198. C: καὶ γάρ με Γοργίου ὁ λόγος ἀνεμίμνησκεν. Phil. 24. B: εὖ γε ... ἀνέμνησας. Euthyd. 288. D: σὺ ... ἀνάμνησόν με. Men. 71. C. Pol. VI. 507. A: ἀναμνήσας ὑμᾶς τὰ ... ῥηθέντα. Phil. 59. E: ἀναμνήσασιν ἡμᾶς αὐτούς. Conv. 201. A: ἐγώ σε ἀναμνήσω. Menex. 246. B. Theaet. 209. C: ἢ ἐμὲ ...

ἀναμνήσει. Med. *memini, recordor.* Pol. X. 603. D: *ἀναμιμνήσκομαι ... ὅτι* cet. Lys. 215. C. Menex. 235. C: *ὥστε μόγις ... ἀναμιμνήσκομαι ἐμαυτοῦ.* Euthyd. 279. B: *νῦν ἀναμιμνήσκει.* Phaed. 72. E: *ἃ νῦν ἀναμιμνησκόμεθα.* 76. A: *οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἀναμιμνήσκονται οὗτοι.* C. 74. A: *ὅταν ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἀναμιμνήσκηταί τίς τι.* Legg. IV. 720. A: *ἀναμιμνησκώμεθα ... τὸν τρόπον ἑκάτερον.* Phaed. 105. A: *πάλιν δὲ ἀναμιμνήσκου.* Phaedr. 250. A: *ἀναμιμνήσκεσθαι ... ἐκ τῶνδε ἐκεῖνα.* Phaed. 75. E. 76. A. Crat. 412. B. Phil. 34. B. Men. 82. E. 84. A. al. Phaedr. 249. D: *τοῦ ἀληθοῦς ἀναμιμνησκόμενος.* 272. C. Theaet. 143. A. Conv. 215. A. al. Pol. VII. 516. C: *ἀναμιμνησκόμενον ... τῆς πρώτης οἰκήσεως* cet. Men. 82. E. Pol. I. 329. A: *ἀναμιμνησκόμενοι.* Tim. 64. A. 61. E: *ἀναμιμνησκομένοις.* Phaedr. 275. A: *αὐτοὺς ὑφ' αὑτῶν ἀναμιμνησκομένους.* Pol. X. 614. E: *ἀναμιμνησκομένας.* Phaedr. 273. A: *ἀνεμνήσθην ... ὅτι* cet. Theaet. 142. C. Crat. 418. B. Charm. 161. B. Lys. 210. E. Phaed. 73. D: *ἀνεμνήσθη.* 74. A. Gorg. 513. D: *ἀναμνήσθητι ... ὅτι* cet. Theaet. 166. E. Conv. 201. A. Pol. III. 394. C. VI. 493. E. IX. 607. B. Gorg. 500. A: *ἀναμνησθῶμεν ... ὧν ἐγὼ ... ἐτύγχανον λέγων.* Soph. 264. C. Pol. VIII. 543. C. Legg. I. 649. B. II. 672. C. IX. 861. A. Epin. 977. B. Prot. 349. A: *τὰ μὲν ἀναμνησθῆναι παρὰ σοῦ.* Phaed. 73. B: *δέομαι ... περὶ οὗ ὁ λόγος, ἀναμνησθῆναι.* E. Pol. V. 472. B. Legg. 652. B. Men. 73. C. 81. C. Gorg. 515. C: *ἀναμνησθεὶς εἰπέ.* Apol. 34. B: *ἀναμνησθεὶς ἑαυτοῦ.* Euthyd. 279. C. Men. 76. A. Tim. 71. E: *τά τε ῥηθέντα ἀναμνησθέντα* cet. Men. 81. D. Pol. VI. 489. E: *ἐκεῖθεν ἀναμνησθέντες.* Legg. VII. 812. B: *τῶν ... λόγων ἀναμνησθέντας.* Euthyd. 279. B: *νῦν ἀναμνησθήσει.* Phaed. 73. C: *εἴ τίς τι ἀναμνησθήσεται.*

ἀνάμνησις, ἡ, recordatio. Phaed. 72. E: *ὅτι ἡμῶν ἡ μάθησις οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀνάμνησις τυγχάνει οὖσα.* 73. D. E. 76. A. Phaedr. 249. C. Legg. V. 732. B: *ἀνάμνησις δ' ἐστὶν ἐπιῤῥοὴ φρονήσεως ἀπολιπούσης.* Men. 81. D: *τὸ ... ζητεῖν ... καὶ τὸ μανθάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν.* E. 98. A. Phaed. 92. D: *ὁ ... περὶ τῆς ἀναμνήσεως καὶ μαθήσεως λόγος.* 74. A: *τὴν ἀνάμνησιν εἶναι μὲν ἀφ' ὁμοίων, εἶναι δὲ καὶ ἀπ' ἀνομοίων.* 73. C. 74. D. 91. E. 92. C. Phil. 34. B. Men. 82. A. Phil. 34. C: *ἀναμνήσεις καὶ μνήμας.* Pol. X. 604. D.

ἀναμνηστός, ὁ ἡ, qui reminiscendo recognosci potest. Men. 87. B: *ἢ ... ἀναμνηστόν;*

ἀναμφισβήτητος, ὁ ἡ, non controversus. Legg. VII. 815. B: *χωρὶς τῆς ἀναμφισβητήτου (ὀρχήσεως).* 974. C: *ἀναμφισβήτητον ὄντα ... κολαζέτω.*

ἀναμφισβητήτως, sine ulla controversia. Soph. 259.

B: ὥστε τὸ ὂν ἀναμφ. αὖ μυρία ἐπὶ μυρίοις οὐκ ἔστι. 266. E. Polit. 284. C. Legg. I. 636. A. III. 684. E: γῆν ... ἀναμφ. διανέμεσθαι. VI. 768. C. VII. 815. D. Epin. 987. E. Euthyd. 305. D.

ἀ ν α ν δ ρ ί α, ἡ, *ignavia, mollitia.* Theaet. 176. C: ἡ ὡς ἀληθῶς δεινότης ἀνδρὸς καὶ οὐδενία τε καὶ ἀνανδρία. Pol. II. 560. D: ὑπὸ ἀνανδρίας. Legg. IX. 873. C: ἀργίᾳ ... καὶ ἀνανδρίας δειλίᾳ. Menex. 246. E: μετ' ἀνανδρίας. Phaedr. 254. C: δειλίᾳ τε καὶ ἀνανδρίᾳ. Conv. 182. D. Crit. 45. E. bis. Gorg. 492. B: διὰ τὴν αὑτῶν ἀνανδρίαν. Conv. 178. D. Pol. VIII. 560. D: σωφροσύνην ... ἀνανδρίαν καλοῦντες. Legg. II. 659. A.

ἄ ν α ν δ ρ ο ς, ὁ ἡ, *viro carens.* Legg. XI. 930. C: νεωτέρα ... πρὸς τὸ ζῆν αὖ ὑγιαίνουσα ἄνανδρος. 937. A: γυναικὶ ... ἐὰν ἄνανδρος ᾖ. **virum non decens, ignavus, effeminatus.* Gorg. 522. E: ἀλόγιστός τε καὶ ἄνανδρος. Pol. VIII. 549. D: ὡς ἄνανδρός τε αὐτῷ ὁ πατήρ cet. Gorg. 485. C: καταγέλαστον φαίνεται καὶ ἄνανδρον. Menex. 247. C: αἰσχρὸν καὶ ἄνανδρον. Phaedr. 239. C: ἁπαλῆς καὶ ἀνάνδρου διαίτης. Gorg. 485. D: ἀνάνδρῳ γενέσθαι φεύγοντι τὰ μέσα τῆς πόλεως. Ep. VII. 330. D: ἄνανδρόν τε καὶ ἄτεχνον. 331. E. Pol. VIII. 564. B: τὸ ... ἀνανδρότερον (ἡγούμενον) ἑπόμενον.

ἀ ν ά ν δ ρ ω ς, *ignave.* Theaet. 177. B: ἀνδρικῶς ... ὑπομεῖναι, καὶ μὴ ἀνάνδρως φεύγειν. 203. E.

ἀ ν α ν ε ύ ω, *abnuo.* Pol. I. 351. C: ὅτι οὐκ ἐπινεύεις μόνον καὶ ἀνανεύεις cet. VIII. 561. C: ἐν πᾶσι τούτοις ἀνανεύει cet. IV. 437. B: τὸ ἐπινεύειν τῷ ἀνανεύειν ... τῶν ἐναντίων ἀλλήλοις θείης (ἂν?). I. 350. E: κατανεύσομαι καὶ ἀνανεύσομαι.

ἀ ν α ν θ ή ς, ὁ ἡ, *flore carens.* Conv. 196. A: ἀνανθεῖ ... καὶ ἀπηνθηκότι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ.

ἀ ν ά ν τ η ς, ὁ ἡ, *acclivis, arduus.* Phaed. 112. A: ἄναντες ... ἀμφοτέροις τοῖς ῥεύμασι τὸ ἑκατέρωθεν γίγνεται μέρος. Pol. VII. 515. E: διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως καὶ ἀνάντους. II. 364. D: ὁδὸν μακράν τε καὶ ἀνάντη. Phaedr. 247. B: πρὸς ἄναντες ἤδη. Legg. V. 732. C: οἷον πρὸς ὑψηλὰ καὶ ἀνάντη ... ἀνθισταμένων. **summus.* Pol. VIII. 568. C: πρὸς τὸ ἄναντες τῶν πολιτειῶν.

ἄ ν α ξ, ὁ, *rex.* Crat. 393. A: ὁ ... ἄναξ καὶ ὁ ἕκτωρ σχεδόν τι ταὐτὸν σημαίνει.

ἀ ν ά ξ ι ο ς, ὁ ἡ et ία, ιον, *indignus; immeritus; dispar; pretium non habens.* Pol. IV. 434. B: ἀνάξιος ὤν. Legg. XII. 952. A. Prot. 356. A: τίς ἄλλη ἀναξία ἡδονὴ πρὸς λύπην ἐστίν (v. Annott. p. 199.). Alc. I. 119. C: ὡς ἀνάξιον τῆς ἰδέας cet. De lucri cup. 231. E: τὸ ... ἀνάξιον (*quod pretium non habet*) ἀκερδές. Menex. 243. C: ἀναξίου τύχης τυχόντες. Legg. XII. 943. E: ἀναξίῳ. 919. E: ἀναξίῳ ἐπι-

τηδεύματι. Pol. III. 388. D: σχολῇ ἂν ἑαυτόν γέ τις ... ἀνάξιον ἡγήσαιτο τούτων. 396. D: ἑαυτοῦ ἀνάξιον. Legg. XII. 948. A: ἀνάξιον ... τῶν ἀριστείων. Menex. 242. C: ἀναξίαν χάριν ἐκτινόντων τῇ πόλει. Euthyd. 304. E: ἀναξίαν σπουδὴν ποιουμένων. Pol. III. 397. A: οὐδὲν ἑαυτοῦ ἀνάξιον οἰήσεται εἶναι. VI. 491. A. Gorg. 523. C: ἄνθρωποι ... ἀνάξιοι. Pol. VI. 495. C. VIII. 546. D. Prot. 355. D: ἀνάξια ... τἀγαθὰ τῶν κακῶν. E: ἀναξίων ὄντων νικᾶν. Pol. VI. 496. A: τοὺς ἀναξίους παιδεύσεως. Tim. 19. A. Legg. XII. 943. E: μὴ ... ἀναξίας ἐπάγῃ δίκας. Theaet. 184. A: ἀνάξι' ἂν πάθοι. Apol. 38. E: λέγοντος πολλὰ καὶ ἀνάξια ἐμοῦ. Crit. 53. E.

ἀναξίως, *indigne.* Pol. III. 388. D: ὡς ἀναξίως λεγομένων. VII. 536. C: προπεπηλακισμένην ἀναξίως. Ep. II. 314. B: τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων.

ἀνάπαλιν, *contra.* Tim. 49. C: ἀνάπαλιν ... συγκριθὲν cet. * *ordine inverso.* Tim. 82. C: ὅταν ἀνάπαλιν ἡ γένεσις τούτων πορεύηται. 84. C: πάσης ἀνάπαλιν τῆς τοῦ σώματος φύσεως ... ῥυείσης. * *retro.* Phaedr. 264. A: ἀπὸ τελευτῆς ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλιν διανεῖν ... τὸν λόγον. Polit. 269. D: τὸ ἀνάπαλιν ἰέναι. * *rursus, iterum.* Theaet. 192. D: ἀνάπαλιν ἄκουε. Pol. V. 451. B: λέγειν ... χρὴ ἀνάπαλιν αὖ νῦν. Tim. 82. E. al.

ἀνάπαυλα, ἡ, *requies, remissio.* Parm. 137. B: καὶ ... ἐμοὶ ἀνάπαυλα ἂν εἴη ἡ ἐκείνου ἀπόκρισις. Phil. 30. E: ἀνάπαυλα ... τῆς σπουδῆς ... γίγνεται ἐνίοτε ἡ παιδιά. Pol. VII. 532. E. Legg. II. 653. D: ἀναπαύλας ... τῶν πόνων. * *locus ad requiescendum idoneus.* Legg. IV. 722. C: ἐν ταύτῃ παγκάλῃ ἀναπαύλῃ τινὶ γεγόναμεν. I. 625. B: ἀνάπαυλαι κατὰ τὴν ὁδόν.

ἀνάπαυσις, ἡ, *animi remissio.* Tim. 59. C: ἀναπαύσεως ἕνεκα.

ἀναπαύω, *requiescere facio.* Lys. 213. D: βουλόμενος τὸν ... Μενέξενον ἀναπαῦσαι. Euthyd. 277. D. Med. *requiesco; quieti me do.* Conv. 212. D: ὅτι οὐ πίνομεν, ἀλλὰ ἀναπαυόμεθα ἤδη. Theaet. 143. B: ὥστε οὐκ ἂν ἀηδῶς ἀναπαυοίμην. Pol. IX. 572. A: (ὅταν) οὕτως ἀναπαύηται. Prot. 310. C: ἐπειδὴ ... ἐμέλλομεν ἀναπαύεσθαι. Conv. fin. εἰς ἑσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι. Legg. VI. 758. D: τὰ ἕνδεκα ἀναπαυόμενον τοῦ ἐνιαυτοῦ μέρη. Polit. 257. C. Soph. 231. C. Legg. I. 625. C. Conv. 217. D: ἀνεπαύετο ... ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ. Critia init. οἷον ἐκ μακρᾶς ἀναπεπαυμένος ὁδοῦ. Theaet. 143. C: πάντως ἔγωγε καὶ ἀναπαύσασθαι δέομαι.

ἀναπείθω, *aliud persuadeo, de sententia deduco.* Gorg. 493. A: οἷον ἀναπείθεσθαι. Hipp. min. 370. A: ὡς οὔτ' ἂν ἀναπεισθείη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως cet. Hipp. mai. 304. C: ἀναπεισθεὶς ὑφ' ὑμῶν. Hipp. min. 371. D. * *persuadeo.*

Theaet. 166. C: τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν ... ἀναπείθεις. 190. C: ἀναπείθοντα αὐτόν. Polit. 299. B. Apol. 18. D: ὅσοι ... ὑμᾶς ἀνέπειθον. Ion. 536. D: ὥστε με ἀναπεῖσαι. Pass. Legg. XII. 941. B: μηδεὶς ... ὑπὸ ποιητῶν ... ἀναπειθέσθω. Pol. II. 365. E: ἀναπειθόμενοι. Menex. 235. B: ὑπὸ τοῦ λέγοντος ἀναπειθόμενοι. Pol. II. 381. E. Legg. X. 886. D: ὑπὸ τῶν σοφιστῶν τούτων ἀναπεπεισμένοι.

ἀναπεμπάζομαι, *repeto, in memoriam revoco.* Legg. IV. 724. B: ἀναπεμπαζομένους. **summatim repeto.* Lys. 222. E: τὰ εἰρημένα ἅπαντα ἀναπεμπάσασθαι.

ἀναπέμπω, *emitto.* Tim. 85. C: παντοῖ᾽ ἀναπέμπει φύματα.

ἀναπετάννυμι, *aperio.* Phil. 62. C: ἀναπετάσας τὰς θύρας. Unde ἀναπεπταμένος, *apertus* (vern. *offen*). Pol. VII. 514. A: ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴσοδον ἐχούσῃ (οἰκήσει). Phaed. 111. C: ἀναπεπταμένους μᾶλλον (τόπους). Sens. transl. *nihil reticens, protervus* (vern. *frech*). Phaedr. 240. E: παῤῥησίᾳ κατακορεῖ καὶ ἀναπεπταμένῃ χρωμένου (V. Annott. p. 333.).

ἀναπέτομαι (aor. 2. ἀνεπτόμην), *evolo.* Phaed. 109. E: εἴ τις ... πτηνὸς γενόμενος ἀνάπτοιτο. Phaedr. 249. D: προθυμούμενος ἀναπτέσθαι. Ep. VII. 348. A. Legg. X. 905. A: εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναπτήσει.

ἀναπηδῶ, *exsilio; prosilio, prorumpo.* Pol. VIII. 561. D: ἀναπηδῶν ὅ τι ἂν τύχῃ λέγει τε καὶ πράττει. Conv. 213. B: ἰδόντα δὲ ἀναπηδῆσαι καὶ εἰπεῖν. Charm. 153. B: ἀναπηδήσας ἐκ μέσων. Euthyd. 274. C.

ἀνάπηρος, ὁ ἡ, *mutilus, claudus.* Pol. V. 460. C: ἐάν τι τῶν ἑτέρων ἀνάπηρον γίγνηται. VII. 535. D: πρὸς ἀλήθειαν ... ἀνάπηρον ψυχήν. Crit. 53. A: ἢ οἱ χωλοί τε καὶ τυφλοὶ καὶ ἄλλοι ἀνάπηροι. Alc. II. 149. A: ὥστε καὶ ἀνάπηρα θύουσιν.

ἀναπηρῶ, *mutilo, debilito.* Phil. 310. E: ἡ ... ψυχὴ ... παντάπασιν ἀναπηροῦσθαι (πέφυκεν).

ἀναπίμπλημι, *impleo, compleo.* Ax. 368. B: πᾶσαν ἀγρυπνίαν ἀναπιμπλάντων ὀλοφυρμοῦ καὶ δακρύων. Phil. 42. A: αἱ δόξαι ψευδεῖς ... τὰς λύπας τε ἅμα καὶ ἡδονὰς τοῦ παρ᾽ αὐταῖς παθήματος ἀνεπίμπλασαν. **polluo, contamino.* Phaed. 67. A: μηδὲ ἀναπιμπλώμεθα τῆς τούτου (τοῦ σώματος) φύσεως. Hipp. mai. 291. A: τοιούτων ὀνομάτων ἀναπίμπλασθαι.

ἀναπίπτω, *recido.* Phaedr. 254. E: ὥσπερ ἀπὸ ὕσπληγος ἀναπεσών. **procumbo.* Phaedr. 254. B: ἀνέπεσεν ὑπτία.

ἀναπλάττω, *fingo, formo.* Alc. I. 121. D: ἀναπλάττοντες τὰ μέλη τοῦ παιδός.

ἀνάπλεως, ὁ ἡ et ἀνάπλεα, *plenus; inquinatus.* Phaed. 83. D: τοῦ σώματος ἀνάπλεα. Conv. 211. E: αὐτὸ τὸ κα-

λὸν ... μὴ ἀνάπλεων σαρκῶν τε ἀνθρωπίνων καὶ χρωμάτων cet. Theaet. 196. E: πάλαι ἐσμὲν ἀνάπλεῳ τοῦ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι. Pol. VII. 516. E: ἆρ' οὐ σκότους ἀνάπλεως σχοίη τοὺς ὀφθαλμούς.

ἀναπλήθω, *impleo*. Epin. 992. B: τὴν αὑτοῦ μοῖραν ἀναπλήσει. **polluo*, *commaculo*. Apol. 32. C: βουλόμενοι ὡς πλείστους ἀναπλῆσαι αἰτιῶν.

ἀναπληρῶ, *impleo*, *expleo*. Tim. 17. A: τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀπόντος ἀναπληροῦν μέρος. Legg. XII. 957. A: πάντα ... τὸν νέον ἀναπληροῦν χρὴ νομοθέτην. Tim. 79. B: ἀναπληροῦν αὐτήν (τὴν ἕδραν). 81. B: τὸ κενωθὲν ... πάλιν ἀνεπλήρωσεν. Conv. 188. E: εἴ τι ἐξέλιπον ... ἀναπληρῶσαι. Polit. 267. A: ἀναπληρώσας αὐτόν (τὸν τόκον). Tim. 78. D: τὰ ἐκείνου ῥεύματα ἀναπληροῦσθαι.

ἀνάπλους, ὁ, *locus ubi naves appelluntur*. Critia 117. E: ὁ δὲ ἀνάπλους καὶ ὁ μέγιστος λιμὴν ἔγεμε πλοίων cet. 115. D: τὸν ἀνάπλουν ἐκ τῆς θαλάττης ... πρὸς ἐκεῖνον ὡς εἰς λιμένα ἐποιήσαντο.

ἀνάπνευσις, ἡ, *respiratio*. Tim. 92: εἰς ὕδατος θολερὰν καὶ βαθεῖαν ... ἀνάπνευσιν.

ἀναπνέω, *respiro*. Phaed. 112. B: ὥσπερ τῶν ἀναπνεόντων ἀεὶ ἐκπνεῖ τε καὶ ἀναπνεῖ ῥέον τὸ πνεῦμα. Crat. 399. D: τὴν τοῦ ἀναπνεῖν δύναμιν παρέχον. Tim. 91. C: ἀναπνεῖν οὐκ ἐῶν. B: ἀνέπνευσε. **respiro* (a labore al.), h. e. *me recreo*, *animum recipio*. Euthyd. 276. C: πρὶν ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ. *in univ. *spiro*. Legg. VIII. 838. D: μηδαμῶς ἄλλως ἀναπνεῖν ... παρὰ τὸν νόμον.

ἀναπνοή, ἡ, *respiratio*. Locr. 101. D: ἁ δ' ἀνάπνοια (v. ἀναπνοὰ) γίνεται cet. Tim. 33. C: δεόμενον ἀναπνοῆς. 78. E. 79. A. 80. D. 92. bis. 66. E: περὶ τὴν ἀναπνοήν. Locr. 101. E. 102. A. Tim. 78. E. et 79. E: ἀναπνοὴν καὶ ἐκπνοήν. 79. C. 84. B. 85. C. 86. E. 91. B: λαβὼν ἀναπνοήν. 85. A: ἀναπνοὰς ἴσχον. Sensu transl., ut Latin. *respiratio*. Phaedr. 251. E: ἀναπνοὴν ... λαβοῦσα. Tim. 70. C: ἵνα ... ἀναπνοὴν καὶ ῥαστώνην ... παρέχοι. Epin. 974. A: οὗτος ... ἀναπνοὴν δοκεῖ ποιεῖν τινὰ cet.

ἀναπόδεικτος, ὁ ἡ, *qui probari* vel *demonstrari nequit*. Def. 415. A: ἀρχὴ ἀναπόδεικτος.

ἀναπολῶ, *revolvo*, *redintegro*. Phil. 34. B: ὅταν ... αὖθις ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ.

ἀναπτερῶ, *plumis rursus induo*. Phaedr. 249. D: ἀναπτερούμενος. **attollo*, *excito*. Phaedr. 255. C: ἀφικόμενον καὶ ἀναπτερῶσαν (int. αὐτόν).

ἀνάπτω, *accendo*. Tim. 39. B: φῶς ὁ θεὸς ἀνῆψεν. Locr. 100. C: τὰν ... ὄψιν ἁμῖν τὸν θεὸν ἀνάψαι.

ἀναπυνθάνομαι, *interrogo*, *sciscitor*. Soph. 243. D: ἀναπυνθανόμενος ὧδε. Hipp. min. 363. B: περὶ ἐκείνου ... ἡδέως ἂν ... ἀναπυθοίμην.

ἀνάργυρος, ὁ ἡ, *argento carens.* Legg. III. 679. B: ἄχρυσοί τε καὶ ἀνάργυροι ὄντες.

ἄναρθρος, ὁ ἡ, *articulis carens.* Tim. 75. A: ὅσα ἄλλα ἡμῶν ἄναρθρα.

ἀναρίθμητος, ὁ ἡ, *innumerabilis.* Theaet. 175. A: μυριάδες ... ἀναρίθμητοι. Legg. VII. 804. E: μυριάδες ἀναρ. γυναικῶν. Pol. VII. 522. D: ἀναριθμήτων ὄντων.

ἀναριθμοῦμαι, *iterum numero*, h. e. *reputo*, *recognosco.* Ax. 372. A: κατ' ἐμαυτὸν ἀναριθμήσομαι τὰ λεχθέντα.

ἀναρμοστία, ἡ, *discrepantia* (propr. sonorum). Phaed. 93. E: εἴπερ ἡ μὲν κακία ἀναρμοστία, ἡ δὲ ἀρετὴ ἁρμονία εἴη. Pol. III. 401. A: ἀῤῥυθμία καὶ ἀναρμοστία. Phaed. 93. E: οὐδὲν πλέον ἀναρμοστίας οὐδὲ ἁρμονίας μετέχοι ἄν. 94. A. Polit. 273. C: τὸ τῆς παλαιᾶς ἀναρμοστίας πάθος. Phaed. 93. C: ἁρμονίαν αὖ τινὰ ἄλλην καὶ ἀναρμοστίαν. Ep. VII. 344. D: εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν.

ἀνάρμοστος, ὁ ἡ, *discrepans.* Pol. VIII. 547. A: ἀνωμαλία ἀνάρμοστος. Epin. 978. A: ἡ ... ἄῤῥυθμος ἀνάρμοστός τε φορά. Locr. 101. B: ἐκμελὴς τε καὶ ἀνάρμοστος (φωνά). Conv. 206. C: ἀνάρμοστον δ' ἐστὶ τὸ αἰσχρὸν παντὶ τῷ θείῳ. Pol. III. 400. D: τὸ εὐάρμοστον καὶ ἀνάρμοστον. Theaet. 178. D: περὶ ἀναρμόστου τε καὶ εὐαρμόστου ἐσομένου. Pol. III. 411. A: τοῦ ἀναρμόστου δειλὴ καὶ ἄγροικος (ἡ ψυχή). Conv. 206. C: ἐν τῷ ἀναρμόστῳ. Phaed. 93. C: τὴν δὲ (ψυχὴν) ἀνάρμοστον ... εἶναι. Tim. 47. D: ἐπὶ τὴν ... ἀνάρμοστον ψυχῆς περίοδον. Phaed. 92. B: οἱ φθόγγοι ἔτι ἀνάρμοστοι ὄντες. Tim. 80. A.

ἀναρμοστῶ, *non concino* vel *convenio.* Soph. 253. A: τὰ μὲν ἀναρμοστεῖ ... πρὸς ἄλληλα, τὰ δὲ ξυναρμόττει. 261. E: τὰ ... μηδὲν σημαίνοντα ἀναρμοστεῖ. Pol. V. 462. A: τῷ ... τοῦ κακοῦ (ἴχνει) ἀναρμοστεῖ. Legg. IV. 718. B. Gorg. 482. B: ἀναρμοστεῖν τε καὶ διαφωνεῖν (nisi forte scrib. ἀνάρμοστόν τε εἶναι κ. διαφ. V. Annott. p. 245.).

ἀναρμόστως, *praeter modum.* Pol. IX. 590. B: συντείνεται ἀναρμόστως. Clit. 407. C: ἀμέτρως καὶ ἀναρμόστως προςφερόμεναι (fort. προςφερόμενοι) στασιάζουσι.

ἀνάρπαστος, ὁ ἡ, *sublatus*, *raptus.* Phaed. 229. C: ἀνάρπαστον γεγονέναι.

ἀναῤῥέω, *refluo.* Tim. 78. D: ἀναῤῥεῖν ... τὰ ἐγκύρτια.

ἀνάρτιος, ὁ ἡ, *impar.* Phaed. 104. E: ἀνάρτιος ... ἡ τριάς. 105. E: τῷ ἀναρτίῳ. D: ἀνάρτιον.

ἀναρτῶ, *suspendo.* Gorg. 525. C: παραδείγματα ἀνηρτημένους. Perf. pass. *suspensus* vel *aptus sum ex aliquo* vel *ex aliqua re.* Menex. 247. E: ὅτῳ ... ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα. Ion. 533. E: ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται. Men. 88. E: εἰς τὴν ψυχὴν ἀνηρτῆσθαι. *Pendere ex aliquo* dicitur etiam res quae ad aliquem refertur vel pertinet. Legg. V. 729. E: τὰ

τῶν ξένων καὶ εἰς τοὺς ξένους ἁμαρτήματα ... εἰς θεὸν ἀνηρτημένα τιμωρὸν μᾶλλον.

ἀναρχία, ἡ, *imperii* vel *legum dissolutio.* Pol. IX. 575. A: ἐν πάσῃ ἀναρχίᾳ καὶ ἀνομίᾳ ζῶν. VIII. 560. E: ὕβριν καὶ ἀναρχίαν καὶ ἀσωτίαν cet. Ib. ἀναρχίαν ... ἐλευθερίαν (καλοῦντες). 562. E: τελευτᾶν μέχρι τῶν θηρίων τὴν ἀναρχίαν ἐμφυομένην. Legg. XII. 942. C. Ep. VIII. 354. D: διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν.

ἄναρχος, ὁ ἡ, *nulli imperio subiectus.* Pol. VIII. 558. C: ἄναρχος καὶ ποικίλη (πολιτεία). Legg. I. 639. A: πᾶν θρέμμα ἄναρχον ... ἰδών. XII. 942. A: τὸ μηδέποτε ἄναρχον μηδένα ἐᾶν.

ἀνασκέπτομαι, *considero, perpendo.* Crat. 389. A: ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ... ἀνάσκεψαι. Legg. III. 690. D: μεθ' ἡμῶν ἀνάσκεψαι. Theaet. 144. D: ἵνα κἀγὼ ἐμαυτὸν ἀνασκέψωμαι. Pol. X. 619. B: οὐ πάντα ἱκανῶς ἀνασκεψάμενον.

ἀνασκοπῶ, *exploro, perpendo.* Crat. 401. C: ἐάν τις τὰ ξενικὰ ὀνόματα ἀνασκοπῇ. Legg. X. 888. C: ἀνασκοπῶν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει. Phaed. 116. A: ἀνασκοποῦντες. Tim. 72. D: ἔτι μᾶλλον ἀνασκοποῦσι διακινδυνευτέον φάναι.

ἀνασοβῶ, *suscito.* Lys. 206. A: εἰ ἀνασοβοῖ ... τὴν ἄγραν. **comprimo.* Ep. VII. 348. A: τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με.

ἀνασπῶ, *extraho, depromo.* Theaet. 180. A: ὥσπερ ἐκ φαρέτρας ῥηματίσκια ... ἀνασπῶντες. Med. *sursum traho.* Soph. 221. A: ἄνω ... ἀνασπώμενον.

ἀνάσσω, *rego.* Pol. III. 386. C. (Hom.). De leg. 320. D. (Hes.)

ἀνάστατος, ὁ ἡ, *ad seditionem excitatus.* Soph. 252. A: πάντα ἀνάστατα γέγονεν. Urbs dicitur ἀνάστατος, cuius incolae sedibus pelluntur, quae evertitur vel deletur. Legg. III. 682. D: τὴν Τροίαν ἀνάστατον ἐποίησαν. IV. 716. B: πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. VI. 770. E. Ep. VIII. 353. A. Legg. III. 697. D: ἀναστάτους μὲν πόλεις, ἀνάστατα δὲ ἔθνη.

ἀνασταυρῶ, *cruci suffigo.* Gorg. 473. C: ἐὰν ... τὸ ἔσχατον ἀνασταυρωθῇ.

ἀναστρέφω, *converto.* Crat. 409. C: ὅτι τὰ ὧπα ἀναστρέφει. Polit. 272. E: τὸν ... κόσμον πάλιν ἀνέστρεφεν εἱμαρμένη. Legg. I. 626. E: πάλιν ... τὸν λόγον ἀναστρέψωμεν. **me converto.* Prot. 315. B: ἐπειδὴ αὐτὸς ἀναστρέφοι. Legg. XII. 944. C: ἐάν τις ... μὴ ἀναστρέφῃ καὶ ἀμύνηται. Pol. IV. 422. C: ἀναστρέφοντα κρούειν. Lach. 191. E: μένοντες ἢ ἀναστρέφοντες. Med. Tim. 85. C: μήτ' αὖ ... μόγις ἀναστρέφοιτο ἐν ταῖς φλεψί. Lach. 191. C: ἀναστρεφομένους ... μάχεσθαι. **revertor.* Polit. 271. A:

τὸ ... ἐκ γῆς πάλιν ἀναστρεφόμενον (γένος). **versor, moror, vivo.* Legg. IX. 865. E: ἐν τοῖς ἤθεσι τοῖς τῆς ἑαυτοῦ συνηθείας ἀναστρεφόμενον. Pol. VIII. 558. A: μενόντων καὶ ἀναστρεφομένων ἐν μέσῳ.

ἀναστρωπή. Crat. 409. C: ἡ δὲ ἀστραπή, ὅτι τὰ ὦπα ἀναστρέφει, ἀναστρωπὴ ἂν εἴη, νῦν δὲ ἀστραπὴ καλλωπισθεῖσα κέκληται.

ἀνασφάλλω, *erigo*, recipr. *me colligo, recreor e morbo.* Ax. 364. C: συμπτώματος ἀνασφῆλαι.

ἀνασχινδυλεύω, *palo* vel *cruci affigo.* Pol. II. 362. A: τελευτῶν πάντα κακὰ παθὼν ἀνασχινδυλευθήσεται.

ἀνασώζω, *in integrum restituo.* Phil. 32. E: ἀνασωζομένων (oppos. διαφθειρομένων).

ἀναταράττω, *perturbo.* Tim. 80. B: οὐκ ἄλλην ἐπεμβάλλοντες ἀνετάραξαν κίνησιν. Phaed. 88. C: ἡμᾶς πάλιν ἐδόκουν ἀναταράξαι.

ἀνατεί vel ἀνατί, *impune.* Legg. IX. 871. E: ἀνατεὶ (Par. A. ἀνατὶ) κτεινέτω. XI. 917. C: ἀνατεὶ (A. c. al. ἀνατὶ) τυπτέτω. 935. B: κολαζέτω ... ἀνατεί (A. in marg. ἀνατί).

ἀνατείνω, *distendo.* Locr. 102. A: τὸ δὲ (σῶμα) ἀνατείνεται καττὰς ἐκροάς.

ἀνατέλλω, *exorior.* Polit. 269. A: ὅθεν ἀνατέλλει νῦν. Legg. X. 887. E: ἀνατέλλοντος ... ἡλίου καὶ σελήνης cet. Crat. 409. A: ἐπειδὰν ἀνατείλῃ.

ἀνατίθημι, *suspendo, consecro.* Legg. XII. 946. C: ἀκροθίνιον Ἀπόλλωνι ... ἀνατιθῆσι. 956. A: μονόξυλον ... ἀνατιθέτω. Pol. II. 362. C: ἀναθήματα ἀνατιθέναι. Legg. XII. 955. E: θεοῖσι ... ἀναθήματα ... ἀνατιθέντα. Critia 120. C: μνημεῖα ἀνετίθεσαν. Charm. 164. E: ἀνέθηκεν. Prot. 343. A: ἀπαρχὴν τῆς σοφίας ἀνέθεσαν τῷ Ἀπόλλωνι. Charm. 165. A: ταῦτα γράψαντες ἀνέθεσαν. Legg. XI. 917. D: ἀναθέτω τοῖς ... θεοῖς. Charm. 165. A: ἵνα ... μηδὲν ἧττον ξυμβουλὰς χρησίμους ἀναθεῖεν. Legg. XII. 943. C: τοῦτον ... εἰς τὰ τῶν ... θεῶν ἱερὰ ... ἀναθεῖναι. Critia 120. B: ἀναθεὶς τὴν φιάλην εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ. Alc. I. 129. A: ὁ τοῦτο ἀναθεὶς εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ νέων. Charm. 164. E. 165. A: οἱ τὰ ὕστερον γράμματα ἀναθέντες. Phaedr. 235. E: χρυσῆν εἰκόνα ... εἰς Δελφοὺς ἀναθήσειν. Pol. V. 469. E: ὡς ἀναθήσοντες (τὰ ὅπλα). **adscribo, attribuo.* Conv. 198. E: πάντα λόγον κινοῦντες ἀνατίθετε τῷ Ἔρωτι. Ib. ὡς μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καὶ κάλλιστα. Alc. I. 118. E: σοὶ τίν' αἰτίαν ἀναθῶμεν διότι cet. Menex. 240. E: τὰ ... ἀριστεῖα τῷ λόγῳ ἐκείνοις ἀναθετέον. — Med. *reduco calculum*, h. e. *retracto* vel *muto sententiam, me revoco.* Phaed. 87. A: οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐχὶ πάνυ χαριέντως ... ἀποδεδεῖχθαι. Men. 89. D: οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐ καλῶς λέγεσθαι. Charm. 164. D: ἐκείνων ἂν

τι ἔγωγε μᾶλλον ἀναθείμην. Prot. 354. E: ἀναθέσθαι ἔξεστιν, εἴ πῃ ἔχετε ἄλλο τι φάναι. Gorg. 461. D: ἐγὼ ἐθέλω τῶν ὡμολογημένων ... ἀναθέσθαι ὅτι ἂν σὺ βούλῃ. 462. A: ἀναθέμενος ὅ τί σοι δοκεῖ. *reddo, remitto. De lucri cup. 230. A: ἀνατίθεμαι τοίνυν σοι τοῦτο. Ib. οὔτι πᾶν γε τουτί μοι ἀνάθου. 229. E: πότερον ... τοῦτό σοι ἀναθῶμαι ὡς cet. Ib. ὥσπερ πεττεύων ἐθέλω σοι ἐν τοῖς λόγοις ἀναθέσθαι ὅ τι βούλει τῶν εἰρημένων. *repono, differo. Legg. XI. 935. E: τοῦτο ... οὐδαμῶς ἀναθετέον.

ἀνατλῆναι, *sustinere, pati.* Gorg. 525. A: ἀνατλῆναι τὰ προςήκοντα πάθη. Theaet. 169. C: τὴν ... εἱμαρμένην ... ἀνατλῆναι.

ἀνατολή, ἡ, *ortus.* Polit. 269. A: δύσεως τε καὶ ἀνατολῆς ἡλίου. Legg. VII. 807. E. Locr. 96. D: ἀπ' ἀνατολᾶς ἐπὶ δύσιν. 97. B. Def. 411. B: ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς. Locr. 96. E. Epin. 990. A: οἷον δυσμάς τε καὶ ἀνατολὰς ἐπεσκεμμένον. Ax. 370. A. Locr. 97. B. D.

ἀνάτονος. Pol. X. 617. B. legebatur ἀνάτονον pro ἕνα τόνον.

ἀνατρεπτικός, ή, όν, *evertens.* Pol. III. 389. D: ἐπιτήδευμα ... πόλεως ὥσπερ νεὼς ἀνατρεπτικόν τε καὶ ὀλέθριον.

ἀνατρέπω, *everto, pessum do.* Legg. I. 640. E: ὅτι μεθύων κυβερνήτης ... ἀνατρέπει πάντα. IX. 863. B. Euth. 14. B: ἃ ... ἀνατρέπει ἅπαντα καὶ ἀπόλλυσιν. De leg. 314. D. Polit. 300. B: ἀνατρέποι πᾶσαν ἂν πρᾶξιν. Pol. V. 471. B: οἰκίας ἀνατρέπειν. Euthyd. 286. C: τούς τε ἄλλους ἀνατρέπειν καὶ αὐτὸς αὑτόν (δοκεῖ). Ep. VII. 343. Legg. X. 906. E: κυβερνήταις ... ἀνατρέπουσι ... ναῦς τε καὶ ναύτας. IV. 709. A: ἢ ... πόλεμός τις ... ἀνέτρεψε πολιτείας. Ep. VII. 336. C. Legg. XII. 967. C: ἅπανθ' ... ἀνέτρεψαν πάλιν. Pol. IV. 424. E: ἕως ἂν ... πάντα ... ἀνατρέψῃ. 442. B. Pass. Legg. III. 691. C: ἀνατρέπεται πάντα. Polit. 302. A: μόνιμοί τ' εἰσὶ καὶ οὐκ ἀνατρέπονται. Soph. 234. D: πάντα ... ἀνατετράφθαι τὰ ἐν τοῖς λόγοις φαντάσματα. Crit. 50. B: μὴ ἀνατετράφθαι (τὴν πόλιν). Gorg. 481. C: ἡμῶν ὁ βίος ἀνατετραμμένος ἂν εἴη τῶν ἀνθρώπων. Crat. 395. D: ἡ πατρὶς ... ὅλη ἀνετράπετο. *prosterno. Euthyd. 278. B: ὑποσκελίζων καὶ ἀνατρέπων. C: ὕπτιον ἀνατετραμμένον.

ἀνατρέχω, *prosilio, exsurgo.* Pol. VIII. 560. C: ψευδεῖς ... λόγοι ... ἀντ' ἐκείνων ἀναδραμόντες.

ἀνατροπή, ἡ, *eversio.* Prot. 325. C: τῶν οἴκων ἀνατροπαί.

ἀναφαίνω, *manifesto, ostendo.* Critia 108. C: τοὺς παλαιοὺς πολίτας ἀγαθοὺς ὄντας ἀναφαίνειν τε καὶ ὑμνεῖν. Med. *me exhibeo* vel *offero, compareo, eluceo, reperior.* Soph. 250. E: καθάπερ ἂν αὐτῶν θάτερον εἴτε ἀμυδρότερον εἴτε

σαφέστερον ἀναφαίνηται. Pol. VI. 487. B: *μέγα τὸ σφάλμα ... ἀναφαίνεσθαι.* Tim. 40. C: *πάλιν ἀναφαινόμενοι.* Soph. 233. C: *ἀλλ' οὐκ ἀλήθειαν ἔχων ἀναπέφανται.* 250. D. Pol. I. 334. A: *κλέπτης ... τις ὁ δίκαιος ... ἀναπέφανται.* 350. C. Ion. 541. E: *ἕως ... στρατηγὸς ἀνεφάνης.* Gorg. 484. A: *ἀνεφάνη δεσπότης.* Theaet. 157. A: *πάσχον ἀνεφάνη.* Soph. 224. D. 231. D. 260. B. Polit. 305. C. Legg. X. 896. A. Lys. 220. E. Euthyd. 291. B: *πάλιν ὥσπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ζητήσεως ἀνεφάνημεν ὄντες.* Pol. VI. 484. A: *ἀνεφάνησαν.* IX. 579. A: *ἀναφανείη.* X. 597. C. Legg. IX. 854. E: *πολίτης ... ἄν τίς ποτέ τι τοιοῦτον δρῶν ἀναφανῇ.* Epin. 991. E: *ἀναφανῆναι.* Conv. 185. A: *ἀναφανέντος τοῦ ἐραστοῦ πένητος.* Ib. *ἀναφανέντος ... κακοῦ.* Lach. 200. A: *εἰ ἐγὼ ἕτερος τοιοῦτος ἀναφανήσομαι.* Theaet. 162. C: *εἰ ἐξαίφνης οὕτως ἀναφανήσει μηδὲν χείρων εἰς σοφίαν ὁτουοῦν* cet. Polit. 261. E. Gorg. 452. E: *ἄλλῳ ἀναφανήσεται χρηματιζόμενος.* Theaet. 157. D. Parm. 132. A: *ἄλλο ... εἶδος μεγέθους ἀναφανήσεται.* E. Phil. 48. B. Pol. VIII. 557. B. Epin. 991. E. 992. A. Hipp. mai. 291. C. Polit. 289. C: *πάντα εἰληφυῖα ἀναφανεῖται.* Legg. V. 744. A: *οὐκ ὀρθῶς ἀναφανεῖται τιθέμενος.*

ἀναφανδόν, *palam*, *aperte*, *publice.* Prot. 348. E: *σύγ' ἀναφανδὸν σεαυτὸν ὑποκηρυξάμενος.* Theaet. 180. D. Soph. 219. D.

ἀναφέρω, *refero*, *revoco.* Phaed. 76. D: *ἐπὶ ταύτην (τὴν οὐσίαν) τὰ ἐκ τῶν αἰσθήσεων πάντα ἀναφέρομεν.* Gorg. 487. E: *ἐπ' ἄλλην βάσανον ἀναφέρειν.* Crat. 422. B. Phaed. 75. B: *ἐκεῖσε ἀνοίσειν.* **repeto.* Tim. 26. A: *πρὸς τούσδε ἀνέφερον αὐτὰ ἀναμιμνησκόμενος.* **provoco* (vern. *sich berufen*). Alc. I. 111. A: *εἰς τοὺς αὐτοὺς ἀναφέρω οὓς* cet. 112. D: *εἰς τοὺς τοιούτους διδασκάλους ἀναφέρεις* cet. 110. E: *εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναφέρων.* Apol. 20. E: *εἰς ἀξιόχρεων ὑμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω.* *recipr. *referor* (vern. *sich beziehen*), h. e. *redeo ad aliquid.* Phaedr. 237. D: *εἰς τοῦτ' ἀποβλέποντες καὶ ἀναφέροντες.* Pol. VI. 484. C: *εἰς τὸ ἀληθέστατον ἀποβλέποντες κἀκεῖσε ἀναφέροντες.* **redire ad aliquem* dicitur etiam is *qui gentem suam ab eo repetit.* Theaet. 175. A: *ἀναφερόντων εἰς Ἡρακλέα* cet. **refero*, h. e. *renuntio*, *indico.* Legg. IX. 864. D: *ἀναφέροντος τοῦ δράσαντος.* **mecum reputo.* Legg. VIII. 829. E: *χρὴ ... ἀναφέρειν ... τὸν νομοθέτην* cet. Pass. *referor.* Crat. 424. D: *εἰς ἃ ἀναφέρεται πάντα.* *Referri* dicitur quoque aliquid eo unde, tanquam a capite, principe vel auctore, repetitur. Alc. I. 120. E: *τὸ ... Ἡρακλέους ... γένος ... εἰς Περσέα τὸν Διὸς ἀναφέρεται.* Med. *me attollo.* Ax. 365. A: *πολλάκις ἀναφερόμενον.*

ἀναφής, ὁ ἡ, *tactione vacuus.* Phaedr. 247. C: *ἀναφὴς οὐσία ὄντως οὖσα.*

ἀναφλέγω, *incendo*; unde ἀναφλεχθῆναι, *exardescere* (velut ira). Ep. II. 349. A: ὁ ... ἀκούσας ἀνεφλέχθη.

ἀνάφυξις, ἡ, *effugium*. Legg. IV. 713. E: οὐκ ἔστι κακῶν ... ἀνάφυξις.

ἀναφύομαι, *pullulo, progignor*. Theaet. 180. C: αὐτόματοι ἀναφύονται. Polit. 272. A: ἀναφυομένης ἐκ γῆς πόας ἀφθόνου.

ἀναφυρῶ, *subigo*. Tim. 73. E: γῆν ... ἀνεφύρασε (sed Par. A. et Pal. Vat. ϑ scribunt ἐφύρασε).

ἀναφυσῶ, *emitto, eiicio* (ut flammam, al.). Phaedr. 113. B: οὗ καὶ οἱ ῥύακες ἀποσπάσματα ἀναφυσῶσιν.

ἀναχώρησις, ἡ, *regressus*. Phil. 32. B: ταύτην ... τὴν ἀναχώρησιν πάντων ἡδονήν.

ἀναχωρῶ, *recedo* s. *secedo*. Conv. 175. A: ἀναχωρήσας ... ἕστηκε. * *digredior*. Pol. VII. 528. D: ὕστερον ... ἀνεχώρησας. * *redeo*. Tim. 48. A: πάλιν ἀναχωρήσας. * *me recipio*. Menex. 246. B: εἰς τοὐπίσω ἀναχωρεῖν. Conv. 221. A: ὅτε ... φυγῇ ἀνεχώρει τὸ στρατόπεδον. Ib. ἀνεχώρει. Crit. 51. B: οὐδὲ ἀναχωρητέον. * *me revoco, abstineo*. Phaed. 83. A: ἐκ τούτων ... ἀναχωρεῖν.

ἀναψυχή, ἡ, *refrigeratio*. Legg. XI. 919. A: πνίγεσιν ἀναψυχὴν (παρασχών). * *respiratio*. Tim. 84. D: τὰ ... οὐ τυγχάνοντα ἀναψυχῆς σήπει. * *requies*. Conv. 176. A: δέομαι ἀναψυχῆς τινός.

ἀναψύχω, *refrigero*. Crat. 399. E: τὴν τοῦ ἀναπνεῖν δύναμιν παρέχον καὶ ἀναψῦχον. Ib. ἐκλείποντος τοῦ ἀναψύχοντος. Med. *respiro, me reficio*. Tim. 70. D: ἀναψυχομένη (ἡ καρδία). 78. E: τῷ σώματι ... ἀρδομένῳ καὶ ἀναψυχομένῳ τρέφεσθαι καὶ ζῆν.

ἁνδάνω, *placeo*. Men. 95. D. (Theogn.).

ἀνδραποδίζομαι, *liberum hominem pro servo rapio*. Pol. IX. 575. B: ἀνδραποδίζονται. I. 344. B: αὐτοὺς (τοὺς πολίτας) ἀνδραποδισάμενος δουλώσηται. * *servitute opprimo, cives servos rapio ac vendo*. Pol. V. 469. B: Ἕλληνας Ἑλληνίδας πόλεις ἀνδραποδίζεσθαι.

ἀνδραποδισμός, ὁ, *servorum raptus*. Pol. V. 469. B: ἀνδραποδισμοῦ πέρι. * *plagium* (pandect.): si quis alienum servum dolo capit vel capere studet. Legg. IX. 879. A: ἀνδραποδισμοῦ ὑπόδικον ἐχέτω τὸν τεχνάζοντα μετὰ τοῦ δούλου. Etiam crimen quod committit is qui liberum vi prohibet iudicio adesse. Legg. XII. 955. A: ὑπόδικον ... ἀνδραποδισμοῦ τῷ ἐθέλοντι γίγνεσθαι.

ἀνδραποδιστής, ὁ, *servorum raptor*. Pol. I. 344. B: ἱερόσυλοι καὶ ἀνδραποδισταί.

ἀνδραποδιστικός, ή, όν, *ad homines capiendos spectans*; unde ἡ ἀνδραποδιστική (τέχνη), *hominum raptus*. Soph. 222. C: τὴν λῃστικὴν καὶ ἀνδραποδιστικὴν ... βίαιον θήραν ὁρισάμενοι.

ἀνδράποδον, τό, servus (plur. *mancipia*); etiam *homo abiectus.* Gorg. 483. B: *οὐδὲ γὰρ ἀνδρὸς τοῦτό γ' ἐστὶ τὸ πάθημα, τὸ ἀδικεῖσθαι, ἀλλ' ἀνδραπόδου τινός.* Prot. 352. C. Legg. XII. 966. B: *ἀνδραπόδου ... τινὰ σὺ λέγεις ἕξιν.* XI. 916. A: *ἐάν τις ἀνδράποδον ἀποδῶται.* Pol. IX. 578. E: *ὅτῳ ἔστιν ἀνδράποδα* cet. Eryx. 392. E: *τὰ ἀνδράποδα καὶ ἵπποι* cet. Alc. I. 122. D: *ἀνδραπόδων κτήσει.* Theaet. 175. D: *τοῖς ... ἐναντίως ἢ ὡς ἀνδραπόδοις τραφεῖσιν ἅπασιν.* Phaedr. 259. A: *ἀνδράποδ' ἄττα ... περὶ τὴν κρήνην εὕδειν.* Pol. IX. 578. D: *ὅσοι πλούσιοι ἐν πόλεσιν ἀνδράποδα πολλὰ κέκτηνται.* * *homuncio.* Theag. 130. B: *οἷον ἦν τὸ ἀνδράποδον.*

ἀνδραποδώδης, ὁ ἡ, qui servili est ingenio, illiberalis; etiam *humilis* vel *abiectus.* Legg. IX. 880. A: *ἄγροικος καὶ ἀνελεύθερος ... λεγόμενος ἀνδραποδώδης τε.* Phaed. 69. B: *τῷ ὄντι ἀνδραποδώδης τε καὶ οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς ἔχουσα (ἀρετή).* Pol. IV. 430. B: *τὴν ... θηριώδη καὶ ἀνδραποδώδη.* Alc. I. 120. B: *ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη ... τρίχα ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ.* Ep. VII. 335. C: *περὶ τὴν ἀνδραποδώδη καὶ ἀχάριστον ... ἡδονήν.* Phaedr. 258. E: *διὸ καὶ δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται.* Ep. II. 311. C: *οἱ ... ἀνδραποδωδέστατοι.*

ἀνδραποδωδῶς, illiberaliter. Conv. 215. E: *ὡς ἀνδραποδωδῶς διακειμένου.*

ἀνδρεία (*ἀνδρία,* sec. Crat. 413. E. i. q. *ἀνρεία*), *ἡ, fortitudo, perseverantia.* Prot. 360. D: *ἡ σοφία ... τῶν δεινῶν καὶ μὴ δεινῶν ἀνδρεία ἐστίν.* Phaed. 68. E: *ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία.* Pol. IV. 429. A. 431. E. Lach. 192. B: *δοκεῖ ... καρτερία τις εἶναι τῆς ψυχῆς.* Cf. 190. E. sq. 192. B. Alc. I. 115. B. Def. 412. A. Polit. 306. D: *σωφροσύνην ... ἀνδρείας ἕτερον.* Conv. 192. A: *ὑπὸ θάῤῥους καὶ ἀνδρείας καὶ ἀῤῥενωπίας.* Legg. V. 734. C: *ὁ τῆς ἀνδρείας (βίος) τοῦ τῆς δειλίας ἐλάττονα ... ἔχων ἀμφότερα.* Crat. 413. E. Legg. XII. 965. D: *ἔν τε ἀνδρείᾳ καὶ σωφροσύνῃ* cet. Epin. 995. E. al. Pol. II. 361. B: *διά τε ἀνδρείαν καὶ ῥώμην.* III. 402. C. IV. 426. D. Lach. 192. C. al. Polit. 306. A: *ἀνδρείαν ... μέρος ἓν ἀρετῆς ἡμῖν εἶναι.* Pol. IV. 429. C: *σωτηρίαν ... λέγω τινὰ εἶναι τὴν ἀνδρείαν ... τὴν τῆς δόξης τῆς ὑπὸ νόμου διὰ τῆς παιδείας γεγονυίας περὶ τῶν δεινῶν ἅ τέ ἐστι καὶ οἷα.* 430. B: *τὴν ... τοιαύτην δύναμιν καὶ σωτηρίαν διὰ παντὸς δόξης ὀρθῆς τε καὶ νομίμου δεινῶν πέρι καὶ μὴ ἀνδρείαν ἔγωγε καλῶ καὶ τίθεμαι.* Prot. 310. D. Conv. 194. A. 212. B. 219. D. al. innumer.

ἀνδρείκελος, ὁ ἡ, hominis similis; unde *ἀνδρείκελον (χρῶμα)* color dicitur qui vivi hominis similitudinem gerit. Crat. 424. E: *ὅταν ἀνδρείκελον σκευάζωσιν.* Pol. VI. 501. B: *ξυμμιγνύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀνδρείκελον.*

ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis, in virum conveniens. Pol. IV. 451. C: *μετὰ τὸ ἀνδρεῖον δρᾶμα* (oppos. *τὸ γυναικεῖον*). Alc. I. 187. A: *τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα.* Phaedr. 239. C: *πόνων ... ἀνδρείων.* Legg. XII. 945. A: *τῶν ἀνδρείων κινδύνων.* **fortis, impiger, constans.* Conv. 203. C: *ἀνδρεῖος ὢν καὶ ἴτης.* Pol. II. 375. A. Legg. V. 734. C. Menex. 248. A. Men. 81. D. Lach. 190. E. 191. A. al. Polit. 309. D: *ἀνδρεία ψυχή.* Id. Pol. III. 410. E. IV. 427. E. Pol. III. 410. D: *ὀρθῶς ... τραφὲν ἀνδρεῖον ἂν εἴη.* Phaedr. 239. A: *δειλὸς ἀνδρείου.* Gorg. 463. A: *ψυχῆς ... ἀνδρείας.* Id. Tim. 70. A. Polit. 310. E: *τόλμης ἀνδρείας.* 308. E: *κοινωνεῖν ἤθους ἀνδρείου καὶ σώφρονος.* Pol. III. 399. A. E. V. 468. D: *τῷ ἡβῶντί τε καὶ ἀνδρείῳ.* Theaet. 144. A: *ἀνδρεῖον παρ' ὁντινοῦν.* 177. D. Pol. II. 375. A. III. 386. B. Legg. III. 696. B. V. 733. E. 734. D. al. Pol. IV. 429. B: *ἢ δειλὴν ἢ ἀνδρείαν πόλιν.* 432. A. Polit. 306. E: *ὀξὺ καὶ ἀνδρεῖον.* Legg. VIII. 837. C: *τὸ σῶφρον ... καὶ ἀνδρεῖον.* 840. A: *τὸ μετὰ τοῦ σωφρονεῖν ἀνδρεῖον ἐν τῇ ψυχῇ κεκτημένον.* Crat. 407. D. Legg. III. 696. B. Alc. I. 127. A. al. Gorg. 491. B: *ἀνδρεῖοι, ἱκανοὶ ὄντες ἃ ἂν νοήσωσιν ἐπιτελεῖν.* Prot. 329. E. Pol. III. 386. A. 416. D. IV. 429. B. Polit. 311. B: *τὰ ... ἀνδρεῖα (ἤθη).* Ib. *τὸ τῶν ἀνδρείων καὶ σωφρόνων ἀνθρώπων ἦθος.* Pol. III. 399. C: *σωφρόνων, ἀνδρείων.* Menex. 247. D: *ἀνδρείων παίδων πατέρες εἶναι.* Polit. 310. E: *σώφρονα ἀπὸ τῶν ἀνδρείων ἤθη.* Phil. 53. D: *ἐραστὰς ἀνδρείους.* Pol. III. 395. C. Legg. VIII. 831. E. Pol. III. 411. C: *ἀνδρειότερος γίγνεται αὐτὸς αὑτοῦ.* V. 459. C: *ἀνδρειοτέρου ... τοῦ ἰατροῦ.* Lach. 182. C: *ἀνδρειότερον ... αὐτὸν αὑτοῦ.* Theaet. 144. B: *μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι.* Legg. III. 679. E. Pol. II. 357. A: *ἀεὶ ... ἀνδρειότατος ὢν τυγχάνει.* Legg. I. 648. A: *τὸν ἀνδρειότατον ἀνθρώπων.* Pol. II. 381. A: *ψυχὴν ... τὴν ἀνδρειοτάτην καὶ φρονιμωτάτην.* Polit. 263. D: *ὦ πάντων ἀνδρειότατε.* Id. Legg. X. 905. C. De lucri cup. 232. A: *ὦ ἀνδρειότατε πάντων.* Conv. 192. A: *ἅτε ἀνδρειότατοι ὄντες φύσει.*

ἀνδρειότης, ἡ, fortitudo. Locr. 103. D: *ποτὶ ... ἀνδρειότατα* cet.

ἀνδρείως, fortiter, audacter. Gorg. 480. C: *μὴ ἀποδειλιᾶν, ἀλλὰ παρέχειν μύσαντα καὶ ἀνδρείως.* Parm. 129. E. Critia 108. C. Lach. 194. A. Euthyd. 275. E. 306. D. Menex. 247. D. Cum v. *εὖ*: Theaet. 157. D. Legg. I. 648. C. IX. 855. A: *εὖ τε καὶ ἀνδρείως.* Crat. 440. D: *ἀνδρείως τε καὶ εὖ.* Pol. V. 454. B: *πάνυ ἀνδρείως τε καὶ ἐριστικῶς.* Legg. VI. 752. B: *ἀνδρείως καὶ παρακεκινδυνευμένως.* Polit. 262. A: *προθυμότατα καὶ ἀνδρειότατα.* Euthyd. 294. D: *τὼ δὲ ἀνδρειότατα ὁμόσε ἴτην τοῖς ἐρωτήμασιν.*

ἀνδρηλατῶ, in exsilium pello. Pol. VIII. 565. E: ἀνδρηλατῇ καὶ ἀποκτιννύῃ cet.

ἀνδριαντοποιία, ἡ, statuaria. Gorg. 450. C: γραφικὴ καὶ ἀνδρ. Ion. 533. A: ἐν ἀνδριαντοποιίᾳ.

ἀνδριαντοποιός, ὁ, statuarius. Pol. VII. 540. C: παγκάλους ... τοὺς ἄρχοντας ... ὥσπερ ἀνδριαντοποιὸς ἀπείργασαι. Ion. 533. B: ἄλλου τινὸς ἀνδριαντοποιοῦ. Polit. 277. A: ἀνδριαντοποιοί. Alc. II. 140. C. Hipp. mai. 282. A. Men. 91. D: ἄλλους δέκα τῶν ἀνδριαντοποιῶν. Ion. 533. B. Alc. II. 140. B: ἀνδριαντοποιοὺς καὶ ἑτέρους παμπληθεῖς (δημιουργούς).

ἀνδριάς, ὁ, imago ficta, statua. Euthyd. 299. C: ὅσος ὁ ἀνδριὰς ὁ ἐν Δελφοῖς. Pol. II. 361. D: ὥσπερ ἀνδριάντα ... ἐκκαθαίρεις. Eryx. 402. A: ἀνδριάντα χαλκοῦν ἐργάσασθαι. Pol. IV. 420. C: ἡμᾶς ἀνδριάντας γράφοντας (*statuis colores inducentes*). VII. 514. E: ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῶα.

ἀνδρίζομαι, viriliter vel *fortiter ago.* Theaet. 151. D: ἐὰν ... ἀνδρίζῃ. Phaed. 90. E: ἀλλ' ἀνδριστέον.

ἀνδρικός, ή, όν, virilis, fortis, strenuus. Phaedr. 273. B: ἀνδρικὸς ... δειλόν. Ep. XI. 359. B: σώφρων τε καὶ ἀνδρική (δίαιτα). Phaedr. 273. A: ὑπὸ μόνου ... τοῦ ἀνδρικοῦ συγκεκόφθαι. Legg. II. 654. E: ἀνδρικῆς ψυχῆς. Id. VII. 814. E. Polit. 306. E: ταχὺ καὶ ἀνδρικόν. Legg. III. 681. B: ἀνδρικῶν. Pol. V. 474. E: μέλανας ... ἀνδρικοὺς ἰδεῖν. Men. 86. B: ἀνδρικώτεροι. Legg. III. 681. B: ἀνδρικώτερα (ἔθη). Pol. VIII. 567. B: οἳ ἂν τυγχάνωσιν ἀνδρικώτατοι ὄντες.

ἀνδρικῶς, fortiter, audacter. Phaedr. 265. A: καὶ μάλ' ἀνδρικῶς. Theaet. 177. B: ἀνδρικῶς ... ὑπομεῖναι. 204. E: ἀνδρικῶς μάχει. **fortiter*, h. e. *probe* (vern. *wacker, brav*). Phaed. 103. A: ἀνδρικῶς ... ἀπεμνημόνευκας. Charm. 160. E: πάνυ ἀνδρικῶς πρὸς ἑαυτὸν διασκεψάμενος.

ἀνδρόγυνος, ὁ, androgynus. Conv. 189. E: ἀνδρόγυνον ... ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄῤῥενος καὶ θήλεος. 191. D: ὃ δὴ τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο.

ἀνδρότης, ἡ, virilis aetas. Pol. III. 386. D. (Hom.).

ἀνδροῦμαι, aetatem virilem ingredior. Conv. 192. A: ἐπειδὰν ... ἀνδρωθῶσι.

ἀνδροφόνος, ὁ, homicida. Euth. 9. A: ἀνδροφόνος γενόμενος. 4. D: ὡς ἀνδροφόνου. Ib. ὑπὲρ τοῦ ἀνδροφόνου. Legg. XI. 916. C: ἀνδροφόνον. Phaed. 114. A: ἀνδροφόνοι.

ἀνέγγυος, ὁ ἡ, non legitimus. Pol. V. 461. B: νόθον ... καὶ ἀνέγγυον ... παῖδα.

ἀνεγείρω, excito. Legg. IX. 857. B: ἄριστ' ... ἀνήγειρας. Med. *expergiscor.* Phaed. 71. B. et 72. B: ἀνεγείρεσθαι.

ἀνέγκλητος, ὁ ἡ, crimine vacuus. Ep. VII. 329. B:

τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας (ἐμαυτὸν) παρέσχον. Legg. V. 737. A: *ἀνεγκλήτους ... τὰς οὐσίας πρὸς ἀλλήλους κατασκευάζεσθαι.*

ἀνέδην, *libere.* Prot. 342. C: *ἀνέδην ... συγγενέσθαι.* * *simpliciter* (vern. *schlechthin*) vel *omnino.* Gorg. 494. E: *ὃς ἂν φῇ ἀνέδην οὕτω τοὺς χαίροντας ... εὐδαίμονας εἶναι, καὶ μὴ διορίζηται* cet. Hipp. min. 368. A: *ἀνέδην οὑτωσὶ ἐπίσκεψαι.* Legg. XI. 919. D: *ὅπως ἤθη μὴ ἀνέδην ἀναισχυντίας ... μέτοχα συμβήσεται γίγνεσθαι ῥᾳδίως.*

ἀνείλιξις, ἡ, *replicatio, reversio.* Polit. 270. D: *τῇ τοῦ παντὸς ἀνειλίξει.* 286. B: *περὶ τὴν τοῦ παντὸς ἀνείλιξιν.*

ἀνειλίττω, *evolvo.* Phil. 15. E: *πάλιν ἀνειλίττων* (v. *ἀνελίττων*).

ἀνείλλω et *ἀνειλῶ*, *revolvo;* med. *me revolvo* vel *retorqueo.* Conv. 206. D: *ἀποτρέπεται καὶ ἀνείλλεται* (v. *ἀνειλεῖται*). Critia 109. A: *ἡ τοῦ λόγου διέξοδος οἷον ἀνειλουμένη.*

ἄνειμι, *ascendo.* Pol. VII. 531. C: *ἀλλ᾽ οὐκ εἰς προβλήματα ἀνίασι.* X. 614. D: *ἐκ ... τοῦ ἀνιέναι ἐκ τῆς γῆς.* 615. D. E. Conv. 172. A: *εἰς ἄστυ οἴκοθεν ἀνιὼν Φαληρόθεν.* Pol. IV. 439. E: *ἀνιὼν ἐκ Πειραιῶς.* Tim. 76. A: *ἡ ... νοτὶς ὑπὸ τὰς ῥαφὰς ἀνιοῦσα.* 60. C: *ὅθεν ἀνήει* (v. *ἂν εἴη*) *ὁ νέος ἀήρ.* * *redeo.* Phil. 13. D: *ἀνιόντες εἰς τὰς ὁμοίας.*

ἀνειπεῖν, *renuntiare.* Pol. IX. 580. B: *αὐτὸς ἀνείπω.* Legg. XII. 946. B: *πᾶσιν ἀνειπεῖν.*

ἀνείργω, *coerceo, cohibeo.* Legg. V. 731. D: *ἀνείργοντα τὸν θυμὸν πραΰνειν.*

ἀνείρηκα, *renuntiavi.* Pol. IX. 580. C: *ἀνειρήσθω σοι.*

ἀνέκπληκτος, ὁ ἡ, *qui non perturbatur, impavidus.* Theaet. 165. B: *ἀνέκπληκτος ἀνήρ.* Pol. X. 619. A: *ἀνέκπληκτος ὑπὸ τοῦ πλούτου τε καὶ τοιούτων κακῶν.*

ἀνεκπληξία, ἡ, *vacuitas a perturbatione.* Def. 412. C: *θάρσος ... ἀνεκπληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν.*

ἀνέκπλυτος, ὁ ἡ, *qui elui s. deleri non potest.* Tim. 26. C: *ὥστε οἷον ἐγκαύματα ἀνεκπλύτου γραφῆς ἔμμονα γέγονε.*

ἀνεκτός, ή, όν, *ferendus, tolerabilis.* Legg. X. 907. A: *οὔτε ἀνεκτὸς ὁ λόγος.* VII. 820. E: *θαῦμα ... μέγα καὶ οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἀνεκτόν.* II. 655. D: *ἀλλὰ τοῦτο ... οὔτε ἀνεκτόν* cet. Phaedr. 240. E: *πρὸς τῷ μὴ ἀνεκτῷ.* Ib. *ψόγους ... οὐκ ἀνεκτούς.* Neutr. *οὐκ ἀνεκτόν* sq. infinit. *non sustinendum* vel *committendum est, ut.* Theaet. 154. C: *καὶ οὐδὲ ἀνεκτὸν ἄλλως λέγειν.* Cum negat. et infinit. est *sustineri non potest*, h. e. *facere* (vel *temperare mihi*) *non possum quin.* — Theaet. 181. B: *οὐδὲν ... ἀνεκτὸν ... μὴ οὐ διασκέψασθαι.* Legg. IX. 861. D: *τὸ μὲν οὐκ ἀνεκτὸν ἐμοὶ ... γίγνεται, τό γε δὴ μὴ λέγειν* cet.

ἀνέλεγκτος, ὁ ἡ, qui redargui vel *erroris convinci nequit.* Apol. 22. A: *ἵνα μοι καὶ ἀνέλεγκτος ἡ μαντεία γένοιτο.* Tim. 29. B: *καθ᾽ ὅσον ... ἀνελέγκτοις προσήκει λόγοις εἶναι καὶ ἀκινήτοις.* * *non convictus* vel *refutatus.* Theaet. 154. D: *ἡ ... γλῶττα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἔσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος.* Gorg. 467. A: *εἰ δέ με ἐάσεις ἀνέλεγκτον.* 482. B: *εἰ τοῦτο ἐάσεις ἀνέλεγκτον.* Soph. 230. D: *τὸν ἀνέλεγκτον ... τὰ μέγιστα ἀκάθαρτον ὄντα.* Pol. X. 610. B: *ἕως ἂν ᾖ ἀνέλεγκτα.* * *non examinatus.* Phil. 41. B: *τοῦτο ... τὸ δόγμα ... ἀδύνατον ἀνέλεγκτον ... γίγνεσθαι.*

ἀνελευθερία, ἡ, illiberalitas. Pol. IX. 590. B: *κολακεία δὲ καὶ ἀνελευθερία.* Conv. 183. B: *ὀνειδιζόντων* (int. *αὐτοῖς*) *κολακείας καὶ ἀνελευθερίας.* Pol. III. 400. B: *ἀνελευθερίας καὶ ὕβρεως ... βάσεις.* VI. 486. A. IX. 577. D. Critia 112. C: *τὸ μέσον ὑπερηφανίας καὶ ἀνελευθερίας μεταδιώκοντες.* Legg. V. 747. C. VIII. 843. C. Phaedr. 256. E: *ἀνελευθερίαν ὑπὸ πλήθους ἐπαινουμένην ὡς ἀρετήν.* Pol. III. 391. C. IV. 422. A. VIII. 560. D: *μετριότητα ὡς ἀγροικίαν καὶ ἀνελευθερίαν οὖσαν πείθοντες ὑπερορίζουσι* cet. Legg. V. 747. B.

ἀνελεύθερος, ὁ ἡ, illiberalis, inhonestus. Pol. VI. 486. B: *ὁ κόσμιος καὶ μὴ φιλοχρήματος μηδ᾽ ἀνελεύθερος.* Legg. IX. 880. A. XI. 914. C. Gorg. 465. B: *ἀγεννὴς καὶ ἀνελεύθερος* (*ἡ κομμωτική*). Legg. VI. 774. C: *δουλεία ταπεινὴ καὶ ἀνελεύθερος.* Theaet. 184. C: *ἀνελεύθερον.* Pol. III. 401. B. V. 469. D: *ἀνελεύθερον καὶ φιλοχρήματον.* Legg. XII. 941. B. XI. 919. D: *ἀνελευθέρου ψυχῆς.* E: *καπηλείας τῆς ἀνελευθέρου.* Phaedr. 253. B: *οὐ φθόνῳ οὐδ᾽ ἀνελευθέρῳ δυσμενείᾳ χρώμενοι.* Pol. VI. 486. B: *δειλῇ καὶ ἀνελευθέρῳ φύσει.* Gorg. 485. C: *τὸν ... μὴ φιλοσοφοῦντα ἀνελεύθερον.* Pol. IX. 572. D: *οὔτε ἀνελεύθερον οὔτε παράνομον βίον.* Legg. I. 644. A: *βάναυσον ... καὶ ἀνελεύθερον* (*παιδείαν*). VII. 802. D: *ἀνελεύθερον* (*Μοῦσαν*). XI. 919. E: *τὸ ... ἐλευθερικὸν καὶ ἀνελεύθερον ... νομοθετεῖν.* Apol. 38. E: *πρᾶξαι οὐδὲν ἀνελεύθερον.* Ep. VII. 334. D: *σμικρὰ ... καὶ ἀνελεύθερα ψυχῶν ἤθη.* Legg. II. 669. C: *δούλων καὶ ἀνελευθέρων.* V. 741. A: *τῶν ἀνελευθέρων χρηματισμῶν.* VIII. 835. D. IV. 723: *τῶν ἰατρῶν οὓς εἴπομεν ἀνελευθέρους.* VII. 791. D: *ταπεινοὺς καὶ ἀνελευθέρους μισανθρώπους ποιοῦσα.* Gorg. 518. A: *δουλοπρεπεῖς ... καὶ ἀνελευθέρους ... τὰς ἄλλας τέχνας.* Pol. VII. 540. D: *ἀνελευθέρους εἶναι καὶ οὐδενὸς ἀξίας* (*τιμάς*). Legg. V. 728. E. Pol. III. 395. C: *τὰ ... ἀνελεύθερα μήτε ποιεῖν* cet.

ἀνέλπιστος, ὁ ἡ, insperatus. Menex. 242. E: *πόλεμος ... ἀνέλπιστός τε καὶ δεινὸς ἐγένετο.* Apol. 36. A: *οὐκ ἀνέλπιστόν μοι γέγονε τὸ γεγονὸς τοῦτο.* Menex. 243. E.

ἀνελπίστως, *sine spe.* Phil. 36. B: *ἀνελπίστως ἔχει* (*desperat*).

ἀνεμέσητος, *ὁ ἡ*, *a culpa* vel *vituperatione vacuus*; *offensionem non afferens.* Theaet. 175. E: *ᾧ ἀνεμέσητον εὐήθει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι.* Crat. 401. A: *τοῦτο ... ἀνεμέσητον.* Conv. 195. A: *εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν.* Legg. IX. 853. C. Epin. 980. A.

ἀνεμεσήτως, *sine ulla offensione.* Legg. III. 684. E: *καλῶς τε καὶ ἀνεμεσήτως.*

ἀνεμιαῖος, *ον*, *ventosus*, h. e. *vanus*, *irritus* (de ovis "irrita ex quibus nihil gignitur." Plin. X. 58.). Theaet. 151. E: *γόνιμον ἢ ἀνεμιαῖον τυγχάνει ὄν.* 157. D. 161. A: *ἀνεμιαῖόν τε καὶ ψεῦδος.* 210. B: *ἀνεμιαῖα ... γεγενῆσθαι καὶ οὐκ ἄξια τροφῆς.*

ἄνεμος, *ὁ*, *ventus.* Phaed. 77. D: *μὴ ... ὁ ἄνεμος αὐτὴν ... διαφυσᾷ.* Theaet. 152. B: *πνέοντος ἀνέμου τοῦ αὐτοῦ.* Ion. 539. D. (Hom.) Phaed. 58. B: *ὅταν τύχωσιν ἄνεμοι ἀπολαβόντες αὐτούς.* 84. B: *ὑπὸ τῶν ἀνέμων διαφυσηθεῖσα καὶ διαπτομένη* (*ἡ ψυχή*). Polit. 298. D: *ἀνέμων καὶ θαλάττης πέρι.* Conv. 197. C: *νηνεμίαν ἀνέμων* (*δ' ἀνέμοις?*). Pol. II. 397. A: *ψόφους ἀνέμων.* 380. E. Epin. 979. A. Phaed. 112. B: *δεινούς τινας ἀνέμους ... παρέχεται* (*τὸ πνεῦμα*). Alc. II. 149. D. (Hom.) Ax. 370. C.

ἀνέμπτωτος, *non incidens.* Def. 412. C: *ἀνέμπτωτοι ... εἰς λύπας.* 413. A. bis.

ἀνεμῶ, *inflo.* Tim. 83. D: *τούτου ... ἀνεμωθέντος* cet.

ἀνεξέταστος, *ὁ ἡ*, *non excussus* s. *exploratus.* Apol. 38. A: *ὁ ... ἀνεξέταστος βίος οὐ βιωτὸς ἀνθρώπῳ.*

ἀνεπαίσθητος, *ὁ ἡ*, *qui non sentitur.* Locr. 100. B: *ἀνεπαισθήτως* (*κινάσιας*).

ἀνεπιδεής, *ὁ ἡ*, *non indigens.* Legg. XII. 947. E: *αὔξην ... ἀνεπιδεῆ χώματος.*

ἀνεπίληπτος, *ὁ ἡ*, *in reprehensionem non incurrens.* Phil. 43. C: *ὧδ' ἔσται κάλλιον καὶ ἀνεπιληπτότερον τὸ λεγόμενον.*

ἀνεπιλογίστως, *inconsiderate*, *temere.* Ax. 365. D: *συνάπτεις ... ἀνεπιλογίστως τῇ ἀναισθησίᾳ αἴσθησιν.* 369. E.

ἀνεπίπληκτος, *ὁ ἡ*, *non reprehensus* vel *qui non castigatur*; hinc *licentius vivens*, *dissolutus.* Legg. III. 695. B: *τροφῇ ἀνεπιπλήκτῳ τραφέντας.*

ἀνεπιπληξία, *ἡ*, *licentia.* Legg. 695. B: *τρυφῆς μεστοὶ καὶ ἀνεπιπληξίας.*

ἀνεπιστασία, *ἡ*, *inconsiderantia.* Ax. 365. D: *παρὰ τὴν ἀνεπιστασίαν.*

ἀνεπιστημόνως, *inscienter.* Legg. I. 636. E: *ὁ ... ἀνεπιστημόνως ἅμα καὶ ἐκτὸς τῶν καιρῶν ἂν ... ζῶν.*

ἀνεπιστημοσύνη, *ἡ*, *inscientia.* Charm. 170. A: *ἐπιστήμη τε καὶ ἀνεπιστημοσύνη ὑγιεινοῦ ... δικαίου.* Pol. I.

350. A: περὶ πάσης ... ἐπιστήμης τε καὶ ἀνεπιστημοσύνης. Charm. 166. E. 167. C. 169. B. 171. C. 174. E. Theaet. 199. E: ἀνεπιστημοσύνη. Ib. ἀνεπιστημοσύνην. 200. A. B. Pol. X. 598. D. Charm. 172. B. 173. B. Sis. 389. C. Theaet. 200. B: ὅτι τῶν ἐπιστημῶν καὶ ἀνεπιστημοσυνῶν εἰσὶν αὖ ἐπιστῆμαι. Charm. 174. D. Theaet. 199. E: ἀνεπιστημοσύνας (oppos. ἐπιστήμας). **inscitia, imperitia.* Theaet. 157. B: ὑπὸ ξυνηθείας καὶ ἀνεπιστημοσύνης. Pol. VIII. 560. A: δι' ἀνεπιστημοσύνην τροφῆς πατρός.

ἀνεπιστήμων, ὁ ἡ, *insciens, ignarus.* Gorg. 459. B: ἀνεπιστήμων ὢν ὁ ἰατρὸς ἐπιστήμων. Theaet. 208. B. Soph. 233. A. Pol. I. 350. A. Euthyd. 293. D. 297. A. Pol. I. 350. B: ἀνεπιστήμονος. Theaet. 179. B: ἐμοὶ ... τῷ ἀνεπιστήμονι. 202. C: ἀνεπιστήμονα εἶναι περὶ τούτου. Eryx. 403. B: τὸν ἀνεπιστήμονα ἱππικῆς. Legg. III. 690. B. VII. 795. C: μηδὲ ἀνεπιστῆμον ἐᾶν εἶναι. Ax. 370. A: κατὰ τὸ ἀνεπιστῆμον. Polit. 300. D: ἀνεπιστήμονες ὄντες. Euthyd. 294. A. Eryx. 397. E: τοῖς ... μοχθηροῖς καὶ ἀνεπιστήμοσι κακόν. Prot. 350. B: πάντων τούτων ἀνεπιστήμονας ὄντας. De leg. 317. B. bis.

ἀνεπιτήδειος, ὁ ἡ, *haud idoneus* vel *accommodatus; alienus.* Tim. 20. D: εἴτ' ἐπιτήδειος εἴτ' ἀνεπιτήδειός ἐστιν. Legg. VIII. 802. B: τὸ παράπαν ἀνεπιτήδειον. 845. B: τῆς ... ἀνεπιτηδείου κεκτῆσθαι (ὀπώρας). Soph. 219. A: λόγον οὐκ ἀνεπιτήδειον ... πρὸς ὃ βουλόμεθα. Legg. VII. 791. D: ἀνεπιτηδείους ξυνοίκους. VI. 751. B: ἀρχὰς ἀνεπιτηδείους ἐπιστῆσαι.

ἀνεπιτηδείως, *ratione haud idonea.* Legg. VII. 813. B: πρὸς τὸ διαπονεῖν οὐκ ἀνεπιτηδειότερον.

ἀνεπίφθονος, ὁ ἡ, *ab invidia alienus;* neutr. *quod non est invidiae* s. *quod sine ulla invidia fieri* vel *dici potest.* Soph. 243. A: ἀνεπίφθονον ἀποφήνασθαι. Pol. X. 612. B: ἀνεπίφθονόν ἐστι ... τοὺς μισθοὺς ... ἀποδοῦναι.

ἀνερέσθαι, *interrogare, sciscitari.* Conv. 173. B: Σωκράτη ... ἔνια ... ἀνηρόμην. Euth. 13. C: τούτου ἕνεκα καὶ ἀνηρόμην. Apol. 20. A: τοῦτον ... ἀνηρόμην. De leg. 313. A. Ib. εἴ με ὡσαύτως ἀνήρου. Men. 74. C: εἰ περὶ χρώματος ὡσαύτως ἀνήρετο. De leg. 313. C. Polit. 285. C: εἴ τις ἀνέροιτο ἡμᾶς τὴν ... συνουσίαν. Men. 74. B. Phil. 38. C. Legg. VII. 799. C. Charm. 153. C. De leg. 314. A. Ep. VII. 328. D. Gorg. 454. B: ἐὰν ... τοιοῦτόν τί σε ἀνέρωμαι. Phaedr. 275. D: ἐὰν ... ἀνέρῃ τι. Legg. I. 621. B: ἀνερώμεθα ... τουτονὶ τὸν ποιητὴν οὑτωσί πως. Gorg. 455. C: ἀνερέσθαι (v. ἀνέρεσθαι). Phaed. 78. B: τοιόνδε τι ... δεῖ ἡμᾶς ἀνερέσθαι ἑαυτούς. Lys. 211. B. Crat. 421. D: εἴ τις ... ἐκεῖνα ἀνερήσεται (al. ἐρήσεται, v. ἂν ἐρήσεται) τὰ ῥήματα. Men. 85. C: εἰ αὐτόν τις ἀνερήσεται ... τὰ αὐτὰ ταῦτα.

ἀνερεύνητος, ὁ ἡ, *non exploratus*. Hipp. mai. 298. C: ἀνερεύνητα ὄντα. * *qui investigari nequit*. Crat. 421. D: τὰ πρῶτα τῶν ὀνομάτων ἀνερεύνητα (v. ἀνεύρετα) εἶναι.

ἀνερευνῶ, *investigo*, *indago*. Phaed. 63. A: λόγους τινὰς ἀνερευνᾷ. Med. Legg. VII. 816. C: ἀνερευνησάμενον.

ἀνερμάτιστος, ὁ ἡ, *saburra non gravatus*. Theaet. 144. A: ὥσπερ τὰ ἀνερμάτιστα πλοῖα.

ἀνερυθριῶ, *erubesco*. Charm. 158. C: ἀνερυθριάσας.

ἀνέρχομαι, *ascendo*. Pol. VII. 521. C: ἐξ Ἅιδου ... εἰς θεοὺς ἀνελθεῖν. VII. 511. D: διὰ τὸ μὴ ἐπ' ἀρχὴν ἀνελθόντας σκοπεῖν. *redeo. Crat. 422. B: εἰς ταῦτ' ἀνεληλυθέναι. Tim. 69. A: πάλιν ἐπ' ἀρχὴν ἀνέλθωμεν. (Pol. VI. 496. B: pro ἀνέλθοι scribendum ἂν ἔλθοι).

ἀνερωτῶ, *interrogo*, *quaero*. Gorg. 489. D: ἀνερωτῶ. Hipp. min. 364. D. Gorg. 497. B: σμικρὰ ... ἀνερωτᾷ. Phaed. 87. B: εἴ τις ... ἀνερωτῴη. Soph. 247. C: πάλιν ... ἀνερωτῶμεν αὐτούς. Gorg. 453. C: εἴ σοι δοκῶ δικαίως ἀνερωτᾶν σε. Pol. V. 454. C: ἀνερωτᾶν ἡμᾶς αὐτούς. VII. 524. E. Legg. I. 629. A. VII. 792. E. X. 893. A. Apol. 22. D: ὥστε ἐμὲ ἐμαυτὸν ἀνερωτᾶν ὑπὲρ τοῦ χρησμοῦ. Soph. 239. D: ἀνερωτῶν. Phil. 19. E. Tim. 21. E: τὰ παλαιὰ ἀνερωτῶν. Theag. 123. B. Men. 84. D: τὰς τούτου δόξας ἀνερωτῶντα. Phil. 63. C: ἀνερωτῶντες. Theaet. 143. D: τὰ ἐκεῖ ἄν σε ... ἀνηρώτων. Charm. 153. D: αὖθις ἀνηρώτων τὰ τῇδε. Lach. 180. E: αὐτοὺς ἀνηρώτησα. Pass. Gorg. 455. C. D: ὑπ' ἐμοῦ ἀνερωτώμενος νόμισον καὶ ὑπ' ἐκείνων ἀνερωτᾶσθαι. Verb. Phil. 63. C: ἀνερωτητέον.

ἄνεσις, ἡ, *remissio*, *solutio*. Legg. IV. 724. A: σπουδῆς τε πέρι καὶ ἀνέσεως. Pol. I. 349. E: ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν. IX. 590. B: ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τούτου χαλάσει τε καὶ ἀνέσει * *immodica libertas*, *licentia*. Pol. VIII. 561. A: εἰς τὴν τῶν μὴ ἀναγκαίων ... ἡδονῶν ἐλευθέρωσίν τε καὶ ἄνεσιν. Legg. I. 637. C: δεικνὺς τὴν τῶν γυναικῶν παρ' ὑμῖν ἄνεσιν.

ἄνευ, *sine*. Prot. 320. E: ἰσχὺν ἄνευ τάχους. Phaed. 92. C: ἄνευ ἀποδείξεως. Conv. 215. C: ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις. 217. A: ἄνευ ἀκολούθου μόνος. Pol. II. 372. C: ἄνευ ὄψου. III. 393. C: πᾶσα ... ἄνευ μιμήσεως ἡ ποίησις cet. VII. 526. B: ἄνευ οὗ οὐκ ἂν εὕροιεν. X. 610. A. Tim. 40. D. al. innumerab. — ἄνευ ἐμοῦ, *me invito* vel *insciente*. Theag. 122. A: ἵνα μὴ πολλάκις ἄνευ ἐμοῦ συγγενόμενός τῳ διαφθαρῇ. * *praeter*. Critia 112. C: πάντα ... ἄνευ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. * *nulla ratione habita* vel *contra*. Gorg. 518. D: ἅτε ἄνευ τοῦ ὑγιεινοῦ γεγονυῖα. 519. A: ἄνευ ... σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης.

ἄνευκτος, ὁ ἡ, *non precans* vel *precatus*. Alc. II. 143. A: καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις (vers.).

ἀνεύρετος, ὁ ἡ, *non repertus.* Legg. IX. 874. A: *ἐὰν ..., μὴ ἀμελῶς ζητοῦσιν ἀνεύρετος γίγνηται.*

ἀνευρίσκω, *reperio, invenio, indago.* Phil. 57. B: *ἄλλην τέχνην οὖσαν ἀνευρίσκει.* Polit. 305. C: *τὴν τῶν δικαστῶν ... ῥώμην ἀνευρίσκομεν οὐ βασιλικὴν οὖσαν.* Legg. II. 670. C. III. 697. C. VI. 752. E. Epin. 979. D. Legg. III. 697. E: *ἀνευρίσκουσι.* VII. 794. A. Euthyd. 290. C. Legg. III. 693. A: *ἵνα τὰς αἰτίας αὐτῶν ἀναζητοῦντες ἀνευρίσκωμεν.* Phaedr. 252. E: *ἀνευρίσκειν τὴν τοῦ σφετέρου θεοῦ φύσιν.* Legg. III. 688. D. XII. 945. C. Phaedr. 277. C: *ἀνευρίσκων.* Phaed. 76. E: *ἀνευρίσκοντες ἡμετέραν οὖσαν.* Men. 72. A: *εἰ μίαν ζητῶν ἀρετὴν σμῆνός τι ἀνεύρηκα ἀρετῶν.* Legg. III. 690. D: *στάσεων πηγήν τινα ἀνευρήκαμεν.* X. 891. C. Soph. 223. A: *τὸν ... σοφιστήν μοι δοκοῦμεν ἀνευρηκέναι.* 253. C. Conv. 197. A: *τοξικὴν ... Ἀπόλλων ἀνεῦρε.* Lys. 204. E: *ὡς γενναῖον ... τοῦτον τὸν ἔρωτα ... ἀνεῦρες.* Legg. XII. 954. E: *ὅταν ἀνεύρῃ που.* Tim. 54. B: *ἀνευρόντι.* 22. A: *οὔτε αὐτὸν οὔτε ἄλλον ... εἰδότα ... ἀνευρεῖν.* Men. 74. A: *τὴν ... μίαν ... οὐ δυνάμεθα ἀνευρεῖν.* 81. D. Polit. 258. C. Phil. 16. B. Tim. 47. B. Demod. 285. C. Ep. VII. 341. E. Tim. 24. A: *πολλὰ ... παραδείγματα ... ἀνευρήσεις.* Legg. I. 626. A. Lach. 200. A. Polit. 258. C: *ἀνευρήσει.* Soph. 253. E: *τὸν ... φιλόσοφον ... ἀνευρήσομεν.* Phil. 46. C. Legg. I. 635. E. VII. 801. C. 821. B. Phaed. 100. B: *τὴν αἰτίαν ἀνευρήσειν.* Pass. Crat. 401. C: *οὐκ ἧττον ἀνευρίσκεται ὃ ἕκαστον βούλεται.* Legg. III. 677. C: *καινὸν ἀνευρίσκετο.* 685. D: *ἡ τοῦ στρατοπέδου ... κατασκευὴ ... καλῶς ἐδόκει ἀνευρημένη.* Phil. 16. C: *ὅσα ... ἀνευρέθη* (v. *ἂν εὑρεθῇ*) *πώποτε.* Tim. 63. E: *πάντως διάφορα πρὸς ἄλληλα ἀνευρεθήσεται* (v. *ἂν εὑρεθήσεται*) *γιγνόμενα καὶ ὄντα.* Med. Men. 84. C: *ὅτι καὶ ἀνευρήσει ζητῶν μετ' ἐμοῦ.* **invenio,* h. e. *excogito.* Legg. II. 664. A: *ὥστε οὐδὲν ἄλλο αὐτὸν δεῖ σκοποῦντα ἀνευρίσκειν.* Charm. 160. A: *ἀνευρίσκων.* Soph. 251. C: *πάσσοφον* (v. *πάνσοφον*) ... *τοῦτ' αὐτὸ ἀνευρηκέναι.* Phaedr. 236. E: *ὡς εὖ ἀνεῦρες τὴν ἀνάγκην* cet. 267. B: *οἳ ... ἄπειρα μήκη περὶ πάντων ἀνεῦρον.* 273. C: *ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν.* — Verb. Polit. 294. C: *ἀνευρετέον τούτου τὴν αἰτίαν.*

ἀνευφημῶ, *eiulo, lamentor.* Phaed. 60. A: *ἀνευφήμησε* cet.

ἀνεύχομαι, *preces retracto* s. *revoco.* Alc. II. 148. B: *ἀνευχόμενος ἅττ' ἂν τὸ πρῶτον εὔξηται.* 142. D: *ἀνευχόμενοι ἅττ' ἂν τὸ πρῶτον εὔξωνται.*

ἀνέχω et *ἀνίσχω,* *me attollo,* h. e. *orior.* Legg. XII. 951. D: *μέχριπερ ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ.* Conv. 220. D: *ἥλιος ἀνέσχεν.* **tueor.* Pol. II. 363. B: *ὅστε ... εὐδικίας ἀνέχῃσι* (Hom.). Med. *sustineo, tolero, fero,* (c. accus., genit. et

part. et simpl. part.); *admitto, permitto, sino.* Polit. 270. C: μεταβολὰς ... ὅτι χαλεπῶς ἀνέχεται. Pol. VIII. 564. D: οὐκ ἀνέχεται τοῦ ἄλλα λέγοντος. Legg. IV. 708. C: νόμους ... ἑτέρους ... οὐκ εὐπετῶς ἀνέχεται. Ax. 369. E: τὰ ... παθήματα σοφισμάτων οὐκ ἀνέχεται. Prot. 323. A: ἅπαντος ἀνδρὸς ἀνέχονται. 322. E. Hipp. mai. 285. C. Pol. IX. 579. A: οἱ μὴ ἀνέχοιντο εἴ τις ἄλλος ἀξιοῖ. Phaed. 109. E: εἰ ἡ φύσις ἱκανὴ εἴη ἀνέχεσθαι θεωροῦσα. Pol. V. 480: αὐτὸ ... τὸ καλὸν οὐκ ἀνέχεσθαι ὥς τι ὄν. VIII. 563. D. X. 621. C: πάντα ... κακὰ ἀνέχεσθαι. Apol. 31. B: ἀνέχεσθαι τῶν οἰκείων ἀμελουμένων. Legg. I. 634. E. Hipp. mai. 285. C. Lys. 204. D. Ep. VII. 326. D. Pol. V. 479. A: οὐδαμῇ ἀνεχόμενος ἄν τις cet. Legg. I. 629. E: ὡς οὐδαμῶς τοὺς τοιούτους ἀνεχόμενος οἳ μὴ cet. Charm. 162. D: ὁ δ᾽ οὐκ ἠνέσχετο. Euthyd. 278. E: ἀνάσχεσθον ... ἀκούοντες. Pol. II. 367. D: τῶν ... ἄλλων ἀνασχοίμην ἂν οὕτως ἐπαινούντων. VII. 518. C: ἕως ἂν ... δυνατὴ γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη (ἡ ψυχή). Gorg. 491. A: ἦ οὔτε ἐμοῦ ὑποβάλλοντος ἀνέξει ...; Theaet. 161. A: ἦ καὶ ἀνέξει ἐλεγχόμενον ὁρῶν; Pol. X. 613. C: ἀνέξει ... λέγοντος ἐμοῦ cet. Ib. E. Phaedr. 239. A: οὔτε ... κρείττω οὔτε ἰσούμενον ... ἐραστὴς παιδικὰ ἀνέξεται. Pol. VI. 493. E. Phil. 13. B: ἀνέξεσθαί σου λέγοντος.

ἀνεψιός, ὁ, *consobrinus.* Charm. 155. A: ἐπιτρόπου ... ἅμα καὶ ἀνεψιοῦ ὄντος. Gorg. 471. B: ἀνεψιὸν αὐτοῦ. Charm. 154. B: ἐμὸν ... ἀνεψιόν. Lys. 206. D. Legg. XI. 929. B: τοὺς αὐτοῦ ξυγγενεῖς μέχρι ἀνεψιῶν. VI. 766. C: μέχρι ἀνεψιῶν παίδων. IX. 877. D. 878. D.

ἀνεψιότης, ἡ, *consobrinorum cognatio.* Legg. IX. 871. B: τῶν ἐντὸς ἀνεψιότητος.

ἄνηβος, ὁ ἡ, *nondum puber.* Legg. VIII. 833. C: κόραις ... ἀνήβοις.

ἀνηβῶ, *reviresco.* Legg. II. 666. B: ὥστ᾽ ἀνηβᾶν ἡμᾶς.

ἀνήκεστος, ὁ ἡ, *insanabilis.* Pol. X. 619. A: ἀνήκεστα κακά.

ἀνήκοος, ὁ ἡ, *qui non audit* vel *audivit* s. *comperit.* Phaedr. 243. E: ἀνήκοος ὤν. 259. B. 261. C: τῶν ... Παλαμήδους ἀνήκοος γέγονας. Alc. II. 841. D: οὐκ ἀνήκοον εἶναι ἔνια ... γεγενημένα.

ἀνηκουστία, ἡ, *recusatio audientiae.* Legg. II. 671. B: παῤῥησίας ἐμπίπλαται καὶ ἀνηκουστίας. VI. 782. E.

ἀνήκω, *redeo.* Theaet. 196. B: εἰς τοὺς πρώτους πάλιν ἀνήκει λόγους.

ἀνηλεῶς, *sine misericordia, crudeliter.* Legg. III. 697. D: ἐχθρῶς τε καὶ ἀνηλεῶς (v. ἀνελεῶς) μισοῦντες.

ἀνήνυτος, ὁ ἡ, *qui perfici* vel *ad finem perduci non potest, infinitus* (vern. *endlos*); hinc in malo *perpetuus, insana-*

bilis. Ax. 371. E: *Σισύφου πέτρος ἀνήνυτος.* Gorg. 507. E: *ἀνήνυτον κακόν.* Legg. IV. 714. A: *ἀνηνύτῳ καὶ ἀπλήστῳ κακῷ νοσήματι ξυνεχομένην (ψυχήν).* **irritus.* Legg. V. 735. B: *ὡς μάταιος ἂν ὁ πόνος εἴη καὶ ἀνήνυτος* (vern. *eitle* und *vergebliche Mühe*). Phaed. 84. A: *ἀνήνυτον ἔργον πράττειν.* Soph. 264. B. Pol. VII. 531. A: *ἀνήνυτα ... πονοῦσι.* Legg. VI. 780. D: *μύρια ἕτερα τοιαῦτα ἀνήνυτα ποιοῦντα (πονοῦντα?) δρᾶν.* IX. 936. C: *εὐχαῖς βίον ἀνηνύτοις ξυλλεγόμενος.*

ἀνήρ, ὁ, *vir,* (de sexu) *mas.* Conv. 191. C: *εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύχοι.* Legg. X. 910: *ἀνὴρ ἢ καὶ γυνή.* Pol. X. 605. E: *ὡς τοῦτο μὲν ἀνδρὸς ὄν, ἐκεῖνο δὲ γυναικός.* Conv. 191. B: *εἴτε γυναικὸς ... ἐντύχοι ἡμίσει ... εἴτ' ἀνδρός.* Critia 113. D: *εἰς ἀνδρὸς ὥραν* (*in aetatem viro maturam*) *ἡκούσης τῆς κόρης.* Legg. XII. 944. D. E. Conv. 193. C: *καθ' ἁπάντων καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.* 191. D. Tim. 76. D: *ὡς ... ἐξ ἀνδρῶν γυναῖκες ... γενήσοιτο.* Conv. 191. E: *τοῖς ἀνδράσι.* Ib. *φιλοῦσι τοὺς ἄνδρας* al. **vir* (de aetate), *adultus.* Prot. 309. A: *ἀνὴρ μέντοι ... καὶ πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος.* Pol. VIII. 549. E: *ἐπειδὰν ανὴρ γένηται.* Legg. IX. 877. C: *ἐὰν μὲν υἱεῖς ἢ θυγατέρες αὐτοῖς ὦσι παῖδες ἔτι ... ἐὰν δὲ ἄνδρες* cet. E: *τῶν ἀνδρῶν ἄπαις.* **vir,* h. e. *maritus.* Pol. VIII. 549. D: *ὅτι οὐ τῶν ἀρχόντων αὐτῇ ὁ ἀνήρ ἐστι.* Legg. IX. 877. C: *ἢ ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα.* Conv. 179. B: *ἐθελήσασα ὑπὲρ τοῦ αὑτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν.* Alc. I. 126. E: *γυνὴ ἀνδρί.* Legg. IX. 877. C: *γυνὴ ... ἄνδρα ἑαυτῆς.* **vir* dicitur *qui viribus, virtute, dignitate,* al. *excellit* (genus enim virile praestantius. Tim. 42. A: *τὸ κρεῖττον ... γένος ... ὃ καὶ ἔπειτα κεκλήσοιτο ἀνήρ.* Cf. Conv. 181. C.). Phaedr. 239. B: *ὅθεν ἂν μάλιστα ἀνὴρ γίγνοιτο.* Pol. VIII. 550. A: *ἀνὴρ μᾶλλον ἔσται τοῦ πατρός.* Lach. 188. C: *ὡς ἀληθῶς ὄντος ἀνδρός.* Pol. II. 359. B: *τὸν δυνάμενον αὐτὸ (τὸ ἀδικεῖν) ποιεῖν καὶ ὡς ἀληθῶς ἄνδρα.* Conv. 192. A: *καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνοι ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικὰ ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι.* Menex. 247. E: *παρέχοντας αὐτοὺς φαινομένους τῷ ὄντι πατέρας ὄντας ἄνδρας ἀνδρῶν.* al. *nomini adiunctum conditionem, statum, professionem, studium, al. indicat. Phaed. 95. C: *φιλόσοφος ἀνήρ* (vern. *ein Philosoph*). 115. A: *φαίη ἂν ἀνὴρ τραγικός* (*ein Tragiker*). Theaet. 165. D: *πελταστικὸς ἀνήρ.* Pol. VIII. 554. A: *θησαυροποιὸς ἀνήρ.* Ax. 371. A: *ἀνὴρ μάγος.* Pol. I. 349. E: *μουσικὸς ἀνὴρ ... μουσικοῦ ἀνδρός.* Phaed. 64. D: *φιλοσόφου ἀνδρός.* 84. A: *ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου.* Pol. X. 620. B: *ἀθλητοῦ ἀνδρός.* Prot. 312. C: *ἀνδρὶ ... σοφιστῇ.* Pol. VII. 522. E: *πολεμικῷ ἀνδρί.* Ion. 540. D: *ἀνδρὶ ... στρατηγῷ.* Phaedr. 259. B: *φιλόμουσον ἄνδρα.* Gorg. 456. B: *ῥητορικὸν ἄνδρα.* Soph. 216. A: *μάλα ... ἄνδρα φιλόσοφον.* Pol. VIII. 545. C: *ἄνδρα ὀλιγαρ-*

χικόν ... δημοκρατικόν. Critia 118. E: ἄνδρα ἡγεμόνα. Tim. 19. E: φιλοσόφων ἀνδρῶν ... καὶ πολιτικῶν. Theag. 126. D. al. *substantivis et adiectivis apponitur ita ut eorum significationem urbane quodammodo efferat vel simplici pron. infinito (vern. *ein*, v. c. *ein Weiser*) exprimi possit. Prot. 309. A: καλὸς ... ἐφαίνετο ἀνὴρ ἔτι (int. Alkibiades). 316. A: πάσσοφος (v. πάνσοφος) γάρ μοι δοκεῖ ἀνὴρ (Bekk. et Stallb. ἁνὴρ) εἶναι καὶ θεῖος (int. Prodikos). 341. A: ὅτι σοφὸς καὶ δεινός ἐστιν ἀνήρ (int. Protagoras). Phaedr. 267. A: σοφὸς γὰρ ἀνήρ (int. Euenos). C: δεινὸς ἀνὴρ γέγονε. Phaed. 58. E: εὐδαίμων γάρ μοι ἀνὴρ (sic Mss. praestantissimi, non ἁνὴρ) ἐφαίνετο (int. Sokrates). Theaet. 162. A: φίλος ἀνήρ (vern. *er ist mein Freund* vel *ein Freund von mir*). 165. B: ἀνέκπληκτος ἀνήρ. 195. B: ἀνὴρ ἀδολέσχης. Soph. 236. D: θαυμαστὸς ἀνὴρ καὶ κατιδεῖν παγχάλεπος (int. *est sophistes*). Pol. I. 331. E: σοφὸς γὰρ καὶ θεῖος ἀνήρ (int. *est Simonides*). Lys. 204. A: οὐ φαῦλός γε ἀνήρ, ἀλλ' ἱκανὸς σοφιστής. Similiter Eryx. 400. B: ἀνὴρ Λακωνικός (vern. *ein Lakoner*). E: Σκύθης ἀνήρ. Ep. VII. 333. D: ἦλθον Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγώ. Phaed. 58. E: ἀνδρὸς ἐπιτηδείου. Gorg. 526. C: ἀνδρός ἰδιώτου. Pol. I. 331. C: παρά φίλου ἀνδρός. 335. E: παρὰ τοῦ δικαίου ἀνδρός. Legg. VIII. 846. D: ἀνδρὸς ἐπιχωρίου. Menex. 247. D: θνητῷ ἀνδρί. Prot. 316. C: ξένον ... ἄνδρα. Gorg. 470. C: φίλον ἄνδρα. Phaedr. 266. C: βασιλικοὶ μὲν ἄνδρες, οὐ μὲν δὴ ἐπιστήμονές γε ὧν ἐρωτᾷς. Prot. 316. D: τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν. Theag. 126. D: τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ep. VII. 331. C: ἑταίρων ἀνδρῶν. *in univers. pronominis infiniti (vern. *einer*, *man*; ἀνήρ est enim germ. *Mann* et *man*) partes agit. Phaed. 114. D: ἄνδρα ὅστις (vern. *einer der* vel *wenn man*) ... εἴασε χαίρειν. Conv. 178. D: ἄνδρα ὅστις ἐρᾷ. al. Sic praecipue cum participio iungitur. Phaedr. 239. C: ἀνὴρ ἔχων ἔρωτα. 249. C. Phaed. 63. E: ἀνὴρ ... ἐν φιλοσοφίᾳ διατρίψας. 76. B: ἀνὴρ ἐπιστάμενος (*ein Wissender*). Gorg. 484. A: φύσιν ἱκανὴν ... ἔχων ἀνήρ. Conv. 179. A: ἐρῶν ... ἀνήρ (*ein Liebender*). Lach. 188. C: ὅταν ... ἀκούω ἀνδρὸς περὶ ἀρετῆς διαλεγομένου. Phaedr. 268. D: ἐντυχὼν ἀνδρὶ οἰομένῳ ἁρμονικῷ εἶναι. Lach. 200. A: ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι. Phaed. 114. D: νοῦν ἔχοντι ἀνδρί. Pol. I. 331. B. Polit. 359. A: βασιλεύοντι χώρας ἀνδρί. Conv. 214. C: μεθύοντα ἄνδρα. al. Etiam absolute: Pol. VIII. 565. E: βίον ἀνδρὸς ἀφανίζων. Legg. XII. 943. D: πᾶσαν ἐπιφέροντα δίκην ἀνδρί. Lach. 182. C: πολλοῦ ἄξια ἀνδρὶ μαθεῖν. *Etiam pronominis οὗτος vim auget vel contemtionis significationem quandam addit. Gorg. 467. B: οὗτος ἀνήρ (vern. *der da*). 489. B: οὑτοσὶ ἀνὴρ οὐ παύσεται φλυαρῶν. 505. C: οὗτος ἀνὴρ οὐχ ὑπομένει cet. Ax. 366. C: ἀνὴρ οὗτος. *ἀνήρ, ut ἄνθρωπος (ap. Latin. *homo*) pronominis personalis (vern. *er*) instar ponitur. Soph.

216. B: *καί μοι δοκεῖ θεὸς μὲν ἀνὴρ* (Bekk. libris invitis dedit *ἁνὴρ*) *οὐδαμῶς εἶναι, θεῖος μήν.* Pol. X. 595. C: *ἀλλ' οὐ γὰρ πρό γε τῆς ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ* (vern. *er*, int. Homer). Euthyd. 283. B: *θαυμαστὸν ... τινα ... ἀνὴρ* (Bekk. *ἁνὴρ*) *κατῆρχε λόγον.* In casibus obliquis (nonnunquam etiam in nominativo: Phaed. 57. A: *ἅττα εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρὸ τοῦ θανάτου*) articulus accedit. Lach. 179. E: *ἐλθεῖν ἐπὶ θέαν τἀνδρός.* 181. A. 179. E. Gorg. 470. D: *οὐ γάρ πω συγγέγονα τῷ ἀνδρί* (vern. *ihm*). Phaed. 58. C: *τίνες οἱ παραγενόμενοι ... τῷ ἀνδρί;* Hipp. mai. 288. D: *ἀποκριτέον τῷ ἀνδρί* (*ihm*). 300. A: *τὸν ἄνδρα ταῦτα λέγοντα* (*einen* vel *den der dieses sagt*). Euthyd. 272. B: *τοῖν ἀνδροῖν* (*ihnen*) *παραδοῦναι ἐμαυτόν.* 288. C: *μὴ ἀφιώμεθα τοῖν ἀνδροῖν.* al. Etiam sine artic. in casibus obliquis ponitur (ita ut lenem irrisionis vel vituperationis significationem habeat. Cf. Sophocl. Ai. 59. 1135. Annott. in Prot. p. 47.). Theaet. 155. D: *ἐάν σοι ἀνδρὸς* (Protagorae), *μᾶλλον δὲ ἀνδρῶν ὀνομαστῶν τῆς διανοίας τὴν ἀλήθειαν ... συνεξερευνήσομαι.* Phaed. 98. B: *ὁρῶ ἄνδρα* (*ihn*, int. Anaxagoras) *τῷ ... νῷ οὐδὲν χρώμενον.* Cum *τις* ponitur. Legg. VIII. 839. B: *τάχα ... τις ... ἀνὴρ σφοδρὸς καὶ νέος.* *Pronominis vim habet bis positum (vern. *der eine dem andern*). Soph. 221. D: *τἀνδρὸς τὸν ἄνδρα ὄντα ξυγγενῆ.* Legg. I. 626. C: *πρὸς ἄνδρα ἀνδρὶ ἑνὶ πρὸς ἕνα.* al. *cum v. *πᾶς* est vern. *jederman* vel *jeder.* Sic *πᾶς ἀνήρ* Legg. VI. 736. C. D. IX. 854. C. 856. C. De leg. 320. E. Ep. VII. 344. B: *πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος.* Gorg. 500. A: *παντὸς ἀνδρός ἐστιν* cet. Tim. 75. C. Ion. 532. E. Pol. I. 331. B: *παντὶ ἀνδρί.* Euth. 3. D. Legg. V. 738. E: *πάντα ἄνδρα.* V. 732. C. VI. 781. E. (*πάντ' ἄνδρα*). VIII. 831. D. IX. 854. C. 864. A. XI. 916. D. XII. 943. D. Menex. 246. B. Euthyd. 306. C. 282. A: *ἅπαντα ἄνδρα.* Ep. VII. 343. C. 336. E: *πάντα τινὰ ἄνδρα.* al.

ἀνθαιροῦμαι, *alicuius loco creo.* Legg. VI. 765. D: *ἄλλους ἀνθαιρεῖσθαι.* 767. D: *ἕτερον ἀνθαιρεῖσθαι.*

ἀνθαμιλλῶμαι, *certo, aemulor.* Legg. VII. 731. A: *τοὺς δ' ἀνθαμιλλωμένους εἰς ἀθυμίαν καθίστησι.*

ἀνθάπτομαι, *attingo, tracto.* Pol. VII. 525. C: *ἐπὶ λογιστικὴν ἰέναι καὶ ἀνθάπτεσθαι αὐτῆς μὴ ἰδιωτικῶς.* Ep. VII. 328. C: *ἔργου ... ἀνθάψασθαι.*

ἀνθέλκω, *retraho.* Pol. IV. 439. B: *εἴ ποτέ τι αὐτὴν* (*τὴν ψυχὴν*) *ἀνθέλκει διψῶσαν.* *traho, rapio, ita ut alteri renitar.* Legg. I. 644. E: *ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν ἐναντίαι οὖσαι ἐπ' ἐναντίας πράξεις.* Ib. *ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις νεύροις.* Pass. *adducor ut aliter sentiam.* Ax. 372. A: *λόγῳ ἀνθελκόμενος.*

ἄνθεξις, *ἡ*, *mutuus complexus.* Ep. VI. 323. B: *ταῖς ἀνθέξεσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας ξυμπλοκήν.*

ἄνθη, ἡ, *flos.* Phaedr. 230. B: ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης.

ἄνθησις, ἡ, *splendor.* Reponendum arbitramur Gorg. 465. B. ἀνθήσει pro αἰσθήσει (v. Annott. p. 140.).

ἀνθίστημι, *oppono.* Legg. VIII. 834. A: πελταστικὴν ... ἀντιστήσαντες ... τῇ τοῦ παγκρατίου μάχῃ. Aor. 2. et med. *resisto.* Legg. VII. 806. B: ὡς πορθουμένης αὐταῖς τῆς πατρίδος γενναίως ἀντιστάσας. Conv. 196. D: εἴς γε ἀνδρείαν Ἔρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται. **luctor.* Legg. V. 732. C: οἷον πρὸς ὑψηλὰ καὶ ἀνάντη δαιμόνων ἀνθισταμένων τισὶ πράξεσιν.

ἄνθος, τό, *flos.* Critia 115. A: εἴτε ἀνθῶν εἴτε καρπῶν. Ax. 371. C: λειμῶνες ἄνθεσι ποικίλοις ἐαριζόμενοι. Phaed. 110. D: δένδρα τε καὶ ἄνθη. Conv. 196. A: ἡ κατ' ἄνθη δίαιτα. **flos*, h. e. *iuvenilis pulchritudo.* Pol. X. 601. B: ὅταν αὐτὰ (τὰ πρόςωπα) τὸ ἄνθος προλίπῃ. Conv. 183. E: ἅμα ... τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι. 210. C: ἐὰν ... καὶ σμικρὸν ἄνθος ἔχῃ. **color.* Pol. VIII. 557. C: ἱμάτιον ποικίλον πᾶσιν ἄνθεσι πεποικιλμένον. **color purpureus.* Pol. IV. 429. D: ὅπως δέξεται ... τὸ ἄνθος.

ἀνθρώπειος, α, ον, *humanus* (neutr. *quod in hominem cadit*, *hominis proprium est*, *homini solet contingere*, al.). Pol. I. 335. C: ἡ δικαιοσύνη οὐκ ἀνθρωπεία ἀρετή; Legg. IV. 713. C: ἀνθρωπεία φύσις. Prot. 344. C: ἀδύνατον καὶ οὐκ ἀνθρώπειον. Pol. VI. 492. E: ἀνθρώπειον (ἦθος). Menex. 238. A: τὸ ἀνθρώπειον γένος. Legg. V. 732. E: ἔστι ... φύσει ἀνθρώπειον μάλιστα ἡδοναί cet. Alc. I. 103. A: τὸ ... αἴτιον ... οὐκ ἀνθρώπειον (sic Clark. al. pro ἀνθρώπινον), ἀλλά τι δαιμόνιον ἐναντίωμα. Pol. III. 416. E: τοῦ ἀνθρωπείου (χρυσίου καὶ ἀργυρίου, opp. θεῖον). Conv. 212. B: τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει. 189. D: τῷ ἀνθρωπείῳ γένει. Crat. 438. C: μείζω τινὰ δύναμιν ἢ ἀνθρωπείαν. Pol. I. 335. C. Menex. 237. E. Lach. 200. B: ὡς ἀληθῶς ἀνθρώπειον πρᾶγμα ἐργάζεσθαι. Soph. 266. A: δύο ... τὰ πρὸς ἡμῶν, ἀνθρώπεια, δύο ... τὰ πρὸς θεῶν, θεῖα. Crit. 46. E: ὅσα γε τὰ ἀνθρώπεια. Gorg. 484. D: τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν τῶν ἀνθρωπείων. Prot. 352. D. Ax. 367. B. Conv. 187. E: καὶ τοῖς ἀνθρωπείοις καὶ τοῖς θείοις. Phaed. 89. E: ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τἀνθρώπεια. Pol. VI. 501. C. VII. 517. D: ὑπὸ θείων ... θεωριῶν εἰς τὰ ἀνθρώπειά τις ἐλθών. Apol. 27. B. al.

ἀνθρωπικός, ή, όν, *humanus.* Soph. 268. D: οὐ θεῖον, ἀλλ' ἀνθρωπικόν (Heind. corrig. ἀνθρώπινον).

ἀνθρώπινος, η, ον, *humanus.* Phaedr. 249. B: ἀνθρωπίνη ψυχή. 256. B. Theaet. 149. C: ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἀσθενεστέρα ἢ cet. Tim. 90. C: καθ' ὅσον ... ἀνθρωπίνη φύσις ἀθανασίας ἐνδέχεται. Legg. V. 737. B: οὐκ ἀνθρώπινος ἂν εἴη ... ἀμαθία (*non humana*, h. e. *incre-*

dibilis vel *extrema*). Apol. 20. D: ἀνθρωπίνη σοφία. Legg. II. 673. D: τὸ ἀνθρώπινον (ζῶον). Phaedr. 246. A: ἀνθρωπίνης τε καὶ ἐλάττονος (διηγήσεως). Polit. 268. A. C. 274. E. 276. B. Theaet. 175. C: βασιλείας πέρι καὶ ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας. Tim. 77. A. Legg. IX. 854. A. Ep. VII. 322. E. Pol. VI. 486. A: τοῦ ὅλου παντὸς ... θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου. Phaed. 73. A. ἐν τῷδε τῷ ἀνθρωπίνῳ εἴδει. 80. B: τῷ ... ἀνθρωπίνῳ καὶ θνητῷ cet. Pol. V. 473. D. Polit. 274. D: τὸν ἀνθρώπινον βίον. 276. D. Phaed. 107. A: τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθενείαν ἀτιμάζων. Soph. 229. A: κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην δόξαν. Phil. 62. A. Conv. 189. D. 191. D. Tim. 29. D. al. Phaed. 82. B: εἰς ... τὸ ἀνθρώπινον γένος. Polit. 262. C. 263. C. 266. E. Soph. 266: οἷον ὄναρ ἀνθρώπινον ἐγρηγορόσιν. Theaet. 170. B: πάντα ... τἀνθρώπινα. Polit. 279. C. Ep. VII. 350. E: ὅσα γε δὴ τἀνθρώπινα. Phaedr. 249. D: τῶν ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων. 265. A. 274. C. Phaed. 68. A: ἀνθρωπίνων ... παιδικῶν. 84. B. Pol. II. 365. D. X. 606. E. Phaedr. 259. D: περὶ ... λόγους οὖσα θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους. Polit. 310. A. Parm. 134. E: οὔτε γιγνώσκουσι τὰ ἀνθρώπινα πράγματα θεοὶ ὄντες. Conv. 186. B: κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα. Critia 107. D. Crat. 392. B: ὁ δὲ Σκαμάνδριος ... ἀνθρωπινώτερον διασκέψασθαι.

ἀνθρωπίσκος, ὁ, *homunculus*. Pol. VI. 495. C: ἄλλοι ἀνθρωπίσκοι ... ἐκπηδῶσιν εἰς τὴν φιλοσοφίαν. Phaedr. 243. A: εἰ ἀνθρωπίσκους τινὰς ἐξαπατήσαντε εὐδοκιμήσετον ἐν αὐτοῖς.

ἀνθρωποθηρία, ἡ, *hominum venatio* vel *captura*. Soph. 223. B: ἀνθρωποθηρίας.

ἀνθρωπονομικός, ή, όν, *ad homines pascendos pertinens*; unde ἡ ἀνθρωπονομική *hominum pastio*. Polit. 266. E: τῆς ἀνθρωπονομικῆς δηλωθείσης τέχνης. 267. C: μέρος ἀνθρωπονομικόν.

ἄνθρωπος, ὁ, *homo*. Crat. 399. C: μόνον τῶν θηρίων ... ὁ ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὠνομάσθη ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε. Ib. ὁ ἄνθρωπος ... ἀναθρεῖ καὶ λογίζεται τοῦτο ὃ ὄπωπεν. Def. 415. A: ἄνθρωπος ζῶον ἄπτερον, δίπουν cet. Legg. VI. 765. E: ἄνθρωπος ... θειότατον ἡμερώτατόν τε ζῶον γίγνεσθαι φιλεῖ. X. 902. B: θεοσεβέστατον ... πάντων ζώων ἄνθρωπος. VII. 803. C: ἄνθρωπον ... θεοῦ τι παίγνιον εἶναι μεμηχανημένον. Ax. 365. E: τὸ ὑπολειφθὲν σῶμα ... οὐκ ἔστιν ὁ ἄνθρωπος· ἡμεῖς ... ἐσμὲν ψυχή. Polit. 271. E: καθάπερ νῦν ἄνθρωποι, ζῶον ὂν ἕτερον θειότερον, ἄλλα γένη φαυλότερα αὐτῶν νομεύουσι. Phaed. 62. B: ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἓν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι. *ἄνθρωπος tam cum articulo quam sine articulo homines universe indicat. Prot. 321. τὴν ... σοφίαν ἄνθρω-

πος ταύτῃ ἔσχε. 322. A: ἐπειδὴ ... ὁ ἄνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας. Pol. X. 603. C: ἐν ἅπασι τούτοις ὁμονοητικῶς ἄνθρωπος διάκειται. 619. B: οὕτω ... εὐδαιμονέστατος γίγνεται ἄνθρωπος. Prot. 321. D: ἥντινα σωτηρίαν τῷ ἀνθρώπῳ εὕροι. Ib. δωρεῖται ἀνθρώπῳ. E: δίδωσιν ἀνθρώπῳ. Pol. X. 618. B: ἔνθα δὴ ... ὁ πᾶς κίνδυνος ἀνθρώπῳ. Prot. 321. C: ἐν ᾗ ἔδει καὶ ἄνθρωπον ἐξιέναι ἐκ γῆς εἰς φῶς. Conv. 189. C: ἐμοὶ ... δοκοῦσιν ἄνθρωποι ... οὐκ ᾐσθῆσθαι. Prot. 322. C: τίνα ... τρόπον δοίη δίκην ... ἀνθρώποις. Ib. δίκην οὕτω θῶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις. Ib. ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ cet. 317. B: παιδεύειν ἀνθρώπους. Ib. τοὺς ἀνθρώπους. Hinc etiam pronomine infinito (vern. *einer* vel *man*) exprimi potest. Prot. 355. A: ὅτι πολλάκις γιγνώσκων τὰ κακὰ ἄνθρωπος... ὅμως πράττει αὐτά. E: ἄνθρωπος πράττει cet. Gorg. 500. C: καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχων ἄνθρωπος. Theaet. 184. B: τῷ καὶ λευκὰ καὶ μέλανα ὁρᾷ ἄνθρωπος; Prot. 356. E: ἆρ' ἂν ὁμολογοῖεν ἄνθρωποι cet. *in vulgaribus dicitur hominibus (vern. *der Mensch*, plur. *die Leute*) vel ita ut contemtionis adiuncta sit significatio. Prot. 314. E: μόγις ... ἡμῖν ἄνθρωπος (ianitor) ἀνέῳξε τὴν θύραν. Phaedr. 268. C: μαίνεται ἄνθρωπος. Phaed. 117. E: οὕτω γὰρ ἐκέλευεν ὁ ἄνθρωπος. Ib. A: ἰδὼν ... τὸν ἄνθρωπον. Conv. 220. C: ἄνθρωποι (milites) ᾐσθάνοντο. 221. A: ἐσκεδασμένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων. Gorg. 518. C: διακόνους μοι λέγεις καὶ ἐπιθυμιῶν παρασκευαστὰς ἀνθρώπους. Etiam bono vel honorifico sensu frequentatur. Phaed. 116. D: ὡς ἀστεῖος ... ὁ ἄνθρωπος. Prot. 317. A: τῶν ἀνθρώπων τοὺς δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι πράττειν. al. Vocat. ἄνθρωπε et ὦ ἄνθρωπε appellantis est, nonnunquam etiam leniter increpantis (ut vern. *Mensch*). Prot. 330. D: εὐφήμει ... ὦ ἄνθρωπε. Gorg. 452. B: σὺ δὲ ... τίς εἶ, ὦ ἄνθρωπε; 518. C: ἄνθρωπε, ἐπαΐεις οὐδὲν περὶ γυμναστικῆς. Prot. 314. D: ὦ ἄνθρωποι, οὐκ ἀκηκόατε ὅτι cet. *ἄνθρωπος ponitur ita ut quod humanae imbecillitati concessum sit, igitur quod fieri possit indicet (vern. *menschenmöglich*). Pol. V. 467. C: αὐτῶν οἱ πατέρες, ὅσα ἄνθρωποι, οὐκ ἀμαθεῖς ἔσονται. Hinc genit. ἀνθρώπων (i. q. πάντων ἀνθρώπων ap. Herodot. IV, 132.) superlativis apponitur ut eorum vis augeatur (Latin. *quam potest*, v. c. maxime, optime al.). Prot. 361. E: φθονερός τε ἥκιστ' ἀνθρώπων (vern. *am allerwenigsten*). Phaed. 67. E: τὸ τεθνάναι ἥκιστ' αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερόν. Theaet. 148. B: ἄριστά γ' ἀνθρώπων. 195. B: ὀρθότατα ἀνθρώπων λέγεις. Legg. I. 629. A: μάλιστα ἀνθρώπων. 636. E: κάλλιστ' ἀνθρώπων. Euth. 13. E. Hipp. mai. 284. A. Ion. 530. D. 533. C. Clit. 410. B. Hipp. mai. 285. C: ἀκριβέστατα ἐπίστασαι ἀνθρώπων διαιρεῖν. Similiter Theaet. 170. E: οἵ γέ μοι τὰ ἐξ ἀνθρώπων πράγματα (*mirum quanta negotia*) παρέχουσιν. Lys. 211.

E: τὸν ἄριστον ἐν ἀνθρώποις ὄρτυγα (vern. *den allerbesten* vel *den besten von der Welt*).

ἀνθῶ, *floreo*. Alc. I. 131. E: σὺ δ' ἄρχει ἀνθεῖν. C: ἐπειδὴ λήγει ἀνθοῦν (τὸ σῶμα). Pol. V. 475. A: μηδένα ἀποβάλλειν τῶν ἀνθούντων ἐν ὥρᾳ.

ἀνία, ἡ, *dolor, molestia*. Crat. 419. C: ἥ γε ἀνία τὸ ἐμποδίζον τοῦ ἰέναι. Gorg. 477. D: ἀνίᾳ ὑπερβάλλον. Prot. 355. A: τὸ κακὸν ἄλλο τι ἢ τὴν ἀνίαν. 353. E: νόσους ποιοῦντα ἀνίας ποιεῖ. Ib. πενίας ποιοῦντα ἀνίας ποιεῖ. Ib. εἰς ἀνίας ... ἀποτελευτᾷ. Gorg. 498. D.

ἀνιαρός, ά, όν, *tristis, molestus, acerbus*. Prot. 355. B: ἀνιαρῷ. bis. E: τὸ ἡδύ τε καὶ ἀνιαρόν. Gorg. 496. C. D. Pol. IX. 584. A. Locr. 102. D: ἀνιαραί (ἀρχαί). Prot. 351. C: καθ' ὅσον ἀνιαρά. D. 354. A. 356. B. Gorg. 497. D. Prot. 356. C: ὑπὸ τῶν ἀνιαρῶν. Ax. 366. D. Gorg. 497. D: τοῖς ἀνιαροῖς. Prot. 351. C: ἡδέ' ἄττα καλεῖς κακὰ καὶ ἀνιαρὰ ἀγαθά. 354. A. 355. E. Phaedr. 233. A. Pol. IX. 587. E: τὸν ... τυραννὸν ἀνιαρότερον (v. ἀνιαρώτερον). Gorg. 477. D: ἀνιαρότατον.

ἀνιαρῶς, *aegre, moleste*. Legg. II. 660. E: ἀνιαρῶς ζῇ. Ax. 364. B: ἀνιαρῶς φέρει τὴν τελευτήν.

ἀνίατος, ὁ ἡ, *insanabilis*. Legg. IX. 877. A: ἀνίατον ἕλκος. 878. C: τῶν ... ἀνιάτων (τραυμάτων). Gorg. 512. A: ἀνιάτοις νοσήμασι. **qui sanari*, h. e. *emendari non potest*. Gorg. 526. C: ἀνίατος. Legg. IV. 704. A: οὐ τοίνυν ἀνίατός γε ἂν εἴη (πόλις) πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν. Prot. 325. A: ὡς ἀνίατον ὄντα ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων. Gorg. 525. E. Legg. IX. 854. E. XII. 941. D. Gorg. 480. B: ὕπουλον τὴν ψυχὴν ποιήσῃ καὶ ἀνίατον. 525. C: οἳ δ' ἂν διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι γένωνται. Ib. ἅτε ἀνίατοι ὄντες. Legg. IX. 854. A: ὅσα δυςίατα ἢ ἀνίατα. Ep. VIII. 352. C. Pol. III. 410. A: τοὺς ... κατὰ τὴν ψυχὴν κακοφυεῖς τε καὶ ἀνιάτους. Legg. V. 735. E. II. 660. C: λοιδορεῖν ... πράγματα ἀνίατα. V. 731. B: ἀνίατα ἀδικήματα.

ἀνιάτως, c. verbo ἔχειν, *sanari* vel *emendari non posse*. Phaed. 113. E: ἀνιάτως ἔχειν. Pol. X. 615. E. Legg. IX. 682. E. Ep. V. 322. B. VII. 326. A.

ἀνιδιτί, *sine sudore*. Legg. IV. 718. E: ἀνιδιτὶ ... πορεύεσθαι.

ἀνιδίω, *sudo*, *sudorem emitto*. Tim. 74. C: θέρους ... ἀνιδίουσάν τε (v. ἀνιδροῦσαν) καὶ νοτιζομένην ἔξωθεν (int. θερμὴν νοτίδα).

ἀνίερος, ὁ ἡ, *sanctione carens*. Pol. V. 461. B: νόθον ... καὶ ἀνίερον ... παῖδα.

ἀνίημι, *submitto*. Crat. 403. E: ὅς γε (Ἅιδης) καὶ τοῖς ἐνθάδε τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀνίησιν. A: ὅτι [ἐκ τῆς γῆς κάτωθεν ἀνίεται ὁ πλοῦτος. **emitto*. Euthyd. 297. E: ὕδρᾳ

... ἀνιείσῃ πολλὰς (κεφαλὰς) ἀντὶ τῆς μιᾶς. Pol. III. 414. E: ἡ γῆ αὐτοὺς ... ἀνῆκε. Menex. 238. A. **dimitto*. Theaet. 169. B: τὸν ... προςελθόντα οὐκ ἀνίῃς πρὶν cet. 165. D: οὐκ ἀνιεὶς πρὶν cet. Euthyd. 276. D: οὐκ ἀνίει τὸ μειράκιον. Prot. 310. D: ἐπειδὴ τάχιστά με ... ὁ ὕπνος ἀνῆκεν. Polit. 269. C: τὸ ... πᾶν τόδε ... ἀνῆκεν. Conv. 179. C: τὴν ἐκείνης (ψυχὴν) ἀνεῖσαν. Pol. VII. 515. E: (εἰ) μὴ ἀνείη πρὶν cet. Hipp. mai. 295. A: μήπω γε ἀνῶμεν αὐτό. Soph. 235. A: τὸν θῆρα μηκέτ' ἀνεῖναι. Conv. 179. C: ἐξ Ἅιδου ἀνεῖναι πάλιν τὴν ψυχήν. Pol. II. 368. C: μὴ ἀνεῖναι τὸν λόγον. **remitto*, *relinquo*; etiam *desisto*, *desino*. Pol. X. 606. C: τότ' ἀνίῃς. A: ἀνίησι τὴν φυλακὴν τοῦ θρηνώδους τούτου. Ep. VII. 340. C: οὐκ ἀνίησι πρὶν ἂν cet. Crat. 420. E: καὶ σὺ μὴ ἀνίει. Legg. V. 741. A: τὴν ὁμοιότητα ... τιμῶντες ... μὴ ἀνίετε. Ep. XIII. 360. D: ὅπως τὸ ... ὠφελεῖσθαί σε μὴ ἀνιῇ (v. ἀνείῃ). Crat. 420. E: μὴ ἀνιῶμεν αὐτήν (τὴν ῥώμην). Legg. V. 731. B: τῷ μηδὲν ἀνιέναι κολάζοντα. Lach. 194. B. Legg. VII. 810. E: μηδὲν ἀνιέντα. Conv. 220. C: οὐκ ἀνίει, ἀλλὰ εἱστήκει ζητῶν. Ep. III. 316. E: ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων οὐκ ἀνῆκα πώποτε. Legg. I. 635. E: μηδέν γε ἀνῇς ἐπιτιμῶν cet. Euthyd. 297. D. Pol. III. 411. B: ὅταν ἐπέχων μὴ ἀνῇ. Legg. XII. 965. D: τοῦτο ... μὴ ἀνῶμεν πρὶν ἂν cet. Gorg. 492. D: μηδενὶ τρόπῳ ἀνεῖναι. Pol. VII. 538. B. Critia 112. C: κήπους ... ἀνέντες. Parm. 162. A: ἀλλά τι τοῦ εἶναι ἀνήσει πρὸς τὸ μὴ εἶναι. Pol. VI. 498. D: πείρας ... οὐδὲν ἀνήσομεν. Legg. VI. 770. B. Pass. Pol. IX. 590. A: ὅτι ἀνίεται ... τὸ δεινὸν ... θρέμμα. Legg. I. 637. B: ὅπου δ' ἀνεῖνται. Pol. VIII. 549. D: λίαν ἀνειμένος (*remissus*, *lassus*). IX. 573. A: ἡδονῶν ἀνειμένων. Polit. 270. A: ὅταν ἀνεθῇ. Pol. III. 410. E: μᾶλλον ... ἀνεθέντος αὐτοῦ. IX. 575. A: ἀνεθέντα καὶ ἐλευθερωθέντα. Ἀνειμένος, *relictus*, est etiam *intactus*, *diis dicatus*. Legg. VI. 761. C: τέμενος ... ἀνειμένον (v. ἀφειμένον). **sino*. Lach. 179. A: ἀνεῖναι αὐτοὺς ὅ τι βούλονται ποιεῖν. **remitto*, *relaxo*. Pol. IV. 442. A: τὸ μὲν ἐπιτείνουσα ... τὸ δὲ ἀνιεῖσα. Lys. 209. B: ἐπιτεῖναί τε καὶ ἀνεῖναι ἣν ἂν βούλῃ τῶν χορδῶν. Pass. Phaed. 98. D: ἐπιτείνεσθαι καὶ ἀνίεσθαι. Tim. 74. B: ἀνιεμένῳ. Pol. III. 412. A. — Verb. ἀνετέον est *dimittendum* (Conv. 217. C.) et *remittendum*: Soph. 254. B. Polit. 291. C.

ἀνίκητος, ὁ ἡ, *insuperabilis*. Pol. II. 375. B: ὡς ἄμαχόν τε καὶ ἀνίκητον θυμός.

ἀνικμῶ vid. ἀναλικμῶ.

ἀνισόπλευρος, ὁ ἡ, *latera inaequalia habens*. Locr. 98. A: τὸ ... ἀνισόπλευρον.

ἄνισος, ὁ ἡ, *inaequalis*. Parm. 140. B: οὔτε ἴσον οὔτε ἄνισον ἔσται. 149. D. 161. D. Legg. V. 744. C: ὡς

ἰσαίτατα τῷ ἀνίσῳ. Phaed. 74. B: *αὐτὰ τὰ ἴσα ἔστιν ὅτε ἄνισά σοι ἐφάνη;* Parm. 161. C. Tim. 55. E: *τῶν ἀνίσων (τριγώνων).* Id. 58. D. Parm. 154. B: *ἀνίσοις ... ἴσα προστιθέμενα.* Pol. VIII. 558. C: *ἰσότητά τινα ὁμοίως ἴσοις τε καὶ ἀνίσοις διανέμουσα.* Tim. 53. D. Legg. VI. 757. A. D. Tim. 36. D: *ἑπτὰ κύκλους ἀνίσους.* Phil. 56. D: *μονάδας ἀνίσους καταριθμοῦνται.* Tim. 54. C: *τοῦ τὰς πλευρὰς ἀνίσους ἔχοντος (τριγώνου).* Legg. VI. 761. E. Pol. VI. 509. D: *τετμημένην ... ἄνισα* (al. *ἀν' ἴσα*) *τμήματα.* Legg. V. 744. B: *τιμήματα ἄνισα.*

ἀνισότης, ἡ, *inaequalitas.* Phaed. 74. B: *ἢ ἡ ἰσότης ἀνισότης.* Tim. 58. A: *αἰτία ... ἡ ἀνισότης ... τῆς ἀνωμάλου φύσεως.* Parm. 140. E: *ὅτι ἀνομοιότητός τε καὶ ἀνισότητος οὐ μετέχει.* 161. C. D. Tim. 58. D: *διὰ τὴν τῶν τριγώνων ἀνισότητα.* Locr. 99. B.

ἀνίστημι, *erigo, statuo.* Tim. 25. C: *τρόπαια ἀνέστησε.* Med. *constituo.* Legg. XI. 937. A: *ἐάν τίς τινα δικάζοντα ἀναστήσηται μάρτυρα.* **excito* (iacentem, dormientem), *surgere iubeo* vel *cogo.* Lys. 207. D: *ἀνέστησε τὸν Μενέξενον.* Charm. 155. B: *τὸν μὲν ἀνεστήσαμεν, τὸν δὲ ... κατεβάλομεν.* Prot. 317. E: *ἀναστήσαντες ἐκ τῆς κλίνης.* Aor. 2. et med. *surgo.* Conv. 219. C: *ἀνέστην.* Theag. 129. C: *ἀνέστη.* Ax. 367. C: *κοιμηθέντες οὐκέτ' ἀνέστησαν.* Theag. 129. B: *μηδαμῶς ... ἀναστῇς.* Euthyd. 272. E: *ἐν νῷ εἶχον ἀναστῆναι.* Conv. 219. B: *ἀναστάς.* 223. D: *ἀναστάντα ἀπιέναι.* Pol. III. 388. A: *ὀρθὸν ἀναστάντα.* Euryx. 397. C. Pol. X. 616. B: *ἀναστάντας ἐντεῦθεν ... πορεύεσθαι,* Prot. 355. D: *ἀνεστήκη* (v. *ἀνεστήκειν*) *ὡς ἐξιών.* Conv. 223. B: *ἀνίστασθαι.* Pol. VII. 515. C. Theag. 129. B: *ἀνιστάμενος.* Prot. 335. C: *ἀνιστάμην ὡς ἀπιών.* Theag. 129. A: *ὅτε ἀνίστατο ἐκ τοῦ συμποσίου.* **a morbo surgo.* Lach. 195. C: *ἐκ τῆς νόσου ... ἀναστῆναι.* **surgo ad dicendum, progredior* (in medium), *prodeo.* Ep. V. 322. A: *οὐ πώποτε ἀναστὰς ἐφθέγξατο.* Alc. I. 106. C: *ἀνίστασαι συμβουλεύσων.* 116. D: *εἰ ... τις ἀνίσταται συμβουλεύσων.* Id. C. **surgo ad abeundum* vel *pergendum aliquo,* h. e. *pergo, abeo.* Ep. XIII. 360. A: *ἀνέστης παρ' ἐμέ.* Prot. 311. A: *ἀναστάντες εἰς τὴν αὐλήν.* Phaed. 116. A: *ἀνίστατο εἰς οἴκημά τι ὡς λουσόμενος.*

ἀνίσχω vid. *ἀνέχω.*

ἀνισῶ, *adaequo.* Polit. 289. E: *τὰ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἔργα ... ἀνισοῦντες.*

ἀνίσωσις, ἡ, *aequatio.* Legg. V. 740. E: *περὶ τὴν ἀνίσωσιν τῶν ... οἴκων.*

ἀνιῶ, *molestiam exhibeo, offendo.* Gorg. 485. B: *ἀνιᾷ μου τὰ ὦτα.* 502. A: *ἠνία ... ᾄδων τοὺς θεατάς.* Med. *doleo.* Gorg. 498. E: *κακοὶ ... οἳ ἂν ἀνιῶνται.* 497. A: *τὸ ἀνιᾶσθαι κακῶς (πράττειν).* 499. A: *ἀνιᾶσθαί τε καὶ*

χαίρειν. Prot. 351. B: εἰ ἀνιώμενος ... ζώῃ. Gorg. 499. A: κακὸν ... τὸν ἀνιώμενον. 498. D: τοῖς ἀνιωμένοις οὐ πάρεστι τὰ κακά, αἱ λῦπαι.

ἄνοδος, ἡ, *ascensus.* Pol. VII. 517. B: τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθείς.

ἀνοηταίνω, *insipiens, insulsus sum.* Ep. X. 359. C: μὴ ἀνοηταίνειν οἰομένους cet. Phil. 12. D: ἥδεσθαι ... καὶ τὸν ἀνοηταίνοντα.

ἀνόητος, ὁ ἡ, *non cogitans.* Parm. 132. C: νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι. **amens, demens, insipiens.* Prot. 323. D: τίς οὕτως ἀνόητος ὥστε cet. Gorg. 521. C. Phaed. 62. D: ἀνόητος ... ἄνθρωπος τάχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα. 95. D. Phil. 12. D. Conv. 281. E. Tim. 44. C: ἀτελὴς καὶ ἀνόητος (v. ἀνόνητος) εἰς Ἅιδου ἔρχεται. Legg. III. 687. D. Hipp. mai. 304. B. Theag. 126. D. Gorg. 505. B: ἀνόητος ... οὖσα (ψυχή). Pol. V. 466. B: ἀνόητός τε καὶ μειρακιώδης δόξα ἐμπεσοῦσα. Gorg. 514. C: ἀνόητον ἦν ... ἐπιχειρεῖν. E. Euthyd. 278. E. Gorg. 527. C: σοῦ ... ὡς ἀνοήτου. Phaedr. 241. A: ἀνοήτου ἀρχῆς. Theaet. 175. B: ἀνοήτου ψυχῆς. Legg. X. 891. C: ἀνοήτου δόξης. Phaedr. 241. B: ὑπ' ἀνάγκης ἀνοήτῳ. Pol. X. 605. B: τῷ ἀνοήτῳ αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) χαριζόμενον. Gorg. 497. E: παῖδα ἀνόητον. Pol. X. 609. C. Soph. 228. D: ψυχὴν ... ἀνόητον αἰσχρὰν καὶ ἄμετρον θετέον. Gorg. 519. B: ἀνόητον πρᾶγμα ... ὁρῶ γιγνόμενον. Phaed. 95. D. Conv. 218. C. Tim. 30. B: οὐδέν ἀνόητον τοῦ νοῦν ἔχοντος ... κάλλιον ἔσεσθαι ... ἔργον. Euthyd. 290. E: ὅσοι γε αὐτῶν μὴ παντάπασιν ἀνόητοί εἰσιν. Tim. 44. A: ψευδεῖς καὶ ἀνόητοι (αἱ περιφοραί). Theaet. 177. A: ταῦτα ... ἀνοήτων τινῶν ἀκούσονται. Pol. II. 382. E. VIII. 830. B. Legg. I. 635. E. Epin. 984. A. Crit. 53. C. Ep. VIII. 354. C. Locr. 104. E. Phil. 12. D: ἀνοήτων δοξῶν καὶ ἐλπίδων μεστόν. Gorg. 464. D: ἐν ἀνδράσιν οὕτως ἀνοήτοις ὥσπερ οἱ παῖδες. Alc. II. 142. E. Soph. 234. B: τοὺς ἀνοήτους τῶν νέων παίδων ... λανθάνειν. Legg. X. 909. D. VIII. 839. B: ὡς ἀνόητα καὶ ἀδύνατα τιθέντων. XII. 967. D: ἀνόητ' εἰπεῖν. Hipp. mai. 283. A. Pol. II. 360. D: ἀνοητότατος. Epin. 976. D: ἀνοητότατον ... καὶ ἀφρονέστατον. Conv. 181. B: ὡς ἂν δύνωνται ἀνοητοτάτων. Pass. *quod mente non comprehenditur.* Phaed. 80. B: τῷ θνητῷ καὶ ἀνοήτῳ (oppos. νοητῷ).

ἀνοήτως, *insipienter, dementer.* Phaed. 88. B: μὴ οὐκ ἀνοήτως θαῤῥεῖν. Phil. 49. B: ἀνοήτως δοξάζουσι. Pol. I. 336. E. II. 379. D. Legg. II. 665. D. VI. 778. A. VII. 805. A. XI. 922. C.

ἄνοια, ἡ, *dementia, temeritas.* Conv. 210. B: πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ... ἡγεῖσθαι. Pol. VI. 492. E. Legg. VII. 795. A. Men. 90. D. Phaedr. 270. A: ἐπὶ φύσιν νοῦ τε

καὶ ἀνοίας ἀφικόμενος. Gorg. 514. E: *εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐλθεῖν.* Phaed. 81. A. Theaet. 176. E. Tim. 86. B: *δύο ... ἀνοίας γένη, τὸ μὲν μανίαν, τὸ δ' ἀμαθίαν.* 92. Pol. IX. 571. D. 575. C. Legg. III. 691. C. 700. E. VII. 822. E. X. 898. B. 899. B. 908. E: *ὑπ' ἀνοίας.* Legg. I. 637. A: *ἀνοίᾳ πάσῃ.* IV. 716. A: *ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ.* VII. 794. D. X. 897. B. XI. 934. A. Gorg. 464. D: *θηρεύεται τὴν ἄνοιαν.* Phaed. 93. C: *ἄνοιάν τε καὶ μοχθηρίαν.* Pol. II. 382. C. E. III. 400. E: *ἣν ἄνοιαν οὖσαν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν ὡς εὐήθειαν.* Tim. 86. B: *νόσον ... ψυχῆς ἄνοιαν ξυγχωρητέον.* Legg. III. 691. C. XI. 934. A. (Legg. I. 625. E. III. 688. E. 689. B. scribendum videtur *ἄγνοιαν* pro *ἄνοιαν*).

ἀνοίγω, aperio. Prot. 310. B: *ἐπειδή αὐτῷ ἀνέῳξέ τις.* 314. E. D: *ἀνοίξας.* Ax. 317. B: *ταῦτα (τὰ πρόπυλα) ἀνοίξαντα.* Pass. Pol. III. 405. A: *ἰατρεῖα πολλὰ ἀνοίγεται.* Phaed. 59. D: *ἀνεῴγετο* (al. *ἀνεῴγνυτο*) *... οὐ πρῴ.* Conv. 174. D: *ἀνεῳγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν.* Lys. 203. B. 223. B. Phaed. 59. D: *ἐπειδὴ ἀνοιχθείη.* Conv. 216. D: *ἀνοιχθείς.*

ἀνοιδῶ, intumesco. Tim. 84. E: *ἀνοιδῆσαν (τὸ πνεῦμα).*

ἀνολοφύρομαι, vehementer lamentor, eiulo. Prot. 327. D: *ἀνολοφύραι' ἂν ποθῶν* cet.

ἀνομία, ἡ, legum dissolutio, licentia a lege aversa. De leg. 314. D: *αἴσχιστον ... ἡ ἀδικία τε καὶ ἡ ἀνομία.* Pol. VI. 496. D. Alc. II. 146. B: *πολλῆς ταραχῆς τε καὶ ἀνομίας μεστὴν εἶναι τὴν τοιαύτην πολιτείαν.* Pol. IX. 575. A: *ἐν πάσῃ ἀναρχίᾳ καὶ ἀνομίᾳ ζῶν.* De leg. 314. D. Ep. VII. 336. B: *ἀνομίᾳ καὶ ἀθεότητι.*

ἀνομίλητος, ὁ ἡ, qui nullum habet cum aliis commercium; expers. Legg. XII. 951. A: *ἀνομίλητος οὖσα (πόλις).* Ep. VII. 332. C: *ἀνομιλήτῳ ... παιδείας, ἀνομιλήτῳ ... συνουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι.*

ἀνόμιμος. De leg. 314. C. *ἀνόμιμοι* legebatur pro *ἄνομοι.*

ἀνομοθέτητος, ὁ ἡ, legibus non constitutus. Legg. VI. 781. A: *ἀνομοθέτητον μεθεῖται.* 785. A: *ἀνομοθέτητα σιγῇ κείσθω.* 780. A: *προέμενος ... τὰ ἴδια ἀνομοθέτητα.* 783. B. VIII. 846. C.

ἀνόμοιος, ὁ ἡ, dissimilis, inaequalis. Legg. IV. 716. D: *ἀνόμοιός τε καὶ διάφορος.* Parm. 129. A: *ὃ ἔστιν ἀνόμοιον.* 140. A: *ἀνόμοιον ... ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλῳ.* 139. E. 140. B. bis. 147. 148. A. B. C. al. Pol. III. 396. C. IV. 435. A. Crat. 435. C. A. Conv. 186. B. Ib. *τὸ ... ἀνόμοιον ἀνομοίων ... ἐρᾷ.* Lys. 214. D. Phaed. 74. C: *ἢ ὁμοίου ὄντος τούτοις ἢ ἀνομοίου.* Parm. 163. B. Crat. 435. A: *ἀπὸ τοῦ ἀνομοίου* sq. *ἤ.* Pol. 349. C. 350. B. C. Tim. 33. B: *νομίσας ... κάλλιον ὅμοιον ἀνομοίου.* Parm. 148. A. 161. B. Crat. 435.

B. Gorg. 513. B: *ἀνόμοιον ὄντα τῇ πολιτείᾳ.* Tim. 63. B. C. Phil. 14. B: *εἰ ... μηδεμίαν ἀνόμοιον φαίην ἐπιστήμην ἐπιστήμῃ γίγνεσθαι.* Prot. 331. E: *τὰ ἀνόμοιόν τι ἔχοντα ἀνόμοια.* Theaet. 159. A. B. Soph. 259. D: *τὸ ὅμοιον ἀνόμοιον (ἀποφαίνειν).* Parm. 157. A: *ἐξ ὁμοίου ἐπὶ ἀνόμοιον ... ἰόν.* Tim. 63. D. Lys. 222. E: *μήτε οἱ ὅμοιοι μήτε οἱ ἀνόμοιοι.* Prot. 333. A: *ἀνόμοια.* Parm. 159. A. E. 160. A. 161. A: *τὰ ... ἀλλοῖα οὐκ ἀνόμοια;* B. 164. A. 165. C. D: *ἑτεροῖα καὶ ἀνόμοια ἑαυτοῖς.* 166. B. Phaed. 74. A: *ἀπ' ἀνομοίων.* Polit. 310. C: *τοὺς ... ἀνομοίους μὴ στέργειν.* Parm. 165. D. Epin. 990. D. Phil. 12. C: *ἀνομοίους ἀλλήλαις (μορφάς).* 13. C. Phaedr. 261. D: *ὅμοια καὶ ἀνόμοια.* Parm. 127. E. 129. A. 135. E. Phil. 13. B. Tim. 83. C. Phil. 13. D: *ὡς τὸ ἀνομοιότατόν ἐστι τῷ ἀνομοιοτάτῳ πάντων ὁμοιότατον.* Parm. 159. A: *ἐναντιώτατά τε καὶ ἀνομοιότατα.* Polit. 276. E: *ἀνομοιοτάτους ὄντας.* Tim. 53. A: *τὰ ... ἀνομοιότατα.* Lys. 215. D.

ἀνομοιότης, ἡ, *dissimilitudo, inaequalitas.* Parm. 159. E: *ἀνομοιότης καὶ ὁμοιότης.* 161. A: *ἀνομοιότης ... πρὸς τἆλλα.* B: *εἰ τῶν ἄλλων ἀνομοιότης ἐστὶν αὐτῷ.* Ib. *εἰ ἑνὸς ἀνομοιότης ἐστὶ τῷ ἑνί.* Pol. VIII. 547. A. Polit. 273. D: *εἰς τὴν τῆς ἀνομοιότητος ἄπειρον ὄντα τόπον.* Parm. 129. A. 140. E. Pol. X. 611. B. Phaedr. 240. C: *πρὸς τῇ ἀνομοιότητι.* 262. A: *τὴν ὁμοιότητα τῶν ὄντων καὶ ἀνομοιότητα ἀκριβῶς διειδέναι.* * Theaet. 185. C. Parm. 129. D. 159. E. Tim. 60. A. 80. A. Legg. IX. 857. B. Polit. 294. B: *αἱ ... ἀνομοιότητες τῶν τε ἀνθρώπων καὶ τῶν πράξεων.* 285. B: *τὰς παντοδαπὰς ἀνομοιότητας.*

ἀνομοιῶ, *dissimile aliquid reddo.* Parm. 148. B: *τῷ ἀνομοιοῦντι πάθει.* Pol. VIII. 546. D: *ὁμοιούντων τε καὶ ἀνομοιούντων (ἀριθμῶν).* Pass. *dissimilis fio, mutor, descisco.* Theaet. 166. B: *πρὶν ἀνομοιοῦσθαι.* Parm. 156. B. 157. A: *ἀνομοιούμενον.* Theaet. 166. B: *τὸν ἀνομοιούμενον τῷ ... ὄντι.* 159. A. Tim. 57. B: *τὰ ... ἀνομοιούμενα.*

ἀνομοίως, *dissimiliter, inaequaliter.* Pol. III. 388. C: *οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι.* Tim. 36. D: *ἀλλήλοις τε καὶ τρισὶν (κύκλοις) ἀνομοίως.* 39. E. 51. E.

ἀνομοίωσις, ἡ, *dissimilitudo.* Theaet. 166. B: *ἐάνπερ ἀνομοίωσις γίγνηται.*

ἀνομολογοῦμαι, *ea quae concessa sunt repeto* vel *colligo* (ut argumentatio concludatur). Conv. 200. E: *ἀνομολογησώμεθα τὰ εἰρημένα.* Riv. 136. E: *ἀνομολογήσασθαι τὰ εἰρημένα.* **convenio* vel *constituo cum altero de aliqua re* (vern. *sich verständigen, übereinkommen*). Pol. IV. 442. E: *εἰ δέοι ἡμᾶς ἀνομολογεῖσθαι περί τε ἐκείνης τῆς πόλεως* cet. I. 348. B: *ἂν ... ἀνομολογούμενοι πρὸς ἀλλήλους σκοπῶ-*

μεν. Conv. 199. B: *ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ*. Theaet. 164. C: *πρὸς τὰς τῶν ὀνομάτων ὁμολογίας ἀνομολογησάμενοι*. Verb. Pol. V. 452. E: *τοῦτο περὶ αὐτῶν ἀνομολογητέον*. Legg. V. 737. C: *τὴν διανομὴν τῶν πολιτῶν ... ἀνομολογητέον*.

ἀνομολογούμενος (v. *ὁμολογούμενος*), *non conveniens*, igitur *discrepans*, *pugnans*. Gorg. 495. A: *ἵνα ... μὴ ἀνομολογούμενος ᾖ ὁ λόγος* (V. Annott. p. 323 sq.).

ἄνομος, *ὁ ἡ*, *legibus carens* vel *legibus repugnans*. Polit. 302. E: *ἄνομος* (*μοναρχία*). Pol. IX. 572. B: *ἄγριον καὶ ἄνομον ἐπιθυμιῶν εἶδος*. De leg. 317. C. Legg. X. 885. B: *λόγον ... ἄνομον*. De leg. 314. C: *οἱ ... ἄνομοι ἀνομίᾳ ἄνομοι* (v. *ἀνόμιμοι*). D. Legg. VII. 823. E: *θηρευτὰς ὠμοὺς καὶ ἀνόμους*. Hipp. mai. 285. A: *ὑπὸ ... τῶν πατέρων* (*παιδεύεσθαι*) *ἀνομώτερον*.

ἀνόνητος, *ὁ ἡ*, *inutilis*, *irritus*. Pol. VI. 486. C: *ἀνόνητα πονῶν*. VII. 531. D: *οὐκ ἀνόνητα πονεῖσθαι, εἰ δὲ μή, ἀνόνητα* (utroque autem loco vide ne scribi oporteat *ἀνήνυτα*, vid. h. v. et ad Legg. p. 213.). Tim. 44. C. pro *ἀνόνητος* scribendum *ἀνόητος*.

ἄνοπλος, *ὁ ἡ*, *inermis*. Euthyd. 299. B: *ὅπλα ἔχοντα μᾶλλον ἰέναι ἢ ἄνοπλον*.

ἀνόρατος, *ὁ ἡ*, *oculorum sensum effugiens*. Tim. 51. A: *ἀνόρατον* (sic codd. pro *ἀόρατον*) *εἶδός τι καὶ ἄμορφον*.

ἀνοργίαστος, *ὁ ἡ*, *is cui orgia* vel *sacra nulla peraguntur*. Epin. 985. D: *ἀνοργιάστους ... ὄντας ἑτέρους θεούς*.

ἀνορεξία, *ἡ*, *cupiditatis vacuitas*. Locr. 102. E: *ὁρμητικᾶς ...* (*νόσος*) *ἀνορεξία*.

ἀνορθῶ, *erigo*, *restituo*. Legg. XI. 919. D: *οὓς ὁ θεὸς ἀνορθῶν πάλιν κατοικίζει*. **corrigo*, *emendo*. Pol. I. 346. E: *τὰ ἀλλότρια κακὰ μεταχειρίζεσθαι ἀνορθοῦντα*.

ἀνόσιος, *ὁ ἡ*, *impius*. Gorg. 505. B: *ἄδικος καὶ ἀνόσιος*. Euth. 7. A: *ὁ θεομισὴς ἀνόσιος*. Prot. 325. D: *τόδε μὲν ὅσιον, τόδε δὲ ἀνόσιον*. Pol. V. 739. A: *τῶν ὁσίων ὃ οὐκ ἀνόσιον*. Euth. 5. D. 6. E. 9. C. D: *ὃ ... ἂν πάντες οἱ θεοὶ μισῶσιν ἀνόσιόν ἐστιν*. Ep. VII. 325. C: *τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς ... μετασχεῖν*. Legg. VI. 777. E: *ἀμίαντος τοῦ τε ἀνοσίου πέρι καὶ ἀδίκου*. Euth. 4. E. Pol. IX. 580. A: *ἀνοσίῳ*. Gorg. 479. C: *ἀδίκῳ καὶ ἀνοσίῳ* (*ψυχῇ*). Pol. VIII. 565. E: *στόματι ἀνοσίῳ*. Euth. 7. A. Legg. IX. 881. D: *τὸν ἀνόσιον ἐπονομάζων*. VIII. 831. D: *πρᾶξιν πράττειν ... ἀνόσιον*. IX. 874. C: *μηδὲν ἀνόσιον δρῶντι*. Euth. 4. D. Menex. 245. D. Ep. VII. 334. A. Legg. IX. 881. A: *ἀνόσιοι πληγῶν τόλμαι*. 854. C: *ὅσα ἀνόσια ἔργα*. Pol. III. 416. E. Legg. X. 910: *ἀνδρῶν ἀσέβημα ἀνοσίων*. Pol. VI. 496. E: *καθαρὸς ἀδικίας τε καὶ ἀνοσίων ἔργων*. Legg. X. 910. Epin. 988. E. Euth. 4. E. Ep. VII. 325. A. Legg. IV. 717. A: *τοῖς ἀνοσίοις*. Pol. II. 363. D: *τοὺς ...*

ἀνοσίους ... καὶ ἀδίκους. Legg. X. 899. E. Theaet. 176. C: τῷ ... ἀδικοῦντι καὶ ἀνόσια λέγοντι. Pol. X. 615. D. Euth. 5. D. Ep. VII. 351. C: τὸ πάσχειν ἀνόσια. Pol. X. 610. B: ἀδικωτέρα καὶ ἀνοσιωτέρα (ψυχή). Ep. VII. 325. B: ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβάλλοντες. Legg. IX. 872. D: φόνων τῶν πάντη ἀνοσιωτάτων. Gorg. 425. D: ἀνοσιώτατα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνουσι.

ἀνοσιότης, ἡ, *impietas.* Euth. 5. D: κατὰ τὴν ἀνοσιότητα.

ἀνοσιουργία, ἡ, *actio scelerata.* Ep. VII. 335. B: οἷς ξυνέπεται τῶν ἁρπαγμάτων (v. πραγμάτων) ἀνοσιουργία.

ἀνοσιουργός, ὁ ἡ, *scelestus.* Ep. VIII. 352. C: εἴ τις αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέγονε.

ἀνοσιουργῶ, *impia* vel *nefaria perpetro.* Legg. X. 905. B: ἀνοσιουργήσαντας ἤ τι τοιοῦτον πράξαντας.

ἀνοσίως, *impie.* Legg. X. 907. A: ἕνεκα δώρων ... ἀνοσίως διδομένων.

ἄνοσος, ὁ ἡ, *morbo carens.* Tim. 33. A: ἀγήρων καὶ ἄνοσον αὐτὸν (τὸν κόσμον) ἐτεκτήνατο. bis. Phaed. 111. B: ὥστε ἐκείνους ἀνόσους εἶναι.

ἄνους, ὁ ἡ, *rationis expers, demens, insipiens.* Legg. V. 730. C: ὅτῳ ... ἀκούσιον (ψεῦδος φίλον), ἄνους. Ep. VIII. 355. C: γυναικῶν καὶ παίδων ὧν λόγος ἄνους. Tim. 44. A: ἄνους ψυχὴ γίγνεται. Legg. XII. 962. C: ἄνους οὖσα καὶ ἀναίσθητος (πόλις). Phaedr. 257. A: ἄνουν (τὴν ψυχὴν) παρέξει.

ἀνρεία, ἡ, (vox ficta) *contraria fluxio.* Crat. 413. E: αὐτὸ μηνύει τὸ ἔργον τοὔνομα ἡ ἀνρεία.

ἀνταγωνίζομαι, *repugno, contendo.* Alc. I. 119. B: τὸν ἐπιχειροῦντα αὐτοῖς ἀνταγωνίζεσθαι.

ἀνταγωνιστής, ὁ, *adversarius, aemulus.* Pol. VIII. 554. E: ἀνταγωνιστὴς ... φαῦλος ἤ τινος νίκης ἢ ἄλλης φιλοτιμίας τῶν καλῶν. Legg. XII. 955. A: ἀνταγωνιστὴν γυμναστικῆς cet. De lucr. cup. 229. C. Legg. VII. 817. B: ἀντίτεχνοί τε καὶ ἀνταγωνισταὶ τοῦ καλλίστου δράματος. VIII. 830. A. Alc. I. 122. B: τῶν ἀνταγωνιστῶν ... παιδείαν. 119. D: ἀποβλέπεις ... εἰς τοὺς ὡς ἀληθῶς ἀνταγωνιστάς.

ἀνταδικῶ, *vicissim iniuria afficio, iniuriam illatam ulciscor.* Theaet. 173. A: τὸ ἀλλήλους ἀνταδικεῖν. Crit. 49. B. C. D. 54. C: οὕτως αἰσχρῶς ἀνταδικήσας τε καὶ ἀντικακουργήσας.

ἀνταίρω, *manus contra tollo,* h. e. *reluctor, resisto.* Euthyd. 272. A: ὥστε μηδ᾽ ἂν ἕνα αὐτοῖς οἷόν τ᾽ εἶναι μηδ᾽ ἀντᾶραι.

ἀνταλλάττομαι, *permuto.* Theaet. 189. C: ἀνταλλαξάμενος τῇ διανοίᾳ.

ἀνταναγομαι, *me paro ad disputandum adversus alterum.* Eryx. 398. E: *ἀντανήγετο πρὸς τὸ μειράκιον.*

ἀντάξιος, ία, ιον, *is qui alterum aequiparat;* etiam *praeferendus* (vern. *aufwiegend*). Legg. V. 728. A: *πᾶς ὁ ... χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος.* 730. D: *πολλῶν ἀντάξιος ἑτέρων.* Polit. 297. E: *τὸν ἑτέρων πολλῶν ἀντάξιον ἰατρόν.* Conv. 214. B. (Hom.).

ἀνταποδίδωμι, *alternis reddo*, in univ. *reddo.* Tim. 20. C: *ἀνταποδώσειν ... τὰ τῶν λόγων ξένια.* * *reddo, repono.* Parm. 128. C: *ἀνταποδίδωσι ταῦτα καὶ πλείω.* Phaedr. 236. C: *ἀνταποδιδόντες ἀλλήλοις* (int. dicta). * *alternis* vel *contra efficio*, et in univ. *efficio.* Pol. VIII. 563. E: *εἰς τοὐναντίον μεταβολὴν ἀνταποδιδόναι.* Tim. 79. E: *τὸ ... τὰ αὐτὰ πάσχον καὶ τὰ αὐτὰ ἀνταποδιδὸν ἀεί.* * *vicissim trado*, h. e. *exhibeo* vel *expono.* Tim. 87. C: *τὸ ... τούτων ἀντίστροφον ... αὖ πάλιν εἰκὸς ... ἀνταποδοῦναι.* * *pono quod ex altera parte respondet.* Phaed. 71. E: *οὐκ ἀνταποδώσομεν τὴν ἐναντίαν γένεσιν;* Phil. 40. D: *οὐκ ἀνταποδοτέον ταῖς λύπαις τε καὶ ἡδοναῖς τὴν τούτων ἀντίστροφον ἕξιν ἐν ἐκείνοις;* * *respondeo.* Phaed. 72. A: *εἰ ... μὴ ἀεὶ ἀνταποδιδοίη τὰ ἕτερα τοῖς ἑτέροις γιγνόμενα.* B: *εἰ ... τὸ ἀνεγείρεσθαι μὴ ἀνταποδιδοίη γιγνόμενον ἐκ τοῦ καθεύδοντος.*

ἀνταπολαμβάνομαι, *vicissim accipio.* Tim. 27. B: *ἀνταπολήψεσθαι τὴν τῶν λόγων ἑστίασιν.*

ἀνταπόλλυμι, *vicissim interimo.* Crit. 51. A: *ἀνταπολλύναι.*

ἀνταρκῶ, *resisto.* Ep. III. 317. C: *ἀνταρκέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς.*

ἀνταφεστιῶ, *vicissim convivio accipio.* Tim. 17. B: *τοὺς λοιποὺς ἡμῶν ἀνταφεστιᾶν* (sic Procl. cum codd. pluribus. V. *ἀντεφεστιᾶν*).

ἀντεικάζω, *vicissim comparo.* Men. 80. C: *ἵνα σε ἀντεικάζω.* Ib. *οὐκ ἀντεικάζομαί σε.*

ἀντειπεῖν, *contra dicere.* Clit. 408. B: *τούτοις ... τοῖς λόγοις ... οὔτ' ἀντεῖπον πώποτε* cet. Phil. 19. C: *σὺ πρὸς αὐτὰ ἀντεῖπες ὡς* cet. Hipp. mai. 289. B: *τίς ... ἂν ἀντείποι τούτῳ γε;* Clit. 408. B: *οὔτ' οἶμαι μή ποθ' ὕστερον ἀντείπω.* Theag. 131: *μηκέτι πρὸς ταῦτα ἀντείπῃς ... τῷ μειρακίῳ.* Hipp. mai. 291. D: *ἐάν τις ἔχῃ ὅ τι ἀντείπῃ.* Soph. 232. C: *ἀντειπεῖν δεινοί.* D. 233. A. Polit. 297. B. Phil. 20. D. Pol. VI. 487. B. Legg. VII. 805. C. * *repono, subiicio.* Apol. 28. B: *ἐγὼ ... τούτῳ ἂν δίκαιον λόγον ἀντείποιμι ὅτι Οὐ* cet.

ἀντεισάγω, *in alterius locum substituo.* Ax. 369. E: *τῇ στερήσει τῶν ἀγαθῶν ἀντεισάγων κακῶν αἴσθησιν.*

ἀντεμπίπλημι, *vicissim impleo.* Legg. IV. 705. B: *νομίσματος ... πάλιν ἀντεμπίπλαιτ' ἄν.*

ἀντεπεισάγω, *vicissim introduco.* Locr. 102. A: ἀντεπεισάγεται.

ἀντεπιδείκνυμι, *vicissim ostendo.* Theaet. 162. B: μὴ ἀντεπιδεικνύναι τὸ εἶδος.

ἀντεπιτάττω, *vicissim mando.* Tim. 20. B: ἀντεπέταξα ὑμῖν cet.

ἀντεπιφέρω, *vicissim* vel *rursus fero.* Locr. 102. A: πάλιν ... ἀντεπιφέρεται εἰς τὸ σῶμα (τὰ πνεύματα).

ἀντεραστής, ὁ, *rivalis, aemulus.* Riv. 132. C: ἀντεραστὴς ὤν. 133. B: εἰς τὸν ἀντεραστήν. Pol. VII. 521. B: οἵ γε ἀντερασταὶ μαχοῦνται.

ἀντερείδω, *annitor.* Tim. 45. C: ὅπηπερ ἂν ἀντερείδῃ cet.

ἀντερεῖν, *contra dicere.* Pol. IX. 580. A: οὐδείς σοι ... ἀντερεῖ. Demod. 384. B: ἢ προςδεῖται τοῦ ἀντεροῦντος. Polit. 297. B: καὶ μὴ πρὸς ἐκεῖνα οὐδὲ ἀντιῤῥητέον.

ἀντερύομαι, *iuxta aestimo.* Legg. I. 630. A: χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι (Theogn.).

ἀντέρως, ὁ, *amor alterius amori respondens* (vern. *Gegenliebe*). Phaedr. 255. D: εἴδωλον ἔρωτος ἀντέρωτα (v. ἀντ' ἔρωτος) ἔχων.

ἀντερωτῶ, *vicissim interrogo.* Euthyd. 295. B: ἐρωτώμενος ἀντερωτᾷς;

ἀντέχω et ἀντίσχω, *duro, persto.* Ax. 365. C: ἀντίσχει δέος τι. Pol. VI. 492. C: ποίαν ἂν αὐτῷ παιδείαν ... ἀνθέξειν ἣν οὐ ... οἰχήσεσθαι cet. * *sustineo aliquid* (ita ut me retineam et conservem). Tim. 85. A: ὅταν τὸ σῶμα ... ἀντίσχῃ τηκόμενον. 81. D: ἐπειδὰν ... μηκέτι ἀντέχωσι δεσμοὶ τῷ πόνῳ διιστάμενοι. Phaed. 88. A: ὥστε πολλάκις γιγνομένην ἀντέχειν. * *resisto.* Pol. VI. 496. D: οὔτε ἱκανὸς ὢν εἰς πᾶσιν ἀγρίοις ἀντέχειν. — Med. *renitor, resisto.* Pol. IX. 574. B: ἀντεχομένων ... καὶ μαχομένων. * *manu aliquid teneo* vel *arripio.* Euthyd. 305. A: παντὸς ... ῥήματος ἀντέχονται. Lach. 183. E: ἀντεχόμενος τοῦ δόρατος. Sensu transl. *adhaereo, amplector.* Phil. 58. E: τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι. Alc. II. 146. E: ταύτης τῆς ἐπιστήμης ἀντέχεσθαι. Hipp. mai. 304. B. Phil. 49. A: σοφίας πέρι τὸ πλῆθος πάντως ἀντεχόμενον. Tim. 63. C: τοῦ ξυγγενοῦς ἀντεχόμενα. Pol. X. 600. D: οὐχὶ μᾶλλον αὐτῶν ἀντείχοντο ἢ τοῦ χρυσοῦ. * *sequor.* Legg. VI. 773. E: τῆς ἀειγενοῦς φύσεως ἀντέχεσθαι. Ep. VI. 323. A: Ἑρμείου ἀντέχεσθαι. Legg. X. 607. B: ὁ ταύτης τῆς δόξης ἀντεχόμενος. Tim. 44. C: τοῦ μάλιστα εἰκότος ἀντεχομένους. Pol. IV. 424. B: τούτου ἀνθεκτέον τοῖς ἐπιμεληταῖς τῆς πόλεως.

ἀντί, *pro:* I. *permutationem* indicat. Prot. 355. E: ἀντὶ ἐλαττόνων ἀγαθῶν μείζω κακὰ λαμβάνειν. Phaed. 69. B: ἀλλαττόμενα ἀντὶ ἀλλήλων. Conv. 218. E: ἀλλάξασθαι κάλλος ἀντὶ κάλλους. Pol. II. 371. D: ἀντ' ἀργυρίου ἀλλά-

ξασθαι. Apol. 37. B: ἀντὶ τούτων ... ἕλωμαί τι cet. Alc. II. 141. B. ἀντί γε τῆς σῆς ψυχῆς οὐδ' ἂν τὴν πάντων Ἑλλήνων ... τυραννίδα βουληθείης σοι γενέσθαι. al. II. *remunerationem* (tam bono quam malo sensu). Phaedr. 255. E: ἀντὶ τῶν πολλῶν πόνων σμικρὰ ἀπολαῦσαι. Polit. 257. B: σὲ ... ἀντὶ τούτων εἰς αὖθις μέτειμι. Alc. II. 148. E: ἀνθ' ὅτου ... Λακεδαιμονίοις οἱ θεοὶ μᾶλλον νίκην διδόασιν ἢ σφίσιν αὐτοῖς. Lys. 208. E: ἀντὶ τίνος ... οὕτω σε δεινῶς διακωλύουσιν εὐδαίμονα εἶναι. Menex. 244. C: ἀνθ' ὧν ἡμεῖς τἀκείνων (τείχη) ἐκωλύσαμεν πεσεῖν. De leg. 321. A: τὸν Μίνων τιμωρούμεθα ἀνθ' ὧν ἡμᾶς ἠνάγκασε τοὺς δασμοὺς τελεῖν ἐκείνους. **pro*, i. e. *loco* (germ. *statt*). Gorg. 515. D: βελτίους ἐποίει τοὺς πολίτας ἀντὶ χειρόνων. 516. B: δικαιοτέρους γεγονέναι ἀντὶ ἀδικωτέρων. Theaet. 168. A: τοὺς ξυνόντας ἀντὶ φιλοσόφων μισοῦντας τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἀποφανεῖς. 189. C: ὅταν ... τις ἀντὶ καλοῦ αἰσχρὸν ἢ ἀντὶ αἰσχροῦ καλὸν δοξάζῃ. Polit. 308. A: ἀντ' ἐλευθέρων ... γενόμενοι δοῦλοι. Conv. 192. E: ἀντὶ δυεῖν ἕνα εἶναι. 200. A: ἀντὶ τοῦ εἰκότος εἰ ἀνάγκη οὕτως. 208. A: καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης μνήμην. 222. B: παιδικὰ μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται ἀντ' ἐραστοῦ. Pol. I. 343. A: ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνασθαι ... ἔφη. 344. B: ἀντὶ τούτων τῶν αἰσχρῶν ὀνομάτων εὐδαίμονες καὶ μακάριοι κέκληνται. Tim. 26. E: ἢ τινα ἔτ' ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ ζητητέον. Legg. III. 685. B: οὐ ῥάδιον ἀντὶ τούτων ἑτέρας λέγειν. Eryx. 396. B: μᾶλλον ἐχθροὶ ἀντὶ φίλων. al. **prae*. Phaedr. 232. A: τὸ βέλτιστον ἀντὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν ἀνθρώπων αἱρεῖσθαι. Gorg. 526. E: ὃν (ἀγῶνα) ἐγώ φημι ἀντὶ πάντων τῶν ἐνθάδε ἀγώνων εἶναι. Hinc ἓν ἀνθ' ἑνός (propr. *unum prae altero*, h. e. *prae ceteris*, *maxime*, *potissimum*. Dictio est similis Homericae πρὸ ὁ τοῦ, i. e. ὁ πρὸ τοῦ). Phil. 63. C: πάντων ... ἡγούμεθα ἄριστον ἓν ἀνθ' ἑνός. Pol. I. 331. B: ἀλλὰ ... ἓν ἀνθ' ἑνὸς οὐκ ἐλάχιστον ἔγωγε θείην ἂν εἰς τοῦτο ... πλοῦτον χρησιμώτατον εἶναι. Legg. IV. 705. B: οὐ μεῖζον κακὸν ... πόλει ἀνθ' ἑνὸς ἓν οὐδὲν ἂν γίγνοιτο. **ex* (ut *melius fieri e deteriore*). Pol. III. 411. C: ὀργίλοι ἀντὶ θυμοειδοῦς γεγένηται. VII. 539. D: τὸ ἐπιτήδευμα τιμιώτερον ἀντὶ ἀτιμοτέρου ποιήσει. X. 606. D: βελτίους τε καὶ εὐδαιμονέστεροι ἀντὶ χειρόνων καὶ ἀθλιωτέρων.

ἀντιβαίνω, *resisto*. Legg. I. 634. A: πρὸς τὰ ἀριστερὰ μόνον δυναμένην ἀντιβαίνειν.

ἀντιβοηθῶ, *contra auxilium fero*, *contrario auxilio iuvo*. Pol. VIII. 559. E: ἐὰν ... ἀντιβοηθήσῃ τις τῷ ἐν αὐτῷ ὀλιγαρχικῷ ξυμμαχία.

ἀντιβολή. Legg. VI. 755. E. scribebatur τὴν ... ἀντιβολὴν pro ἀντιπροβολήν.

ἀντιβόλησις, ἡ, *obsecratio*. Apol. 37. A: περὶ τοῦ

οἴκτου καὶ τῆς ἀντιβολήσεως. Conv. 183. A: ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσι ποιούμενοι.

ἀντιβολῶ, *obsecro*. Eryx. 398. E: ἀντιβολοίης σοι δοῦναι γραμματικὴν ἐπιστήμην.

ἀντιγραφή, ἡ, *scriptio adversaria*, h. e. *libellus* (vern. *Klageschrift*). Apol. 27. C: ταῦτα καὶ διωμώσω ἐν τῇ ἀντιγραφῇ.

ἀντιδέομαι, *vicissim rogo*. Lach. 186. D: τοῦτο οὖν σου ἐγὼ ἀντιδέομαι.

ἀντιδιεξέρχομαι, *contrariam sententiam expono*. Theaet. 167. D: λόγῳ ἀντιδιεξελθών.

ἀντίδικος, ὁ, *adversarius in lite*. Theaet. 172. E: ἀνάγκην ἔχων ὁ ἀντίδικος ἐφέστηκε. Phaedr. 273. C: τῷ ἀντιδίκῳ. 161. C: ἐν δικαστηρίοις οἱ ἀντίδικοι τί δρῶσιν; Legg. VI. 766. D: μὴ πλείω τῶν ἀντιδίκων ... φθεγγόμενος. *in univ. *qui iure disceptat*. Legg. IX. 855. E: παρ' ἑκατέρου ... τῶν ἀντιδίκων. XI. 937. B: τῶν ἀντιδίκων ἑκάτερον. Demod. 383. A: μὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσας. B: χρόνον ἀμφοτέροις δίδοσθαι τοῖς ἀντιδίκοις.

ἀντιδικῶ, *iure discepto*. Legg. XII. 948. D: τῶν ἀντιδικούντων ἑκατέρων.

ἀντιδοξάζω, *contrarium iudicium facio*. Theaet. 170. D: μυρίοι ... σοι μάχονται ἀντιδοξάζοντες. 171. A: τὴν τῶν ἀντιδοξαζόντων οἴησιν.

ἀντιδρῶ, *vicissim facio*, *rependo* (ut malum). Crit. 49. D: κακῶς πάσχοντα ἀμύνεσθαι ἀντιδρῶντα κακῶς.

ἀντιδωροῦμαι, *vicissim dono*. Legg. XI. 938. A: ἂν ἀντιδωρῆταί τις χρήματα. Euth. 14. E: ταῦτα ἐκείνοις ... ἀντιδωρεῖσθαι.

ἀντίθεσις, ἡ, *oppositio*. Soph. 257. E: ὄντος ... πρὸς ὂν ἡ ἀντίθεσις. 258. B: ἡ τῆς ... θατέρου μορίου φύσεως καὶ τῆς τοῦ ὄντος ... ἀντίθεσις.

ἀντικαθίστημι, *pono aliquid quod ex altera parte respondet*. Pol. IX. 591. A: τῷ παρ' ἡμῖν τοιούτῳ ἀντικαταστήσωμεν φύλακα ὅμοιον.

ἀντικακουργῶ, *vicissim malo afficio*. Crit. 49. C: ἀντικακουργεῖν κακῶς πάσχοντα. 54. C: ἀντικακουργήσας.

ἀντικατάγω, *vicissim induco*. Locr. 101. D: ἀνάγκα ... ἀντικαταχθῆμεν τὸ ἴσον τῷ ἀναλωθέντι.

ἀντικαταλαμβάνω, *vicissim occupo*. Locr. 102. D: ἀντικαταλαμβάνοντα τὰν τῶν καῤῥόνων χώραν.

ἀντικαταλείπω, *in alterius locum* vel *pro me relinquo*. Pol. VII. 540. B: ἀντικαταλιπόντας τῆς πόλεως φύλακας.

ἀντικατατείνω, *adversus alterum contendo*, h. e. *contente dico*, *alterius orationi meam oppono*. Pol. I. 348. A: ἂν ... ἀντικατατείναντες λέγωμεν αὐτῷ λόγον παρὰ λόγον.

ἀντικάω, *vicissim uro* vel *incendo*. Tim. 65. E: πάλιν αὐτὰ ἀντικάοντα τὸ διαθερμῆναν.

ἀντίκειμαι, oppositus sum. Soph. 258. B: πρὸς ἄλληλα ἀντικειμένων.

ἀντικρούω, reprimo, retardo. Legg. IX. 857. B: σχεδόν τί με ... ἀντικρούσας ἀνήγειρας.

ἄντικρυς, recta. Euthyd. 273. B: ἄντικρυς ἰών. Etiam εἰς τὸ ἄντικρυς. Conv. 223. B: εἰς τὸ ἄντικρυς πορεύεσθαι παρὰ σφᾶς. *ad tempus translatum, *continuo, illico.* Ax. 367. A: φροντίδες ἄντικρυς ὑπέδυσαν.

ἀντιλαβή, ἡ, reprehensionis ansa. Phaed. 84. C: πολλὰς ... ἔτι ἔχει ὑποψίας καὶ ἀντιλαβάς.

ἀντιλαμβάνω, retineo. Pass. Lach. 183. E: ἐνέσχετο ... ἐν τοῖς τῆς νεὼς σκεύεσι καὶ ἀντελάβετο. Med. *apprehendo, arripio.* Tim. 44. E: πορεῖα, οἷς ἀντιλαμβανόμενον καὶ ἀπερειδόμενον (fort. οἷς ἀντιλαμβανόμενον ἀπερειδόμενον, ut οἷς e part. ἀπερειδόμενον pendeat: *quibus arreptis innitens*) ... πορεύεσθαι δυνατὸν γέγονε. Prot. 335. D: ἀντελάβετο τοῦ τρίβωνος τουτουΐ. Phaedr. 246. C: ἕως ἂν στερεοῦ τινὸς ἀντιλάβηται. Prot. 317. D: ἀντιλαβόμενοι τῶν βάθρων καὶ τῶν κλινῶν. **capesso;* hinc etiam *appeto, incumbo in aliquid, studeo alicui rei.* Pol. VII. 534. D: ταύτης μάλιστα τῆς παιδείας ἀντιλαμβάνεσθαι. Legg. VII. 815. B: τῆς καλῆς ὀρχήσεως ἀντιλαμβανόμενος. **retineo, cohibeo.* Crat. 427. B: ἡ ... ὀλισθανούσης τῆς γλώττης ἀντιλαμβάνεται ἡ τοῦ γάμμα δύναμις. Lach. 184. A: ἕως ἄκρου τοῦ στύρακος ἀντελάβετο. **arripio ad reprehendendum,* h. e. *impugno.* Hipp. mai. 287. A: ἀντιλαμβάνου. Ib. ἐὰν ... ἀντιλαμβάνωμαι τῶν λόγων. Gorg. 506. A: χρὴ ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ ἐλέγχειν. Soph. 239. D: ἀντιλαμβανόμενος ἡμῶν. Pol. VI. 505. A: πράγματα παρέχειν ἀντιλαμβανόμενος. Theaet. 169. D: τοῦδε ... πάλιν ἀντιλαβώμεθα. 189. C: τοῦ ἀληθῶς ψεύδους ἀντιλαβέσθαι. Hinc ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου (Pol. I. 336. B.) dicitur qui sermonem intercipit ut eum impugnet. **obiicio.* Pol. VI. 497. D: φόβῳ ὧν ὑμεῖς ἀντιλαμβανόμενοι δεδηλώκατε μακρὰν ... αὐτοῦ τὴν ἀπόδειξιν. Soph. 251. B: ἀντιλαβέσθαι ... ὡς ἀδύνατον cet. *ἀντιλαμβάνεσθαί τινος dicitur res quae aliquem ita cepit ut ab ea divelli vel ab ea discedere nequeat (vern. *ergreifen, fesseln;* de homine: *eingenommen seyn*). Phaed. 88. D: θαυμαστῶς ... μου ὁ λόγος οὗτος ἀντιλαμβάνεται καὶ νῦν καὶ ἀεί. Parm. 130. E: οὔπω σου ἀντείληπται φιλοσοφία ὡς ἔτι ἀντιλήψεται. **apprehendo,* h. e. *percipio, sentio.* Ax. 370. A: ὁ ... οὐκ ὢν οὐδὲ τῆς στερήσεως ἀντιλαμβάνεται.

ἀντιλέγω, contra dico. Theaet. 169. C: οὐδὲν ἔτι ἀντιλέγω. Euthyd. 285. D. Parm. 128. D: ἀντιλέγει ... πρὸς τοὺς τὰ πολλὰ λέγοντας. Euthyd. 286. A: ἧττόν τι ἀντιλέγομεν ἐγώ τε καὶ σύ; B. Phaedr. 261. C: οὐκ ἀντιλέγουσι μέντοι (οἱ ἀντίδικοι). Soph. 233. C. Crit. 48. D: ἀντίλεγε. Euthyd. 286. A: ἀντιλέγοιμεν ἄν. Gorg. 481. E:

οὐ δυναμένου ἀντιλέγειν. Soph. 233. D. Crat. 406. C. Conv. 201. C. Ib. τῇ ἀληθείᾳ ... ἀντιλέγειν. 216. B. Ion. 533. C. Crit. 48. D. 50. E. Euthyd. 585. D. E. Hipp. mai. 289. A. Prot. 335. A: ὁ ἀντιλέγων (*adversarius*). Pol. V. 455. A: τοῦ τὰ τοιαῦτα ἀντιλέγοντος. Euthyd. 285. E. Pol. V. 539. C: ἀντιλέγοντα. Eryx. 399. B. 395. B: τῶν ἀντιλεγόντων. Soph. 233. B: εἰ μήτε ἀντέλεγον ὀρθῶς cet.

ἀντιληπτικός, ή, όν, *vim percipiendi s. sentiendi habens.* Locr. 100. C: λόγων ... ἀντιλαπτικάν. **vim reprimendi s. cohibendi habens.* Def. 416: δηλία ἀντιληπτικὴ (fort. ἕξις ἀντιληπτικὴ) ὁρμῆς.

ἀντίληψις, ἡ, *contradictio.* Phaed. 87. A: οὐ ξυγχωρῶ τῇ Σιμμίου ἀντιλήψει. Hipp. mai. 287. A: σχεδόν τι ... ἔμπειρός εἰμι τῶν ἀντιλήψεων. Soph. 241. B: τὰς ... ἀντιλήψεις καὶ ἀπορίας ... ὁρᾷς. **perceptio.* Locr. 100. B: τὰς ... ὑπ' ἀντίλαψιν μὴ πιπτοίσας (κινάσιας).

ἀντιλογία, ἡ, *contradictio.* Pol. V. 454. B: ἀντιλογίας ἅπτεσθαι. VII. 539. B: εἰς ἀντιλογίαν χρώμενοι. (Soph. 236. E. pro ἀντιλογίᾳ codd. praestantiores ἐναντιολογίᾳ.)

ἀντιλογικός, ή, όν, *contra dicendi peritus, disputator contentionis studiosus.* Theaet. 197. A: εἰ ... ἦν ἀντιλογικός. Soph. 232. B: ἀντιλογικὸν αὐτὸν ἔφαμεν εἶναί που. Phaed. 101. E: ὥσπερ οἱ ἀντιλογικοί. Lys. 216. A: οὗτοι οἱ πάνσοφοι ἄνδρες οἱ ἀντιλογικοί. Soph. 232. B: ποιεῖν ἀντιλογικούς. Unde ἡ ἀντιλογική, *ars contra dicendi s. in contrariam partem disputandi.* Phaedr. 261. D: οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστήριά τέ ἐστιν ἡ ἀντιλογικὴ καὶ περὶ δημηγορίαν, ἀλλ' ... περὶ πάντα τὰ λεγόμενα μία τις τέχνη. Soph. 226. A. 232. E. Pol. V. 454. A: γενναία ... ἡ δύναμις τῆς ἀντιλογικῆς τέχνης. Etiam τὸ ἀντιλογικόν. Soph. 225. B: καλεῖν ἄλλο πλὴν ἀντιλογικόν. Ib. τοῦ ... ἀντιλογικοῦ τὸ μὲν ... τὸ δὲ cet. **adversarius* (adi.). Phaed. 90. B: οἱ περὶ τοὺς ἀντιλογικοὺς λόγους διατρίψαντες.

ἀντιλογικῶς, *controversorum more.* Theaet. 164. C: ἀντιλογικῶς ἐοίκαμεν ... τοιούτῳ τινὶ περιγενόμενοι τοῦ λόγου ἀγαπᾶν.

ἀντιπάθεια, ἡ, *perpessio contraria.* Ax. 370. A: ἡ ἀντιπάθεια τῶν κακῶν.

ἀντιπαίζω, *colludo.* Eryx. 395. B: τοὺς ἀντιπαίζοντας.

ἀντίπαλος, ὁ, *adversarius, hostis.* Menex. 240. A: ἀντίπαλον αὐτῷ μηδένα εἶναι. Alc. I. 124. B: ὅτι οὗτοί ἡμῖν εἰσὶν ἀντίπαλοι. 119. E: πρὸς τοὺς τῶν ἀντιπάλων ἡγεμόνας ἀποβλέπειν.

ἀντιπαραβάλλω, *comparo.* Apol. 41. B: ἀντιπαραβάλλοντι τὰ ἐμαυτοῦ πάθη πρὸς τὰ ἐκείνων. **oppono* (orationem contrariam) *ut ostendam* vel *probem.* Hipp. min. 369. C:

σὺ αὖ ἀντιπαράβαλε λόγον παρὰ λόγον (cf. Pol. I. 348. A.), *ὡς ὁ ἕτερος ἀμείνων ἐστί.*

ἀντιπαρακαλῶ, *vicissim provoco* vel *adhortor.* Gorg. 526. E: *καὶ ... σὲ ἀντιπαρακαλῶ ἐπὶ τοῦτον τὸν βίον.*

ἀντιπαρατείνω, *oppono* (velut orationem) *ut cum altero contendam.* Phaedr. 257. C: *ἐὰν ... καὶ ἐθελήσῃ πρὸς αὐτὸν ἄλλον (λόγον) ἀντιπαρατεῖναι.*

ἀντιπαρατίθημι, *oppono ut comparem*, in univ. *confero* (vern. *entgegenhalten*). Apol. 40. D: *τὰς ἄλλας νύκτας ... ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτί.*

ἀντιπάσχω, *vicissim patior.* Gorg. 520. E: *ἀντ' εὖ πείσεται.*

ἀντιποιῶ, *vicissim facio*, *par pro pari refero.* Crit. 50. E: *ταῦτα ἀντιποιεῖν.* Ib. *ταῦτα καὶ ἀντιποιεῖν.* Interposito *εὖ*: Gorg. 520. E: *ἀντ' εὖ ποιεῖν.* Med. *vindico*, *mihi attribuo;* etiam (id quod lenius est) *profiteor.* Prot. 336. C: *εἰ ... ἀντιποιεῖται.* Men. 91. C: *τῶν ἀντιποιουμένων τι ἐπίστασθαι.* Polit. 268. C: *τῆς συννομῆς αὐτῷ ἀντιποιουμένους.* Men. 90. D: *τοὺς ἀντιποιουμένους ... τῆς τέχνης.* Ep. IV. 320. C: *τοὺς ἀντιποιουμένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν.* Phil. 23. A: *ἀντεποιεῖτο τῶν νικητηρίων.* Hipp. min. 363. A: *οἳ μάλιστ' ἂν ἀντιποιησαίμεθα μετεῖναι ἡμῖν τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβῆς.*

ἀντιπολεμῶ, *adversus aliquem bello.* Critia 112. E: *τῶν ἀντιπολεμησάντων.*

ἀντίπους, *ὁ ἡ*, *is cuius adversa sunt vestigia.* Tim. 63. A: *στὰς ἀντίπους.*

ἀντιπράττω, *adversor.* Pol. IV. 440. B: *μηδὲν ἀντιπράττειν* (libri vero MSS. cum Galeno suadent *μὴ δεῖν τι πράττειν*).

ἀντιπροβάλλομαι, *alterius loco propono aliquem* (designandum). Legg. VI. 755. D: *ἀντιπροβαλλέσθω τὸν ἕτερον.*

ἀντιπροβολή, *ἡ*, *nominatio alicuius ut in alterius locum succedat.* Legg. VI. 755. E: *τὴν ... ἀντιπροβολὴν* (v. *ἀντιβολὴν*) *εἶναι.* 756. A: *τὴν ... αἵρεσιν καὶ τὴν ἀντιπροβολὴν ... τὴν αὐτὴν γίγνεσθαι.*

ἀντίῤῥοπος, *ὁ ἡ*, *qui eiusdem est momenti*, *par.* Def. 412. A: *ῥώμη πρὸς κίνδυνον ἀντίῤῥοπος.*

ἀντίσταθμος, *ὁ ἡ*, *aequale pondus habens*, *qui pari est momento.* Soph. 229. C: *πᾶσι τοῖς ἄλλοις αὐτῆς ἀντίσταθμον μέρεσιν.*

ἀντίστασις, *ἡ*, *oppositio*, *repugnantia.* Pol. VIII. 560. A: *στάσις ... καὶ ἀντίστασις καὶ μάχη ... γίγνεται.*

ἀντιστατῶ, *obsto*, *adversor.* Gorg. 513. C: *ὁ δήμου ἔρως ... ἀντιστατεῖ μοι.*

ἀντίστροφος, *ὁ ἡ*, *e regione* vel *ex adverso positus*, *ex altera parte respondens* (vern. *Gegenstück*), et in univ. *par.* Legg. XII. 953. C: *τῶν παρ' ἡμῖν θεωρῶν ἀντίστροφος* (*τις*). Pol.

VII. 522. A: ἦν ἐκείνη γ' (ἡ μουσική) ἀντίστροφος τῆς γυμναστικῆς. 530. D: ἀντίστροφον αὐτοῦ. X. 605. A: ἀντίστροφον ... τῷ ζωγράφῳ. Gorg. 464. B: ἀντίστροφον μὲν τῇ γυμναστικῇ τὴν νομοθετικήν, ἀντίστροφον δὲ τῇ ἰατρικῇ τὴν δικαιοσύνην. 465. D: ἀντίστροφον ὀψοποιίας. Phil. 40. D: τὴν τούτων ἀντίστροφον ἕξιν. Legg. XII. 951. A: τοῖς περὶ τὸν πόλεμον ἀντίστροφον ἀποδιδόντες δόξης παρασκευήν. Phil. 51. E: τοῦτ' ἐκείνης τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. 57. A: ταῖς ἡδοναῖς (fort. τῆς ἡδονῆς) ζητῶν ἀντίστροφον. Tim. 87. C: τὸ ... τούτων ἀντίστροφον ... πρέπον ἀνταποδοῦναι. Pol. X. 616. B: τὰς ἐργασίας ταύταις ἀντιστρόφους. Theaet. 158. C: ὥσπερ ἀντίστροφα. 175. D.

ἀντιστρόφως, *contrario modo atque* —. Pol. VII. 539. D: ἀντιστρόφως γυμναζομένῳ τοῖς περὶ τὸ σῶμα γυμνασίοις (*ut in studio exerceatur corporis exercitationum contrario*).

ἀντίτασις, ἡ, *repugnantia.* Legg. VI. 781. C: πᾶσαν ἀντίτασιν ἀντιτεῖνον.

ἀντιτάττομαι, *me oppono, adversarius exsisto.* Alc. I. 123. C: ἐν νῷ ἔχει σου τῷ υἱεῖ ἀντιτάττεσθαι ὁ Λ. υἱός. Legg. I. 634. B: πρὸς τὰς ἀλγηδόνας ... νόμους ἀντιτεταγμένους.

ἀντιτείνω, *repugno.* Phaedr. 256. A: πρὸς ταῦτα ... ἀντιτείνει. Legg. V. 727. D: ὑπείκει καὶ οὐκ ἀντιτείνει. Phaedr. 254. C: διὰ τὸ μὴ ἀντιτείνειν. Theaet. 162. A. Pol. VI. 498. X. 604. A. Phaedr. 254. A: τὼ ... ἀντιτείνετον ἀγανακτοῦντε. Phaed. 91. C: παντὶ λόγῳ ἀντιτείνετε. Ep. VII. 330. B: ὁ δ' ἐνίκησε ἀντιτείνων. Phaedr. 238. E: τὸ μὴ ἀντιτεῖνον. Legg. VI. 781. C. Pol. VII. 547. B: ἀντιτεινόντων ἀλλήλοις. Def. 415. D. Phaed. 108. B: πολλὰ ἀντιτείνασα. Theaet. 191. B: ἴσως ... ἀντιτενεῖ. Pol. X. 604. A: μαχεῖσθαί τε καὶ ἀντιτενεῖν.

ἀντίτεχνος, ὁ ἡ, *artis aemulus.* Phaed. 60. D: οὐκ ἐκείνῳ βουλόμενος οὐδὲ τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ ἀντίτεχνος εἶναι. Legg. VII. 817. B: ὑμῖν ἀντίτεχνοι. De virt. 376. D. Pol. VI. 493. A: οὓς ἀντιτέχνους ἡγοῦνται. De virt. 376. D.

ἀντιτίθημι, *oppono.* Gorg. 461. E: ἀντίθες. Polit. 263. D: ἀντιτιθὲν τοῖς ἄλλοις ζώοις. Alc. I. 120. E: τοῖς ἐκείνων τὰ ἡμέτερα ἀντιτιθέντες. Pol. VIII. 545. A: ἵνα ... ἀντιθῶμεν. Pass. Soph. 257. B: τῷ καλῷ ... ἀντιτιθέμενον. 258. E. 257. E: πρός τι τῶν ὄντων ... ἀντιτεθέν.

ἀντιτιμῶμαι, *vicissim litem aestimo, poenam* (hanc et hanc) *me commeruisse confiteor.* Apol. 36. B: τίνος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι;

ἀντίτονος, ὁ ἡ, *renitens.* Tim. 62. C: ὅ τι ... ἂν ... ἀντίτονον ᾖ μάλιστα.

ἀντίτυπος, ὁ ἡ, *resistens.* Crat. 420. D: τὸ ... ἀναγκαῖον καὶ ἀντίτυπον. Locr. 100. D: ἀντίτυπα. Tim. 62.

C: ἀντιτυπώτατον εἶδος. * *obstinatus.* Theaet. 156. A: ἀντιτύπους ἀνθρώπους.

ἀντιτύπτω, *vicissim verbero.* Crit. 51. A: οὔτε τυπτόμενον ἀντιτύπτειν.

ἀντιτυπῶ, *resisto.* Crat. 420. D: τὸ εἶκον καὶ μὴ ἀντιτυποῦν.

ἀντιφέρω, *contra duco* (calculum). Eryx. 395. B: ὅ τι πρὸς ταῦτα ἀντιφέρωσιν.

ἀντίφημι, *contra dico.* Gorg. 501. C: ἢ ἀντίφης (v. ἀντιφῇς). Sed 481. D. pro ὅτι ὅπως ἂν ἀντιφῇ scribendum videtur ὅ τι ἂν φῇ. V. Annott. p. 241 sq.

ἀντιφιλῶ, *redamo.* Lys. 212. D: ἂν μὴ ἡ σοφία αὐτοὺς ἀντιφιλῇ. Ib. ἀντιφιλῶσιν ... ἀντιφιλοῦν. C: ἐὰν ... ἀντιφιλῆται. B: ἀντιφιλεῖσθαι. bis.

ἀντιφράττω, *oppono aliquid quod obstruit.* Tim. 66. E: τινὸς ἀντιφραχθέντος περὶ τὴν ἀναπνοήν.

ἀντιφυλάττω, *vicissim observo.* Legg. IV. 705. E: νῦν ... ὑμεῖς ... ἀντιφυλάξετε ἑπόμενοι.

ἀντίφωνος, ὁ, ἡ, *discrepans, contrarius.* Legg. VII. 812. D: ὀξύτητα βαρύτητι ξύμφωνον καὶ ἀντίφωνον παρεχομένους. IV. 717. B: ἀντίφωνα τοῖς ἔμπροσθεν ῥηθεῖσι.

ἀντίψηφος, ὁ ἡ, *contrariam habens sententiam.* Alc. II. 150. B: ἀντίψηφον ... τῷ θεῷ γενέσθαι (v. γίγνεσθαι).

ἀντλῶ, *haurio; infundo.* Tim. 79. A: οἷον ἐκ κρήνης ἐπ' ὀχετοὺς ἐπὶ τὰς φλέβας ἀντλοῦν αὐτά.

ἀντοίομαι, *contra sentio* vel *existimo.* Theaet. 178. C: (ὅταν) ἕτερος ... ἀντοιηθῇ.

ἄντρον, τό, *antrum.* Pol. III. 387. A: μυχῷ ἄντρου (Hom.). Legg. I. 625. B. et de leg. 319. E: εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον.

ἄντυξ, ἡ, *orbiculus in curru.* Theaet. 207. A: ἄντυγες.

ἀντωμοσία, ἡ, *accusationis formula, libellus.* Apol. 19. B: τὴν ἀντωμοσίαν δεῖ ἀναγνῶναι αὐτῶν. (Theaet. 172. E: ἣν ἀντωμοσίαν καλοῦσιν ex interpretatione fluxit.)

ἀνυδρία, ἡ, *aquae inopia.* Legg. VIII. 844. A: ἀνυδρία (v. αὐδρία) ... εἰ ... ἀποστέγει νάματα.

ἀνυπέρβλητος, ὁ ἡ, *invictus.* Def. 412. B: δύναμις ἀνυπέρβλητος.

ἀνυπεύθυνος, ὁ ἡ, *rationi reddendae non obnoxius.* Legg. IX. 875. B: ἀνυπεύθυνός τε καὶ αὐτοκράτωρ. Def. 415. D: ἄρχων ... ἀνυπεύθυνος. Legg. III. 691. C: νέα καὶ ἀνυπεύθυνος (φύσις). Def. 415. E: ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. Legg. VI. 761. E: ἄρχοντα ἀνυπεύθυνον.

ἀνυπήκοος, ὁ ἡ, *non audiens* s. *parens.* Tim. 73. A: ἀνυπήκοον τοῦ θειοτάτου τῶν παρ' ἡμῖν. 91. B: ζῶον ἀνυπήκοον τοῦ λόγου.

ἀνυποδησία, ἡ, ei tribuitur qui nudis pedibus incedit. Legg. I. 633. C: ἀνυποδησίαι καὶ ἀστρωσίαι.

ἀνυπόδητος, ὁ ἡ, *non calceatus, nudis pedibus incedens.* Phaedr. 229. A: ἀνυπόδητος ὤν. Conv. 173. B: ἀνυπόδητος ἀεί. 203. C. 220. B. Prot. 321. C: γυμνὸν καὶ ἀνυπόδητον. Pol. II. 372. A: γυμνοί τε καὶ ἀνυπόδητοι.

ἀνυπόθετος, ὁ ἡ, *nulla sumtione indigens, per se et suapte natura valens, absolutus.* Def. 414. D: ἐπιστήμη ἀνυπόθετος. Pol. VI. 511. B: μέχρι τοῦ ἀνυποθέτου. 510. B: ἐπ' ἀρχὴν ἀνυπόθετον ἐξ ὑποθέσεως ἰοῦσα.

ἀνυπόστατος, ὁ ἡ, *invictus.* Legg. III. 686. B: ἀνυπόστατον ἄν τινα δύναμιν ἔσχε.

ἀνύσιμος, ὁ ἡ, *proficiens, valens.* Legg. IV. 715. D: ἀνυσιμώτατον πρὸς τὸν εὐδαίμονα βίον.

ἀνυσίμως, *magno cum profectu.* Theaet. 144. B: λείως ... καὶ ἀνυσίμως ἔρχεται. Pol. VII. 518. D: ὡς ῥᾷστά τε καὶ ἀνυσιμώτατα μεταστραφήσεται.

ἀνύτω, *proficio.* Legg. IX. 881. A: οὐδὲν ἀνύτουσιν ταῖς τοιαύταις ψυχαῖς ἀποτροπῆς. Soph. 230. A: σμικρὸν ἀνύτειν. 261. B: μηδὲν ... ἀνύτων (v. ἀνύττων). Pol. VI. 486. C: μόγις σμικρὸν ἀνύτων. Conv. 127. C: ἐπειδὴ ... οὐδαμῇ ταύτῃ ἤνυτον. Polit. 264. B: ἠνυκέναι βραδύτερον. Phaed. 69. D: εἰ ... τι ἠνύσαμεν (al. ἠνυσάμην). *cum praepos. εἰς est *conduco* vel *pertineo ad* —. Ax. 369. D: εἰς ... πομπὴν ... ἀνύτει (ταῦτα).

ἀνυφαίνω, *rursus contexo.* Phaed. 87. D: (εἰ) ἡ ψυχὴ ἀεὶ τὸ κατατριβόμενον ἀνυφαίνοι.

ἀνύω, *expedio, explico.* Legg. I. 650. A: καὶ μυρία δὴ λέγων οὐκ ἄν τίς ποτε ἀνύσειεν ὅσῳ διαφέρει cet.

ἄνω, *procedo.* Crat. 415. A: μηχανὴ ... δοκεῖ τοῦ ἄνειν (v. ἀνεῖν) ἐπὶ πολὺ σημεῖον εἶναι.

ἄνω, *supra.* Gorg. 508. E: ἄνω ... ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις. Phaed. 109. C: ἄνω ἐπὶ τῆς γῆς οἰκεῖν. Crat. 408. C: ἄνω οἰκοῦν ἐν τοῖς θεοῖς. Pol. III. 400. B: ἴσον ἄνω καὶ κάτω τιθέντος. IV. 441. B. IX. 584. D. X. 603. D. Legg. III. 699. C. Tim. 62. E. 63. A. al. Hinc ὁ ἄνω est *superior.* Phaedr. 248. A: γλιχόμεναι ... τοῦ ἄνω. Soph. 235. E: τὰ ἄνω ... τὰ κάτω. Crat. 396. B: ἡ ... εἰς τὸ ἄνω ὄψις. C: τὰ ἄνω. 423. A: τὸ ἄνω καὶ τὸ κοῦφον. Pol. IV. 435. E: κατὰ τὸν ἄνω τόπον (i. e. *septentrionalem*). VII. 516. A: τὰ ἄνω ὄψεσθαι. 517. B: τὴν ... θέαν τῶν ἄνω. 527. B. 529. A. IX. 854. D. 586. A. X. 603. D: ἐν ... τοῖς ἄνω λόγοις. 613. B. Tim. 63. A. 46. C. D. 85. E. Legg. III. 699. C. IX. 880. E. XI. 927. A. Eryx. 404. A.— Ὁ ἄνω est etiam *aetate superior;* ἄνω enim ponitur in cognatis qui dicuntur ascendentibus. Theaet. 175. B: ὁ ἀπ' Ἀμφ. εἰς τὸ ἄνω πεντεκαιεικοστός. Pol. V. 461. C: τοῖς τούτων εἰς τὸ κάτω καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω. Ib. ταῖς ἄνω μητρός. Critia 110. B: ὅσαπερ καὶ Θησέως τῶν ἄνω ... ἀπομνημονεύεται. Legg. IX. 878. A: τοῖς ἄνω τοῦ γένους. XI. 919. E: τοῖς

ἔτι τούτων εἰς τὸ ἄνω. **sursum.* Phaedr. 246. D: ἄγειν ἄνω. 249. D: βλέπων ἄνω. Theaet. 174. A. D: ὅταν ... ἑλκύσῃ ἄνω. Soph. 221. A. Pol. VII. 517. A: ἀναβὰς ἄνω. 525. D: ἄνω ποι ἄγει τὴν ψυχήν. 529. B. 533. D: ἀνάγει ἄνω. IX. 584. D: ἄνω φέρεσθαι. X. 621. B. Tim. 63. C. Critia 113. E. 118. A: ἀπὸ θαλάττης ἄνω. Cum artic. et subst. Soph. 221. B: περὶ τὴν κάτωθεν ἄνω πληγήν. Crat. 414. A: τῇ ἄνω ῥοῇ. Pol. VII. 517. B: τὴν ἄνω ἀνάβασιν. X. 621. C: τῆς ἄνω ὁδοῦ. Legg. V. 747. A: τῆς ἄνω καὶ κάτω φορᾶς. — ἄνω καὶ κάτω vel ἄνω κάτω, *sursum deorsum, huc atque illuc* (vern. *hin und her*), etiam *in omnes partes* (v. c. rem aliquam versare ut quam possis diligentissime eam perscrutere). Prot. 356. D: ἄνω τε καὶ κάτω ... μεταλαμβάνειν ταὐτά. Phaedr. 272. B: ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφοντα ἐπισκοπεῖν. 278. D: ἄνω κάτω (sic codd.) στρέφων ἐν χρόνῳ. Gorg. 493. A: μεταπίπτειν ἄνω κάτω (v. ἄνω καὶ κάτω). 511. A: στρέφεις ... τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω. 481. E. Phaed. 90. C: πάντα τὰ ὄντα ... ἄνω καὶ κάτω στρέφεται. 111. E: κινεῖν ἄνω καὶ κάτω. 112. B. Theaet. 195. C: ὅταν ἄνω κάτω τοὺς λόγους ἕλκῃ τις. Crat. 386. E. Phil. 43. A: ἄνω τε καὶ κάτω ῥεῖ. B: αἱ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι. Pol. VI. 508. D. Tim. 43. B. 58. B. Ion. 541. E. De lucri cup. 228. A. Hipp. min. 376. C. Epin. 982. D. 989. A. De leg. 316. B. Ep. VII. 343. E. al. **hic illic.* De lucri cup. 228. E: παριόντες ἄνω καὶ κάτω. *Etiam semet ipsum vertere (στρέφεσθαι et μεταβάλλειν) ἄνω καὶ κάτω dicitur is qui omnia tentat nesciens quam ingrediatur viam, qui prae consilii inopia nescit quid dicat vel agat (vern. *sich hin und her wenden* vel *drehen*). Gorg. 481. E: ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλομένου. Phaed. 96. A: πολλάκις ἐμαυτὸν ἄνω κάτω (sic codd. pro ἄνω καὶ κάτω) μετέβαλλον ἐμαυτὸν σκοπῶν cet. Soph. 242. A: μεταβαλὼν ἐμαυτὸν ἄνω καὶ κάτω. Alc. II. 147. E. Lach. 196. B: στρέφεται ἄνω καὶ κάτω ἐπικρυπτόμενος τὴν αὑτοῦ ἀπορίαν. Ponitur quoque in rebus confusis ac perturbatis (vern. *drunter u. drüber*). Prot. 361. C: πάντα ταῦτα καθορῶν ἄνω κάτω ταραττόμενα δεινῶς. Theaet. 153. D: γένοιτ' ἂν τὸ λεγόμενον ἄνω κάτω πάντα. **alte.* Phaedr. 272. D: ἀνάγειν ἄνω. — Comp. ἀνωτέρω, *ulterius* (*ultra*); etiam *altius*. Pol. VI. 511. A: τῶν ὑποθέσεων ἀνωτέρω ἐκβαίνειν. VII. 534. E: οὐκέτ' ἄλλο τούτου μάθημα ἀνωτέρω ... ἐπιτίθεσθαι. VIII. 568. C: ὅσῳ ... ἂν ἀνωτέρω ἴωσι πρὸς τὸ ἄναντες τῶν πολιτειῶν. Eryx. 403. E: εἴ τι ἀνωτέρω τούτων. Etiam *superiorem* (aetate) designat. Crat. 396. C: τίνας ἔτι τοὺς ἀνωτέρω προγόνους λέγει τούτων. Legg. IX. 880. B: ὡς ἀδελφῷ ἢ πατρὶ ἢ ἔτι ἀνωτέρω. — Superl. Pol. VI. 511. D: ἐπὶ τῷ ἀνωτάτω. Def. 411. C: πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτω (v. ἀνωτάτου) ἀέρος.

ἄνωθεν, *desuper, e loco superiore, a summo.* Phaed. 110. B: εἴ τις ἄνωθεν θεῷτο. Theaet. 175. D: βλέπων μετέωρος ἄνωθεν. Soph. 220. E: τὸ ... ἄνωθεν εἰς τὸ κάτω γιγνόμενον. 246. B: ἄνωθεν ἐξ ἀοράτου ποθὲν ἀμύνονται. Pol. VII. 514. B. 518. B. X. 616. B. Tim. 22. E. Legg. III. 682. B. Ion. 535. E. **alte, a capite* (ordiri, aliquid petere al.). Phil. 44. D: ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν. Legg. VI. 781. D: ἄνωθεν ποθὲν ἐπιχειρεῖν. Ep. II. 310. E: ἄνωθεν ἀρξάμενος. **superne, supra.* Pol. V. 499. B: λαβόμενος τοῦ ἱματίου ἄνωθεν αὐτοῦ παρὰ τὸν ὦμον. X. 616. D: κύκλους ἄνωθεν τὰ χείλη φαίνοντας. 617. B: ἄνωθεν ἐφ' ἑκάστου βεβηκέναι Σειρῆνα. Tim. 74. E. Critia 112. A. 115. E. Cum artic. Phaed. 101. D: ἥτις (ὑπόθεσις) τῶν ἄνωθεν (*altiorum* s. *universalium*, v. Annott. p. 756.) βελτίστη φαίνοιτο. Crat. 408. D: τὰ ... ἄνωθεν (*superne* s. *superiore parte*) λεῖος. Tim. 18. D: τοὺς ... ἔμπροσθεν καὶ ἄνωθεν (*aetate superiores*). Legg. IV. 717. B: τοῖς ... τούτων (τῶν χθονίων) ἄνωθεν (θεοῖς: *diis qui inferis diis superiores sunt*).

ἀνώλεθρος, ὁ ἡ, *interitus expers.* Phaed. 106. C: ψυχὴ ἂν εἴη ... καὶ ἀνώλεθρος. E. 88. B: ψυχὴ ... ἀθάνατόν τε καὶ ἀνώλεθρον. 105. E: ἀνωλέθρῳ. 95. B: ἡμῶν τὴν ψυχὴν ἀνώλεθρόν τε καὶ ἀθάνατον οὖσαν. 106. A. B. C. bis. 107. A. al. Tim. 52. A: ἀγέννητον καὶ ἀνώλεθρον. Legg. X. 904. A: ἀνώλεθρον ... ὂν γενόμενον, ἀλλ' οὐκ αἰώνιον, ψυχὴν καὶ σῶμα. Epin. 981. E. Phaed. 105. E: τὰ τρία ... ἀνώλεθρα ἂν ἦν.

ἀνωμαλία, ἡ, *inaequalitas, discrepantia.* Pol. VIII. 547. A: ἀνωμαλία ἀνάρμοστος.

ἀνώμαλος, ὁ ἡ, *inaequalis.* Legg. I. 625. D: ἥδε (χώρα) ... ἀνώμαλος. VI. 773. B: ἀνώμαλος ἡ πόλις. Tim. 58. A: ἡ ἀνισότης ... τῆς ἀνωμάλου φύσεως. 62. B. Legg. XI. 918. B: οὐσίαν χρημάτων ... ἀξύμμετρον οὖσαν καὶ ἀνώμαλον. Menex. 238. E: ἀνώμαλοι ... αἱ πολιτεῖαι. Ib. ἐκ παντοδαπῶν ... ἀνθρώπων ... καὶ ἀνωμάλων. Legg. VI. 775. D: ἀνώμαλα ... γεννῴη ποτ' ἄν.

ἀνωμαλότης, ἡ, *inaequalitas.* Tim. 58. C: ἡ τῆς ἀνωμαλότητος ... γένεσις. 59. A. 63. E: σκληρότης ... ἀνωμαλότητι μιχθεῖσα. 57. E: εἰς ἀνωμαλότητα. 58. A.

ἀνωμάλως, *inaequaliter.* Tim. 52. E: ἀνωμάλως πάντῃ ταλαντουμένην.

ἀνώμοτος, ὁ ἡ, *iniuratus* (Cic.). Legg. XII. 948. D: τὸν φεύγοντα ... ἀνώμοτον.

ἀνώνυμος, ὁ ἡ, *nomine carens.* Theag. 123. C: πότερον ἀνώνυμός τίς ἐστιν (ἡ σοφία), ἢ ἔχει ὄνομα; Polit. 260. E: ἀνώνυμον ὂν τυγχάνει τὸ ... γένος. Soph. 220. A. 257. D. Theaet. 156. B: ἀπέραντοι ... αἱ ἀνώνυμοι (ἡδοναί). Tim. 58. D: ἀνώνυμα εἴδη. 66. E. Legg. IX. 873. D. Tim. 60. A: ἄλλα πολλὰ ἀνώνυμα γένη παρέσχοντο. **nomen non*

habens, *ignobilis*. Legg. IV. 721. C: τὸ ... γενέσθαι κλεινὸν καὶ μὴ ἀνώνυμον κεῖσθαι. IX. 878. B: ἀνώνυμον ἐᾶν.

ἀνωφελής, ὁ ἡ, *inutilis*. Pol. VI. 496. D: ἀνωφελὴς αὑτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις. Crat. 417. D. Charm. 175. B. De lucri cup. 231. E. Lys. 210. C: ἐν οἷς ἂν ὦμεν ἀνωφελεῖς. Pol. IV. 427. A: ὅτι ἀνωφελῆ καὶ πλέον οὐδέν. VIII. 560. D: μετὰ πολλῶν καὶ ἀνωφελῶν ἐπιθυμιῶν. 561. A. Hipp. mai. 284. E: τοῦ ἀνωφελεστέρου. *ut Lat. *inutilis*, est *perniciosus* (vern. *schädlich*). Prot. 334. A: ἃ ... ἀνθρώποις ἀνωφελῆ ἐστί.

ἄξενος, ὁ ἡ, *inhospitalis*. Soph. 217. E: ἄξενόν τι ... καὶ ἄγριον.

ἀξία, ἡ, *dignitas*. Legg. V. 744. B: τὴν τῆς ἀξίας ... τιμήν. XII. 945. B: πρὸς τὴν τῆς ἀρχῆς ἀξίαν. Unde κατ' ἀξίαν, *pro dignitate*, etiam *pro eo quod quis meruit; ita ut par est*. Phaedr. 247. C: οὔτε ποθ' ὑμνήσει κατ' ἀξίαν. 278. B: εἴ τινες ... κατ' ἀξίαν ἐνέφυσαν. Phaed. 113. D: κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον. Pol. VI. 496. A: ὅταν αὐτῇ πλησιάζοντες ὁμιλῶσι μὴ κατ' ἀξίαν. Ib. τῶν κατ' ἀξίαν ὁμιλούντων φιλοσοφίᾳ. VII. 535. C. Def. 411. E: ἕξις διανεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ. **aestimatio*, *pretium*. Polit. 257. B: τῶν ἀνδρῶν ἕκαστον θέντος τῆς ἴσης ἀξίας. Legg. IX. 865. C: τῆς ... ἀξίας ... διάγνωσιν. XI. 921. B. 934. B. 936. D: διπλασίαν τῆς ἀξίας τοῦ δούλου κομιζέσθω. De lucri cup. 225. C: ἐπιστήμονα εἶναι περὶ τῆς ἀξίας τούτου cet. Ib. περὶ φυτῶν τῆς ἀξίας. 231. D: τῇ ἀξίᾳ γε (*ad pretium*). Legg. VIII. 845. E: τὴν ἀξίαν τῆς βλάβης ἀπογραφόμενος. IX. 865. C. 878. D. 879. B. IX. 921. De lucri cup. 231. D. **quod quis commeruit*, h. e. *iustum praemium*, *merita laus* al. Apol. 36. B: ὅτι τῆς ἀξίας τιμήσομαι. E: κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἀξίας ... τιμᾶσθαι. Pol. X. 615. B: τὴν ἀξίαν κομίζοιντο. Legg. IV. 718. A. Menex. 239. C: ἐπειδὴ καὶ ἔχει τὴν ἀξίαν. Apol. 36. D: κατὰ τὴν ἀξίαν ... τιμᾶσθαι. Etiam *iusta poena* vel *castigatio*. Legg. IX. 876. D: προσάπτειν ἑκάστῳ τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀξίαν τοῦ πάθους τε καὶ πράξεως.

ἀξιοκοινώνητος, ὁ ἡ, *dignus qui in societatem admittatur*. Pol. II. 371. E: οἳ ἂν τὰ ... τῆς διανοίας μὴ πάνυ ἀξιοκοινώνητοι ὦσι. Legg. XII. 961. A: τοῦ ξυλλόγου ἀξιοκοινωνήτους εἶναι.

ἀξιόλογος, ὁ ἡ, *memorabilis*, *insignis*. Legg. VII. 803. D: παιδεία ... ἀξιόλογος. Tim. 60. B: οὔτε τὸ παράπαν ὀνομάσαι τῶν νῦν ὀνομαζομένων ἀξιόλογον ἦν οὐδέν. Riv. 136. B: μάλιστα ἀξιολόγων (τεχνῶν). Legg. II. 669. E: ὅ τι ... τῶν ἀξιολόγων μιμημάτων. Ax. 367. D: ἑνὸς ... μόνον μνήσομαι τοῦ ἀξιολογωτάτου (ποιητοῦ).

ἀξιομνημόνευτος, ὁ ἡ, *commemoratione dignus*, *insignis*. Conv. 178. A: ὧν ἔδοξέ μοι ἀξιομνημόνευτον (sic

Clark. c. aliis libris; al. *ἀξιομνημονεύτων* et *ἀξιομνημόνευτα*) *εἶναι*. Prot. 343. A: *ῥήματα βραχέα ἀξιομνημόνευτα.*

ἀξιόπιστος, ὁ ἡ, *fide dignus*, *fidus*. Alc. I. 123. A: *ἀνδρὸς ἀξιοπίστου*. Ep. VI. 323. A: *ἀξιοπιστότερα ἤθη.*

ἄξιος, *ία*, *ιον*, *dignus*; *meritus*; etiam *decens*, *conveniens*. Phaedr. 258. E: *τοῦ ἄξιος εἶναι συγγράφειν*. Parm. 130. A: *ἄξιος εἶ ἄγασθαι*. Phil. 14. B: *ἄξιος ... τοῦ διαλέγεσθαι νῦν*. Conv. 216. C: *ἐμοῦ ἐραστὴς ἄξιος*. Pol. X. 606. E: *ἄξιος* (*οὗτος ὁ ποιητὴς*) *ἀναλαβόντι μανθάνειν*. Alc. I. 105. B: *ὅτι ἄξιος εἶ τιμᾶσθαι*. Lys. 207. A: *οὐ τὸ καλὸς εἶναι μόνον ἄξιος ἀκοῦσαι*. Ep. VII. 344. E. Soph. 225. C: *οὔτε νῦν ... τυχεῖν* (*ἐπωνυμίας*) *ἄξιον*. Pol. VII. 539. A: *πολλῆς συγγνώμης ἄξιον*. X. 604. C: *ἄξιον ὂν μεγάλης σπουδῆς*. V. 465. E: *ταφῆς ἀξίας μετέχουσι*. Tim. 38. E: *τάχ᾽ ἂν ... τῆς ἀξίας τύχοι διηγήσεως*. Legg. V. 738. E: *οὔτ᾽ ἂν τιμῆς τῆς ἀξίας τυγχάνοι*. VI. 762. D. Phaedr. 231. E: *τὸν ἄξιον τῆς σῆς φιλίας*. Crat. 403. B: *φοβεῖσθαι αὐτὸν οὐκ ἄξιον*. 231. B: *τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκέναι χάριν*. Phil. 29. B: *τὴν δύναμιν οὐκ ἀξίαν τῆς φύσεως*. Pol. VI. 497. B. X. 619. E: *ἀξίαν* (*θέαν*) *ἰδεῖν*. Legg. I. 644. A. Menex. 239. C: *δόξαν ἀξίαν ἐπ᾽ ἀξίοις λαβών*. De leg. 317. E. Pol. V. 467. C: *οὐκ ἄξιον κινδύνου* (*οἴει*). Alc. I. 119. E: *ἄξιον σαυτοῦ τε καὶ τῆς πόλεως* (*ἔργον*). Pol. V. 458. B: *οἱ ἄρχοντες ἄξιοι τούτου τοῦ ὀνόματος*. Legg. I. 635. D: *οὐκ ἄξιοι ... προσαγορεύεσθαι*. VIII. 844. A. Lach. 179. D. Pol. II. 367. C: *ἃ ... ἄξια κεκτῆσθαι* IV. 445. C. Prot. 355. D: *οὐκ ἀξίων ὄντων νικᾶν*. Phaedr. 233. E: *τοῖς τοῦ πράγματος ἀξίοις*. Legg. VII. 820. C: *ἐν ταῖς τούτων ἀξίαισι σχολαῖς*. Theaet. 142. D: *μάλα ἀξίους ἀκοῆς* (*λόγους*). Tim. 19. A: *τοὺς ἀξίους πάλιν ἀνάγειν δεῖν*. Phaedr. 233. B: *τὰ μὴ ἡδονῆς ἄξια ... ἐπαίνου ἀναγκάζει τυγχάνειν*. 267. E. Pol. V. 465. C. Pol. X. 615. C: *ἄλλα ἔλεγεν οὐκ ἄξια μνήμης*. Legg. VII. 796. A. — *ἄξιος λόγου*, *memoria dignus*, *praestans*, *insignis*. Gorg. 510. C: *ἄξιος λόγου φίλος*. Ion. 541. D: *ἐὰν δοκῇ ἄξιος λόγου εἶναι*. Men. 92. D: *τὴν ἀρετὴν ... ἄξιος λόγου*. Legg. IV. 705. C. Phaed. 110. A: *οὔτε φύεται ἄξιον λόγου οὐδὲν ἐν τῇ θαλάττῃ*. Pol. VI. 492. A. Euthyd. 279. C. Crat. 412. A: *τῆς ψυχῆς τῆς ἀξίας λόγου*. Theaet. 143. E: *εἰ ... τινὶ ἐνέτυχες ἀξίῳ λόγου*. Legg. VIII. 850. B. Legg. V. 746. D: *δημιουργὸν ἄξιον ἐσόμενον λόγου*. Pol. VII. 527. E: *ἀξίαν λόγου ὠφέλειαν*. Legg. II. 674. B. Pol. X. 602. B: *μηδὲν εἰδέναι ἄξιον λόγου*. Critia 111. B. Euthyd. 306. C: *πρὸς ὃ ἥ τε πολιτικὴ καὶ ἡ φιλοσοφία ἀξίω λόγου ἐστόν*. Ion. 541. D: *ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσί*. Lach. 190. A. Euthyd. 283. D. Pol. I. 348. D: *ἔστι δὲ οὐκ ἄξια λόγου*. Legg. V. 743. D. Alc. I. 123. D. Pol. IV. 445. E: *τῶν ἀξίων λόγου νόμων*. 395. A. III. 388. E: *ἀνθρώπους ἀξίους λόγου*. Polit.

310. B. Legg. XII. 965. A: ἄξια λόγου ... φρονεῖν. III. 667. B: ὅσα ἀξιώτατα λόγου. — Neutr. ἄξιον (ἐστί) est *operae pretium*, *expedit*. Phaed. 114. D: ἄξιον κινδυνεῦσαι. Theaet. 143. E: ἐμοί τε εἰπεῖν καὶ σοὶ ἀκοῦσαι ἄξιον. 145. A: οὐ πάνυ αὐτῷ ἄξιον τὸν νοῦν προςέχειν. 187. C. Conv. 173. E: οὐκ ἄξιον περὶ τούτων ... νῦν ἐρίζειν. 220. C. Pol. I. 328. A: ἦν ἄξιον θεάσασθαι. VI. 496. C: οὐκ ἄξιον λέγειν. VII. 517. A. al. Lys. 203. B: ἄξιον μέντοι. Men. 75. B: ἄξιον γάρ. Crit. 53. C. al. * *decet*, *par est*, *oportet*; etiam *opus est*. Prot. 328. C: τῶνδε ... οὔπω ἄξιον τοῦτο κατηγορεῖν. Phaedr. 231. C: εἰ διὰ τοῦτο ἄξιον τοὺς ἐρῶντας περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 239. D. Gorg. 465. E. Phaed. 87. E: οὔπω ἄξιον ... θαῤῥεῖν. Theaet. 145. B. 163. C. 181. D. Soph. 223. A. 267. B. Parm. 129. C. 136. D. Crat. 406. C. Pol. III. 416. B. IV. 422. E. 425. D. X. 608. B. Tim. 51. C. al. Plur. ἄξια: Legg. VIII. 834. D: θηλείας ... οὐκ ἄξια βιάζεσθαι. * *pretium habens*, *valens*. Theaet. 167. C: ἄξιος πολλῶν χρημάτων τοῖς παιδευθεῖσι. Alc. I. 123. C: κόσμος ... ἄξιος μνῶν πεντήκοντα. Eryx. 393. B: ὅτῳ ἀγρὸς ἄξιος δυοῖν ταλάντοιν. Legg. V. 742. E: πλείστου νομίσματος ἄξια κτήματα. Hinc cum pronominibus (velut ὅσου, ὁπόσου al.) et adiectivis (v. c. πολλοῦ, int. τιμήματος) nectitur. Theaet. 162. E: ἄξιος οὐδ' ἑνὸς μόνου ἂν εἴη. Eryx. 396. C: ἄξιός του εἶ (*numero aliquo putaris*). Crat. 391. C: ὥς του ἄξια. Lach. 180. D: ὁπόσου βούλει ἄξιον συνδιατρίβειν. Prot. 328. B: ὅσου ἂν φῇ ἄξια εἶναι τὰ μαθήματα. Eryx. 393. B. Cum v. οὐδενός: Gorg. 471. E: οὐδενὸς ἄξιός ἐστι πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Phil. 17. C: εἰς ταῦτα οὐδενὸς ἄξιός ἐστι. 19. B. Legg. VII. 808. B. Apol. 23. B. Phil. 64. D: τὸ παράπαν οὐδενὸς (ἄξια). Euthyd. 289. A. 304. E. Pol. IX. 581. D: οὐδενὸς ἀξίαν (ἡδονήν). Phaed. 88. C: οὐδενὸς ἄξιοι ... κριταί. Pol. VI. 495. C. Euthyd. 307. A. Apol. 41. Gorg. 492. C: φλυαρία καὶ οὐδενὸς ἄξια. Gorg. 520. A: ἀνθρώπων πέρι οὐδενὸς ἀξίων. Pol. III. 405. C: σμικρῶν τε καὶ οὐδενὸς ἀξίων ἕνεκα. De lucri cup. 226. C: αὐλοὺς οὐδενὸς ἀξίους. Pol. VII. 540. D: οὐδενὸς ἀξίας (τιμάς). Conv. 216. E: ἡγεῖται ... πάντα ταῦτα τὰ κτήματα οὐδενὸς ἄξια. al. Cum v. μηδενός. Gorg. 488. B: ὡς μηδενὸς ἄξιον ὄντα. 489. C: ἀνθρώπων μηδενὸς ἀξίων. Gorg. 514. C: οἰκοδομήματα ... μηδενὸς ἄξια. Cum v. ὀλίγου. Apol. 23. A: ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ὀλίγου τινὸς ἀξία ἐστὶ καὶ οὐδενός. Alc. I. 121. D: ὀλίγου ἀξίας (γυναικός). Gorg. 497. B: σμικρὰ καὶ ὀλίγου ἄξια ἀνερωτᾷ. Etiam cum vv. σμικροῦ (Legg. X. 980. D: τόν γε ἄξιον καὶ σμικροῦ νομοθέτην. Pol. VI. 504. D: ἐπὶ ... ἄλλοις σμικροῦ ἀξίοις) et βραχέος (Legg. III. 692. C: ὡς ὄντων ἡμῶν βραχέος ἀξίων). Cum v. παντός. Alc. I. 105. E: ὅτι αὐτῇ παντὸς ἄξιος εἶ. Ib. παντὸς ἄξιός εἰμί

σοι. Phil. 64. D. Phaedr. 260. B: *παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα ... κεκτῆσθαι*. Soph. 216. C: *ἄξιοι τοῦ παντός*. Legg. XII. 951. B. al. Cum v. *πολλοῦ*. Conv. 185. B: *πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις*. Men. 97. E: *πολλοῦ ἄξιον* (*ἐκτῆσθαι*). Hipp. mai. 304. A: *καλὸν καὶ πολλοῦ ἄξιον*. Pol. VI. 506. A: *οὐ πολλοῦ τινὸς ἄξιον φύλακα*. Men. 98. A: *οὐ πολλοῦ ἄξιαί εἰσιν* (*αἱ δόξαι αἱ ἀληθεῖς*). Pol. II. 374. D: *πολλοῦ ... τὰ ὄργανα ἦν ἄξια*. Prot. 358. C: *πραγμάτων τῶν πολλοῦ ἀξίων*. Ion. 534. D: *οἱ ταῦτα λέγοντες οὕτω πολλοῦ ἄξια*. Etiam cum v. *τιμή*. Men. 97. E: *οὐ πολλῆς τινὸς ἄξιόν ἐστι τιμῆς*. Cum vv. *πλέονος* vel *πλείονος* et *πλείστου*. Eryx. 393. B: *τἄλλα ἔτι πλέονος ἄξια*. Phaedr. 235. B: *εἰπεῖν ἄλλα ... πλείω καὶ πλείονος ἄξια*. Id. 236. D. Crit. 53. C: *ὡς ἡ ἀρετὴ ... πλείστου ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις*. Gorg. 464. D: *ὥστε δοκεῖ πλείστου ἀξία εἶναι* (*ἡ κολακευτική*). Pol. I. 331. A: *τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πλείστου ἀξίαν εἶναι*. * *ἄξιος* dicitur etiam *qui meret* vel *commeruit*. Legg. VI. 762. E: *ἄξιος ἐπαίνου*. IX. 855. B: *ζημίας ... ἄν τις πλέονος ἄξιος εἶναι δοκῇ*. Apol. 36. B: *τί ἄξιός εἰμι παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι ὅτι μαθὼν* cet. C. 37. B: *ὡς ἄξιός εἰμί του κακοῦ*. Gorg. 485. C: *πληγῶν ἄξιον* (*φαίνεται*). Pol. VI. 495. C: *πολλοὶ πολλῶν κακῶν ἄξιοι*. Gorg. 480. C: *πληγῶν ἄξια ἠδικηκώς*. D: *δεσμοῦ ... θανάτου* (*ἄξια*). 481. A. Legg. IX. 855. A: *ἀδικεῖν ἄξια ... χρημάτων*. X. 908. E: *οὐχ ἑνὸς οὐδὲ δυοῖν ἄξια θανάτοιν ἁμαρτάνον*. XII. 949. C. * ut Latin. *dignus*, est etiam *par, respondens*. Ep. XII. 359. D: *ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων*. Lach. 188. C: *ὡς ἀληθῶς ὄντος ἀνδρὸς καὶ ἀξίου λόγων ὧν λέγει*. Menex. 237. B: *καλὴν καὶ ἀξίαν τούτων* (*πρᾶξιν*).

ἀξιόχρεως, ὁ ἡ, *fide dignus, locuples*. Legg. XII. 954. A: *μηδαμῶς ἀξιόχρεω*. XI. 914. D: *τὸν ἐγγυητὴν ἀξιόχρεων*. 937. B. Apol. 20. E: *εἰς ἀξιόχρεων ... τὸν λέγοντα ἀνοίσω*. 38. A: *ἐγγυηταὶ ... ἀξιόχρεῳ*. Legg. IX. 871. E: *ἐγγυητὰς ἀξιόχρεως*. XI. 914. E.

ἀξιῶ, *dignum existimo*. Lach. 197. D: *ὃν ἡ πόλις ἀξιοῖ αὑτῆς προϊστάναι*. Apol. 38. A: *ἐμαυτὸν ἀξιοῦν κακοῦ οὐδενός*. Tim. 92: *οὓς οὐδ' ἀναπνοῆς καθαρᾶς ἔτι ἠξίωσαν οἱ μεταπλάττοντες*. Ion. 534. D: *ὅτου τις ἂν ἀξιώσειε μνησθῆναι*. *Ἑαυτὸν ἀξιοῦν τινὸς* dicitur etiam *qui parem se iudicat alicui rei, qui aliquid aggreditur* vel *suscipit*. Gorg. 485. C: *οὐδέποτε οὐδενὸς ἀξιώσοντα ἑαυτὸν οὔτε καλοῦ οὔτε γενναίου πράγματος*. Dignum iudico eum cui aliquid tribuo vel impertio; unde *ἀξιοῦν* est *impertire, tribuere*, pass. *impertiri, affici*; etiam *nancisci, accipere*. Soph. 226. C: *ἑνὸς ὀνόματος ἀξιώσομεν αὐτήν* (*τὴν τέχνην*). Phaed. 103. E: *ἀξιοῦσθαι τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος*. Pol. IV. 435. C: *τῶν αὐτῶν ὀνομάτων ... ἀξιοῦσθαι*. Crat. 423. E: *ὅσα ἠξίωται ταύτης*

τῆς προσρήσεως τοῦ εἶναι. Legg. XII. 946. E: τοῖς παρὰ πάσης τῆς πόλεως ἀριστείων ἠξιωμένοις. Polit. 275. B: τούτου ... ἀξιωθῆναι τοῦ προσρήματος. **aestimo*. Legg. XI. 917. D: ὁπόσης ἂν τιμῆς ἀξιώσῃ τὸ πωλούμενον. Hinc *dignum* (me) *iudico*, cum v. παθεῖν (*poena corporis*), h. e. *poenam me commeruisse confiteor*. Pol. I. 337. D: τοῦτο ἀξιῶ παθεῖν. Ib. τί ἀξιοῖς παθεῖν; (Cf. Apol. 36. A.) **dignum* (me) *iudico*, h. e. *arrogo*; et in univ. *volo*, *cupio* vel *lubet mihi*, c. negat. *recuso*, *nolo*. Ep. VII. 346. B: ἀξιῶ ἐκεῖνον ... οἰκεῖν. Theaet. 162. B: ἀξιοῖς ... αὐτὸς μὴ ἀντεπιδεικνύναι τὸ εἶδος. Pol. IX. 579. A: εἴ τις ἄλλος ἄλλον δεσπόζειν ἀξιοῖ. Menex. 239. E: οὐκ ἀξιοῦμεν δοῦλοι ... ἀλλήλων εἶναι. Pol. X. 605. E: οἷον ἑαυτόν τις μὴ ἀξιοῖ εἶναι, ἀλλ' αἰσχύνοιτο ἄν. De lucri cup. 225. B: ἐὰν ἀξιοῖ ἀπὸ τούτων ... κερδαίνειν. Legg. V. 741. E: μηδὲ ... ἀξιοῦν ἐκ τῶν τοιούτων ξυλλέγειν χρήματα. De lucri cup. 225. D: τὸ ... ἀξιοῦν κερδαίνειν. Legg. XII. 953. C: ἀξιῶν τι καλὸν ἰδεῖν cet. Riv. 135. A: μὴ ἀξιοῦντος εἶναί τινα ἄλλον cet. Ep. III. 318. A: ἠξίουν ἀπιέναι. Soph. 240. A: ἃ ... ἠξίωσας ἑνὶ προσειπεῖν ὀνόματι. Legg. XI. 923. C: ὃν ἂν ἀξιώσῃ. Pol. IX. 574. A: ἀξιώσει ... πλέον ἔχειν. **par*, *opus esse* vel *necessarium puto*. Legg. XII. 941. D: δίκης ... οὐδέτερον ... ὁ νόμος ἀξιοῖ ζημιοῦν. X. 885. C: ἀξιοῦμεν ... πρότερον ἐπιχειρεῖν πείθειν. Pol. VI. 510. C: οὐδένα λόγον ... ἔτι ἀξιοῦσι περὶ αὐτῶν διδόναι. 504. E: τῶν ... μεγίστων μὴ μεγίστας ἀξιοῦν εἶναι καὶ τὰς ἀκριβείας. Pol. VIII. 549. A: οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγειν ἀξιῶν ἄρχειν. Lach. 188. B: ἐθέλοντα ... καὶ ἀξιοῦντα μανθάνειν. Critia 110. D: οὐδὲν ἀξιοῦντες παρὰ τῶν ἄλλων δέχεσθαι. Legg. X. 885. C: καθάπερ ὑμεῖς ἠξιώκατε (h. e. *faciendum esse putavistis*) περὶ νόμων. **peto*, *postulo*, *iubeo*; *expeto*. Apol. 19. D: ἀξιῶ ὑμᾶς ἀλλήλους διδάσκειν. Ep. VII. 348. D: ἀξιῶ καὶ δέομαι. 347. B. 348. D. Phaed. 95. B: ἀξιοῖς ἐπιδειχθῆναι cet. Phaedr. 255. E: ἀξιοῖ σμικρὰ ἀπολαῦσαι. Pol. III. 406. D: ἀξιοῖ παρὰ τοῦ ἰατροῦ φάρμακον. I. 349. B. C. Ep. VII. 347. C. Legg. X. 885. E: παρὰ ... νομοθετῶν ... ἀξιοῦμεν πειθοῖ πρῶτον χρῆσθαι. Demod. 383. E: ἐν μέρει ... λέγειν ἑκάτερον ἀξιοῦσι. Demod. 385. A: πῶς ἂν καλῶς ἀξιώῃ cet. Legg. VIII. 843. E: μὴ πάντα ἀξιοῦν ... τὸν μείζω πόλεως κοσμητὴν νομοθετεῖν. Prot. 336. B: ἀξιῶν αὐτῷ ... ἐξεῖναι διαλέγεσθαι cet. Soph. 244. B: ἀξιοῦντες παρά τε τούτων καὶ παρὰ τῶν ἄλλων. Ep. III. 317. E: ἠξίουν ... κατάγειν Δίωνα cet. 338. A. B. Prot. 349. A: τούτου μισθὸν ἀξιώσας ἄρνυσθαι. **puto*, *arbitror*, *confido*. Phaedr. 230. E: ἀξιῶ ... μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχῆσαι ὧν δέομαι. Id. 264. E. 268. B: ἐπιστάμενος αὐτὰ ἀξιῶ ἰατρὸς εἶναι. Gorg. 450. C: διὰ ταῦτ' ἐγὼ τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἀξιῶ εἶναι περὶ λόγους. Sis. 389. D: ἢ καὶ

περὶ τῶν ἄλλων ... οὕτως ἀξιοῖς ἔχειν cet. Polit. 262. E: τοῦτ' ἀξιοῖ γένος ... ἕτερον ἐγγίγνεσθαι. Crat. 401. A: οὐ γὰρ ἀξιοῦμεν οἷοί τ' ἂν εἶναι σκοπεῖν. Pol. VII. 526. A: οἷον ὑμεῖς ἀξιοῦτε. Legg. XII. 964. A: ἐμὲ δὲ ἀξίου ... πάλιν (ἐρεῖν). Apol. 35. C: μὴ ... ἀξιοῦτέ με ... τοιαῦτα δεῖν πράττειν. Pol. IV. 436. C: οὐκ ἂν ... ἀξιοῖμεν οὕτω λέγειν δεῖν. Phaed. 86. D: ἐάν τις ἀξιοῖ κρᾶσιν οὖσαν τὴν ψυχὴν cet. Pol. X. 610. A: μήποτε ἀξιῶμεν ... ἀπόλλυσθαι. Legg. IX. 853. B: τὸ καὶ ἀξιοῦν ... ἐμφύεσθαί τινα ... αἰσχρόν. Alc. II. 149. A: ἀξιοῦντες ... περιεῖναι. Apol. 22. D: ἠξίου καὶ τἄλλα ... σοφώτατος εἶναι. Alc. I. 119. C: εἰ ἠξίωσας τὸν ἀγῶνά σοι εἶναι πρὸς τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους. Apol. 18. D: ἀξιώσατε ... καὶ ὑμεῖς ... διττούς μου τοὺς κατηγόρους γεγονέναι. Legg. X. 902. E: μὴ ... τόν γε θεὸν ἀξιώσωμεν φαυλότερον. Crat. 390. A: ἀξιώσεις. Pol. III. 390. E: ἀξιώσομεν. IV. 435. B. al. Pass. Theaet. 161. D: ἄλλων διδάσκαλος ἀξιοῦσθαι. **non dubito, sustineo;* etiam *me non pudet.* Hipp. min. 364. D: ἀξιῶ διὰ ταῦτα χρήματα λαμβάνειν. Lach. 201. B: ὅτι τηλικοίδε ὄντες εἰς διδασκάλων ἀξιοῦμεν φοιτᾶν. Men. 91. D: τούτων φανερῶς χρήματα ἀξιοῦσι πράττεσθαι. Menex. 239. E: ὥστε μηδὲ ἀξιοῦν ἀντίπαλον αὐτῷ μηδένα εἶναι. Hipp. mai. 282. E: τῶν παλαιῶν ... οὐδεὶς πώποτε ἠξίωσεν ἀργύριον μισθὸν πράξασθαι. Gorg. 457. D: ὅτι τοιούτων ἀνθρώπων ἠξίωσαν ἀκροαταὶ γενέσθαι.

ἀξίωμα, τό, *dignitas, nobilitas.* Pol. VI. 495. D: φιλοσοφίας τὸ ἀξίωμα μεγαλοπρεπέστερον λείπεται. Def. 413. E: ἀξίωμα ἀπ' ἀρετῆς. Prot. 387. D: μηδὲν τούτου τοῦ ἀξιώματος ἄξιον ἀποφήνασθαι. Def. 413. E: τήρησις ἀξιώματος. Conv. 220. E: πρὸς τὸ ἐμὸν ἀξίωμα ἀποβλεπόντων.

ἀξίως, *digne, pro dignitate.* Prot. 328. B: ἀξίως τοῦ μισθοῦ. Phaedr. 228. A: ἀξίως ἐκείνου. 249. A: ἀξίως οὗ ... ἐβίωσαν βίου. Conv. 180. D: ἐπαινέσαι ἀξίως τοῦ θεοῦ. Menex. 91. A: ἀξίως ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. Hipp. mai. 291. E: ἀξίως σαυτοῦ. Ep. XIII. 361. A. **ut decet, par est* vel *oportet, rite, recte.* Phaedr. 235. B: τῶν ... ἐνόντων ἀξίως ῥηθῆναι. Phaed. 61. C: ὅτῳ ἀξίως τούτου τοῦ πράγματος μέτεστιν. 76. B: ἀξίως οἷός τε τοῦτο ποιῆσαι. Conv. 177. C: ἀξίως ὑμνῆσαι. Menex. 239. B. 248. D. Cum v. λόγου: Phaed. 68. A. Phaedr. 270. B. Pol. IV. 436. B.

ἀξίωσις, ἡ, *dignitas.* Def. 412. E: ἀξίωσις κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν cet.

ἀξύμμετρος, ὁ ἡ, *non conveniens, abhorrens.* Tim. 87. D: ἀξύμμετρον ... ταῖς μεγίσταις ξυμμετρίαις. **immoderatus.* Legg. XI. 918. B: οὐσίαν χρημάτων ... ἀξύμμετρον οὖσαν.

ἀξύμφορος, ὁ ἡ, *incommodus, inutilis.* Crat. 417. D: ἀξύμφορον καὶ ἀνωφελές. Pol. II. 367. C: τῷ ... ἥττονι

ἀξύμφορον. I. 339. E: τὸ ... τοῦ κρείττονος ἀξύμφορον ... ποιεῖν. 339. C: ἀξύμφορα (τίθεσθαι). E: τὸ ἀξύμφορα ποιεῖν. 340. B: τὰ αὐτοῖς ἀξύμφορα κελεύειν ... ποιεῖν.

ἀξυμφωνία (ἀσ.), ἡ, *discrepantia, dissensio.* Legg. IX. 861. A: παμπόλλη τις ἡμῶν ταραχή τε καὶ ἀσυμφωνία.

ἀξύμφωνος (ἀσ.), ὁ ἡ, *inconcinnus, discrepans.* Pol. III. 402. D: εἰ ... ἀξύμφωνος εἴη. Gorg. 482. C: ἐμὲ ἐμαυτῷ ἀσύμφωνον εἶναι. **non eadem lingua utens.* Polit. 262. D: ἀμίκτοις καὶ ἀσυμφώνοις πρὸς ἄλληλα. Legg. VI. 777. D: ἀσυμφώνοις ... ὅτι μάλιστα.

ἀξυμφώνως (ἀσ.), *modo discrepante.* Legg. IX. 860. C: ἀσυμφώνως προσαγορεύεται.

ἀξύνθετος (ἀσύνθ.), ὁ ἡ, *compositionis expers, simplex.* Def. 414. D: διάλεκτος ἀσύνθετος. E: φωνὴ ἀσύνθετος. Phaed. 78. C: εἴ ... τι τυγχάνει ὂν ἀξύνθετον. Theaet. 205. C: αὐτὸ καθ' αὑτὸ ... ἀξύνθετον. Polit. 288. E.

ἀξύστατος, ὁ ἡ, *non compactus.* Tim. 61. A: γῆν ... ἀξύστατον.

ἄξων, ὁ, *axis.* Theaet. 207. A: τροχοί, ἄξων cet. Pol. III. 397. A: ψόφους ... ἀξόνων.

ἀοιδή, ἡ, *cantus.* Phil. 66. C. (Orph.) Pol. IV. 424. B. (Hom.).

ἀοιδός, ὁ, *cantor, poëta.* Lys. 215. C. (Hes.). De iusto 374. B. et 375. D. A: πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

ἀοίκητος, ὁ ἡ, *non habitatus.* Legg. VI. 778. B: ἀοίκητον ... πόλιν.

ἄοικος, ὁ ἡ, *domicilium non habens.* Conv. 203. D: ἄοικος. Phaedr. 240. A: ἄπαιδα, ἄοικον ... παιδικά.

ἄοινος, ὁ ἡ, *vino carens.* Phil. 61. C: νηφαντικὴν καὶ ἄοινον (κρήνην).

ἀόκνως, *intrepide, fidenter.* Legg. I. 649. B: ὥστε εἰπεῖν ... ἀόκνως ὁτιοῦν.

ἄοπλος, ὁ ἡ, *inermis.* Prot. 321. C: ἄνθρωπον ... ἄοπλον. 320. E: ἄοπλον ... φύσιν.

ἀόρατος, ὁ ἡ, *oculorum sensum effugiens.* Tim. 36. E: ἀόρατος ... ψυχή. Phaed. 85. E: ἡ ἁρμονία ἀόρατον καὶ ἀσώματον. Tim. 46. D. 52. A. Soph. 246. A: ἐξ οὐρανοῦ τε καὶ τοῦ ἀοράτου. B: ἐξ ἀοράτου ποθὲν ἀμύνονται. Epin. 981. C: ἀοράτῳ ... εἶναι καὶ ... νοητῷ. Theaet. 155. E: πᾶν τὸ ἀόρατον οὐκ ἀποδεχόμενοι. Pol. VII. 529. B: ὃ ἂν περὶ τὸ ὄν τε ᾖ καὶ τὸ ἀόρατον. VI. 507. E: τὰ ... χρώματα ἔσται ἀόρατα. Tim. 83. D: ἀοράτων διὰ σμικρότητα. Locr. 101. D. Tim. 43. A: διὰ σμικρότητα ἀοράτοις. Soph. 247. B: πάντα ἀόρατα. Tim. 91. D.

ἀόριστος, ὁ ἡ, *non definitus.* Legg. I. 643. D: μὴ ... ἀόριστον γένηται. XI. 916. D: ἀόριστον ἐᾶν.

ἀορίστως, *sine definitione.* Legg. XI. 916. D: ἀτάκτως καὶ ἀορίστως ἐῶντες.

ἀπαγγελία, ἡ, declaratio (ea exponendi ratio qua poëta lyricus utitur qui suis ipse verbis omnia refert, suae ipse mentis sensa explicat. Vid. in Polit. p. 448.). Pol. III. 394. C: *ἡ δὲ (τῆς ποιήσεως) δι᾽ ἀπαγγελίας αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ.*

ἀπαγγέλλω, renuntio, refero. Menex. 248. E: *ἐγὼ ... προθυμότατα ἀπαγγέλλω.* Crit. 43. D: *ἐξ ὧν ἀπαγγέλλουσιν.* Menex. 249. E: *μόνον ἀπάγγελε.* 246. C: *ὃ ἂν ἀπαγγέλλω.* 249. E: *ἵνα ... λόγους ἀπαγγέλλω.* Pol. X. 598. C: *ἐπειδάν τις ... ἀπαγγέλλῃ περί του.* Legg. XII. 941. A. Men. 71. C: *οἴκαδε ἀπαγγέλλωμεν* (al. *ἀπαγγέλωμεν*). Phaedr. 259. C: *ἀπαγγέλλειν.* Eryx. 397. D: *ἀπαγγεῖλαι τὸν λόγον.* Critia 108. D: *ἀπαγγείλαντες τά ποτε ῥηθέντα ὑπὸ τῶν ἱερέων.* Phaedr. 278. E: *ᾧ τι ἀπαγγελεῖς;* **nuntio, narro.* Conv. 172. B: *τοὺς ... λόγους ἀπαγγέλλειν.* Pol. III. 396. C. al. Ep. IX. 357. E: *ἀπαγγέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ.* VII. 350. A: *ἀπήγγελον ὅτι* cet. Euthyd. 292. C: *ὡς σὺ τοὺς λόγους ἀπήγγειλας.* Ep. II. 313. D: *ἐπειδὰν ἀπαγγείλῃ τὰ παρ᾽ ἐμοῦ.* Phaed. 58. D: *ὡς σαφέστατα ... ἀπαγγεῖλαι.* Pass. Pol. X. 619. E: *ἐκ τῶν ἐκεῖθεν ἀπαγγελλομένων.* Charm. 153. C: *ἐπιεικῶς ... ἀληθῆ ἀπήγγελται.* **respondeo.* Ep. VII. 346. D: *περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν.* **nuntio, indico.* Prot. 345. C: *ἀπαγγελέω* (Sim.).

ἀπαγορεύω, interdico, veto. Legg. IX. 871. A: *ὁ ... νόμος ἀπαγορεύει.* Prot. 334. C: *ἀπαγορεύουσι ... μὴ χρῆσθαι ἐλαίῳ.* Legg. IX. 871. A: *ἐάν ... τις ἀπαγορεύῃ.* Pol. I. 337. C: *ἐάν τε ἡμεῖς ἀπαγορεύωμεν ἐάν τε μή.* Legg. VIII. 837. B: *ἀπαγορεύοντος.* XII. 960. A: *ἀπαγορεύειν.* Pol. I. 339. A: *ἔμοιγε ἀπηγόρευες ὅπως μὴ* cet. **abdico, defugio.* Pol. II. 368. C: *ἀπαγορεύειν καὶ μὴ βοηθεῖν.* Menex. 245. B: *τῷ κατὰ θάλατταν πολέμῳ ἀπαγορεύοντες.* Crat. 422. A: *ὁ ἀπαγορεύων* (nisi interpretatio est antecedentis *ἀπειπών*). **deficio* (ut vern. *versagen* est *nachlassen*). Pol. VIII. 568. C: *ἀπαγορεύει αὐτῶν ἡ τιμή.* Theaet. 200. D: *ἐάνπερ μὴ σύ γε ἀπαγορεύσῃς.*

ἀπαγριῶ, effero, pass. *efferor.* Polit 274. B: *τῶν πολλῶν ... θηρίων ... ἀπαγριωθέντων.*

ἀπάγω, abduco. Phaed. 60. A: *ἐκείνην ... ἀπῆγόν τινες.* Ep. VII. 329. E: *πάλιν ἀπήγαγεν.* Phaed. 60. A: *ἀπαγαγέτω τις ταύτην οἴκαδε. Abduco ad iudicem, ad supplicium, in custodiam* al. Legg. IX. 879. D: *πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀστυνόμων ἀπαγέτω.* Apol. 32. B: *ἐνδεικνύναι ... καὶ ἀπάγειν.* Gorg. 486. A: *εἴ τις σοῦ λαβόμενος ... εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι.* Legg. IX. 879. E. Men. 80. B: *τάχ᾽ ἂν ὡς γόης ἀπαχθείης.* **deflecto* (fallaciae adiuncta notione). Phaedr. 262. B: *ἀπὸ τοῦ ὄντος ... ἐπὶ τοὐναντίον ἀπάγων.* **abstraho, seiungo* vel *disiungo.* Phil. 39. B: *ἀπ᾽ ὄψεως ... τὰ τότε δοξαζόμενα ... ἀπαγαγών τις.* Phaed.

97. B: ὅτι ἀπάγεται καὶ χωρίζεται ἕτερον ἀφ' ἑτέρου. *mitto. Phaed. 58. D: θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον. *remitto, abire iubeo. Legg. XII. 943. D: μὴ ἀπαγαγόντων ... τῶν ἀρχόντων οἴκαδε. *duco, gesto. Legg. VII. 795. A: ἐν ἀριστερᾷ ... τόξον ἀπάγων.

ἀπᾴδω, dissono, discrepo. Legg. VII. 802. E: ὅλη ... ἁρμονίᾳ ἀπᾴδειν. Hipp. min. 374. C: τὴν ἑκουσίως ἀπᾴδουσαν (φωνήν). *dissentio. Legg. II. 662. B: νῦν γε ... ἀπᾴδομεν ἀπ' ἀλλήλων. Med. pugnantia loquor. Tim. 26. D: οὐκ ἀπᾳσόμεθα (v. ἀπωσόμεθα). *aberro. Hipp. mai. 292. C: ὅςτις ... οὕτως ἀμούσως πολὺ ἀπῇσας ἀπὸ τοῦ ἐρωτήματος.

ἀπαθανατίζω, immortalitate vel divinitate afficio. Charm. 156. D: οἳ λέγονται καὶ ἀπαθανατίζειν.

ἀπάθεια, ἡ, affectionis vacuitas. Def. 413. A: ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς.

ἀπαθής, ὁ ἡ, perturbatione carens, et in univ. immunis, expers. Phil. 21. E: ἀπαθὴς πάντων τῶν τοιούτων. Phil. 33. E: ἀπαθὴς ... τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος. D: ἀπαθῆ ἐκείνην (τὴν ψυχὴν) ἐάσαντα. Phaedr. 250. C: ἀπαθεῖς κακῶν.

ἀπαιδευσία, ἡ, imperitia, inopia humanitatis. Prot. 347. C. et Theaet. 174. E: ὑπὸ ἀπαιδευσίας. Gorg. 527. E: εἰς τοσοῦτον ἥκομεν ἀπαιδευσίας. Legg. II. 659. A: ἐκπληττόμενον ὑπὸ θορύβου ... καὶ τῆς αὑτοῦ ἀπαιδευσίας. al. Pol. VIII. 552. E: δι' ἀπαιδευσίαν καὶ κακὴν τροφήν. Legg. I. 641. C: νίκη ... ἐνίοτε (φέρει) ἀπαιδευσίαν. Hipp. mai. 293. D: τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀπαιδευσίαν.

ἀπαίδευτος, ὁ ἡ, non institutus, inops humanitatis. Prot. 345. D: οὕτως ἀπαίδευτος. Gorg. 510. B: τύραννος ... ἄγριος καὶ ἀπαίδευτος. Ax. 369. A: δῆμος ... ἀπαίδευτον. De leg. 320. E: ὡς ἀπαιδεύτου τινὸς καὶ χαλεποῦ ὄντος. Theaet. 175. D: οὐδ' ἄλλῳ ἀπαιδεύτῳ οὐδενί. 174. D: ἄγροικον ... καὶ ἀπαίδευτον. Tim. 86. E: διὰ ... ἀπαίδευτον τροφήν. Phaedr. 269. B: ῥῆμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον. Phaed. 91. A: ὥσπερ οἱ πάνυ ἀπαίδευτοι. Pol. VII. 519. B: τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀληθείας ἀπείρους. Ep. II. 314. A.

ἀπαιδεύτως, sine institutione. Pol. VIII. 559. D: τεθραμμένος ... ἀπαιδεύτως τε καὶ φειδωλῶς.

ἀπαίρω, me tollo, h. e. proficiscor; abeo, discedo. Ep. VII. 328. C: ἀπῆρα οἴκοθεν. Crit. 53. D: ἐκ ... τούτων τῶν τόπων ἀπαρεῖς. Phil. 67. ad fin. libri nonnulli ἀπαρεῖς habent pro ἀπερεῖς.

ἄπαις, ὁ ἡ, liberis carens. Legg. IX. 877. C. E: τῶν ἀνδρῶν ἄπαις. XI. 925. C: ἄπαις ... ἀῤῥένων τε καὶ θηλειῶν. Phaedr. 240. A: ἄγαμον, ἄπαιδα. Legg. IX. 877. E: ἄπαιδα τελευτῆσαι. 878. B. 879. E. XI. 930. A: ἄπαιδες.

ἀπαισχυνόμαι, *pudet me*, *pudore* (a dicendo) *refugio.* Gorg. 494. C: δεῖ ... μηδ' ἐμὲ ἀπαισχυνθῆναι. Ib. ὅπως μὴ ἀπαισχυνεῖ.

ἀπαιτῶ, *reposco*, *repeto.* Pol. I. 331. C: εἰ μανεὶς ἀπαιτοῖ. 332. A. 331. E: μὴ σωφρόνως ἀπαιτοῦντι. **posco*, *postulo.* Phaedr. 241. A: ὁ μὲν αὐτὸν χάριν ἀπαιτεῖ. Pol. III. 394. A: **reposco* (ut rationem). Pol. X. 612. D: ἐγὼ πάλιν ἀπαιτῶ ὑπὲρ δικαιοσύνης. Phil. 18. E: τοῦτ' αὐτὸ ... ἡμᾶς ὁ πρόσθεν λόγος ἀπαιτεῖ. Pol. X. 599. B: τῶν ... ἄλλων πέρι μὴ ἀπαιτῶμεν λόγον Ὅμηρον. **rogo.* Legg. X. 895. D: τὸν λόγον ἀπαιτεῖν, τοτὲ δὲ ... ἐρωτᾶν αὖ τοὔνομα.

ἀπακριβῶ, *accurate* vel *perfecte aliquid fingo*, *exprimo* vel *exorno.* Legg. VII. 810. B: πρὸς τάχος ... ἢ κάλλος ἀπηκριβῶσθαι. Tim. 29. C: ἀπηκριβωμένους λόγους ἀποδοῦναι. Phil. 59. D: ταῦτ' ... ἐν ταῖς περὶ τὸ ὂν ὄντως ἐννοίαις ... ἀπηκριβωμένα (*ad eius quod vere est notitias accurate* s. *perfecte ficta*). Tim. 33. C: πᾶν ἔξωθεν ... ἀπηκριβοῦτο. Locr. 95. A: ποθ' ἄνπερ τὸ γεννώμενον ἀπακριβωθὲν ... κάλλιστον ... γίγνεται.

ἀπάλαμνος, ὁ ἡ, *ignavus*, *iners.* Prot. 346. C: μηδ' ἄγαν ἀπάλαμνος (Sim.).

ἀπαλέξω, *averto*, *averrunco.* Alc. II. 143. A. et 148. B: τὰ ... δεινὰ ... ἀπαλέξειν (poët.).

ἀπαλλαγή, ἡ, *discessus.* Phaed. 107. C: εἰ ... ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντὸς ἀπαλλαγή. Phaedr. 84. B: ἐν τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ σώματος. 64. C: τὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγήν. Pol. VI. 496. E. Tim. 59. A: τὴν ... τοῦ πυρὸς ἀπαλλαγὴν ψύξιν. **liberatio.* Gorg. 478. C: κακοῦ ἀπαλλαγή. D. al. Phaedr. 244. E: ἀπαλλαγὴν εὕρετο. Phil. 44. B: ἀπαλλαγὴν τῶν λυπῶν. Pol. IX. 584. C: λυπῶν τινὲς ἀπαλλαγαί. Soph. 230. C: πασῶν ἀπαλλαγῶν ἀκούειν ... ἡδίστην. Prot. 354. B: λυπῶν ἀπαλλαγάς τε καὶ ἀποτροπάς. **amotio* (a v. ἀπαλλάττω). Legg. V. 736. A: δι' εὐφημίαν ἀπαλλαγῆς (ἀπαλλαγῇ?) ὄνομα ἀποικίαν τιθέμενος.

ἀπαλλάττω, *dimitto.* Legg. I. 648. C: ἀζήμιον ἀπαλλάττοις ἄν. Pass. Legg. VII. 600. A: ἀζήμιος ἀπαλλαττέσθω. Polit. 260. A: μηδ' ἀπηλλάχθαι. Ib. ἀπήλλακτο. **removeo*, *tollo.* Ep. VII. 336. A: ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξε. Pol. VIII. 559. A: ἅς γέ τις ἀπαλλάξειεν ἄν. Pass. Pol. VIII. 559. B: δυνατὴ ... ἀπαλλάττεσθαι. IX. 571. B. Legg. I. 628. B: ὃν (πόλεμον) ... ἅπας ἂν βούλοιτο ... ὡς τάχιστα ἀπαλλάττεσθαι. **eiicio*, *expello* vel *depello.* Prot. 354. D: ὅταν ... μείζους λύπας ... ἀπαλλάττῃ. Theaet. 175. B: χαυνότητα ἀπαλλάττειν. Legg. V. 735. E. Eryx. 401. B: πρὸς τὸ τὰς νόσους ἀπαλλάττειν. Soph. 229. C: τῷ τοῦτο ἀπαλλάττοντι. Legg. XI. 929. A:

τοῦτον ... ἀπαλλάξαι τῆς αὑτοῦ ξυγγενείας. Pass. Tim. 86. A: ἀπαλλάττεται μόγις. Gorg. 504. E: ἀκολασία ... ἀπαλλάττηται. Ep. VII. 346. A: ἐμοὶ καὶ σοὶ ... τὰ Δίωνος ἐκποδὼν ἀπαλλαχθήτω. Eryx. 401. C: εἰ αἱ νόσοι ἀπαλλαγείησαν ἐκ τῶν σωμάτων. D: τίνος ... ἀπαλλαγέντος. * *expedio, absolvo.* Legg. V. 744. A: τοὺς ἄλλους ἀπαλλάττοι. Pass. res dicitur expedita esse de qua satis expositum est, ut inter disserentes de ea conveniat. Lys. 220. B: τοῦτο ... ἀπήλλακται μὴ ... φίλον εἶναι. Phil. 67. A: νοῦς ἀπήλλακτο ... μήτοι τἀγαθὸν ... εἶναι. Etiam in eo dicitur qui creditori al. satisfacit. Legg. XII. 958. B: ἐάν τις μὴ ἀπαλλάττῃ τὸν νικήσαντα. * *absolvo, libero, vindico ab aliqua re.* Gorg. 477. A: τίς ... τέχνη πενίας ἀπαλλάττει; 478. A. Legg. VII. 819. D: ταύτης (τῆς ἀγνοίας) ἀπαλλάττουσιν. Ax. 367. C: ἀπαλλάττουσι τοῦ ζῆν. Legg. VI. 782. E: λύπης τῆς ἁπάσης ... ἀπαλλάττειν. Gorg. 470. C: ἐάν με ... ἀπαλλάξῃς φλυαρίας. 458. A: ἄλλον ἀπαλλάξαι. Theaet. 185. E: μάλα συχνοῦ λόγου ἀπαλλάξας. Euthyd. 282. C: ἀπαλλάξας με σκέψεως πολλῆς. Hipp. mai. 291. B: ὃ εἰπὼν ... ἀπαλλάξεις σαυτὸν τῶν πολλῶν λόγων. Theag. 127. B: καί με πολλῶν ... ἀπαλλάξετε φροντίδων. Pass. *absolvor, liberor, disiungor;* absolute: *defungor aliqua re* (vern. *mit einem* vel *etwas fertig werden*, perf. *fertig seyn*). Gorg. 495. E: ἅμα ἀπαλλάττεται ὑγιείας τε καὶ νόσου. 496. B. al. Alc. I. 134. B: ἀθλιότητος ἀπαλλάττεται. Soph. 230. C: τῶν ... σκληρῶν δοξῶν ἀπαλλάττονται. Legg. IX. 857. C: ἀπαλλαττέσθω τῶν δεσμῶν. Id. 864. E. 865. D: ἀπαλλαττέσθω τοῦ φόνου. VII. 800. E: ἵνα ὅτι τάχιστα περὶ αὐτῶν λέγων ἀπαλλάττωμαι. Gorg. 496. A: ὅταν τῆς ὀφθαλμίας ἀπαλλάττηται. Legg. X. 899. C: εἰπόντες ὅρους ἀπαλλαττώμεθα. Gorg. 525. C: ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. Phil. 46. C. Phaed. 67. A: ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης. 114. B: ἀπαλλαττόμενοι ὥσπερ δεσμωτηρίων. Critia 106. A: ἐκ τῆς τοῦ λόγου διαπορείας ... ἀπήλλαγμαι. Gorg. 496. A: ἅμα ἀμφοτέρων ἀπήλλακται. Phil. 20. C: ἀπήλλακται τοῦ νικᾶν. Legg. VIII. 842. D. Theaet. 183. C: τοῦ ... σοῦ ἑταίρου ἀπηλλάγμεθα. 199. C: τοῦ ... μὴ ἐπίστασθαι ἀπηλλάγμεθα. Men. 87. C: τούτου ... ταχὺ ἀπηλλάγμεθα. Phaed. 68. A. 84. B: ἀπηλλάχθαι τῶν ἀνθρωπίνων κακῶν. 107. C. Theaet. 183. C: καὶ ἐμὲ δεῖ ἀπηλλάχθαι σοι ἀποκρινόμενον. Pol. I. 329. D: δεσποτῶν ... ἀπηλλάχθαι. II. 357. A: λόγου ἀπηλλάχθαι. Apol. 41. D: ἀπηλλάχθαι πραγμάτων. Pol. IX. 571. C: ἀπὸ πάσης λελυμένον τε καὶ ἀπηλλαγμένον αἰσχύνης καὶ φρονήσεως. Phaed. 81. B: πλάνης καὶ ἀνοίας ... ἀπηλλαγμένη. Legg. XII. 951. E. 947. D: γυναῖκες τῆς παιδοποιήσεως ἀπηλλαγμέναι. Tim. 55. B: τὸ ... ἕτερον ἀπήλλακτο τῶν στοιχείων ταῦτα γεννῆσαν. Ep. VII. 335. A: ὅταν τις ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος. Gorg. 514. D: εἰ ...

τις ἄλλος ... ἀπηλλάγη νόσου. Parm. 127. A. Pol. III. 406. E. Menex. 245. E: ἀπηλλάγημεν τοῦ πολέμου. Gorg. 491. C: εἰπὼν ἀπαλλάγηθι (*expedi, dic tandem*). Hipp. mai. 303. C: ἵνα καὶ ἀπαλλαγῶμεν πλείονος ζητήσεως. Theaet. 168. A: ἵν' ... ἀπαλλαγῶσι τῶν οἳ πρότερον ἦσαν. 177. A. Gorg. 458. A: ἀπαλλαγῆναι κακοῦ τοῦ μεγίστου. Phaed. 64. C: ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἀπαλλαγὲν ... τὸ σῶμα. 66. A. al. Phaedr. 233. D: μεγίστων ... ἀπαλλαγέντες κακῶν. Euth. 15. E: τῆς ... γραφῆς ἀπαλλάξομαι. Legg. IX. 861. B: τοσοῦτον μόνον εἰπὼν ἀπαλλάξεται. Pol. V. 465. D: πάντων ... τούτων ἀπαλλάξονται. Apol. 39. C: ἀπαλλάξεσθαι τοῦ διδόναι ἔλεγχον τοῦ βίου. Pol. IV. 445. B: ὁπόθεν κακίας ... ἀπαλλαγήσεται. * intrans. *discedo*. Soph. 254. D: ἀθρόοις ἀπαλλάττειν. Pol. VI. 491. D: τὴν ἀρίστην φύσιν ... κάκιον ἀπαλλάττειν (vern. *übler wegkommen*). II. 366. A: ἀζήμιοι ἀπαλλάξομεν. — Med. *discedo*. Alc. I. 103. A: οὐκ ἀπαλλάττομαι. 105. D: ἐμοῦ οὐκ ἀπαλλάττει. Parm. 156. A: ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ (τοῦ εἶναι). Gorg. 457. D: τελευτῶντες ... ἀπαλλάττονται. Legg. IX. 854. C: ἀπαλλάττου τοῦ βίου. Legg. XI. 936. E: ἀπαλλαττέσθω τῆς δίκης. Pol. VI. 497. A: οὐ τὰ ἐλάχιστα ἂν διαπραξάμενος ἀπαλλάττοιτο. Legg. IV. 721. D: ἀζήμιος ἀπαλλάττοιτο. Phaed. 63. A: ῥαδίως ἀπαλλάττοιντο αὐτῶν. Phaed. 81. B: ἐὰν ... τοῦ σώματος ἀπαλλάττηται. Legg. XII. 953. B: ὅπως ἂν ... ἀβλαβεῖς ... ἀπαλλάττωνται. Parm. 156. A: τὸ ... ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας. Phaed. 85. B: τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι. Legg. IX. 862. E: ἀπαλλαττόμενοι τοῦ βίου. XII. 948. C: ἀπηλλάττετο ταχὺ καὶ ἀσφαλῶς. Alc. II. 141. D: τοῦ βίου ἀπαλλαγῆναι. Pol. VI. 496. E: τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ (τοῦ βίου) ... ἀπαλλάξεται. Phaed. 81. C: ψυχὴν ... εἰλικρινῆ ἀπαλλάξεσθαι. Legg. I. 642. E: ἀπαλλαγήσονται πράξαντες οὐδὲν cet. * *abeo, transeo*. Legg. XI. 938. A: πρὸς ἄλλην ... ἀπαλλάττεσθαι χώραν. Ep. VIII. 356. B: εἰς βασιλέως σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι. * *discedo*, h. e. *desisto ab aliqua re, aliquem* vel *aliquid relinquo, desino, finem facio*. Alc. I. 104. C: οὐκ ἀπαλλάττομαι τοῦ ἔρωτος. Apol. 39. D: ταῦτα ... μαντευσάμενος ἀπαλλάττομαι. Pol. VI. 487. D: ὅσοι ἂν ... ἀπαλλάττωνται. III. 390. E: μὴ ἀπαλλάττεσθαι τῆς μήνιος. Gorg. 485. D: ἔτι φιλοσοφοῦντα καὶ μὴ ἀπαλλαττόμενον. Alc. I. 104. E: πάλαι ἂν ἀπηλλάγμην τοῦ ἔρωτος. Gorg. 514. C: ἐπειδὴ τῶν διδασκάλων ἀπηλλάγημεν. Crat. 407. D: ἐκ ... τῶν θεῶν ... ἀπαλλαγῶμεν. 408. D. 425. D: εἰ ... μὴ ... εἰπόντες ἀπαλλαγῶμεν (ἀπαλλαγεῖμεν?). Prot. 326. C: ἐπειδὰν ... ἐκ διδασκάλων ἀπαλλαγῶσιν. Theaet. 148. E: οὐδ' ἀπαλλαγῆναι τοῦ μέλλειν. * ἀπαλλάττεσθαι dicuntur etiam litigantes vel disserentes qui conveniunt vel inter se conciliantur. Legg. VI. 768. C: τοῖς μὴ δυναμένοις ... ἀπαλλάττεσθαι. XI. 915. C: ἐὰν μὴ

πρότερον ... ἀπαλλάττωνται πρὸς ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων. Euth. 7. B: ταχὺ ἂν ἀπαλλαγεῖμεν. *discedo, seiungor. Legg. IX. 868. D: ἀπαλλάττεσθαι γυναῖκά τε ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ τὸν ἄνδρα ἀπὸ γυναικός. Verb. ἀπαλλακτέον, discedendum. Phaed. 66. B: ἀπαλλακτέον αὐτοῦ. Polit. 304. E. Parm. 163. D.

ἀπαλλοτριῶ, *alieno.* Tim. 65. A: ὅσα ... ἀπαλλοτριοῦται ... ἀθρόα.

ἁπαλός, ή, όν, *mollis; tener.* Conv. 195. C: πρὸς ... τῷ νέῳ ἁπαλός. E. 203. C. Tim. 81. B: ὁ πᾶς ὄγκος ... ἁπαλός. Phaedr. 239. C: ἁπάλης καὶ ἀνάνδρου διαίτης. Tim. 83. C. Pol. II. 377. A: νέῳ καὶ ἁπαλῷ ὁτῳοῦν. Phaedr. 245. A: ἁπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχήν. Pol. VIII. 563. D. Conv. 195. D: ἁπαλήν (Ἄτην). Theaet. 173. A: ἔτι ἁπαλαῖς ψυχαῖς. Legg. II. 664. B. Ax. 371. D: ἁπαλαῖς ἡλίου ἀκτῖσιν. Pol. IV. 422. D: προβάτοις ... ἁπαλοῖς. Phaedr. 276. D: φυομένους ἁπαλούς. Tim. 65. D: εἰς τὰ νοτερὰ τῆς σαρκὸς καὶ ἁπαλὰ ἐμπίπτοντα. Polit. 270. E: νεώτερον καὶ ἁπαλώτερον ἐφύετο. Conv. 196. A: νεώτατος ... καὶ ἁπαλώτατος.

ἁπαλότης, ἡ, *mollities, teneritas.* Conv. 195. D: πρὸς τὸ δεῖξαι θεοῦ ἁπαλότητα. Ib. τὴν ἁπαλ. ἀποφαίνειν.

ἀπαμβλύνω, *retundo; obscuro.* Pol. IV. 442. D: μή πῃ ἡμῖν ἀπαμβλύνεται ... δικαιοσύνη cet.

ἀπαμείρομαι, *privo.* Legg. VI. 777. A. (Hom.).

ἀπαμύνω, *propulso.* Pol. III. 415. E: τούς τε ἔξωθεν ἀπαμύνοιεν.

ἀπαναισχυντῶ, *impudenter dico* vel *obiicio.* Apol. 31. B: τοῦτο οὐχ οἷοί τε ἐγένοντο ἀπαναισχυντῆσαι ... ὡς cet.

ἀπαναλίσκω, *absumo.* Locr. 101. D: ἀπαναλουμένω (ἀέρος). 102. A: ἀπαναλωθέντος ὑπὸ τῶ πυρὸς τῶ ἀέρος.

ἀπάνθρωπος, ὁ ἡ, *inhumanus, ab hominum consuetudine abhorrens.* Ep. I. 309. B: τρόπον ἀπανθρωπότερον.

ἀπανθῶ, *defloresco.* Conv. 196. A: ἀνανθεῖ ... καὶ ἀπηνθηκότι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ.

ἀπαντλῶ, *exhaurio.* Tim. 80. D: τὰ τετμημένα αὐτόθεν ἀπαντλεῖν (v. ἐπαντλεῖν). Pol. III. 407. D: τὰ ... σώματα ... διαίταις κατὰ σμικρὸν ἀπαντλοῦντα.

ἀπαντῶ, *obviam fio, occurro.* Ax. 364. B: ἀπαντᾶν αὐτοῖς. Legg. I. 637. A: ἀπαντῶν κωμάζοντί τινι. Pol. VIII. 563. C: τῷ ἀεὶ ἀπαντῶντι. Tim. 68. A: ἐξ ἐναντίας ἀπαντῶσαν. Legg. X. 393. E: τοῖς ... ἀλλήλοις ἐξ ἐναντίας ἀπαντῶσι. Theaet. 209. C: ἐὰν αὔριον ἀπαντήσω. Phaedr. 228. B: ἀπαντήσας ... τῷ νοσοῦντι. Crat. 429. E. Conv. 174. E: παῖδά τινα ἔνδοθεν ἀπαντήσαντα. **me oppono, resisto.* Legg. III. 684. D: νομοθέτῃ ... πᾶς ἀπαντᾷ λέγων cet. V. 740. E: διὰ λόγων νουθετικῶν ἀπαντῶσαι. **obvenio* (quod dicitur in eo in quod incidimus, quod nobis

accidit). Ep. XI. 358. E: *κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν οἷα ἀπαντᾷ.* Phaed. 101. A: *μή τίς σοι ἐναντίος λόγος ἀπαντήσῃ.* **procedo, pergo, venio.* Theaet. 210. D: *δεῦρο πάλιν ἀπαντῶμεν.* Phil. 42. C: *ἐὰν τῇδε ἀπαντῶμεν.* Unde *ἀπαντητέον.* Theaet. 210. D: *νῦν ... ἀπαντητέον μοι εἰς τὴν τοῦ βασιλέως στοάν.* **aggredior ad aliquid.* Theaet. 144. B: *νωθροί πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς μαθήσεις.* Phil. 19. E: *ἀπαντῶν ... ἐπὶ τὰ νῦν λεγόμενα.* Legg. VIII. 830. A: *εἰς αὐτὸν ἂν ὀπηντῶμεν τὸν ἀγῶνα.* **me sisto, praesto sum.* Legg. XI. 936. E: *ἀπαντάτω πρὸς τὴν δίκην.* 937. A: *μὴ ἀπαντῶν ... τῷ καλεσαμένῳ.*

ἅπαξ, *semel.* Phaedr. 226. A: *οὐ μόνον ἅπαξ ... ἀλλὰ πολλάκις.* Legg. IV. 711. A: *οὐχ ἅπαξ, ἀλλ' ... πολλάκις.* Simpliciter *οὐχ ἅπαξ.* Legg. V. 743. E. Epin. 981. C. Conv. 185. E: *ἅπαξ ἢ δίς.* Clit. 410. B: *οὐχ ἅπαξ, οὐδὲ δίς.* Phaed. 112. D: *ἢ ἅπαξ ἢ καὶ πλεονάκις.* Parm. 147. D: *πλεονάκις ἢ ἅπαξ.* Ib. *ἅπαξ ... πολλάκις.* al. Cum coni., v. c. *ἐάν, ὅταν, ἐπεί* al., est Latin. *ut semel.* Prot. 275. D: *ὅταν ... ἅπαξ γραφῇ.* Pol. IV. 424. A: *ἐάνπερ ἅπαξ ὁρμήσῃ εὖ.* Ep. VII. 344. E: *ἐὰν ἅπαξ ... περιλάβῃ.* Crat. 403. B: *ἐπειδὰν ἅπαξ τις ἡμῶν ἀποθάνῃ.* Polit. 257. C: *ἐπείπερ ἅπαξ γε ἐγκεχειρήκαμεν.* Parm. 165. E: *ἔτι ... ἅπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἴπωμεν.* al.

ἀπάξιος, ὁ ἡ, *indignus.* Legg. I. 645. C: *τοῦ μήκους ... οὐκ ἀπάξιον.* Ep. VII. 324. B: *οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ καὶ μὴ νέῳ.*

ἀπαραίτητος, ὁ ἡ, *inexorabilis, implacabilis.* Legg. X. 907. B: *παντάπασιν ἀπαραίτητοι (θεοί).* Locr. 104. D: *κολάσιες ἀπαραίτητοι.*

ἀπαρακαλύπτως, *non tecte*, igitur *aperte, manifesto.* Pol. VII. 538. C: *ξυνόντα αὐτοῖς ἀπαρακαλύπτως.* Euthyd. 294. D: *ἀπαρακαλύπτως ... ἠρώτα.*

ἀπαραμύθητος, ὁ ἡ, *inexorabilis.* Epin. 980. D: *σχεδὸν ἀπαραμύθητοι (θεοὶ) τῶν περὶ τὰ ... πράγματα.*

ἀπαραμυθήτως, *ratione quae admonitioni non relinquit locum.* Legg. V. 731. D: *τῷ ... ἀπαραμυθήτως πλημμελεῖ καὶ κακῷ.*

ἀπαρεγχείρητος, ὁ ἡ, *qui reprehendi non potest, emendatus, perfectus.* Locr. 95. A: *κάλλιστόν τε καὶ ἀπαρεγχείρητον γίγνεται.*

ἀπαρέσκω, *displiceo, non probor.* Theaet. 202. D: *ἓν ... τί με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει.*

ἀπαρνοῦμαι, *nego.* Theaet. 165. A: *φάναι τε καὶ ἀπαρνεῖσθαι.* Gorg. 461. C: *τίνα οἴει ἀπαρνήσεσθαι μὴ οὐχὶ* cet. **denego, recuso.* Pol. IV. 437. B: *τὸ ἐφίεσθαί τινος λαβεῖν τῷ ἀπαρνεῖσθαι.* Ep. VII. 338. E: *ἀπηρνήθην.* Phaedr. 256. A: *μὴ ... ἀπαρνηθῆναι ... χαρίσασθαι.*

Pol. V. 468. C: μηδενὶ ἐξεῖναι ἀπαρνηθῆναι ὃν ἂν βούληται φιλεῖν. Soph. 217. C: μὴ ... ἀπαρνηθεὶς γένῃ.

ἀπαρχή, ἡ, *primitiae.* Prot. 343. A: ἀπαρχὴν τῆς σοφίας ἀνέθεσαν τῷ Ἀπόλλωνι. Legg. VII. 806. D: ἀπαρχὴν τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀποτελοῦσιν. Alc. II. 151. B: ἀπαρχὰς αὐτὸν εἰληφέναι διὰ τὴν τέχνην.

ἀπάρχομαι, *tamquam primitias* (h. e. optimum) *aliquem* vel *aliquid deligo, decerpo.* Tim. 40. A: τοῦ ... θείου τὴν πλείστην ἰδέαν ἐκ πυρὸς ἀπήρξατο (sic Paris. A.; v. ἀπειργάζετο). Legg. VI. 767. C: οἷον ἀπάρξασθαι πάσης ἀρχῆς ἕνα δικαστήν.

ἅπας, *unusquisque*, plur. *universi, omnes ad unum.* Phaed. 108. B: ταύτην ... ἅπας φεύγει. Polit. 259. C: βασιλεὺς ἅπας. Crat. 389. E: ἅπας χαλκεύς. Pol. VI. 505. E: ἅπασα ψυχή. Parm. 148. A: ἅπαν ... ἁπάντων ἕτερόν ἐστιν. Ib. ἅπαν ἅπασιν ὅμοιον. Pol. IV. 442. B: ὑπὲρ ἁπάσης τῆς ψυχῆς. Ep. VII. 349. A: ἁπάσῃ μηχανῇ. VIII. 353. A: ἐς ἀπορίαν ἐλθόντες τὴν ἅπασαν. Euth. 9. C: οἱ θεοὶ ἅπαντες (in seqq. πάντες οἱ θεοί). Pol. VII. 522. B: αἱ ... τέχναι βάναυσοι ... ἅπασαι ἔδοξαν εἶναι. Conv. 219. E: ταῦτα ... ἅπαντα προὐγεγόνει. Phaed. 82. C: τῶν ... ἐπιθυμιῶν ἁπασῶν. Theaet. 208. C: ᾧ τῶν ἁπάντων διαφέρει τὸ ἐρωτηθέν. Pol. V. 463. D: ἐξ ἁπάντων τῶν πολιτῶν. Prot. 317. C: περὶ τούτων ἁπάντων. Conv. 219. E: τῶν ἄλλων ἁπάντων. Pol. I. 338. E: ἐν ἁπάσαις ταῖς πόλεσι. Phil. 63. A: ἀβλαβὲς ἅπασι. Soph. 226. C: ὡς περὶ ταῦτα μίαν οὖσαν ἐν ἅπασι τέχνην. Pol. X. 618. A: τοὺς ἀνθρωπίνους ἅπαντας (βίους). V. 453. A: εἰς ἅπαντα τὰ ἔργα. Phil. 29. C: ἅπαντ' ἴσχει ταῦτα. Pol. IX. 573. D: διακυβερνᾷ τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα. Tim. 69. C: ζῶα ἔχον ἅπαντα ἐν αὑτῷ θνητὰ ἀθάνατά τε. al. * *universus, totus.* Critia 118. A: ὁ τόπος ἅπας. Phaed. 104. A: ὁ ἥμισυς τοῦ ἀριθμοῦ ἅπας. B: ἅπας ὁ ἕτερος ... στίχος τοῦ ἀριθμοῦ. Theaet. 149. B: τὸ περὶ τὰς μαίας ἅπαν ὡς ἔχει. Tim. 25. A: κρατοῦσα ... ἁπάσης τῆς νήσου. Legg. I. 637. D: περὶ ἁπάσης μέθης. Phil. 21. A: τὸν βίον ἅπαντα. al. Pol. VII. 514. A: παρ' ἅπαν τὸ σπήλαιον. Cum v. τοὐναντίον al. est *plane* s. *prorsus.* Prot. 317. B: τούτων τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὅδον ἐλήλυθα. Polit. 310. D: ποιεῖν ... τούτων τοὐναντίον ἅπαν. * τὸ ἅπαν, *omnino, prorsus.* Phaedr. 241. B: ἠγνοηκὼς τὸ ἅπαν ἐξ ἀρχῆς ὅτι cet. Locr. 96. D: τὰν καθ' ἅπαν κίνασιν. Prov. τὰς ἁπάσας (int. λαβὰς) διαφεύγειν. Soph. 231. C.

ἀπατεών, ὁ, *fraudator.* Pol. V. 451. A: ἀπατεῶνα καλῶν τε καὶ νομίμων πέρι. Hipp. min. 365. E: πολύτροποι ... εἰσὶ καὶ ἀπατεῶνες.

ἀπάτη, ἡ, *fraus, error.* Phaedr. 261. E: ἀπάτη ... γίγνεται cet. Soph. 260. C: ὄντος ... ψεύδους ἔστιν ἀπάτη.

Conv. 185. B: *ὅμως καλὴ ἡ ἀπάτη*. Prot. 337. B: *ἄνευ ἀπάτης*. Phaed. 83. A: *ἀπάτης ... μεστὴ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις, ἀπάτης* cet. Legg. IX. 863. B: *μετὰ ἀπάτης βιαίου*. 864. C: *μετὰ σκότους καὶ ἀπάτης*. Pol. V. 459. C: *τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ χρῆσθαι*. Legg. XI. 916. D: *ψεῦδος καὶ ἀπάτην*. Ib. *ψεῦδος ... μηδὲν μηδ' ἀπάτην ... πράξειεν*. Pol. II. 365. B: *σκολιαῖς ἀπάταις* (Pind.).

ἀπατηλός, ή, όν et *ὁ ἡ*, *fallax, fraudulentus*. Gorg. 465. B: *κακοῦργός τε οὖσα καὶ ἀπατηλή*. Critia 107. C: *σκιαγραφίᾳ ... ἀπατηλῷ χρώμεθα*. Crat. 407. E: *ἀπατηλὸν ἐν λόγοις*. Legg. X. 892. D: *ἀπατηλὸν λόγον*.

ἀπατητικός, ή, όν, *decipiens, fallax*. Soph. 240. D: *τὴν τέχνην εἶναί τινα ἀπατητικὴν αὐτοῦ* (*τοῦ σοφιστοῦ*). 264. D.

ἀπατῶ, *decipio, fallo*. Pol. III. 413. C: *ἔοικε ... γοητεύειν πάντα ὅσα ἀπατᾷ*. Soph. 240. D: *ἀπατᾶν*. Gorg. 487. E: *ἀπατῶν ἐμέ*. Pol. II. 380. D: *ἡμᾶς ἀπατῶντα*. IX. 573. E: *ἀπατήσαντα ἢ βιασάμενον*. Phaedr. 262. A: *ἀπατήσειν ... ἄλλον*. Pass. Pol. IX. 585. A: *ἀπειρίᾳ ἡδονῆς ἀπατῶνται*. Phaedr. 262. B: *τοῖς ... ἀπατωμένοις*. Crit. 52. E: *ἀπατηθείς*. Phaedr. 262. A: *αὐτὸν ... μὴ ἀπατήσεσθαι*. **per fraudem persuadeo*. Prot. 323. A: *ἵνα ... μὴ οἴῃ ἀπατᾶσθαι ὡς* cet.

ἀπάτωρ, ὁ ἡ, *patre carens*. Euthyd. 298. B: *ὥστε σὺ ... ἀπάτωρ εἶ*. Legg. XI. 928. E: *τὸν ἀπάτορα*.

ἀπαυθαδίζομαι, *liberam adhibeo contumaciam*. Apol. 37. A: *ἀπαυθαδιζόμενος*.

ἄπαυστος, ὁ ἡ, *sempiternus*. Tim. 36. E: *ἀπαύστου καὶ ἔμφρονος βίου*. Crat. 417. C: *ἄπαυστον καὶ ἀθάνατον* (*φοράν*).

ἀπειθής, ὁ ἡ, *non obediens*. Legg. XI. 936. B: *ἀπειθὴς τοῖς νόμοις*. 927. D. Locr. 104. C. Tim. 91. B: *ἀπειθές*.

ἀπειθῶ, *non obedio*. Phaedr. 271. B: *ἡ μὲν* (*ψυχὴ*) *πείθεται, ἡ δὲ ἀπειθεῖ*. Legg. XII. 949. C: *ὅσα τις ἐλεύθερος ἀπειθεῖ τῇ πόλει*. V. 745. A: *ἐὰν ... τις ἀπειθῇ τούτῳ τῷ νόμῳ*. IX. 866. A. al. Theaet. 146. C: *ἀπειθεῖν*. Pol. VII. 538. B: *ἀπειθεῖν τὰ μεγάλα ἐκείνοις*. Legg. IX. 868. B: *ὁ ... ἀπειθῶν*. Apol. 29. A: *ἀπειθῶν τῇ μαντείᾳ*. Legg. V. 741. D: *τὸν ἀπειθοῦντα ἅμα νόμῳ καὶ τῷ θεῷ*. III. 684. B: *τὴν τοῖς ... νόμοις ἀπειθοῦσαν* (*πόλιν*). Pol. III. 408. B: *ἀπειθοῦντες ... ἡμῖν*. Critia 119. E: *τοῖς ἀπειθοῦσιν*. Phaed. 61. A: *μὴ ἀπειθῆσαι αὐτῷ*. Crit. 47. C: *ἀπειθήσας ... τῷ ἑνί*. Legg. XII. 956. D: *ἀπειθήσαντες ταῖς ἔμπροσθεν δίκαις*. Pol. VII. 520. D: *ἀπειθήσουσιν ... ἡμῖν*. **fidem datam violo*. Legg. XII. 949. D: *τῶν ... ἀπειθούντων ταῖς ἐνεχυρασίαις*.

ἀπειθῶς c. *ἔχειν*, *non obedire*. Pol. III. 391. B: *ἀπειθῶς εἶχε*.

ἀπεικάζω, *assimilo*, *comparo*. Phaed. 76. E: *ταῦτα ἐκείνῃ ἀπεικάζομεν*. Crat. 431. C. Legg. II. 655. A: *ὥσπερ οἱ χοροδιδάσκαλοι ἀπεικάζουσιν*. Conv. 221. D: *εἰ μὴ ... ἀπεικάζοι τις αὐτὸν ... Σατύροις*. Pol. III. 404. D: *ἀπεικάζοντες ὀρθῶς ἂν ἀπεικάζοιμεν*. 396. D: *ἀπεικάζειν ἑαυτὸν τῷ χείρονι*. Crat. 402. A: *ποταμοῦ ῥοῇ ἀπεικάζων τὰ ὄντα*. Parm. 137. A. Pol. VI. 489. C: *ἄρχοντας ἀπεικάζων ... ναύταις*. Pol. V. 464. B: *ἀπεικάζοντες ... πόλιν σώματι*. Legg. X. 905. E. XII. 967. D: *τοὺς φιλοσοφοῦντας κυσὶ ... ἀπεικάζοντας*. IX. 857. C: *ὅτε ... ἀπεικάζομεν* (al. *ἀπῃκάζομεν*). Gorg. 493. B: *τὴν ... ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπείκασε*. Legg. IX. 857. C: *οὐ κακῶς ἀπεικάσαμεν* (al. *ἀπῃκάσαμεν*) cet. Pol. VII. 514. A: *ἀπείκασον τοιούτῳ πάθει τὴν ἡμετέραν φύσιν*. IV. 429. D: *ἐθέλω ἀπεικάσαι*. Legg. II. 655. A: *ἀπεικάσαντα*. Theaet. 147. E: *τὸν ... δυνάμενον (ἀριθμὸν) ... τῷ τετραγώνῳ τὸ σχῆμα (σχήματι?) ἀπεικάσαντες*. 148. A. Epin. 980. C. Med. *me assimilo*. Pol. VIII. 563. A: *οἱ ... νέοι πρεσβυτέροις ἀπεικάζονται*. * *ad similitudinem alicuius rei fingo* vel *effingo*. Theaet. 169. B: *ἄριστά γε ... τὴν νόσον μου ἀπείκασας*. Crat. 420. D: *ἀπείκασται ... τῇ πορείᾳ*. 421. B. 419. C: *ἀπεικασμένον τὸ ὄνομα τῷ τῆς φορᾶς βάρει*. Legg. X. 898. C: *σφαιρᾶς ... ἀπεικασμένα φοραῖς*. XII. 960. C. Polit. 267. A: *τούτου ... ἀπεικασθὲν τὸ μόριον* cet. Crat. 419. D. 420. E. Tim. 29. B: *τοῦ πρὸς ... ἐκεῖνο ἀπεικασθέντος*. Pol. VI. 511. A: *εἰκόσι ... χρώμενοι αὐτοῖς τοῖς ὑπὸ τῶν κάτω ἀπεικασθεῖσι*. * *effingo*, *verbis exprimo*, *describo*. Phaed. 92. B: *οὐ γὰρ ... ἁρμονία ... τοσοῦτόν ἐστιν ὃ ἀπεικάζεις* (sic libri MSS.; v. *ᾧ ἀπεικ.*). Crat. 426. E: *πάντα τὰ τοιαῦτα ... ἀπεικάζει διὰ τοῦ ῥῶ*. Phil. 59. E: *καλῶς ἂν τῷ λόγῳ ἀπεικάζοι*. Conv. 221. D: *τοὺς ἄλλους κατὰ ταῦτ᾽ ἄν τις ἀπεικάζοι*. Crat. 414. A: *τὴν αὔξην μοι δοκεῖ ἀπεικάζειν τὴν τῶν νέων*. Critia 107. D. E. Phaedr. 265. B: *τὸ ἐρωτικὸν πάθος ἀπεικάζοντες*. Parm. 128. E: *οὐ κακῶς ἀπείκασας*. Crat. 432. B: *εἴ τις θεῶν μὴ μόνον τὸ σὸν χρῶμα καὶ σχῆμα ἀπεικάσειεν*. Conv. 221. C: *οἷος ... Ἀχιλλεὺς ἐγένετο, ἀπεικάσειεν ἄν τις καὶ Βρασίδαν* cet. Pass. Tim. 39. E: *εἰς ὁμοιότητα ᾧπερ ἀπεικάζετο*. Legg. XII. 965. A: *τοὺς ... νῷ ἀπεικασμένους*. X. 905. E: *τάχα ... κἂν ἀπεικασθεῖεν ... ἄρχουσί τισι*. Tim. 48. C: *ἀπεικασθῆναι*. * *animo effingo*, *cogitatione comprehendo* (germ. *sich vorstellen*). Epin. 980. A: *τὸ κάλλιον ... περὶ θεῶν καὶ ἄμεινον ἀπεικάζοντι λέγειν*. 985. B: *ἀπεικάσειεν ἄν τις ὀρθῶς ἀπεικάζων ἐξ αὐτοῦ γεγονέναι*. 980. C: *θεογονίαν ... κακῶς ἀπεικασάντων ... βέλτιον ἀπεικάσαι*. — Verb. *ἀπεικαστέον*, *comparandum*. Phaedr. 270. E: *οὐ μὴν ἀπεικαστέον τόν γε τέχνῃ μετιόντα ὁτιοῦν τυφλῷ* cet.

ἀπεικασία, ἡ, *effictio*, *adumbratio*. Legg. II. 668. B: *μίμησίς τε καὶ ἀπεικασία*. Critia 107. B: *μίμησιν ... καὶ ἀπεικασίαν*. Legg. II. 668. D: *ἀπεικασίαι μυρίαι*.

ἀπείκασμα, τό, *imitatio*. Crat. 402. D: *πηγῆς ἀπείκασμα*. 420. C: *τῆς βολῆς ἀπεικάσματα*.

ἀπειλή, ἡ, *comminatio*, *minae*. Legg. XI. 928. A: *ἀπειλή τις ... ἔγκαιρος*. Tim. 71. B: *προςενεχθεῖσα ἀπειλῇ*. Legg. III. 698. E: *ἀπειλαὶ ἐφοίτων ... μυρίαι*. Tim. 70. B: *τῶν ... παρακελεύσεων καὶ ἀπειλῶν*. Legg. XI. 928. A. Prot. 325. D: *ἀπειλαῖς καὶ πληγαῖς*.

ἀπειλητικός, ή, όν, *minax*. Phaedr. 268. C: *φοβερὰς καὶ ἀπειλητικὰς* (*ῥήσεις*). Legg. VII. 823. C: *ἀπειλητικὰ νόμιμα τιθέναι*.

ἀπειλῶ, *minor*, *minitor*. Ep. VII. 350. A: *καί μοί τινες ἀπειλοῖεν*. Legg. IV. 721. E: *τῷ ἀπειλεῖν ... χρωμένους*. Ib. *διὰ τὸ πείθειν τε ἅμα καὶ ἀπειλεῖν*. XI. 928. A: *ἀπειλῶν ὁ νόμος*. Phaed. 94. D: *τὰ μὲν ἀπειλοῦσα*. Legg. VI. 784. C: *τὰ δὲ καὶ ἀπειλοῦσαι*. Hipp. mai. 286. D: *ἠπείλουν*. Phil. 19. D: *ἡμεῖς σοι ... ἠπειλήσαμεν*. Legg. VI. 783. D: *ἀπειλήσοντές τισι νόμοις*. Pass. Legg. VII. 823. C: *τῶν ... ἀπειληθέντων μετὰ ζημίας*.

ἄπειμι, *absum*. Men. 71. D: *ἐπειδὴ καὶ ἄπεστι*. Legg. XI. 917. C: *ἔπαινος ... ἀπέστω*. Theaet. 205. A: *ὅταν μηδὲν ἀπῇ*. Crat. 432. C: *ἐάν τι ἀπῇ ἢ προςῇ*. Epin. 977. C: *ὅτου λόγος ἀπείη*. Conv. 209. C: *καὶ παρὼν καὶ ἀπών*. Legg. I. 635. A. Crat. 420. A: *τοῦ ἄλλοθί που ὄντος καὶ ἀπόντος*. Charm. 174. D: *ταύτης ἀπούσης*. Tim. 57. E: *τούτων ἀπόντων*. Polit. 272. A: *τὰ ... τοιαῦτα ἀπῆν πάντα*. 295. C: *ἀπέσεσθαι τῶν θεραπευομένων*.

ἄπειμι, *abeo*, *discedo* vel *decedo*; c. *πάλιν* *redeo*. Phaed. 61. C: *ἄπειμι ... τήμερον*. Apol. 29. E. 39. B. Crit. 64. B: *νῦν ... ἠδικημένος ἄπει*. Prot. 318. D: *βελτίων ἄπεισι γενόμενος*. Pol. II. 371. A: *κενὸς ἄπεισιν*. Phaedr. 236. C: *ὅτι ἐντεῦθεν οὐκ ἄπιμεν*. Ep. VII. 346. C: *εἰς ... ὥρας ἄπιθι*. Legg. XI. 914. D: *ἔχων ... ἀπίτω*. 915. B. Menex. 249. C: *ἄπιτε*. Tim. 42. A: *τὸ μὲν προςίοι, τὸ δὲ ἀπίοι*. Phaedr. 227. E: *ἐὰν ... πάλιν ἀπίῃς*. Tim. 81. B: *ὅταν ... πλέον τοῦ ἐπιῤῥέοντος ἀπίῃ*. Gorg. 504. E. 506. A: *ἀπίωμεν*. Prot. 314. B: *μαθόντα ἀπιέναι*. 318. A: *ἀπιέναι οἴκαδε*. Phaed. 85. A: *παρὰ τὸν θεὸν ἀπιέναι*. 61. B. al. Prot. 335. C: *ἀνιστάμην ὡς ἀπιών*. Conv. 217. B: *ᾤχετο ἀπιών*. al. Tim. 82. B: *ἀπιὸν ἢ προσιόν*. 59. D: *πυρὸς ἀπιόντος*. Conv. 208. A: *ἀντὶ τῆς ἀπιούσης*. Tim. 64. E: *πάλιν ἐπὶ ταὐτὸν ἀπιούσης εἶδος*. Phaed. 82. B: *παντελῶς καθαρῷ ἀπιόντι*. Legg. III. 690. C: *ἀπιόντα*. Gorg. 494. C: *πολὺ καὶ τὸ ἀπίον εἶναι*. Pol. I. 327. C: *ὡς ἀπιόντες*. Gorg. 498. A: *ἀπιόντων τῶν πολεμίων*. Pol. VII. 540. B: *ἀπιόντας*. X. 614. D: *ἀπιούσας τὰς ψυχάς*. Apol. 22. C:

ἀπῆα ... καὶ ἐντεῦθεν. Polit. 270. E: πάλιν εἰς τὴν ... φύσιν ἀπήει. Conv. 221. B: ἀσφαλῶς ἀπήει. Pol. III. 394. A. Prot. 362. A: ἀκούσαντες ἀπῆμεν. Pol. I. 327. B: ἀπῆμεν πρὸς τὸ ἄστυ. Euthyd. 304. D. * *eundo conficio.* Phaedr. 272. C: ἵνα μὴ ... πολλὴν ἀπίῃ καὶ τραχεῖαν (ὁδόν).

ἀπειπεῖν, *interdicere, vetare.* Pol. I. 337. C: ὧν ἐγὼ ἀπεῖπον, τούτων τι ἀποκρινεῖ; Soph. 258. C: ἀπεῖπε. * *negare.* Pol. VII. 523. A: ξύμφαθι ἢ ἄπειπε. * *abdicare.* Legg. XI. 928. D: τὸν υἱὸν ὑπὸ κήρυκος ... ἀπειπεῖν. * ut vern. *versagen*, est *deficere, ultra non posse* s. *valere viribus.* Phaed. 85. C: πρὶν ἂν πανταχῇ σκοπῶν ἀπείπῃ τις. Crat. 421. E: τελευτῶντα ἀπειπεῖν τὸν ἀποκρινόμενον. * *defatigatum esse.* Phaedr. 228. B: ἐξ ἑωθινοῦ καθήμενος ἀπειπὼν εἰς περίπατον ᾔει. * *lassitudine confectum desinere, animum despondere*, et in univ. *desinere* (vern. *etwas aufgeben*). Legg. VI. 769. E: οὐκ ἄν ποτε λέγων ἀπείποι τὸ τοιοῦτον πρὶν ἐπὶ τέλος ἐλθεῖν. Lys. 219. C: ἀπειπεῖν ... οὕτως ἰόντας. Crat. 422. A: πότε ... ἀπειπὼν ... δικαίως παύοιτ' ἄν; Menex. 243. A: ἀπειπόντες.

ἀπείργω, *prohibeo, impedio; veto.* Tim. 22. E: ἢ καῦμα ἀπείργει. Locr. 104. D: τὰς ψυχὰς ἀπείργομες ... λόγοις. Legg. XI. 929. C: μηδεὶς νόμος ἀπειργέτω ποιεῖσθαι. XI. 920. D: πλὴν ὧν νόμοι ἀπείργωσιν. Pol. VI. 496. C: ἀπείργουσα αὐτόν. Phaedr. 239. B: συνουσιῶν ἀπείργοντα. Legg. VIII. 837. D: ἀπείργοντα μὴ γίγνεσθαι ἐν ἡμῖν. Pass. Parm. 148. E: τῶν ... ἄλλων ἀπείργοιτο ἅπτεσθαι. Legg. XII. 954. A: δικάζεσθαι τὸν ἀπειργόμενον. Med. *abstineo.* Legg. IX. 879. D: ξένου ἀπείργοιτο.

ἀπειρία, ἡ, *imperitia, inscitia.* Critia 107. B: ἡ ... ἀπειρία καὶ σφόδρα ἄγνοια τῶν ἀκουόντων. Legg. VII. 819. A. Theaet. 167. D: ὑπὸ ἀπειρίας. Crat. 404. C. al. Pol. III. 406. C: οὐκ ἀγνοίᾳ οὐδὲ ἀπειρίᾳ τούτου τοῦ εἴδους τῆς ἰατρικῆς. Gorg. 518. D: δι' ἀπειρίαν. Theaet. 174. C: εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν ἀπειρίαν ἐμπίπτων. Pol. VI. 487. B: δι' ἀπειρίαν τοῦ ἐρωτᾶν τε καὶ ἀποκρίνεσθαι. Legg. V. 733. D. al.

ἀπειρία (ἄπειρος: πέρας), ἡ, *infinitas, infinitio.* Legg. III. 676. A: ἀπὸ χρόνου μήκους τε καὶ ἀπειρίας. Phil. 16. C: πέρας ... καὶ ἀπειρίαν ἐν ἑαυτοῖς ξύμφυτον ἐχόντων. Parm. 158. D.

ἀπειροκαλία, ἡ, *ignorantia honesti* vel *decori.* Pol. III. 403. C: ἀμουσίας καὶ ἀπειροκαλίας. 405. B: ὑπὸ ἀπειροκαλίας.

ἀπειρόκαλος, ὁ ἡ, *honesti ignarus, inconditus.* Legg. VI. 775. B: ὡς ἀπειρόκαλόν τε ὄντα καὶ ἀπαίδευτον τῶν ... νόμων.

ἀπειροκάλως, *incondite.* Phaedr. 244. C: ἀπειροκάλως τὸ ταῦ ἐπεμβάλλοντες.

ἄπειρος, ὁ ἡ, *imperitus, rudis.* Theaet. 155. C: οὐκ ἄπειρος τῶν τοιούτων. Conv. 221. E. Hipp. mai. 289. E: ἄπειρος εἶ τοῦ ἀνδρός. Legg. XII. 951. A: ἄπειρος οὖσα πόλις ἀνθρώπων κακῶν καὶ ἀγαθῶν. Tim. 55. C: ὄντως ἀπείρου τινὸς εἶναι δόγμα. Phaedr. 239. C: πόνων ... καὶ ἱδρώτων ξηρῶν ἄπειρον. Phil. 17. E: ἄπειρον ... τοῦ φρονεῖν. Pol. III. 409. A: ἄπειρον ... καὶ ἀκέραιον ... κακῶν ἠθῶν. Legg. I. 635. C: ἄπειροι τῶν μεγίστων ἡδονῶν. Prot. 328. A: τῶν ἀπείρων. Demod. 381. B: ἡ τῶν ἀπείρων προθυμία. Legg. VI. 752. B: ἀπείροις ἀνδράσι. Pol. II. 383. B: νόσων ... ἀπείρους ... βίους (Aesch.). VII. 519. B: τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀληθείας ἀπείρους. Apol. 26. D: ἀπείρους γραμμάτων. Lach. 181. D: ἀπειρότερον τούτων.

ἄπειρος (πέρας), ὁ ἡ, *infinitus, interminatus; innumerabilis.* Parm. 144. A: ἄπειρος ἀριθμὸς πλήθει. 164. D. Phil. 17. B: ἄπειρος ... πλήθει (φωνή). 31. A. al. Parm. 143. A: ἄπειρον ... τὸ πλῆθος (*ad multitudinem*). 144. A. 145. A: πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει. Phil. 18. A: οὐκ ἐπ' ἀπείρου δεῖ φύσιν βλέπειν εὐθύς. 24. E: τῆς τοῦ ἀπείρου φύσεως ... σημεῖον. 25. D. 32. A: τὸ ἐκ ... ἀπείρου καὶ πέρατος ... γεγονὸς εἶδος. Legg. IX. 870. A: τῆς ἀπλήστου καὶ ἀπείρου κτήσεως. Pol. VI. 499. C: ἐν τῷ ἀπείρῳ τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ. Epin. 987. A. Polit. 273. D: εἰς τὸν τῆς ἀνομοιότητος ἄπειρον ὄντα τόπον. Pol. IX. 591. D. II. 373. D: ἐπὶ χρημάτων κτῆσιν ἄπειρον. Parm. 165. C: πλήθει ἄπειρον ἓν ἕκαστον φανῆναι. Phil. 23. C: τὸ μὲν ἄπειρον δεῖξαι τῶν ὄντων, τὸ δὲ πέρας. al. Legg. X. 910: εἰς ἄπειρον ... αὐξάνοντες. Phil. 24. B: ἀπείρω γίγνεσθον. Theaet. 156. A: πλήθει ... ἄπειρα. 159. A. Parm. 132. B: ἄπειρα τὸ πλῆθος. 144. E. Phil. 16. D. 18. E. Legg. X. 904. A: πλήθεσιν ἄπειρ' ἂν εἴη. Prot. 346. C: τῶν ... ἠλιθίων ἀπείρων γένεθλα (Sim.). Phil. 26. B: τῶν ... ἀπείρων καὶ τῶν πέρας ἐχόντων ξυμμιχθέντων. 41. D. Polit. 262. D: ἀπείροις οὖσι (γένεσιν). Phil. 15. B. Theaet. 166. B: ἀπείρους. Phaedr. 267. B: ἄπειρα μήκη περὶ πάντων. Soph. 252. B: ἐξ ἑνὸς ἄπειρα ... διαιρούμενοι. 251. B. Parm. 158. B: ἄπειρα πλήθει εἶναι. Pol. IV. 445. C. VII. 525. A: ἄπειρα τὸ πλῆθος.

ἀπείρως cum v. ἔχειν, *imperitum esse, nescire.* Legg. VII. 818. C. Demod. 381. B.

ἀπελαύνω, *abigo, repello.* Apol. 37. D: κἂν ... τούτους ἀπελαύνω. E. Pol. IV. 437. C: εἰς τὸ ἀπωθεῖν καὶ ἀπελαύνειν ἀπ' αὐτῆς. Lys. 223. A: αὐτοὺς ἀπηλαύνομεν. Locr. 102. D: ἀπελάσαντα τὰ συγγενέα. Pass. *excludor, reiicior.* Pol. VIII. 564. D: ἀπελαύνεσθαι τῶν ἀρχῶν. Menex. 238. D: οὔτε ἀσθενείᾳ ... ἀπελήλαται οὐδείς.

ἀπελεύθερος, ὁ ἡ, *libertus.* Legg. XI. 930. D: ἐλευθέρῳ ἢ ἀπελευθέρῳ. 915. A: ἀγέτω ... καὶ τὸν ἀπελεύθερον.

ἀπελευθερῶ, *in libertatem vindico.* Legg. IX. 855. B: ἀπελευθεροῦν. XI. 915. A: τοῦ ἀπελευθερώσαντος. B. A: τοὺς ἀπελευθερώσαντας. B: τῷ ἀπελευθερωθέντι. B: τὸν ἀπελευθερωθέντα.

ἀπενιαύτησις, ἡ, *unius anni exsilium* et in univ. *exsilium.* Legg. IX. 868. E: τῶν καθαρμῶν καὶ ἀπενιαυτήσεων. Ib. τριετεῖς ... ἀπενιαυτήσεις διατελεῖν (solus Vat. r. ἀπενιαυτίσεων et ἀπενιαυτίσεις).

ἀπενιαυτῶ, *annum exsulo* et in univ. *exsulo.* Legg. IX. 868. C: ἐνιαυτοὺς τρεῖς ἀπενιαυτεῖν (sic MSS. pro vulg. ἀπενιαυτείτω). 866. C: μέτοικος ... ὢν ἀπενιαυτησάτω (Ald. Bass. ἀπενιαυτισάτω).

ἀπέραντος, ὁ ἡ, *infinitus; immensus, innumerabilis.* Critia 119. A: ἀπέραντος ... ἀριθμὸς ἀνθρώπων ἐλέγετο. Polit. 302. A: χρόνον ἀπέραντον. Theaet. 147. C: ἀπέραντον ὅδον. 156. B: ἀπέραντοι ... αἱ ἀνώνυμοι. Soph. 257. A: ἀπέραντα ... τὸν ἀριθμόν. Parm. 144. B: μέρη ἀπέραντα τῆς οὐσίας. Phil. 28. A: τῶν ἀπεράντων. Soph. 241. C: οὐσῶν ... ἀπεράντων (τῶν ἀποριῶν). 245. D: ἀπεράντους ἀπορίας. Tim. 54. A. Legg. III. 697. E: μυριάδας ἀπεράντους λογισμῷ. Pol. IX. 591. D: ἀπέραντα κακὰ ἔχων.

ἀπεργάζομαι, *facio, efficio; reddo; perficio.* Phaedr. 239. A: ὑποδεέστερον ἀεὶ ἀπεργάζεται. Gorg. 454. A. 460. B: τοιοῦτός ἐστιν οἷον ἡ ἐπιστήμη ἕκαστον ἀπεργάζεται. Soph. 262. B. Pol. X. 603. A: τὸ αὑτῆς ἔργον ἀπεργάζεται. al. Phil. 24. C: τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον. Legg. I. 645. D: ἀπεργαζόμεθα. 647. C. Polit. 284. B: πάντα ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἀπεργάζονται. Phil. 43. B. Pol. VII. 536. E. Tim. 50. E. al. Legg. III. 683. B: εὐδαίμονα πόλιν ἀπεργάζοιτ᾽ ἄν. VII. 788. B. al. Tim. 74. E: ἵνα μήτε ... δύσφορα τὰ σώματα ἀπεργάζοιντο. Soph. 235. E: ὁπόταν ... τὴν τοῦ μιμήματος γένεσιν ἀπεργάζηται. 266. C. al. Pol. II. 381. C: ἵνα μὴ ... τοὺς παῖδας ἀπεργάζωνται δειλοτέρους. Legg. VI. 761. B. al. Gorg. 513. B: εἰ μέλλεις τι γνήσιον ἀπεργάζεσθαι εἰς φιλίαν cet. Phaed. 114. E: πλέον θάτερον ... ἀπεργάζεσθαι. Charm. 161. E: τὸ ... ἀπεργάζεσθαι πράττειν ... τί ἐστιν. 165. D. Soph. 234. B: μιμήματα ... ἀπεργαζόμενος. Polit. 300. B. al. Soph. 256. D: ἕτερον ἀπεργαζομένη τοῦ ὄντος. Phil. 47. B: παντοῖα ... πνεύματα ἀπεργαζόμενον. Phil. 50. A: τὸν τοῦτο ἀπεργαζόμενον. Pol. V. 477. D: τὴν ... τὸ αὐτὸ ἀπεργαζομένην τὴν αὐτὴν καλῶ. Tim. 68. A: τὸ τοῦτο ἀπεργαζόμενον. Phil. 40. D: τὰ ἀπεργαζόμενα δόξαν ψευδῆ. Legg. I. 647. B: τὰ τὴν νίκην ἀπεργαζόμενα. XII. 960. C: τὴν ἀμετάστροφον ἀπεργαζομένων δύναμιν. Polit. 287. A: τοὺς ξυνόντας ἀπειργάζετο διαλεκτικωτέρους. Critia 116. B: ἀπειργάζοντο νεωσοίκους. Perf. pass. Tim. 84. C: μυρία ... νοσήματα ἐκ τούτων ... ἀπείργασται. Legg. IV.

710. D: *πάντα σχεδὸν ἀπείργασται τῷ θεῷ.* Polit. 267. D: *οὐ μὴν ... τελέως ἀπειργάσθαι.* Phil. 64. B. Pol. VIII. 566. A: *τύραννος ἀπειργασμένος* (*factus*) *κατέρχεται.* Phaedr. 272. A: *τέχνη ... ἀπειργασμένη.* Tim. 79. E. al. (Etiam activa significatione. Legg. IV. 704. C: *τὴν χώραν ταύτην ἐρήμιον ἀπείργασται.* 719. A: *ὁ λόγος ὅ γέ μοι ἀπείργασται* (*quid effecerit*, h. e. *quorsum spectet*). Tim. 30. B: *ὅπως ὅτι κάλλιστον εἴη ... ἔργον ἀπειργασμένος.* Polit. 268. C. Legg. X. 903. B: *τέλος ἀπειργασμένοι.* Phil. 56. A: *μελέτῃ καὶ πόνῳ τὴν ῥώμην ἀπειργασμένας.*) Pol. II. 374. C: *εὖ ἀπεργασθέντα.* — Theaet. 159. D: *αἰσθανομένην τὴν γλῶσσαν ἀπειργάσατο.* Soph. 262. E. Polit. 273. A. al. Pol. VIII. 550. E: *τὸ πλῆθος τοιοῦτον ... ἀπειργάσαντο.* Critia 115. D. Legg. I. 640. D: *εἰ μὴ κακὸν ἀπεργάσαιτό τι μέγα.* Pol. I. 353. B: *τὸ αὑτῶν ἔργον καλῶς ἀπεργάσαιντο.* Tim. 75. C. Polit. 260. A: *ἕως ἂν ἀπεργάσωνται τὸ προσταχθέν.* Pol. VIII. 548. D: *μὴ ἀκριβῶς ἀπεργάσασθαι.* Legg. VIII. 842. B: *μεγὰ ... ἀγαθὸν ... οὐδὲν ἀπεργάσασθαι* (al. *ἀπεργάσεσθαι*). Legg. II. 658. B: *αὐτὸ τοῦτο ὅτι μάλιστα ἀπεργασάμενος.* V. 747. C: *πανουργίαν ἀντὶ σοφίας ἀπεργασάμενος.* Tim. 55. B: *ἓν ... τετράγωνον ἀπεργασάμενον.* Legg. X. 891. E: *οἱ τὴν τῶν ἀσεβῶν ψυχὴν ἀπεργασάμενοι λόγοι.* Phil. 61. E: *τὸν ἀγαπητότατον βίον ἀπεργασάμενα παρέχειν.* Tim. 55. A: *μίαν ἀπεργασαμένων ... γωνίαν.* 42. E: *πάνθ' ... ἀπεργασαμένους.* Pol. I. 553. C: *ὦτα ... κακῶς τὸ αὑτῶν ἔργον ἀπεργάσεται.* E. IV. 420. D: *ἢ ἐκείνους πᾶν μᾶλλον ἀπεργάσεται ἢ φύλακας.* 433. C. al. Pol. V. 457. A: *τοῦτο ... μουσικὴ τε καὶ γυμναστικὴ ... ἀπεργάσονται.* **facio, afficio* (cum dupl. accus.) Charm. 173. B: *ὅ τι ἀγαθὸν ἡμᾶς ἀπεργάζεται.* Riv. 135. C: *τοιοῦτό τι ... τὸ φιλοσοφεῖν ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἐπιτηδεύοντας τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα.* Tim. 61. B: *ὅπερ ὕδωρ γῆν, τοῦτο ... πῦρ ἀέρα ἀπεργαζόμενα* (unus Vat. et Flor. x. *ἀπεργαζόμενον*). **effingo, exprimo; exhibeo.* Tim. 41. D: *ἀπεργάζεσθε ζῶα.* Legg. II. 656. E: *ὅσοι σχήματα ... ἀπεργάζονται.* Tim. 28. A: *ὅτου ... ἂν ὁ δημιουργὸς ... τὴν ἰδέαν ... ἀπεργάζηται.* Pol. VI. 501. B: *ἀπεργαζόμενοι.* X. 616. E: *νῶτον συνεχὲς ... ἀπεργαζομένους.* Tim. 28. C: *πρὸς πότερον ... ὁ τεκταινόμενος αὐτὸν ἀπειργάζετο.* Pol. VII. 540. C: *παγκάλους ... τοὺς ἄρχοντας ... ἀπείργασαι* (act.). VIII. 552. E: *ἀπειργάσθω ... ἡμῖν καὶ αὕτη ... ἡ πολιτεία.* Locr. 99. D: *ποτὶ τὰν εἰκόνα παντελῶς ἀπειργασμένος.* Polit. 268. C: *οὐ μὴν ἀπειργασμένοι γε εἶμέν πω δι' ἀκριβείας τὸν πολιτικόν.* Soph. 266. B: *θεοῦ γεννήματα ... ἀπειργασμένα ἕκαστα.* Phaedr. 257. C: *ὅσῳ καλλίω τοῦ προτέρου* (*λόγου*) *ἀπειργάσω.* Polit. 257. A: *ἐπειδὰν τόν τε πολιτικὸν ἀπεργάσωνταί σοι καὶ τὸν φιλόσοφον.* Pol. X. 597. C: *μὴ πλέον ἢ μίαν ... ἀπεργάσασθαι ... κλίνην.* Tim. 32. B. 37. C.

ἀπεργασία, ἡ, *confectio*. Euth. 14. A: τὸ κεφάλαιον αὐτῶν ... τῆς ἀπεργασίας. Pol. VII. 529. E: κάλλιστα ... ἔχειν ἀπεργασίᾳ. Prot. 312. D: πρὸς τὴν ἀπεργασίαν τὴν τῶν εἰκόνων. Pol. VI. 504. D. Euthyd. 13. D. E. **effectio, comparatio*. Gorg. 462. C. D: χάριτος ... καὶ ἡδονῆς ἀπεργασίας (ἐμπειρία: *gratiae et voluptatis comparandae s. conciliandae peritia*). **effectus*. Alc. II. 140. B: διαφέρειν ... τὴν ἀπεργασίαν αὐτῶν (τῶν νόσων).

ἀπεργαστικός, ή, όν, *efficiens*. Pol. VII. 527. B: ἀπεργαστικὸν φιλοσόφου διανοίας πρὸς τὸ ἄνω σχεῖν ὃ νῦν κάτω ... ἔχομεν. Fem. (ἡ, int. τέχνη) *confectio*. Epin. 375. B: σκευῶν πάντων ἀπεργαστική.

ἀπερείδομαι, *nitor in aliqua re*. Pol. IX. 581. A: εἰς ἓν κεφάλαιον ἀπερειδόμεθα τῷ λόγῳ. Tim. 44. E. Conv. 190. A: ὀκτὼ ... τοῖς μέλεσιν ἀπερειδόμενοι. Pol. VI. 508. D: ὅταν ... εἰς τοῦτο ἀπερείσηται.

ἀπέρεισις, ἡ, *actio innitendi*. Crat. 427. A: τῆς ... ἀπερείσεως τῆς γλώττης τὴν δύναμιν.

ἀπερεῖν, *interdicere, vetare*. Pol. III. 392. B: τὰ ... τοιαῦτα ἀπερεῖν (*interdicturos esse*) λέγειν. 396. B: ἀπείρηται αὐτοῖς ... μήτε μαίνεσθαι cet. I. 337. E: ἀπειρημένον αὐτῷ εἴη ὅπως μηδὲν ἐρεῖ cet. **deficere, ultra non posse, confectum* vel *defatigatum esse*. Phil. 67: οὐ ... δήπου σύ γε ἀπερεῖς πρότερον ἡμῶν. Crat. 396. E: ἀπερεῖ (v. ἀπορεῖ). Theaet. 200. D: οὐ γάρ πω ἀπεροῦμεν. Soph. 218. D: οὐκ ἀπερεῖν. Phaed. 99. D: ἀπείρηκα τὰ ὄντα σκοπῶν. Phil. 11. C: ἀπείρηκεν. Conv. 176. C: ἀπειρήκατε. Gorg. 448. A: ἀπειρηκέναι. **animum despondere*. Soph. 242. A: ἀπειρηκὼς ἐγὼ τυγχάνω. **desistere*. Clit. 410. B: ἀπείρηκα.

ἀπερημῶ, *destituo*. Soph. 237. D: ἀπηρημωμένον ἀπὸ τῶν ὄντων. Polit. 274. B: τῆς τοῦ ... δαίμονος ἀπερημωθέντες ἐπιμελείας.

ἀπεριήγητος, ὁ ἡ, *non explicatus* vel *adumbratus*. Legg. VI. 770. B: οὐκ ἀνήσομεν ἀπεριήγητον καθάπερ τινὶ περιγραφῇ.

ἀπέρχομαι, *abeo, discedo*. Phaedr. 242. A: ἀπέρχομαι, πρὶν ... ἀναγκασθῆναι. Alc. I. 131. E. Euth. 15. E: καταβαλὼν ... ἀπέρχει. Phaedr. 258. B: γεγηθὼς ἀπέρχεται. Phaed. 81. A. 102. E: ἤποι ἀπέρχεται ἢ ἀπόλλυται. Phaedr. 248. B: ἀτελεῖς ... ἀπέρχονται. 249. A. Alc. I. 131. D: τῶν ἄλλων ἀπεληλυθότων. Theaet. 150. E: ἀπῆλθον. Alc. I. 115. B: ὑγιεῖς ἀπῆλθον. 131. D: μηδὲ ἀπέλθοις. Lys. 220. C: τὸ ... κακὸν ἐκποδὼν ἀπέλθοι. E. Conv. 216. B: ἐπειδὰν ... ἀπέλθω. Crat. 403. D: δεῦρο ... ἀπελθεῖν. Phil. 16. A. Tim. 26. B: ἀπελθών. Legg. IX. 864. E. Phaed. 106. A: ἀπελθὸν ᾤχετο. Legg. XII. 954. D: ἀπελθόντος ἐνιαυτοῦ. Tim. 45. D. 59. A. Phaedr. 254. C: ἀπελθόντε ... ἀπωτέρω. Theaet. 150. E: ἀπελ-

θόντες. * *revertor*, *redeo*. Conv. 193. C: εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπελθὼν φύσιν.

ἀπευθύνω, *rego*, *dirigo*. Legg. VI. 757. B: κλήρῳ ἀπευθύνων εἰς τὰς διανομὰς αὐτήν (τὴν ἰσότητα). Tim. 71. D: πάντα ὀρθὰ καὶ λεῖα ... ἀπευθύνουσα. Polit. 282. E: τὴν ἀπευθύνουσαν αὐτὸ τέχνην. Critia 109. C: ἐκ πρύμνης ἀπευθύνοντες.

ἀπευκταῖος, ὁ ἡ, *deprecandus*, *abominandus*. Ax. 369. B: ἐπιστήμην ... ἀπευκταιοτάτην.

ἀπευκτός, ὁ ἡ, *abominandus*. Legg. I. 628. C: ἀπευκτὸν ... τὸ δεηθῆναι τούτων. Ep. VIII. 353. E: τῶν εἰκότων ... τι καὶ ἀπευκτῶν.

ἀπεύχομαι, *deprecor*. Legg. III. 687. D: πολλὰ ... ἀπεύξαιτ' ἂν τοῖς θεοῖς.

ἀπεχθάνομαι, *odio sum*, *in odium incurro*, *offendo apud aliquem*. Apol. 24. A: ἀπεχθάνομαι. Conv. 193. B: ὅστις θεοῖς ἀπεχθάνεται. Lys. 207. B: δεδιὼς μὴ αὐτῷ ἀπεχθάνοιτο. Pol. VIII. 567. D: ὅσῳ ἂν μᾶλλον τοῖς πολίταις ἀπεχθάνηται. Pol. II. 378. C: ἀλλήλοις ἀπεχθάνεσθαι. VIII. 567. A. Phaedr. 231. C: τοῖς ἄλλοις ἀπεχθανόμενοι. Apol. 21. E: ὅτι ἀπηχθανόμην. Alc. II. 149. E: θεοῖς ἀπηχθημένους. Apol. 21. D: τούτῳ τε ἀπηχθόμην καὶ πολλοῖς τῶν παρόντων. E. Ep. III. 317. A. VII. 338. C. Alc. II. 149. D: ἀπήχθετο (Hom.). Pol. I. 352. B: ἵνα μὴ τοῖςδε ἀπέχθωμαι. Phaedr. 233. A: δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται. Pol. I. 343. E: ἀπέχθεσθαι (sine dubio scrib. ἀπεχθέσθαι) τοῖς τε οἰκείοις καὶ τοῖς γνωρίμοις. De lege 321. A: ἀπεχθόμενος ἡμῖν. Phil. 58. C: οὐδὲ ... ἀπεχθήσει Γοργίᾳ. 28. D: οὐκ ἀπεχθησόμενος. Ep. XIII. 362. C.

ἀπέχθεια, ἡ, *odium*, *inimicitia*. Apol. 28. A: πολλή μοι ἀπέχθεια γέγονε. Theag. 130. B: ὁ ... Θουκυδίδης ... μοι δι' ἀπεχθείας ... ἐγεγόνει. Apol. 22. E: πολλαὶ ... ἀπέχθειαί μοι γεγόνασι.

ἀπέχω, *abstineo*, h. e. *prohibeo* (ut vern. *abhalten*). Crat. 407. B: οὐδὲν ... ἀπέχει καὶ τὴν ... νόησιν ... Ἠθονόην ... βούλεσθαι προςειπεῖν. Pass. Legg. XI. 919. E: δεθεὶς ἐνιαυτὸν ἀποσχέσθω τοῦ τοιούτου. * intrans. *absum*, *disto*. Parm. 145. B: τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων ἀπέχει. Legg. IV. 704. B. Parm. 137. A: οὗ ἂν τὰ ἔσχατα ... ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχῃ. Tim. 33. B: ἐκ μέσου ... πρὸς τὰς τελευτὰς ἴσον ἀπέχον. Critia 117. E. Pol. X. 599. A: τὰ ἔργα ... τριττὰ ἀπέχοντα τοῦ ὄντος. Critia 178. D: ἑτέρα ... ἀφ' ἑτέρας ... σταδίους ἑκατὸν ἀπεῖχεν. Legg. III. 682. C: μακρὸν ἀπεῖχον χρόνον τοῦ τοιούτου πάθους. Med. *me abstineo*. Phaed. 83. B: ἀπέχεται τῶν ἡδονῶν cet. Theaet. 173. E. Pol. II. 366. C. Legg. I. 637. E: ὑμεῖς ... τὸ παράπαν ἀπέχεσθε. Pol. X. 607. E: ὅμως ... ἀπέχονται.

Legg. VIII. 839. E: *ἀφροδισίων ῥᾷον ἂν ἀπέχοιτο*. IX. 879. C. Pol. V. 469. C: *ἑαυτῶν ... ἀπέχοιντο*. Legg. XI. 935. C: *ἐὰν ... μὴ ἀπέχηται τῶν τοιούτων λόγων*. Phaed. 82. C: *ἀπέχωνται τῶν ... ἐπιθυμιῶν ἁπασῶν*. Phaedr. 236. E: *τοιαύτης θοίνης ἀπέχεσθαι*. Pol. II. 360. B: *ἀπέχεσθαι τῶν ἀλλοτρίων*. al. Phaedr. 235. D: *τούτων ἀπεχόμενος*. Theaet. 196. E. Legg. VI. 782. D: *ἐμψύχων ... πάντων ἀπεχόμενοι*. VIII. 838. E: *τοῦ ... ἄῤῥενος ἀπεχομένους*. 839. A. Pol. I. 352. C: *οὐ γὰρ ἂν ἀπείχοντο ἀλλήλων*. Legg. VI. 782. C. IX. 854. E: *οὐκ ἀπέσχετο τῶν μεγίστων κακῶν*. Alc. II. 142. C: *ὅστις ἂν ... διδομένων ἀπόσχοιτο*. Ib. *ἀπόσχοιντ' ἄν*. Pol. VIII. 565. E: *μὴ ἀπόσχηται ἐμφυλίου αἵματος*. Legg. IX. 872. D: *ἀποσχέσθαι ... φόνων τῶν ... ἀνοσιωτάτων*. Pol. IX. 574. E: *οὔτε τινὸς φόνου ... ἀφέξεται οὔτε βρώματος* cet. Legg. II. 673. E. Pol. VII. 527. C: *ὅπως ... μηδενὶ τρόπῳ γεωμετρίας ἀφέξονται*. Legg. VIII. 835. E: *ἀφέξονται τῶν ... ἐπιθυμιῶν*. * *procul me teneo, me removeo* (ab aliquo). Phaedr. 232. D: *πείσαντες ... ἀπέχεσθαί σε τούτων* (al. *ἀπέχθεσθαί σε τούτοις*). * intrans. *absum*. Theag. 130. A: *ἐπειδὰν δέ μου ἀπόσχωνται*. Legg. IX. 866. B: *ἀποσχέσθαι τῆς αὑτοῦ πατρίδος*. * *contineo* (ut manum). Conv. 213. D: *τὼ χεῖρε μόγις ἀπέχεται*. 214. D: *οὐκ ἀφέξεταί μου τὼ χεῖρε*. * *me contineo, mihi tempero*. Pol. I. 354. B: *οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ* (*quin*) ... *ἐλθεῖν*. — Verb. *ἀφεκτέον*. Pol. III. 403. A: *μέθης ... ἀφ. αὐτοῖς*. 404. C.

ἀπηγόρημα, τό, *defensio*. Legg. VI. 765. B: *κατηγόρημα ἓν τοῦτ' ἔστω καὶ ἀπηγόρημα*.

ἀπηλεγέως, *fidenter, libere*. Hipp. min. 365. A. (Hom.).

ἀπήμων, ὁ ἡ, *incolumis*. Phaedr. 248. C: *εἶναι ἀπήμονα*.

ἀπηνής, ὁ ἡ, *iniucundus, acerbus*. Legg. XII. 950. B: *ἄγριον καὶ ἀπηνὲς φαίνοιτ' ἄν*. Phaedr. 257. B: *εἴ τι ... σοι ἀπηνὲς εἴπομεν*.

ἀπήχημα, τό, *dictorum* vel *praeceptorum repetitio, cantilena*. Ax. 366. C: *ταῦτα ... Προδίκου ἐστὶ τοῦ σοφοῦ ἀπηχήματα*.

ἀπιδεῖν, *respicere, spectare*. Soph. 250. B: *ἀπιδὼν αὐτῶν πρὸς τὴν τῆς οὐσίας κοινωνίαν*. Legg. VII. 804. C. Phil. 17. E: *εἰς ἀριθμὸν οὐδένα ... ἀπιδόντα*.

ἀπίθανος, ὁ ἡ, *non persuadens*. Phaedr. 265. B: *οὐ παντάπασιν ἀπίθανον λόγον*. * *improbabilis, incredibilis*. Legg. II. 663: *οὕτως ἀπίθανον ὂν* (*μυθολόγημα*). * *is cui non persuaseris*. Parm. 133. B: *ἀπίθανος ἂν εἴη ὁ ... ἀναγκάζων* (cf. 135. A.).

ἄπιον, τό, *pirum*. Legg. VIII. 845. B: *ἀπίων ... πέρι καὶ μήλων* cet.

ἀπιστία, ἡ, *diffidentia*. Legg. VIII. 839. D: *διὰ τὴν*

ἀπιστίας ῥώμην. Pol. V. 457. D: *πρὸς ἀπιστίαν.* Ep. VII. 337. B: *μίση καὶ ἀπιστίαι.* Cum v. *ἔχειν.* Phaed. 107. B: *ἀπιστίαν ἔτι ἔχειν παρ' ἐμαυτῷ περὶ τῶν εἰρημένων.* Soph. 258. C: *ἤ τινα ἔτι πρὸς αὐτὸ ... ἀπιστίαν ἔχομεν;* In re positum est Latin. *dubitatio* (ut *dubitationem habere*). Pol. V. 450. C: *πολλὰς ... ἀπιστίας ἔχει.* Phaed. 86. E: *ἀπιστίαν παρέχει.* 69. E. 70. A. Charm. 168. E: *τοῖς ... ἀπιστίαν παράσχοι.* Phaed. 88. C: *εἰς ἀπιστίαν καταβαλεῖν οὐ μόνον τοῖς ... λόγοις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ... μέλλοντα ῥηθήσεσθαι.* D: *εἰς ἀπιστίαν καταπέπτωκε.* **inconstantia* (v. *ἄπιστος*). Gorg. 493. C: *δι' ἀπιστίαν* (i. q. *τὸ ἀναπείθεσθαι* 493. A. V. Annott. p. 316.) *τε καὶ λήθην.*

ἄπιστος, ὁ ἡ, infidus, perfidus. Phaedr. 240. E: *εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἄπιστος.* Pol. IV. 443. A. Legg. V. 730. C: *ἄφιλος ... πᾶς ὅ γε ἄπιστος.* Phaedr. 241. C: *ἀπίστῳ, δυςκόλῳ.* Pol. IX. 580. A. Phaed. 89. D: *πονηρόν τε καὶ ἄπιστον.* Legg. IV. 705. A: *τὴν πόλιν ἄπιστον καὶ ἄφιλον ποιεῖ.* Pol. V. 450. D: *ἄπιστοι.* IX. 576. A: *ἀπίστους.* Demod. 386. * de re, *haud probabilis.* Phaedr. 245. C: *ἡ ... ἀπόδειξις ... δεινοῖς ... ἄπιστος.* Hinc etiam *incredibilis.* Theaet. 170. C: *ἀλλ' ἄπιστον.* Critia 118. C: *ἄπιστον ... λεχθέν.* Euthyd. 295. A: *ἄπιστον ἐδόκει τὸ πρᾶγμα εἶναι.* Theag. 130. D: *ἐγώ σοι ... ἐρῶ ... ἄπιστον μὲν ... ἀληθὲς δέ.* Demod. 385. E: *διότι πιστεύει λέγουσιν ἄπιστα.* 386. Ib. *πιστὰ εἴη ἂν ἢ ἄπιστα.* Ep. II. 314. B: *τὰ ... τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι.* **qui incredibilia dicit.* Apol. 26. E: *ἄπιστός γ' εἶ ... καὶ ταῦτα ... σαυτῷ.* **incertus* (in re ponitur de qua non habemus quod liqueat). Phaed. 88. C: *μὴ ... τὰ πράγματα αὐτὰ ἄπιστα ᾖ* (al. *εἴη*). Pol. IX. 585. E: *ἀπιστοτέρας ἂν ἡδονῆς καὶ ἧττον ἀληθοῦς μεταλαμβάνοι.* **inconstans, mutabilis.* Legg. IV. 705. A: *ἤθη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ... ἐντίκτουσα.* VI. 775. D: *ὥστ' ἀνώμαλα ... καὶ ἄπιστα ... γεννῴη ποτ' ἄν.*

ἀπιστῶ, diffido, non credo, dubito. Crat. 428. D. Hipp. mai. 300. C: *ἀπιστῶ αὐτοῖς.* Phaed. 73. D: *ἀπιστεῖς πῶς* cet. 87. A. Men. 89. D: *ἀπιστεῖς μὴ οὐκ ἐπιστήμη ᾖ ἡ ἀρετή.* Phaed. 91. C: *ἀπιστεῖ.* Soph. 259. B. Pol. VIII. 555. A: *ἔτι ... ἀπιστοῦμεν μὴ* cet. Phaedr. 229. C: *εἰ ἀπιστοίην.* Prot. 319. B: *σοὶ ... λέγοντι οὐκ ἔχω ὅπως [ἂν] ἀπιστῶ.* Phaed. 107. A: *οὐδ' αὐτὸς ἔχω ὅπη ἀπιστῶ.* 77. A: *πρὸς τὸ ἀπιστεῖν τοῖς λόγοις.* Id. 107. A. Tim. 40. D: *ἀδύνατον ... θεῶν παισὶν ἀπιστεῖν.* Phaed. 87. B: *εἴ τις ἀπιστῶν* (al. *ἀπιστοῖ.* V. Annott. p. 674. sq.) *αὐτῷ.* Pol. III. 409. C. Gorg. 469. E: *ἀπιστοῦντί σοι.* Pol. V. 460. E: *ἀπιστοῦντα.* 474. B: *τοῖς ἀπιστοῦσιν ἐνδείξασθαι.* Theaet. 144. E: *ἠπιστοῦμεν.* Soph. 258. C: *ἠπιστήκαμεν.* Polit. 301. C: *ἀπιστησάντων μηδένα ἄξιον ἂν γενέσθαι ποτέ.* Pol. VI. 500. E: *ἀπιστήσουσιν ἡμῖν λέγουσιν.* Pass. Legg.

VIII. 839. C: τὸ ... ἐπιτήδευμα ἀπιστεῖται μὴ δυνατὸν εἶναι cet. Charm. 168. E: ἀπιστεῖται ... μήποτ' ἂν ... σχεῖν. Polit. 271. B: οἳ νῦν ὑπὸ πολλῶν οὐκ ὀρθῶς ἀπιστοῦνται. Pol. V. 450. C: ἀπιστοῖτ' ἄν. VI. 502. B: τὰ νῦν ἀπιστούμενα. V. 450. D: ὡς ἄριστ' ἂν εἴη ... ἀπιστήσεται. *non obedio s. morem gero. Theaet. 146. B: ὦ ἀπιστεῖν ... οὔτε σὺ ἐθελήσεις cet. Soph. 258. C: ὅτι Παρμενίδῃ μακροτέρως τῆς ἀποῤῥήσεως ἠπιστήκαμεν. Theag. 129. C: διὰ τὸ ἐμοὶ ἀπιστῆσαι. Legg. XII. 941. C: ὁ ... ἀπιστήσας. Apol. 29. C: Ἀνύτῳ ἀπιστήσαντες.

ἀπλανής, ὁ ἡ, *non errans* s. *vagans*, *stabilis*. Polit. 288. A: πολυπλανὲς καὶ ἀπλανές. Tim. 34. A. Legg. VI. 775. C: ἀπλανὲς ἡσυχαῖόν τε. Tim. 40. B: ὅσ' ἀπλανῆ τῶν ἄστρων. Locr. 97. A: πολλοὶ ... τῶν ἀπλανέων. C. Tim. 47. C: τὰς τοῦ θεοῦ πάντως ἀπλανεῖς οὔσας (περιόδους).

ἀπλαστία, ἡ, *sinceritas*. Def. 412. E: ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας.

ἀπλάστως, *non ficte* s. *simulate*. Ep. III. 319. B: μάλ' ἀπλάστως γελῶν (*cum risu satis aperto*).

ἄπλετος, ὁ ἡ, *immensus*, *ingens*. Soph. 246. C: ἄπλετος ἀμφοτέρων μάχη τις. Legg. III. 676. C: ὡς ἄπλετόν τι (sic codd. pro ἄπειρόν τι) καὶ ἀμήχανον ἂν εἴη. 683. A: ἐν χρόνου τινὸς μήκεσιν ἀπλέτοις.

ἄπληκτος, ὁ ἡ, *verberibus* vel *stimulis non egens*. Phaedr. 253. D: ἄπληκτος κελεύματι μόνον ... ἡνιοχεῖται.

ἀπληστία, ἡ, *cupiditas insatiabilis*. Pol. VIII. 562. B: ἡ πλούτου ... ἀπληστία. Ib. ἡ τούτου (τοῦ ἀγαθοῦ) ἀπληστία. C. IX. 590. B: ἕνεκα ... τῆς ἐκείνου ἀπληστίας. Ep. VIII. 354. E: ἀπληστίᾳ ἐλευθερίας ἀκαίρου τινός. Gorg. 493. B: διὰ τὴν ἀπληστίαν. Legg. VIII. 831. D: διὰ τὴν τοῦ χρυσοῦ ... ἀπληστίαν. al.

ἄπληστος, ὁ ἡ, *inexplebilis*, *insatiabilis*. Legg. VIII. 832. A: ἄπληστος ζήτησις. 773. E: τῆς τῶν γάμων ἰσότητος ἀπλήστου χρημάτων οὔσης. IX. 870. A. IV. 714. A: ἀπλήστῳ κακῷ ... ξυνεχομένην. Pol. IX. 578. A: ψυχὴν ... τυραννικὴν ... ἄπληστον ... ἀεὶ εἶναι. IV. 442. A: χρημάτων ... ἀπληστότατον.

ἀπλήστως, *insatiabiliter*. Gorg. 493. C: ἀντὶ τοῦ ἀπλήστως καὶ ἀκολάστως ἔχοντος βίου. Pol. V. 475. C: ἀπλήστως ἔχοντα. X. 604. D. Legg. XI. 918. D: ἀπλήστως ... κερδαίνειν. Ep. VIII. 354. C: ἀπλήστως πεινώντων ... ἀνθρώπων.

ἁπλότης, ἡ, *simplicitas*. Pol. III. 404. E: ἡ ... ἁπλότης κατὰ τὴν μουσικήν.

ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, *simplex*. Pol. III. 392. D: ἁπλῆ διήγησις. 394. B. 404. B. Phaedr. 270. D: ἁπλοῦν ἢ πολυειδές ἐστιν cet. Theaet. 146. D: ποικίλα ἀνθ' ἁπλοῦ. Pol. III. 404. B: τῆς ἁπλῆς μουσικῆς. III. 392. D: ἁπλῇ

διηγήσει. 410. A. Soph. 268. A: ἁπλοῦν μιμητήν τινα. Pol. II. 380. D: ἁπλοῦν εἶναι (τὸν θεόν). Legg. IV. 721. A. Phaed. 108. A: ἁπλῆν οἶμον ... εἰς Ἅιδου φέρειν. Polit. 302. D: ἁπλῆν ... δημοκρατίαν. Legg. IX. 864. E. al. Gorg. 502. E: οὐχ ἁπλοῦν ἔτι τοῦτο ἐρωτᾷς. Polit. 294. B. C. Legg. IX. 879. B: τὸ βλάβος ἁπλοῦν ἀποτινέτω. XII. 948. B: ἁπλαῖ καὶ ταχεῖαι δίκαι. Tim. 67. A: οὐκ ἐκ πολλῶν οὐδ' ἁπλῶν εἰδῶν ὄντα (ποικίλματα). Pol. VIII. 547. E: ἅτε οὐκέτι κεκτημένη ἁπλοῦς τε καὶ ἀτενεῖς τοὺς τοιούτους ἄνδρας, ἀλλὰ μικτούς. Legg. IV. 721. E. Pol. IV. 431. C: τὰς ... ἁπλᾶς τε καὶ μετρίας (ἐπιθυμίας καὶ ἡδονάς). Phaedr. 250. C: ἁπλᾶ ... φάσματα μυούμενοι. Polit. 294. C. Critia 116. B. Phaedr. 230. A: ἁπλούστερον ζῶον. Pol. VIII. 547. E: ἐπὶ ... τοὺς θυμοειδεῖς τε καὶ ἁπλουστέρους (si sana est scriptura) ἀποκλίνειν. Hipp. min. 364. E: ἁπλούστατος. Legg. XI. 913. C: κάλλιστον νόμων διαφθείρων καὶ ἁπλούστατον. VII. 788. D: τό γε ἁπλούστατον (*id quod simplicissimum est*). *Ut Latin. *simplex*, dicitur in eo quod simpliciter vel sine ulla exceptione valet, quod in controversia non versatur, quod verum et absolutum est. Prot. 331. B: οὐ πάνυ μοι δοκεῖ ... οὕτως ἁπλοῦν εἶναι ὥστε cet. Phaedr. 244. A: εἰ ... ἦν ἁπλοῦν τὸ μανίαν κακὸν εἶναι cet. Phaed. 62. A: εἰ τοῦτο μόνον τῶν ἄλλων ἁπάντων ἁπλοῦν ἐστί. Theaet. 188. D. Polit. 306. C. Crat. 435. D. Conv. 183. D. 206. A: ἆρ' οὖν ... οὕτως ἁπλοῦν ἐστὶ λέγειν ὅτι cet. Euthyd. 288. E. **simplex*, h. e. *sincerus, germanus, verus*. Legg. V. 738. E: ἁπλοῦς δὲ καὶ ἀληθὴς ἀεί. Pol. II. 382. E: κομιδῇ ἄρα ὁ θεὸς ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ. Crat. 406. A: ἁπλοῦ. Pol. II. 361. B: ἄνδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον. 380. D. Crat. 405. C: κατὰ ... τὸ ἀληθές τε καὶ τὸ ἁπλοῦν (ταὐτὸν γάρ ἐστιν).

ἁπλῶς, *simpliciter*. Phil. 50. D: ἁπλῶς λαβεῖν τοῦτο ὅτι cet. Conv. 182. A: ἁπλῶς ... ὥρισται. B: ἁπλῶς νενομοθέτηται. D. Pol. II. 381. C: μένει ἀεὶ ἁπλῶς ἐν τῇ αὐτοῦ μορφῇ. IV. 438. E. Legg. X. 909. D. XII. 946. E: ἁπλῶς θνησκέτω. 955. D. al. Parm. 163. C: ἁπλούστατα ... σημαίνει. Legg. XI. 921. B. **sine ulla exceptione* vel *discrimine* (vern. *schlechthin, unbedingt*). Prot. 351. D: οὐκ οἶδα ... ἁπλῶς οὕτως cet. Gorg. 468. C: οὐδὲ χρήματα ἀφαιρεῖσθαι ἁπλῶς οὕτως. Phil. 12. C: ἀκούειν ... οὕτως ἁπλῶς. Parm. 163. C. Conv. 180. C. Pol. I. 331. C. 351. A. III. 386. B: μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν Ἅιδου. Legg. I. 633. C. al. **plane, certo* (vern. *bestimmt, entschieden*). Phaedr. 257. B: ἵνα ... μηκέτι ἐπαμφοτερίζῃ ... ἀλλ' ἁπλῶς πρὸς Ἔρωτα ... τὸν βίον ποιῆται. Phaed. 100. D: τοῦτο ... ἁπλῶς καὶ ἀτέχνως ... ἔχω παρ' ἐμαυτῷ ὅτι cet.

ἀπό, *a, ex*. Prot. init. ὅτι ἀπὸ κυνηγεσίου (φαίνει). 309. B: ἀπ' ἐκείνου ἔρχομαι. 351. C: εἰ μή τι ἀπ' αὐτῶν

ἀποβήσεται ἄλλο. Phaedr. 228. D: ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου. B: ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ ... ἁρπάσαι. Theaet. 160. A: ἀπὸ γὰρ ἄλλου ἄλλο γεννῆσαι ἀλλοῖον γενήσεται. Pol. II. 367. C: τῶν ... ἀποβαινόντων ἀπ' αὐτῶν. V. 460. E. Legg. III. 698. A: ἡ παντελὴς καὶ ἀπὸ πασῶν ἀρχῶν ἐλευθερία. VI. 756. E: ἐκλέξαντας ἀφ' ἑκάστων τῶν τιμημάτων. VIII. 837. B. Critia 221. B: τὰ κάλλιστα ἀπὸ τῶν τιμιωτάτων ἀπολλύντες. al. Cum genit. est i. q. dativus vel simplex genitivus. Prot. 313. C: ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται. Phaedr. 256. E: ἡ ... ἀπὸ τοῦ μὴ ἐρῶντος οἰκειότης. Gorg. 453. B: τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς πειθώ. Soph. 248. B. Conv. 215. C: τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει. Pol. II. 363: τὰς ἀπ' αὐτῆς εὐδοκιμήσεις. VII. 540. B. Critia 120. B. Legg. VII. 795. B: ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ... μάχεσθαι. 796. A: τὰ ... ἀπ' ὀρθῆς πάλης, ἀπ' αὐχένων ... ἐξειλήσεως (v. Animadv. p. 351.). VIII. 832. E: ἡ σώματος ὀξύτης ... ἡ μὲν ἀπὸ τῶν ποδῶν, ἡ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χειρῶν cet. *causam vel occasionem indicat, ut sit *e*, *per*, *propter*. Phaed. 83. B: οὐδὲν τοιοῦτον κακὸν ἔπαθεν ἀπ' αὐτῶν. Theaet. 157. A: πάντα γίγνεσθαι ... ἀπὸ τῆς κινήσεως. Soph. 265. C: γεννᾶν ἀπό τινος αἰτίας αὐτομάτης. Crat. 435. A: ἀπὸ τοῦ ἀνομοίου ... φθέγγομαι. Pol. III. 411. B: ἀπὸ σμικρῶν ταχὺ ἐρεθιζόμενον. VIII. 556. E: ἡ ... πόλις ἀπὸ σμικρᾶς προφάσεως ... νοσεῖ. 594. A: οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγειν ἀξιῶν ἄρχειν ... ἀλλ' ἀπ' ἔργων. IX. 575. A. X. 612. D. Legg. XI. 920. D. Ion. 537. E: εἰδέναι ἀπ' ἀμφοτέρων. Ep. IX. 358. B. Hinc ἀφ' ἑαυτοῦ, *per se*, *sponte*. Phil. 31. A: μήτε τέλος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν ἑαυτῷ ἔχοντος. Pol. III. 409. A: ὥστε ... ἀφ' αὑτῆς τεκμαίρεσθαι τὰ τῶν ἄλλων ἀδικήματα. **e*, h. e. *secundum* vel *ut colligi potest*. Phaedr. 230. B: Νυμφῶν ... ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων ἔοικεν εἶναι. Gorg. 477. D: οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ ... ἀπὸ τούτων γε (v. Annott. p. 222.). Pol. VIII. 550. C: τὴν ἀπὸ τιμημάτων ... πολιτείαν (*civitatem e censu suspensam*). 551. C. *locum indicat unde aliquid sumitur vel fit. Conv. 212. E: ἵνα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς τὴν τοῦ σοφωτάτου ... κεφαλὴν ... ἀναδήσω. Pol. I. 326. C: ὅτι λαμπὰς ἔσται ... ἀφ' ἵππων. Men. 93. D: ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἵππων ὀρθός. al. *ponitur etiam in tempore. Pol. V. 460. E: τὸ ἀπὸ τούτου. Phaed. 76. C: ἀφ' οὗ γε (*ex quo*, germ. *seitdem*) ἄνθρωποι γεγόναμεν. Conv. 172. C: ἀφ' οὗ δ' ἐγὼ Σωκράτει συνδιατρίβω. Critia 108. E: ἦν ... ἔτη χίλια ἀφ' οὗ γεγονὼς ἐμηνύθη πόλεμος cet. Legg. III. 676. B. 677. D. al. Plene Conv. 213. C: ἀπ' ἐκείνου ... τοῦ χρόνου ἀφ' οὗ τούτου ἠράσθην. Pol. V. 461. D: ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τις ... νυμφίος γένηται. *ponitur in numero a latere in quadratum progrediente. Pol. VIII. 546. C: ἑκατὸν ... ἀριθμῶν ἀπὸ διαμέτρου ῥητῶν πεμπάδος. **a* (ut Lat. *ab re*) est *praeter*, *contra*. Phaedr. 278. D: καὶ οὐδέν γε

ἀπὸ (v. ἄπο) τρόπου. Theaet. 143. C. Soph. 225. A: οὐκ ἀπὸ τρόπου ... ἐστὶ διαιρεῖν cet. Phil. 34. A: οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοιτ' ἄν. Similiter Theaet. 179. C: οὐκ ἀπὸ σκοποῦ εἴρηκεν. 187. E: οὐκ ἀπὸ καιροῦ ... μετελθεῖν. Tim. 25. E: οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ξυνηνέχθης cet. *cum subst. vel adiect. iunctum adverbio potest exprimi. Prot. 323. C: ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου (*sponte*). Theaet. 142. D: οὐκοῦν οὕτω γε ἀπὸ στόματος (vern. *mündlich*).

ἀποβαίνω, *evado*, *exitum habeo*, *evenio*, *contingo*. Legg. VI. 782. E: δι' ὧν ἀρετὴ ... καὶ τοὐναντίον ἀποβαίνει κακῶς ἀχθεῖσι. Pol. II. 357. B: οὐ τῶν ἀποβαινόντων ἐφιέμενοι. 367. C. III. 399. C: τὰ ἀποβαίνοντα ἀγαπῶντα. Lach. 183. E: τὸ ... σόφισμα ... οἷον ἀπέβη. Ep. II. 312. A. Prot. 318. A: ὅ τι ... αὐτῷ ἀποβήσεται. 351. C. Euth. 3. E. Apol. 39. C. Lys. 206. A: δεδιὼς τὸ μέλλον ὅπῃ ἀποβήσεται. Theaet. 178. C: τὸ μέλλον ἀποβήσεσθαι. De virt. 379. C: τὰ ἀποβησόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι. *exeo (in aliquid). Pol. IV. 425. C: εἰς ἕν τε τέλεον καὶ νεανικὸν ἀποβαίνειν. Etiam *excurro*. Critia 112. A: πρὸς τὸν Ἠριδανὸν ... ἀποβεβηκυῖα (ἡ ἀκρόπολις). *evado*, h. e. *fio*, *exsisto*. Conv. 192. A: μόνοι ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικὰ ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι. Pol. III. 410. D. Legg. XII. 952. B: ἐὰν ἀποβαίνωσι χείρους τῶν πολλῶν. Phil. 39. A: τἀναντία τοῖς ἀληθέσιν ἀπέβη. Conv. 181. A. 197. A. Legg. IX. 878. C: ἂν τὸ τραῦμα ἰάσιμον ἀποβῇ.

ἀποβάλλω, *abiicio*. Polit. 308. C: τὰ ... μοχθηρὰ εἰς δύναμιν ἀποβάλλει. Theaet. 151. C: ἐὰν ὑπεξαιρῶμαι καὶ ἀποβάλλω. Soph. 226. D: τὸ ... χεῖρον ἀποβαλλούσης (διακρίσεως). Conv. 179. A: ὅπλα ἀποβαλών. Legg. XII. 944. E. Pol. V. 468. A: ὅπλα ἀποβαλόντα. *reiicio, repudio, reprobo*. Legg. I. 637. E: ἃς ὑμεῖς ἀποβάλλετε. VII. 812. C: ἵνα ... τὰ μὲν ἀποβάλλῃ cet. Pol. V. 475. A: ὥστε μηδένα ἀποβάλλειν τῶν ἀνθούντων ἐν ὥρᾳ. Legg. VII. 818. A. Men. 79. D: ἀπεβάλλομεν ... τὴν τοιαύτην ἀπόκρισιν. Lys. 222. B: ἀποβαλεῖν τὸν πρόσθεν λόγον. Med. Legg. VII. 802. B: τὸ ... ἀποβάλλεσθαι παντάπασι (oppos. ἐγκρίνειν). Verb. Pol. III. 387. B: τὰ περὶ ταῦτα ὀνόματα ... ἀποβλητέα. *reiicio, repono*. Legg. I. 630. D: τὸν νομοθέτην ἡμῶν ἀποβάλλομεν εἰς τοὺς πόῤῥω νομοθέτας. *amitto, privor*. Alc. I. 120. B: οὔπω ἀποβεβληκότες (τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα). Crit. 44. E: πᾶσαν τὴν οὐσίαν ἀποβαλεῖν. Pol. VIII. 553. B: τὴν οὐσίαν ἅπασαν ἀποβαλόντα.

ἀποβιβάζω, *traiicio*. Gorg. 511. E: ἀποβιβάσασ' εἰς τὸν λιμένα.

ἀποβλάπτω, *laedo*. Legg. VII. 795. D: ὅπως ... μηδὲν τοῖς ἔθεσιν ἀποβλάπτωσι τὰς φύσεις.

ἀποβλάστημα, τό, *proles*. Conv. 208. B: εἰ τὸ αὑτοῦ ἀποβλάστημα φύσει πᾶν τιμᾷ.

ἀποβλέπω, intueor, adspicio, respicio, specto. Pol. IV. 431. B: *ἀποβλέπω.* Ib. *ἀπόβλεπε ... πρὸς τὴν νέαν ἡμῖν πόλιν.* Alc. II. 149. E: *εἰ πρὸς τὰ δῶρα ... ἀποβλέπουσιν ἡμῶν οἱ θεοί.* Pol. VI. 501. B: *ἑκατέρωσ' ἀποβλέποιεν.* VII. 532. A: *πρὸς αὐτὰ ... τὰ ζῶα ... ἀποβλέπειν.* Ep. IV. 320. D. Phaedr. 234. D: *πρὸς σὲ ἀποβλέπων.* 239. B: *πάντ' ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐραστήν.* Pol. V. 452. D. Phil. 61. D: *ἡ ... ἐπὶ τὰ γιγνόμενα ἀποβλέπουσα.* Pol. VII. 530. A: *εἰς τὰς τῶν ἄστρων φορὰς ἀποβλέποντα.* Euthyd. 273. B: *ἀποβλέποντε εἰς ἡμᾶς.* Phaedr. 237. D: *εἰς τοῦτ' ἀποβλέποντες.* Pol. V. 472. C. al. Charm. 162. C: *εἰς τὸν Κριτίαν ἀπέβλεπεν.* Pol. IV. 432. E: *εἰς αὐτὸ ... οὐκ ἀπεβλέπομεν.* Lys. 210. D: *εἰς τὸν Ἱππίαν ἀπέβλεψα.* Pol. VII. 540. A: *εἰς αὐτὸ ἀποβλέψαι τὸ πᾶσι φῶς παρέχον.* Phaed. 115. C: *εἰς ἡμᾶς ἀποβλέψας.* Legg. VII. 811. B. al. Prot. 354. D: *εἰς ἄλλο τι τέλος ἀποβλέψαντες.* Polit. 264. A. **considero, reputo, rationem habeo.* Parm. 130. E: *πρὸς ἀνθρώπων ἀποβλέπεις δόξας.* Alc. I. 119. E: *πρὸς τοὺς ... ἡγεμόνας ἀποβλέπειν.* 120. A. Prot. 320. B: *εἰς ταῦτα ἀποβλέπων.* Pol. V. 477. C: *πρὸς ἃ ἀποβλέπων.* IX. 578. B. al. Pol. X. 618. D: *πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς φύσιν ἀποβλέποντα.* Crat. 390. E. Conv. 182. A: *εἰς τούτους ἀποβλέποντες.* Pol. V. 742. C. al. Legg. VI. 757. C: *πρὸς ταύτην τὴν ἰσότητα ... ἀποβλέποντας.* XII. 952. B. Alc. I. 119. D: *ἀπέβλεπες ... εἰς τοὺς ὡς ἀληθῶς ἀνταγωνιστάς.* Legg. VII. 797. E: *εἴ τις ἀποβλέψειε πρὸς σώματα.* Euthyd. 306. E: *ὅταν ... εἴς τινα ἀποβλέψω τῶν φασκόντων* cet. Parm. 135. B: *εἰς πάντα ... ἀποβλέψας.* Conv. 209. D: *εἰς Ὅμηρον ἀποβλέψας.* Pol. VI. 487. C. Tim. 55. D. al. Alc. I. 123. E: *πρὸς τὰ παρὰ σφίσιν ἀποβλέψασα πάντα τὰ τοιαῦτα.* Men. 72. C: *εἰς ὃ ἀποβλέψαντα* cet. Alc. I. 124. A: *πρὸς τὰ παρὰ σφίσιν ὑπάρχοντα ἀποβλέψασαν.* Pol. VIII. 545. C: *εἰς δημοκρατίαν ἀποβλέψαντες.* Epin. 977. E: *εἰς τὰς τέχνας ἀποβλέψασι.*

ἀπόβλητος, ὁ ἡ, repudiandus s. *spernendus.* Phaedr. 260. A. (Hom.).

ἀποβολεύς, ὁ, qui abiicit vel *abiecit.* Legg. XII. 944. B: *ἀποβολεὺς ... ὅπλων.*

ἀποβολή, ἡ, abiectio. Legg. XII. 943. E: *τῆς τῶν κατὰ πόλεμον ὅπλων ἀποβολῆς.* 944. C. A: *ὅπλων ἀποβολήν.* **amissio, iactura.* Lach. 195. E: *ἀποβολὴ χρημάτων.* Phaedr. 246. D: *τῆς τῶν πτερῶν ἀποβολῆς.* Gorg. 518. D. Tim. 92: *νοῦ καὶ ἀνοίας ἀποβολῇ.* Phaed. 75. E: *ἐπιστήμης ἀποβολήν.* Phil. 33. E. 52. A: *μαθημάτων ... ἀποβολαί.*

ἀπογέννημα, τό, fetus. Locr. 97. E: *ἀπογεννάματα ... τουτέων ἐστὶ τὰ σώματα.*

ἀπογεύομαι, degusto. Pol. I. 354. B: *ὥσπερ οἱ λίχνοι τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται ἁρπάζοντες.*

Theaet. 157. C: *παρατίθημι ἑκάστων τῶν σοφῶν ἀπογεύσασθαι.*

ἀπογίγνομαι, *absum*. Soph. 247. A: *παραγίγνεσθαι καὶ ἀπογίγνεσθαι.* Alc. I. 126. A: *νόσου ... ἀπογιγνομένης.* B. 126. A: *τίνος παραγιγνομένου ἢ ἀπογιγνομένου;* B. Phaed. 69. B: *προσγιγνομένων καὶ ἀπογιγνομένων ... ἡδονῶν* cet. Crat. 420. A: *ἀπογενομένου.* * *decedo.* Tim. 82. B: *προσγιγνόμενον καὶ ἀπογιγνόμενον.* Legg. VIII. 850. A: *πόσου προσγενομένου καὶ ἀπογενομένου.*

ἀπογραφή, ἡ, *descriptio* vel *perscriptio* (v. c. bonorum quae in tabulas referuntur). Legg. V. 745. D: *ἀπογραφῆς πάντων γενομένης.* IX. 855. B: *ἐκ τῶν ἀπογραφῶν.* VIII. 850. C: *ἐξαλειψάμενος ... τὰς ἀπογραφάς.*

ἀπογράφω et *ἀπογράφομαι*, *perscribo*, *litteris consigno.* Legg. VI. 754. D: *γραμμάτων ὧν (δι' ὧν?) ἂν ἕκαστος ἀπογράφῃ ... τὸ πλῆθος τῆς αὐτῶν οὐσίας.* VIII. 845. E: *τὴν ἀξίαν τῆς βλάβης ἀπογραφόμενος.* Critia 113. B: *ἑκάστου τὴν διάνοιαν ὀνόματος ... εἰς τὴν ἡμετέραν ἄγων φωνὴν ἀπεγράφετο.* Charm. 155. E: *ἀπογράψομαι παρὰ σοῦ τὴν ἐπῳδήν.* Pass. Legg. XI. 914. C: *ἂν ... ἀπογεγραμμένον ᾖ παρὰ τοῖς ἄρχουσι τὸ κτῆμα κατὰ νόμον.* Ib. *ἐὰν ἐν τοῖς γράμμασιν ἀπογεγραμμένον φαίνηται* cet.

ἀπογυιῶ, *enervo.* Crat. 415. A. (Hom.).

ἀποδακρύω, *defleo*, *deploro.* Phaed. 116. D: *ὡς γενναίως με ἀποδακρύει.*

ἀποδείκνυμι, *indico*, *ostendo*, *declaro.* Pol V. 473. B: *τὸ ... μετὰ τοῦτο ... πειρώμεθα ... ἀποδεικνύναι.* Alc. I. 114. B: *τί οὐκ ἀπέδειξας;* Legg. X. 887. A: *εἰ τοῖσιν ἐπιθυμοῦσιν ἀσεβεῖν τὰ μὲν ἀποδείξαιμεν* cet. Prot. 344. A: *πολλὰ ... ἔστι ... ἀποδεῖξαι ὡς εὖ πεποίηται.* 354. E. Cratyl. 426. B. Pol. VI. 488. B. Phil. 35. C: *ἀποδείξας.* * *ostendo*, *demonstro*, *probo* (cum coni. *ὅτι* vel *ὡς*, et c. accus. substant., adiect. vel particip.). Euthyd. 285. E: *εἴ σοι ἀποδείκνυμι.* Parm. 129. D: *πολλὰ καὶ ἓν ἀποδεικνύναι.* Prot. 325. B: *ὅτι ... ἀπεδείξαμεν.* Theaet. 164. D: *τὸν ἰδόντα ... οὐκ εἰδότα ἀπεδείξαμεν.* Soph. 258. C. D. Euthyd. 285. E: *οὔκουν σύ γ' ἂν ... ἀποδείξαις.* Pol. X. 610. B: *πρὶν ἄν τις ἀποδείξῃ ὡς* cet. Soph. 261. A: *τὸ ψεῦδος ὂν ἀποδείξωμεν.* Pol. V. 472. D: *ἵν' ἀποδείξωμεν ὡς δυνατὰ ταῦτα γίγνεσθαι.* Gorg. 454. A: *τὰς ἄλλας ... τέχνας ἁπάσας ἕξομεν ἀποδεῖξαι πειθοῦς δημιουργοὺς οὔσας.* 470. D. 527. B. Prot. 323. C. 361. B. al. Theaet. 164. D: *τὸν ἰδόντα ... μεμνημένον ... ἀποδείξαντες.* Soph. 258. D. Gorg. 466. E: *οὐκοῦν ἀποδείξεις τοὺς ῥήτορας νοῦν ἔχοντας* cet. Parm. 129. B: *εἰ ὃ ἔστιν ἕν ... πολλὰ ἀποδείξει.* C. Pass. Prot. 324. C: *ἀποδέδεικταί σοι.* Gorg. 479. E. Phaed. 77. A: *ἔμοιγε ἱκανῶς ἀποδέδεικται.* C. D. 77. B: *εἰ ... ἔτι ἔσται, οὐδ' αὐτῷ μοι δοκεῖ ... ἀποδεδεῖχθαι.* C. 105. E. Pol. V.

454. E. al. Theaet. 195. D: τὸ νῦν ἀποδεδειγμένον. Prot. 359. D: τοῦτό γε ... ἀπεδείχθη ... ὅτι ἀδύνατον. Ib. εἰ τοῦτο ὀρθῶς ἀπεδείχθη. Alc. I. 130. C: ἔτι ... σαφέστερον δεῖ ἀποδειχθῆναί σοι ὅτι cet. Verb. Phaedr. 245. B: ἀποδεικτέον. *constituo. Legg. XII. 946. C: εὐθύνους ἀποδεῖξαι. *facio ut aliquid videatur, exhibeo (vern. darstellen als ...). Theaet. 166. A: γέλωτα δὴ τὸν ἐμὲ (v. δῆτα ἐμὲ) ἐν τοῖς λόγοις ἀπέδειξε. Phaed. 72. D: πάντ' ἂν λῆρον τὸν Ἐνδυμίωνα ἀποδείξειε. Phaedr. 278. C: τὰ γεγραμμένα φαῦλα ἀποδεῖξαι. Conv. 179. C: ὥστε ἀποδεῖξαι αὐτοὺς ἀλλοτρίους ὄντας τῷ υἱεῖ cet. Ep. VII. 324. D: χρυσῆν (al. χρυσὸν) ἀποδείξαντες τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν. IV. 320. D: Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀποδείξων. *efficio, reddo. Gorg. 516. A: εἰ ... ἀπέδειξε ταῦτα ἅπαντα ποιοῦντας δι' ἀγριότητα. B: ὃς ἂν ... ἀποδείξῃ ἀγριώτερα ἢ παρέλαβε. Alc. I. 118. D: καὶ ἄλλον ... ἀποδεῖξαι ἐπιστάμενον. — Med. declaro. Theaet. 180. D: ἀναφανδὸν ἀποδεικνυμένων. De lege 319. E: τὰ δὲ ἀποδειξόμενος cet. *exhibeo, praesto. Legg. VI. 783. D: ὡς ὅτι καλλίστους ... ἀποδειξομένους παῖδας τῇ πόλει. *facio, edo. De lucri cup. 228. B: ὃς ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο cet. Alc. I. 119. E: καλόν τι ἔργον ἀποδείξασθαι. *constituo. De virt. 379. A: τέχνην ἥτις ἐστὶν ἐπὶ ταῖς φύσεσι ... ἀποδεδειγμένη, ὥστε cet. Legg. X. 907. E: πρὸς τὸ περὶ τούτων ἀποδεδειγμένον κρίνειν δικαστήριον. VII. 801. D: ἀποδεδειγμένοι εἰσὶν ἡμῖν οὓς εἱλόμεθα νομοθέτας cet. Ib. τοῖς περὶ ταῦτα ἀποδεδειγμένοις κριταῖς. VI. 758. E: ἐπιμελητὰς δεῖ τινὰς ἀποδεδειγμένους εἶναι. *constituo, propono. Legg. VII. 805. D: τίνα ... τῶν νῦν ἀποδεδειγμένων (τάξεων).

ἀποδειλιῶ, ignavum me exhibeo, labores et molestias detrecto. Pol. VII. 535. B: πολὺ ... μᾶλλον ἀποδειλιῶσι ψυχαὶ ἐν ἰσχυροῖς μαθήμασιν ἢ ἐν γυμνασίοις. Prot. 326. B: ἀποδειλιᾶν διὰ τὴν πονηρίαν τῶν σωμάτων. Gorg. 480. C. Ep. VII. 329. B: ἀποδειλιῶν. Pol. VI. 503. E: ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀποδειλιῶντες. Euthyd. 277. D: μὴ ἡμῖν ἀποδειλιάσειε. Euth. 15. C: ὡς ἐγὼ ... ἑκὼν εἶναι οὐκ ἀποδειλιάσω. Pol. VI. 503. E: εἴτε καὶ ἀποδειλιάσει. Verb. Crat. 411. A: οὐκ ἀποδειλιατέον. Pol. II. 374. E.

ἀπόδειξις, ἡ, expositio, descriptio. Polit. 277. A: ἡ περὶ τὸν πολιτικὸν ἀπόδειξις. Pol. II. 358. B: ἐμοὶ ... οὔπω κατὰ νοῦν ἡ ἀπόδειξις γέγονε περὶ ἑκατέρου. VI. 497. E. X. 580. C. Polit. 269. C: εἰς τὴν τοῦ βασιλέως ἀπόδειξιν πρέψει ῥηθέν. 273. E. 277. B. al. Pol. V. 504. B: ἀποδείξεις ... προσάψαι. *demonstratio. Phaedr. 245. B: ἡ ... ἀπόδειξις ἔσται δεινοῖς ... ἄπιστος. Phaed. 77. C: εἰ μέλλει τέλος ἡ ἀπόδειξις ἕξειν. 92. C: ἄνευ ἀποδείξεως. Theaet. 162. E: ἀπόδειξιν ... οὐδ' ἡντινοῦν λέγετε. Soph. 242. B. al. Prot. 354. E: ἐν τούτῳ εἰσὶ πᾶσαι αἱ ἀποδείξεις.

Phaed. 73. A: *ποῖαι τούτων αἱ ἀποδείξεις;* Theaet. 206. C. Tim. 40. E: *ἄνευ ... ἀναγκαίων ἀποδείξεων λέγουσιν.* Epin. 983. A: *ἀποδείξεσι ... ἱκαναῖς λαμβάνεται.*

ἀποδέχομαι, *accipio, sumo, admitto; audio, concedo, probo.* Phaed. 96. E: *οὐκ ἀποδέχομαι ἐμαυτοῦ.* Theaet. 207. D. Phil. 54. A: *δύ' ἀποδέχομαί σου ταῦτα.* Parm. 128. A. al. Theaet. 207. C: *εἰ ... ἀποδέχει.* Polit. 294. A. al. Prot. 346. D: *τὰ μέσα ἀποδέχεται.* Phaed. 85. C. 91. E: *ἀποδέχεσθε.* Prot. 323. C: *ὅτι πάντ' ἄνδρα ... ἀποδέχονται ... σύμβουλον* cet. 319. C. 324. C. al. Phil. 39. B: *ἀποδέχου.* Pol. IV. 430. C. Phaed. 100. E: *ἀποδέχοιο.* Tim. 29. C: *ἀποδέχοιτ' ἄν.* Pol. IV. 436. D: *ἀποδεχοίμεθα.* Theaet. 162. E: *ἃ ἂν οἱ πολλοὶ ἀποδέχοιντο ἀκούοντες, λέγετε ταῦτα.* 205. E: *τοῦτο (τούτου?) μὴ ἀποδεχώμεθα ὃς ἂν λέγῃ* cet. Pol. I. 340. C: *οὕτως αὐτοῦ ἀποδεχώμεθα.* Legg. X. 903. A. Phaed. 92. E: *μήτε ἐμαυτοῦ μήτε ἄλλου ἀποδέχεσθαι λέγοντος ὡς* cet. Prot. 339. D. al. Tim. 29. E: *ταύτην ... τὴν ἀρχὴν ... παρ' ἀνδρῶν φρονίμων ἀποδεχόμενος.* Legg. II. 656. B. X. 935. A: *πικρὰν τοῦ θυμοῦ χάριν ἀποδεχόμενος.* Polit. 286. E: *τὸν οὐκ ἀποδεχόμενον.* Pol. VII. 525. D: *οὐδαμῇ ἀποδεχόμενον ἐάν τις* cet. Theaet. 155. E: *πράξεις ... οὐκ ἀποδεχόμενοι ὡς ἐν οὐσίας μέρει.* Tim. 29. D: *τὸν μῦθον ... ἀποδεχομένους.* Clit. 409. D: *τὰς ... τῶν παίδων φιλίας ... οὐκ ἀπεδέχετο εἶναι φιλίας* cet. Theaet. 205. C: *ὅτι ... ἀπεδεχόμεθα ... ὅτι* cet. Phaed. 92. E: *ἐγὼ ... ταύτην (τὴν ὑπόθεσιν) ... ὀρθῶς ἀποδέδεγμαι.* Theaet. 203. C: *ἆρ' ὀρθῶς ἀποδεδέγμεθα* (v. *ἀποδεδείγμεθα*); Pol. II. 357. A: *τὴν ἀπόρρησιν οὐκ ἀπεδέξατο.* 368. B: *οὐκ ἀπεδέξασθέ μου.* Phil. 42. D: *ἀπεδεξάμεθα.* Prot. 337. C: *ἀπεδέξαντο.* Legg. I. 644. C: *καί μοι δι' εἰκόνος ἀποδέξασθε.* Theaet. 206. A: *τοὐναντίον λέγοντος ἆρ' οὐ μᾶλλον ἂν ἀποδέξαιο* cet. Alc. II. 150. C: *ἵνα μηδ' ... οὐδὲν ἀποδέξηται τῆς θυσίας ταύτης.* Legg. II. 654. A: *πρῶτον δὴ τοῦτο ἀποδεξώμεθα.* Prot. 329. B: *ἀποδέξασθαι τὴν ἀπόκρισιν.* Conv. 194. D: *ἀποδέξασθαι παρ' ἑνὸς ἑκάστου ὑμῶν τὸν λόγον.* Pol. VII. 531. E. al. Pol. V. 450. A: *ἀποδεξάμενος ὡς τότε ἐῤῥήθη.* I. 336. D: *ὡς ἐγὼ οὐκ ἀποδέξομαι ἐὰν* cet. 337. B. Phaed. 92. A: *οὐ ... ἀποδέξει γε σαυτοῦ λέγοντος ὡς* cet. Pol. IV. 430. C. Hipp. mai. 290. A: *ταύτην ... τὴν ἀπόκρισιν ... οὐκ ἀποδέξεται.* Theaet. 162. E: *εἰ ἀποδέξεσθε ... λόγους.* Pol. III. 389. A: *ἀποδεξόμεθα.* Verb. *ἀποδεκτέον, accipiendum* (Tim. 29. D.) et *audiendum* s. *probandum.* Phaedr. 272. B: *οὕτως ἢ ἄλλως πως ἀποδεκτέον λόγων τέχνης;* Theaet. 160. C: *οὔτ' ἄλλου λέγοντος ἀποδεκτέον.* Pol. II. 379. B: *οὐκ ἄρα ... ἀποδεκτέον οὔτε Ὁμήρου* cet. III. 389. A. Legg. II. 668. A: *τοῦτον ἀποδεκτέον τὸν λόγον.* * *accipio* (vern. *aufnehmen, behandeln*). Euth. 6. A: *δυσχερῶς πως ἀποδέχομαι.* Legg. I. 634. C:

*μὴ χαλεπῶς, ἀλλὰ πράως ἀποδεχώμεθα ἀλλήλων. *percipio, fruor.* Legg. II. 656. A: *τοῖς πρὸς τἀναντία τὰς ἡδονὰς ἀποδεχομένοις. *percipio, audio.* Crat. 430. D: *ἀπόδεξαί μου ὃ λέγω.* Theaet. 208. D: *ἱκανὸν οἶμαί σοι ἀποδέξασθαι ὅτι* cet. **intelligo, assequor.* Clit. 408. D: *πῶς … ἀποδεχόμεθα τὴν Σωκράτους προτροπὴν ἡμῶν ἐπ' ἀρετήν;* Pol. VII. 527. C: *ὥστε κάλλιον ἀποδέχεσθαι.* VI. 511. D: *ἱκανώτατα … ἀπεδέξω.* Theaet. 161. B: *λόγον παρ' ἑτέρου σοφοῦ … ἀποδέξασθαι μετρίως.* Legg. I. 642. D: *τὸν παρ' ἐμοῦ λόγον ἀκούσας καὶ ἀποδεξάμενος … λέγε.*

ἀποδέω, vincio, colligo. Conv. 190. E: *ἓν στόμα ἀπέδει κατὰ μέσην τὴν γαστέρα. *insuo.* Eryx. 400. A: *ἐν δερματίῳ σμικρῷ ἀποδέδεται ὅσον* cet.

ἀποδέω, absum. Ax. 366. A: *τοσοῦτον ἀποδέω τῶν περιττῶν.* 372. A: *τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον.* 369. E: *τῆς … ἀληθείας ἀποδεῖ.*

ἀποδημία, ἡ, migratio, peregrinatio. Phaed. 67. B: *ἥ γε ἀποδημία ἡ νῦν ἐμοὶ προστεταγμένη.* Apol. 41. A. Legg. XII. 949. E: *περὶ ἀποδημίας ἑαυτῶν ἔξω τῆς χώρας.* 950. A. D: *περὶ ἀποδημίας εἰς ἄλλας χώρας.* Ep. III. 317. A. 319. A. Crit. 52. B: *οὔτε ἄλλην ἀποδημίαν ἐποιήσω πώποτε.* Legg. V. 742. A: *ἕνεκά τε στρατειῶν καὶ ἀποδημιῶν εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.* XII. 950. E: *τὰς … κατὰ πόλεμον καὶ στρατείας ἀποδημίας* cet. Cum adv. *ἐκεῖ* iunctum significat id quod migrationem consequitur, h. e. *commorationem,* etiam *sortem* vel *vitam.* Phaed. 61. E: *περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ* (v. Ann. p. 483 sq. et 514).

ἀποδημῶ, migro, peregrinor, proficiscor, pergo. Phaedr. 230. C: *οὔτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀποδημεῖς.* Legg. V. 742. B: *ἀποδημείτω.* Pol. IX. 479. C: *ἐάν τις ἔξω ἀποδημῇ.* Phaed. 61. E: *μέλλοντα ἐκεῖσε ἀποδημεῖν.* Polit. 295. C. al. Legg. XII. 954. B: *ἀποδημῶν.* Men. 80. B. Crit. 53. E: *ὥσπερ ἐπὶ δεῖπνον ἀποδεδημηκὼς εἰς Θετταλίαν.* Ep. VII. 330. B: *ἀπεδήμησα.* Crit. 53. A: *ἐξ αὐτῆς (τῆς πόλεως) ἀπεδήμησας.* 54. A: *ἐὰν … εἰς Θετταλίαν ἀποδημήσῃς.* Pol. IV. 420. A: *ἂν ἀποδημῆσαι βούλωνται ἰδίᾳ.* IX. 579. B: *οὔτε ἀποδημῆσαι ἔξεστιν οὐδαμόσε.* Apol. 40. E: *ἀποδημῆσαι … ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον.* Polit. 295. C: *εἰ … ἀποδημήσας ἔλθοι πάλιν.*

ἀποδιδράσκω, clam aufugio, et in univers. *aufugio.* Euth. 11. C: *τὰ ἐν τοῖς λόγοις ἔργα ἀποδιδράσκει.* Men. 97. D: *ἀποδιδράσκει καὶ δραπετεύει.* Phaed. 62. B: *οὐδ' ἀποδιδράσκειν.* 99. B. Soph. 254. A: *ἀποδιδράσκων* cet. Pol. V. 458. E. Protag. 317. A: *ἀποδιδράσκοντα.* Pol. VI. 495. D: *ὥσπερ οἱ ἐκ τῶν εἱργμῶν εἰς τὰ ἱερὰ ἀποδιδράσκοντες.* Crit. 53. D: *ὡς γελοίως ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἀπεδίδρασκες.* Theaet. 203. D: *ὁ καλὸς λόγος ἀποδεδρακὼς οἰχήσεται.* Prot. 310. C: *ὁ … παῖς με … ἀπέδρα.* Hipp. mai. 295. B: *μὴ … ἀπο-*

δρᾷ. Prot. 317. A.: μὴ δύνασθαι ἀποδρᾶναι (v. ἀποδράναι). Conv. 198. C: ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου ἀποδρὰς ᾠχόμην. Pol. V. 457. E.: ἔκ γε τοῦ ἑτέρου ἀποδράσεσθαι.

ἀποδίδωμι, *reddo, restituo* (hinc etiam *solvo* et *absolvo*), *repono* (etiam *respondeo*); *tribuo, do* (praec. id quod convenit vel par est, et id quod debeo); *addo*. Theaet. 186. D: τί ... ἐκείνῳ ἀποδίδως ὄνομα; Polit. 306. A: ποῖον ἡμῖν ὕφασμα ἀποδίδωσιν. Pol. I. 332. A: οὐ τὰ ὀφειλόμενα ἀποδίδωσιν ὃς ἂν cet. IV. 421. C. Tim. 65. B. al. Legg. IV. 707. B: τιμὰς οὐ τῷ καλλίστῳ ... ἀποδιδόασι. XII. 958. A: τὰ τοῦ ὄφλοντος χρήματα ... ἀποδιδότω. VIII. 848. B. 829. D: ἀποδιδόντων ... γέρας. Pol. III. 387. E: γυναιξὶ ... ἀποδιδοῖμεν. Soph. 235. E: εἰ ... ἀποδιδοῖεν τὴν τῶν καλῶν ἀληθινὴν συμμετρίαν. Pol. V. 451. E: ἂν μὴ τὴν αὐτὴν τροφὴν ... ἀποδιδῷς. Gorg. 481. A: μὴ ἀποδιδῷ τοῦτο (τὸ χρυσίον). Crat. 430. E: ᾗ ἂν ἑκάστῳ ... τὸ προςῆκον ... ἀποδιδῷ. 389. E. 390. A. Pol. III. 397. B: ἐάν τις ἀποδιδῷ πρέπουσαν ἁρμονίαν ... τῇ λέξει. Legg. V. 739. B: τὴν ... αἵρεσιν ... ἀποδιδῶμεν. X. 895. E. VII. 809. D: ἵνα ... θεοῖς ... τὰς τιμὰς ἀποδιδῶσι. Polit. 295. A: ἀκριβῶς ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ προςῆκον ἀποδιδόναι. Crat. 389. B: ταύτην ἀποδιδόναι τὴν φύσιν εἰς τὸ ἔργον ἕκαστον. Pol. I. 331. C. E. 332. A: τὸ τὰ ὀφειλόμενα ... ἀποδιδόναι. 335. E. 338. B: τούτων μηδὲ χάριν ἀποδιδόναι. al. Soph. 235. C: χρώματα ἀποδιδοὺς τὰ προςήκοντα ἑκάστοις. Pol. I. 331. C. 332. B. al. Pol. I. 332. C: ἡ τίσιν ... τί ἀποδιδοῦσα ὀφειλόμενον ... τέχνη ἰατρικὴ καλεῖται; D. VI. 508. E: ἀποδιδόν. Tim. 67. A. Legg. XI. 914. A: ἀποδιδούσης (τῆς πόλεως) τῷ δεσπότῃ τὴν τιμήν. Crat. 417. B: νῦ ἀντὶ τοῦ δέλτα ἀποδιδόντι. Critia 107. D. Phaed. 98. A: ἑκάστῳ ... ἀποδιδόντα τὴν αἰτίαν cet. Legg. IV. 717. C. Tim. 19. C: τὰ προςήκοντα ἀποδιδοῦσαν τῇ παιδείᾳ cet. Gorg. 519. C: ἄλλην χάριν οὐκ ἀποδιδόντες. Pol. IV. 420. D. al. Legg. II. 659. B: ἀποδιδοῦσι. VIII. 834. A: ἁρμονίας ἀποδιδόντας. 848. D. Polit. 273. E: καινὰ τἀναντία ἀπεδίδου τοῖς τότε. Pol. II. 374. B: ἑνὶ ἑκάστῳ ... ἓν ἀπεδίδομεν. Polit. 267. A: καθαπερεὶ χρέος ἀποδέδωκάς μοι τὸν λόγον. Prot. 328. B: ἀποδέδωκεν ὃ ἐγὼ πράττομαι ἀργύριον. Phaedr. 231. B: τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκέναι χάριν τοῖς ἐρωμένοις. Polit. 272. E: πάσας ἑκάστης τῆς ψυχῆς τὰς γενέσεις ἀποδεδωκυίας. Gorg. 506. A: ἕως αὐτῷ τὴν ... ἀπέδωκα ῥῆσιν. Prot. 320. A: ἀπέδωκε τούτῳ. Crat. 427. C: τὸ ... ἄλφα τῷ μεγάλῳ ἀπέδωκε. Pol. V. 478. C: μὴ ὄντι ... ἄγνοιαν ... ἀπέδομεν. Legg. VII. 813. B. al. Menex. 244. C: οἵαν χάριν ἀπέδοσαν. Pol. VI. 511. E: τῷ τρίτῳ ... πίστιν ἀπόδος. Legg. XII. 964. A: σὺ πάλιν ἀπόδος ἐμοί. Ep. XIII. 363. D. Phaed. 118. A: ἀλλ' ἀπόδοτε. Crat. 430. C: ἆρ' ἄν τις τὴν ... τοῦ ἀνδρὸς εἰκόνα τῷ ἀνδρὶ ἀποδοίη; 432. C. Pol. I. 353. D.:

ἔσθ' ὅτῳ ἄλλῳ ... αὐτὸ ἀποδοῖμεν; Tim. 20. B: *πάντ' αὐτῇ τὰ προσήκοντα ἀποδοῖτ' ἂν μόνοι τῶν νῦν.* Ib. *ὅτι τὸν ... λόγον οὐδένες ἂν ... ἱκανώτερον ἀποδοῖεν.* Pol. I. 332. A: *ὃς ἄν τῳ χρυσίον ἀποδῷ.* Legg. XI. 921. B. VII. 813. A: *πρὸς τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένοις ἀποδῶμεν.* 790. C. Euthyd. 278. C: *ἵνα μοι ὃ ὑπέσχοντο ἀποδῶσιν.* Phaedr. 233. E: *ἀποδοῦναι χάριν.* 243. C: *αὐτῷ ἀποδοῦναι τὴν παλινῳδίαν.* Soph. 267. B. Polit. 265. D. al. Gorg. 471. B: *ἀποδοὺς τὴν ἀρχὴν ἐκείνῳ.* Pol. V. 472. D: *πάντα εἰς τὸ γράμμα ἱκανῶς ἀποδούς.* III. 415. C: *τὴν ... προσήκουσαν τιμὴν ἀποδόντες.* Theaet. 185. C: *πᾶσι ποῖα ἀποδώσεις ὄργανα;* Polit. 304. C: *τίνι τὸ πειστικὸν ... ἀποδώσομεν ἐπιστήμῃ πλήθους* cet. Pol. X. 612. E. C: *ἀποδώσετε.* Gorg. 471. B: *ὡς ἀποδώσων τὴν ἀρχήν.* Pass. Legg. VII. 795. E: *καμπῆς ... ἀποδιδομένης.* Ep. XIII. 362. D: *τὰ ἀναλώματα ... ἀποδιδόμενα.* Gorg. 506. D: *ἥτις (τέχνη) ἑκάστῳ ἀποδέδοται αὐτῶν.* Ion. 537. C. Polit. 290. E: *τῷ ... βασιλεῖ ... τὰ σεμνότατα ... ἀποδεδόσθαι.* Legg. I. 636. C. VI. 768. A: *ἀποδεδομένην.* V. 735. A: *νόμοι ταῖς ἀρχαῖς ἀποδοθέντες.* Tim. 42. E: *μόρια ὡς ἀποδοθησόμενα πάλιν.* **pendo*, h. e. *patior, experior.* Theaet. 175. D: *πάλιν αὖ τὰ ἀντίστροφα ἀποδίδωσιν.* Phaedr. 237. C: *τὸ εἰκὸς ἀποδιδόασιν.* — Med. *trado, do* (vern. *hingeben*). Phaed. 98. A: *οὐκ ἂν ἀπεδόμην πολλοῦ τὰς ἐλπίδας.* Hinc est *vendo.* Soph. 234. A: *πάνυ σμικροῦ νομίσματος ἀποδίδοται.* Legg. V. 728. A. XI. 916. A: *ἐάν τις ἀνδράποδον ἀποδῶται* cet. B. C. Pol. I. 333. B: *ὅταν δέῃ ἀργυρίου ... ἀποδόσθαι ἵππον.* 345. C. al. Legg. XI. 915. E: *ὃς δ' ἂν ἀποδόμενος τιμήν του λάβῃ* cet. 916. A: *τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ ἀποδομένου.* Pol. VIII. 552. A: *ἀποδόμενον οἰκεῖν ἐν τῇ πόλει.* Legg. V. 741. C: *τὸν πριάμενον ἢ ἀποδόμενον.* Pol. VIII. 568. D: *τὰ τῶν ἀποδομένων* (Steph. corr. *ἀποδιδομένων*, pass.). — Verb. Crat. 354. D: *τοῖς ... γιγνομένοις ταὐτὰ ἀποδοτέον ὀνόματα.* E. Pol. II. 379. A. V. 452. A: *καὶ ταῖς γυναιξὶν ... τούτω τὼ τέχνα ... ἀποδοτέον.* Tim. 88. C. al. Pol. V. 456. B: *τὰ δ' ἐπιτηδεύματα οὐ τὰ αὐτὰ ἀποδοτέα ταῖς αὐταῖς φύσεσι;*

ἀποδιοπόμπησις, ἡ, *lustratio, sacrificium piaculare.* Legg. IX. 854. B: *ἴθι ἐπὶ τὰς ἀποδιοπομπήσεις.*

ἀποδιοπομποῦμαι, *amolior, averrunco.* Legg. X. 900. B: *οἷον ἀποδιοπομπήσασθαι λόγοις αὐτό.* Crat. 396. E: *αὔριον ... ἀποδιοπομπησόμεθά τε αὐτήν (τὴν σοφίαν).* **expio, lustro.* Legg. IX. 877. E: *τοῦτον ... καθήρασθαι καὶ ἀποδιοπομπήσασθαι τὸν οἶκον.*

ἀποδοκιμάζω, *reprobo, reiicio.* Theaet. 181. B: *παμπαλαιοὺς ... ἄνδρας ἀποδεδοκιμακότες.* Legg. VI. 765. C: *ἐὰν ... τις ἀποδοκιμασθῇ* cet. 767. D.

ἀπόδοσις, ἡ, *retribuendi actio, solutio.* Pol. I. 332. B.: *ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ λῆψις.* Def. 413. E. Ep. XIII. 363. D: *τῆς*

ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου. * *restitutio.* Phil. 32. A: κατὰ φύσιν ... πάλιν ἀπόδοσις ... ἡδονή. * *datio.* Legg. VII. 807. D: εἰς ἀπόδοσιν πόνων καὶ τροφῆς.

ἀποδύρομαι, *lamentor.* Pol. X. 606. A: ἀποδύρασθαι ἱκανῶς.

ἀποδυτήριον, τό, locus in balneo ubi lavaturi vestes deponebant. Lys. 206. E: τοῦ ἀποδυτηρίου ἐν γωνίᾳ. Euthyd. 272. E: ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ.

ἀποδύω, *exuo, nudo.* Ion. 535. D: μηδενὸς ἀποδύοντος. Charm. 154. E: τί ... οὐκ ἀπεδύσαμεν αὐτοῦ αὐτὸ τοῦτο cet. Theaet. 169. B: ἀποδύσας. Charm. 154. D: εἰ ἐθέλοι ἀποδῦναι. Alc. I. 132. A: ἀποδύντα (*nudum*) χρὴ θεάσασθαι. Menex. 236. C: ἀποδύντα ὀρχήσασθαι. Med. *vestem pono.* Theaet. 169. A: ἀποδύεσθαι κελεύουσι. Pol. V. 452. D: τὸ ἀποδύεσθαι. * *exuo* s. *nudo*, h. e. *detraho.* Pol. X. 612. A: τά τε ἄλλα ἀπεδυσάμεθα ἐν τῷ λόγῳ. — Verb. Pol. V. 457. A: ἀποδυτέον ... ταῖς τῶν φυλάκων γυναιξίν.

ἀποειπεῖν, *edicere, pronuntiare.* Hipp. min. 365. A. (Hom.).

ἀποζωγραφῶ, *depingo.* Tim. 71. C: ὅτ' αὖ (v. ὅταν) τὰ ἐναντία φάσματα ἀποζωγραφοῖ πραότητός τις ... ἐπίπνοια.

ἀπόθεσις, ἡ, *repositio, conservatio.* Ep. XIII. 361. B: ἰσχάδων ... ὕστερον ἤλθομεν τῆς ἀποθέσεως. Legg. VIII. 844. D: (δωρεὰν) εἰς ἀπόθεσιν γενομένην. 845. B.

ἀπόθετος, ὁ ἡ, *reconditus*, h. e. *secretus, arcanus.* Phaedr. 252. B: ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν (v. Annott. p. 457 sq.).

ἀποθνήσκω, *morior.* Conv. 203. E: τοτὲ δὲ ἀποθνήσκει. Phil. 47. B. Gorg. 526. D: ἐπειδὰν ἀποθνήσκω. 526. E: ἀποθνήσκειν. 522. E: αὐτὸ τὸ ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβεῖται. Phaed. 67. E. al. Gorg. 469. B: ὅ γε ἀποθνήσκων ἀδίκως. 480. D: ἀποθνήσκοντα (παρέχειν). Pol. X. 610. C: τῶν ἀποθνησκόντων ... αἱ ψυχαί. Conv. 191. A: ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ. B: ὁπότε τι ἀποθάνοι. Euth. 4. D. Men. 91. E: τῷ λιμῷ ἀποθάνοιεν. Gorg. 524. C: ἐπειδὰν ἀποθάνῃ. Crat. 403. B. al. Conv. 192. E: ἐπειδὰν ἀποθάνητε. Gorg. 464. E: λιμῷ ἂν ἀποθανεῖν τὸν ἰατρόν. 471. C. al. Legg. XII. 958. E: μήτε ζῶν μήτε τις ἀποθανών cet. Epin. 992. B: ἐάνπερ ἀποθανὼν ᾖ. Gorg. 523. E: ἐξαίφνης ἀποθανόντος ἑκάστου. 524. C. Pol. X. 613. A: ζῶντι ἢ καὶ ἀποθανόντι. V. 468. E: τῶν ... ἀποθανόντων. — Med. fut. Gorg. 481. A: ὅπως μὴ ἀποθανεῖται. Conv. 179. E: ὡς ἀποθανοῖτο. Phaed. 64. A: μέλλων ἀποθανεῖσθαι. 88. B. Apol. 39. C. Theag. 129. A: ἡνίκ' ἀποθανούμενος ᾔει. Ax. 365. D: ὥσπερ εἰς ἕτερον ζῆν ἀποθανούμενος. * *occido* (in bello vel proelio). Menex. 234. C: καλὸν ... τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθνήσκειν. Alc. I. 115. B: οἷον πολλοὶ ἐν πολέμῳ ... ἀπέθανον. 112. C: τοῖς ... ἀποθανοῦσι. Menex.

234. B. **interficior, necor; pereo.* Ep. I. 309. E: *ὑπό τινος ἀποθνήσκοντα.* Euth. 4. C: *ὅ γε ἀποθανών.* Legg. VIII. 831. A: *καί τινος ἀποθανόντος οὕτως, ὡς ἀκουσίου τοῦ φόνου γενομένου.* **capitis condemnor, supplicio afficior.* Pol. X. 610. D: *ὥσπερ νῦν ... ἀποθνήσκουσιν οἱ ἄδικοι.* Gorg. 522. D: *εἰ ἀποθνήσκοιμι.* Legg. IX. 860. B: *δικαίως ἂν ἀποθνήσκειν.* Apol. 32. D: *ἴσως ἂν διὰ ταῦτ' ἀπέθανον.* Gorg. 521. D: *εἰ ἀποθάνοιμι.* 486. B: *ἀποθάνοις ἄν, εἰ βούλοιτο θανάτου σοι τιμᾶσθαι.* Apol. 32. C: *ἵν' ἀποθάνοι.* 28. B: *ἀποθανεῖν.* Pol. VIII. 553. B: *ἢ ἀποθανόντα ἢ ἐκπεσόντα* cet. Apol. 29. C: *ἀποθανεῖ ἐὰν ... ἁλῷς ἔτι τοῦτο πράττων.* 35. A: *εἰ ἀποθανοῦνται.* 42. A: *ἐμοὶ ... ἀποθανουμένῳ.* Ep. VII. 330. E. Legg. IX. 874. B: *ὡς ἀποθανούμενον.* Crit. 51. B. Ep. VII. 324. E. Pol. IV. 426. C: *ὡς ἀποθανουμένους* (v. *ἀποθανούμενον*) *ὃς ἂν τοῦτο δρᾷ.*

ἀποθρύπτω, *penitus confringo*, h. e. *molle* et *imbecillum aliquid reddo.* Pol. VI. 495. E: *τὰς ψυχὰς ... ἀποτεθρυμμένοι διὰ τὰς βαναυσίας.*

ἀποικία, ἡ, *migratio, colonia.* Pol. VI. 753. A: *πολίτην ... ταύτης τῆς ἀποικίας.* Legg. XI. 929. D. III. 702. C: *τινὰ ἀποικίαν ποιήσασθαι.* V. 736. A. al. Crit. 51. D: *εἰς ἀποικίαν ἰέναι.* Legg. V. 740. E: *ἐκπομπὴ ἀποικιῶν.* Polit. 293. D: *ἀποικίας ... ἐκπέμποντές ποι.* Menex. 245. E: *τὰς ἡμετέρας ἀποικίας* (*ἔχοντες*).

ἀποικίζω, *transfero, colloco.* Pol. VII. 519. C: *ἐν μακάρων νήσοις ... ἀπῳκίσθαι.* Polit. 284. E: *πάνθ' ὁπόσα εἰς τὸ μέσον ἀπῳκίσθη τῶν ἐσχάτων.* Med. *emigro.* Euthyd. 302. C: *ὅσοι ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀπῳκισμένοι εἰσίν.*

ἄποικος, ὁ ἡ, *colonus.* Legg. I. 637. B: *παρὰ τοῖς ἡμετέροις ἀποίκοις.*

ἀποικῶ, *commigro.* Legg. IV. 708. A: *ἐκ Γόρτυνος ... τυγχάνει ἀπῳκηκός.* Euthyd. 271. C: *ἀπῴκησαν ... ἐς Θουρίους.* **habito.* Legg. VI. 453. A: *μακρὰν ἀποικοῦσιν ἑκάτεραι.*

ἄποινον, τό, *pretium redemtionis.* Legg. IX. 862. C: *τὸ ... ἀποίνοις ἐξιλασθέν.* Pol. III. 393. E: *δεξαμένους ἄποινα.*

ἀποκαθαίρω, *expurgo.* Pass. Tim. 72. C: *πληρούμενος* (*ὁ σπλὴν*) *τῶν ἀποκαθαιρομένων* (*quae expurgando amoventur* vel *detracta* sunt). Med. *me purgo*, i. q. *amoveo, liberor.* Locr. 104. B: *ἀποκαθαράμεναι ψευδέας δόξας.*

ἀποκαθίστημι, *restituo.* Locr. 100. C: *ὁκόσαι ... ἀποκαθίσταντι ἐς αὐτὰν* (*τὰν φύσιν*).

ἀποκαλύπτω, *nudo.* Prot. 352. A: *ἀποκαλύψας ... τὰ στήθη* cet. **denudo, aperio.* Prot. 352. B: *τόδε τῆς διανοίας ἀποκάλυψον.* Gorg. 455. D: *σαφῶς ἀποκαλύψαι τὴν τῆς ῥητορικῆς δύναμιν.* 460. A: *ἀποκαλύψας ... εἰπὲ τίς ποθ' ἡ δύναμίς ἐστιν.*

ἀποκαλῶ, *appello, nomino.* Sis. 391. D: *ἀποκαλοῦσιν*

ἀνθρώπους εὐβούλους ... εἶναί τινας. Theaet. 168. D: χαριεντισμόν τινα ἀποκαλῶν. Gorg. 512. C: ὡς ἐν ὀνείδει ἀποκαλέσαις ἂν μηχανοποιόν.

ἀποκάμνω, *defatigor*, *laborem recuso*, *deficio*. Crat. 428. A: μὴ ἀπόκαμνε. Men. 81. D: ἐάν τις ... μὴ ἀποκάμνῃ ζητῶν. Gorg. 491. B: οἵ ἂν ... μὴ ἀποκάμνωσι διὰ μαλακίαν ψυχῆς. Pol. IV. 445. B: οὐ χρὴ ἀποκάμνειν. Polit. 257. B: σὺ ... μηδαμῶς ἀποκάμῃς χαριζόμενος. Pol. IV. 435. D. al. Prot. 333. B: μὴ ἀποκάμωμεν. **animum despondeo*; hinc etiam *desisto*, *omitto*. Crit. 45. B: μήτε ... ἀποκάμῃς σαυτὸν σῶσαι. — Verb. Pol. IV. 445. B: ἥκιστα ... πάντων ἀποκμητέον (v. ἀποκνητέον).

ἀποκατάστασις, ἡ, *regressio in pristinum locum*. Ax. 370. B: ἄστρων ἀποκαταστάσεις.

ἀπόκειμαι, *reconditus sum* vel *asservor*. De virt. 379. B: ἀπέκειντο τῇ πόλει σωτῆρές τε καὶ εὐεργέται. **reservor*. Legg. XII. 952. D: ὄνειδος ἀποκείσθω τοῖς ἄρχουσιν εἰς τὴν τῶν ἀριστείων διαδικασίαν. **immineo*. Locr. 104. D: ὅτι κολάσιες ... ἀπόκεινται δυςδαίμοσι νερτέροις.

ἀποκείρω, *tondeo*. Med. *tondeo* (i. q. tondeor). Phaed. 89. B: τὰς καλὰς ταύτας κόμας ἀποκερεῖ.

ἀποκηρύττω, *abdico*. Legg. XI. 929. C: ἐξέστω τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν ἀποκηρύττειν. 928. E: παῖς ἀποκεκηρυγμένος. 929. C: τὸν ἀποκηρυχθέντα.

ἀποκλαίω, *defleo*. Phaed. 117. C: ἀπέκλαιον ἐμαυτόν.

ἀποκλείω, *excludo*. Pol. V. 473. D: ἐὰν μὴ ... αἱ πόλλαὶ φύσεις ἐξ ἀνάγκης ἀποκλεισθῶσιν. **intercludo*, *ad incitas redigo*. Pol. VI. 487. C: τελευτῶντες ἀποκλείονται. Ib. ἀποκλείεσθαι. **occludo*. Phaedr. 251. D: ἀποκλείει τὴν βλάστην τοῦ πτεροῦ.

ἀποκληρῶ, *sorte duco*. Legg. VI. 763. E: τοὺς πέντε ἀποκληρῶσαι. Ib. τοὺς τρεῖς ἀποκληρωσάντων. 756. E.

ἀποκλίνω, *inclino*. Legg. VIII. 847. A: ἐὰν εἴς τινα τέχνην ἀποκλίνῃ cet. Pol. IV. 436. E: οὐδαμῇ ἀποκλίνειν. VIII. 547. E. Legg. VII. 802. E: τὸ ... πρὸς τὸ κόσμιον ... ἀποκλῖνον. **deflecto*. Polit. 309. D: ἀποκλίνει ... πρὸς θηριώδη τὴν φύσιν.

ἀποκλύζω, *abluo*. Phaedr. 243. D: οἷον ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι.

ἀποκνῶ (κνάω, κναίω) *affligo*, *eneco*. Phil. 26. B: σὺ μὲν ἀποκνᾶν ἔφης αὐτήν. Pol. III. 406. B: ἀπέκναισε ... ἑαυτόν. Ib. ἔζη ἀποκναιόμενος.

ἀποκνῶ (ὀκνέω), *cunctor*, *dubito* (vern. *Bedenken tragen*). Legg. VII. 811. C: μηδὲν ἀπόκνει λέγων. Legg. VI. 780. D: ἔοικας σφόδρα ἀποκνεῖν. Polit. 277. E: μηδὲν ἐμοῦ γε ἕνεκα ἀποκνῶν. Soph. 238. A: μηδὲν ἀποκνήσῃς. Phaed. 84. C: μηδὲν ἀποκνήσητε ... αὐτοὶ εἰπεῖν cet. Theaet. 166. B: ἀποκνήσειν ὁμολογεῖν. Verb. ἀποκνητέον. Pol. I. 349. A.

II. 372. A. (IV. 445. B. pro v. ἀποκνητέον scrib. ἀποκμητέον). Legg. I. 638. E. Alc. I. 124. D.

ἀποκοιμῶμαι, *procul cubo.* Legg. VI. 762. C: νύκτα ἀποκοιμηθείς.

ἀποκοπή, ἡ, *remissio*, h. e. *novae tabulae* s. *nexa civium liberata* (Cic.). Legg. V. 736. C: χρεῶν ἀποκοπῆς. Pol. VIII. 566. A: χρεῶν ἀποκοπάς. Legg. III. 684. E.

ἀποκρίνω, *secerno, separo.* Polit. 303. D: γῆν ... ἀποκρίνουσι. Tim. 73. B: χωρὶς ἀποκρίνων. Polit. 302. C: τὴν ὀρθὴν χωρὶς ἀποκρίναντες τούτων ἑβδόμην. Legg. XII. 946. A: πλήθει τῶν ψήφων ἀποκρίναντας. Pass. Pol. VIII. 564. E: ἄλλο ... τοιόνδε ... ἀποκρίνεται ἐκ τοῦ πλήθους. III. 407. C: νόσημα ... τι ἀποκεκριμένον (*morbum separatum*, h. e. *non totum corpus afficientem.* Libri aliquot ἀποκεκρυμμένον) ἴσχοντας ἐν αὐτοῖς. **reiicio, reprobo.* Legg. XI. 936. A: ὃ δ' ἂν ἀποκρίνῃ. VI. 751. D: κρίνειν καὶ ἀποκρίνειν ... τοὺς ἀξίους ἑκατέρων. XII. 966. D: ἀποκρίνασθαι πόῤῥω τῶν καλῶν. Pass. Legg. XII. 961. B: αὐτῷ τῷ ἀποκριθέντι. VII. 820. D: ἀποκριθήσεται. Verb. Pol. II. 377. C: ἀποκριτέον. — Med. *repono, respondeo* (propr. *ut me defendam*; vern. *sich verantworten*); dein in univ. *respondeo* (c. πρός et accus. *ad aliquid*, vern. *etwas beantworten*); etiam *in responsione aliquid pono, memoro, aliquo utor.* Gorg. 468. D: τί οὐκ ἀποκρίνει; Pol. I. 351. C. Soph. 247. B: τοῦτο οὐκέτι κατὰ ταὐτὰ ἀποκρίνονται πᾶν. Phaed. 105. B: μή μοι ὃ (al. ᾧ) ἂν ἐρωτῶ ἀποκρίνου (*cave ita respondeas ut eo utare quod interrogans posui*). Phil. 21. A. Pol. I. 346. A: μὴ παρὰ δόξαν ἀποκρίνου. Men. 83. D: τοῦτο ἀποκρίνου. Euthyd. 295. C: πρὸς τοῦτο (*in eam partem*) ... ἀποκρίνου ὃ ὑπολαμβάνεις. Alc. I. 110. A: τἀληθῆ ἀποκρίνου. 114. D: ἀποκρίνου ... τὰ ἐρωτώμενα. al. Pol. V. 468. E: ἀποκρινέσθω ὁ χρηστός. Soph. 244. B: τόδε ... ἀποκρινέσθωσαν. Prot. 331. A: ταὐτὰ ἂν ταῦτα ἀποκρινοίμην. Pol. I. 339. A. Parm. 137. B: μάλιστ' ἂν ἀποκρίνοιτο. Prot. 338. D: ἐπειδὰν ... ἐγὼ ἀποκρίνωμαι. Gorg. 463. C. al. Pol. I. 338. B: ἐπειδὰν ἀποκρίνῃ. Theaet. 147. B: ὅταν ἀποκρίνηται τέχνης τινὸς ὄνομα. Prot. 338. D: πρὸς αὐτὸ τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρίνεσθαι. Gorg. 461. E: τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρίνεσθαι. Theaet. 187. B. al. Gorg. 449. B: τὸ δ' ἀποκρινόμενος. Pol. I. 337. E: ἄλλου ... ἀποκρινομένου. Prot. 338. D: τὸν ἀποκρινόμενον. Pol. I. 338. A. Gorg. 465. E: ἀπεκρινάμην. Prot. 311. C: τί ἂν ἀπεκρίνω; C. Pol. I. 339. A. al. Prot. 331. A: ταῦτα ἀπεκρίνατο. Gorg. 447. D: ἀπεκρίνατο ἂν ... σοι. 470. B: ἀπόκριναι ταὐτὸ τοῦτο. Prot. 356. C: τόδε μοι ἀποκρίνασθε. Legg. X. 901. C: ἀποκρινάσθωσαν. Prot. 329. B: εἴ μοι ἀποκρίναιο τόδε. 331. A. al. Pol. I. 337. E: πῶς ... ἂν ... τις ἀποκρίναιτο. Prot. 311. D: τί ἂν αὐτῷ ἀποκριναίμεθα; Prot. 338. D: ἐπειδὰν ... ἐγὼ ἀποκρίνω-

μαι. 329. A: *ἀποκρίνασθαι.* B. Conv. 205. A. al. Phil. 30. E: *ἀποκρινάμενος.* Gorg. 463. D: *ἆρ … ἂν μάθοις ἀποκριναμένου;* Prot. 338. D: *ἐγὼ … ἀποκρινοῦμαι.* Gorg. 463. C. Pol. V. 476. E. al. Pol. I. 337. C: *τούτων τι ἀποκρινεῖ;* (Phil. 45. D. pro *ἀποκρινεῖ* sine dubio scrib. *ἀπόκριναι*). Parm. 137. B: *τίς … μοι ἀποκρινεῖται;* Prot. 331. A: *τί … ἀποκρινούμεθα αὐτῷ* cet. B. Pol. I. 337. A: *ἀποκρινοῖο.* B: *ἀποκρινοῖτο.* Gorg. 447. C: *πρὸς ἅπαντα … ἀποκρινεῖσθαι.* Pol. I. 337. C. al. Parm. 137. C: *ἐρώτα ὡς ἀποκρινουμένου.* Euthyd. 295. B. Pass. Theaet. 187. B: *καί μοι τοῦτο ἀποκεκρίσθω.* Legg. II. 655. B. Men. 75. C: *τί ἂν οἴει σοι ἀποκεκρίσθαι;* Euthyd. 299. D: *πρὸς τὰ πρότερον ἀποκεκριμένα τῷ Κτησίππῳ.* Gorg. 453. D: *καλῶς ἂν σοι ἀπεκέκριτο.* Signif. act. Legg. II. 673. B: *ἀποκεκρίσθαι … ἄν σε φαίην.* Gorg. 468. C: *οὔπω ἀποκεκριμένος.* Hipp. mai. 287. E: *τὸ ἐρωτώμενον … ἀποκεκριμένος ἔσομαι.* Prot. 358. A: *ταῦτα … τοῖς πολλοῖς ἀποκεκριμένοι ἂν ἦμεν.* Alc. II. 149. B: *ἄλλο … οὐδὲν ἀποκριθῆναι τὸν προφήτην* (v. *Lobeck.* ad Phryn. p. 108.). — Verb. *ἀποκριτέον* est *reiiciendum* (Pol. III. 413. D. 414. A. VI. 503. A.) et *respondendum* (Alc. I. 114. E. Hipp. mai. 288. D.).

ἀπόκρισις, ἡ, secretio. Def. 415. D: *κάθαρσις ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων.* **responsio.* Prot. 312. D: *ἐρωτήσεως … ἔτι ἡ ἀπόκρισις ἡμῖν δεῖται.* Soph. 244. C: *τίς … αὐτοῖς ἡ ἀπόκρισις;* Parm. 137. B. al. Theaet. 183. A: *τὸ ἐπανόρθωμα τῆς ἀποκρίσεως.* Phil. 29. C: *οὐδ' ἀποκρίσεως ἄξιον.* al. Gorg. 465. E: *χρῆσθαι τῇ ἀποκρίσει ἣν σοι ἀπεκρινάμην.* Prot. 329. B: *ἀποδέξασθαι τὴν ἀπόκρισιν.* Phil. 20. A: *ἱκανὴν ἀπόκρισιν … διδόναι σοι.* 30. D. al. Gorg. 449. B: *ἔνιαι τῶν ἀποκρίσεων.* Ep. VII. 343. D: *ἐν λόγοις … ἢ ἀποκρίσεσι.* 344. B. Gorg. 449. D: *ἄγαμαί γε τὰς ἀποκρίσεις.* Legg. VI. 758. C.

ἀποκρύπτω, occulto, obscuro. Apol. 22. D: *αὕτη ἡ πλημμέλεια ἐκείνην τὴν σοφίαν ἀπέκρυπτεν.* Hinc *ἀποκεκρυμμένος, occultus.* Phaedr. 273. C: *ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν.* Theaet. 155. E: *τὴν ἀλήθειαν ἀποκεκρυμμένην.* Epin. 985. B: *ἀποκρυφθέν.* **abscondere* dicitur *terram* qui eam relinquit vel e conspectu amittit (ita ut illa evanescat). Prot. 338. A: *ἀποκρύψαντα γῆν* (v. Annott. p. 147.). — Med. *celo, occulto; comprimo.* Prot. 327. A: *οὐδ' ἀποκρύπτεται.* Pol. III. 393. C: *εἰ … μηδαμοῦ ἑαυτὸν ἀποκρύπτοιτο ὁ ποιητής.* Gorg. 480. C: *μὴ ἀποκρύπτεσθαι.* Alc. II. 147. C: *ἀποκρύπτεσθαι … τὴν αὑτοῦ σοφίαν.* Legg. VII. 818. E: *μηδὲν ἀποκρυπτόμενος.* Phaedr. 261. E: *ἄλλου … ἀποκρυπτομένου.* Gorg. 492. A: *ἀποκρυπτόμενοι τὴν αὑτῶν ἀδυναμίαν.* Prot. 348. E: *ἄλλων ταύτην τὴν τέχνην ἀποκρυπτομένων.* Euth. 11. B: *μή με ἀποκρύψῃ.* 15. E. Apol. 24. A: *οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν ἀποκρυψάμενος.* Ion. 535. C:

οὐ γάρ σε ἀποκρυψάμενος ἐρῶ. Prot. 342. B: *ἀποκρυψάμενοι ἐκεῖνο.* Legg. III. 702. B: *οὐ γὰρ ἀποκρύψομαί σφω τὸ νῦν ἐμοὶ ξυμβαῖνον.*

ἀποκτείνω, *interficio, de medio tollo.* Pol. IX. 573. B: *ἀποκτείνει.* Polit. 298. B: *ἀποκτιννύασι.* Phaed. 62. C: *εἴ τι αὐτὸ ἑαυτὸ ἀποκτιννύοι.* Pol. VIII. 565. E: *ἀποκτιννύῃ.* VII. 517. A: *ἀποκτείνειν.* Ib. *ἀποκτιννύναι* (fort. *κἂν ἀποκτείνειαν*). Gorg. 456. D. Phaed. 61. E: *αὐτὸν ἑαυτὸν ἀποκτιννύναι.* 62. C. Polit. 301. D. Pol. II. 360. C. VIII. 566. B. al. Pol. X. 610. D: *ἀποκτιννύντος τῇ ἑαυτοῦ φύσει.* E: *αὐτὴν ... τοὺς ἄλλους ἀποκτιννῦσαν.* Pol. VI. 488. C: *ἀποκτιννύντας.* Alc. II. 141. D: *ἀπέκτεινε τὸν ἐραστήν.* Conv. 190. C: *ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον.* Legg. IX. 865. B: *ἐὰν ... ἀποκτείνῃ τις ἕτερος ἕτερον.* 866. E: *ὅσοι ἂν ... ἀποκτείνωσί τινα.* Pol. II. 360. B: *ἀποκτεῖναι.* Legg. IX. 866. E. Conv. 179. E: *ἀποκτείνας Ἕκτορα.* Pol. X. 615. C. Legg. IX. 865. D: *τῷ τὸν δοῦλον ἀποκτείναντι.* Euth. 4. D. Legg. IX. 868. B: *τὸν ἀποκτείναντα.* Legg. IX. 865. C: *τῶν περὶ τὰ ἆθλα ἀποκτεινάντων.* Pol. III. 410. A: *τοὺς ... ἀνιάτους αὐτοὶ ἀποκτενοῦσιν.* Theag. 129. B: *ἀποκτενοῦντες.* **morte mulcto* vel *afficio.* Gorg. 469. A: *ὅστις ... ἀποκτίννυσιν ὃν ἂν δόξῃ αὐτῷ.* 468. B: *οὐκοῦν καὶ ἀποκτίννυμεν, εἴ τιν' ἀποκτίννυμεν* cet. Prot. 325. B: *ἐκβάλλειν ... ἢ ἀποκτείνειν.* Gorg. 457. C: *ἐκβάλλειν καὶ ἀποκτιννύναι.* Id. 470. B. Phaed. 58. B. Gorg. 469. A: *δικαίως ἀποκτιννύς.* C: *ἀποκτιννύντι.* Polit. 293. D: *ἀποκτιννύντες τινάς.* Apol. 39. D: *ἀποκτείνοντες ἀνθρώπους* (Fisch. corr. *ἀποκτείναντες*). Crit. 48. C: *τῶν ῥᾳδίως ἀποκτιννύντων.* Apol. 38. C: *ὡς Σωκράτη ἀπεκτόνατε.* 39. C. Ib. *ἢ οἵαν* (*τιμωρίαν*) *ἐμὲ ἀπεκτόνατε.* Ep. VII. 325. C: *ἀπέκτειναν.* Apol. 31. A: *ῥᾳδίως ἂν ἀποκτείναιτε.* 30. C: *ὅταν ἐμὲ ἀποκτείνητε.* E. 35. A. Pol. VIII. 557. A: *ἀποκτείνωσι.* Gorg. 508. D: *ἐάν τε, τὸ ἔσχατον, ἀποκτεῖναι.* Gorg. 468. E. 469. B: *τὸν ἀδίκως γε ... ἀποκτείναντα.* 511. A: *ἀποκτενεῖ.* **facio ut aliquis morte damnetur vel afficiatur.* Gorg. 468. D: *εἴ τις ἀποκτείνει τινὰ ... εἴτε τύραννος ὢν εἴτε ῥήτωρ.* 466. C: *οὐχ ... ἀποκτιννύασι* (*οἱ ῥήτορες*). Ib. *ὅτι ἀποκτιννύασιν* (v. *ἀποκτιννύουσιν.* V. Annott. p. 154.) *οἱ ῥήτορες οὓς ἂν βούλωνται.* Apol. 30. D: *ἀποκτείνειε μέντ' ἂν ἴσως.*

ἀποκωλύω, *prohibeo, impedio.* Theaet. 151. A: *ἀποκωλύει ξυνεῖναι.* Pol. X. 595. B. IX. 589. B: *ἄγρια ἀποκωλύων φύεσθαι.* Theaet. 150. C: *γεννᾶν ... ἀπεκώλυσεν.* Unde *οὐδὲν ἀποκωλύει*, *nil impedit* vel *impedimento est.* Soph. 245. A. Phil. 33. A. Pol. II. 372. E. Epin. 977. D. **veto.* Legg. VII. 811. B: *ἀποκωλύοι.* Polit. 299. E: *διὰ τὸν ἀποκωλύοντα τοῦτον ζητεῖν νόμον.* Epin. 985. D: *ἀποκωλύσει μηδέν.*

ἀπολαμβάνω, *eximo, eligo.* Hipp. min. 369. B: ἀπολαμβάνων ... τούτου ἔχει cet. Hipp. mai. 301. B: ἀπολαμβάνοντες τὸ καλόν. Epin. 985. E: ἀπολαμβανόμενόν τε χρόνον (ἀπολαμβάνοντά τε τὸν χρόνον?). Part. aor. 2. ita ponitur ut adverbio *singulatim* vel *separatim* (vern. *besonders, einzeln* vel *im Einzelnen*) exprimi possit. Gorg. 495. E: περὶ ὅτου βούλει τοῦ σώματος ἀπολαβὼν σκόπει. Pol. III. 392. E: ἀπολαβὼν μέρος τι ... ἐν τούτῳ (vern. *an einem einzelnen* vel *besondern Theile*) δηλῶσαι. IV. 420. C: οὐκ ἀπολαβόντες (*non separatim*) ὀλίγους ... θέντες, ἀλλ' ὅλην. **intercludo, retineo aliquem* (ut elabi, se expedire vel iter pergere nequeat). Phaed. 58. C: ὅταν τύχωσιν ἄνεμοι ἀπολαβόντες αὐτούς. Menex. 243. C: ἀπειλημμένων ἐν Μυτιλήνῃ τῶν νεῶν. Legg. XII. 964. E: τοὺς ... νέους οἷον ἐν ἄκρᾳ κορυφῇ ἀπειλημμένους. Euthyd. 305. D: ἐν ... τοῖς ἰδίοις λόγοις ὅταν ἀποληφθῶσιν. Tim. 85. A: τὸ ... λευκὸν φλέγμα ... ἀποληφθέν. Gorg. 522. A: ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἀποληφθέντα. Conv. 219. E: ἀποληφθέντες (v. ἀπολειφθέντες) που. **accipio, nanciscor, assumo.* Legg. XII. 956. D: τὸ πέμπτον μέρος ἀπολαμβανέτω. V. 742. B: πρὸς λόγον ἀπολαμβάνων τὸ ἐπιχώριον (νόμισμα). 744. C: τὰς τιμὰς ... ἀπολαμβάνοντες. VII. 809. D: ἀπολαμβάνουσαι. II. 668. E: ὁποῖα ... τὴν προσήκουσαν τάξιν ἀπείληφε. 669. A. Polit. 277. C: τὴν ... ἐνάργειαν οὐκ ἀπειληφέναι πω. Pol. V. 453. D: δελφῖνά τιν' ... ἡμᾶς ἀπολαβεῖν (sed scrib. cum MSS. ὑπολαβεῖν). Legg. I. 642. A: σαφὲς καὶ ἱκανὸν ἐν τοῖς λόγοις ἀπολαβεῖν. VI. 768. D: ἡ διέξοδος ... πάντα μέρη τὰ ἑαυτῆς ἀπολαβοῦσα. **recipio, recupero.* Pol. I. 332. B: ὅ τε ἀπολαμβάνων καὶ ὁ ἀποδιδούς. Tim. 59. A. Legg. VII. 798. E: τὴν ξυνήθειαν τῇ τροφῇ πάλιν ἀπολαβών. **accipio, percipio,* h. e. *audio.* Legg. XII. 964. A: σὺ παρ' ἐμοῦ ἀπείληφας τῷ λόγῳ. Pol. X. 614. A: ἵνα τελέως ἑκάτερος αὐτῶν ἀπειλήφῃ (v. ἀπειληφὼς ᾖ) τὰ ... ὀφειλόμενα ἀκοῦσαι.

ἀπόλαυσις, ἡ, *fructus, usus.* Tim. 83. A: διὰ τὸ μηδεμίαν ἑαυτῶν ἀπόλαυσιν ἔχειν. Locr. 104. B: ποτὶ ἀπολαύσιας.

ἀπολαύω, *fruor, utor; fructum capio.* Legg. VI. 781. D: σχολῆς ... ἀπολαύομεν. Pol. IV. 419: οἱ ... μηδὲν ἀπολαύουσιν ἀγαθὸν τῆς πόλεως. Gorg. 492. B: ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν. Pol. IX. 572. D: ἑκάστων ἀπολαύων. Apol. 31. B: εἰ ... τι ἀπὸ τούτων ἀπέλαυον. Euthyd. 299. A: πόλλ' ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας σοφίας ταύτης ἀπολέλαυκεν ὁ πατήρ cet. Pol. I. 330. D: τί μέγιστον οἴει ἀγαθὸν ἀπολελαυκέναι τοῦ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι; Phaedr. 255. E: ἀντὶ πολλῶν πόνων σμικρὰ ἀπολαῦσαι. Pol. I. 354. B. Charm. 172. B: ἃ ἀπολαυσόμεθα τῆς σωφροσύνης. Phaedr. 234. A: οἵτινες τῆς σῆς ὥρας ἀπολαύσονται. **accipio, in*

partem venio, particeps fio (unde etiam cum genitivo rei ponitur). Phaedr. 255. D: *οἷον ἀπ' ἄλλου ὀφθαλμίας ἀπολελαυκώς.* Conv. 175. D: *ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ... ἀπολαύσω.* Pol. III. 395. C: *ἵνα μὴ ἐκ τῆς μιμήσεως τοῦ εἶναι ἀπολαύσωσιν.* Etiam in malam partem frequentatur. Legg. X. 910: *ἵνα μὴ ... πᾶσα ... ἡ πόλις ἀπολαύῃ τῶν ἀσεβῶν τρόπον τινὰ δικαίως.* Pol. X. 606. B: *ἀπολαύειν ... ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων εἰς τὰ οἰκεῖα.* Crit. 54. A: *ἵνα καὶ τοῦτό σου ἀπολαύσωσιν.*

ἀπολείπω, linquo, relinquo; etiam *reliquum facio.* Legg. I. 645. E: *πάμπαν ἀπολείπει ταῦτα αὐτόν.* VIII. 843. E: *ἐὰν φυτεύων μὴ ἀπολείπῃ τὸ μέτρον* cet. Tim. 90. C: *τούτου μηδὲν μέρος ἀπολείπειν* (v. *ἀπολιπεῖν*). Phaedr. 63. B: *ἡμᾶς ἀπολείπων* cet. 69. D. Phaedr. 245. C: *ἅτε οὐκ ἀπολεῖπον ἑαυτό.* Prot. 316. C: *ἀπολείποντας τὰς τῶν ἄλλων συνουσίας.* Locr. 98. E: *οὐδὲν κενὸν ἀπολείποντα.* Legg. XII. 956. A: *ἐλέφας ... ἀπολελοιπότος* (fort. *ἅτε λελοιπότος*) *ψυχὴν σώματος* cet. Apol. 20. A: *τὰς ἐκείνων ξυνουσίας ἀπολιπόντας.* Pass. Legg. IV. 724. A: *τὸ ... ἀπολειπόμενον ἔτι τοῦ τοιούτου* (*quod relictum* s. *reliquum est, deest*). Tim. 19. A: *ἢ ποθοῦμεν ἔτι τι ... ἀπολειπόμενον;* Locr. 95. B: *ὡς μή ποκα μέρος ἀπολειφθῆμεν ἐκτὸς αὐτῶ.* **derelinquo, desero, destituo.* Pol. V. 471. D: *ἀπολείπειν ἀλλήλους.* Alc. I. 132. A: *οὐ μή σε ἀπολίπω.* Phil. 58. E: *τὰ ὅπλα ... ἀπολιπεῖν.* Conv. 220. E: *τετρωμένον ... ἀπολιπεῖν.* 221. A: *ὅτι οὐκ ἀπολείψω αὐτώ.* Pass. *destituor,* praet. *destitutus* vel *expers sum, careo.* Legg. III. 689. D: *ἧς ... ὁ ἀπολειπόμενος.* Alc. I. 135. B: *ἐξουσίαις ἀπολειπομέναις ἀρετῆς.* Riv. 136. B: *τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀπολελεῖφθαι.* Pol. VIII. 549. B: *διὰ τὸ ἀπολειφθῆναι τοῦ ἀρίστου φύλακος.* Phaedr. 266. D: *ὃ τούτων ἀπολειφθὲν ... λαμβάνεται.* Alc. I. 124. B: *ὧν σὺ εἰ ἀπολειφθήσει, καὶ τοῦ ὀνομαστὸς γενέσθαι ἀπολειφθήσει.* **praetermitto, omitto.* Pol. VI. 509. C: *συχνά γε ἀπολείπω.* Pol. IV. 420. A: *ταῦτα ... ἀπολείπεις.* X. 602. D: *γοητείας οὐδὲν ἀπολείπει.* VII. 633. A: *ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν* (i. q. *ἐγὼ*) *οὐδὲν ἂν προθυμίας ἀπολείποι.* Legg. V. 746. E: *μηδὲν ἀπολείπειν τῶν καλλίστων.* XII. 961. C. Phaed. 69. D: *οὐδὲν ἀπέλιπον ἐν τῷ βίῳ* (sq. *γενέσθαι*). Pol. X. 603. D: *ὃ τότε ἀπελίπομεν.* Tim. 65. C. Theaet. 157. E: *μὴ ... ἀπολίπωμεν ὅσον ἐλλεῖπον αὐτοῦ.* Conv. 210. A: *ἐγὼ ... προθυμίας οὐδὲν ἀπολείψω.* Men. 77. A. Pol. VI. 509. C: *ἑκὼν οὐκ ἀπολείψω.* **deficio, absum.* Lach. 199. D: *δοκεῖ οὖν σοι ... ἀπολείπειν ἄν τι ὁ τοιοῦτος ἀρετῆς* cet. Pol. VI. 504. C: *μέτρον ... ἀπολεῖπον καὶ ὁτιοῦν τοῦ ὄντος.* Legg. VIII. 828. B: *ἀπολείπουσαι.* Etiam in eo ponitur quod aliquem deficit. Charm. 174. D: *τὸ εὖ τε τούτων ἕκαστα γίγνεσθαι ... ἀπολελοιπὸς ἡμᾶς ἔσται ταύτης ἀπούσης.* **animo deficio.* Ax. 364. B: *ὡς ἀγω-*

νιστὴς δειλὸς ... ἀπολέλοιπας ἐν τοῖς ἄθλοις. **deficio, cesso.* Legg. V. 732. B: ἐπιῤῥοὴ φρονήσεως ἀπολειπούσης. **discedo, digredior.* Euthyd. 282. E: ὅθεν ἐγὼ ἀπέλιπον. 288. C. Gorg. 497. C: ὅθεν ... ἀπέλιπες. Phaed. 78. B: ὅθεν ... ἀπελίπομεν, ἐπανέλθωμεν. Euthyd. 288. D. Phaed. 112. C: ὅταν ἐκεῖθεν ... ἀπολίπῃ. — Med. *desero aliquem* vel *seiunctus sum*, c. negat. *adhaeresco, coniunctus sum.* Phaedr. 240. C: οὔθ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἑκὼν ἀπολείπεται. 252. A. Parm. 144. E: οὔτε ... τὸ ὂν τοῦ ἑνὸς ἀπολείπεται οὔτε τὸ ἓν τοῦ ὄντος. 153. E. Phaed. 104. A: ὥστε τοῦ περιττοῦ μηδέποτε ἀπολείπεσθαι. Conv. 192. D: ὥστε καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν μὴ ἀπολείπεσθαι ἀλλήλων. Parm. 144. C: οὐκ ἀπολειπόμενον οὔτε σμικροτέρου οὔτε μείζονος μέρους. 153. E: οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἀπολειφθὲν ἐν τῇ γενέσει. Charm. 176. B: (ἣν) μὴ ἀπολίπῃ τούτου μήτε μέγα μήτε σμικρόν. 176. B: ὡς ἀκολουθήσοντος ... καὶ μὴ ἀπολειψομένου. **discedo ab aliqua re, migro.* Legg. V. 747. A: τούτων μὴ ἀπολείπεσθαι τῆς συντάξεως. IV. 716. A: τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου. **non subsequor* (etiam *non assequor*), *remaneo.* Soph. 243. A: εἴτ' ἐπακολουθοῦμεν αὐτοῖς ... εἴτε ἀπολειπόμεθα. Crat. 412. A: οὔτε ἀπολειπομένης οὔτε προθεούσης (τῆς ψυχῆς). Hipp. mai. 302. C: ἀπολειπομένη (οὐσίᾳ). Theaet. 192. D: νῦν πολὺ πλεῖον ἀπελείφθην ἢ τότε. Hipp. min. 364. B: ἀπελείφθην σου τῶν λεγομένων. Pol. II. 375. D: ἧς ... προυθέμεθα εἰκόνος ἀπελείφθημεν. Phaedr. 227. D: οὐ μή σου ἀπολειφθῶ. **non intersum, absum.* Ep. V. 321. E: πλεῖστον ... ἀπολείπονται τοῦ κατανοεῖν αὐτάς. Pol. V. 475. D: οὔτε τῶν κατὰ πόλεις (Διονυσίων) ... ἀπολειπόμενοι. Tim. 17. A: οὐ γὰρ ἂν ἑκὼν τῆσδε ἀπελείπετο τῆς ξυνουσίας.

ἀπόλεμος, ὁ ἡ, *imbellis.* Pol. V. 456. A: ἡ δὲ ἀπόλεμος καὶ οὐ γυμναστική. Legg. VII. 815. D: τὸ ... τῆς ἀπολέμου Μούσης.

ἀπολέμως c. v. ἔχω, *imbellis sum.* Polit. 307. E: αὐτοὶ ... ἀπολέμως ἴσχοντες.

ἀπολεπτύνω, *attenuo.* Tim. 83. B: ἀπολεπτυνθέντος ... τοῦ πικροῦ.

ἀπολήγω, *desino, desisto ab aliqua re.* Pol. VI. 490. B: οὐδ' ἀπολήγοι τοῦ ἔρωτος. Tim. 80. B: ἀποληγούσης.

ἄπολις, ὁ ἡ, *qui civitatem amisit.* Legg. XI. 928. E: παῖς ἀποκεκηρυγμένος οὐκ ἂν ... ἄπολις εἴη. VI. 766. D: πόλις dicitur ἄπολις, quae non est civitas.

ἀπόλλυμι, *perdo, pessumdo, dissolvo.* Prot. 334. B: πάντα ἀπόλλυσιν. Phil. 64. D. al. Pol. IV. 421. A: ὅτι πᾶσαν ... πόλιν ἀπολλύασι. Euthyd. 285. C: ἀπολλύτω με. Pol. VIII. 567. A: ὅπως ἂν τούτους ... ἀπολλύῃ. 555. C: ἀπολλύναι τὰ αὑτῶν. X. 609. D. al. Pol. X. 608. E: τὸ ... ἀπολλύον καὶ διαφθεῖρον πᾶν τὸ κακὸν εἶναι. Critia

121. B: *τὰ κάλλιστα ἀπολλύντες.* Legg. XII. 942. D: *τὴν τῶν οἰκείων ἀπολλύντας ... γένεσιν καὶ φύσιν.* Pol. VIII. 562. B: *ἡ ... ἀπληστία αὐτὴν ἀπώλλυ.* Menex. 244. E. Pol. IV. 425. A: *ἃ οἱ πρότερον ἀπώλλυσαν πάντα.* Perf. *perire* vel *perisse, intercidisse.* Euthyd. 300. D: *ἀπόλωλέ τε καὶ ἥττηται.* Pol. VIII. 566. A: *ἀπολωλέναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.* IX. 579. A. X. 609. E. Euthyd. 283. D. Lys. 221. A: *τοῦ κακοῦ ἀπολωλότος.* Apol. 31. D: *πάλαι ἂν ἀπολώλη* (v. *ἀπολώλειν*). Legg. III. 678. C: *πορεῖα ... πάντα σχεδὸν ἀπολώλει.* E. — Pol. VIII. 563. E: *ἀπώλεσεν αὐτήν.* X. 609. A. Theaet. 150. E: *τὰ ὑπ' ἐμοῦ μαιευθέντα ... ἀπώλεσαν.* Legg. III. 697. D. I. 627. D: *ὅστις τοὺς μὲν ἀπολέσειεν αὐτῶν ὅσοι κακοὶ* cet. E. Pol. X. 609. B: *οὐ γάρ τό γε ἀγαθὸν μή ποτέ τι ἀπολέσῃ.* Pol. X. 610. E: *ἀπολέσαι ψυχήν.* Euthyd. 285. B: *ἀπολέσαντες πονηρὸν ὄντα.* Pol. V. 467. B: *παῖδας ἀπολέσαντας.* X. 609. A. 610. E: *σχολῇ τό γε ... κακὸν ψυχὴν ... ἀπολεῖ.* **violo, migro.* Legg. IX. 857. A: *τοὺς τῆς πόλεως νόμους βίᾳ ἀπολλύντι.* **perdo,* h. e. *amitto.* Phil. 37. A: *τό γε δοξάζειν ... οὐδέποτε ἀπόλλυσιν.* Pol. VII. 518. E. Phaed. 76. D: *ἀπόλλυμεν αὐτάς.* Parm. 163. D: *οὔτ' ἂν λαμβάνοι οὔτ' ἀπολλύοι ἄν.* Parm. 163. D: *ἀπολλύναι οὐσίαν.* Pol. VI. 494. E. Theaet. 155. C: *μηδὲν ... ἀπολλὺς τοῦ ὄγκου.* Critia 111. D: *ἀπολλῦσα.* Phaed. 75. D: *λαβόντα ... ἐπιστήμην ἔχειν καὶ μὴ ἀπολωλεκέναι.* Ep. III. 316. D. Ion. 535. D: *μηδὲν ἀπολωλεκὼς τούτων.* Legg. III. 695. B: *τὴν ἀρχὴν ἀπώλεσεν ὑπὸ Μήδων.* XI. 935. B. — Phaed. 75. E: *εἰ ... ἀπωλέσαμεν.* Legg. XII. 944. A: *ὁπόσοι ... ἀπώλεσαν ὅπλα.* IV. 706. B: *ἀπολέσαι παῖδας.* Pol. VIII. 553. B: *ἀπολέσας τὰ ὄντα.* Phil. 34. B: *ἀπολέσασα μνήμην.* Tim. 58. E: *τὴν ὁμαλότητα ἀπολέσαν.* Men. 95. E: *ἀπολεῖς ... νόον* (Theogn.). Phil. 37. B: *οὐδέποτε ἀπολεῖ.* Pol. I. 351. E. Phil. 34. D: *οὐδὲν γὰρ ἀπολοῦμεν.* **abiicio.* Legg. IV. 706. C: *ὅπλα ... ἀπολλῦσι καὶ φεύγουσι* cet. — Med. *pereo; intereo* (etiam *amittor*); *evanesco, exstinguor, intercido.* Ep. I. 310. A: *ἀπόλλυμαι* (poët.). Parm. 156. B: *τὰ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται.* 163. D. Conv. 207. E. Pol. X. 608. D: *οὐδέποτε ἀπόλλυται* (*ἡ ψυχή*). 610. E. Tim. 49. E. Gorg. 519. B: *ἀδίκως ὑπ' αὐτῆς ἀπόλλυνται.* Conv. 208. A. Parm. 163. E: *ἤδη ... ἂν γίγνοιτό τε καὶ ἀπολλύοιτο.* Phaed. 70. A: *μὴ ... ἀπολλύηται.* Parm. 156. A: *τὸ ... ἀπαλλάττεσθαι τῆς οὐσίας ἆρα οὐκ ἀπόλλυσθαι* (int. *καλεῖς*); 163. D: *τὸ ... γίγνεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι.* al. Legg. V. 728. C: *ὁ δὲ ἀπολλύμενος.* Parm. 156. B: *γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον.* Crit. 50. B: *ὑπὲρ τούτου τοῦ νόμου ἀπολλυμένου.* Phaedr. 240. A: *ἀπολλυμένης* (*οὐσίας*). Pol. X. 611. A. Pol. VII. 527. B: *οὐ τοῦ ποτὲ γιγνομένου καὶ ἀπολλυμένου.* Conv. 211. A: *οὔτε γιγνόμενον οὔτε ἀπολλύμενον.* Pol. VI. 508.

D. al. Prot. 322. B: *ἀπώλλυντο ... ὑπὸ τῶν θηρίων.* Theaet. 164. D: *μῦθος ἀπώλετο.* Pol. V. 469. D. X. 621. B. Legg. III. 694. B. Apol. 32. A: *ἀπολοίμην.* Prot. 322. C: *μὴ ἀπόλοιτο πᾶν.* Polit. 299. E: *ὅτι ... αἱ τέχναι παντελῶς ἂν ἀπόλοινθ' ἡμῖν.* Pol. IX. 578. E: *μὴ ἀπόλοιντο ὑπὸ τῶν οἰκετῶν.* Alc. I. 135. A. Lys. 220. E: *ἐὰν τὸ κακὸν ἀπόληται.* 221. B. De lucri cup. 226. B: *αὐτὸς ἀπολέσθαι.* Ep. III. 317. D. Phil. 14. A: *ὁ λόγος ... ἀπολόμενος οἴχοιτο.* Phaedr. 245. D: *ἀρχῆς ... ἀπολομένης.* Lys. 221. C. Legg. X. 904. A: *ἀπολομένου ... θατέρου.* IX. 862. B: *τὸ ... ἀπολόμενον σώζοντα.* Legg. I. 628. B: *ἀπολομένων ... τῶν ἑτέρων.* Lys. 221. C. Phaed. 91. B: *ἡ ... ἄγνοια ... ἀπολεῖται.* Epin. 977. E.

ἀπολόγημα, τό, *excusatio, defensio.* Crat. 436. C: *τοῦτο ... οὐδέν ἐστιν ἀπολόγημα.*

ἀπολογία, ἡ, *defensio.* Phaed. 63. D: *ἅμα σοι ἡ ἀπολογία ἔσται.* Apol. 24. B. 28. A: *οὐ πολλῆς ... εἶναι ἀπολογίας.* Ep. III. 316. A. Phaedr. 267. A: *ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ.* 272. E. Phaed. 69. E. Ep. III. 316. B: *διττὰς ... ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας.*

ἀπολογίζομαι, *expendo, exploro.* Soph. 261. C: *ἵνα ἐναργέστερον ἀπολογισώμεθα* (v. *ἀπολογησώμεθα*) *πότερον* cet. **adscribo, numero in* — (c. *εἰς*). Phil. 25. A: *ταῦτα ξύμπαντα εἰς τὸ πέρας ἀπολογιζόμενα.*

ἀπόλογος, ὁ, *narratio, fabula.* Pol. X. 614. A: *Ἀλκίνου γε ἀπόλογον ἐρῶ.*

ἀπολογοῦμαι, *me defendo,* c. accus. *ad defensionem aliquid affero.* Phaed. 69. D: *ταῦτ' ... ἐγὼ ... ἀπολογοῦμαι ὡς* cet. Prot. 359. A: *ἀπολογείσθω ἡμῖν ... πῶς ὀρθῶς ἔχει* cet. Gorg. 521. E: *τί ἂν ἀπολογοῖτο ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος* cet. 480. B: *ἐπὶ τὸ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῆς ἀδικίας τῆς αὑτοῦ* cet. Apol. 24. B. 30. D. 34. B. 35. D: *ἀπολογούμενος.* 17. C: *ἐὰν ... ἀκούητέ μου ἀπολογουμένου.* 18. C. Pol. VI. 488. A: *ἀπολογούμενον ὑπὲρ αὐτῶν.* Apol. 18. D. 19. A. Legg. X. 886. E: *πότερον ἀπολογησώμεθα.* Phaed. 63. B: *ὅτι χρή με πρὸς ταῦτα ἀπολογήσασθαι ὥσπερ ἐν δικαστηρίῳ.* Ib. *πιθανώτερον ἀπολογήσασθαι.* Apol. 38. E: *ἀπολογησάμενος.* Ib. *ἀπολογησαμένῳ.* Conv. 174. D: *ἆρ ... ἄγων μέ τι* (malim *με τί*) *ἀπολογήσει;* Pol. IV. 419: *τί ... ἀπολογήσει ἐὰν* cet. 420. B: *τί ... ἀπολογησόμεθα.* VI. 490. A. X. 607. D: *ἀπολογησομένη ἢ ἐν μέλει* cet. Pass. Pol. X. 607. B: *ταῦτα ... ἀπολελογήσθω ἡμῖν* cet. Verb. *ἀπολογητέον.* Apol. 18. E. 19. A. Ep. III. 318. E.

ἀπόλουσις, ἡ, *ablutio.* Crat. 405. B: *κατὰ ... τὰς ... ἀπολούσεις.*

ἀπολούω, *abluo, lavo.* Crat. 405. B: *ὁ καθαίρων θεὸς καὶ ὁ ἀπολούων.* 406. A: *ἀπολούοντος* (v. *ἀπολοῦντος*).

ἀπόλυσις, ἡ, abolitio. Crat. 405. C: *κατὰ ... τὰς ... ἀπολύσεις.*

ἀπολυτρῶ, accepto redemtionis pretio dimitto. Legg. XI. 919. A: *ὡς δ' ἐχθροὺς ... ἀπολυτρώσῃ τῶν μακροτάτων ... λύτρων.*

ἀπολύω, solvo, absolvo, libero. Pol. II. 365. A: *αἳ τῶν ἐκεῖ κακῶν ἀπολύουσιν ἡμᾶς.* Conv. 206. E: *διὰ τὸ μεγάλης ὠδῖνος ἀπολύειν τὸν ἔχοντα.* Phaed. 64. E: *ἀπολύων ... τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος κοινωνίας.* Crat. 405. B. Ep. II. 313. B: *πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκώς.* Phaed. 67. A: *ἕως ἂν ὁ θεὸς αὐτὸς ἀπολύσῃ ἡμᾶς.* Ep. I. 309. B: *ἀπολύσας αὐτοὺς ... ζημίας.* Pass. Phaed. 113. D: *τῶν ... ἀδικημάτων διδόντες δίκας ἀπολύονται.* Ax. 367. A: *ἐπειδὰν ... ἀπολυθῇ τούτων.* Ep. IX. 357. E: *τῆς ... ἀσχολίας ἀπολυθῆναι.* Phaed. 81. A: *αἱ μὴ καθαρῶς ἀπολυθεῖσαι (ψυχαί).* **manumitto, dimitto.* Pol. III. 390. A: *τιμὴν ... λαβόντα νεκροῦ ἀπολύειν.* 392. E: *ἀπολῦσαι τὴν θυγατέρα.* **exsolvo, expedio.* Theaet. 184. B: *Θεαίτητον ὃν κύει ... ἀπολῦσαι.* Lach. 183. E. Soph. 261. A: *ἀπολύσαντες* (praec. *ἐνδήσωμεν*). **absolvo.* Men. 99. B: *δυοῖν ... τὸ ἕτερον ἀπολέλυται.* **solvo*, i. q. *pendo.* Crat. 417. B: *ἐὰν τὸ ἀνάλωμα ἀπολύῃ.* — Med. *libero.* Menex. 245. A: *τοὺς ... Ἕλληνας ... ἀπελύσατο δουλείας.* **diluo, repello.* Apol. 37. B: *διαβολὰς ἀπολύεσθαι.* Pol. II. 499. E: *ἀπολυόμενος τὴν ... διαβολήν.* Phaedr. 267. D: *ἀπολύσασθαι διαβολάς.* **defendo, patrocinor.* Legg. I. 637. C: *ἅπασι ... μία ἀπόκρισις ἀπολύεσθαι δοκεῖ τοῦ μὴ κακῶς ἔχειν, ἀλλ' ὀρθῶς.*

ἀπομανθάνω, dedisco. Prot. 342. D: *ἵνα μὴ ἀπομανθάνωσιν ἃ αὐτοὶ διδάσκουσιν.* Phaed. 96. C: *ὥστε ἀπέμαθον καὶ ταῦτα ἃ πρὸ τοῦ ᾤμην εἰδέναι.*

ἀπομαντεύομαι, vaticinor; divino. Soph. 205. C: *ὡς ... τρίτον ἀπομαντεύσασθαί τι τὸ ὄν.* Lys. 216. D: *λέγω ... ἀπομαντευόμενος.* Pol. V. 505. E: *ἀπομαντευομένη τι εἶναι.* VII. 516. D: *ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἥξειν.*

ἀπομαραίνομαι, languesco. Theaet. 177. B: *ἡ ῥητορικὴ ἐκείνη ... ἀπομαραίνεται.* **defloresco.* Pol. I. 328. D: *ὅσον αἱ ... κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται.*

ἀπομαρτύρομαι, testificor. Soph. 237. A: *Παρμενίδης ... τοῦτο ἀπεμαρτύρατο.*

ἀπομάττω, fingo, exprimo. Tim. 50. E: *ἔν τισι τῶν μαλακῶν σχήματα ἀπομάττειν.*

ἀπομερίζω, separo, distinguo. Polit. 304. A: *ἀπομερίζων* cet. 280. B: *ὅτι ... πολλῶν ... ἑτέρων ξυγγενῶν ἀπεμερίσθη.* **seligo.* Legg. IX. 855. B: *τὸ τῶν περυσινῶν ἀρχόντων ἀριστίνδην ἀπομερισθὲν δικαστήριον.*

ἀπομεστῶ, impleo. Phaedr. 255. C: *ἡ δ' ἀπομεστωμένου ἔξω ἀποῤῥεῖ.*

ἀπομηκύνω, *produco* (ut orationem). Soph. 217. D: ἐκτείναντα ἀπομηκύνειν λόγον συχνόν. Prot. 336. C: ἀπομηκύνων.

ἀπομιμοῦμαι, *imitor*, *imitando exprimo*. Crat. 424. B: ἀπομιμεῖσθαι τὴν οὐσίαν. Critia 107. C. Tim. 88. C: τὸ τοῦ παντὸς ἀπομιμούμενον εἶδος. Legg. VIII. 846. C: πρὸς τὰ ... νομοθετήματα ἀπομιμούμενοι. Polit. 273. E: ἀπομιμούμενα. Legg. IX. 865. A: μετά τινων ὅπλων ἀπομιμουμένων τὴν πολεμικὴν πρᾶξιν. Tim. 44. D: τὸ τοῦ παντὸς σχῆμα ἀπομιμησάμενοι. **exprimo*. Crat. 427. A: διὰ τοῦ ἰῶτα ἀπομιμεῖται. 427. C: ἀπομιμούμενος. 431. D. 427. B: τὸ γλίσχρον ἀπεμιμήσατο cet.

ἀπομισθῶ, *mercede conduco*, *loco*. Pol. V. 475. D: ὥσπερ ... ἀπομεμισθωκότες τὰ ὦτα.

ἀπομνημονεύω, *admoneo*, *in memoriam reduco*. Phaed. 103. A: ἀνδρικῶς ... ἀπεμνημόνευκας. Legg. II. 672. D. Soph. 241. B: ὀρθῶς ἀπεμνημόνευσας. Polit. 293. A. **memoro*, *refero*. Theag. 121. D: λόγους τινὰς ἀπομνημονεύοντες. Tim. 20. E: ὡς ἀπεμνημόνευεν ... πρὸς ἡμᾶς ὁ γέρων. Clit. 406. Critia 118. A: τὸ τῆς διακοσμήσεως εἶδος ἀπομνημονεῦσαι. Phaedr. 228. A: ταῦτα ... ἀπομνημονεύσειν. Pass. Critia 110. B: ὅσαπερ ... ἀπομνημονεύεται. Tim. 46. A: ἐγερθεῖσιν ἀπομνημονευόμενα φαντάσματα. Polit. 271. A: ἀπεμνημονεύετο ... ὑπὸ τῶν ἡμετέρων προγόνων cet. **recordor*, *memini*. Polit. 268. E: ἀπομνημονεύεις ὅ φασι γενέσθαι τότε. Legg. X. 910: ὄψεις ... ἀπομνημονεύοντας. Lys. 211. A: πειρῶ ... ἀπομνημονεῦσαι αὐτά. **memoria teneo* s. *comprehendo*. Parm. 126. C: τοὺς λόγους ... ἀπομνημονεύει. Polit. 273. B: τὴν τοῦ δημιουργοῦ ... ἀπομνημονεύων διδαχήν. Hipp. mai. 285. E: πεντήκοντα ὀνόματα ἀπομνημονεύσω.

ἀπόμνυμι, *iuro*. Legg. XI. 936. E: τοὺς τρεῖς θεοὺς ... ἀπομόσας ἦ μὴν μὴ εἰδέναι cet.

ἀπομονῶ, *secerno*. Tim. 60. D: τῷ ... ἐκ ξυμμίξεως ὕδατος ἀπομονουμένῳ πολλοῦ.

ἀπομύττω, *emungo*. Pol. I. 343. A: ὅτι ... οὐκ ἀπομύττει.

ἀποναρκῶ, *torporem affero*, pass. *obtorpesco*. Pol. VI. 503. D: ὥσπερ ἀπονεναρκωμένα.

ἀπονέμω, *attribuo*, *assigno*; *tribuo*. Legg. VI. 757. C: τὸ πρέπον ἑκατέροις ἀπονέμει. X. 906. D: καθάπερ κυσὶ λύκοι τῶν ἁρπασμάτων σμικρὰ ἀπονέμοιεν. Ib. ἂν αὐτοῖς τῶν ἀδικημάτων τις ἀπονέμῃ. Theaet. 195. A: ἕκαστα ἀπονέμειν ... ἑκάστοις. Phil. 59. C. al. Legg. V. 745. A: ἀπονέμων. Polit. 310. C: πλεῖστον τῇ δυσχερείᾳ μέρος ἀπονέμοντες. Tim. 56. A: γῇ ... τοῦτο ἀπονέμοντες. Polit. 281. B: μεγάλα ... σφίσιν αὐταῖς ἀπονέμουσαι. Prot. 341. E: τῷ θεῷ τοῦτο γέρας ἀπένειμε. Tim. 34. A. Critia 114. A.

Phil. 65. B: ποτέρῳ μᾶλλον ... ἕκαστον αὐτῶν ἀπονεμοῦμεν; Med. Epin. 991. B: τοῖς ἀνθρώποις ξύμφυτον χρείαν ... ἀπενείματο. *eximo. Legg. VIII. 648. A: πάντων τῶν ἀναγκαίων ἀπονεμηθὲν τρίτον μέρος. *eximo, tollo. Legg. VI. 771. C: δυοῖν ἑστιαῖν ἀπονεμηθείσαιν. *divido, separo. Polit. 276. D: αὖθις ... τὴν ἀπονεμηθεῖσαν ἐπιμελητικὴν δίχα τέμνειν. 280. D: γομφωτικῆς ἀπονεμηθεῖσαι μόρια τέχνης. *adscribo, numero in —. Polit. 307. B: ἐπὶ τἀναντία πάλιν ἀπονέμοντες τοῖς ὀνόμασιν. — Med. *mihi sumo, ad me vindico*, et in univ. *sumo, eligo*. Soph. 267. A: μιμητικὸν ... τοῦτο ... ἀπονειμώμεθα. Legg. V. 739. B: ἀπονείμασθαι τὸ φίλον αὐτῷ τῆς αὐτοῦ πατρίδος. Pol. IX. 574. A: ἀπονειμάμενος τῶν πατρῴων.

ἀπονεύω, *me inclino*. Theaet. 165. A: ἡμεῖς ... ἐκ τῶν ψιλῶν λόγων πρὸς τὴν γεωμετρίαν ἀπενεύσαμεν.

ἀπονίζω, *abluo, lavo*. Conv. 175. A: ἕ ... ἀπονίζειν τὸν παῖδα.

ἀπονίπτω, *abluo*. Conv. 223. D: ἀπονιψάμενον.

ἄπονος, ὁ ἡ, *labore carens, molestiam non exhibens*. Ax. 370. D: ἄπονα πάντα. Tim. 81. E: ἀπονώτατος τῶν θανάτων. *a labore abhorrens, laboribus non adsuetus*. Pol. VII. 335. D: ἄπονον (praec. φιλόπονον). VIII. 556. B: ἀπόνους καὶ πρὸς τὰ τοῦ σώματος καὶ πρὸς τὰ τῆς ψυχῆς.

ἀποξενοῦμαι, *peregrinor, migro*. Legg. IV. 708. B: ἑτέρωσε ἀποξενοῦσθαι. IX. 866. A: ἀποξενούμενος.

ἀποξηραίνω, *exsicco, arefacio*. Tim. 65. D: ξυνάγει τὰ φλέβια καὶ ἀποξηραίνει.

ἀποπαπταίνω, *circumspicio*. Legg. IV. 706. E. (Hom.).

ἀποπαύω, *desinere facio, sedo*. Theaet. 151. A: τὴν ὠδῖνα ἐγείρειν τε καὶ ἀποπαύειν. Med. *finem facio, desino*. Phaedr. 241. D: τί ἀποπαύει; Tim. 80. A: τὰς ... κινήσεις ἀποπαυομένας. Prot. 328. D: Πρωταγόρας ... ἀπεπαύσατο τοῦ λόγου.

ἀποπειρῶμαι, *experior, tento, exploro*. Theaet. 157. C: ἐμοῦ ἀποπειρᾷ. Prot. 341. D: σοῦ ... ἀποπειρᾶσθαι. Pol. II. 360. A. Prot. 311. B: ἀποπειρώμενος ... τῆς ῥώμης. 349. C. Phaed. 60. E: ἐνυπνίων τινῶν ἀποπειρώμενος τί λέγοι. Theaet. 154. D: ἀλλήλων ἀποπειρώμενοι. Crat. 396. C: ἕως ἀπεπειράθην τῆς σοφίας ταυτησὶ τί ποιήσει. Theag. 131: ἀποπειραθῆναι τοῦ δαιμονίου τούτου.

ἀποπέμπω, *amando, dimitto, ablego*. Menex. 249. A: ἀποπέμπει. Pol. III. 398. A: ἀποπέμποιμεν ... ἂν εἰς ἄλλην πόλιν. Legg. VIII. 845. B: τὸν ... ἐλεύθερον ἀποπέμπειν νουθετήσαντα cet. Conv. 217. A: ἀποπέμπων τὸν ἀκόλουθον. Phaed. 117. D: τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα. Ep. VII. 350. B: ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς. Conv. 179. C: ἀτελῆ ἀπέπεμψαν ἐξ Ἅιδου. Men. 91. A: πολίτας καὶ ξένους ὑποδέξασθαί τε καὶ ἀποπέμψαι. Legg. V. 735. B: τὰ μὲν

ἀποπέμψει πρὸς ἄλλας τινὰς ἀγέλας. Med. Pol. IV. 423. C: εἰς τοὺς ἄλλους αὐτὸν ἀποπέμπεσθαι. Ep. II. 312. A: ἐμὲ ... ἀποπέμψασθαι ἐθέλειν. Pass. Ep. I. 309. B: ἀπεπέμφθην ἀτιμότερον ἢ πτωχὸν ... προςήκει. *mitto. Ep. XIII. 361. A: ἀποπέμπειν σοι. Tim. 81. B: πρὸς ἕκαστον εἶδος ... ἀποπέμπον (ἀποπέμποντα?). Gorg. 525. A: ταύτην ἀπέπεμψεν εὐθὺ τῆς φρουρᾶς. 526. B. Conv. 179. E: εἰς μακάρων νήσους ἀπέπεμψαν. 180. B: ἀποπέμψαντες. Ep. III. 318. A: τὰ ... ἡμισέα ἀποπέμψειν εἰς Κόρινθον. Pass. Ep. III. 318. B: τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. *remitto. Ep. II. 314. E: ἀπόπεμψον. *emitto. Tim. 33. C: τὴν ... πρότερον ἐξικμασμένην (τροφὴν) ἀποπέμψοι πάλιν.

ἀποπηδῶ, *desilio, resilio.* Pol. X. 613. B: ὀξέως ἀποπηδῶσι. Legg. IV. 706. C: πυκνὰ ἀποπηδῶντας. Theaet. 164. C: ἀποπηδήσαντες ἀπὸ τοῦ λόγου. *avolo. Legg. IV. 720. C: οἴχεται ἀποπηδήσας πρὸς ἄλλον cet.

ἀποπίμπλημι, *impleo.* Crat. 413. B: βουλόμενοι ἀποπιμπλάναι με. *expleo, satio, satisfacio. Gorg. 492. A. et 503. C: τὰς ἐπιθυμίας ἀποπιμπλάναι. 505. A. Pol. IX. 571. C: ἀποπιμπλάναι τὰ αὑτοῦ ἤθη. VIII. 554. A: τὰς ἀναγκαίους ἐπιθυμίας μόνον ... ἀποπιμπλάς. B. IX. 579. E. Legg. IV. 717. D: θυμουμένοις ... καὶ ἀποπιμπλᾶσι τὸν θυμόν. Pass. Pol. X. 606. A: ἀποπλησθῆναι.

ἀποπίπτω, *decido.* Pol. III. 387. A. (Hom.).

ἀποπλάνησις, ἡ, *digressio.* Polit. 263. C: τὸ ... τῆς ἀποπλανήσεως.

ἀποπλανῶμαι, *aberro, abripior.* Ax. 369. D: ὁ νοῦς ἀποπλανώμενος.

ἀποπλέω, *navem solvo, discedo.* Ep. VII. 348. D: εἰς Πελοπόννησον ἀποπλεῖν. VII. 338. C: ἀπέπλεον. XIII. 363. C: ὅθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν. Hipp. min. 371. B: ἀποπλευσεῖσθαι. bis. Id. D. 370. D: ὡς ἀποπλευσόμενος.

ἀποπληρῶ, *expleo, satis facio* (c. accus. rei est *alicui aliquid praebere* vel *praestare quo ei satis facias*). Pol. IV. 426. C: ἀποπληροῦν. Legg. XI. 932. B: ἐάν τις ... ἀποπληρῶν ἢ τὰς βουλήσεις. VI. 782. E: τὰς ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας ... ἀποπληροῦντα cet. Prot. 329. C: τοῦτό μοι ... ἀποπλήρωσον. Pol. I. 352. B. Charm. 169. C: κἀμὲ τάχ' ἂν ἀποπληρώσαις ὡς ὀρθῶς λέγεις cet. Polit. 286. A: τὴν τοῦ πυνθανομένου ψυχὴν ... ἀποπληρῶσαι. Pass. Phil. 45. B: ἀποπληρουμένων (int. αὐτῶν; refertur enim ad vv. πάνθ' ὁπόσα διὰ τοῦ σώματος εἰώθασι πάσχειν).

ἀποπληρωτής, ὁ, *is qui aliquid perficit* vel *exsequitur.* Pol. X. 620. E: ἀποπληρωτὴν τῶν αἱρεθέντων.

ἀποπλύνω, *abluo.* Tim. 65. D: τὰ ... ἀποπλύνοντα.

ἀποπνίγω, *strangulo, suffoco.* Gorg. 471. C: ἀποπνίξας. 512. A: εἰ ... τις μὴ ἀπεπνίγη.

ἀποπολεμῶ, pugno ex — (v. c. equo). Phaedr. 260. B: *ἀποπολεμεῖν.*

ἀποπρεσβεύω, acta in legatione refero, renuntio. Legg. XII. 941. A: *παρὰ τῶν πολεμίων ... μὴ τὰ παρ' ἐκείνων ὀρθῶς ἀποπρεσβεύσας.*

ἀπόπροσθεν, procul. Epin. 987. A: *νεφῶν καὶ ὑδάτων ἀπόπροσθεν ... κατῳκισμένους.*

ἀποπτάσθαι, avolare. Conv. 183. E: *οἴχεται ἀποπτάμενος.* **evanesco.* Pol. V. 469. D: *ἀποπταμένου τοῦ ἐχθροῦ.*

ἄποπτος, ὁ ἡ, excelsus; unde *τὸ ἄποπτον specula* et *ἐξ ἀπόπτου procul* (h. e. ita ut non propius accedas ipseque experiare). Ax. 369. A: *ὡς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος.*

ἀπόρημα, τό, dubitatio, quaestio. Phil. 36. E: *περὶ τὰ αὐτὰ ἃ νῦν δὴ προὐθέμεθα ἀπορήματα.*

ἀπορθῶ, dirigo. Legg. VI. 757. E: *ἀπορθοῦν ... τὸν κλῆρον πρὸς τὸ δικαιότατον.*

ἀπορία, ἡ, inopia, penuria. Legg. VIII. 830. B: *εἴ ... τις ἡμῖν ... συνέβαινεν ἀπορία.* XI. 925. A. B. III. 680. D: *ὑπὸ ἀπορίας τῆς ἐν ταῖς φθοραῖς.* al. Pol. III. 405. B: *ἀπορίᾳ οἰκείων.* VI. 496. B. al. Conv. 203. B: *διὰ τὴν αὑτῆς ἀπορίαν.* Legg. III. 679. B. al. **consilii inopia, dubitatio, haesitatio.* Prot. 324. D: *ἀπορία ... ἣν ἀπορεῖς.* E. Crat. 415. C. Epin. 974. C: *ἡ περὶ σοφίαν ἀπορία καὶ ζήτησις.* al. Theaet. 151. A: *ἀπορίας ἐμπίπλανται.* 168. A. al. Prot. 321. C: *ἀπορίᾳ ἐχόμενος.* Gorg. 522. A: *ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ ... ἔχεσθαι.* Phaed. 108. C. al. Theaet. 174. C: *εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν ἀπορίαν ἐμπίπτων.* 200. A. Soph. 238. D. E. al. Ep. II. 313. D: *ἄλλαι σε ἀπορίαι λήψονται.* Soph. 238. A: *τῶν ἀποριῶν ἡ μεγίστη καὶ πρώτη.* Polit. 273. D: *ἐν ἀπορίαις ὄντα.* 274. C. Phil. 46. E: *ἀπορίαις* (*propter consilii inopiam*). Soph. 241. B: *τὰς ... ἀντιλήψεις καὶ ἀπορίας.* 245. D: *ἀπεράντους ἀπορίας.* **difficultas.* Legg. VII. 788. C: *ὥστε ἀπορία ... περὶ αὐτὰ νομοθετεῖν.* III. 678. D: *ἀπορία ... τοῦ ἀνακαθαίρεσθαι τὰ τοιαῦτα.* Men. 72. A: Tim. 22. D: *ἐκ ταύτης τῆς ἀπορίας σώζει λυόμενος.* Lys. 216. C: *ἰλιγγιῶ ὑπὸ τῆς τοῦ λόγου ἀπορίας.* Soph. 249. D: *τὴν ἀπορίαν τῆς σκέψεως.* Legg. III. 699. B: *πᾶσαν ἀπορίαν ἑώρων σωτηρίας* (*nullam salutis spem*). VIII. 837. A. Theaet. 168. C: *ἃ ... ἀπορίας ἀλλήλοις παντοδαπὰς παρέχουσι.* **angustia, sollicitudo, desperatio.* Legg. IV. 709. A: *πενίας χαλεπὴ ἀπορία.* Pol. VIII. 556. D: *ἄσθματός τε καὶ ἀπορίας μεστόν.* Phil. 51. A: *περί τε σώματος καὶ ψυχῆς ἀπορίας.* Pol. V. 465. C. Tim. 91. C: *εἰς ἀπορίας τὰς ἐσχάτας* (v. *ἀπορίας τε ἄλλας*) *ἐμβάλλει.* **ἀπορία* (oppos. *τῷ πόρῳ* s. *πορίζεσθαι*) dicitur etiam *comparandi intermissio.* Men. 78. E: *οὐκ ἀρετὴ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπορία;* Ib. *ἡ ἀπορία ἀρετὴ ἂν εἴη.*

ἄπορος, ὁ ἡ, *invius*, h. e. *innavigabilis*. Tim. 25. D: ἄπορον ... γέγονε τοὐκεῖ πέλαγος. Critia 108. B: ἄπορον πηλόν. * *inops*, *egens*. Conv. 204. B: μητρὸς (ἐστὶν) ... ἀπόρου. Pol. VIII. 552. A: πένητα καὶ ἄπορον κεκλημένον. Phaedr. 233. D: τοὺς ἀπορωτάτους εὖ ποιεῖν. **tenuis*, *parcus* (germ. *dürftig*). Legg. VI. 762. E: διαίτης ... τῆς ταπεινῆς καὶ ἀπόρου. * *consilii inops*, *dubius*. Phil. 16. B: ἄπορον κατέστησεν. Lach. 194. C: τὰ ... ἡμέτερα ὁρᾷς ὡς ἄπορα. * *difficilis* (in re quae fieri fere nequit.) Theaet. 196. C: ἄπορον αἵρεσιν προτίθῃς. Legg. III. 699. B: λεπτὴν μὲν καὶ ἄπορον (σωτηρίαν). Soph. 236. D: εἰς ἄπορον εἶδος διερευνήσασθαι καταπέφευγεν. 237. C: χαλεπὸν ... καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ... ἄπορον. Demod. 381. A: ἐκεῖνο ἄπορον. * *qui facultatem non habet* (rei alicuius faciendae, dicendi al.), *qui non potest* (sq. inf.). Legg. II. 662. E: ἄπορος ... τοῦ ξυμφωνούντως ἑαυτῷ λέγειν. Lys. 223. B: ἄποροι εἶναι προσφέρεσθαι (*non eiusmodi esse quibuscum agi posset*). * *qui non facile comparatur* vel *conciliatur*, h. e. *difficilis paratu*, *insolitus*. Pol. V. 453. D: ἤ τινα ἄλλην ἄπορον σωτηρίαν. II. 378. A: μέγα καὶ ἄπορον θῦμα. * *difficilis explicatu*, *expeditu*, Latin. *inexplicabilis*. Polit. 284. B: ἄπορος ἡμῖν ἡ μετὰ τοῦτο ἔσται ζήτησις τῆς βασιλικῆς ἐπιστήμης. Theaet. 158. C: ἄπορόν γε ὅτῳ χρὴ ἐπιδεῖξαι τεκμηρίῳ. Soph. 239. C: εἰς ἄπορον τόπον καταδέδυκεν. Euthyd. 302. B: ἄπορόν τινα στροφὴν ἔφευγον. * *inexpugnabilis* (germ. *unwiderstehlich*). Legg. IX. 873. C: μηδὲ αἰσχύνης τινὸς ἀπόρου καὶ ἀβίου μεταλαχών. III. 698. B: φόβον ἄπορον ἐμβαλόν. Apol. 18. D: οὗτοι πάντες ἀπορώτατοί εἰσιν. — Ἐξ ἀπόρων, *ex insperato*. Legg. III. 699. B.

ἀποῤῥαθυμῶ, *per segnitiem negligo vel omitto aliquid*. Pol. V. 449. C: ἀποῤῥαθυμεῖν ἡμῖν δοκεῖς.

ἀποῤῥέω, *effluo*, *decido*. Phaedr. 246. D: δι' ἣν ψυχῆς ἀποῤῥεῖ (τὰ πτερά). 255. C. Critia 111. B: τὸ τῆς γῆς ... ἐκ τῶν ὑψηλῶν ἀποῤῥέον. Locr. 102. B: τᾶς ἀποῤῥοίσας (τροφᾶς). Tim. 43. B: ἀποῤῥέοντος κύματος. Legg. V. 732. B. Tim. 67. C: φλόγα τῶν σωμάτων ἑκάστων ἀποῤῥέουσαν. Critia 113. E: ψυχρὸν (ὕδωρ) ... ἐκ κρήνης ἀποῤῥέον. 117. B. * *dilabor*, *disiungor*. Legg. VI. 776. A: ἀποῤῥεῖν ἀλλήλων ποιεῖ.

ἀποῤῥηθῆναι, *abdicari*. Legg. XI. 929. A: ὑπὸ ... τοῦ γένους ἀποῤῥηθῆναι παντός.

ἀπόῤῥημα, τό, *interdictum*. Polit. 296. A: τοῦτο τὸ ἀπόῤῥημα οὐδὲν ἧττον ἂν ... γελοῖον φαίνοιτο.

ἀπόῤῥησις, ἡ, *interdictum*. Soph. 258. C: μακροτέρως τῆς ἀποῤῥήσεως. * *recusatio*. Pol. II. 357. A: τὴν ἀπόῤῥησιν οὐκ ἀπεδέξατο.

ἀπόῤῥητος, ὁ ἡ, *interdictus*. Legg. XI. 932. C: ἀπόῤῥητον μηδὲν ποιούμενοι. * *nefas dictu*, *celandum*. Legg. XII.

961. B: *ἀπόῤῥητον εἶναι τὴν ... κρίσιν ... μάλιστ' αὐτῷ τῷ ἀποκριθέντι.* **id quod dici* vel *praescribi nequit.* Legg. XII. 968. E: *ἀπόῤῥητα ... λεχθέντα οὐκ ἂν ὀρθῶς λέγοιτο.* **nefandus.* Legg. IX. 854. E: *τῶν μεγάλων ... καὶ ἀποῤῥήτων ἀδικιῶν.* **arcanus, secretus, obscurus.* Pol. V. 460. C: *ἐν ἀποῤῥήτῳ τε καὶ ἀδήλῳ κατακρύψουσιν.* Unde *ἐν ἀποῤῥήτῳ* vel *ἀποῤῥήτοις* est *arcano.* Theaet. 152. C: *τοῖς ... μαθηταῖς ἐν ἀποῤῥήτῳ τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε.* Phaed. 62. B: *ὁ ἐν ἀποῤῥήτοις λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος* (*oratio arcana* s. *tecta,* quam vocitamus symbolicam. V. Annott. p. 518 sq.). Crat. 413. A: *ταῦτα ... πάντα διαπέπυσμαι ἐν ἀποῤῥήτοις.* Etiam *δι' ἀποῤῥήτων.* Pol. II. 378. B.

ἀποῤῥοή, ἡ, effluvium. Men. 76. D: *ἔστι ... χρόα ἀποῤῥοὴ σχημάτων.* Locr. 102. B: *ἀποῤῥοᾶς καὶ ἐπιῤῥοᾶς.* Phaedr. 251. B: *τοῦ κάλλους τὴν ἀποῤῥοήν.* Men. 76. C: *δι' ὧν αἱ ἀποῤῥοαὶ πορεύονται.* Ib. *τῶν ἀποῤῥοῶν.* 76. C: *ἀποῤῥοάς τινας τῶν ὄντων.*

ἀπόῤῥυτος, ὁ ἡ, unde aliquid effluit. Tim. 43. A: *εἰς ἐπίῤῥυτον σῶμα καὶ ἀπόῤῥυτον.*

ἀπορῶ, inops sum, indigeo, careo. Conv. 203. E: *οὔτε ἀπορεῖ ... οὔτε πλουτεῖ.* Pol. VIII. 557. D: *οὐκ ἂν ἀποροῖ παραδειγμάτων.* Legg. XII. 909. E: *ὅπῃ τις ἂν ἀπορῇ.* VII. 811. C: *τοῦ μὴ ... παραδείγματος ἀπορεῖν.* X. 909. E: *τοῖς ... ἀποροῦσιν.* Critia 109. E: *πρὸς οἷς ἠπόρουν τὸν νοῦν ἔχοντες.* Legg. VIII. 830. C.: *πάντων τῶν ... ἐμψύχων καὶ τῶν ἀψύχων ἀπορήσαντές ποτε.* Med. Legg. XI. 925. B: *ἀπορουμένη.* V. 736. D: *τοῖς ἀπορουμένοις.* **non habeo quid faciam, dicam* al., h. e. *nescio, dubito, haesito.* Prot. 348. C: *ἃ αὐτὸς ἀπορῶ.* Phaed. 85. C. Theaet. 145. D. E. al. Crat. 409. C: *τὸ πῦρ ἀπορῶ.* Phil. 28. B. al. Sq. *μή* est *haud scio an, vereor ne.* Alc. II. 142. D: *ἐγὼ ... ἀπορῶ μὴ ὡς ἀληθῶς μάτην θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιῶνται* cet. Prot. 324. D. 326. E: *ἀπορεῖς εἰ* cet. Euthyd. 301. B: *ἆρα τοῦτο ... ἀπορεῖς;* Parm. 130. C. al. Phaedr. 255. D: *ἀπορεῖ.* Legg. VIII. 837. B. al. Phaed. 84. C: *εἴ ... τι περὶ τούτων ἀπορεῖτον.* Theaet. 190. E: *ἀποροῦμεν.* Euthyd. 293. B: *περὶ ἣν πάλαι ἀπορεῖτε.* Polit. 262. E: *ἡνίκα ἀποροῖ γένος ... εὑρίσκειν.* Crat. 409. E. Tim. 44. D. al. Soph. 264. C: *ἀποροῖμεν.* 247. D. Crat. 409. D: *ἃ ἂν ἀπορῶ.* Legg. XI. 929. D: *ἀπορῇ.* Gorg. 524. A: *ἐὰν ἀπορῆτον ... τὼ ἑτέρω.* Legg. V. 740. E: *ἀπορῶμεν.* Crat. 425. D: *ἐπειδάν τι ἀπορῶσιν.* Gorg. 462. B: *ἀπορεῖν περὶ τῆς ῥητορικῆς.* 522. A: *ἀπορεῖν ποιεῖ.* B. Theaet. 149. A. Parm. 135. A. al. Phaedr. 256. A: *ἀπορῶν.* Theaet. 174. C. al. Phaedr. 251. E: *ἀποροῦσα.* Alc. I. 110. B: *οὐχ ὡς ἀποροῦντος περὶ τῶν δικαίων* cet. Charm. 169. C. Ib. *ἰδών με ἀποροῦντα.* Lach. 194. C: *ἀποροῦσι.* Conv. 192. D: *ἀποροῦντας.* 219. E: *ἠπόρουν.* Apol. 21. B. al. Prot. 321. C: *ἠπόρει ὅτι χρή-*

σαιτο. Phaed. 95. A. al. Soph. 244. A: *ἐπειδὴ ... ἡμεῖς ἠπορήκαμεν.* Legg. VII. 810. C: *ἠπορηκώς.* Sis. 391. B: *ἀπορήσειας ἂν διαγνῶναι.* Theaet. 191. A: *ἐὰν ... ταύτῃ ἀπορήσωμεν.* Conv. 193. E: *μὴ ἀπορήσωσι λόγων.* Euthyd. 301. B: *οὐδ' ἂν παῖδα ... τοῦτο ἀπορῆσαι.* Pol. II. 375. D: *ἀπορήσας.* Hipp. mai. 289. E: *ἀπορήσει.* Conv. 198. A: *ἐγὼ δ' ἀπορήσοιμι.* 198. A: *ἀπορήσειν.* Legg. VII. 810. C. Pass. Soph. 243. B: *τοῦτο ... τὸ νῦν ἀπορούμενον* (*quod in controversia versatur*). Legg. VII. 799. C. Ep. II. 313. E: *τὰ πρὶν ἀπορούμενα.* Legg. VII. 799. C: *τὸ ἀπορηθὲν περὶ αὐτῶν.* Med. Ep. II. 312. D: *ἀπορούμενος.* Soph. 264. C: *ἡμῶν ἀπορουμένων.* Alc. II. 148. D: *τοὺς ... Ἀθηναίους ... ἀπορουμένους τίνι χρὴ μηχανῇ* cet. Hipp. mai. 286. D. *ἠπορούμην.*

ἀπόρως, *tenuiter, languide.* Legg. V. 737. D: *βοηθῆσαι μὴ παντάπασιν ἀπόρως.* **modo inexplicabili.* Tim. 51. A: *μεταλαμβάνον ... ἀπορώτατά πῃ τοῦ νοητοῦ.*

ἀποσαφῶ, *declaro, prodo.* Crat. 384. A: *οὔτε ἀποσαφεῖ οὐδέν.* Prot. 348. B: *οὐδὲν ἀπεσάφει ... ὁπότερα ποιήσοι.*

ἀποσβέννυμι, *exstinguo; deleo.* Pol. VIII. 556. A: *τὸ τοιοῦτον κακὸν ἐκκαόμενον ... ἀποσβεννύναι.* Critia 120. A: *πᾶν ... ἀποσβεννύντες πῦρ.* Conv. 218. B: *ἐπειδὴ ... ὁ λύχνος ἀπεσβήκει.* Hipp. mai. 290. E: *τὸ πῦρ ἀποσβέσειε.* Pass. vel med. Pol. VI. 498. A: *ἀποσβέννυνται πολὺ μᾶλλον τοῦ ... ἡλίου.* Phaed. 106. A: *οὔποτ' ἂν ἀπεσβέννυτο.* Tim. 58. C: *φλογὸς ἀποσβεσθείσης.* Critia 112. C: *ἧς (κρήνης) ἀποσβεσθείσης.* Intrans. *evanesco, intereo.* Polit. 269. B: *διὰ ... χρόνου πλῆθος τὰ μὲν αὐτῶν ἀπέσβηκε.* Med. *cesso.* Legg. VII. 805. C: *τὸ δ' ἡμέτερον διακέλευμα ... οὐκ ἀποσβήσεται τὸ μὴ οὐ λέγειν* cet.

ἀποσείομαι, *excutio, abiicio.* Gorg. 484. A: *πάντα ταῦτα ἀποσεισάμενος καὶ διαῤῥήξας.*

ἀποσεμνύνω, *extollo.* Theaet. 168. D: *ἀποσεμνύνων ... τὸ πάντων μέτρον.*

ἀποσημαίνω, *signum do.* Euthyd. 276. B: *ὥσπερ ὑπὸ διδασκάλου ... ἀποσημήναντος.*

ἀποσκάπτω, *fodio.* Legg. VI. 760. E: *ταφρεύοντάς τε ... καὶ ἀποσκάπτοντας.*

ἀποσκεδάννυμι, *dispello.* Med. *ex animo meo pello.* Ax. 365. E: *πάντα .. τὸν τοιόνδε φλύαρον ἀποσκέδασαι.*

ἀποσκιάζω, *adumbro.* Pol. VII. 532. C: *εἰδώλων σκιὰς δι' ἑτέρου τοιούτου φωτὸς ... ἀποσκιαζομένας.*

ἀποσκοπῶ, *specto, respicio.* Pol. III. 409. C: *πρὸς τὰ ἐν αὑτῷ παραδείγματα ἀποσκοπῶν.* Polit. 291. E: *τὸ βίαιον ... ἀποσκοποῦντες.* Pol. V. 460. A. IV. 432. E: *πόῤῥω δέ ποι ἀπεσκοποῦμεν.*

ἀποσκώπτω, *cavillor*. Theaet. 174. A: *Θαλῆν ἀστρονομοῦντα Θρᾷττά τις ... θεραπαινὶς ἀποσκῶψαι λέγεται.*

ἀπόσπασμα, τό, *particula avulsa*. Phaed. 113. B: *οὗ καὶ οἱ ῥύακες ἀποσπάσματα ἀναφυσῶσιν.*

ἀποσπάω, *avello*, *abstraho*. Pol. VI. 491. B: *ἀποσπᾷ φιλοσοφίας.* Id. C. Prot. 320. A: *ἀποσπάσας ἀπὸ τούτου.*

ἀποσπένδω, *libo*. Phaed. 117. B: *πρὸς τὸ ἀποσπεῖσαί τινι.*

ἀπόστασις, ἡ, *distantia, intervallum*. Phaed. 111. B: *ἀφεστάναι τῇ αὐτῇ ἀποστάσει ᾗπερ* cet. Pol. IX. 587. E. D: *δῆλον ... ἀπόστασιν ὅσην ἀφεστηκὼς γίγνεται.* VIII. 546. B: *τρεῖς ἀποστάσεις.* Tim. 43. D. **defectio*. Menex. 245. C: *ἵν' αὐτῷ πρόφασις εἴη τῆς ἀποστάσεως.* Legg. VI. 777. C: *περὶ τὰς Μεσσηνίων συχνὰς εἰωθυίας ἀποστάσεις.*

ἀποστατῶ, *absisto*. Crat. 428. D: *ὅταν ... μηδὲ σμικρὸν ἀποστατῇ.* **deficio ab aliquo, absum*. Parm. 144. B: *οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων (ἡ οὐσία).* Ib. *πῶς γὰρ ἂν ... οὐσία γε τῶν ὄντων του ἀποστατοῖ;* Theaet. 205. A: *οὗ ἂν μηδαμῇ μηδὲν ἀποστατῇ.* Parm. 145. A.

ἀποστέγω, *contineo, non dimitto*. Legg. VIII. 844. B: *ὑδρία ... εἰ ... τὰ ἐκ Διὸς ἰόντα ἀποστέγει νάματα.*

ἀποστέλλω, *ablego, relego*. Ep. I. 309. B: *ὑμῶν ἀποστελλόντων.* Pol. X. 607. B: *ὅτι εἰκότως ... αὐτὴν ἐκ τῆς πόλεως ἀπεστέλλομεν.* Legg. XI. 925. B: *εἰς ἀποικίαν ἀποσταλμένον.* **mitto*. Ep. XII. 359. D: *τὰ ... παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα ... ἀπέσταλκά σοι.*

ἀποστέρησις, ἡ, *ademtio*. Legg. XI. 936. D: *ἐπ' ἀποστερήσει ... τοῦ δούλου.*

ἀποστερητής, ὁ, *raptor*. Pol. V. 344. B: *ἀποστερηταὶ καὶ κλεπταί.*

ἀποστερῶ, *privo; defraudo, detraho*. Prot. 353. E: *ἄλλων ἡδονῶν ἀποστερεῖ.* Legg. IV. 421. C. Hipp. mai. 298. E: *τί οὖν ... ἡδονὰς ... ἀποστερεῖτε τοῦ καλὰς εἶναι;* Prot. 354. C: *ὅταν μειζόνων ἡδονῶν ἀποστερῇ.* Legg. IV. 721. C: *τούτου ... ἀποστερεῖν ἑκόντα ἑαυτόν* cet. IX. 873. A. C: *τὴν τῆς εἱμαρμένης βίᾳ ἀποστερῶν μοῖραν.* XI. 917. D: *ὡς ἀποστερῶν τοὺς θεούς.* Gorg. 519. C: *τοὺς ... μισθοὺς ἀποστεροῦντες.* Legg. IX. 868. D: *ὧν ἔκγονον ἢ ἀδελφὸν ἀπεστέρηκε.* Phaedr. 241. B: *ἀπεστερηκώς.* Hipp. min. 372. C: *οὐδένα πώποτε ἀπεστέρησα χάριτος.* Gorg. 520. C: *ἴσως ἂν ἀποστερήσειε τὴν χάριν.* Parm. 134. E. Pol. IV. 442. E: *εἰ δοκεῖ ἂν ... ὁ τοιοῦτος ἀποστερῆσαι.* Pass. (c. gen. et accus.) Alc. I. 109. B: *ἀποστερούμενοι.* Theaet. 201. B: *οἷς ... ἀποστερουμένοις χρήματα.* Eryx. 404. C: *εἰ παντάπασιν ἀπεστερημένος εἴη τοῦ ἀκούειν* cet. Pol. I. 329. A: *ὡς μεγάλων τινῶν ἀπεστερημένοι.* Conv. 219. D: *ἀποστερηθείην τῆς τούτου συνουσίας.* **derogo, recuso*. Charm. 172. C: *μὴ ἀποστερήσωμεν, ἀλλὰ δῶμεν.*

ἀπόστολος, ὁ ἡ, *qui huc atque illuc mittitur;* unde ἀπόστολον (πλοῖον) est *navigium vectorium.* Ep. VII. 346. A: ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβάς.

ἀποστοματίζω, *memoriter recito* vel *profero.* Euthyd. 277. A: οὐ γράμματα ἀποστοματίζει; 276. C: ὁπότε ἀποστοματίζοι ὑμῖν ὁ γραμματιστής. 277. A: ὅταν ... τις ἀποστοματίζῃ ὁτιοῦν. Pass. Euthyd. 276. C: τὰ ἀποστοματιζόμενα.

ἀποστρέφω, *averto, converto.* Soph. 239. D: εἰς τοὐναντίον ἀποστρέφει τοὺς λόγους. Med. *me averto* vel *converto.* Ep. VII. 349. B: ἀποστρεφόμενος ᾠχόμην ἔξω. Pol. VII. 515. E: φεύγειν ἀποστρεφόμενον πρὸς ἐκεῖνα ἃ δύναται καθορᾶν. **elabor.* Pol. III. 405. C: ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος.

ἀποσυσσιτῶ, *a convivio* vel *sodalitio absum.* Legg. IX. 762. C: ὁ ... ἀποσυσσιτήσας.

ἀποσφάλλομαι, *fallor, aberro,* perf. *expers sum.* Legg. XII. 950. B: ὅσον οὐσίας ἀρετῆς ἀπεσφαλμένοι τυγχάνουσιν οἱ πολλοί cet.

ἀποσφάττω, *iugulo, occido.* Euth. 4. C: ἀποσφάττει αὐτόν. Gorg. 471. B: ὃς ... ἀπέσφαξε ... ἀμφοτέρους.

ἀποσχίζω, *disiungo, separo.* Polit. 262. E: Λυδοὺς ... ἀποσχίζοι. Pass. Polit. 267. B: ζωοτροφικὴ ... αὐτεπιτακτικῆς ... ἀπεσχίζετο. Med. *me seiungo.* Legg. V. 728. B: τοὺς ... ἀγαθοὺς φεύγειν ἄνδρας ... καὶ ἀποσχίζεσθαι.

ἀποσώζω, *servo, conservo.* Legg. III. 692. C: τὰ ... καλὰ ... πάντα ἀπέσωσε. Phil. 26. C: ἀποσῶσαι. Intrans. *salvus sum.* Ep. VII. 336. B: ἥπερ ἂν ... παρὰ πᾶσιν ... ἀνθρώποις ἀπέσωσε γενομένη.

ἀποτάττω, *destino, adsigno.* Theaet. 153. E: μηδὲ τιν' αὐτῷ χώραν ἀποτάξῃς.

ἀποτείνω, *extendo, produco;* quod in re ponitur quae continuatur; hinc est *contente et sine ulla intermissione aliquid facio* (ut μακρὸν λόγον ἀποτείνω, *longam eamque continuam orationem ago* vel *exprimo,* et in univ. *profero, exhibeo*). Gorg. 466. A: ἀπότεινε καὶ σὺ τὸν λόγον. Pol. II. 363. D: οἱ δ' ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτείνουσι μισθοὺς παρὰ θεῶν (*longius extendunt* s. *producunt,* vern. *weiter ausdehnen*). Prot. 336. C: μακρὸν λόγον ἀποτείνων. 335. C: ἀποτείνοντι μακροὺς λόγους. Pol. X. 605. D: μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα. Gorg. 465. E: συχνὸν λόγον ἀποτέτακα. Prot. 361. A: μακρὸν λόγον ... ἀπετείναμεν. *absol., ut Latin. *contendo,* est *pergo, persevero* (vern. *anhalten, fortgehen*). Prot. 329. A: ὥσπερ τὰ χαλκεῖα πληγέντα μακρὸν ἠχεῖ καὶ ἀποτείνει. Gorg. 458. C: πόῤῥω ἀποτενοῦμεν, ἢν διαλεγώμεθα (vern. *wir werden zu weit gehen*).

ἀποτελεστικός, ή, όν, *perficiens.* Def. 412. C: ἕξις ἀποτελεστικὴ οὗ ἂν προέληται.

ἀποτελεύτησις, *ἡ*, *conclusio*. Soph. 264. A: *δόξα ... διανοίας ἀποτελεύτησις*.

ἀποτελευτῶ, *desino*, *evado in aliquid*. Prot. 353. E: *διότι εἰς ἀνίας ... ἀποτελευτᾷ*. 354. B: *ὅτι εἰς ἡδονὰς ἀποτελευτᾷ*. Epin. 984. D: *ἀπὸ θεῶν ... ἀρξάμενα γενέσεως εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἀποτελευτᾶν*. Partic. est *ad extremum*. Polit. 310. E: *ἀποτελευτῶσα ... ἀναπηροῦσθαι*.

ἀποτελῶ, *ad exitum adduco*, *perficio*, *absolvo*. Legg. VII. 793. E: *ταῦτα εἴ τις ἀκριβῶς ἀποτελοῖ*. VI. 767. A: *ἥπερ ἂν κρίνων τὴν δίκην ἀποτελῇ*. XII. 856. B. Soph. 234. C: *ἀποτελεῖν ἔργῳ*. Polit. 308. E: *τοιαῦτα ... τὰ ἔργα ἀποτελεῖν*. 310. A. Tim. 37. D. Ep. VII. 336. C: *τὰς ἐκείνου βουλήσεις ... ἀποτελεῖν*. Legg. IV. 720. E: *τὴν μίαν ἀποτελῶν δύναμιν*. Conv. 186. A: *οὐχ ἱκανῶς ἀπετέλεσε* (*τὸν λόγον*). Tim. 21. C. Legg. III. 677. E. Pol. VIII. 543. C: *ἐπειδὴ ταῦτ᾽ ἀπετελέσαμεν*. Tim. 91. D: *μέχριπερ ἂν ... ζώων ἀποτελέσωσι γένεσιν*. Polit. 311. C: *ἀποτελέσασα*. Legg. VI. 778. C: *ἐκεῖνα ... ἀποτελοῦμεν*. Pass. Tim. 37. C: *νοῦς ... ἀποτελεῖται*. Epin. 981. C: *ζῶον ... ἀποτελεῖσθαι*. Legg. XII. 958. E: *χῶμα ... ἐν πένθ᾽ ἡμέραις ἀποτελούμενον*. Soph. 221. A: *τοῦτ᾽ αὐτὸ νῦν ἀποτελέσθαι*. Polit. 276. C: *ὡς ἀποτετελεσμένην προςαγορεύειν*. Theaet. 156. C: *ἐάν πως ἀποτελεσθῇ*. Theaet. 173. C: *περιμένει ἀποτελεσθῆναι*. Tim. 73. D: *ὡς ἀποτελεσθέντος ἑκάστου ζώου*. Legg. VIII. 832. D: *παιδιὰν πολεμικὴν ἀποτελεσθεῖσαν ὀρθῶς τῷ λόγῳ*. Tim. 55. A: *τοιούτων ... ἀποτελεσθεισῶν* (*γωνιῶν*). 56. C. **efficio*, *reddo*; etiam *exhibeo*. Tim. 84. C: *τὰ μέγιστα ... τῶν νοσημάτων ἀποτελεῖ*. Legg. IV. 718. B: *τὴν πόλιν ἡμῖν ... εὐδαίμονα ἀποτελεῖ*. VII. 789. A. al. Tim. 44. B: *ἔμφρονα ... γιγνόμενον ἀποτελοῦσιν*. Tim. 73. A: *ὅπως μὴ ... ἄμουσον πᾶν ἀποτελοῖ τὸ γένος*. Polit. 278. C: *ὁπόταν ὂν ταὐτὸν ... μίαν ἀληθῆ δόξαν ἀποτελῇ*. 297. B: *ἀμείνους ἐκ χειρόνων ἀποτελεῖν*. Tim. 31. C: *τοῦτο ... κάλλιστα ἀποτελεῖν*. 46. C: *τὴν τοῦ ἀρίστου ... ἰδέαν ἀποτελῶν*. Ep. VIII. 355. C: *εὐδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους*. Legg. II. 667. C: *τὴν ... ὀρθότητα ... τὴν ἀλήθειαν εἶναι τὴν ἀποτελοῦσαν*. Legg. I. 631. B: *εὐδαίμονας ἀποτελοῦντες*. al. Tim. 55. B: *γωνίας ὀκτὼ ... ἀπετέλεσε*. 54. D: *μέγα ἀποτελέσειεν ἂν ἄλλο εἶδος ἕν*. Pass. Tim. 68. C: *κυανοῦν χρῶμα ἀποτελεῖται*. Legg. II. 668. B: *εἰ τὸ μιμηθὲν ὅσον τε καὶ οἷον ἦν ἀποτελοῖτο*. Tim. 28. B: *καλὸν ... ἀποτελεῖσθαι*. Def. 415. A: *κατὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον*. Clit. 409. A: *διττὰ τὰ ἀποτελούμενα*. Epin. 975. D: *πολλῶν ... ποικιλμάτων ἀποτελουμένων*. Pol. IV. 443. B: *τέλεον ... τὸ ἐνύπνιον ἀποτετέλεσται*. Legg. XII. 969. B: *ἔσται σχεδὸν ὕπαρ ἀποτετελεσμένον* cet. Ep. VII. 328. A: *ἐλπὶς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται τοῦ* (*τὸ*?) *... ξυμβῆναι* cet. **facio*, *gero*. Polit. 308. E: *τὰ*

ἔργα ἀποτελεῖν. Legg. VII. 815. C: τελετάς τινας ἀποτελούντων. Critia 116. C: ἀπετέλουν ἱερὰ ἐκείνων ἑκάστῳ. Legg. XI. 921. A: ἂν δή τις ... ἔργον μὴ ἀποτελέσῃ. Pass. Polit. 281. C: δι' ὧν ἀποτελεῖται τὰ τῆς ὑφῆς ἔργα. Def. 416: τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον. Phil. 20. D: τῶν ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς (φροντίζει). Pol. VIII. 566. D: τύραννος ἀντὶ προστάτου ἀποτετελεσμένος (*factus*). Legg. VII. 789. E: ἕως ἂν τριετὲς ἀποτελεσθῇ τὸ γενόμενον. XII. 969. C: ἐὰν ... οἵ τε (οἵδε?) ἄνδρες ... φύλακες ἀποτελεσθῶσιν (*evaserint*). **perago, praesto, exsequor*. Legg. IV. 780. D: οὐ ῥᾴδιον ... ἀποτελεῖν. VII. 823. D: προσταχθέντα ἀποτελεῖν. IX. 871. C: πάντα ἀποτελῶν. IV. 718. A: ὅσα ... θεραπεύματα ... ἀποτελοῦντα τὸν ἑαυτοῦ βίον ... κοσμεῖν δεῖ. Polit. 273. B: ἀκριβέστερον ἀπετέλει. Critia 108. D: τὰ προσήκοντα μετρίως ἀποτετελεκέναι. **persolvo, pendo*. Legg. VII. 806. E: δούλοις ἀπαρχὴν τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀποτελοῦσιν. Hinc *poenam pendo*, h. e. *experior, patior*. Legg. III. 695. E: παραπλήσια ἀπετέλεσε τοῖς Καμβύσου παθήμασιν. **expleo, satio*. Gorg. 503. D: ταύτας (τ. ἐπιθυμίας) ... ἀποτελεῖν. Pass. Pol. IX. 580. E: ὅτι διὰ χρημάτων ... ἀποτελοῦνται αἱ τοιαῦται ἐπιθυμίαι. VIII. 558. E: ὅσαι (ἐπιθυμίαι) ἀποτελούμεναι ὠφελοῦσιν ἡμᾶς. Phil. 54. E: τῶν ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀποτελουμένων (*quibus generationes satis faciunt*). **colo*. Conv. 188. D: ὁ ... περὶ τἀγαθὰ μετὰ σωφροσύνης ... ἀποτελούμενος (Ἔρως).

ἀποτέμνω, *abscido, deseco*. Tim. 36. A: μοίρας ... ἐκεῖθεν ἀποτέμνων. Pol. I. 348. D: τοὺς τὰ βαλάντια ἀποτέμνοντες. 353. A: μαχαίρᾳ ἂν ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοις. Pass. Tim. 45. D: ἀποτέτμηται. Euthyd. 297. C: εἰ μίαν κεφαλὴν ἀποτμηθείη τοῦ λόγου. Med. Polit. 262. D: μυριάδα ἀποτεμνόμενος ἀπὸ πάντων (τῶν ἀριθμῶν). **disseco*. Men. 85. A: ἥμισυ ἑκάστου ἑκάστη ἡ γραμμὴ ἀποτέτμηκεν ἐντός. **separo, secerno, adimo*. Legg. II. 653. C: τοῦτ' αὐτὸ ἀποτεμὼν τῷ λόγῳ. Med. Phil. 42. B: τοῦτο ἀποτεμόμενος ἑκατέρων (v. ἑκάτερον) τὸ φαινόμενον. Polit. 280. D: τὴν ... ὁπλοποιικὴν ἀπετεμόμεθα.

ἀπότευξις, ἡ, *repulsa*. Ax. 368. C: τὴν ... ἀπότευξιν (ἔχουσα) ἀλγεινήν.

ἀποτήκω, *liquefacio*. Tim. 65. D: ὥστε ἀποτήκειν αὐτῆς τι τῆς φύσεως.

ἀποτίθημι, *reïcio, expono*. Theaet. 161. A: τρέφειν καὶ μὴ ἀποτιθέναι. Med. *repono*, h. e. *reservo, differo*. Euthyd. 275. A: τῶν ... ἄλλων τὴν ἐπίδειξιν ... εἰς αὖθις ἀπόθεσθον. Gorg. 449. B: τὸ μῆκος τῶν λόγων τούτων ... εἰς αὖθις ἀποθέσθαι. **recondo, asservo*. Ep. XIII. 361. B: τὰ ... μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη. **reservo, parco*. Legg. X. 887. C: μηδὲν ἀποθέμενοι διεξέλθωμεν ... ἱκανῶς.

ἀποτίκτω, *gigno, procreo.* Theaet. 150. C: ψεῦδος ἀποτίκτει. Tim. 85. A: νοσήματα ἀποτίκτον. Theaet. 182. B: τὰς αἰσθήσεις ... ἀποτίκτοντα. Epin. 981. B: ὅταν μία ... σύστασις ... ἀποτέκῃ μίαν μορφήν.

ἀποτίνω, *solvo, pendo* (ut multam, pecuniam al.). Legg. IX. 882. A: τὴν εἰρημένην ζημίαν ἀποτινέτω. XI. 914. C. al. Polit. 299. A: ἀποτίνοι. Ib. ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίνειν. Legg. IV. 717. B. VIII. 843. C: πάσχειν ἢ ἀποτίνειν. Id. IX. 875. D. al. XI. 916. B: διπλάσιον ἀποτίνειν τῆς τιμῆς. al. Gorg. 480. D: ἀποτίνοντα. Legg. IV. 717. C. Pol. I. 337. D: ἀπότισον ἀργύριον. Apol. 36. B: παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. Id. Legg. XI. 933. D. Pol. VI. 506. E: τοῦ πατρὸς ἀποτίσεις τὴν διήγησιν. Legg. V. 745. A: ἄλλο τοσοῦτον μέρος ἀποτίσει.

ἀποτολμῶ, *audeo.* Pol. VI. 503. B: εἰπεῖν τὰ νῦν ἀποτετολμημένα. Perf. pass. vi media: Legg. III. 701. B: διὰ ... ἐλευθερίας λίαν ἀποτετολμημένης (*ex libertate nimium audente* vel *arrogante*, h. e. *dissoluta*).

ἀποτομή, ἡ, *abscisio, segmentum.* Locr. 97. D: τᾷ ἀποτομᾷ τᾶς γᾶς. Ib. κατ' ἀποτομὰς τῶν ὁριζόντων.

ἀπότομος, ὁ ἡ, *abscisus, praeruptus.* Critia 118. A: ὑψηλὸς καὶ ἀπότομος ἐκ θαλάττης.

ἀποτοξεύω, *emitto* (ut sagittam). Theaet. 180. A: ῥηματίσκια ... ἀποτοξεύουσι.

ἀποτορνεύω, *torno,* h. e. *elaboro, expolio.* Phaedr. 234. E: ὅτι σαφῆ καὶ στρογγύλα ... ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται.

ἄποτος, ὁ ἡ, *potu non utens.* Phaedr. 259. C: ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον.

ἀποτρέπω, *averto, depello.* Legg. V. 741. E: ἦθος ἀποτρέπει ἐλεύθερον. Pol. IV. 439. E: ἀποτρέποι ἑαυτόν. Phaedr. 231. D: ἣν (συμφορὰν) ... ἀποτρέπειν. 233. A. Pol. VIII. 558. D: ἃς (ἐπιθυμίας) ... ἀποτρέψαι. Gorg. 509. B: ἥτις ἀποτρέψει τὴν μεγίστην ἡμῶν βλάβην. Pass. Tim. 79. C: ἀποτρεπόμενος ὁ ἀήρ. Phaedr. 238. D: ἴσως ... κἂν ἀποτράποιτο τὸ ἐπιόν. **amoveo.* Charm. 173. C: τοὺς ... ἀλαζόνας ἀποτρέπειν. **impedio, prohibeo, dehortor.* Apol. 31. D: ἀποτρέπει με τούτου ὃ ἂν μέλλω πράττειν. Theag. 128. D: ἀποτρέπει καὶ οὐκ ἐᾷ πράττειν. Phaedr. 232. C: τὰς ... τῶν ἐρωμένων συνουσίας ἀποτρέπουσι. Legg. VII. 798. C. Euthyd. 307. C: πάντ' ἄνδρ' ἀπότρεπε. Legg. VI. 773. E: δι' ὀνείδους ἀποτρέπειν τὸν ... ἐσπουδακότα. Apol. 41. D: ἐμὲ οὐδαμοῦ ἀπέτρεψε τὸ σημεῖον. Med. *me averto, deflecto; aversor, refugio.* Conv. 206. D: ἀποτρέπεται. Ep. VIII. 354. C: ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν cet. Euth. 14. C: ἀπετράπου. **secedo.* Ep. VII. 349. A: ταύτῃ πῃ γεγονέναι φανερὸς ἀποτετραμμένος.

ἀποτρέχω, *aufugio*. Theaet. 171. D: οἴχοιτο ἀποτρέχων. Pol. X. 613. C: ἀστεφάνωτοι ἀποτρέχοντες.

ἀποτρόπαιος, ὁ ἡ, *mala avertens, averruncus*. Legg. IX. 854. B: ἐπὶ θεῶν ἀποτροπαίων ἱερά.

ἀποτροπή, ἡ, *depulsio*. Pol. II. 382. C: ἀποτροπῆς ἕνεκα ὡς φάρμακον χρήσιμον γίγνεται. Legg. IX. 853. C. 881. A. Alc. II. 138. C: κακῶν ἀποτροπήν τινα εὔξασθαι. 148. E. Prot. 354. B: λυπῶν ἀπαλλαγάς τε καὶ ἀποτροπάς. **derivatio* (aquae). Legg. VIII. 845. D: ἀποτροπαῖς ἢ καὶ κλοπαῖς. **prohibitio* (in eo qui prohibet ac deterret). Prot. 324. B: ἀποτροπῆς ... ἕνεκα κολάζει. Def. 416: ἁμαρτίας ἀποτροπῆς ἕνεκεν. **dissuasio*. Theag. 128. D: σημαίνει ὃ ἂν μέλλω πράττειν τούτου ἀποτροπήν.

ἀπότροπος, ὁ, *is qui aliquid avertit* vel *prohibet*. Legg. IX. 877. A: ὃς ... ἀπότροπος αὐτοῖς ἐγένετο μὴ cet.

ἀποτυγχάνω, *aberro* et simpl. *erro; frustra aliquid facio* vel *ago, non impetro*. Legg. V. 744. A: ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ. Soph. 228. C: ἀποτυγχάνει (αὐτοῦ). Pol. VI. 505. E. Soph. 267. C: ἀποτυγχάνουσι τοῦ δοκεῖν cet. Pol. III. 394. E: πάντων (πάντως?) ἀποτυγχάνοι ἂν ὥστ' εἶναί που ἐλλόγιμος. Theaet. 179. A: τοῦ ὠφελιμωτάτου ἀποτυγχάνειν. Crat. 384. E. Demod. 384. C: ἀπέτυχες. Ib. οὐκ ἀπέτυχε τούτου. Legg. X. 892. D: καὶ τῶν σμικρῶν ἀποτυχεῖν. Theaet. 193. C: τούτων ἀποτυχών. Demod. 384. C: ὁ ἀποτυχὼν ὧν ἤθελεν. bis. D. Legg. X. 898. E: λέγοντες σχεδὸν οὐκ ἀποτευξόμεθα.

ἀποτυποῦμαι, *imprimo* (velut in cera); *exprimo, formo*. Epin. 990. E: γένος ἀποτυποῦται πᾶσα ἡ φύσις. Theaet. 191. D: εἰς τοῦτο ... ἀποτυποῦσθαι. Tim. 39. E: πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπούμενος φύσιν. Legg. III. 681. B: τὰς αὐτῶν ἀναιρέσεις (αἱρέσεις?) εἰς τοὺς παῖδας ἀποτυπουμένους.

ἀποτύπωμα, τό, *imago expressa*. Theaet. 194. B: ξυνάγουσα ἀποτυπώματα.

ἀποτυχής, ὁ ἡ, *qui aberrat, non assequitur*. Sis. 391. D: ἀποτυχέστερος ... τοῦ μὴ ὄντος.

ἄπους, ὁ ἡ, *pedibus carens*. Phaedr. 264. C: μήτε ἀκέφαλον εἶναι μήτε ἄπουν. Tim. 34. A: ἄπουν αὐτὸ ἐγέννησεν. Epin. 981. D: ὅσα πολύποδα καὶ ἄποδα. Tim. 92: ἄποδα αὐτὰ ... ἐγέννησαν.

ἀπουσία, ἡ, *absentia*. Parm. 163. C: οὐσίας ἀπουσίαν τούτῳ cet.

ἀποφαίνω, *ostendo, declaro, in medium profero; exhibeo, reddo*. Apol. 25. C: σαφῶς ἀποφαίνεις τὴν σαυτοῦ ἀμέλειαν. Gorg. 483. D: ἡ ... φύσις αὐτὴ ἀποφαίνει ... ὅτι cet. Parm. 129. B. D. al. Legg. IV. 718. E: σοφὸν ἀποφαίνουσι. Parm. 129. C: εἰ ... αὐτὰ τὰ γένη ... ἀποφαίνοι (ἀποφαίνει?) τἀναντία ταῦτα πάθη πάσχοντα. Phaed. 95. C: τὸ

... ἀποφαίνειν ὅτι cet. Theaet. 196. C. al. Theaet. 147. D: ἀποφαίνων ὅτι cet. Parm. 129. B: εἰ ... αὐτὰ τὰ ὅμοιά τις ἀπέφαινεν ἀνόμοια γιγνόμενα. Tim. 39. B. al. De virt. 379. A: ἀπέφαινον. Prot. 349. A: σεαυτὸν ἀπέφηνας παιδεύσεως ... διδάσκαλον. Gorg. 516. C: ἀγριωτέρους γε αὐτοὺς ἀπέφηνεν ἢ οἵους παρέλαβε. Polit. 275. A: ἄρχοντα αὐτὸν ἀπεφήναμεν. Pol. I. 338. E: ἀπέφηναν τοῦτο ... δίκαιον εἶναι. Euthyd. 285. C: μόνον χρηστὸν ἀποφηνάτω. Legg. VI. 753. D: ἀποφηνάντων ἄρχοντας. XII. 946. D: τῇ πόλει ἀποφηνάντων. Phil. 24. E: ἱκανῶς ἂν ξυμφωνοῦντας ἀποφήνειεν. Soph. 230. D: πρὶν ἂν ... καθαρὸν ἀποφήνῃ. Polit. 268. C: ἕως ἂν καθαρὸν μόνον αὐτὸν ἀποφήνωμεν. Legg. VI. 762. C: ἀποφήνωσιν. 767. B. Theaet. 174. E: ἑπτὰ πάππους πλουσίους ... ἀποφῆναι. Pol. II. 366. C: ψευδῆ ... ἀποφῆναι ἃ εἰρήκαμεν. al. Polit. 261. E: δίδυμον ἀποφήνας. Legg. XII. 946. B: ἀποφήνασα. Men. 89. B: ἐκείνων ἀποφηνάντων. 90. D: ἀποφήναντας αὐτοὺς διδασκάλους. 91. B. Theaet. 168. B: ἀντὶ φιλοσόφων μισοῦντας τοῦτο τὸ πρᾶγμα (i. e. τὴν φιλοσοφίαν) ἀποφανεῖς. Legg. I. 632. E: ἐκεῖσε βλέποντα ἀποφανοῦμεν. Apol. 21. C: ἀποφανῶν τῷ χρησμῷ ὅτι cet. Med. *sententiam meam declaro* et in univ. *declaro, profero, expono, dico*. Theaet. 189. E: ὥς γε μὴ εἰδώς σοι ἀποφαίνομαι. Gorg. 466. C: γνώμην σαυτοῦ ἀποφαίνει. Pol. IX. 580. B: ὥσπερ ὁ ... κριτὴς ἀποφαίνεται. Legg. II. 662. E: ἀποφαίνοιτο. Theaet. 170. D: ὅταν σὺ ... πρός ἐμὲ ἀποφαίνῃ περί τινος δόξαν. Soph. 268. B: τίνα ... ἀποφαινώμεθα τὸν μακρολογώτερον εἶναι. Pol. IX. 576. E: δόξαν ἀποφαινώμεθα. Prot. 336. D: τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀποφαίνεσθαι. Theaet. 196. D: ἀποφαίνεσθαι τὸ ἐπίστασθαι οἷόν ἐστιν. Polit. 294. B. al. Ion. 533. C: ἀποφαινόμενος ὅ μοι δοκεῖ τοῦτ' εἶναι. Pol. V. 470. A: σοῦ ... δόξαν ἀποφαινομένου. Theaet. 151. E: ἀποφαινόμενον λέγειν. 168. B: κινεῖσθαι ... ἀποφαινόμενοι τὰ πάντα. Lys. 214. A: οὐ φαύλως ἀποφαινόμενοι περὶ τῶν φίλων οἳ τυγχάνουσιν ὄντες. Lach. 186. D: οὐ γὰρ ἂν ... ἀδεῶς ἀπεφαίνοντο περὶ ἐπιτηδευμάτων cet. Prot. 340. B: τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀπεφήνατο. Legg. VI. 776. E. al. Soph. 258. D: ἀπεφηνάμεθα. Theaet. 180. D: τἀναντία τούτοις ἀπεφήναντο. Legg. X. 981. E. Phaedr. 274. E: πολλὰ ... περὶ ἑκάστης τῆς τέχνης ... ἀποφήνασθαι. Soph. 237. C. 243. A. al. Menex. 237. B: ἀποφηναμένη μετοικοῦντας. Theaet. 206. E: τὸν ἀποφηνάμενον ἐπιστήμην ὃ νῦν σκοποῦμεν. Polit. 274. E: ἀποφηνάμενοι τὸν βασιλικόν cet. Phil. 30. D: τοῖς ... πάλαι ἀποφηναμένοις ὡς cet. Polit. 305. A: ἄρχουσαν ... ἀποφανούμεθα. **pronuntio, promulgo*. Legg. VI. 779. E: πόλεσιν ἀποφαίνεσθαι νόμους. **propono, designo*. Phil. 67. A: ἣν (κρίσιν) ... ὁ λόγος ἀπεφήνατο. Legg. XII. 945. E: ἀποφανουμένους. **ostendo, probo*. Phaed. 97. E: εἴ μοι

ταῦτα ἀποφαίνοιτο. **exhibeo, edo, gero* (unde *res gestae*). Menex. 239. A: πολλὰ ... καὶ καλὰ ἔργα ἀπεφήναντο εἰς πάντας ἀνθρώπους. 237. B. Prot. 337. E: μηδὲν τούτου τοῦ ἀξιώματος ἄξιον ἀποφήνασθαι. Conv. 209. E: πολλὰ ... καὶ καλὰ ἀποφηνάμενοι ἔργα.

ἀπόφασις, ἡ, *negatio*. Soph. 287. B: ὅταν ἀπόφασις λέγηται. Crat. 426. D: ἀπόφασις τοῦ ἰέναι. Soph. 257. C: τῆς ἀποφάσεως. Def. 413. C: ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει. Soph. 263. E: φάσιν τε καὶ ἀπόφασιν. **sententia*. Def. 413. D: ἀπόφασις κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος.

ἀποφέρω, *aufero*. Legg. XI. 917. C: ἀποφέρων ὀρθῶς ἂν ἀποφέροι. Prot. 314. A: σιτία ... ἐν ἄλλοις ἀγγείοις ἀποφέρειν. B: μαθήματα ... ἀπενεγκεῖν. **fero, circumfero*. Theaet. 148. E: τὰς παρὰ σοῦ ἀποφερομένας ἐρωτήσεις. **defero, trado*. Legg. X. 910: εἰς τὰ δημόσια ἀποφέρειν ἱερὰ τὰ ἴδια. 955. D. X. 910: ἕως ἂν ἀπενεχθῇ.

ἀποφεύγω, *effugio, fugio*. Pol. V. 467. D: ἵν', ἄν τι δέῃ, πετόμενοι ἀποφεύγωσι. Menex. 240. C: ὅτι οὐδεὶς σφᾶς ἀποπεφευγὼς εἴη. Legg. III. 698. D. Pol. I. 329. C: ἀσμεναίτατα ... αὐτὸ (τἀφροδίσια) ἀπέφυγον. Menex. 240. B: ἵνα μηδεὶς ἀποφύγοι. Theaet. 175. C: τὸ μὲν κτήσασθαι, τὸ δὲ ἀποφυγεῖν. Ep. VIII. 353. C. Pol. I. 329. C: ὥσπερ ... δεσπότην ἀποφυγών. Tim. 44. C: τὴν μεγίστην ἀποφυγὼν νόσον. Alc. I. 135. C: πῶς ἀποφεύξει τοῦτο τὸ περὶ σὲ νῦν; Apol. 39. A: ὅπως ἀποφεύξεται ... θάνατον. Legg. VI. 762. B: ἀποφευξεῖσθαι. Ep. VII. 329. A. **salvus evado, absolvor* (iudicio al.). Apol. 35. C: ἀποφεύγειν. 36. A: Μέλητον ... ἀποπέφευγα. Ib. ἀποπεφεύγη (v. ἀποπεφεύγειν) ἄν. Legg. XII. 946. D: ἐὰν ... ἀποφύγῃ τις τὰς εὐθύνας. Apol. 38. D: ἀποφυγεῖν τὴν δίκην.

ἀπόφημι, *nego, denego*. Prot. 360. D: οὔτε σὺ φῂς ἃ ἐρωτῶ οὔτε ἀπόφῃς. Crat. 417. D: ὅσα ... ἀπόφησιν αὐτῶν. Theaet. 166. A: ἀπέφησε. Conv. 177. D: οὔτε ... ἄν που ἐγὼ ἀποφήσαιμι.

ἀποφοιτῶ, *discedo, magistri scholam relinquo*. Gorg. 489. D: ἵνα μὴ ἀποφοιτήσω παρὰ σοῦ.

ἀποφράς, ὁ ἡ, *nefastus, religiosus*. Legg. VII. 800. D: ὁπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλὰ ἀποφράδες ὦσι.

ἀποφράττω, *obstruo*. Tim. 91. C: τὰς τοῦ πνεύματος διεξόδους ἀποφράττον.

ἀποφυγή, ἡ, *effugium, liberatio*. Phaed. 107. C: ἀποφυγὴ κακῶν. Ep. VII. 337. D. VIII. 352. C: τῇ τῆς τυραννίδος ἀποφυγῇ. Legg. V. 731. D: οὐ ... ἀποφυγὴν οὐδεμίαν μηχανᾶται. I. 632. A: ὅσαι ... τῶν τοιούτων (ταραχῶν) ἀποφυγαί. Phil. 44. C: λυπῶν ... ἀποφυγάς.

ἀποχετεύω, *deduco per canalem, derivo*. Legg. V. 736. B: τὰ δ' ἀποχετεύοντας. Pol. VI. 485. D: ὥσπερ ῥεῦμα ἐκεῖσε ἀπωχετευμένον.

ἀποχραίνω, *colorem* vel *lumen umbra tempero* (vern. *schattiren*). Legg. VI. 769. A: τοῦ χραίνειν ἢ ἀποχραίνειν. Pass. Pol. IX. 586. B: ὑπὸ τῆς παρ' ἀλλήλας θέσεως ἀποχραινομέναις.

ἀπόχρη, *satis est* (de pers. c. dat. *contentus sum*). Pol. II. 380. C: καὶ μάλ' ... ἀπόχρη. Phaedr. 275. B: τοῖς ... τότε ... ἀπέχρη δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν. 279. A: εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσαι ταῦτα. Polit. 279. B: ἀποχρήσει ἡ περὶ τὰ ... ὑφάσματα. Pol. VI. 506. B: ὅτι σοι οὐκ ἀποχρήσοι τὸ τοῖς ἄλλοις δοκοῦν περὶ αὐτῶν.

ἀποχρῶν (ἀποχράω), *idoneus, satis valens ad aliquid faciendum.* Alc. II. 145. C: φρόνιμόν γε αὐτὸν φήσομεν καὶ ἀποχρῶντα ξύμβουλον.

ἀποχρώντως, *satis.* Pol. IV. 429. A: ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ ... ἀποχρώντως εἰρῆσθαι. Critia 107. C: ἀποχρώντως μεμιμῆσθαι. Legg. VII. 804. A.

ἀπόχυμα, τό, *quod effunditur* vel *effusum est.* Locr. 100. A: οἷον ἀπόχυμα ῥεῖν.

ἀποχώρησις, ἡ, *egestio* (vern. *Ausleerung*). Tim. 81. A: ὁ ... τρόπος τῆς πληρώσεως ἀποχωρήσεώς τε γίγνεται. 65. A: ὅσα ... τὰς ἀποχωρήσεις ἑαυτῶν καὶ κενώσεις εἴληφε.

ἀποχωρίζω, *discerno, separo.* Soph. 226. D: τὸ χεῖρον ἀπὸ βελτίονος ἀποχωρίζειν. Polit. 262. D: ὡς ἓν εἶδος ἀποχωρίζων. 289. D: ἀποχωρίζοντες τοῦτο ἀπὸ τῶν ἄλλων τὸ γένος. Pass. Soph. 256. B: ἀποχωριζομένη ταὐτοῦ. Tim. 76. C. 84. A: ἐξ ἰνῶν αἷμα ... ἀποχωριζόμενον. Polit. 303. E: τὰ μὴ φίλα πολιτικῆς ἐπιστήμης ἀποκεχωρίσθαι. Tim. 59. E: πυρὸς ἀποχωρισθέν. Polit. 291. A: ἀποχωρισθέντων τῶν ἔμπροσθεν.

ἀποχωρῶ, *discedo, secedo,* et in univ. *pergo, eo.* Legg. IV. 706. C: εἰς τὰς ναῦς ... πάλιν ἀποχωρεῖν. Theag. 121. A: βούλει ... εἰς τὴν ... στοὰν ἐκποδὼν ἀποχωρήσωμεν; Pol. III. 394. A: ἀποχωρήσας ... ἐκ τοῦ στρατοπέδου. Lys. 207. A: ἀποχωρήσαντες.

ἀποψηφίζομαι, *suffragio absolvo.* Apol. 34. B: ἀποψηφίσασθαι. 39. E: τοῖς ... ἀποψηφισαμένοις. **reiicio, abrogo.* Legg. VII. 800. D: τοῦτον ... τὸν νόμον ἆρ' οὐκ ἀποψηφιζόμεθα;

ἀποψύχω, *refrigero;* med. *refrigesco* vel *defervesco.* Phaedr. 242. A: τάχα ἐπειδὰν ἀποψυχῇ, ἴμεν (v. ἀποψύξῃ, ἴωμεν).

ἀπράγμων, ὁ ἡ, *otiosus.* Pol. X. 620. C: βίον ἀνδρὸς ἰδιώτου ἀπράγμονος. VIII. 565. A: ὅσοι αὐτουργοί τε καὶ ἀπράγμονες.

ἄπρακτος, ὁ ἡ, *irritus.* Prot. 345. C: ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα (Sim.). **nihil agens, otiosus.* Locr. 104. C: ἀργῶν τε καὶ ἀπράκτων.

ἀπραξία, ἡ, *cessatio.* Soph. 262. C: οὐδεμίαν ... πρᾶξιν οὐδ' ἀπραξίαν ... δηλοῖ.

ἀπρέπεια, ἡ, discrepantia (Cic.). Phaedr. 274. B: *τὸ ... εὐπρεπείας ... γραφῆς πέρι καὶ ἀπρεπείας.* Pol. V. 465. C: *δι' ἀπρέπειαν ὀκνῶ λέγειν.* Legg. X. 893. A. Ep. VII. 344. D.

ἀπρεπής, ὁ ἡ, indecorus, discrepans. Legg. VII. 788. B: *ἀπρεπὲς ἅμα καὶ ἄσχημον.* Parm. 136. D: *ἀπρεπῆ.* 246. E. Pol. III. 398. E: *μέθη ... φύλαξιν ἀπρεπέστατον.*

ἀπρεπῶς, indecore. Phaedr. 274. B: *πῇ γιγνόμενον καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ὅπῃ ἀπρεπῶς.*

ἀπρίατος, non emtus. Gorg. 484. B: *ἀπριάτας (τὰς βοῦς).* Pind.

ἀπρίξ, mordicus, firme. Theaet. 155. E: *ἀπρὶξ τοῖν χεροῖν λαβέσθαι.*

ἀπροβουλεύτως, sine consilio, consilio non capto. Legg. IX. 866. E: *ἀπροβουλεύτως τοῦ ἀποκτεῖναι.* 867. A. B: *ἀπροβουλεύτως τε καὶ ἐξαίφνης.* C.

ἀπροβουλία, ἡ, inconsulte agendi ratio (in eo dicitur qui consilio non capto agit). Legg. IX. 867. B: *τῇ ἐπιβουλῇ καὶ ἀπροβουλίᾳ.*

ἀπροθύμως, haud promte. Legg. II. 665. E: *ἀπροθύμως ἂν τοῦτ' ἐργάζοιντο.*

ἀπρομήθεια, ἡ, imprudentia. Lach. 197. B: *μετὰ ἀπρομηθείας.*

ἀπροπετία, ἡ, nimiae festinationis vacuitas. Locr. 102. E: *ἀνορεξία καὶ ἀπροπετία* (sic codd.; v. *ἁ προπέτεια*).

ἀπρόῤῥητος, ὁ ἡ, qui (quod) *non potest praedici.* Legg. XII. 968. E: *ἀπόῤῥητα μὲν λεχθέντα οὐκ ἂν ὀρθῶς λέγοιτο, ἀπρόῤῥητα* (v. *ἀπόῤῥητα*) *δὲ διὰ τὸ μηδὲν προῤῥηθέντα δηλοῦν τῶν λεγομένων.*

ἀπροσδόκητος, ὁ ἡ, inexspectatus, inopinatus. Ep. VII. 351. D: *χειμώνων ... ἀπροσδόκητον μέγεθος.* Legg. XI. 920. D: *ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκήτου.* Charm. 153. B: *ἐξ ἀπροσδοκήτου.* Legg. XI. 924. D: *ἀπροσδοκήτῳ τύχῃ χρησάμενος.*

ἀπροσδοκία, ἡ, exspectationis vacuitas. Def. 412. D: *θάρσος ἀπροσδοκία κακῶν.*

ἀπρόσωπος, qui vultum non habet, h. e. cuius vultus absconditur prae totius corporis splendore. Charm. 154. D: *οὗτος ... εἰ ἐθέλοι ἀποδῦναι, δόξει σοι ἀπρόσωπος εἶναι.*

ἀπταισία, ἡ, tutus incessus. Legg. II. 669. E: *ὁπόσον τάχους τε καὶ ἀπταισίας ... φίλον* (ubi certe *ἀπταιστίας* exspectabas; sed vide ne legi oporteat *ἀπαυστίας*: ut si quis tibia canat sine ulla intermissione, ita ut pausas non faciat vel observet).

ἀπταίστως, sine offensione, tuto. Theaet. 144. B: *λείως τε καὶ ἀπταίστως ... ἔρχεται ἐπὶ τὰς μαθήσεις.*

ἄπτερος, ὁ ἡ, implumis. Def. 415. A: *ἄνθρωπος ζῶον ἄπτερον.* Phaer. 256. D: *ἄπτεροι.*

ἀπτήν, ὁ ἡ, non pinnatus. Polit. 276. A: *πεζοῖς τε καὶ ἀπτῆσι.*

ἁπτός, ή, όν, sub tactum cadens, tractabilis (Cic.). Tim. 28. B: *ὁρατὸς ... ἁπτός τέ ἐστι.* 31. B: *οὐδὲ ἁπτὸν ἄνευ τινὸς στερεοῦ.* 52. B. 32. B: *οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἁπτόν.* Locr. 99. A. Soph. 247. B: *ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν εἶναι.* Tim. 31. B. Epin. 991. A. Pol. VII. 525. D: *ὁρατὰ καὶ ἁπτὰ σώματα ἔχοντας ἀριθμούς.*

ἅπτω, ligo, vincio. Crat. 417. E: *τὸ δὲ ἅπτειν καὶ δεῖν ταὐτόν ἐστι.* Ib. *βουλόμενον* (*τὸ βουλόμενον?*) *ἅπτειν.* Ib. *ἅπτειν ῥοῦν.* Med. *annector;* unde *tango, attingo, contrecto, attrecto* (etiam in re venerea). Theaet. 189. A: *ἑνός γέ του ἅπτεται καὶ ὄντος ἅπτεται.* Parm. 149. D. al. Theaet. 195. D: *ὃν οὔθ' ὁρῶμεν οὔθ' ἁπτόμεθα.* Lys. 208. E: *εἰ ἁπτοίμην.* Parm. 138. A: *πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ ἅπτοιτο πολλοῖς.* Pol. V. 761. B: *ἐάν τις ... ἅπτηται τῶν ἐν ἡλικίᾳ γυναικῶν.* Conv. 175. B: *ἐὰν ἁπτώμεθα ἀλλήλων.* Phaedr. 255. B: *μετὰ τοῦ ἅπτεσθαι.* E. Pol. III. 403. B: *ξυνεῖναι καὶ ἅπτεσθαι.* 417. A: *ἅπτεσθαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.* V. 461. E: *ἀλλήλων μὴ ἅπτεσθαι.* Legg. VIII. 837. B: *τῆς ὥρας ἅπτεσθαι.* al. Theaet. 189. A: *ὁ ἁπτόμενος δή του* cet. Conv. 175. C: *ἁπτόμενός σου.* Phaed. 65. C: *μηδ' ἁπτομένη.* Phaedr. 240. D: *ἁπτομένῳ.* Conv. 195. E: *ἁπτόμενον ... τῶν μαλακωτάτων.* Pol. V. 469. E: *τοῦ βαλόντος οὐχ ἅπτόμεναι.* Phaed. 118. A: *καὶ αὐτὸς ἥπτετο.* Legg. VIII. 840. A: *οὔτε τινὸς ... γυναικὸς ἥψατο οὐδ' αὖ παιδός.* Phaed. 79. A: *τούτων ... κἂν ἅψαιο κἂν ἴδοις* cet. Euthyd. 300. B: *ἐάν τις ἅψηται.* Phaed. 78. A: *ἐκ τοῦ ἰδεῖν ἢ ἅψασθαι.* Pol. VI. 493. B. Men. 80. D. **capio, apprehendo, potior.* Pol. III. 401. D: *ἐῤῥωμενέστατα ἅπτεται αὐτῆς.* Legg. VIII. 845. A: *τῆς ... γενναίας* (*ὀπώρας*) *ἁπτέσθω.* XI. 913. A: *μήτε ... τις τῶν ἐμῶν χρημάτων ἅπτοιτο.* VIII. 845. A: *ἐὰν ... δοῦλος ... ἅπτηταί του τοιούτων.* Id. C. Pol. II. 360. B: *μὴ ἅπτεσθαι* (*τῶν ἀλλοτρίων*). Legg. VIII. 845. B. Pol. II. 360. D: *μηδὲ ἅψαιτο τῶν ἀλλοτρίων.* Conv. 196. E: *οὗ ἂν Ἔρως ἅψηται.* Legg. VIII. 845. B. **percipio.* Phaed. 99. E: *ἑκάστῃ τῶν αἰσθήσεων ... ἅπτεσθαι αὐτῶν* (*τῶν πραγμάτων*). **perspicio.* Parm. 133. A: *ὅτι ... οὐδέπω ἅπτει αὐτῆς* cet. Legg. IX. 857. D: *ἐξ ἀρχῆς ... ἁπτόμενον τοῦ νοσήματος.* Polit. 273. E: *ἁπτομένοις τοῦ λόγου.* **attingo,* h. e. *commemoro, tracto.* Phil. 14. D: *μὴ δεῖν τῶν τοιούτων ἅπτεσθαι.* Pol. V. 450. D. 453. D. Legg. XII. 967. C. **attingo,* h. e. *assequor, nanciscor.* Phaed. 65. B: *πότε ... ἡ ψυχὴ τῆς ἀληθείας ἅπτεται;* Pol. IX. 572. A. X. 600. E: *τῆς ἀληθείας οὐχ ἅπτεσθαι.* 608. A: *ὡς ἀληθείας ... ἁπτομένη.* Conv. 211. B: *σχεδὸν ἄν τι ἅπτοιτο τοῦ τέλους.* Theaet. 209. A: *τούτων οὐδενὸς ἡπτόμην τῇ διανοίᾳ.* Phaedr. 260. E: *ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἧφθαι.* Legg.

III. 694. C: παιδείας ... ὀρθῆς οὐχ ἧφθαι. Theaet. 186. D: οὐσίας ... καὶ ἀληθείας ... ἅψασθαι. E. Pol. VI. 490. B. **suscipio* s. *subeo aliquid*, *incido in aliquid*. Pol. V. 454. B: ἄκοντες ἀντιλογίας ἅπτεσθαι. **instituo*, *aggredior* vel *accedo ad aliquid* (tractandum). Pol. V. 467. A: πρὶν ἅπτεσθαι τοῦ κεραμεύειν. Legg. VII. 798. E. Polit. 280. E: ὁ ... τῆς τῶν ἱματίων ἐργασίας ἁπτόμενος. Pol. VII. 539. A: τὸ πάθος τῶν οὕτω λόγων ἁπτομένων. 538. C: πρὸς τοὺς ἁπτομένους τῶν λόγων. Euthyd. 283. A: τίνα ποτὲ τρόπον ἅψοιντο τοῦ λόγου. Pol. V. 461. A: ἐάν τε πρεσβύτερος τούτων ἐάν τε νεώτερος τῶν ... γεννήσεων ἅψηται. VI. 501. A: ἅψασθαι. **committo* (ut flagitium). Phaed. 108. B: φόνων ἀδίκων ἡμμένην. Legg. VII. 823. E: κλωπείας ... ἅψασθαι. **aggredior*, *invado*, *manus infero alicui*. Pol. V. 465. B: γονέων μὴ ἅπτεσθαι. Menex. 244. A: οὐ ... κακίᾳ ἀλλήλων ἥψαντο. Legg. IX. 880. E: πατρὸς ... ἅψασθαι. * Conv. 221. B: εἴ τις ἅψεται τούτου τοῦ ἀνδρός. **aggredior*, *impugno*. Phaed. 86. D: οὐ φαύλως ἔοικεν ἁπτομένῳ τοῦ λόγου. **tango*, *laedo*. Ion. 535. A: ἅπτει ... πώς μου τοῖς λόγοις τῆς ψυχῆς. **tracto aliquid*, *studeo alicui rei*, *versor in studio aliquo*. Pol. VI. 511. B: οὗ αὐτὸς ὁ λόγος ἅπτεται τῇ τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμει. X. 611. E. Polit. 266. A: ἐπειδὴ γεωμετρίας ἅπτεσθον. Pol. VII. 535. C: ὅτι οὐ κατ' ἀξίαν αὐτῆς ἅπτονται. Pol. III. 411. C: μουσικῆς ... καὶ φιλοσοφίας μὴ ἅπτηται. VI. 497. A: δεῖ τοῦ ἐπιτηδεύματος τούτου πόλιν ἅπτεσθαι. VII. 535. C. V. 474. B: ἅπτεσθαι ... φιλοσοφίας. C. Phaed. 64. A: ὀρθῶς ἁπτόμενοι φιλοσοφίας. Pol. VI. 497. A. al. Pol. X. 602. B: τοὺς ... τῆς τραγικῆς ποιήσεως ἁπτομένους. Legg. XII. 967. B: ὅσοι τῆς ἀκριβείας αὐτῶν ἥπτοντο. Pol. VII. 527. C: ἡμμένος ... γεωμετρίας καὶ μή. Legg. VII. 819. A. 813. E: γυναῖκας ... ἀναιρέσεως ὅπλων ἡμμένας. Gorg. 484. C: ἄν τις αὐτοῦ (τ. φιλοσοφίας) μετρίως ἅψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ. Pol. III. 410. C: οἳ ἂν ... μουσικῆς ... μὴ ἅψωνται. Legg. VII. 809. E: λύρας ... ἅψασθαι. Pol. VI. 487. C: τοῦ πεπαιδεῦσθαι ἕνεκα ἁψάμενοι (τ. φιλοσοφίας). Phaedr. 279. A: τῶν πώποτε ἁψαμένων λόγων. **attingere aliquid* dicitur res quae cum eo coniuncta est, ad id pertinet, c. negat. *non pertinere*, *seiunctum* vel *alienum esse*. Soph. 261. C: πότερον αὐτῶν ἅπτεται τὸ μὴ ὄν. Conv. 196. B: βία γε Ἔρωτος οὐχ ἅπτεται. Etiam in univ. est *coniunctus sum*. Parm. 165. D: καὶ ἁπτομένους καὶ χωρὶς ἑαυτῶν. 166. B: οὐδὲ ἁπτόμενα οὐδὲ χωρίς. — Verb. ἁπτέον. Pol. II. 377. A: ὅτι μουσικῆς πρότερον ἁπτέον ἢ γυμναστικῆς. III. 389. B. C. al.

ἀπτώς, ὁ ἡ, *non cadens*, h. e. *stabilis*, *firmus*. Pol. VII. 534. C: ὃς ἂν ... ἀπτῶτι τῷ λόγῳ διαπορεύηται.

ἄπυρος, ὁ ἡ, *igni non admotus*. Legg. III. 679. A: σκευῶν ... ἀπύρων εὐπόρουν. Polit. 287. E: ἀπύροις.

ἄπυστος, ὁ ἡ, *ignotus*. Ax. 365. C: *ἄπυστος ... κείσομαι* (codd. *ἄγευστος*, quod e vocis forma *ἄπευστος* videtur profectum esse).

ἀπωθῶ, *repello*, *retrudo*; etiam *abripio*. Pol. IV. 437. C: *οὐκ εἰς τὸ ἀπωθεῖν καὶ ἀπελαύνειν ἀπ' αὐτῆς ... θήσομεν*; 439. B: *ἄλλη ... ἡ ἀπωθοῦσα χείρ, ἑτέρα ... ἡ προσαγομένη*. Tim. 62. B: *εἰς τοὐναντίον ἀπωθοῦν*. 46. C: *ὅταν ἡ τῶν κατόπτρων λειότης ... τὸ δεξιὸν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἀπώσῃ τῆς ὄψεως*. Ib. *τὸ ... ἄνω πρὸς τὸ κάτω ... ἀπῶσαν*. Pass. Tim. 67. B: *ἀπωθούμενον ὑπὸ τοῦ ... πεύματος*. Polit. 309. A: *εἰς ἀθεότητα ... ὑπὸ κάκης βίᾳ φύσεως ἀπωθούμενα*. Soph. 261. B: *εἰς τοὔπισθεν ἀπωσθείς*. Med. *reiicio*, *amoveo*. Crat. 410. A: *τὸ ... πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ ... ἀπωθοῦμαι*. Pol. IV. 439. B: *ἀπωθοῦνταί τε καὶ προσέλκονται*. IV. 437. B: *τὸ προσάγεσθαι τῷ ἀπωθεῖσθαι ... τῶν ἐναντίων ἀλλήλοις θείης* cet. Phaed. 90. D: *ἐπὶ τοὺς λόγους ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν αἰτίαν ἀπώσαιτο*. Pol. IX. 571. C: *ἀπωσάμενον τὸν ὕπνον*. Tim. 77. B: *ἀπωσαμένῳ*. Ib. 26. D. legebatur *ἀπωσόμεθα*. V. *ἀπάδω*. **reiicio*, *repudio*. Phaedr. 255. A: *ἐὰν ... ἀπωθῇ τὸν ἐρῶντα*. Med. Pol. II. 366. A: *τὰ δ' ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα*.

ἀπώμοτος, ὁ ἡ, propr. *id quod abiuraveris*, h. e. fieri posse negaveris. Legg. VII. 814. A: *ὧν* (*ὃν*?) *οὐδὲν ἀπώμοτον*.

ἀπωτέρω, *remotius*, *longius*. Phaedr. 254. C: *ἀπελθόντε ... ἀπωτέρω*. Pol. V. 449. B: *σμικρὸν ... ἀποτέρω τοῦ Ἀδειμάντου καθῆστο*.

ἄρα ponitur ubi e praegressis aliquid colligitur vel concluditur (vern. *also*). Prot. 309. D: *καὶ ἄρτι ἄρα ἐκείνῳ συγγεγονὼς ἥκεις*; 319. A: *ἦ καλὸν ... τέχνημα ἄρα κέκτησαι* cet. Pol. I. 331. D: *οὐκ ἄρα οὗτος ὅρος ἐστὶ δικαιοσύνης* cet. Lys. 213. A: *οὐκ ἄρα ὁ φιλῶν φίλος ... ἀλλ' ὁ φιλούμενος*. sexc. al. Explicandi vim habet (vern. *nehmlich*). Phaedr. 273. D: *ὡς ἄρα τοῦτο τὸ εἰκὸς ... τυγχάνει ἐγγιγνόμενον*. Soph. 230. D: *ὡς ἄρα μεγίστη ... τῶν καθάρσεών ἐστι* cet. Polit. 284. D: *ὡς ἄρα ἡγητέον* cet. Pol. II. 364. B: *ὡς ἄρα καὶ οἱ θεοὶ πολλοῖς ... βίον κακὸν ἔνειμαν*. E. I. 414. D. al. Etiam in orationis fine ita ponitur. Prot. 331. B: *ἡ δ' ὁσιότης οἷον μὴ δίκαιον, ἀλλ' ἄδικον ἄρα*. 355. B: *ἐὰν μὴ ... χρώμεθα ἄρα, ἡ δεῖ* cet. Phil. 41. C. al. Particulae *γάρ* subiicitur (sicut Graeci voces solent idem fere significantes connectere). Prot. 315. C: *ἐπεδήμει γὰρ ἄρα Πρόδικος* cet. Gorg. 469. D: *ἐὰν γὰρ ἄρα ἡμῖν δόξῃ* cet. Conv. 199. A: *ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ οὐκ ᾔδη ἄρα τὸν τρόπον τοῦ ἐπαίνου* cet. 205. B: *ἀφελόντες γὰρ ἄρα τοῦ ἔρωτός τι εἶδος* cet. Pol. II. 358. C: *πολὺ γὰρ ἀμείνων ἄρα ὁ τοῦ ἀδίκου ἢ τοῦ δικαίου βίος*. IV. 438. A: *πάντες γὰρ ἄρα τῶν ἀγα-*

θῶν ἐπιθυμοῦσιν. Legg. III. 698. D: *συνάψαντες γὰρ ἄρα τὰς χεῖρας* cet. Men. 81. D. al. — Etiam ita ponitur ut orationi lenem affirmationis vim adiiciat (ita ut exprimi possit part. germ. *eben*, *doch*, *wirklich* al., saepenumero autem nobis redundet). Phaed. 68. B: *ὅτι οὐκ ἄρ᾽ ἦν φιλόσοφος* (vern. *dass er eben kein Philosoph ist*), *ἀλλά τις φιλοσώματος.* Theaet. 171. C: *εἰκός γε ἄρα ἐκεῖνον πρεσβύτερον ὄντα σοφώτερον ἡμῶν εἶναι.* 194. A: *ὃ δὴ καὶ ψεῦδος ἄρα ὠνόμασται.* Conv. 177. E: *ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄρα ξυνέφασαν.* Pol. II. 375. D: *ὅτι εἰσὶν ἄρα τοιαῦται φύσεις οἵας* cet. X. 595. A: *ὡς παντὸς ἄρα μᾶλλον ὀρθῶς ᾠκίζομεν τὴν πόλιν.* Legg. VI. 770. E. al. In interrogatione ponitur (vern. *doch, denn*). Phaedr. 228. D: *δείξας γε πρῶτον ... τί ἄρα ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ.* Phil. 52. D: *τί ποτ᾽ ἄρ᾽ ... ἐρωτᾷς βουλόμενος;* Hipp. 298. B: *τί δ᾽ ἄρα;* 297. E: *πῶς τί* (al. *τι*) *ἄρ᾽ ἂν ἀγωνιζοίμεθα.* In conclusione ponitur. Legg. I. 649. C: *ἐπειδὴ δὲ τήν τε ἀνδρείαν ... δεῖ καταμελετᾶσθαι, σκεπτέον ἄρα* cet. Partt. *ἐάν* et *εἰ* subiectum reddi potest *forte* (vern. *etwa* vel *vielleicht*). Theaet. 151. C: *καὶ ἐὰν ἄρα ... ἡγήσωμαι εἴδωλον* cet. Polit. 259. D: *πρόσεχε δὴ τὸν νοῦν, ἂν ἄρα ἐν αὐτῇ τινὰ διαφυὴν κατανοήσωμεν.* 290. E: *ἀλλ᾽ ἐὰν ἄρα καὶ τύχῃ* cet. 298. D: *ἐὰν ναυμαχεῖν ἄρα δέῃ που* cet. Crat. 400. A: *ἐὰν ἄρα καὶ σοὶ ἀρέσκῃ.* Legg. I. 646. D. al. Phaedr. 268. A: *εἰ ἄρα καὶ σοὶ φαίνεται* cet. Crat. 396. C: *τί ποιήσει, εἰ ἄρα ἀπερεῖ* cet. Pol. IV. 433. A: *ἄκουε εἴ τι ἄρα λέγω.* al. Hinc *εἰ* vel *ἐὰν ἄρα πολλάκις* (vern. *wenn etwa vielleicht*). Phaedr. 238. C. Phaed. 60. E. 61. A. Polit. 283. B. Lach. 194. A. Eadem vi part. *μή* subiicitur. Hipp. mai. 293. E: *σκοπώμεθα μή πῃ ἄρ᾽ ἐξαπατώμεθα.* Legg. I. 626. B. Part. *δέ* subiectum adversandi vim auget (vern. *aber*). Conv. 189. D: *τὸ δὲ ἄρα ... οὐ τοῦτο ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὁτιοῦν* cet. Pol. II. 357. A: *τὸ δ᾽ ἦν ἄρα ... προοίμιον.* IV. 443. C: Tim. 51. C: *τὸ δὲ οὐδὲν ἄρ᾽ ἦν πλὴν λόγος.* Legg. VII. 803. D. Lach. 179. B. Hinc in conclusione quae dicitur a minore ad maius et in univ. ad sententiam aliquam refutandam partt. *δέ* et *ἄρα* iunguntur (vern. *dagegen*). Apol. 34. C: *εἰ ὁ μὲν καὶ ἐλάττω ... ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος ἐδεήθη ... ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄρα τούτων ποιήσω* cet. Crit. 46. D: *πρὶν μὲν ἐμὲ δεῖν ἀποθνήσκειν καλῶς ἐλέγετο, νῦν δὲ κατάδηλος ἄρα ἐγένετο ὅτι ἄλλως ἕνεκα λόγου ἐλέγετο* cet. Phil. 30. B: *ἐν μὲν τοῖς παρ᾽ ἡμῖν ψυχὴν παρέχον ... πᾶσαν ... ἐπικαλεῖσθαι ... τῶν δ᾽ αὐτῶν τούτων ὄντων ἐν ὅλῳ ... οὐρανῷ ... ἐν τούτοις δ᾽ οὐκ ἄρα μεμηχανῆσθαι τὴν τῶν καλλίστων ... φύσιν.* Phaed. 68. A: *πολλοὶ δὴ ἑκόντες ἠθέλησαν εἰς Ἅιδου ἐλθεῖν ... φρονήσεως δέ ἄρα τις ... ἐρῶν ... ἀγανακτήσει τε ἀποθνήσκων καὶ οὐκ ἄσμενος εἶσιν αὐτόσε.* Etiam *μὲν ἄρα* praegress. Prot. 325. B: *τὰ μὲν ἄλλα ἄρα τοὺς*

υἱεῖς διδάσκονται ἐφ' οἷς οὐκ ἔστι θάνατος ἡ ζημία ... ἐφ' ᾧ δὲ ἥ τε ζημία θάνατος ... ταῦτα δ' ἄρα οὐ διδάσκονται etc. Pol. X. 600. C: Πρωταγόρας μὲν ἄρα ... καὶ Πρόδικος ... οὕτω σφόδρα φιλοῦνται ... Ὅμηρον δ' ἄρα ... ῥαψῳδεῖν ἂν περιιόντας εἴων καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἀντείχοντο ἢ τοῦ χρυσοῦ cet. Legg. XI. 931. C. Men. 94. B. al.

ἆρα interrogat. Phaed. 103. D: ἆρ' ὅπερ χιόνα καὶ πῦρ (int. τοῦτο καλεῖς θερμόν); Gorg. 477. A: ἆρα ἥνπερ ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν ὠφέλειαν; Conv. 212. E: ἆρα καταγελάσεσθε cet. Phil. 33. D: ἆρ' ὀρθότατα ἐροῦμεν; al. innum. Cum part. οὐ est *nonne*. Prot. 354. A: ἆρα οὐ τὰ τοιάδε λέγετε, οἷον cet. Phil. 11. D: ἆρ' οὐχ οὕτως; Pol. I. 339. E: ἆρα τότε ... οὐκ ἀναγκαῖον cet. 392. D. al. Part. οὖν adiunctâ interrogationem cum oratione praegressa connectit. Prot. 313. C: ἆρ' οὖν ... ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις cet. 188. C: ἆρ' οὖν οὐ ταύτῃ σκεπτέον ... ἀλλὰ cet. Gorg. 449. D: ἆρ' οὖν ἀγαθαὶ μὲν αἱ ὠφέλιμαι, κακαὶ δὲ αἱ βλαβεραί; Ib. ἆρ' οὖν τὰς τοιάςδε λέγεις, οἷον cet. al. Negatione accedente est *nonne*. Phaedr. 259. E: ἆρ' οὖν οὐχ ὑπάρχειν δεῖ cet. 263. A: ἆρ' οὖν οὐ παντὶ δῆλον cet. Gorg. 478. A: ἆρ' οὖν οὐ δικαιοσύνῃ τινὶ χρώμενοι κολάζουσιν οἱ ὀρθῶς κολάζοντες; 479. D. Phaed. 68. C. al. Sq. ἢ (*an*) est *utrum*. Phaed. 91. D: ἆρα ἄλλα, ἢ ταῦτ' ἐστὶν ἃ δεῖ ἡμᾶς ἐπισκοπεῖσθαι; Conv. 199. D: ἆρα ὁ πατήρ ἐστι πατήρ τινός, ἢ οὔ; Pol. X. 598. A: ἆρα οἷα ἔστιν, ἢ οἷα φαίνεται. Tim. 19. A. al. — Affirmate interrogat, ita ut responsio aiens vel sequatur vel in totius orationis continuatione lateat (sicut Lat. *ne* pro *nonne* ponunt). Phaedr. 241. E: ἆρ' οἶσθ' ὅτι ... ἐνθουσιάσω; Polit. 296. D: ἆρ' ... πάντα αὐτῷ μᾶλλον λεκτέον cet. 309. D: ἆρ' ἴσμεν ὅτι προσήκει cet. Crat. 430. C: ἆρ' ἄν τις ... ἀποδοίη cet. Pol. VIII. 566. A: ἆρα τῷ τοιούτῳ ἀνάγκη cet. Hinc etiam ἆρ' οὖν in affirmatione ponitur: *nonne igitur* vel simpl. *nonne*. Gorg. 477. A: ἆρ' οὖν τοῦ μεγίστου ἀπαλλάττεται κακοῦ; 479. C: ἆρ' οὖν συμβαίνει μέγιστον κακὸν ... τὸ ἀδικεῖν; D: ἆρ' οὖν (v. ἆρ' οὖν οὐ) περὶ τούτου ... ἠμφεσβητήσαμεν cet. Phaed. 64. E: ἆρ' οὖν ... δῆλός ἐστιν ὁ φιλόσοφος ἀπολύων cet. 65. E: ἆρ' οὖν ἐκεῖνος ἂν τοῦτο ποιήσειε καθαρώτατα cet. sq. ἆρ' οὐχ οὗτός ἐστιν cet. Theaet. 200. C. 208. A. Polit. 300. D. Parm. 138. D. Phil. 27. A. 38. C. D. 45. A. al. Etiam dubitanter interrogat (Lat. *num* et *an*, vern. *etwa, vielleicht*). Prot. 330. A: ἆρ' οὐκ ὀρθῶς ὑμῶν κατήκουσα; 351. C: ἆρα κατὰ τοῦτο οὐκ ἀγαθά cet. Soph. 221. D: ἆρ' ... ἠγνοήκαμεν cet. Phil. 23. B: ἆρ' ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον cet. Pol. I. 332. E: ἆρα καὶ τοῖς μὴ πολεμοῦσιν ὁ δίκαιος ἄχρηστος; Euthyd. 301. A: ἆρα τοῦτο ἀπορεῖς; al. Sq. μή indicat interrogantem vereri quodammodo ne alter affirmet vel aliquid dicat aut faciat quod dicere vel

facere non debeat (Latin. *num*, vern. *doch nicht* vel *etwa*, v. c. *ist etwa der Tod etwas anderes als —?* quo quidem negamus mortem aliud quid esse). Phaed. 64. C: ἆρα μὴ ἄλλο τι ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγήν; Ib. ἆρα μὴ ἄλλο τι ὁ θάνατος ἢ τοῦτο; 103. C: ἆρα μή που ... καὶ σέ τι τούτων ἐτάραξεν ὧν ὅδε εἶπεν; Parm. 163. C: ἆρα μή τι ἄλλο σημαίνει ἢ cet. Pol. III. 405. A: ἆρα μή τι μεῖζον ἕξεις λαβεῖν τεκμήριον cet. Crit. 44. E: ἆρά γε μὴ ἐμοῦ προμηθεῖ cet. al. Part. γέ accedens interrogativum ἆρα acuit (ut reddi possit germ. *denn*). Phaedr. 274. C: ἆρά γ' ἂν ἔθ' ἡμῖν μέλοι τι τῶν ἀνθρωπίνων δοξασμάτων; Soph. 243. E; ἀλλ' ἆρά γε τὰ ἄμφω βούλεσθε καλεῖν ὄν; Parm. 143. A: ἆρά γε ἓν μόνον φανήσεται, ἢ καὶ cet. Conv. 192. D: ἆρά γε τοῦδε ἐπιθυμεῖτε cet. Pol. I. 328. A: ἆρά γε ... οὐδ' ἴστε ὅτι λαμπὰς ἔσται cet. al. Cum τίς est Lat. *numquis* vel *ecquis*. Ep. VII. 347. A: ἆρά τις ἐθελήσει με ἄγειν cet. Pol. II. 376. C: καὶ ἆρά τι προὔργου ἡμῖν ἐστὶν αὐτὸ σκοποῦσι cet. Etiam in interrogatione aliunde suspensa (indirecta) ponitur (vern. *ob*). Phaed. 70. D: περὶ πάντων ἴδωμεν ἆρ' οὑτωσὶ γίγνεται πάντα cet. E: τοῦτο ... σκεψώμεθα ἆρα ἀναγκαῖον cet. Gorg. 459. C: τόδε ... σκεψώμεθα ἆρα τυγχάνει ... οὕτως ἔχων ὁ ῥητορικὸς cet. 475. B. 476. A. 512. E. Phil. 75. B. al. Denique (ut οὐκοῦν al.) interrogandi vim deponit et modeste affirmat (vern. *nun*, *wohl*). Prot. 319. A: ἆρ' ... ἕπομαί σου τῷ λόγῳ· δοκεῖς γάρ (vern. *nehmlich*) μοι λέγειν cet. Soph. 218. A: ἆρα τοίνυν ... οὕτω ... κεχαρισμένος ἔσει. Theag. 124. A: ἆρά γε μανθάνω ἣν λέγεις τέχνην· δοκεῖς γάρ μοι λέγειν cet. Riv. 135. D: ἆρ' ἐννοῶ ... οἷον λέγεις τὸν φιλόσοφον ἄνδρα· δοκεῖς γάρ μοι λέγειν cet. Part. οὖν accedente modo fortius est (*also*) modo lenius (*wohl*). Phaedr. 260. D: ἆρ' οὖν ... ἀγροικότερον ... λελοιδορήκαμεν τὴν τῶν λόγων τέχνην· ἡ δ' ἴσως ἂν εἴποι cet. Gorg. 450. C: ἆρ' οὖν μανθάνω οἵαν αὐτὴν βούλει καλεῖν· τάχα δὲ εἴσομαι σαφέστερον. 463. D: ἆρ' οὖν ἂν μάθοις ἀποκριναμένου· ἔστι γὰρ cet. Polit. 282. D: ἆρ' οὖν μανθάνω· δοκεῖς γάρ μοι cet. Phil. 54. D. 64. C. 65. E. Parm. 141. A. Pol. IV. 435. D. al. — Part. ἆρα aliis vocibus subiicitur, velut καί (Polit. 292. E. Crat. 393. A. Pol. II. 376. C. V. 480. al.), ἀλλά (v. ἀλλά), μῶν (Legg. X. 895. D.). Protag. 358. C: ἀμαθίαν ἆρα τὸ τοιόνδε λέγετε cet. Pol. VIII. 551. D: τόδε ἆρά τι τούτου ἔλαττον; Etiam in media ponitur oratione. Phaed. 67. C: κάθαρσις δὲ εἶναι ἆρα οὐ τοῦτο ξυμβαίνει cet. Gorg. 467. E: τὰ δὲ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακὰ ἆρα τοιάδε λέγειν cet. 476. A: τὸ διδόναι δίκην ... ἆρα τὸ αὐτὸ καλεῖς; Parm. 147. A: τὰ μὴ ἓν τοῦ ἑνὸς ἆρα μόριά ἐστιν; Phil. 27. B. 29. D. al.

ἀρά, ἡ, *exsecratio*. Legg. IX. 871. B: ἡ τοῦ νόμου ἀρά. V. 742. B: ἀρᾷ καὶ ὀνείδει ... ἔνοχος ἔστω. IX. 881.

D. Critia 119. E: ὅρκος μεγάλας ἀρὰς ἐπευχόμενος τοῖς ἀπειθοῦσιν.

ἀραῖος, α, ον, *dira imprecans, perniciem afferens.* Legg. XI. 931. C: ἀραῖος (sic codd.; v. βλαβερὸς) ... γονεὺς ἐκγόνοις cet.

ἀραρότως, *tenaciter, firme.* Phaedr. 240. D: ὥστε μεθ' ἡδονῆς ἀραρότως αὐτῷ ὑπηρετεῖν.

ἀργία, ἡ, *cessatio, otium.* Legg. VI. 761. A: τῶν οἰκείων ἔργων ... ἀργίας (i. q. ἀργοὺς) ... ἐκλεγομένους. **segnitia, desidia.* Pol. III. 398. E: μαλακία καὶ ἀργία. Legg. X. 901. E: δειλίας ... ἔκγονος ἔν γε ἡμῖν ἀργία. Theaet. 153. B: ὑπὸ ἡσυχίας ... καὶ ἀργίας. Conv. 191. B. al. Tim. 89. E: ἐν ἀργίᾳ διάγον. Legg. IX. 873. C. Phaedr. 259. A: δι' ἀργίαν τῆς διανοίας. Soph. 232. B. Conv. 182. D. al.

ἀργός, ὁ ἡ, *otiosus, deses.* Pol. IV. 421. D: ἀργὸς δὲ καὶ ἀμελὴς γενήσεται. Legg. X. 901. A. VII. 807. D: προςήκει ... ἀργῷ cet. X. 903. A: ἀργὸν ἢ δειλόν τινα. XII. 966. D: τὸν περὶ ταῦτα ἀργόν. Pol. V. 458. A: ἀργὸν καὶ ἄλλως ψυχὴν ἔτι ἀργοτέραν ποιοῦντες. Legg. VII. 823. E. 795. C: μηδὲν ἀργὸν τούτων ... ἐᾶν εἶναι. Pol. V. 458. A: οἱ ἀργοὶ τὴν διάνοιαν. Men. 86. B. Pol. VIII. 564. B: τὸ τῶν ἀργῶν τε καὶ δαπανηρῶν ἀνδρῶν γένος. IX. 572. E: τῶν ἀργῶν ... ἐπιθυμιῶν. Gorg. 516. E: ἀργοὺς καὶ δειλούς. Pol. VIII. 556. C. Men. 81. D. *c. genit. *ab opere aliquo vacans, vacuus.* Legg. VIII. 835. D: πόνων ... σφοδρῶν ... ἀργοί. VII. 806. A: γυναῖκας ... ἀργοὺς ... ταλασίας. **immunis, expers.* Legg. IX. 855. B: τῶν κλήρων ἀργός. **nondum tentatus* vel *excultus.* Euthyd. 272. A: ἣ γὰρ ἦν λοιπὴ αὐτοῖν μάχη ἀργός. **incultus.* Legg. IX. 873. D: τῶν (μερῶν) ὅσα ἀργὰ καὶ ἀνώνυμα. VII. 824: ἐν ἀργοῖς ... καὶ ἐν ὄρεσι (oppos. ἐν ἐργασίμοις).

ἀργυραμοιβός, ὁ, *argentarius.* Polit. 289. E: οὓς ἀργυραμοιβούς τε καὶ ἐμπόρους ... ἐπωνομάκαμεν.

ἀργύριον, τό, *argentum.* Alc. I. 122. E: χρυσίον δὲ καὶ ἀργύριον cet. De lucri cup. 231. D: οὔτι τῇ ἀξίᾳ γε ἀργύριον χρυσίου (πλέον ἐστίν). Pol. IV. 442. E: παρακαταθήκην χρυσίου ἢ ἀργυρίου. Pol. IV. 422. D: ἡμεῖς ... οὐδὲν χρυσίῳ οὐδ' ἀργυρίῳ χρώμεθα. 416. E: χρυσίον δὲ καὶ ἀργύριον ... ὅτι θεῖον παρὰ θεῶν ἀεὶ ἐν τῇ ψυχῇ ἔχουσι. Men. 78. C. D. E. al. Legg. V. 742. D: κεκτημένην ... χρυσία καὶ ἀργύρια. **pecunia.* Prot. 333. C: ὅταν ... ἄχρηστον ᾖ ἀργύριον. Crit. 45. C. Hipp. mai. 282. D. Prot. 357. E: κηδόμενοι τοῦ ἀργυρίου. Pol. I. 333. B: εἰς ἀργυρίου (κοινωνίαν). 337. D. II. 371. D. al. Pol. I. 333. B: πρὸς τὸ χρῆσθαι ἀργυρίῳ. C. Prot. 310. D: ἂν αὐτῷ διδῷς ἀργύριον. 311. B. C. al.

ἀργυρογνώμων, ὁ, *argenti probator* s. *spectator.* De virt. 378. E: ἀργυρογνώμονας.

ἄργυρος, ὁ, *argentum*. Polit. 303. E: χαλκὸς καὶ ἄργυρος. Phaedr. 263. A: σιδήρου ἢ ἀργύρου. Pol. III. 415. B. 417. B. al. Phaed. 110. E: κεκοσμῆσθαι ... χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ. Pol. VIII. 547. A: ὁμοῦ ... μιγέντος σιδήρου ἀργύρῳ. Critia 116. D. Polit. 288. D: χρυσόν τε καὶ ἄργυρον cet. Phil. 43. E. Pol. III. 415. E. 419. al.

ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, *argenteus*. Pol. III. 415. B: ἐκ χρυσοῦ γεννηθείη ἂν ἀργυροῦν (ἔκγονον). VIII. 547. B: τὸ ... χρυσοῦν τε καὶ ἀργυροῦν (γένος). Legg. IV. 705. B: νομίσματος ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ. Legg. VII. 801. B: οὔτε ἀργυροῦν ... πλοῦτον οὔτε χρυσοῦν. Pol. VIII. 547. B: τὰ ... γένη, χρυσοῦν τε καὶ ἀργυροῦν cet. Hipp. mai. 301. A: εἰ χρυσοῖ ἢ ἀργυροῖ ... τύχοιμεν ὄντες.

ἀργῶ, *vaco*; etiam *cesso*. Pol. IV. 426. A: πρὶν ἂν ... ἀργῶν παύσηται. VIII. 561. D: ἀργῶν καὶ πάντων ἀμελῶν. II. 371. C: ἀργήσει τῆς αὑτοῦ δημιουργίας.

ἄρδην, *funditus*, *prorsus*. Pol. IV. 421. A: ὅτι πᾶσαν ἄρδην πόλιν ἀπολλύασι. Legg. III. 677. C: ἄρδην ... διαφθείρεσθαι. IV. 708. B: ἄρδην ... κρατηθεῖσα. 716. B: πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε.

ἄρδω, *irrigo*; hinc etiam *nutrio*, *foveo*. Phaedr. 255. C: τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει. Tim. 82. D. Pol. X. 606. D: τρέφει ... ταῦτα ἄρδουσα. Pol. VIII. 550. B: τὸ λογιστικὸν ... ἄρδοντός τε καὶ αὔξοντος. Tim. 76. A: ἦρδε. Pass. Phaedr. 251. B: ᾗ ἡ τοῦ πτεροῦ φύσις ἄρδεται. Tim. 77. C: ἵν' ὥσπερ ἐκ νάματος ἐπιόντος ἄρδοιτο. Phaedr. 251. C: ὅταν ... ἄρδηται. Locr. 101. D: ἀρδομένας (τᾶς τροφᾶς) ὑπὸ τοῦ πνεύματος. Tim. 78. E: ἡμῶν τῷ σώματι ... ἀρδομένῳ. Crat. 414. A: ὥσπερ τὰ ἀρδόμενα. **recreo*, *oblecto*. Phaedr. 276. D: συμποσίοις ... ἄρδοντες αὑτούς.

ἀρεσκόντως, *satis*. Pol. VI. 504. B: εἰ ... ὑμῖν ἀρεσκόντως.

ἀρέσκω, *placeo*, *satis facio*, *probor* (c. dat. et accus.). Theaet. 157. D: εἴ σοι ἀρέσκει τὸ μή τι εἶναι cet. 189. D. al. Crat. 433. E: πότερός σε ὁ τρόπος ἀρέσκει; 435. C. al. Legg. III. 702. C: εἴ τινες (νόμοι) ἡμᾶς ἀρέσκουσι. Pol. VIII. 557. B: ἥτις ἕκαστον ἀρέσκοι. Crit. 53. A: τίνι γὰρ ἂν πόλις ἀρέσκοι ἄνευ νόμων; 51. D: εἰ μὴ ἀρέσκοιμεν ἡμεῖς. Crat. 400. A: ἐὰν ἄρα καὶ σοὶ ἀρέσκῃ (v. ἀρέσῃ). Crit. 51. D: ᾧ ἂν μὴ ἀρέσκωμεν ἡμεῖς. Phaed. 101. E: αὐτοὶ αὑτοῖς ἀρέσκειν. Pol. I. 350. E. VI. 494. A. al. Legg. VII. 800. E: ἓν τοὐθ' ἡμῖν ἀρέσκον. Crit. 52. C: ὡς ἀρεσκούσης σοι τῆς πόλεως. Legg. XII. 951. E: τὸν ἀρέσκοντα αὐτῷ προςλαμβάνων. Crit. 52. B: εἰ μή σοι ... ἤρεσκε. 53. A. 52. B: ὅτι σοι καὶ ἡμεῖς ἠρέσκομεν. Id. E. Prot. 335. A: ὅτι οὐκ ἤρεσεν αὐτὸς αὑτῷ. 338. B. 361. D. Theaet. 172. D: ἐὰν αὐτοὺς ὁ ἐπελθὼν (λόγος) τοῦ προκειμένου μᾶλλον ... ἀρέσῃ. Legg. VII. 800. D. Med. c. dat. rei qua oblecta-

mur, quae nobis grata est. Theag. 127. B: *εἰ οὗτος ... ἀρέσκοιτο τῇ σῇ συνουσίᾳ.*

ἀρεστός, ή, όν, placens, gratus. Def. 415. A: *θεράπευμα ἀρεστὸν θεῷ.*

ἀρετή, ἡ, (iocose ducitur a v. *ἀειρείτη* vel *αἱρετή* Crat. 415. D.) *virtus*, h. e. *habitus rei probus, naturae consentaneus aptusque ad id agendum quod agere eam oportet, bonitas, facultas.* Pol. I. 353. B: *οὐκοῦν καὶ ἀρετὴ δοκεῖ σοι εἶναι ἑκάστῳ, ᾧπερ καὶ ἔργον τι προςτέτακται;* Ib. *ἀρετὴ ὀφθαλμῶν ... ὤτων.* C: *ἥτις αὐτῶν* (*τ. ὀμμάτων*) *ἡ ἀρετή.* E. X. 601. D: *ἀρετὴ ... ἑκάστου σκευοῦς καὶ ζώου καὶ πράξεως* cet. Gorg. 479. B: *ἡ ὑγίεια καὶ ἀρετὴ σώματος.* 504. C: *ἡ ὑγίεια ... καὶ ἡ ἄλλη ἀρετὴ τοῦ σώματος.* 506. D: *ἀγαθοί γέ ἐσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ τἄλλα πάντα ὅσα ἀγαθά ἐστιν, ἀρετῆς τινὸς παραγενομένης.* Critia 117. B: *ὑπὸ ἀρετῆς τῆς γῆς.* Legg. II. 673. A. V. 745. D: *φαυλότητός τε καὶ ἀρετῆς χώρας.* Critia 110. E: *ἀρετῇ ... πᾶσαν γῆν ὑπὸ τῆς ἐνθάδε ὑπερβάλλεσθαι.* Id. 113. C. 117. A: *ἡδονῇ δὲ καὶ ἀρετῇ* (de aquis). Alc. I. 122. D: *πλήθει οὐδὲ ἀρετῇ* (terrae). Pol. III. 403. D: *τῇ αὑτοῦ* (*τ. σώματος*) *ἀρετῇ.* Gorg. 499. D: *ἰσχὺν ἢ ἄλλην τινὰ ἀρετὴν τοῦ σώματος* (*ποιοῦσιν*). 518. A: *εἰς ἀρετὴν σώματος.* Pol. I. 335. B: *εἰς τὴν τῶν κυνῶν ἀρετήν, ἢ εἰς τὴν τῶν ἵππων.* Ib. *εἰς τὴν τῶν κυνῶν, ἀλλ' οὐκ εἰς τὴν τῶν ἵππων ἀρετήν.* 353. B: *μὴ ἔχοντα τὴν αὑτῶν οἰκείαν ἀρετήν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἀρετῆς κακίαν* (*ὄμματα*). Legg. VI. 765. E: *παντὸς ... φυτοῦ ἡ πρώτη βλάστη καλῶς ὁρμηθεῖσα πρὸς ἀρετὴν τῆς αὑτοῦ φύσεως* cet. Pol. VII. 518. D: *τῶν τοῦ σώματος* (*ἀρετῶν*). al. * in homine est *animi habitus rationi consentaneus, probitas, honestas.* Phaed. 69. B: (*μὴ*) ... *ξυλλήβδην ἀληθὴς ἀρετὴ ᾖ μετὰ φρονήσεως.* 93. E: *ἡ ... ἀρετὴ ἁρμονία εἴη.* Theaet. 176. C: *ἡ ... τούτου* (*τοῦ δικαιοτάτου*) *γνῶσις σοφία καὶ ἀρετὴ ἀληθινή.* Phil. 64. E: *μετριότης ... καὶ ξυμμετρία κάλλος δήπου καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίγνεσθαι.* Pol. IV. 444. D: *ἀρετὴ ... μὲν ... ὑγίειά τε τις ἂν εἴη καὶ κάλλος καὶ εὐεξία ψυχῆς, κακία δὲ νόσος τε καὶ αἶσχος καὶ ἀσθένεια.* VIII. 554. E: *ὁμονοητικῆς ... καὶ ἡρμοσμένης τῆς ψυχῆς ἀληθὴς ἀρετή.* X. 617. E: *ἀρετὴ ... ἀδέσποτον.* Men. 70. A: *ἆρα διδακτὸν ἡ ἀρετή;* 99. E: *ἀρετὴ ἂν εἴη οὔτε φύσει οὔτε διδακτόν, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ παραγιγνομένη ἄνευ νοῦ.* Legg. XII. 963. C: *τέτταρα ... ἀρετῆς εἴδη,* sq. (Cf. Pol. IV. 427. E. sq. 443. E. Phaed. 69. C. al.). Pol. IV. 445. C: *ἓν μὲν εἶναι εἶδος τῆς ἀρετῆς, ἄπειρα δὲ τῆς κακίας* (Cf. Prot. 325. A.). VII. 536. A: *πρὸς σωφροσύνην ... καὶ ἀνδρείαν καὶ μεγαλοπρέπειαν καὶ πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς μέρη.* VI. 500. D: *δημιουργὸν ... σωφροσύνης τε καὶ δικαιοσύνης καὶ ξυμπάσης τῆς δημοτικῆς ἀρετῆς.* VI. 498. E: *ἄνδρα ... ἀρετῇ παρισώμενον καὶ ὡμοιωμένον μέχρι τοῦ δυνα-*

τοῦ τελέως ἔργῳ τε καὶ λόγῳ. X. 612. B: *τοὺς μισθοὺς τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ ἀποδοῦναι.* IX. 576. C: *ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ.* Pol. I. 348. C: *τὴν μὲν δικαιοσύνην ἀρετήν, τὴν δὲ ἀδικίαν κακίαν.* IV. 407. A: *ἀρετὴν ἀσκεῖν.* X. 613. A: *ἐπιτηδεύων ἀρετὴν ... ὁμοιοῦσθαι θεῷ.* VII. 518. D: *αἱ μὲν ... ἄλλαι ἀρεταὶ καλούμεναι ψυχῆς κινδυνεύουσιν ἐγγύς τι εἶναι τῶν τοῦ σώματος ... ἡ δὲ τοῦ φρονῆσαι ... θειοτέρου τινὸς τυγχάνει ... οὖσα.* *in univ. est *probitas, praestantia.* Legg. XII. 961. D: *ἡ τούτοιν* (animi et capitis) *ἀρετὴ ... παντὶ παρέχει ζώῳ σωτηρίαν.* Pol. IV. 433. D: *πρὸς ἀρετὴν πόλεως.* X. 618. C: *πρὸς ἀρετὴν βίου.* Legg. X. 886. B: *δι' ἀρετὴν πολιτείας.* 903. B: *πρὸς τὴν σωτηρίαν καὶ ἀρετὴν τοῦ ὅλου.* IV. 722. B: *εἰς ἀρετὴν τῆς χρείας.* **ars, scientia.* Prot. 322. D: *περὶ ἀρετῆς τεκτονικῆς ἢ ἄλλης τινὸς δημιουργικῆς.* E: *πολιτικῆς ἀρετῆς.* Alc. I. 135. A: *ἀρετῆς κυβερνητικῆς.* al. **virtus*, h. e. *fortitudo.* Menex. 243. C: *ἡ τῆς πόλεως ῥώμη τε καὶ ἀρετή.* Lach. 189. B: *ἣ ... ἔδωκας σαυτοῦ πεῖραν ἀρετῆς.* 184. C: *εἰ μή τι θαυμαστὸν ὅσον διαφέρει τῇ ἀρετῇ.* Conv. 179. A: *ἔνθεον ... πρὸς ἀρετήν.* Menex. 241. C: *διὰ ταύτην τὴν ἀρετὴν ... ἐγκωμιάζονται.* **munus, officium.* Apol. 18. A: *δικαστοῦ ... αὕτη ἡ ἀρετή, ῥήτορος δὲ τἀληθῆ λέγειν.* Legg. I. 643. D: *τέλειον ... τῆς τοῦ πράγματος ἀρετῆς* (*in facultate muneris sui exsequendi*). *est etiam id quod ex virtute proficiscitur, h. e. *probitas*, quam quis declarat re praeclare gerenda vel gesta. Conv. 180. A: *ταύτην τὴν ἀρετὴν ... τὴν περὶ τὸν ἔρωτα.* *hinc ipsa res praeclare gesta vel factum illustre *ἀρετή* dicitur. Conv. 208. D: *ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς.* Ib. *ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης δόξης εὐκλεοῦς πάντες πάντα ποιοῦσιν.* Pol. X. 618. B: *ἐπὶ γένεσι καὶ προγόνων ἀρεταῖς.*

ἀρήν, ὁ et ἡ, *agnus* et *agna.* Polit. 268. E: *τὸ περὶ τῆς χρυσῆς ἀρνὸς ... σημεῖον φράζεις.* Phaedr. 241. D: *ὡς λύκοι ἄρν' ἀγαπῶσ'* (vers.).

ἄρθρον, τό, membrum, articulus. Def. 414. D: *ἄρθρον ἐγγράμματον.* Tim. 75. D: *ξυνάπτων ἄρθρον ἄρθρῳ.* 74. A: *ἐμποιῶν ἄρθρα.* Locr. 100. B: *συνάψε τὰ ἄρθρα.*

ἀριθμητής, ὁ, ratiocinator. De iust. 373. B: *οὐχ οἱ ἀριθμηταί;*

ἀριθμητικός, ή, όν, arithmeticus. Gorg. 453. E: *ὁ ἀριθμητικὸς ἄνθρωπος.* Theaet. 198. B: *ἀριθμητικὸς ... ὤν.* E. Alc. I. 114. C. Gorg. 451. A: *ἡ ἀριθμητικὴ τέχνη.* 463. E: *ἡ ἀριθμητική.* Prot. 357. A. Gorg. 450. D. Polit. 258. D. Pol. VII. 525. A: *λογιστική τε καὶ ἀριθμητική.* Epin. 978. E: *μάλα ἀριθμητικὸν γέγονε.* Ion. 537. E: *ἐν τῇ αὐτῇ τέχνῃ ... τῇ ἀριθμητικῇ.* Gorg. 450. E: *τὴν ἀριθμητικήν.* Theaet. 198. A. Polit. 299. E: *ξύμπασαν ἀριθμητικήν.* Phil.

55. E. al. De iust. 373. C: *οἱ ἀριθμητικοί.* Phil. 57. D: *δύο ἀριθμητικαί.*

ἀριθμός, ὁ, numerus. Theaet. 198. C: *πόσος τις ἀριθμὸς τυγχάνει ὤν.* 204. E. Pol. VII. 525. A: *ξύμπας ἀριθμός.* 524. D. VIII. 546. B: *ἀριθμὸς ... τέλειος.* Tim. 23. E. Critia 119. A. Phaed. 104. A: *ὁ ἥμισυς τοῦ ἀριθμοῦ ἅπας.* B. Tim. 36. B. al. Epin. 991. E: *ἀριθμοῦ ... σύστημα.* Phaed. 105. C: *ᾧ ἂν ἀριθμῷ τί ἐγγένηται.* Theaet. 155. A: *μήτε ὄγκῳ μήτε ἀριθμῷ.* Legg. I. 630. C: *τετάρτη ... ἀριθμῷ τε καὶ δυνάμει τοῦ τιμία εἶναι.* al. Gorg. 147. E: *τὸν ἀριθμὸν πάντα* (*totam numerorum seriem*). 148. A: *προμήκη ἀριθμόν.* Soph. 257. A: *ἀπέραντα τὸν ἀριθμόν.* Phil. 17. C: *ὁπόσ' ἐστὶ τὸν ἀριθμόν.* Conv. 190. D: *πλείους τὸν ἀριθμόν.* Pol. V. 473. B: *ὅτι ὀλιγίστων τὸν ἀριθμόν.* Tim. 37. D: *κατ' ἀριθμὸν ἰοῦσαν ... εἰκόνα.* 38. A: *κατ' ἀριθμὸν κυκλουμένου.* al. sexc. Theaet. 198. A: *τὰς ἐπιστήμας τῶν ἀριθμῶν.* 198. B. Phil. 17. D. Pol. VII. 525. D: *περὶ αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν ... διαλέγεσθαι.* 526. A. al. Legg. IX. 861. E: *οὔτ' ἀριθμοῖς οὔτε μεγέθεσιν ἐλάττους.* Theaet. 198. B: *πάντας ἀριθμοὺς ἐπίσταται.* Pol. VII. 525. D: *σώματα ἔχοντα ἀριθμούς.* Legg. VII. 817. E. **numerus*, h. e. *exercitus.* Phaedr. 247. A: *ἐν τῷ τῶν δώδεκα ἀριθμῷ τεταγμένοι.* **mensura* (quantitas). Legg. II. 668. D: *τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ σώματος.* **ars numerandi.* Phaedr. 274. C: *ἀριθμόν τε καὶ λογισμὸν εὑρεῖν.* Phil. 56. E: *τῶν περὶ ἀριθμὸν πευταζόντων.* Pol. VII. 522. C: *λέγω ... αὐτὸ ἐν κεφαλαίῳ ἀριθμόν τε καὶ λογισμόν.*

ἀριθμῶ, numero. Theaet. 198. B: *ἀριθμοῖ ἄν ποτέ τι ... αὐτὸς πρὸς αὐτόν.* Ib. *τὸ ἀριθμεῖν ... σκοπεῖσθαι πόσος τις ἀριθμὸς τυγχάνει ὤν.* Pol. I. 348. A: *ἀριθμεῖν δεήσει τἀγαθά.* VII. 522. D. E. Hipp. mai. 285. C: *οὐδ' ἀριθμεῖν ... ἐπίστανται.* De iust. 373. B: *ἀριθμοῦντες.* C. Theaet. 146. E: *ἀριθμῆσαι.* Euthyd. 294. C: *ἡμῶν ἀριθμησάντων.* Theaet. 198. E: *ἀριθμήσειν.* Ib. *ὅταν ἀριθμήσων ἴῃ ὁ ἀριθμητικός.* Pass. Legg. VI. 785. A: *τῶν ἐπὶ τοῖς ἔτεσιν ἀριθμουμένων* (*ἀρχόντων*). Med. Phaedr. 270. D: *ταῦτα ἀριθμησάμενος.*

ἀριπρεπής, ὁ ἡ, splendidus, eximius. Gorg. 485. D: *ἄνδρας ἀριπρεπεῖς* (Hom.).

ἄριστα, optime. Prot. 318. E: *ὅπως ἂν ἄριστα τὴν αὑτοῦ οἰκίαν διοικοῖ.* Phaedr. 231. A: *ὡς ἂν ἄριστα περὶ τῶν οἰκείων βουλεύσαιντο.* 363. D: *ἄριστα λέγεις.* Theaet. 169. B: *ἄριστά γε ... ἀπείκασας.* 183. C: *ἄριστ' εἴρηκας.* Legg. I. 646. A: *ἄριστα εἶπες.* Pol. II. 365. B: *πῇ πορευθεὶς τὸν βίον ὡς ἄριστα διέλθοι.* VII. 520. D: *ἄριστα ... οἰκεῖσθαι.* Legg. IV. 713. B: *ἥτις τῶν νῦν ἄριστα οἰκεῖται.* Menex. 238. A: *ᾧ κάλλιστα καὶ ἄριστα τρέφεται τὸ ἀνθρώπειον γένος.* Euthyd. 299. B. sexc. al. Cum v. *ἔχειν.* Pol.

II. 380. E: *τὰ ἄριστα ἔχοντα.* 381. B: *ὁ θεός γε καὶ τὰ τοῦ θεοῦ πάντῃ ἄριστα ἔχει.* In responsione. Tim. 29. D: *ἄριστα* cet. Theaet. 163. C: *ἄριστά γε.* Legg. III. 688. E. Theaet. 148. B: *ἄριστά γ' ἀνθρώπων.* al.

ἀριστεία, ἡ, praestantia; virtus bellica. Legg. XII. 943. B: *τῆς ὅλης ἀριστείας ἀγωνιστῇ.* 942. D: *εἰς τὰς ἀριστείας τὰς κατὰ πόλεμον.*

ἀριστεῖον, τό, praemium virtutis (praec. *bellicae*), *palma.* Legg. XI. 935. B: *μηδέποτ' ἀριστείων πέρι φιλονεικήσῃ.* XII. 943. B. C: *εἰς τὴν τῶν ἀριστείων κρίσιν.* 946. E. al. Conv. 220. D: *ἐξ ἧς ἐμοὶ καὶ τἀριστεῖα ἔδοσαν οἱ στρατηγοί.* E: *διδόναι τἀριστεῖα.* bis. Pol. V. 468. C: *πρὸς τὸ τἀριστεῖα φέρειν.* Legg. VIII. 829. C: *νικητήρια ... καὶ ἀριστεῖα ... διανέμειν.* XI. 919. E: *ὑπὸ τῶν τὰ ἀριστεῖα εἰληφότων.* XII. 946. B: *τὰ ἀριστεῖα ἀποδόντας.* Menex. 240. E: *τὰ ... ἀριστεῖα τῷ λόγῳ ἐκείνοις ἀναθετέον.*

ἀριστερός, ά, όν, sinister, laevus. Ion. 537. B: *ἵππος ἀριστερός* (Hom.). Tim. 72. C: *ἐξ ἀριστερᾶς.* Euthyd. 271. B. 273. B. Prot. 335. D: *τῇ ... ἀριστερᾷ.* Phaedr. 228. D: *ἐν τῇ ἀριστερᾷ.* Pol. X. 617. C. al. De iust. 374. E: *ὀφθαλμὸν ... ἀριστερόν.* Ib. *μυκτῆρα ... ἀριστερόν.* Pol. X. 614. C: *τὴν εἰς ἀριστεράν* (*πορεύεσθαι*). De iust. 374. E: *χεῖρα ... ἀριστεράν.* Tim. 43. E: *τά τε δεξιὰ ἀριστερὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ δεξιὰ ... φαντάζεται.* Id. 46. B. Legg. VII. 795. B: *ἀπὸ ... τῶν ἀριστερῶν ... μάχεσθαι.* Tim. 77. E: *ἐκ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιά.* D: *δεξιοῖς τε καὶ ἀριστεροῖς.* Legg. IV. 717. A: *ἀριστερὰ νέμων.* VII. 795. A. Theaet. 193. C: *εἰς ἀριστερὰ* (fort. *εἰς ἀριστερὰν*) *μεταῤῥεούσης.* Tim. 43. B: *εἰς δεξιὰ καὶ ἀριστερά.* Pol. IV. 436. E. Phaedr. 266. A: *τὸ ἐπ' ἀριστερὰ ... μέρος.* Parm. 129. C. Tim. 36. C. al. Legg. I. 634. A: *πρὸς τὰ ἀριστερὰ ... ἀντιβαίνειν.*

ἀριστεύω, excello, praesto. Pol. V. 468. B: *τὸν ... ἀριστεύσαντα.* VII. 540. A: *τοὺς ... ἀριστεύσαντας πάντα πάντῃ ἐν ἔργοις τε καὶ ἐπιστήμαις.*

ἀριστίνδην, secundum praestantiam, ita ut optimus quisque eligatur. Legg. IX. 855. C: *τὸ τῶν ... ἀρχόντων ἀριστίνδην ἀπομερισθὲν δικαστήριον.*

ἀριστοκρατία, ἡ, optimatium principatus s. *gubernatio.* Polit. 301. C: *ἀριστοκρατία.* Pol. IV. 445. D: *πλειόνων* (*ἀρχόντων*) ... *ἀριστοκρατία.* Menex. 238. C. bis. Pol. VIII. 545. C: *τίνα τρόπον τιμοκρατία γένοιτ' ἂν ἐξ ἀριστοκρατίας.* 547. C. Legg. III. 701. A. Pol. VIII. 544. E: *τὸν ... τῇ ἀριστοκρατίᾳ ὅμοιον.* Polit. 301. A: *τότε ἀριστοκρατίαν καλοῦμεν τὴν τοιαύτην πολιτείαν.* 302. D. Legg. III. 681. D. IV. 712. C. D.

ἀριστοκρατικός, ή, όν, optimatium imperii studiosus. Pol. IX. 587. D: *ἐὰν εἰς ταὐτὸν ἀριστοκρατικὸν καὶ βασιλικὸν τιθῶμεν.*

ἀριστοκρατοῦμαι, *ab optimatibus gubernor.* Pol. I. 338. D: ὅτι τῶν πόλεων ... αἱ δὲ ἀριστοκρατοῦνται.

ἄριστος, η, ον, *optimus, praestantissimus.* Phil. 55. B: κἂν ᾖ ἄριστος πάντων. Tim. 75. E: κάλλιστον καὶ ἄριστον. Polit. 294. C: τὸ δ' ἄριστον ... ἐστίν. Legg. X. 903. D: τὸ περὶ σὲ ἄριστον. Phaedr. 238. A: κρατοῦσα τοῦ λόγου τοῦ ἀρίστου. Tim. 37. A: ὑπὸ τοῦ ἀρίστου ἀρίστη γενομένη τῶν γεννηθέντων (int. ἡ ψυχή). Phaedr. 237. D: ἐφιεμένη τοῦ ἀρίστου. 238. A: κρατοῦσα τοῦ λόγου τοῦ ἀρίστου. Pol. V. 452. D. Legg. IX. 864. A: τὴν ... τοῦ ἀρίστου δοξάν. Phaedr. 248. B: ἡ ... προςήκουσα ψυχῆς τῷ ἀρίστῳ (*praestantissimae parti*) νομή. Legg. VIII. 837. D: ὡς ἄριστον γίγνεσθαι. Men. 93. E: ὃν ... ἐν τοῖς ἄριστον τῶν προτέρων εἶναι. Critia 114. A: πλείστην καὶ ἀρίστην οὖσαν (λῆξιν). Phaed. 97. D: οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖν ... ἀλλ' ἢ τὸ ἄριστον καὶ τὸ βέλτιστον. Phaedr. 237. E: δόξης ... ἐπὶ τὸ ἄριστον λόγῳ ἀγούσης. Polit. 294. A. Legg. IX. 858. A: κατιδεῖν τό τε ἄριστον καὶ τὸ ἀναγκαιότατον. Tim. 18. D: ὡς ἄριστοι τὰς φύσεις. Conv. 182. D: τῶν γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων. Tim. 75. D. E. al. **fortissimus.* Conv. 179. A: ὥσθ' ὅμοιον εἶναι τῷ ἀρίστῳ φύσει. Hipp. min. 364. C: ἄριστον ... ἄνδρα. Id. D. Menex. 243. C: ἄνδρες γενόμενοι ... ἄριστοι. 246. C: προθυμεῖσθαι εἶναι ὡς ἀρίστους. Vocat. ὦ ἄριστε et ἄριστοι blanda est appellatio. Prot. 315. D. Pol. I. 338. D. 349. E. 351. D. Legg. I. 638. A. al. Soph. 248. B: ὦ πάντων ἄριστοι. Legg. I. 634. C: ὦ ἄριστοι ξένων. Pro ὦ ἄριστε Men. 77. C. Clark. et Vind. 1. scribunt ὥριστε.

ἄρκτος, ὁ, *septentrio.* Critia 118. B: ἀπὸ τῶν ἄρκτων κατάβοῤῥος.

ἀρκτοῦρος, ὁ, *arcturus.* Legg. VIII. 844. E: τὴν ὥραν ... ἀρκτούρῳ ξύνδρομον.

ἄρκυς, ἡ, *rete.* Legg. VII. 824: ἄρκυσί τε καὶ πάγαις.

ἀρκῶ, *valeo.* Theaet. 174. A: ταὐτὸν ... ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας cet. Ἀρκεῖ, *satis facit, satis est.* Prot. 355. A: ἢ ἀρκεῖ ὑμῖν τὸ cet. Gorg. 498. A: ἀλλ' ἀρκεῖ καὶ τοῦτο. Soph. 220. D. Theaet. 169. C. Phil. 53. B: ἀρκεῖ νοεῖν ἡμῖν cet. Pol. VI. 505. D. VII. 539. D. al. Def. 415. A: τὸ ... κατὰ τέχνην ἀρκοῦν. Alc. I. 119. D: ἤρκει ἄν σοι ... βελτίστῳ εἶναι. Pol. II. 369. D: πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ τοσαύτην παρασκευήν. V. 466. B: μηδ' ἀρκέσει αὐτῷ βίος οὕτω μέτριος cet. VI. 506. D. Med. *contentus sum, acquiesco.* Ax. 369. E: μόνοις ... ἀρκεῖται (τὰ παθήματα) τοῖς δυναμένοις καθικέσθαι τῆς ψυχῆς.

ἅρμα, τό, *iugum* (vern. *Gespann*), h. e. *equi iugales.* Legg. VIII. 834. B: ἅρματος ... οὔτε τις τροφεὺς ἡμῖν ἐστὶν cet. **currus.* Critia 116. D: ἐφ' ἅρματος ἑστῶτα. 119. A: ἅρματος πολεμιστηρίου. Parm. 137. A: ὑφ' ἅρματι ... ἀγω-

νιεῖσθαι. Phaedr. 246. E: ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα. Tim. 22. C: τὸ ... ἅρμα ξεύξας. Lach. 191. B: περὶ ἁρμάτων ... ἔλεγε. Lys. 208. A. Legg. X. 899. A: ἐν ἅρμασι ἔχουσα ... ἥλιον. Critia 119. A: εἰς μύρια ἅρματα. Legg. I. 641. A. Theag. 123. C.

ἁ ρ μ ο ν ί α, ἡ, *sonorum compositio, concentus*, et in univ. *temperatio, convenientia*. Legg. II. 665. A: τῇ ... τῆς φωνῆς (τάξει) ἁρμονία ὄνομα προςαγορεύοιτο. Phaed. 85. E: ὡς ἡ ... ἁρμονία ἀόρατον ... πάγκαλόν τι καὶ θεῖόν ἐστιν cet. 86. C. Conv. 187. B: ἡ ... ἁρμονία συμφωνία ἐστί. Pol. III. 400. D: ῥυθμός γε καὶ ἁρμονία. Phaed. 92. B. al. Phaedr. 268. E: μηδὲ σμικρὸν ἁρμονίας ἐπαΐειν. Conv. 187. C. Pol. IV. 443. D: ὅρους τρεῖς ἁρμονίας. Tim. 37. A: διὰ τὴν τῆς θείας ἁρμονίας μίμησιν. Epin. 991. E. al. Phaed. 92. E: ἁρμονίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ συνθέσει. 93. C. Conv. 187. D. Pol. IV. 430. E: ξυμφωνίᾳ τινὶ καὶ ἁρμονίᾳ προςέοικε. 431. E: ὡς ἁρμονίᾳ τινὶ ἡ σωφροσύνη ὡμοίωται. al. Phaed. 88. D: τὸ ἁρμονίαν τινὰ ἡμῶν εἶναι τὴν ψυχήν. 92. C. 93. A. C. D. 94. C. E: ἣ καθ' ἁρμονίαν. 95. A. Conv. 187. A: ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας. 188. A: ἐπειδὰν ... ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν λάβῃ σώφρονα. Theaet. 175. E: ἁρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς. Crat. 405. D: περὶ τὴν ἐν τῇ ᾠδῇ ἁρμονίαν, ἣ δὴ ξυμφωνία καλεῖται. Pol. IX. 591. D: τὴν ἐν τῷ σώματι ἁρμονίαν. X. 617. B: ἐκ πασῶν ... ὀκτὼ οὐσῶν μίαν ἁρμονίαν ξυμφωνεῖν. C: πρὸς τὴν τῶν Σειρήνων ἁρμονίαν. Lach. 188. D: ἁρμονίαν καλλίστην ἡρμοσμένος. al. Phaed. 86. C: αἱ ἄλλαι ἁρμονίαι αἵ τ' ἐν τοῖς φθόγγοις καὶ αἱ ἐν τοῖς τῶν δημιουργῶν ἔργοις πᾶσι. Pol. III. 398. D: θρηνώδεις ἁρμονίαι. 398. E: τίνες ... μαλακαὶ ... τῶν ἁρμονιῶν. Legg. VII. 812. C: τὰς τῶν ἁρμονιῶν συστάσεις. al. Legg. II. 660. A: ἔν τε ῥυθμοῖς ... καὶ ἐν ἁρμονίαισι. VII. 800. D: γοωδεστάταις ἁρμονίαις. 802. E: ἁρμονίαισι ... καὶ ῥυθμοῖς. Prot. 326. B: τοὺς ῥυθμούς τε καὶ ἁρμονίας. Theaet. 145. D: τῶν περὶ ἀστρονομίαν τε καὶ ἁρμονίας καὶ λογισμούς. Tim. 90. D: τὰς τοῦ παντὸς ἁρμονίας τε καὶ περιφοράς. al.

ἁ ρ μ ο ν ι κ ό ς, ή, όν, *harmoniae* et in univ. *musicae peritus*. Phaedr. 268. D: ἁρμονικῷ. E: τὸν μέλλοντα ἁρμονικὸν ἔσεσθαι. Charm. 170. C: τὸ ἁρμονικὸν μουσικῇ (γιγνώσκει). Locr. 96. A: καθ' ἀριθμὼς ἁρμονικὼς συγκεκραμένοι (λόγοι). D: καθ' ἁρμονικὼς λόγως. Phaedr. 268. E: ἀλλ' οὐ τὰ ἁρμονικὰ (ἐπίστασαι).

ἁ ρ μ ό ς, ὁ, *compages*. Locr. 102. B: λυομένων ... τῶν ἁρμῶν τᾶς συστάσιος.

ἁ ρ μ ό τ τ ω (ἁρμόζω), *compono, tempero*. Phil. 56. A: τὸ ξύμφωνον ἁρμόττουσα. Pass. Pol. 31. D: πάλιν ... ἁρμοττομένης (τῆς ἁρμονίας). Phaed. 93. E: ἥρμοσται. Lach. 193. D: δωριστὶ ἡρμόσμεθα ἐγώ τε καὶ σύ. Phaed. 93. C.

D: ἡρμόσθαι. Theaet. 144. E: αὐτὰς (τὰς λύρας) ἡρμόσθαι ὁμοίως. Pol. III. 410. E. Lach. 188. D: ζῆν ἡρμοσμένος. Ib. ἁρμονίαν καλλίστην ἡρμοσμένος. Phaed. 93. D: ἡ ... ἡρμοσμένη. Pol. III. 410. E: τοῦ ... ἡρμοσμένου ... ἡ ψυχή. VIII. 554. E: ἡρμοσμένης τῆς ψυχῆς. Phaed. 85. E: ἐν τῇ ἡρμοσμένῃ λύρᾳ. Pol. IV. 443. E: σώφρονα καὶ ἡρμοσμένον. Phaed. 93. A: ὡς ἂν ἁρμοσθῇ. B. Tim. 41. B: τό γε ... καλῶς ἁρμοσθέν. Med. *tempero*. Pol. I. 349. E: ἁρμοττόμενος λύραν. IX. 591. D: τὴν ... ἁρμονίαν ... ἁρμοττόμενος φανεῖται. Intrans. *concino*, *convenio*, *congruo*. Soph. 262. D: τὰ μὲν οὐχ ἁρμόττει. Pol. III. 397. E. V. 462. A: ἆρα ... εἰς ... τὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἴχνος ἡμῖν ἁρμόττει. Ep. VIII. 356. D: ἐν ᾗ βασιλέας ἁρμόττει γίγνεσθαι. Phaedr. 278. D: μᾶλλον ἂν αὐτῷ ἁρμόττοι. Theaet. 183. B. al. Gorg. 503. E: τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ πρέπον τε εἶναι καὶ ἁρμόττειν. Polit. 289. B: εἴς τι τούτων ... ἁρμόττειν. Pol. III. 397. D. X. 616. D: ἁρμόττων. Conv. 206. D: τὸ ... καλὸν ἁρμόττον. Polit. 286. D: πρὸς τὴν ἡδονὴν μήκους ἁρμόττοντος. Tim. 69. B: τελευτὴν ... ἁρμόττουσαν. Legg. VI. 772. E: τὸ πρέπον καὶ τὸ ἁρμόττον. Pol. X. 616. D: οἱ εἰς ἀλλήλους ἁρμόττοντες. Legg. X. 898. D. Soph. 262. E: τὰ ... ἁρμόττοντα αὐτῶν (φωνῆς σημεῖα). Lach. 188. D: πρέποντα ἀλλήλοις καὶ ἁρμόττοντά ἐστι. Legg. VII. 819. B: ἁρμοττόντων ἀριθμῶν τῶν αὐτῶν. 813. A: ταῖς ἑορταῖς ἕκαστα ἁρμόττοντα. Hipp. mai. 294. A: ἱμάτια ... ἢ ὑποδήματα ἁρμόττοντα. Soph. 262. D: τὰ πράγματα ... ἀλλήλοις ἥρμοττε. C: τότε δ' ἥρμοσε. Crat. 405. A. Conv. 187. B: διαφερόμενον ... ἀδύνατον ἁρμόσαι. Phaedr. 248. E: ἕκτη ποιητικὸς ... ἁρμόσει. Tim. 26. D: πάντως ἁρμόσουσι.

ἀρνακίς, ἡ, *pellis agnina* vel *ovilla*. Conv. 220. B: εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας.

ἄρνησις, ἡ, *negatio*. Legg. XII. 948. D: τὴν ἄρνησιν γράψαντα.

ἄρνυμαι, *quaero*, cum v. μᾶλλον, *praefero*. Legg. XII. 944. C: ζωὴν αἰσχρὰν ἀρνύμενος ... μᾶλλον ἢ ... καλὸν ... θάνατον. **accipio*. Prot. 349. A: μισθὸν ... ἄρνυσθαι. Pol. I. 346. C: μισθὸν ἀρνυμένους. Legg. VII. 813. E.

ἄροτος, ὁ, *satio*; hinc etiam *generatio* vel *procreatio*. Crat. 406. B: ὡς τὸν ἄροτον μισησάσης τὸν ἀνδρὸς ἐν γυναικί.

ἄροτρον, τό, *aratrum*. Pol. II. 370. C: τὸ ἄροτρον.

ἄρουρα, ἡ, *arvum*, *ager*. Apol. 28. D: ἄχθος ἀρούρης (Hom.). Tim. 73. C: οἷον ἄρουραν. 91. D. 22. E: ἐπὶ τὰς ἀρούρας. **arvum muliebre*, h. e. *matrix*. Legg. VIII. 839. A: ἀπεχομένους ... ἀρούρας θηλείας πάσης.

ἁρπαγή, ἡ, *rapina*. Legg. XII. 941. B: ἁρπαγὴ ... ἀναίσχυντον. Pol. V. 469. D: διὰ τὴν τοιαύτην ἁρπαγήν.

Legg. I. 633. B: ἐν ἁρπαγαῖς τισί. Phaed. 82. A: τυραννίδας καὶ ἁρπαγάς. Pol. III. 391. D: ὥρμησαν ... ἐπὶ δεινὰς ἁρπαγάς.

ἁρπάζω, *rapio*, *arripio*. Ep. VII. 335. B: πανταχόθεν ἀναιδῶς ἁρπάζει πᾶν cet. Pol. IX. 574. B: ἁρπάζοι ἄν. VII. 521. B: τἀγαθὸν ... ἁρπάζειν. Ep. VII. 334. D. Pol. I. 354. B: ἀπογεύονται ἁρπάζοντες (*raptim*). Gorg. 481. A: ἐὰν ... χρυσίον ἡρπακὼς ᾖ πολύ. Phaedr. 229. B: ἁρπάσαι. D: ὡς ... ἡρπάσθη.

ἅρπασμα, τό, *rapina*. Legg. X. 906. D: καθάπερ κυσὶ λύκοι τῶν ἁρπασμάτων σμικρὰ ἀπονέμοιεν. Idem, vel ἁρπαγμάτων, pro πραγμάτων Ep. VII. 335. B. reponendum.

ἄῤῥατος, ὁ ἡ, *qui frangi* vel *defatigari nequit*. Crat. 407. D: κατὰ τὸ σκληρὸν ... ὃ δὴ ἄῤῥατον καλεῖται. Pol. VII. 535. B: ἄῤῥατον (v. ἄκρατον) καὶ πάντῃ φιλόπονον.

ἀῤῥενωπία, ἡ, *generositas*. Conv. 192. A: ὑπὸ θάῤῥους καὶ ἀνδρείας καὶ ἀῤῥενωπίας.

ἀῤῥενωπός, ὁ ἡ, *qui virili est facie, qui se masculum praebet*. Legg. VII. 802. E: τὸ πρὸς τὴν ἀνδρείαν ῥέπον ἀῤῥενωπὸν φατέον εἶναι.

ἄῤῥην, ὁ ἡ, *masculus;* unde ἄῤῥεν et τὸ ἄῤῥεν *mas*. Conv. 191. C: ἄῤῥην (al. ἄῤῥεν) ἄῤῥενι. Legg. VIII. 840. D: ἄῤῥην θηλεία. XI. 925. C: θήλεια ... καὶ ἄῤῥην. 930. C. XII. 958. D: εἴτε τις ἄῤῥην εἴτε τις θῆλυς. VI. 770. D: εἴτε ἄῤῥην τις ... οὖσα ἡ φύσις εἴτε θήλεια. Crat. 414. A: τὸ ἄῤῥεν καὶ ὁ ἀνὴρ ἐπὶ παραπλησίῳ τινὶ τούτῳ ἐστὶ τῇ ἄνω ῥοῇ. Conv. 190. B: τὸ ... ἄῤῥεν ἦν τοῦ ἡλίου ... ἔκγονον. 181. C: μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει καὶ θήλεος καὶ ἄῤῥενος. 189. E. 191. C: διὰ τοῦ ἄῤῥενος ἐν τῷ θήλει. E. Pol. V. 453. A. al. Men. 71. E: καὶ θηλείας καὶ ἄῤῥενος (παιδός). Polit. 262. E: ἄῤῥενι καὶ θήλει. Legg. VIII. 840. D. II. 665. C: θῆλύν τε καὶ ἄῤῥενα (παῖδα). al. Crat. 407. D: κατὰ τὸ ἄῤῥεν τε καὶ κατὰ τὸ ἀνδρεῖον. Pol. V. 454. D: τὸ ... ἄῤῥεν ὀχεύειν. 466. D. Conv. 193. C: ἄῤῥενες. Pol. V. 451. D. Legg. I. 631. E: ὅσοι ... ἄῤῥενες καὶ ὅσαι θήλειαι. V. 740. C. Critia 110. C: ὅσα ἄῤῥενα (ζῶα). 113. E: παίδων ἀῤῥένων πέντε γενέσεις cet. Legg. VI. 764. D: ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν χορῶν. 765. D. VII. 788. A: παίδων ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν. 804. D. 841. D: ἄγονα ἀῤῥένων (σπέρματα) σπείρειν. XI. 925. A. C: ἄπαις ... ἀῤῥένων τε καὶ θηλειῶν. VI. 778. A: μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄῤῥεσιν (οἰκέταις). V. 740. C: ἄῤῥενας (παῖδας). XI. 930. B: παῖδας θηλείας τε καὶ ἄῤῥενας. Conv. 191. A: τὰ ἄῤῥενα διώκουσι. Pol. V. 461. D: τὰ ... ἄῤῥενα υἱεῖς (προςερεῖ).

ἄῤῥητος, ὁ ἡ, *non dictus* vel *expositus*. Alc. I. 122. D: μηδὲ τοῦτο ἡμῖν ἄῤῥητον ἔστω. Legg. VI. 754. A: μὴ ... παρῶμεν αὐτὸ ἄῤῥητον. VII. 788. A. 793. B: οὔτε ἄῤῥητα ἐᾶν. * *indictus*. Conv. 189. B: καί μοι ἔστω ἄῤῥητα τὰ εἰρη-

μένα. *quod dici* vel *explicari nequit.* Soph. 238. C: ἔστιν ἀδιανόητόν τε καὶ ἄῤῥητον cet. E. 239. A. 241. A. *ἄῤῥητα (i. q. ἄλογα) etiam dicuntur quae mathematici vocant *irrationalia.* Pol. VIII. 546. C: ἀῤῥήτων ... δυεῖν (διαμέτρων). Hipp. mai. 303. B: ἀῤῥήτων ἑκατέρων ὄντων ... τάχα μὲν ῥητὰ ... εἶναι, τάχα δ' ἄῤῥητα.

ἀῤῥυθμία, ἡ, *numeri* et in univ. *convenientiae defectus, discrepantia.* Pol. III. 401. A: ἀῤῥυθμία ... καὶ ἀναρμοστία. 411. E: μετὰ ἀῤῥυθμίας τε καὶ ἀχαριστίας.

ἄῤῥυθμος, ὁ ἡ, *non numerosus.* Epin. 978. A: ἀσχήμων τε καὶ ἄῤῥυθμος ... φορά. Pol. III. 400. D: τὸ εὔρυθμόν γε καὶ ἄῤῥυθμον.

ἀῤῥυθμῶ, *dissono, discrepo.* Legg. VII. 802. E: ῥυθμῷ ἀῤῥυθμεῖν.

ἀῤῥωστία, ἡ, *imbecillitas, facultatis defectus.* Pol. II. 359. B: ὡς ἀῤῥωστίᾳ τοῦ ἀδικεῖν τιμώμενον.

ἀρτεμής, ὁ ἡ, *integer, salvus.* Crat. 406. B: Ἄρτεμις ... (διὰ) τὸ ἀρτεμὲς φαίνεται καὶ τὸ κόσμιον.

ἀρτηρία, ἡ, *arteria* (vern. *Luftröhre*). Tim. 70. D: τῆς ἀρτηρίας ὀχετούς. 78. C: κατὰ ... τὰς ἀρτηρίας. Ib. παρὰ τ. ἀρτηρίας.

ἄρτι, *modo, nunc ipsum.* Theaet. init. ἄρτι ... ἢ πάλαι ἐξ ἀγροῦ; Crit. 43. A: ἄρτι δὲ ἥκεις, ἢ πάλαι; Gorg. 448. A: ἄρτι διελήλυθε. 451. A. 454. B: ὥσπερ καὶ ἄρτι ἔλεγον. 466. C. Polit. 277. E. al. innum. Cum praesent. Lys. 215. C: ἄρτι ἀναμιμνήσκομαι. Polit. 291. A: ὥς γε ἄρτι (v. ἀρτίως) σκοπουμένῳ φαίνεται. Soph. 259. D: ἄρτι ... τῶν ὄντων τινὸς ἐφαπτομένου. Tim. 23. A: ἄρτι κατεσκευασμένα ... τυγχάνει γράμμασι cet. Legg. IV. 722. D: νόμους ... ἄρτι μοι δοκοῦμεν λέγειν ἄρχεσθαι. Cum part. νῦν. Polit. 291. A: ὃς ἄρτι κατάδηλος νῦν ἡμῖν γέγονεν. B: νῦν ... ἄρτι δοκῶ cet. Men. 85. C: καὶ νῦν μέν γε ... ἄρτι cet. Cum artic. et subst. Theaet. 153. E: τῷ ἄρτι λόγῳ. 163. D: κατὰ τὸν ἄρτι λόγον. 165. A: τῶν ... ἄρτι δεινότερα. Men. 96. E: πρὸς τὴν ἄρτι ζήτησιν. Cum art. Men. 89. C: ἐν τῷ ἄρτι (oppos. ἐν τῷ νῦν). *modo, paulo ante.* Alc. I. 127. C: οὐκ ἄρτι γε, νῦν δὲ cet. 130. D: ὃ ἄρτι ... ἐῤῥήθη ... νῦν δὲ cet.

ἀρτιάζω, *par impar ludo, mico.* Sis. 387. E: ὥσπερ καὶ οἱ ἀρτιάζοντες τῶν ἀνθρώπων. Lys. 206. E: ἠρτίαζον.

ἀρτιάκις, *pariter.* Parm. 143. E: ἄρτια ... ἀρτιάκις ἂν εἴη. 144. A: περιττὰ ἀρτιάκις.

ἀρτιμελής, ὁ ἡ, *qui membris est integris* vel *sano corpore.* Pol. VII. 536. B: ἀρτιμελεῖς τε καὶ ἀρτίφρονας.

ἄρτιος, ὁ ἡ, *par.* Legg. X. 895. E: (ἄρτιον) ἀριθμὸς διαιρούμενος εἰς ἴσα δύο μέρη. Hipp. mai. 302. A: ἑκάτερος ἄρτιος ἡμῶν ἐστίν. Phaed. 104. B: ὅπερ τὸ ἄρτιον. Prot. 356. E: ἐν τῇ τοῦ περιττοῦ καὶ ἀρτίου αἱρέσει. 357. A. al.

Phaed. 104. B: ἡ τοῦ ἀρτίου ἰδέα. Ib. ἄμοιρα τοῦ ἀρτίου. Polit. 262. E: εἰ τὸν ... ἀριθμὸν ἀρτίῳ καὶ περιττῷ τις τέμνοι. Gorg. 451. B: τῶν περὶ τὸ ἄρτιόν τε καὶ περιττόν. C. 453. E. al. Legg. XII. 946. A: ἐὰν ἄρτιοι γίγνωνται. Phaed. 104. C: ἄρτια γενέσθαι. Hipp. mai. 303. B: ἀρτίων ὄντων τινῶν. Epin. 981. C: ἐν περιτταῖς τε καὶ ἀρτίαις ... μεταβολαῖς. Legg. IV. 717. A: θεοῖς ἄρτια ... νέμων. VII. 818. C. al.

ἀρτίπους, ὁ ἡ, *utroque pede utens.* Legg. VII. 795. D: ἀρτίποδές τε καὶ ἀρτίχειρες ... γιγνόμενοι.

ἀρτιτελής, ὁ ἡ, *recens initiatus.* Phaedr. 251. A.

ἀρτίφρων, ὁ ἡ, *qui mente est integra* vel *sana.* Pol. VII. 536. B: ἀρτίφρονας.

ἀρτίχειρ, ὁ ἡ, *utraque manu utens.* Legg. VII. 795. D: ἀρτίχειρες.

ἀρτίως, *modo.* Polit. 282. C: ὅσα ἀρτίως ὀνόματα ἐῤῥήθη. Pol. IV. 440. E: τοὐναντίον, ἢ ἀρτίως cet. Phil. 15. A: καθάπερ ἀρτίως ἡμεῖς εἴπομεν. 66. D. Crat. 437. E. al.

ἀρτοκόπος, ὁ, *panifex, pistor.* Gorg. 518. B.

ἄρτος, ὁ, *panis* (triticeus). Gorg. 518. B: ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων. Pol. II. 372. B.

ἀρτῶμαι, *suspensus sum, pendeo ex aliquo.* Theaet. 156. A: ἐξ ἧς ... πάντα ἤρτηται. Legg. I. 631. B: ἤρτηται δ' ἐκ τῶν θείων θάτερα. Ion. 533. E. 536. B: ἐκ δὲ τούτων τῶν ... δακτυλίων ... ἄλλοι ἐξ ἄλλου ... ἠρτημένοι εἰσί. Legg. VI. 782. D: ἠρτημένα. X. 884.

ἀρύτω, *haurio.* Phaedr. 253. A: κἂν ἐκ Διὸς ἀρύτωσιν. Med. Ion. 534. A: ὥσπερ αἱ βάκχαι ἀρύτονται ἐκ τῶν ποταμῶν μέλι καὶ γάλα. Legg. I. 636. D: ἀρυτόμενος. Critia 120. A: ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀρυτόμενοι.

ἀρχαιολογία, ἡ, *historia* vel *narratio rerum antiquarum.* Hipp. mai. 285. D: περὶ ... πάσης τῆς ἀρχαιολογίας ἥδιστα ἀκροῶνται.

ἀρχαιοπρεπής, ὁ ἡ, *mores antiquos referens, priscus.* Soph. 229. E: τὸ μὲν (μόριον) ἀρχαιοπρεπές τι πάτριον.

ἀρχαῖος, α, ον, *antiquus, vetustus;* etiam *pristinus, prior.* Phaedr. 243. A: καθαρμὸς ἀρχαῖος. Conv. 192. E: ἡ ἀρχαία φύσις ἡμῶν. Crat. 418. C: τὸ ἀρχαῖον ὄνομα. Conv. 191. D: τῆς ἀρχαίας φύσεως ξυναγωγεύς. Crat. 398. B: ἔν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ. 418. E: ἐὰν τῷ ἀρχαίῳ ὀνόματι χρῇ. Legg. IX. 865. D: παλαιὸν ... τινὰ τῶν ἀρχαίων μύθων λεγόμενον. Crat. 418. C: αἵπερ ... τὴν ἀρχαίαν φωνὴν σώζουσι. 419. B. Conv. 193. C: εἰς τὴν ἀρχαίαν ... φύσιν. D. Pol. X. 611. D. al. Tim. 21. A: πραχθὲν ὄντως ὑπὸ τῆσδε τῆς πόλεως ἀρχαῖον. Legg. III. 680. D. Theaet. 180. C: παρὰ ... τῶν ἀρχαίων. Hipp. mai. 281. D. Gorg. 518. D: τῆς ἀποβολῆς τῶν ἀρχαίων σαρκῶν.

Polit. 290. E: *τὰ ... μάλιστα πάτρια τῶν ἀρχαίων θυσιῶν.* Pol. IX. 574. A. Tim. 22. A. Legg. VII. 793. B: *οἷον πάτρια καὶ παντάπασιν ἀρχαῖα νόμιμα.* Gorg. 518. C: *τὰς ἀρχαίας σάρκας.* Ep. VIII. 357. B. Gorg. 519. A: *ὅταν καὶ τὰ ἀρχαῖα προςαπολλύωσι.* Polit. 295. D. Conv. 195. B: *Κρόνου ... ἀρχαιότερος.* Crat. 425. E: *εἰσὶ δὲ ἡμῶν ἀρχαιότεροι βάρβαροι.* Pol. IX. 574. C: *τῶν φίλων ἀρχαιότατον.* Crat. 418. C: *οἱ ἀρχαιότατοι.* Tim. 22. A: *τὰ ἀρχαιότατα λέγειν.* **antiquus*, h. e. *simplex*, etiam *ineptus*, *stolidus.* Hipp. min. 371. D: *ἀρχαῖον εἶναι τὸν Ὀδυσσέα.* Ep. IV. 320. D: *τόν τε Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀποδείξων.* Euthyd. 295. C: *ὅτι ... ἀρχαιότερος εἶ τοῦ δέοντος.*

ἀρχαιότης, ἡ, *antiquitas*, notione adiuncta rudis et inepti. Legg. II. 657. B: *ἐπικαλοῦσα ἀρχαιότητα.* VII. 797. C: *τὸ ψέγεσθαι τὴν ἀρχαιότητα.*

ἀρχαιρεσίαι, αἱ, *comitia magistratibus creandis.* Legg. VI. 752. C: *ἕως ... τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῇ πόλει κοινωνήσειαν.*

ἀρχαίως, *prisco more* (ita ut res nova et recens gesta prisca videatur). Phaedr. 267. B: *καινά τε ἀρχαίως τά τ' ἐναντία καίνως* (int. *λέγειν*, quod iung. cum sq. *ἀνεῦρον*).

ἀρχή, ἡ, *initium*, *exordium*, *principium* (etiam sensu philosopho). Prot. 318. A: *ἡ αὐτή μοι ἀρχή ἐστιν ... ἥπερ ἄρτι.* Phaedr. 237. B: *περὶ παντὸς ... μία ἀρχὴ* cet. 245. D: *ἀρχὴ ... ἀγένητον.* C: *τοῦτο πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως.* 245. C: *ἀρχὴ ... ἀποδείξεως ἥδε.* Theaet. 155. D: *οὐ γὰρ ἄλλη ἀρχὴ φιλοσοφίας ἢ αὕτη.* Parm. 137. D: *τελευτή γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἑκάστου.* 153. C: *πάντων πρῶτον ἀρχὴ γίγνεται.* Pol. II. 377. A: *ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον.* Legg. VI. 753. E: *ἀρχὴ ... ἥμισυ παντὸς ... ἔργου.* 775. E: *ἀρχὴ γὰρ καὶ θεὸς ... σώζει πάντα.* Phaedr. 245. D: *ἀρχῆς ... ἀπολομένης.* Ib. *ἐξ ἀρχῆς ... ἀνάγκη πᾶν τὸ γιγνόμενον γίγνεσθαι.* Phaed. 101. E. al. Prot. 344. C: *ἐν πλοίου ἀρχῇ.* Phaedr. 237. C: *ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως.* al. Gorg. 466. B: *λόγου τινὸς ἀρχὴν λέγεις.* Phaedr. 262. D. Parm. 137. B: *οὔτ' ἀρχὴν οὔτε τελευτὴν οὔτε μέσον ἔχει.* Pol. VI. 510. B: *ἐπ' ἀρχὴν ἀνυπόθετον.* Tim. 36. E: *θείαν ἀρχὴν ἤρξατο ἀπαύστου ... βίου.* Legg. IV. 715. E: *ὁ θεὸς ... ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἁπάντων ἔχων.* Pol. VI. 511. C: *αἷς αἱ ὑποθέσεις ἀρχαί.* Legg. II. 671. A: *ὅπερ ὁ λόγος ἐν ἀρχαῖς ἐβουλήθη.* Ep. VII. 344. B: *ὅπερ ἐν ἀρχαῖς εἶπον.* Pol. VI. 511. B: *τὰς ὑποθέσεις ποιούμενος οὐκ ἀρχάς, ἀλλὰ τῷ ὄντι ὑποθέσεις.* Tim. 48. B: Legg. II. 672. C: **fundamentum.* Ep. VII. 326. E: *ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων.* — Cum art. et adv. Tim. 48. A: *ἡ αὖθις ἀρχή.* Ib. *τῆς πρόσθεν* (*ἀρχῆς*). Cum praepos. *ἀπό*: Tim. 48. B: *περὶ τούτων πάλιν ἀρκτέον ἀπ' ἀρχῆς.* Critia 112. E: *ὡς ... ἀπ' ἀρχῆς ἐγένετο.* Legg. IV. 720. D. VI. 768. D. — *ἐξ ἀρχῆς*, *ab initio*, *a principio.*

Prot. 333. D: ἐξ ἀρχῆς μοι ἀπόκριναι. Phaed. 105. B: πάλιν ... ἐξ ἀρχῆς λέγε. Gorg. 474. C. al. Etiam *antiquitus*, *ab origine*, *natura*. Gorg. 492. B: οἷς ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξεν cet. Polit. 310. A: τοῖς δ' εὐγενέσι γενομένοις ἐξ ἀρχῆς ἤθεσι cet. Pol. III. 411. B: ἐὰν ... ἐξ ἀρχῆς φύσιν ἄθυμον λάβῃ. Critia 119. C. Hinc etiam est *per se*, *omnino* (vern. *von vorn herein*). Epin. 973. D: ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ γενέσθαι χαλεπὸν ἅπαντι ζώῳ. Cum v. εὐθύς. Legg. II. 653. B: εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους. V. 730. C: ἧς ... ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη (ἂν εἴη?). Cum art. et subst. Theaet. 177. C: τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον. Phil. 66. D. Pol. II. 366. D: ἀπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἡρώων ἀρξάμενοι. — κατ' ἀρχάς, *initio*. Polit. 280. E: κατ' ἀρχὰς εὐθὺς διωρισάμεθα. Prot. 322. A. 361. D. Phaedr. 254. A. al. Cum art. et subst., adiect. vel part. Soph. 261. A: τὸ ... κατ' ἀρχὰς λεχθέν. 265. B: τὰ κατ' ἀρχὰς λεχθέντα. Phil. 56. D: τὸ κατ' ἀρχὰς ἕν. Tim. 73. C: ἐν τῇ διανομῇ τῇ κατ' ἀρχάς. Legg. III. 696. A: τὸ κατ' ἀρχὰς θεῖον. Cum genit. Polit. 271. B: τῆσδε (περιφορᾶς) δὲ κατ' ἀρχὰς ἐφύοντο. Legg. II. 664. E: κατ' ἀρχὰς τῶν λόγων. Etiam simpliciter c. artic. ponitur. Legg. VII. 798. A: τό γε (v. τότε) κατ' ἀρχὰς συνταραχθεὶς ὑπὸ νόσων. Cum v. πρῶτον. Legg. VI. 780. B: ὅτε κατ' ἀρχὰς πρῶτον ἐγένετο. Similiter ἀρχήν et τὴν ἀρχήν adverbiorum instar usurpantur, *initio*, *ab origine* (vern. *anfangs*, *ursprünglich*). Conv. 190. B: ὅτι τὸ ἄῤῥεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔκγονον. Eryx. 398. B: ὁποῖ' ἄττ' ἂν τὴν ἀρχὴν γένωνται ... τοιαῦτα διατελεῖν ὄντα αὐτά. Est etiam *omnino* (vern. *gleich anfangs*, *von vorn herein*, h. e. *überhaupt*), praec. c. negat. Gorg. 478. C: μηδὲ κάμνων ἀρχήν (codd. plur. τὴν ἀρχήν). Demod. 381. D: ἀρχὴν δὲ τί δεῖ πάντως ἄλλους ξυμβουλεύειν ὑμῖν; Theaet. 185. D: τὴν ἀρχὴν οὐδ' εἶναι τοιοῦτον οὐδὲν ... ὄργανον. 206. D: γίγνεσθαι ... ἡμᾶς τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐῶσι. Legg. VI. 762. D: ὅπως ἢ μὴ γίγνηται τὴν ἀρχὴν ἢ γιγνόμενα cet. Apol. 29. C. Lys. 215. B. Riv. 133. B. al. Sic etiam τῇ ἀρχῇ. Legg. I. 646. D: τῇ γε ἀρχῇ τὴν σωμασκίαν νικᾷ cet. * *imperium*, *regnum*, *dominatio*; *magistratus*, *praefectura*. Gorg. 471. E: οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγένετο. Pol. I. 338. E: τίθεται δέ γε τοὺς νόμους ἑκάστη ἡ ἀρχὴ πρὸς τὸ αὑτῇ ξυμφέρον. Critia 119. C. Menex. 240. A: ἡ Περσῶν ἀρχή. al. Phaedr. 241. A: τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὁρκωμόσια cet. Polit. 276. C: κατὰ πάντων ἀνθρώπων ἀρχῆς ... τέχνη. E. Pol. I. 339. A: τὸ τῆς καθεστηκυίας ἀρχῆς ξυμφέρον. al. Phaedr. 238. A: τῇ ἀρχῇ (τ. ἐπιθυμίας) ὕβρις ἐπωνομάσθη. Pol. I. 345. E: ἔν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ ἀρχῇ. Apol. 37. C: δουλεύοντα τῇ ἀεὶ καθισταμένῃ ἀρχῇ. Gorg. 523. A: διενείμαντο τὴν ἀρχὴν cet. Polit. 293. A: ἀρχὴν ἄρχοντας. 302. C: ὀλίγων ἀρχὴν καὶ πολλῶν. Conv. 182. C: κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. 183. A: ἀρχὴν ἄρξαι.

Pol. I. 343. D: *πᾶσαν ἀρχήν, καθ' ὅσον ἀρχή, μηδενὶ ἄλλῳ τὸ βέλτιστον σκοπεῖσθαι ἢ ἐκείνῳ, τῷ ἀρχομένῳ* cet. Apol. 32. B: *ἄλλην ... ἀρχὴν οὐδεμίαν ... ἦρξα ἐν τῇ πόλει.* Ep. VII. 332. E: *τὴν πατρῴαν ἀρχήν.* Pol. II. 360. A: *ἀρχαί τε καὶ γάμοι* cet. V. 460. B: *αἱ ἐπὶ τούτων ἐφεστηκυῖαι ἀρχαί.* X. 618. D: *ἰδιωτεῖαι καὶ ἀρχαί.* al. Polit. 291. D: *τῶν πολιτικῶν ... ἀρχῶν ... μία.* Pol. VIII. 557. A: *πολιτείας τε καὶ ἀρχῶν.* Legg. V. 735. A: *ἀρχῶν καταστάσεις.* Id. VI. 751. A. Polit. 294. D: *ἐν ταῖς τοιαύταις ἀρχαῖς.* Legg. V. 735. A: *νόμοι ταῖς ἀρχαῖς ἀποδοθέντες.* Alc. I. 135. A: *ἐν πόλει τε καὶ πάσαις ἀρχαῖς.* Theaet. 173. D: *σπουδαὶ ἑταιρειῶν ἐπ' ἀρχάς.* Pol. VIII. 549. C: *φεύγοντος τάς τε τιμὰς καὶ ἀρχὰς* cet. Tim. 20. A: *τὰς μεγίστας ... ἀρχάς τε καὶ τιμὰς ἐν τῇ πόλει μετακεχείρισται.* Theag. 127. E: *πολλὰς ἤδη ἀρχὰς καὶ τὰς μεγίστας Ἀθηναίοις ἦρξας.* Men. 90. B: *αἱροῦνται ... ἐπὶ τὰς μεγίστας ἀρχάς.* al. Cum genitiv. eius cui imperare aliquis dicitur. Prot. 354. B: *ἄλλων ἀρχαί.* Gorg. 514. A: *ἀρχήν τινων.* Polit. 275. A: *τὸν τρόπον ... τῆς ἀρχῆς τῆς πόλεως.* Pol. I. 341. D: *κατὰ ... τὴν τῶν ναυτῶν ἀρχήν.* Critia 104. A: *ἀρχὴν πολλῶν ἀνθρώπων.* Legg. III. 690. C: *τὴν τοῦ νόμου ἑκόντων* (*in voluntarios*) *ἀρχήν.* Ep. VII. 327. E: *τὴν ... ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας.*

ἀρχηγέτης, ὁ, *auctor*, praec. *generis*, *conditor.* Lys. 255. D: *τῆς τοῦ δήμου ἀρχηγέτου θυγατρός.*

ἀρχηγός, ὁ, *auctor*, *conditor.* Tim. 21. E: *οἷς* (v. *οἷ*) *τῆς πόλεως θεὸς ἀρχηγός τίς ἐστιν.* Legg. VIII. 848. D. Locr. 96. C: *θεὸν ... τὸν πάντων ἀρχαγὸν* cet. Neutr. *principium.* Crat. 401. D: *τὸ ... αἴτιον καὶ τὸ ἀρχηγὸν αὐτῶν εἶναι τὸ ὠθοῦν.* Etiam *id quod principatum obtinet.* Soph. 243. D: *περὶ ... τοῦ μεγίστου τε καὶ ἀρχηγοῦ πρῶτον νῦν σκεπτέον.*

ἀρχιερεύς, ὁ, *summus sacerdos.* Legg. XII. 947. A: *ἀρχιερέα ... τὸν πρῶτον κριθέντα τῶν ... ἱερέων.*

ἀρχικός, ή, όν, *ad imperandum idoneus.* Pol. VI. 488. D: *εἰ μέλλει ... νεὼς ἀρχικὸς ἔσεσθαι.* Phaedr. 248. D: *ἢ πολεμικοῦ ἢ ἀρχικοῦ* (*ἀνδρός*). Pol. IV. 444. B: *τῷ τοῦ ἀρχικοῦ γένους ὄντι.* Prot. 352. B: *οὐδ' ἡγεμονικὸν οὐδ' ἀρχικὸν εἶναι.* Legg. III. 689. B: *τοῖς φύσει ἀρχικοῖς.* Tim. 45. A: *τὸ πρόσθεν ... ἀρχικώτερον νομίζοντες.* Legg. XII 942. E: *τὸ δὲ* (*ἡ κεφαλὴ*) *ἀρχικώτατον.*

ἀρχιτεκτονικός, ή, όν, *architectonicus.* Polit. 261. C: *οἷον ἀρχιτεκτονικόν.*

ἀρχιτέκτων, ὁ, *architectus.* Polit. 259. E: *ἀρχιτέκτων ... πᾶς οὐκ αὐτὸς ἐργαστικός, ἀλλὰ ἐργατῶν ἄρχων.* Riv. 135. C: *ἀρχιτέκτονα.* Gorg. 455. B: *οἱ ἀρχιτέκτονες.*

ἄρχω, *initium facio*, *inchoo*, *ordior*; etiam *causa* vel *auctor sum.* Legg. X. 892. A: *μεταβολῆς ... ἁπάσης ἄρχει.*

Ep. XIII. 363. B: τῆς ... σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει. Legg. VIII. 850. C: τῆς ... μετοικίας ἀρχέτω χρόνος ὁ cet. Conv. 177. D: ἄρχειν δὲ Φαῖδρον πρῶτον. Pol. X. 619. B: μήτε ὁ ἄρχων αἱρέσεως ἀμελείτω μήτε ὁ τελευτῶν ἀθυμείτω. Legg. III. 700. D: ἄρχοντες ... τῆς ἀμούσου παρανομίας ποιηταὶ ἐγίγνοντο. Ep. III. 317. B: τῶν δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἦρχεν ὡς cet. Crat. 402. B: ἦρξε γάμοιο (Hom.). Legg. III. 701. A: ἦρξε ... ἡμῖν ἐκ μουσικῆς ἡ πάντων εἰς πάντα σοφίας δόξα. IV. 707. C: τὴν μὲν ἄρξαι τῆς σωτηρίας τοῖς Ἕλλησι, τὴν δὲ τέλος ἐπιθεῖναι. Tim. 54. D: ἄρξει ... τό τε πρῶτον εἶδος cet. *prior infero iniuriam (ut vern. *anfangen*), vel absolute vel c. χειρῶν. Legg. IX. 880. A: εἴτε ἄρχων εἴτε ἀμυνόμενος. Id. XI. 935. C. IX. 869. C: ἄρχοντα χειρῶν πρότερον. *rego, impero; moderor, praesum.* Lys. 209. A: σὺ δὲ ἄρχεις οὐδενός. Phil. 30. D: ὡς ἀεὶ τοῦ παντὸς νοῦς ἄρχει. Pol. III. 408. E: δικαστὴς ... ψυχῇ ψυχῆς ἄρχει. I. 342. C. Alc. I. 130. B: ἆρ' οὖν σῶμα αὐτὸ αὑτοῦ ἄρχει; Parm. 134. E: ἐκείνων οὐκ ἄρχομεν. Pol. I. 342. C: ἄρχουσί γε αἱ τέχναι καὶ κρατοῦσιν ἐκείνου οὗπέρ εἰσι τέχναι. Legg. VI. 766. B: ἀρχέτω ἔτη πέντε. Polit. 291. E: ἐὰν ... τὸ πλῆθος ἄρχῃ. 293. A: ἐάν θ' ἑκόντων ἐάν τε ἀκόντων ἄρχωσιν. Legg. II. 674. B. Prot. 326. D: ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι. Gorg. 483. D: τὸν κρείττω τοῦ ἥττονος ἄρχειν. Legg. VII. 805. E: κερκίδων ἄρχειν καὶ πάσης ταλασίας. Theag. 123. D: ἵππων ζεύγους ἄρχειν. De leg. 316. E: κήπων ἄρχειν. al. Part. ἄρχων et ὁ ἄρχων substantivi fere partes obtinet, ut sit *dux, rector, praefectus, magistratus* al. Phaedr. 246. B: ἡμῶν ὁ ἄρχων. Gorg. 473. C: ἄρχων ἐν τῇ πόλει. Polit. 259. B: ἄν τε ἄρχων ἄν τ' ἰδιώτης ὢν τυγχάνῃ. Crat. 396. A: ὁ ἄρχων τε καὶ βασιλεὺς τῶν πάντων. Pol. I. 341. C: ναυτῶν ἄρχων. Legg. VII. 813. A: ὁ περὶ τὴν μουσικὴν ἄρχων αἱρεθείς. Pol. I. 338. D: οὐκοῦν τοῦτο κρατεῖ ἐν ἑκάστῃ πόλει, τὸ ἄρχον; Tim. 44. A: οὐδεμία ... τότε περίοδος ἄρχουσα οὐδ' ἡγεμών ἐστιν. Euthyd. 292. A: ἡ βασιλικὴ πάντων ἄρχουσα ὧν ἄρχει. Tim. 48. A: νοῦ ... ἀνάγκης ἄρχοντος. Legg. X. 896. C: ψυχῆς ἀρχούσης. Pol. II. 359. D: παρὰ τῷ τότε Λυδίας ἄρχοντι. Critia 120. A. Phaedr. 241. A: μεταβαλὼν ἄλλον ἄρχοντα ἐν αὑτῷ καὶ προστάτην. Gorg. 470. D: ἄρχοντα Μακεδονίας. 491. D: ἑαυτοῦ ἄρχοντα. Conv. 213. E: ἄρχοντα ... αἱροῦμαι τῆς πόσεως ... ἐμαυτόν. Pol. III. 414. A: ἄρχοντα τῆς πόλεως. Legg. IX. 875. D: νοῦν ... πάντων ἄρχοντα εἶναι. Menex. 240. A: Λᾶτιν ... ἄρχοντα. Tim. 43. D: ἄρχουσαν. Legg. V. 742. D: ἄρχουσαν ὅτι πλείστων. Alc. I. 130. A: αὐτὸ ... τὸ τοῦ σώματος ἄρχον ... ἄνθρωπον εἶναι. Phaedr. 237. D: ἰδέα ἄρχοντε. 247. A: θεοὶ ἄρχοντες. Pol. I. 339. C: οἱ ἄρχοντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις. Polit. 305. D: οὔτε ἀλλήλων οὐδ' αὑτῶν ἄρχουσαι. 268. A: τῆς τῶν ἀρχόντων αὐ-

τῶν (τροφῆς). Conv. 182. C: τῶν ... ἀρχόντων πλεονεξίᾳ. Pol. VI. 502. D. al. Legg. VI. 784. B: μετὰ τῶν οἰκείων καὶ ἀρχουσῶν γυναικῶν. Conv. 182. C: οὐ ... συμφέρει τοῖς ἄρχουσι. Pol. I. 339. B. al. Gorg. 491. D: τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρχομένων (πλέον ἔχειν). Polit. 297. E: τοὺς βασιλικοὺς ἄρχοντας. 298. E. Tim. 18. D: τοὺς ἄρχοντας ... καὶ τὰς ἀρχούσας. Pol. X. 606. D: ἄρχοντα (ταῦτα) ἡμῖν καθίστησι. Men. 86. D: εἰ ... ἐγὼ ἦρχον. Polit. 271. D: αὐτῆς ... τῆς κυκλήσεως ἦρχεν ... ὁ θεός. Tim. 25. B: τῶν ἐντὸς τῆδε Λιβύης ... ἦρχον. Polit. 269. A: ἣν (βασιλείαν) ἦρξε Κρόνος. Pol. VI. 487. E: πρὶν ἂν ... οἱ φιλόσοφοι ἄρξωσιν. Phaedr. 238. A: ἀρξάσης ἐν ἡμῖν. Pol. IV. 443. D: ἄρξαντα αὐτὸν αὑτοῦ. Polit. 299. A: τοὺς ἄρξαντας. Pol. III. 412. C: οἵτινες ἄρξουσί τε καὶ ἄρξονται. VII. 520. D: οἱ μέλλοντες ἄρξειν. Phil. 64. B: κόσμος τις ἀσώματος ἄρξων καλῶς ἐμψύχου σώματος. Tim. 34. C: ὡς δεσπότιν καὶ ἄρξουσαν ἀρξομένου. Legg. IX. 875. C: νόμων οὐδὲν ἂν δέοιτο τῶν ἀρξόντων ἑαυτοῦ. Pass. Phil. 29. C: ἄρχεται τὸ τοῦ παντὸς πῦρ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν πυρός. Phaed. 80. A: ἄρχεσθαί τε καὶ δουλεύειν. Pol. IV. 443. B. al. Legg. IV. 715. D: ἐν ᾗ ... ἂν ἀρχόμενος ᾖ ... νόμος. Pol. VIII. 559. C: ἀρχόμενον ὑπὸ τῶν μὴ ἀναγκαίων (ἐπιθυμιῶν). Legg. X. 896. C: σῶμα ... ἀρχόμενον κατὰ φύσιν. Pol. IV. 442. D: τό τε ἄρχον καὶ τὼ ἀρχομένω. I. 343. C: οἱ ἀρχόμενοι. Gorg. 491. D: τῶν ἀρχομένων. Polit. 275. C: τοῖς ἀρχομένοις. al. Pol. I. 340. B: τοὺς ἥττους τε καὶ ἀρχομένους. III. 412. C: ἄρξονται. Tim. 34. C. Clit. 407. E. — Med. *incipio*, *ordior* vel *exordior*. Phaed. 100. B: ἄρχομαι ἀπ' ἐκείνων. Gorg. 515. A: ἐπειδὴ σὺ ἄρχει πράττειν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Alc. I. 131. E: σὺ δ' ἄρχει ἀνθεῖν. Crat. 424. B: ὅθεν ἄρχεται μιμεῖσθαι ὁ μιμούμενος. Alc. I. 121. E: ἐπὶ τὰς θήρας ἄρχονται ἰέναι. Crat. 401. A: ἀφ' Ἑστίας ἀρχώμεθα. Conv. 181. D: ἐπειδὰν ἤδη ἄρχωνται νοῦν ἴσχειν. 210. A: ἄρχεσθαι ... ἰέναι ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα. Legg. IV. 718. C: ἄρχεσθαι τῆς θέσεως τῶν νόμων. Euthyd. 301. E: ἀπὸ σοῦ γὰρ δεῖ ἄρχεσθαι. Phaedr. 263. D: ἀρχόμενος τοῦ λόγου. Theaet. 174. B: ὅπερ ἀρχόμενος ἔλεγον. Soph. 237. A: ἀρχόμενός τε καὶ διὰ τέλους. Soph. 218. B: ἀρχομένῳ πρῶτον ... ἀπὸ τοῦ σοφιστοῦ. Polit. 280. B: ἀρχόμενον ἀπὸ τελευτῆς. Legg. IV. 717. C: ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς οὐσίας (*primum opes*), δεύτερα τὰ τοῦ σώματος cet. Pol. VI. 485. A: ὃ ... ἀρχόμενοι τούτου λόγου ἐλέγομεν. Hipp. min. 368. B: ἐντεῦθεν γὰρ ἤρχου. Pol. I. 336. D: ἤρχετο. Theaet. 187. A: ἠρχόμεθα διαλεγόμενοι. Pol. V. 452. E: ὅτε ἤρχοντο τῶν γυμνασίων πρῶτοι ... Κρῆτες. Hipp. min. 364. A: ἐξ οὗ ... ἦργμαι ... ἀγωνίζεσθαι. Legg. IV. 722. C: ἐξ ὅσου περὶ τῶν νόμων ἤργμεθα λέγειν. VI. 771. A: ἀφ' ἱερῶν ἠργμένη (ἀρχή). Conv. 216. D: ἐπείπερ ἠρξάμην.

Prot. 353. D: ὥσπερ ἦρξω. Gorg. 488. A. al. Prot. 338. E: ἤρξατο ... ἐρωτᾶν cet. Euthyd. 293. A: ἤρξατο ... τοῦ λόγου ὧδε. 272. B: αὐτὼ ... ἠρξάσθην ταύτης τῆς σοφίας. Pol. V. 452. C: ἐπείπερ λέγειν ἠρξάμεθα. VIII. 545. B. al. Soph. 242. B: τίνα ἀρχὴν τις ἂν ἄρξαιτο ... λόγου; Menex. 237. A: πόθεν ἂν ὀρθῶς ἀρξαίμεθα ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐπαινοῦντες; Phaedr. 241. E: ἐὰν δ' ἐπαινεῖν τὸν ἕτερον ἄρξωμαι. Phil. 15. D: πόθεν οὖν τις ταύτης ἄρξηται (fort. ἄρξαιτο) ... μάχης; Pol. VIII. 565. E. Phil. 28. D: ἀρξώμεθα ... ὧδε ἐπανερωτῶντες. Crat. 397. A. Pol. II. 359. A: ἐντεῦθεν ... ἄρξασθαι νόμους τίθεσθαι. Phaedr. 228. D: ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου. Tim. 28. B: ἀπ' ἀρχῆς τινὸς ἀρξάμενος. Menex. 236. D: ἀρξαμένη λέγειν ἀπ' αὐτῶν cet. Critia 117. D: ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς θαλάττης ... τεῖχος. Theag. 128. D: ἐκ παιδὸς ἀρξάμενον δαιμόνιον. Conv. 178. A. Euth. 3. A: ἐκ τοιαύτης ἀρχῆς ἀρξαμένῳ. Pol. III. 408. D: ἐκ παίδων ἀρξάμενοι. Saepenumero partic. ἀρξάμενος simpliciter est: *inde a* (vern. *von — angefangen* vel *von — an*), ita ut partic. numerum et casum suum ad orationis subiectum accommodet vel ad proximam vocem, quacum ad sensum cohaeret. Gorg. 471. C: ἀπὸ σοῦ ἀρξάμενος (*nec te excepto*). Conv. 172. D: ἀπὸ σαυτοῦ ἀρξάμενος. Alc. I. 118. D. Legg. VI. 771. C: ὃς πάσας τὰς διανομὰς ἔχει μέχρι τῶν δώδεκα ἀπὸ μιᾶς ἀρξάμενος ((germ. *von der ersten bis zur zwölften*). Lach. 186. C: ἐκ νέου ἀρξάμενος. Soph. 242. D: τὸ ... ἔθνος, ἀπὸ Ξενοφάνους ... ἀρξάμενον. Pol. IX. 582. B: ἐκ παιδὸς ἀρξαμένῳ (vern. *von Kindheit an*). Legg. VII. 807. D: ἀρξάμενον (χρόνον) ἐξ ἕω μέχρι cet. (simpliciter *ab aurora ad* —). Prot. 325. C: ἐκ παίδων σμικρῶν ἀρξάμενοι (vern. *von der frühesten Jugend an:* quod refertur ad pueros, non ad subjectum verbi διδάσκουσι) διδάσκουσι cet. Pol. II. 367. E: πάντων ὑμῶν ὅσοι ... φατὲ ... ἀπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἡρώων ἀρξάμενοι ... οὐδεὶς cet. III. 386. C: ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἔπους ἀρξάμενοι. Legg. II. 661. B: ἀρξάμενα ἀπὸ τῆς ὑγιείας. Theaet. 171. B: ἐξ ἁπάντων ... ἀπὸ Πρωταγόρου ἀρξαμένων ἀμφισβητήσεται. Pol. X. 600. E: οὐκοῦν τιθῶμεν ἀπὸ Ὁμήρου ἀρξαμένους πάντας τοὺς ποιητικοὺς cet. Alc. I. 104. A: τὰ ... ὑπάρχοντά σοι μεγάλα εἶναι ... ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρξάμενα, τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχήν (*usque a corpore ad animum*). — Lach. 187. A: εἰ ... νῦν πρῶτον ἄρξεσθε παιδεύειν. Parm. 137. A: πόθεν ... ἀρξόμεθα; Pol. II. 376. E. VIII. 546. D: ἡμῶν πρῶτον ἄρξονται ἀμελεῖν. Tim. 54. A: εἰ μέλλομεν ἄρξεσθαι κατὰ τρόπον. Verb. Tim. 48. B: πάλιν ἀρκτέον ἀπ' ἀρχῆς.

ἀρῶ, *aro*. Pol. II. 370. E. 373. D: νέμειν τε καὶ ἀροῦν. De iust. 375. B. **insero*. Phaedr. 276. B: εἰς Ἀδώνιδος κήπους ἀρῶν.

ἀρωγή, ἡ, *remedium, levamen*. Legg. XI. 919. C: τίς

... τῆς νόσου ... ἀρωγὴ γίγνοιτ' ἄν; Menex. 238. A: πόνων ἀρωγήν.

ἀρωγός, ὁ ἡ, *salutaris, bonus.* Prot. 334. B: ταῖς δὲ τοῦ ἀνθρώπου (θριξὶν) ἀρωγὸν cet.

ἀσάλευτος, ὁ ἡ, *qui non agitatur* vel *perturbatur.* Ax. 370. D: ἀσαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος.

ἀσάφεια, ἡ, *obscuritas.* Ep. VII. 343. C: ἀπορίας καὶ ἀσαφείας ἐμπίπλησι πάσης. Pol. VI. 478. C: σαφηνείᾳ ἢ ... ἀσαφείᾳ. VI. 509. D.

ἀσαφής, ὁ ἡ, *incertus, obscurus.* Pol. III. 392. D: γελοῖος ... ἔοικα διδάσκαλος εἶναι καὶ ἀσαφής. Ep. VII. 343. B: ὡς ἀσαφές. Critia 107. C: σκιαγραφίᾳ ... ἀσαφεῖ ... χρώμεθα περὶ αὐτά. Prot. 316. A: ἀσαφῆ ἐποίει τὰ λεγόμενα. Theaet. 194. E. Legg. XII. 952. A. Pol. IX. 571. B: ἀσαφεστέρα ἔσται ἡ ζήτησις οὗ ζητοῦμεν. Phil. 57. B: ἀσαφεστέραν ἄλλην ἄλλης. Theaet. 195. A: ἔτι ἀσαφέστερα ἐκείνων.

ἀσαφῶς, *obscure.* Crat. 427. D: οὕτως ἀσαφῶς ... λέγει. Tim. 54. B: τὸ πρόσθεν ἀσαφῶς (v. οὐκ ἀσφαλῶς) ῥηθέν.

ἄσβεστος, ὁ ἡ, *effusus.* Pol. III. 389. A. (Hom.).

ἀσέβεια, ἡ, *impietas.* Prot. 323. E: ἡ ἀδικία καὶ ἡ ἀσέβεια. Conv. 188. C. Pol. X. 615. C. εἰς ... θεοὺς ἀσεβείας ... μείζους ἔτι τοὺς μισθοὺς διηγεῖτο. Legg. VII. 799. B: δίκας ἀσεβείας ... παρέχειν. Euth. 5. C: ὥστε ἀσεβείας ἐγράψατο. Conv. 188. D: ὅσα τείνει πρὸς θέμιν καὶ ἀσέβειαν. Legg. X. 907. B: τῶν ... περὶ πᾶσαν ἀσέβειαν ὄντων. 908. A. X. 890. A: ἀσέβειαι.

ἀσέβημα, τό, *piaculum, facinus.* Legg. X. 910: ἀνδρῶν ἀσέβημα ἀνοσίων (ἀσεβήσας).

ἀσεβής, ὁ ἡ, *impius, nefarius.* Crat. 394. D: ὅταν ἐξ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ θεοσεβοῦς ἀσεβὴς γένηται. Crat. 394. E: τῷ ... γενομένῳ ἀσεβεῖ. Phaedr. 242. D: εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσεβῆ (λόγον). Legg. X. 886. B: ἐπὶ τὸν ἀσεβῆ βίον ὁρμᾶσθαι. Legg. X. 835. B: οὔτε ἔργον ἀσεβὲς εἰργάσατο. Euth. 5. C. 14. B: τὰ δ' ἐναντία τῶν κεχαρισμένων ἀσεβῆ. Legg. X. 891. D: οἱ λόγων ἁπτόμενοι ἀσεβῶν. 907. B. 910. Ax. 371. E: ἔνθα χῶρος ἀσεβῶν. Legg. X. 886. E: ἐν ἀσεβέσιν ἀνθρώποις. 907. D. Epin. 980. C: πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς. Pol. III. 391. D: δεινὰ καὶ ἀσεβῆ ἐργάσασθαι. De leg. 318. E: ἀσεβέστερον. Ep. II. 311. E. Legg. X. 907. B: ἀσεβέστατος.

ἀσεβῶ, *impius sum* vel *impie facio.* Phil. 28. A: οὐκ ἂν ἀσεβοῖμεν; De leg. 318. E: ἵνα μὴ καὶ σὺ ... ἀσεβῇς. Legg. X. 907. D: ἐάν τις ἀσεβῇ λόγοις εἴτ' ἔργοις. IX. 871. D: πρὸς τῷ ἀσεβεῖν. IX. 868. D: ὁ ... ἀσεβῶν περὶ ταῦτα. Euth. 5. E: μὴ ἐπιτρέπειν τῷ ἀσεβοῦντι. Legg. X. 907. E: τῶν ... ἀσεβούντων. 910. X. 888. D: περὶ θεοὺς ... ἀσε-

βῆσαι. 910: ἀσεβήσας ... ἀσέβημα. XII. 941. A: παρὰ νόμον ἀσεβησάντων. Pass. *impietate affligor.* Legg. IX. 877. E: ὅταν ... τις ... ἀσεβηθῇ τῶν οἴκων.

ἀσελγαίνω, *lascivio.* Conv. 190. C: ὅπως ἐῷεν ἀσελγαίνειν. D. Legg. IX. 879. D: ἀσελγαίνοντα καὶ θρασυνόμενον.

ἀσελγεία, ἡ, *lascivia, protervitas.* Pol. IV. 424. E: σὺν πολλῇ ... ἀσελγείᾳ.

ἄση, ἡ, *angor.* Tim. 71. C: λύπας καὶ ἄσας παρέχοι.

ἀσήμαντος, ὁ ἡ, *non signatus.* Phaedr. 250. C: ἀσήμαντοι τούτου cet. Legg. XII. 954. A: τὰ ἀσήμαντα. B.

ἀσθένεια, ἡ, *imbecillitas.* Pol. IV. 444. E: κακία δὲ νόσος ... καὶ ἀσθένεια. Phaed. 109. E: ὑπ' ἀσθενείας καὶ βραδυτῆτος. Phil. 49. B. Pol. I. 330. E: ὑπὸ τῆς τοῦ γήρως ἀσθενείας. II. 366. D. Prot. 332. B: εἴ τι ἀσθενείᾳ (πράττεται). Menex. 238. D. Phaed. 17. A: τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν ἀτιμάζων. 109. D. Gorg. 477. B: κακίαν ... ἀσθένειαν εἶναι καὶ νόσον cet. 496. B. Pol. IX. 854. A: ξύμπασαν τὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀσθένειαν εὐλαβούμενος. Pol. X. 618. D: ἰσχύες καὶ ἀσθένειαι. **imbecillitas valetudinis, incommoda valetudo.* Tim. 17. A: ἀσθένειά τις αὐτῷ ξυνέπεσεν. Charm. 157. C: ἡ τῆς κεφαλῆς ἀσθένεια. Gorg. 519. A: ἡ καταβολὴ αὕτη τῆς ἀσθενείας. Charm. 155. B. Ep. XI. 358. E: περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς στραγγουρίας.

ἀσθενής, ὁ ἡ, *imbecillus.* Phaedr. 273. B: ἀσθενὴς καὶ ἀνδρικὸς cet. Legg. II. 660. E: ἐάν τε σμικρὸς καὶ ἀσθενὴς ᾖ. Phil. 49. C: ἡ ... ἀσθενής (ἄγνοια). 29. C: σμικρὸν μέν τι τὸ παρ' ἡμῖν καὶ ἀσθενές cet. Pol. III. 411. D. Tim. 88. A: ἀσθενεῖ ... διανοίᾳ. Pol. III. 411. B: ἀσθενῆ ποιήσας τὸν θυμόν. VI. 491. E: ἀσθενῆ ... φύσιν. Legg. VI. 781. A: διὰ τὸ ἀσθενές. Gorg. 483. B: οἱ ἀσθενεῖς ἄνθρωποί εἰσι. 490. B. Pol. II. 364. B: οἵ ἄν πη ἀσθενεῖς τε καὶ πένητες ὦσιν. Pol. IX. 571. B: ὀλίγαι ... καὶ ἀσθενεῖς. Phil. 49. E: γελοῖα ... ὁπόσ' ἀσθενῆ. Polit. 291. B: τοῖς ἀσθενέσι ... θηρίοις. Prot. 323. D: τοὺς αἰσχροὺς ... ἢ ἀσθενεῖς. Hipp. min. 374. A: καὶ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ. Gorg. 490. B: τῶν δὲ ἀσθενέστερος. Pol. VIII. 569. B. Theaet. 149. C: ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἀσθενεστέρα ᾖ cet. Pol. V. 456. A. Tim. 75. C. Phaed. 87. D: φαυλότερον οὐδ' ἀσθενέστερον. Pol. V. 455. E: ἐπὶ πᾶσι ... ἀσθενέστερον γυνὴ ἀνδρός. Gorg. 488. C: ἥττω τε καὶ ἀσθενέστερον. Prot. 322. B: ἀσθενέστεροι. Pol. V. 451. D: ταῖς μὲν ὡς ἀσθενεστέραις χρώμεθα. Gorg. 488. C: τοὺς ἀσθενεστέρους. Prot. 320. E: τὰ δ' ἀσθενέστερα τάχει ἐκόσμει. Gorg. 490. C: πάντων ἀσθενέστατος. Tim. 89. E: ἀσθενέστατον ἀνάγκη γίγνεσθαι. Pol. II. 371. B: οἱ ἀσθενέστατοι τὰ σώματα. Conv. 207. B: τὰ ἀθενέστατα τοσῖ

ἰσχυροτάτοις. Pol. IV. 432. A: *τούς τε ἀσθενεστάτους ταὐτὸν καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους.*

ἀσθενῶ, *infirmus sum*, *aegroto*, *laboro.* Charm. 155. B: *ὅτι ἀσθενοῖ.* Lys. 209. E: *εἰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀσθενοῖ.* Euthyd. 280. A: *τί δὲ ἀσθενῶν;* Ep. XIII. 361. A: *καὶ ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος.* Euthyd. 299. B: *ἀγαθὸν ... εἶναι ἀσθενοῦντι φάρμακον πιεῖν.* Theaet. 166. E. 159. B: *ἀσθενοῦντα.* Legg. IV. 720. D. Alc. II. 138. E: *ἀσθενοῦντες.* Prot. 334. C: *τοῖς ἀσθενοῦσι.* Legg. X. 909. E. Phaed. 59. C: *Πλάτων ... ἠσθένει.* Ep. XIII. 363. B: *ὃς τότε τὴν χεῖρα ἠσθένει.* Riv. 136. C: *ἀσθενήσας.*

ἀσθενῶς, *imbecilliter.* Prot. 332. B: *ἀσθενῶς (πράττεται).* Legg. II. 659. E: *τοῖς κάμνουσί τε καὶ ἀσθενῶς ἴσχουσι τὰ σώματα.* **tenuiter*, *parum.* Pol. VII. 528. C: *ἀσθενῶς ζητεῖται χαλεπὰ ὄντα.* Phaedr. 255. E: *ἐπιθυμεῖ ... ἀσθενεστέρως ... ὁρᾶν* cet. Charm. 172. B: *ἀσθενέστερον καὶ φαυλότερον τοῦτο δράσουσιν.*

ἆσθμα, *τό*, *halitus*, *anhelitus.* Pol. VIII. 556. D: *ἄσθματός τε καὶ ἀπορίας μεστόν.* 568. D: *ὥσπερ ὑπὸ ἄσθματος ἀδυνατοῦσα πορεύεσθαι.*

ἀσινής, *ὁ ἡ*, *innocens.* Legg. II. 670. D: *ἡδονὰς ... ἀσινεῖς.* I. 649. D: *ἀσινεστέραν ... πεῖραν.* Hipp. mai. 303. E: *ἀσινέσταται ... τῶν ἡδονῶν.*

ἄσιτος, *ὁ ἡ*, *cibo abstinens.* Riv. 134. B: *ἄνδρα ... ἄγρυπνόν τε καὶ ἄσιτον.* Phaedr. 259. C: *ἄσιτον ... ᾄδειν.* Legg. II. 665. E: *ἄσιτοι.*

ἀσιτῶ, *inediam fero.* Conv. 220. A: *ἀσιτεῖν.*

ἀσκελής, *ὁ ἡ*, *cruribus carens.* Tim. 34. A: *ἀσκελὲς καὶ ἄπουν.*

ἄσκεπτος, *ὁ ἡ*, *non exploratus.* Theaet. 184. A: *(μὴ) ἄσκεπτον γένηται.* Pol. IV. 438. A: *ἀσκέπτους ἡμᾶς.*

ἀσκέπτως, *re non explorata.* Hipp. 301. C: *ἀλογίστως καὶ ἀσκέπτως.* Charm. 158. C. Cum v. *ἔχειν*, *indagationis expertem esse.* Crat. 440. D: *ὅτι οὐδὲ νυνὶ ἀσκέπτως ἔχω.* Etiam *rationem nullam habere.* Gorg. 501. C: *ἀσκέπτως ἔχων τοῦ ἀμείνονός τε καὶ χείρονος.*

ἄσκησις, *ἡ*, *exercitatio.* Prot. 323. D: *ἐξ ἐπιμελείας καὶ ἀσκήσεως καὶ διδαχῆς.* Pol. III. 404. A. Legg. VIII. 840. A: *ἐν ὅλῃ τῇ τῆς ἀσκήσεως ἀκμῇ.* 846. D. al. Pol. VII. 536. B: *ἐπὶ τοσαύτην μάθησιν καὶ τοσαύτην ἄσκησιν κομίσαντες.* Legg. I. 625. D. VII. 791. B: *δειλίας ἄσκησιν, ἀλλ' οὐκ ἀνδρείας.* IX. 865. A. Polit. 294. D: *ἀσκήσεις.* Pol. VII. 518. E: *ἀσκήσεσιν.*

ἀσκητής, *ὁ*, *qui exercetur* vel *exercitatus est*, *qui gymnasticae operam dedit.* Pol. III. 404. A: *οἱ ἀσκηταί.* C. 403. E: *ἡ τῶνδε τῶν ἀσκητῶν ἕξις.*

ἀσκητικός, *ή*, *όν*, *laboriosus* (vern. *arbeitsam*). Legg. VII. 806. A: *ἀσκητικὸν ... βιόν.*

ἀσκητός, ή, όν, *qui usu et exercitatione comparatur.* Men. 70. A: οὐ διδακτόν, ἀλλ' ἀσκητόν. Ib. οὔτε ἀσκητόν. Clit. 407. B.

ἀσκός, ὁ, *uter.* Euthyd. 285. D: εἰς ἀσκόν.

ἀσκῶ, *exerceo, factito, studeo.* Conv. 212. B: διαφερόντως ἀσκῶ (τὰ ἐρωτικά). Gorg. 486. C: πραγμάτων ... εὐμουσίαν ἄσκει. Euthyd. 307. C. Menex. 246. E: ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκῆτε. Gorg. 508. A: πλεονεξίαν ... ἀσκεῖν. Pol. III. 407. A: ἀρετὴν ἀσκεῖν. Legg. VIII. 831. C: μανθάνειν τε καὶ ἀσκεῖν. Euthyd. 283. A: σοφίαν τε καὶ ἀρετὴν ἀσκεῖν. al. Gorg. 527. D: ἀσκῶν ἀρετήν. 500. C: ῥητορικὴν ἀσκοῦντα. Legg. I. 641. E: ἀσκοῦσαν. Gorg. 527. E: τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκοῦντας. 509. E: ἐὰν μὴ μάθῃ αὐτὰ καὶ ἀσκήσῃ. Alc. I. 119. B: μαθόντα καὶ ἀσκήσαντα. Id. 123. D. Clit. 407. A: τὰ μὲν ἀσκήσω καὶ διώξομαι cet. Prot. 342. B: πάντας τοῦτο ἀσκήσειν. In corporis exercitationibus (gymnicis et bellicis) ponitur. Theag. 128. E: μὴ ἄσκει. Ib. ὅτι μέλλοι ἀσκεῖν. Pol. V. 468. E: ἵνα ἅμα τῷ τιμᾶν ἀσκῶμεν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Legg. VII. 804. D: ἴσα καὶ θηλείας ἀσκεῖν δεῖν. VIII. 832. B: ἀσκεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον. VII. 789. B: ἐπὶ τὰς μάχας τὰς πρὸς ἄλληλα ἀσκοῦντας τὰ τοιαῦτα τῶν θηρίων. Absolute et c. accus. rei in qua quis exercetur. Pol. III. 389. C: ἀσκοῦντι. Lach. 128. E: ταῦτα εἰπὼν ἤσκει. Legg. VII. 795. B: ὁ τελέως παγκράτιον ἠσκηκὼς cet. Lach. 184. E. 128. E: στάδιον ἀσκήσειν εἰς Νεμέαν. Pass. Pol. VIII. 551. A: ἀσκεῖται δὲ τὸ ἀεὶ τιμώμενον. Legg. VII. 805. A. Pol. III. 407. C: ἀρετῇ ἀσκεῖσθαι ... ἐμπόδιος. Verb. ἀσκητέον. Gorg. 487. C: τὴν σοφίαν ἀσκητέον. 507. D: σωφροσύνην ... ἀσκητέον.

ἀσκωλιάζω, *salio.* Conv. 190. D: ἀσκωλιάζοντες.

ᾆσμα, τό, *carmen* (praec. lyricum). Prot. 343. C: τὸ πρῶτον τοῦ ᾄσματος. 344. B. al. Prot. 343. E: ἐν τῷ ᾄσματι. 344. A. Gorg. 484. B. Prot. 339. B: τοῦτο ἐπίστασαι τὸ ᾆσμα. 343. C. al. Prot. 347. C: περὶ ... ᾀσμάτων τε καὶ ἐπῶν ἐάσωμεν. Pol. IV. 424. C: ᾄσματα νέα.

ἄσμενος, η, ον, *laetus, cum voluptate, libenter.* Gorg. 499. B: ὅτι ... τούτου ἄσμενος ἔχει. Phaed. 68. B: οὐκ ἄσμενος εἶσιν αὐτόσε; 90. D. al. Gorg. 486. D: ἄσμενον εὑρεῖν. Pol. X. 620. D: ἀσμένην ἑλέσθαι. Phaed. 67. E: εἰ μὴ ἄσμενοι ἐκεῖσε ἴοιεν cet. Prot. 317. D. al. Crat. 418. C: ὅτι ... ἀσμένοις τοῖς ἀνθρώποις ... τὸ φῶς ἐγίγνετο. Prot. 346. A: ὥσπερ ἀσμένους ὁρᾶν. Pol. X. 614. E: ἀσμένας (v. ἀσμένως) εἰς τὸν λειμῶνα ἀπιούσας.

ἀσμένως, *cum voluptate, libenter.* Pol. V. 475. C: ἀσμένως ἐπὶ τὸ μανθάνειν ἰόντα. Charm. 153. A. Menex. 243. E. Pol. I. 329. C: ἀσμεναίτατα (v. ἀσμενέστατα) ... αὐτὸ ἀπέφυγον. X. 616. A: ἀσμενέστατα ... ἀναβῆναι.

ἀσπάζομαι, *comiter accipio, saluto* s. *salvere iubeo.* Ep. XIII. 363. D: τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ. Conv. 213. B: ἀσπάζεσθαι ... τὸν Ἀγάθωνα. Pol. X. 614. E. VI. 499. A: τὰ δὲ κομψά τε καὶ ἐριστικὰ ... πόῤῥωθεν ἀσπαζομένων (*e longinquo salutantium*, h. e. *valere iubentium*). Charm. 153. C: ἠσπαζόμην. Parm. 127. A: ἠσπάζετο. Pol. I. 328. C. Charm. 153. B: εὐθὺς πόῤῥωθεν ἠσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν. Theag. 130. B: ἐπειδὴ ἠσπάσατο. **amplector, diligo, sector, appeto.* Apol. 29. D: ἐγὼ ὑμᾶς ... ἀσπάζομαι μὲν καὶ φιλῶ cet. Conv. 209. B: τὰ ... σώματα τὰ καλὰ ... ἀσπάζεται. Crat. 416. D: ἀσπαζόμεθα. Pol. II. 357. C. Legg. VI. 771. A: τοὺς ... δυνατοὺς ἀσπάζεσθε cet. Conv. 205. E: οὐ γὰρ τὸ ἑαυτῶν ... ἕκαστοι ἀσπάζονται. Pol. I. 330. C. al. Pol. III. 402. A: ἀσπάζοιτ' ἂν αὐτόν. Legg. III. 689. A: φιλῇ τε καὶ ἀσπάζηται. II. 660. A: ἀσπάζωνται. Pol. V. 474. D: ἄξιοι ἐπιμελείας τε καὶ τοῦ ἀσπάζεσθαι. III. 402. D. al. Phaedr. 256. A: ὡς σφόδρ' εὔνουν ἀσπαζόμενος. Conv. 192. B. Legg. VIII. 838. B: ἀσπαζόμενον. Conv. 192. A: τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι. Pol. V. 475. A: πάντα οἶνον ... ἀσπαζομένους. VIII. 569. B: οἷον θρέμμα ἠσπάζετο cet. Pol. V. 476. B: ἀσπάσασθαι. **indulgeo.* Theag. 127. C: ἐὰν Θεάγη ... τουτονὶ ἀσπάζῃ. Ep. VII. 331. C: ἃς (ἐπιθυμίας) αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. **blandior.* Pol. II. 376. A: ὃν δ' ἂν γνώριμον (ἴδῃ), ἀσπάζεται (ὁ κύων). VIII. 566. D: προςγελᾷ τε καὶ ἀσπάζεται πάντας. — Verb. Phil. 32. D: ἀσπαστέον αὐτά. bis.

ἀσπαίρω, *palpito.* Ion. 539. C. (Hom.).

ἀσπάλαθος, ὁ, *aspalathus* (frutex spinis horrens). Pol. X. 616. A: ἐπ' ἀσπαλάθων κνάπτοντες (v. κνάμπτοντες).

ἀσπαλιευτής, ὁ, *piscator.* Soph. 218. E: οἷον ἀσπαλιευτής. 222. A. 221. C: τὸν ἀσπαλιευτήν. D.

ἀσπαλιευτικός, ή, όν, *piscatorius;* unde ἡ ἀσπαλιευτική *piscium tractus.* Soph. 221. C: ἡ ... ἀσπαλιευτική. 221. A: τῆς ἀσπαλιευτικῆς πέρι. 219. D: τὴν ἀσπαλιευτικήν.

ἀσπασμός, ὁ, *appetitio, amor.* Def. 413. D: ἀνθρώπου πρὸς ἄνθρωπον ἀσπασμός. Legg. II. 670. E: ἡγεμόνες ἠθῶν χρηστῶν ἀσπασμοῦ προςήκοντος. XI. 919. E: τῷ ἐκείνων μίσει τε καὶ ἀσπασμῷ.

ἀσπαστός, ή, όν, *expetendus.* Phil. 32. C: πότερον ὅλον τὸ γένος ἀσπαστόν.

ἀσπίς, ἡ, *clypeus.* Pol. I. 333. D: ἀσπίδα ... φυλάττειν. Legg. VI. 756. A: οἱ τὴν ἀσπίδα τιθέμενοι. VII. 806. B. Tim. 24. B: ἀσπίδων καὶ δοράτων. Euthyd. 299. C: ἀσπίδας.

ἀστάθμητος, ὁ ἡ, *instabilis, mobilis.* Lys. 214. C: ἀσταθμήτους.

ἀστακτί, *non stillatim,* igitur *fuse.* Phaed. 117. C: ἐμοῦ γε ... ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα.

ἀστασίαστος, ὁ ἡ, *a seditione alienus*, *tranquillus*. Pol. V. 459. E: εἰ ... ἡ ἀγέλη τῶν φυλάκων ὅτι μάλιστα ἀστασίαστος ἔσται. VIII. 554. D. V. 464. D: ἀστασιάστοις εἶναι. Euthyd. 292. B: ἀστασιάστους. Legg. IV. 713. E: ἀστασίαστα ... τὰ τῶν ἀνθρώπων ... γένη. Phil. 63. E: ἀστασιαστοτάτην μίξιν καὶ κρᾶσιν.

ἀστασιάστως, *tranquille*. Pol. VII. 520. D: ταύτην ἄριστα καὶ ἀστασιαστότατα ἀνάγκη οἰκεῖσθαι.

ἀσταφίς, ἡ, *uva passa*. Legg. VIII. 845. B: εἰς ἀπόθεσιν ἀσταφίδος οἴνου.

ἀστεῖος, α, ον, *urbanus*, *comis*. Phaed. 116. D: ὡς ἀστεῖος ... ὁ ἄνθρωπος. * *festivus*, *venustus* (unde etiam irrisor dicitur ἀστεῖος) vel *lepidus* (hinc etiam *risum movens* vel *ridiculus*). Pol. I. 349. B: οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀστεῖος ... καὶ εὐήθης. Phaedr. 242. E: ἡ εὐήθεια αὐτοῖν πάνυ ἀστεία. Lys. 204. C: ἀστεῖόν γε ... ὅτι ἐρυθριᾷς. Gorg. 447. A: καὶ μάλα γε ἀστείας ἑορτῆς. Phaedr. 227. D: ἀστεῖοι ... οἱ λόγοι. Pol. V. 452. D: ἐξῆν τοῖς τότε ἀστείοις (h. e. *irrisoribus*) πάντα ταῦτα κωμῳδεῖν. Legg. III. 680. C: ἄλλα ... μάλ' ἀστεῖα.

ἀστενακτί, *sine gemitu*, *aequo animo*. Ax. 364. C: ὅπως ἀστενακτὶ ἐς τὸ χρεὼν ἴῃ.

ἀστένακτος, ὁ ἡ, *tristitiae expers*. Ax. 370. D: ἔνθα ἄπονα πάντα καὶ ἀστένακτα cet.

ἀστεφάνωτος, ὁ ἡ, *non coronatus*. Pol. X. 613. C: ἀστεφάνωτοι ἀποτρέχοντες.

ἀστήρ, ὁ, *astrum*, *stella*. Epin. 987. C: ἀστέρες. Pol. X. 621. B: ᾄττοντας ὥσπερ ἀστέρας. Epin. 987. A. Euthyd. 294. B.

ἀστός, ὁ, *civis*, *indigena*. Gorg. 515. A: ἢ ξένος ἢ ἀστός. Legg. IX. 869. D. Men. 92. B. Pol. VIII. 563. A: μέτοικον ... ἀστῷ καὶ ἀστὸν μετοίκῳ ἐξισοῦσθαι. Apol. 30. A: καὶ ξένῳ καὶ ἀστῷ. Legg. IX. 866. C: ἐάν τε ἀστὸν κτείνῃ. 869. D. al. Gorg. 514. E: μήτε τῶν ξένων μήτε τῶν ἀστῶν. Pol. X. 613. D. Legg. VIII. 849. A: τοῖς ἀστοῖς. B. C: ἀστοῖς ... καὶ τούτων δούλοις. IX. 872. A: ἀστοῖσι καὶ ξένοις πρὸς ἀλλήλους. Theaet. 145. B: ξένους τε καὶ ἀστούς.

ἄστοχος, ὁ ἡ, *verum non perspiciens*, *non assequens*. Tim. 19. E: ἄστοχον ... ἀνδρῶν ... ὅσ' ἂν οἷά τε ... πράττοιεν καὶ λέγοιεν.

ἀστραβής, ὁ ἡ, *non tortus*, h. e. *rectus*. Tim. 73. B: τῶν ... τριγώνων ὅσα ... ἀστραβῆ cet.

ἀστραγαλίζω, *talis ludo*. Alc. I. 110. B: ὁπότε ἀστραγαλίζοις. Lys. 206. E: ἀστραγαλίζοντας.

ἀστράγαλος, ὁ, *talus*. Theaet. 155. B: τὰ περὶ τῶν ἀστραγάλων. Lys. 206. E: ἠρτίαζον ἀστραγάλοις παμπόλλοις. Theaet. 154. C.

ἀστραπή, ἡ, *fulgur*. Crat. 409. C: τῆς ἀστραπῆς ἐπωνυμίαν ἔχειν. Tim. 68. A: οἷον ἀπ' ἀστραπῆς.

ἀστράπτω, *splendeo*. Ep. I. 310. A: *ἀστράπτει* (e poët.). Phaedr. 254. B: *εἶδον τὴν ὄψιν τὴν τῶν παιδικῶν ἀστράπτουσαν.*

ἀστρατεία, ἡ, *militiae detrectatio*. Legg. IX. 878. D: *ὑπόδικος ... τῆς ἀστρατείας γιγνέσθω.* XII. 943. A. B. Ib. *τῶν τῆς ἀστρατείας δικῶν.* D.

ἀστρατήγητος Alc. II. 142. dicitur *qui nunquam exercitum duxit*: *ὥστε ἐνίους αὐτῶν εὔχεσθαι ἀστρατηγήτους εἶναι μᾶλλον ἢ ἐστρατηγηκέναι.*

ἄστρον, τό, *astrum, stella*. Tim. 42. B: *εἰς τὴν τοῦ συννόμου πορευθεὶς οἴκησιν ἄστρου.* Phaed. 109. B: *τὰ ἄστρα.* Tim. 38. C: *ἥλιος καὶ σελήνη καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα.* Legg. X. 886. A. Gorg. 451. C: *περὶ τὴν τῶν ἄστρων φοράν.* Polit. 269. A. 271. C. al. Pol. VI. 488. D: *οὐρανοῦ καὶ ἄστρων.* VII. 516. A. 530. A. Tim. 39. D. Epin. 981. D: *θεῖον γένος ἄστρων.* 982. E. Tim. 51. D: *διεῖλε ψυχὰς ... τοῖς ἄστροις.* Legg. XII. 967. D: *τὸν ... εἰρημένον ἐν τοῖς ἄστροις νοῦν.* Crat. 397. D: *ἄστρα καὶ οὐρανόν.* Legg. X. 886. D: *ἄστρα καὶ γῆν.* 898. D: *ἥλιον ... καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα.* Epin. 982. C: *τοῦ νοῦν ἔχειν ἄστρα.* Hipp. mai. 285. C: *τὰ περὶ τὰ ἄστρα τε καὶ τὰ οὐράνια πάθη.*

ἀστρονομία, ἡ, *astrorum cognitio, astrologia* (ap. Latin.). Conv. 188. B: *ὧν (ἐρωτικῶν) ἐπιστήμη περὶ ἄστρων τε φορὰς καὶ ἐνιαυτῶν ὥρας ἀστρονομία καλεῖται.* Gorg. 451. C: *οἱ ... λόγοι οἱ τῆς ἀστρονομίας.* Pol. VII. 528. E. 530. E. al. Legg. XII. 967. A: *ἀστρονομίᾳ.* Hipp. min. 368. A: *ἐν ἀστρονομίᾳ.* Prot. 318. E: *λογισμούς τε καὶ ἀστρονομίαν* cet. Phaedr. 274. C: *γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν.* Crat. 405. D: *οἱ κομψοὶ περὶ μουσικὴν καὶ ἀστρονομίαν.* Pol. VII. 528. D: *ἀστρονομίαν ἔλεγον, φορὰν οὖσαν βάθους.* E. 529. C. al. Locr. 96. E: *περὶ τὰν ἱερὰν ἀστρονομίαν.*

ἀστρονομικός, ή, όν, *astrologiae peritus*; in re positum: *ad astrologiam pertinens*. Theaet. 145. A: *ἢ καὶ ἀστρονομικὸς καὶ λογιστικὸς* cet. Pol. VII. 530. A: *τὸν τῷ ὄντι δὴ ἀστρονομικὸν ... ὄντα.* Prot. 315. C: *περὶ φύσεώς τε καὶ τῶν μετεώρων ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν.* Tim. 27. A: *ἅτε ὄντα ἀστρονομικώτατον ἡμῶν.*

ἀστρονόμος, ὁ, *astrologus*. Hipp. min. 368. A: *ὁ ἀγαθὸς ἀστρονόμος ψευδὴς ἔσται.* Epin. 990. A: *ὅτι σοφώτατον ἀνάγκη τὸν ἀληθῶς ἀστρονόμον εἶναι.* Hipp. min. 367. E. Pol. VII. 531. A: *ὥσπερ οἱ ἀστρονόμοι.* Euthyd. 290. B: *οἱ ... γεωμέτραι καὶ οἱ ἀστρονόμοι* cet.

ἀστρονομῶ, *astra* vel *stellarum motus observo*. Theaet. 173. E: *οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα* (Pind.). Epin. 990. A: *τὸν καθ' Ἡσίοδον ἀστρονομοῦντα.* Pass. Pol. VII. 530. C: *ἢ ὡς νῦν ἀστρονομεῖται.*

ἄστροφος, ὁ ἡ, *non tortus*. Polit. 282. D: *γένεσιν ἄστροφόν τινα.*

ἀστρωσία, ἡ, *sine stragulis cubare.* Legg. I. 633. C: ἀνυποδησίαι καὶ ἀστρωσίαι.

ἄστρωτος, ὁ ἡ, *stragulo non tectus.* Prot. 321. C: ἄστρωτον. Polit. 272. A: γυμνοὶ ... καὶ ἄστρωτοι θυραυλοῦντες τὰ πολλὰ ἐνέμοντο.

ἄστυ, τό, *urbs,* praec. *Athenae.* Critia 111. E: τὸ δ' ἄστυ κατῳκισμένον ὧδ' ἦν cet. 117. E. Phaedr. 230. C: ἐκ τοῦ ἄστεος. Legg. XI. 936. C. al. De lucri cup. 229. A: ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος. Phaedr. 227. B: ἐν ἄστει. Legg. VIII. 844. C. al. Conv. 172. A: εἰς ἄστυ ... ἀνιὼν Φαληρόθεν. Pol. I. 327. A: ἀπῇμεν πρὸς τὸ ἄστυ. B. 328. C. Critia 118. D. Legg. VI. 779. C: πάντων ... τῶν κατὰ τὸ ἄστυ ... ἐπιμελεῖσθαι. VII. 804. C. XII. 954. D. De lucri cup. 228. C: οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν. Theag. 121. D. Legg. I. 637. A: ἐν ἄστεσιν. III. 677. B: τῶν ἐν τοῖς ἄστεσι πρὸς ἀλλήλους μηχανῶν. Legg. III. 678. B: καλῶν τῶν κατὰ τὰ ἄστη. Ax. 370. B: δείμασθαι ... ἄστη.

ἀστυνομικός, ή, όν, *ad rerum urbanarum procurationem pertinens* vel *spectans.* Pol. IV. 425. D: ἀστυνομικά.

ἀστυνόμιον, τό, *aedilium curia.* Legg. XI. 918. A: εἰς ἀστυνόμιον θέντων.

ἀστυνόμος, ὁ, *rerum urbanarum procurator, aedilis.* Legg. VI. 763. D: ἀστυνόμον. VI. 763. C: ἀστυνόμοι. al. VI. 760. B: ἀστυνόμων. VIII. 849. D: τὴν τῶν ἀστυνόμων ἀρχήν. E. al. VI. 764. C: ἀστυνόμοις. XI. 913. D. VI. 759. A: ἀστυνόμους. 779. C. al.

ἄσυλος, ὁ ἡ, *a violentia tutus, salvus.* Legg. IX. 866. D: ἐκπεμπέτω ἄσυλον.

ἀσυμμετρία, ἡ, *discrepantia.* Gorg. 525. A: ἀσυμμετρίας τε καὶ αἰσχρότητος γέμουσαν (ψυχήν). **intemperies.* Locr. 102. B: νόσων δ' ἀρχαὶ ... αἱ τῶν πράτων δυναμίων ἀσυμμετρίαι.

ἀσυμφωνία, v. ἀξυμφωνία.

ἀσύννους, ὁ ἡ, *inconsideratus.* Soph. 267. D: παλαιά τις ... αἰτία (fort. ἀηδία) τοῖς ἔμπροσθεν καὶ ἀσύννους παρῆν.

ἀσφάλεια, ἡ, *status eius qui in tuto versatur.* Tim. 50. B: μετ' ἀσφαλείας. 76. C. Legg. I. 648. B. Ib. μετὰ τῆς ἀσφαλείας. 650. B. Phaed. 105. B: ἄλλην ὁρῶν ἀσφάλειαν. Phil. 62. E. Pol. V. 467. C. Crit. 45. C: οἳ ... ἀσφάλειάν σοι παρέξονται. al.

ἀσφαλής, ὁ ἡ, *qui non fallitur, stabilis, firmus.* Legg. X. 893. B: ἐχόμενοι ... ὥς τινος ἀσφαλοῦς πείσματος. Conv. 178. B: ἕδος ἀσφαλές (Hesiod.). Tim. 55. E: βάσις ... ἀσφαλεστέρα. Ib. τὸ τὰς βάσεις ἀσφαλεστάτας ἔχον. **tutus.* Prot. 313. E: ἀσφαλές σοι ὠνεῖσθαι μαθήματα cet. Gorg. 520. D. Pol. V. 450. E: τἀληθῆ ... λέγειν ἀσφαλὲς καὶ θαῤῥαλέον. VII. 537. A. al. Phaed. 101. D: ἐχόμενος

ἐκείνου τοῦ ἀσφαλοῦς τῆς ὑποθέσεως. Legg. X. 892. E: *καταλιπόντα ὑμᾶς ἐν ἀσφαλεῖ.* 893. A. Phaed. 105. B: *τὴν ἀσφαλῆ ἐκείνην (ἀπόκρισιν).* 100. E: *ἀσφαλὲς εἶναι καὶ ἐμοὶ* cet. Legg. II. 672. B: *τοῖς ἀσφαλὲς ἡγουμένοις εἶναι λέγειν περὶ θεῶν.* Prot. 351. D: *ἀλλά μοι δοκεῖ ... ἐμοὶ ἀσφαλέστερον εἶναι ἀποκρίνασθαι.* Polit. 262. B: *διὰ μέσων ... ἀσφαλέστερον ἰέναι.* Legg. X. 897. D: *ἀσφαλέστερον ὁρᾶν.* Phaed. 61. A: *ἀσφαλέστερον γὰρ εἶναι μὴ ἀπιέναι πρὶν* cet. Ep. VII. 341. A: *ἡ ... πεῖρα αὕτη γίγνεται ἥ σαφής τε καὶ ἀσφαλεστάτη.* Phaed. 100. D: *τοῦτο γάρ μοι δοκεῖ ἀσφαλέστατον εἶναι καὶ ἐμαυτῷ ἀποκρίνασθαι καὶ ἄλλῳ.* Soph. 242. D. al. Legg. V. 728. E: *τὰ ... ἐφαπτόμενα σωφρονέστατα ἅμα τε καὶ ἀσφαλέστατα εἶναι μακρῷ.* **providus, cautus.* Soph. 231. A: *τὸν ... ἀσφαλῆ δεῖ ... περὶ τὰς ὁμοιότητας ἀεὶ ποιεῖσθαι τὴν φυλακήν.*

ἄσφαλτον, τό, bitumen. Locr. 99. C: *ἄσφαλτον, νίτρον* cet.

ἀσφαλῶς, tuto, secure. Conv. 221. B: *ἀσφαλῶς ἀπῄει.* Legg. III. 687. A. Epin. 976. B: *μάλα ... πολλὰ καὶ ἀσφαλῶς μνημονεύοντα.* Phaed. 85. D: *ἀσφαλέστερον καὶ ἀκινδυνότερον ... διαπορευθῆναι.* Ep. VII. 338. A. Pol. V. 467. E: *ἀσφαλέστατα ... σωθήσονται.* Legg. VI. 752. D. X. 893. B. **caute, considerate.* Pol. III. 396. C: *τὸν ἀγαθὸν ἀσφαλῶς τε καὶ ἐμφρόνως πράττειν.* Alc. II. 143. A: *ἐμοὶ μὲν οὖν καλῶς δοκεῖ καὶ ἀσφαλῶς λέγειν ὁ ποιητής.*

ἀσχέτως, libere. Crat. 415. D: *τὸ ἀσχέτως καὶ τὸ ἀκωλύτως ἀεὶ ῥέον.*

ἀσχημάτιστος, ὁ ἡ, forma vel *figura carens.* Phaedr. 247. C: *ἡ ... ἀσχημάτιστος ... οὐσία ... ψυχῆς.*

ἀσχημονῶ, turpem me praebeo. Pol. VII. 517. D: *ἀσχημονεῖ.* VI. 506. D: *ἀσχημονῶν γέλωτα ὀφλήσω.* Critia 121. B: *ἠσχημόνουν.* Theaet. 165. B: *σφαλεὶς ... ἧττον ἀσχημονήσει.*

ἀσχημόνως, indecore. Legg. XII. 959. D: *οὐκ ἀσχημονέστατα.*

ἀσχημοσύνη, ἡ, deformitas, turpitudo. Conv. 196. A: *ἀσχημοσύνη ... καὶ Ἔρωτι πρὸς ἀλλήλους ἀεὶ πόλεμος.* Legg. X. 893. A: *(μὴ) ἀσχημοσύνην ἀπρέπειάν τε ἐντέκῃ ἀηδῆ.* **discrepantia* (vern. *Unschicklichkeit*). Theaet. 174. C: *ἡ ἀσχημοσύνη δεινὴ* cet. Pol. III. 401. A. Ib. *ἡ μὲν ἀσχημοσύνη ... κακολογίας καὶ κακοηθείας ἀδελφά.* Hipp. min. 374. B. D. Pol. III. 400. C: *τὸ τῆς ... ἀσχημοσύνης τῷ ... ἀῤῥύθμῳ ἀκολουθεῖ.* Legg. I. 627. D. 648. E: *ὑπ' ἀσχημοσύνης.*

ἀσχήμων, ὁ ἡ, indecorus, turpis. Legg. II. 666. C: *οὗτος ὁ τρόπος οὐκ ἂν παντάπασιν ἀσχήμων γίγνοιτο.* VII. 807. E. Epin. 978. A: *ἡ ... ἀσχήμων ... φορά.* Phil. 33. B: *ἄσχημον ... αὐτῶν ἑκάτερον γιγνόμενόν ἐστιν.* Legg. VII. 788. B. Pol. VI. 486. D: *τό γε τῆς ... ἀσχήμονος φύσεως.* Legg.

VII. 797. B: *τό τ' εὔσχημον καὶ ἄσχημον.* Pol. III. 401. B: *τὸ ... ἄσχημον ... ἐμποιεῖν.* Crit. 53. C. Legg. XII. 957. A: *οὐκ ἀσχήμονα ... νομοθετήματα.* Phil. 46. A: *τὰς τῶν ἀσχημόνων (νοσημάτων ἡδονάς).* Legg. XII. 949. B: *μήτε ἱκετείαις χρώμενον ἀσχήμοσι.* Ep. VII. 329. B: *οὔσας οὐκ ἀσχήμονας (διατριβάς).* Legg. VIII. 831. D: *καλλίω τε καὶ ἀσχημονεστέραν (τέχνην καὶ μηχανήν).* XI. 918. B: *ἀσχημονέστερα γιγνόμενα.*

ἄσχιστος, ὁ ἡ, *indivisus.* Tim. 36. D: *μίαν ... ἄσχιστον εἴασε.* Soph. 221. E: *τὸ ... πεζὸν εἰάσαμεν ἄσχιστον.*

ἀσχολία, ἡ, *negotium, occupatio, avocatio* (vern. *Abhaltung*). Prot. 335. C: *ἐμοί τις ἀσχολία ἐστί.* Gorg. 458. C. Phaed. 58. D: *εἰ μή τις ἀσχολία τυγχάνει οὖσα.* Phaedr. 227. B: *καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον πρᾶγμα ποιήσασθαι* (Pind.). Theaet. 174. D: *ὑπ' ἀσχολίας.* Legg. VII. 807. C. Apol. 23. B. Theaet. 172. D: *οἱ δὲ ἐν ἀσχολίᾳ ... ἀεὶ λέγουσι.* Pol. III. 406. B: *ἐν ἀσχολίᾳ ... πάντων* (*ab omnibus avocatus*). Phaed. 66. D: *ἐκ τούτου ἀσχολίαν ἄγομεν φιλοσοφίας πέρι* (*occupati sumus*, h. e. *impedimur ne philosophiae vacemus*). Apol. 39. E: *ἐν ᾧ ... ἀσχολίαν ἄγουσι.* Legg. VII. 807. C. Phaed. 66. B: *μυρίας ... ἡμῖν ἀσχολίας παρέχει τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν.*

ἄσχολος, ὁ ἡ, *occupatus.* Legg. VIII. 831. C: *ὑπ' ἔρωτος πλούτου ... ἄσχολον ποιοῦντος τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖσθαι* cet. 832. A: *παρέχουσα ἄσχολον ἕκαστον.*

ἀσώματος, ὁ ἡ, *corporis expers.* Phil. 64. B: *καθαπερεὶ κόσμος τις ἀσώματος.* Phaed. 85. E: *ὡς ἡ ... ἁρμονία ... ἀσώματον* cet. Soph. 247. C: *συγχωρεῖν ἀσώματον.* Polit. 286. A: *τὰ ... ἀσώματα* cet. Soph. 246. B: *νοητὰ ἄττα καὶ ἀσώματα εἴδη.*

ἀσωτία, ἡ, *helluatio.* Pol. VIII. 560. E: *ἀσωτίαν καὶ ἀναίδειαν.* Ib. *ἀσωτίαν ... μεγαλοπρέπειαν (καλοῦντες).*

ἄσωτος, ὁ ἡ, *prodigus.* Legg. V. 743. B: *ἄσωτος.*

ἄτακτος, ὁ ἡ, *inordinatus, perturbatus.* Legg. VII. 802. C: *ἄτακτος ... περὶ Μοῦσαν διατριβή.* Epin. 978. A: *ἡ ... ἄτακτος ... φορά.* Legg. VIII. 840. E: *τὴν λεγομένην ἄτακτον Ἀφροδίτην ἐν αὐτοῖς ὁρῶντες.* Tim. 46. E: *τὸ τυχὸν ἄτακτον.* Legg. XI. 922. B: *ἄτακτον ... ἐᾶν.* II. 660. B: *ὑπό τινων ἀτάκτων ἡδονῶν.* VI. 780. D. VII. 806. C: *διαίταις ἀτάκτοις χρώμενον.*

ἀτάκτως, *immoderate* (vern. *regellos*); *temere.* Phil. 29. A: *ἀτάκτως ἔχειν.* Pol. V. 458. D. Tim. 30. A. 43. B. 69. B. Legg. II. 664. E. 672. C: *ἀτάκτως αὖ πηδᾷ.* X. 297. C: *εἰ μανικῶς τε καὶ ἀτάκτως ἔρχεται.* XI. 916. D.

ἀτάλλω, *recreo.* Pol. I. 331. A: *καρδίαν ἀτάλλουσα* (Pind.).

ἀταμιεύτως, effuse. Legg. IX. 867. A: *ὁ ... ἀταμιεύτως ταῖς ὀργαῖς ... χρώμενος.*

ἀταξία, ἡ, *status inordinatus*, *perturbatio*. Crit. 53. D: ἐκεῖ ... πλείστη ἀταξία καὶ ἀκολασία. Gorg. 504. A: ἀταξίας (τυχοῦσα) ... μοχθηρά (οἰκία). Polit. 273. B. Tim. 30. A: ἐκ τῆς ἀταξίας (*ex inordinato* Cic.). Legg. VI. 782. A. Epin. 982. A: τὸ ... γήϊνον ἐν ἀταξίᾳ. Ib. τὸ ... ἐν ἀταξίᾳ κινούμενον. Tim. 85. E: εἰς ἀταξίαν. Legg. II. 653. E: ἀταξιῶν.

ἀτάρ, *at*, *verum*. Prot. 339. C: ἀτὰρ ... σοὶ οὐ φαίνεται; Phaedr. 227. B: ἀτὰρ Λυσίας ἦν, ὡς ἔοικεν, ἐν ἄστει. 230. A: ἀτὰρ ... ἆρ' οὐ τόδε ἦν τὸ δένδρον cet. 238. C. Gorg. 505. E. Theaet. 142. B. al. sexc. *oppositi quid indicat. Prot. 335. E: ἀεὶ μὲν ἔγωγέ σου τὴν φιλοσοφίαν ἄγαμαι, ἀτὰρ καὶ νῦν ἐπαινῶ cet. Theaet. 147. C: ῥάδιον ... νῦν γε οὕτω φαίνεται· ἀτὰρ κινδυνεύεις ἐρωτᾶν cet. 154. D: εὖ γε ... καὶ θείως· ἀτὰρ cet. Soph. 225. C: ταῦτα θετέον μὲν εἶδος ... ἀτὰρ ἐπωνυμίας cet. Pol. II. 367. E: ἀεὶ μὲν δὴ τὴν φύσιν ... ἠγάμην, ἀτὰρ οὖν καὶ τότε πάνυ γε ἥσθην. Alc. I. 124. D. *nectit. Phaed. 60. D: καὶ ἄλλοι τινές με ἤδη ἤροντο, ἀτὰρ καὶ Εὔηνὸς πρώην Theaet. 172. C: καὶ ἄλλοτε κατενόησα, ἀτὰρ καὶ νῦν. Hipp. mai. 226. A. De lege 319. C: πολλαχοῦ καὶ ἄλλοθι δηλοῖ, ἀτὰρ καὶ ἐνταῦθα. Charm. 154. B. **quamquam* sq. ὅμως. Euthyd. 304. D: ἀτὰρ γελοῖον μέν μοι δοκεῖ εἶναι τὸ νουθετεῖν σε, ὅμως δὲ cet.

ἀτάρακτος, ὁ ἡ, *non perturbatus*, *constans*. Tim. 47. C. ἀταράκτοις τεταραγμένας (περιφοράς).

ἀτασθαλία, ἡ, *stoliditas*. Alc. II. 142. D. (Hom.).

ἄταφος, ὁ ἡ, *inhumatus*. Legg. IX. 873. C: ἐκβαλλόντων ... ἄταφον. 874. B. X. 909. C. **a sepultura alienus*. Legg. XII. 960. B: ἄταφοι πράξεις.

ἅτε, *quippe*. Prot. 341. C: ἅτε Λέσβιος ὤν. 343. C. Phaedr. 229. E: ἅτε ἀγροίκῳ τινὶ σοφίᾳ χρώμενος. 243. A: ἅτε μουσικὸς ὤν. Gorg. 464. C: ἅτε περὶ τὸ αὐτὸ οὖσαι. Phaed. 80. E: ἅτε οὐδὲν κοινωνοῦσα αὐτῷ. Ib. ἅτε μελετῶσα ἀεὶ τοῦτο. al. Cum genitivis qui dicuntur consequentiae. Parm. 165. B: ἅτε οὐκ ὄντος τοῦ ἑνός. Crat. 405. A: ἅτε μουσικοῦ ὄντος τοῦ θεοῦ. Phil. 54. E: ἅτε ἡδονῆς οὔσης αὐτῆς. Conv. 223. B: ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν. Pol. I. 350. D. al. Sine participio. Pol. VIII. 551. E: ἅτε φιλοχρημάτους. 568. B: ἅτε τυραννίδος ὑμνητάς. X. 619. D: ἅτε πόνων ἀγυμναστούς. Lys. 212. A: ἅτε ἔμπειρον. Cum part. γάρ. Crat. 404. D: ἅτε γὰρ φερομένων τῶν πραγμάτων. Men. 81. C: ἅτε γὰρ τῆς φύσεως ἁπάσης συγγενοῦς οὔσης. Cum part. οὖν. Phaedr. 255. A: ἅτε οὖν πᾶσαν θεραπείαν ... θεραπευόμενος. Gorg. 521. D: ἅτε οὖν οὐ πρὸς χάριν λέγων τοὺς λόγους cet. Conv. 203. C. Pol. III. 415. A. Tim. 24. D. al. Cum partt. δέ et δή. Tim. 90. C:

ἅτε δὲ ἀεὶ θεραπεύοντα τὸ θεῖον. Theaet. 182. D: ἅτε δὴ ῥέον. Prot. 321. B: ἅτε δὴ οὖν οὐ πάνυ τι σοφὸς ὤν.

ἄτεγκτος, ὁ ἡ, *qui emolliri nequit, durus.* Hoc reponendum arbitramur Legg. IX. 853. D: νόμοις οὗτοι ... ἄτεγκτοι (pro ἄτηκτοι) γίγνωνται. Etiam in antecedd. pro τήκεσθαι scribendum videtur τέγγεσθαι.

ἀτειρής, ὁ ἡ, *effrenatus.* Crat. 395. B: κατὰ τὸ ἀτειρές (v. ἀτηρές).

ἀτέκμαρτος, ὁ ἡ, *in quo nullum inest indicium* (vel virtutis vel pravitatis). Legg. I. 638. A: πολλαὶ ... φυγαὶ καὶ διώξεις ἀτέκμαρτοι γεγόνασί τε καὶ ἔσονται.

ἀτέλεστος, ὁ ἡ, *non initiatus* vel *mysteriis ad humanitatem excultus; imperfectus.* Phaed. 69. C: ὃς ἂν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς Ἅιδου ἀφίκηται.

ἀτελής, ὁ ἡ, *inchoatus, imperfectus.* Prot. 314. C: ἵν' οὖν μὴ ἀτελὴς γένοιτο (ὁ λόγος). Phaedr. 269. D: ταύτῃ ἀτελὴς ἔσει. Tim. 41. B: οὐρανὸς ἀτελὴς ἔσται. 44. C: ἀτελὴς ... εἰς Ἅιδου ἔρχεται. Pol. VI. 504. C: ἀτελὲς ... οὐδὲν οὐδενὸς μέτρον. Tim. 72. E: ἀτελὲς τὸ γένος ... τὸ θνητὸν τελευτῴη. 30. C: ἀτελεῖ ... ἐοικὸς οὐδὲν ... ἂν γένοιτο καλόν. Gorg. 505. D: ἀτελῆ (τὸν λόγον). Pol. VI. 495. C: ἔρημον καὶ ἀτελῆ φιλοσοφίαν λείποντες. VII. 530. E: μή ποτ' αὐτῶν τι ἀτελὲς ἐπιχειρῶσιν ... μανθάνειν. Pol. VI. 495. D: πολλοὶ ἀτελεῖς τὰς φύσεις cet. **is qui ad finem propositum non pervenit; irritus* (re infecta). Phaedr. 245. A: ἀτελὴς αὐτός τε καὶ ἡ ποίησις ... ἠφανίσθη. Legg. XI. 920. D: δίκας εἶναι ... ἀτελοῦς ὁμολογίας. Conv. 179. D: Ὀρφέα ... ἀτελῆ ἀπέπεμψαν ἐξ Ἅιδου. Pol. V. 457. B: ἀτελῆ ... σοφίας δρέπων καρπόν (Pind.). Legg. XII. 954. E: ἀτελῆ καὶ ἄκυρον γίγνεσθαι τὴν δίκην. Phaedr. 248. B: ἀτελεῖς τῆς τοῦ ὄντος θέας ἀπέρχονται. **finem non habens.* Phil. 24. B: ἀτελῆ δ' ὄντε ... ἀπείρω γίγνεσθον. Ax. 371. E: Δαναΐδων ὑδρεῖαι ἀτελεῖς.

ἀτενής, ὁ ἡ, *tenax, constans.* Pol. VII. 547. E: ἁπλοῦς τε καὶ ἀτενεῖς ἄνδρας.

ἀτεράμων, ὁ ἡ, *durus, praefractus.* Legg. IX. 853. D: ὃς ἀτεράμων εἰς τοσοῦτον φύσει γίγνοιτ' ἂν ὥστε μὴ τέγγεσθαι (v. τήκεσθαι). 880. E: ἀτεραμόνι χρωμένων φύσει καὶ μηδὲν τεγχθέντων.

ἅτερος, i. q. ὁ ἕτερος, *alter.* Legg. III. 695. B: τὸν ἕτερον ἅτερος. X. 908. D: καθάπερ ἅτερος.

ἀτεχνία, ἡ, *artis inscitia, imperitia.* Phaedr. 274. B: τὸ ... τέχνης τε καὶ ἀτεχνίας. Phaed. 90. D: τὴν ἑαυτοῦ ἀτεχνίαν. Soph. 253. B: κατὰ τῶν ἄλλων δὴ τεχνῶν καὶ ἀτεχνιῶν.

ἄτεχνος, ὁ ἡ, *artis expers; ab arte alienus* vel *aversus* (vern. *kunstwidrig*); *inscitus.* Phaedr. 260. E: ἄτεχνος τριβή. Legg. XI. 938. A: ἄτεχνός ... τις ἐμπειρία καὶ τριβή. Soph.

219. A: *πότερον ὡς τεχνίτην αὐτὸν ἤ τινα ἄτεχνον ... θήσομεν;* Phaedr. 262. C: *λόγων ... τέχνην ... γελοίαν τινὰ ... καὶ ἄτεχνον παρέξεται.* Theaet. 150. A: *διὰ τὴν ἄδικόν τε καὶ ἄτεχνον ξυναγωγὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικός.* Polit. 304. E: *εἴτε αὐτὴν ἄτεχνον εἴτε ἔντεχνον ἐροῦμεν;* Phaedr. 262. E: *τί ... ἄτεχνον ποιεῖ, λεκτέον.* Polit. 274. C: *ἀμήχανοι καὶ ἄτεχνοι.* Phaedr. 262. C: *ὧν φαμὲν ἀτέχνων τε καὶ ἐντέχνων* (v. *ἄτεχνον — ἔντεχνον*) *εἶναι.* Polit. 296. C: *ὅτι νοσώδη καὶ ἄτεχνα πέπονθεν ὑπὸ τῶν βιασαμένων ἰατρῶν.* Legg. III. 679. D: *ἀτεχνότεροι ... καὶ ἀμαθέστεροι.*

ἀτεχνῶς, *revera*, *plane; profecto;* etiam *prorsus* (vern. *gerade*, *ganz*), praec. sq. *ὥσπερ.* Prot. 352. B: *ἀτεχνῶς διανοούμενοι περὶ τῆς ἐπιστήμης, ὥσπερ περὶ ἀνδραπόδου.* Phaedr. 230. C: *ἀτεχνῶς γὰρ ... ξεναγουμένῳ τινὶ ... ἔοικας.* 242. A: *ἀτεχνῶς θαυμάσιος.* Gorg. 525. C: *ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτημένους.* Phaed. 82. E: *ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι.* 90. C: *ἀτεχνῶς ὥσπερ ἐν Εὐρίπῳ.* Theaet. 179. E: *ἀτεχνῶς γὰρ ... φέρονται.* Conv. 192. E: *ἀτεχνῶς οἴοιτ' ἂν ἀκηκοέναι τοῦτο ὃ πάλαι ἄρα ἐπεθύμει.* 198. C: *ὥστε ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὁμήρου ἐπεπόνθη.* 217. C: *ἀτεχνῶς ὥσπερ ἐραστὴς παιδικοῖς ἐπιβουλεύων.* Pol. I. 349. A. al. sexc. Sq. *οἷος.* Pol. VIII. 563. C: *ἀτεχνῶς γὰρ αἵ τε κύνες ... οἷαίπερ αἱ δέσποιναι.* Sq. *οἷον* (vern. *ganz wie*). Legg. V. 732. E: *ἀτεχνῶς οἷον ἐξηρτῆσθαι.* VII. 790. E. 793. B: *ἀτεχνῶς οἷον πάτρια ... νόμιμα.* XII. 952. E: *ἀτεχνῶς οἷον πετόμενοι.* Ep. VII. 339. D. **prorsus*, *omnino* (vern. *völlig*, *durchaus*). Gorg. 486. B: *ἀτεχνῶς ... ἄτιμον ζῆν ἐν τῇ πόλει.* Conv. 173. D: *δοκεῖς μοι ἀτεχνῶς πάντας ἀθλίους ἡγεῖσθαι.* Pol. IV. 432. A: *δι' ὅλης ἀτεχνῶς τέταται.* Cum negatione est *omnino non* (*gar nicht*). Polit. 288. A: *εἶδος ... προςῆκον οὐδὲν ἀτεχνῶς ἐπιστήμῃ.*

ἄτη, *ἡ*, *pernicies*, *iactura.* Charm. 165. A: *πάρα δ' ἄτη.* Dea Ate Conv. 195. D.

ἄτηκτος, *ὁ ἡ*, *non liquescens* vel *liquatus.* Phaed. 106. A: *ἡ χιὼν οὖσα σῶς καὶ ἄτηκτος.* Tim. 61. B: *ἄτηκτον* (*τὸν ὄγκον*) *εἴασε.* 60. E: *ἄτηκτον* (*τὴν γῆν*) *παρέσχε.* **qui liquefieri nequit.* Tim. 73. E: *ὑπ' ἀμφοῖν ἄτηκτον ἀπειργάσατο.* Soph. 265. C: *σώματα τηκτὰ καὶ ἄτηκτα.* **qui molliri nequit.* Legg. IX. 853. D: *νόμοις ... ἄτηκτοι.*

ἀτηρός, *ά*, *όν*, *perniciosus.* Crat. 395. C: *κατὰ τὸ ἀτηρόν.* B: *ἀτηρὰ πρὸς ἀρετήν.*

ἀτιμάζω, *despicio*, *pro nihilo duco*, *contemno.* Phaed. 65. C: *μάλιστα ἀτιμάζει τὸ σῶμα.* Pol. VIII. 551. A: *τὸν ... πένητα ἀτιμάζουσι.* Legg. IX. 865. D: *παλαιὸν δέ τινα τῶν ἀρχαίων μύθων ... μὴ ἀτιμαζέτω.* Theag. 126. E: *ἀτιμάζοι.* Pol. III. 402. C: *ἀτιμάζωμεν.* II. 364. A: *τοὺς δὲ ἀτιμάζειν τε καὶ ὑπερορᾶν.* III. 396. D: *ἀτιμάζων τῇ διανοίᾳ.* al. IX. 572. C: *τὰς ... μὴ ἀναγκαίους ... ἀτιμά-*

ζοντι. VIII. 549. D: *μήτε πάνυ τιμῶντα μήτε ἀτιμάζοντα.* Clit. 409. E: *τὴν ... ὁμοδοξίαν ἠτίμαζε.* Pol. III. 402. A: *οὔτ' ἐν σμικρῷ οὔτ' ἐν μεγάλῳ ἠτιμάζομεν αὐτά.* Polit. 266. D: *τὸν ... σμικρότερον οὐδὲν ἠτίμακε πρὸ τοῦ μείζονος.* Ep. III. 345. C: *ἠτίμασε.* Euthyd. 292. E: *ἐπειδήπερ τὰ ἔργα ... ἠτιμάσαμεν* (v. *ἀπεδοκιμάσαμεν*). Apol. 30. D: *ἢ ἀτιμάσειεν.* Euth. 15. D: *μή με ἀτιμάσῃς.* Charm. 173. D. Lach. 182. C: *μὴ ἀτιμάσωμεν ... εἰπεῖν.* Legg. V. 741. B: *μὴ ἀτιμάσητε* cet. Crit. 47. B: *ἀτιμάσας.* Theaet. 173. E: *ἀτιμάσασα ... φέρεται.* Pol. VI. 496. B: *δικαίως ἀτιμάσαν.* Parm. 130. E: *ὅτε οὐδὲν αὐτῶν ἀτιμάσεις.* Pol. V. 465. A: *οὐδὲ ἄλλως ἀτιμάσει.* Pass. Ax. 365. C: *οἱ ... καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λόγοι ... ἀτιμάζονται.* Legg. VI. 784. E: *ἀτιμαζέσθω.* Pol. VIII. 551. A: *ἀμελεῖται ... τὸ ἀτιμαζόμενον.* VII. 528. C: *ὑπὸ ... τῶν πολλῶν ἀτιμαζόμενα.* Legg. VI. 762. D: *περὶ τὰς τῶν νέων ἀρχὰς ἠτιμάσθω πάσας.* Conv. 219. D: *ἡγούμενον ... ἠτιμάσθαι.* Legg. XI. 931. B: *ἀτιμασθείς.* Verb. Phaedr. 266. D: *πάντως δ' οὐκ ἀτιμαστέον αὐτὸ σοί τε καὶ ἐμοί.*

ἀτιμία, ἡ, *ignominia, infamia.* Pol. VII. 535. C: *ἡ ἀτιμία φιλοσοφίᾳ διὰ ταῦτα προςπέπτωκεν.* Legg. V. 727. D: *ἡ τῆς ψυχῆς ἀτιμία* (*ignominia animo iniuncta*). Legg. IV. 721. B: *ζημιοῦσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ.* Ib. *τῇδε καὶ τῇδε ἀτιμίᾳ.* Phaed. 82. C: *οὐδὲ ... ἀτιμίαν δεδιότες.* Phil. 23. A. De lucri cup. 229. C.: *διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν* (*propter ignominiam sorori iniunctam*). Def. 415. E: *πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα.* Legg. III. 696. D: *ὧν τιμαί τε καὶ ἀτιμίαι.* IX. 862. D: *ἢ τιμῶν ἢ ἀτιμιῶν.* Polit. 309. A: *ταῖς μεγίσταις κολάζουσα ἀτιμίαις.* 310. E. Pol. VI. 492. D. Legg. V. 740. D. al. Legg. III. 697. B: *τιμάς τε καὶ ἀτιμίας διανέμειν.* VIII. 830. E. XI. 930. E.

ἄτιμος, ὁ ἡ, *ignominiosus, turpis.* Legg. I. 635. A: *οὐ γὰρ τό γε γνῶναί τι τῶν μὴ καλῶν ἄτιμον.* Gorg. 527. D: *πατάξαι τὴν ἄτιμον ταύτην πληγήν.* Ep. VII. 335. C: *πορείαν ἄτιμόν τε καὶ ἀθλίαν.* Legg. IX. 866. E: *ἀτίμοις ἔργοις.* **ignominia affectus, honoris expers, contemtus, abiectus.* Legg. VI. 774. B: *τιμῆς ... παρὰ τῶν νεωτέρων ἄτιμος πάσης ἔστω.* 784. D. VII. 810. A: *ἄτιμος τῶν παιδείων ἔστω τιμῶν.* Euthyd. 281. C: *πότερον ... ἔντιμος, ἢ ἄτιμος;* Legg. III. 696. D: *σωφροσύνη ... τίμιον ἢ ἄτιμον γίγνοιτ' ἂν κατὰ δίκην;* Polit. 288. A: *εἶδος ... τίμιον καὶ ἄτιμον.* Pol. VI. 508. A. Gorg. 486. C: *ἄτιμον ζῆν ἐν τῇ πόλει.* Legg. VIII. 841. E. V. 727. C: *ἄτιμον ... αὐτὴν* (*τ. ψυχὴν*) *ἀπεργάζεται* cet. VII. 797. C: *ποιεῖν τὸ μὲν ἀρχαῖον παρ' αὐτοῖς ἄτιμον, τὸ δὲ νέον ἔντιμον.* Gorg. 508. C: *ὥσπερ οἱ ἄτιμοι τοῦ ἐθέλοντος* (*εἰσίν*). Pol. VIII. 555. D. 551. A: *ἀτιμοτέρα ἀρετή τε καὶ οἱ ἀγαθοί.* VI. 485. B: *ἀτιμοτέρου μέρους.* VII. 539. D: *τὸ ἐπιτήδευμα τιμιώτερον*

ἀντὶ ἀτιμοτέρου ποιήσει. Epin. 980. D. Pol. VIII. 550. E: *τοσούτῳ ἀρετὴν ἀτιμοτέραν.* Parm. 130. C: *ἢ ἄλλο τι ἀτιμότατόν τε καὶ φαυλότατον.* **impunitus.* Legg. IX. 855. C: *ἄτιμον ... μηδένα εἶναι ... μηδ᾽ ἐφ᾽ ἑνὶ τῶν ἁμαρτημάτων.*

ἀτιμῶ, infamia noto. Pol. VIII. 553. B: *ἀτιμωθέντα* (codd. plures *ἀτιμασθέντα*).

ἀτιμώρητος, ὁ ἡ, impunitus. Legg. V. 730. A: *ὥστ᾽ οὐκ ἄν ποτε ἀτιμώρητος πάθοι* cet. **qui poenam effugit.* Legg. XII. 959. E: *ἀτιμώρητος κακῶν ἁμαρτημάτων.*

ἀτίμως, per ignominiam, turpiter. Gorg. 525. A. 527. A: *τυπτήσει ... ἀτίμως.* Pol. VIII. 560. D. IX. 577. C: *ἀτίμως τε καὶ ἀθλίως δοῦλον.* Legg. VII. 793. E: *κολάζοντα μὴ ἀτίμως.* Ep. I. 309. B: *ἀπεπέμφθην ἀτιμότερον ἢ πτωχὸν ... προσήκει.* Legg. V. 728. B: *ψυχὴν ... ἀτιμότατα ... διατιθείς.*

ἄτμητος, ὁ ἡ, individuus. Phaedr. 277. B: *μέχρι τοῦ ἀτμήτου τέμνειν.*

ἀτμίς, ἡ, halitus. Tim. 87. E: *τὴν ἀφ᾽ αὑτῶν ἀτμίδα τῇ τῆς ψυχῆς φορᾷ συμμίξαντες.*

ἄτοκος, ὁ ἡ, sterilis. Theaet. 149. C: *ταῖς ... δι᾽ ἡλικίαν ἀτόκοις.* **usuram* (*τόκον*), tamquam fructum, *non pariens.* Legg. XI. 921. C: *τῶν ἄλλων ἀτόκων χρημάτων.*

ἄτομος, ὁ ἡ, individuus. Soph. 229. D: *εἰ ἄτομον ... ἐστὶ πᾶν.*

ἀτοπία, ἡ, admirabilitas, insolentia (sensu qui dicitur obiect.). Phaedr. 229. E: *ἀμηχάνων ... ἀτοπίᾳ* (al. *ἀτοπίαι*) ... *φύσεων.* 251. D: *ἀδημονεῖ ... ἀτοπίᾳ τοῦ πάθους.* Conv. 215. A: *οὐ γάρ τι ῥᾴδιον τὴν σὴν ἀτοπίαν ... καταριθμῆσαι.* Ep. II. 352. A: *διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γεγομένων.*

ἄτοπος, ὁ ἡ, insolitus, admirabilis (vern. *wunderlich*); *inscitus, absurdus.* Gorg. 494. D: *ὡς ἄτοπος εἶ.* Phaedr. 229. C: *εἰ ἀπιστοίην ... οὐκ ἂν ἄτοπος εἴην.* Pol. VI. 493. C: *οὐκ ἄτοπος ἄν σοι δοκοῖ εἶναι παιδευτής;* Phaed. 68. D: *δόξει σοι εἶναι ἄτοπος* (*ἡ τῶν ἄλλων ἀνδρεία*). Parm. 156. D: *φύσις ἄτοπός τις.* Gorg. 521. D: *οὐδέν γε ἄτοπον εἰ ἀποθάνοιμι.* Phaed. 60. B: *ὡς ἄτοπον ... ἔοικέ τι εἶναι τοῦτο ὃ* cet. 64. A. al. Tim. 20. D: *λόγου μάλα μὲν ἀτόπου, παντάπασί γε μὴν ἀληθοῦς.* 48. B: *ἐξ ἀτόπου καὶ ἀήθους διηγήσεως.* Legg. I. 646. B: *τοῦ θαυμαστοῦ τε καὶ ἀτόπου* (*χάριν*). Ep. VII. 333. C: *μάλα ἀτόπῳ τε καὶ αἰσχρᾷ νίκῃ.* Phaed. 216. C: *ἔοικε τοῦτο ἀτόπῳ.* Soph. 252. C: *ὥσπερ τὸν ἄτοπον Εὐρυκλέα.* Epin. 973. B: *ἄτοπον ... λόγον, καί τινα τρόπον οὐκ ἄτοπον αὖ.* Phil. 49. A: *ἄτοπον ἡδονῆς καὶ λύπης ... μίξιν.* Pol. VII. 515. A: *ἄτοπον λέγεις εἰκόνα.* Prot. 309. B: *ἄτοπον ... τί σοι ἐθέλω εἰπεῖν.* Gorg. 465. E: *ἴσως ... ἄτοπον πεποίηκα ὅτι* cet. 519. C. Legg. VII. 797. A: *τό γε σφόδρα ἄτοπον καὶ ἀηθες διευλα-*

βεῖσθαι δεῖ. al. Prot. 361. A: ἄτοποί γ' ἐστέ. Pol. VII. 524. B: αὗταί γε ἄτοποι τῇ ψυχῇ αἱ ἑρμηνεῖαι. Gorg. 480. E: ἄτοπα ... ἔμοιγε δοκεῖ. Theaet. 175. A: ἄτοπα αὐτῷ καταφαίνεται τῆς σμικρολογίας. Pol. III. 405. D: καινὰ ταῦτα καὶ ἄτοπα νοσημάτων ὀνόματα. Pol. VI. 491. C. al. Polit. 291. A: μάλα τινὰς ἀτόπους. Gorg. 473. A: ἄτοπά γε ... ἐπιχειρεῖς λέγειν. Polit. 298. E: κομιδῇ γε εἴρηκας ἄτοπα. Apol. 26. E. al. Alc. I. 106. A: πολύ γέ μοι ... νῦν ἀτοπώτερος αὖ φαίνει. Conv. 207. E: πολὺ δὲ τούτων ἀτοπώτερον ἔτι (v. ἐστιν) ὅτι cet. Theag. 122. D: (μὴ) ἡμεῖς ἔτι ἀτοπώτεροι ὦμεν. Legg. V. 736. A: ἡμῖν μὴν ἔτι ἀτοπώτερα τὰ περὶ ταῦτ' ἐστὶ συμβεβηκότα νῦν. Phaedr. 230. C: σὺ δέ γε ... ἀτοπώτατός τις φαίνει. Theaet. 149. A. Lys. 218. C: οὐκ οἶδ' ὁπόθεν μοι ἀτοπωτάτη τις ὑποψία εἰςῆλθεν. Hipp. min. 368. C: ὅ γε πᾶσιν ἔδοξεν ἀτοπώτατον. Pol. V. 475. B: οἵ τε φιλήκοοι ἀτοπώτατοί τινές εἰσιν.

ἀτόπως, *mirum in modum, incredibiliter.* Phaed. 95. B: πάνυ οὖν μοι ἀτόπως ἔδοξεν εὐθὺς τὴν πρώτην ἔφοδον οὐ δέξασθαι τοῦ σοῦ λόγου. Theaet. 177. B. Polit. 277. D. Alc. I. 116. E: ἔοικα ἀτόπως ἔχοντι. Hipp. mai. 294. E. **inepte, ridicule.* Polit. 266. C: καὶ μάλ' ἀτόπως ξυμβαῖνον. Legg. I. 638. D. X. 894. E. Locr. 103. A.

ἄτρακτος, ὁ, *fusus.* Pol. X. 617. C: τοῦ ἀτράκτου τὴν ἔξω περιφοράν. 620. E. Polit. 282. E: τὸ ... ἀτράκτῳ ... στραφέν. Pol. X. 616. C: Ἀνάγκης ἄτρακτον. 617. A. Polit. 281. E: τὰς ... περί τε ἀτράκτους καὶ κερκίδας (τέχνας).

ἀτραπός, ἡ, *via, semita.* Phaed. 66. B: ὥσπερ ἀτραπός τις. Polit. 258. C: τὴν πολιτικὴν ἀτραπόν.

ἀτρεκής, ὁ ἡ, *certus.* Locr. 97. B: ἀτρεκέας τε ἀνατολὰς καὶ δύσιας.

ἀτρέμα, *placide.* Gorg. 503. D: οὑτωσὶν ἀτρέμα σκοπούμενοι.

ἀτρεμής, ὁ ἡ, *placidus, quietus.* Phaedr. 250. C: ἀτρεμῆ ... φάσματα.

ἀτρεμίζω, *quiesco.* Locr. 104. B: ἀτρεμίζειν.

ἄτρεστος, ὁ ἡ, *intrepidus.* Crat. 395. B: κατὰ τὸ ἄτρεστον.

ἄτρητος, ὁ ἡ, *non perforatus.* Polit. 279. E: τῶν ἀτρήτων.

ἀτριβής, ὁ ἡ, *non tritus.* Riv. 134. B: ἀτριβῆ (Steph. ἀστραβῆ) τὸν τράχηλον ἔχοντα.

ἀτρύγετος, ὁ ἡ, *immensus.* Pol. III. 388. A. (Hom.).

ἄτρωτος, ὁ ἡ, *invulnerabilis;* etiam *qui corrumpi nequit.* Conv. 219. E: ὅτι χρήμασί τε πολὺ μᾶλλον ἄτρωτος ἦν πανταχῇ ἢ σιδήρῳ ὁ Αἴας.

ἄττα, i. q. τινά, *aliqua, quaedam.* Gorg. 496. B: ἐὰν εὕρωμεν ἄρα ἄττα, ὧν cet. Soph. 236. E: λέγειν μὲν ἄττα ἀληθῆ δὲ μή. Pol. I. 339. D. V. 449. B: ἔλεγεν ἄττα. X.

602. E. Legg. III. 693. B. al. Cum genit. Theaet. 145. C: *γεωμετρίας ἄττα.* Soph. 226. B: *τῶν ... ὀνομάτων καλοῦμεν ἄττα που;* 242. C: *πολεμεῖ ... ἀλλήλοις ... αὐτῶν ἄττα πῃ.* 254. C. Tim. 53. E. al. Cum substant. *quaedam* (etiam iron. *nescio quae*). Phaedr. 259. A: *ἀνδράποδα ἄττα.* Phaed. 81. D: *ἄττα ψυχῶν ... φαντάσματα.* Parm. 130. B. E: *εἴδη ... ἄττα.* Pol. VII. 531. A: *πυκνώματ᾽ ἄττα ὀνομάζοντες.* Legg. III. 677. E: *βουκόλι᾽ ἄττα.* Cum adiect. Prot. 315. C: *ἀστρονομικὰ ἄττα.* 316. A: *ἔτι σμίκρ᾽ ἄττα* (*paullulum*) *διατρίψαντες.* 351. C: *ἡδέα ἄττα καλεῖς κακά.* Gorg. 494. B: *μεγάλ᾽ ἄττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς ἐκροαῖς.* Parm. 127. D: *σμίκρ᾽ ἄττα.* Crat. 402. A: *παλαί᾽ ἄττα σοφὰ λέγοντα.* 420. C. al. Vocibus definientibus vel certi quid indicantibus adiungitur ut orationi urbane moderetur (*fere*). Phaedr. 236. A: *ἄλλ᾽ ἄττα ἕξειν λέγειν.* Gorg. 468. A: *ἢ ἄλλ᾽ ἄττα καλεῖς τὰ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά;* 505. B: *ἄλλ᾽ ἄττα ποιεῖν.* Phaed. 74. B: *ἄλλ᾽ ἄττα ἰδόντες.* 108. B. Theaet. 205. B. Soph. 220. A: *πλὴν κατ᾽ ἔνια ... ἄττα μέρη.* Pol. VII. 522. A: *ἕτερα ... ἄττα ἔχουσα.* Polit. 290. B. et 303. D: *πόλλ᾽ ἄττα ἕτερα.* Phaed. 95. C: *ἔπραττε πόλλ᾽ ἄττα.* 116. B: *οὐ πόλλ᾽ ἄττα ... διελέχθη.* Phaed. 60. E: *ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιάδε.* Gorg. 485. E: *τοιαῦτ᾽ ἄττα ... λέγειν.* Phaedr. 267. C: *οὐκ ἦν μέντοι τοιαῦτ᾽ ἄττα;* Phaed. 60. A: *τοιαῦτ᾽ ἄττα εἶπεν οἷα δὴ* cet. 66. B: *τοιαῦτ᾽ ἄττα λέγειν.* al. Theaet. 182. C: *οἷα ἄττα ῥεῖ τὰ φερόμενα;* Gorg. 465. A: *ὁποῖ᾽ ἄττα τὴν φύσιν ἐστίν.* Phaed. 81. E: *ὁποῖ᾽ ἄττ᾽ ἂν καὶ μεμελετηκυῖαι τύχωσιν ἐν τῷ βίῳ.* Pol. III. 398. C: *ποῖ᾽ ἄττα δεῖ ἡμᾶς λέγειν.* Theaet. 182. B: *τὰ μὲν ποιὰ ἄττα γίγνεσθαι.* Pol. IV. 438. B: *τὰ μὲν ποί᾽ ἄττα ποιοῦ τινός ἐστιν.* Numeralibus adiungitur (*fere*). Soph. 255. C: *ὡς δύ᾽ ἄττα ὀνόματα ἐφ᾽ ἑνὶ γένει.* Pol. III. 400. A: *τρί᾽ ἄττα ἐστὶν εἴδη.* Lys. 216. D: *τρί᾽ ἄττα ... γένη.* Phaed. 112. E: *τέτταρ᾽ ἄττα ῥεύματα.* Pol. IV. 445. C: *τέτταρα ... ἐν αὐτοῖς ἄττα ὧν* cet.

ἄττα, i. q. *ἅτινα.* Gorg. 497. A: *οὐκ οἶδ᾽ ἄττα σοφίζει.* Theaet. 155. A: *ἄττα ποτ᾽ ἐστὶ ταῦτα τὰ φάσματα ἐν ἡμῖν.* Crat. 400. B. 430. B: *ἄττα ποτ᾽ ἐστὶν ἃ λέγεις.* Pol. II. 378. E: *ἄττα ἐστί.* IV. 433. C. VII. 520. C. al. Cum part. *ἄν.* Prot. 317. A: *ἄττ᾽ ἂν οὗτοι διαγγέλλωσι.* Phaed. 115. B: *ἄττ᾽ ἂν ποιῆτε.* Soph. 257. C: *περὶ ἄττ᾽ ἂν κέηται τὰ ... ὀνόματα.* Conv. 176. D: *ἄττ᾽ ἂν περὶ ἰατρικῆς λέγῃς.* al.

ἄττω, mico, salio. Theaet. 144. A: *ἄττοντες φέρονται, ὥσπερ τὰ ἀνερμάτιστα πλοῖα.* Pol. X. 621. B: *φέρεσθαι ... ἄττοντας ὥσπερ ἀστέρας.* **ruo, feror.* Alc. I. 118. B: *διὸ καὶ ἄττεις ἄρα πρὸς τὰ πολιτικά.* Ep. II. 313. B.

ἄτυφος, ὁ ἡ, a fastu vel *tumore alienus.* Phaedr. 230. A: *ἀτύφου μοίρας ... μετέχον.*

ἀτυχής, ὁ ἡ, infelix. Legg. X. 905. A: *ἀτυχὴς γενό-*

μενος. VI. 781. D. pro ἀτυχῆ (λόγον) vide ne scribi oporteat ἀτελῆ (Fic. *imperfectum*).

ἀτυχία, ἡ, *infortunium*, *calamitas*. Demod. 382. E: ἀπὸ ... τῆς τούτων φλυαρίας ἀτυχία ἐστίν. Ep. VII. 350. D: τὴν ... ἀτυχίαν. Apol. 25. A: pro ἀτυχίαν nunc legitur δυςτυχίαν. **frustratio*. Crat. 420. C: ἀβουλία ἀτυχία δοκεῖ εἶναι.

αὖ, *etiam*, *item* (vern. *auch*, *wiederum*). Prot. 323. A: τόδε αὖ λαβὲ τεκμήριον. 326. A: οἵ τ' αὖ κιθαρισταί. 333. B: καὶ σωφροσύνη αὖ φαίνεται (ἐναντία). Phaedr. 268. D: οἰκτρὰς καὶ τοὐναντίον αὖ φοβεράς. Phaed. 86. E: τί αὖ ὅδε ἐγκαλεῖ τῷ λόγῳ. Phil. 17. B: φωνὴ ... ἐστί που μία ... καὶ ἄπειρος αὖ πλήθει. Conv. 188. C. al. sexc. **rursus*. Phaedr. 254. D: ἠνάγκασεν αὖ προςελθεῖν τοῖς παιδικοῖς. Gorg. 494. B: χαραδριοῦ τινὰ αὖ σὺ βίον λέγεις. Conv. 222. E: οἷα αὖ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Pol. III. 393. D: ἵνα δὲ μὴ εἴπῃς ὅτι οὐκ αὖ μανθάνεις cet. VII. 532. D. X. 600. A. Tim. 20. E. al. **etiam*, *vicissim*. Gorg. 500. B: μήτε αὐτὸς οἴου δεῖν πρὸς ἐμὲ παίζειν ... μήτ' αὖ τὰ παρ' ἐμοῦ οὕτως ἀποδέχου ὡς παίζοντος. Phaed. 85. C: καὶ ἐγώ τέ σοι ἐρῶ ὃ ἀπορῶ καὶ αὖ ὅδε cet. Theaet. 187. C. Conv. 173. C. 216. D. al. **contra* (vern. *dagegen*, *umgekehrt*). Phaedr. 256. A: ὁ δὲ ὁμόζυξ αὖ ... ἀντιτείνει. Theaet. 181. A: φευξόμεθα παρ' αὐτοὺς αὖ ἀπὸ τῶν καὶ τὰ ἀκίνητα κινούντων. Soph. 248. E: ὡς τὸ γιγνώσκειν εἴπερ ἔσται ποιεῖν τι, τὸ γιγνωσκόμενον ἀναγκαῖον αὖ ξυμβαίνει πάσχειν. Pol. VII. 518. E. al. Cum neg. est *nec* (vern. *auch nicht*). Phaedr. 272. E: οὐδὲ γὰρ αὖ τὰ πραχθέντα δεῖν λέγειν cet. Phaed. 78. E: οὕτως αὖ ... οὐδέποτε ὡςαύτως ἔχει. Crat. 391. C: εἰ μὴ αὖ σε ταῦτα ἀρέσκει. Pol. II. 368. B: οὔτ' αὖ ... ἔχω. X. 610. B: μηδ' αὖ ὑπ' ἄλλης νόσου cet. Euthyd. 296. A: οὐκ αὖ (vern. *gar nicht*) ... παύσει παραφθεγγόμενος; Cum v. αὖθις. Prot. 351. C: καὶ αὖθις αὖ τὰ ἀνιαρὰ cet. 355. B: αὖθις αὖ λέγετε. Crat. 421. C. Tim. 48. B. al. Cum part. πάλιν. Soph. 225. E: πάλιν ἐκεῖνον ἥκειν αὖ ... σοφιστήν. Polit. 273. E: τὸ τῆς ἡλικίας αὖ πάλιν ἵστατο. Crat. 437. C. al. Inter praeposit. et artic. interponitur. Phaedr. 238. C: καὶ ὑπὸ αὖ τῶν ... ἐπιθυμιῶν. Phaed. 71. B: ἀπὸ δ' αὖ τοῦ ἑτέρου πάλιν ἐπὶ τὸ ἕτερον. Polit. 302. D: ἐκ δ' αὖ τῶν μὴ πολλῶν cet. Pol. II. 371. D. IX. 577. B.

αὐγή, ἡ, *splendor*, *radius*, *lumen*. Pol. VIII. 516. A: αὐγῆς ... τὰ ὄμματα μεστὰ cet. Tim. 46. C: τὸ κάτω πρὸς τὸ ἄνω τῆς αὐγῆς ... ἀπῶσαν. Locr. 96. E. Phaedr. 250. C: ἐν αὐγῇ καθαρᾷ. Tim. 68. B. Pol. VII. 540. A: ἀνακλίναντας τὴν τῆς ψυχῆς αὐγήν. Locr. 99. B: πῦρ ... (ἴσχει) φλόγα καὶ φῶς καὶ αὐγάν. Ὑπ' αὐγὰς ἰδεῖν (vern. *beim Lichte besehen* vel *betrachten*) est *diligenter* vel *accuratius in-*

spicere et *examinare*. Phaedr. 268. A: ταῦτα ... ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον ἴδωμεν. 269. A: ὑπ' αὐγὰς ... εἶναι σκεπτέα.

αὔδρία, v. ἀνυδρία.

αὐθάδεια, ἡ, *contumacia*. Pol. IX. 590. A: ἡ δ' αὐθάδεια καὶ δυσκολία. Ep. IV. 321. B: ἡ δ' αὐθάδεια ἐρημίᾳ ξύνοικος.

αὐθάδης, ὁ ἡ, *insolens*, *pertinax*. Legg. III. 692. A: τῇ κατὰ γένος αὐθάδει ῥώμῃ. Polit. 294. B: ὥσπερ τινὰ ... αὐθάδη. Legg. XII. 950. B: τρόποις αὐθάδεσι καὶ χαλεποῖς. Pol. VIII. 548. E: αὐθαδέστερον.

αὐθαδίζομαι, *contumaciam adhibeo*. Apol. 34. B: οὐκ αὐθαδιζόμενος (v. αὐθαδιαζόμενος).

αὐθαδῶς, *superbe*, *pertinaciter*. Legg. IV. 720. C: προστάξας ... καθάπερ τύραννος αὐθαδῶς. Apol. 34. C: αὐθαδέστερον.

αὐθημερόν, *illico*. Pol. II. 374. D: ἀσπίδα ... λαβὼν ... αὐθημερὸν ... ἱκανὸς ἔσται ἀγωνιστής. Legg. XI. 935. E: ἐξείργειν ἐκ τῆς χώρας τὸ παράπαν αὐθημερόν. Alc. II. 141. B.

αὖθις, *iterum*, *rursus*. Prot. 324. B: ἵνα μὴ αὖθις ἀδικήσῃ. Phaedr. 229. D: καὶ αὖθις τὸ τῆς Χιμαίρας. Phaed. 60. D: ὅταν με αὖθις ἔρηται. 117. E. Pol. I. 341. B: ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται. III. 393. E: αὖθις μὴ ἐλθεῖν. IV. 429. C: αὖθις εἰπέ. VIII. 561. B: αὖθις ἄλλη. al. sexc. **vicissim*. Charm. 153. D: αὖθις ἐγὼ αὐτοὺς ἀνηρώτων τὰ τῇδε. **contra*. Polit. 301. A: ὁπόταν αὖθις εἷς ἄρχῃ κατὰ νόμους. **postea*, *posthac*, *in posterum*. Pol. VII. 532. D: αὖθις πολλάκις ἐπανιτέον. Tim. 61. D: ἐπάνιμεν αὖθις. Menex. 249. E: ἵνα καὶ αὖθίς σοι πολλοὺς ... λόγους ... ἀπαγγέλλω. Legg. XI. 934. A: εἰς τὸν αὖθις ... χρόνον. Legg. IV. 711. C: μηδὲ νῦν ... μηδ' αὖθίς ποτε γενήσεσθαι. XII. 963. E. Lach. 181. C: καὶ αὖθις ὑπομνήσομεν. Apol. 24. A. **alias*. Pol. IV. 430. C: αὖθις ... ἔτι κάλλιον δίιμεν· νῦν γὰρ cet. VIII. 561. C: τὸ μὲν μεθύων ... αὖθις δὲ ὑδροποτῶν cet. Charm. 169. D: νῦν μὲν ... αὖθις δὲ ἐπισκεψόμεθα cet. Men. 99. E: τούτῳ ... καὶ αὖθις διαλεξόμεθα. Sis. 391. D: αὖθίς ποτε ... ἐνθυμηθῆναι. Cum subst. Tim. 48. E: ἡ ... αὖθις ἀρχὴ ... ἔστω cet. Cum v. πάλιν. Soph. 256. A: αὖθις δὴ πάλιν ἡ κίνησις ἕτερον ταὐτοῦ ἐστίν. Polit. 282. C: αὖθις δὴ πάλιν λάβωμεν. Parm. 163. B. Tim. 32. A. al. Cum praepos. εἰς, v. εἰςαῦθις.

αὔλειος, ὁ ἡ, cum v. θύρα est *ianua vestibuli* (ad viam versus aulam claudens). Conv. 212. C: τὴν αὔλειον θύραν κρουομένην.

αὐλή, ἡ, *impluvium*, *vestibulum*. Ion. 539. A. (Hom.). Lys. 207. A: ἐκ τῆς αὐλῆς. Conv. 212. D: ἐν τῇ αὐλῇ. Pol. I. 328. C. Lys. 206. E. Prot. 311. A: εἰς τὴν αὐλήν.

αὔλημα, τό, tibiae cantus vel *modi.* De lege 318. B: *τούτων ... τὰ αὐλήματα θειότατά ἐστι.* Conv. 216. C: *ὑπὸ τῶν αὐλημάτων* cet. Euthyd. 279. E.

αὔλησις, ἡ, tibiae cantus. Prot. 327. C: *μηδὲν αὐλήσεως ἐπαΐοντας.* Men. 90. D. Prot. 327. B: *ἐν αὐλήσει.* Id. Ion. 533. B. Legg. II. 669. E: *ψιλῇ κιθαρίσει τε καὶ αὐλήσει προσχρώμενοι.* Ib. *αὐλήσει ... χρῆσθαι.* Prot. 318. C: *εἰς αὔλησιν.* 327. C.

αὐλητής, ὁ, tibicen. Prot. 323. A: *ἀγαθὸς αὐλητής.* Conv. 215. B. C. Pol. X. 601. D. al. Prot. 327. C: *ἀγαθοῦ αὐλητοῦ.* De lege 317. E: *οἱ τοῦ αὐλητοῦ (νόμοι).* Men. 90. E: *αὐλητήν τινα ποιῆσαι.* Prot. 327. A: *εἰ μὴ πάντες αὐληταὶ ἦμεν.* Euthyd. 279. E. Sis. 390. D. Prot. 327. B: *τῶν ἀγαθῶν αὐλητῶν.* Legg. VI. 764. E. Alc. I. 125. C: *ἀνθρώπων ... αὐλητῶν.* al. Prot. 327. B: *ἀγαθοὺς αὐλητάς.* Pol. III. 399. D: *αὐλοποίους ἢ αὐλητάς.* Apol. 27. B. Theag. 126. E.

αὐλητικός, ή, όν, tibiae inflandae peritus; ἡ αὐλ. ars tibiae inflandae s. *tibia canendi.* Lach. 194. E: *ἥ γε αὐλητική (σοφία).* Phil. 56. A: *ξύμπασα αὐτῆς αὐλητική* (fort. *αὖ πληκτική*). Alc. II. 145. D: *αὐλητικόν.* Gorg. 501. E: *τὴν αὐλητικήν.* Alc. II. 145. D. De lege 318. B: *ἐν τοῖς αὐλητικοῖς νόμοις.* Apol. 27. B: *αὐλητικὰ ... πράγματα.* Hipp. min. 375. B: *ἡ ... αὐλητικωτέρα (ψυχή).* De lege 317. E: *οὗτος αὐλητικώτατος.*

αὐλητρίς, ἡ, tibicina. Conv. 215. C: *φαύλη αὐλητρίς.* 212. C: *αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούειν.* 176. E: *τὴν ... αὐλητρίδα χαίρειν ἐᾶν.* 212. D. Theaet. 173. D: *σὺν αὐλητρίσι κῶμοι.* Prot. 347. C: *τιμίας ποιοῦσι τὰς αὐλητρίδας.* D: *οὐκ ἂν ἴδοις οὔτ᾽ αὐλητρίδας οὔτε ὀρχηστρίδας* cet.

αὐλοποιικός, ή, όν, tibiae conficiendae peritus; ἡ αὐλοπ. ars tibiarum conficiendarum. Euthyd. 289. C: *αὐλοποιικῆς.*

αὐλοποιός, ὁ, tibiarum opifex. Pol. X. 601. D: *αὐλοποιῷ.* III. 399. D: *αὐλοποιούς.*

αὐλός, ὁ, tibia. Pol. III. 399. D: *αὐλοῦ ... μιμήματα.* Hipp. min. 374. E: *αὐλοί.* Pol. III. 397. A: *αὐλῶν ... φωνάς.* X. 601. D. Crit. 54. D. Conv. 215. B: *αὐλοὺς ἔχοντας.* De lucri cup. 226. C.

αὐλῶ, tibiam inflo s. *tibia cano.* Conv. 215. C: *ὃς ἂν τὰ ἐκείνου αὐλῇ.* Ib. *ἐάν τε ἀγαθὸς αὐλητὴς αὐλῇ.* Prot. 327. A: *τὸν μὴ καλῶς αὐλοῦντα.* Conv. 176. E: *αὐλοῦσαν ἑαυτῇ.* Pol. X. 601. E: *ἐν τῷ αὐλεῖν.* Conv. 215. C: *ηὔλει.* Med. Legg. VII. 791. A: *ὀρχουμένους τε καὶ αὐλουμένους.*

αὐλῳδία, ἡ, tibiae cantus. Legg. III. 700. D: *αὐλῳδίας ... ταῖς κιθαρῳδίαις μιμούμενοι.*

αὐλών, ὁ, fistula, aquae ductus. Tim. 79. A: *ὥσπερ δι᾽ αὐλῶνος.*

αὐξάνω et *αὔξω*, *augeo*, *alo*; etiam *adorno*, *amplifico*, *proveho*. Tim. 82. D: *τρέφον αὔξει*. Pol. IV. 425. A. Legg. V. 731. A: *ὁ ... τοιοῦτος τὰς πόλεις αὔξει*. Lys. 206. A: *ἐπειδάν τις αὐτοὺς ἐπαινῇ καὶ αὔξῃ*. Tim. 41. D: *τροφήν τε διδόντες αὐξάνετε*. Crat. 417. C: *τοῦ αὔξειν*. Pol. IV. 423. B. Legg. V. 727. A: *ἤ τισι λόγοις ἢ δώροις αὐτὴν* (*τ. ψυχὴν*) *αὔξειν*. De lege 321. C: *αὔξων*. Pol. VIII. 550. B: *τὸ λογιστικὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἄρδοντός τε καὶ αὔξοντος*. Polit. 293. B: *αὐξάνοντες* (oppos. *ἰσχναίνοντες*). Pol. VII. 540. E: *αὔξοντες αὐτό*. Legg. X. 910: *εἰς ἄπειρον τὴν ἀδικίαν αὐξάνοντες*. Pol. IX. 573. A: *ἐπὶ τὸ ἔσχατον αὔξουσαί τε ... πόθου κέντρον*. Tim. 88. B. Pol. VIII. 546. B: *αὐξόντων καὶ φθινόντων*. Tim. 90. B: *ἅτε τὸ τοιοῦτον ηὐξηκότι*. Prot. 320. E: *ἃ δὲ ηὖξε μεγέθει*. Pol. VIII. 569. B. Menex. 238. A: *αὐξήσασα πρὸς ἥβην*. Pol. V. 468. D: *τὴν ἰσχὺν αὐξήσει*. Med. et pass. *augeor*, *augesco*, *cresco*; etiam *adolesco*. Phaedr. 246. E: *τούτοις ... τρέφεταί τε καὶ αὔξεται μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα*. Phaed. 96. C: *διὰ τί ἄνθρωπος αὐξάνεται*. Pol. VII. 528. C. Critia 121. A. Tim. 81. B. al. Pol. I. 328. D: *τοσοῦτον αὔξονται αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί*. Theaet. 183. C: *ἵνα καὶ αὐξάνῃ* (*ut animo augeare*). Pol. IX. 590. B: *ὅταν τὸ λεοντῶδες ... αὔξηται*. Ep. XIII. 360. B: *αὐξάνηται*. Phaed. 71. B: *καλοῦμεν οὕτω τὸ μὲν αὐξάνεσθαι, τὸ δὲ φθίνειν*. Pol. IV. 423. B: *αὐξομένη*. 424. A: *πολιτεία ... ἔρχεται ... αὐξανομένη*. Parm. 157. B: *οὔτε αὐξανόμενον οὔτε φθῖνον*. Ax. 366. E: *αὐξομένου* (*quum adolevit*). Pol. IV. 421. C: *ξυμπάσης τῆς πόλεως αὐξανομένης*. VI. 492. A: *αὐξανομένην* (*τοῦ φιλοσόφου φύσιν*). Epin. 979. A: *σελήνην ... αὐξανομένην*. Conv. 211. A. Phil. 43. B: *αὐξανόμενοι*. Legg. VII. 788. E: *αὐξανόμενα*. Locr. 102. D: *αὐξόμενα*. Polit. 273. E: *τὰ ... τῶν ζώων ηὐξάνετο*. Pol. II. 371. E: *ἆρ᾽ οὖν ... ἤδη ἡμῖν ηὔξηται ἡ πόλις, ὥστ᾽ εἶναι τελέα;* Epin. 990. D: *τοὺς τρὶς ηὐξημένους* (*ἀριθμούς*). Critia 121. A: *πάντ᾽ αὐτοῖς ηὐξήθη*. Conv. 210. D: *ῥωσθεὶς καὶ αὐξηθείς*. Pol. VII. 546. C. Theaet. 154. C: *αὐξηθέν*. al. Pol. VI. 497. A: *αὐτός τε μᾶλλον αὐξήσεται* cet. * *alendo* s. *augendo reddo*, in univ. *efficio*, *reddo*, pass. *fio*, *evado*. Pol. VIII. 565. C: *τρέφειν τε καὶ αὔξειν μέγαν*. IX. 591. D: *τὸν ὄγκον τοῦ πλήθους ... ἄπειρον αὐξήσει*. Tim. 72. D: *μέγας καὶ ὕπουλος αὐξάνεται*. Men. 81. C: *ἐκ τᾶν βασιλῆες ... αὔξονται* (Pindar.). Pol. IV. 425. A: *ἐννόμους ... ἐξ αὐτῶν ἄνδρας αὐξάνεσθαι ἀδύνατον ὄν*. Legg. III. 681. A: *τῶν οἰκήσεων τούτων μειζόνων αὐξανομένων ἐκ τῶν ἐλαττόνων καὶ πρώτων*. Prot. 327. C: *οὗτος ἂν ἐλλόγιμος ηὐξήθη*.

αὔξη, *ἡ*, *incrementum*, *accessio*. Legg. VII. 788. D: *πολλὴ αὔξη ὅταν ἐπιῤῥέῃ πόνων χωρὶς πολλῶν* cet. Locr. 102. B. Pol. VII. 521. E: *σώματος ... αὔξης καὶ φθίσεως*

ἐπιστατεῖ. 528. D. Tim. 44. B: τὸ τῆς αὔξης καὶ τροφῆς ... ῥεῦμα. Theaet. 173. A: τὴν ... αὔξην ... ἡ ἐκ νέων δουλεία ἀφῄρηται. Crat. 414. A. Pol. VI. 509. B: τὴν γένεσιν καὶ αὔξην καὶ τροφήν. al. Phil. 48. D: καί τισιν αὔξαις (v. αὔξεσι) καὶ φθίσεσι. Legg. X. 894. B: ἔν τε διακρίσεσιν αὔξαις τε ... καὶ φθοραῖς.

αὔξησις, ἡ, *incrementum; multiplicatio.* Phaed. 71. B: αὔξησις καὶ φθίσις. Legg. X. 897. A: εἰς αὔξησιν καὶ φθίσιν. Pol. VIII. 546. B: αὐξήσεις.

αὖξις (Phil. 42. D.), v. αὔξη.

αὔξω, v. αὐξάνω.

αὖος, η, ον, *aridus.* Legg. VI. 761. C: αὐὴν καὶ ξηρὰν ἄφθονον. Locr. 99. C: αὖον.

ἀϋπνία, ἡ, *insomnia.* Legg. VII. 807. E.

ἄϋπνος, ὁ ἡ, *insomnis.* Tim. 52. B: περὶ τὴν ἄϋπνον ... φύσιν.

αὔρα, ἡ, *aura.* Crat. 401. C.

αὔριον, *cras.* Phaed. 76. B: αὔριον τηνικάδε (vern. *morgen um diese Zeit*). 89. B. Theaet. 209. C. Crat. 396. E. Phil. 50. D. al. Cum praep. εἰς. Legg. IX. 858. B: ὡς οὐκέτ' ἐξὸν εἰς αὔριον. Crit. 43. C. Menex. 234. B: εἰς τὴν αὔριον (int. ἡμέραν).

αὐστηρός, ά, όν, *austerus; severus.* Phil. 61. C: αὐστηροῦ καὶ ὑγιεινοῦ τινὸς ὕδατος. Legg. X. 897. A: (εἰς) αὐστηρὸν καὶ γλυκὺ καὶ πικρόν. Tim. 65. D: αὐστηρά. Pol. III. 398. A: αὐτοὶ δ' ἂν τῷ αὐστηροτέρῳ καὶ ἀηδεστέρῳ ποιητῇ χρῴμεθα.

αὐστηρότης, ἡ, *austeritas; severitas.* Theaet. 178. C: περὶ οἴνου γλυκύτητος καὶ αὐστηρότητος. Legg. II. 666. B: τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότητος.

αὐτανεψιός, ὁ, *patruelis.* Euthyd. 275. B.

αὐτάρ, *at.* Crat. 397. E. (Hesiod.). Pol. II. 379. D. (Hom.).

αὐτάρκεια, ἡ, *vitae status absolutus* (in quo nullo vel auxilio vel subsidio indigemus). Def. 412. B: αὐτάρκεια τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν. Phil. 67. A: σπερομένοιν (al. στερομένοιν) αὐταρκείας καὶ τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως. Locr. 104. C: σὺν αὐταρκίᾳ.

αὐτάρκης, ὁ ἡ, *qui satis valet* vel *habet* (ut nullo vel auxilio vel subsidio indigeat). Polit. 271. D: αὐτάρκης εἰς πάντα. Pol. II. 369. B: οὐκ αὐτάρκης, ἀλλὰ πολλῶν ἐνδεής. III. 387. D: αὐτὸς αὑτῷ αὐτάρκης. Def. 412. D: δύναμις αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν. E. 413. E: αὐτάρκης πρὸς εὐδαιμονίαν. Theaet. 169. D: αὐτάρκη ... εἰς φρόνησιν. Tim. 68. E: ἡνίκα τὸν αὐτάρκη καὶ τελεώτατον θεὸν ἐγέννα. 33. D: αὔταρκες ... ἄμεινον ... ἢ προσδεὲς ἄλλων. Ep. I. 310. A: αὐτάρκεις γύαι (v. γυῖαι). Locr. 95. B: ἵνα ᾖ αὐταρκέστατον τὸ τῶ παντὸς σῶμα.

αὖτε, rursus. Pol. VIII. 388. A. (Hom.).

αὐτεπιτάκτης, ὁ, qui ipse praecipit vel *mandat.* Polit. 260. E: *τὰ τῶν αὐτεπιτακτῶν γένος.*

αὐτεπιτακτικός, ή, όν, ad potestatem per se praecipiendi pertinens; ἡ αὐτεπ. ars vel *scientia sua sponte* vel *per se praecipiendi* s. *mandandi.* Polit. 267. A: *τὸ μόριον αὐτεπιτακτικόν* (v. *αὐτεπίτακτον*). B: *αὐτεπιτακτικῆς.* 260. E: *εἰς τὴν αὐτεπιτακτικὴν θέντες.* 275. C.

ἀϋτή, ἡ, clamor. Legg. IV. 706. E. (Hom.).

αὐτήκοος, ὁ ἡ, qui ipse audivit vel *percepit.* Legg. II. 658. C: *πρὶν ... τῶν ἀθλητῶν ἑκάστων αὐτήκοος αὐτὸς γενέσθαι.*

αὐτίκα, illico, statim. Theaet. 171. C: *εἰ αὐτίκα ἐντεῦθεν ἀνακύψειε* cet. Conv. 217. B: *ᾤμην αὐτίκα διαλέξεσθαι αὐτόν μοι* cet. Alc. I. 105. A: *αὐτίκα τεθνάναι.* Eryx. 394. C: *αὐτίκα νῦν διαθέμενον τὰ χρήματα* cet. Cum v. *μάλα* est *extemplo.* Prot. 318. B: *εἰ αὐτίκα μάλα μεταβαλὼν τὴν ἐπιθυμίαν ... ἐπιθυμήσειε* cet. Gorg. 469. D: *αὐτίκα μάλα δεῖν τεθνάναι.* Crat. 384. B. Pol. I. 338. B. al. **iamiamque, mox.* Gorg. 459. C: *αὐτίκα ἐπισκεψόμεθα ... νῦν δὲ* cet. Conv. 175. B: *ἥξει δὲ αὐτίκα, ὡς ἐγῷμαι* cet. 220. A. Pol. IV. 420. C: *αὐτίκα ... τὴν ἐναντίαν σκεψόμεθα.* **statim* (ubi exemplum affertur in promtu positum), h. e. *veluti, exempli causa* (vern. *gleich* similiter usurpatur). Prot. 359. E: *αὐτίκα εἰς τὸν πόλεμον οἱ μὲν ἐθέλουσιν ἰέναι, οἱ δὲ οὐκ ἐθέλουσι.* Phaedr. 235. E: *αὐτίκα περὶ οὗ ὁ λόγος.* Gorg. 472. D: *αὐτίκα πρῶτον, περὶ οὗ νῦν ὁ λόγος ἐστί.* Theaet. 166. D. Pol. I. 340. D: *ἐπεὶ αὐτίκα ἰατρὸν καλεῖς σὺ* cet. Legg. V. 727. A. 735. C. al.

αὐτόθεν, hinc, inde, ex eo (vern. *daraus*). Phaedr. 244. B: *καί τινα φωνὴν ἔδοξα αὐτόθεν ἀκοῦσαι.* 265. C: *τόδε ... αὐτόθεν* (*inde*, h. e. *ex oratione*) *λάβωμεν.* Gorg. 470. E: *ἄλλως δὲ αὐτόθεν οὐ γιγνώσκεις* (ubi *αὐτόθεν, inde*, refertur ad vv. *ἄρχοντα Μακεδονίας*). Crat. 399. B: *τό τε ἕτερον αὐτόθεν ἰῶτα ἐξείλομεν.* Phil. 53. B: *νοεῖν αὐτόθεν.* Pol. VII. 527. E. Tim. 58. E. al. **e regione* vel *civitate, ex eo loco.* Pol. VIII. 567. E: *τοὺς δὲ αὐτόθεν ἆρ' οὐκ ἂν ἐθελήσειε;* Legg. V. 735. C: *εἴτε αὐτόθεν ἐπιχωρίους ... εἴτ' ἄλλοθεν ὁθενοῦν.* XI. 925. B. **per se* (vern. *von selbst*), h. e. *sine ullo alio subsidio, nulla alia re adhibita.* Soph. 220. B: *καθ' ἃ τὸ μὲν ἕρκεσιν αὐτόθεν* (vern. *bloss*) *ποιεῖται τὴν θήραν, τὸ δὲ πληγῇ.* **directe* (vern. *ohne Umstände, ohne weiteres*). Conv. 213. A: *ἀλλά μοι λέγετε αὐτόθεν, ἐπὶ ῥητοῖς εἰσίω ἢ μή;*

αὐτόθι, ibi, in eo. Prot. 314. B: *οὐ μόνος Πρωταγόρας αὐτόθι ἐστίν.* Phaedr. 229. C: *καί πού τις ἔστι βωμὸς αὐτόθι Βορέου.* Theaet. 143. D: *εἴ τινες αὐτόθι ... εἰσὶ* cet. Polit. 282. C. Conv. 174. E. 220. A. al.

αὐτόκλητος, ὁ ἡ, *invocatus*, *ultro*. Ep. VII. 331. B: αὐτόκλητος ... οὐκ ἔρχομαι συμβουλεύσων.

αὐτοκράτεια, ἡ, *propria* vel *plena potestas*. Def. 412. C: αὐτοκράτεια ἐπὶ παντί.

αὐτοκρατής, ὁ ἡ, *suum arbitrium sequens*, *imperiosus*. Tim. 91. B: τῶν ἀνδρῶν τὸ περὶ τὴν τῶν αἰδοίων φύσιν ἀπειθές τε καὶ αὐτοκρατὲς γεγονός.

αὐτοκράτωρ, ὁ, *qui ad suum ipse arbitrium aliquid moderatur*, *qui plenam liberamque potestatem habet*, *dominator*. Legg. X. 875. B: (ἐὰν) ἀνυπεύθυνός τε καὶ αὐτοκράτωρ ἄρξῃ πόλεως. Ep. I. 309. B. Legg. IV. 713. C: ἀνθρωπεία φύσις ... αὐτοκράτωρ cet. Polit. 298. C: ἐπιτρέπειν ἄρχειν αὐτοκράτορι μηδετέρᾳ (τούτων τῶν τεχνῶν) cet. 274. A: αὐτοκράτορα εἶναι τῆς αὐτοῦ πορείας. Crat. 413. C: αὐτοκράτορα ... αὐτὸν (τ. νοῦν) ὄντα. Ep. VII. 324. C: ἄρχοντες ... αὐτοκράτορες. Polit. 299. C: αὐτοκράτορας ἄρχειν τῶν πλοίων καὶ τῶν νοσούντων. Ep. VIII. 353. B: αὐτοκράτορας ... τυράννους ἐπονομάζοντες.

αὐτόματος, ὁ ἡ, *qui sua sponte aliquid facit* vel *appetit*, *voluntarius*; unde adv. *sua sponte*, *ultro*. Polit. 269. C: τὸ δὲ (πᾶν) πάλιν αὐτόματον εἰς τἀναντία περιάγεται. 271. E: αὐτομάτου πέρι βίου (*de vita sua sponte sustentata*). Soph. 265. C: ἀπό τινος αἰτίας αὐτομάτης καὶ ἄνευ διανοίας φυούσης. Polit. 272. A: αὐτομάτης ἀναδιδούσης τῆς γῆς. 274. C. Prot. 320. A: ἐάν που αὐτόματοι (*ultro*, i. q. *forte fortuna*) περιτύχωσι τῇ ἀρετῇ. Theaet. 180. C: αὐτόματοι ἀναφύονται. Conv. 174. B. al. Polit. 271. D: περὶ τοῦ πάντα αὐτόματα γίγνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις. Legg. IV. 713. C: ὡς ἄφθονά τε καὶ αὐτόματα πάντα εἶχεν. Hinc ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, *ultro*, etiam *fortuito*, *casu*. Prot. 323. C: οὐδ' ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ἀλλὰ διδακτόν τε καὶ ἐξ ἐπιμελείας παραγίγνεσθαι. Crat. 397. A: μὴ πάνυ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου οὕτως ἕκαστα κεῖσθαι. Pol. VI. 498. E: ἐξεπίτηδες ... ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. Apol. 38. C. 41. D. Men. 90. A. Def. 411. B: ἐκ τοῦ αὐτομάτου αἰτία δαιμονίας πράξεως. Locr. 94. C: (ἵνα) μὴ κατ' αὐτόματον τροπὰς δέχοιντο.

αὐτοποιητικός, ή, όν, *res ipsas* (non *simulacra*) *conficiens*. Soph. 266. A: μέρος ... ἓν ... αὐτοποιητικόν.

αὐτοπραγία, ἡ, *actio voluntaria*. Def. 411. E: αὐτοπρ. κατὰ φύσιν.

αὐτόπτης, ὁ, *qui suis ipse oculis vidit*. Legg. X. 900. A: αὐτὸς αὐτόπτης προστυχών.

αὐτοπώλης, ὁ, *qui res a semet ipso inventas* vel *confectas vendit*. Soph. 231. D: αὐτοπώλης περὶ τὰ μαθήματα. Polit. 260. C: τῆς τῶν αὐτοπωλῶν (al. αὐτοπώλων) ... τέχνης.

αὐτοπωλικός, ή, όν, qui res non ab alio emtas vendit; ἡ αὐτοπ. propria mercatura. Soph. 224. E: καπηλικὸν εἴτε αὐτοπωλικόν. 223. D: τὴν ... τῶν αὐτουργῶν αὐτοπωλικὴν διαιρουμένην (διαιρούμενοι?).

αὐτός, ή, όν, ipse cet. Phaed. init. αὐτὸς ... παρεγένου ... ἢ ἄλλου του ἤκουσας; Gorg. 506. B: βούλομαι ... ἔγωγε καὶ αὐτὸς ἀκοῦσαί σου cet. Ib. καὶ αὐτὸς ἡδέως μὲν ἂν ... διελεγόμην. Conv. 173. A: αὐτὸς Σωκράτης. 174. E: θαυμάζω καὶ αὐτός cet. Pol. I. 347. C: ἐὰν μὴ αὐτὸς ἐθέλῃ ἄρχειν. Phaed. 73. E: αὐτοῦ Σιμμίου. Parm. 136. D: αὐτοῦ ... δεώμεθα Παρμενίδου. Theaet. 170. E: αὐτῷ Πρωταγόρᾳ. Pol. VII. 532. B: ἐπ' αὐτῷ ... τῷ τοῦ νόητοῦ τέλει. Gorg. 522. E: αὐτὸ ... τὸ ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβεῖται. Pol. I. 331. C: τοῦτο δ' αὐτό, τὴν δικαιοσύνην cet. Phaedr. 231. D: καὶ γὰρ αὐτοὶ ὁμολογοῦσι νοσεῖν μᾶλλον ἢ σωφρονεῖν. Phil. 12. E: οὐ μὴν αὐταί γε ἀλλήλαις ἐναντίαι. Pol. X. 599. E: ὑπ' αὐτῶν Ὁμηριδῶν. Phaedr. 277. B: καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους οἳ cet. Bis ponitur. Crat. 439. A: ἐκ τῆς εἰκόνος μανθάνειν αὐτήν τε αὐτὴν (τὴν εἰκόνα) ... καὶ τὴν ἀλήθειαν ... ἢ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτήν τε αὐτὴν (vern. *sie selbst*) καὶ τὴν εἰκόνα αὐτῆς. Repet. Pol. II. 383. B. (Aesch.). Praecipue αὐτός, ut Latin. *ipse*, dicitur in domino, praefecto, magistro, alicuius rei auctore vel suasore al. Conv. 173. A: αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί. Pol. I. 327. B: ὅπου αὐτὸς εἴη. III. 398. A: αὐτός τε καὶ τὰ ποιήματα βουλόμενος ἐπιδείξασθαι. VIII. 568. E: αὐτός τε καὶ οἱ συμπόται τε καὶ ἑταῖροι cet. Phaedr. 245. A: ἀτελὴς αὐτός τε καὶ ἡ ποίησις ἠφανίσθη. Prot. 314. D: οὐ σχολῇ αὐτῷ. Pol. III. 414. D: αὐτοὶ καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν. al. Etiam ponitur *in ipso homine* vel *ipsa re de qua agitur.* Crat. 432. D: ὁπότερόν ἐστι τὸ μὲν αὐτό (*res ipsa*), τὸ δὲ ὄνομα. Theaet. 172. E: τὴν περὶ αὐτοῦ (vern. *sie betreffen ihn selbst*). Pol. II. 367. C: τὸ ... ἄδικον αὐτῷ (*ihm selbst*, int. *fortiori* vel *imperanti*) μὲν ξυμφέρον ... τῷ δὲ ἥττονι ἀξύμφορον. 370. E: ὧν ἂν αὐτοῖς (vern. *ihnen selbst*, int. civibus) χρεία al. **αὐτός, ipse*, est *per se* (vern. *an und für sich*). Phaedr. 258. D: αὐτό γε τὸ γράφειν λόγους. Gorg. 496. C: αὐτὸ λέγω τὸ πεινῆν. D: τό γε πεινῆν αὐτὸ ἀνιαρόν. Phaed. 65. D: φαμέν τι εἶναι δίκαιον αὐτό, ἢ οὐδέν; E: αὐτὸ ἕκαστον διανοηθῆναι. Parm. 143. A: αὐτὸ τὸ ἓν cet. 137. B: περὶ τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ cet. Phaed. 65. E: αὐτῇ τῇ διανοίᾳ (vern. *mit der Vernunft für sich*, h. e. *mit der reinen Vernunft*), i. q. 66. A: αὐτῇ καθ' αὐτὴν εἰλικρινεῖ τῇ διανοίᾳ. Pol. VII. 525. C: τῇ νοήσει αὐτῇ. 532. B: αὐτῇ νοήσει. al. Hinc αὐτό (*per se*) substantivis et adiectivis adiunctum rei alicuius naturam ac vim per se et universe spectatam significat. Prot. 360. E: τί ποτ' ἐστὶν αὐτὸ ἡ ἀρετή. Parm. 130. B: τί σοι δοκεῖ εἶναι αὐτὸ ὁμοιότης χωρὶς ἧς ἡμεῖς ὁμοιότητος ἔχομεν. Crat.

411. D: *αὐτὸ ἡ νόησις τοῦ νέου ἐστὶν ἕσις.* Parm. 150. C: *πλὴν αὐτοῖ μεγέθους.* Pol. V. 479. A: *αὐτοῦ κάλλους.* Theaet. 146. E: *γνῶναι ἐπιστήμην αὐτὸ ὅ τι ποτ' ἐστίν.* Pol. II. 362. E: *οὐκ αὐτὸ δικαιοσύνην ἐπαινοῦντες, ἀλλὰ τὰς ἀπ' αὐτῆς εὐδοκιμήσεις.* V. 472. C. VI. 493. E: *αὐτὸ τὸ καλόν, ἀλλὰ μὴ τὰ πολλὰ καλά.* Parm. 130. B: *χωρὶς μὲν εἴδη αὐτὰ ἅττα, χωρὶς δὲ τὰ τούτων αὖ μετέχοντα.* 134. B. Pol. VII. 532. A. al. Etiam nominis genus sequitur. Soph. 256. B: *αὐτὴ κίνησις.* Parm. 133. D: *αὐτὴ ... δεσποτεία.* 134. D: *αὐτὴ* (v. *αὕτη*) ... *ἡ ἀκριβεστάτη δεσποτεία καὶ αὐτὴ* (v. *αὕτη*) *ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη.* Pol. IV. 438. C: *ἐπιστήμη ... αὐτὴ μαθήματος αὐτοῦ ἐπιστήμη ἐστίν.* X. 612. A: *ἵνα αὐτὴ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν αὐτὴν κριθείη.* Parm. 133. D: *αὐτοῦ δεσποτοῦ ... ὃ ἔστι δεσπότης.* E: *αὐτῆς δουλείας.* 150. C. Theaet. 175. C: *εἰς σκέψιν αὐτῆς* (v. *αὖ τῆς*) *δικαιοσύνης τε καὶ ἀδικίας* cet. Phil. 62. A: *αὐτῆς πέρι δικαιοσύνης ὅ τι ἔστι.* Phaedr. 247. D: *αὐτὴν δικαιοσύνην.* Soph. 225. C: *περὶ δικαίων αὐτῶν καὶ ἀδίκων.* Etiam cum artic. Alc. I. 129. B: *αὐτὸ τὸ αὐτό* (*ipsum per se*). 130. D. Parm. 150. B: *πλὴν αὐτῆς τῆς σμικρότητος.* Pol. IX. 582. A: *μανθάνων αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν οἷόν ἐστιν.* al. **ipse* est etiam *reliquis omnibus exclusis* (vern. *für sich, allein*). Prot. 320. D: *αὐτὸς νεῖμαι.* Gorg. 506. C: *λέγε ... αὐτός* (vern. *für dich*). Phaed. 63. C: *πότερον αὐτὸς ἔχων* (vern. *für dich behaltend*) *τὴν διάνοιαν ταύτην ἐν νῷ ἔχεις ἀπιέναι, ἢ* cet. Gorg. 506. B: *σοῦ αὐτοῦ διιόντος τὰ ἐπίλοιπα.* Lys. 220. B: *ἐκεῖνο αὐτὸ εἰς ὃ πᾶσαι ... φιλίαι τελευτῶσιν.* Alc. II. 145. E: *αὐτὸ τὸ πολεμεῖν εἰδότων καὶ αὐτὸ τὸ ἀποκτιννύναι* (*bellandi tantum et interficiendi scientium*). Prot. 320. A: *αὐτοὶ* (*soli, a nemine custoditi*) *περιιόντες νέμονται ὥσπερ ἄφετοι.* Parm. 137. A. et Legg. VIII. 836. B: *αὐτοὶ γάρ ἐσμεν* (vern. *wir sind für uns*, h. e. *soli* vel *sine arbitris sumus*). Theaet. 164. E: *αὐτοὶ* (*soli*) *κινδυνεύσομεν ... αὐτῷ βοηθεῖν.* Menex. 245. D. Prot. 309. A: *ὥς γ' ἐν ἡμῖν αὐτοῖς* (vern. *unter uns*) *εἰρῆσθαι.* Theaet. 180. C: *αὐτοὺς* (int. *ἡμᾶς, per nos*) *δεῖ ... σκοπεῖσθαι.* Hinc etiam *αὐτός* et *μόνος* (ut vern. *für sich allein*) nectuntur. Gorg. 500. B: *αὐτὸ τοῦτο μόνον* (*hoc ipsum tantum*). Legg. II. 667. B: *τοῦτο αὐτὸ μόνον.* Theaet. 202. A: *εἴπερ αὐτὸ ἐκεῖνο μόνον τις ἐρεῖ.* Legg. II. 667. E: *αὐτοῦ τούτου μόνου ἕνεκα.* Saepenumero *μόνος* pronominis *αὐτός* vim auget vel effert. Phaedr. 267. B: *μόνος αὐτὸς εὑρηκέναι ἔφη ὧν δεῖ λόγων τέχνην.* Pol. VII. 527. B: *μόνῳ γὰρ αὐτῷ ἀλήθεια ὁρᾶται.* 521. A: *ἐν μόνῃ γὰρ αὐτῇ ἄρξουσιν οἱ τῷ ὄντι πλούσιοι.* **ipse, per se* (vern. *von selbst*) est *sponte, ultro* (non coactus, vocatus, institutus al.), etiam: *ut nulla alia re opus sit.* Lys. 206. C: *καὶ αὐτός σοι πρόσεισι.* Soph. 265. D: *αὐτὴ πρόσεισιν* cet. Prot. 324. A: *αὐτό σε διδάξει ὅτι* cet. Prot. 329. B:

ὡς αὐτὸ (v. αὐτὰ) δηλοῖ (vern. *wie von selbst erhellt*). Phaed. 117. B: καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει. Critia 108. C. Hipp. mai. 288. B: αὐτὸ δείξει (vern. *das wird sich von selbst zeigen*). Phaedr. 268. C: αὐτὸν οἷόν τ' εἶναι ποιεῖν ἃ ἐρωτᾷς. Lach. 181. C. Theaet. 200. E: δείξειν αὐτό. Legg. II. 667. D: ἡμῶν οἱ ... νέοι αὐτοὶ χορεύειν ἕτοιμοι. Crit. 44. D: αὐτὰ ... δῆλα τὰ παρόντα νυνὶ ὅτι cet. Legg. I. 646. C: τοὺς εἰς τὰ ἰατρεῖα αὐτοὺς βαδίζοντας. IX. 857. E: τὸ μηδεμίαν ἀνάγκην εἶναι νομοθετεῖν, ἀλλ' αὐτοὺς ἐν σκέψει γενομένους cet. Cum v. ἕκαστος est *pro se quisque*, plur. *singuli pro se*. Legg. I. 644. C: οὐκοῦν ἕνα ... ἡμῶν ἕκαστον αὐτὸν (v. αὐτῶν) τιθῶμεν. Theaet. 201. E: αὐτὸ γὰρ καθ' αὑτὸ ἕκαστον ὀνομάσαι μόνον εἴη. Soph. 266. B: αὐτὰ ἀπειργασμένα ἕκαστα. Legg. VII. 795. E: ἀποδιδομένης ἑκάστοις αὐτοῖς. In casibus obliquis simplicis pronominis personalis partes obtinet. Prot. 309. B: ἐπελανθανόμην ... αὐτοῦ. 310. B: τὴν φωνὴν γνοὺς αὐτοῦ. 310. B: ἐπειδὴ αὐτῷ ἀνέῳξέ τις. Pol. I. 335. E: τοῦτο ... νοεῖ αὐτῷ (vern. *damit s. darunter*) τοῖς ... ἐχθροῖς βλάβην ὀφείλεσθαι cet. Apol. 21. B: οὐ γὰρ θέμις αὐτῷ. Prot. 311. A: τί οὐ βαδίζομεν παρ' αὐτόν; Theaet. 197. B: ἔχειν ... οὐκ ἂν αὐτὸν αὐτὸ (τὸ ἱμάτιον) ... φαῖμεν. C: αὐτὸν αὐτὰς ἀεὶ ἔχειν. Phaed. 65. D: ἐφήψω αὐτῶν. Phaedr. 231. B: ὅ τι ἂν αὐτοῖς οἴωνται πράξαντες χαριεῖσθαι. 232. B: τότε αὐτοὺς οἴονται ... συνεῖναι. C: πολλὰ ... αὐτούς ἐστι τὰ λυποῦντα. Phil. 28. E: διακοσμεῖν αὐτὰ cet. Etiam pronominis infiniti (vern. *einer, man*) significatione ponitur. Conv. 200. D: ἐκείνου ἐρᾶν ὃ οὔπω ἕτοιμον αὐτῷ (vern. *einem*) ἐστίν. Ib. ταῦτα εἶναι αὐτῷ σωζόμενα. E: ὧν ἂν ἔνδεια παρῇ αὐτῷ. Alc. I. 128. E: τίς τέχνη βελτίω ποιεῖ αὐτόν. *αὐτός est etiam *is, hic* vel *ille*. Prot. 325. A: ἓν αὐτὸ (*unum hoc*) προςαγορεύω εἶναι ἀνδρὸς ἀρετήν. Gorg. 483. C: ἀδικεῖν αὐτὸ καλοῦσιν. Soph. 263. E: ἐν λόγοις γε αὐτὸ ἴσμεν ὄν. Pol. II. 358. C: ὅτι εἰκότως αὐτὸ δρῶσι. VI. 504. C. Lys. 204. A: αὐτοῦ πρῶτον ἡδέως ἀκούσαιμ' ἂν ... τίς ὁ καλός. Hipp. mai. 295. B: νῦν δὲ (fort. δὴ) θέασαι αὐτὸ εἴ σοι δοκεῖ ... εἶναι τὸ καλόν· λέγω δὴ αὐτὸ εἶναι cet. Phaedr. 279. A: περὶ αὐτοὺς ... τοὺς λόγους οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ. 229. E: ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ (v. ταῦτα) οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή. Phaed. 60. E: εἰ ἐνενόησεν αὐτὰ Αἴσωπος. Soph. 228. C: ὅσα ἀποτυγχάνει, πότερον αὐτὰ φήσομεν ... αὐτὰ πάσχειν; 244. A. Phil. 32. E: διαφθειρομένων ... αὐτῶν. Crat. 428. B: μεμέληκέ τέ μοι περὶ αὐτῶν cet. Cum pron. οὗτος est *hic ipse*, neutr. *hoc ipsum* (vern. *eben* vel *gerade dieses* vel *das*). Pol. VII. 531. E: οὗτος ἤδη αὐτός ἐστιν ὁ νόμος ὃν τὸ διαλέγεσθαι περαίνει. Prot. 319. A: αὐτὸ ... τοῦτό ἐστιν ... τὸ ἐπάγγελμα ὃ ἐπαγγέλλομαι. Phaed. 67. D: καὶ τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσόφων, λύσις cet. Polit. 267. C: τοῦτ'

αὐτό ἐστιν ἤδη τὸ ζητηθέν. Gorg. 449. C: *καί μοι ἐπίδειξιν αὐτοῦ τούτου ποίησαι, τῆς βραχυλογίας.* Phaedr. 235. B: *αὐτὸ ... τοῦτο καὶ μάλιστα ὁ λόγος ἔχει.* 258. C: *ὀνειδίζειν αὐτὸ τοῦτο ὅτι συγγράφει.* Conv. 199. D: *εἰ αὐτὸ τοῦτο, πατέρα, ἠρώτων* cet. Phaed. 115. E: *οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο πλημμελές* cet. Gorg. 447. B: *ἐπ' αὐτό γέ τοι τοῦτο πάρεσμεν.* Prot. 337. D: *κατ' αὐτὸ τοῦτο* (*hanc ipsam ob causam*) *νῦν συνεληλυθότας.* Phaedr. 243. B: *σοφώτερος ... κατ' αὐτό γε τοῦτο* (vern. *darin eben*). Tim. 19. A: *αὐτὰ ταῦτ' ἦν τὰ λεχθέντα.* Prot. 328. E: *περὶ αὐτῶν τούτων.* Phil. 35. D: *ἐν τούτοις αὐτοῖς.* Prot. 329. C: *ταῦτ' οὖν αὐτὰ διέλθέ μοι* cet. Phil. 34. D: *τὴν περὶ αὐτὰ ταῦτα ἀπορίαν.* Etiam absolute *αὐτὸ τοῦτο* et *αὐτὰ ταῦτα*, *hanc ipsam ob causam*, ponuntur. Conv. 204. A: *αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία, τὸ ... δοκεῖν* (i. q. *ὅτι ... δοκεῖ*) cet. Prot. 310. E: *ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα καὶ νῦν ἥκω παρὰ σέ, ἵνα ὑπὲρ ἐμοῦ διαλεχθῇς αὐτῷ.* Etiam per se *αὐτός* ita ponitur ut vern. voci *eben* s. *gerade* respondeat. Pol. II. 362. D: *αὐτὸ ... οὐκ εἴρηται ὃ μάλιστα ἔδει ῥηθῆναι.* Gorg. 519. C: *ὑπ' αὐτῆς τῆς πόλεως ἧς προστατεῖ.* 474. A: *αὐτὸν πρὸς ὃν ἄν μοι ὁ λόγος ᾖ.* Pol. V. 473. C: *ἐπ' αὐτὸ ... εἶμι ὃ τῷ μεγίστῳ προςῃκάζομεν* (v. *παρεικάζομεν*) *κύματι.* Phaedr. 273. A: *αὐτά γε ... διελήλυθας ἃ λέγουσιν* cet. Saepenumero reddi potest v. *gerade* vel *genau*, ut Phaedr. 271. C: *αὐτὰ ... τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὐπετές.* Critia 112. B: *ὑπ' αὐτὰ τὰ πλάγια αὐτῆς.* Sic etiam *αὐτὸ τὸ ἐναντίον* (vern. *gerade das Gegentheil*). Phaed. 103. A. Pol. I. 334. E. al. innum. Cum artic. est *idem.* Crat. 389. C: *ὁ αὐτὸς τρόπος.* Phil. 18. D: *τὸ δ' αὐτὸ ... τοῦ λόγου ... ἐλλείπεται.* Tim. 36. A: *ταὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσαν.* Gorg. 518. A: *ταὐτὰ οὖν ταῦτα ὅτι ἔστι καὶ περὶ ψυχήν* cet. Pol. I. 329. B: *κἂν ἐγὼ τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐπεπόνθη.* al. — *Ἐν τῷ αὐτῷ*, *una*, *simul.* Prot. 336. A: *ἐν τῷ αὐτῷ ... θέοντας.* Gorg. 490. B: *ἐὰν ἐν τῷ αὐτῷ ὦμεν.* Phaed. 179. E: *ἐπειδὰν ἐν τῷ αὐτῷ ὦσι ψυχὴ καὶ σῶμα.* Conv. 192. D: *αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ κατακειμένοις.* Theaet. 181. C. al. — *Κατὰ ταὐτά*, *itidem*, *aequaliter.* Conv. 221. D: *τοὺς ἄλλους κατὰ ταὔτ' ἄν τις ἀπεικάζοι.* Pol. X. 615. C: *κατὰ ταὐτὰ τὴν ἀξίαν κομίζοιντο.* Tim. 34. C. Legg. VII. 797. B. al. Cum pron. *τοῦτο* coni. *ταὐτό*, ut Latin. *idem*, est *etiam* vel *simul.* Prot. 334. C: *τοῖς δ' ἐκτὸς ταὐτὸν* (v. *ταὐτὸ*) *τοῦτο κάκιστον.* Gorg. 470. B: *σὺ ... ἀπόκριναι ταὐτὸ τοῦτο.* Parm. 159. C: *ἐν ᾧ τό τε ἓν ἂν εἴη τῷ αὐτῷ καὶ* (*eodemque etiam*) *τἄλλα.* — *Ὁ αὐτός* dativum adsciscit. Euthyd. 298. A: *ὁ αὐτὸς τῷ λίθῳ.* Theaet. 197. B: *ταὐτὸν ... τῷ ἔχειν.* Conv. 192. C: *ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι ... ἀλλήλοις.* 207. D: *τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ λόγον ... ζητεῖ* cet. Legg. I. 645. E: *εἰς ταὐτὸν ... τῇ τότε ὅτε* cet. Menex. 244. B: *οἱ αὐτοὶ ... ὄντες*

ἐκείνοις γένει. al. — Cum pronomine reflexivo componitur. Theaet. 178. E: αὐτὸς αὑτῷ ἄριστος κριτής. Pol. III. 411. C: ἀνδρειότερος γίγνεται αὐτὸς αὑτοῦ. Prot. 323. B: ἐὰν οὗτος αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἀληθῆ λέγῃ. Alc. II. 144. C: τὴν αὐτὸς αὑτοῦ (μητέρα) ἀποκτεῖναι. Pol. II. 367. D: αὐτὴ δι' αὑτὴν τὸν ἔχοντα ὀνίνησι. Theaet. 155. B: μάχεται αὐτὰ αὑτοῖς. Phaedr. 232. A: ὥσπερ αὑτοὺς ὑφ' αὑτῶν. al. sexc. Cum pron. possessivo. Gorg. 514. B: ἡμέτερον αὐτῶν. Crat. 423. A: τὰ ἡμέτερα αὐτῶν σώματα cet. Legg. XI. 923. A: τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν χρήματα. Conv. 193. B: ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν. Menex. 243. D: τῇ ... ἡμετέρᾳ αὐτῶν διαφορᾷ ἐκρατήθημεν. 245. E: τὰς ἡμετέρας αὐτῶν ἀποικίας (ἔχοντες). al. Cum pron. person. Conv. 172. B: σὺ αὐτὸς παρεγένου cet. Phaed. 60. C: ὥσπερ ... καὶ αὐτῷ μοι ἔοικεν. Crat. 384. A: αὐτῷ σοι ὅπῃ δοκεῖ ἔχειν cet. Pol. II. 378. B: οὐδ' αὐτῷ μοι δοκεῖ cet. Conv. 198. C: μὴ αὐτόν με λίθον ... ποιήσειε. Legg. XI. 923. A: πρός γε ἡμᾶς αὐτούς. Menex. 243. D: ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ νικήσαμεν καὶ ἡττήθημεν. al. Pronom. vero personale accentum suum obtinet, si eius vis eminet (ut in Lat. *memet ipsum*). Phaed. 91. A: ὅπως αὐτῷ ἐμοὶ (*mihimet ipsi*, non praesentibus tantum) ὅτι μάλιστα δόξει οὕτως ἔχειν. Gorg. 472. B: ἂν μὴ σὲ αὐτὸν ... μάρτυρα παράσχωμαι. Euthyd. 273. B: ὁ δὲ παρ' αὐτὸν ἐμὲ (v. αὐτόν με) ἐξ ἀριστερᾶς (ἐκαθέζετο). Alc. I. 105. A: νῦν ... ἕτερα αὖ κατηγορήσω διανοήματα σὰ πρὸς αὐτὸν σέ (v. αὐτόν σε). 133. C. al. Αὐτός praeponitur. Parm. 133. A: οὐδέπω ἅπτει αὐτῆς ὅση ἐστὶν ἡ ἀπορία. Crat. 417. C: ἀεὶ λύει αὐτῆς ἄν τι ἐπιχειρῇ τέλος ἐγγίγνεσθαι. Orationis structura mutata αὐτός ponitur ubi relativum exspectabas. Pol. I. 337. E: πρῶτον μὲν μὴ εἰδὼς ... ἔπειτα ἀπειρημένον αὐτῷ εἴη. Post pron. relativum infertur, ita ut oratio a relativo deflectatur. Gorg. 452. D: ὃ φὴς σὺ μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι ... καὶ σὲ δημιουργὸν εἶναι αὐτοῦ. Pol. IX. 578. C: ὃς ἂν ... μὴ ἰδιώτην βίον καταβιῷ, ἀλλὰ δυστυχὴς ᾖ, καὶ αὐτῷ ... ἐκπορισθῇ cet. Phil. 12. B. Legg. IX. 866. E. al. Omittitur. Prot. 310. E: οὐδὲ ἑώρακα Πρωταγόραν πώποτε οὐδ' ἀκήκοα οὐδέν (int. αὐτοῦ). 317. E: κατεσκευάζομεν (int. αὐτό, τὸ συνέδριον). 321. D: δωρεῖται ἀνθρώπῳ (int. αὐτήν). Phaed. 108. A: ἀπὸ τῶν ὁσίων ... τεκμαιρόμενος (int. αὐτὸ) λέγω. Pol. II. 383. C. III. 405. D. al. Redundat, ita ut subiectum repetatur. Prot. 320. E: τοῖς δ' ἄοπλον διδοὺς φύσιν ἄλλην τιν' αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο δύναμιν εἰς σωτηρίαν. Gorg. 482. D: Γοργίαν ἐρωτώμενον ... αἰσχυνθῆναι αὐτόν. Phaed. 111. C: τοὺς δὲ βαθυτέρους ὄντας τὸ χάσμα αὐτοὺς ἔλαττον ἔχειν. Conv. 195. A: πάντων θεῶν εὐδαιμονεστάτων ὄντων ... εὐδαιμονέστατον εἶναι αὐτῶν. 200. A: πότερον ὁ ἔρως ἐκείνου οὗ ἔστιν ἔρως ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ, ἢ οὔ; Phaedr. 233. A.

Theaet. 155. E. Soph. 245. A. al. — Nomini praecedenti accommodatur. Soph. 224. B: *τὸ δὲ ... μαθημάτων οὖσαν πρᾶσιν αὐτὴν ἀδελφῷ τινὶ ... ὀνόματι προσειπεῖν ἀνάγκη.* 227. E: *ψυχῆς ... καθόσον ἂν εὑρίσκωμεν ἀφαίρεσίν τινα, καθαρμὸν αὐτὸν λέγοντες* cet. Euth. init. *οὔτοι ... δίκην αὐτὴν* (germ. *es*) *καλοῦσιν, ἀλλὰ γραφήν.* — Genit. *αὐτοῦ*, *ibi* (vern. *daselbst*). Prot. 311. A: *περιιόντες αὐτοῦ διατρίψωμεν.* Pol. VII. 519. D: *τὸ αὐτοῦ ... καταμένειν.* IX. 575. B: *αὐτοῦ ... ἐν τῇ πόλει.* al. **hic* (*hier*). Gorg. 490. A: *ἔχε δὴ αὐτοῦ.* Pol. I. 327. C: *μένετ' αὐτοῦ.* Crit. 54. A: *αὐτοῦ ... τρεφόμενοι.* al. Etiam *illico* (vern. *an Ort und Stelle* vel *auf der Stelle*). Pol. III. 390. C: *αὐτοῦ βουλόμενον χαμαὶ ξυγγίγνεσθαι.* **huc.* Polit. 397. D: *ἂν κινήσας τις τοῦτον τὸν λόγον αὐτοῦ καταβάλῃ* cet. Saepe redundat. Phaedr. 264. D: *αὐτοῦ τῇδε μένουσα* (epigr.). Theaet. 142. C: *αὐτοῦ Μεγαροῖ.* Soph. 224. D: *αὐτοῦ καθιδρυμένος ἐν πόλει.* Conv. 216. A: *αὐτοῦ καθήμενος παρὰ τούτῳ.* Pol. II. 371. C: *αὐτοῦ ... μένοντας ... περὶ τὴν ἀγοράν.* X. 621. C: *αὐτοῦ ... μένοντες ἐνθάδε.* Alc. I. 105. B: *αὐτοῦ ... ἐν τῇ Εὐρώπῃ.*

αὐτόσε, *eo*, *illuc.* Phaed. 68. B: *καὶ οὐκ ἄσμενος εἶσιν αὐτόσε.* Pol. II. 369. D: *ἢ καὶ σκυτοτόμον αὐτόσε προσθήσομεν.* VII. 526. E: *τείνει ... πάντα αὐτόσε* cet. Tim. 45. A. C. Alc. I. 122. E. al. Redundat fere. Critia 116. C: *ἔνθα καὶ ... ὡραῖα αὐτόσε ἀπετέλουν ἱερά.*

αὐτοσχεδιάζω, *subito* s. *ex tempore dico.* Crat. 413. D: *οὐκ αὐτοσχεδιάζειν.* Menex. 235. C. D. Phaedr. 236. D: *αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.* Sis. 390. B: *αὐτοσχεδιάζοντες.* Euthyd. 278. B: *αὐτοσχεδιάσαι.* **inconsiderate* vel *perperam sentio*, *statuo* vel *loquor.* Euth. 16. A: *ὅτι οὐκέτι ὑπ' ἀγνοίας αὐτοσχεδιάζω.* Apol. 20. C: *ἵνα μὴ ἡμεῖς περὶ σοῦ αὐτοσχεδιάζωμεν.* Euth. 5. A: *αὐτοσχεδιάζοντα ... καὶ καινοτομοῦντα περὶ τῶν θείων.*

αὑτοῦ, i. q. *ἑαυτοῦ*, quod v.

αὐτουργικός, ή, όν, *is qui ipse fabricatur; ἡ αὐτουργ. ars rerum ipsarum* (non simulacrorum) *fabricandarum.* Soph. 266. D: *τὸ μὲν αὐτό, φαμέν, αὐτουργική, τὸ δὲ εἴδωλον εἰδωλοποιική.*

αὐτουργός, ὁ ἡ, *qui ipse opus facit* vel *fabricatur.* Pol. VIII. 565. A: *ὅσοι αὐτουργοί.* Soph. 223. D: *τὴν ... τῶν αὐτουργῶν* (*ἀγοραστικήν*).

αὐτοφυής, ὁ ἡ, *naturalis.* Prot. 321. B: *στρωμνὴ οἰκεία τε καὶ αὐτοφυὴς ἑκάστῳ.* Pol. VI. 486. E: *ἑκάστου τὸ αὐτοφυές* (*propria cuiusque natura*). VII. 520. B. Legg. VII. 794. A: *παιδιαὶ δ' εἰσὶ τοῖς τηλικούτοις αὐτοφυεῖς τινές.* Soph. 266. B: *ὅσα καθ' ἡμέραν φαντάσματα αὐτοφυῆ λέγεται.*

αὐτοφυῶς, *suapte natura.* Gorg. 513. B: *αὐτοφυῶς*

ὅμοιον τούτοις. Legg. I. 642. C: μόνοι ... αὐτοφυῶς ... εἰσὶν ἀγαθοί.

αὐτόφωρος, ὁ ἡ, *in ipso furto deprehensus;* unde ἐπ' αὐτοφώρῳ est *manifesto.* Pol. II. 359. C: ἐπ' αὐτοφώρῳ ... λάβοιμεν ἂν τὸν δίκαιον τῷ ἀδίκῳ εἰς ταὐτὸν ἰόντα. Legg. XII. 942. A. Apol. 22. B.

αὐτόχειρ, ὁ, *qui suapte manu aliquid facit.* Legg. IX. 865. B: ἐὰν ... αὐτόχειρ ... ἀποκτείνῃ τις ἕτερος ἕτερον. C. 866. D. al. VII. 824: αὐτόχειρες θηρεύοντες. Ep. VII. 334. A: οἷον τοῦ φόνου αὐτόχειρες ἐγένοντο. Pol. X. 615. C: αὐτόχειρας (αὐτόχειρος?) φόνου. Legg. IX. 872. B: τοὺς αὐτόχειρας κατεγγυᾶσθαι. C: ξυγγενῶν αὐτόχειρας φόνους ἢ δι' ἐπιβουλεύσεως γενομένους.

αὐτοχειρία, ἡ, *facinus* (praec. homicidium) *propria manu commissum.* Legg. IX. 872. B: τῆς τε αὐτοχειρίας πέρι καὶ ἐπιβουλεύσεως.

αὐτόχθων, ὁ ἡ, *ex ipsa terra ortus, indigena.* Soph. 247. C: οἵ γε αὐτῶν σπαρτοί τε καὶ αὐτόχθονες. Critia 109. C: αὐτοχθόνας. Menex. 237. B.

αὐτοχορήγητος, ὁ ἡ, *sponte instructus.* Ax. 371. D: εἰλαπίναι αὐτοχορήγητοι.

αὔτως, v. ὡσαύτως.

αὔχημα, τό, *iactatio.* Ax. 365. A: ποῦ τὰ πρόσθεν αὐχήματα;

αὐχήν, ὁ, *cervix, collum.* Theaet. 171. D: εἰ ... ἀνακύψειε μέχρι τοῦ αὐχένος. Conv. 190. E: τὸ τοῦ αὐχένος ἥμισυ. Tim. 70. A. Phaed. 89. B: τὰς ἐπὶ τῷ αὐχένι τρίχας. Conv. 181. E. Tim. 69. E: αὐχένα μεταξὺ τιθέντες. 91. A. Pol. VII. 515. C: περιάγειν τὸν αὐχένα. Legg. VII. 796. A: ἀπ' αὐχένων. Pol. VII. 514. A: ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς αὐχένας.

αὐχμηρός, ὁ ἡ, *squalidus.* Conv. 203. C: σκληρὸς καὶ αὐχμηρός. Pol. VIII. 554. A. Legg. VI. 761. B: τοὺς αὐχμηροτάτους τόπους.

αὐχμός, ὁ, *siccitas.* Ax. 368. B: κλᾶον νυνὶ μὲν αὐχμόν, νυνὶ δὲ ἐπομβρίας cet. **sterilitas.* Men. 70. C: ὥσπερ αὐχμός τις τῆς σοφίας γέγονε. **squalor.* Pol. X. 614. D: μεστὰς αὐχμοῦ τε καὶ κόνεως.

αὐχμῶ, *aresco.* Pol. X. 606. D: δέον αὐχμεῖν. Phaedr. 251. D: ὅταν ... αὐχμήσῃ. Tim. 84. A: αὐχμήσαν ὑπὸ κακῆς διαίτης.

ἀφαίρεσις, ἡ, *ademtio, privatio.* Phil. 19. E: ὅτι τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι. Soph. 227. D: κακίας ἀφαίρεσίν τινα. Legg. XI. 914. D. Ax. 370. C. Crit. 46. D: χρημάτων ἀφαιρέσεις.

ἀφαιρετός, ὁ ἡ, *separabilis.* Polit. 308. E: πλὴν μόνον ἀφαιρετά.

ἀφαιρῶ, *aufero, adimo, eximo, excipio;* etiam *separo, se-*

cerno, excludo. Euthyd. 296. B: ἀφαιρῶ ... τὸ ἅ γ' ἐπίσταμαι. Gorg. 520. D: εἴ τις αὐτὸ τοῦτο ἀφαιρεῖ. Pol. II. 367. B: τὰς ... δόξας ἀφαίρει. Alc. II. 150. E: ἀφαιρείτω. Polit. 262. A: μὴ σμικρὸν μόριον ἓν πρὸς πολλὰ καὶ μεγάλα ἀφαιρῶμεν. Pol. II. 360. E: μηδὲν ἀφαιρῶμεν μήτε τοῦ ἀδίκου ἀπὸ τῆς ἀδικίας. Polit. 291. C: καίπερ παγχάλεπον ὄντα ἀφαιρεῖν. Phaedr. 278. D: πρὸς ἄλληλα κολλῶν τε καὶ ἀφαιρῶν. Polit. 263. C. Crat. 431. C: ἢ προστιθεὶς ἢ ἀφαιρῶν. Tim. 63. B. Polit. 262. D: τὸ ... Ἑλληνικὸν ὡς ἓν ἀπὸ πάντων ἀφαιροῦντες χωρίς (*eximentes et separantes*). Pol. VIII. 567. C. Tim. 35. B: ἀφῄρει διπλασίαν ταύτης. 34. A: τὰς ... ἓξ ἁπάσας κινήσεις ἀφεῖλε. 35. B: μίαν ἀφεῖλε ... ἀπὸ παντὸς μοῖραν. Polit. 280. D: τὰς τῶν στεγασμάτων ... ξυμπάσας ἀφείλομεν. Prot. 331. C: εἴ τις τὸ εἴ ἀφέλοι αὐτοῦ. Phaed. 95. E: ἵνα ... προσθῇς ἢ ἀφέλῃς. Euthyd. 296. B. Crat. 432. A: ἐάν τι ἀφέλωμεν ἢ προσθῶμεν. Phaed. 95. E: οὔτ' ἀφελεῖν οὔτε προσθεῖναι δέομαι. Parm. 158. C. Legg. IX. 877. A: τὸν ... θάνατον ἀφελεῖν τοῦ τρώσαντος. XII. 946. A: ἕνα ἀφελεῖν. Ib. ἀφελεῖν τὸ πλεῖον. Euthyd. 296. B. Crat. 407. B: τὸ σῖγμα ἀφελῶν. Pol. VII. 534. B. Crat. 414. B: τὸ ... ταῦ ἀφελόντι. Conv. 205. B: ἀφελόντες ... τοῦ ἔρωτός τι εἶδος. Ep. VIII. 356. B: δόντες εἴτε ἀφελόντες. Polit. 258. C. Pol. II. 367. B: ἀφαιρήσεις. Pass. Theaet. 155. A: ᾧ μήτε προστιθοῖτο μήτε ἀφαιροῖτο. Lys. 221. E: ἐνδεὲς ... γίγνεται οὗ ἄν τις (fort. ἄν τι) ἀφαιρῆται. Crat. 393. D: οὐδ' εἰ πρόσκειταί τι γράμμα ἢ ἀφῄρηται. 394. B. Parm. 131. D: ᾧ ... ἂν προστεθῇ τὸ ἀφαιρεθέν. Legg. VIII. 847. C: πέντε ἀφαιρεθέντων τῶν πρεσβυτέρων. Polit. 303. E: ταῖς ἑψήσεσι μόγις ἀφαιρεθέντα. Pass. ἀφαιρεῖσθαί τι dicitur *cui aliquid adimitur* vel *detrahitur*; etiam *qui imminuitur* vel *privatur.* Soph. 260. A: εἰ ... ἀφῃρέθημεν αὐτὸ μηδ' εἶναι τὸ παράπαν. Ib. ἀφῃρέθημεν δ' ἄν, εἰ cet. Alc. II. 141. D: ὅσοι ... τὸν βίον ἀφῃρέθησαν. Legg. XII. 944. C: ὁ ... ἀφαιρεθείς (τὰ ὅπλα). Theaet. 155. B: μηδὲν τοῦ ἐμοῦ ὄγκου ἀφαιρεθέντος. **detrimentum facio, laedor*; etiam *pendere cogor.* Legg. XI. 914. D: κατὰ τὴν ἐκείνου ἀφαίρεσιν ἀφαιρείσθω. 915. A: τὴν διπλασίαν τοῦ ἐπιγραφέντος βλάβους τῷ ἀφαιρεθέντι τινέτω. XII. 958. C: εἰσαγόντων ... εἰς τὸ ... δικαστήριον οἱ ἀφαιρεθέντες ἀδίκως. Perfect. significatione media, *detrimento afficio.* Legg. XII. 958. C: ἐὰν δέ τις (fort. τίς τι) ἀφῃρῆται τὴν ἀρχὴν τὴν καταδικάσασαν καταδικασθείς. — Med. *adimo, spolio, privo*; etiam *tollo, eximo, eluo.* Gorg. 468. D: ἀφαιρεῖται χρήματα. Pol. I. 344. A. al. Hipp. mai. 298. E: τί οὖν ... ἡδονὰς ... ἀφαιρεῖσθε τοῦτο τοὔνομα cet. Ep. III. 315. D: τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθά σε. Gorg. 466. C: ἀφαιροῦνται χρήματα. D. al. Theaet. 151. C: ἐπειδάν τινα λῆρον αὐτῶν ἀφαιρῶμαι. Gorg. 504. D: ἐάν τι ἀφαιρῆται.

457. B: *οὔτε τοὺς ἰατροὺς τὴν δόξαν ἀφαιρεῖσθαι.* 468. C: *χρήματα ἀφαιρεῖσθαι.* Pol. IV. 429. E: *τὸ ἄνθος ἀφαιρεῖσθαι* (*eluere*). V. 470. B. D. al. Pol. VIII. 565. A: *τοὺς ἔχοντας τὴν οὐσίαν ἀφαιρούμενοι.* Polit. 268. D: *μέρος ἀεὶ μέρους ἀφαιρουμένους.* Pol. IX. 574. A: *τὰ ἐκείνων ἀφῃροῦντο.* Theaet. 173. A: *τὴν αὔξην ... ἡ ἐκ νέων δουλεία ἀφῄρηται.* Gorg. 471. B: *ἣν* (*ἀρχὴν*) *Περδίκκας αὐτὸν ἀφείλετο.* Phil. 26. A. Legg. VIII. 841. D: *τὸ ... τῶν ἀῤῥένων πάμπαν ἀφελοίμεθ᾽ ἄν.* Phaedr. 257. A: *τὴν ἐρωτικὴν τέχνην ... μήτε ἀφέλῃ* cet. Pol. IX. 573. E: *ὃν δυνατὸν ἀφελέσθαι.* Phaedr. 273. B: *ἱμάτιον ἤ τι ἄλλο ἀφελόμενος.* Pol. VIII. 567. E. al. Gorg. 468. E: *ἀφελόμενον χρήματα.* Legg. III. 697. C: *τὸ ἐλεύθερον λίαν ἀφελόμενοι τοῦ δήμου.* Gorg. 504. E: *ἀφαιρήσεται.* 511. A. 521. B. Cum vv. *εἰς ἐλευθερίαν* est *eripio e servitute, in libertatem vindico.* Legg. XI. 914. E: *οὕτως ἀφαιρείσθω.* Ib. *ἐάν ... τις ἀφαιρῆταί τινα εἰς ἐλευθερίαν.* Ib. *ὁ ... ἀφαιρούμενος.* — Verb. *adimendum, tollendum.* Pol. II. 361. A: *οὐκ ἀφαιρετέον.* B: *ἀφαιρετέον δὴ τὸ δοκεῖν.* III. 387. C: *ἀφαιρετέα ἄρα.* 398. E: *αὗται ... ἀφαιρετέαι.* * *secernendum, discludendum.* Polit. 291. C: *τὸν μέγιστον γόητα ... ἀφαιρετέον.* 292. D. 303. C.

ἀφανής, ὁ ἡ, occultus, latens. Def. 414. E: *ἀπόδειξις ἀφανοῦς.* Pol. II. 359. E: *ἀφανῆ αὐτὸν γενέσθαι.* Ep. VII. 348. B. Tim. 27. B: *οὓς ἐμήνυσεν ἀφανεῖς ὄντας ... ἡ φήμη.* Soph. 232. C: *ὅσ᾽ ἀφανῆ τοῖς πολλοῖς.* Hinc *ἐν ἀφανεῖ, occulte, clam.* Legg. XII. 954. D: *ἐὰν ... κατ᾽ ἀγροὺς ἐν ἀφανεῖ κεκτῆται.*

ἀφανίζω, occulto, obscuro; de medio tollo, exstinguo, deleo. Phil. 42. A: *τὸ πόῤῥωθεν ... ὁρᾶν τὰ μεγέθη τὴν ἀλήθειαν ἀφανίζει.* 24. C: *τὸ ... ποσὸν ἀφανίζετον.* Soph. 249. C: *νοῦν ἀφανίζων.* Pol. VIII. 565. E: *βίον ἀνδρὸς ἀφανίζων.* Crat. 418. B: *ἀφανίζουσα ὅ τι νοεῖ.* Pol. X. 604. D: *ἰατρικῇ τὴν θρηνῳδίαν ἀφανίζοντα.* Phil. 66. A: *ἀφανίζοντες κρύπτομεν ὅτι μάλιστα.* Gorg. 471. B: *ἠφάνισεν ἀμφοτέρους.* Legg. III. 691. D. Conv. 190. C: *ὅπως ... τὸ γένος ἀφανίσαιεν.* Polit. 284. B: *ἂν τὴν πολιτικὴν ἀφανίσωμεν.* Theaet. 151. D: *ἀληθὲς ἀφανίσαι.* Conv. 217. E: *ἀφανίσαι Σωκράτους ἔργον ὑπερήφανον.* 222. C. Phil. 24. C: *μὴ ἀφανίσαντε τὸ ποσόν.* Theaet. 184. A: *μηκυνόμενος* (*ὁ λόγος*) *τὸ τῆς ἐπιστήμης ἀφανιεῖ.* Polit. 284. A: *τὴν ... ὑφαντικὴν ἀφανιοῦμεν.* Pass. Critia 111. B: *εἰς βάθος ἀφανίζεται.* Conv. 190. C: *τὰ ἱερὰ ... ἠφανίζετο.* 189. E: *αὐτὸ δὲ* (*τὸ τρίτον γένος*) *ἠφάνισται.* Polit. 273. E: *τὰ ... ὑπὸ σμικρότητος ὀλίγου δέοντα ἠφανίσθαι τῶν ζώων.* Legg. III. 678. E: *οὐκοῦν καὶ τέχναι ... ἠφανισμέναι ἂν εἶεν ἐν τῷ τότε;* Tim. 20. E: *ὑπὸ χρόνου ... ἠφανισμένα.* Legg. III. 678. D: *ταῦτα ... ταχὺ κατατριβέντα ἠφάνιστο.* Ib. *πάντα τὰ μεταλλεῖα ... ἠφάνιστο.* Phaedr. 245. A: *ἡ*

ποίησις ὑπὸ τῆς τῶν μαινομένων ... ἠφανίσθη. Tim. 25. D. Critia 109. D. Locr. 96. E: *ὅσον μὴ ὑπὸ τᾶς αὐγᾶς αὐτῷ ἀφανισθῆμεν.* Legg. IX. 855. A: *ὑπὲρ τοὺς τῆς χώρας ὅρους ἀφανισθείς.* Pol. IV. 432. B: *μὴ ... ἀφανισθεῖσα ἄδηλος γένηται (ἡ δικαιοσύνη).*

ἀφάνισις, ἡ, exstinctio. Soph. 259. E: *τελεωτάτη πάντων λόγων ἐστὶν ἀφάνισις τὸ διαλύειν ἕκαστον ἀπὸ πάντων.*

ἀφασία, ἡ, animi perturbatio ac *dubitatio* (qua quis quid faciat vel dicat non reperit). Legg. I. 636. E: *ἀφασία γε ἡμᾶς λαμβάνει τί ποτε χρὴ λέγειν πρὸς ταῦτα.* Phil. 21. D: *εἰς ἀφασίαν ... με ... οὗτος ὁ λόγος ἐμβέβληκε τὰ νῦν.*

ἀφαυρός, ά, όν, imbecillus. Locr. 102. C: *ἀφαυραὶ ... αἱ μὴ ἐν βάθει (ὑγρῶν σάψιες).*

ἀφειδία, ἡ, liberalitas. Def. 412. D: *ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.*

ἀφελκύω, abstraho. Prot. 319. C: (*ἕως ἂν*) *οἱ τοξόται αὐτὸν ἀφελκύσωσιν.*

ἄφενος, τό, copia, opes. Hipp. min. 370. D. (Hom.).

ἀφερμηνεύω, renuntio. Soph. 246. E: *τὸ λεχθὲν παρ' αὐτῶν ἀφερμήνευε.* 248. A. **refero, narro.* Legg. II. 660. B: *ὡς σὺ κατ' Αἴγυπτον ἀφερμηνεύεις.* VII. 809. B: *πάντα ... λόγον ἀφερμηνεύειν.*

ἄφεσις, ἡ, dimissio. Polit. 273. C: *τὸν ἐγγύτατα χρόνον ἀεὶ τῆς ἀφέσεως.* **remissio.* Legg. IX. 869. D: *περὶ τῆς ἀφέσεως ... φόνου πατρί.* Ib. *περὶ ἁπάσης τῶν τοιούτων ἀφέσεως.*

ἄφετος, ὁ ἡ, liber, sine custode (ut armenta sacra). Prot. 320. A: *νέμονται ὥσπερ ἄφετοι.* Critia 119. D: *ἀφέτων ὄντων ταύρων ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ.* Pol. VI. 498. C: *ἀφέτους νέμεσθαι.*

ἁφή, ἡ, tactus. Pol. VII. 523. E: *ἡ ἁφή.* Locr. 100. D: *ἁ ... ἁφὰ κρίνει τὰς ζωτικὰς δυνάμιας.* Ib. *βαρὺ ... ἁφὰ ... προκρίνει.* E: *τὰ ... περὶ τὰν γεῦσιν ἔοικε τᾷ ἁφᾷ.* 100. D: *ποτὶ τὰν ἁφὰν κλήϊζεται.*

ἀφηγοῦμαι, duco. Legg. VI. 760. D: *οἱ τότε ἡγούμενοι πάλιν ἀφηγείσθωσαν.* **praeeo, praecipio.* Legg. VIII. 845. E: *ὅπηπερ ἂν οἱ τῶν ἐξηγητῶν νόμοι ἀφηγῶνται* (nisi scrib. *ὑφηγῶνται*) cet. II. 672. A. pro *ἀφίκοιντο*, quod codd. et edd. habent, Steph. scripsit *ἀφηγοῖντο.*

ἀφήκω, pervenio. Pol. VII. 530. E: *οἷ πάντα δεῖ ἀφήκειν.*

ἄφθεγκτος, ὁ ἡ, neutr. *quod eloqui non possumus.* Soph. 238. C: *ἄφθεγκτον καὶ ἄλογον.* E. 239. A.

ἄφθογγος, ὁ ἡ, voce carens, consonans (littera). Crat. 424. C: *τά τε ἄφωνα καὶ ἄφθογγα ... καὶ τὰ αὖ φωνήεντα μὲν οὔ, οὐ μέντοι γε ἄφθογγα.* Phil. 18. C: *διῄρει τά τε ἄφθογγα καὶ ἄφωνα.*

ἀφθονία, ἡ, animus propensus (vern. *Bereitwilligkeit*). Prot. 327. B: εἰ ... καὶ ἐν αὐλήσει πᾶσαν προθυμίαν καὶ ἀφθονίαν εἴχομεν ἀλλήλους διδάσκειν (ubi refertur ad praegr. μὴ ἐφθόνει τούτου). **copia, abundantia.* Legg. IV. 718. D: οὐ γὰρ πολλή τις εὐπέτεια οὐδὲ ἀφθονία τῶν προθυμουμένων ὡς ἀρίστων ... γίγνεσθαι. 713. E: εἰρήνην ... καὶ ἀφθονίαν δίκης παρεχόμενον. Apol. 23. C. 24. E.

ἄφθονος, ὁ ἡ, invidiae expers. Pol. VI. 500. A: ἀφθονόν τε καὶ πρᾶον ὄντα. **largus, copiosus.* Eryx. 392. D: γῆ ... ἄφθονος. Legg. VII. 790. A: πολὺ καὶ ἄφθονον. IX. 861. E. Polit. 272. A: ἀναφυομένης ἐκ γῆς πόας ἀφθόνου. Legg. III. 677. E. Conv. 210. D: ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόνῳ. Phil. 40. A: χρυσὸν ... ἄφθονον. Critia 118. B: ὕλην ... πρὸς ἕκαστα ἄφθονον. Legg. V. 736. D. al. Critia 112. D: παρεῖχεν ἄφθονον ῥεῦμα. 117. D. Polit. 272. A: καρποὺς ... ἀφθόνους εἶχον. Phaed. 90. A: ἄφθονα καὶ πολλά. Pol. II. 363. A: ἄφθονα ἔχουσι λέγειν ἀγαθά. Critia 111. D. al. Pol. V. 460. B: ἀφθονεστέρα ἡ ἐξουσία τῆς τῶν γυναικῶν ξυγκοιμήσεως. Critia 111. E: ὕδωρ ἀφθονώτατον ἐχόντων. **fecundus, uber.* Ax. 371. C: ἄφθονοι ... ὧραι. Soph. 222. A: πλούτου καὶ νεότητος οἷον λειμῶνας ἀφθόνους.

ἀφθόνως, sine invidia. Legg. V. 731. A: φιλονεικείτω ... πᾶς πρὸς ἀρετὴν ἀφθόνως. **promte, prolixe.* Tim. 25. C: τοὺς δ' ἄλλους ... ἀφθόνως ἅπαντας ἠλευθέρωσεν. **abunde, large.* Gorg. 494. C: ἀφθόνως ἔχοντα τοῦ κνῆσθαι. E: ἐὰν ἀφθόνως ἔχωσιν ὧν δέονται.

ἀφίημι, dimitto, omitto, mitto, absolvo aliqua re, libero. Theaet. 189. D: τοῦτο ... ἀφίημι (*missum facio*). Euth. 9. C: τούτου ἀφίημί σε. Phil. 50. D: πότερα ἀφίης με. Ep. II. 314. E. Pol. V. 451. B: ἀφίεμέν σε ὥσπερ φόνου καθαρὸν εἶναι. IX. 591. A: ἐλεύθερον ἀφίεμεν. Apol. 29. C. Phil. 67: οὐκοῦν καὶ ἀφίετέ με; Pol. V. 449. C. al. Apol. 29. D: εἰ ... με ... ἐπὶ τούτοις ἀφίοιτε. Parm. 156. A: ἐὰν ... ἀφίῃ. Legg. IX. 869. A: ἐὰν ... ὁ τελευτήσας ... τὸν δράσαντα φόνου ἀφιῇ ἑκών. E. Theaet. 197. D: πάλιν ἀφιέναι. 198. A. Legg. XII. 962. D: οἷον βέλη ἀφιέναι. Lach. 184. C. 200. C. al. Parm. 156. A: τὸ ἓν ... λαμβάνον τε καὶ ἀφιὲν οὐσίαν cet. Legg. VI. 761. C: τὰ ῥεύματα ἀφιέντες εἰς αὐτὰ τὰ τῶν θεῶν ἱερά. Polit. 272. A: ἀφίεσαν αὖ τὰ μέρη τοῦ κόσμου τῆς αὐτῶν ἐπιμελείας. Conv. 217. D: ἀφῆκα αὐτόν. Legg. III. 698. D: καί τινα λόγον εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀφῆκε φοβερόν. X. 885. B. Conv. 189. C: ἴσως μέντοι ... ἀφήσω σε. 175. A: οὐκοῦν ... μὴ ἀφήσεις; Lach. 188. A: ὅτι οὐ πρότερον αὐτὸν ἀφήσει Σωκράτης. Prot. 335. D: οὐκ ἀφήσομέν σε. Phil. 19. D. al. Prot. 338. B: ἐμὲ ... οὐκ ἔφη ἀφήσειν. Phaedr. 228. C. al. Soph. 267. A: τὸ δ' ἄλλο πᾶν ἀφῶμεν. Polit. 272. D. Phil. 50. D: ἀφεῖναί με cet. 62. E: τὰς ἀληθεῖς ἀφεῖναι (*emittere*). Pol.

I. 327. C. al. Gorg. 486. C: ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ᾽ ἀφείς (Eurip.). Conv. 219. B: ἀφεὶς ὥσπερ βέλη. Theaet. 205. B: τὰ στοιχεῖα ἀφέντα ἐπ᾽ ἄλλα ἰέναι. Tim. 51. C. Pass. Legg. VI. 764. A: ἀζήμιος ἀφείσθω. 765. C. al. VI. 756. D: ἐλεύθερον ἀφεῖσθαι τῆς ζημίας. XII. 945. A. Pol. III. 395. B: τῶν ... δημιουργιῶν ἀφειμένους. Legg. VI. 781. A: οὐκ ὀρθῶς τοῦτο ... δύστακτον ὂν ἀφείθη. Pol. V. 451. B: ὁ ἀφεθείς. Polit. 270. A: κατὰ καιρὸν ἀφεθέντα τοιοῦτον. Legg. XI. 915. B: τὸν ἀφεθέντα (*manu missum*). Tim. 80. A: ὅσα ἀφεθέντα μετέωρα. Pol. V. 472. A: ἧττον ἀφεθήσει ὑφ᾽ ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ εἰπεῖν cet. Med. *dimitto, mitto, praetermitto, relinquo.* Lach. 184. A: ἐπειδὴ ... ἀφίεται τοῦ δόρατος. Pol. VI. 485. B: οὔτε σμικροῦ ... μέρους ἑκόντες ἀφίενται. Theaet. 146. B: μὴ ἀφίεσο τοῦ Θεαιτήτου. Euthyd. 288. C: μὴ ἀφιώμεθα τοῖν ἀνδροῖν. Lach. 186. D: μή ἀφίεσθαί σε ἐμοῦ διεκελεύετο. Parm. 152. C: τοῦ μὲν νῦν ἀφιέμενον, τοῦ δ᾽ ἔπειτα ἐπιλαμβανόμενον. Polit. 272. E: οἷον πηδαλίων οἴακος ἀφέμενος. Pol. I. 354. B. Gorg. 458. C: τοιούτων λόγων ... ἀφεμένῳ. Ax. 364. B. **emitto, edo, do, exhibeo.* Pol. V. 475. A: πάσας φωνὰς ἀφίετε. Ep. VII. 349. A: οἷα (χρώματα) ἂν θυμούμενος ἀφείη. Euthyd. 293. A: πᾶσαν ... φωνὴν ἠφίειν (unus Angel. ἠφίην). Lys. 222. B: παντοδαπὰ ἠφίει χρώματα. **demitto.* Critia 111. D: τὸ ... ὕδωρ εἰς τὰ κοῖλα ἀφιεῖσα. Tim. 78. C: τὸ μέρος ἑκάτερον ... ἀφῆκε κοινόν. **abiicio.* Legg. XII. 944. C: (ἐὰν) ἀφῇ ... ἑκών (int. ὅπλα). D: τῷ τὴν ... ὅπλων εἰς τοὐναντίον ἀφέντι δύναμιν. Apol. 39. A. **immitto, dedo.* Pol. II. 373. D: ἐὰν καὶ ἐκεῖνοι ἀφῶσιν αὑτοὺς ἐπὶ χρημάτων κτῆσιν ἄπειρον. X. 599. A: ἐπὶ τῇ τῶν εἰδώλων δημιουργίᾳ ἑαυτὸν ἀφεῖναι. **consecro.* Critia 116. C: ἱερὸν ἅγιον ... ἄβατον ἀφεῖτο. **admitto, permitto, sino.* Legg. II. 672. B: ἐγὼ δὲ τὰ ... τοιαῦτα τοῖς ἀσφαλὲς ἡγουμένοις εἶναι λέγειν περὶ θεῶν ἀφίημι λέγειν. XII. 955. A: οἱ δ᾽ εἰς τὸν ἀγῶνα ἐλεύθερον ἀφιέντων (imperat.) τὸν ἐθέλοντα ἀγωνίζεσθαι. Pol. VII. 520. A: οὐχ ἵνα ἀφιῇ τρέπεσθαι ὅπῃ ἕκαστος βούλεται. Legg. VII. 806. C: τὸ θῆλυ ... ἀφιέντα τρυφᾶν. Crit. 48. B: μὴ ἀφιέντων Ἀθηναίων. Legg. X. 904. B: ἀφῆκε. Phil. 62. C: βούλει ... ἀφῶ πάσας τὰς ἐπιστήμας εἰσρεῖν cet. Legg. XII. 943. A: μὴ στρατηγῶν ἀφέντων. Pol. V. 461. B: ἀφήσομεν ... ἐλευθέρους αὐτοὺς συγγίγνεσθαι ᾗ ἂν ἐθέλωσι. Pass. Legg. I. 635. A: αὐτοὶ ... ἀφείμεθ᾽ ὑπὸ τοῦ νομοθέτου ... μηδὲν ἂν πλημμελεῖν. II. 657. E: ἐπείπερ ἀφείμεθά γε παίζειν ἐν τοῖς τοιούτοις. **concedo.* Charm. 165. A: τὰ ... ἔμπροσθέν σοι πάντα ἀφίημι. **duco, extendo.* Critia 117. C: τὸ δὲ μῆκος ... ἀφεῖτο εἰς ἅμιλλαν τοῖς ἵπποις. 118. D: διώρυχες εὐθεῖαι ... εἰς τὴν τάφρον τὴν πρὸς θαλάττης ἀφεῖντο. — Verb. *dimittendus, mittendus.* Euth. 15. D: οὐκ

ἀφετέος εἶ. Phaedr. 260. A: *τὸ νῦν λεχθὲν οὐκ ἀφετέον.* Pol. II. 376. D. 526. C. Legg. XII. 969. C. **emittendum.* Phil. 62. E: *πότερα καὶ ταύτας πάσας ἀθρόας ἀφετέον.*

ἀφικνοῦμαι, venio, advenio; eo, proficiscor; etiam *revertor.* Hipp. mai. 283. B: *εἰς ἃ ἀφικνεῖ.* Phaedr. 248. E. 249. B: *ἔνθα καὶ εἰς θηρίου βίον ἀνθρωπινὴ ψυχὴ ἀφικνεῖται.* Polit. 273. B. Pol. X. 609. D. al. Men. 74. D: *ἀεὶ εἰς πολλὰ ἀφικνούμεθα.* Pol. X. 619. D: *ὁπότε εἰς τὸν ἐνθάδε βίον ἀφικνοῖτο.* VIII. 560. C: *ἐὰν παρ' οἰκείων τις βοήθεια ... ἀφικνῆται.* Legg. III. 697. D: *ὅταν ... εἰς χρείαν τοῦ μάχεσθαι ... ἀφικνῶνται.* Phaed. 82. B: *εἰς τοιοῦτον πάλιν ἀφικνεῖσθαι ... γένος.* Polit. 266. C. al. Tim. 68. B: *πρὸς ... τὸ τῶν ὀμμάτων ὑγρὸν ἀφικνούμενον.* Phaedr. 249. B: *ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσιν* cet. Pol. VI. 491. A. al. Pol. VIII. 544. B: *δεῦρο ἀφῖξαι.* Crit. init. 43. C. al. Phaed. 57. A: *οὔτε τις ξένος ἀφῖκται ... ἐκεῖθεν.* Pol. IV. 435. E. Legg. III. 682. E: *ἐπὶ τὰ αὐτὰ πάλιν ἀφίγμεθα.* Pol. V. 450. B: *ἐνθάδε ἀφῖχθαι.* Charm. 153. A: *διὰ χρόνου ἀφιγμένος* (*reversus*). Phaed. 59. E: *ὅτι τὸ πλοῖον ... ἀφιγμένον εἴη.* Legg. IX. 879. D. al. Prot. 317. D: *ὅτι ἐρασταὶ αὐτοῦ ἀφιγμένοι εἴημεν.* 318. A: *περὶ ὧν ἀφικόμην.* 310. B: *τοῦ ἕνεκα τηνικάδε ἀφίκου;* Lach. 201. B. Conv. 217. D: *ἐπειδὴ ... ἀφίκετο τὸ πρῶτον.* Tim. 38. E. al. Phaedr. 277. A: *ἀφικόμεθα εἰς τόδε.* Soph. 256. C. al. Euthyd. 292. E: *εἰς πολλήν γε ἀπορίαν ... ἀφίκεσθε.* Legg. III. 698. E: *ὕστερον ... ἀφίκοντο τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης.* XII. 953. A. al. Theaet. 143. A: *ὁσάκις Ἀθήναζε ἀφικοίμην.* Pol. III. 398. A: *εἰ ἡμῖν ἀφίκοιτο εἰς τὴν πόλιν.* X. 621. B. Legg. II. 672. A: *ὁπότε ἀφίκοιντο* (Steph. *ἀφηγοῖντο.* Malim, si quid mutandum, *ὑφηγοῖντο*). Men. 89. B. Crit. 45. B: *ὅποι ἂν ἀφίκῃ.* Phaedr. 245. A: *ὃς δ' ἂν ... ἐπὶ ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται.* Polit. 295. E. al. Legg. VII. 812. A: *ὅταν ... ἐπὶ τέλος ἀφικώμεθα* cet. Pol. VII. 525. C: *ἕως ἂν ἐπὶ θέαν τῆς τῶν ἀριθμῶν φύσεως ἀφίκωνται.* Prot. 328. D: *ὧδε ἀφικέσθαι.* Phaed. 83. D: *καθαρῶς εἰς Ἅιδου ἀφικέσθαι.* Soph. 261. A. al. Prot. 318. B: *ἀφικόμενος παρ' αὐτόν.* D. E. al. Critia 118. D: *πρὸς τὴν πόλιν ... ἀφικομένη.* Tim. 26. D. al. Pol. VII. 534. D: *εἰς Ἅιδου ... ἀφικόμενον.* Tim. 19. C. Legg. VI. 783. B: *ἀφικόμενοι εἰς τὰς τοιαύτας κοινωνίας.* 763. D. al. Legg. I. 643. C: *οἷ ἀφικομένους αὐτοὺς δεῖ τέλος ἔχειν.* III. 682. D. al. Ax. 370. D: *ἐκεῖσε ἀφίξει.* Legg. V. 744. B: *ἀφίξεται.* Menex. 247. C: *φίλοι παρὰ φίλους ἡμᾶς ἀφίξεσθε.* Prot. 311. B: *ὡς παρὰ τίνα ἀφιξόμενος;*

ἀφιλάσκομαι, placo. Legg. IX. 873. A: *πρὶν ... τὸν θυμὸν ἀφιλασαμένη κοιμίσῃ.*

ἄφιλος, ὁ. ἡ, inimicus. Pol. IX. 580. A: *ἀδίκῳ, ἀφίλῳ* cet. Legg. IV. 705. A: *τὴν πόλιν ἄπιστον καὶ ἄφιλον ποιεῖ.*

**ab amicis destitutus.* Legg. V. 730. C: ἄφιλος ... πᾶς ὅ γε ἄπιστος καὶ ἀμαθής.

ἀφιλοσοφία, ἡ, *philosophiae contemtio.* Def. 415. E.

ἀφιλόσοφος, ὁ ἡ, *a philosophia alienus.* Soph. 259. E: παντάπασιν ἀμούσου τινὸς καὶ ἀφιλοσόφου. Phaedr. 256. B: διαίτῃ ... ἀφιλοσόφῳ. Tim. 73. A: διὰ γαστριμαργίαν ἀφιλόσοφον καὶ ἄμουσον.

ἄφιξις, ἡ, *adventus; profectio.* Ep. VII. 327. E: ἡ παρὰ Διονύσιον ἐμὴ προτέρα ἄφιξις. 327. A: τὴν εἰς Σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν. 352. A. XIII. 361. E. **reditus.* Legg. IX. 868. A: κατὰ τὴν τοῦ ξένου ἄφιξιν.

ἄφιππος, ὁ ἡ, *equitandi imperitus.* Prot. 350. A: πότερον οἱ ἱππικοί, ἢ οἱ ἄφιπποι; Pol. I. 335. C: τῇ ἱππικῇ οἱ ἱππικοὶ ἀφίππους (int. δύνανται ποιεῖν).

ἀφίστημι, *averto, abduco.* Epin. 975. A: ἡ τῆς ἀλληλοφαγίας τῶν ζώων ἡμᾶς τῶν μὲν ... τὸ παράπαν ἀποστήσασα cet. **dirimo, disiungo.* Polit. 282. B: ὅσα τὰ ξυγκείμενα ἀπ' ἀλλήλων ἀφίστησι. Intrans. (perf., plusq. et aor. 2.) *absum, disto, procul sto.* Phaed. 111. B: ἧπερ ἀὴρ τε ὕδατος ἀφέστηκε. Polit. 261. A. al. Parm. 161. D: μέγεθος ... καὶ σμικρότης ἀεὶ ἀφέστατον ἀλλήλοιν. Polit. 257. B: οἳ τῇ τιμῇ πλέον ἀλλήλων ἀφεστᾶσιν ἢ cet. Phaed. 111. B: ἀφεστάναι τῇ αὐτῇ ἀποστάσει ἧπερ cet. Pol. IX. 587. D: ἀπόστασιν ὅσην ἀφεστηκὼς γίγνεται. Tim. 62. D: τὸ ... μέσον τὰ αὐτὰ μέτρα τῶν ἐσχάτων ἀφεστηκός. Critia 113. C: ἀφεστὼς ἦν ὄρος. Pol. IX. 587. E: τὸν βασιλέα τοῦ τυράννου ἀφεστηκότα. Legg. XI. 914. E: τὸν ἀφεστῶτα. VII. 800. A: ἀφεστῶτες ... τοῦ νῦν λεγομένου. Pol. IX. 587. A: πλεῖστον ἀφεστῶσαι. Tim. 62. D: ὅσα ... ἀφεστῶτα ἴσον τοῦ μέσου. Soph. 234. E: τῶν ἔτι πόῤῥωθεν ἀφεστηκότων εἶναι. C: ἀφεστῶτας. Pol. X. 605. C: τοῦ ... ἀληθοῦς πόῤῥω πάνυ ἀφεστῶτα. Theaet. 208. E: ἕως ... ἀφεστήκῃ πόῤῥωθεν. Pol. IX. 587. C: ἀπὸ τοῦ ὀλιγαρχικοῦ τρίτος ... ὁ τύραννος ἀφειστήκει. B: πλεῖστον ... ἀληθοῦς ἡδονῆς ... ὁ τύραννος ἀφεστήξει. **secedo, discedo;* etiam *desisto.* Phaed. 64. E: ἀφεστάναι αὐτοῦ (τοῦ σώματος). Polit. 272. E: εἰς τὴν αὑτοῦ περιωπὴν ἀπέστη. Theaet. 191. D: οὐκοῦν ἀπέστημεν αὐτοῦ, ὅτι cet. Gorg. 488. A: μὴ ἀποστῇς. Pol. VII. 532. A: ἣν μὴ ἀποστῇ. Theaet. 177. B: περὶ ... τούτων ... ἀποστῶμεν. Ep. VIII. 357. C: μὴ ἀποστῆτε πρὶν ἂν cet. Menex. 245. B: ἀποστῆναι βουλόμενος. Pol. VI. 496. D: ὑπὸ τειχίον ἀποστάς. Parm. 165. C: Conv. 175. B. Tim. 25. C: τῶν ἄλλων ἀποστάντων. — Med. *absum, disiunctus sum.* Polit. 310. E: μηδέποτε ἐὰν ἀφίστασθαι σώφρονα ἀπὸ τῶν ἀνδρείων ἤθη. **absisto, desisto.* Theaet. 169. B: ἐγὼ οὐδέν τι μᾶλλον ἀφίσταμαι. Euthyd. 303. A. Legg. XII. 960. E: μὴ ... ἀφιστώμεθα μηδενὶ τρόπῳ πρὶν ἂν cet. XI. 932. C: ἐὰν ... τῶν αὐτῶν ἀμελειῶν

περὶ γονέας μὴ ἀφιστῶνται. III. 698. E: οὐδαμῶς ἀφίστασθαι τῆς ὁρμῆς. Locr. 103. C: ἀφισταμένων ἁμῶν τῶν ... ἔργων. Legg. VII. 797. A: οὐκ ἀποστήσομαι. Soph. 241. C: ἀποστησόμεθα νῦν μαλθακισθέντες. *absum, disto.* Pol. IX. 587. A: πλεῖστον ... λόγου ἀφίσταται cet. *secedo; discedo,* Crit. 49. D: ἢ ἀφίστασαι καὶ οὐ κοινωνεῖς τῆς ἀρχῆς; Tim. 84. A: ἀφιστάμενον ἀπὸ τῶν ὀστῶν. *abscedo, removeor.* Legg. XI. 928. D: τῆς ἀρχῆς τῶν νομοφυλάκων ἀφιστάσθω.— Verb. *desistendum.* Polit. 257. C: οὐκ ἀποστατέον.

ἀφοβία, ἡ, *animus intrepidus.* Legg. I. 649. A: ἀφοβίας καὶ τοῦ λίαν θαῤῥεῖν cet. B. C: ἀφοβίαν. Def. 413. A.

ἄφοβος, ὁ ἡ, *intrepidus.* Legg. III. 699. C: ὁ δοῦλος ... ἄφοβος. Pol. II. 375. B: ἄφοβός τε καὶ ἀήττητος (ψυχή). Legg. VIII. 830. E. Lach. 197. B: τὸ ἄφοβον καὶ τὸ ἀνδρεῖον οὐ ταὐτόν ἐστιν. Ib. τόλμης καὶ τοῦ ἀφόβου (μετεῖναι). Legg. I. 647. B: ἄφοβον ἡμῶν δεῖ γίγνεσθαι ... ἕκαστον. C. Id. 648. C. VII. 797. A: λόγον οὐκ ἄφοβον εἰπεῖν. al. Pol. III. 701. A: ἄφοβοι ... ἐγίγνοντο ὡς εἰδότες.

ἀφόβως, *intrepide.* Legg. III. 682. C: ἀφόβως ἤδη πάντων χρωμένων τῇ θαλάττῃ. VI. 752. B: εὐκόλως καὶ ἀφόβως. Men. 70. B: ἀφόβως ... ἀποκρίνεσθαι. Hipp. min. 364. B.

ἀφομοιῶ, *assimilo, similem reddo; ad similitudinem alicuius rei exprimo* vel *fingo.* Crat. 424. D: ὥσπερ οἱ ζωγράφοι βουλόμενοι ἀφομοιοῦν. 426. D. 427. C: ὡς ἀφομοιῶν τοῖς γράμμασι τὰ ἔργα. B. Pol. III. 396. A: οὐδὲ μαινομένοις ... ἀφομοιοῦν αὑτοὺς ἐν λόγοις οὐδ᾽ ἐν ἔργοις. II. 382. D: ἀφομοιοῦντες τῷ ἀληθεῖ τὸ ψεῦδος ὅτι μάλιστα. *assimilo, h. e. comparo.* Pol. VII. 517. B: τὴν ... ἕδραν τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκήσει ἀφομοιοῦντα. VIII. 564. A: οὓς ... ἀφωμοιοῦμεν κηφῆσι. Pass. et Med. *ad similitudinem alicuius rei fingor, similis evado, similitudinem gero* s. *habeo.* Pol. III. 396. B: μαινομένοις ἀφομοιοῦσθαι. VI. 500. C. Tim. 50. D: τὸ δ᾽ ὅθεν ἀφομοιούμενον φύεται τὸ γιγνόμενον. Polit. 270. E: κατά τε τὴν ψυχὴν καὶ κατὰ τὸ σῶμα ἀφομοιούμενα. Tim. 68. C. Soph. 240. A: τὸ πρὸς τἀληθινὸν ἀφωμοιωμένον ἕτερον τοιοῦτον. Tim. 31. A. Parm. 132. D: καθ᾽ ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιώθη. Pol. III. 416. B: δεσπόταις ἀγρίοις ἀφομοιωθῶσι. Soph. 221. B: ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς πράξεως ἀφομοιωθὲν τοὔνομα. Tim. 46. A: ἀφομοιωθέντα ... φαντάσματα.

ἀφομοίωμα, τό, *imago alicuius rei expressa, simulacrum.* Pol. III. 395. B: ὧν ... τὰ μιμήματά ἐστιν ἀφομοιώματα. Tim. 51. A.

ἀφορία, ἡ, *sterilitas.* Pol. VIII. 546. A: φορὰ καὶ ἀφορία ψυχῆς τε καὶ σωμάτων. Ib. ἀφορίας. Legg. V. 740. C: παίδων ἀφορίας γενομένης.

ἀφορίζω, *definio.* Legg. II. 658. A: μηδὲν ἀφορίσας

μήτε γυμνικόν ... μηθ' ἱππικόν (ἀγῶνα). Soph. 240. C: *τὴν τέχνην αὐτοῦ τίνα ἀφορίσαντες.* Legg. VI. 785. B: *τὸν μακρότατον χρόνον ἀφορισμένον.* **separo, secerno.* Pol. VI. 501. D: *οὓς ἡμεῖς ἀφωρίσαμεν.* Hipp. mai. 298. D: *τί ... ἀφωρίσατε τοῦ ἡδέος τὸ ταύτῃ ἡδὺ ἢ λέγετε καλὸν εἶναι.* Pass. Soph. 231. B: *τὸ περὶ ψυχὴν μέρος ἀφωρίσθω.* Polit. 260. D: *ἀφωρίσθαι.* Soph. 229. C: *μέγα τι ... ἀφωρισμένον ... εἶδος.* 268. D: *τῆς ποιήσεως ἀφωρισμένον.* Parm. 158. A. Tim. 24. A. Soph. 257. C: *τὸ ... ἐπί τῳ γιγνόμενον μέρος αὐτῆς ἕκαστον ἀφορισθέν.* E. Conv. 205. C: *ἀπὸ ... πάσης τῆς ποιήσεως ἓν μόριον ἀφορισθὲν* cet. Tim. 60. B. Critia 110. C. **distinguo.* Critia 110. D: *τοὺς ὅρους ... ἀφωρισμένους* cet. **finem habeo.* Critia 110. E: *ἐν ἀριστερᾷ ... ἀφορίζοντας τὸν Ἀσωπόν.* — Med. *definio.* Charm. 173. E: *ἀφορίζεσθαι τὸν εὐδαίμονα.* Parm. 133. B: *εἰ ἓν εἶδος ἕκαστον τῶν ὄντων ἀεί τι ἀφοριζόμενος θήσεις.* Polit. 280. C: *τὴν ... πιλητικὴν ἀφωρισάμεθα.* Legg. VII. 815. C: *ἀφορίσασθαι.* **separo, secerno.* Soph. 227. C: *τὸν ... περὶ τὴν διάνοιαν καθαρμὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ... ἀφορίσασθαι.* Legg. I. 643. E: *ταύτην τὴν τροφὴν ἀφορισάμενος ὁ λόγος οὗτος* cet. Pol. IV. 423. B. **separatim factito* (v. c. artem). Soph. 231. E: *τὴν ἐριστικὴν τέχνην ἀφωρισμένος* (med. signif.).

ἀφορῶ, specto. Pol. IX. 585. A: *πρὸς τὸ ἄλυπον ... λύπην ἀφορῶντες.* Soph. 254. B: *τὰ ... τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα καρτερεῖν πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα ἀδύνατα.* **respicio.* Pol. IX. 584. D: *ἀφορῶντα ὅθεν ἐνήνεκται:*

ἀφοσιῶ, expio, religione exsolvo. Legg. IX. 873. B: *ἀφοσιούτω τὴν πόλιν ὅλην.* Euth. 4. C: *μὴ ἀφοσιοῖς σεαυτόν τε καὶ ἐκεῖνον τῇ δίκῃ ἐπεξιών.* Med. *me expio* vel *purgo.* Legg. IX. 874. A: *ἀφοσιούμενος ὑπὲρ αὐτοῦ* cet. Phaedr. 242. C: *πρὶν ἂν ἀφοσιώσωμαι, ὥς τι ἡμαρτηκότα εἰς τὸ θεῖον.* **religione me solvo* vel *exsolvo.* Phaed. 60. E: *ἀφοσιούμενος.* 61. E: *μὴ ἀπιέναι πρὶν ἀφοσιώσασθαι ποιήσαντα ποιήματα.* **detestor* (aliquid tamquam impium), *abnuo.* Phil. 12. B: *ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιοῦμαι.* **religionis tantum causa* (h. e. *ut defungar*, igitur *ad speciem* et *leviter*) *aliquid facio* vel *tracto.* Legg. VI. 752. D: *μὴ μόνον ἀφοσιώσασθαι περὶ τῆς χώρας.* Ep. VII. 331. B: *προθύμως ξυμβουλεύω καὶ οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαυσάμην.*

ἀφροδισιάζω, rebus venereis deditus sum. Pol. IV. 426. A: *ἀφροδισιάζων.*

ἀφροδίσιος, α, ον, amatorius; τὰ ἀφροδίσια, res venereae, amor. Conv. 183. B: *ἀφροδίσιον ... ὅρκον οὔ φασιν εἶναι.* Ep. VII. 335. B: *περὶ τὴν ἀνδραποδώδη ..., ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὀρθῶς, ἡδονήν.* Prot. 353. C: *ὑπὸ σίτων καὶ ποτῶν καὶ ἀφροδισίων κρατούμενοι.* Phaedr. 254. A. Phaed. 64. D. Conv. 192. C. Legg. VIII. 841. E: *περὶ*

ἀφροδισίων καὶ ἁπάντων τῶν ἐρωτικῶν. al. Phaed. 81. B: *οὐ τις ἂν ἅψαιτο ... καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια χρήσαιτο.* Phil. 65. C: *ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τἀφροδίσια.* Pol. I. 329. A. C: *πῶς ἔχεις πρὸς τἀφροδίσια;* III. 389. E. al. Hipp. mai. 299. A: *τὰ ... περὶ τὰ ἀφροδίσια.*

ἀφροντιστῶ, *negligo, contemno.* Legg. X. 885. A: *ἀφροντιστῶν.* XI. 917. C.

ἀφρόνως, *insipienter.* Prot. 332. B: *ἀφρόνως πράττουσι.* Ib. *τὰ ... ἀφρόνως πραττόμενα.* Lach. 193. C: *ἀφρονεστέρως.*

ἀφρός, ὁ, *spuma.* Crat. 406. C: *ὅτι διὰ τὴν τοῦ ἀφροῦ γένεσιν Ἀφροδίτη ἐκλήθη.* Tim. 83. D.

ἀφροσύνη, ἡ, *dementia, insipientia.* Prot. 332. E: *ἐναντίον ἄρα ἐστὶν ἀφροσύνη σωφροσύνῃ.* Ib. *ἀφροσύνη σοφίᾳ ἐναντίον εἶναι.* Alc. II. 139. B: *ἀφροσύνη ἄρα καὶ μανία κινδυνεύει ταὐτὸν εἶναι.* Prot. 332. E: *ὑπὸ ἀφροσύνης.* Phaed. 67. A. al. Prot. 333. B: *τῇ ... ἀφροσύνῃ ... σοφία ἐναντία καὶ σωφροσύνη ... φαίνεται.* Conv. 181. D: *ἐν ἀφροσύνῃ λαβόντες.* Tim. 71. E. Prot. 332. A: *ἀφροσύνην τι καλεῖς;* al. Phil. 36. E: *ἐν πάσαις ἀφροσύναις* (Vatic. Δ et Clark. a corr. m. *παραφροσύναις*). Alc. II. 142. D: *εἴτε ἀφροσύναις χρὴ εἰπεῖν.*

ἀφρούρητος, ὁ ἡ, *non custoditus.* Legg. VI. 760. A: *ἀφρούρητον ... μηδὲν ... ἔστω.*

ἄφρουρος, ὁ ἡ, *non custoditus.* Phaedr. 256. C: *λαβόντε τὰς ψυχὰς ἀφρούρους.*

ἀφρώδης, ὁ ἡ, *spumosus.* Tim. 60. B: *ἀφρῶδες γένος.*

ἄφρων, ὁ ἡ, *amens, imprudens.* Alc. I. 125. A: *ὃ δὲ ἄφρων, πονηρός* (int. *τοῦτο, in hoc*). Gorg. 507. A: *ἡ ἄφρων τε καὶ ἀκόλαστος* (*ψυχή*). Lach. 193. D. Men. 88. E. al. Epin. 988. A: *ὡς οὔτε ἄφρον ἐστί ποτε τὸ θεῖον οὔτε ἀγνοεῖ ... τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.* Pol. V. 452. E: *τὴν τοῦ ἄφρονός τε καὶ κακοῦ* (*ὄψιν*). Pol. I. 349. E: *πότερον φρόνιμον καὶ πότερον ἄφρονα;* Soph. 247. A: *τὴν μὲν φρόνιμον, τὴν δὲ ἄφρονα* (*ψυχήν*). Tim. 86. D. Phaedr. 236. A: *τοῦ δὲ τὸ ἄφρον ψέγειν.* Tim. 69. D: *ἄφρονε ξυμβούλω.* Legg. XI. 927. A: *ἄνπερ μὴ παντάπασιν ἄφρονες φαίνωνται.* Phil. 45. E: *τὸ ... τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὑβριστῶν* cet. Conv. 194. B. al. Pol. X. 586. C: *ἔρωτας ... τοῖς ἄφροσιν ἐντίκτειν.* Tim. 80. B. Gorg. 497. E: *τοὺς ἄφρονας καὶ δειλούς.* Pol. X. 598. C: *παῖδάς τε καὶ ἄφρονας ἀνθρώπους.* Phil. 47. B: *ἀκολαστότερός τε καὶ ἀφρονέστερος.* Lach. 193. B: *ἀφρονεστέρα γε ἡ τούτου ... καρτερία.* Crat. 392. C: *τοὺς ἀφρονεστέρους.* Epin. 988. B: *πάντων ... ἀφρονέστατον* cet. Polit. 264. C: *τὸν ἀφρονέστατον.* Legg. I. 630. B: *ἀφρονέστατοι σχεδὸν ἁπάντων.* Tim. 92: *τοῖς ἀφρονεστάτοις.*

ἀφυής, ὁ ἡ, *ingenio carens.* Phaed. 96. C: *πρὸς ταύτην τὴν σκέψιν ἀφυὴς εἶναι.* Parm. 133. B. Conv. 218. A:

νέου ψυχῆς μὴ ἀφυοῦς. Pol. V. 455. B: τὸν μὲν εὐφυῆ πρός τι εἶναι, τὸν δὲ ἀφυῆ. Legg. VIII. 832. A: ἐνίοτε οὐκ ἀφυεῖς ὄντας.

ἄφυκτος, ὁ ἡ, *inevitabilis.* Legg. IX. 873. C: μήτε ἀφύκτῳ προςπεσούσῃ τύχῃ ἀναγκασθείς. Res quoque dicitur ἄφυκτος quae ita implicata est ut te extricare nequeas. Theaet. 165. B: τί ... χρήσει ἀφύκτῳ ἐρωτήματι. Euthyd. 276. E: πάντ' ... τοιαῦτα ἡμεῖς ἐρωτῶμεν ἄφυκτα.

ἀφύλακτος, ὁ ἡ, *non custoditus.* Legg. XII. 964. D: ταύτην τὴν πόλιν ἀφύλακτον οὖσαν. Polit. 274. B: ἀσθενεῖς ἄνθρωποι καὶ ἀφύλακτοι.

ἀφύσσω, *haurio.* Pol. III. 390. B. (Hom.). **colligo, paro.* Hipp. min. 370. B. (Hom.).

ἀφωνία, ἡ, *stupor vocem ita intercludens ut obmutescas.* Conv. 198. C: μὴ ... αὐτόν με λίθον τῇ ἀφωνίᾳ ποιήσειε.

ἄφωνος, ὁ ἡ, *mutus.* Pol. I. 336. D: καί μοι δοκῶ ... ἄφωνος ἂν γενέσθαι. Legg. VI. 766. D: ἄφωνος ... δικαστής. IX. 876. B: ἐν ᾗ δικαστήρια φαῦλα καὶ ἄφωνα ... κρύβδην τὰς κρίσεις διαδικάζει. III. 700. E: ὅθεν τὰ θέατρα ἐξ ἀφώνων φωνήεντα ἐγένοντο. Tim. 23. C: διὰ τὸ τοὺς περιγενομένους ... γράμμασι τελευτᾶν ἀφώνους. **litterae quae vocantur consonantes.* Theaet. 203. B: τό τε σῖγμα τῶν ἀφώνων ἐστί. Crat. 393. D: τοῖς ... ἄλλοις φωνήεσί τε καὶ ἀφώνοις ... περιτιθέντες ἄλλα γράμματα. 424. C: τά τε ἄφωνα καὶ ἄφθογγα (διελέσθαι). Phil. 18. C: τὰ νῦν λεγόμενα ἄφωνα ἡμῖν. Ib. τά τε ἄφθογγα καὶ ἄφωνα.

ἀχάλινος, ὁ ἡ, *effrenatus, qui sibi temperare non potest.* Legg. III. 701. C: καθάπερ ἀχάλινον κεκτημένον τὸ στόμα.

ἄχαρις, ὁ ἡ, *ingratus, molestus.* Ep. XIII. 360. C: οὔτε ἄχαρίς ἐστιν ἐντυχεῖν. Phaedr. 265. D: οὐκ ἄχαρι.

ἀχαριστία, ἡ, *venustatis defectus.* Pol. III. 411. E: μετὰ ἀῤῥυθμίας τε καὶ ἀχαριστίας.

ἀχάριστος, ὁ ἡ, *ingratus, beneficii immemor.* Ax. 369. A: δῆμος ... ἀχάριστον. Legg. VI. 761. D: μετὰ παιδιᾶς οὐδαμῇ ἀχαρίστου. XI. 935. A: πράγματι ... ἀχαρίστῳ, θυμῷ, χαριζόμενος ὁ λέγων. Ep. VII. 335. B: περὶ τὴν ... ἀχάριστον ... ἡδονήν. Menex. 248. C: οὕτως ἀχάριστοι εἶεν ἂν μάλιστα cet.

ἀχαριστῶ, *non gratificor* vel *obsequor.* Conv. 186. C: τοῖς ... κακοῖς ... δεῖ ἀχαριστεῖν.

ἀχθηδών, ἡ, *dolor, tristitia.* Crat. 419. C: ἀχθηδὼν ... ἀπεικασμένον τὸ ὄνομα τῷ τῆς φορᾶς βάρει. Legg. V. 734. A: τῶν ἀχθηδόνων.

ἄχθομαι, *aegre fero, irascor, indignor, commoveor.* Conv. 173. C: αὐτός τε ἄχθομαι ὑμᾶς τε ... ἐλεῶ. Men. 99. E: καίτοι ἴσως ... ὅδε σοι ἄχθεται λέγοντι. Gorg. 513. C: τῷ ... ἀλλοτρίῳ ἄχθονται. Theaet. 143. E: καὶ μή μοι ἄχθου. Conv. 216. C: πολὺ μεῖζον ἂν ἀχθοίμην. Pol. VI. 493. C:

οἷς ... ἄχθοιτο κακά (int. καλῶν). Phaedr. 264. E: ἵνα μὴ σὺ ἄχθῃ. Soph. 218. A. Prot. 342. C: ἐπειδὰν ... ἤδη ἄχθωνται λάθρα ξυγγιγνόμενοι. 314. D: ἄχθεσθαι τοῖς φοιτῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν. Gorg. 510. D: ἄχθεσθαι τῷ δεσπότῃ. Parm. 130. A: ἐφ' ἑκάστου ἄχθεσθαι. Phaed. 88. E: ἔνδηλός τι ἐγένετο ἀχθόμενος, ἢ οὔ —; Apol. 23. E: ὑπὲρ τῶν ποιητῶν ἀχθόμενος. Pol. VIII. 549. C: ὅταν ... τῆς μητρὸς ἀκούῃ ἀχθομένης ὅτι cet. D. Gorg. 486. A: καί μοι μηδὲν ἀχθεσθῇς. Lys. 218. C: εὐθὺς ἀχθεσθεὶς εἶπον cet. Hipp. mai. 292. E: οὐκ ἀχθέσει ἂν εἴπω ταῦτα; Pol. X. 603. E: πότερον οὐδὲν ἀχθέσεται (v. ἀχθεσθήσεται). Gorg. 506. C: οὐκ ἀχθεσθήσομαί σοι.

ἄχθος, τό, *onus, pondus.* Apol. 28. D: ἄχθος ἀρούρης (Hom.). Critia 120. E: ῥᾳδίως ἔφερον οἷον ἄχθος τὸν τοῦ χρυσοῦ ... ὄγκον. Theaet. 176. D: γῆς ἄλλως ἄχθη. **molestia.* Phaedr. 252. C: τὸ τοῦ πτερωνύμου ἄχθος.

ἀχλύς, ἡ, *tenebrae, caligo.* Ion. 539. B: κακὴ ... ἀχλύς (Hom.). Alc. II. 150. D: ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἀφελεῖν τὴν ἀχλύν (Hom.). E. Ib. ἀφαιρείτω ... τὴν ἀχλύν.

ἄχνυμαι, *tristis* vel *miser sum.* Ax. 367. D. (Hom.).

ἀχόρευτος, ὁ ἡ, *a choro exclusus.* Legg. II. 654. A: ὁ ... ἀπαίδευτος ἀχόρευτος ἡμῖν ἔσται.

ἄχραντος, ὁ ἡ, *immaculatus.* Alc. I. 113. E: εἰ μή τίς σοι [τεκμήριον] καθαρὸν καὶ ἄχραντον οἴσει.

ἀχρεῖος, ὁ ἡ, *inutilis.* Eryx. 400. E: τὸ ... ἀχρεῖον ἡμῖν ἐστίν. B: τῷ ἀχρείῳ τοῦ σιδήρου. Riv. 138. E: ἀχρεῖον εἶναι. Pol. II. 371. B: ἀχρεῖοί τι ἄλλο ἔργον πράττειν. Eryx. 400. E: ὅσα δ' ἀχρεῖα, ταῦτα δ' οὐ χρήματα. 402. C. al. Alc. I. 122. B: τὸν ἀχρειότατον ὑπὸ γήρως.

ἀχρηστία, ἡ, *inutilitas.* Pol. VI. 489. B: τῆς ... ἀχρηστίας ... αἰτιᾶσθαι. D. I. 333. D: ἐν δὲ ἀχρηστίᾳ χρήσιμος.

ἄχρηστος, ὁ ἡ, *inutilis.* Pol. I. 332. E: μὴ κάμνουσί γε μὴν ... ἰατρὸς ἄχρηστος. Ib. ὁ δίκαιος ἄχρηστος. Lys. 204. B: φαῦλος καὶ ἄχρηστος. Pol. I. 333. D: ἡ δικαιοσύνη ἑκάστου ἐν ... χρήσει ἄχρηστος. C: ὅταν ... ἄχρηστον ᾖ ἀργύριον. VII. 518. E: ἄχρηστον αὖ καὶ βλαβερὸν γίγνεται. al. Parm. 135. D: διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου εἶναι ... ἀδολεσχίας. Pol. III. 411. B: χρήσιμον ἐξ ἀχρήστου ἐποίησεν. VI. 488. D: τὸν ... μὴ τοιοῦτον ψέγοντας ὡς ἄχρηστον. VII. 521. D: μὴ ἄχρηστον ... εἶναι (τὸ μάθημα). Pol. 489. B: ὡς ἄχρηστοι τοῖς πολλοῖς οἱ ἐπιεικέστατοι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ. D. Pol. III. 398. E: ἄχρηστοι γὰρ καὶ γυναιξίν (αὗται αἱ ἁρμονίαι). Eryx. 401. E: ἄχρηστ' ἂν ἡμῖν εἴη τὰ καλούμενα χρήματα. Pol. VI. 499. B: ἀχρήστοις ... νῦν κεκλημένοις. VI. 487. D: ἀχρήστους ταῖς πόλεσι γιγνομένους. VII. 527. D: ἄχρηστα μαθήματα προστάττειν.

ἄχρι, *usque ad.* Locr. 100. E: ἄχρι τᾶς περιφερείας. 101. A: ἄχρις ἥπατος. Tim. vero 25. B. pro ἄχρι libris

MSS. suasoribus nunc scribitur *μέχρι*, et pro *ἄχριπερ* Legg. X. 893. A: *μέχριπερ.*

ἄχρυσος, ὁ ἡ, aurum non habens. Legg. III. 679. B: *ἄχρυσοί τε καὶ ἀνάργυροι ὄντες.*

ἀχρώματος, ὁ ἡ, colore carens. Phaedr. 247. C: *ἀχρώματος ... οὐσία ... ψυχῆς.*

ἄχρως, ὁ ἡ, coloris expers. Charm. 168. D: *ἄχρων ... ὄψις οὐδὲν ἂν μήποτε ἴδῃ.*

ἀχώριστος, ὁ ἡ, non separatus. Pol. VII. 524. B: *οὐ γὰρ ἂν ἀχώριστά γε δύο ἐνόει, ἀλλ' ἕν.*

ἀψεύδεια, ἡ, veri amor. Pol. VI. 485. C: *τὴν ἀψεύδειαν* (int. *ἔχειν*).

ἀψευδής, ὁ ἡ, qui non fallitur vel *errat.* Theaet. 160. D: *ἀψευδὴς ὢν καὶ μὴ πταίων τῇ διανοίᾳ.* **verax.* Pol. II. 382. E: *πάντῃ ἀψευδὲς τὸ δαιμόνιόν τε καὶ θεῖον.* Legg. XI. 921. B: *τέχνῃ, σαφεῖ τε καὶ ἀψευδεῖ φύσει πράγματι.* Hipp. min. 369. C: *ἀψευδῆ.* Pol. II. 383. B: *θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι* (Aesch.).

ἀψευδῶ, haud fallor. Theaet. 199. B: *ἀψευδεῖν τε καὶ τὰ ὄντα δοξάζειν.*

ἀψίκορος, ὁ ἡ, fastidiosus, ad mutationem proclivis. Ax. 369. A: *δῆμος ...: ἀψίκορον.*

ἅψις, ἡ, tactus. Parm. 149. A: *εἰ μέλλει ἅψις εἶναι.* B. C. Ib. *ἅψις οὐκ ἂν εἴη.* D. 149. B: *αἱ ... ἅψεις δύο.* C. Ib. *τῶν ἅψεων.* Ib. *πασῶν τῶν ἅψεων.* C: *ταῖς ἅψεσιν.* Ib. *τὰς ἅψεις.*

ἁψίς, ῖδος, ἡ, arcus, fornix (vern. *Gewölbe, Wölbung*). Phaedr. 247. B: *ἄκραν ὑπὸ τὴν οὐράνιον ἁψῖδα πορεύονται.*

ἀψοφητί, sine strepitu. Theaet. 144. B: *οἷον ἐλαίου ῥεῦμα ἀψοφητὶ ῥέοντος.*

ἄψυκτος, ὁ ἡ, non frigescens vel *frigus non admittens.* Phaed. 106. A: *κἂν εἰ τὸ ἄψυκτον ἀνώλεθρον ἦν* cet.

ἄψυχος, ὁ ἡ, inanimus s. *inanimatus.* Phaedr. 245. E: *πᾶν ... σῶμα ᾧ μὲν ἔξωθεν τὸ κινεῖσθαι, ἄψυχον.* Legg. IX. 873. E. Phaedr. 246. B: *τοῦ ἀψύχου.* Soph. 219. E. Legg. XII. 959. C: *ὡς εἰς ἄψυχον χθονίων βωμόν.* Soph. 227. A: *σῶμα εἴτε ἔμψυχον εἴτε ἄψυχον ... καθαίρειν.* 265. C: *ὅσα ἄψυχα ἐν γῇ ξυνίσταται σώματα.* Polit. 261. B. al. Soph. 220. A: *τὸ ... τῶν ἀψύχων.* 227. A. al. Soph. 292. B: *ἐπ' ἀψύχοις ἔργοις.* Ep. VII. 334. E. Legg. XI. 931. A: *καίπερ ἀψύχους ὄντας.* XII. 967. A: *ὅτε ἄψυχα αὐτὰ οἱ διανοούμενοι διενοοῦντο.* Tim. 74. E: *ἃ δ' ἀψυχότατα ἐντός* cet.

ἄωρος, ὁ ἡ, deformis. Pol. IX. 574. C: *τὸν ἄωρον ... πρεσβύτην πατέρα.*

B.

βῆτα, τό. Crat. 393. E: *οἷον τὸ βῆτα.* Theaet. 203. B: *τοῦ ... βῆτα οὔτε φωνὴ οὔτε ψόφος.* Crat. 431. E.

βαβαί, papae (exclamatio admirantis). Phaedr. 236. E. Phaed. 84. D. Soph. 249. D. Phil. 23. B. Pol. II. 361. D. V. 459. B. Alc. I. 118. B. 119. C. Lys. 218. C. Hipp. mai. 294. E. min. 364. C.

βαδίζω, vado, incedo, ingredior, eo; etiam *progredior.* Soph. 262. A: *βαδίζει.* Prot. 310. E: *τί οὐ βαδίζομεν παρ' αὐτόν;* Gorg. 468. B. Men. 97. A: *εἴ τις ... βαδίζοι.* Gorg. 468. B: *ὅταν βαδίζωμεν.* A: *βαδίζειν καὶ τρέχειν.* Pol. VII. 515. C. Charm. 159. B. Phaedr. 227. D: *βαδίζων.* Men. 84. A. Eryx. 398. E. Crat. 402. E: *βαδίζοντα.* Euth. 15. B: *μὴ μένοντες, ἀλλὰ βαδίζοντες.* Legg. I. 646. C: *βαδίζοντας.* Euth. 15. B. Parm. 126. C: *ἐβαδίζομεν.* Eryx. 392. B: *βαδίσας Μεγαρόθεν.* Med. Conv. 190. D: *βαδιοῦνται ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν.*

βαδισμός, ὁ, ingressus. Charm. 160. C: *οὔτε ἐν βαδισμῷ* cet.

βάθος, τό, profundum, altitudo (vern. *Tiefe*). Theaet. 194. E: *βάθος ... οὐκ ἔνι.* D: *ἱκανῶς τοῦ βάθους ἔχοντα.* Pol. VII. 528. B. D. E. Legg. VII. 817. E. X. 896. D. Soph. 235. D: *ἐν μήκει καὶ βάθει καὶ πλάτει.* Legg. VIII. 844. B: *ἐν τούτῳ τῷ βάθει.* Locr. 102. C. Tim. 32. A: *βάθος ... μηδὲν ἔχον.* 53. C. Critia 115. D. E. 118. C. 111. B: *εἰς βάθος ἀφανίζεται.* Legg. VII. 819. E. 820. A. X. 904. D. 905. A: *κατὰ τὸ τῆς γῆς βάθος.* Polit. 299. E: *ἐν βάθεσιν.* Legg. V. 747. A. Polit. 284. E: *ὁπόσαι ... βάθη ... μετροῦσι.* Legg. VII. 819. C. Tim. 44. D: *ἐπὶ γῆς ὕψη τε καὶ βάθη παντοδαπὰ ἐχούσης.* *ad animum transl. (ut Latin. *altitudo*) est *gravitas.* Theaet. 183. E: *καί μοι ἐφάνη* (Parmenides) *βάθος τι ἔχειν παντάπασι γενναῖον.*

βάθρον, τό, fundamentum. Phaedr. 254. B: *ἐν ἁγνῷ βάθρῳ βεβῶσαν.* Phaed. 99. B: *βάθρον τὸν ἀέρα ὑπερείδει.* **subsellium.* Prot. 317. D: *ἀντιλαβόμενοι τῶν βάθρων.* 315. C: *ἐπὶ βάθρων.* 325. E: *ἐπὶ τῶν βάθρων.*

βαθύς, εῖα, ύ, profundus, altus. Theaet. 194. C: *ὁ κηρὸς ... βαθύς.* Crit. 43. A: *ὄρθρος βαθύς.* Gorg. 476. C: *βαθὺ τὸ τμῆμα.* Prot. 310. A: *ἔτι βαθέος ὄρθρου.* Pol. II. 372. A: *βαθεῖαν ἄλοκα* (Aeschyl.). Tim. 92: *βαθεῖαν ... ἀνάπνευσιν.* Phaed. 111. C: *βαθυτέρους (τόπους).* 112. A: *βάθιστον ... βέρεθρον* (Hom.). **gravis, severus.* Legg. XI. 930. A: *βαθύτερα ... ἤθη.*

βαίνω, *vado*, *incedo*. Conv. 195. D: *ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει*. Ib. (ex Hom.). Legg. II. 670. B: *βαίνειν ἐν ῥυθμῷ*. Alc. I. 108. A. Pol. III. 386. D: *βεβήκει* (Hom.). **insisto*, *sto*. Tim. 62. A: *ὅσον ἐπὶ σμικροῦ βαίνει*. Polit. 270. A: *ἐπὶ σμικροτάτου βαῖνον ποδός*. Tim. 55. E: *στασιμωτέρως ... βέβηκε*. Parm. 138. C: *ἐπὶ μέσου βεβηκέναι*. Pol. X. 617. B. Critia 121. C: *κατὰ μέσον παντὸς τοῦ κόσμου βεβηκυῖα* (*sita*). Tim. 62. C: *ἅτε βεβηκὸς σφόδρα*. Phaedr. 254. B: *βεβῶσαν*. Tim. 63. C: *ἐπὶ ... γῆς βεβῶτες*. *cum v. *ἐκτός* et *ἔξω* est *migro*. Prot. 326. E: *ὃς δ' ἂν ἐκτὸς βαίνῃ τούτων* cet. Legg. III. 697. B. VII. 793. C. IX. 876. E: *τοῦ μήποτε βαίνειν ἔξω τῆς δίκης*. X. 891. D: *νομοθεσίας ἐκτὸς ... βαίνειν*. Ep. VII. 330. E: *τοῖς ... ἔξω ... βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πολιτείας*. **ineo* vel *coeo*. Phaedr. 250. E: *βαίνειν ... καὶ παιδοσπορεῖν*.

βαιός, *parvus*. Soph. 244. E: *οὔτε τι μεῖζον οὔτε τι βαιότερον* (Parm.).

βακτηρία, *ἡ*, *baculus*. Prot. 310. A: *τὴν θύραν τῇ βακτηρίᾳ ... ἔκρουε*. Hipp. mai. 292. A: *ἂν τύχῃ βακτηρίαν ἔχων*.

βακχεία, *ἡ*, *bacchatio*, *furor*. Conv. 218. B: *τῆς φιλοσόφου ... βακχείας*. Legg. VII. 790. E: *αἱ τῶν ἐμφρόνων βακχειῶν ἰάσεις*. II. 672. B: *τάς τε βακχείας* cet.

βάκχειος, *εία*, *ειον*, *bacchicus*. Legg. VII. 815. C: *ὅση ... βακχεία τ' ἐστὶ* (*ὄρχησις*) cet.

βακχεύω, *bacchor*, *furo*, *mente permotus sum*. Ion. 534. A: *βακχεύουσι*. Legg. III. 700. D: *βακχεύοντες*.

βάκχος, *ὁ*, *Bacchi sacerdos* et *orgiorum minister*, *βάκχη*, *ἡ*, *baccha*. Phaed. 69. C: *βάκχοι δέ τε παῦροι* (vers.). Phaedr. 253. A: *ὥσπερ αἱ βάκχαι*. Ion. 534. A.

βαλανεῖον, *τό*, *balneum*. Pol. VI. 495. E: *ἐν βαλανείῳ ... λελουμένου*.

βαλανεύς, *ὁ*, *balneator*. Pol. I. 344. D: *ὥσπερ βαλανεύς*.

βαλανευτικός, *ή*, *όν*, *ad balneum pertinens*; *ἡ βαλαν. ars balneatorum*. Soph. 227. A: *ὅσα βαλανευτικὴ παρέχεται*.

βάλανος, *ἡ*, *glans*. Pol. II. 363. B. (Hom.).

βαλάντιον vel *βαλλάντιον*, *τό*, *crumena*, *zona*. Gorg. 508. E: *τὸ τέμνεσθαι ... τὸ βαλάντιον* (al. *βαλλάντιον*). Conv. 190. E: *ὥσπερ τὰ σύσπαστα βαλάντια*. Pol. I. 348. D: *τοὺς τὰ βαλάντια* (al. *βαλλ.*) *ἀποτέμνοντας*.

βαλαντιοτόμος, *ὁ*, *sector zonarius* (Plaut.). Pol. VIII. 552. D: *κλεπταί τε καὶ βαλαντιοτόμοι*.

βαλαντιοτομῶ, *zonam deseco*. Pol. IX. 575. B: *βαλαντιοτομοῦσι*.

βάλλω, *ico*, *iacio*, *peto*; etiam *ferio* (vern. *treffen*). Pol. IX. 575. C: *οὐδ' ἴκταρ βάλλει*. Crat. 405. C: *ἀεὶ βάλλων ἐστί*. 406. A: *ἀεὶ βάλλοντος*. Sis. 391. A: *τὸν πλειστάκις*

βάλλοντα τοῦ σκοποῦ. Legg. XII. 968. E: *τρεῖς κύβους βάλλοντας.* Crat. 420. C: *οὐδὲ τυχόντος οὗ ἔβαλλε* (v. *ἐβάλλετο*). Pol. V. 479. C: *βαλεῖν.* Conv. 189. B: *βαλὼν γε ... οἴει ἐκφεύξεσθαι;* Crat. 420. C: *οὐ βαλόντος οὐδὲ τυχόντος* cet. Pol. V. 469. E: *τοῦ βαλόντος.* Lach. 184. A. Prot. 345. C: *βαλέω* (Simon.). Alc. II. 139. D: *παιομένους καὶ βαλλομένους.* Pol. V. 469. E: *τοῖς λίθοις οἷς ἂν βληθῶσι.* **coniicio.* Legg. VIII. 835. E: *εἰς ἔσχατα βαλλουσῶν* (*ἐπιθυμιῶν*). Ep. VII. 341. A: *βαλεῖν ἐν αἰτίᾳ τὸν δεικνύντα.* **proiicio, profundo.* Phaedr. 264. B: *οὐ χύδην δοκεῖ βεβλῆσθαι τὰ τοῦ λόγου;* **infligo.* Pol. III. 408. A: *ἐκ τοῦ τραύματος οὗ ὁ Πάνδαρος ἔβαλεν.* *intrans. *facesso, abeo.* Hipp. mai. 293. A: *βάλλ' ἐς μακαρίαν.* Med. *iacio,* ut ancoram, fundamentum, al.; hinc *condo, stabilio, figo.* Legg. VI. 779. B: *τὰς οἰκοδομίας ... βάλλεσθαι.* Tim. 73. D: *καθάπερ ἐξ ἀγκυρῶν βαλλόμενος ἐκ τούτων πάσης ψυχῆς δεσμούς.* Legg. XII. 961. C: *εἴ τις τοῦτον βάλοιτο οἷον ἄγκυραν πάσης τῆς πόλεως.* Ep. VII. 326. E: *τῶν κρειττόνων αρχὴν βαλέσθαι.*

βάμμα, τό, tinctum (Cic.). Legg. XII. 956. A: *βάμματα ... μὴ προςφέρειν.*

βαναυσία, ἡ, artificium sordidum et *illiberale, professio turpis.* Pol. IX. 590. C: *βαναυσία δὲ καὶ χειροτεχνία διὰ τί ... ὄνειδος φέρει;* Legg. V. 741. E: *καθ' ὅσον ἐπονείδιστος λεγομένη βαναυσία ἦθος ἀποτρέπει ἐλεύθερον.* Pol. VI. 495. E: *διὰ τὰς βαναυσίας.* Legg. V. 743. D.

βάναυσος, ὁ ἡ, sordidus, illiberalis, vilis. Conv. 203. A: *ὁ ... ἄλλο τι σοφὸς ὢν ... βάναυσος.* Epin. 976. B. Ep. VII. 334. B: *διὰ βαναύσου φιλότητος.* Legg. I. 644. A: *βάναυσόν τ' εἶναι καὶ ἀνελεύθερον καὶ οὐκ ἀξίαν τὸ παράπαν παιδείαν καλεῖσθαι.* Theaet. 176. C: *ἐν ... τέχναις βάναυσοι* (*αἱ ἄλλαι σοφίαι*). Pol. VII. 522. B: *αἱ τέχναι βάναυσοι.* Alc. I. 131. B. Riv. 137. B: *βαναύσους καλεῖσθαι τοὺς περὶ τὰς τέχνας ἐσπουδακότας.* Ax. 368. B.

βαπτίζω, obruo, opprimo. Euthyd. 277. D: *ἐγὼ γνοὺς βαπτιζόμενον τὸ μειράκιον.* Conv. 176. B: *καὶ γάρ αὐτός εἰμι τῶν χθὲς βεβαπτισμένων* (*vino obrutorum*).

βαπτός, ή, όν, tinctus, infectus. Legg. VIII. 847. C: *πορφύραν καὶ ὅσα βαπτά.*

βάπτω, immergo. Tim. 73. E: *εἰς ὕδωρ βάπτει.* **tingo.* Pol. IV. 429. D: *βάπτουσι.* 429. D: *ἐάν τέ τις ἄλλα χρώματα βάπτῃ* cet. Ib. *βάψαι ἔρια.* Pass. Ib. 429. E: *ὃ ... ἂν τούτῳ τῷ τρόπῳ βαφῇ.* Tim. 83. B: *βαφεῖσα αἵματι.* Pol. IV. 429. E: *τὸ βαφέν.*

βάραθρον, τό, barathrum. Gorg. 516. D: *εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.*

βαρβαρίζω, barbari instar ita loquor ut homines me non

intelligant, balbutio. Theaet. 175. D: ἀπορῶν καὶ βαρβαρίζων. Alc. I. 120. B: βαρβαρίζοντες.

βαρβαρικός, ή, όν, *barbaricus.* Crat. 410. A: βαρβαρικόν (τοὔνομα). 421. D: βαρβαρικῆς (φωνῆς). Legg. II. 654. E: εἴθ' Ἑλληνικῆς εἴτε βαρβαρικῆς (παιδείας). Pol. VI. 499. C: ἔν τινι βαρβαρικῷ τόπῳ. VII. 533. D: ἐν βορβόρῳ βαρβαρικῷ. IV. 470. C: τῷ ... βαρβαρικῷ (γένει). Crat. 416. A: βαρβαρικόν τι ... εἶναι. Critia 116. D: εἶδος ... τι βαρβαρικὸν ἔχοντος. Crat. 426. A: ὥσπερ καὶ τὰ βαρβαρικά. Crit. 52. E: οὐδεμίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οὐδὲ τῶν βαρβαρικῶν. Crat. 437. E: ἔν τε ταῖς Ἑλληνικαῖς καὶ βαρβαρικαῖς (πόλεσι).

βάρβαρος, ὁ ἡ, *barbarus.* Epin. 986. E: ὁ πρῶτος ταῦτα κατιδὼν βάρβαρος ὤν. Menex. 241. D: μετὰ τοῦ βαρβάρου. Prot. 341. C: ἐν φωνῇ βαρβάρῳ τεθραμμένος. Legg. III. 692. E: ἀμύνειν τὸν βάρβαρον (*Persarum regem* vel *Persas*). Polit. 262. D: βάρβαρον (γένος). Menex. 241. D: ἐξελάσαντες πᾶν τὸ βάρβαρον ἐκ τῆς θαλάττης. Theaet. 175. A: βάρβαροί τε καὶ Ἕλληνες. Epin. 973. D. Menex. 245. D: φύσει ... βάρβαροι ὄντες. Lys. 210. B. De lege 315. C: βάρβαροι ἄνθρωποι. Legg. III. 693. A: βάρβαρα (γένη) ἐν Ἕλλησι (μεμιγμένα). Phaed. 78. A: πολλὰ ... τὰ τῶν βαρβάρων γένη. Theaet. 163. B. al. Pol. 469. C: εὐλαβουμένους τὴν ὑπὸ τῶν βαρβάρων δουλείαν. VI. 494. C: καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰ τῶν βαρβάρων. Legg. I. 635. B. Alc. I. 104. B. Ep. VIII. 355. D: ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς Ἕλληνας. Critia 113. A: Ἑλληνικὰ βαρβάρων ἀνδρῶν ὀνόματα. Crat. 383. B: καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις ... ἅπασιν. 390. A: ἐν βαρβάροις. C: ἐν τοῖς βαρβάροις. 409. E: οἱ ὑπὸ τοῖς βαρβάροις οἰκοῦντες. Conv. 182. B. 209. E. Pol. IV. 423. B. 470. C. al. Theag. 126. C: καὶ Ἑλληνίσι προσομιλοῦντας πόλεσι καὶ βαρβάροις. Pol. V. 470. C: βαρβάρους Ἕλλησι πολεμεῖν. 469. C. VIII. 544. D. Legg. III. 680. B. al. Critia 109. A: τὰ ... πολλὰ ἔθνη βάρβαρα cet.

βαρέως, *graviter.* Theaet. 189. D: κοῦφον βαρέως ... γίγνεσθαι. **graviter, moleste, aegre.* Menex. 248. C: βαρέως φέροντες τὰς συμφοράς. Crit. 43. C: ἐν τοῖς βαρύτατ' ἂν ἐνέγκαιμι.

βάρος, τό, *pondus, onus; gravitas, molestia.* Phaed. 117. A: βάρος ... ἐν τοῖς σκέλεσι. Legg. XI. 925. D: τὸ τῶν τοιούτων νόμων ... βάρος. XII. 945. B: καμφθεὶς ὑπὸ βάρους ... τῆς ἀρχῆς. Crat. 419. C: τῷ τῆς φορᾶς βάρει. Legg. I. 625. D: μὴ βάρος ἔχοντα (ὅπλα). Epin. 988. D.

βαρύ, i. q. βαρέως, *graviter.* Tim. 58. E: βαρὺ πεπηγός.

βαρύνω, *gravo, deprimo.* Phaedr. 247. B: βαρύνων. Pass. Phaed. 81. C: βαρύνεται. 117. E: βαρύνεσθαι ... τὰ

σκέλη. Charm. 155. B: βαρύνεσθαί τι τὴν κεφαλήν. Conv. 203. B: βεβαρημένος (*vino gravatus*). Phaedr. 248. C: ὅταν ... βαρυνθῇ. Ib. βαρυνθεῖσα.

βαρύς, εῖα, ύ, gravis, ponderosus. Tim. 60. C: ἅτε ὢν βαρύς. Phaed. 81. C: βαρὺ καὶ γεῶδες. Pol. VII. 524. A. Tim. 62. C. 63. D. Charm. 166. B. De iusto 373. E: τὸ ... κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ. Pol. VII. 524. A: ἡ τοῦ βαρέος (αἴσθησις). Phil. 14. D: βαρὺν καὶ κοῦφον. Theaet. 152. D: βαρύ, κοῦφον. Pol. VII. 524. A. Tim. 63. C. D. E. 52. E: τὰ ... πυκνὰ καὶ βαρέα. 82. B. Legg. VIII. 833. D. Theaet. 178. B: βαρέων, κούφων. Legg. X. 892. B. Crat. 423. A: τὰ κάτω καὶ τὰ βαρέα. Pol. V. 479. B. X. 602. D: τὸ φαινόμενον ... βαρύτερον. Euth. 7. C: περὶ τοῦ βαρυτέρου. Charm. 166. B. 168. C. Pol. IV. 438. C: βαρύτερα πρὸς κουφότερα. De lege 316. A. **gravis, molestus;* etiam *vehemens.* Theaet. 210. C: ἧττον ἔσει βαρὺς τοῖς συνοῦσι. Phaedr. 240. C: τό γε ἀναγκαῖον ... βαρὺ παντὶ περὶ πᾶν λέγεται. Crat. 43. B: ἀγγελίαν ... βαρεῖαν. Locr. 103. A: βαρεῖς ἐπιθυμίαι. Legg. XI. 926. D: ζημία βαρυτέρα. 934. A: βαρυτέραν (δίκην). Apol. 37. C: βαρύτεραι (διατριβαί). Polit. 302. B: τίς βαρυτάτη (τῶν οὐκ ὀρθῶν πολιτειῶν). E: βαρυτάτη ξυνοικῆσαι. Legg. IV. 717. D: διότι κούφων ... λόγων βαρυτάτη ζημία. XI. 935. A: ἔχθραι βαρύταται. Apol. 23. A. **gravis,* de voce et sono. Locr. 101. B: βαρεῖα. Prot. 322. C: τὸ βαρύ. Tim. 80. B: ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας. Conv. 187. B: τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος. Legg. II. 665. A. Phil. 26. A: ἐν ... ὀξεῖ καὶ βαρεῖ. Crat. 399. B: βαρεῖαν (*gravi sono*) ἐφθεγξάμεθα (τὴν μέσην συλλαβήν). Phil. 87. C: βαρὺ καὶ ὀξύ. Tim. 80. A: φθόγγοι ... βαρεῖς. Soph. 253. A: τοὺς τῶν ὀξέων καὶ βαρέων φθόγγους. Theaet. 184. B: τῷ τὰ ὀξέα καὶ βαρέα ἀκούει. Polit. 307. A: λεῖα καὶ βαρέα. Tim. 67. B: βαρυτέραν. Crat. 399. B: τὰ ... βαρύτερα φθεγγόμεθα (fort. ὀξύτερα φθ.). Phaedr. 268. D: βαρυτάτην χορδήν. *de armatis. Legg. VIII. 833. B: βαρύτερον ὁπλίτην.

βαρύτης, ἡ, gravitas. Legg. X. 897. A: βαρύτητας. *de voce. Phil. 17. C: τὰ διαστήματα ... τῆς φωνῆς ὀξύτητός τε πέρι καὶ βαρύτητος. Legg. VII. 812. D: ὀξύτητα βαρύτητι ξύμφωνον ... παρεχόμενος. Prot. 316. A: διὰ τὴν βαρύτητα τῆς φωνῆς. Theaet. 163. C.

βασανίζω, exploro, probo. Ep. II. 313. C: ἐπεὶ ... βασανίζεις αὐτὰ cet. Gorg. 486. D: ἢ βασανίζουσι τὸν χρυσόν. Theaet. 202. E: βασανίζωμεν ... αὐτὰ cet. Gorg. 487. A: οἵ ἐμὲ οὐχ οἷοί τε εἰσὶ βασανίζειν. Theaet. 150. B. 191. C. Soph. 241. D. Conv. 184. A: καλῶς βασανίζειν. Ib. βασανίζων. Pol. VII. 537. D: τῇ τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμει βασανίζοντα. Phil. 21. A: βασανίζοντες ταῦτα. Pol. III. 413. E: βασανίζοντας πολὺ μᾶλλον ἢ χρυσὸν ἐν πυρί. VII.

531. B. Phil. 31. B: *ἐβασανίσαμεν*. Lach. 188. A: *πρὶν ἂν βασανίσῃ ταῦτα* cet. Phil. 31. B: *βασανίσαι*. Euthyd. 307. B: *αὐτὸ τὸ πρᾶγμα βασανίσας καλῶς τε καὶ εὖ*. Ep. II. 314. B: *βασανίσαντες πάντῃ πάντως*. Polit. 308. D: *ὅτι παιδιᾷ πρῶτον βασανιεῖ*. Pol. IV. 434. E: *βασανιοῦμεν*. Gorg. 486. E: *τὸν μέλλοντα βασανιεῖν ἱκανῶς ψυχῆς πέρι* cet. Phil. 19. D: *ἵν᾽ ... ἑκάτερα βασανίζηται*. Lach. 188. B: *βασανίζεσθαι*. Pol. III. 413. E: *βασανιζόμενον*. VI. 503. A: *ὥσπερ χρυσὸν ἐν πυρὶ βασανιζόμενον*. Ib. *βασανιζομένους ἐν ἡδοναῖς τε καὶ λύπαις*. Pol. II. 361. C: *βεβασανισμένος*. Gorg. 487. E: *βεβασανισμένον τοῦτ᾽ ἤδη ἔσται ἱκανῶς* cet. Epin. 987. A: *βεβασανισμένα χρόνῳ μυριετεῖ* cet. Polit. 290. C: *ἐπὶ τοὺς μήπω βεβασανισμένους*. Soph. 237. B: *μέτρια βασανισθείς*. Legg. XI. 922. D: *βασανισθέντες ἱκανῶς ἐν νόσοις*. V. 735. A: *τοὺς σμικρᾷ παιδείᾳ βασανισθέντας*. Verb. Pol. VI. 503. D: *βασανιστέον ... ἐν οἷς τότε ἐλέγομεν πόνοις* cet. VII. 539. E: *βασανιστέοι*.

βάσανος, ἡ, propr. *coticula*; dein *probatio*, *exploratio*. Legg. XII. 957. D: *τούτων πάντων ἂν βάσανος εἴη σαφὴς* cet. Epin. 991. C: *πάντως ... καλλίστη καὶ πρώτη βάσανος ἀνθρώποις ὀρθῶς γίγνεται*. Ep. II. 313. D. VIII. 355. C. Gorg. 486. D: *οὐδέν μοι δεῖ ἄλλης βασάνου*. Legg. I. 649. D: *πλὴν τῆς ἐν οἴνῳ βασάνου*. Gorg. 487. E: *ἐπ᾽ ἄλλην βάσανον ἀναφέρειν*. Polit. 368. D: *μετὰ ... τὴν βάσανον*. Phil. 23. A: *τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προςφέροντα βάσανον*. Tim. 68. D: *εἰ δέ τις τούτων ... βάσανον λαμβάνοι*. Legg. I. 648. B. 650. A. VI. 751. C: *βάσανον ἱκανὴν ... δεδωκότας*. VIII. 831. A. Polit. 303. E: *μετὰ βασάνων*. Pol. VII. 537. B: *αὕτη τῶν βασάνων οὐκ ἐλαχίστη*. Legg. XII. 946. C: *πάσαις βασάνοις χρώμενοι ἐλευθέραις*. I. 650. B: *πρὸς τὰς ἄλλας βασάνοις*.

βασιλεία, ἡ, *regnum*; *imperium*; etiam *regale civitatis genus*. Pol. IV. 445. D: *ἐγγενομένου ... ἀνδρὸς ἑνὸς ἐν τοῖς ἄρχουσι διαφέροντος βασιλεία ἂν κληθείη*. Legg. III. 692. A: *ἡ βασιλεία ... ἐξ ὧν ἔδει σύμμικτος γενομένη καὶ μέτρον ἔχουσα*. IV. 712. E. Theaet. 175. C: *βασιλείας πέρι*. Conv. 208. D: *ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῶν παίδων*. Legg. III. 696. A: *ἰδιωτείᾳ καὶ βασιλείᾳ*. Polit. 269. A: *τήν γε βασιλείαν ἣν ἦρξε Κρόνος*. 276. A: *τὴν ἐπὶ Κρόνου βασιλείαν*. Conv. 197. B: *διὰ τὴν τῆς Ἀνάγκης βασιλείαν*. Critia 114. D. Legg. III. 680. E: *βασιλείαν πασῶν δικαιοτάτην βασιλευόμενοι*. Ep. III. 315. D: *τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα*. VIII. 354. A. Pol. VIII. 544. D: *δυναστεῖαι ... καὶ ὠνηταὶ βασιλεῖαι*. Legg. III. 684. A: *βασιλεῖαι τρεῖς* cet. Pol. VI. 499. B: *τῶν νῦν ἐν δυναστείαις ἢ βασιλείαις ὄντων*. Legg. III. 684. A: *τὰς βασιλείας ... καταλύσειν*.

βασιλείδης, ὁ, regis filius. Critia 116. C: *τὸ τῶν δέκα βασιλειδῶν* (v. *βασιλίδων*) *γένος.*

βασίλειον, τό, regia, plur. Critia 116. A: *ἐν ᾗ τὰ βασίλεια ἦν.* C. 117. A. Ax. 371. A: *ἐν ᾗ βασίλεια Πλούτωνος.* Critia 115. C: *ἐπὶ τὰ βασίλεια.* Ib. *τὰ ... βασίλεια ... ἐποιήσαντο εὐθύς.*

βασίλειος, ὁ ἡ, regius. Alc. I. 121. E: *βασιλείους παιδαγωγούς.*

βασιλεύς, ὁ, rex. Def. 415. B: *βασιλεὺς ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος.* Phaedr. 258. B: *ὅταν ἱκανὸς γένηται ῥήτωρ ἢ βασιλεύς.* Gorg. 484. B: *ὁ πάντων βασιλεύς* (Pind.). Polit. 259. C. 265. D. 266. C. 301. B. Phaedr. 274. D: *βασιλέως ... τότε ὄντος Αἰγύπτου ὅλης Θαμοῦ* cet. Polit. 259. B: *ἀληθινοῦ βασιλέως.* 292. D: *ἀπὸ τοῦ φρονίμου βασιλέως.* Pol. II. 363. B: *βασιλῆος ἀμύμονος* (Hom.). De lege 318. A. Polit. 277. B: *τῷ βασιλεῖ.* Pol. II. 359. E. 360. B. Critia 114. A. Polit. 276. E: *τὸν ἔχοντα ... τὴν τέχνην ταύτην καὶ ἐπιμέλειαν* (*τῶν ἑκουσίων διπόδων*) *ὄντως ὄντα βασιλέα καὶ πολιτικὸν ἀποφαινώμεθα.* 301. A. Pol. II. 360. A. Critia 114. A. Ep. II. 312. E: *περὶ τὸν πάντων βασιλέα.* Polit. 292. E: *βασιλεῖς.* Conv. 196. C: *οἱ πόλεως βασιλῆς* (v. *βασιλεῖς*) *νόμοι.* Pol. V. 473. D. Men. 81. B: *βασιλῆες ἀγανοί* (Pind.). Legg. III. 684. A: *βασιλεῖς.* 690. D. 691. A. al. Gorg. 492. B: *ἢ βασιλέων υἱέσιν.* Polit. 260. E: *τὸ ... τῶν βασιλέων γένος.* Pol. III. 393. D. Tim. 25. A. al. Phaedr. 266. B: *δωροφορεῖν ... ὡς βασιλεῦσιν.* Legg. III. 684. B. Alc. I. 121. B. Pol. III. 390. E: *αἰδοίους βασιλῆας* (poët.). VII. 520. B: *ἡγεμόνας τε καὶ βασιλέας ἐγεννήσαμεν.* Critia 117. D. Alc. I. 120. A: *πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίων βασιλεῖς.* Superl. *βασιλεύτατος* de lege 320. D. (Hesiod.). *eximie Persarum rex *ὁ μέγας βασιλεύς* et sine art. *μέγας βασιλεύς,* etiam simpl. *ὁ βασιλεύς* et sine art. *βασιλεύς* vocatur. Soph. 230. D: *ἂν καὶ τυγχάνῃ βασιλεὺς ὁ μέγας ὤν.* Lys. 209. D. Gorg. 524. E: *τοῦ μεγάλου βασιλέως.* Men. 78. D. Eryx. 393. D. Ep. XIII. 363. C. Alc. I. 120. A: *τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ.* Gorg. 470. E: *οὐδὲ τὸν μέγαν βασιλέα.* Legg. III. 685. C. Apol. 40. D. Pol. VIII. 553. C: *μέγαν βασιλέα ποιεῖν ἐν ἑαυτῷ.* Charm. 158. A: *παρὰ μέγαν βασιλέα.* Euthyd. 274. A. Menex. 241. D: *αὐτὸς ... βασιλεύς.* 245. B. Alc. I. 123. B: *τῆς βασιλέως γυναικός.* C. E: *διαγωνιούμενον βασιλεῖ.* Menex. 245. A. Alc. I. 123. B: *παρὰ βασιλέα.* Menex. 241. E. 244. D. 246. A. *apud Athenienses archon secundus dicebatur *ὁ βασιλεύς.* Theaet. 210. D: *εἰς τὴν τοῦ βασιλέως στοάν.* Euth. init. Menex. 238. D: *βασιλεῖς ... ἀεὶ ἡμῖν εἰσίν.*

βασιλεύω, rex sum, impero, regno. Conv. 195. C: *ἐξ οὗ Ἔρως τῶν θεῶν βασιλεύει.* Pol. VI. 509. D: *βασιλεύειν τὸ μὲν νοητοῦ γένους τε καὶ τόπου* cet. Critia 121. B:

θεὸς ... ὁ θεῶν Ζεὺς ἐν νόμοις βασιλεύων. De lucri cup. 229. B: *ἐπὶ Κρόνου βασιλεύοντος.* Polit. 259. A: *βασιλεύοντι χώρας ἀνδρί.* Pol. IX. 580. C: *βασιλεύοντα αὑτοῦ.* V. 473. C: *ἐὰν μὴ ... οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν.* Critia 114. A: *τῷ πρώτῳ βασιλεύσαντι.* Theaet. 146. A: *βασιλεύσει ἡμῶν.* Pol. X. 607. A: *ἡδονή σοι καὶ λύπη ἐν τῇ πόλει βασιλεύσετον ἀντὶ νόμου* cet. Pass. Pol. IX. 576. E: *βασιλευομένης (πόλεως).* D: *πρὸς βασιλευομένην.* Legg. III. 680. E: *βασιλείαν ... βασιλευόμενοι.* 684. A: *βασιλευομέναις πόλεσι.*

βασιλικός, ή, όν, regius, regalis. Alc. I. 123. A: *ὁ βασιλικὸς φόρος.* De lege 317. C: *τὸ ... ὀρθὸν νόμος ἐστὶ βασιλικός.* Polit. 259. B: *ἥ γε ἀληθινοῦ βασιλέως βασιλική (ἐπιστήμη).* 300. E: *εἰ μὲν ἔστι βασιλική τις τέχνη.* Euthyd. 291. C: *ἔδοξε ... ἡμῖν ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ βασιλικὴ τέχνη ἡ αὐτὴ εἶναι.* 292. A. C. Ep. VIII. 355. D: *ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλική.* Riv. 138. C: *μία τέχνη ἐστὶ βασιλική, τυραννική* cet. Soph. 235. B: *κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ λόγου* (v. *Winckelm.* ad Euthyd. p. 100.). Pol. IX. 587. C: *ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ.* Polit. 261. C: *τό γε τῆς βασιλικῆς ἐπιστήμης.* 276. B. 294. A. Critia 119. B. Legg. IV. 710. E: *ἐκ βασιλικῆς πολιτείας.* Ep. VIII. 354. B: *τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον.* 355. D. Pol. VIII. 560. C: *τοῦ βασιλικοῦ τείχους.* Polit. 279. A: *τῷ βασιλικῷ γένει.* Riv. 138. B: *οὐκοῦν βασιλικῇ τε καὶ τυραννικῇ τέχνῃ διοικεῖ;* Polit. 260. C: *τὸν βασιλικόν.* 266. E: *τὸν πολιτικὸν καὶ βασιλικόν.* 294. A: *ἄνδρα τὸν μετὰ φρονήσεως βασιλικόν.* Pol. IX. 580. B. 587. C. Phil. 30. D: *βασιλικὸν ... νοῦν.* Polit. 292. B: *τὴν βασιλικὴν ἀρχὴν τῶν ἐπιστημῶν εἶναί τινα ἔφαμεν.* E: *τόν γε τὴν βασιλικὴν ἔχοντα ἐπιστήμην.* 259. C. D. 260. D. 276. C. 295. B. 302. D. 305. A: *τὴν ὄντως οὖσαν βασιλικήν.* C. E: *τὴν βασιλικὴν συμπλοκήν.* Phil. 30. D: *βασιλικὴν ... ψυχήν.* Euthyd. 291. B: *ἐπὶ ... τὴν βασιλικὴν ... τέχνην.* De lege 320. C. Polit. 264. D: *τὸ βασιλικόν.* 267. C: *βασιλικὸν ταὐτὸν κληθὲν καὶ πολιτικόν.* 268. C: *σχῆμα βασιλικόν.* Pol. V. 474. D: *τὸ γρυπὸν βασιλικόν φατε εἶναι.* Critia 120. C: *τὸ βασιλικὸν ... γένος.* Phaedr. 266. C: *βασιλικοὶ ... ἄνδρες.* De lege 317. A: *οἱ πολιτικοί τε καὶ οἱ βασιλικοί.* Pol. IX. 587. B: *αἱ βασιλικαί τε καὶ κόσμιαι (ἐπιθυμίαι).* Polit. 291. C: *ἀπὸ τῶν ὄντως ὄντων πολιτικῶν καὶ βασιλικῶν.* Ep. VIII. 354. C: *νόμοις βασιλικοῖς.* Polit. 264. C: *ἐν ταῖς βασιλικαῖς λίμναις.* Polit. 297. E: *τοὺς βασιλικοὺς ἄρχοντας.* Critia 115. B: *τὰς βασιλικὰς οἰκήσεις.* 117. B. Crat. 393. A: *βασιλικὰ ... εἶναι τὰ ὀνόματα.* Alc. I. 122. A: *διδάσκει ... τὰ βασιλικά.* Pol. IX. 580. C: *τοῦτον δ' εἶναι τὸν βασιλικώτατον.* Absolute positum *βασιλική* est *regnum* vel *regia ars.* Polit. 291. E: *τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῇ.* 304. A: *ὅση βασιλικῇ κοινωνοῦσα*

ῥητορεία ... ξυνδιακυβερνᾷ τὰς ἐν ταῖς πόλεσι πράξεις. 302. D: ἐκ ... τῆς μοναρχίας βασιλικὴν καὶ τυραννικήν. Legg. IV. 712. C: οἷον δημοκρατίαν τινα ... ἢ βασιλικήν. *βασιλική (int. στοά) dicebatur porticus ubi ἄρχων βασιλεὺς sedebat. Charm. 153. A: καταντικρὺ τοῦ τῆς βασιλικῆς ἱεροῦ.

βασιλίς, adj., *regia.* Legg. III. 694. D: γυναικείαν ... βασιλίδων γυναικῶν (τροφήν).

βάσις, ἡ, *gressus.* Tim. 33. D: τῆς περὶ τὴν βάσιν ὑπηρεσίας. **numeri* (rhythmi) *incessus.* Pol. III. 400. A: ἐξ ὧν αἱ βάσεις πλέκονται. B: τίνες ἀνελευθερίας ... πρέπουσαι βάσεις. Legg. II. 670. D: ταῖς τε βάσεσι τῶν ῥυθμῶν cet. Pol. III. 399. E: μὴ ποικίλους ... διώκειν μηδὲ παντοδαπὰς βάσεις. **pes.* Tim. 92: θεοῦ βάσεις ὑποτιθέντος πλείους τοῖς μᾶλλον ἄφροσιν. **basis, fundamentum.* Tim. 55. E: βάσις ... ἥ τε τῶν κατ' ἀρχὰς τριγώνων ὑποτεθέντων cet. Locr. 97. E: ὥστε ῥίζα πάντων καὶ βάσις τῶν ἄλλων ἁ γᾶ ἐρήρεισται cet. Tim. 53. C: τῆς ἐπιπέδου βάσεως. Phaed. 112. B: ὅτι πυθμένα οὐκ ἔχει οὐδὲ βάσιν τὸ ὑγρὸν τοῦτο. Tim. 81. A: τὴν τοῦ κενουμένου βάσιν. Legg. X. 893. D: βάσιν ἑνὸς κεκτημένα τινὸς κέντρου. Locr. 98. B. Tim. 62. C: τὸ ... ἐκ τετραγώνων ὂν βάσεων. Locr. 98. D. Tim. 55. B: εἴκοσι βάσεις ἔχον τριγώνους cet. C. E: τὸ τὰς βάσεις ἀσφαλεστάτας ἔχον. 56. A: τὸ ... ἔχον ὀλιγίστας βάσεις. 59. D. Locr. 98. D. **firmitas.* Crat. 437. A: τὸ βέβαιον ὅτι βάσεώς τινός ἐστι καὶ στάσεως μίμημα, ἀλλ' οὐ φορᾶς.

βασκανία, ἡ, *invidia, fascinatio.* Phaed. 95. B: μή τις ἡμῶν βασκανία περιτρέψῃ τὸν λόγον cet.

βάσκανος, ὁ ἡ, *invidus, malignus.* Ax. 369. A: δῆμος ... βάσκανον.

βάτραχος, ὁ, *rana.* Theaet. 161. D: βατράχου γυρίνου. Phaed. 109. B: ὥσπερ περὶ τέλμα ... βατράχους. Theaet. 167. B: καὶ τοὺς σοφοὺς ... πολλοῦ δέω βατράχους λέγειν.

βαφεύς, ὁ, *tinctor.* Pol. IV. 429. D: οἱ βαφεῖς.

βαφή, ἡ, *tinctura, color.* Pol. IV. 430. A: ὅπως ... τοὺς νόμους ... δέξοιντο ὥσπερ βαφήν. Ib. ἐκπλύναι τὴν βαφήν.

βδάλλω, *mulgeo.* Theaet. 174. D: πολὺ βδάλλοντα.

βδελυρός, ά, όν, *detestabilis.* Pol. I. 338. D: βδελυρὸς γὰρ εἶ cet.

βδελύττομαι, *detestor.* Pol. X. 605. E: τὸ ὁρῶντα τοιοῦτον ἄνδρα ... μὴ βδελύττεσθαι.

βέβαιος, ὁ ἡ, *stabilis, firmus; certus.* Pol. V. 466. B: βίος ... μέτριος καὶ βέβαιος. Conv. 183. C: φιλία βέβαιος γενομένη. Pol. VII. 537. C: μόνη ... ἡ τοιαύτη μάθησις βέβαιος. Phaed. 90. C: ὅτι οὐδὲ τῶν πραγμάτων οὐδενὸς οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ βέβαιον. Phil. 59. B. C: τό τε βέβαιον καὶ

τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ἀληθὲς cet. Crat. 437. A. Conv. 184. B. Pol. VI. 503. C. Menex. 245. C. Ep. VI. 323. B. Phaed. 90. C: ὄντος δή τινος ἀληθοῦς καὶ βεβαίου λόγου. Pol. IX. 586. A: οὐδὲ βεβαίου τε καὶ καθαρᾶς ἡδονῆς ἐγεύσαντο. Tim. 29. B: τοῦ ... μονίμου καὶ βεβαίου cet. 49. B: πιστῷ καὶ βεβαίῳ χρήσασθαι λόγῳ. Crat. 386. D: οὐσίαν ἔχοντά τινα βέβαιον. Phil. 62. B: τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην. Theag. 129. E: βέβαιον ἔχουσι ... τὴν ὠφέλειαν. Menex. 244. A: φιλίαν βέβαιον. Phaedr. 275. C: ὥς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐν γράμμασιν ἐσόμενον. Theaet. 180. A: τὸ μηδὲν βέβαιον ἐᾶν εἶναι cet. Crat. 411. C. Phil. 56. A. Legg. XII. 960. E: εἰς μηδὲν βέβαιον καταβαλεῖν. Ep. VII. 343. A. al. Tim. 37. B: δόξαι καὶ πίστεις γίγνονται βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς. Pol. VI. 503. C: τὰ βέβαια ... ταῦτα ἤθη καὶ οὐκ εὐμετάβολα. X. 614. A: καλά τε καὶ βέβαια (ἆθλα). Ep. VI. 322. D: φίλων βεβαίων. Legg. II. 653. A: ἀληθεῖς δόξας βεβαίους. Phaed. 85. D: ἐπὶ βεβαιοτέρου ὀχήματος. Conv. 209. C: φιλίαν βεβαιοτέραν. Legg. VIII. 838. D: οὕτω τὸ βεβαιότατον ἀπειργασμένος ἔσται περὶ τοῦτον τὸν νόμον. Pol. VII. 535. A: τοὺς ... βεβαιοτάτους. Tim. 91. E: τὰς ... ἀποδείξεις βεβαιοτάτας εἶναι. 51. D: πάνθ' ... θετέον βεβαιότατα. *τὸ βέβαιον, i. q. βεβαίωσις, *fides*. Ep. VII. 346. B: ὑμῖν δὲ τὸ βέβαιον ἐκεῖνος παρεχέτω.

βεβαιότης, ἡ, *stabilitas, firmitas*. Def. 413. C: πίστις ... βεβαιότης ἤθους. Pol. VI. 503. C: μετὰ ἡσυχίας καὶ βεβαιότητος ... ζῆν. Phaedr. 277. D: μεγάλην τινὰ ἐν αὐτῷ βεβαιότητα ἡγούμενος καὶ σαφήνειαν. Crat. 386. A: ἔχειν ... τινὰ βεβαιότητα τῆς οὐσίας. Phil. 59. B. Tim. 49. D. Legg. V. 735. A. VII. 790. B.

βεβαιῶ, *stabilio, confirmo*. Crit. 53. B: βεβαιώσεις τοῖς δικασταῖς τὴν δόξαν ὥστε cet. Legg. VII. 799. E: βεβαιώσομεν ... τότε αὐτὸ ὅταν σκεψώμεθα ἱκανῶς. Tim. 17. B: ἵνα βεβαιωθῇ μᾶλλον παρ' ἡμῖν. Med. Theaet. 169. E: βεβαιοῦσθαι. Legg. XII. 951. C: τὰ μὲν βεβαιούμενον τῶν νομίμων. Pol. IV. 437. A: βεβαιούμενοι. Lach. 194. C: αὐτὸς ἃ νοεῖς λόγῳ βεβαίωσαι. Legg. VII. 799. D: πρίν πῃ βεβαιώσαιτο τὴν σκέψιν τῆς πορείας. Pol. IV. 435. A: βεβαιωσαίμεθ' ἂν αὐτὴν παρ' ἡμῖν αὐτοῖς. 442. E. Gorg. 489. A: βεβαιώσωμαι ἤδη παρὰ σοῦ. Lach. 200. B: ἐπειδὰν βεβαιώσωμαι αὐτά. Prot. 348. D: μεθ' ὅτου βεβαιώσηται. Pol. VII. 533. C. Phil. 14. C: τοῦτον ... τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον δι' ὁμολογίας βεβαιωσώμεθα. Legg. XII. 966. A: βεβαιωσώμεθα τῇ ξυνομολογίᾳ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. Soph. 250. C: τὸν βουλόμενον ἐναργές τι περὶ αὐτοῦ παρ' ἑαυτῷ βεβαιώσασθαι. Pol. V. 461. E: ὡς ... βελτίστη, δεῖ δὴ ... βεβαιώσασθαι παρὰ τοῦ λόγου. Legg. IV. 718. C: ἄν τι δυνώμεθα περὶ αὐτῶν βεβαιώσασθαι. III. 683. E: μᾶλλον βεβαιωσόμεθα τὸ τοιοῦτον.

βεβαίως, firme, certe. Soph. 258. B: *τὸ μὴ ὂν βεβαίως.* Phil. 11. E: *τοῦ ταῦτ' ἔχοντος βεβαίως βίου.* Pol. IX. 585. E: *ἧττόν τε ἂν ἀληθῶς καὶ βεβαίως πληροῖτο* cet. Legg. I. 635. B: *πρὶν βεβαίως ... διασκέψασθαι.* II. 657. A. III. 685. E: *τὸ βεβαίως οἴεσθαι* cet. V. 738. B. 740. B. VIII. 840. E. al. Ep. VII. 343. B: *μηδὲν ἱκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον.* Polit. 289. D: *ἵν' αὐτοὺς ἴδωμεν βεβαιότερον.* Soph. 230. C: *βεβαιότατα γιγνομένην.* Phil. 15. B: *ὅμως εἶναι βεβαιότατα* (v. *βεβαιότητα*) *μίαν ταύτην.*

βεβαίωσις, ἡ, confirmatio. Polit. 309. C: *μετὰ βεβαιώσεως.*

βέβηλος, ὁ ἡ, profanus. Conv. 218. B: *εἴ τις ἄλλος ἐστὶ βέβηλός τε καὶ ἄγροικος.*

βέλος, τό, telum, iaculum. Legg. IX. 873. E: *ἤ τι παρὰ θεοῦ τοιοῦτον βέλος ἰόν.* 880. A: *ἄνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν.* Legg. IX. 865. B: *βέλει.* IV. 717. A: *βέλη ... αὐτοῦ* cet. Pol. III. 394. A: *τοῖς ἐκείνου βέλεσιν.* Legg. IV. 717. B: *ἡ τοῖς βέλεσιν ἔφεσις.* VIII. 830. E. Phil. 23. B: *οἷον βέλη ἔχειν ἕτερα τῶν ἔμπροσθεν λόγων.* Conv. 219. B: *ἀφεὶς ὥσπερ βέλη.* Legg. VII. 795. C: *βέλη ῥίπτειν.* XII. 962. D: *τὰ πάντα οἷον βέλη ἀφιέναι.*

βέλτιον, adv., *melius*, etiam *rectius*. Pol. I. 339. D: *σκοπῶμεν δὲ βέλτιον.* I. 344. E: *εἴτε χεῖρον εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.* VII. 520. C: *μυρίῳ βέλτιον ὄψεσθε τῶν ἐκεῖ.* Phil. 30. C: *βέλτιον λέγοιμεν ὡς* cet. Alc. I. 127. E: *σύ τε κἀγὼ βέλτιον* (Clark. *βελτιόνως*, quod Bekk. recepit) *σχήσομεν.*

βέλτιστα, optime. Prot. 331. C: *οὕτω τὸν λόγον βέλτιστ' ἂν ἐλέγχεσθαι.* Pol. IV. 431. C: *τοῖς βέλτιστα μὲν φῦσι, βέλτιστα δὲ παιδευθεῖσιν.* X. 604. C: *βέλτιστ' ἂν ἔχειν.* al.

βέλτιστος, η, ον, optimus (etiam iron.), *praestantissimus*; etiam *utilissimus, maxime salutaris.* Conv. 177. B: *ὥσπερ ὁ βέλτιστος Πρόδικος.* Crit. 46. B: *ὃς* (*λόγος*) *ἄν μοι λογιζομένῳ βέλτιστος φαίνηται.* Gorg. 484. E: *αὐτὸς αὑτοῦ ... βέλτιστος* (Eurip.). Pol. I. 345. D: *ὥστε εἶναι βελτίστη* (*ποιμενική*). III. 404. B: *ἡ βελτίστη γυμναστική.* Gorg. 500. C: *ἴσως οὖν βέλτιστόν ἐστιν* cet. Polit. 301. C: *ὡς ... τό γε βέλτιστον ποιητέον.* Conv. 214. B: *βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεστάτου.* Pol. IV. 425. E. X. 607. A: *ἀντὶ νόμου τε καὶ τοῦ κοινῇ ἀεὶ δόξαντος εἶναι βελτίστου λόγου.* Phaedr. 266. E: *τόν γε βέλτιστον λογοδαίδαλον Βυζάντιον ἄνδρα.* Crat. 436. A: *τοῦτον* (*τὸν τρόπον*) *... καὶ μόνον καὶ βέλτιστον.* Pol. VI. 439. C: *τὸ βέλτιστον ἐπιτήδευμα.* Polit. 294. B: *τὸ βέλτιστον ἐπιτάττειν.* Pol. III. 403. D: *σῶμα παρέχειν ὡς οἷόν τε βέλτιστον.* Tim. 48. A: *ἐπὶ τὸ βέλτιστον ἄγειν.* Conv. 192. A: *καί εἰσιν οὗτοι βέλτιστοι τῶν παίδων* cet. Gorg. 503. A: *ὅπως ὡς βέλτισται ἔσονται*

τῶν πολιτῶν αἱ ψυχαί. Pol. III. 412. E: *ἃ τῇ πόλει βέλτιστα.* VI. 502. C: *ὅτι γε βέλτιστα, εἴπερ δυνατά* cet. Legg. X. 887. B: *πρὸ τῶν βελτίστων τὰ βραχύτερα αἱρουμένους.* Prot. 316. C: *πείθοντα τῶν νέων τοὺς βελτίστους.* Pol. X. 607. A: *ὡς ὄντας βελτίστους.* Gorg. 503. A: *λέγοντα τὰ βέλτιστα.* Vocat. *ὦ βέλτιστε* blandae servit appellationi. Gorg. 461. C. 482. B. 494. C. Pol. I. 337. E. 338. E. al. Legg. X. 902. A: *ὦ ἄριστε καὶ βέλτιστε.* Polit. 263. A: *ὦ βέλτιστε ἀνδρῶν.* Gorg. 514. E. Ion. 541. C. Conv. 214. B: *βέλτιστε* cet. Neutr. *τὸ βέλτιστον,* ut *τὸ ἄριστον,* modo *bonum* et *honestum per se* (virtutem in universum, temperantiam, prudentiam al.) modo *id quod utilissimum est* vel *commodum* designat (ut vern. *das Beste,* v. c. Pol. I. 339. D: *τοῦ ἑαυτοῖς βελτίστου* est vern. *ihr Bestes*). Gorg. 465. A: *ὅτι τοῦ ἡδέος στοχάζεται ἄνευ τοῦ βελτίστου.* 501. B. Phaed. 99. A: *ὑπὸ δόξης φερόμενα τοῦ βελτίστου.* B: *ἀλλ' οὐ τῇ τοῦ βελτίστου αἱρέσει.* Pol. IV. 425. E. V. 457. B. Alc. II. 144. D: *ἄνευ τοῦ βελτίστου.* 145. C: *ἐὰν ... παρέπηται ... ἡ τοῦ βελτίστου ἐπιστήμη· αὕτη δ' ἦν ἡ αὐτὴ δήπου ἥπερ καὶ ἡ τοῦ ὠφελίμου.* 146. A. al. Phaedr. 232. A: *τὸ βέλτιστον ἀντὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν ἀνθρώπων αἱρεῖσθαι.* 233. A: *παρὰ τὸ βέλτιστον.* Gorg. 502. A: *πρὸς τὸ βέλτιστον βλέπων.* 503. D: *ἐπὶ τὸ βέλτιστον λέγων ἃ ἂν λέγῃ.* Phaed. 97. D: *οὐδὲν ἄλλο σκοπεῖν προσήκειν ἀνθρώπῳ καὶ περὶ αὑτοῦ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ τὸ ἄριστον καὶ τὸ βέλτιστον.* 98. B. Pol. I. 345. C: *πρὸς τὸ τῶν προβάτων βέλτιστον βλέποντα.* D. Tim. 70. B. al. Prot. 352. D: *γιγνώσκοντας τὰ βέλτιστα.* 353. A: *οὐ πράττειν ... τὰ βέλτιστα.* Etiam est *optima* vel *praestantissima pars,* v. c. animi. Pol. X. 603. A: *τὸ ... λογισμῷ πιστεῦον βέλτιστον ἂν εἴη τῆς ψυχῆς.* 604. D. 606. A: *τὸ ... φύσει βέλτιστον ἡμῶν.* VII. 532. C: *ἐπαναγωγὴν τοῦ βελτίστου ἐν ψυχῇ.* IX. 590. C. IX. 572. A: *μὴ παρέχῃ θόρυβον τῷ βελτίστῳ* (i. e. *τῷ λογιστικῷ*). 589. D: *εἴπερ ... καταδουλοῦται τὸ βέλτιστον ἑαυτοῦ τῷ μοχθηροτάτῳ.* X. 605. B.

βελτίων, ον, melior, praestantior; utilior; etiam *nobilior.* Prot. 318. B: *βελτίων ἂν γένοιο.* C. D. Gorg. 490. B: *βελτίων καὶ κρείττων ἔσται εἰς ταῦτα.* 512. C: *ὅτι φαίης ἂν βελτίων εἶναι καὶ ἐκ βελτιόνων.* Crat. 435. E: *οὗτος ... βελτίων.* Conv. 185. B: *ἀρετῆς γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι.* Apol. 18. A: *ἴσως μὲν γάρ τι χείρων, ἴσως δὲ βελτίων ἂν εἴη.* Polit. 294. C: *μηδ' ἄν τι νέον ... ξυμβαίνῃ βέλτιον παρὰ τὸν λόγον* cet. Phil. 65. B. 66. E: *μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.* Pol. IV. 431. A: *ὥς τι ἐν αὐτῷ τῷ ἀνθρώπῳ περὶ τὴν ψυχὴν τὸ μὲν βέλτιον ἔνι, τὸ δὲ χεῖρον.* Crit. 47. D: *ὃ τῷ μὲν δικαίῳ βέλτιον ἐγίγνετο, τῷ δὲ ἀδίκῳ ἀπώλλυτο.* Prot. 318. A: *βελτίονι γεγονότι.* Apol. 29. B: *τὸ ... ἀπειθεῖν βελτίονι,*

καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώπῳ. Prot. 318. C: *τί ... φῂς βελτίω ἔσεσθαι.* 320. B: *οὐδένα ... βελτίω ἐποίησαν.* 338. C: *βελτίονα ἡμῶν αἱρήσεσθε.* C: *μηδὲν βελτίω.* Gorg. 503. C: *βελτίω ποιοῦσι τὸν ἄνθρωπον.* 490. A. Pol. X. 618. C. al. Pol. I. 337. D: *ἑτέραν ἀπόκρισιν ... βελτίω τούτων.* Legg. II. 659. C: *βελτίω τὴν ἡδονὴν ἴσχειν.* Prot. 318. A: *ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόναι.* Polit. 296. B. Legg. V. 732. D. Alc. I. 103. B: *τί καλεῖς τὸ ἐν τῷ κιθαρίζειν βέλτιον;* C. 108. A. B. (explicatur verbis *τὸ διὰ παντὸς ὀρθῶς ἔχον* et *τὸ κατὰ τέχνην γιγνόμενον.* D. E.) Gorg. 527. D: *βελτίους ὄντες βουλεύεσθαι ἢ νῦν.* 515. E. Soph. 247. C: *βελτίους γεγόνασιν οἱ ἄνδρες.* Pol. I. 335. B: *βλαπτόμενοι ... ἵπποι βελτίους ἢ χείρους γίγνονται;* III. 391. D: *ἥρωες ἀνθρώπων οὐδὲν βελτίους.* Gorg. 502. E. 503. B. Phaedr. 256. A: *τὰ βελτίω τῆς διανοίας.* Euthyd. 306. A. Prot. 338. B: *τὸν χείρω τῶν βελτιόνων ἐπιστατεῖν.* Soph. 246. D. Polit. 295. C. Legg. X. 910: *οὖσιν αὐτῶν βελτίοσι.* Prot. 316. C: *ὡς βελτίους ἐσομένους διὰ τὴν ἑαυτοῦ συνουσίαν.* Gorg. 489. E. al. Soph. 350. C: *ἔργῳ βελτίους αὐτοὺς ποιεῖν.* Pol. VIII. 554. E: *ἐπιθυμίας ... κρατούσας ἂν ἔχοι βελτίους χειρόνων.* Phaedr. 235. D: *τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ βελτίω ... εἰπεῖν.* Legg. II. 659. C: *ἀεὶ βελτίω τῶν αὐτῶν ἠθῶν ἀκούοντας.* * *βέλτιον* dīcitur etiam id *quod magis conducit* vel *praestat*, et in univ. *id quod conducit* (v. Annott. ad Prot. p. 16 sq.). Phaed. 115. A: *δοκεῖ ... βέλτιον εἶναι λουσάμενον πιεῖν τὸ φάρμακον καὶ μὴ* cet. Gorg. 467. B: *οἰόμενοι βέλτιον εἶναι.* Alc. I. 107. D: *οἷς βέλτιον.* Ib. *ὁπότε βέλτιον.* E. 108. A.

βέρεθρον, τό, vorago. Phaed. 112. A. (Hom.).

βῆμα, τό, suggestus, pulpitum. Ion. 535. E: *καθορῶ ... ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ βήματος.* Ax. 369. A: *ἔγωγε ... ἄλις ἔσχον τοῦ βήματος.* Pol. X. 617. D: *ἀναβάντα ἐπί τι βῆμα ὑψηλόν.* Alc. I. 106. C: *μέλλοντός σου ἰέναι ἐπὶ τὸ βῆμα.* Pol. VIII. 564. D: *τὸ δ' ἄλλο περὶ τὰ βήματα προσίζον βομβεῖ* cet.

βία, ἡ, vis, violentia. Conv. 196. B: *βία γὰρ Ἔρωτος οὐχ ἅπτεται.* Tim. 64. E: *βία ... οὐκ ἔνι ἐν τῇ διακρίσει* cet. Polit. 296. B: *τί τοὔνομα τῆς βίας ἔσται ταύτης;* D. 304. D: *εἴτε διὰ πειθοῦς εἴτε διά τινος βίας.* Phil. 58. B: *διὰ βίας.* Pol. II. 361. B: *ὅσα ἂν βίας δέηται.* VIII. 548. B: *οὐχ ὑπὸ πειθοῦς, ἀλλ' ὑπὸ βίας.* Tim. 61. A: *ὑπὸ βίας.* Legg. XII. 944. C: *μετ' εἰκυίας βίας.* Pol. III. 411. D: *βίᾳ δὲ καὶ ἀγριότητι ... πρὸς πάντα διαπράττεται.* VIII. 551. B. Tim. 63. C: *ξυνέπεσθαι τῇ βίᾳ.* Legg. IV. 718. B: *βίᾳ καὶ δίκῃ κολάζουσα.* 722. B: *πειθοῖ καὶ βίᾳ.* IX. 863. A: *ἀλογίστῳ βίᾳ.* Vox *βίᾳ, vi, per vim,* in eo ponitur qui ipse invitus aut altero invito aliquid facit; est etiam i. q. *βιαίως.* Phaedr. 228. C: *βίᾳ ἐρεῖν.* 254. A: *βίᾳ φέρεται.* E: *βίᾳ ὀπίσω σπάσας τὸν χαλινόν.* Gorg. 488. B: *ἄγειν βίᾳ.* Phaed. 108. B: *βίᾳ καὶ μόγις*

... *οἴχεται ἀγομένη*. 117. C: *βίᾳ ... ἐχώρει τὰ δάκρυα*. Polit. 280. D: *τὰς βίᾳ* (*violentas*) *πράξεις*. 309. A: *βίᾳ ... ἀπωθούμενα*. Conv. 196. B: *βίᾳ πάσχει, εἴ τι πάσχει*. 216. A: *βίᾳ ... οἴχομαι φεύγων* (ubi est: *ita ut mihimet ipsi vim afferam* vel *me cogam*. Similiter Pol. VIII. 554. C: *ἐπιεικεῖ τινὶ ἑαυτοῦ βίᾳ*). Pol. I. 344. A. II. 359. C. al. innum. Etiam genitivus eius quo invito aliquid fieri dicitur apponitur. Pol. VIII. 566. A: *βίᾳ τῶν ἐχθρῶν*. — Legg. IV. 711. C: *τῷ τὴν τοιαύτην πειθὼ καὶ ἅμα βίαν εἰληφότι*. Ep. VII. 331. D: *βίαν ... πατρίδι πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν*. Phaedr. 236. D: *πρὸς βίαν ... μᾶλλον ἢ ἑκὼν λέγειν*.

βιάζομαι, cogo, vim adhibeo vel *affero; violo*. Tim. 63. D: *τὸν τόπον εἰς ὃν βιαζόμεθα ἄνω*. Apol. 35. D: *εἰ ... τῷ δεῖσθαι βιαζοίμην*. Legg. IX. 874. C: *ἐὰν ἐλευθέραν γυναῖκα βιάζηταί τις*. Pol. IV. 440. A: *ὅταν βιάζωνταί τινα ... ἐπιθυμίαι*. Phaed. 61. D: *τὸ μὴ θεμιτὸν εἶναι ἑαυτὸν βιάζεσθαι* (*vim sibi afferre*, h. e. *mortem sibi consciscere*). Conv. 213. D: *ἐὰν ἐπιχειρῇ βιάζεσθαι*. Pol. V. 465. A: *οὔτε ἄλλο βιάζεσθαι ... οὔτε τύπτειν*. VIII. 569. B. Legg. V. 741. A: *ἀνάγκην ... βιάζεσθαι*. X. 903. A. XII. 941. B. Crit. 51. C. Phaedr. 254. D: *βιαζόμενος, χρεμετίζων* cet. Tim. 63. B. 67. A. Legg. IX. 880. E. X. 890. A. Pol. IV. 440. B: *τῷ βιαζομένῳ ἐν αὑτῷ*. Charm. 176. D. Gorg. 517. B: *πείθοντες ἢ βιαζόμενοι ἐπὶ τοῦτο*. Pol. VI. 488. D: *ἢ πείθοντες ἢ βιαζόμενοι τὸν ναύκληρον*. Critia 109. B. Tim. 60. E: *οὐ βιαζόμενα*. Phaedr. 248. A: *βιαζομένων ... τῶν ἵππων*. Pol. VIII. 547. B. Crat. 436. C: *εἰ ... τἄλλα ἤδη πρὸς τοῦτ' ἐβιάζετο*. Pol. V. 461. C: *ἐὰν δέ τι βιάσηται*. I. 341. B: *οὔτε ... βιάσασθαι τῷ λόγῳ δύναιο*. II. 361. B. 365. D: *ἀλλὰ δὴ θεοὺς οὔτε λανθάνειν οὔτε βιάσασθαι δυνατόν*. Legg. IV. 709. A: *πόλεμός τις βιασάμενος*. Pol. IX. 573. E. Legg. VI. 753. A: *ἢ τῇ μετρίᾳ δυνάμει βιασάμενοι*. Ep. VII. 345. D: *τοῖς βιασαμένοις ἐλθεῖν ἐμὲ* cet. Charm. 176. C: *βιάσει ἄρα* cet. Phaed. 61. C: *οὐ μέντοι γ' ἴσως βιάσεται αὑτόν*. Pol. III. 365. D: *τὰ δὲ βιασόμεθα*. Legg. I. 627. B: *πολλοὶ ... δικαίους ἐλάττους ὄντας βιάσονται*. Charm. 176. C: *ὡς βιασομένου*. Pass. Phaedr. 254. A: *αἰδοῖ βιαζόμενος*. Phil. 62. C. Legg. IX. 874. C: *γυναικὶ βιαζομένῃ*. IV. 708. B. VI. 773. E. Pol. III. 412. E. Theaet. 201. B: *ἤ τι ἄλλο βιαζομένοις*. Tim. 63. D. Alc. I. 109. B: *ἢ βιαζόμενοι ἢ ἀποστερούμενοι*. Legg. XI. 920. D: *ὑπὸ ἀδίκου βιασθεὶς ἀνάγκης*. Polit. 296. C: *τῷ βιασθέντι περὶ τὸ τοιοῦτον*. Pol. III. 413. B: *βιασθέντες*. Ib. *τοὺς ... βιασθέντας*. Tim. 63. B: *δῆλον ὡς τοὔλαττόν που τοῦ μείζονος ῥᾷον βιᾶται*. **cogo ad aliquid, vi perduco;* etiam *obtineo* vel *impetro* (vern. *erzwingen*). Prot. 337. D: *ὁ δὲ νόμος ... πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται*. Pol. IX. 574. B: *ἁρπάζοι ἂν καὶ βιάζοιτο*. Polit. 296. B: *ἂν ... μὴ πείθων*

τις βιάζηται τὸ βέλτιον. Legg. VIII. 841. D: *κἂν δυοῖν θάτερον βιασαίμεθα περὶ ἐρωτικῶν.* Polit. 290. E: *ἐὰν ἄρα καὶ τύχῃ ... βιασάμενος.* **pugno* (Cic.), *contendo.* Soph. 241. D: *βιάζεσθαι τό τε μὴ ὂν ὡς ἔστι* cet. 246. B: *νοητὰ ἄττα ... εἴδη βιαζόμενοι τὴν ἀληθινὴν οὐσίαν εἶναι.*

βίαιος, ὁ ἡ, violentus, pass. *coactus; βίαιον, vis, violentia.* Gorg. 505. D: *ὡς βίαιος εἶ.* Legg. X. 885. A: *βίαιος (ἱεροσυλία).* Def. 415. E: *ὁρμὴ βίαιος.* Pol. VII. 536. E: *ψυχῇ ... βίαιον οὐδὲν ἔμμονον μάθημα.* Tim. 64. D: *τὸ ... παρὰ φύσιν καὶ βίαιον γιγνόμενον.* Legg. IX. 879. B. I. 645. A: *τοῦ λογίσμου ... πράου δὲ καὶ οὐ βιαίου.* IX. 856. C: *βιαίου πολιτείας μεταστάσεως ἅμα καὶ παρανόμου.* 863. B. Pol. VIII. 566. B: *βιαίῳ ... θανάτῳ.* Legg. IX. 868. C: *ἤ τινι τρόπῳ βιαίῳ.* Pol. III. 399. A: *ἐν πάσῃ βιαίῳ ἐργασίᾳ.* B: *ἐν εἰρηνικῇ τε καὶ μὴ βιαίῳ ... πράξει ὄντος.* Polit. 276. D: *τῷ βιαίῳ τε καὶ ἑκουσίῳ.* E. 292. A. Soph. 222. C: *βίαιον θήραν ὁρισάμενοι.* Pol. III. 399. C: *βίαιον, ἑκούσιον (ἁρμονίαν).* Tim. 60. E: *βίαιον ποιούμενα τὴν διέξοδον.* Legg. III. 690. C: *τὴν τοῦ νόμου ἑκόντων ἀρχήν, ἀλλ' οὐ βίαιον πεφυκυῖαν.* IX. 865. E: *διὰ τὴν βίαιον πάθην.* Phaed. 113. E: *πρὸς πατέρα ... βίαιόν τι πράξαντες.* Polit. 291. E: *τὸ βίαιον ... καὶ ἑκούσιον ἀποσκοποῦντες* cet. Legg. IX. 874. D: *αἱ βίαιοι πράξεις.* Conv. 195. C: *καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια.* Legg. IX. 869. E. 879. B. Polit. 276. E: *τὴν ... τῶν βιαίων (ἐπιμελητικήν).* Legg. IX. 874. D: *περὶ θανάτων τῶν βιαίων.* 864. C: *διὰ βιαίων ... πράξεων.* Pol. V. 464. E: *οὐδὲ βιαίων ... δίκαι.* Tim. 42. A: *ἐκ βιαίων παθημάτων.* 66. C. Legg. X. 884: *βιαίων πέρι.* XI. 934. C. VII. 814. E: *ἐν βιαίοις ἐμπλακέντων πόνοις.* Pol. X. 603. C: *βιαίους ἢ ἑκουσίας πράξεις.* Legg. IX. 865. A: *τὰ βίαια καὶ ἀκούσια λέγωμεν.* III. 684. A: *μὴ βιαιοτέραν τὴν ἀρχὴν ποιήσεσθαι.* Tim. 61. A: *τὴν ... ξύνοδον τὴν ... βιαιοτάτην.* — *Τὸ βιαιότατον* (Gorg. 484. B. Legg. IV. 714. E. e Pind.) est *violentissime.*

βιαίως, violenter. Polit. 270. E: *τῶν ... βιαίως τελευτώντων.* 291. E: *ἐάν τ' οὖν βιαίως ἐάν τε ἑκουσίως ... τὸ πλῆθος ἄρχῃ.* Legg. IX. 856. B: *βιαίως ... πᾶν τοῦτο πράττων.* 865. D: *ὁ θανατωθεὶς ... βιαίως.*

βιαστικός, ή, όν, cogens; neutr. *vis* vel *violentia.* Legg. XI. 921. E: *νόμος ... ξυμβουλευτικός, οὐ βιαστικός.* Def. 416: *ἕξις βιαστική.* Soph. 225. A: *ὄνομα ... τι τοιοῦτον τιθεμένους οἷον βιαστικόν.*

βιβλίον, τό, liber; scriptum. Theaet. 143. B: *τὸ ... βιβλίον ... τουτί.* Phaedr. 243. C: *ὁ ἐκ τοῦ βιβλίου ῥηθεὶς (λόγος).* 268. C. Phaed. 97. B. Phaedr. 235. D: *τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ βελτίω ... εἰπεῖν.* Phil. 38. E. Conv. 177. B. Phaedr. 228. B: *παραλαβὼν τὸ βιβλίον.* Theaet. 143. B: *λαβὲ τὸ βιβλίον καὶ λέγε.* Prot. 329. A: *ὥσπερ βιβλία οὐ-*

δὲν ἔχουσιν ... ἀποκρίνασθαι cet. Apol. 26. D: τὰ Ἀναξαγόρου βιβλία. Phaedr. 230. D: ἐν βιβλίοις.

βίβλος, ἡ, *liber* (vern. *Bast*). Polit. 288. E: φελλῶν καὶ βίβλων καὶ δεσμῶν. **liber, scriptum.* Theaet. 162. A: ἐκ τοῦ ἀδύτου τῆς βίβλου. Pol. II. 364. E: βίβλων ... ὅμαδον παρέχονται Μουσαίου cet. Phaed. 98. B: λαβὼν τὰς βίβλους.

βιοδότης, ὁ, *vitam largiens.* Legg. XI. 921. A: μηδὲν τὸν βιοδότην θεὸν ἐπαιδεσθείς.

βιόδωρος, *almus.* Pol. II. 381. D. (trag.).

βίος, ὁ, *vita; vitae ratio s. genus, institutum.* Phaedr. 247. E: οὗτος ... θεῶν βίος. Phil. 21. D: ἆρ' οὖν αἱρετὸς ἡμῖν βίος ὁ τοιοῦτος; E. 62. C: εἴπερ γε ἡμῶν ὁ βίος ἔσται καὶ ὁπωσοῦν ποτὲ βίος. Pol. II. 365. B: θεσπέσιος βίος. Apol. 38. A: ὁ ... ἀνεξέταστος βίος οὐ βιωτὸς ἀνθρώπῳ. Ax. 365. B: παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ βίος. Polit. 299. E. Prot. 321. E: εὐπορία ... τοῦ βίου. Phil. 22. D: τοῦ κοινοῦ τούτου βίου. 50. B: (ἐν) τῇ τοῦ βίου ξυμπάσῃ τραγῳδίᾳ καὶ κωμῳδίᾳ. Pol. I. 344. E: βίου διαγωγήν. III. 405. B: ὅταν τις ... τὸ πολὺ τοῦ βίου ... κατατρίβηται. V. 465. D: τοῦ μακαριστοῦ βίου ... μακαριώτερον. Tim. 44. C: τοῦ βίου ... ζωήν. Critia 114. E: εἰς τὰς τοῦ βίου κατασκευάς. Legg. VI. 770. A: ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου. Phaed. 67. E: οὐ διὰ βίου ἤρων, τυχεῖν. Phil. 59. A. 63. A. Conv. 183. E. al. Phaed. 75. D: ἀεὶ διὰ βίου εἰδέναι. Polit. 295. A. Phil. 21. B: ἀεὶ ... διὰ βίου. 39. E: διὰ παντὸς τοῦ βίου ἀεὶ γέμομεν ἐλπίδων. Conv. 203. D: φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου. Legg. II. 664. A: ἀεὶ διὰ βίου παντός. V. 746. A. Crit. 45. D. Alc. I. 122. A. Phaedr. 242. A: ἐπὶ τοῦ σοῦ βίου (*te vivo*). Phaed. 95. C: εἰ ἐν ἄλλῳ βίῳ βιοὺς ἐτελεύτα. 114. C: ἐν τῷ βίῳ. Phil. 22. D: ἐν τῷ μικτῷ τούτῳ βίῳ. 66. E: τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ. Pol. I. 330. E: ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ. V. 469. B: ἐν τῷ βίῳ. IX. 576. A: ἐν παντὶ ... τῷ βίῳ. Crit. 43. B. Euthyd. 295. A. Prot. 351. B: εἰ ... τὸν βίον τελευτήσειεν. D: πρὸς πάντα τὸν ἄλλον βίον τὸν ἐμόν. Gorg. 494. C: κνώμενον διατελοῦντα τὸν βίον. Phil. 21. A: ζῆν τὸν βίον ἅπαντα ἡδόμενος cet. C: ζῆν ... οὐκ ἀνθρώπου βίον, ἀλλά τινος πλεύμονος cet. D: τὸν ... τοῦ νοῦ ... βίον ἴδωμεν. 22. C: πρὸς τὸν κοινὸν βίον. Conv. 181. D: ὡς τὸν βίον ἅπαντα ξυνεσόμενοι. 216. E. Pol. II. 367. E: πάντα τὸν βίον. III. 404. B: καθεύδουσι ... τὸν βίον. VII. 534. C: τὸν νῦν βίον. VI. 496. E: τόν τε ἐνθάδε βίον βιώσεται cet. X. 618. C: βίον καὶ χρηστὸν καὶ πονηρὸν διαγιγνώσκοντα. Tim. 42. B: βίον εὐδαίμονα ἕξοι. Legg. II. 663. B: ζῆν τὸν ὅσιον καὶ δίκαιον βίον. III. 680. D: οὐ ... Λακωνικόν γε, ἀλλά τινα μᾶλλον Ἰωνικὸν βίον διεξέρχεται. VI. 776. B: καθάπερ λαμπάδα τὸν βίον παραδιδόντας ἄλλοις ἐξ ἄλλων. VII.

802. A: *ἅπαντα ... τὸν βίον διαδραμών.* IX. 872. E: *λιπεῖν τὸν βίον.* Crit. 43. D: *τὸν βίον ... τελευτᾶν.* Epin. 982. A: *μακραίωνα βίον ἔχειν.* Gorg. 500. D: *διττὼ τὼ βίω.* Legg. II. 663. D: *ἢ δύ' ἐστόν τινε βίω* cet. Phil. 22. A: *τρεῖς ... βίοι προὐτέθησαν.* Legg. VI. 782. C: *Ὀρφικοί τινες λεγόμενοι βίοι ἐγίγνοντο.* Phil. 33. B: *ἐν τῇ παραβολῇ τῶν βίων.* Ib. *εἰ πάντων τῶν βίων ἐστὶ θειότατος.* Pol. X. 617. D: *βίων παραδείγματα.* 618. A. Legg. V. 734. C: *τῆς αἱρέσεως τῶν βίων.* VII. 803. A: *τὰ τῶν βίων ... σχήματα διαστήσασθαι.* Locr. 103. D: *ταῖς τῶν βίων ὑποθέσεσι.* Phil. 43. C: *τιθῶμεν τριττοὺς ἡμῖν βίους.* D. Pol. II. 383. B: *ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίους* (Aesch.). X. 618. A: *ζώων ... πάντων βίους καὶ δὴ καὶ τοὺς ἀνθρωπίνους ἅπαντας.* 620. D: *ἐπειδὴ ... πάσας τὰς ψυχὰς τοὺς βίους ᾑρῆσθαι.* Ib. *δοκίμων ἀνδρῶν βίους.* **victus, opes.* Gorg. 486. C: *οἷς ἔστι καὶ βίος καὶ δόξα* cet. Pol. III. 407. A: *ὅταν τῳ ἤδη βίος ᾖ.* Legg. VIII. 842. C. Ib. *ἡ τοῦ βίου κατασκευή.* XI. 936. C: *εὐχαῖς βίον ἀνηνύτοις ξυλλεγόμενος.* Epin. 979. B: *οὐκ ἐν δίκῃ διανέμουσαν (τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν) τὸν αὐτῶν βίον* (*bona sua*).

βιοτεύω, vivo. Phaedr. 252. D: *οὕτω ... τὴν τῇδε πρώτην γένεσιν βιοτεύει.*

βίοτος, ὁ, vita. Ep. III. 315. B: *ἡδόμενον βίοτον* (epigr.). **victus.* Pol. III. 386. C. (Hom.).

βιῶ, vivo. Lach. 188. A: *ὅντινα τὸν παρεληλυθότα βίον βεβίωκεν.* Apol. 40. D. Ax. 371. B. Phaed. 113. D: *βεβιωκέναι.* Legg. IX. 865. D: *ἐν ἐλευθέρῳ φρονήματι βεβιωκώς.* Pol. X. 619. C: *ἐν τῷ προτέρῳ βίῳ βεβιωκότα.* Ax. 372. A: *βεβιωκότα εὐσεβῶς.* Legg. VI. 762. E: *τοῖς ... ἐντίμως βεβιωκόσι.* Phaed. 113. D: *οἵ τε καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντες.* Ep. VII. 327. B: *ἐβίω.* Phaedr. 249. B: *ἀξίως οὗ ... ἐβίωσαν βίου.* Gorg. 512. E: *τίν' ἂν τρόπον ... ὡς ἄριστα βιώη.* Phaed. 87. D. Tim. 89. C. Pol. IX. 576. B: *ὅσῳ ἂν πλείω χρόνον ἐν τυραννίδι βιῷ.* Legg. IX. 872. B. Theag. 121. B. Phaedr. 113. E: *οἳ δ' ἂν ... τὸν ἄλλον βίον βιῶσιν.* Gorg. 485. D: *τὸν λοιπὸν βίον βιῶναι.* 512. E. Phaed. 114. B: *ὁσίως βιῶναι.* Prot. 351. B: *ἡδέως βιούς.* Phaed. 95. C. Tim. 42. B. De virt. 378. A: *μέχρι γήρως βιοῦντα.* Pol. X. 516. C: *ὀλίγον χρόνον βιούντων.* Ax. 368. B: *μήτε ἐν τοῖς βιοῦσιν.* Pass. Pol. VI. 498. C: *τῷ βίῳ τῷ βεβιωμένῳ.* Epin. 974. A: *λογισάμενον τὸν βεβιωμένον ἑαυτῷ βίον.* Med. Crit. 53. E: *ὑπερχόμενος ... βιώσει.* Gorg. 481. B: *ὅπως ὡς πλεῖστον χρόνον βιώσεται.* Pol. I. 353. E. VI. 496. E. IX. 587. B. 591. C. I. 344. E: *εἴτε χεῖρον εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.* Euth. ad fin. *καὶ τὸν ἄλλον βίον ὅτι ἄμεινον βιωσοίμην.* Tim. 42. B: *ἐν δίκῃ βιώσοιντο.* Conv. 178. C: *τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι.* Pol. IV. 425. E. VI. 498. C: *εὐδαιμόνως βιώσεσθαι.* Alc. II.

146. E. Gorg. 491. E: *τὸν ὀρθῶς βιωσόμενον*. Legg. VI. 763. A: *ὡς βιωσόμενοι* cet. Apol. ad fin. *ὑμῖν ... βιωσομένοις*. Verb. Gorg. 492. D: *πῶς βιωτέον*. 500. D. 512. A. Polit. 303. B. Legg. VII. 808. D: *οὔτε πρόβατα οὔτ' ἄλλο οὐδέν πω βιωτέον*.

βιῶμαι (i. q. *βιάζομαι*). Pol. II. 365. C: *ἐπειδὴ τὸ δοκεῖν ... καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται* (Simon.).

βιωτός, ή, όν, *vitalis*, c. *βίος*, *vita quae est sola vita nominanda*, c. negat. *miserrima*. Apol. 38. A: *ὁ ... ἀνεξέταστος βίος οὐ βιωτὸς ἀνθρώπῳ*. Conv. 211. D: *ἐνταῦθα τοῦ βίου ... βιωτὸν ἀνθρώπῳ*. Pol. IV. 445. A: *εἰ ... δοκεῖ οὐ βιωτὸν εἶναι*. B. Legg. IX. 374. D. Crit. 47. D: *ἆρα βιωτὸν ἡμῖν ἐστί* cet. E. Conv. 216. A: *ὥστε μοι δόξαι μὴ βιωτὸν εἶναι ἔχοντι ὡς ἔχω*. Ep. VII. 340. C.

βλαβερός, ά, όν, *inutilis* (vern. *schädlich*), *perniciosus*. Lys. 206. B: *βλαβερὸς ὢν ἑαυτῷ*. (Legg. XI. 931. C. pro *ἀραῖος* legebatur *βλαβερός*.) Phil. 49. C: *βλαβερὰ ... τοῖς πέλας*. Pol. I. 332. B. VIII. 559. B: *βλαβερὰ* (*ἐπιθυμία*) *μὲν σώματι, βλαβερὰ δὲ ψυχῇ*. Lach. 192. D: *βλαβερὰ καὶ κακοῦργος*. 193. D. Lys. 221. A. Men. 88. C. Crat. 417. D: *τὸ ... βλαβερὸν τὸ βλάπτον τὸν ῥοῦν εἶναι λέγει*. E: *βουλαπτεροῦν, καλλωπισθὲν ... βλαβερόν*. Pol. II. 379. B: *οὐδέν γε τῶν ἀγαθῶν βλαβερόν*. Ib. *ἆρ' οὖν ὃ μὴ βλαβερὸν βλάπτει;* V. 457. B: *τὸ ... βλαβερὸν αἰσχρόν*. VII. 519. A. Crat. 418. E: *τοῦ βλαβεροῦ*. Phaedr. 241. C: *βλαβερῷ ... πρὸς οὐσίαν* cet. 240. B: *πρὸς τῷ βλαβερῷ*. Ib. *ὡς βλαβερόν*. Lach. 192. D. Gorg. 499. D: *κακαὶ* (*ἡδοναὶ*) *... αἱ βλαβεραί*. Clit. 409. E. Pol. III. 391. E: *τοῖς γε ἀκούουσι βλαβερά*. Legg. VII. 820. D. Apol. 30. B. Men. 88. C: *οὔτε ὠφέλιμα οὔτε βλαβερά ἐστι*. Ib. *βλαβερά τε καὶ ὠφέλιμα γίγνεται*. D. E. Clit. 409. E: *βλαβεράς*. Gorg. 468. C: *βλαβερὰ ... ὄντα οὐ βουλόμεθα*. Charm. 163. C: *τὰ ... βλαβερὰ πάντα ἀλλότρια*. Phaedr. 239. B: *ἑαυτῷ ... βλαβερώτατος ἂν εἴη*.

βλαβερῶς, *inutiliter*, *perniciose*. Phaedr. 243. C: *φθονερῶς τε καὶ βλαβερῶς*. Charm. 164. B: *ὠφελίμως πράξας ἢ βλαβερῶς*. Lys. 221. B. Alc. II. 141. C: *κακῶς τε καὶ βλαβερῶς χρῆσθαι*.

βλάβη, ἡ, *pernicies; detrimentum*, *damnum; calamitas*. Phaedr. 238. E: *τίς ὠφέλεια ἢ βλάβη ἀπό τε ἐρῶντος ... συμβήσεται*. 263. C: *ὡς βλάβη τέ ἐστι τῷ ἐρωμένῳ καὶ ἐρῶντι*. Pol. I. 343. C: *οἰκεία ... τοῦ πειθομένου ... βλάβη*. IV. 434. C: *μεγίστη τε βλάβη τῇ πόλει*. Ep. VII. 335. E: *σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη*. Phaedr. 274. E: *τίν' ἔχει μοῖραν βλάβης τε καὶ ὠφελείας*. Legg. VIII. 845. E: *τὴν ἀξίαν τῆς βλάβης ἀπογραφόμενος*. IX. 863. A: *τὸ τῆς ἀδικίας τε καὶ βλάβης διάφορον*. XI. 918. B. al. Ep. III. 317. D: *μετ' αἰσχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας*. Phaedr. 240. B:

δεινῷ θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ. Gorg. 477. D: ἀνίᾳ ὑπερβάλλον ... ἢ βλάβῃ. E: τό γε μεγίστη βλάβῃ ὑπερβάλλον. Pol. I. 334. B: ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐχθρῶν. IX. 590. D. XI. 933. D: εἴτ' ἄλλῃ βλάβῃ εἴτ' οὖν θανασίμῳ. Euth. 13. C. Phaedr. 232. C: μεγάλην ἂν σοὶ βλάβην γενέσθαι. 234. C. al. Pol. I. 335. E: τοῖς ... ἐχθροῖς βλάβην ὀφείλεσθαι παρὰ τοῦ δικαίου ἀνδρός. Legg. II. 656. A. V. 735. E: μεγίστην ... οὖσαν βλάβην πόλεως. VII. 798. B. VIII. 843. E: τινέτω τὴν βλάβην. IX. 862. A. al. Legg. VI. 751. C: βλάβαι καὶ λῶβαι πολὺ μέγισται ταῖς πόλεσι γίγνοιντ' ἂν ἐξ αὐτῶν. IX. 861. D. Pol. I. 332. D: ἡ ... ὠφελείας τε καὶ βλάβας ἀποδιδοῦσα. Legg. VIII. 843. D. IX. 861. E: τὰς βλάβας πάσας ἀδικίας τιθείς.

βλάβος, τό, *damnum.* Legg. VIII. 846. A: μέχρι τριῶν μνῶν ὄντος τοῦ βλάβους. IX. 878. C: τίνειν τοῦ βλάβους τὴν διπλασίαν. XI. 915. A. VI. 767. E: τοῦ βλάβους ... τὸ ἥμισυ τίνειν. VIII. 843. D: διπλάσιον τοῦ βλάβους ... ἐκτισάτω. C: τὸ ... βλάβος ἀποτινέτω. 844. D. IX. 868. A. 877. B. 879. B.

βλακεία, ἡ, *stupiditas, socordia.* Euthyd. 287. E: ἐξήμαρτον διὰ τὴν βλακείαν.

βλακικός, ή, όν, *stolidus; socors.* Pol. IV. 432. D: βλακικόν γε ἡμῶν τὸ πάθος. Polit. 307. C: δειλὰ καὶ βλακικά. Legg. I. 637. B: βλακικώτερα.

βλάξ, ὁ ἡ, *stupidus.* Gorg. 488. A: πάνυ με ἡγοῦ βλᾶκα (v. βλάκα) εἶναι.

βλάπτω, *laedo, noceo, obsum; violo, detrimentum infero.* Pol. II. 367. D: ἀδικία βλάπτει. 379. B. Legg. V. 727. B. VI. 754. C: δὶς ... τό γε καλὸν ὀρθὲν βλάπτει. Men. 77. D. 88. A. Pol. III. 407. D: ἵνα μὴ τὰ πολιτικὰ βλάπτοι. Legg. XI. 920. C: σμικρότατα ... ἂν βλάπτοι τοὺς ... χρωμένους. Lys. 220. C. Legg. IV. 719. B: τί ... ἂν ... βλάπτοιεν τὴν πόλιν. II. 667. E: ὅταν μήτε τι βλάπτῃ μήτε ὠφελῇ. VIII. 844. C. 846. A. al. Phaed. 107. D: ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν. Pol. I. 332. E: φίλους ὠφελεῖν καὶ ἐχθροὺς βλάπτειν. 334. B. D. 335. A. sq. II. 362. C. al. Legg. VIII. 844. A: μὴ βλάπτων πλὴν αὐτῆς τῆς ὀχεταγωγίας. 845. E. IX. 882. B: μηδὲν βλάπτων τὸν δεσπότην. Crat. 417. D: τὸ βλάπτον τὸν ῥοῦν. Ib. τὸ ... βλάπτον ... σημαίνει βουλόμενον (τὸ βουλ.?) ἅπτειν. Legg. I. 636. A. XI. 933. E. Lys. 206. B. Hipp. min. 372. D. Apol. 30. C: ἐμὲ ... οὐδὲν ἂν βλάψειεν οὔτε Μέλητος cet. Pol. III. 391. A: ἔβλαψας (Hom.). Gorg. 511. E: οὕστινας ἔβλαψεν. Ep. VII. 335. E. Men. 84. B: μῶν τι ἐβλάψαμεν; Ep. VII. 335. C: ἅπαντας τὰ μέγιστα ἔβλαψαν ἀνθρώπους. Legg. XI. 936. C: δοῦλος δ' ἂν ... βλάψῃ τῶν ἀλλοτρίων καὶ ὁτιοῦν. Pol. IV. 434. A: ἆρά σοι ἄν τι δοκεῖ μέγα βλάψαι πόλιν; Ep. XIII. 462. A. (opp. ὀνῆσαι). Legg. XI. 936. D:

ὁ τοῦ βλάψαντος δεσπότης. IX. 875. D: ἤ τι βλάψαντα ἕτερον ἄλλον. XI. 936. D. Phil. 13. A: τί τοῦθ' ἡμῖν βλάψει τὸν λόγον; Legg. VII. 820. D: βλάψει δὲ ἡμῖν τὴν πόλιν οὐδέν. Apol. 30. C: οὐκ ἐμὲ μείζω βλάψετε ἢ ὑμᾶς αὐτούς. Pass. *laedor, damnum* vel *detrimentum facio.* Men. 88. B: βλάπτεται (opp. ὠφελεῖται). Legg. XI. 933. A: βλάπτονται. Men. 78. A. Phil. 62. D: ὅ τί τις ἂν βλάπτοιτο. Legg. II. 669. B: ἁμαρτών ... τις μέγιστ' ἂν βλάπτοιτο. Apol. 30. D: ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. 25. D. Alc. II. 141. C. 146. D. Lys. 221. A. Legg. VIII. 845. E: ὁ βλαπτόμενος δικαζέσθω cet. Pol. VIII. 553. B: βλαπτόμενον ὑπὸ συκοφαντῶν. Men. 77. E. Prot. 314. B: ἢ βεβλαμμένον ἢ ὠφελημένον. Legg. VI. 767. E: τῷ βλαφθέντι. VIII. 843. D. 844. D. 846. B. IX. 877. B. Apol. 38. B: οὐδὲν γὰρ ἂν ἐβλάβην. Legg. VI. 769. B: καὶ οὐδέν γε ἐβλάβης. XI. 936. D: τῷ φάσκοντι βλαβῆναι. Ib. μὴ ξυναιτίου τοῦ βλαβέντος αὐτοῦ γενομένου. Ib. τοῦ βλάψαντος ... καὶ τοῦ βλαβέντος. IX. 862. B: τὸ ... βλαβὲν (*damnum factum*) ὑγιὲς ... ποιητέον. XI. 933. E: μέχριπερ ἂν ἰάσηται τὸ βλαβέν. Gorg. 475. D: οὐδὲν γὰρ βλαβήσει. Men. 77. D: ὅτι βλαβήσονται ὑπ' αὐτῶν. Hipp. min. 373. A: οἶμαι ... οὐδ' αὐτὸν σὲ βλαβήσεσθαι. Alc. I. 114. E: οὐδὲν οἴομαι βλαβήσεσθαι. 120. D. De lucri cup. 227. E: βλαβήσεσθαι ... λέγεις ζημιώσεσθαι.

βλαστάνω, *pullulo, cresco.* Pol. II. 362. B: βλαστάνει (Aesch.). VI. 498. B: ἐν ᾧ βλαστάνει τε καὶ ἁδροῦται (τὰ σώματα). Ep. VII. 336. B. Phaedr. 251. B: εἶργε μὴ βλαστάνειν. Tim. 76. A: βλαστάνον κύκλῳ.

βλάστη, ἡ, *germen.* Legg. VI. 765. E: παντὸς ... φυτοῦ ἡ πρώτη βλάστη cet. VII. 788. E: ἡ πρώτη βλάστη παντὸς ζώου cet. Phaedr. 251. D: ἀποκλείει τὴν βλάστην τοῦ πτεροῦ. Prot. 334. A: ταῖς ... βλάσταις πονηρά. Euth. 3. A: τοὺς τῶν νέων τὰς βλάστας διαφθείροντας. **incrementum.* Legg. III. 679. B: ἔχοι βλάστην καὶ ἐπίδοσιν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

βλασφημία, ἡ, *convicium, maledictum.* Legg. VII. 800. C: βλασφημοῖ πᾶσαν βλασφημίαν. D: πᾶσαν βλασφημίαν τῶν ἱερῶν καταχέουσι.

βλασφημῶ, *maledico; verba mala facio,* etiam *preces malas* (perniciosas) *adhibeo.* Legg. VII. 800. C: εἴ ... τις ... βλασφημοῖ πᾶσαν βλασφημίαν. Pol. II. 381. E: ἵνα μὴ ... εἰς θεοὺς βλασφημῶσιν. Legg. VII. 821. D: μέχρι τοῦ μὴ βλασφημεῖν. Alc. II. 150. B: βλασφημοῦντός σου ἀκούων. Legg. XI. 934. D: οἳ ... κακῶς ἀλλήλους βλασφημοῦντες λέγουσιν. Alc. II. 149. C: βλασφημούντων ... αὐτῶν ἀκούοντες οἱ θεοί cet.

βλαῦται, αἱ, *soleae humiliores.* Conv. 174. A: τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον.

βλάψις, ἡ, laesio. Legg. IX. 832. C: *ἑκάστας τῶν βλάψεων.* XI. 932. E: *τῶν ... ἄλλων περὶ βλάψεων.*

βλέπω, video, specto, intueor; respicio; rationem habeo. Pol. V. 477. D: *δυνάμεως δ' εἰς ἐκεῖνο μόνον βλέπω* cet. Legg. IV. 715. D: *καθ' ἡλικίαν ... ὀξὺ βλέπεις.* Lach. 200. A: *πρὸς τοῦτο βλέπεις.* Soph. 232. A: *εἰς ὃ πάντα τὰ μαθήματα ταῦτα βλέπει.* Pol. VII. 515. D: *ὀρθότερα βλέπει.* 519. A: *ὡς δριμὺ ... βλέπει τὸ ψυχάριον.* Legg. IX. 875. D: *ἃ ... ὁρᾷ καὶ βλέπει.* Tim. 51. C: *ἅπερ καὶ βλέπομεν.* Charm. 172. C. Legg. XI. 927. B: *βλέπουσι ... ὀξύ.* Soph. 232. E: *ὀξύτερον ... πρὸς αὐτὸ βλέποιτε.* Legg. IV. 705. D: *ὡς πρὸς ἕν τι βλέποιεν.* Pol. VII. 519. A: *ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ.* Phaedr. 253. A: *πρὸς τὸν θεὸν βλέπειν.* Theaet. 174. E: *εἰς ἅπασαν ... τὴν γῆν βλέπειν.* Crat. 428. D: *βλέπειν ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω.* Phil. 18. A: *ἐπ' ἀπείρου ... φύσιν βλέπειν.* Pol. VII. 529. A: *κάτω βλέπειν.* al. Phaedr. 249. D: *βλέπων ἄνω.* 264. E: *πρὸς ἃ ... βλέπων.* Phaed. 99. E: *βλέπων πρὸς τὰ πράγματα.* Theaet. 155. B: *βλέπων εἰς αὐτά.* 175. B. Soph. 265. D. Crat. 389. A: *ποῖ βλέπων* cet. B. Conv. 210. C. Pol. IX. 591. C: *οὐδὲ πρὸς ὑγίειαν βλέπων.* X. 596. B: *πρὸς τὴν ἰδέαν βλέπων.* XI. 921. A: *οὐδὲν τῷ νῷ βλέπων.* Tim. 28. A. Legg. III. 687. A. VI. 752. B: *περὶ τί βλέπων καὶ ποῖ* cet. X. 903. E. Phaedr. 251. C: *βλέπουσα πρὸς τὸ τοῦ παιδὸς κάλλος.* Theaet. 177. E. Ep. II. 312. E. Conv. 212. A: *ἐκεῖσε βλέποντος ἀνθρώπου.* Pol. II. 368. C: *ὀξὺ βλέποντος.* Soph. 239. E: *ὅταν ὡς βλέποντι λέγῃς αὐτῷ.* Pol. VII. 518. D: *οὐδὲ βλέποντι οἷ δεῖ.* Gorg. 507. D: *πρὸς ὃν (σκοπὸν) βλέποντα δεῖ ζῆν.* Theaet. 174. A: *ἄνω βλέποντα.* 202. E: *ἄλλοσέ ποι βλέποντα.* al. Phaedr. 238. D: *βλέποντες ... πρὸς αὐτό.* Theaet. 163. B: *βλέποντες εἰς αὐτά.* Soph. 247. D. Conv. 181. B: *πρὸς τὸ διαπράξασθαι μόνον βλέποντες.* Pol. IV. 420. B. 421. B. IX. 586. B: *κάτω ἀεὶ βλέποντες.* Tim. 52. B. Legg. XI. 922. E: *ἐπὶ σμικρὸν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων βλέποντες.* Pol. X. 595. C: *ὀξύτερον βλεπόντων.* II. 368. D: *μὴ πάνυ ὀξὺ βλέπουσιν.* Parm. 130. A: *εἰς ἀλλήλους βλέποντας.* Pol. I. 343. B: *πρὸς ἄλλο τι βλέποντας ἢ* cet. Legg. I. 630. D. 631. D: *εἰς ταῦτα βλεπούσας.* XII. 942. D. 963. A: *πρὸς ... ἓν ... τὰ τῶν νόμων βλέποντ' εἶναι.* Prot. 328. D: *ἔτι πρὸς αὐτὸν ἔβλεπον.* Tim. 29. A: *ὡς πρὸς τὸ ἀΐδιον ἔβλεπεν.* Legg. V. 743. C: *ἐνταῦθα ἔβλεπεν.* Euthyd. 283. A: *ἡμεῖς πάντες ἐβλέπομεν πρὸς αὐτόν.* Pol. VII. 536. C: *ἔβλεψα πρὸς φιλοσοφίαν.* Euthyd. 275. D: *ἔβλεψεν εἰς ἐμέ.* Conv. 208. C: *τῶν ἀνθρώπων ... εἰς τὴν φιλοτιμίαν βλέψαι.* Prot. 328. D: *βλέψας πρὸς τὸν Ἱπποκράτη.* 348. B. Phaed. 60. A: *βλέψας εἰς τὸν Κρίτωνα.* 103. C. Phil. 65. B: *βλέψας εἰς τρία.* Conv. 183. D. al. Conv. 194. B: *βλέψαντος ἐναντία τοσούτῳ θεά-*

τρῳ. Phil. 34. E: πρὸς τί ... ταὐτὸν βλέψαντες cet. 58. D: μήτ' εἴς τινας ὠφελείας ἐπιστημῶν βλέψαντες. Men. 90. D: πρὸς ταῦτα βλέψαντες. Euthyd. 273. D: βλέψαντες εἰς ἀλλήλους. Ep. VII. 334. D. Verb. Legg. IX. 862. B: πρὸς δύο ταῦτα ... βλεπτέον. XII. 965. D: εἰς ὃ ... βλεπτέον. Alc. I. 132. C. 133. B: εἰς ὀφθαλμὸν αὐτῷ βλεπτέον.

βλέφαρα, τά, palpebrae. Tim. 45. D: τὴν τῶν βλεφάρων φύσιν.

βλίττω, favum eximo, mel exprimo. Pol. VIII. 564. E: πῶς γὰρ ἂν ... παρά γε τῶν σμικρὰ ἐχόντων τις βλίσειε (v. βλύσειε);

βλοσυρός, ά, όν, gravis, severus. Theaet. 149. A: μαίας μάλα γενναίας τε καὶ βλοσυρᾶς. Pol. VII. 535. B: γενναίους τε καὶ βλοσυροὺς τὰ ἤθη.

βλύττω (i. q. βλύω), *profluo.* Pol. VIII. 564. E: πλεῖστον ... τοῖς κηφῆσι μέλι ... ἐντεῦθεν βλύττει (libri nonnulli βλίττει; Ruhnk. corrig. βλίττεται).

βόειος, α, ον, bubulus. Pol. I. 338. C: τὰ βόεια κρέα.

βοή, ἡ, clamor, vociferatio. Legg. VI. 781. D: ἄνευ πάσης βοῆς. VII. 791. E: μετὰ βοῆς. VIII. 839. B: βοῆς πάντα ἐμπλήσειε. VII. 791. E: πρὸς τῇ βοῇ. IX. 876. B: ἐπαινοῦντα ... βοῇ. Tim. 70. E: θόρυβον καὶ βοὴν ὡς ἐλαχίστην παρέχον. Legg. III. 700. C: ἄμουσοι βοαὶ πλήθους. VII. 792. A: κλαυμοναὶ καὶ βοαί. Phil. 47. A: βοὰς ... ἐνεργάζεται.

βοήθεια, ἡ, auxilium, subsidium. Gorg. 522. D: αὕτη ... τις βοήθεια ἑαυτῷ ... κρατίστη. Pol. VIII. 560. C: ἐὰν παρ' οἰκείων τις βοήθεια ... ἀφικνῆται. Legg. X. 890. E. Epin. 975. E. al. Pol. V. 471. D: εἴ ποτέ τις ἀνάγκη βοηθείας γένοιτο. Legg. IX. 880. C. Ep. VIII. 356. A: χάριν τῆς ... νῦν βοηθείας cet. Phaedr. 272. C: εἴ τινά πῃ βοήθειαν ἔχεις ἐπακηκοὼς Λυσίου cet. Gorg. 509. B. cum v. βοηθεῖν. Theaet. 165. A. 168. C. Pol. VI. 496. C. Tim. 77. A: βοήθειαν αὐτῷ θεοὶ μηχανῶνται. Legg. II. 671. A. al. Pol. X. 602. D: βοήθειαι χαριέσταται πρὸς αὐτά. **defensio.* Parm. 128. C: ἔστι ... βοήθειά τις ταῦτα τὰ γράμματα τῷ Παρμενίδου λόγῳ. Cum genit. *defensio contra —, propulsatio.* Ep. VII. 332. E: πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας.

βοηθός, ὁ et ἡ, auxiliator, adiutor (adiutrix), defensor. Pol. VIII. 566. B: ὁ τοῦ δήμου βοηθός. Tim. 52. C: βοηθὸς ὁ ... ἀληθὴς λόγος. Ep. VII. 329. A. Prot. 322. B: ἡ δημιουργικὴ τέχνη αὐτοῖς πρὸς ... τροφὴν ἱκανὴ βοηθὸς ἦν. Phaedr. 275. E: τοῦ πατρὸς ... δεῖται βοηθοῦ. Legg. VIII. 845. E: διὸ δὴ βοηθοῦ δεῖται νόμου. Pol. V. 474. B: ὡς ἔχων τοιοῦτον βοηθόν. Legg. VIII. 835. C. Euthyd. 297. C: βοηθὸν ἐπεκαλέσατο. Legg. III. 685. D: τὴν κατασκευὴν ταύτην οὐ Πελοποννήσῳ μόνον ἔσεσθαι βοηθὸν ἱκανήν.

Pol. II. 369. C: πολλοὺς ... κοινωνούς τε καὶ βοηθούς. III. 414. B: βοηθοὺς τοῖς τῶν ἀρχόντων δόγμασιν. Epin. 976. A. Legg. III. 684. A: βοηθούς γε εἶναι τὰς δύο ἐπὶ τὴν μίαν ἀεὶ πόλιν.

βοηθῶ, *auxilior, opem fero; adiuvo, defendo, patrocinor.* Pol. IX. 578. D: ὅτι γε πᾶσα ἡ πόλις ἑνὶ ἑκάστῳ βοηθεῖ τῶν ἰδιωτῶν. Legg. V. 729. E. VI. 774. B: πᾶς τῷ ἀδικουμένῳ βοηθείτω. IX. 881. B. 882. A. Pol. II. 368. B: οὔτε ... ὅπως βοηθῶ ἔχω. Theaet. 165. A: ἐὰν αὐτῷ βοηθῇς. Prot. 339. E: βοηθεῖν τῷ ἀνδρί. 341. D: τῷ σαυτοῦ λόγῳ βοηθεῖν. 352. C. Phaedr. 276. C: αὑτοῖς βοηθεῖν. E. Gorg. 483. B. 486. B. 509. C: ἐφ' ἕκαστα βοηθεῖν. 522. C. Theaet. 164. E. Polit. 284. D. Pol. II. 362. D. al. Prot. 309. B: βοηθῶν ἐμοί. Legg. VI. 774. B: μὴ βοηθῶν. IX. 874. C. 881. B. C. Apol. 23. B: τῷ θεῷ βοηθῶν. Pol. VIII. 559. E: βοηθοῦντος ... εἴδους ἐπιθυμιῶν ἔξωθεν τῷ ἑτέρῳ cet. IX. 572. E: βοηθοῦντα. Apol. 34. B: βοηθοῦντες. Menex. 242. B: Ἕλλησιν ... βοηθοῦντες πρὸς Ἕλληνας. 243. A. Apol. 32. E: ἐβοήθουν τοῖς δικαίοις. Phaed. 88. E: πράως ἐβοήθει τῷ λόγῳ. Menex. 242. B: οἷς ἐβοήθουν. C. Phaed. 88. E: ἱκανῶς ἐβοήθησεν. Theaet. 168. C. Legg. III. 699. A. D. Menex. 240. C. 245. A. Euthyd. 297. D. Lach. 194. C: βοήθησον. Riv. 134. A: ἵνα μοι βοηθήσειε. Pol. II. 368. B: οὔτ' ... ὅπως μὴ βοηθήσω ἔχω. Phaedr. 275. E: βοηθῆσαι αὑτῷ. Gorg. 508. C. Conv. 179. A: μὴ βοηθῆσαι κινδυνεύοντι. Pol. II. 368. C. Legg. V. 737. D. X. 890. D. al. Pol. VI. 492. B: ἐὰν μή τις αὐτῇ βοηθήσας θεῶν τύχῃ. Legg. IX. 880. D. 881. B. C. Menex. 245. A: βοηθήσασα. Pol. VIII. 559. E: βοηθησάσης τῷ ἑτέρῳ μέρει ξυμμαχίας ἔξωθεν. Alc. I. 115. B: βοηθήσαντες. Menex. 243. C. Legg. I. 636. E: ὅδε ... βοηθήσει. Lach. 193. A: ὅτι βοηθήσουσιν ἄλλοι αὐτῷ. Pol. IX. 578. E: ὅπου αὐτῷ μηδεὶς τῶν ἐλευθέρων μέλλοι βοηθήσειν. Critia 120. C. Legg. III. 683. D. 684. A. 699. A. Euthyd. 303. A: ὡς βοηθήσων. Pass. Ep. VII. 347. E: ταύτῃ μοι βεβοηθημένον ἐγεγόνει φιλοσοφίᾳ καὶ φίλοις.

βοηλάτης, ὁ, *bubulcus.* Polit. 261. D: ὥσπερ βοηλάτην ἤ τινα ἱπποκόμον.

βοηλατικός, ή, όν, *ad bubulcum pertinens;* ἡ βοηλ. *ars boum tractandorum.* Euth. 13. B: ἡ ... βοηλατικὴ βοῶν (θεραπεία). Ib. ὑπὸ τῆς βοηλατικῆς.

βολβός, ὁ, *bulbus.* Pol. II. 372. C: βολβοὺς καὶ λάχανα.

βολή, ἡ, *ictus, iactus.* Crat. 420. C: τῆς βολῆς ἀπεικάσματα. Pol. V. 479. C: τῆς βόλης πέρι τῆς νυκτερίδος. Legg. VII. 806. B. Crat. 420. B: τῇ ἀπὸ τοῦ τόξου βολῇ. Legg. VIII. 834. A: λίθων βολῇ. Crat. 420. C: πρὸς τὴν βολήν. 405. C: διὰ ... τὸ ἀεὶ βολῶν ἐγκρατὴς εἶναι. Legg.

VII. 815. A: *πληγῶν καὶ βολῶν.* Ib. *ἔν τε ταῖς τῶν τόξων βολαῖς καὶ ἀκοντίων* cet. 824: *πληγαῖς καὶ βολαῖς.* VIII. 830. E.

βόμβος, ὁ, bombus, fremitus. Prot. 316. A: *βόμβος τις ἐν τῷ οἰκήματι γιγνόμενος.*

βομβῶ, bombum edo. Pol. VIII. 564. D: *βομβεῖ.* IX. 573. A: *βομβοῦσαι.* **persono.* Crit. 54. D: *ἐν ἐμοὶ αὕτη ἡ ἠχὴ τούτων τῶν λόγων βομβεῖ.*

βορά, ἡ, vorare (vern. *Frass*). Prot. 321. B: *ζώων ἄλλων βοράν.*

βόρβορος, ὁ, coenum, lutum. Phaed. 69. C: *ἐν βορβόρῳ κείσεται.* Pol. VII. 533. D: *ἐν βορβόρῳ βαρβαρικῷ τινὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα κατορωρυγμένον.* Phaed. 110. A: *πηλὸς ἀμήχανος καὶ βόρβοροί εἰσιν* (*ἐν τῇ θαλάττῃ*).

βορβορώδης, ες, coenosus. Phaed. 111. E: *βορβορωδεστέρου* (*πηλοῦ*).

βόρειος, α, ον, aquilonius. Pol. IV. 439. E: *ὑπὸ τὸ βόρειον τεῖχος.*

βοῤῥᾶς, ὁ, aquilo. Critia 112. B: *πρὸς βοῤῥᾶν αὐτῆς ᾤκουν.*

βόσκημα, τό, pecus. Theaet. 162. E: *βοσκήματος ὁτουοῦν.* Legg. VII. 807. A: *ἐν τρόπῳ βοσκήματος.* Alc. I. 122. E: *ὅσ' ἄλλα βοσκήματα ... νέμεται.* Pol. II. 373. C: *δεήσει ... καὶ τῶν ἄλλων βοσκημάτων παμπόλλων.* IX. 586. A: *βοσκημάτων δίκην.* Legg. V. 743. D: *βοσκημάτων αἰσχρῶν.* XI. 933. D. Critia 111. C: *νομὴν ... βοσκήμασιν ἀμήχανον ἔφερε.* Legg. VI. 761. A. VIII. 843. D: *ἐὰν τις βοσκήματα ἐπινέμῃ.*

βόσκομαι, pascor. Pol. IX. 586. A: *βόσκονται.*

βοτάνη, ἡ, herba, gramen. Pol. VIII. 564. E: *κηφήνων βοτάνη.* III. 401. C: *ὥσπερ ἐν κακῇ βοτάνῃ.* Prot. 321. B: *ἐκ γῆς βοτάνην.*

βοτόν, τό, pecus. Menex. 237. D: *θηρία τε καὶ βοτά.*

βότρυον, τό, uva. Legg. VIII. 844. D: *βοτρύων εἴτε καὶ σύκων.* 845. A: *κατὰ ῥᾶγα βοτρύων.*

βούβρωστις, ἡ, dira fames. Pol. II. 379. D. (Hom.).

βουκόλιον, τό, armentum. Legg. III. 677. E: *ζώων ... βουκόλι' ἄττα.*

βουκόλος, ὁ, bubulcus. Legg. V. 735. B: *ποιμὴν καὶ βουκόλος.* Ion. 540. C. De lege 313. A: *οἱ ... τοῦ βουκόλου* (*νόμοι*). Polit. 268. A: *ὅτι βουκόλῳ γε οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ* cet. Ion. 540. C. Tim. 22. D: *οἱ ... ἐν τοῖς ὄρεσι διασώζονται βουκόλοι.* Polit. 275. B: *ποιμένων τε καὶ βουκόλων.* Pol. I. 343. B: *τοὺς βουκόλους.* II. 370. D.

βουκολῶ, boves pasco. Legg. VII. 805. E: *βουκολεῖν καὶ ποιμαίνειν.*

βουλαπτεροῦν, i. q. *τὸ βουλόμενον ἅπτειν ῥοῦν, quod fluxionem vult nectere* (vox ficta). Crat. 417. E.

βούλευμα, τό, consilium. Gorg. 486. A: *νεανικὸν βούλευμα* (Eurip.). Pol. II. 362. A: *τὰ κεδνὰ ... βουλεύματα* (Aesch.). Gorg. 481. E: *τῶν ... παιδικῶν βουλεύμασί* (v. *βουλήμασί*) *τε καὶ λόγοις.* Pol. I. 334. A: *τὰ τῶν πολεμίων ... βουλεύματα.* Crit. 49. D.

βουλευτήριον, τό, curia, senatus. Theaet. 173. D: *ὅπου ... βουλευτήριον* cet. Menex. 234. A: *ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου.* Gorg. 452. E: *ἐν βουλευτηρίῳ.* Hipp. mai. 304. A. Menex. 234. A: *τί ... σὺ πρὸς βουλευτήριον;* B: *ἀφικόμην πρὸς τὸ βουλευτήριον.*

βουλευτής, ὁ, senator. Apol. 25. A: *οἱ βουλευταί.* Legg. VI. 758. B: *τοὺς ... πολλοὺς τῶν βουλευτῶν.* Gorg. 452. E: *βουλευτάς.* Legg. VI. 756. C. E. 767. E.

βουλευτικός, ή, όν, consultans. Pol. IV. 441. A: *βουλευτικόν* (*γένος*). 434. B: *ἢ τῶν πολεμικῶν τις εἰς τὸ τοῦ βουλευτικοῦ* (*εἶδος*, int. *ὅταν ἐπιχειρῇ ἰέναι*).

βουλεύω, consilium do, suadeo, auctor sum. Legg. III. 694. B: *βουλεύειν δυνατός.* IX. 871. E: *ἐὰν ... βουλεύσῃ ... θανατόν τις ἄλλος ἑτέρῳ.* B: *εἴτε αὐτόχειρ εἴτε βουλεύσας.* **senator* (de senatu quingentorum) *sum.* Gorg. 473. E: *πέρυσι βουλεύειν λαχών.* Apol. 32. B: *ἐβούλευσα.* Med. *agito, delibero, consilium ineo;* etiam *consilium capio, statuo* (c. *εὖ, bene mihi consulo, sapio*). Gorg. 513. B: *οὐκ ὀρθῶς βουλεύει.* Pol. IV. 428. D: *ἢ οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ πόλει τινὸς βουλεύεται.* Legg. III. 697. D. Lach. 185. D. Pol. I. 345. B: *ὅτι οὐκ ὀρθῶς βουλευόμεθα* cet. Charm. 176. C: *τί βουλεύεσθον ποιεῖν;* Lach. 185. A: *περὶ οὗ βουλευόμεθα.* B. 187. D. Pol. IV. 428. B: *εὖ βουλεύονται.* Phil. 20. A: *βουλεύου.* Conv. 219. A. Legg. VI. 762. E: *βουλευέσθωσαν.* Alc. I. 107. E: *εἰ .... βουλεύοιντο Ἀθηναῖοι* cet. Theag. 125. A: *κοινῇ βουλευώμεθα.* B. Alc. I. 107. A: *ὅταν περὶ γραμμάτων Ἀθηναῖοι βουλεύωνται.* B. D. Phaedr. 237. B: *καλῶς βουλεύεσθαι.* Crat. 420. C. Phil. 62. E. Pol. I. 353. D. IV. 414. E. X. 604. C: *τῷ ... βουλεύεσθαι ... περὶ τὸ γεγονός.* Tim. 71. A. al. Pol. IV. 442. B: *τὸ μὲν βουλευόμενον* cet. Tim. 70. E. Conv. 219. A. Pol. V. 458. A: *βουλευόμενοι περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ μή.* Critia 120. D. al. Gorg. 487. C: *βουλευομένων.* Legg. XII. 955. E. Apol. 32. C: *μὴ δίκαια βουλευομένων.* Legg. VI. 784. B. IX. 877. D. Ep. VII. 346. D: *ἐβουλευόμην.* Crat. 420. C: *περὶ οὗ ἐβουλεύετο.* Conv. 190. C: *ἐβουλεύοντο.* Critia 119. D. Pol. III. 390. B: *ἃ ἐβουλεύσατο.* Gorg. 486. A: *βουλεύσαιο* (Eurip.). Theag. 128. B: *βουλεύσαιτο.* Polit. 298. B: *εἰ ... βουλευσαίμεθα περὶ αὐτῶν βουλήν τινα.* Phaedr. 231. A: *ὡς ἂν ἄριστα περὶ τῶν οἰκείων βουλεύσαιντο.* Epin. 982. C: *ὅταν ψυχὴ τὸ ἄριστον ... βουλεύσηται.* Prot. 319. D: *περὶ τῆς πόλεως διοικήσεως ... βουλεύσασθαι.* Soph. 241. B. Parm. 128. D. Crit. 52. E.

Ep. VII. 346. D: *βουλευσάμενος.* Ep. I. 309. B: *ἐγὼ ... περὶ ἐμαυτοῦ βουλεύσομαι.* Soph. 218. B: *ταῦτα ... ἰδίᾳ βουλεύσει.* Gorg. 527. D: *τότε βουλευσόμεθα.* Conv. 174. D. Pol. III. 400. B: *ταῦτα ... καὶ μετὰ Δάμωνος βουλευσόμεθα.* Theag. 131. Ep. VII. 324. A: *βουλεύσεσθαι.* Legg. II. 674. B: *βουλευσόμενος.* Demod. 380. A. B. sq. Pass. perf. vim habet tam passivi quam medii. Euthyd. 274. A: *πῶς σφῷν βεβούλευται;* Charm. 176. C: *ἀλλὰ βεβουλεύμεθα.* Legg. XII. 949. E: *πόλει ... ἀνάγκη βεβουλεῦσθαι τί χρὴ δρᾶν.* Crit. 46. A. Epin. 982. C: *τὸ βελτίστῃ βουλῇ βεβουλευμένον.* Pol. IV. 442. B: *ἐπιτελοῦν τὰ βουλευθέντα.*

βουλή, ἡ, consilium. Crat. 420. C: *ὥσπερ γε καὶ ἡ βουλὴ* cet. Legg. IV. 707. E. (Hom.). Crit. 46. A. Cum v. *βουλεύεσθαι* Polit. 298. B. * *consultatio, deliberatio.* Def. 414. A. Phaedr. 237. C: *περὶ οὗ ἂν ᾖ ἡ βουλή.* Legg. III. 697. D: *ἡ τῶν ἀρχόντων βουλή.* Crit. 49. C: *κοινὴ βουλή.* Charm. 176. D: *οὐδεμία ... λείπεται βουλή.* Lach. 184. D. E. 185. D. Ep. VII. 346. D: *τῆς βουλῆς ἡγούμενος ... λόγος.* Epin. 982. C: *βελτίστῃ βουλῇ.* Alc. I. 119. B. et 124. B: *κοινῇ βουλῇ.* Legg. II. 674. B: *εἰς βουλὴν ἀξίαν τινὰ λόγου.* Lach. 185. C. * *senatus.* Menex. 234. B: *ὅτι ἡ βουλὴ μέλλει αἱρεῖσθαι ὅστις* cet. 235. E. Legg. VI. 758. D: *τὸ δωδέκατον ... μέρος τῆς βουλῆς.* Ib. *τοῦτο τὸ μόριον τῆς βουλῆς.* 766. B: *πλὴν βουλῆς.* Ax. 367. A: *τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς.* Ep. VIII. 356. D: *μετά τε δήμου καὶ βουλῆς.* Phaedr. 258. A: *ἔδοξε ... τῇ βουλῇ.* Hipp. mai. 282. C: *ἐν τῇ βουλῇ.* Legg. VI. 755. E: *πρὶν ... βουλὴν ᾑρῆσθαι.* 756. B. 768. A. VIII. 850. B.

βούλημα, τό, voluntas; consilium. Phil. 41. E: *εἰ τὸ βούλημα ... τῆς κρίσεως τούτων ... διαγνῶναι βούλεται* cet. Legg. VI. 769. D: *ἆρ' οὐ τοιοῦτον δοκεῖ σοι τὸ τοῦ νομοθέτου βούλημ' εἶναι;* Tim. 26. A: *λόγον τινὰ πρέποντα τοῖς βουλήμασιν ὑποθέσθαι.* Legg. VII. 802. C: *ἐξηγουμένους ... τὰ τοῦ νομοθέτου βουλήματα.*

βούλησις, ἡ, voluntas, appetitio; consilium, propositum. Def. 413. C: *ἔφεσις μετὰ λόγου ὀρθοῦ.* Phil. 41. E: *ἡ βούλησις τῆς κρίσεως αὕτη.* Legg. V. 734. C: *ἡ βούλησις τῆς αἱρέσεως τῶν βίων* cet. 742. D. IX. 863. B: *ὅτιπερ ἂν αὐτῆς ἡ βούλησις ἐθελήσῃ.* Charm. 167. E. Tim. 41. B: *τῆς ἐμῆς βουλήσεως, μείζονος ἔτι δεσμοῦ ... λαχόντες.* Legg. II. 668. C: *τήν γε ὀρθότητα τῆς βουλήσεως* cet. III. 682. A: *τῆς ἡμετέρας περὶ βουλήσεως.* XII. 967. A: *ἀλλ' οὐ διανοίαις βουλήσεως ἀγαθῶν πέρι τελουμένων.* Legg. III. 687. E: *ἕπεσθαι πάντα τῇ ἑαυτοῦ βουλήσει.* IX. 872. A: *τῇ βουλήσει τε καὶ ἐπιβουλεύσει.* 876. E. X. 904. B. Prot. 344. B: *ἀλλὰ τὸν τύπον αὐτοῦ ... διεξέλθωμεν καὶ τὴν βούλησιν.* Gorg. 509. D: *πότερα δύναμιν, ἢ βούλησιν;* Crat. 420. D: *τῷ κατὰ τὴν βούλησιν γιγνομένῳ.* Conv.

205. A. Legg. III. 687. E. al. Legg. X. 896. C: *βουλήσεις καὶ λογισμοί.* III. 688. B: *τἀναντία ταῖς βουλήσεσίν οἱ γίγνεσθαι.* Ep. VII. 331. A. Pol. IV. 426. C: *τὰς σφετέρας βουλήσεις.* Legg. V. 742. E: *οὔτ' ἂν βούλοιτο ματαίας βουλήσεις.* XI. 932. B: *ἀποπληρῶν ... τὰς βουλήσεις.* Charm. 167. E. Ep. VII. 336. C: *τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν.* **vis, significatio.* Crat. 421. E: *τὸ ψῖ ... ἐπικρύπτει τὴν βούλησιν τοῦ ὀνόματος.*

βουλητός, ή, όν, neutr. *id quod volumus.* Legg. V. 733. D: *τὸ βουλητόν τε καὶ ἑκούσιον.*

βουληφόρος, ὁ ἡ, consiliarius. Legg. III. 680. B. (Hom.).

βούλομαι, volo, cupio; specto, propositum mihi est. Conv. 199. E: *ὃ βούλομαι.* Pol. II. 358. D: *ὡς βούλομαι.* Ib. *ὃν τρόπον αὖ βούλομαι καὶ σοῦ ἀκούειν ... ψέγοντος.* Prot. 342. A: *εἰ σὺ βούλει.* 341. E. Phaedr. 228. E: *βούλει ... ἀναγνῶμεν;* 263. E. 272. C. Gorg. 454. E. Theaet. 208. D: *εἰ βούλει.* Crat. 399. E. 407. C. D. Pol. I. 336. C: *εἴπερ ... βούλει εἰδέναι.* III. 389. A. al. Theaet. 183. A: *εἰ δὲ βούλει* (*si mavis*). Crat. 392. A. Conv. 201. A. 209. D. Lach. 188. C. Hipp. mai. 307. A. Men. 94. A. Pol. IV. 432. A: *εἰ μὲν βούλει, φρονήσει, εἰ δὲ βούλει, ἰσχύϊ.* Crat. 411. B. sq. 437. B. Conv. 212. C. Etiam valet *atque etiam* (vern. *oder auch*). Theaet. 196. E: *εἰ δὲ βούλει, καὶ νῦν* cet. Conv. 209. D: *εἰ δὲ βούλει ... οἵους Λυκοῦργος παῖδας κατελίπετο.* Prot. 320. A. Pol. IV. 425. D. Crat. 411. D. Men. 71. E. al. Cum part. *αὖ.* Phaedr. 230. C: *εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ εὔπνουν* cet. Conv. 177. B. al. Ion. 533. A: *ἢ ἄλλου ὅτου βούλει.* Cum pron. *ὅς* et *ὅστις* coni. est Latin. *quivis* (propr. *wen du willst*). Gorg. 517. B: *οἷα τούτων ὃς βούλει εἴργασται.* Crat. 432. A: *ἢ ὅστις βούλει ἄλλος ἀριθμός.* — Conv. 192. C: *μαντεύεται ὃ βούλεται.* Charm. 167. E: *ἢ ἀγαθὸν ... οὐδὲν βούλεται, αὐτὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας βουλήσεις βούλεται.* Hipp. mai. 301. C: *οὐχ οἷα βούλεταί τις ... ἀλλ' οἷα δύναται.* Soph. 219. A: *πρὸς ὃ βουλόμεθα.* Legg. V. 733. A: *ἡδονὴν βουλόμεθα ἡμῖν εἶναι, λύπην δὲ οὔθ' αἱρούμεθα οὔτε βουλόμεθα.* C. D. IX. 858. A: *εἰ μὲν βουλόμεθα τὸ βέλτιστον σκοπεῖν, εἰ δὲ βουλόμεθα* cet. Prot. 317. C: *εἴ τι βούλεσθε.* D: *βούλεσθε ... συνέδριον κατασκευάσωμεν;* Soph. 244. A: *τί ποτε βούλεσθε σημαίνειν.* Conv. 102. D: *τί ἔσθ' ὃ βούλεσθε ... ὑμῖν παρ' ἀλλήλων γενέσθαι;* 220. D: *εἰ δὲ βούλεσθε* (*porro* vel *atque etiam*) *ἐν ταῖς μάχαις.* Legg. III. 683. A: *τετάρτη ... αὕτη πόλις, εἰ δὲ βούλεσθε* (vern. *oder wenn ihr wollt*) *ἔθνος ἥκει* cet. Pol. II. 372. E: *εἰ δ' αὖ βούλεσθε ... θεωρήσωμεν.* Parm. 127. E: *ὃ βούλονταί σου οἱ λόγοι.* Pol. VI. 499. B: *εἴτε βούλονται εἴτε μή.* Legg. VIII. 843. A: *βουλέσθω.* Crat. 414. E: *βουλοίμην ἄν.* Phil. 57. A: *ἀλλὰ σὲ βουλοίμην ἂν ἀποφήνασθαι*

τὸ νῦν ἐρωτώμενον. 58. B. Pol. VI. 506. E: *βουλοίμην ἂν ... ἐμέ τε δύνασθαι αὐτὴν ἀποδοῦναι* cet. Legg. IV. 718. C. Apol. 19. A. Ion. 532. A: *βουλοίμην ἄν σε ἀληθῆ λέγειν.* Conv. 200. B: *ἆρ' οὖν βούλοιτ' ἄν τις μέγας ὢν μέγας εἶναι* cet. Crat. 384. A. Euthyd. 296. D: *ἂν ἐγὼ βούλωμαι.* Prot. 348. A: *κἂν μὲν βούλῃ ἔτι ἐρωτᾶν ... ἐὰν δὲ βούλῃ* (*sin mavis*), *σὺ ἐμοὶ πάρασχε* cet. Gorg. 447. B: *ἐὰν δὲ βούλῃ.* 448. A. 472. A: *ἐὰν μὲν βούλῃ ... ἐὰν δὲ βούλῃ* (*vel etiam*). B. Pol. IV. 346. B: *ἐάνπερ βούλῃ ἀκριβῶς διορίζειν.* Hipp. min. 369. C. Pol. IV. 437. C: *ὃ ἂν βούληταί οἱ γενέσθαι.* Phaedr. 229. B: *ἐὰν βουλώμεθα.* Conv. 200. B: *ἐάν τε βούλωνται ἐάν τε μή.* Crat. 420. C: *τὸ βούλεσθαι τὸ ἐφίεσθαι σημαίνει.* Prot. 317. C. Gorg. 460. C: *τὸν ... δίκαιον βούλεσθαι* (*propositum habere*) *δίκαια πράττειν.* Pol. IV. 437. B: *τὸ ἐθέλειν καὶ τὸ βούλεσθαι.* Cum *μᾶλλον* Alc. II. 149. B. Pol. I. 327. A: *βουλόμενος θεάσασθαι.* 329. D. Conv. 182. E. 192. C: *ἄλλο τι βουλομένη ἑκατέρου ἡ ψυχὴ δήλη ἐστίν.* Absolute positum *βουλόμενος* est *ultro*, *sua sponte* et *ὁ βουλόμενος quivis.* Gorg. 509. E: *μηδένα βουλόμενον ἀδικεῖν, ἀλλ' ἄκοντας ... ἀδικεῖν.* Legg. IX. 862. A: *μὴ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων.* Gorg. 521. B: *ὅτι ἀποκτενεῖ με ὁ βουλόμενος.* 508. C: *εἰμὶ ... ἐπὶ τῷ βουλομένῳ.* Soph. 232. D. Polit. 299. A. C. Legg. II. 658. A. V. 745. A. VI. 753. C. 764. A. Men. 70. C. 90. D. 91. B. Crit. 51. D. Cum *πᾶς.* Pol. III. 416. D: *εἰς ὃ οὐ πᾶς ὁ βουλόμενος εἴσεισι.* Crat. 384. A: *εἴ σοι βουλομένῳ ἐστίν* (*si tibi volenti est*, h. e. *si vis*). Pol. II. 358. D: *ὅρα εἴ σοι βουλομένῳ ἃ λέγω.* Gorg. 448. D. Hipp. min. 363. B. Soph. 254. B: *ἂν ἔτι βουλομένοις ἡμῖν ᾖ.* Phaed. 63. A: *τί ... βουλόμενοι* (*cur*). Phil. 18. A. 52. D. Pol. I. 336. B: *βουλομένων διακοῦσαι τὸν λόγον.* Theag. 128. B: *ἐπεὶ ἐβουλόμην ἄν.* Conv. 199. D: *εἰ ἐβούλου καλῶς ἀποκρίνασθαι.* Pol. I. 340. C: *ὃ ἐβούλου λέγειν.* Euth. 14. B: *εἰ ἐβούλου.* Conv. 217. D: *ἀπιέναι ἐβούλετο.* Pol. IV. 423. D: *τοῦτο δ' ἐβούλετο δηλοῦν.* Men. 93. C: *εἴπερ ἐβούλετό γε.* Tim. 35. E: *ἐβουλήθην.* Phaedr. 263. E: *ὃ αὐτὸς ἐβουλήθη.* Tim. 29. E. Legg. II. 671. A: *ὅπερ ὁ λόγος ... ἐβουλήθη.* Prot. 317. A: *ὃ ἐβουλήθησαν.* Euthyd. 296. D: *βουληθείης.* Ib. *βουληθείη.* Phil. 44. D: *βουληθεῖμεν.* Legg. VII. 791. D. III. 687. A: *βουληθεῖεν.* Alc. I. 111. E: *βουληθείημεν.* Pol. II. 377. E: *βουληθῇ.* Legg. IV. 710. C. XII. 951. D. Ep. VII. 350. D: *ἂν ... ἀγαθόν τι ποιεῖν βουληθῆτε.* Legg. XI. 925. E: *πρότερον ... ὁτιοῦν ἂν βουληθῆναι παθεῖν.* Soph. 226. B: *βουληθεὶς δηλῶσαι.* Phil. 58. B. Legg. I. 630. C. VI. 753. D: *ὁ βουληθείς* (v. *βουλόμενος*). 754. 784. D. VIII. 849. D. IV. 711. B: *βουληθέντι.* Phil. 27. C: *τί ποτε βουληθέντες εἰς ταῦτ' ἀφικόμεθα;* Legg. IX. 866. E: *βουληθέντες ἀποκτεῖναι.* Gorg.

460. C: *οὐδέποτε ... βουλήσεται ὅ γε δίκαιος ἀδικεῖν.* Legg. VII. 813. C. Phaedr. 270. D: *οὐ πέρι βουλησόμεθα εἶναι αὐτοὶ τεχνικοὶ* cet. Theaet. 174. E. Polit. 294. A: *ὅτι τοῦτο βουλησόμεθα ... διελθεῖν ἡμᾶς.* Phaedr. 232. E: *εἰ ἔτι ... βουλήσονται φίλοι εἶναι* cet. Pol. IV. 494. B: *βουλήσονται ... αὐτῷ χρῆσθαι.* 414. B. **volo* (ut Latin. *quid sibi vult haec oratio?*), h. e. *specto, significo.* Theaet. 156. C: *τί ... ἡμῖν βούλεται οὗτος ὁ μῦθος* cet. Soph. 227. C. Parm. 128. A. Crat. 395. B: *ὃ βούλεται ὁ Ἀτρεύς.* 401. C. 402. C. 414. D. 415. A. 417. B. 418. D. Pol. X. 590. E: *ὅτι τοιοῦτον βούλεται (ὁ νόμος).* Legg. II. 668. C: *τί ποτε βούλεται* cet. 669. E. VII. 815. C. **iubeo, praescribo.* Conv. 184. A: *τούτους ... βούλεται ὁ ἡμέτερος νόμος εὖ καὶ καλῶς βασανίζειν.* *Circumlocutioni cuidam servit. Crat. 412. C: *τό γε ἀγαθόν, τοῦτο τῆς φύσεως πάσης τῷ ἀγαστῷ βούλεται τὸ ὄνομα ἐπικεῖσθαι.* 414. A: *γυνὴ δὲ γονή μοι φαίνεται βούλεσθαι εἶναι.* B: *ὅ τί ποτε βούλεται εἶναι.* 422. D. 427. C. 436. B. Pol. X. 595. C: *τί βούλεται εἶναι.* Legg. X. 892. C: *φύσιν βούλονται λέγειν γένεσιν τὴν περὶ τὰ πρῶτα.* De lege 315. A.

βοῦς, ὁ et ἡ, *bos* et *vacca.* Euthyd. 301. A: *βοῦς εἶ.* Riv. 137. E. Crat. 393. C: *βοὸς ἔκγονον.* Legg. VI. 782. C: *βοὸς ... γεύεσθαι.* Ion. 538. D. (Hom.). Theaet. 190. C: *τὸν βοῦν ἵππον εἶναι.* Phil. 15. A: *βοῦν ἕνα.* 67: *οἱ πάντες βόες.* Gorg. 516. A: *ἐπιμελητὴς ... βοῶν.* Pol. I. 343. B: *τὸ τῶν βοῶν ἀγαθὸν σκοπεῖν.* Legg. IV. 713. D. Ion. 540. C: *ἀγριαινουσῶν βοῶν.* Prot. 334. A: *βουσί.* De lege 318. A: *τοῖς βουσίν.* Gorg. 484. B: *τὰς βοῦς.* Phil. 56. D: *βοῦς δύο.* Pol. II. 370. E: *ἵνα οἵ τε γεωργοὶ ἐπὶ τὸ ἀροῦν ἔχοιεν βοῦς.* Legg. IV. 713. D. Euthyd. 301. E. Alc. II. 149. C.

βουφορβός, ὁ ἡ, *boves pascens, bubulcus.* Polit. 268. A: *αὐτὸς τῆς ἀγέλης τροφὸς ὁ βουφορβός.* 261. D: *βουφορβῷ.*

βοῶ, *clamo, vociferor.* Legg. II. 672. C: *βοᾷ ἀτάκτως.* VII. 792. A: *οὐ δ' ἂν κλαίῃ καὶ βοᾷ.* Phaed. 114. A: *ἐνταῦθα βοῶσι* cet. 101. C: *μέγα ἂν βοῴης ὅτι* cet. Pol. IX. 573. E: *βοᾶν.* X. 604. C: *ἐν τῷ βοᾶν διατρίβειν.* Conv. 212. D: *μέγα βοῶντος.* Ax. 364. A. Phaed. 60. A: *βοῶσάν τε καὶ κοπτομένην.* Ep. II. 312. A: *οἱ ἐπὶ τούτοις βοῶντες.* Euthyd. 300. B: *βοῶντα ... τὰ σιδήρια.* Apol. 32. B: *ὑμῶν κελευόντων καὶ βοώντων.* Med. Apol. 30. C: *ἐφ' οἷς ἴσως βοήσεσθε.*

βραβεύς, ὁ, *certaminis iudex, arbiter.* Legg. XII. 949. A: *ἄθλων ἐπιστάτας καὶ βραβέας.*

βραβευτής, ὁ, *arbiter.* Prot. 338. B: *βραβευτὴν ἑλέσθαι τῶν λόγων.*

βραδέως, *tarde.* Prot. 332. B: *ταχέως ... βραδέως.*

336. A: *βραδέως* (opp. *ταχὺ θεῖν*). Theaet. 189. D. Charm. 159. C. D. E: *ἡσυχῇ καὶ βραδέως*. Hipp. min. 373. D: *ὁ βραδέως θέων κακῶς θεῖ*. E. Demod. 385. D: *τὸν βραδέως (αἰσθανόμενον)*. Theaet. 190. A: *εἴτε βραδύτερον εἴτε καὶ ὀξύτερον ἐπαΐξασα*. Polit. 264. B. Phil. 17. A: *θᾶττον καὶ βραδύτερον ποιοῦσι τοῦ δέοντος*. Tim. 39. A. Ib. *ὑπὸ τῶν βραδύτερον ἰόντων*. B: *τὸ βραδύτατα ἀπιὸν ἀφ᾽ αὑτῆς* cet. **lente, sero*. Phaedr. 233. C: *βραδέως ὀλίγην ὀργὴν ποιούμενος*. Demod. 385. E: *τὸ βραδέως ... πιστεύειν*. Ep. VII. 325. B: *βραδύτερον*.

βραδύνω, *moror*. Pol. VII. 528. D: *σπεύδων ... ταχὺ πάντα διεξελθεῖν μᾶλλον βραδύνω*. Polit. 277. B: *βραδύνουσι*.

βραδύς, εῖα, ύ, *tardus, segnis; lentus*. Phaedr. 239. A: *ἥττων ... βραδὺς ἀγχίνου*. Apol. 39. B: *ἅτε βραδὺς ὢν καὶ πρεσβύτης*. Euthyd. 281. C. Locr. 101. B: *ἁ ... βραδεῖα (φωνὰ) βαρεῖα*. Theaet. 156. C: *ὅσον ... βραδύ*. Legg. VI. 766. E: *τὸ βραδύ*. Epin. 989. B: *τῆς βραδείας ... φύσεως*. Phil. 26. A: *ἐν ... ταχεῖ καὶ βραδεῖ*. Theaet. 195. A: *βραδεῖς τέ εἰσι* cet. Pol. VII. 526. B. Tim. 80. A: *φθόγγοι ταχεῖς καὶ βραδεῖς*. Polit. 307. A: *κατὰ τὰς πράξεις ... βραδέα καὶ μαλακά*. Tim. 67. B: *ὅση (φωνὴ) ... βραδυτέρα*. Epin. 986. E. Apol. 39. B: *ὑπὸ τοῦ βραδυτέρου*. Tim. 80. B: *βραδυτέρας φορᾶς*. Phaed. 71. A: *ἐκ βραδυτέρου τὸ θᾶττον*. Phil. 25. C: *καὶ θᾶττον καὶ βραδύτερον*. Tim. 80. A: *οἱ βραδύτεροι (φθόγγοι)*. Legg. VI. 773. C: *βραδυτέρους*. VII. 796. C: *βραδυτέρας*. Polit. 307. A: *τὰ ... βραδύτερα καὶ μαλακώτερα*. Pol. IV. 438. C: *θάττω πρὸς βραδύτερα*. Legg. VII. 822. A: *βραδύτατον ... δοξάζεται*. B: *τὸ ... βραδύτατον ὡς τάχιστον*. Polit. 266. C: *ὕστατα ἀφικνεῖσθαι τὰ βραδύτατα*.

βραδυτής, ἡ, *tarditas, segnities*. Theaet. 156. C: *βραδυτὴς ἔνι τῇ κινήσει αὐτῶν*. Crat. 412. C. Pol. VII. 529. D: *τὸ ὂν τάχος καὶ ἡ οὖσα βραδυτής*. Hipp. min. 373. D: *βραδυτὴς δὲ κακόν*. Def. 415. E: *βραδυτὴς ἐν μαθήσει*. Prot. 332. B: *εἴ τι μετὰ βραδυτῆτος (πράττεται)*. Charm. 160. B: *τὰ τῆς βραδυτῆτός τε καὶ ἡσυχιότητος*. Gorg. 520. C: *τῇ βραδυτῆτι*. Polit. 307. A. Tim. 39. B. Legg. VII. 812. D. Epin. 987. C. Gorg. 496. B: *καὶ τάχος καὶ βραδυτῆτα*. Phaed. 109. C: *διὰ ... βραδυτῆτά τε καὶ ἀσθένειαν*. Tim. 76. B. Legg. X. 893. D: *βραδυτῆτάς τε καὶ τάχη ὁμολογούμενα πορευόυσα (ἡ κίνησις)*.

βράττω, *cribro excutio*. Soph. 226. B: *διαττᾶν καὶ βράττειν*.

βραχέως, *ad breve tempus*. Phaedr. 250. A: *ὅσαι βραχέως εἶδον τότε τἀκεῖ*. **breviter*. Phaedr. 273. A: *ὅτι ... βραχέως τοῦ τοιούτου ἐφηψάμεθα*. Theaet. 147. C: *βραχέως ἀποκρίνασθαι*. Comp. *βραχύτερον*, *minus*. Polit. 275.

A. — Etiam *βραχύ, paululum.* Tim. 48. C: *ὑπὸ τοῦ καὶ βραχὺ φρονοῦντος.* 107. C.

βραχίων, ὁ, brachium. Tim. 75. A: *τά τε τῶν βραχιόνων ὀστᾶ.*

βραχύβιος, ὁ ἡ, cuius vita brevis est. Pol. VIII. 546. A: *βραχυβίοις.*

βραχυλογία, ἡ, breviloquentia. Prot. 343. B: *βραχυλογία τις Λακωνική.* Phaedr. 272. A: *βραχυλογίας.* Gorg. 449. C. Prot. 335. A: *τῇ βραχυλογίᾳ.* Legg. X. 887. B: *βραχυλογίαν* (opp. *μῆκος*). Phaedr. 269. A: *βραχυλογιῶν.*

βραχυλόγος, ὁ ἡ, breviloquens. Legg. I. 641. E: *τὴν μὲν (Λακεδαίμονα) βραχυλόγον.* Gorg. 449. C: *βραχυλογωτέρου.*

βραχυόνειρος, ὁ ἡ, somnia exigua vel *levia habens.* Tim. 45. E: *βραχυόνειρος ὕπνος.*

βραχύπορος, ὁ ἡ, brevem habens cursum. Pol. VIII. 546. A: *βραχυπόρους (περιφοράς).*

βραχύς, εῖα, ύ, brevis, exiguus, parvus. Legg. X. 887. A: *βραχὺς ὁ λόγος.* XI. 927. C: *ᾧ καὶ βραχὺς (νοῦς) ἐνείη.* Epin. 974. A: *χρόνος βραχὺς ἄν τις εἴη.* Menex. 239. B. Legg. III. 683. C: *βραχεῖ ... ἡμέρᾳ.* IV. 718. E: *μάλα βραχεῖα οὖσα (ὁδός).* Critia 113. C: *ὄρος βραχὺ πάντῃ.* Men. 83. A. Legg. I. 641. B: *βραχύ τι ... ὄφελος.* Tim. 64. B: *καὶ βραχὺ πάθος.* Gorg. 450. C: *λόγου βραχέος δέονται.* Pol. VI. 484. A: *διὰ βραχέος (λόγου).* Theaet. 201. A: *τοῦτό γε βραχείας σκέψεως.* 161. B: *οὐδὲν ... πλέον πλὴν βραχέος.* Legg. III. 692. C: *βραχέος ἀξίων.* Epin. 984. A. Legg. III. 698. C: *ἔν τινι βραχεῖ χρόνῳ.* Conv. 217. A: *ἐν βραχεῖ* (*continuo*). Pol. III. 400. B: *εἰς βραχύ τε καὶ μακρὸν γιγνόμενον.* Legg. X. 907. C: *εἰ δέ τι καὶ βραχὺ προὔργου πεποιήκαμεν.* XI. 921. C: *βραχὺ κέρδος ἀγαπῶν.* Alc. I. 106. B: *ἓν μόνον ... βραχὺ ὑπηρετῆσαι.* Ep. VII. 336. E: *ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις τύχη.* Prot. 329. B: *ἀποκρίνασθαι κατὰ βραχύ* (*breviter*). 338. A: *τὸ κατὰ βραχὺ λίαν.* Hipp. mai. 304. A: *κατὰ βραχὺ* (*minutatim*) *διῃρημένα.* Pol. III. 396. D: *εἰ μὴ ... κατὰ βραχύ* (*paulum* vel *paululum*). Soph. 240. E: *εἴπερ ψεύσεται ... τι καὶ κατὰ βραχύ.* 241. C. Tim. 27. C. al. Phaedr. 267. B: *βραχέων (λόγων).* Epin. 977. E: *βράχεων ἕνεκα.* Prot. 336. A: *διὰ βραχέων* (*breviter* s. *paucis verbis*). Gorg. 449. A. Theaet. 172. D. Polit. 279. C. Pol. IV. 424. B. Tim. 17. B. 23. E. al. Soph. 268. B: *βραχέσι λόγοις.* Tim. 54. E: *τὰς βραχείας πλευράς.* Prot. 334. D: *βραχέα ἀποκρίνεσθαι.* E. Gorg. 465. E: *λέγοντος ... μου βραχέα.* Ep. III. 316. A: *βράχεα ἄττα* cet. Polit. 286. E: *βραχύτερος (λόγος).* Phaedr. 272. C: *βραχυτέρα (ὁδός).* Legg. VI. 752. D: *καὶ βραχύτερον ἔργον.* Polit. 266. D: *τὴν βραχυτέραν ὁδόν.* 274. E: *βραχύτερον (ἁμάρτημα).* Tim. 22. C: *βραχύτεραι (φθοραί).* Polit.

287. A: *βραχύτερα ... γενόμενα* (*τὰ λεχθέντα*). 274. B. Euth. 14. B: *διὰ βραχυτέρων* (*brevius*) ... *εἶπες ἂν* cet. Prot. 334. E: *ἐν βραχυτέροις* (*brevius*) *εἰπεῖν*. Gorg. 449. C. Phaed. 111. D: *βραχυτέρους τῷ βάθει* (*τόπους*). 112. D. Prot. 334. D: *βραχυτέρας ποίει* (*τὰς ἀποκρίσεις*). Ib. *βραχύτερα ... ἀποκρίνωμαι ἢ δεῖ;* Legg. IV. 721. E. X. 887. B. Phil. 60. E: *ἄνευ πάσης ἡδονῆς καὶ τῆς βραχυτάτης*. Epin. 985. C: *ὅστις νοῦν κέκτηται καὶ τὸν βραχύτατον*. Legg. XI. 913. A: *μηδὲ τὸ βραχύτατον* (*κινήσειε*). Soph. 263. C: *ἕνα τῶν βραχυτάτων εἶναι* (*λόγον*). Gorg. 449. E: *ὡς διὰ βραχυτάτων* (*brevissime*). D. Theaet. 169. E. Tim. 89. E. Polit. 277. E: *ἐν ταῖς βραχυτάταις ... τῶν συλλαβῶν*. Ep. VII. 344. E: *πάντων ... ἐν βραχυτάτοις κεῖται*. Legg. IV. 722. B: *τὰ βραχύτατα*. IX. 854. A: *προοίμια ... εἰς βραχύτατα*. **exiguus ad numerum*, plur. *pauci*, neutr. *paululum*. Pol. VI. 496. B: *βραχὺ ... τι*. VII. 526. D: *βραχύ τι ἂν ἐξαρκοῖ γεωμετρίας ... μόριον*. Tim. 51. E: *ἀνθρώπων ... γένος βραχύ τι*. Pol. V. 455. B: *ἀπὸ βραχείας μαθήσεως ἐπὶ πολὺ εὑρετικός*. Tim. 23. C: *περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος*. Polit. 265. B: *ἐπειδὴ τὸ λοιπὸν βραχύ*. Pol. I. 330. B: *βραχεῖ γέ τινι πλείω*. Tim. 74. E: *βραχεῖαν σάρκα ἔφυσεν*. Parm. 127. C: *εἶναι πάνυ βραχὺ ἔτι λοιπὸν τῶν λόγων* cet. Phil. 33. A. Pol. VI. 488. B. Tim. 23. B: *βραχύ τι διαφέρει μύθων*. Critia 112. E: *τὸ δ' ἔτι βραχὺ ... δεῖ δηλῶσαι*. Legg. III. 677. A. al. Tim. 47. E: *πλὴν βραχέων* (*paucis exceptis*). Phaedr. 244. B: *βραχέα ἢ οὐδέν* (*εἰργάσαντο*). Soph. 220. A. Critia 109. D. Epin. 981. E: *βραχέα μέρη*. Euthyd. 304. B: *ἄλλ' ἄττα ἔτι βραχέα διαλεχθέντες*. Legg. IV. 711. A: *ἀριθμῷ ... βραχύτατον*.

βραχύτης, ἡ, *brevitas*. Polit. 283. C: *μήκους τε πέρι καὶ βραχύτητος*. 286. C. Pol. III. 400. B: *μήκη δὲ καὶ βραχύτητας προσῆπτε*.

βραχυτράχηλος, ὁ ἡ, *qui brevi est collo*. Phaedr. 253. E.

βραχυχρόνιος, ὁ ἡ, *qui brevi fruitur vita*. Tim. 75. C: *βραχυχρονιώτερον* (*γένος*).

βρενθύομαι, *magno cum fastu incedo*. Conv. 221. B: *βρενθυόμενος*.

βρέχω, *irrigo*, *madefacio*. Phaedr. 229. A: *ἡμῖν κατὰ τὸ ὑδάτιον βρέχουσι τοὺς πόδας ἰέναι*. 254. C: *ἱδρῶτι πᾶσαν ἔβρεξε τὴν ψυχήν*. Tim. 66. D: *βρεχομένων ἢ σηπομένων* cet.

βρίθω, *inclino*, *deprimo*. Phaedr. 247. B: *βρίθει ... ὁ τῆς κάκης ἵππος μετέχων*. Pol. II. 363. C: *βρίθησι* (Hom.). Ep. I. 310: *βρίθοντες ... γύαι* (poët.).

βροντή, ἡ, *tonitrus*. Pol. X. 621. B: *βροντήν τε καὶ σεισμὸν γενέσθαι*. III. 396. B. et 397. A: *βροντάς*.

βροτός, ὁ, *mortalis*, *homo*. Pol. VIII. 566. D: *ἐν ᾗ*

ἂν (πόλει) ὁ τοιοῦτος βροτὸς ἐγγένηται. Ep. II. 344. D: θεοὶ μὲν οὔ, βροτοὶ δὲ cet. Pol. II. 380. A: βροτοῖς (Aesch.). Ax. 367. D: βροτοῖσιν (Hom.).

βρόχος, ὁ, *laqueus*. Critia 119. E: βρόχοις ἐθήρευον. Soph. 220. C: δίκτυα καὶ βρόχους.

βρύω, *scateo, affluo, abundo*. Ax. 371. C: ὧραι παγκάρπου γονῆς βρύουσι. Pol. II. 383. B: μαντικῇ βρύον τέχνῃ (Aesch.).

βρῶμα, τό, *cibus*. Legg. I. 638. C: βρῶμα ὡς ἀγαθόν. Pol. IV. 437. E: βρώματος. IX. 571. E: βρώματος ... ἀπέχεσθαι μηδενός. 574. E. Critia 115. B: πώματα καὶ βρώματα. Legg. VI. 782. A: πωμάτων ... καὶ βρωμάτων. XI. 932. E: πώμασιν ἢ καὶ βρώμασιν. XII. 953. E: βρώμασι (*coenis*) καὶ θύμασι.

βρῶσις, ἡ, *victus, esca*. Legg. VI. 783. C: βρῶσιν ... πόσιν. **vorare* (subst.). Pol. X. 619. C: παίδων αὑτοῦ βρώσεις.

βυρσοδέψης, ὁ, *coriarius*. Conv. 221. E: βυρσοδέψας.

βυσσός, ὁ, *profundum*. Ion. 538. D. (Hom.).

βωμολογία, ἡ, *dicacitas scurrilis*. Pol. X. 606. C: φοβούμενος δόξαν βωμολογίας.

βωμός, ὁ, *ara*. Phaedr. 229. C: καί πού τις ἔστι βωμὸς αὐτόθι Βορέου. Pol. III. 391. E: Διὸς ... βωμός (trag.). Critia 116. E. Legg. VI. 753. C: φέρειν δ' ἐπὶ τὸν τοῦ θεοῦ βωμόν cet. XII. 959. D: ὡς εἰς ἄψυχον χθονίων βωμόν. Euthyd. 302. C: βωμοὶ (in Clark. et Vat. Θ deest) καὶ ἱερὰ οἰκεῖα. Legg. VII. 800. C: στάντες οὐ πόῤῥω τῶν βωμῶν. B: παραστὰς τοῖς βωμοῖς τε καὶ ἱεροῖς. Prot. 322. A: βωμούς τε ἱδρύεσθαι cet. Conv. 189. C. Legg. V. 738. C. VI. 771. D. 782. C. VII. 814. B. X. 910.

Γ.

γάμμα, τό. Crat. 427. B: ᾗ ... ὀλισθαινούσης τῆς γλώττης ἀντιλαμβάνεται ἡ τοῦ γάμμα δύναμις, τὸ γλισχρὸν ἀπεμιμήσατο καὶ γλυκὺ καὶ γλοιῶδες.

γαῖα (γῆ), ἡ, *terra*. Crat. 410. B. C. Conv. 178. B. (Hes.). Pol. II. 363. C. (Hom.). Ep. I. 310. A. (poët.). Ax. 367. E. (Hom.).

γαιοειδής (γεώδης), ες, *terrenus*. Locr. 100. C: σώματα γαιοειδέστερα (v. γεωδέστερα).

γάλα, τό, *lac*. Gorg. 493. E: γάλακτος. Legg. III. 679. A. Tim. 81. C: τεθραμμένης ... ἐν γάλακτι. Pol. V. 460. C: γάλα ἐχούσας. Ion. 534. A: ἀρύτονται ... μέλι καὶ γάλα. Legg. X. 887. D: ἐν γάλαξι τρεφόμενοι.

γαλήνη, ἡ, *tranquillitas* vel *tranquillum*. Polit. 273. A: γαλήνης ἐπιλαβόμενος. Tim. 44. B: λαμβανόμεναι γαλήνης. Phaed. 84. A: γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα. Conv. 197. C: πελάγει ... γαλήνην. Legg. VII. 791. A: γαλήνην ἡσυχίαν τε ἐν τῇ ψυχῇ φαίνεται ἀπεργασαμένη τῆς ... πηδήσεως. XI. 919. A: εὐδιεινὴν γαλήνην παρασχών. Theaet. 153. C: νηνεμίας τε καὶ γαλήνας.

γαληνός, ὁ ἡ, *tranquillus, placidus*. Ax. 370. D: γαληνὸς ... βίος.

γαμετή (γαμετός), ἡ, *nupta*, c. γυνή, *uxor*. Legg. VIII. 841. D: πλὴν γαμετῆς ἑαυτοῦ γυναικός. IX. 874. C: γαμετῇ γυναικὶ βιαζομένη. 868. D: γυναῖκα ... γαμετήν.

γαμικός, ή, όν, *nuptialis*. Legg. IV. 721. A: γαμικοὶ ... νόμοι.

γάμος, ὁ, *nuptiae, connubium*. Crat. 402. B: γάμοιο (Orph.). Legg. VI. 773. B: γάμου. 785. B: γάμου ... ὅρον. VIII. 833. D: μέχρι γάμου. 834. A. al. Crat. 395. D: λαβεῖν ... τὸν τῆς Ἱπποδαμείας γάμον. Legg. VI. 773. B: μνηστεύειν γάμον. 776. A: τὸν γάμον ... ποιεῖσθαι. Pol. II. 363. A: ἀρχαί τε καὶ γάμοι. V. 468. C. IV. 423. E: γάμων καὶ παιδοποιίας. V. 460. A. Tim. 18. C. D: εἰς τὴν τῶν γάμων σύνερξιν. Legg. IV. 721. A: ἡ τῶν γάμων σύμμιξις καὶ κοινωνία. B. 771. E. VI. 773. C. D. VII. 841. D: μετὰ θεῶν καὶ ἱερῶν γάμων. XI. 925. A. 926. C. 930. C. Pol. II. 383. B: ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις. V. 459. A. D. al. Soph. 242. D: γάμους τε καὶ τόκους cet. Polit. 310. B. Conv. 192. A. Pol. V. 458. E: ὅτι γάμους ... ποιήσομεν ἱεροὺς cet. Legg. I. 631. D. VI. 773. A: γάμους ... γαμεῖν. 784. D: μήτε ... εἰς γάμους ἴτω cet. VIII. 842. E. XI. 930. A. 932. B. Crit. 50. D: τοῖς νόμοις τοῖς περὶ τοὺς γάμους.

γαμῶ, *uxorem duco*. Polit. 310. C: γαμοῦσι ... παρὰ τούτων. Pol. X. 613. D. Legg. VI. 772. D: γαμείτω. Pol. II. 362. B: γαμεῖν ὁπόθεν ἂν βούληται. VI. 495. E: τοῦ δεσπότου τὴν θυγατέρα μέλλοντος γαμεῖν. Legg. IV. 721. A. B. al. V. 742. C: γαμοῦντα. VI. 774. E: τῶν μὴ γαμούντων πέρι. IX. 877. E: γεγαμηκότα. XI. 925. C: γῆμαι. 926. C. VI. 774. C: τοῖς γήμασι. Med. *nubo*. Ep. XIII. 361. E: ἡ μὲν ... Σπευσίππῳ γαμεῖται. Legg. XI. 925. E: γαμεῖν ἢ γαμεῖσθαι. 926. C: γήμασθαι.

γάνυμαι, *laetitia efferor*. Phaedr. 234. D: γάνυσθαι (v. γάννυσθαι) ὑπὸ τοῦ λόγου.

γανῶ, *exhilaro*, pass. *laetitia perfundor*. Pol. III. 411. A: γεγανωμένος.

γάρ (vern. *gar?*) part. est affirmans, confirmans vel asseverans (germ. *ja, wohl*, vel fortius *fürwahr, in der That*). Prot. 318. A: ἐγὼ γὰρ (*ich fürwahr*) τοῦτο οὐκ ᾤμην διδακτὸν εἶναι. Phaedr. 242. A: οἶμαι γὰρ ἐγὼ (*ich glaube fürwahr*)

cet. 270. C: καλῶς γὰρ (*wohl*) λέγει· χρὴ μέντοι cet. 276. E: ἔστι γὰρ ... οὕτω. Gorg. 454. D: καλῶς γὰρ οἴει· γνώσει δὲ ἐνθένδε. 471. E: ῥητορικῶς γάρ (*ja*) με ἐπιχειρεῖς ἐλέγχειν. 501. C: ἐμοὶ μὲν γὰρ ... δοκοῦσί τε εἶναι cet. Phaed. 69. A: μὴ γὰρ οὐχ αὕτη ᾖ ἡ ὀρθὴ ἀλλαγή (ubi est: *dieses ist ja gar nicht* s. *keineswegs*). Pol. I. 327. C: οὐ γὰρ κακῶς (*gar nicht unrichtig*, h. e. *ganz richtig*) δοξάζεις. 337. D: ἡδὺς γὰρ εἶ (*du bist doch gar einfältig*). 338. D: βδελυρὸς γὰρ εἶ, ὦ Σώκρατες (*du bist gar* vel *ganz abscheulich*). 340. D: συκοφάντης γὰρ εἶ ... ἐν τοῖς λόγοις. II. 377. E: καὶ γὰρ ... ὀρθῶς ἔχει (*ganz recht ist es*) τά γε τοιαῦτα μέμφεσθαι. al. sexc. Atque hanc affirmandi, confirmandi vel asseverandi vim praecipue in responsione habet, (vern. *ja*, *wohl*, vel fortius *allerdings*). Prot. 313. C: φαίνεται γὰρ (*allerdings*) ἔμοιγε τοιοῦτός τις (quae Hippocratis respondentis, non Socratis, sunt verba). Phaedr. 229. A: λέγεται γάρ (*ja, so sagt man*). 268. A: ἔχει γάρ. 276. C: οὐ γάρ (*gar nicht*, h. e. *keineswegs*. Theaet. 187. A: ὀρθῶς γὰρ οἴει. 207. B: ἐῤῥήθη γάρ (praec. ὅπερ ... ἐῤῥήθη). Soph. 220. E: λέγεται γὰρ οὖν. Parm. πλείω γάρ. 141. C: ἔστι γάρ. al. innum. — Affirmandi vim etiam in optatione habet (vern. *doch*). Prot. 310. D: εἰ γὰρ ... ἐν τούτῳ εἴη. Pol. III. 388. D: εἰ γὰρ ... τὰ τοιαῦθ' ἡμῖν οἱ νέοι σπουδῇ ἀκούοιεν cet. IV. 432. C: εἰ γὰρ ὤφελον. — Confirmat porro is quid id quod dixit explicat (ita γάρ vern. est *nehmlich*). Prot. 319. B: ἐγὼ γὰρ Ἀθηναίους ... φημὶ σοφοὺς εἶναι cet. (ubi praec. δίκαιός εἰμι εἰπεῖν). 349. D: εὑρήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀδικωτάτους μὲν ὄντας cet. 351. C: ἐγὼ γὰρ λέγω καθ' ὃ ἡδέα ἐστὶν cet. Phaed. 67. E: ἐκ τῶνδε δὲ σκόπει· εἰ γὰρ cet. 85. C: ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ ... περὶ τῶν τοιούτων ἴσως ὥσπερ καὶ σοί cet. 91. A: καὶ ἐγώ μοι δοκῶ τοσοῦτον μόνον ἐκείνων διοίσειν· οὐ γὰρ ... προθυμήσομαι cet. Gorg. 447. C: βούλομαι γὰρ πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ cet. 479. B: σχεδὸν γάρ που οὗτοι ... τὸ αὐτὸ διαπεπραγμένοι εἰσί cet. Conv. 206. B: ἔστι γὰρ τοῦτο τόκος ἐν καλῷ cet. Ib. κυοῦσι γὰρ ... πάντες ἄνθρωποι cet. Ib. ἡ γὰρ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία τόκος ἐστίν. 217. B: συνεγιγνόμην γὰρ ... μόνος μόνῳ καὶ cet. Pol. II. 382. A: οἴει γάρ τί με ... σέμνον λέγειν. al. — Confirmat et explicat is quoque qui probat id quod dicit vel posuit, h. e. qui rationem reddit vel causam affert (ita γάρ est vern. *ja* vel *denn*). Prot. 312. A: καὶ ὃς εἶπεν ἐρυθριάσας (ἤδη γὰρ ὑπέφαινέ τι ἡμέρας, ὥστε καταφανῆ αὐτὸν γενέσθαι)· Εἰ μέν τι cet. 313. D: καὶ γὰρ οὗτοι ... οὔτε αὐτοὶ ἴσασιν cet. 315. E: πάσσοφος γάρ μοι δοκεῖ ἀνὴρ εἶναι (praec. ἀκούειν Προδίκου). Phaed. 116. C: ὅτι οὐκ ἐμοὶ χαλεπανεῖς (γιγνώσκεις γὰρ τοὺς αἰτίους), ἀλλ' ἐκείνοις. 117. B: εἶεν ... (σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων) τί χρὴ ποιεῖν; Gorg. 447. B: οὐδὲν πρᾶγμα ... ἐγὼ γὰρ καὶ ἰάσομαι. 460.

A: ἔχε δή (καλῶς γὰρ λέγεις), ἐάνπερ cet. Conv. 176. C: Σωκράτῃ δ' ἐξαιρῶ λόγου· ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφότερα. 204. C. Pol. I. 331. E. al. Eandem vim habet in interrogatione. Phaedr. 234. D: δοκῶ γάρ σοι παίζειν; Phil. 13. D: πῶς λέγεις; οἴει γάρ (vern. *glaubst du denn*) cet. Gorg. 448. E. 489. C. 504. E. Pol. I. 341. A. al. Sic ἦ γάρ; οὐ γάρ (*nicht wahr*); τί γὰρ ἄλλο; τί γὰρ οὔ; πῶς γάρ; πῶς γὰρ οὔ; al. — Ubi γάρ rationem vel causam affert, ea orationis pars in qua interpositum est alteri quae explicanda est, quippe ex illa aptae, praemittitur; tunc exprimi potest vern. *da.* Prot. 317. C: καὶ ἐγώ — ὑπώπτευσα γὰρ βούλεσθαι αὐτὸν τῷ τε Προδίκῳ ... ἐνδείξασθαι ... Τί οὖν, ἔφην ἐγώ cet. 335. A: καὶ ἐγώ — ἔγνων γὰρ ὅτι οὐκ ἤρεσεν — Ἀλλά τοι, ἔφην cet. C: νῦν δὲ — ἐλθεῖν γάρ ποί με δεῖ — εἶμι. Gorg. 449. C: φέρε δή — ῥητορικῆς γὰρ φὴς ἐπιστήμων τέχνης εἶναι — ῥητορικὴν περὶ τί τῶν ὄντων τυγχάνει οὖσα; — Rationem reddit etiam ubi ad praecedentia refertur. Gorg. 492. E: οἱ λίθοι γὰρ ἂν οὕτω γε ... εὐδαιμονέστατοι εἶεν (int. si recte dicerentur ii qui nulla re indigerent beati esse). Conv. 194. A: καλῶς γὰρ αὐτὸς ἠγώνισαι (praec. νῦν δὲ ὅμως θαῤῥῶ). Legg. X. 902. B. al. — Cum priore oratione nectitur, ubi sequi debebat. Soph. 242. E: διαφερόμενον γὰρ ἀεὶ ξυμφέρεται, φασὶν αἱ συντονώτεραι τῶν Μουσῶν (i. q. φασὶ γὰρ ... διαφερόμενον ἀεὶ ξυμφ.). Pol. II. 363. B: ὥστε τευ γάρ φησιν cet. Praecipue particulae ἀλλά subiicitur (vel, ut Grammatici dicunt, ab ea attrahitur). Phaedr. 228. A: ἀλλὰ γὰρ οὐδέτερά ἐστι τούτων· εὖ οἶδα ὅτι cet. (i. q. ἀλλ' οὐδέτερά ἐστι τούτων· εὖ γὰρ οἶδα ὅτι cet.). Pol. X. 595. C: ἀλλ' οὐ γὰρ πρό γε τῆς ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ, ἀλλ' ... ῥητέον (plene: *at hoc impedire me non debet, imo, quum prae veritate non sit honorandus, dicendum*). In his γάρ pluribus vocibus etiam subiicitur, quod quidem alias quoque fit, v. c. Soph. 225. B: καθ' ὅσον μὲν γὰρ γίγνεται cet. Charm. 165. B. al. Saepenumero eo quod γάρ cum part. prioris orationis nectitur efficitur ut duae orationes in unam copulentur vel contrahantur. Prot. 336. A: ἀλλ' οὐ γὰρ δύναμαι (propr. *at fieri non potest; neque enim possum* vel *valeo*). Apol. 20. C: ἀλλ' οὐ γὰρ ἐπίσταμαι. Sic etiam post νῦν δέ (*nunc autem*) statim γάρ infertur, ita ut pro bipartita oratione simplex ponatur. Conv. 180. C: νῦν δὲ οὐ γάρ ἐστιν εἷς (vern. *so aber ist er ja nicht einer*, h. e. *so aber kann dieses nicht recht seyn, da er nicht einer ist*). Euth. 11. C: νῦν δὲ σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσίν (vern. *so aber sind es ja deine Annahmen*, h. e. *so aber kannst du nicht über mich spotten, da es deine Annahmen sind*). Legg. IX. 875. D: νῦν δὲ οὐ γάρ ἐστιν οὐδαμοῦ οὐδαμῶς. Euth. 14. C: νῦν δὲ ἀνάγκη γαρ ... ἀκολουθεῖν. Apol. 38. B. Charm. 175. B. Lach. 184. D. 200. E. al. — Etiam frequentatur ubi aliquid opponitur (Latin. *vero*). Crat. 393. C:

καλῶς λέγεις· φύλαττε γάρ με μή πῃ παρακρούσωμαί σε. 432. A: μὴ γὰρ οὐ καλῶς σκοπῶμεν οὕτω σκοποῦντες. — Saepius deinceps ponitur. Phaedr. 235. B: αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ μάλιστα ὁ λόγος ἔχει· τῶν γὰρ ἐνόντων cet. Gorg. 448. A. 458. A. 472. C. 507. E. Pol. I. 328. C. 334. E. Legg. I. 629. E. 638. A. Apol. 20. E. al. — Copulatur cum partt. ἄρα (Prot. 315. C: ἐπεδήμει γὰρ ἄρα Πρόδικος cet. Conv. 205. B: ἀφελόντες γὰρ ἄρα τοῦ ἔρωτός τι εἶδος ὀνομάζομεν ἔρωτα. Pol. IV. 438. A. Legg. III. 698. D. al.), δή (Prot. 327. A: εἰ γὰρ δὴ ὃ λέγω οὕτως ἔχει cet. Phaedr. 227. C: γέγραφε γὰρ δὴ ὁ Λυσίας cet. 229. A: σὺ μὲν γὰρ δὴ ἀεί. Polit. 292. A: τί γὰρ δὴ καὶ κωλύει; Crat. 391. D. Pol. I. 336. E. al.), οὖν et οὖν δή (Phaedr. 247. C. 259. E. Gorg. 466. E. Soph. 220. B. Polit. 269. A. Parm. 148. C. Tim. 84. E. al.), που et δήπου (Gorg. 499. E: ἕνεκα γάρ που τῶν ἀγαθῶν ἅπαντα ἡμῖν ἔδοξε πρακτέον εἶναι. Prot. 309. C: οὐ γὰρ δήπου τινὶ καλλίονι ἐνέτυχες ἄλλῳ cet. Pol. II. 381. C. VI. 486. A. al.), τοι (Phaedr. 227. C: ὁ γάρ τοι λόγος ἦν cet. 263. D. Gorg. 458. B. E. Phaed. 108. D. Conv. 205. B. Pol. I. 331. A.) al.

γαργαλίζω, *titillo*. Phil. 47. A: τὸ ... ὑπομεμιγμένον τῆς λύπης γαργαλίζει. Pass. Phaedr. 251. C: ἀγανακτεῖ καὶ γαργαλίζεται (ἡ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχή).

γαργαλισμός, ὁ, *titillatio*. Phaedr. 253. E: γαργαλισμοῦ. Phil. 46. D: τὰς τῶν γαργαλισμῶν (μίξεις). Conv. 189. A: ψόφων καὶ γαργαλισμῶν.

γαστήρ, ἡ, *venter*. Euthyd. 299. E: ἐν τῇ γαστρί. Conv. 190. E: ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην. Ib. κατὰ μέσην τὴν γαστέρα. 191. A: περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα. * *uterus*. Legg. VII. 792. E: τὰς φερούσας ἐν γαστρὶ πασῶν τῶν γυναικῶν μάλιστα θεραπεύειν cet.

γαστριμαργία, ἡ, *heluatio*. Phaedr. 238. A: γαστριμαργία. Tim. 73. A: διὰ γαστριμαργίαν. Phaed. 81. E: τοὺς ... γαστριμαργίας τε καὶ ὕβρεις ... μεμελετηκότας.

γαστρίμαργος, ον, *gulosus*. Eryx. 405. E: γαστρίμαργοι.

γέ vocem antecedentem modo fortius modo lenius acuit vel effert; quocirca non solum restringit vel circumscribit (Latin. *quidem*, *certe*), verum etiam intendit vel exaggerat (Latin. *vero*, *sane* al.), ut in πάνυ γε, καὶ πάνυ γε, μάλα γε, σφόδρα γε, οὐδέν γε (vern. *gar nichts*) al. — Restringendi vim habet (*certe*, *saltem*, vel lenius *quidem*): Prot. 309. C: ἔν γε τῇδε τῇ πόλει. D: τῶν γε νῦν. Conv. 201. C: ἐπεὶ Σωκράτει γε οὐδὲν χαλεπόν. Pol. I. 330. B: βραχεῖ γέ τινι πλείω. Theag. 128. E: γυμνασάμενός γε τοῦτον τὸν χρόνον ὠφεληθήσομαι. Legg. VII. 806. B: φόβον γε, εἰ μηδὲν μεῖζον ... παρασχεῖν. X. 907. D. al. Ita praecipue pronomm. et articulo adiungitur. Prot. 348. C: ὥς γ' ἐμοὶ ἔδοξε. Crat.

404. E: ὅ γ' ἐμοὶ (v. γέ μοι) φαίνεται. Pol. I. 329. A: οἷόν γ' ἐμοὶ (v. γέ μοι) φαίνεται. Theaet. 173. C: ἐπεὶ σοί γε δοκεῖ. Phaed. 64. B: σφᾶς γε οὐ λελήθασιν. Phil. 18. D: ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγονότες. Prot. 330. E: εἰ μὴ αὐτή γε ἡ ὁσιότης ὅσιον ἔσται. Gorg. 509. E: τί οὐκ αὐτό γέ μοι τοῦτο ἀπεκρίνω cet. Prot. 313. A: ταύτης γε μετέχειν τῆς ἀρετῆς. Phaed. 96. E: ὅς γε οὐκ ἀποδέχομαι ἐμαυτοῦ cet. Conv. 175. E: ἥ γε ... οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψε cet. Phaedr. 266. D: τά γ' ἐν τοῖς βιβλίοις cet. Conv. 200. B: ὅ γε ὤν. 202. D: ὅ γε ... ἄμοιρος. 187. A: τοῖς γε ῥήμασιν. — Iam quia id ad quod restringitur oratio effertur (acuitur), γέ etiam intendendi et in responsione confirmandi potestatem habet. Prot. 310. C: μάλα γε ὀψὲ ἀφικόμενος. Gorg. 449. D: Νὴ τὴν Ἥραν ... ἄγαμαί γε τὰς ἀποκρίσεις, ὅτι cet. Phil. 19. A: οὐκ εἰς φαῦλόν γε ἐρώτημα ... ἡμᾶς ἐμβέβληκε Σωκράτης. Pol. I. 339. B: σμικρά γε ἴσως ... προσθήκη. V. 458. D: οὐ γεωμετρικαῖς γε cet. In respons. Prot. 340. E: εἰς καιρόν γε παρατέτυχεν ἡμῖν ... Πρόδικος ὅδε. 341. D: πολλοῦ γε δεῖ ... οὕτως ἔχειν. Gorg. 470. E: καὶ ἀληθῆ γε ἐρῶ. Theaet. 180. C: καὶ μετρίως γε λέγεις. Pol. I. 351. C: εὖ γε σὺ ποιῶν. V. 474. A: καλῶς γ' ... ἐγὼ ποιῶν. Hinc etiam negationem intendit. Phaedr. 242. B: οὐ πόλεμόν γε ἀγγέλλεις. Gorg. 459. E: οὐ γὰρ δήπου ἔν γε τοῖς εἰδόσι. Phaedr. 242. A: μήπω γε ... πρὶν ἂν cet. Pol. I. 329. E: οὐ μέντοι γε ὅσον οἴονται. X. 608. B: οὐδέ γε ποιητικῇ. al. sexc. — Saepenumero restringendi vis explicandi habet potestatem (ut sit γέ vern. *anders* vel *nehmlich*). Prot. 310. B: εἰ μὴ ἀγαθά γε. D: ὅτι γε μόνος ἐστὶ σοφός. Phaedr. 242. D: εἴ γε σὺ ἀληθῆ λέγεις. Gorg. 448. A: ἂν δέ γε βούλῃ. 471. A: εἴπερ γε ... ἄδικος. 511. B: εἰ μὴ κωφός γ' εἰμί. Conv. 187. B: ὥσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ... γέγονε. Pol. I. 331. D: εἴπερ γέ τι χρὴ Σιμωνίδῃ πείθεσθαι. V. 480. A. VII. 515. A. al. Eandem vim saepenumero habet pronomini relativo subiectum (Pol. I. 343. A: ὅς γε [*quippe qui*] αὐτῇ οὐδὲ πρόβατα ... γιγνώσκεις. Gorg. 460. E: ὅ γ' ἀεὶ περὶ δικαιοσύνης τοὺς λόγους ποιεῖται. al.) vel cum participio iunctum (*quippe, scilicet*; etiam *licet*). Gorg. 459. A: οὐκ ἰατρός γε ὤν (vern. *und zwar*, h. e. *obgleich*). 479. B: ἀγνοῶν γε (*quippe*) cet. 488. E: κρειττόνων γε ὄντων. Phaed. 94. C: ἁρμονίαν γε οὖσαν (*siquidem harmonia esset*). Crat. 406. D: Ἀθηναῖός γε ὤν. Pol. VIII. 547. A: ἀνάγκη, Μούσας γε οὔσας. Legg. VI. 754. A. X. 895. B. — Ponitur porro, ubi plures res enumerantur et una leni quodam modo effertur. Gorg. 450. D: καὶ ἡ πεττευτική γε cet. Conv. 182. C: τοῦτό γε καὶ ἥ γε φιλοσοφία cet. Pol. VI. 499. B: οὔτε πολιτεία οὐδέ γ' ἀνὴρ (vern. *noch auch*) cet. Apol. 34. D: ὥστε καὶ οἰκεῖοί μοί εἰσι καὶ υἱεῖς γε. Crit. 47. B. al. — Praepositioni subiicitur (v. Annott. in Prot.

p. 97 sq.). Prot. 344. B: *ἐπί γε χρόνον τινά.* 358. C: *ἐπί γε τὰ κακὰ οὐδεὶς ἑκὼν ἔρχεται.* Phaedr. 268. A: *ἔν γε δὴ πληθοῦς συνόδοις.* Gorg. 504. E: *κατά γε τὸν δίκαιον λόγον.* Conv. 187. C: *ἐν μέν γε αὐτῇ τῇ συστάσει* cet. Pol. I. 333. A: *πρός γε καρποῦ κτῆσιν;* III. 387. D: *ὑπέρ γ' ἐκείνου.* al. — In eodem orationis circuitu repetitur. Gorg. 502. A: *δῆλον δὴ τοῦτό γε ... Κνησίου γε πέρι.* Phaed. 87. A: *ἐπειδή γε ὁρᾷς ... τό γε ἀσθενέστερον ἔτι ὄν.* Phil. 62. E: *πολύ γε* (al. *τι*) *διαφέρει πρός γε ἀσφάλειαν* cet. Pol. III. 389. D: *ἐάν γε* (al. *ἐάνπερ*) *... ἐπί γε λόγῳ ἔργα τελῆται.* Legg. III. 695. B. al. — Nectitur cum partt. *δή* (Phaedr. 242. D: *λέγεταί γε δή.* 277. B: *ἔδοξέ γε δή.* Gorg. 449. B: *ἐπαγγέλλομαί γε δὴ ταῦτα* cet. Soph. 237. B: *μάλιστά γε δὴ πάντων ὁ λόγος* cet. Conv. 173. E: *καὶ δῆλόν γε δὴ ὅτι* cet. Pol. VII. 526. E: *φαμέν γε δή.* VIII. 557. B: *λέγεταί γε δή, ἔφη.* al.), *μήν* (Theaet. 208. E: *φαμέν γε μὴν οὕτως.* Soph. 228. C: *τό γε μὴν ἀγνοεῖν* cet. Conv. 197. A: *τοξικήν γε μὴν ... Ἀπόλλων ἀνεῦρεν.* Pol. I. 332. E: *μὴ κάμνουσί γε μὴν ... ἰατρὸς ἄχρηστος.* Tim. 20. D: *παντάπασί γε μὴν ἀληθοῦς.* al.), *οὖν* (Polit. 257. D: *τὸν μέν γε οὖν ... φατέ.* 270. B. Euthyd. 299. E: *φασί γε οὖν.* Hipp. mai. 292. E: *εὖ γ' οὖν οἶδα*), *που* (Theaet. 147. C: *ἔπειτά γέ που ... περιέρχεται ἀπέραντον ὁδόν.* Polit. 259. E: *παρεχόμενός γέ που γνῶσιν* cet. Conv. 205. E: *ἐὰν μὴ τυγχάνῃ γέ που ... ἀγαθὸν ὄν.* Pol. V. 478. A: *ἐπιστήμη μέν γέ που ἐπὶ τῷ ὄντι* cet. Legg. V. 747. D. al.), *τοι* et *τοι δή* (Gorg. 447. B: *ἐπ' αὐτό γέ τοι τοῦτο πάρεσμεν.* Crat. 416. D: *δεῖ γέ τοι.* Phaedr. 264. A: *ἔστι γέ τοι δὴ ... τελευτή.* Pol. V. 476. E: *δεῖ γέ τοι δή, ἔφη.* VI. 504. A: *πρέπει γέ τοι δή.* Crit. 44. C: *φασί γέ τοι δὴ οἱ τούτων κύριοι.*) al.

γεγωνεῖν, *vociferari.* Hipp. mai. 292. D: *οὐδέν σοι μᾶλλον γεγωνεῖν δύναμαι ἢ* cet.

γηρός, *ὁ ἡ*, *terrenus.* Pol. X. 612. A: *γηρὰ καὶ πετρώδη πολλὰ ... περιπέφυκεν* cet.

γειτόνημα, *τό*, *vicinitas.* Legg. IV. 705. A: *ἁλμυρὸν καὶ πικρὸν γειτόνημα.*

γειτονία, *ἡ*, *vicinitas.* Legg. VIII. 843. C: *χαλεπὴν καὶ σφόδρα πικρὰν γειτονίαν ἀπεργάζονται.*

γειτονῶ, *vicinus sum.* Legg. VIII. 842. E: *ἄλλῳ ξένῳ γειτονῶν.* Polit. 271. A: *οἳ τελευτώσῃ ... τῇ προτέρᾳ περιφορᾷ ... ἐγειτόνουν.*

γείτων, *ὁ ἡ*, *vicinus*, *vicina.* Theaet. 174. B: *ὁ ... πλησίον καὶ ὁ γείτων.* Legg. IV. 704. C: *γείτων ... αὐτῆς πόλις ἆρ' ἔσται τις πλησίον;* VIII. 842. E: *μήτε οἰκείου πολίτου γείτονος μήτε ὁμοτέρμονος.* 843. C. E. Clit. 408. A. Tim. 72. C: *τοῦ γείτονος αὐτῷ ... σπλάγχνου.* Lys. 209. C: *τῷ γείτονι.* Legg. III. 696. B: *σύνοικον ἢ γείτονα*

... *τινὰ* cet. VIII. 843. C: *γείτονα γείτονι μηδὲν ποιεῖν διάφορον.* IX. 877. A: *μετάστασιν ... εἰς τὴν γείτονα πόλιν.* Alc. I. 121. D: *οὐδ' οἱ γείτονες σφόδρα τι αἰσθάνονται.* Ep. VI. 322. C: *οἰκεῖτε ... γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς* cet. Conv. 175. A: *ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ.* Pol. VII. 531. A: *οἷον ἐκ γειτόνων* (*e vicino* vel *domo contigua*) *φωνὴν θηρευόμενοι.* Legg. VI. 761. D. VIII. 843. B. al. Legg. V. 737. D: *γείτοσιν ... βοηθῆσαι.* VI. 762. A. 768. C. al. Pol. IX. 579. A: *εἰ καὶ ἄλλους ... ὁ θεὸς κύκλῳ κατοικίσειε γείτονας πολλοὺς αὐτῷ.* Legg. V. 737. D. VI. 766. E.

γελασείω, *ad ridendum sum propensus.* Phaed. 64. B: *οὐ πάνυ γέ με νῦν δὴ γελασείοντα ἐποίησας γελάσαι.*

γελοῖος, *α*, *ον*, *ridiculus*, *absurdus*; etiam (dedita opera) *risum movens.* Prot. 340. D: *εἰμί τις γελοῖος ἰατρός.* Phaedr. 236. D: *γελοῖος ἔσομαι ... αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.* Conv. 213. C: *εἴ τις ἄλλος γελοῖος ἔστι τε καὶ βούλεται.* Pol. III. 332. D: *γελοῖος ... διδάσκαλος.* VII. 517. D. Theaet. 158. E: *γελοῖον μέντ' ἂν εἴη πολλαχῇ.* 205. B. Soph. 224. B. Polit. 296. A. Crat. 400. B. Phil. 48. C: *τὸ γελοῖον ... πονηρία ... τις τὸ κεφάλαιον.* Conv. 199. D. Pol. III. 403. E. IV. 430. E. V. 452. D: *τὸ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς γελοῖον.* 454. C. Euthyd. 304. D. Theaet. 191. A: *ἐκτὸς τοῦ γελοίου ἑστῶτες.* Conv. 215. A: *οὐ τοῦ γελοίου* (*ἕνεκα*). Pol. V. 457. B: *τοῦ γελοίου σοφίας δρέπων καρπόν.* X. 606. C. Prot. 355. A: *φημὶ ... γελοῖον τὸν λόγον γίγνεσθαι.* Phil. 62. B: *γελοίαν διάθεσιν ἡμῶν ... λέγομεν.* 49. E. Pol. X. 620. A. Phaedr. 257. C: *γελοῖόν γ' ... τὸ δόγμα λέγεις.* 274. C: *γελοῖον ἤρου.* Phil. 65. E. Conv. 174. E: *καί τι ... γελοῖον παθεῖν.* 189. B: *ἐάν τι γελοῖον εἴπῃς.* Pol. V. 452. D: *ὅτι μάταιος ὃς γελοῖον ἄλλο τι ἡγεῖται ἢ τὸ κακόν.* Legg. XI. 935. D: *περί του λέγειν γελοῖον ἄνευ θυμοῦ.* Epin. 990. D: *σφόδρα γελοῖον ὄνομα.* Ep. VII. 347. D. Theaet. 147. A: *οὐκ ἂν γελοῖοι εἶμεν;* Conv. 221. E. Euthyd. 291. B. Crat. 426. B: *ὑβριστικὰ ... καὶ γελοῖα.* Phil. 49. E: *γελοῖα ... ὁπόσ' ἀσθενῆ.* Parm. 130. C. Pol. IV. 429. E. V. 452. A. Legg. VIII. 816. E. Phil. 49. C: *τὴν τῶν γελοίων εἴληχε τάξιν τε καὶ φύσιν.* Legg. VII. 816. D: *ἄνευ ... γελοίων τὰ σπουδαῖα ... μαθεῖν ... οὐ δυνατόν.* Theaet. 200. B: *ἐν ἑτέροις τισὶ γελοίοις περιστερεῶσιν.* Phil. 50. A: *ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων γελοίοις.* Legg. VIII. 838. C. Phil. 49. B: *γελοίους.* Theaet. 154. B: *θαυμαστά τε καὶ γελοῖα ... λέγειν.* Soph. 227. A: *γελοῖα δοκοῦντα ὀνόματα ἔσχεν.* Parm. 128. D: *πολλὰ καὶ γελοῖα συμβαίνει πάσχειν τῷ λόγῳ.* Crat. 425. C. Conv. 189. B: *μὴ γελοῖα εἴπω* (ubi oppos. *καταγέλαστα*). Legg. XI. 935. C. D. Polit. 266. C: *γελοιότερος.* Pol. X. 600. B: *γελοιότερος ... πρὸς παιδείαν.* Hipp. mai. 297. D. Apol. 30. E: *εἰ καὶ γελοιότερον εἰπεῖν.* Soph. 227. B: *θάτερα τῶν ἑτέρων*

... οὐδὲν ἡγεῖται γελοιότερα. Parm. 128. D: ὡς ἔτι γελοιότερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἡ ὑπόθεσις ἢ cet. Conv. 214. E: ἐπὶ τὰ γελοιότερά με ἐπαινέσει; Id. 215. A. **deformis*. Hipp. mai. 294. A: κἂν ᾖ γελοῖος, καλλίων φαίνεται.

γελοίως, *ridicule, ita ut risus moveatur*. Pol. III. 406. C: ὃ ἡμεῖς γελοίως ἐπὶ μὲν τῶν δημιουργῶν αἰσθανόμεθα. VI. 505. B: καὶ μάλα ... γελοίως. 509. C: μάλα γελοίως ... ἔφη. VII. 527. A: λέγουσι ... μάλα γελοίως cet. 528. D: ὅτι τῇ ζητήσει γελοίως ἔχει. 531. A. Crit. 53. D: ὅτι γελοίως ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἀπεδίδρασκες. Euthyd. 278. D.

γελῶ, *rideo*. Gorg. 473. E: γελᾷς; Theaet. 175. B: γελᾷ οὐ δυναμένων λογίζεσθαι cet. Pol. V. 457. B: ἐφ' ᾧ γελᾷ. VII. 518. A: οὐκ ἂν ἀλογίστως γελῴη. Phil. 49. E: ὅταν ἐπ' αὐτῇ γελῶμεν. Conv. 212. E: κἂν ὑμεῖς γελᾶτε. Phil. 50. A: τὸ ... γελᾶν ἡδονήν. Pol. II. 366. C. VII. 518. B: εἰ γελᾶν ἐπ' αὐτῇ βούλοιτο. V. 457. B: ὁ ... γελῶν ἀνὴρ ἐπὶ γυμναῖς γυναιξί. Euthyd. 303. B: γελῶντε. Phaed. 59. A: γελῶντες. Phil. 50. A: γελῶντας ... ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων γελοίοις. Euth. 3. E. Phaedr. 267. B: ἐγέλασε. Euthyd. 300. D. Lys. 207. C: ἐγελασάτην ... ἄμφω. Id. Euthyd. 273. D. 276. B: ἐγέλασαν. Legg. IX. 857. D: σφόδρα γελάσειεν ἄν. Prot. 310. D: γελάσας ... ἔφη. Phaed. 101. B. 115. C: γελάσας ... ἡσυχῇ ... ἔφη. Pol. I. 331. D. V. 451. B. al. Conv. 202. B: γελάσασα ... ἔφη. 189. B: γελάσαντα. Ion. 535. E: αὐτὸς γελάσομαι ἀργύριον λαμβάνων. Phaedr. 252. B: ἀκούσας ... γελάσει. Prot. 355. C: γελάσεται καὶ ἐρεῖ. Id. Men. 71. A. Hipp. mai. 289. C.

γέλως, ὁ, *risus*. Polit. 295. E: γέλως ἂν ὁ μέγιστος γίγνοιτο. Pol. III. 389. A: ἄσβεστος ... γέλως (Hom.). VII. 518. B: ἧττον ἂν καταγέλαστος ὁ γέλως αὐτῷ εἴη. Legg. VI. 751. B. Lach. 184. A. Pol. III. 388. E: κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος. Legg. VII. 816. D: ἐπὶ τὰ τοῦ γέλωτος κωμῳδήματα. Pol. III. 388. E: ὅταν τις ἐφιῇ ἰσχυρῷ γέλωτι. Legg. VII. 789. D: βούλεσθε ἅμα γέλωτι φράζωμεν cet. Gorg. 473. E: γέλωτα παρεῖχον. Phaed. 117. A: γέλωτα ὀφλήσειν παρ' ἐμαυτῷ. Theaet. 161. E. 166. A: γέλωτα ... τὸν ἐμὲ ἐν τοῖς λόγοις ἀπέδειξε. 174. C: γέλωτα παρέχει. Polit. 265. B: τῶν πρὸς γέλωτα εὐδοκιμησάντων. Conv. 222. C. Pol. V. 450. E: γέλωτα ὀφλεῖν. VI. 506. D: γέλωτα ὀφλήσω. VII. 517. A: ἆρ' οὐ γέλωτ' ἂν παράσχοι cet. 536. B: φιλοσοφίας ἔτι πλείω γέλωτα καταντλήσομεν. Legg. II. 669. D: γέλωτ' ἂν παρασκευάζοιεν. VI. 778. E: γέλωτ' ἂν ... ὄφλοι. VII. 790. A. 810. E: ἐπὶ γέλωτα ὡρμηκότες. 816. E. VIII. 830. B: τὸν τῶν ἀνοήτων γέλωτα. Alc. I. 121. B: πόσον ἂν οἴει γέλωτα ὀφλεῖν; Lach. 184. A: τὸν γέλωτα κατέχειν. Hipp. mai. 281. D. 286. E. 291. E. Charm. 155. B: ἐποίησε γέλωτα πολύν. Legg. V. 732. C: γελώτων ... εἴργεσθαι ... τῶν ἐξαισίων.

γελωτοποιός, ὁ, *scurra*. Pol. X. 620. C: τοῦ γελωτοποιοῦ Θερσίτου.

γελωτοποιῶ, *risum facio, irrideo*. Conv. 189. A: γελωτοποιεῖς μέλλων λέγειν. Pol. V. 452. D: ὁ γελωτοποιεῖν ἐπιχειρῶν. X. 606. C. Ib. γελωτοποιῶν.

γέμω, *plenus* s. *refertus sum; affluo*. Conv. 216. D: πόσης οἴεσθε γέμει ... σωφροσύνης; Pol. X. 603. D. Apol. 26. D: ὅτι τὰ Ἀναξαγόρου βιβλία ... γέμει τούτων τῶν λόγων. Phil. 39. E: ἡμεῖς ... γέμομεν ἐλπίδων. Phaedr. 275. C: πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι. Soph. 261. A: προβλημάτων γέμειν. Pol. IX. 577. D: πολλῆς ... ἀνελευθερίας γέμειν τὴν ψυχήν. 578. A. X. 611. B. Legg. VII. 822. E: πολλῆς ἀνοίας γέμειν. Alc. I. 105. E: πρὶν τοσαύτης ἐλπίδος γέμειν. Pol. IX. 579. E: φόβου γέμων. Legg. VII. 807. C. Pol. VIII. 544. C: συχνῶν γέμουσα κακῶν πολιτεία. Gorg. 522. E: πολλῶν ... ἀδικημάτων γέμοντα τὴν ψυχὴν cet. Pol. VIII. 559. C. Gorg. 525. A: αἰσχρότητος γέμουσαν τὴν ψυχὴν εἶδεν. Theaet. 144. B: λήθης γέμοντες. Pol. IX. 573. A: θυμιαμάτων ... γέμουσαι. Legg. I. 649. C: θρασύτητος γέμοντας. Critia. 117. E: ὁ μέγιστος λιμὴν ἔγεμε πλοίων καὶ ἐμπόρων cet.

γενεά, ἡ, *stirps, genus*. Soph. 268. D: ταύτης τῆς γενεᾶς τε καὶ αἵματος (Hom. Cf. Pol. VIII. 547. A.). Phil. 66. B: πάνθ' ὁπόσα τῆς γενεᾶς αὖ ταύτης ἐστίν. Legg. XI. 913. C: ὡς εἰς παίδων γενεὰν οὐ ξύμφορα τὰ τοιαῦτα. **aetas, saeculum*. Phil. 66. C: ἕκτῃ δ' ἐν γενεᾷ (Orph.). Legg. III. 679. D: γενεαὶ ... πολλαί. 678. D: γενεαῖς ... πόσαις cet. Polit. 310. E: ἐπὶ γενεὰς πολλὰς οὕτω γεννηθεῖσα (ψυχή). Tim. 23. C: ἐπὶ πολλὰς γενεάς. Id. Critia 109. E. 114. C. D. 120. D. Alc. I. 122. E: πολλὰς ... γενεὰς εἰσέρχεται ... αὐτόσε cet. Ep. VIII. 354. B: ὥστε γενεὰς τοσαύτας ... σώζεσθαι.

γενεαλογία, ἡ, *generis enumeratio*. Crat. 396. C: τὴν Ἡσιόδου γενεαλογίαν.

γενεαλογῶ, *genus recenseo* vel *enumero*. Theaet. 155. D: οὐ κακῶς γενεαλογεῖν. Tim. 22. B: τοὺς ἐξ αὐτῶν γενεαλογεῖν. Pol. II. 365. E: τῶν γενεαλογησάντων ποιητῶν. Tim. 23. B: τὰ ... νῦν δὴ γενεαλογηθέντα ... περὶ τῶν παρ' ὑμῖν cet.

γενέθλια, τά, *natalitia*. Conv. 203. C: ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις. Alc. I. 121. C: βασιλέως γενέθλια (Clark. Vat. Ven. γενέσια, *feralia*) ἅπασα θύει ... ἡ Ἀσία.

γενέθλιος, ον, *natalis*; θεοὶ γενέθλιοι, *dii genitales* (partum adiuvantes vel tuentes). Legg. IX. 879. D: θεῶν γενεθλίων χάριν. V. 729. C: εὔνους ἂν γενεθλίους θεοὺς εἰς παίδων αὐτοῦ σπορὰν ἴσχοι.

γένεθλον, τό, *genus*. Prot. 346. C: τῶν ... ἠλιθίων ἀπείρων γένεθλα (Simon.).

γενειάσκω, *pubesco*. Conv. 181. D: *τοῦτο δὲ πλησιάζει τῷ γενειάσκειν.*

γενειῶ, *pubesco*. Polit. 270. E: *τῶν ... γενειώντων.*

γένεσις, ἡ, *generatio*, *procreatio*, *ortus*, *origo*. Phaedr. 247. D: *οὐχ ᾗ γένεσις πρόςεστιν.* Theaet. 180. D: *ὡς ἡ γένεσις τῶν ἄλλων πάντων Ὠκεανὸς ... τυγχάνει* (cf. Crat. 402. B.). Polit. 271. A: *γένεσις ... τίς τοτ' ἦν ... ζώων;* Phil. 53. C. oppos. *οὐσία*. 54. D: *εἴπερ γένεσίς ἐστιν.* Conv. 204. B. Tim. 38. A: *ὅσα γένεσις τοῖς ἐν αἰσθήσει φερομένοις προςῆψεν.* 40. E: *ἡ γένεσις περὶ τούτων τῶν θεῶν.* 41. E: *ὅτι γένεσις πρώτη ... ἔσοιτο τεταγμένη μία πᾶσιν.* 48. A: *ἡ τοῦδε τοῦ κόσμου γένεσις.* 73. B. 77. C. Legg. IV. 712. A: *τότε πολιτείας τῆς ἀρίστης ... φύεται γένεσις.* V. 740. D: *οἷς ἂν εὔρους ᾖ γένεσις.* VI. 781. E: *ἡ τῶν ἀνθρώπων γένεσις.* X. 894. A: *γίγνεται ... πάντων γένεσις ἡνίκ' ἂν* cet. XI. 926. E: *γένεσις οἷον δευτέρα τις.* Prot. 320. D: *χρόνος ... εἱμαρμένος γενέσεως.* Soph. 232. C: *γενέσεώς τε καὶ οὐσίας πέρι.* Polit. 283. D: *κατὰ τὴν τῆς γενέσεως ἀναγκαίαν οὐσίαν.* 287. E: *ἐπὶ γενέσεως αἰτίᾳ.* Parm. 136. B: *περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.* Crat. 411. C: *μεστὰ εἶναι πάσης φορᾶς καὶ γενέσεως ἀεί.* Pol. IV. 428. C: *ὑπὲρ τοῦ καρποῦ τῆς γενέσεως ἐκ τῆς γῆς.* V. 450. C: *τῆς γιγνομένης γενέσεώς τε καὶ παιδείας.* VII. 519. A: *τὰ τῆς γενέσεως ξυγγενῆ.* 525. B: *γενέσεως ἐξαναδύντι.* C: *μεταστροφῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπ' ἀλήθειάν τε καὶ οὐσίαν.* Tim. 27. A: *ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως.* 28. B: *γενεσέως ἀρχὴν ἔχων οὐδεμίαν.* 39. E: *μέχρι χρόνου γενέσεως.* 48. B: *πρὸ τῆς οὐρανοῦ γενέσεως.* 54. D: *περὶ τῆς εἰς ἄλληλα γενέσεως.* 90. E: *μέχρι γενέσεως ἀνθρωπίνης.* Legg. IV. 720. E: *τὴν περὶ γενέσεως ἀρχήν.* Epin. 977. E: *τὸ θεῖον τῆς γενέσεως καὶ τὸ θνητόν.* Alc. I. 122. B. al. Phaedr. 248. D: *ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει.* Conv. 206. D: *Μοῖρα ... ἡ καλλονή ἐστι τῇ γενέσει.* Pol. III. 415. A. Tim. 34. C: *γενέσει καὶ ἀρετῇ προτέραν καὶ πρεσβυτέραν ψυχὴν σώματος.* 42. B: *ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει.* Legg. XI. 920. A: *ὅσοι γενέσει καὶ τροφαῖς εὖ πεπαίδευνται.* XII. 944. E. Phaed. 70. D: *ὅσαπερ ἔχει γένεσιν.* 71. B: *γένεσίν τε εἶναι ἐξ ἑκατέρου εἰς ἄλληλα.* E: *τὴν ἐναντίαν γένεσιν.* Soph. 235. E: (*ὁπόταν*) *τὴν τοῦ μιμήματος γένεσιν ἀπεργάζηται.* 245. D: *οὔτε οὐσίαν οὔτε γένεσιν.* 246. C: *γένεσιν ἀντ' οὐσίας.* Polit. 261. D: *τὴν ... τῶν ζώων γένεσιν καὶ τροφὴν* cet. 282. D: *γένεσιν ἄστροφόν τινα.* 284. C: *πρὸς τὴν τοῦ μετρίου γένεσιν.* D. Crat. 398. C: *δηλοῦν τὴν ἐκ τοῦ ἔρωτος γένεσιν.* 406. C: *διὰ τὴν τοῦ ἀφροῦ* (*e spuma*) *γένεσιν.* Phil. 15. B: *μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον προσδεχομένην.* 26. D: *γένεσιν εἰς οὐσίαν.* 27. A: *τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτίᾳ.* 54. A: *οὐσίαν καὶ γένεσιν.* 55. A: *τὴν ... φθορὰν καὶ γένεσιν.* Pol. II. 359. A: *εἶναι ... ταύτην γένεσίν τε καὶ οὐσίαν δικαιοσύ-*

νης. 373. E: ὅτι πολέμου αὖ γένεσιν εὑρήκαμεν. VI. 509. B: τὴν γένεσιν καὶ αὔξην καὶ τροφήν. 534. A: δόξαν μὲν περὶ γένεσιν, νόησιν δὲ περὶ οὐσίαν. IX. 573. B: τυραννικοῦ ἀνδρὸς λέγεις γένεσιν. X. 621. B: φέρεσθαι ἄνω εἰς τὴν γένεσιν. Tim. 27. D: τί τὸ ὂν ἀεί, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον. 29. C: ὅτι ... πρὸς γένεσιν οὐσία, τοῦτο πρὸς πίστιν ἀλήθεια. 38. A: τό τε ἦν τό τ' ἔσται περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν ἰοῦσαν πρέπει λέγεσθαι. C: πρὸς χρόνου γένεσιν. 75. B: τοῖς περὶ τὴν ἡμετέραν γένεσιν δημιουργοῖς. 76. E: τὴν τῶν ὀνύχων γένεσιν. 91. D: μέχριπερ ἂν ζώων ἀποτελέσωσι γένεσιν. Legg. III. 676. C: τὴν πρώτην τῶν πολιτειῶν γένεσιν καὶ μετάβασιν. V. 740. A: κατὰ τὴν νῦν γένεσίν τε καὶ τροφὴν καὶ παίδευσιν. X. 889. A: τὴν τῶν μεγάλων καὶ πρώτων γένεσιν ἔργων. 892. C: φύσιν βούλονται λέγειν γένεσιν τὴν περὶ τὰ πρῶτα. 896. A: τὴν πρώτην γένεσιν καὶ κίνησιν τῶν τε ὄντων cet. 899. C: ψυχὴν γένεσιν ἁπάντων εἶναι πρώτην. al. Phaed. 71. E: τοῖν γενέσιοιν τοῖν περὶ ταῦτα. A: δύο γενέσεις. C. Theaet. 153. A: ἢ οὐχ αὗται γενέσεις πυρός; Pol. VIII. 546. C: ἀμεινόνων τε καὶ χειρόνων γενέσεων. Legg. IV. 721. A: ἀρχὴ ... τῶν γενέσεων πάσαις πόλεσιν. Phaed. 88. A: ἐν ταῖς πολλαῖς γενέσεσι. Polit. 261. B: ἐπὶ ταῖς τῶν ἀψύχων γενέσεσιν. Legg. X. 894. B: ἐν ... γενέσεσι καὶ φθοραῖς. Phaed. 71. D: τὰς γενέσεις αὐτοῖν. 113. A: εἰς τὰς τῶν ζώων γενέσεις. Polit. 272. E: πάσας ἑκάστης τῆς ψυχῆς τὰς γενέσεις ἀποδεδωκυίας. Pol. VII. 523. B: πρὸς γενέσεις τε καὶ συνθέσεις ... τετράφαται. Critia 113. E: παίδων ... ἀῤῥένων πέντε γενέσεις (v. γεννήσεις) διδύμους γεννησάμενος. Legg. VIII. 842. E: περὶ γάμους ἅμα καὶ γενέσεις παίδων καὶ τροφάς. Ion. 531. D: γενέσεις καὶ θεῶν καὶ ἡρώων. **rerum origo* vel *ortus*, i. q. *rerum natura* (Cic.). Tim. 29. E: γενέσεως καὶ κόσμου ... ἀρχήν. Phaedr. 245. E: πάντα τε οὐρανὸν πᾶσάν γε γένεσιν (Cic. *omnisque natura*). Tim. 29. D: δι' ἣν αἰτίαν γένεσιν καὶ τὸ πᾶν τόδε ὁ ξυνιστὰς ξυνέστησεν. **genus*, i. q. concret. *animantia*. Polit. 265. B: τῶν ... τὴν γένεσιν ἄκερων εἶναι. 267. B: γενέσεως ἀμίκτου νομευτικήν. 306. E: τὸ τῆς ἠρεμαίας ... γενέσεως εἶδος. Legg. V. 740. E: μεῖζον ἢ κατὰ τὴν νῦν γένεσίν τε καὶ τροφὴν cet. (*quam ut cadere possit in homines nunc generatos* cet.). **stirps, genus.* Menex. 287. B: ἡ τῶν προγόνων γένεσις οὐκ ἔπηλυς οὖσα. Legg. III. 691. D: δίδυμον ὑμῖν φυτεύσας τὴν τῶν βασιλέων γένεσιν ἐκ μονογενοῦς. **aetas, saeculum* (*Generation*). Polit. 310. D: ἐν πολλαῖς γενέσεσιν ἄμικτος γεννωμένη. (cf. 310. E: ἐπὶ γενεὰς πολλάς). Phaedr. 252. D: τὴν τῇδε πρώτην γένεσιν βιοτεύει. Polit. 274. A: ἐκ τῆς νῦν περιφορᾶς καὶ γενέσεως. Cf. Phaedr. 248. D. Tim. 42. B. **confectio.* Polit. 281. B: τῆς γενέσεως τῆς τῶν ἱματίων. E: τῆς περὶ τὰ ἀμφιέσματα γενέ-

σεως. Legg. XI. 920. E: *οἱ ... ὀργάνων τε καὶ ἔργων ἀποτελοῦντες γένεσιν ἔμμισθον.*

γενέτωρ, ὁ (i. q. *γενέτης*), *parens.* Locr. 96. C: *τὸν πάντων ἀρχαγὸν καὶ γενέτορα τουτέων.* 103. C: *ἐκ τῶν γενετόρων καὶ στοιχείων.*

γέννα, ἡ (i. q. *γένος*), *genus.* Phil. 25. D: *τὴν ... τοῦ πέρατος γένναν.*

γεννάδας, ὁ, ingenuus, generosus. Phaedr. 243. C: *γεννάδας καὶ πρᾶος τὸ ἦθος.* Charm. 155. D: *ὦ γεννάδα.*

γενναῖος, α, ον, ingenuus, nobilis, generosus, (etiam de animant., fructibus al., i. q. *εὐγενής*); *animosus, fortis; honestus; eximius, egregius* (etiam iron.), *magnus, praestans* (vern. *wacker, tüchtig*). Prot. 319. D: *γενναῖος, ἀγεννής.* Phaedr. 227. C: *ὢ* (v. *ὦ*) *γενναῖος* (vern. *der Treffliche!*) *εἴθε γράψειεν* cet. Theaet. 174. E. Pol. II. 363. A: *ὁ γενναῖος Ἡσίοδός τε καὶ Ὅμηρος.* VI. 494. C. Alc. I. 107. B: *γενναῖος ἢ ἀγεννής.* Men. 71. B. Ax. 365. A: *ἐν τοῖς γυμνασίοις γενναῖος φαινόμενος.* Soph. 231. B: *ἡ γένει γενναία σοφιστική.* Pol. V. 453. E: *ἦ γενναία ... ἡ δύναμις τῆς ἀντιλογικῆς τέχνης.* VIII. 544. C: *ἡ γενναία ... τυραννὶς* cet. 558. C: *πάνυ γ' ... γενναία* (*ἡ συγγνώμη*). Gorg. 512. D: *τὸ γενναῖον καὶ τὸ ἀγαθόν.* Pol. VI. 496. B: *γενναῖον καὶ εὖ τεθραμμένον ἦθος.* Menex. 246. C: *οὕτω ... τό γε τῆς πόλεως γενναῖον καὶ ἐλεύθερον ... ἐστι* cet. Pol. II. 375. A: *φύσιν γενναίου σκύλακος.* Legg. V. 731. B: *ἄνευ θυμοῦ γενναίου.* Theaet. 149. A: *μαίας μάλα γενναίας τε καὶ βλοσυρᾶς.* Legg. VIII. 845. A: *τῆς γενναίας* (*ὀπώρας*). Gorg. 485. D: *οὔτε καλοῦ οὔτε γενναίου πράγματος.* Lys. 209. A: *τοῦ σώματος οὕτω γενναίου ὄντος.* Hipp. mai. 290. E: *ἄνευ ὄψου πάνυ γενναίου.* Apol. 30. E: *ἵππῳ μεγάλῳ μὲν καὶ γενναίῳ.* Conv. 209. B: *ψυχῇ καλῇ καὶ γενναίᾳ καὶ εὐφυεῖ.* Phaed. 80. D: *γενναῖον καὶ καθαρόν* (*τόπον*). Polit. 297. E: *τὸν γενναῖον κυβερνήτην.* Crat. 407. C. Pol. II. 361. B: *ἄνδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον.* VI. 488. C: *τὸν ... γενναῖον ναύκληρον.* Charm. 157. B. Lys. 204. E. Gorg. 485. E: *φύσιν ψυχῆς ὧδε γενναίαν* (Eurip.). Conv. 184. B: *γενναίαν φιλίαν.* Pol. I. 348. D: *πάνυ γενναίαν εὐήθειαν.* Legg. VIII. 844. E: *τὴν γενναίαν νῦν λεγομένην σταφυλὴν* cet. 845. A. Theaet. 183. E: *βάθος τί ἔχειν παντάπασι γενναῖον.* Polit. 274. E: *μάλα γενναῖον* (*ἁμάρτημα*). Pol. III. 414. B: *γενναῖόν τι ἓν ψευδομένους.* Voc. *ὦ γενναῖε* Gorg. 473. D. 494. E. Crat. 432. D. Pol. VII. 527. B. al. In principio enuntiati Alc. I. 135. E: *ὦ γενναῖε.* Hipp. mai. 298. A. Phaedr. 261. A: *θρέμματα γενναῖα.* Hipp. mai. 301. A: *γενναῖοι ἢ σοφοὶ* cet. Prot. 319. C: *πλούσιος καὶ τῶν γενναίων.* Theaet. 210. D. Pol. II. 375. E: *τῶν γενναίων κυνῶν.* V. 459. A: *τῶν γενναίων ὀρνίθων.* Ib. *καί-*

περ ὄντων γενναίων. Legg. VIII. 841. D: *τῶν γενναίων ἅμα καὶ ἐλευθέρων*. De lucri cup. 229. C. Legg. VII. 817. D: *γενναίων ψυχῶν*. Pol. IV. 440. D: *οὐ λήγει τῶν γενναίων*. Legg. IV. 705. B: *εἰς γενναίων καὶ δικαίων ἠθῶν κτῆσιν*. Alc. I. 120. E: *ἐν τοῖς γενναίοις*. Pol. VII. 535. B: *γενναίους τε καὶ βλοσυροὺς τὰ ἤθη*. Legg. III. 690. A: *γενναίους ἀγεννῶν ἄρχειν*. IV. 714. E. Pol. II. 372. B: *μάζας γενναίας καὶ ἄρτους ... παραβαλλόμενοι* (ubi vern. est *tüchtige*). Legg. V. 735. B: *τὰ γενναῖα καὶ ἀγεννῆ*. VIII. 844. E: *τὰ γενναῖα σῦκα ἐπονομαζόμενα*. Theaet. 162. D: *ὦ γενναῖοι παῖδές τε καὶ γέροντες*. Pol. IV. 440. C: *ὅσῳ ἂν γενναιότερος ᾖ* cet. Lys. 207. C. Menex. 235. B. Polit. 261. C: *γενναιότερον* (*τὸ τῆς βασιλικῆς ἐπιστήμης*). Pol. III. 409. C: *γενναιότατος ... δικαστής*. Euthyd. 306. E: *ὅπως ἐκ γενναιοτάτης ἔσονται μητρός*. Polit. 266. C: *γένει τῷ τῶν ὄντων γενναιοτάτῳ*. Phaed. 116. C: *γενναιότατον καὶ πραότατον*. Phaedr. 235. D. Gorg. 521. B: *ὦ γενναιότατε*. Legg. III. 679. B: *γενναιότατα* (v. *δικαιότατα*) *ἤθη*. Conv. 182. D: *τῶν γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων*. Theag. 128. A: *τοὺς γενναιοτάτους τε καὶ πλουσιωτάτους*.

γενναίως, *ingenue*, *strenue*; *fortiter*; *libere*, *fidenter*; *egregie* (iron.). Gorg. 475. D: *γενναίως τῷ λόγῳ ... παρέχων ἀποκρίνου*. 521. A: *εὖ καὶ γενναίως εἰπέ*. Phaed. 58. E: *ὡς ἀδεῶς καὶ γενναίως ἐτελεύτα*. 116. E: *ὡς γενναίως* (*ingenue*) *με ἀποδακρύει*. Theaet. 146. C: *ἀλλ' εὖ καὶ γενναίως εἰπέ*. D. 151. E. 209. E: *πάνυ γενναίως ἔοικεν ἐσκοτωμένῳ*. Soph. 239. B. Phil. 55. C: *γενναίως ... πᾶν περικρούωμεν*. Legg. VII. 806. B: *γενναίως ἀντιστάσας*. Menex. 235. A: *ὥστ' ἔγωγε ... γενναίως πάνυ διατίθεμαι ἐπαινούμενος ὑπ' αὐτῶν*. Lach. 196. A. Hipp. min. 366. E. 370. D. Theaet. 166. C: *γενναιοτέρως ἐπ' αὐτὸ ἐλθὼν ὃ λέγω*.

γέννημα, *τό*, *fructus*, *fetus*; *opus*; in univ. *quod generatum* vel *factum est*. Pol. X. 597. E: *τὸν τοῦ τρίτου ... γεννήματος ἀπὸ τῆς φύσεως* (int. *δημιουργὸν*) *μιμητὴν καλεῖς*; Legg. X. 890. D: *εἴπερ νοῦ γέ ἐστι γεννήματα*. V. 740. D: *πλήθους γεννημάτων*. Tim. 69. C: *τοῖς ἑαυτοῦ γεννήμασι*. Soph. 266. B: *θεοῦ γεννήματα*. Tim. 24. D: *γεννήματα καὶ παιδεύματα θεῶν ὄντας*. Epin. 983. E: *μὴ ψυχῆς τε καὶ σώματος οὕτως εἶναι γεννήματα*. * *confectio*. Soph. 266. D: *τὸ δὲ ὁμοιωμάτων τινῶν γέννημα*.

γέννησις, *ἡ*, *procreatio*. Conv. 206. C: *ἡ κύησις καὶ ἡ γέννησις*. E: *ὅτι ... ἀθάνατον ὡς θνητῷ ἡ γέννησις*. Locr. 98. A: *ὧν ἁ γέννασις* (v. *γένεσις*) *τοιαύτα*. Def. 413. D: *γέννησις φύσεως ἀγαθή*. Polit. 274. A: *τὸ τῆς κυήσεως καὶ γεννήσεως καὶ τροφῆς*. Conv. 206. E: *τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ τόκου ἐν τῷ καλῷ*. Legg. I. 636. C: *εἰς κοινωνίαν ἰούσῃ τῆς γεννήσεως*. Menex. 238. A: *κυήσει καὶ γεννήσει*. Pol. 310. B: *πρὸς τὴν τῶν παίδων γέννησιν*. Conv. 209. D:

διὰ τὴν τῶν νόμων γέννησιν. Locr. 99. D: ζώων θνατῶν γέννασιν ἐμαχανάσατο. Pol. V. 461. A: τούτων ... τῶν εἰς τὸ κοινὸν γεννήσεων. Legg. I. 631. D: ἐν ταῖς τῶν παίδων γεννήσεσι καὶ τροφαῖς.

γεννητήρ, fem. *γεννήτειρα*, *parens*. Crat. 410. C: γαῖα ... γεννήτειρα ἂν εἴη ὀρθῶς κεκλημένη.

γεννήτης, ὁ, *parens*. Legg. IX. 869. B: τὴν τοῦ γεννήτου ψυχὴν συλήσας. Crit. 51. E: ὅτι τε γεννήταις οὖσιν ἡμῖν οὐ πείθεται, καὶ ὅτι τροφεῦσι. Legg. IV. 717. E: εἰς τοὺς ἑαυτῶν γεννήτας. XI. 928. D: παίδων πρὸς γεννήτας. Γεννῆται dicuntur etiam *gentiles* (ad idem γένος pertinentes). Legg. IX. 878. D: τοὺς γεννήτας (sic codd. pro γενήτας) καὶ τοὺς συγγενεῖς. Etiam Ax. 371. D: ὄντι γεννήτῃ τῶν θεῶν codd. dant pro γενήτῃ.

γεννητός, ή, όν, *procreatus*, *natus*; *nativus*. Legg. XI. 923. E: εἴτε γεννητὸς ὢν εἴτε ποιητός (υἱός). Tim. 52. A: αἰσθητόν, γεννητόν. Pol. VIII. 546. B: θείῳ ... γεννητῷ. Tim. 28. B: γεννητῷ παραδείγματι προσχρώμενος. 37. D: τῷ γεννητῷ. Locr. 96. C: τὸν ... γεννατὸν (θεὸν) ὄψι ὁρέομες. Tim. 29. C: γιγνόμενα καὶ γεννητὰ (v. γενητὰ) ἐφάνη. 40. D: περὶ θεῶν ὁρατῶν καὶ γεννητῶν.

γεννήτωρ, ὁ, *parens*. Legg. IX. 868. E: ἀπειθῶν ... ὁ γεννήτωρ ἢ ὁ γεννηθεὶς cet. 878. A: γεννήτορα ... αὐτοῖς καὶ ἑστιοῦχον ... γίγνεσθαι. Conv. 209. A: ὧν ... οἱ ποιηταὶ πάντες γεννήτορες. Legg. III. 681. B: τῶν γεννητόρων τε καὶ θρεψάντων. VII. 804. D. IX. 869. A. 881. A. XI. 926. E: ἀντὶ γεννητόρων πατέρας οὐ χείρους. IX. 879. B: πρὸς τοὺς γεννήτορας. XI. 932. A: πᾶς τιμάτω ... τοὺς αὑτοῦ γεννήτορας. Menex. 248. E: παῖδάς τε καὶ γεννήτορας.

γεννικός, ή, όν, i. q. *γενναῖος*. Theaet. 144. D: γεννικὸν λέγεις τὸν ἄνδρα. Phaedr. 279. A: ἤθει γεννικωτέρῳ κεκρᾶσθαι.

γεννῶ, *genero*, *procreo*; etiam trop., ut Latin. *gigno*. Pol. V. 459. A: πότερον ... ἐξ ἁπάντων ὁμοίως γεννᾷς cet. Theaet. 153. A: ὃ (πῦρ καὶ τἄλλα γεννᾷ. Conv. 206. D: τίκτει τε καὶ γεννᾷ. 209. C. Pol. X. 603. B. Legg. X. 908. E. al. Legg. X. 889. D: αἳ δέ τι ... σπουδαῖον ... γεννῶσι τῶν τεχνῶν. VI. 775. D: ὅσον ἂν γεννᾷ χρόνον. Pol. III. 391. D: ὡς οἱ θεοὶ κακὰ γεννῶσι. Tim. 41. D: γεννᾶτε (imper.). Legg. VI. 775. D: γεννῴη ποτ' ἄν. Pol. III. 415. A: ὁμοίους ἂν ὑμῖν αὐτοῖς γεννῷτε. Conv. 191. C: ἵνα ... γεννῷεν. Theaet. 150. C: γεννᾶν ... ἀπεκώλυσεν. Polit. 265. E: ἐξ ἀλλήλων γεννᾶν. 274. A. Conv. 210. A: γεννᾶν λόγους καλούς. Pol. IV. 461. B: τοῦ γεννᾶν ... τὴν ἡλικίαν. VI. 496. A: γεννᾶν διανοήματά τε καὶ δόξας. Tim. 91. B: τοῦ γεννᾶν ἔρωτα. Legg. V. 747. D. Pol. VIII. 569. B: γεννῶν. IX. 575. C: οἱ τὸν τύραννον γεννῶν-

τες. V. 461. B: τῶν ἔτι γεννώντων. Tim. 68. E: ἡνίκα ... τὸν τελεώτατον θεὸν ἐγέννα. Conv. 191. B: ἐγέννων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους. Pol. V. 461. D. Legg. X. 889. C: γεγεννηκέναι τόν τε οὐρανὸν ὅλον cet. D. Phil. 25. E: τὴν ὑγιείας φύσιν ἐγέννησεν. Pol. VI. 508. C: ὃν τἀγαθὸν ἐγέννησεν. VIII. 568. E. Tim. 34. A. Legg. II. 673. D: ἐγέννησέ τε ὄρχησιν καὶ ἔτεκε. Menex. 237. D. Theaet. 160. E: ἐγεννήσαμεν. Pol. VII. 520. B. Crit. 50. D. Tim. 92: ἐγέννησαν. Critia 116. C. Conv. 209. B: ἐν ᾧ ἂν γεννήσειεν. Charm. 157. E: γεννήσειαν. Legg. VI. 785. B: ἐπειδὰν παῖδας γεννήσῃ. XI. 930. B. Pol. VI. 490. B: γεννήσας νοῦν καὶ ἀλήθειαν. VIII. 568. E. Tim. 37. C: ὁ γεννήσας πατήρ. 41. A: ὁ τόδε τὸ πᾶν γεννήσας. Critia 113. C. Tim. 55. B: ταῦτα γεννῆσαν. Legg. XII. 958. C: γεννήσαντι. XI. 930. E: σὺν τῇ γεννησάσῃ. Conv. 209. E: γεννήσαντες παντοίαν ἀρετήν. Legg. IV. 717. B: τῶν γεννησάντων. VI. 754. B: τοῖς γεννήσασι. IX. 878. E. al. Pol. VII. 538. A: τοὺς τῷ ὄντι γεννήσαντας. Legg. IX. 869. A. Pol. VIII. 546. B: γεννήσουσι. Pass. Pol. V. 459. B: ἐὰν μὴ οὕτω γεννᾶται. Locr. 102. C: ὧν ἀρχαὶ γεννῶνται ἐξ ὀστέων. Polit. 269. B: ἐξ ἀλλήλων γεννᾶσθαι. 271. A: τὸ ... ἐξ ἀλλήλων ... γεννώμενον. Theaet. 156. B: γεννωμένη (αἴσθησις) μετὰ τοῦ αἰσθητοῦ. Polit. 310. D. Legg. VI. 775. C: τὸ γεννώμενον. XI. 930. D. Menex. 237. E: τῷ γεννωμένῳ. Legg. XII. 957. B: τῇ νῦν γεννωμένῃ πολιτείᾳ. V. 746. D: ἐκ τούτων γεννώμενα. VI. 775. D: εἰς ... τὰς τῶν γεννωμένων ψυχάς. Polit. 271. A: τίνα τρόπον ἐξ ἀλλήλων ἐγεννῶντο; Crat. 410. C: γεγεννῆσθαι. Tim. 32. C: τὸ τοῦ κόσμου σῶμα ἐγεννήθη. 38. E. al. Pol. III. 415. B: ἐκ χρυσοῦ γεννηθείη ἂν ἀργυροῦν. Tim. 38. C: ἵνα γεννηθῇ χρόνος. Conv. 203. C: γεννηθείς. Legg. IX. 875. C: θείᾳ μοίρᾳ γεννηθείς. 868. E. Polit. 310. E: γεννηθεῖσα. Conv. 209. C: τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει. Legg. XI. 930. D. XII. 958. C: ἀνδρὶ ... γεννηθέντι. 960. B. Pol. X. 620. A: οὐκ ἐθέλουσαν ἐν γυναικὶ γεννηθεῖσαν γενέσθαι. Tim. 38. B: γεννηθέντες. Legg. VIII. 840. D. Menex. 238. B. Tim. 37. A: τῶν γεννηθέντων. Legg. IX. 872. E. Med. Legg. VI. 784. E: τοῖς ἔτι γεννωμένοις. Tim. 34. B: εὐδαίμονα θεὸν αὐτὸν (τὸν κόσμον) ἐγεννήσατο. Critia 113. D: Κλειτὼ ... θυγατέρα ἐγεννησάσθην. Legg. VI. 784. E: ὅταν ... παῖδας γεννήσωνται. Critia 113. E: γεννησάμενος. Menex. 238. A: ὡς ... τοῦτο τὸ ζῷον αὐτὴ γεννησαμένη.

γένος, τό, *genus; sexus; gens, stirps.* Legg. I. 645. A: ὅπως ἂν ἡμῖν τὸ χρυσοῦν γένος νικᾷ τὰ ἄλλα γένη. VI. 781. C: τοῦτο τὸ γένος (muliebre). VII. 794. C: τὸ γένος ἑκατέρων. IX. 878. A: γένος ... ἐν τῇ πόλει εὐδοκιμώτατον cet. Alc. I. 125. E: τὸ ... Ἡρακλέους ... γένος. Phaedr. 263. C: ποτέρου ὂν τυγχάνει τοῦ γένους. Soph. 219. E:

ἀψύχου γένους. Crat. 393. B: *ὃ ἂν ᾖ τοῦ γένους ἔκγονον.* 394. A: *ἐξ ἑκάστου γένους ἕτερον τοιοῦτον ἔκγονον.* D. 398. B: *ἐκείνου τοῦ χρυσοῦ γένους.* Id. Pol. V. 468. E. X. 620. A: *μίσει τοῦ γυναικείου γένους.* Legg. V. 740. B: *γένους καὶ πόλεως.* IX. 877. D: *ξύμπαντος τοῦ γένους.* al. Menex. 238. D: *τοτὲ μὲν ἐκ γένους, τοτὲ δὲ αἱρετοί.* Alc. I. 121. B: *τῷ ... γένους ὄγκῳ.* Soph. 231. B: *γένει γενναία.* 265. A: *τοῖς ἐγγυτάτω γένει ... πεφυκόσιν.* Conv. 189. D: *τῷ ἀνθρωπείῳ γένει.* Pol. V. 473. E: *τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει.* VII. 537. E: *ἐν πολλοῖς μὲν χρήμασι, πολλῷ δὲ καὶ μεγάλῳ γένει.* Tim. 20. A: *οἰκίᾳ καὶ γένει.* Legg. VII. 805. D: *τῷ τῶν ἀῤῥένων γένει.* IX. 855. A: *παισὶ καὶ γένει.* 866. A: *ὁ ... γένει ἐγγύτατα.* B. XII. 949. B: *ἑαυτῷ καὶ γένει.* al. Crat. 397. E: *χρυσοῦν γένος τὸ πρῶτόν φησι γενέσθαι τῶν ἀνθρώπων.* 398. A: *ἡμᾶς ... σιδηροῦν εἶναι γένος.* Conv. 190. C: *τὸ γένος* (humanum). Pol. V. 477. C: *δυνάμεις εἶναι γένος τι τῶν ὄντων.* Legg. VII. 805. D: *τὸ θῆλυ γένος.* XI. 923. A: *τῆς πόλεως εἶναι τό τε γένος πᾶν καὶ τὴν οὐσίαν.* Menex. 246. D: *πᾶν τὸ πρόσθεν γένος.* Polit. 260. B: *τούτω τὼ γένεε.* Pol. VIII. 547. B: *ἑκατέρω τὼ γένη* (Par. A. et Ven. C. corr. *γένε*). Prot. 320. C: *θνητὰ ... γένη οὐκ ἦν.* Polit. 305. E: *πάντα τὰ γένη τὰ κατὰ πόλιν.* Conv. 189. D: *τρία ἦν τὰ γένη τὰ τῶν ἀνθρώπων.* 190. A. Pol. IV. 435. B: *τριττὰ γένη φύσεων.* Ib. *διὰ τῶν αὐτῶν τούτων γενῶν.* Alc. I. 120. E: *φαυλοτέρων γενῶν εἶναι.* Gorg. 483. D: *ἐν ὅλαις ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς γένεσι.* Critia 118. B: *ὕλην ... πλήθει καὶ γένεσι ποικίλην.* Legg. XI. 919. E: *εἰς τὸ ἄνω γένεσι.* Theaet. 174. E: *τὰ γένη ὑμνούντων.* Polit. 310. B: *περὶ τὰ γένη* (*morum* vel *indolis genera*). Pol. IV. 443. D: *τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γένη.* VIII. 546. E: *τὰ παρ' ἡμῖν γένη, χρυσοῦν* cet. Legg. VIII. 841. B: *περιλαβὸν τὰ τρία γένη.* Ep. VII. 326. A: *τὰ ἀνθρώπινα γένη.* *praecipue ponitur in genere nobili; quocirca est *nobilitas.* Pol. II. 366. C: *δύναμις ... χρημάτων ... ἢ γένους.* Legg. III. 687. B. Alc. I. 123. E: *κάλλει τε καὶ μεγέθει καὶ γένει.* Legg. IV. 715. C: *ἰσχὺν ἢ μέγεθος ἤ τι γένος.* IV. 711. E: *κατὰ πλούτων ὑπεροχὰς διαφερούσας ἢ γενῶν.* Pol. X. 618. B: *ἐπὶ γένεσι καὶ προγόνων ἀρεταῖς.* Gorg. 523. C: *ἠμφιεσμένοι εἰσὶ σώματά τε καλὰ καὶ γένη καὶ πλούτους.* **natio, familia;* etiam *ordo* (vern. *Stand*). Polit. 291. A: *πάμφυλόν τι γένος αὐτῶν.* Pol. VII. 519. E: *ἕν τι γένος ἐν πόλει.* VI. 501. E: *τὸ φιλόσοφον γένος.* Soph. 235. B: *τοῦ γένους ... τοῦ τῶν θαυματοποιῶν τις.* Polit. 290. E: *ἐὰν ... τύχῃ πρότερον ἐξ ἄλλου γένους.* Pol. IV. 434. C: *χρηματιστικοῦ ... γένους.* Tim. 17. C. Polit. 290. E: *εἰς τοῦτο εἰςτελεῖσθαι ... γένος.* Tim. 17. C: *τὸ τῶν γεωργῶν* (*γένος*). Pol. IV. 434. B: *ἡ τριῶν ... ὄντων γενῶν ... μεταβολὴ εἰς ἄλληλα.* *in univ. *gens* sive *familia* ap. Athen. (populus enim

Atticus in *γένη* distributus erat). Alc. I. 120. E. sq. *ut Latin. *genus*, est etiam *progenies*, *proles*. Conv. 191. C: (*ἵνα*) *γίγνοιτο τὸ γένος*. Pol. II. 368. A: *κλεινοῦ θεῖον γένος ἀνδρός* (poët.). Legg. VII. 791. E: *πᾶν ... τὸ γεννώμενον, καὶ οὐχ ἥκιστα τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος*. VI. 783. A: *περὶ τὴν τοῦ γένους σποράν*. Pol. II. 363. D: *παῖδας ... παίδων φασὶ καὶ γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου* cet. **natio*, *populus*. Pol. V. 469. B: *τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους φείδεσθαι*. Critia 120. D: *τῷ Ἀτλαντικῷ γένει*. Pol. I. 351. A: *εἴτε πόλει τινὶ εἴτε γένει* cet. V. 470. C: *τὸ ... Ἑλληνικὸν γένος αὐτὸ αὑτῷ οἰκεῖον εἶναι καὶ ξυγγενές*. Phaed. 78. A: *πολλὰ ... τὰ τῶν βαρβάρων γένη*. Critia 109. A. Legg. VII. 805. D. Alc. I. 104. B: *τῶν βαρβάρων ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις γένεσι*. Legg. V. 747. C: *πολλὰ ἕτερα ... γένη*. Menex. 240. A. — Absol. *τὸ γένος* Latin. est *oriundus*. Soph. 216. A: *τὸ μὲν γένος ἐξ Ἐλέας*. Pol. X. 614. B: *τὸ γένος Παμφύλου*. Euthyd. 271. C: *τὸ ... γένος ... ἐντεῦθέν ποθέν εἰσιν ἐκ Χίου*. Ep. XIII. 360. C. — *genus etiam dicitur id quod species (tamquam partes) complectitur, h. e. *generale* (unde *γένει*, *generatim*. Phil. 12. E: *γένει μέν ἐστι πᾶν ἕν, τὰ δὲ μέρη* cet. Id. *κατὰ γένος*. Soph. 253. E.), *notio generalis*, et in univ. *notio* vel *species* (vern. *Begriff*). Parm. 135. A: *ὡς ἔστι γένος τι ἑκάστου καὶ οὐσία αὐτὴ καθ' αὑτήν*. Polit. 285. B: *πρὶν ἂν σύμπαντα τὰ οἰκεῖα ... γένους τινὸς οὐσίᾳ περιβάληται*. Def. 414. D: *ὅρος λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος*. Legg. XI. 916. D: *ὡς ἕν τι γένος ὂν* (*διανοηθῆναι*). Parm. 134. B: *αὐτὰ τὰ γένη ἃ ἔστιν ἕκαστα*. Soph. 257. A: *ἡ τῶν γενῶν φύσις*. 254. B. 253. B: *ἐπειδὴ ... τὰ γένη πρὸς ἄλληλα κατὰ ταὐτὰ μίξεως ἔχειν* (i. q. *μετέχειν*) *ὡμολογήκαμεν*. D: *τὸ κατὰ γένη διαιρεῖσθαι* cet. Parm. 129. C: *αὐτὰ τὰ γένη τε καὶ εἴδη*. Tim. 30. C: *καθ' ἓν καὶ κατὰ γένη*. — Etiam rerum naturalium principia, h. e. *elementa*, *γένη* dicuntur. Tim. 54. B. C. 55. E. 58. A. 81. B. E. al. *Cum genitivo substantivi vel adiectivo iunctum rem appositam in universum vel generatim et per se cogitatam significat, saepenumero etiam circumlocutioni servit. Phaedr. 246. D: *ᾗ τὸ τῶν θεῶν γένος οἰκεῖ*. 247. C: *τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης γένος* (i. q. *quicquid ad veram pertinet scientiam*). 250. B: *τὸ τοῦ εἰκασθέντος γένος*. 277. C: *τὸ λόγων γένος*. Phaed. 81. E: *εἰς τὰ τῶν ὄνων γένη* (*in eiusmodi genera qualia sunt asinorum*). 82. A. 87. C: *πότερον πολυχρονιώτερόν ἐστι τὸ γένος ἀνθρώπου ἢ ἱματίου* cet. Theaet. 202. D: *τὸ ... τῶν συλλαβῶν γένος γνωστόν*. 206. B: *τὸ τῶν στοιχείων γένος*. Soph. 224. C: *τὸ σοφιστικὸν γένος*. E. 261. A. Polit. 260. D: *τὸ βασιλικὸν γένος ... ἀπὸ τοῦ τῶν κηρύκων γένους ἀφωρίσθαι*. 267. E: *τὸ τῶν ἰατρῶν γένος*. Phil. 30. A: *τὸ τῆς αἰτίας γένος*. 31. A: *ἡδονῆς ... τὸ γένος*. Pol. V. 459. B: *τό τε τῶν ὀρνίθων καὶ τὸ τῶν*

κυνῶν γένος. Tim. 19. E: *τὸ ... τῶν σοφιστῶν γένος.* 47. A: *ἐξ ὧν ἐποϱισάμεθα φιλοσοφίας γένος οὗ* cet. 70. A: *τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν ... γένος.* 74. B: *τὸ τῶν νεύϱων καὶ τὸ τῆς σαϱκὸς γένος.* 76. C: *τὸ τῶν τϱιχῶν γένος.* Legg. VII. 797. A: *τὸ τῶν παιδιῶν γένος.* 801. B: *τὸ τῶν ποιητῶν γένος.* VIII. 836. D: *τὸ τῆς σώφϱονος ἰδέας γένος.* X. 897. B: *ψυχῆς γένος.* Epin. 978. C: *πλὴν τὸ τῆς ἡμέϱας γένος.* al. *i. q. *res.* Pol. VI. 507. C: *ἔστιν ὅ τι πϱοσδεῖ ἀκοῇ καὶ φωνῇ γένους ἄλλου* cet. Epin. 975. D: *ἐν πολλοῖς ὑγϱοῖς καὶ ξηϱοῖς γένεσιν.*

γενούστης (i. q. *γεννήτης,* ut Grammat. statuunt) legitur Phil. 30. D., sed Clark. et Vat. Δ *γένους τῆς* scribunt, unde Bekk. dedit *γένους τοῦ* cet.

γεοειδής, ές, *terrenus.* Locr. 101. A: *πέψεσι γᾶς τε καὶ γεοειδέων.*

γεϱαιός, ά, όν, *senilis, senex.* Polit. 270. D: *ἐπὶ τὸ γεϱαίτεϱον ἰδεῖν ποϱευόμενον.* Legg. XII. 952. A: *οἱ γεϱαίτεϱοι* (*seniores*). Lach. 201. B: *ὅσπεϱ γεϱαίτατός εἰμι.* Legg. IX. 855. E: *τὸν γεϱαίτατον.* Pol. V. 459. B: *ἐκ τῶν γεϱαιτάτων.*

γεϱαίϱω, *honoris causa muneror, honoro* vel *honore orno.* Legg. VII. 799. A: *χοϱείαις ποίαισι γεϱαίϱειν τὴν τότε θυσίαν.* Epin. 980. B: *ὕμνοις ... γεϱαίϱοντι διάγειν τὸν αὐτοῦ βίον.* Pol. V. 468. D: *νώτοισιν Αἴαντα ... γεϱαίϱεσθαι* (Hom.).

γεϱανοβοτία, ἡ, *gruum pastio.* Polit. 264. C: *γεϱανοβωτίας.*

γέϱανος, ὁ, *grus.* Polit. 263. D: *τὸ τῶν γεϱάνων.*

γέϱας, τό, *dignitas; honor;* deinde *praemium, munus.* Legg. XI. 922. A: *πϱώτοις ... τὸ μέγιστον γέϱας διδόσθω* cet. Prot. 341. E: *ὅτι θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ἔχοι γέϱας* (Sim.). 344. C. Phaedr. 259. B: *ὃ γέϱας παϱὰ θεῶν ἔχουσιν ἀνθϱώποις διδόναι* cet. C: *γέϱας τοῦτο παϱὰ Μουσῶν λαβόν.* 262. D. Soph. 231. A: *μὴ μεῖζον αὐτοῖς πϱοσάπτωμεν γέϱας.* Conv. 179. C: *ἔδοσαν τοῦτο γέϱας οἱ θεοί.* Pol. III. 406. B: *καλὸν ... τὸ γέϱας ... τῆς τέχνης ἠνέγκατο.* Legg. VIII. 829. D: *τοῦτο ἀποδιδόντων αὐτοῖς γέϱας.* Ax. 367. C. Pol. VII. 516. C: *τιμαὶ ... καὶ γέϱα.* Legg. XII. 947. E. Euth. 15. A. Pol. III. 414. A: *τάφων ... μέγιστα γέϱα λαγχάνοντα.* V. 460. B: *γέϱα δοτέον καὶ ἆθλα* cet. 465. D. VI. 503. A. Critia 120. C: *πεϱὶ τὰ γέϱα* (v. *ἱεϱὰ*) *τῶν βασιλέων.* Legg. VIII. 834. A: *τὰ πεϱὶ ταῦτα νόμιμα τὰ γέϱα καὶ τὰς νίκας διανέμειν.*

γεϱοντικός, ή, όν, *seniorum proprius.* Legg. VI. 761. C: *τοῖς γέϱουσι γεϱοντικὰ λουτϱὰ θεϱμὰ παϱέχοντας.*

γεϱοντοδιδάσκαλος, ὁ, *senis* vel *senum praeceptor.* Euthyd. 272. C: *καὶ τὸν Κόννον καλοῦσι γεϱοντοδιδάσκαλον.*

γερουσία, ἡ, *senatus.* Legg. X. 905. C: *ξύμπασα ἡμῶν ἥδε ἡ γερουσία.*

γεῤῥοφόρος, ὁ, *scutatus.* Lach. 191. C: *ἐπειδὴ πρὸς τοῖς γεῤῥοφόροις ἐγένοντο.*

γέρων, ὁ, *senex* (etiam adiect.). Tim. 22. B: *γέρων δὲ Ἕλλην οὐκ ἔστιν.* Legg. I. 646. A: *ὁ γέρων δὶς παῖς.* III. 687. D. al. Lys. 223. B: *ἐγώ τε, γέρων ἀνήρ, καὶ ὑμεῖς.* Ep. VI. 322. D. Pol. IX. 574. B: *γέροντός τε καὶ γραός.* Legg. IX. 879. C. Pol. III. 409. B: *οὐ νέον, ἀλλὰ γέροντα* cet. X. 615. C: *γέροντα ... πατέρα ἀποκτείνας.* Legg. IX. 880. A. Theaet. 162. D: *γέροντες.* Pol. VIII. 563. A. al. Crit. 49. A: *τηλικοίδε γέροντες ἄνδρες.* Ax. 367. B: *τῷ νῷ δὶς παῖδες οἱ γέροντες γίγνονται.* Ep. II. 314. B. Legg. VI. 770. D: *νέων ἢ γερόντων.* Pol. II. 378. C: *γέρουσι καὶ γραυσί.* Legg. VI. 761. C. Pol. I. 452. B: *τοὺς γέροντας.* Legg. XII. 965. A. Ep. VII. 337. B. **senator.* Legg. III. 692. A: *τὴν τῶν ὀκτὼ καὶ εἴκοσι γερόντων* cet. Ep. VIII. 354. B: *τὴν τῶν γερόντων ἀρχήν.*

γεῦμα, τό, *gustus.* De lucri cup. 228. E: *γεῦμα λαμβάνοντες αὐτοῦ τῆς σοφίας.*

γεῦσις, ἡ, *gustus.* Locr. 100. E: *τὰ ... περὶ τὰν γεῦσιν.* 101. C: *τὸ ... στρυφνὸν συνάγεν τὰν γεῦσιν* (*πέφυκε*).

γεύω, *potestatem gustandi facio.* Legg. I. 634. A: *ἃ γεύοντα τῶν ἡδονῶν.* Pol. VII. 537. A: *γευστέον αἵματος* (*τοὺς παῖδας*). Med. *gusto; fruor; experior;* etiam *tracto.* Theaet. 157. C: *γευοίο ἂν αὐτῶν.* Legg. I. 649. B: *ὁπόσῳ ἂν πλέον αὐτοῦ γεύηται.* V. 733. A. Pol. II. 358. E: (*ἐπειδὰν*) *ἀμφοτέρων γεύωνται.* VII. 539. B: *ὅταν τὸ πρῶτον λόγων γεύωνται.* V. 475. C: *παντὸς μαθήματος γεύεσθαι.* VII. 539. A. IX. 582. B. al. Pol. VIII. 565. E: *γευόμενος φόνου ξυγγενοῦς.* III. 411. D: *ἅτε οὔτε μαθήματος γευόμενον οὐδενὸς* cet. VI. 496. C: *οἱ γευόμενοι.* IX. 582. C: *τῆς ... τοῦ ὄντος θέας ... ἀδύνατον ἄλλῳ γεγεῦσθαι πλὴν τῷ φιλοσόφῳ.* Legg. VI. 762. E: *τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης δεῖ τῆς ταπεινῆς ... γεγευμένον εἶναι.* Pol. IX. 586. A: *οὐδὲ βεβαίου ... ἡδονῆς ἐγεύσαντο.* Alc. I. 114. A: *οὐκέτ' ἂν ἡδέως τοῦ αὐτοῦ γεύσαιο λόγου.* Pol. VIII. 559. D: *ὅταν νέος ... γεύσηται κηφήνων μέλιτος.* Legg. VIII. 844. D: *ὃς ἂν ἀγροίκου ὀπώρας γεύσηται.* Ep. VIII. 355. C: *ἐὰν γεύσησθε τῶν νῦν λογομένων περὶ νόμων.* Phil. 15. D: *ὁ ... πρῶτον αὐτοῦ γευσάμενος.* Pol. VIII. 565. D. VI. 496. C: *οἱ ... γευσάμενοι.* Legg. VI. 752. C. 780. B: *γευσαμένοις.* Pol. IX. 598. A: *τῶν μὲν μεθέξει καὶ γεύσεται ἑκών.*

γέφυρα, ἡ, *pons.* Critia 116. A: *τὴν γέφυραν πλεθριαίαν τὸ πλάτος οὖσαν.* Ib. *ἐπὶ τῶν γεφυρῶν.* 115. E: *κατὰ τὰς γεφύρας.* Id. 117. B.

γεφυρῶ, *ponte iungo.* Critia 115. C: *τοὺς τῆς θαλάττης τροχοὺς ... ἐγεφύρωσαν.*

γεώδης, ὁ ἡ, terrenus. Critia 112. A: *γεώδης δ' ἦν πᾶσα.* Ax. 365. E: *τὸ ὑπολειφθὲν σῶμα, γεῶδες ὂν καὶ ἄλογον.* Tim. 66. B: *γεώδους.* Phaed. 81. C: *γεῶδες καὶ ὁρατόν.* 86. A: *ξύνθετα καὶ γεώδη ἐστὶ* cet. Tim. 66. A: *μέρεσι γεώδεσι.* 63. C: *γεώδη γένη διιστάμενοι.*

γεωμέτρης, ὁ, geometra. Hipp. min. 367. E: *ὁ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς γεωμέτρης.* Theaet. 143. B: *τῷ ... γεωμέτρῃ.* Gorg. 465. B: *ὥσπερ οἱ γεωμέτραι.* Euthyd. 290. B. Men. 86. E. Ax. 366. E. Theaet. 162. E: *ἢ ἄλλος τις τῶν γεωμετρῶν.* Sis. 388. E: *τοῖς γεωμέτραις.*

γεωμετρία, ἡ, geometria. Theaet. 146. C: *γεωμετρία.* Gorg. 508. A: *γεωμετρίας γὰρ ἀμελεῖς.* Theaet. 143. E: *γεωμετρίας ἕνεκα.* 145. C: *μανθάνεις ... γεωμετρίας ἄττα.* Polit. 266. A: *ἐπειδὴ γεωμετρίας ἅπτεσθον.* Phil. 56. E: *τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν καταμελετωμένων.* Pol. VII. 526. D. al. Men. 85. E: *περὶ πάσης γεωμετρίας.* Hipp. mai. 285. C. min. 367. D. Phaed. 92. D: *ἐν γεωμετρίᾳ.* Pol. VII. 528. A. Hipp. min. 367. D. Sis. 388. E. Prot. 318. E: *ἀστρονομίαν καὶ γεωμετρίαν ... διδάσκοντες.* Phaedr. 274. C. Gorg. 450. E. Theaet. 143. D: *περὶ γεωμετρίαν.* 165. A. Pol. VII. 526. C. 528. D: *τὴν ... τοῦ ἐπιπέδου πραγματείαν γεωμετρίαν ἐτίθης.* 530. B. 533. B. Epin. 990. D: *ὃ καλοῦσι ... σφόδρα γελοῖον ὄνομα γεωμετρίαν.* Pol. VII. 536. D: *τὰ ... τῶν λογισμῶν τε καὶ γεωμετριῶν* cet. VI. 511. B: *ὅτι τὸ ὑπὸ ταῖς γεωμετρίαις ... λέγεις.* Men. 76. A: *οἷον ταῦτα τὰ ἐν γεωμετρίαις.* Pol. VI. 510. C: *οἱ περὶ τὰς γεωμετρίας τε καὶ λογισμοὺς ... πραγματευόμενοι.*

γεωμετρικός, ή, όν, geometricus. Pol. VIII. 546. C: *ξύμπας δὲ οὗτος ἀριθμὸς γεωμετρικός.* Gorg. 450. D: *γεωμετρικὴ ... καὶ ἄλλαι πολλαὶ τέχναι.* 508. A: *ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται.* Pol. VII. 527. B: *τοῦ γὰρ ἀεὶ ὄντος ἡ γεωμετρικὴ γνῶσίς ἐστιν.* Charm. 165. E: *τῆς λογιστικῆς τέχνης ἢ τῆς γεωμετρικῆς* cet. Pol. V. 458. D: *οὐ γεωμετρικαῖς γε ... ἀλλ' ἐρωτικαῖς ἀνάγκαις.* **geometriae peritus.* Theaet. 145. A: *ἆρ' οὐδὲ γεωμετρικός;* Pol. VII. 526. D: *διαφέροι ἂν αὐτὸς αὑτοῦ γεωμετρικὸς καὶ μὴ ὤν.* Hipp. min. 367. D. Pol. VI. 511. D: *τὴν τῶν γεωμετρικῶν τε καὶ τὴν τῶν τοιούτων ἕξιν.* De lege 316. E. pro *γεωμετρικὰ* et *γεωμετρικοὶ* (*νόμοι*) nunc scribitur *γεωργικὰ* et *γεωργικοί.*

γεωμετρῶ, terram dimetior; in univ. *metior, perscrutor.* Theaet. 162. E: *γεωμετρεῖν.* Men. 85. E. Ep. III. 319. C. Theaet. 173. E: *τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα* (Pind.).

γεωμόρος, ὁ, latifundiorum possessor, locuples. Legg. V. 737. E: *γεωμόροι.* XI. 919. D. VIII. 843. B: *μηνυέτω ... τοῖς γεωμόροις.*

γεώργημα, τό, agri cultus. Legg. II. 674. C: *τακτὰ ... τά τ' ἄλλα ἂν εἴη γεωργήματα.*

γεωργία, ἡ, agricultura et simpl. *cultura.* Soph. 219. A: *γεωργία ... καὶ ὅση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θεραπεία.* Conv. 186. E. Pol. I. 333. A. Legg. V. 743. D: *ὅσα γεωργία δίδωσι καὶ φέρει.* Epin. 975. B: *ἡ χώρας ξυμπάσης γεωργία.* Euthyd. 291. E. Lach. 198. E. Ax. 368. C: *ἀλλ' ἡ γεωργία γλυκύ;* Polit. 272. A: *οὐχ ὑπὸ γεωργίας φυομένους.* 289. E. 299. D. Tim. 77. A. Pol. III. 397. E: *πρὸς τῇ γεωργίᾳ.* VII. 527. D. Lach. 195. B: *τά γε ἐν τῇ γεωργίᾳ.* Phil. 56. B: *ἰατρικήν τε καὶ γεωργίαν* cet. Pol. II. 370. D. Legg. VII. 806. D: *γεωργίαι ... ἐκδεδομέναι δούλοις* cet. Pol. VIII. 547. D: *γεωργιῶν ἀπέχεσθαι.* Legg. VI. 762. A: *λαμβάνειν καὶ φέρειν τῶν ἐν ταῖς γεωργίαις.* III. 680. E: *ἐπὶ γεωργίας ... τρέπονται.* IX. 853. A: *τὰ κατὰ γεωργίας.*

γεωργικός, ή, όν, agricolaris, agriculturae deditus vel *peritus;* unde *γεωργική* (int. *τέχνη*). Phaedr. 248. E: *δημιουργικὸς ἢ γεωργικός (βίος).* De lucri cup. 225. B: *γεωργικὸς ἀνήρ.* Pol. IV. 428. C: *ἀλλὰ γεωργική.* Legg. X. 889. D: *οἷον ... ἰατρικὴ καὶ γεωργικὴ καὶ γυμναστική.* Theag. 124. A. Phaedr. 276. B: *τῇ γεωργικῇ χρώμενος ... τέχνῃ.* Polit. 289. A: *γεωργικῇ ... καὶ θεραπευτικῇ* cet. Gorg. 490. E: *γεωργικὸν ἄνδρα περὶ γῆν φρόνιμον* cet. De lucri cup. 226. A. Legg. VIII. 842. E: *νόμοι ... γεωργικοί.* De lege 316. E: *τὰ γεωργικὰ συγγράμματα.* Apol. 20. B: *ἦν δ' ἂν οὗτος ἢ τῶν ἱππικῶν τις ἢ τῶν γεωργικῶν.* Legg. VI. 761. D: *πόνοις τετρυμένα γεωργικοῖς σώματα.* Theag. 125. C: *τῶν τὰ γεωργικά (σοφῶν).* Pol. III. 412. C: *οἱ δὲ γεωργῶν ἄριστοι ἆρ' οὐ γεωργικώτατοι γίγνονται;*

γεωργός, ὁ, agricola. Phaedr. 276. B: *ὁ νοῦν ἔχων γεωργὸς* cet. Pol. II. 369. D. 370. C. 371. C. al. De lege 317. D: *ὁ γεωργὸς ἄρα νομεὺς ἀγαθὸς τούτων (τῶν σπερμάτων).* De iusto 375. B: *τίς δ' ἐν τῷ δέοντι σκάπτειν καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν οἷός τε; Ὁ γεωργός.* Theaet. 178. D: *ἡ τοῦ γεωργοῦ δόξα.* Soph. 234. A: *οὐ γὰρ δὴ γεωργόν γε ἐρεῖς τινά.* Pol. II. 369. E. 374. B. al. Legg. I. 643. B: *τὸν μέλλοντα ἀγαθὸν ἔσεσθαι γεωργὸν ἤ τινα οἰκοδόμον.* Euth. 2. D. Riv. 134. E. Polit. 267. E: *οἷον οἱ ἔμποροι καὶ γεωργοὶ* cet. Pol. II. 370. E. III. 417. A: *οἰκονόμοι ... καὶ γεωργοὶ ἀντὶ φυλάκων ἔσονται.* Euth. 14. A. al. Pol. II. 371. A: *πλειόνων δὴ γεωργῶν τε καὶ τῶν ἄλλων δημιουργῶν δεῖ ἡμῖν τῇ πόλει.* 374. C. al. Tim. 17. C: *τὸ τῶν γεωργῶν (γένος).* Critia 111. E: *ὑπὸ γεωργῶν ... ἀληθινῶν καὶ πραττόντων αὐτὸ τοῦτο.* 112. B. Legg. VI. 763. A. Theag. 124. B. Pol. III. 415. A: *τοῖς τε γεωργοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς.* Legg. VIII. 842. D. 844. A: *γεωργοῖσι.* Id. 848. E. X. 905. E: *γεωργοῖς.* 906. E. Theaet. 167. B:

κατὰ δὲ φυτὰ (*τοὺς σοφοὺς*) *γεωργούς* (*λέγω*). Pol. III. 415. C. IV. 420. E. 421. B. Lach. 195. B.

γεωργῶ, *terram* vel *agrum colo*, et in univ. *colo* (terram, vineam al.). Theag. 121. B: *ὅσοι τὴν γῆν γεωργοῦμεν.* Legg. V. 739. E: *μὴ κοινῇ γεωργούντων* (imper.). VII. 805. E: *γεωργεῖν τε καὶ βουκολεῖν* cet. Eryx. 392. D: *πάνυ πολλὴν* (*γῆν*) *γεωργεῖν.* Legg. I. 643. B: *τὸν ... γεωργοῦντα.* VIII. 844. C. 848. E: *τοῖσι γεωργοῦσι.* Pol. VIII. 551. E: *γεωργοῦντας.* Euth. 4. C: *ὡς ἐγεωργοῦμεν ἐν τῇ Νάξῳ.* Critia 112. B: *τῶν γεωργῶν ὅσοι πλησίον ἐγεώργουν.*

γῆ, *ἡ*, *terra* (vern. *Erde*; etiam *Erdboden* et simpl. *Boden*). Est i. q. *γεννήτειρα* Crat. 410. B. C. Phaed. 97. D: *πότερον ἡ γῆ πλατεῖά ἐστιν, ἢ στρογγύλη.* 110. A: *ἡ ὡς ἀληθῶς γῆ· ἥδε μὲν γὰρ ἡ γῆ* cet. B. al. Pol. III. 414. E: *ἡ γῆ αὐτοὺς μήτηρ οὖσα ἀνῆκε.* X. 621. A: *ὅσα γῆ φύει.* Tim. 53. C sq. 55. E: *ἀκινητοτάτη ... τῶν τεττάρων γενῶν γῆ καὶ τῶν σωμάτων πλαστικωτάτη.* 56. D sq. Legg. X. 886. A: *πρῶτον .... γῆ καὶ ἥλιος ἄστρα τε τὰ ξύμπαντα* cet. XII. 955. E: *γῆ ... ἑστία τε οἰκήσεως ἱερὰ πᾶσι πάντων θεῶν.* 958. E: *ὅσα τροφὴν μήτηρ οὖσα ἡ γῆ ... πέφυκε βούλεσθαι φέρειν.* Locr. 97. D: *γᾶ ... ἐν μέσῳ ἱδρυμένα ἑστία θεῶν* cet. (V. Annott. in Phaedr. p. 403 sq.). 98. C: *βαρύτατόν τε καὶ δυσκίνατον ἁ γᾶ.* Prot. 320. D: *γῆς ἔνδον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς μίξαντες.* 342. B: *σοφισταὶ πλεῖστοι γῆς ἐκεῖ εἰσίν.* Phaed. 108. C: *εἰσὶ ... πολλοὶ καὶ θαυμαστοὶ τῆς γῆς τόποι.* D: *τὴν ... ἰδέαν τῆς γῆς.* 109. C: *εἰς τὰ κοῖλα τῆς γῆς.* Ib. *ἄνω ἐπὶ τῆς γῆς.* Phil. 29. D: *περί τε τῆς ἐν τοῖς ζώοις γῆς τῆς ἐνθάδε καὶ τῆς ἐν τῷ παντί.* Conv. 190. B: *τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς* (*ἔκγονον ἦν*). Pol. III. 403. E: *μὴ εἰδέναι ὅπου γῆς ἐστί* (Menex. 235. C.) IV. 427. C: *ἐν μέσῳ τῆς γῆς ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καθήμενος.* IX. 592. A: *γῆς γε οὐδαμοῦ ... εἶναι.* X. 596. C: *τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα ἅπαντα ποιεῖ.* Tim. 22. C: *τά τ' ἐπὶ γῆς ξυνέκαυσε.* Legg. VII. 806. E: *δούλοις ἀπαρχὴν τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀποτελοῦσιν* cet. IX. 880. E: *μήτε τῶν ὑπὸ γῆς τιμωριῶν λεγομένων* (*μῆνιν δείσας*). XII. 958. D: *τῶν τε ὑπὸ γῆς θεῶν καὶ τῶν τῇδε.* Ax. 371. A: *ἅτε τῆς ... γῆς ἐχούσης τὰ μέσα τοῦ κόσμου.* Theaet. 173. E: *γᾶς* (Pind.). Prot. 320. D: *ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται.* Phaed. 99. B: *ὁ μέν τις δίνην περιτιθεὶς τῇ γῇ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ.* Conv. 186. A: (*ἐν*) *τοῖς ἐν τῇ γῇ φυομένοις.* 211. A: *οἷον ἐν ζώῳ ἢ ἐν γῇ ἢ ἐν οὐρανῷ.* Pol. VII. 529. C: *ἐν θαλάττῃ ἢ ἐν γῇ.* Legg. VI. 778. D: *τὸ καθεύδειν ἐᾶν ἐν τῇ γῇ κατακείμενα τὰ τείχη.* Prot. 338. A: *ἀποκρύψαντα γῆν.* Phaed. 61. C: *ἐπὶ τὴν γῆν* (vern. *auf den Boden*). 99. B: *μένειν ... ποιεῖ τὴν γῆν.* 109. B: *αὐτὴν ... τὴν γῆν καθαρὰν ἐν καθαρῷ κεῖσθαι τῷ οὐρανῷ.* Conv. 191. C: *ἔτικτον ... εἰς γῆν.* Pol. X. 596. E: *ταχὺ μὲν ἥλιον ποιήσεις καὶ τὰ ἐν*

τῷ οὐρανῷ, ταχὺ δὲ γῆν. Tim. 22. C: *τῶν περὶ γῆν καὶ κατ᾽ οὐρανὸν ἰόντων.* 40. B: *γῆν ... τροφὸν ἡμετέραν ... πρώτην καὶ πρεσβυτάτην θεῶν* cet. Legg. X. 886. D: *ἥλιόν τε .., καὶ γῆν ὡς θεοὺς καὶ θεῖα ὄντα.* 889. B: *πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα φύσει πάντα εἶναι καὶ τύχῃ φασί.* 891. C. Alc. II. 148. D: *καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.* **terra* (vern. *Land*). Menex. 237. E: *ὅτι ἥδε ἔτεκεν ἡ γῆ τοὺς ... προγόνους.* Ib. *ἡ ἡμετέρα γῆ τε καὶ μήτηρ.* Pol. V. 470. A: *γῆς ... τῆς Ἑλληνικῆς.* De lucri cup. 228. D: (*ὃς*) *τὰ Ὁμήρου ἔπη πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί.* *vern. *Land*, h. e. *Feld* vel *Acker*. Legg. V. 737. E: *γῆ δὲ καὶ οἰκήσεις ... διανεμηθήτων.* Eryx. 392. E: *ᾧ γε ὑπάρχει γῆ τε ἄφθονος* cet. Theaet. 174. E: *γῆς ... μύρια πλέθρα ... κεκτημένος* (cf. Alc. I. 123. C.). Pol. VIII. 547. B: *ἐπὶ χρηματισμὸν καὶ γῆς κτῆσιν.* 566. A: *γῆς ἀναδασμόν.* Legg. V. 736. C. 737. B. D. VIII. 842. E: *γῆς ὅρια.* B. Gorg. 490. E: *ὡς πλείστῳ σπέρματι χρῆσθαι εἰς τὴν αὑτοῦ γῆν.* Pol. IV. 420. E: *ἐργάζεσθαι ... τὴν γῆν.* V. 464. B: *οὔτε οἰκίας τούτοις ἰδίας δεῖν εἶναι οὔτε γῆν οὔτε τι κτῆμα.* V. 471. E: *οὔτε τὴν γῆν ἐθελήσουσι κείρειν αὐτῶν* cet. C: *μήτε γῆν τέμνειν μήτε οἰκίας ἐμπιπράναι.* VIII. 547. B: *γῆν ... καὶ οἰκίας κατανειμαμένους.* 566. E: *γῆν διένειμε δήμῳ* cet. Legg. V. 736. D: *κεκτημένων ... γῆν ἄφθονον.* 737. C. 739. E. Alc. I. 122. D.

γηγενής, ὁ ἡ, *terrigena*, et in univ. *terrestris*. Polit. 271. A: *τὸ ... γηγενὲς εἶναί ποτε γένος λεχθέν.* Legg. V. 727. E: *οὐδὲν γὰρ γηγενὲς Ὀλυμπίων ἐντιμότερον.* Pol. III. 414. E: *ὡς ἀδελφῶν ὄντων καὶ γηγενῶν διανοεῖσθαι.* Soph. 248. C: *πρὸς τοὺς γηγενεῖς.* Polit. 269. B: *τὸ τοὺς ἔμπροσθεν φύεσθαι γηγενεῖς.* 271. C. Pol. III. 415. D.

γηθῶ, *gaudeo*, *laetor*. Phaedr. 251. D: *λωφᾷ τε τῆς ὀδύνης καὶ γέγηθεν.* Legg. II. 671. B. XI. 931. D: *γέγηθεν ὁ θεός.* Phaedr. 258. B: *γεγηθὼς ἀπέρχεται.* Phaed. 84. E: *γεγηθότες ὅτι μέλλουσι παρὰ τὸν θεὸν ἀπιέναι* cet.

γήϊνος, ὁ ἡ, *terrenus*. Polit. 272. D: *τὸ γήϊνον ... πᾶν ... γένος.* Legg. X. 895. C: *ἐν τῷ γηΐνῳ ἢ ἐνύδρῳ* cet. Phaedr. 246. C: *σῶμα γήϊνον λαβοῦσα.* Epin. 981. C: *γήϊνον ... τιθῶμεν τὸ πρῶτον ἡμῖν ἕν.* 982. A. 984. B: *τὸ ... γήϊνον ἅπαν θνητὸν γεγονέναι.* Polit. 288. B: *πάντα θ᾽ ὅσα γήϊνα περιβλήματα.* Tim. 64. C: *ὅσα ἄλλα γήϊνα ... ἔχομεν ἐν ἡμῖν μόρια.* 65. D: *γήϊνα μέρη.* Legg. VI. 778. D: *γήϊνα* (*τὰ τείχη*).

γήλοφος, ὁ, *collis*. Critia 113. D: *τὸν γήλοφον ... ποιῶν εὐερκῆ.* 111. B: *γηλόφους ὑψηλοὺς εἶχε.*

γήπεδον, τό, *fundus*. Legg. V. 741. C: *οἰκοπέδων ἢ γηπέδων.*

γηραιός, ά, όν, *senex*, *provectus aetate*. Conv. 179. E: (*ὡς*) *γηραιὸς τελευτήσοι.* Pol. II. 372. D: *γηραιοὶ τελευ-*

τῶντες. Legg. XI. 932. A: *πρόγονοι γηραιοί.* X. 899. E: *πρὸς τέλος ... ἐλθόντας γηραιούς.*

γῆρας, τό, senectus. Pol. I. 329. D: *οὐ τὸ γῆρας* cet. Ib. *καὶ τὸ γῆρας μετρίως ἐστὶν ἐπίπονον.* Ib. *καὶ γῆρας ... καὶ νεότης.* Tim. 81. D. Legg. XI. 929. D: *νόσος ἢ γῆρας.* Epin. 974. A: *ταχὺ ... ἐπιλαβὸν γῆρας.* Lys. 217. D. Ax. 367. B: *λαθὸν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας.* Def. 411. B: *γῆρας φθίσις ἐμψύχου ὑπὸ χρόνου γιγνομένη.* Pol. I. 328. E: *ἐπὶ γήραος οὐδῷ* (poet. Ax. 368. A: *γήραος οὐδόν.* Hom.). 329. B: *προπηλακίσεις τοῦ γήρως.* 330. E: *ὑπὸ τῆς τοῦ γήρως ἀσθενείας.* II. 366. D. Legg. I. 631. E: *μέχρι γήρως* (De virt. 378. A.). 635. A. II. 666. B: *τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότητος ... φάρμακον.* VI. 752. A: *(ἂν) γήρως ἐπικρατῶμεν τό γε τοσοῦτον.* XI. 928. E. Alc. I. 122. B: *τὸν ἀρχειότατον ὑπὸ γήρως.* Pol. II. 329. C: *ἐν τῷ γήρᾳ.* V. 469. B: *ὅταν τις γήρᾳ ... τελευτήσῃ.* Legg. IX. 864. D: *ἢ νόσοις ἢ γήρᾳ ὑπερμέτρῳ ξυνεχόμενος.* XI. 927. B: *ἐν γήρᾳ δὲ ὄντων καὶ ἐν μεγίσταις τιμαῖς.* 931. A: *ἀπειρηκότες γήρᾳ.* D: *παρειμένων γήρᾳ.* Phaedr. 267. C: *τῶν ... ἐπὶ γῆρας ... ἑλκομένων λόγων.* 276. D: *εἰς τὸ λήθης γῆρας ἐὰν ἵκηται.* Conv. 195. B: *φεύγων φυγῇ τὸ γῆρας.* Pol. I. 330. A: *χαλεπῶς ... τὸ γῆρας φέρουσιν.* III. 406. B: *εἰς γῆρας ἀφίκετο.* VI. 498. A: *πρὸς δὲ τὸ γῆρας ... ἀποσβέννυνται* cet. VIII. 552. C. Tim. 33. A: *νόσους γῆράς τε ἐπάγοντα.* 81. E: *ὁ ... μετὰ γῆρας ἰὼν ἐπὶ τέλος κατὰ φύσιν (θάνατος).* Legg. III. 691. E: *τὴν κατὰ γῆρας σώφρονα δύναμιν.* V. 730. C: *εἰς τὸ χαλεπὸν γῆρας.* IX. 879. C. X. 888. C. Hipp. mai. 291. D: *ἀφικομένῳ εἰς γῆρας.* Lach. 188. B: *τὸ γῆρας νοῦν ἔχον προσιέναι.*

γηράσκω, senesco. Riv. 133. C: *γηράσκω* (Sol.). Theaet. 181. C: *ὅταν ... γηράσκῃ.* Lach. 189. A: *γηράσκων ... πολλὰ διδάσκεσθαι ἐθέλω* cet. Legg. XII. 958. D: *γηράσαντι.* Pol. III. 393. E: *γηράσειν.* VII. 536. D: *ὡς γηράσων τις πολλὰ δυνατὸς μανθάνειν.*

γηροτρόφος, ὁ ἡ, senectutem nutriens. Pol. I. 331. A: *ἡδεῖα ἐλπὶς ... καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος.* Ib. *γηροτρόφος συναορεῖ ἐλπίς* (Pind.). VIII. 569. B: *χαλεπὸν γηροτρόφον.*

γηροτροφῶ, in senectute nutrio. Menex. 248. D: *τοὺς δὲ (πατέρας) γηροτροφοῦντες ἀξίως.* E: *γηροτροφησόντων.*

γιγαντομαχία, ἡ, gigantum pugna vel bellum. Soph. 246. A: *ἔοικέ γε ἐν αὐτοῖς οἷον γιγαντομαχία τις εἶναι.* Pol. II. 378. C: *πολλοῦ γε δεῖ γιγαντομαχίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς καὶ ποικιλτέον.*

γίγας, ὁ, gigas. Conv. 190. C: *ὥσπερ τοὺς γίγαντας* (int. *ἠφάνισαν*).

γίγνομαι, gignor, nascor; orior; fio, exsisto; accido, obvenio, obtingo; reperior: versor, sum; etiam in re ponitur quae geritur vel agitatur (velut *συνουσία*). Prot. 323. D:

ὅτι φύσει τε καὶ τύχῃ τοῖς ἀνθρώποις γίγνεται. 338. C: αἰσχρὸν καὶ τοῦτο τῷδε γίγνεται. Phaedr. 253. C: προθυμία ... οὕτω καλὴ ... ὑπὸ τοῦ δι' ἔρωτα μανέντος φίλου τῷ φιληθέντι γίγνεται. Gorg. 512. D: καταγέλαστός σοι ὁ ψόγος γίγνεται (*reperitur*). 525. B: γίγνεται αὐτοῖς ἡ ὠφέλεια. Soph. 260. C: δόξα ... ψευδὴς γίγνεται καὶ λόγος. Phil. 27. A: ἐξ ὧν γίγνεται πάντα. Conv. 197. A: ᾗ γίγνεταί τε καὶ φύεται πάντα. Pol. I. 329. C: τῶν γε τοιούτων ... πολλὴ εἰρήνη γίγνεται καὶ ἐλευθερία. V. 421. A: ἐξ ὧν πόλις γίγνεται. X. 614. A: παρὰ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ἆθλα γίγνεται. Apol. 31. D: ὅτι μοι θειόν τι καὶ δαιμόνιον γίγνεται (*obvenit*). al. Soph. 222. B: γίγνεσθον. Tim. 52. B: οὐ δυνατοὶ γιγνόμεθα ... τἀληθὲς λέγειν. Ion. 535. A: οὐκοῦν ἑρμηνέων ἑρμηνεῖς γίγνεσθε; Polit. 280. D: ὅσαι ... στεκτικαὶ γίγνονται. Tim. 37. B: δόξαι ... γίγνονται βέβαιοι. Legg. XI. 915. B: τὸ ... πλέον γιγνέσθω τοῦ δεσπότου. Phil. 14. A: πολλαὶ ... ἡδοναὶ ... γιγνέσθων. Legg. VIII. 843. D. VI. 760. A: γιγνέσθωσαν. IX. 869. E. Prot. 337. B: οὕτως ἂν καλλίστη ἡμῖν ἡ συνουσία γίγνοιτο. Phaedr. 245. D: εἰ ... ἔκ του ἀρχὴ γίγνοιτο. Phil. 26. E: πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτου γίγνοιτο; Pol. II. 374. B: ἵνα ... ἡμῖν τὸ τῆς σκυτικῆς ἔργον καλῶς γίγνοιτο. Men. 89. B: (ἵνα) χρήσιμοι γίγνοιντο ταῖς πόλεσιν. Gorg. 492. A: ὧν ἂν ἀεὶ ἡ ἐπιθυμία γίγνηται. Crat. 394. A: ἐὰν μὴ τέρας γίγνηται. Phil. 35. E: ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίγνηται. Phil. 31. B: ὁπόταν γίγνησθον. Tim. 88. B: ἵνα ... γίγνησθον ἰσοῤῥόπω. Prot. 338. C: ἵν' ... συνουσία τε καὶ διάλογοι ἡμῖν γίγνωνται. Gorg. 525. B: ἵν' ἄλλοι ... βελτίους γίγνωνται. Pol. V. 468. C: ἵν' ὅτι πλεῖστοι ἐκ τοῦ τοιούτου γίγνωνται. Legg. X. 884: ὅταν εἰς ἱερὰ γίγνωνται (αἱ ὕβρεις). Phaedr. 245. D: εἴπερ ἐξ ἀρχῆς δεῖ τὰ πάντα γίγνεσθαι. Gorg. 525. B: βελτίονι γίγνεσθαι. Ib. παραδείγματι ἄλλοις γίγνεσθαι. Phaed. 102. E: γίγνεσθαί τε καὶ εἶναι (Legg. VI. 777. B: εἶναί τε καὶ γίγνεσθαι). Soph. 229. C: δι' οὗ κινδυνεύει πάντα ... γίγνεσθαι πᾶσιν. Phil. 31. D: γένεσιν ἀλγηδόνων ἐν τῷ τότε γίγνεσθαι χρόνῳ. Parm. 156. A: τὸ ... οὐσίας μεταλαμβάνειν ἆρά γε οὐ γίγνεσθαι καλεῖς; 163. D: τὸ ... γίγνεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι cet. Pol. V. 460. D: ἐξ ἀκμαζόντων δεῖν τὰ ἔκγονα γίγνεσθαι. Euth. 3. B: ὅτι ... τὸ δαιμόνιον φῂς σαυτῷ ἑκάστοτε γίγνεσθαι. Phil. 35. E: ἐν ἑκατέρῳ γιγνόμενος (*versans*). Soph. 263. D: ἡ τοιαύτη σύνθεσις ἔκ τε ῥημάτων γιγνομένη καὶ ὀνομάτων. Pol. VIII. 544. C: ἡ ... ταύτῃ ... ἐφεξῆς γιγνομένη δημοκρατία. Parm. 152. B: ὅταν ᾖ ... γιγνόμενον. Phil. 39. C. Pol. VII. 527. B: τοῦ ἀεὶ ὄντος ... ἀλλ' οὐ τοῦ ποτὲ γιγνομένου καὶ ἀπολλυμένου. 518. C. al. Soph. 265. C: μετὰ ... ἐπιστήμης θείας ἀπὸ θεοῦ γιγνομένης. Pol. III. 392. D: διὰ μιμήσεως γιγνομένῃ. Phil. 40. A: ἑαυτῷ χρυσὸν γιγνόμενον ἄφθο-

νον cet. Phaed. 88. A: *ὥστε πολλάκις γιγνομένην τὴν ψυχὴν ἀντέχειν.* Polit. 272. E: *γνόντες ἤδη τὸ γιγνόμενον.* Conv. 179. B: *τοῦτο ὁ Ἔρως τοῖς ἐρῶσι παρέχει γιγνόμενον.* Legg. I. 635. C: *γιγνόμενοι ἐν ταῖς ἡδοναῖς.* Theaet. 200. E: *τὰ ὑπ᾽ αὐτοῦ γιγνόμενα πάντα καλὰ κἀγαθὰ γίγνεται.* Pol. II. 357. C: *τῶν ἀπ᾽ αὐτοῦ γιγνομένων.* V. 462. B: *τῶν αὐτῶν γιγνομένων τε καὶ ἀπολλυμένων.* Pol. V. 460. A: *πρέποντες τοῖς γιγνομένοις γάμοις.* VIII. 567. B: *τοῖς γιγνομένοις* (*eis quae fiunt.*). Epin. 985. E: *ἥλιον ἢ σελήνην ... γιγνομένους* (*orientes*). Phil. 26. E: *πάντα τὰ γιγνόμενα διά τιν᾽ αἰτίαν γίγνεσθαι.* Pol. II. 358. A: *δι᾽ αὐτὸ καὶ διὰ τὰ γιγνόμενα ἀπ᾽ αὐτοῦ.* Legg. III. 687. C: *τὸ κατὰ τὴν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς ἐπίταξιν τὰ γιγνόμενα γίγνεσθαι.* Euthyd. 296. D: *ὅτ᾽ ἐγίγνου καὶ ὅτ᾽ ἐφύου.* Prot. 335. C: *ἵνα ... συνουσία ἐγίγνετο.* Crat. 418. D: *ὅτι ... ἀσμένοις ... ἐκ τοῦ σκότους τὸ φῶς ἐγίγνετο.* 436. C: *ὡς πάντα ... ἐπὶ ταὐτὸν ἐγίγνετο τὰ ὀνόματα.* Men. 89. B: *εἰ φύσει οἱ ἀγαθοὶ ἐγίγνοντο.* Pol. I. 330. B: *μέσος τις γέγονα χρηματιστὴς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός.* Gorg. 526. B: *εἷς ... πάνυ ἐλλόγιμος γέγονε* cet. Theaet. 173. D: *εὖ δὲ ἢ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει* cet. Soph. 228. B: *ξυγγενῆ ... ἐξ ἀνάγκης ξύμπαντα γέγονε.* Phil. 26. B: *ὅσα καλὰ πάντα ἡμῖν γέγονε.* Parm. 141. D: *τὸ ἦν καὶ τὸ γέγονε.* E. Conv. 187. B: *γέγονεν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης.* Pol. I. 354. C: *ὥστε μοι νυνὶ γέγονεν ἐκ τοῦ διαλόγου μηδὲν εἰδέναι.* VI. 496. C. al. Euthyd. 272. A: *οὕτω δεινὼ γεγόνατον ἐν τοῖς λόγοις μάχεσθαι* cet. Ep. VIII. 356. A: *γεγόνατε.* Gorg. 526. A: *καὶ ἄλλοθι γεγόνασιν, οἶμαι δὲ καὶ ἔσονται* cet. Conv. 191. D. Ion. 532. B: *καὶ εἰσὶ καὶ γεγόνασιν ἀγαθοί* cet. Gorg. 515. E: *βελτίους γεγονέναι.* Phaed. 64. C: *χωρὶς ... αὐτὸ καθ᾽ ἑαυτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι* (*esse*, ut sequitur *χωρὶς ... τὴν ψυχὴν ... εἶναι*). Theaet. 202. B: *λόγοι γεγονέναι.* Conv. 172. C: *τὴν συνουσίαν γεγονέναι ταύτην* cet. 209. C: *πᾶς ἂν δέξαιτο ἑαυτῷ τοιούτους παῖδας μᾶλλον γεγονέναι ἢ* cet. 218. C: *ἐραστὴς ... γεγονέναι* (*esse*). Pol. VII. 539. A: *παράνομος ... γεγονέναι ἐκ νομίμου.* Tim. 38. A: *οὐδὲ γενέσθαι ποτὲ οὐδὲ γεγονέναι.* Legg. XII. 963. C: *τέτταρα ... ἀρετῆς εἴδη γεγονέναι* (*esse*). Epin. 981. E: *ὃ ... θεῖον γένος ἄστρων γεγονέναι.* Men. 93. A: *γεγονέναι ἔτι οὐχ ἧττον ἢ εἶναι.* Apol. 40. B: *κινδυνεύει γάρ μοι τὸ ξυμβεβηκὸς τοῦτο ἀγαθὸν γεγονέναι.* Charm. 153. C: *μάχη πάνυ ἰσχυρὰ γεγονέναι* (*ἤγγελται*). Theaet. 208. E: *αὐτοῦ ἐπιστήμων γεγονὼς ἔσται οὗ* cet. Conv. 204. D: *ἔστι ... οὕτως γεγονὼς ὁ Ἔρως.* Pol. IX. 572. D: *δημοτικὸς ἐξ ὀλιγαρχικοῦ γεγονώς.* Legg. XII. 951. C: *γεγόνως ἔστω.* Γεγονὼς cum v. *ἔτη* est *natus* (vern. *alt*). Legg. IV. 721. D. VI. 755. A. 760. C. al. innum. Pol. VIII. 548. C: *αὕτη ... ἡ πολιτεία οὕτω γεγονυῖα.* Prot. 309. B: *καὶ τί ἂν γεγονὸς*

εἴη περὶ σὲ κἀκεῖνον τοσοῦτον πρᾶγμα; Phaed. 72. C: *ταχὺ ἂν τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου γεγονὸς εἴη.* Theaet. 142. B: *τὸ γεγονὸς νόσημα ἐν τῷ στρατεύματι.* Tim. 56. B: *ἔστω … γεγονός.* Phil. 33. C: *διὰ μνήμης πᾶν ἐστὶ γεγονός.* Parm. 153. E: *γεγονὸς ἂν εἴη.* Legg. VIII. 841. C: *τὸ … γεγονὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ.* Parm. 141. D: *χρόνου … τοῦ ποτὲ γεγονότος.* Tim. 81. C: *νεωστὶ γεγονυίας.* Prot. 318. A: *βελτίονι γεγονότι.* Pol. III. 388. B: *ἐγγὺς θεῶν γεγονότα.* Apol. 36. A: *τὸν γεγονότα ἀριθμόν.* Legg. XII. 961. B: *τὴν γεγονυῖαν κρίσιν.* Pol. III. 414. C: *πρότερον … ἤδη πολλαχοῦ γεγονός.* Tim. 29. A: *πρὸς τὸ γεγονός* (opp. *τὸ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχον*). Gorg. 492. B: *πῶς οὐκ ἂν ἄθλιοι γεγονότες εἴησαν* cet. Legg. VI. 779. D: *γάμοι … ἔστωσαν γεγονότες.* Gorg. 470. D: *τὰ … ἐχθὲς καὶ πρῴην γεγονότα* cet. Pol. V. 461. D: *τὰ δ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ γεγονότα* cet. Phaedr. 242. A: *τῶν ἐπὶ τοῦ σοῦ βίου γεγονότων* (*λόγων*). Conv. 177. B: *μηδὲ ἕνα … τοσούτων γεγονότων ποιητῶν.* Critia 113. C: *τῶν ἐκεῖ … ἐκ γῆς ἀνδρῶν γεγονότων.* Pol. III. 392. D: *ἢ γεγονότων ἢ ὄντων ἢ μελλόντων.* IX. 572. A. Legg. X. 896. A: *τῶν τε ὄντων καὶ γεγονότων καὶ ἐσομένων.* Phil. 40. C: *μηδὲ ἐπὶ γεγονόσι.* D. Legg. III. 700. C: *τοῖς … γεγονόσι περὶ παίδευσιν.* Soph. 219. C: *τὰ … ὄντα καὶ γεγονότα … χειροῦται λόγοις καὶ πράξεσι.* 266. B: *δαιμονίᾳ … μηχανῇ γεγονότα.* Pol. X. 615. C: *τύραννος ἐγεγόνει.* Legg. III. 678. C: *πᾶσι φόβος ἔναυλος ἐγεγόνει.* Charm. 153. B: *μάχη ἐγεγόνει.* Theag. 130. B: *ὁ … Θουκυδίδης … μοι δι' ἀπεχθείας ἐν λόγοις τισὶν ἐγεγόνει.* Gorg. 515. E: *ἐπειδὴ … καλοὶ κἀγαθοὶ ἐγεγόνεσαν* (v. *ἐγεγόνεισαν*, al. *γεγόνεσαν*). Critia 116. E: *ὅσοι τῶν δέκα ἐγεγόνεσαν βασιλέων.* Epin. 984. B: *ὡς πάντη ταύτῃ γεγένηται.* Tim. 24. C: *ἐν ᾧ γεγένησθε.* 41. B: *ἐπείπερ γεγένησθε.* Pol. III. 411. C: *ἀκράχολοι … γεγένηνται* (*evadunt*). Phaedr. 242. B: *γεγενῆσθαι* (*λόγους*). Theaet. 210. B: *ἀνεμιαῖα … γεγενῆσθαι.* Conv. 174. A: *οὕτω καλὸς γεγενημένος.* Tim. 29. A. 18. C: *τὸ γεγενημένον αὐτῷ.* 52. C. Legg. IV. 707. E: *ὡς ὄχλου τινὸς … γεγενημένου πλείονος ἢ* cet. Phaedr. 232. B: *ἢ γεγενημένης ἢ μελλούσης ἔσεσθαι τῆς ἐπιθυμίας.* Phil. 27. B: *γεγενημένην οὐσίαν.* Ep. II. 310. E. Sis. 390. E: *οὔτε ὄντων οὔτε γεγενημένων.* Legg. X. 908. E: *τοὺς … ὑπ' ἀνοίας … γεγενημένους* (*tales factos*). Tim. 39. E: *τὰ πάντα ζῶα … γεγενημένα.* 36. D: *ἐπεὶ … πᾶσα ἡ τῆς ψυχῆς ξύστασις ἐγεγένητο.* Euthyd. 301. A: *κἀγὼ ἐν παντὶ ἐγενόμην ὑπὸ ἀπορίας.* Pol. I. 354. A: *πρᾶος ἐγένου.* Crit. 50. E: *ἐπειδὴ … ἐγένου τε καὶ ἐξετράφης* cet. Conv. 173. A: *πότε ἐγένετο ἡ συνουσία αὕτη.* 203. B: *ὅτε … ἐγένετο Ἀφροδίτη.* Theag. 129. B: *καί μοι ἐγένετο ἡ φωνή.* D: *ἐγένετό μοι τὸ σημεῖον.* Menex. 243. C: *οὗ δὴ ἐκφανὴς ἐγένετο ἡ τῆς πόλεως ῥώμη τε καὶ ἀρετή.*

Men. 95. E: ἔγεντο (Theogn.). Soph. 228. E: τούτω δύο τέχνα τινὲ ἐγενέσθην. Lach. 179. D: ἐπειδὴ μειράκια ἐγενόμεθα. Phaedr. 254. B: πρὸς αὐτῷ τ' ἐγένοντο καὶ εἶδον cet. Pol. I. 327. C: ἢ ... τούτων ... κρείττους γένεσθε, ἢ μένετ' αὐτοῦ. Conv. 194. A: εἰ δὲ γένοιο οὗ νῦν ἐγώ εἰμι. Theaet. 173. D: γένοιτ' ἂν τὸ λεγόμενον ἄνω κάτω πάντα. Conv. 411. D: εἴ τῳ γένοιτο αὐτὸ τὸ καλὸν ἰδεῖν cet. Pol. I. 330. A: οὔθ' ὁ μὴ ἐπιεικὴς ... εὔκολός ποτ' ἂν ἑαυτῷ γένοιτο. X. 616. A: μὴ γένοιτο ἑκάστῳ τὸ φθέγμα. Phil. 30. C: σοφία μὴν καὶ νοῦς ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἄν ποτε γενοίσθην. Pol. II. 360. B. Tim. 56. E: δύ' ἂν γενοίσθην σώματα. Prot. 322. D: οὐ γὰρ ἂν γένοιντο πόλεις εἰ cet. 311. A: ἕως ἂν φῶς γένηται. Crat. 393. C: ἂν ἐξ ἀνθρώπου ... μὴ τὸ ἀνθρώπινον ἔκγονον γένηται. Conv. 204. D: ᾧ ἂν γένηται τὰ καλά. Pol. I. 337. D: ἐπειδάν μοι γένηται (ἀργύριον). IV. 423. C: ἐάν τε τῶν φυλάκων τις φαῦλος ἔκγονος γένηται. V. 461. D: ἃ ἂν γένηται ἔκγονα. Theag. 128. D: ἐὰν ... γένηται ἡ φωνή. Legg. III. 683. C: γενώμεθα ... ταῖς διανοίαις ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Phaed. 114. A: (οἳ δ' ἂν) ἀνδροφόνοι ... γένωνται. Alc. I. 121. E: ἐπειδὰν ... ἑπτέτεις γένωνται οἱ παῖδες. Prot. 316. C: ἐπιθυμεῖν δέ μοι δοκεῖ ἐλλόγιμος γενέσθαι ἐν τῇ πόλει· τοῦτο δὲ οἴεταί οἱ μάλιστα γενέσθαι εἰ σοὶ συγγένοιτο. Phaedr. 228. A: καίτοι ἐβουλόμην γ' ἂν μᾶλλον ἤ μοι πολὺ χρυσίον γενέσθαι. Phaed. 88. A: πρὶν καὶ γενέσθαι ἡμᾶς. Conv. 184. D: εἰ μέλλει ξυμβῆναι καλὸν γενέσθαι τὸ ... χαρίσασθαι. Pol. II. 359. D: γενέσθαι χάσμα. Tim. 52. D: πρὶν οὐρανὸν γενέσθαι. Apol. 32. C: μεθ' ὑμῶν γενέσθαι (vern. *es mit euch zu halten*) μὴ δίκαια βουλομένων. al. Legg. XII. 961. D: (νοῦς) γενόμενος ... εἰς ἕν. Menex. 240. D: ἐν τούτῳ ... ἄν τις γενόμενος γνοίη cet. Ep. VII. 346. D: κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος. Phil. 64. B: οὔτ' ἂν γενόμενον εἴη. Pol. III. 414. C: οὐδ' οἶδα εἰ γενόμενον ἄν. II. 359. D: ὄμβρου ... πολλοῦ γενομένου. Crit. 30. D: περὶ τὴν τοῦ γενομένου τροφήν τε καὶ παιδείαν. Phil. 24. B: γενομένης ... τελευτῆς. Epin. 983. C: μὴ ψυχῆς πρὸς ἑκάστῳ γενομένης (*nisi animus in quoque inesset*). Pol. V. 458. A: οἷα δράσουσι γενομένου (*si evenerit*). Epin. 974. D: τῇ μετὰ σοῦ κατὰ χρόνον ἂν γενομένῃ. Gorg. 526. A: ἐν μεγάλῃ ἐξουσίᾳ ... γενόμενον. Soph. 249. C: ὄντα ἢ γενόμενον ἂν καὶ ὁπουοῦν. Phil. 65. E: οὔτε γενόμενον οὔτε ὄντα οὔτε ἐσόμενον. Pol. VIII. 566. C: κατὰ τὸν Κροίσῳ γενόμενον χρησμόν. Menex. 239. D: ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ γενόμενον λόγῳ. Tim. 64. C: εἰς τὸ πᾶν ζῶον γενόμενον. Legg. III. 699. B: βλέψαντες πρὸς τὸ πρότερον γενόμενον. Pol. II. 366. B: οἱ θεῶν παῖδες ποιηταὶ ... γενόμενοι. Alc. I. 121. C: ἡμῶν ... γενομένων. Phil. 35. E: μέμνηται δὲ τῶν ἡδέων γενομένων. Theaet. 201. B: τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ep.

III. 315. E: *τἀναντία τῶν γενομένων λέγων*. Ax. 369. A: *δῆλον ... τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ γενομένοις*. Phaed. 114. A: *ἐνιαυτὸν ἐκεῖ γενομένους*. Legg. IX. 858. A: *αὐτοὺς ἐν σκέψει γενομένους. περὶ πάσης πολιτείας*. Phaedr. 245. D: *οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται*. E. Parm. 141. E: *τὸ γενήσεται*. 155. D. Crat. 431. D: *εἰκὼν ... γενήσεται*. Conv. 212. A: *ὅτι ἐνταῦθα αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται ... τίκτειν ... ἀληθῆ*. Pol. V. 461. A: *ὃς ... γενήσεται οὐχ ὑπὸ θυσιῶν ... φύς*. IV. 711. E. Tim. 52. D: *ὡς ... οὐδέτερον ... ἓν ἅμα ταὐτὸν καὶ δύο γενήσεσθον*. Epin. 974. B: *τίνα τρόπον σοφοὶ γενησόμεθα*. Pol. III. 417. B: *δεσπόται ... γενήσονται*. VIII. 546. D: *ὅθεν ἀμουσότεροι γενήσονται*. Legg. I. 635. C. Tim. 76. E: *ὡς ... τἄλλα θηρία γενήσοιτο*. Ep. III. 317. B. Phaed. 88. A: *πολλάκις γενήσεσθαι*. Phil. 33. C: *εἰ μέλλει ... φανερά πῃ γενήσεσθαι*. Legg. III. 678. D: *τἄλλα οὐκ ἔμελλε γενήσεσθαι*. Prot. 311. B: *τίς γενησόμενος*. Tim. 38. B: *τὸ γενησόμενον*. 73. D. 76. D. Legg. III. 687. B: *ὡς διὰ τοῦτ' αὐτῷ γενησόμενα*. X. 888. E: *τὰ πράγματα ... γενησόμενα*. Tim. 40. D: *τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων*. Phil. 59. A: *περὶ ... τὰ γιγνόμενα καὶ γενησόμενα*. Parm. 141. E: *τὸ γενήσεται καὶ τὸ γενηθήσεται*. Ib. *οὔτ' ἔπειτα γενήσεται οὔτε γενηθήσεται οὔτ' ἔσται*. — Cum participio alius verbi. Legg. V. 737. C: *ὄγκος δὲ πλήθους ἱκανὸς οὐκ ἄλλως ὀρθῶς γίγνοιτ' ἂν λεχθεὶς ἢ* cet. Soph. 217. C: *μὴ ... ἀπαρνηθεὶς γένῃ*. Legg. VII. 788. D: *μὴ γίγνεσθαι τά γ' ἀνθρώπινα μήκη διπλάσια ... αὐξανόμενα*. VIII. 846. E: *τοῦτ ... ἐν πόλει ὑπάρχον δεῖ πρῶτον γίγνεσθαι*. II. 670. B: *ὅσοι προσᾴδειν γεγόνασι διηναγκασμένοι*. Ep. VII. 347. E: *ταύτῃ μοι βεβοηθημένον ἐγεγόνει φιλοσοφίᾳ καὶ φίλοις*. — Cum infinitivo *γίγνεται* est *obtingit ut*, h. e. *licet*, *potest*. Pol. III. 397. B: *ὀλίγου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀεὶ γίγνεται λέγειν*. Epin. 978. B: *τὸ ... ἓν ... καὶ δύο γέγονε πόθεν ἡμῖν ὥστ' ἐννοῆσαι* cet. **venio*, *pervenio*; *aggredior*; *progredior*; etiam *incido* (c. praepositt. motionem indicantibus) et *versor*, *sum* (cum praepositt. commorationem significantibus). Pol. VII. 532. B: *τότε δὴ ἐπ' αὐτῷ γίγνεται τῷ τοῦ νοητοῦ τέλει*. III. 396. D: *ὅταν ... γίγνηται κατά τινα ἑαυτοῦ ἀνάξιον*. IX. 585. A: *πρὸς πληρώσει τε καὶ ἡδονῇ γίγνεσθαι*. X. 604. C: *ὅτι τάχιστα γίγνεσθαι πρὸς τὸ ἰᾶσθαι* cet. Phaedr. 255. B: *ἐγγύθεν ἡ εὔνοια γιγνομένη*. Tim. 57. A: *εἰς ἄλλο τι γιγνόμενον*. Pol. VI. 490. D: *ἐπὶ τούτῳ νῦν γεγόναμεν, τί* cet. IX. 588. B: *ἐπειδὴ ἐνταῦθα λόγου γεγόναμεν*. Phil. 18. D: *ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγονότες*. Lys. init. *ἐπειδὴ δ' ἐγενόμην κατὰ τὴν πυλίδα*. Lach. 191. C: *ἐπειδὴ πρὸς τοῖς γεῤῥοφόροις ἐγένοντο*. Prot. 314. C: *ἐπειδὴ ... ἐν τῷ προθύρῳ ἐγενόμεθα*. Phaed. 118. A: *ἐπειδὰν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται αὐτῷ*. Crat. 422. A: *ἐπειδὰν ἐπ' ἐκείνοις γένηται τοῖς ὀνόμασιν*. Polit. 264. A: *ἵνα δὴ ταχὺ γενώμεθα πρὸς*

τῇ πολιτικῇ. Phaedr. 247. B: *ἡνίκ᾽ ἂν πρὸς ἄκρῳ γένωνται.* Phaed. 114. A: *ἐπειδὰν ... γένωνται κατὰ τὴν λίμνην τὴν Ἀχερουσιάδα.* Ax. 364. A: *γενομένῳ μοι κατὰ τὸν Ἰλισσόν.* 395. C: *παρ᾽ αὐτό μοι τὸ δεινὸν γενομένῳ.* Legg. I. 643. D: *ὃ (οἷ?) δεήσει γενόμενον ἄνδρ᾽ αὐτὸν τέλειον εἶναι* cet. VII. 799. C: *πρὸς τούτῳ δὴ νῦν γενόμενοι τῷ λόγῳ* cet. *in tempore positum est *consumi, conteri*, etiam *effluere, praeterire.* Soph. 265. E: *χρόνος γὰρ ἐκ περιττοῦ γίγνοιτ᾽ ἄν.* Prot. 320. A: *πρὶν ἓξ μῆνας γεγονέναι.* Pol. X. 616. B: *ἐπειδὴ ... τοῖς ἐν τῷ λειμῶνι ἑκάστοις ἑπτὰ ἡμέραι γένοιντο.* Phaed. 108. C: *ἕως ἂν δή τινες χρόνοι γένωνται.* *circumloquutioni servit. Legg. II. 660. D: *καθάπερ νῦν γίγνεται γιγνόμενα.* VII. 791. C: *οὐ σμικρὸν μόριον ... γιγνόμενον γίγνοιτ᾽ ἄν.* IX. 858. A: *τίνα τρόπον ἂν γιγνόμενον γίγνοιτο.* VIII. 847. D: *ἐάν τινος ἢ τέχνης εἰςαγωγίμου δέῃ γίγνεσθαι.* XII. 968. C: *τίς δὲ ὁ τρόπος ἡμῖν γιγνόμενος ὀρθῶς γίγνοιτ᾽ ἄν.* Pol. IV. 433. B: *τοῦτο ... κινδυνεύει τρόπον τινὰ γιγνόμενον ἡ δικαιοσύνη εἶναι.* II. 378. D: *γέρουσι ... καὶ πρεσβυτέροις γιγνομένοις.* VII. 520. A: *ὅτι οὐδ᾽ ἀδικήσομεν τοὺς παρ᾽ ἡμῖν φιλοσόφους γιγνομένους.* Phil. 40. E: *πονηρὰς δόξας ... ἄλλως ἢ ψευδεῖς γιγνομένας ἔχομεν εἰπεῖν;* — Cum adverb. est *se praebere* vel *praestare*, et in univ. i. q. *esse* cum adiect. Pol. VI. 504. C: *μέτρον ... ἀπολεῖπον καὶ ὁτιοῦν τοῦ ὄντος οὐ πάνυ μετρίως γίγνεται.* Prot. 325. B: *σκέψαι ὡς θαυμασίως γίγνονται οἱ ἀγαθοί.* Pol. I. 344. C: *ἱκανῶς γιγνομένη* (*si perfectam se exhibet* vel *perfecta est*). Soph. 230. C: *βεβαιότατα γιγνομένην* (*ἀπαλλαγήν*).

γιγνώσκω, novi, scio; cognosco, intelligo, perspicio; iudico. Pol. I. 347. A: *τοὺς ... δύο μισθοὺς γιγνώσκω.* Prot. 313. B: *ὃν οὔτε γιγνώσκεις* cet. Gorg. 470. D: *ἄλλως δὲ ... οὐ γιγνώσκεις ὅτι εὐδαιμονεῖ;* Phaed. 60. A: *γιγνώσκεις γάρ* (vern. *du kennst sie ja*). 116. C: *γιγνώσκεις γὰρ τοὺς αἰτίους.* Theaet. 144. C: *ἀλλὰ σκόπει εἰ γιγνώσκεις αὐτόν.* Crat. 435. A: *εἰ γιγνώσκεις ἐμοῦ φθεγγομένου.* Pol. I. 343. A: *ὅς γε ... οὐδὲ ποιμένα γιγνώσκεις.* Crat. 440. A: *γνῶσις ... οὐδεμία γιγνώσκει ὃ γιγνώσκει μηδαμῶς ἔχον.* Alc. I. 131. A: *οὐδεὶς ... τῶν ἰατρῶν ἑαυτὸν γιγνώσκει.* Soph. 234. B: *τόν γ᾽ ὑπισχνούμενον ... γιγνώσκομέν που τοῦτο ὅτι* cet. Parm. 134. E: *οὐδὲ γιγνώσκομεν τοῦ θείου οὐδὲν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιστήμῃ.* Soph. 244. A: *ὡς ὑμεῖς ... ταῦτα πάλαι γιγνώσκετε.* Parm. 134. E: *οὔτε γιγνώσκουσι τὰ ἀνθρώπινα πράγματα θεοὶ ὄντες.* Alc. I. 133. D: *οἱ ἑαυτοὺς μὲν οὐ γιγνώσκουσι, τὰ δὲ ἑαυτῶν.* Riv. 137. E. al. Phil. 60. D: *μήτε τὸ παράπαν γιγνώσκοι τί ποτε πέπονθε πάθος.* Crat. 421. C: *ὃ ἂν μὴ γιγνώσκωμεν.* Soph. 240. A: *οὔτε ὕδατα γιγνώσκειν.* 248. D: *τὴν ψυχὴν γιγνώσκειν.* Phil. 48. D: *τὸ μηδαμῇ γιγνώσκειν αὐτόν.* Pol. V. 476. D: *ὃν φαμεν*

δοξάζειν, ἀλλ' οὐ γιγνώσκειν. 479. E. al. Prot. 310. D: *γιγνώσκων αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν* cet. Pol. I. 347. D: *πᾶς ... ὁ γιγνώσκων* (*prudens*). Legg. II. 668. D: *ὁ τὸ ὀρθῶς μὴ γιγνώσκων.* III. 687. E: *μηδὲν τῶν καλῶν ... γιγνώσκων.* XII. 955. B: *γιγνώσκων* (*sciens*). Phil. 20. D: *ὡς πᾶν τὸ γιγνῶσκον αὐτὸ θηρεύει.* Pol. V. 476. D: *ὡς γιγνώσκοντος.* VI. 508. E: *τῷ γιγνώσκοντι.* III. 407. C: *ταῦτα γιγνώσκοντα.* VI. 488. B: *γιγνώσκοντα περὶ ναυτικῶν ἕτερα τοιαῦτα.* Phaedr. 233. A: *τὰ δὲ αὐτοὶ χεῖρον διὰ τὴν ἐπιθυμίαν γιγνώσκοντες.* Polit. 302. B: *περὶ τὰ πολιτικὰ κατ' οὐδὲν γιγνώσκοντες.* Crat. 437. E: *πότερον γιγνώσκοντες τὰ πράγματα ... ἢ ἀγνοοῦντες;* Conv. 199. A: *δῆλον ὅτι τοῖς μὴ γιγνώσκουσιν.* Critia 109. B: *γιγνώσκοντας τὸ μᾶλλον ἄλλοις προσῆκον.* Legg. IV. 707. A: *ταῦτ' οὖν ἐγίγνωσκε καὶ ἐκεῖνος.* II. 669. A: *ἐγιγνώσκομεν.* Men. 89. B. Pol. II. 366. C: *ἱκανῶς δ' ἔγνωκεν ὅτι* cet. Apol. 23. B: *ὅστις ... ἔγνωκεν ὅτι* cet. Legg. VII. 790. D: *ἐγνώκασιν ὂν χρήσιμον.* Crat. 439. B: *ἐγνωκέναι.* Euth. 2. C: *τοσοῦτον πρᾶγμα ἐγνωκέναι.* Pol. I. 336. C: *ἐγνωκὼς τοῦτο ὅτι* cet. VI. 484. D: *τοὺς ἐγνωκότας ... ἕκαστον τὸ ὄν.* Prot. 335. A: *ἔγνων γὰρ ὅτι* cet. Pol. VI. 497. C: *οὐκ ἔγνως.* 508. D: *ἔγνω αὐτό.* IV. 428. A: *ὁπότε πρῶτον ἐκεῖνο ἔγνωμεν.* Apol. 33. D: *ἔγνωσαν.* Prot. 343. B: *γνῶθι σαυτόν.* Phil. 48. C. al. Ion. 540. D: *γνοίην ... ἂν ἔγωγε οἷα στρατηγὸν πρέπει εἰπεῖν.* Gorg. 470. D: *συγγενόμενος ἂν γνοίης* cet. Crat. 421. C. 390. B: *καὶ εἰργασμένον γνοίη εἴτ' εὖ εἴργασται εἴτε μή;* Conv. 181. C: *καί τις ἂν γνοίη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παιδεραστίᾳ τοὺς ... ὡρμημένους.* Euthyd. 279. D: *τοῦτο ... κἂν παῖς γνοίη.* al. Legg. XI. 918. E: *γνοίημεν ἂν ὡς φίλον ... ἐστὶν* cet. Alc. I. 128. E: *ἆρ' ἄν ποτε γνοῖμεν.* 129. A: *τάχ' ἂν γνοῖμεν.* 132. C: *γνοίημεν.* Conv. 211. C: *καὶ γνῷ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἔστι καλόν.* Pol. X. 619. A. Men. 95. A. al. Pol. III. 402. B: *πρὶν ἂν αὐτὰ γνῶμεν.* Riv. 136. C: *φέρε δὴ γνῶμεν εἰ σὺ ἀληθῆ λέγεις.* Phaedr. 229. E: *γνῶναι ἐμαυτόν.* Theaet. 209. E: *τὸ ... γνῶναι ἐπιστήμην που λαβεῖν ἐστίν.* Conv. 222. B: *παθόντα γνῶναι.* Pol. V. 478. A: *τὸ ὂν γνῶναι ὡς ἔχει.* Legg. I. 650. B: *τὸ γνῶναι τὰς φύσεις ... τῶν ψυχῶν.* Alc. I. 130. E: *γνῶναι ἑαυτόν* (i. e. *ψυχήν*). Men. 96. E. Lach. 196. D: *τοῦτο ... οὐ παντὸς ... ἀνδρὸς γνῶναι.* al. Prot. 310. B: *ἐγὼ τὴν φωνὴν γνοὺς αὐτοῦ.* Conv. 207. C. Gorg. 464. C: *οὐ γνοῦσα λέγω, ἀλλὰ στοχασαμένη.* Legg. IX. 875. A: *γνοῦσα τὸ βέλτιστον.* II. 669. A: *τῷ ταῦτα γνόντι.* Polit. 259. E: *γνούσῃ ... τὴν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς διαφοράν.* Conv. 222. B: *ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι.* Legg. III. 691. B. al. Pol. VIII. 555. B: *τὸν τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς τρόπον γνόντες.* Legg. VII. 801. A: *γνόντας ... τοὺς ποιητὰς ὡς εὐχαὶ παρὰ θεῶν αἰτήσεις εἰσί* cet. III. 691. D. al. Pass.

Soph. 248. E: *καθ᾽ ὅσον γιγνώσκεται.* Parm. 134. B. 160. C. Theaet. 149. C: *καὶ μὴ γιγνώσκεσθαι μᾶλλον ὑπὸ τῶν μαιῶν* cet. Soph. 248. D: *τὴν δ᾽ οὐσίαν γιγνώσκεσθαι.* Pol. VI. 509. C: *τὸ γιγνώκεσθαι ... ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ παρεῖναι.* Legg. III. 692. B: *τὸ ... παρ᾽ ἡμῖν γιγνώσκεσθαι ταῦτα.* Lys. 240. E: *διὰ τὸ σφόδρα τὸν πατέρα γιγνώσκεσθαι αὐτοῦ.* Soph. 248. D: *τὸ γιγνωσκόμενον ἀναγκαῖον αὖ ξυμβαίνει πάσχειν.* Pol. VI. 508. E: *ὡς γιγνωσκομένης ... διὰ νοῦ.* Soph. 248. D: *τὴν οὐσίαν ... γιγνωσκομένην.* Pol. VI. 508. E: *τοῖς γιγνωσκομένοις.* 509. B. Legg. II. 656. D: *πάλαι ... ἐγνώσθη παρ᾽ αὐτοῖς οὗτος ὁ λόγος* cet. Crat. 439. E: *οὔτ᾽ ἂν γνωσθείη γε ὑπ᾽ οὐδενός.* Pol. V. 477. A: *πῶς γὰρ ἂν μὴ ὄν γέ τι γνωσθείη;* Prot. 342. B: *εἰ γνωσθεῖεν ᾧ περίεισι.* Legg. IX. 874. B: *ἂν φανῇ καὶ γνωσθῇ.* Ep. IV. 320. D: *εἰ μέλλουσι γνωσθῆναι.* Polit. 259. E: *τὰ γνωσθέντα κρῖναι.* Legg. V. 730. C: *χρόνου ... προϊόντος γνωσθείς.* Crat. 440. B: *οὔτε τὸ γνωσθησόμενον ἂν εἴη.* Med. Gorg. 404. C: *αὐτὸς γνώσει* (Lat. *ipse videris*). 454. D: *γνώσει δὲ ἐνθένδε.* Phil. 12. E: *σὺ δ᾽ ... αὐτὸς γνώσει.* Hipp. min. 369. D: *καὶ γνώσει τούτῳ οὓς ἂν ἐγὼ ἡγῶμαι σοφοὺς εἶναι.* Ion. 538. B: *σὺ κάλλιον γνώσει ἢ ἡνίοχος;* Pol. II. 362. A: *γνώσεται ὅτι* cet. V. 466. C: *γνώσεται τὸν Ἡσίοδον ὅτι τῷ ὄντι ἦν σοφὸς λέγων* cet. VIII. 569. A. Legg. VII. 813. D: *γνώσεται δὲ οὓς δεῖ.* Charm. 166. E: *αὐτός τε ἑαυτὸν γνώσεται.* Lach. 196. D. al. Pol. III. 402. B: *οὐ πρότερον γνωσόμεθα.* Alc. I. 132. C: *ἡμᾶς αὐτοὺς γνωσόμεθα.* Pol. VII. 520. C: *γνώσεσθε ἕκαστα τὰ εἴδωλα.* Apol. 19. D: *ἐκ τούτων γνώσεσθε ὅτι* cet. Ep. VIII. 355. C: *ἔργῳ γνώσεσθε.* Tim. 18. C: *ὅπως μηδείς ποτε τὸ γεγενημένον αὐτῷ ἰδίᾳ γνώσοιτο* (v. *γνώσαιτο*). Prot. 359. A: *γνώσεσθαι.* Soph. 249. D. Pol. VI. 506. A. Ion. 540. A: *ἑτέραν οὖσαν ἕτερα γνώσεσθαι.* Crat. 390. A: *τίς οὖν ὁ γνωσόμενος εἰ* cet. 440. B: *τὸ γνωσόμενον.* A: *ἐπιόντος τοῦ γνωσομένου.* Men. 79. C: *ἤδη γνωσομένου ἐμοῦ.* Legg. X. 897. E: *ὡς ... γνωσόμενοι ἱκανῶς.* Conv. 218. A: *ὡς μόνοις γνωσομένοις.* Verb. Pol. III. 396. A: *γνωστέον.* Epin. 978. A: *εὖ τοῦτο γνωστέον.*

γλαυκόμματος, ὁ ἡ, *oculos caesios habens.* Phaedr. 253. E: *γλαυκόμματος, ὕφαιμος* cet.

γλαυκός, ή, όν, *caesius.* Tim. 68. C: *κυανοῦ ... λευκῷ κεραννυμένου γλαυκὸν* (*χρῶμα ἀποτελεῖται*).

γλαφυρός, ά, όν, *cavus.* Legg. III. 680. B. (Hom.).

γλίσχρος, α, ον, *glutinosus, tenax.* Tim. 82. D: *τὸ ... γλισχρὸν καὶ λιπαρόν.* 84. A: *ἐκ λιπαροῦ ... καὶ γλίσχρου τραχὺ καὶ ἁλμυρὸν ... γένηται.* Crat. 427. B: *τὸ γλίσχρον ἀπεμιμήσατο.* Tim. 74. D: *γλισχροτέραν σαρκῶν ... ἐκτήσατο δύναμιν.* **tenax, putidus.* Crat. 435. C: *μὴ ὡς ἀληθῶς ... γλίσχρα ἦ ἡ ὁλκὴ αὕτη τῆς ὁμοιότητος.*

γλίσχρως, *putide*, *minute*. Crat. 414. C: *καὶ μάλα γε γλίσχρως*. Pol. VI. 488. A: *ὡς γλίσχρως εἰκάζω*. VIII. 553. C: *γλίσχρως καὶ κατὰ σμικρὸν φειδόμενος*. Crit. 53. E: *οὕτω γλίσχρως ἐπιθυμεῖν ζῆν νόμους τοὺς μεγίστους παραβάς*.

γλίχομαι, *adhaereo alicui rei* (ita ut me aegre avelli patiar), *studio* vel *cupiditate alicuius rei teneor*, *vehementer appeto* vel *cupio*. De lucri cup. 226. D: *οἳ ... καὶ πάνυ σμικρὰ ... γλίχονται*. Gorg. 489. D: *γλιχόμενος σαφῶς εἰδέναι ὅ τι λέγεις*. Phaed. 117. A: *γλιχόμενος τοῦ ζῆν καὶ φειδόμενος οὐδενὸς ἔτι ὄντος*. Phaedr. 248. B: *γλιχόμεναι ... τοῦ ἄνω*.

γλοιώδης, *ὁ ἡ*, *glutinosus*, *viscosus*. Crat. 427. B: *τὸ γλίσχρον ἀπεμιμήσατο ... καὶ γλοιῶδες*.

γλυκυθυμία, *ἡ*, *mollis animi inclinatio*. Legg. I. 635. C: *ἕνεκα τῆς γλυκυθυμίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονάς*.

γλυκύς, *εῖα*, *ύ*, *dulcis*, *suavis*. Phaedr. 257. D: *γλυκὺς ἀγκὼν ... λέληθέ σε ὅτι ... ἐκλήθη*. Theaet. 159. C: *ἡδύς μοι φαίνεται καὶ γλυκύς* (*ὁ οἶνος*). Pol. I. 331. A: *γλυκεῖα ... ἐλπίς* (Pind.). Phil. 46. C: *τὸ ... λεγόμενον πικρῷ γλυκὺ μεμιγμένον*. Tim. 66. C. Legg. VII. 802. C: *τῆς γλυκείας Μούσης*. Lys. 215. E: *τὸ ... πικρὸν γλυκέος* (*ἐπιθυμεῖν*). Conv. 186. D: *πικρὸν γλυκεῖ*. Theaet. 159. D: *γλυκὺν τὸν οἶνον ... ἐποίησε καὶ εἶναι καὶ φαίνεσθαι*. Phaedr. 240. A: *τὸ αὐτοῦ γλυκὺ ... καρποῦσθαι ἐπιθυμῶν*. Tim. 71. B: *γλυκὺ καὶ πικρότητα ἔχον μηχανησάμενος*. Theaet. 171. E: *γλυκέα*. Pol. III. 411. A: *τὰς γλυκείας ... ἁρμονίας*. Phil. 47. E: *γλυκίων μέλιτος* (Hom.). De lucri cup. 227. D: *ἀλλ' ὁρᾷς, ὦ γλυκύτατε* cet. *ut Latin. *suavis*, est fere i. q. *stolidus*. Hipp. mai. 288. B: *ὡς γλυκὺς εἶ, φήσει, ὦ Σώκρατες*.

γλυκύτης, *ἡ*, *dulcedo*. Theaet. 159. D: *ἡ ... γλυκύτης πρὸς τοῦ οἴνου καὶ περὶ αὐτὸν φερομένη*. 178. C: *περὶ οἴνου γλυκύτητος*. Tim. 71. C: *γλυκύτητι*. Theaet. 159. D: *ἐγέννησε· ... τό τε ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον γλυκύτητά τε καὶ αἴσθησιν*. Tim. 60. B.

γλύφω, *scalpo* et *sculpo*. Hipp. min. 368. C: *δακτυλίους γλύφειν*. Conv. 216. D: *ὥσπερ ὁ ἐγλυμμένος Σειληνός*.

γλῶττα, *ἡ*, *lingua*. Theaet. 134. D: *ἡ ... γλῶττα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἔσται* (Eurip.). Conv. 199. A: *ἡ γλῶττα οὖν ὑπέσχετο, ἡ δὲ φρὴν οὔ* (Eurip.). Theaet. 185. C: *ἥ γε διὰ τῆς γλώττης δύναμις*. 203. B: *οἷον συριττούσης τῆς γλώττης*. Tim. 65. C. 66. C. 75. B: *οἷον τὸ τῆς γλώττης εἶδος*. Crat. 423. B: *φωνῇ τε καὶ γλώττῃ καὶ στόματι ... δηλοῦν*. Pol. VIII. 565. E: *γλώττῃ τε καὶ στόματι ἀνοσίῳ γευόμενος φόνου ξυγγενοῦς*. Tim. 75. D. Phaedr. 254. E: *τήν τε κακηγόρον γλῶτταν* cet. Theaet. 159. D: *ἡ ... αἴσθησις ... αἰσθανομένην τὴν γλῶσσαν ἀπειργάσατο*. Crat. 422. E: *εἰ φωνὴν μὴ εἴχομεν μηδὲ γλῶτταν*. 426. E. Tim. 65. C: *ἴδι' ὄντα παθήματα περὶ τὴν γλῶτταν*. D. 67. D.

γνάθος, ἡ, maxilla. Phaedr. 254. E: *τὰς γνάθους.*

γναφευτικός, ή, όν, ad fullonem pertinens; ἡ γναφ., fullonica. Soph. 227. A: *ὧν γναφευτικὴ ... τὴν ἐπιμέλειαν παρεχομένη.*

γνάψις, ἡ, est *fullonis* vestes deradentis et expolientis. Polit. 282. E: *πρὸς τὴν τῆς γνάψεως ὁλκήν.*

γνήσιος, α, ον, genuinus, germanus; legitimus (ut filius); *verus.* Pol. IX. 587. B: *μιᾶς μὲν (ἡδονῆς) γνησίας, δυοῖν δὲ νόθοιν.* Lys. 222. A: *τῷ γνησίῳ ἐραστῇ καὶ μὴ προσποιήτῳ.* Phaedr. 276. A: *τούτου ἀδελφὸν γνήσιον.* Gorg. 471. B. Pol. VII. 536. A: *τὸν νόθον τε καὶ τὸν γνήσιον.* Gorg. 513. B: *εἰ μέλλεις τι γνήσιον ἀπεργάζεσθαι εἰς φιλίαν τῷ Ἀθηναίων δήμῳ.* Pol. VI. 496. A: *οὐδὲν γνήσιον.* Legg. VI. 759. C: *ὁλόκληρον καὶ γνήσιον.* Epin. 986. B: *ὡς οἱ μὲν γνήσιοι* cet. Legg. VI. 765. D: *παίδων ... γνησίων πατήρ.* Phaedr. 278. A: *οἷον υἱεῖς γνησίους.* Pol. VII. 535. C: *οὐ γὰρ νόθους ἔδει ἅπτεσθαι, ἀλλὰ γνησίους.* Polit. 293. E: *οὐ γνησίας* (v. *γνησίως*) *οὐδ' ὄντως οὔσας λεκτέον.*

γνησίως, vere, revera. Phaed. 66. B: *τοῖς γνησίως φιλοσόφοις.* Pol. V. 473. D: *ἐὰν μὴ ... οἱ βασιλῆς ... φιλοσοφήσωσι γνησίως τε καὶ ἱκανῶς.* Apol. 31. E: *γνησίως ἐναντιούμενος.*

γνωματεύω, discerno, diiudico. Pol. VII. 516. E: *τὰς ... σκιὰς ... γνωματεύοντα.*

γνώμη, ἡ, mens, animus; cognitio, intelligentia. Crat. 411. D: *ἡ γνώμη παντάπασι δηλοῖ γονῆς σκέψιν καὶ νώμησιν.* Legg. VIII. 846. B: *μετ' ἀδίκου γνώμης κρίνειν τὰς ζημίας.* Def. 416: *λόγος ἐπιτιμητικὸς ἀπὸ γνώμης* (*ex animi sententia*). Legg. XII. 951. B: *ἄνευ τοῦ γνώμῃ λαβεῖν αὐτοὺς* (*τ. νόμους*), *ἀλλὰ μὴ μόνον ἤθεσιν.* Ep. VIII. 355. E: *ἀδόλῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ.* Crat. 411. A: *καὶ γνώμην καὶ ἐπιστήμην.* Pol. I. 331. A: *ἃ ... θνατῶν ... γνώμαν κυβερνᾷ* (Pind.). V. 476. D: *οὐκοῦν τούτου ... τὴν διάνοιαν, ὡς γιγνώσκοντος, γνώμην ἂν ὀρθῶς φαῖμεν εἶναι.* Legg. II. 672. B: *ὡς ὁ θεὸς οὗτος ... διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν γνώμην.* Menex. 240. A: *αἱ ... γνῶμαι δεδουλωμέναι ἁπάντων ἀνθρώπων ἦσαν.* Ep. VIII. 355. B: *μὴ πρὸς χρηματισμὸν ... τρέψοντες τὰς γνώμας ὑμῶν* cet. * *sententia, iudicium.* Prot. 336. D: *τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀποφαίνεσθαι.* 340. B. Gorg. 466. C: (*πότερον*) *γνώμην σαυτοῦ ἀποφαίνει.* Polit. 298. C: *γνώμην ξυμβάλλεσθαι.* Id. Riv. 135. D. Alc. II. 139. A: *περὶ φρονήσεως ... ἆρά γε τὴν αὐτὴν ἔχεις γνώμην;* Ion. 533. A. Ax. 368. D: *ὅτ' ἐγὼ ... οὐκ ἐπηρόμην τὴν γνώμην.* Soph. 225. D: *κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν.* Legg. XII. 946. D: *κατὰ τὴν τῶν εὐθύνων γνώμην.* Gorg. 456. A: *νικῶντες τὰς γνώμας περὶ τούτων.*

γνωμολογία, ἡ, sententiarum prolatio. Phaedr. 267. C: *διπλασιολογίαν καὶ γνωμολογίαν* cet.

γνωμονικός, ή, όν, *intelligens*, *peritus*. Pol. V. 467. C: *γνωμονικοὶ τῶν στρατειῶν ὅσαι τε καὶ μὴ ἐπικίνδυνοι.*

γνωρίζω, *nosco; cognosco*. Lach. 181. C: *γνώριζε καὶ ἡμᾶς* cet. Pol. III. 402. C: *πρὶν ἂν τὰ τῆς σωφροσύνης εἴδη ... γνωρίζωμεν.* Legg. V. 738. D: *γνωρίζωσιν.* Polit. 278. E: *ἐπιχειρεῖν ... τὴν τῶν κατὰ πόλιν θεραπείαν τέχνῃ γνωρίζειν.* Pol. VII. 528. D: *τοῦ γνωρίζειν ἕνεκα.* Legg. VII. 816. D. Pol. III. 402. A: *γνωρίζων δι' οἰκειότητα μάλιστα.* Phaedr. 262. B: *ὁ μὴ ἐγνωρικὼς ὃ ἔστιν ἕκαστον τῶν ὄντων.* Pol. IV. 428. A: *εἰ ... τὰ τρία πρότερον ἐγνωρίσαμεν.* Alc. I. 130. E: *ψυχὴν ... γνωρίσαι.* Alc. II. 147. C. Pol. IV. 428. A: *αὐτῷ ἂν τούτῳ ἐγνώριστο τὸ ζητούμενον.* Epin. 977. E: *ἐν ᾧ καὶ τὸ θεοσεβὲς γνωρισθήσεται* cet.

γνώριμος, ὁ ἡ (etiam *-ίμη*), *notus* (plur. *noti*, ut vern. *Bekannte*). Pol. II. 376. A: *ὃν δ' ἂν γνώριμον (ἴδῃ).* Tim. 34. B: *γνώριμον δὲ καὶ φίλον ἱκανῶς αὐτὸν αὑτῷ.* Lys. 214. A: *ποιεῖ γνώριμον.* Soph. 218. E: *ἆρ' οὐ πᾶσί τε γνώριμον* cet. Ep. VII. 324. D: *τούτων δή τινες οἰκεῖοί τε ὄντες καὶ γνώριμοι ἐτύγχανον ἐμοί.* Pol. X. 614. E: *ὅσαι γνώριμαι.* Legg. VII. 797. E: *φίλα τε καὶ συνήθη καὶ γνώριμα γενόμενα ἁπάσῃ ταύτῃ τῇ διαίτῃ.* Conv. 172. A: *τῶν ... γνωρίμων τις* cet. Charm. 153. C. al. Pol. I. 343. E: *τοῖς τε οἰκείοις καὶ τοῖς γνωρίμοις.* Id. Demod. 386. Pol. II. 375. E: *πρὸς ... τοὺς συνήθεις τε καὶ γνωρίμους.* 376. B. Legg. V. 738. E. Charm. 153. A. Ep. VII. 339. B. Pol. VIII. 558. C: *καὶ μάλ' ... γνώριμα λέγεις.* Legg. II. 673. C.

γνώρισις, ἡ, *notitia* (vern. *Bekanntschaft*). Polit. init. *ἦ πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως ... ἅμα καὶ τῆς τοῦ ξένου.* Legg. VI. 771. D: *ἡμῶν αὐτῶν οἰκειότητός τε πέρι καὶ γνωρίσεως ἀλλήλων.* **cognitio*. Soph. 219. C: *τὸ τῆς γνωρίσεως.* Legg. VI. 763. B: *φυλακῆς τε καὶ γνωρίσεως ἕνεκα πάντων ἀεὶ τῶν τόπων.*

γνωριστικός, ή, όν, *cognoscendi vim habens*. Def. 414. C: *ἀφ' ἧς γίγνεται ψυχῆς ἄλογος δύναμις γνωριστικὴ διὰ σώματος.*

γνῶσις, ἡ, *cognitio*, *scientia*. Crat. 440. A: *γνῶσις ... οὐδεμία γιγνώσκει ὃ γιγνώσκει μηδαμῶς ἔχον.* Ib. *εἰ ... ἡ γνῶσις τοῦ γνῶσις εἶναι μὴ μεταπίπτει, μένοι ... ἂν ἀεὶ ἡ γνῶσις* cet. B. Pol. V. 477. A: *εἰ ἐπὶ ... τῷ ὄντι γνῶσις ἦν* cet. 478. C. 527. B: *τοῦ ... ἀεὶ ὄντος ἡ γεωμετρικὴ γνῶσίς ἐστιν.* Soph. 267. B: *ἀγνωσίας τε καὶ γνώσεως.* Crat. 440. B: *αὐτὸ τὸ εἶδος ... τῆς γνώσεως.* Pol. V. 478. C: *γνώσεως ... δόξα σκοτωδέστερον.* VI. 484. C: *οἱ τῷ ὄντι τοῦ ὄντος ἑκάστου ἐστερημένοι τῆς γνώσεως.* 508. E: *γνώσεώς τε καὶ ἀληθείας.* VII. 527. B: *τὸ δ' ἔστι ... πᾶν τὸ μάθημα γνώσεως ἕνεκα ἐπιτηδευόμενον.* Ib. *τοῦ ἀεὶ ὄντος*

γνώσεως. Theaet. 193. D: *τὴν ... γνῶσιν ... μὴ κατὰ τὴν αἴσθησιν ἔχω*. 206. B: *πολὺ ... ἐναργεστέραν ... τὴν γνῶσιν ἔχειν* (ut Latin. *cognitionem habere*, i. e. *cognosci*). Polit. 259. E: *παρεχόμενος ... γνῶσιν*. Phil. 58. A: *τὴν ... περὶ τὸ ὂν ... μακρῷ ἀληθεστάτην εἶναι γνῶσιν*. Pol. V. 476. C: *ἄν τις ἡγῆται ἐπὶ τὴν γνῶσιν αὐτοῦ*. 478. C: *ὄντι ... γνῶσιν* (*ἀπέδομεν*). Charm. 169. E. Ax. 370. A. C: *δι᾽ οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε ... γνῶσιν ἔσχεν*.

γνωστικός, ή, όν, *ad cognitionem spectans, in cognoscendo positus*; unde *ἡ γνωστική*, *ars in cognoscendo posita* (opp. *πρακτική*, in agendo posita), et *τὸ γνωστικόν*. Polit. 259. C: *τῆς ... γνωστικῆς* cet. 260. A: *τῆς γνωστικῆς ἐπιστήμης*. Id. 267. A. 260. B: *ξυμπάσης τῆς γνωστικῆς*. 263. E. 261. B: *τὸ τοῦ γνωστικοῦ μέρος* (v. *μέρους*) *ἐπιτακτικὸν ὄν*. 258. E: *τὴν μὲν* (*ἐπιστήμην*) *πρακτικὴν προςειπών, τὴν δὲ μόνον γνωστικήν*. 259. D. 260. A: *γνωστικαί*. 259. E: *τῶν γνωστικῶν ... τεχνῶν*.

γνωστός, ή, όν, *qui cognosci potest* vel *in nostram intelligentiam cadit* (*intelligibilis* ap. Senec.). Theaet. 202. E: *τὸ ... τῶν συλλαβῶν γένος γνωστόν*. Pol. V. 477. A: *ὅτι τὸ ... παντελῶς ὂν παντελῶς γνωστόν*. 478. A: *καὶ ἔσται γνωστόν τε καὶ δοξαστὸν τὸ αὐτό*. Ep. VII. 342. B: *ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθές ἐστιν*. Pol. VII. 517. B: *ἐν τῷ γνωστῷ* (i. q. *νοητῷ*. C.) *τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα* cet. Theaet. 205. B: *γνωστὴν εἶναι* (*τὴν συλλαβήν*). 203. C: *τὸ μὴ γνωστὸν εἶναι τὸ στοιχεῖον*. Parm. 160. C: *γνωστόν τι λέγει*. Pol. V. 479. D: *δοξαστὸν αὐτό, ἀλλ᾽ οὐ γνωστὸν δεῖν λέγεσθαι*. VI. 510. A: *ὡς τὸ δοξαστὸν πρὸς τὸ γνωστὸν* cet. Theaet. 205. D: *αἵ τε συλλαβαὶ γνωσταὶ* cet. 202. B: *τὰς ... συλλαβὰς γνωστάς τε καὶ ῥητὰς* cet.

γόης, ὁ, *magus, praestigiator*. Conv. 203. D: *δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής*. Men. 80. B: *τάχ᾽ ἂν ὡς γόης ἀπαχθείης*. Hipp. min. 371. A: *ὃς ἦν οὕτω γόης καὶ ἐπίβουλος πρὸς τῇ ἀλαζονείᾳ* cet. Pol. X. 598. D: *ἐντυχὼν γόητί τινι καὶ μιμητῇ*. Soph. 235. A: *εἰς γόητα ... θετέον αὐτόν τινα*. Polit. 291. C: *τὸν πάντων τῶν σοφιστῶν μέγιστον γόητα*. Pol. II. 380. D: *ἆρα γόητα τὸν θεὸν οἴει εἶναι* cet. Soph. 235. A: *ὅτι τῶν γοήτων ἐστί τις* (*ὁ σοφιστής*). 241. B: *ἐν τῇ τῶν ψευδουργῶν καὶ γοήτων τέχνῃ*. Polit. 303. C: *μεγίστους ... ὄντας μιμητὰς καὶ γόητας*. Pol. II. 383. A: *ὡς μήτε αὐτοὺς γόητας ὄντας τῷ μεταβάλλειν ἑαυτοὺς* cet. Legg. I. 649. A: *τοὺς γὰρ γόητας οὐκ ἐν θοίνῃ λέγω*.

γοητεία, ἡ, *ars magica; praestigiae, fallacia*. Pol. IX. 584. A: *οὐδὲν ὑγιὲς τούτων τῶν φαντασμάτων ... ἀλλὰ γοητεία τις*. III. 413. D: *τοῦ τῆς γοητείας* (*εἴδους*) *ἅμιλλαν ποιητέον*. X. 602. B: *γοητείας οὐδὲν ἀπολείπει*. Conv. 203. A: *τὴν μαντείαν πᾶσαν καὶ γοητείαν*.

γόητευμα, τό, *praestigiae.* Polit. 44. C: γόητευμα, ἀλλ' οὐχ ἡδονὴν εἶναι.

γοητεύω, *praestigiis decipio;* in univ. *decipio;* etiam *capio, delinio.* Men. 80. A: γοητεύεις με καὶ φαρμάττεις cet. Menex. 235. A: γοητεύουσιν ἡμῶν τὰς ψυχάς. Soph. 234. C: διὰ τῶν ὤτων τοῖς λόγοις γοητεύειν. Pol. III. 413. C: ἔοικε ... γοητεύειν πάντα ὅσα ἀπατᾷ. Legg. XI. 933. A. Euthyd. 288. B: γοητεύοντε ἡμᾶς. Gorg. 484. A: ὥσπερ λέοντας κατεπᾴδοντές τε καὶ γοητεύοντες. Pol. II. 381. E: ἐξαπατῶντες καὶ γοητεύοντες. Legg. X. 909. B: ὡς θυσίαις τε ... καὶ ἐπῳδαῖς γοητεύοντες. Pass. Pol. III. 412. E: μήτε γοητευόμενοι μήτε βιαζόμενοι. Phaed. 81. B: γεγοητευμένη ὑπ' αὐτοῦ (τ. σώματος). Pol. III. 413. B: γοητευθέντες ἢ βιασθέντες. Ib. τοὺς ... γοητευθέντας.

γόμφος, ὁ, *clavus, cuneolus.* Tim. 43. A: πυκνοῖς γόμφοις ξυντήκοντες.

γομφωτικός, ή, όν, *ad compingendum pertinens;* unde γομφωτική, *clavo compingendi ars.* Polit. 280. D: γομφωτικῆς ... μόρια τέχνης.

γονεύς, ὁ, *parens.* Legg. XI. 931. C: ἀραῖος ... γονεὺς ἐκγόνοις. Pol. V. 457. D: μήτε γονέα ἔκγονον εἰδέναι τὸν αὐτοῦ μήτε παῖδα γονέα. Conv. 178. B: γονῆς (v. γονεῖς) ... Ἔρωτος οὔτ' εἰσὶν οὔτε λέγονται cet. Pol. VII. 541. A: ἃ (ἤθη) καὶ οἱ γονῆς ἔχουσι. Legg. I. 643. A: οἱ ἡμέτεροι ... γονῆς (v. γονεῖς). XI. 917. A: διὸ καὶ γονεῖς κρείττους ἐκγόνων. Menex. 239. D: γονεῖς ... ἡμέτεροι. 248. D. Prot. 346. A: τῶν γονέων ἢ πατρίδος. Gorg. 480. B. Pol. IV. 425. B: γονέων θεραπείας (cf. Legg. X. 886. C.). 443. A: γονέων ἀμέλειαι. V. 463. D. 465. B: γονέων μὴ ἅπτεσθαι. VII. 538. A: τῶν φασκόντων γονέων. Legg. IV. 714. B: γονέων ... τιμαὶ cet. (cf. Menex. 247. B.). VIII. 839. A: περὶ τὰς τῶν γονέων συμμίξεις. IX. 881. D: αἰκίας γονέων. XI. 930. E: γονέων ... ἀμελεῖν. al. Prot. 346. D: τοῖς γονεῦσιν ἢ πατρίδι. Conv. 190. B: διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. Pol. VII. 538. C: ἐν οἷς ἐκτεθράμμεθα ὥσπερ ὑπὸ γονεῦσι. Legg. IX. 868. E: τοῖς γονεῦσι καὶ τοῖς ἐκγόνοις. XI. 931. B. Lys. 213. A. al. Conv. 188. C: καὶ περὶ γονέας ... καὶ περὶ θεούς. Pol. VIII. 562. E: μήτε αἰσχύνεσθαι μήτε δεδιέναι τοὺς γονέας. IX. 574. B. Tim. 18. D: τοὺς ... ἔμπροσθεν καὶ ἄνωθεν γονέας τε καὶ γονέων προγόνους. Legg. III. 690. A. IV. 717. C. V. 730. B. al.

γονή, ἡ, *genitura.* Legg. XII. 967. D: ἁπάντων ὅσα γονῆς μετείληφεν. **id quod gignit.* Crat. 414. A: γυνὴ ... γονή μοι φαίνεται βούλεσθαι εἶναι. **semen.* Phaedr. 248. D: εἰς γονὴν ἀνδρὸς γενησομένου φιλοσόφου (φυτεῦσαι). **fetus, fructus.* Crat. 411. D: γονῆς σκέψιν. Ax. 371. C: παγκάρπου γονῆς.

γόνιμος, ὁ ἡ, *genitalis.* Tim. 77. D: γόνιμον ...

μυελόν. Legg. VIII. 839. A: *οὐ μήποτε φύσιν τὴν αὑτοῦ ... λήψεται γόνιμον.* *fertilis. Ep. I. 310: *γόνιμοι ... γύαι* (vers.). *nativus, genuinus. Theaet. 150. C: *γόνιμόν τε καὶ ἀληθές* (opp. *εἴδωλον καὶ ψεῦδος*). 151. E: *γόνιμον ἢ ἀνεμιαῖον.* 157. D. Pol. II. 367. D: *ὅσα ἄλλα ἀγαθὰ γόνιμα τῇ αὑτῶν φύσει, ἀλλ' οὐ δόξῃ ἐστί.*

γόνος, ὁ, genitura. Locr. 100. A: *ἐξ ὧ εἰς σπέρμα καὶ γόνον μερίζεσθαι.*

γόνυ, τό, genu. Pol. X. 617. D: *ἐκ τῶν τῆς Λαχέσεως γονάτων.* B: *ἐν τοῖς τῆς Ἀνάγκης γόνασιν.*

γοῦν, certe, saltem. Prot. 314. D: *ἐπειδὴ γοῦν ἐκρούσαμεν τὴν θύραν* cet. 324. B: *ἀποτροπῆς γοῦν ἕνεκα κολάζει.* 327. C: *ἀλλ' οὖν* (?) *αὐληταὶ γοῦν πάντες ἦσαν ἱκανοὶ* cet. Phaedr. 236. A: *ἀναγκαῖα γοῦν ὄντα.* 272. C: *λέγεται γοῦν ... δίκαιον εἶναι* cet. Gorg. 519. D: *νῦν γοῦν συχνοὺς τείνω τῶν λόγων.* Phaed. 71. B: *ἀλλ' ἔργῳ γοῦν πανταχοῦ οὕτως ἔχειν ἀναγκαῖον.* Theaet. 155. C: *δοκεῖς γοῦν μοι οὐκ ἄπειρος τῶν τοιούτων εἶναι.* Parm. 147. C: *ἐπειδὴ γοῦν ἕτερον τῶν ἄλλων ἐφάνη.* Conv. 191. C: (*ἵνα*) *πλησμονὴ γοῦν γίγνοιτο τῆς συνουσίας.* Pol. I. 334. A: *ὡς γοῦν ὁ λόγος ... σημαίνει.* IX. 585. A: *ὧδε γοῦν* (v. *γε οὖν*) ... *ἐννόει.* X. 613. B: *κατὰ γοῦν ἐμὴν δόξαν.* Alc. I. 112. B: *ἔγωγε οἶδ' ὅτι, καὶ εἰ μὴ ἑώρακας, ἀκήκοας γοῦν* cet. *restringit ita ut simul affirmet vel asseveret, *certe, quidem, sane, profecto* (praec. in respons.). Prot. 360. A: *ὡμολόγηται γοῦν.* Phaedr. 271. B: *κάλλιστα γοῦν ἂν ... ἔχοι οὕτως.* Theaet. 183. B: *οἰκειοτάτη γοῦν διάλεκτος αὕτη αὐτοῖς.* Soph. 219. D: *φαίνεται γοῦν ἐκ τῶν εἰρημένων.* 220. E: *φασὶ γοῦν τινές.* 222. A: *ἐοίκατον γοῦν.* 229. A: *τὸ γοῦν εἰκὸς* cet. 263. C: *νῦν δὴ γοῦν ταύτῃ ξυνωμολογήσαμεν.* Polit. 281. E: *ἔχει γοῦν λόγον.* 309. A: *λέγεται γοῦν πως οὕτως.* Parm. 157. A: *ἔοικε γοῦν.* al. sexc. *porro restringit ita ut simul explicet: *certe, quidem, videlicet.* Gorg. 447. C: *ἐκέλευε γοῦν νῦν δὴ ἐρωτᾶν* cet. Pol. IV. 431. A: *ἐπαινεῖ γοῦν.* 432. C: *ἔστι γοῦν σκοτεινὸς* cet. Legg. I. 629. A: *προστησώμεθα γοῦν Τύρταιον* cet. D: *εἴρηκας γοῦν ὧδε ἐν τοῖς ποιήμασιν* cet. Apol. 21. D: *ἔοικε γοῦν τούτου γε σμικρῷ τινὶ αὐτῷ τούτῳ σοφώτερος εἶναι* cet. Men. 71. A: *εἰ γοῦν τινὰ ἐθέλεις ... ἐρέσθαι.* Ib. *ἀρετὴν γοῦν* (*videlicet*) ... *εἰδέναι* cet. 90. B. al. Praecipue articulo et pronom. person. subiicitur. Phaed. 85. C: *τὸν γοῦν βέλτιστον τῶν ἀνθρωπίνων λόγων λαβόντα* cet. Soph. 251. A: *τὸν γοῦν λόγον* cet. Phil. 55. E: *τὸ γοῦν ... εἰκάζειν λείποιτ' ἂν* cet. Crat. 420. B: *ἡ γοῦν οἴησις τούτῳ ξυμφωνεῖ.* Pol. VII. 535. C: *τὸ γοῦν νῦν ἁμάρτημα* cet. Tim. 23. B: *τὰ γοῦν νῦν δὴ γενεαλογηθέντα.* Legg. II. 657. B: *τὴν γοῦν ἐκεῖ* (*χορείαν*) cet. III. 681. C: *τὸ γοῦν μετὰ ταῦτα* cet. X. 904. D: *τὸ γοῦν εἰκός.* al. Pol. I. 335. E: *ἐγὼ γοῦν ... ἕτοιμός εἰμι*

κοινωνεῖν τῆς μάχης. V. 476. B: *ἐγὼ γοῦν ἂν ... φαίην* cet. Apol. 20. C: *ἐγὼ γοῦν καὶ αὐτὸς* cet. Soph. 249. E: *ἐμοὶ γοῦν (φαίνεται).* Phil. 62. A: *ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ δρᾶν οὕτως.* Pol. III. 402. A. IV. 429. A. VI. al. Conv. 215. C: *ἡμεῖς γοῦν* cet. Lys. 204. C. al.

γοῶ, gemo. Pol. III. 386. D: *ὃν πότμον γοόωσα* (Hom.).

γοώδης, ὁ ἡ, flebilis. Legg. VII. 800. D: *γοωδεστάταις ἁρμονίαις.*

γραία, ἡ, anus. Lys. 205. D: *ἅπερ αἱ γραῖαι ᾄδουσι.*

γράμμα, τό, littera (vern. *Buchstabe*). Crat. 393. D: *οὐδ᾽ εἰ πρόςκειταί τι γράμμα ἢ ἀφῄρηται.* 432. E: *καὶ τὸ μὴ προςῆκον γράμμα ἐπιφέρειν.* Soph. 252. E: *οἷον τὰ γράμματα πεπονθότ᾽ ἂν εἴη.* Pol. II. 368. D. Theaet. 202. E: *τὰ τῶν γραμμάτων στοιχεῖά τε καὶ συλλαβάς.* Crat. 394. C: *τῶν ... γραμμάτων τί ἐπικοινωνεῖ;* 431. D. Pol. III. 402. B: *εἰκόνας γραμμάτων.* Soph. 261. D. Hipp. mai. 285. C: *περί τε γραμμάτων δυνάμεως* cet. D. Hipp. min. 368. D: *περὶ ῥυθμῶν ... καὶ γραμμάτων ὀρθότητος.* al. Crat. 423. E: *γράμμασί τε καὶ συλλαβαῖς.* 433. B. Theaet. 204. A. Phil. 17. A. 18. B. al. Crat. 390. E: *εἴς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς συλλαβάς.* 393. E: *περιτιθέντες ἄλλα γράμματα.* 399. A. al. Pol. II. 368. D: *εἰ προςέταξέ τις γράμματα σμικρὰ πόῤῥωθεν ἀναγνῶναι* cet. Charm. 159. C: *τὰ ὅμοια γράμματα γράφειν.* **litterae* (vern. *das Schreiben;* si institutionis puerilis pars significatur, est vern. *das Lesen u. Schreiben*). Prot. 325. E: *γραμμάτων τε καὶ κιθαρίσεως.* Phaedr. 275. A: *πατὴρ ὢν γραμμάτων* (*artis scribendi*). C: *περὶ γραμμάτων.* Theaet. 207. D: *ἐν τῇ τῶν γραμμάτων μαθήσει.* Legg. VII. 809. E. 812. A. Phaedr. 274. E: *ἐπειδὴ ... ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν.* Legg. VII. 819. B: *ὅσα ... ἅμα γράμμασι μανθάνει.* Prot. 325. E: *ἐπειδὰν αὖ γράμματα μάθωσι.* Phaedr. 242. C: *ὥσπερ οἱ τὰ γράμματα φαῦλοι.* 274. D: *καὶ δὴ καὶ γράμματα* (*εὑρεῖν*). Theaet. 203. A: *ἢ οὐχ οὕτω γράμματα ἐμάθομεν.* Legg. III. 689. D: *ἂν ... μήτε γράμματα μήτε νεῖν ἐπιστῶνται.* VII. 810. A: *γράμματα ... χρὴ τὸ μέχρι τοῦ γράψαι τε καὶ ἀναγνῶναι δυνατὸν εἶναι διαπονεῖν.* Alc. I. 106. E: *ἔμαθες ... γράμματα καὶ κιθαρίζειν καὶ παλαίειν.* Theag. 122. E. Eryx. 402. D. *ut Latin. *litterae*, est *scriptum*, *scriptio*; etiam *liber*. Parm. 128. D: *ἀντιλέγει ... τοῦτο τὸ γράμμα πρὸς τοὺς τὰ πολλὰ λέγοντας.* C. al. B: *τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος οὐ πανταχοῦ ᾔσθησαι.* A: *καλῶς συνῆκας ὅλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται.* Phil. 39. D: *τὰ γράμματά τε καὶ ζωγραφήματα.* Critia 113. B: *ταῦτα ... τὰ γράμματα παρὰ τῷ πάππῳ τ᾽ ἦν* cet. 119. C. Parm. 128. C. Legg. III. 680. A: *οὐδὲ γὰρ γράμματα ἔστι πω τοῖς ... γεγονόσιν* cet. VII. 810. C. IX. 858. C: *γράμματα ... καὶ τὰ τοῦ νομο-*

θέτου καὶ λόγοι. Phaedr. 275. C: *ὥς τι σαφὲς ... ἐκ γραμμάτων ἐσόμενον.* Parm. 127. C: *τῶν τοῦ Ζήνωνος γραμμάτων.* D. Tim. 27. B: *ἡ τῶν ἱερῶν γραμμάτων φήμη.* Critia 119. E. 120. A. Ep. III. 317. B: *τῶν ... ἐν ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἦρχεν ὡς* cet. Phaedr. 275. C: *ὁ τέχνην οἰόμενος ἐν γράμμασι* (vern. *schriftlich*) *καταλιπεῖν.* 276. D: *τοὺς ... ἐν γράμμασι κήπους.* Polit. 295. A: *ἐν γράμμασιν ἀποδιδούς.* Pol. IV. 425. B: *λόγῳ τε καὶ γράμμασι νομοθετηθέντα.* Tim. 23. A. C: *γράμμασι ... ἀφώνους.* E: *ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν.* Legg. VII. 809. B: *τὰ ... ἐν γράμμασι μὲν ὄντα, ἄνευ δὲ μέτρων.* IX. 858. C: *ἐν γράμμασι λόγοι.* X. 886. B: *εἰσὶν ἡμῖν ἐν γράμμασι λόγοι κείμενοι.* 891. A. XII. 968. D: *ἐν γράμμασι λέγειν.* Polit. 290. B: *ὅσοι ... περὶ γράμματα* (*ad res scriptis mandandas*) *σοφοὶ γίγνονται.* Tim. 24. A: *αὐτὰ τὰ γράμματα λαβόντες.* Legg. XII. 946. D: *εἰς τὴν ἀγορὰν γράμματα καταθέντες περὶ ἑκάστης ἀρχῆς* cet. 957. C: *κεκτημένον γράμματα ... μανθάνειν.* **litterae, doctrina.* Apol. 26. D: *οἴει αὐτοὺς ἀπείρους γραμμάτων εἶναι.* **praescriptio, praescriptum, formula;* etiam *lex.* Ep. VII. 325. D: *τὰ τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθη διεφθείρετο.* Polit. 292. A: *μετὰ γραμμάτων.* 293. B: *χωρὶς γραμμάτων.* 300. A: *μηδὲν φροντίζων τῶν γραμμάτων.* C. Legg. IV. 721. E. 722. A. Polit. 302. E: *μοναρχία ... ζευχθεῖσα ... ἐν γράμμασιν ἀγαθοῖς οὓς νόμους λέγομεν.* Legg. VII. 823. A: *πειθόμενος γράμμασι.* Gorg. 484. A: *καταπατήσας τὰ ἡμέτερα γράμματα* (*formulas*). Polit. 293. A: *τὰ γράμματα.* B: *κατὰ γράμματα.* 295. C: *παρ' ἐκεῖνα τὰ γράμματα.* 296. D: *παρὰ γράμματα.* 297. A: *οὐ γράμματα τιθείς.* al. Legg. IX. 858. E: *ὅσοι δὴ νομοθέται γενόμενοι γράμματα ἔγραψαν.* XI. 922. A: *τὰ τῶν ἀγαθῶν νομοθετῶν γράμματα τιμᾶν.* **litterae,* h. e. *epistola.* Ep. II. 310. D: *γράμματα πέμψαντα ἐμὲ ἐρέσθαι.* VII. 347. C: *πέμπειν ... γράμματα.* **inscriptio.* Legg. XI. 923. A: *ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Πυθίας γράμμα φράζει.* Charm. 164. D. Riv. 138. A: *τοῦτ' ἄρα ... καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς γράμμα παρακελεύεται.* Phil. 48. D: *ὑπὸ τοῦ γράμματος.* Alc. I. 132. C: *τοῦ Δελφικοῦ γράμματος.* Alc. I. 124. A: *πειθόμενος ... τῷ ἐν Δελφοῖς γράμματι.* Phaedr. 229. E: *κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα.* Alc. I. 132. D. Charm. 164. D: *τῷ ἐν Δελφοῖς ἀναθέντι τὸ τοιοῦτον γράμμα.* Critia 119. C: *γράμματα ... ἐν στήλῃ γεγραμμένα.* Charm. 164. E: *ὡς τὰ γράμματά φησι.* Phil. 48. C: *ὑπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς γραμμάτων.* Charm. 165. A: *οἱ τὰ ὕστερον γράμματα ἀναθέντες.* De lucri cup. 228. D: *τὰ ἐν Δελφοῖς γράμματα.* **imago picta.* Crat. 430. E: *τουτί ἐστι σὸν γράμμα.* Pol. V. 472. D: *πάντα εἰς τὸ γράμμα ἱκανῶς ἀποδούς.* Crat. 431. C. *εἰ γράμμασιν αὖ τὰ πρῶτα ὀνόματα ἀπεικάζομεν.* Ib: *καλὰ τὰ γράμματά τε καὶ τὰς εἰκόνας ἀποδίδωσιν.* Ib.

γράμματα μὲν καὶ εἰκόνας ἐργάζεται καὶ οὗτος, ἀλλὰ πονηράς.

γραμματεῖον, τό, codicilli, tabula. Prot. 326. D: *τὸ γραμματεῖον* (v. *γραμμάτιον*) *διδόασι* (int. *οἱ γραμματισταί*). De lege 320. C: *ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους.*

γραμματεύς, ὁ, scriba. Phil. 39. A: *ψευδῆ ... ὅταν ὁ τοιοῦτος παρ' ἡμῖν γραμματεὺς γράφῃ.*

γραμματικός, ή, όν, artis scribendi ac legendi peritus; unde *ἡ γραμματική (τέχνη), litterarum cognitio, grammatica.* Theaet. 198. E: *ἤ τι ἀναγνωσόμενος γραμματικός.* Eryx. 398. C: *γραμματικὸς ... γενέσθαι.* Soph. 253. A: *τῆς γραμματικῆς (τέχνης).* Crat. 431. E: *τῇ γραμματικῇ τέχνῃ.* Eryx. 398. A: *εἴ τις ἐμὲ ... γραμματικὸν ποιήσειεν.* Phil. 18. D: *μίαν ... ὡς οὖσαν γραμματικὴν τέχνην.* Eryx. 398. E: *δοῦναι γραμματικὴν ἐπιστήμην.* Pol. III. 402. B: *ὡς οὐ πρότερον ἐσόμενοι γραμματικοί* cet. Theaet. 207. B: *γραμματικούς.* Eryx. 398. A: *τἄλλα πράγματα γραμματικὰ ποιεῖν.* Polit. 285. D: *γραμματικωτέρῳ γίγνεσθαι.*

γραμματικῶς, grammatice. Theaet. 207. B: *ἔχειν τε καὶ λέγειν γραμματικῶς τὸν τοῦ Θεαιτήτου ὀνόματος λόγον.*

γραμματιστής, grammaticus (vern. *Sprach- u. Schreiblehrer*). Pol. I. 340. D: *ὁ λογιστὴς ἐξήμαρτε καὶ ὁ γραμματιστής.* Alc. I. 114. C: *ὥσπερ ὁ γραμματιστὴς ἕνα τέ που πείθει περὶ γραμμάτων καὶ πολλούς.* Charm. 161. D. Euthyd. 276. A. C: *ὁπότε ἀποστοματίζοι ὑμῖν ὁ γραμματιστής.* Prot. 312. A: *οἵαπερ ἡ παρὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἐγένετο (μάθησις).* Charm. 159. C: *ἐν γραμματιστοῦ ... τὰ γράμματα γράφειν.* Id. 160. A. al. Legg. VII. 812. B: *μετὰ τὸν γραμματιστήν.* Charm. 161. D: *τὸν γραμματιστὴν ὅταν γράφῃ ἢ ἀναγιγνώσκῃ.* Prot. 326. D: *ὥσπερ οἱ γραμματισταὶ* cet. Theaet. 163. C. Euthyd. 279. E: *περὶ γραμμάτων γραφῆς τε καὶ ἀναγνώσεως οἱ γραμματισταί.* Ax. 366. D. Legg. VII. 812. A: *περὶ γραμματιστῶν τε ... ἅμα καὶ γραμμάτων.* **scriba.* Phil. 39. B: *μετὰ τὸν γραμματιστήν.*

γραμμή, ἡ, linea, lineamentum (in geometria). Men. 82. E: *πηλίκη τις ἔσται ἑκάστου ἡ γραμμὴ ἑκάστη.* 84. A. E. 85. A. 82. E: *ἀπὸ τῆς διπλασίας γραμμῆς.* 83. C: *ἀπὸ ποίας γραμμῆς;* D. 85. B. Pol. VI. 509. D: *γραμμὴν δίχα τετμημένην ... ἄνισα* (al. *ἂν' ἴσα*) *τμήματα.* Men. 84. C: *διπλασίαν τὴν γραμμὴν ἔχειν μήκει.* 87. A: *παρὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῦ γραμμήν.* Theaet. 148. A: *ὅσαι ... γραμμαὶ τὸν ἰσόπλευρον καὶ ἐπίπεδον ἀριθμὸν τετραγωνίζουσι* cet. Men. 85. A: *οὐκοῦν τέτταρες αὗται γίγνονται γραμμαὶ ἴσαι.* Pol. VII. 534. D: *ἀλόγους ὄντας ὥσπερ γραμμάς* (v. Euclid. 10.). Men. 82. C: *ἴσας ἔχον τὰς γραμμὰς ταύτας πάσας.* D. **litterarum lineamenta* (*ductus* ap. Quintil.). Prot. 326. D: *ὑπο-*

γράψαντες γραμμὰς τῇ γραφίδι. **ludus puerorum* (*ἑλκυστίνδα* vel *διελκυστίνδα*). Theaet. 181. A: *ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς παλαίστραις διὰ γραμμῆς παίζοντες* cet.

γραπτός, ή, όν, *scriptus*. Legg. VI. 773. E: *ἀλλὰ μὴ γραπτῷ νόμῳ βιαζόμενον.*

γραῦς, ἡ, *anus*. Gorg. 527. A: *ὥσπερ γραός* (*μῦθος*). Pol. IX. 574. B: *μαχομένων ... γέροντός τε καὶ γραός.* Theaet. 176. B: *γραῶν ὕθλος.* Pol. I. 350. E: *ὥσπερ ταῖς γραυσὶ ταῖς τοὺς μύθους λεγούσαις.* II. 378. D: *καὶ γέρουσι καὶ γραυσί.*

γραφεύς, ὁ, *pictor*. Pol. II. 377. E: *ὥσπερ γραφεὺς μηδὲν ἐοικότα γράφων οἷς ἂν ὅμοια βουληθῇ γράψαι.* X. 601. C. VII. 529. E: *ἢ γραφέως.* Phaedr. 110. B: *οἷς δὴ οἱ γραφεῖς καταχρῶνται.* Pol. VI. 484. C: *ὥσπερ γραφῆς* (v. *γραφεῖς*). 488. A: *οἷον οἱ γραφεῖς* (sic libri et scripti et edd.) *τραγελάφους ... γράφουσι.* Ion. 532. E: *γραφεῖς.* Critia 107. B: *τὴν ... τῶν γραφέων εἰδωλοποιίαν.* Euth. 6. B: *ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν γραφέων τά τε ἄλλα ἱερὰ ἡμῖν καταπεποίκιλται* cet. Ion. 532. E. 533. A.

γραφή, ἡ, *scriptio*. Phaedr. 275. D: *δεινὸν ... τοῦτ' ἔχει γραφὴ καὶ ὡς ἀληθῶς ὅμοιον ζωγραφίᾳ.* 274. B: *τὸ ... εὐπρεπείας ... γραφῆς πέρι καὶ ἀπρεπείας.* 275. A: *διὰ πίστιν γραφῆς.* Legg. IX. 859. A: *περὶ νόμων ... γραφῆς.* Euthyd. 279. E: *περὶ γραμμάτων γραφῆς.* Theaet. 143. B: *ἐν τῇ γραφῇ.* Legg. VII. 788. B: *τοὺς γραφῇ τεθέντας νόμους.* IX. 871. A: *νόμος ὅδε εἰρήσθω τῇ γραφῇ.* **praescriptio, lex*. Legg. IX. 876. E: *ἡ δὴ γραφὴ περὶ τραύματος ὧδε ἡμῖν κείσθω.* XI. 934. C: *ἔργα ἑπόμενα τῇ γραφῇ.* **libellus* (vern. *Klageschrift*) et ipsa *accusatio*. Euth. 5. A: *πρὸ τῆς γραφῆς τῆς πρὸς Μέλητον.* Apol. 27. A: *ἐν τῇ γραφῇ.* 31. D: *ὃ δὴ καὶ ἐν τῇ γραφῇ ... ἐγράψατο.* Theaet. 210. D: *ἐπὶ τὴν Μελήτου γραφὴν ἥν με γέγραπται.* Legg. XI. 929. E: *ἐάν τε δέῃ γράφεσθαι καὶ ἐὰν μὴ τὴν γραφήν.* XII. 948. A. Euth. 2. A: *οὔτοι δὴ Ἀθηναῖοί γε ... δίκην αὐτὴν καλοῦσιν, ἀλλὰ γραφήν.* B: *τίνα γραφήν σε γέγραπται;* 3. B. 6. A: *τοῦτ' ἐστὶν οὗ ἕνεκα τὴν γραφὴν φεύγω.* Apol. 19. B. al. Legg. XII. 941. A: *γραφαὶ κατὰ τούτων ἔστων ὡς ... ἀσεβησάντων.* 943. A: *γραφὰς ἀστρατείας εἶναι.* D: *λειποταξίου τούτων εἶναι γραφάς.* **designatio*. Pol. VI. 501. C: *καλλίστη γοῦν ἂν ... ἡ γραφὴ γένοιτο.* **pictura*. Polit. 277. C: *γραφῆς ... καὶ συμπάσης χειρουργίας.* Tim. 19. B: *ζῷα ... εἴτε ὑπὸ γραφῆς εἰργασμένα* cet. 26. C: *οἷον ἐγκαύματα ἀνεκπλύτου γραφῆς.* Conv. 193. A: *ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις κατὰ γραφὴν* (*ad picturae similitudinem*) *ἐκτετυπωμένοι.*

γραφικός, ή, όν, *pingendi peritus, pictor*; unde *ἡ γραφική*, *ars pingendi*. Theaet. 144. E: *εἰ γραφικὸς ὢν λέγει, ἢ οὔ.* Gorg. 450. C: *οἷον γραφικὴ καὶ ἀνδριαντοποιία* cet.

Polit. 306. D: *ὁπόσα ... γραφικὴ μιμήματα παρέχεται.* Crat. 423. D. 434. B: *ἃ μιμεῖται ἡ γραφική.* Pol. X. 603. A: *ὅτι ἡ γραφικὴ καὶ ὅλως ἡ μιμητικὴ πόῤῥω ... τῆς ἀληθείας οὖσα τὸ αὑτῆς ἔργον ἀπεργάζεται* cet. Legg. X. 889. D: *εἴδωλ' ἄττα ... οἷ' ἡ γραφικὴ γεννᾷ* cet. Epin. 975. D: *ὧν γραφικὴ μήτηρ.* Ion. 532. B: *γραφικὴ γάρ τίς ἐστι τέχνη τὸ ὅλον;* Polit. 299. D: *θηρευτικῆς καὶ γραφικῆς* cet. Pol. X. 603. B: *ἐκ τῆς γραφικῆς.* Soph. 234. B: *μιμήματα ... ἀπεργαζόμενος τῇ γραφικῇ τέχνῃ.* 266. C: *γραφικῇ.* Pol. VI. 493. D: *εἴτ' ἐν γραφικῇ εἴτ' ἐν μουσικῇ* cet. Legg. II. 669. A. Crat. 424. A: *τὸν μὲν μουσικὸν ... τὸν δὲ γραφικόν.* Prot. 318. C: *πρὸς γραφικήν.* Soph. 224. A. Polit. 288. C: *τὸ περὶ τὸν κόσμον καὶ γραφικήν.*

γραφίς, ἡ, stilus. Prot. 326. D: *ὑπογράψαντες γραμμὰς τῇ γραφίδι.*

γράφω, insculpo, scribo; consigno; perscribo; describo (ut in figur. mathem.); *inscribo.* Pol. VI. 510. D: *ἀλλ' οὐ ταύτης* (*διαμέτρου*) *ἣν γράφουσι.* E. Legg. XI. 923. C: *ὃς ἂν διαθήκην γράφῃ* cet. 924. A. Phaedr. 257. D: *ἐπειδάν τινα γράφωσι λόγον.* Ib. *λόγους γράφειν.* 258. D. 259. E. al. Phil. 39. A: *οἷον γράφειν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς τότε λόγους.* Pol. VI. 501. A: *γράφειν νόμους.* Legg. XII. 948. D: *τὰ ... ἐγκλήματα γράφειν.* 955. A: *νικήσαντα γράφειν ἐν ἱεροῖς οἷς ἂν ἐθέλῃ.* Legg. XI. 923. E: *ὁ τὴν διαθήκην γράφων.* Phaedr. 277. D: *ὄνειδος τῷ γράφοντι.* Riv. 132. A: *κύκλους ... γράφοντες ἐφαινέσθην.* Theaet. 143. A: *ἔγραφον.* 147. D: *περὶ δυνάμεών τι ἡμῖν Θεόδωρος ὅδε ἔγραφε* cet. 166. D: *ὡς γέγραφα.* Ep. II. 314. C. Parm. 127. E: *ὅσουςπερ λόγους γέγραφας.* Phaedr. 227. C: *γέγραφε ... πειρώμενόν τινα τῶν καλῶν.* 258. D. Parm. 128. A. Phaedr. 277. D: *ἔγραψεν.* 278. C: *ὅστις ... συγγράμματα ἔγραψεν.* Ib. *περὶ ὧν ἔγραψε.* D. Phil. 39. A: *ὅταν ... ἀληθῆ γράψῃ.* Ib. *ψευδῆ δ' ὅταν* ✱. *γράψῃ.* Phaedr. 243. D: *γράψαι ὡς χρὴ ... χαρίζεσθαι.* Legg. VII. 810. B. Hipp. min. 366. C: *γράψαι ... ὄνομα.* Legg. XII. 943. C: *εἰς τὰ ... ἱερὰ ... γράψαντα ἀναθεῖναι.* 948. D: *τὴν ἄρνησιν γράψαντα.* Critia 120. C: *ἐν χρυσῷ πίνακι γράψαντες.* Legg. VI. 762. C. Charm. 165. A: *ταῦτα γράψαντες ἀνέθεσαν.* Legg. XI. 920. C: *γράψαντας.* Phaedr. 258. D: *γράψει.* 276. C: *οὐκ ἄρα ... ἐν ὕδατι γράψει.* D. 277. D. Pass. Phaedr. 276. A: *ὃς μετ' ἐπιστήμης γράφεται ἐν τῇ τοῦ μανθάνοντος ψυχῇ.* Ep. VII. 343. A: *τῶν ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων* (*κύκλων*). Phaedr. 278. A: *ἐν ... τοῖς ... τῷ ὄντι γραφομένοις ἐν ψυχῇ περὶ δικαίων* cet. 258. A: *πρῶτος ὁ ἐπαινέτης γέγραπται.* Theaet. 143. A: *ὥστε μοι ... πᾶς ὁ λόγος γέγραπται.* Crat. 432. A: *γέγραπται ... ἡμῖν τὸ ὄνομα.* Tim. 23. E. Legg. V. 745. A: *ἐν τῷ φανερῷ γεγράφθω.* VI. 755. A. Parm. 128. E: *γεγράφθαι.* Legg. VI. 785. A. VII. 811. E. Phaedr.

276. A: οὗ ὁ γεγραμμένος (λόγος) εἴδωλον ἄν τι λέγοιτο δικαίως. 277. E: ἐν ... τῷ γεγραμμένῳ λόγῳ. 275. D: περὶ ὧν ἂν ᾖ τὰ γεγραμμένα. Ep. VII. 343. A: ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις. Pol. VIII. 563. D: τῶν νόμων ... γεγραμμένων ἢ ἀγράφων. Legg. VII. 822. E. Phaedr. 275. C: λόγους γεγραμμένους. Prot. 325. E: συνήσειν τὰ γεγραμμένα. Phaedr. 278. C: τὰ γεγραμμένα φαῦλα ἀποδεῖξαι. Phil. 40. B. Tim. 24. D. E. Parm. 128. D: ὑπὸ νέου ἐμοῦ ὄντος ἐγράφη. Phaedr. 275. E: ὅταν ... ἅπαξ γραφῇ. 277. E: γραφῆναι. Lys. 209. A: ἀναγνωσθῆναι ἢ γραφῆναι. Legg. IX. 854. D: ἐν τῷ προσώπῳ καὶ ταῖς χερσὶ γραφεὶς τὴν συμφορὰν καὶ μαστιγωθεὶς cet. Parm. 128. D: καί τις αὐτὸ ἔκλεψε γραφέν. Ep. II. 314. C: τὰ γραφέντα. VII. 341. D. Med. Theaet. 142. E: ἐγραψάμην ... ὑπομνήματα. Apol. 31. D: ὃ δὴ καὶ ἐν τῇ γραφῇ ἐπικωμῳδῶν Μέλητος ἐγράψατο. Critia 113. A: αὐτὰ γραψαμένους. *praescribo, praecipio. Polit. 295. E: τῷ ... τὰ δίκαια ... γράψαντι. 295. E: κατὰ τοὺς τῶν γραψάντων νόμους. 300. C: τὰ παρὰ τῶν εἰδότων ... γεγραμμένα. 296. B: παρὰ τὰ γεγραμμένα τὸ βέλτιον ... δρᾶν. C. 299. C. D: μανθάνειν γεγραμμένα καὶ πάτρια ἔθη κείμενα. 301. A. C. Legg. IV. 721. E: σιότερα βουλοίμην ἂν ἐν τῇ πόλει μοι γεγραμμένα τεθῆναι. Polit. 295. D: ἕτερα τολμῶντα παρὰ τὰ γραφέντα δρᾶν. *statuo, instituo. Legg. XI. 923. C: κληρονόμον ... γραφέτω. E. VII. 790. A: ζημίαν τοῖς μὴ ποιοῦσι γράφωμεν; XI. 923. E: γράψας κληρονόμον. 924. A: γράψας ἐπιτρόπους τοῖς παισὶν cet. 924. B: κατὰ ταῦτα τὰ γραφέντα. *pingo. Phil. 39. B: ὃς ... τῶν λεγομένων εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ ... γράφει. Ion. 532. E: ἃ εὖ τε γράφει καὶ ἃ μή. Soph. 235. E: ὅσοι τῶν μεγάλων ... τι πλάττουσιν ἔργων ἢ γράφουσιν. Pol. VI. 488. A. X. 602. A: ὧν ἂν γράφῃ. IV. 420. D: οὕτω καλοὺς ὀφθαλμοὺς γράφειν. X. 602. A: οἷα χρὴ γράφειν. Gorg. 453. C: ὁ τὰ ζῶα γράφων. Pol. II. 377. E: ὥσπερ γραφεὺς μηδὲν ἐοικότα γράφων cet. Gorg. 453. D: γράφοντες ἄλλα πολλὰ ζῶα. Pol. IV. 420. C: ἡμᾶς ἀνδριάντας γράφοντας (colores inducentes). Gorg. 453. D: εἰ ... μηδεὶς ἄλλος ἢ Ζεῦξις ἔγραφε. Pol. II. 377. E: γράψαι. Legg. VI. 769. B. Pol. V. 472. D: γράψας παράδειγμα. X. 598. C: γράψας ... τέκτονα. 601. C: ζωγράφος ... ἡνίας τε γράψει καὶ χαλινόν. Legg. II. 668. E: ὅτι τὸ γεγραμμένον ... ἐστὶν ἄνθρωπος. Phaed. 73. E: ἵππον γεγραμμένον. Ib. Σιμμίαν ... γεγραμμένον. Ib. λύραν γεγραμμένην. Pol. VII. 529. E: γεγραμμένοις ... διαγράμμασιν. Soph. 234. B: πόῤῥωθεν τὰ γεγραμμένα ἐπιδεικνύς. 239. D. Critia 107. C. Legg. II. 656. E. VI. 769. B. *Med. consigno, annumero. Crat. 428. B: ἕνα τῶν μαθητῶν περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων καὶ ἐμὲ γράφου. Etiam nomen in tabulas referri curo, nomen do vel profiteor. Legg. VIII. 850. B:

ἀφ᾽ ἧς ἂν γράψηται. Pass. Legg. VI. 754. E: *ἐὰν δέ τις ἕτερον φαίνηταί τι παρὰ τὰ γεγραμμένα* (*praeter perscripta*) *κεκτημένος.* **actionem intendo, accuso.* Legg. XI. 919. E: *γραφέσθω ... αὐτὸν γένους αἰσχύνης ὁ βουλόμενος* cet. 938. B: *γραφέσθω ... ὁ βουλόμενος αὐτὸν κακοδικίας* cet. XII. 948. A: *ὃν ἂν γράφηται.* Euth. 5. B. XI. 928. E: *πατέρας ... παρανοίας γράφεσθαι.* 929. D: *τὴν τῆς παρανοίας γράφεσθαι δίκην.* E: *γράφεσθαι ... τὴν γραφήν.* XII. 947. E. Euth. 5. B. 12. E. Legg. XII. 948. A: *ὁ γραφόμενος.* Theaet. 210. D: *γραφὴν ἥν με γέγραπται.* Euth. 2. E: *γραφήν σέ τις ... γέγραπται;* B: *τίνα γραφήν σε γέγραπται;* Ib. *γέγραπται ταύτην τὴν γραφήν.* Apol. 26. B: *κατὰ τὴν γραφὴν ἣν ἐγράψω.* 27. E. Euth. 3. B: *ὡς καινοὺς ποιοῦντα θεοὺς ... ἐγράψατο.* 5. C: *ὥστε ἀσεβείας ἐγράψατο.* Apol. 19. B. Legg. XII. 943. B: *μηδὲ ἀστρατείας ἄλλον γράψασθαί ποτε.* Apol. 26. E. Legg. VI. 754. E: *αἰσχροκερδείας ... αὐτὸν γραψάμενος ὁ βουληθεὶς ἐπεξίτω τῇ δίκῃ* cet. Polit. 299. C: *γραψάμενον εἰσάγειν τὸν βουλόμενον.* Pass. Legg. XII. 956. C: *τὸ πεμπτημόριονν ἀποτινέτω τοῦ τιμήματος τῆς γραφείσης δίκης.* — Verb. Ep. VII. 341. D: *γραπτέα.*

γρύζω, *hisco.* Euthyd. 301. A: *ἡγούμην δίκαια πεπονθέναι ὅτι ἔγρυξα.*

γρυπός, ή, όν, *qui nasum habet aduncum* (aquilinum). Pol. V. 474. D: *τοῦ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικόν φατε εἶναι.*

γύης, ὁ (i. q. *γύα*), *arvum.* Ep. I. 310: *οὐδὲ γαίας ... γόνιμοι βρίθοντες ... γύαι* (ex poët.).

γυῖον, τό, *membrum* (pl. *pedes*). Ion. 539. A: *νέρθε τε γυῖα* (Hom.).

γυμνάζω, *exerceo.* Pol. VI. 503. E: *ὅτι καὶ ἐν μαθήμασι πολλοῖς γυμνάζειν δεῖ.* Legg. IV. 720. E: *γυμναστὴς γυμνάζων.* De lege 321. C. Legg. VII. 789. C: *γυμνάζοντες.* Polit. 294. D: *τὰς τῶν τέχνῃ γυμναζόντων ἐπιτάξεις.* Pass. et med. *exerceor* (pass. perf. vern. *geübt seyn*, med. *sich üben*). Lach. 182. A: *γυμνάζονται.* Legg. I. 648. D: *οὕτω πρὸς τοὺς φόβους γυμνάζοιτο.* Pol. II. 357. C: *τὸ γυμνάζεσθαι.* Legg. VII. 813. B: *ὀρχεῖσθαι ... καὶ γυμνάζεσθαι μανθάνειν.* VIII. 830. B. XII. 942. B. Pol. VIII. 561. D: *γυμναζόμενος.* Crit. 47. A: *γυμναζόμενος ἀνήρ.* Pol. VI. 504. D: *γυμναζομένῳ.* Lach. 182. A: *οἱ ... γυμναζόμενοι.* Theag. 123. E: *τῶν γυμναζομένων ... ἄρχειν.* Pol. V. 457. B: *γυναιξὶ τοῦ βελτίστου ἕνεκα γυμναζομέναις.* Polit. 295. C: *τοὺς γυμναζομένους.* Pol. V. 452. A: *ἐν ταῖς παλαίστραις γυμναζομένας.* Legg. I. 626. B: *καλῶς γε ... φαίνει μοι γεγυμνάσθαι πρὸς τὸ διειδέναι τὰ Κρητῶν νόμιμα.* VII. 815. E: *πρός τε ἀνδρείαν μᾶλλον γεγυμνασμένος.* 795. B: *τοῦ μὴ γεγυμνασμένου.* Polit. 266. D: *τῷ ... πρὸς τὸν εὐχερῆ βίον ἄριστα γεγυμνασμένῳ.* Tim. 90. B: *τῷ ... ταῦτα μάλιστα τῶν αὐτοῦ γεγυμνασμένῳ.* Legg. I.

635. C: *τοὺς ἐν ἐκείνοις γεγυμνασμένους.* Parm. 135. C: *πρὶν γυμνασθῆναι.* 136. A: *εἰ βούλει μᾶλλον γυμνασθῆναι.* 135. D: *γύμνασαι μᾶλλον.* Alc. I. 132. A: *γύμνασαι πρῶτον.* Pol. VII. 526. B: *ἂν ἐν τούτῳ παιδευθῶσι καὶ γυμνάσωνται.* Gorg. 514. E: *γυμνάσασθαι ἱκανῶς τὴν τέχνην.* Parm. 136. C: *τελέως γυμνασάμενος.* Legg. VII. 795. B: *ὁ γυμνασάμενος.* al. Verb. Legg. VIII. 829. B: *τὸν πόλεμον ... γυμναστέον.* Crit. 47. B.

γυμνασία, ἡ, *exercitatio.* Legg. I. 648. C: *γυμνασία γοῦν ... θαυμαστὴ ... ἂν εἴη.* Theaet. 169. C: *τῆς περὶ ταῦτα γυμνασίας.* Parm. 135. D: *τίς οὖν ὁ τρόπος ... τῆς γυμνασίας;* Legg. VIII. 830. D: *τὰς ... μείζους τε καὶ ἐλάττους γυμνασίας ... ποιεῖσθαι.*

γυμνασιαρχία, ἡ, *praefectura gymnasii.* Ax. 367. A: *καὶ γυμνασιαρχία καὶ ῥάβδοι* cet.

γυμνασίαρχος, ὁ, *gymnasiarchus.* Eryx. 399. A.

γυμνάσιον, τό, *gymnasium, palaestra.* Eryx. 399. A: *ἀπαλλάττεσθαι αὐτὸν ἐκ τοῦ γυμνασίου ἐκέλευεν.* Critia 117. C: *πολλοὶ ... κῆποι καὶ γυμνάσια.* Legg. VII. 804. C. VI. 764. C: *γυμνασίων καὶ διδασκαλείων.* VII. 804. C. Phaedr. 255. B: *ἔν τε γυμνασίοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις.* Pol. IV. 452. B. 458. D. XII. 947. C. Critia 112. C: *τὰ ... γυμνάσια ... ἀνέντες.* Legg. I. 633. A. 636. A. VI. 779. D. *i. q. *schola.* Gorg. 493. D: *ἐκ τοῦ αὐτοῦ γυμνασίου.* **exercitatio* (etiam animi). Lach. 182. A: *τοῦτο ... τὸ γυμνάσιον καὶ ἡ ἱππική.* Theaet. 162. B: *μὴ ἕλκειν πρὸς τὸ γυμνάσιον σκληρὸν ἤδη ὄντα.* Legg. I. 636. B: *τὰ γυμνάσια ταῦτα καὶ τὰ ξυσσίτια ... πρὸς τὰς στάσεις χαλεπά.* Locr. 103. B. Theaet. 153. B: *ὑπὸ γυμνασίων ... καὶ κινήσεων ... σώζεται.* Pol. VII. 537. B: *ἡνίκα ... τῶν ἀναγκαίων γυμνασίων μεθίενται.* Tim. 89. A. Legg. VII. 806. A: *κόρας ... γυμνασίων μετόχους οὔσας ἅμα καὶ μουσικῆς δεῖν ζῆν.* 813. D: *περὶ πᾶσαν τὴν τῶν γυμνασίων κίνησιν.* Lach. 181. E. Pol. II. 377. A: *πρότερον δὲ μύθοις πρὸς τὰ παιδία ἢ γυμνασίοις χρώμεθα.* VII. 539. D: *γυμναζομένῳ τοῖς περὶ τὸ σῶμα γυμνασίοις.* Ax. 365. A: *ἐν τοῖς γυμνασίοις* (oppos. *ἐν τοῖς ἄθλοις*). Prot. 354. A: *τὰ γυμνάσια καὶ τὰς στρατείας* cet. Pol. III. 410. B: *αὐτὰ ... τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς πόνους ... πονήσει.* V. 452. C: *περὶ τὰ γυμνάσια καὶ περὶ μουσικήν.* VI. 498. B: *ἐπιτείνειν τὰ ἐκείνης (τ. ψυχῆς) γυμνάσια.* Legg. I. 625. C. 646. C: *τοὺς ἐπὶ τὰ γυμνάσια καὶ πόνους ἰόντας.* VI. 765. C: *ἀγωνίας ... τῆς περὶ τὰ γυμνάσια.* VII. 813. D: *γυμνάσια γὰρ τίθεμεν καὶ τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἅπαντα τοῖς σώμασι διαπονήματα τοξικῆς* cet. VIII. 830. D. Riv. 134. C: *τὰ μέτρια γυμνάσια τὴν εὐεξίαν ἐμποιεῖν τοῖς ἀνθρώποις.*

γυμναστής, ὁ, *exercitationum magister.* Legg. IV. 720. E: *γυμναστὴς γυμνάζων.* XI. 916. A: *ἰατρῷ ... ἢ γυμνα-*

στῇ. Polit. 267. E: *γυμνασταὶ καὶ τὸ τῶν ἰατρῶν γένος.* Legg. III. 684. C: *εἴ τις γυμνασταῖς ἢ ἰατροῖς προστάττοι μεθ' ἡδονῆς θεραπεύειν τε καὶ ἰᾶσθαι τὰ θεραπευόμενα σώματα.*

γυμναστικός, ή, όν, palaestricus, exercitatus; etiam *palaestricae* (artis) *studiosus* vel *peritus*, i. q. *γυμναστής;* unde *ἡ γυμναστική, palaestrica.* Prot. 313. D: *ἐὰν μή τις τύχῃ γυμναστικὸς ἢ ἰατρὸς ὤν.* Gorg. 450. A: *οὐκοῦν καὶ ἡ γυμναστικὴ περὶ λόγους ἐστὶ τοὺς περὶ εὐεξίαν τε τῶν σωμάτων καὶ καχεξίαν;* 517. E: *τέχνη γυμναστική τε καὶ ἰατρική.* Soph. 228. E: *περὶ μὲν αἶσχος γυμναστική, περὶ δὲ νόσον ἰατρική.* Conv. 186. E. Pol. III. 404. B: *ἆρ' οὖν ἡ βελτίστη γυμναστικὴ ἀδελφή τις ἂν εἴη τῆς ἁπλῆς ... μουσικῆς —;* Ib. *ἁπλῆ ... γυμναστικὴ καὶ μάλιστα ἡ τῶν περὶ τὸν πόλεμον.* V. 455. E: *γυμναστικὴ ... καὶ πολεμική (γυνή), ἡ δὲ ἀπόλεμος καὶ οὐ γυμναστική.* VII. 521. E: *γυμναστικὴ ... σώματος ... αὔξης καὶ φθίσεως ἐπιστατεῖ.* Legg. X. 889. D: *ἰατρικὴ καὶ γεωργικὴ καὶ γυμναστική.* Alc. I. 103. B: *ἡ δὲ τέχνη οὐ γυμναστικὴ ἦν;* Gorg. 465. B: *τοῦ οἰκείου (κάλλους) τοῦ διὰ τῆς γυμναστικῆς.* Soph. 226. E. Pol. II. 377. A. IV. 441. E. VII. 522. B. al. Legg. VII. 795. D: *τὰ δὲ γυμναστικῆς αὖ δύο, τὸ μὲν ὄρχησις, τὸ δὲ πάλη.* Gorg. 464. C: *τῇ ... γυμναστικῇ.* 465. B. Polit. 289. A. Pol. III. 410. D: *οἳ ... γυμναστικῇ ἀκράτῳ χρησάμενοι.* VII. 521. D. Tim. 18. A. 88. C. al. Polit. 295. C: *ἰατρὸν ἤ καί τινα γυμναστικόν.* Gorg. 464. B: *τῆς τοῦ σώματος θεραπείας δύο μόρια λέγω, τὴν μὲν γυμναστικήν, τὴν δὲ ἰατρικήν.* Phaed. 94. D. Pol. III. 404. E. 412. A: *τὸν κάλλιστ' ἄρα μουσικῇ γυμναστικὴν κεραννύντα.* IV. 424. B. V. 456. B. Legg. II. 673. A: *τὴν ἔντεχνον ἀγωγὴν ἐπὶ τὸ τοιοῦτον* (i. e. *τὴν τοῦ σώματος ἀρετὴν*) ... *γυμναστικὴν προσείπομεν.* Clit. 407. B. Alc. I. 103. B: *ὥσπερ ἐγὼ τὸ ἐν τῷ παλαίειν (βέλτιον) καλῶ γυμναστικόν.* Id. C. Gorg. 464. A: *ἰατρός τε καὶ τῶν γυμναστικῶν τις.* Alc. I. 108. E: *γυμναστικώτερον* (praec. *μουσικώτερον*).

γυμνήτης, ὁ, miles levis armaturae. Critia 119. B: *γυμνῆτας.*

γυμνικός, ή, όν, gymnicus (ut ludus, in quo nudi certabant). Legg. II. 658. A: *μηδὲν ἀφορίσας μήτε γυμνικὸν μήτε μουσικὸν μήθ' ἱππικόν (ἀγῶνα).* XII. 847. E. VIII. 832. E: *περὶ ἁπάντων τῶν ἀγώνων τῶν γυμνικῶν.* XII. 949. A. VI. 764. D: *ἔν τε τοῖς γυμνικοῖς καὶ περὶ τὴν μουσικήν.* VIII. 834. C. Pol. III. 412. B: *γυμνικοὺς ἀγῶνας καὶ ἱππικούς.* Legg. VIII. 828. C. Menex. 249. B.

γυμνοπαιδία, ἡ, ludus vel *certamen* (Spartanorum) *gymnicum.* Legg. I. 633. C: *ἔτι ... κἂν ταῖς γυμνοπαιδίαις δειναὶ καρτερήσεις παρ' ἡμῖν γίγνονται τῇ τοῦ πνίγους ῥώμῃ διαμαχομένων.*

γυμνός, ή, όν, nudus; etiam *veste exteriore non indutus.* Legg. IX. 854. D: *γυμνὸς ἐκβληθήτω.* XII. 954. A: *γυμνὸς ἢ χιτωνίσκον ἔχων.* Phaedr. 243. B: *γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.* Prot. 321. C: *τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνὸν* cet. Polit. 304. A: *γυμνὸν καὶ μόνον.* Legg. IX. 873. B: *ἐκβαλλόντων γυμνόν.* Soph. 237. D: *ὥσπερ γυμνὸν καὶ ἀπηρημωμένον ἀπὸ τῶν ὄντων ἁπάντων.* Polit. 272. A. *γυμνοὶ ... καὶ ἄστρωτοι ... ἐνέμοντο.* Pol. II. 372. A. V. 457. B: *ὁ ... γελῶν ἀνὴρ ἐπὶ γυμναῖς γυναιξί.* Legg. VIII. 833. C. Theaet. 162. B: *ἄλλους θεώμενος γυμνούς.* Pol. V. 452. C. 474. A. Legg. VI. 772. A: *γυμνοὺς καὶ γυμνὰς μέχριπερ αἰδοῦς σώφρονος ἑκάστων.* XI. 925. A: *γυμνοὺς ... τοὺς ἄῤῥενας, γυμνὰς ... ὀμφαλοῦ μέχρι θεώμενος τὰς θηλείας.* Pol. V. 452. A: *γυμνὰς τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς παλαίστραις γυμναζομένας.* Tim. 84. B: *τά τε νεῦρα γυμνὰ καταλείπουσι.* *ut Latin. *nudus* (a), *carens, sine.* Pol. IX. 577. B: *γυμνὸς ... τῆς τραγικῆς σκευῆς.* Crat. 403. B: *ὅτι ἡ ψυχὴ γυμνὴ τοῦ σώματος παρ᾽ ἐκεῖνον ἔρχεται.* Gorg. 523. E: *γυμνοὺς κριτέον ἁπάντων τούτων.*

γυμνῶ, nudo; privo. Gorg. 524. D: *ἐπειδὰν γυμνωθῇ τοῦ σώματος.* Pol. X. 601. B: *γυμνωθέντα γε τῶν τῆς μουσικῆς χρωμάτων τὰ τῶν ποιητῶν.* II. 361. B: *γυμνωτέος ... πάντων πλὴν δικαιοσύνης.*

γυναικεῖος, α, ον (etiam *ὁ ἡ*), *muliebris.* Alc. I. 126. E: *γυναικεῖον ... τοῦτό γε μάθημα.* Pol. V. 457. B: *γυναικείου περὶ νόμου λέγοντες.* 469. D: *γυναικείας τε καὶ σμικρᾶς διανοίας.* X. 620. A: *μίσει τοῦ γυναικείου γένους.* II. 373. C: *τῶν περὶ τὸν γυναικεῖον κόσμον.* Legg. III. 694. D: *γυναικείαν (τροφὴν) ... βασιλίδων γυναικῶν.* Pol. V. 451. C: *τὸ γυναικεῖον (δρᾶμα) ... περαίνειν.* Legg. VII. 790. A: *γυναικεῖά τε καὶ δούλεια ἤθη τροφῶν.* Alc. I. 127. A: *ἔστιν ... τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα.* Legg. VI. 784. D: *τῶν ἐξόδων ... τῶν γυναικείων.* XII. 949. B: *οἴκτοις γυναικείοις.* VIII. 728. C: *γυναικείας ... ἑορτάς.* XI. 934. E: *ἐπιφέρειν γυναικείους ἑαυτοῖς φήμας.* Locr. 104. D: *ἐς γυναικέα σκάνεα.*

γυναικείως, muliebriter. Legg. V. 731. D: *γυναικείως πικραινόμενον διατελεῖν.*

γύναιον, τό, muliercula. Theaet. 171. E: *πᾶν γύναιον καὶ παιδίον* cet.

γυνή, ἡ, femina, mulier; etiam *uxor.* Crat. 414. A: *γυνὴ ... γονή μοι φαίνεται βούλεσθαι εἶναι.* Pol. V. 455. D: *γυναικὸς διότι γυνή.* Ib. *πάντων μὲν μετέχει γυνὴ ἐπιτηδευμάτων κατὰ φύσιν ... ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀσθενέστερον γυνὴ ἄνδρος.* E: *γυνὴ ἰατρική, ἡ δ᾽ οὔ, καὶ μουσική, ἡ δ᾽ ἄμουσος ... φιλόσοφός τε καὶ μισόσοφος.* al. Menex. 238. A: *γυνὴ γῆν (μεμίμηται κυήσει καὶ γεννήσει).* Crat. 430. C: *τὴν ... τῆς γυναικὸς (εἰκόνα) τῇ γυναικί (ἀποδοίη ἄν τις).*

Conv. 191. B: *εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει, ὃ δὴ νῦν γυναῖκα καλοῦμεν.* E: *γυναῖκος τμῆμα.* C: *εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύχοι.* Pol. I. 329. C: *γυναικὶ συγγίγνεσθαι.* V. 460. E. al. II. 360. B: *τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχεύσαντα.* III. 395. D: *οὐ δὴ ἐπιτρέψομεν ... γυναῖκα μιμεῖσθαι ἄνδρας ὄντας ... ἀνδρὶ λοιδορουμένην* cet. IX. 579. E: *ἄρας ἐκ τῆς πόλεως αὐτόν τε καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας.* Phaed. 60. B: *τοιαῦτ᾽ ἄττα εἶπεν οἷα δὴ εἰώθασιν αἱ γυναῖκες.* 116. B: *αἱ οἰκεῖαι γυναῖκες ἀφίκοντο.* Tim. 76. D: *ὡς ... ποτὲ ἐξ ἀνδρῶν γυναῖκες καὶ τἄλλα θηρία γενήσοιτο* cet. 90. E. Alc. I. 120. B: *φαῖεν ἂν αἱ γυναῖκες.* Men. 99. D. Crat. 418. B: *αἱ γυναῖκες αἵπερ μάλιστα τὴν ἀρχαίαν φωνὴν σώζουσι.* Conv. 179. B: *οὐ μόνον ὅτι ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες.* 191. E: *ὅσαι ... γυναῖκες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι.* Pol. V. 454. D: *γυναῖκες ... πολλαὶ πολλῶν ἀνδρῶν βελτίους εἰς πολλά.* Conv. 181. E: *τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ... μὴ ἐρᾶν.* Pol. V. 451. C: *παίδων τε καὶ γυναικῶν κτῆσίς τε καὶ χρεία.* 460. B: *ἡ ἐξουσία τῆς τῶν γυναικῶν ξυγκοιμήσεως.* Apol. 35. B: *ὅτι οἱ διαφέροντες Ἀθηναίων εἰς ἀρετὴν ... οὗτοι γυναικῶν οὐδὲν διαφέρουσι.* Ep. VIII. 355. C: *γυναικῶν καὶ παίδων ὧν λόγος ἄνους.* Gorg. 512. E: *πιστεύσαντα ταῖς γυναιξὶν ὅτι τὴν εἱμαρμένην οὐδ᾽ ἂν εἷς ἐκφύγοι.* Conv. 176. E: *ταῖς γυναιξὶ ταῖς ἔνδον.* Pol. III. 387. E: *γυναιξὶ δὲ ἀποδιδοῖμεν (τοὺς θρήνους).* 398. E: *ἄχρηστοι ... καὶ γυναιξὶν ... μὴ ὅτι ἀνδράσιν.* IV. 431. C. V. 452. A. Phaed. 117. D: *ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν.* Gorg. 511. E: *σώσασ᾽ ... αὐτὸν καὶ παῖδας καὶ χρήματα καὶ γυναῖκας.* Conv. 191. E: *πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμέναι εἰσί.* Pol. V. 452. B: *γυμνὰς τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς παλαίστραις γυμναζομένας μετὰ τῶν ἀνδρῶν.* 457. D: *κοινὰς μὲν τὰς γυναῖκας εἶναι, κοινοὺς δὲ τοὺς παῖδας.* 458. C. Omiss. Legg. I. 627. C: *πολλοὶ ἀδελφοὶ ... ἑνὸς ἀνδρός τε καὶ μιᾶς* (int. *γυναικός*).

γυρῖνος, ὁ, ranae pullus. Theaet. 161. C: *εἰς φρόνησιν οὐδὲν βελτίων βατράχου γυρίνου* (*ranae rubetae?*).

γύψος, ἡ, gypsus. Phaed. 110. C: *γύψου ἢ χιόνος λευκοτέραν.*

γωνία, ἡ, angulus. Gorg. 485. D: *μετὰ μειρακίων ἐν γωνίᾳ ... ψιθυρίζοντα.* Lys. 206. E: *ἐν γωνίᾳ ἠρτίαζον.* **angulus* (fig. geometr.). Locr. 98. A: *ἁ ... ἐλαχίστα ... γωνία.* Tim. 53. D: *γωνίας ὀρθῆς.* Men. 84. E: *ἐκ γωνίας εἰς γωνίαν ... τέμνουσα.* 85. B. 84. D: *τὸ ἐν τῇ γωνίᾳ τόδε.* Tim. 53. D: *μίαν ... ὀρθὴν ἔχοντος ἑκατέρου γωνίαν.* 54. E: *μίαν στερεὰν γωνίαν ποιεῖ.* Pol. VI. 510. C: *γωνιῶν τριττὰ εἴδη.* Tim. 55. A: *τῆς ἀμβλυτάτης τῶν ἐπιπέδων γωνιῶν.* B. 57. A. 61. E. Locr. 98. D. Tim. 54. E: *κατὰ σύντρεις ἐπιπέδους γωνίας.* 55. B: *εἰς τὸ κέντρον τὰς ὀρθὰς γωνίας συνάγον.* Ib. *γωνίας ὀκτὼ στερεὰς ἀπετέλεσε.* Locr. 98. C. D. **norma* (vern. *Winkelmass*). Phil. 51. C: *τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις* (*γιγνόμενα*).

Δ.

δέλτα, τό. Crat. 403. A: *πρόςκειται ... τὸ δέλτα.* 417. B: *ἀντὶ τοῦ δέλτα.* 418. C. 427. A: *τῆς ... τοῦ δέλτα συμπιέσεως ... τῆς γλώττης τὴν δύναμιν χρήσιμον φαίνεται ἡγήσασθαι πρὸς τὴν μίμησιν τοῦ δεσμοῦ* cet. 418. B: *ὅτι οἱ παλαιοὶ οἱ ἡμέτεροι τῷ ἰῶτα καὶ τῷ δέλτα εὖ μάλα ἐχρῶντο.* 413. E: *ἐὰν ... τις ἐξέλῃ τὸ δέλτα.* 417. B: *δέλτα ... ἐνθείς.*

δαήμων, ὁ ἡ, sciens. Crat. 398. B: *ὅτι φρόνιμοι καὶ δαήμονες ἦσαν, δαίμονας αὐτοὺς ὠνόμασε.*

δαῆναι, scire. Soph. 237. A. et 258. D: *οὐ ... μήποτε τοῦτο δαῇς* (Parm.).

δαί, part. est mirantis, addubitantis ac fere improbantis: *τί δαί;* Latin. *ain tu?* (vern. *wie so? wie das?*). Phaedr. 227. B: *τί δαί* (v. *δέ*); *οὐκ ἂν οἴει* cet. Gorg. 470. D: *τί δαί; συγγενόμενος ἂν γνοίης* cet. Phaed. 61. C: *τί δαί; οὐ φιλόσοφος Εὔηνός;* Theaet. 148. B. 195. B. Soph. 248. A: *τί δαὶ πρὸς Διός;* Conv. 194. B. al. saepe. (Gorg. 474. C. scribitur *τί δαὶ δὴ αἴσχιον;* sed libri MSS. dant *τί δὲ δὴ αἴσχιον;* Idem repon. Crat. 404. B. 407. C. al.).

δαιμόνιος, α, ον, divinus; admirabilis, eximius. Conv. 203. A: *ὁ ... περὶ τοιαῦτα σοφὸς δαιμόνιος ἀνήρ.* Gorg. 456. A: *δαιμονία γάρ τις ἔμοιγε καταφαίνεται τὸ μέγεθος οὕτω σκοποῦντι.* Phaedr. 242. B: *τὸ δαιμόνιόν τε καὶ τὸ εἰωθὸς σημεῖόν μοι γίγνεσθαι ἐγένετο* (cf. Euthyd. 272. E. Theag. 129. B.). Alc. I. 103. A: *ἀλλά τι δαιμόνιον ἐναντίωμα* (124. C. dicitur *θεός*). Conv. 202. E: *καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον μεταξύ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ* sq. Pol. II. 382. E: *πάντῃ ... ἀψευδὲς τὸ δαιμόνιόν τε καὶ τὸ θεῖον.* Crat. 396. D: *τὰ ὦτα ... ἐμπλῆσαι τῆς δαιμονίας σοφίας.* Pol. VI. 509. C: *Ἄπολλον, ἔφη, δαιμονίας ὑπερβολῆς!* Def. 411. B: *αἰτία δαιμονίας πράξεως.* Conv. 219. B: *τούτῳ τῷ δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θαυμαστῷ.* Locr. 99. B: *δεσμῷ τῷ ἀνὰ λόγον δαιμονίῳ.* Soph. 266. B: *δαιμονίᾳ καὶ ταῦτα μηχανῇ γεγονότα.* Polit. 309. C: *θείαν ... ἐν δαιμονίῳ ... γένει.* Pol. X. 614. C: *εἰς τόπον τινὰ δαιμόνιον.* VI. 496. C: *τὸ δαιμόνιον σημεῖον.* VII. 531. C: *δαιμόνιον γὰρ πρᾶγμα λέγεις.* Critia 117. B: *δένδρα ... κάλλος ὕψος τε δαιμονίον ... ἔχοντα.* Pol. V. 469. A: *πῶς χρὴ τοὺς δαιμονίους τε καὶ θείους τιθέναι καὶ τίνι διαφόρῳ.* Apol. 27. C: *δαιμόνια ... πράγματ' εἶναι.* *infaustus, adversus. Hipp. mai. 304.

B: *σὺ μὲν μακάριος εἶ ... ἐμὲ δὲ δαιμονία τις τύχη ... κατέχει, ὅστις πλανῶμαι* cet. — Voc. *ὦ δαιμόνιε* blanda est appellatio (*o bone*), qua utitur etiam is qui alterum leniter increpat vel amice admonet. Phaedr. 235. C: *πλῆρές πω, ὦ δαιμόνιε, τὸ στῆθος ἔχων αἰσθάνομαι* cet. Gorg. 489. D: *ἀλλ' ἐγὼ μέν, ὦ δαιμόνιε, καὶ αὐτὸς πάλαι τοπάζω τοιοῦτόν τί σε λέγειν τὸ κρεῖττον.* 517. B: *Ὦ δαιμόνιε, οὐδ' ἐγὼ ψέγω τούτους* cet. Theaet. 180. B: *ποίοις μαθηταῖς, ὦ δαιμόνιε;* Polit. 277. C. Conv. 222. E. Pol. I. 344. D: *Ὦ δαιμόνιε Θρασύμαχε, οἷον ἐμβαλὼν λογον ἐν νῷ ἔχεις ἀπιέναι* cet. VII. 522. B. — Neutr. *τὸ δαιμόνιον*, *divinum quiddam* (Cic.), est *signum* (vox: Apol. 31. D. 40. B. Theag. 128. E. al.) *divinum s. praesagiens.* Theaet. 151. A: *ἐνίοις ... τὸ γιγνόμενόν μοι δαιμόνιον ἀποκωλύει ξυνεῖναι.* Apol. 31. D: *ὅτι μοι θεῖόν τι καὶ δαιμόνιον γίγνεται.* Theag. 128. D: *ἔστι γάρ τι θείᾳ μοίρᾳ παρεπόμενον ἐμοὶ ... δαιμόνιον.* Apol. 40. A: *ἡ εἰωθυῖά μοι μαντικὴ ἡ τοῦ δαιμονίου* cet. Theag. 128. E: *γέγονέ μοι ἡ φωνὴ ἡ τοῦ δαιμονίου.* 129. A. E. 131. Euth. 3. B: *ὅτι δὴ σὺ τὸ δαιμόνιον φὴς σαυτῷ ἑκάστοτε γίγνεσθαι.* Apol. 24. B: *ἕτερα ... δαιμόνια καινά* (*νομίζοντα*). 26. B. 27. B: *δαιμόνια νομίζω* sq. E: *καὶ δαιμόνια καὶ θεῖα ἡγεῖσθαι ... καὶ αὖ ... μήτε δαίμονας μήτε θεούς* cet. **fortuna, beatitudo.* Epin. 992. D: *τούτοισι μόνοις τὰ τοῦ δαιμονίου ξύμπαντα ἱκανῶς εἴληχε.*

δαιμονίως, *mirum in modum, eximie.* Phaedr. 234. D: *δαιμονίως μὲν οὖν ... ὥστε με ἐκπλαγῆναι.* Tim. 25. E: *ὡς δαιμονίως ἔκ τινος τύχης ... ξυνηνέχθης τὰ πολλὰ οἷς Σόλων εἶπεν.*

δαίμων, ὁ ἡ, *numen divinum homines custodiens ac ducens* (quo communio inter deos et homines continetur, v. Conv. 202. D. sq.). Phaedr. 240. B: *ἀλλά τις δαίμων ἔμιξε τοῖς πλείστοις ἐν τῷ παραυτίκα ἡδονήν.* Phaed. 107. D: *ὁ ἑκάστου δαίμων ὅσπερ ζῶντα εἰλήχει.* 113. D: *οἷ ὁ δαίμων ἕκαστον κομίζει.* Conv. 202. D: *δαίμων μέγας* (*ὁ Ἔρως*). Pol. X. 617. E: *οὐχ ὑμᾶς δαίμων λήξεται, ἀλλ' ὑμεῖς δαίμονα αἱρήσεσθε.* Legg. V. 729. E: *ὁ ξένιος ἑκάστων δαίμων καὶ θεός.* Ax. 371. C: *ὅσοις ... ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπέπνευσεν.* Ep. VII. 336. B: *ἤ ... τις δαίμων ἤ τις ἀλιτήριος* cet. Phaed. 108. B: *ὑπὸ τοῦ προστεταγμένου δαίμονος οἴχεται ἀγομένη* (*ἡ ψυχή*). Polit. 274. B: *τοῦ κεκτημένου καὶ νέμοντος ἡμᾶς δαίμονος.* 272. E: *τῷ μεγίστῳ δαίμονι.* Legg. IX. 877. A: *τούτῳ ... χάριν τῷ δαίμονι διδόντα καὶ μὴ ἐναντιούμενον.* Pol. X. 620. D: *ὃν εἵλετο δαίμονα.* Tim. 90. A: *ὡς ... αὐτὸ* (*τὸ κυριώτατον ψυχῆς εἶδος*) *δαίμονα θεὸς ἑκάστῳ δέδωκε.* 90. C. Legg. V. 738. D: *τοῖς δὲ μέρεσιν ἑκάστοις θεὸν ἢ δαίμονα ἢ καί τινα ἥρωα ἀποδοτέον.* XI. 914. B: *φυλάττειν*

ἐνοδίαν δαίμονα τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ νόμου τῇ θεῷ καθιερωμένα. Polit. 271. D: *οἷον νομῆς θεῖοι ... δαίμονες.* Crat. 398. A: *δαίμονες ἁγνοί* (Hes.). Pol. V. 469. A. Legg. X. 906. A: *ξύμμαχοι δὲ ἡμῖν θεοί τε ἅμα καὶ δαίμονες.* Apol. 27. D: *εἰ δ' αὖ οἱ δαίμονες θεῶν παῖδές εἰσι νόθοι τινὲς ἢ ἐκ νυμφῶν ἢ ἔκ τινων ἄλλων* cet. Lys. 223. A: *ὥσπερ δαίμονές τινες προςελθόντες οἱ παιδαγωγοί* (ubi infaustus et ingratus hominum introitus significatur). Phaedr. 246. E: *στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων.* Pol. III. 392. A: *περὶ ... θεῶν ... καὶ περὶ δαιμόνων τε καὶ ἡρώων* cet. IV. 427. B. V. 469. B. Tim. 40. D. Legg. IV. 713. D: *τὸ γένος ἄμεινον ἡμῶν ἐφίστη τὸ τῶν δαιμόνων.* V. 747. E: *δαιμόνων λήξεις.* VIII. 848. D: *θεῶν τε καὶ τῶν ἑπομένων θεοῖς δαιμόνων.* X. 906. A: *ἡμεῖς ... κτήματα θεῶν καὶ δαιμόνων.* Pol. VII. 540. C: *ὡς δαίμοσιν, εἰ δὲ μή, ὡς εὐδαίμοσί τε καὶ θείοις.* Legg. IV. 717. B: *μετὰ θεοὺς ... καὶ τοῖς δαίμοσιν ὅ γε ἔμφρων ὀργιάζοιτ' ἄν, ἥρωσι δὲ μετὰ τούτους.* Locr. 105: *σὺν δαίμοσι παλαμναίοις χθονίοις τε.* Crat. 397. D: *δαίμονάς τε καὶ ἥρωας καὶ ἀνθρώπους.* 398. B: *ὅτι φρόνιμοι καὶ δαήμονες ἦσαν, δαίμονας αὐτοὺς ὠνόμασε.* Pol. X. 619. C: *τύχην τε καὶ δαίμονας* (*αἰτιᾶσθαι*). Legg. IV. 713. D: *ἐφίστη βασιλέας ... οὐκ ἀνθρώπους, ἀλλὰ γένους θειοτέρου τε καὶ ἀμείνονος, δαίμονας.* Apol. 27. C: *τοὺς δὲ δαίμονας οὐχὶ ἤτοι θεούς γε ἡγούμεθα ἢ θεῶν παῖδας;* D. E.

δαίς, ἡ, epulae. Phaedr. 247. B: *πρὸς δαῖτα καὶ ἐπὶ θοίνην.* Conv. 174. B: *ἐπὶ δαῖτας.*

δαιτυμών, ὁ, conviva. Pol. I. 345. C: *ὥσπερ δαιτυμόνα τινὰ καὶ μέλλοντα ἑστιάσεσθαι.* Tim. init. *τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δ' ἑστιατόρων.*

δαΐφρων, ὁ, bellicosus. Hipp. min. 371. C. (Hom.).

δαίω, intr. *flagro, ferveo.* Ion. 539. A: *οἰμωγὴ δὲ δέδηε* (Hom.).

δάκνω, mordeo. Theaet. 151. C: *ὥστε ἀτεχνῶς δάκνειν ἕτοιμοι εἶναι.* Euthyd. 297. C: *δάκνων.* Gorg. 516. A: *μηδὲ κυρίττοντας μηδὲ δάκνοντας.* Pol. IX. 589. A: *ἐᾶν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς δάκνεσθαί τε καὶ μαχόμενα ἐσθίειν ἄλληλα.* Conv. 218. A: *δεδηγμένος ... ὑπὸ ἀλγεινοτέρου καὶ τὸ ἀλγεινότατον.* 217. E: *πλὴν τοῖς δεδηγμένοις.* Ib. *τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχεως πάθος.* *trop. *pungo, afficio.* Pol. V. 474. D: *ὅτι πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ τὸν φιλόπαιδα ... δάκνουσί τε καὶ κινοῦσι.* Conv. 218. A: *τὴν καρδίαν ... πληγείς τε καὶ δηχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων.*

δάκρυον, τό, lacrima. Tim. 68. A: *ὕδωρ ἀθρόον ὃ δάκρυον καλοῦμεν.* 83. D. Phaed. 117. C: *ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα.* Conv. 215. E: *δάκρυα ἐκχεῖται.* Legg. V. 732. C: *γελώτων τε εἴργεσθαι χρὴ ... καὶ δακρύων.* Apol. 34. C: *μετὰ πολλῶν δακρύων.* Ion. 535. C: *δακρύων ἐμπίπλανταί*

μου οἱ ὀφθαλμοί. Ax. 368. B: *ὀλοφυρμοῦ καὶ δακρύων.* 365. A: *σὺν δακρύοις.* Phaed. 117. D: *κατέχειν τὰ δάκρυα.* Pol. III. 394. A: *τῖσαι τοὺς Ἀχαίους τὰ ἃ δάκρυα.*

δακρύω, *lacrimo.* Phaed. 117. C: *τὸ μὴ δακρύειν.* E: *ἐπέσχομεν τοῦ δακρύειν.* Legg. XII. 959. E: *δακρύειν ... τετελευτηκότα.* Phaed. 117. D: *οὐδὲν ἐπαύετο δακρύων.* Ep. VII. 349. A: *σιγῇ δακρύοντε.* Phaed. 59. A: *δακρύοντες.* Ep. VII. 349. A: *ἐδάκρυσέ τε καὶ ἱκέτευε.* Pol. X. 606. A: *τὸ βίᾳ κατεχόμενον ... τοῦ δακρῦσαι* cet. Legg. VII. 800. D. Phaed. 116. D: *δακρύσας.* Ion. 539. A: *δεδάκρυνται ... παρειαί* (Hom.). Ax. 364. B: *δεδακρυμένος* (*lacrimis perfusus*).

δακτυλιογλυφία, *ἡ*, *annulorum sculptura* aut *caelatura.* Alc. I. 128. C: *δακτυλιογλυφίᾳ δὲ τῶν τῆς χειρός* (*ἐπιμελούμεθα*).

δακτύλιος, *ὁ*, *annulus.* Pol. II. 359. E: *τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου περιαγαγόντα πρὸς ἑαυτόν.* 360. A: *ἀποπειρᾶσθαι τοῦ δακτυλίου.* X. 612. B: *πρὸς τοιούτῳ δακτυλίῳ.* II. 359. E: *περὶ ... τῇ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον.* Ib. *ἔχοντα τὸν δακτύλιον.* X. 612. B: *ἐάν τ' ἔχῃ τὸν Γύγου δακτύλιον ἐάν τε μή.* Alc. I. 128. A: *δακτύλιον ... δακτύλου.* E. Pol. II. 360. B: *εἰ ... δύο τοιούτω δακτυλίω γενοίσθην.* Theaet. 191. D: *δακτυλίων σημεῖα.* 193. C. Ion. 533. E: *ὁρμαθὸς ... σιδηρίων καὶ δακτυλίων.* 535. E: *τῶν δακτυλίων ὁ ἔσχατος.* 536. A. B. 533. D: *τοῖς δακτυλίοις.* Alc. I. 128. E: *τίς τέχνη δακτυλίους βελτίους ποιεῖ.* Hipp. min. 368. B: *δακτυλίους γλύφειν.* Ion. 533. D: *τοὺς δακτυλίους ... τοὺς σιδηροῦς.*

δάκτυλος, *ὁ*, *digitus.* Pol. V. 462. C: *ὅταν ... ἡμῶν δάκτυλός του πληγῇ.* VII. 523. C. D. 524. E: *ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δακτύλου ἐλέγομεν.* V. 462. D: *ὅτι ὁ ἄνθρωπος τὸν δάκτυλον ἀλγεῖ.* VII. 523. D. C: *τρεῖς ... δάκτυλοι, ὅ τε σμικρότατος καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ μέσος.* Ion. 537. E: *πέντε ... οὗτοι οἱ δάκτυλοι.* Tim. 76. D: *ἐν τῇ περὶ τοὺς δακτύλους καταπλοκῇ τοῦ νεύρου* cet. **dactylicus numerus* (Cic.). Pol. III. 400. B: *δάκτυλον καὶ ἡρῷόν γε.*

δαμῆναι, *profligari.* Pol. III. 388. D. (Hom.).

δανείζω, *mutuum do.* Legg. V. 742. C: *μηδὲ δανείζειν ἐπὶ τόκῳ.* Pass. Legg. IV. 717. C: *ἐπιμελείας ... δανεισθείσας* (*impensas*). Med. *mutuor.* Pol. V. 465. C: *τὰ μὲν δανειζόμενοι* cet. Tim. 42. E: *ἀπὸ τοῦ κόσμου δανειζόμενοι μόρια.* Pol. X. 612. C: *ἆρ' οὖν ἀποδώσετέ μοι ἃ ἐδανείσασθε ἐν τῷ λόγῳ;* Legg. V. 742. C: *τῷ δανεισαμένῳ.*

δάνεισμα, *τό*, *mutuum datum.* Legg. IV. 717. C: *ἀποτίνοντα δανείσματα.*

δανεισμός, *ὁ*, *mutuatio.* Pol. IX. 473. E: *δανεισμοὶ καὶ τῆς οὐσίας παραιρέσεις.* **feneratio.* Legg. XI. 921. C:

ὁπόσα δανεισμῷ ξυμβάλλει τις. VIII. 842. D: δανεισμῶν καὶ ἐπιτόκων τόκων.

δαξασμός, ὁ, *morsus*, *pruritus*. Locr. 103. B: δαξασμῶς ποιοῦντι.

δαπάνη, ἡ, *sumtus*, *impensa*. Pol. VI. 485. E: μετὰ πολλῆς δαπάνης. VIII. 560. D: μετριότητα ... καὶ κοσμίαν δαπάνην ὡς ἀγροικίαν καὶ ἀνελευθερίαν οὖσαν πείθοντες. Ep. XIII. 362. A: σὴν εἶναι τὴν δαπάνην. Pol. II. 364. C: μετὰ σμικρῶν δαπανῶν. Phaedr. 233. D: ἐν ἰδίαις δαπάναις. **opes quibus sumtus tolerantur*, et in univ. *opes*. Legg. IV. 718. A: δαπάνης ... διδομένης ὑπὸ τύχης τὸ μέτριον τοῖς κεκμηκόσι νέμοντα. Pol. VIII. 550. D: δαπάνας αὑτοῖς ἐξευρίσκουσι.

δαπανηρός, ά, όν, *sumtuosus*. Pol. VIII. 564. B: τὸ τῶν ἀργῶν τε καὶ δαπανηρῶν ἀνδρῶν γένος.

δαπανῶ, *sumtum facio* s. *impendo*. Pass. Legg. V. 743. A: τῶν ... εἰς καλὰ ἐθελόντων (ἀναλωμάτων) δαπανᾶσθαι. Med. Pol. VIII. 548. B: ἐν αἷς ἀναλίσκοντες γυναιξὶ ... πολλὰ ἂν δαπανῷντο. Men. 94. C: οὗ (οἷ?) ... ἔδει δαπανώμενον διδάσκειν. Id. de virt. 378. B.

δασμός, ὁ, *partitio*, *distributio*. Legg. III. 695. D: τὸν τοῦ Κύρου δασμὸν ὃν ὑπέσχετο Πέρσαις. Ep. VIII. 354. B: τὸν τῶν ἐφόρων δασμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον. **tributum*. Legg. IV. 706. B: εἰς χαλεπήν τινα φορὰν δασμοῦ. De lege 321. A: τοὺς δασμοὺς τελεῖν ἐκείνους.

δασύς, εῖα, ύ, *densus*. Conv. 212. E: κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δασεῖ καὶ ἴων.

δατέομαι, *fruor*. Alc. II. 149. D. (Hom.).

δάφνη, ἡ, *laurus*. Legg. XII. 947. A: δάφνης στεφάνῳ. Ep. II. 313. A: ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς δάφναις.

δέ (unde δέω, *necto?*) partic. est proprie copulativa, qua tam singulae orationis partes quam enuntiata inter se cohaerentia nectuntur. Phaedr. init. ποῖ δὴ καὶ πόθεν; Ad quod respondet Phaedrus: παρὰ Λυσίου ... πορεύομαι δὲ πρὸς περίπατον. 229. D: ἐγὼ δὲ cet. (ubi simpliciter nos ponimus *ich*). Prot. 311. A: καταλύει δ' cet. 316. B: ἐπιθυμεῖν δέ μοι δοκεῖ ἐλλόγιμος γενέσθαι ἐν τῇ πόλει· τοῦτο δὲ οἴεταί οἱ μάλιστα γενέσθαι εἰ σοὶ συγγένοιτο. Phaedr. 229. E: ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή· τὸ δὲ αἴτιον ... τούτου τόδε. 236. C: ἐσμὲν δὲ μόνω ἐν ἐρημίᾳ, ἰσχυρότερος δὲ ἐγὼ καὶ νεώτερος cet. 259. B. Gorg. 486. C. Theaet. 172. E. 208. D. Conv. 190. B. Pol. III. 393. E. VI. 505. A: εἰ δὲ μὴ ἴσμεν, ἄνευ δὲ ταύτης εἰ ὅτι μάλιστα τἄλλα ἐπισταίμεθα cet. al. sexc. Similiter in respons. ponitur δέ, ubi itidem simpliciter nectit (ita ut nobis redundet). Euthyd. 280. E: καλῶς δὲ (sic libri omnes) ... λέγεις. Menex. 246. C: ἔλεγον δὲ τάδε. Eandem nectendi vim habet voci οὕτω vel ὡσαύτως adiunctum, sive ὥσπερ, οἷον vel tale quid

praecedit (ut Phaed. 72. C. Soph. 258. C. Crat. 394. B. 425. C. Legg. I. 628. D. al.) sive non praecedit (ut Prot. 347. D. 351. A. Pol. I. 345. D. Alc. II. 151. B: *ὥσπερ δὲ ... οὕτω δὲ κἀγὼ* cet.). — Praecipue posteriori orationis parti subiicitur (vel in apodosi ponitur), ut eam cum priore nectat. Phaedr. 255. A: *ἐὰν ἄρα καὶ ἐν τῷ πρόσθεν ... διαβεβλημένος ᾖ ... προϊόντος δὲ ἤδη τοῦ χρόνου ἥ τε ἡλικία ... ἤγαγεν εἰς τὸ προςέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν.* Conv. 220. B: *καί ποτε ὄντος πάγου ... οὗτος δ' ἐν τούτοις ἐξῄει* cet. Pol. IV. 431. A: *ὅταν δὲ ὑπὸ τροφῆς κακῆς ... κρατηθῇ ... τὸ βέλτιον ὄν, τοῦτο δὲ ... ψέγειν.* Apol. 38. A: *ἐάν τ' αὖ λέγω ὅτι ... ταῦτα δ' ἔτι ἧττον πείσεσθέ μοι λέγοντι.* Men. 98. A: *εἴπερ τι ἄλλο φαίην ἂν εἰδέναι, ὀλίγα δ' ἂν φαίην, ἓν δ' οὖν καὶ τοῦτο ... θείην ἄν.* Apol. 28. C: *ἐπειδὴ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτῷ ... ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας* cet. Charm. 173. D. al. Hinc etiam ponitur ubi antecedentibus aliquid adiungitur quo illa explicantur, et in univ. in orationis progressu (ubi vern. lingua nullam fere part. frequentat; v. Annott. in Gorg. p. 208 sq.). Gorg. 461. D: *σὺ παρὼν ἐπανόρθου· δίκαιος δ' εἶ.* 500. E: *ἔλεγον δέ που ὅτι* cet. 509. D: *ὧδε δὲ λέγω· πότερον* cet. Phaed. 67. E: *ἐκ τῶνδε δὲ σκόπει· εἰ γὰρ* cet. 79. E: *ὅρα δὲ καὶ τῇδε ὅτι* cet. Pol. II. 368. B: *τεκμαίρομαι δὲ ἐκ τοῦ ἄλλου τοῦ ὑμετέρου τρόπου.* III. 393. D: *φράσω δὲ ἄνευ μέτρου· οὐ γάρ εἰμι ποιητικός.* IV. 433. E: *σκόπει δὲ* (sic libri nonn. pro vulg. *δή*) *καὶ τῇδε, εἰ οὕτω δόξει.* V. 476. C: *σκόπει δέ· τὸ ὀνειρώττειν ἄρα οὐ τόδε ἐστίν* cet. Alc. II. 144. D. al. — Orationem nectit simulque constructionem restituit (praecipue si pronomini relativo, pluribus interpositis, demonstrativum, quod praecedere debebat, subiicitur). Prot. 313. A: *ὃ δὲ περὶ πλείους τοῦ σώματος ἡγεῖ, τὴν ψυχήν ... περὶ δὲ τούτου οὔτε τῷ πατρὶ ... ἐπεκοινώσω* cet. 325. B: *ἐφ' ᾧ δὲ ἥ τε ζημία θάνατος αὐτῶν τοῖς παισὶ ... ταῦτα δ' ἄρα οὐ διδάσκονται* cet. Phaed. 113. E: *οἳ δ' ἂν δόξωσιν ... τούτους δὲ* cet. 114. A. Lach. 194. D: *ὅτι ταῦτα ἀγαθὸς ἕκαστος ἡμῶν ἅπερ σοφός, ἃ δὲ ἀμαθής, ταῦτα δὲ κακός.* Similiter Pol. VI. 493. B: *οἷόνπερ ἂν εἰ ... κατεμάνθανεν ... καταμαθὼν δὲ ταῦτα πάντα ... σοφίαν τε καλέσειε* cet. 505. E: *ἀποροῦσα δὲ ... διὰ τοῦτο δὲ ἀποτυγχάνει.* Alc. I. 105. A: *ἡγεῖ, ἐὰν θᾶττον εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρέλθῃς ... παρελθὼν δὲ ἐνδείξασθαι* cet. — Similiter iteratur, si demonstrativum post *ὁ δέ, τὸ δέ, τὰ δέ* al. in altera orationis parte sequitur. Phaedr. 277. E: *ὁ δέ γε ... ἡγούμενος ... οὗτος δὲ ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ κινδυνεύει ... εἶναι οἷον* cet. Phaed. 78. C: *τὰ δὲ ἄλλοτ' ἄλλως καὶ μηδέποτε κατὰ ταὐτά* (*ἔχοντα*), *ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ξύνθετα.* 80. D: *ἡ δὲ ψυχὴ ἄρα ... αὕτη δὲ δὴ* cet. 81. B: *τὸ δὲ τοῖς ὄμμασι σκοτῶδες καὶ ἀειδές ... τοῦτο δὲ εἰθισμένη μισεῖν* cet. Phil. 30. B: *τῶν δ' αὐτῶν τούτων*

ὄντων ἐν ὅλῳ τε οὐρανῷ ... ἐν τούτοις δ' οὐκ ἄρα μεμηχανῆσθαι τὴν τῶν καλλίστων ... φύσιν. Pol. V. 475. C: *τὸν δὲ δὴ εὐχερῶς ἐθέλοντα παντὸς μαθήματος γεύεσθαι ... τοῦτον δ' ἐν δίκῃ φήσομεν φιλόσοφον.* Legg. XII. 944. A. al. — Etiam pronomini relat. adiungitur, ita ut priora ad sequentia spectent vel cum eis copulentur. Legg. III. 679. B: *ᾗ δ' ἄν ποτε ξυνουσίᾳ μήτε πλοῦτος ξυνοικῇ μήτε πενία, σχεδὸν ἐν ταύτῃ γενναιότατα ἤθη γίγνοιτ' ἄν.* VII. 803. E: *ὁποῖα δὲ ᾄδων ἄν τις ... ἀμφότερα ταῦτα πράττοι, τὸ μὲν τῶν τύπων εἴρηται* cet. Ep. VIII. init. *ἃ δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε, ὄντως πειράσομαι ταῦθ' ὑμῖν ... διεξελθεῖν.* — In interrogatione quoque ponitur ita ut sequentem orationem cum praegressa connectat (ubi vern. lingua nulla utitur particula, ut in *τί δέ; τί δ' οὔ;* al.). Prot. 310. B: *ἔστι δὲ τί;* Ib. *πρῴην, ἔφην ἐγώ· σὺ δὲ ἄρτι πέπυσαι;* 312. A: *σὺ δὲ ... οὐκ ἂν αἰσχύνοιο* cet. Gorg. 462. E: *ταὐτὸν δ'* (al. *ἄρ'*) *ἐστὶν ὀψοποιία καὶ ῥητορική;* 514. D: *φέρε πρὸς θεῶν, αὐτὸς δὲ ὁ Σωκράτης πῶς ἔχει τὸ σῶμα πρὸς ὑγίειαν;* Conv. 203. A: *πατρὸς δὲ ... τίνος ἐστὶ καὶ μητρός;* 205. A: *ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι ὁ βουλόμενος;* Euthyd. 293. B: *ὦ μακάριε, ἦν δ' ἐγώ, ἔστι δὲ ἐπὶ σοὶ τοῦτο;* — Praegresso *πρῶτον* ponitur ita ut sit *porro* vel *deinde.* Phaed. 113. C: *ὁ δ' ἐμπεσὼν ἐνταῦθα* (praegr. *ἐκπίπτει εἰς τόπον πρῶτον δεινόν* cet.). Critia 110. E: *πρῶτον μὲν τοὺς ὅρους αὐτὴν ... ἔχειν ἀφωρισμένους πρὸς τὸν Ἰσθμὸν ... ἀρετῇ δὲ πᾶσαν γῆν ὑπὸ τῆς ἐνθάδε ὑπερβάλλεσθαι.* Legg. XII. 937. E. 959. A. al. — Ubi priori oppositi quid infertur (v. c. negatione praegressa, velut Legg. I. 640. B. VI. 769. D. VIII. 831. B. X. 885. D. al.), reddi potest part. *sed.* Polit. 295. C: *ἆρ' οὐκ ἂν ... τολμήσειεν ἄλλα ὑποθέσθαι ... καρτερῶν δ' ἂν ἡγοῖτο δεῖν μὴ ἐκβαίνειν τὰ ἀρχαῖά ποτε νομοθετηθέντα* cet. Praecipue post *οὐ μόνον* sic ponitur ut verti possit *verum etiam.* Legg. II. 666. E: *ὅθεν οὐ μόνον ἀγαθὸς ἂν στρατιώτης εἴη, πόλιν δὲ καὶ ἄστη δυνάμενος διοικεῖν.* V. 747. E: *ἀναδιδοῦσαν οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἀμείνω καὶ χείρω, ταῖς δὲ ψυχαῖς οὐχ ἧττον δυναμένην πάντα τὰ τοιαῦτα ἐμποιεῖν.* VI. 751. B: *οὐ μόνον ... σχεδὸν δὲ* cet. 781. A: *οὐ γὰρ ἥμισυ μόνον ἐστίν ... ὅσῳ δὲ ἡ θήλεια ἡμῖν φύσις* cet. VII. 832. A. VIII. 842. C sq. XI. 920. A. al. — Saepenumero ponitur ubi praegressa corriguntur, ut verti possit *immo.* Phil. 55. C: *γενναίως δὲ ... πᾶν περικρούωμεν.* Praecipue *τὸ δέ* (plene *τὸ δ' ἀληθές*) hac vi frequentatur (vern. *vielmehr* vel *aber*). Prot. 344. E: *τὸ δ' ἐστὶ γενέσθαι μὲν χαλεπόν, δυνατὸν δὲ ἐσθλόν.* Gorg. 519. B: *τὸ δὲ ὅλον ψεῦδός ἐστι* (ubi est vern. *vielmehr*). Theaet. 157. B: *τὸ δ' οὐ δεῖ* cet. 183. A. 207. B. Soph. 244. A: *ἵνα μὴ δοξάζωμεν μανθάνειν μὲν τὰ λεγόμενα παρ' ὑμῶν, τὸ δὲ τούτου γίγνηται*

πᾶν τοὐναντίον (ubi est vern. *aber*). Conv. 198. D: τὸ δὲ ἄρα ... οὐ τοῦτο ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὁτιοῦν cet. 216. E: ἡγεῖται δὲ (vern. *vielmehr*) πάντα ταῦτα τὰ κτήματα οὐδενὸς ἄξια cet. Pol. I. 340. D: τὸ δ', οἶμαι, ἕκαστος τούτων ... οὐδέποτε ἁμαρτάνει. Legg. VII. 803. C. Apol. 23. A. Men. 97. D. — Saepenumero in altero propositionis membro, oratione absolute formata, est *autem*, *quamquam*, *quum tamen* vel *tamen*. Gorg. 464. A: ὅ τι ποιεῖ μὲν δοκεῖν εὖ ἔχειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἔχει δὲ οὐδὲν μᾶλλον. 468. D: οἰόμενος ἄμεινον εἶναι αὐτῷ, τυγχάνει δὲ ὂν κάκιον. Theaet. 179. B: ἡ τὰς τῶν ἄλλων δόξας κυρίας ποιεῖ, αὗται δέ ἐφάνησαν ... ἡγούμεναι. Pol. VII. 533. D: ἃς ἐπιστήμας μὲν πολλάκις προςείπομεν διὰ τὸ ἔθος, δέονται δὲ ὀνόματος ἄλλου. Men. 77. E: ἀλλὰ ἐκείνων (ἐπιθυμοῦσιν) ἃ ᾤοντο ἀγαθὰ εἶναι, ἔστι δὲ ταῦτά γε κακά. 79. B: ὅτι ἀρετή ἐστιν οἷόν τ' εἶναι τἀγαθὰ πορίζεσθαι μετὰ δικαιοσύνης, τοῦτο δὲ φῂς μόριον ἀρετῆς εἶναι. — Eandem habet potestatem participiis adiunctum (ut verti possit *tamen* vel *quamquam*, participio in modum finitum soluto). Gorg. 467. B: ποιοῦντες δὲ ἃ δοκεῖ αὐτοῖς (ubi est *tamen*). Phil. 17. C: μὴ εἰδὼς δὲ (*quamquam*) ... εἰς ταῦτα οὐδενὸς ἄξιος ἔσει. Apol. 32. A: ὅτι οὐδ' ἂν ἑνὶ ὑπεικάθοιμι παρὰ τὸ δίκαιον δείσας θάνατον, μὴ ὑπείκων δὲ (*quamquam*) ἅμα καὶ ἀπολοίμην. — Ubi fortior est oppositio, verti potest *quodcontra* (vern. *dagegen*). Gorg. 518. A: διὰ τὸ εἰδέναι ὅ τι χρηστὸν καὶ πονηρὸν ... τὰς δ' ἄλλας πάσας ταύτας ἀγνοεῖν. 522. B: ἃς οὗτοι εὐεργεσίας ... νομίζουσιν, ἐγὼ δὲ οὔτε τοὺς πορίζοντας ζηλῶ cet. Phaed. 81. D: ἀπηλλαγμένη, ὥσπερ δὲ λέγεται ... μετὰ θεῶν διάγουσα. — Ponitur quoque ubi aliquid ex praegressis colligitur vel antecedentia concluduntur, ut verti possit *igitur*, *quocirca*. Polit. 288. E: ἓν δὲ αὐτὸ προςαγορεύωμεν πᾶν τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτῆμα. Tim. 37. D: ἡ μὲν οὖν τοῦ ζῴου φύσις ἐτύγχανεν οὖσα αἰώνιος· καὶ τοῦτο μὲν δὴ τῷ γεννητῷ παντελῶς προςάπτειν οὐκ ἦν δυνατόν· εἰκόνα δ' ἐπινοεῖ ... ποιῆσαι. Conv. 196. C: κρατῶν δὲ ἡδονῶν ... ὁ Ἔρως διαφερόντως ἂν σωφρονοῖ. D: κρείττων δὲ ὁ ἔχων τοῦ ἐχομένου· τοῦ δ' ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν πάντων ἂν ἀνδρειότατος εἴη. — Redintegrat orationis structuram post parenthesin quae dicitur (Latin. *igitur*). Tim. 59. D: τὸ πυρὶ μεμιγμένον ὕδωρ, ὅσον λεπτὸν ... λέγεται ... τοῦτο δ' ὅταν cet. Apol. 28. E: (εἰ) τοῦ δὲ θεοῦ τάττοντος ... ἐνταῦθα δὲ φοβηθεὶς ... λίποιμι τὴν τάξιν. — Plura copulantur particulis μέν et δέ interpositis. Prot. 310. E: ἐγὼ γὰρ ἅμα μὲν καὶ νεώτερός εἰμι, ἅμα δὲ ουδὲ ἑώρακα Πρωταγόραν πώποτε. 329. E: οἱ μὲν ἄλλο, οἱ δὲ ἄλλο. Phaed. 110. C: τὴν μὲν γὰρ ἁλουργῆ εἶναι ... τὴν δὲ χρυσοειδῆ, τὴν δὲ ... λευκοτέραν (ubi est *partim* — *partim*; diversae enim unius terrae partes enumerantur). Pol. I. 345. A:

ἔστω μὲν ἄδικος, δυνάσθω δὲ ἀδικεῖν. cet. VII. 537. D: *μόνιμοι μὲν ... μόνιμοι δὲ* cet. Critia 44. B: *χωρὶς μὲν τοῦ ἐστερῆσθαι τοιούτου ἐπιτηδείου ... ἔτι δὲ καὶ πολλοῖς δόξω ... ἀμελῆσαι.* al. — Nectuntur vero etiam contraria vel diversa ita ut inter se opponantur (hîc quoque oppositionis vis in ipsa inest sententia, ut in *τοτὲ μέν ... τοτὲ δέ* al.). Prot. 314. A: *σιτία μὲν γὰρ καὶ ποτὰ ... ἔξεστιν ἐν ἄλλοις ἀγγείοις ἀποφέρειν ... μαθήματα δὲ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ ἀγγείῳ ἀπενεγκεῖν.* 316. D. 347. B. Phaedr. 229. D: *ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἡγοῦμαι, λίαν δὲ δεινοῦ* cet. Ib. *κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ὅτι δ' αὐτῷ ἀνάγκη* cet. 240. E. Phil. 55. C: *μὴ ..., ἡδονῆς μὲν ... νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης οἷον φειδόμενοι σφόδρα φανῶμεν.* Prot. 311. D: *ἂν μὲν ἐξικνῆται τὰ ἡμέτερα χρήματα ... εἰ δὲ μή* cet. 313. E: *εἰ μὲν ... εἰ δὲ μή.* 347. B. Legg. III. 688. B: *εἰ μὲν βούλεσθε, ὡς παίζων, εἰ δ', ὡς σπουδάζων.* Conv. 190. B: *τὸ μὲν ἄῤῥεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔκγονον, τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς.* Theaet. 204. B. Pol. I. 343. D: *ὁ μὲν δίκαιος ἀπὸ τῶν ἴσων πλέον εἰςφέρει, ὁ δὲ* (int. *ἄδικος*) *ἔλαττον.* Etiam in altero propositionis membro nomen infertur. Theaet. 167. E: *ἐν μὲν τῷ* (int. *ἀγωνίζεσθαι*) *παίζῃ, ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι σπουδάζῃ.* Pol. II. 366. E: *ὡς τὸ μὲν* (*ἡ ἀδικία*) *μέγιστον κακῶν ..., δικαιοσύνη δὲ μέγιστον ἀγαθόν.* — Etiam *μέν* non praegresso ponitur *δέ* in orationis parte cum priore coniuncta vel ei opposita. Prot. 329. E: *ἐπεὶ πολλοὶ ἀνδρεῖοί εἰσιν, ἄδικοι δέ, καὶ δίκαιοι αὖ, σοφοὶ δὲ οὔ.* Phaedr. 227. C: *γέγραφε ... πειρώμενόν τινα τῶν καλῶν, οὐχ ὑπ' ἐραστοῦ δέ.* Gorg. 479. B: *τὸ ἀλγεινὸν αὐτοῦ καθορᾶν, πρὸς δὲ τὸ ὠφέλιμον τυφλῶς ἔχειν* (v. Annott. p. 227.). Theaet. 180. B: *ἴσως ... τοὺς ἄνδρας μαχομένους ἑώρακας, εἰρηνεύουσι δὲ οὐ συγγέγονας.* Tim. 75. C: *τοῦ πλείονος βίου, φαυλοτέρου δέ* (ubi sequitur *τὸν ἐλάττονα ἀμείνονα ὄντα*). 80. B: *κατὰ τὴν τῆς θάττονος, ἀποληγούσης δὲ ὁμοιότητα.* Sic etiam *τοτὲ δέ* ponitur non praegresso *τοτὲ μέν.* Phil. 35. E: *εἴ τις ἀλγεῖ, τοτὲ δὲ χαίρει κατὰ τὰς μεταβολάς.* Sic praecipue *ὁ δέ* ponitur non praegresso *ὁ μέν.* Prot. 320. B: *πολλὰ δὲ μεμαθηκέναι, τὰ δὲ αὐτὸς ἐξευρηκέναι.* 330. A: *ἄλλο, τὸ δὲ ἄλλο* (cf. Phil. 56. D.). 343. E: *αὐτὸν λέγοντα ... εἰπόντα ... τὸν δὲ ἀποκρινόμενον* cet. 355. D: *ἢ πλείω, τὰ δὲ ἐλάττω ᾖ.* Polit. 298. D: *τὰ δὲ τῷ πλήθει δόξαντα ... γράψαντας ἐν κύρβεσι ... τὰ δὲ καὶ ἄγραφα πάτρια θεμένους ἔθη.* Theaet. 181. D: *ἀλλοίωσιν, τὴν δὲ περιφοράν.* Crat. 385. B: *οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθής, ὁ δὲ ψευδής;* Phil. 36. E: *ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί;* Conv. 205. B: *τινάς φαμεν ἐρᾶν, τοὺς δ' οὔ.* 207. D: *νέος ἀεὶ γιγνόμενος, τὰ δὲ ἀπολλύς.* Pol. II. 369. C: *ἄλλον ἐπ' ἄλλου, τὸν δ' ἐπ' ἄλλου χρεία.* V. 455. E: *γυνὴ ἰατρική, ἡ δ' οὔ, καὶ μουσική, ἡ δ' ἄμουσος φύσει.* — Saepenumero

etiam praegresso *τε* vel *καί* in altero orationis membro ponitur copulativum *δέ*. Polit. 284. D: *τούτου τε γὰρ ὄντος ... μὴ δὲ ὄντος* cet. Crat. 406. C: *ὅ τε γὰρ Διόνυσος εἴη ἂν ὁ δοὺς τὸν οἶνον ... οἶνος δ' ὅτι οἴεσθαι ποιεῖ* cet. Conv. 186. C: *ἥ τε οὖν ἰατρικὴ ... πᾶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου κυβερνᾶται, ὡσαύτως δὲ καὶ γυμναστικὴ καὶ γεωργία.* Pol. II. 367. C: *ἃ τῶν τε ἀποβαινόντων ἀπ' αὐτῶν ἕνεκα ἄξια κεκτῆσθαι, πολὺ δὲ μᾶλλον αὐτὰ αὑτῶν.* Tim. 20. A: *Τίμαιός τε γὰρ ὅδε ... Κριτίαν δέ που ... τῆς δ' Ἑρμοκράτους αὖ περὶ φύσεως καὶ τροφῆς* cet. Legg. I. 641. B: *τά τ' ἄλλα πράττοιεν καλῶς, ἔτι δὲ κἂν νικῷεν τοὺς πολεμίους μαχόμενοι.* Euth. 3. E: *ἀλλὰ σύ τε κατὰ νοῦν ἀγωνιεῖ τὴν δίκην, οἶμαι δὲ καὶ ἐμὲ τὴν ἐμήν.* Menex. 235. E: *ἅπερ καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς πεποίηκε ῥήτορας, ἕνα δὲ καὶ διαφέροντα* cet. Eryx. 393. E: *ὅσοιπερ καὶ ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν ... τὰ δὲ πλεῖστα κατορθοῖεν.* — Tertio loco ponitur. Parm. 161. B: *οὐ δεῖ δέ γε.* Crat. 421. B: *τὸ ψῖ δὲ προςγενόμενον* cet. Phil. 17. C. Pol. VI. 510. C. Legg. III. 676. B. al. Etiam quarto, ut Ep. VIII. 357. B: *τὸν μὴ ἐθέλοντα δὲ πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινῇ.* — *καὶ — δέ*, *verum etiam*, *vel etiam*. Phaedr. 229. D: *καὶ ἐπιῤῥεῖ δὲ* cet. Theaet. 171. E: *καὶ θηρίον δέ.* Legg. I. 637. B: *καὶ ἐν Τάραντι δὲ* cet. II. 665. B: *οἱ ὑπὲρ τριάκοντα καὶ πεντήκοντα δὲ γεγονότες ἔτη.* — *δέ γε*, (*utique*, *sane*; etiam *autem*, *vero*; *tamen*. Phaedr. 230. C: *σὺ δέ γε ... ἀτοπώτατός τις φαίνει.* Gorg. 448. A: *ἂν δέ γε, βούλῃ.* 450. D: *ἕτεραι δέ γέ εἰσι τῶν τεχνῶν* cet. 473. A. B. Phaed. 65. C: *λογίζεται δέ γέ που τότε κάλλιστα ὅταν* cet. 74. C: *διαφέρει δέ γε ... οὐδέν.* 81. C. 82. B. Theaet. 146. E: *τὸ δέ γε ἐπερωτηθὲν ... οὐ τοῦτο ἦν* cet. 193. E: *παρελείπετο δέ γέ που τὸ νῦν λεγόμενον.* Parm. 134. B: *γιγνώσκεται δέ γέ που* cet. 164. C. Legg. III. 680. E: *μετὰ δὲ ταῦτά γε* cet. 694. E: *ὁ δὲ πατήρ γε* cet. VII. 802. C. al. Cum part. *δή*. Theaet. 204. B: *δεῖ δέ γε δή.* — *δὲ δή* modo est *vero*, *autem* (ubi ipsa sententia oppositi quid indicat), modo *iam* (ubi *δή* eminet et *δέ* copulationis causa adiunctum est). Prot. 312. A: *αὐτὸς δὲ δὴ ὡς τίς γενησόμενος ἔρχει παρὰ Πρωταγόραν;* E: *ὁ δὲ δὴ σοφιστὴς περὶ τίνος δεινὸν ποιεῖ λέγειν;* 358. B: *τί δὲ δὴ ... τὸ τοιόνδε;* Gorg. 452. C: *δί δὲ δή;* 474. C: *τί δὲ δὴ αἴσχιον;* Phaedr. 238. A: *ὕβρις δὲ δὴ πολυώνυμον.* 241. D: *νῦν δὲ δὴ ... τί ἀποπαύει;* Phaed. 64. A: *ἥκοντος δὲ δὴ αὐτοῦ.* 95. B: *ἔστι δὲ δὴ τὸ κεφάλαιον ὧν ζητεῖς* cet. Polit. 265. B: *νῦν δὲ δὴ τὴν διαίρεσιν ὅρα.* Conv. 194. E: *ἐγὼ δὲ δὴ βούλομαι πρῶτον ... εἰπεῖν* cet. Pol. I. 350. D. al. Etiam *μὲν δή* et *δὲ δή*. Phaedr. 238. D: *ὁ μὲν δὴ τυγχάνει ὂν ... περὶ οὗ βουλευτέον εἴρηται ... βλέποντες δὲ δὴ πρὸς αὐτὸ τὰ λοιπὰ λέγωμεν* cet. — Particulae *δέ* subiungitur *πού*. Parm. 148. B:

ὡμοίου δέ που τὸ ἕτερον; Pol. V. 459. C: *ἰατρὸν δέ που ... καὶ φαυλότερον ἐξαρκεῖν ἡγούμεθα εἶναι.* D: *ἔφαμεν δέ που* cet. VII. 528. B: *ἔστι δέ που τοῦτο περὶ τὴν τῶν κύβων αὔξιν* cet. — *δέ τοι.* Theaet. 184. D: *τοῦ δέ τοι ἕνεκα αὐτά σοι διακριβοῦμαι;* — *δὲ οὖν* nectuntur ita ut vel *οὖν* (affirmans illud et colligens, ut sit *certe* et *itaque*) emineat et *δέ* copulationi tantum serviat, vel *οὖν* vim adversariam quam part. *δέ* in oppositione habet (*autem* vel *tamen*) adaugeat. Ad prius genus pertinent: Pol. I. 330. E: *ὑποψίας δ' οὖν καὶ δείματος μεστὸς γίγνεται* cet. 337. C: *εἰ δ' οὖν καὶ μή ἐστιν ὅμοιον, φαίνεται δὲ τῷ ἐρωτηθέντι τοιοῦτον* cet. III. 388. C: *εἰ δ' οὖν* (vern. *ja*) *θεούς, μήτοι τόν τε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι* cet. Legg. II. 653. A: *τέλεος δ' οὖν ἔστ' ἄνθρωπος ταῦτα ... κεκτημένος ἀγαθά.* VII. 804. B. (ubi est *igitur*). 811. C: (ubi est *certe*). Sic etiam Apol. init. *ἐγὼ δ' οὖν καὶ αὐτὸς ... ὀλίγου ἐμαυτοῦ ἐπελαθόμην.* 34. E. Ad alterum genus pertinent: Phaed. 59. E: *μὴ πρότερον παριέναι, ἕως ἂν αὐτὸς κελεύσῃ ... οὐ πολὺν δ' οὖν χρόνον ἐπισχὼν* (vern. *nach kurzer Zeit jedoch*) *ἧκε* cet. Theaet. 197. B: *ἴσως μὲν οὐδέν· ὃ δ' οὖν δοκεῖ ἀκούσας συνδοκίμαζε.* Conv. 180. C: *ἐπαινεῖν μὲν οὖν* (*sane*) *δεῖ πάντας θεούς, ἃ δ' οὖν* (*tamen*) *ἑκάτερος εἴληχε πειρατέον εἰπεῖν.* 193. C: *λέγω δὲ οὖν ἔγωγε καθ' ἁπάντων* cet. 217. D: *ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπείσθη.* Pol. VI. 477. E: *ἄκουε δ' οὖν τῆς εἰκόνος* cet. Legg. II. 664. A: *εἰ δ' οὖν* (*autem*) *ἄλλῃ πῃ δοκεῖ ἢ ταύτῃ* cet.

δεδίττομαι, *terreo.* Phaedr. 245. B: *μή τις ἡμᾶς λόγος θορυβείτω δεδιττόμενος ὡς* cet.

δέησις, ἡ, *indigentia.* Eryx. 405. E: *εἰ ὁ μὲν τυγχάνοι ... πολλῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ δεήσει ὤν.* Ib. *τότε ... πλείστων ... ἐν ἐπιθυμίαις τε καὶ δεήσεσίν ἐσμεν.* **rogatio.* Crat. 391. C: *ἄτοπος μέντ' ἂν εἴη μου ... ἡ δέησις.* Ep. II. 314. E: *ἐλαφρὰ ... ἡ δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ* cet. Hipp. min. 373. A: *ἀλλ' ... οἶμαι οὐδὲν δεήσεσθαι Ἱππίαν τῆς ἡμετέρας δεήσεως.* Parm. 126. A: *λέγοις ἂν ... τὴν δέησιν.* **preces.* Ep. VII. 339. D: *μετὰ δεήσεως οἷον ἐξωθούντων με.* Phaedr. 240. E: *μετὰ πολλῶν ὅρκων τε καὶ δεήσεων ὑπισχνούμενος.* Conv. 183. A: *ἱκετείας τε καὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσι ποιούμενοι.* Legg. VI. 768. D: *ἀδιαφθόρως ταῖς δεήσεσι δικάζειν.* Conv. 202. E: *τῶν μὲν* (*ἀνθρώπων*) *τὰς δεήσεις καὶ θυσίας.* Ep. VII. 329. D.

δεῖ (*δέω*), *oportet, debet; opus est; par est, decet.* Prot. 334. D: *βραχύτερά σοι ... ἀποκρίνωμαι ἢ δεῖ;* Gorg. 491. D: *ἢ τοῦτο μὲν οὐδὲν δεῖ αὐτὸν ἑαυτοῦ ἄρχειν;* Theaet. 184. A: *δεῖ δὲ οὐδέτερα.* Parm. 164. A: *εἰ μηδὲν αὐτῷ δεῖ εἶναι.* Crat. 433. C: *οὐδὲν δεῖ διαμάχεσθαι.* Conv. 217. C: *καὶ τί δεῖ λέγειν;* Soph. 253. A: *ἢ τέχνης δεῖ τῷ μέλλοντι δρᾶν ἱκανῶς αὐτά;* Conv. 187. D: *ἀγαθοῦ δημιουρ-*

γοῦ δεῖ. Pol. II. 370. C: πλειόνων δεῖ πολιτῶν cet. D: πολλῶν ... καὶ τούτῳ δεῖ. Legg. IX. 881. A: τούτῳ δεῖ τινὸς ἀποτροπῆς ἐσχάτης. Epin. 974. D: ὧν ... δεῖ θνητῷ γένει. Men. 79. C: δεῖ ... σοι ... τῆς αὐτῆς ἐρωτήσεως. Pol. III. 402. B: ὡς οὐ δέοι αἰσθάνεσθαι. Legg. II. 674. C: ὥστε ... οὐδ' ἀμπέλων ἂν πολλῶν δέοι οὐδ' ᾗτινι πόλει. Crit. 45. A: οὐδὲν ἂν δέοι ἐπ' αὐτοὺς πολλοῦ ἀργυρίου. Menex. 235. D: ἀγαθοῦ ἂν ῥήτορος δέοι τοῦ πείσοντος cet. 236. A: οἷα δέοι λέγειν. Prot. 319. B: ἐπειδὰν ... τι δέῃ πρᾶξαι τὴν πόλιν. D. Phil. 23. D: ἐὰν δέ τι δέῃ. Pol. I. 333. C: ὅταν μηδὲν δέῃ αὐτῷ χρῆσθαι. V. 467. D: ἄν τι δέῃ. al. Prot. 316. C: πότερον ... μόνος οἴει δεῖν διαλέγεσθαι πρὸς μόνους cet. Polit. 275. E: ἐπειδὴ δεῖν τοῦτ' ἐσήμαινεν ὁ λόγος. Crat. 424. E: οὗ ἂν δοκῇ δεῖν. Phil. 33. B: μηδὲν δεῖν ... χαίρειν τῷ τὸν τοῦ νοεῖν ... βίον ἑλομένῳ. Conv. 185. C: δεῖν (*oportuisse*) ... Ἀριστοφάνη λέγειν. 198. D: ᾤμην δεῖν τἀληθῆ λέγειν περὶ ἑκάστου cet. Crat. 418. D: τὸ δέον. E: φαίνεται δεσμὸς εἶναι (v. δέω). Pol. I. 536. D: ὅτι τὸ δέον ἐστί. Legg. I. 649. C: θεραπεύεσθαι δέον ἂν εἴη. VII. 793. E: τριετεῖ ... ἤθει ψυχῆς παιδίων δέον ἂν εἴη. 796. C. Prot. 313. A: εἰ ... τὸ σῶμα ἐπιτρέπειν σε ἔδει τῳ. Phaedr. 244. E: οἷς ἔδει. Theaet. 199. E: ἔδει ... καὶ ἀνεπιστημοσύνας τιθέναι cet. Crat. 387. D: ὃ ἔδει τέμνειν. Conv. 198. D: οὐδὲν εἰδὼς ... ὡς ἔδει ἐγκωμιάζειν ὁτιοῦν. Pol. I. 328. C: οὐδὲν ἄν σε ἔδει δεῦρο ἰέναι. Legg. III. 692. A: ἡ βασιλεία ... ἐξ ὧν ἔδει συμμικτὸς γενομένη. Ib. οἵαν ἔδει καὶ δεῖ δὴ τὴν μενοῦσαν μάλιστα ἀρχὴν γίγνεσθαι. IV. 704. E: μεγάλου τινὸς ἔδει σωτῆρός τε αὐτῇ cet. VII. 814. A: εἴ ποτε δεήσειε ... ἔξω στρατεύεσθαι. Polit. 284. C: ὡς ποτε δεήσει τοῦ νῦν λεχθέντος πρὸς τὴν ... ἀπόδειξιν. 298. E: δεήσει ... εἰς τούτους εἰσάγειν τοὺς ἄρξαντας. Pol. I. 328. E: ἣν καὶ ἡμᾶς ... δεήσει πορεύεσθαι. II. 373. C: δεήσει ... καὶ τῶν ἄλλων βοσκημάτων παμπόλλων. III. 389. D: σωφροσύνης ἆρα οὐ δεήσει ἡμῖν τοῖς νεανίαις; Critia 108. B: ὥστε τῆς συγγνώμης δεήσει τινός σοι παμπόλλης. Pol. VI. 497. C: ὅτι δεήσοι τι ἀεὶ ἐνεῖναι ἐν τῇ πόλει λόγον ἔχον τῆς πολιτείας τὸν αὐτόν cet. Legg. VI. 770. B. Pol. II. 373. C: ἢ οὐ δοκεῖ δεήσειν παιδαγωγῶν cet. — Cum V. πολλοῦ (etiam c. παντός) est *multum* vel *longe abest*. Prot. 341. D: πολλοῦ γε δεῖ ... οὕτως ἔχειν (ut Apol. 35. D.). Gorg. 474. B: πολλοῦ γε δεῖ. 510. E: ἢ πολλοῦ δεῖ. 517. A: πολλοῦ γε δεῖ ... μή ποτέ τις ... ἐργάσηται. Theaet. 179. D: πολλοῦ καὶ δεῖ φαύλη εἶναι, ἀλλὰ cet. Conv. 203. C: πολλοῦ δεῖ ἁπαλός τε καὶ καλός (εἶναι). Pol. II. 378. C: πολλοῦ γε δεῖ γιγαντομαχίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς cet. Lys. 215. E: ὡς ... παντὸς δέοι τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φίλον εἶναι, ἀλλ' cet. Phaedr. 243. C: πολλοῦ δ' ἂν δεῖν ἡμῖν ὁμολογεῖν. Pol. IV. 440. E: νῦν δὲ πολλοῦ δεῖν φαμέν. Ep. VII. 329. A:

πολλοῦ γε καὶ δεήσει. — Δεῖν cum vocc. σμικροῦ et ὀλίγου (pr. *ita ut non multum absit*) est *paene*. Legg. XII. 948. D: δεινὸν ... εὖ εἰδέναι σμικροῦ δεῖν τοὺς ἡμίσεις cet. Apol. 22. A: ἔδοξάν μοι ὀλίγου δεῖν τοῦ πλείστου ἐνδεεῖς εἶναι. Polit. 273. E: τὸ ... ὀλίγου δέοντα ἠφανίσθαι. — Absolute ponitur δέον (*quum oporteat, oporteret* vel *oportuisset*). Prot. 355. D: οὐ δέον αὐτὰ πράττειν. Phaedr. 241. A: τότε ... δέον ἐκτίνειν ... ἄλλος γεγονὼς λέληθε. Phil. 25. D: ἣν ... δέον ἡμᾶς ... ξυναγαγεῖν, οὐ ξυνηγάγομεν. 66. A: ὡς φῶς οὐ δέον ὁρᾶν αὐτά. Conv. 189. C: οὐχ ὥσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίγνεται περὶ αὐτόν, δέον πάντων μάλιστα γίγνεσθαι. Pol. VII. 527. B: ἃ νῦν κάτω, οὐ δέον, ἔχομεν. Legg. VII. 794. E: καὶ εἰς ἄλλα, μὴ δέον, οὕτω χρῆσθαι. 816. E: μηδὲν δέον al. Gorg. 487. B: αἰσχυντηροτέρω μᾶλλον τοῦ δέοντος (*quam par est*). Theaet. 150. E: ἀπῆλθον πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος (*quam oportebat*). Polit. 308. A: διὰ τὴν ... σφοδροτέραν τοῦ δέοντος ἐπιθυμίαν. Crat. 399. A: σοφώτερος τοῦ δέοντος. Phil. 13. D: νεώτεροι τοῦ δέοντος. Conv. 195. B: θᾶττον ... τοῦ δέοντος ἡμῖν προςέρχεται. Pol. III. 387. C. al. Crat. 418. B: οἷον καὶ ἐν τῷ δέοντι. Pol. III. 414. B: τῶν ψευδῶν τῶν ἐν δέοντι γιγνομένων. De iust. 375. A: ἐν ... τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ. B. C. Polit. 284. E: πρὸς τὸ μέτριον ... καὶ τὸ δέον. Clit. 409. C. Pol. X. 596. E: καλῶς ... καὶ εἰς δέον (*commode, opportune*) ἔρχει τῷ λόγῳ. Epin. 982. E: πᾶσι τοῖς ζῶσι τὸ δέον ἀποτελεῖν. Pol. V. 469. D: ὥς τι τῶν δεόντων δρῶντας. Legg. VII. 820. E: ὡς ὄντα τῶν δεόντων μαθημάτων. Clit. 407. A: οὐδὲν τῶν δεόντων πράττοντες. Phaedr. 234. B: ὡς τὰ δέοντα εἰρηκότος τοῦ ποιητοῦ. Charm. 164. B: τὰ δέοντα πράττει. *redundat. Pol. VII. 535. A: ἐκείνας τὰς φύσεις οἵου δεῖν ἐκλεκτέας εἶναι. Legg. V. 731. D: διὸ ... θυμοειδῆ πρέπειν καὶ πρᾷόν φαμεν ἑκάστοτε εἶναι δεῖν τὸν ἀγαθόν. E: (ὡς) ὀρθῶς ἔχει τὸ δεῖν εἶναι τοιοῦτον. Alc. II. 144. D: ἆρ' οὐκ ἀναγκαῖόν σοι δοκεῖ ... οἰηθῆναι δεῖν πρῶτον ἡμᾶς εἰδέναι cet. 146. B. Ep. VII. 352. A. VIII. 352. D. *ubi omissum videtur, eius significatio latet in verbo praegresso putandi (quod est *aequum* vel *opus iudicare*, v. Annott. in Prot. p. 174.) vel in adiect. verbali quod praecedit, velut Gorg. 492. D: οὐ κολαστέον ... ἐῶντα δὲ αὐτὰς ... πλήρωσιν ... ἑτοιμάζειν.

δεῖγμα, τό, *specimen, exemplum*. Legg. IV. 718. B: δεῖγμα προενεγκόντα. XII. 951. D: εἰ μέλλει τὸ τῶν νομοφυλάκων δεῖγμα εἰς τὰς ἄλλας μεθήσειν πόλεις. Phaed. 110. B: ὧν καὶ τὰ ἐνθάδε εἶναι χρώματα ὥσπερ δείγματα. Legg. VII. 788. C: οἷον δείγματα ἐξενεγκόντα εἰς φῶς.

δείδω, *metuo, vereor, horreo* (Perf. vim habet praesentis et plusquampf. vim imperfecti). Phaedr. 231. E: εἰ ... τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικα. Crat. 407. D: ὡς ἐγὼ

δέδοικα περὶ αὐτῶν (*τῶν θεῶν*) *διαλέγεσθαι.* Pol. II. 368. B. Legg. VII. 819. A. Alc. I. 116. E: *δέδοικα ... περὶ ἐμαυτοῦ.* Phaedr. 251. A: *οὐ δέδοικεν οὐδ' αἰσχύνεται παρὰ φύσιν ἡδονὴν διώκων.* Euth. 12. C: *δέδοικεν ἅμα δόξαν πονηρίας.* B: *ἃ δεδίασιν.* Apol. 29. A: *δέδιασι δ' ὡς εὖ εἰδότες* cet. Ax. 372: *τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον.* Phaed. 68. D: *τῷ δεδιέναι ... καὶ δέει.* 77. D: *δεδιέναι τὸ τῶν παίδων.* E. 78. B: *ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς δεδιέναι ... καὶ τῷ ποίῳ τινὶ οὔ.* Ib. *δεδιέναι ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς.* 88. B. Conv. 198. A: *ἀδεὲς ... δέος δεδιέναι.* Pol. III. 386. A: *τὸν θάνατον δεδιέναι.* VIII. 551. D. 562. E: *μήτε αἰσχύνεσθαι μήτε δεδιέναι τοὺς γονέας.* Euth. 12. B: *δεδιέναι μέν, αἰδεῖσθαι δὲ μηδὲν* cet. Prot. 320. A: *δεδιὼς περὶ αὐτοῦ μὴ διαφθαρῇ.* Phaedr. 243. D: *αὐτὸν τὸν Ἔρωτα δεδιώς.* Pol. II. 367. A. 382. D: *δεδιὼς τοὺς ἐχθρούς.* VIII. 555. A. Lys. 206. A. al. Phaedr. 254. E: *τὴν τοῦ ἐραστοῦ ψυχὴν αἰδουμένην τε καὶ δεδιυῖαν* (v. *δεδοικυῖαν*). Pol. VII. 527. D: *ὅτι ἔοικας δεδιότι τοὺς πολλούς.* X. 608. B: *περὶ τῆς ἐν αὐτῷ πολιτείας δεδιότι.* Theag. 121. C. Pol. I. 331. B: *δεδιότα.* Legg. I. 640. B: *μηδὲν τὸ παράπαν δεδιότα.* Phaedr. 233. A: *τὰ μὲν δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται* cet. Pol. III. 389. E: *δειδιότες* (Hom.). Phaed. 77. E: *μὴ ὡς ἡμῶν δεδιότων.* Pol. V. 472. A: *ὅτι ... ὤκνουν τε καὶ ἐδεδοίκειν* (al. *ἐδεδοίκη*). Charm. 175. A: *ὡς ἐγὼ πάλαι εἰκότως ἐδεδοίκειν.* Phaedr. 251. A: *εἰ μὴ δεδίει* (*nisi timeret*; al. *δεδιείη*) *τὴν τῆς σφόδρα μανίας δόξαν.* Legg. III. 685. C: *καὶ τότε τὴν ... σύνταξιν ἐδέδισαν.* Euth. 15. D: *τοὺς θεοὺς ἂν ἔδεισας παρακινδυνεύειν.* Phaedr. 254. B: *ἰδοῦσα δὲ ἔδεισε* cet. Theaet. 166. A. Pol. III. 394. A. Theaet. 166. B: *ἐάνπερ τοῦτο δείσῃ.* Alc. I. 122. A. Prot. 322. B: *Ζεὺς ... δείσας περὶ τῷ γένει ἡμῶν.* Pol. VIII. 553. B. Legg. IX. 880. E: *μήτε τῶν ἄνω δείσας θεῶν μῆνιν* cet. Apol. 28. D. 32. A. al. Theaet. 166. A: *δεῖσαν* (*τὸ παιδίον*) *ἀπέφησε.* Legg. V. 746. E: *δείσαντα τὴν δόξασαν ἂν γίγνεσθαι σμικρολογίαν.* Menex. 241. E. Pol. I. 336. B: *δείσαντες διεπτοήθημεν.* 347. C. III. 413. C: *ὑπὸ φόβου τι δείσαντες.* VIII. 566. B: *δείσαντες ... ὑπὲρ ἐκείνου.* Legg. VIII. 830. B.

δείκνυμι (*δεικνύω*), *ostendo, declaro; demonstro, probo;* etiam recipr. *me ostendo* (vern. *sich zeigen*), ut fut. *δείξει.* Pol. VII. 523. A: *δείκνυμι.* Epin. 978. C: *δείκνυσιν.* Pol. VII. 514. B: *ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύασιν* (v. *δεικνῦσιν*). Phaedr. 228. E: *δείκνυε.* 268. A: *δείκνυε μόνον.* Pol. VII. 523. A: *δείκνυ.* III. 407. E: *οἱ παῖδες αὐτοῦ δεικνύοιεν ἂν ὅτι τοιοῦτος ἦν.* Soph. 237. C: *τῷ πυνθανομένῳ δεικνύναι.* Legg. VII. 801. D. Apol. 21. C. Pol. VII. 515. D: *ἕκαστον τῶν παριόντων δεικνὺς αὐτῷ.* Legg. I. 637. C. VIII. 836. C. Tim. 50. A: *δεικνύντος.* Legg. V.

746. B: *τὸν τὸ παράδειγμα δεικνύντα.* Tim. 49. E: *ὅσα δεικνύντες ... δηλοῦν ἡγούμεθά τι.* Soph. 234. C: *δεικνύντας εἴδωλα.* Tim. 41. E: *τὴν τοῦ παντὸς φύσιν ἔδειξε.* Legg. III. 692. B. al. Ep. VII. 332. B: *ἔδειξε ... παράδειγμα οἷόν* cet. VIII. 354. B: *ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ* cet. Menex. 242. E: *οὗτοι ... ἐνταῦθα ἔδειξαν ... τούτους νικῶντες ἰδίᾳ.* Men. 84. A: *δεῖξον ἀπὸ ποίας.* Gorg. 469. E: *εἰ ... ἀπιστοῦντί σοι δείξαιμι τὸ ἐγχειρίδιον.* Crat. 391. A: *εἴ μοι δείξειας.* Legg. III. 676. C: *τάχα γὰρ ἂν ἴσως δείξειεν ἡμῖν τὴν πρώτην τῶν πολιτειῶν γένεσιν* cet. Pol. I. 337. C: *ἂν ἐγὼ δείξω ἑτέραν ἀπόκρισιν* cet. Legg. X. 893. A: *μέχριπερ ἂν ... δείξῃ πρότερον ὂν ψυχὴν σώματος.* VII. 822. C: *ἂν ... δείξωμεν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα.* Prot. 338, D: *αὐτῷ δεῖξαι.* Crat. 430. E: *τὸ ... δεῖξαι λέγω εἰς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν αἴσθησιν καταστῆσαι.* Phil. 50. C. Pol. V. 473. C. al. Phaedr. 228. D: *δείξας ... τί ἄρα ... ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ.* 245. B: *τόδε ... δείξας.* Lys. 203. B. Eryx. 392. D: *δείξας εἰς τὸν ἕνα τῶν πρέσβεων.* Legg. XII. 964. A: *σοῦ δείξαντος ὡς ἕν.* Crat. 438. D: *δείξαντα ... τὴν ἀλήθειαν τῶν ὄντων.* Conv. 179. D: *φάσμα δείξαντες τῆς γυναικός.* Legg. III. 681. D: *φανερὰ δείξαντες.* VII. 819. E: *μᾶλλον δὲ ἐρωτῶν σοι δείξω.* Phaedr. 270. A: *τὴν οὐσίαν δείξει ἀκριβῶς τῆς φύσεως τούτου.* Phil. 20. C: *ὁ λόγος σαφέστερον δείξει.* 45. D: *τάχα ... οὐχ ἧττον δείξει* (*patebit*; vulg. *δείξεις*). Pol. X. 610. C: *τοῦτό γε οὐδείς ποτε δείξει ὡς* cet. Legg. VII. 812. E: *δείξει ... αὐτὰ προϊὼν ὁ λόγος ἅμα τῷ χρόνῳ.* Hipp. mai. 288. B: *αὐτὸ δείξει.* Theaet. 200. E: *δείξειν αὐτό* (vern. *es werde sich von selbst zeigen*). Soph. 253. B: *τὸν μέλλοντα δείξειν ποῖα* cet. Polit. 284. D: *πρὸς τὰ* (fort. *πρὸς τὸ τὰ*) *νῦν καλῶς καὶ ἱκανῶς δείκνυσθαι.* Epin. 978. C: *δεικνύμενον ξυννοεῖν.* Pol. VII. 515. E: *τῶν δεικνυμένων.* IV. 432. C: *τὰ δεικνύμενα ... καθορᾶν.* Phaed. 66. D: *τῷ ὄντι ἡμῖν δέδεικται* (*exploratum est, liquet*) *ὅτι* cet. Legg. X. 896. B: *ἱκανώτατα δέδεικται ψυχὴ τῶν πάντων πρεσβυτάτη γενομένη γε ἀρχὴ κινήσεως.* A: *μὴ ἱκανῶς δεδεῖχθαι ψυχὴν ταὐτὸν ὂν καὶ τὴν πρώτην γένεσιν* cet. Polit. 278. B: *μέχριπερ ἂν ... τὰ δοξαζόμενα ... δειχθῇ.* Legg. VII. 801. D. Polit. 286. A: *οὐ δειχθέντος.* 278. B: *δειχθέντα.* Legg. VII. 822. C: *μὴ δειχθέντων.*

δείλη, ἡ, vespera. Def. 411. B: *δείλη ἡμέρας τελευτή.* Unde *δείλης, vesperi.* Ep. VII. 348. E. **occasus.* Def. 411. A: *ἀπ' ἠοῦς μέχρι δείλης.*

δειλία, ἡ, timiditas, ignavia. Prot. 360. C: *οὐκοῦν ἡ τῶν δεινῶν καὶ μὴ δεινῶν ἀμαθία δειλία ἂν εἴη;* D: *ἡ ... τούτων ἀμαθία δειλία.* Crat. 415. C: *ἡ ... δειλία τῆς ψυχῆς σημαίνει δεσμὸν εἶναι ἰσχυρόν· ... δεσμὸς ... ὁ λίαν ... τῆς ψυχῆς ἡ δειλία ἂν εἴη.* Pol. X. 609. C: *ἀκολασία καὶ*

δειλία καὶ ἀμαθία. Alc. I. 115. D: *ἔσχατον … κακῶν εἶναί σοι δοκεῖ ἡ δειλία.* Pol. X. 604. D: *δειλίας φίλον.* Tim. 87. A: *θρασύτητός τε καὶ δειλίας.* Legg. I. 648. B: *ἀνδρείας πέρι καὶ δειλίας.* X. 901. C: *δειλίας … ἔκγονος ἔν γε ἡμῖν ἀργία.* XI. 934. A: *ἐν φόβοις δειλίας* (Voss. *ἢ δειλίᾳ*). XII. 957. E: *ἐξ ἀμαθίας … καὶ δειλίας … μεταβολήν.* Ep. VII. 351. A: *ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος.* Prot. 360. B: *ἐναντίον ἀνδρεία δειλίᾳ.* Phaedr. 254. C: *δειλίᾳ τε καὶ ἀνανδρίᾳ.* Phaed. 68. D: *δειλίᾳ ἀνδρεῖον εἶναι.* Legg. IX. 856. B: *δειλίᾳ … μὴ τιμωρούμενον.* 873. C: *ἀργίᾳ δὲ καὶ ἀνανδρίας δειλίᾳ.* Gorg. 477. B: *ἀμαθίαν καὶ δειλίαν.* Soph. 228. E: *δειλίαν … νόσον ἐν ἡμῖν.* 229. A. Pol. IV. 444. B. Legg. II. 659. A: *δι' ἀνανδρίαν καὶ δειλίαν.* Menex. 246. E: *ἐκφαίνει τὴν δειλίαν.*

δειλός, ή, όν, *timidus*, *ignavus.* Phaedr. 239. A: *δειλὸς ἀνδρείου* (*ἥττων*). Pol. VI. 486. B. Legg. I. 639. B: *δειλὸς ὢν ἐν τοῖς δεινοῖς.* VI. 774. C: *δειλός τε ἅμα καὶ κακὸς … πολίτης εἶναι λεγέσθω.* Ax. 365. A: *ὡς … ἀγωνιστὴς δειλός.* Pol. III. 411. A: *τοῦ … ἀναρμόστου δειλὴ καὶ ἄγροικος* (*ἡ ψυχή*). Legg. V. 734. D: *δειλοῦ* (*βίου*). II. 654. E: *δειλῆς* (*ψυχῆς*). Menex. 246. E: *δειλῷ καὶ κακῷ.* Pol. VI. 486. B: *δειλῇ … καὶ ἀνελευθέρῳ φύσει.* Phaedr. 273. B: *ἰσχυρὸν καὶ δειλόν.* Gorg. 477. D: *τὸ ἄδικον εἶναι … καὶ δειλὸν καὶ ἀμαθῆ.* Legg. V. 733. E: *δειλόν* (*βίον*). X. 903. A: *ἀργὸν ἢ δειλόν τινα.* Pol. IV. 429. B: *τίς ἂν … δειλὴν ἢ ἀνδρείαν πόλιν εἴποι.* Prot. 359. C: *πότερον οἱ μὲν δειλοὶ ἐπὶ τὰ θαῤῥαλέα ἔρχονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐπὶ τὰ δεινά;* Tim. 90. E: *τῶν … ἀνδρῶν ὅσοι δειλοὶ* cet. Legg. IX. 870. C: *οἱ δειλοὶ καὶ ἄδικοι φόβοι.* Legg. I. 640. A: *τῶν δειλῶν.* II. 655. B. Pol. V. 469. C: *τοῖς δειλοῖς.* Gorg. 497. E: *ἀγαθοὺς ἄνδρας καλεῖς τοὺς ἄφρονας καὶ δειλούς;* 515. E: *ἀργοὺς καὶ δειλοὺς καὶ λάλους* (*Ἀθηναίους*). Pol. III. 395. E. Polit. 307. B: *δειλὰ καὶ βλακικὰ* (*λέγοντες*). Pol. V. 465. C: *οἷα πάσχουσι, δειλά* (codd. *δῆλά*; sed scribendum videtur *δεινά*) *τε δὴ καὶ ἀγεννῆ καὶ οὐκ ἄξια λέγειν.* II. 381. E: *δειλοτέρους* (*τοὺς παῖδας*). Legg. VII. 814. B: *ὡς πάντων δειλότατον φύσει θηρίων ἐστίν.* **miser*, *infelix*, in locc. Homer. Pol. II. 379. D. III. 388. C. Ax. 367. D.

δεῖμα, τό, *timor*, *terror.* Pol. I. 330. E: *δείματος μεστὸς γίγνεται.* Legg. IX. 865. E: *φόβου καὶ δείματος … πεπληρωμένος.* Pol. III. 386. B: *ἔχοντα ἐν αὑτῷ τοῦτο τὸ δεῖμα.* Legg. VII. 790. E: *ἔστι δείματα δι' ἕξιν φαύλην τῆς ψυχῆς τινά.* Phaedr. 251. A: *καί τι τῶν τότε ὑπῆλθεν αὐτὸν δειμάτων.* Legg. VII. 791. B: *ἅπασα ψυχὴ δείμασι ξυνοῦσα ἐκ νέων.* Pol. III. 413. D: *νέους ὄντας εἰς δείματ' ἄττα κομιστέον.* Legg. VII. 791. C: *τὸ νικᾶν τὰ προσπίπτονθ' ἡμῖν δείματά τε καὶ φόβους.* VIII. 830. E: *δείματα*

... *παρέχῃ* cet. Locr. 104. C: *σύντονα ἐπάγοισα δείματά τε ὑπουράνια καὶ τὰ καθ' Ἅιδεω.*

δειμαίνω, *metuo*. Pol. I. 330. E: *δειμαίνει*. Legg. IX. 865. E. VII. 790. E: *δειμαίνειν*. XI. 933. C: *καθάπερ παῖδας ... δειμαίνοντας*.

δειματοῦμαι, *timeo*. Ax. 370. A: *δειματούμενος στερήσεσθαι τῆς ψυχῆς*.

δεινός, ή, όν, *timendus, horribilis, atrox, dirus; malus, perniciosus*. Menex. 242. E: *πόλεμος ... δεινὸς ἐγένετο*. Prot. 341. B: *τὸ γὰρ δεινὸν ... κακόν ἐστι*. Theaet. 162. E. Crat. 404. C: *δεινὸν αὐτοῖς φαίνεται (τὸ ὄνομα)*. Pol. IV. 421. A: *πόλει οὐδὲν δεινόν*. IX. 590. A: *τὸ δεινὸν τὸ μέγα ἐκεῖνο ... θρέμμα*. Alc. II. 143. D: *δεινὸν ... τὸ πρᾶγμα*. Unde *οὐδὲν δεινὸν μή*, *non est metuendum s. periculum ne* —. Phaed. 84. B: *οὐδὲν δεινὸν μὴ φοβηθῇ*. Gorg. 520. D. Pol. V. 465. B. Apol. 28. B. Ep. VII. 344. E. Prot. 341. B: *δεινοῦ πολέμου*. Pol. IX. 574. E: *οὔτε τινὸς φόνου δεινοῦ ἀφέξεται* cet. Phaed. 113. B: *εἰς τόπον ... δεινόν τε καὶ ἄγριον*. Crat. 404. E: *ὥς τι δεινὸν μηνύοντος*. Pol. VI. 486. B: *οὐκοῦν καὶ θάνατον οὐ δεινόν τι ἡγήσεται ὁ τοιοῦτος;* Menex. 243. B: *ὃ δ' εἶπον δεινὸν ... τοῦ πολέμου γενέσθαι*. Ax. 365. C: *παρ' αὐτό μοι τὸ δεινὸν γενομένῳ*. Apol. 18. C: *οὗτοι ... οἱ δεινοί εἰσί μου κατήγοροι*. Pol. II. 365. A: *μὴ θύσαντας δὲ δεινὰ περιμένει*. Lach. 199. B: *τὰ ... δεινὰ ... τὰ μέλλοντα κακὰ εἶναι*. Prot. 360. C: *διὰ τὴν τῶν δεινῶν ἀμαθίαν*. Pol. IV. 429. C: *τὴν περὶ τῶν δεινῶν δόξαν*. X. 615. D: *τοῦτο τῶν δεινῶν θεαμάτων*. Tim. 70. C: *ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ*. Legg. X. 900. A: *πολλῶν ἀσεβημάτων καὶ δεινῶν γενομένων*. al. Pol. VIII. 559. D: *αἴθωσι θηρσὶ καὶ δεινοῖς*. Apol. 18. B: *καίπερ ὄντας καὶ τούτους δεινούς* (praec. *φοβοῦμαι*). Phaed. 113. C: *δεινὰς δυνάμεις λαβὼν ἐν τῷ ὕδατι*. Pol. III. 391. D: *ἐπὶ δεινὰς ἁρπαγάς*. Legg. XI. 926. B: *δεινὰς ἄλλας σωμάτων ἢ ψυχῶν ξυμφοράς*. Prot. 359. C: *οἱ ... ἀνδρεῖοι ἐπὶ τὰ δεινά (ἔρχονται)*. Pol. III. 386. B: *τὰν Ἅιδου ἡγούμενον ... δεινὰ εἶναι*. 387. B: *τὰ δεινά τε καὶ φοβερά*. VIII. 522. C: *δεινὰ κέντρα ἔχοντας*. Lach. 195. B: *ἐν ταῖς νόσοις οὐχ οἱ ἰατροὶ τὰ δεινὰ ἐπίστανται;* Ib. *δεινά τε καὶ θαῤῥαλέα*. D. 198. B: *δεινὰ ... εἶναι ἃ καὶ δέος παρέχει*. C: *δεινὰ ... τὰ μέλλοντα κακά φαμεν εἶναι*. 182. D: *δεινότερος τοῖς ἐχθροῖς φανεῖται*. Pol. IX. 590. A: *πολὺ ἐπὶ δεινοτέρῳ ὀλέθρῳ*. Apol. 18. B: *ἐκεῖνοι δεινότεροι*. **gravis, intolerabilis, miser; indignus* vel *indignationem movens* (ut *indigna pati*). Gorg. 492. E: *δεινὸς ὁ βίος*. 494. E: *βίος οὗτος οὐ δεινὸς καὶ αἰσχρὸς καὶ ἄθλιος;* Theaet. 174. C: *ἡ ἀσχημοσύνη δεινή*. Legg. III. 701. A: *οὐδὲν ἂν πάνυ γε δεινὸν ἦν τὸ γεγονός*. Pol. V. 461. B: *μετὰ δεινῆς ἀκρατίας*. Phaedr. 240. B: *κόλακι, δεινῷ θηρίῳ καὶ βλάβῃ*. 242. D:

δεινόν, ὦ Φαῖδρε, δεινὸν λόγον αὐτός τε ἐκόμισας cet. 260. C: *δεινόν τε καὶ ἐχθρὸν εἶναι φίλον.* Legg. X. 906. E: *δεινὴν ... εἰκόνα λέγοις ἂν λέγων τὸν λόγον τοῦτον.* Prot. 317. B: *μηδὲν δεινὸν πάσχειν.* Phaedr. 275. D: *δεινὸν ... τοῦτ' ἔχει γραφή.* Polit. 308. A: *χαλεπὸν εἶπες καὶ δεινὸν πάθος.* Apol. 35. A: *δεινόν τι ... πείσεσθαι.* Ion. 535. C: *φοβερὸν ἢ δεινόν.* E: *δεινὸν ἐμβλέποντας.* Demod. 382. E: *ὡς δεινὸν πρᾶγμα ποιοῖ* cet. Crat. 395. D: *δυστυχήματα ἐγένετο πολλὰ καὶ δεινά.* Conv. 197. B: *πολλὰ καὶ δεινὰ θεοῖς ἐγίγνετο.* Euthyd. 303. A: *δεινῶν λόγων.* Ax. 368. C: *διὰ πόσων ἐλαύνεται δεινῶν.* Legg. I. 630. C: *πιστότης ἐν τοῖς δεινοῖς.* 639. A. 633. D: *καί τινας δεινὰς θωπείας κολακικάς.* Phaedr. 254. A: *ὡς δεινὰ καὶ παράνομα ἀναγκαζομένω.* Gorg. 519. B: *ὡς δεινὰ πάσχουσι.* 461. E. Phaed. 115. E: Legg. X. 886. E: *ὡς δεινὰ ἐργαζόμεθα.* Apol. 28. D: *ἐγὼ ... δεινὰ ἂν εἴην εἰργασμένος ... εἰ* cet. Hipp. min. 363. C: *καὶ γὰρ ἂν δεινὰ ποιοίην ... εἰ* cet. Id. Charm. 176. B. Theaet. 199. C: *δεινότερον ... πάθος ἄλλο.* Legg. IX. 876. B: *ὃ τούτου δεινότερον.* Pol. III. 416. A: *δεινότατον ... πάντων καὶ αἴσχιστον.* Polit. 298. A: *ὅτι δεινότατα ὑπ' αὐτῶν πάσχομεν.* **mirabilis, incredibilis; acer, vehemens; ingens* (vern. *gewaltig*); etiam *difficilis.* Phaed. 107. C: *ὁ κίνδυνος ... δόξειεν ἂν δεινὸς εἶναι.* Theaet. 169. B: *οὕτω τις ἔρως δεινὸς ἐνδέδυκε τῆς περὶ ταῦτα γυμνασίας.* Conv. 203. D: *θερευτὴς δεινός.* Ib. *δεινὸς γόης ... καὶ σοφιστής.* Legg. III. 682. B: *δεινὴ ... λήθη.* VIII. 837. B: *φιλία ... δεινὴ καὶ ἀγρία.* Theaet. 195. B: *δεινόν γε ... κινδυνεύει ... εἶναι ἀνὴρ ἀδολέσχης.* Pol. IX. 572. B: *δεινόν τι καὶ ἄγριον ... ἐπιθυμιῶν εἶδος.* X. 621. A: *διὰ καύματός τε καὶ πνίγους δεινοῦ.* Legg. V. 736. C: *δεινὴν καὶ ἐπικίνδυνον ἔριν ἐξέφυγεν.* Alc. I. 109. B: *δεινὸν τοῦτό γε ἐρωτᾷς.* Conv. 220. A: *δεινοὶ γὰρ αὐτόθι χειμῶνες.* Apol. 39. B: *οἱ δ' ἐμοὶ κατήγοροι ἅτε δεινοὶ καὶ ὀξεῖς ὄντες.* Pol. IX. 573. D: *πολλαὶ καὶ δειναὶ ... ἐπιθυμίαι.* Conv. 190. B: *ἦν ... τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην.* Lys. 204. D: *δεινὰ ὄντα οὐ πάνυ τι δεινά ἐστιν.* Phaedr. 250. D: *δεινοὺς ... ἂν παρεῖχεν ἔρωτας, εἰ* cet. Phaed. 112. B: *δεινοὺς ἀνέμους καὶ ἀμηχάνους παρέχεται.* Soph. 246. B: *ἦ δεινοὺς εἴρηκας ἄνδρας.* Tim. 69. D: *δεινὰ καὶ ἀναγκαῖα ἐν ἑαυτῷ παθήματα ἔχον.* Conv. 220. B: *πάγου οἵου δεινοτάτου.* **mirus, absurdus.* Theaet. 163. A: *δεινὸν ... τοῦτό γε φάναι.* 184. D: *δεινὸν γάρ που ... εἰ* cet. 203. D: *δεινὸν καὶ ἄλογον.* Demod. 382. A. Polit. 305. A: *οὕτω δεινῆς καὶ μεγάλης τέχνης.* Soph. 249. A: *δεινὸν μέντ' ἂν ... λόγον συγχωροῖμεν.* Euthyd. 298. C: *δεινὸν ... λέγεις πρᾶγμα, εἰ* cet. Lys. 204. D: *ὅ ἐστι τούτων δεινότερον, ὅτι* cet. Parm. 134. C: *ὅρα ... ἔτι τούτου δεινότερον τόδε.* Theaet. 165. A: *τῶν γὰρ ἄρτι δεινότερα ἄν τις ὁμολογήσειε* cet. Conv. 183. B:

ὃ δὲ δεινότατον ... ὅτι cet. Demod. 381. E. **admirabilis* (bono sensu), *insignis*, *eximius*, et simpl. *bonus*, *scitus*. Prot. 342. E: ὥσπερ δεινὸς ἀκοντιστής. Parm. 183. E: αἰδοῖός τε ... ἅμα δεινός τε. Pol. I. 334. A: δεινὸς φύλαξ. Ib. φὼρ δεινός. Ib. δεινὸς φυλάττειν. al. Theag. 126. B: δεινὸς ... ἱππεύς. 128. B. Pol. IX. 588. C: δεινοῦ πλάστου ... τὸ ἔργον. X. 596. C: δεινόν τινα λέγεις καὶ θαυμαστὸν ἄνδρα. Crat. 398. D: ῥήτορες δεινοί. Euthyd. 305. C: δεινοὺς λόγους συντιθέναι. Pol. III. 408. D: ἰατροὶ ... δεινότατοι ἂν γένοιντο εἰ cet. **sciens*, *sapiens*, *praestans* (plerumque cum leni quadam irrisione ponitur). Prot. 341. A: ὅτι Πρωταγόρας σοφὸς καὶ δεινός ἐστιν ἀνήρ. Hipp. min. 373. B: σοφὸς γὰρ ἂν ἦν καὶ δεινὸς κατὰ τὸν σὸν λόγον. Theaet. 154. D: δεινοὶ καὶ σοφοί. 173. B: δεινοί τε καὶ σοφοὶ γεγονότες. Crat. 407. A: οἱ νῦν περὶ Ὅμηρον δεινοί. 424. C: οἱ δεινοὶ περὶ τούτων. Pol. II. 360. E: ὥσπερ οἱ δεινοὶ δημιουργοί. IV. 430. A: δεινὰ ὄντα ἐκκλύζειν. I. 337. A: ὑπὸ ὑμῶν τῶν δεινῶν. Gorg. 517. C: δεινοτέρους ... ἐκπορίζειν. *etiam *qui sapientiam sibi arrogat et omnia se melius scire putat*, *qui argutius in res inquirit* vel *captiose disputat* (vern. *Klügler*). Phil. 29. A: ὅταν ἀνὴρ δεινὸς φῇ ταῦτα μὴ οὕτως ... ἔχειν. Phaedr. 229. D: λίαν ... δεινοῦ καὶ ἐπιπόνου. 245. C: ἡ ... ἀπόδειξις ἔσται δεινοῖς μὲν ἄπιστος, σοφοῖς δὲ πιστή. Theaet. 164. D: ταὐτὰ ἐκείνοις τοῖς δεινοῖς ἀνδράσι ποιοῦντες (cf. 154. D. 173. B.). **argutus*, *callidus*, *vafer*. Pol. III. 409. C: ὁ ... δεινὸς ἐκεῖνος καὶ καχύποπτος. Ib. δεινὸς φαίνεται ἐξευλαβούμενος. Lys. 211. C: δεινὸς ... ὁ ἄνθρωπος. Theaet. 177. A: ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι. Pol. X. 613. B: οἱ ... δεινοί τε καὶ ἄδικοι. Alc. I. 120. D: οἰόμενος δεινοὺς αὐτοὺς εἶναι. **peritus*, *versatus*, et in univ. *qui valet* (v. c. λέγειν, *dicendo*) vel *potest*. Soph. 230. A: ὧν οἴοιτο πέρι δεινὸς εἶναι. Polit. 259. A: παραινεῖν δεινός. Crat. 396. E: ὅστις τὰ τοιαῦτα δεινὸς καθαίρειν. Conv. 198. D: δεινὸς τὰ ἐρωτικά. Id. 207. C. Pol. III. 405. C: ὡς δεινὸς ὢν περὶ τὸ ἀδικεῖν. IV. 426. C: δεινὸς ... ἀποπληροῦν. Apol. 17. B: δεινὸς λέγειν. Ion. 531. A: περὶ Ὁμήρου ... δεινός. C. 532. A: δεινὸς περὶ ἀμφοτέρων. E: δεινὸς ... ἀποφαίνειν. 533. B: δεινὸς ... ἐξηγεῖσθαι ἃ εὖ πεποίηκεν. 536. D: Ὁμήρου δεινὸς εἶ ἐπαινέτης. 541. E: περὶ ὧν δεινὸς εἶ. Conv. 198. C: Γοργίου ... δεινοῦ λέγειν. Apol. 17. A: ὡς δεινοῦ ὄντος λέγειν. Gorg. 463. A: ψυχῆς ... φύσει δεινῆς προσομιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις. Theaet. 176. D: δεινῷ ὑπὸ κακουργίας εἶναι. Prot. 312. D: ποιῆσαι δεινὸν λέγειν. 338. E: περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι. Euthyd. 272. B: τὰ αὐτὰ ταῦτα δεινόν. A: ταῦτα δεινὼ ἤστην μόνον. Ib. δεινὼ ... ἐν τοῖς λόγοις μάχεσθαι. 273. E: διενοούμην ... ὡς τὸ πολὺ τοῦτο δεινοῖν ὄντοιν (*vos huius rei quae latissime pateret peritos esse*). Soph. 232. C: ἀντειπεῖν δεινοί. Pol. II. 368. D:

ἐπειδὴ ... ἡμεῖς οὐ δεινοί. VII. 531. E: *οἱ ταῦτα δεινοί.* Theag. 126. A: *τὰ πολιτικὰ δεινοί.* Lach. 191. D: *πρὸς ἐπιθυμίας ... δεινοὶ μάχεσθαι.* Pol. VI. 487. B: *ὑπὸ τῶν πεττεύειν δεινῶν.* Euthyd. 304. D: *τῶν περὶ τοὺς λόγους τοὺς εἰς τὰ δικαστήρια δεινῶν.* Prot. 326. D: *τοῖς μήπω δεινοῖς γράφειν.* Phil. 57. D: *τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων ὁλκήν.* Conv. 193. E: *δεινοῖς οὖσι περὶ τὰ ἐρωτικά.* Phil. 44. B: *μάλα δεινοὺς λεγομένους τὰ περὶ φύσιν.* 57. E. Pol. III. 395. C: *μήτε δεινοὺς εἶναι μιμήσασθαι.* VII. 525. D: *τοὺς περὶ ταῦτα δεινούς.* Theag. 126. B: *τοὺς δεινοὺς ὄντας ταῦτα.* Euth. 11. D: *δεινότερος ... τὴν τέχνην.* Euthyd. 299. C. Phaedr. 228. A: *δεινότατος ὢν τῶν νῦν γράφειν.* Pol. I. 333. E: *ὁ πατάξαι δεινότατος ἐν μάχῃ.* Lach. 186. E: *τίνι ... τῷ δεινοτάτῳ ... περὶ τῆς τῶν νέων τροφῆς.* Euthyd. 271. D: *τούτω ... τῷ σώματι δεινοτάτω ἐστὸν καὶ μάχῃ.* Theaet. 149. D: *ὅτι καὶ προμνήστριαί εἰσι δεινόταται, ὡς πάνσοφοι οὖσαι περὶ τοῦ γνῶναι* cet.

δεινότης, ἡ, vehementia, vis. Phaed. 82. E: *τοῦ εἱργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι δι᾽ ἐπιθυμίας ἐστίν* cet. **sollertia.* Def. 413. A. **peritia, praestantia.* Theaet. 176. C: *περὶ τούτου καὶ ἡ ὡς ἀληθῶς δεινότης ἀνδρός* cet. 177. A: *τῆς δεινότητος.* 176. C: *αἱ δ᾽ ἄλλαι δεινότητές τε καὶ δοκοῦσαι καὶ σοφίαι ... φορτικαί.* Ep. X. 358. C: *τὰς ... ἄλλας ... σοφίας τε καὶ δεινότητας.*

δεινῶς, mirifice, magno opere, vehementer. Prot. 361. C: *πάντα ταῦτα καθορῶν ἄνω κάτω ταραττόμενα δεινῶς.* Phaedr. 273. C: *δεινῶς* (v. *δεινὸς*) ... *ἀποκεκρυμμένην τέχνην.* Conv. 207. A: *ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία.* 208. C: *ὡς δεινῶς διάκεινται ἔρωτι τοῦ ὀνομαστοὶ γενέσθαι.* Lys. 208. E: *ἀντὶ τίνος ... οὕτω σε δεινῶς διακωλύουσιν εὐδαίμονα εἶναι.*

δείνωσις, ἡ, gravitas ac *sublimitas* (orationis). Phaedr. 272. A: *καιροὺς ... ἐλεεινολογίας καὶ δεινώσεως.*

δεῖπνον, τό, coena, convivium. Conv. 174. A: *ἐπὶ δεῖπνον.* E. 175. B. E: *πρὸς τὸ δεῖπνον ... τρέπου.* Pol. I. 328. A: *μετὰ τὸ δεῖπνον.* Critia 120. B. Crit. 53. E. Theaet. 173. D: *σύνοδοι καὶ δεῖπνα.*

δειπνῶ, coeno, convivium concelebro. Conv. 174. E: *ἤδη μέλλοντας δειπνεῖν.* 175. C. Pol. II. 372. E: *ἀπὸ τραπεζῶν δειπνεῖν.* Conv. 175. C: *σφᾶς μεσοῦν δειπνοῦντας.* 217. D: *ἐν ᾧπερ ἐδείπνει.* Prot. 310. E: *ἐπειδὴ ... δεδειπνηκότες ἦμεν.* Conv. 217. D: *ἐπειδὴ ἐδεδειπνήκει.* 203. B: *ἐδείπνησαν.* 217. D: *δειπνήσας.* 220. C: *δειπνήσαντες.* Phaed. 116. E: *δειπνήσαντας.*

δειρή, ἡ, cervix. Ion. 539. C. (Hom.).

δέκα, τά, decem. Phaed. 105. A. Crat. 432. A. Conv. 201. D: *δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε.* Critia 119. A: *εἰς δέκα ... στάδια.*

δεκαέτηρος, ὁ ἡ, decennis. Legg. VI. 772. B: *χρόνος ... δεκαέτηρος.*

δεκάκις, decies. Pol. X. 615. A. Critia 119. A.

δεκαπλάσιος, ὁ ἡ, decuplus. Euthyd. 300. D: *ἐγένετο πλεῖον ἢ δεκαπλάσιος.* Pol. X. 615. B: *ἵνα δεκαπλάσιον τὸ ἔκτισμα τοῦ ἀδικήματος ἐκτίνοιεν.* Legg. VI. 774. B: *δεκαπλάσιον ὀφειλέτω.* XI. 914. C: *δεκαπλάσιον τῆς τιμῆς ... ἀποτινέτω.* Pol. X. 615. B: *δεκαπλασίας ἀλγηδόνας.*

δεκάς, ἡ, denarius numerus. Locr. 96. B: *ποτὶ ὀκτὼ δεκάσι.*

δεκαταῖος, α, ον, decem post diebus. Pol. X. 614. B: *ἀναιρεθέντων δεκαταίων τῶν νεκρῶν.*

δεκατημόριον, τό, decuma. Legg. XI. 924. A: *τὸ τῆς ἐπικτήτου δεκατημόριον ἐξελόμενος.*

δέκατος, η, ον, decimus. Legg. VI. 751. E: *δέκατος αὐτός* (*cum novem collegis*). Pol. V. 461. D: *δεκάτῳ μηνὶ καὶ ἑβδόμῳ.* Legg. X. 894. C: *ταύτην ... δεκάτην σχεδὸν ἐροῦμεν.*

δεκέτης, ὁ, et *δεκετίς, ἡ, decennis*; etiam *decem annos natus.* Tim. 21. B: *ἐγὼ ... μάλιστα δεκέτης.* Legg. VI. 784. B: *ἡ ... παιδοποιία ... δεκέτις ἔστω.* III. 682. D: *ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ὄντι δεκέτει.* VII. 809. E: *παιδὶ δεκέτει* (al. *δεκετεῖ*). Pol. VII. 540. E: *πρεσβύτεροι ... δεκετῶν.*

δεκτικός, ή, όν, capax. Def. 415. A: *ἐπιστήμης ... δεκτικόν.*

δέλεαρ, τό, illecebra, esca. Soph. 222. E: (*τὸ*) *παντάπασι δι' ἡδονῆς τὸ δέλεαρ ποιούμενον.* Tim. 69. D: *ἡδονήν, μέγιστον κακῶν δέλεαρ.* Euthyd. 272. D: *ὡς δὲ δέλεαρ αὐτοῖς ἕξομεν* (v. *ἄξομεν αὐτοῖς*) *τοὺς σοὺς υἱεῖς.*

δέλτος, ἡ, tabula. Ax. 371. A: *ἐκ τινῶν χαλκέων δέλτων.* **epistola.* Ep. II. 312. D.

δελφίς, ὁ, delphinus. Pol. V. 453. D: *ἤτοι δελφῖνά τιν' ... ἡμᾶς ὑπολαβεῖν.* Critia 116. E: *ἐπὶ δελφίνων.*

δέμομαι, aedifico, condo. Ax. 370. B: *δείμασθαι ... ἄστη.* 367. C: *οἱ δειμάμενοι τὸ Πυθοῖ τοῦ θεοῦ τέμενος.*

δένδρον, arbor. Phaedr. 230. A: *τόδε ἦν τὸ δένδρον* cet. Tim. 86. C. Prot. 334. A: *τοῦ δένδρου ταῖς ... ῥίζαις.* Phil. 38. D: *ὑπό τινι δένδρῳ.* Phaedr. 230. D: *τὰ ... χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν.* Tim. 77. A: *ἥμερα δένδρα.* Id. Critia 111. C: *δένδρεα.* Phaedr. 264. D. (epigr.) et Pol. II. 363. C. (Hom.). Prot. 321. B: *δένδρων καρπούς.* Polit. 272. A: *καρποὺς ... ἀπό τε δένδρων* (v. *δρυῶν*). Pol. X. 621. A: *κενὸν δένδρων.* Tim. 91. C: *οἷον ἀπὸ δένδρων* (v. *δένδρου*) *καρπόν.* Critia 111. C. 117. A. B. Legg. XII. 947. E: *δένδρων ἄλσος.* Prot. 334. A: *δένδροις.* Legg. I. 625. B: *ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσιν.* Phaed. 110. D: *δένδρα*

τε καὶ ἄνθη καὶ τοὺς καρπούς. Soph. 233. E: τὰ ἄλλα ζῶα καὶ δένδρα. Crat. 393. C.

δεξιός, ά, όν, *dexter*; unde δεξιά, *dextra* (manus). Euthyd. 271. A: ἐκ δεξιᾶς. 273. B. Prot. 335. D: καί μου ἀνισταμένου ἐπιλαμβάνεται ὁ Καλλίας τῆς χειρὸς τῇ δεξιᾷ cet. Phaedr. 266. A: εἰς τὰ ἐν δεξιᾷ ... ἀγαγὼν ἡμᾶς. Phaed. 89. A: ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ καθήμενος. Pol. X. 617. C: τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἐφαπτομένην. Critia 170. E: ἐν δεξιᾷ (*ad dextram*) ... ἐν ἀριστερᾷ. Legg. VII. 794. E: ἐν δεξιᾷ (*dextra*). 795. A. De iusto 374. E: ὀφθαλμὸν ἐγὼ ἔχω δεξιὸν καὶ ἀριστερόν cet. Ib. χεῖρα δεξιάν cet. Pol. X. 614. C: πορεύεσθαι τὴν εἰς δεξιάν. Tim. 46. C: ὅταν ἡ τῶν κατόπτρων λειότης ... τὸ δεξιὸν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἀπώσῃ τῆς ὄψεως cet. Phaedr. 266. A: σκαιά, τὰ δὲ δεξιὰ κληθέντα. Theaet. 193. C: δεξιὰ (δεξιᾶς?) εἰς ἀριστερὰ (ἀριστερὰν?) μεταῤῥεούσης. Tim. 43. E. Legg. VII. 794. D: ὡς ... τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ διαφέροντά ἐσθ' ἡμῶν φύσει πρὸς τὰς χρείας cet. Tim. 77. E: ἐκ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τἀριστερὰ ... κλίναντες. Legg. VII. 795. A: οἱ ἀριστερὰ δεξιῶν ἀσθενέστερα κατασκευάζοντες. Tim. 77. D: δεξιοῖς τε καὶ ἀριστεροῖς. De iusto 374. E: τὰ μὲν δεξιὰ φὴς εἶναι cet. Pol. IV. 436. E: (ὅταν) εἰς δεξιὰ ... ἐγκλίνῃ. Tim. 43. B: εἰς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ... πλανώμενα προήειν. Soph. 264. E: πορεύεσθαι κατὰ τοὐπὶ δεξιὰ ἀεὶ μέρος τοῦ τμηθέντος. Parm. 129. C: ὡς ἕτερα ... τὰ ἐπὶ δεξιά μού ἐστιν. Conv. 177. D: εἰπεῖν ... ἐπὶ δεξιά. 214. B. C: τῷ ἐπὶ δεξιά. 222. A: τὸν ἐπὶ δεξιὰ ἐπαινεῖν. 223. C: πίνειν ... ἐπὶ δεξιά. Tim. 36. C. 77. E. Legg. VI. 760. D: τὸ δ' ἐπὶ δεξιὰ γιγνέσθω τὸ πρὸς ἕω. De lucri cup. 229. A: ἐν ... τοῖς ἐπὶ δεξιά. Epin. 987. B. **scitus, peritus*. Menex. 235. C: οὕτως ἡμῖν οἱ ῥήτορες δεξιοί εἰσιν. De lucri cup. 225. C: οἱ δεξιοὶ περὶ τὰς δίκας. Legg. I. 634. A: πρὸς ... τὰ δεξιὰ καὶ κομψά cet.

δέομαι (δέω), *indigeo, opus* vel *necesse habeo, requiro*; etiam *opus sum*. Phaed. 87. B: εἰκόνος ... τινος ... κἀγὼ ... δέομαι. 88. D: πάνυ δέομαι πάλιν ... ἄλλου τινὸς λόγου. Theaet. 143. A: ἀναπαύσασθαι δέομαι. Phil. 17. A: δέομαι ... ἀκοῦσαι. Apol. 21. C: ὀνόματι ... οὐδὲν δέομαι λέγειν. Parm. 126. A: εἴ του δέει τῶν τῇδε cet. Charm. 176. A: (εἰ) μηδὲν δέει τῆς ἐπῳδῆς. Lys. 210. D: εἰ ... σὺ διδασκάλου δέει. Prot. 326. B: πᾶς ... ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου εὐρυθμίας ... δεῖται. Pol. I. 340. A: καὶ τί ... δεῖται μάρτυρος; V. 465. D: ὅσων βίος δεῖται. VIII. 556. E. Phaedr. 258. D: δεόμεθά τι ... Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι cet. Phil. 47. E. Alc. I. 124. D: ὅτι ἐπιμελείας δεόμεθα. Epin. 974. D: ὧν δεόμεθα. Prot. 347. E: οὐδὲν δέονται ἀλλοτρίας φωνῆς οὐδὲ ποιητῶν. Gorg. 450. C: λόγου βραχέος δέονται. Theaet. 151. B: ὅτι οὐδὲν ἐμοῦ δέονται. Soph. 252. C. al. Conv. 218. C: εἴ τι ἄλλο ἢ τῆς οὐσίας τῆς ἐμῆς δέοιο cet.

Pol. VII. 516. A: συνηθείας δὴ ... δέοιτ' ἄν. Legg. IX. 875. C. Lys. 220. C: οὐδὲν ἂν οὐδεμιᾶς ὠφελείας δεοίμεθα. Theag. 127. C: ὅτου ἂν δέῃ ἔμβραχυ. Pol. II. 361. B: ὅσα ἂν βίας δέηται. Legg. XI. 930. D. Pol. II. 371. A: ὧν ἂν δέωνται. Gorg. 485. D: πληγῶν μοι δοκεῖ ἤδη δεῖσθαι. 507. D: μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι. Pol. III. 403. E: φύλακος δεῖσθαι. 405. A: τὸ δεῖσθαι ἰατρῶν cet. Men. 79. C: ἢ οὐ δοκεῖ σοι πάλιν δεῖσθαι (*opus esse*) τῆς αὐτῆς ἐρωτήσεως. Alc. II. 149. C: δοκεῖ μοι πολλῆς φυλακῆς δεῖσθαι cet. Conv. 184. D: ὁ δὲ δεόμενος ... κτᾶσθαι. Pol. IX. 579. A: οὐδὲν δεόμενος. Lys. 215. A: ὁ ... ἱκανὸς οὐδενὸς δεόμενος cet. Legg. VI. 768. E: ὄκνων οὐδὲν ἔτι δεομένη. Epin. 975. E. Phil. 20. E: δεόμενον δ' ἂν φανῇ πότερον. Pol. II. 374. E: ἐπιμελείας μεγίστης δεόμενον (ἂν εἴη ἔργον). Tim. 33. C: δεόμενον ἀναπνοῆς. Legg. VIII. 837. A. XI. 924. B: τῷ δεομένῳ τῶν ὀρφανῶν. Apol. 30. E: δεομένῳ ἐγείρεσθαι. Legg. VI. 758. A: τῇ τῆς τύχης δεομένῃ. Pol. I. 343. A: (ὅτι) οὐκ ἀπομύττει δεόμενον. VI. 489. C: πάντα τὸν ἄρχεσθαι δεόμενον. Legg. VIII. 849. A: τὸν δεόμενον κολάσεως. Gorg. 492. E: οἱ μηδενὸς δεόμενοι. Pol. II. 369. C: πολλῶν δεόμενοι. Legg. VIII. 848. A: τροφῆς ἀναγκαίου δεόμενοι. Pol. VII. 524. B: ἐπισκέψεως δεόμεναι. IX. 573. D. Phil. 46. A: οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως. Legg. VII. 798. D: πλείστης εὐλαβείας δεόμενα ἂν εἴη. al. Phaedr. 233. D: τοῖς δεομένοις ... χαρίζεσθαι. Pol. II. 371. C: τοῖς δεομένοις τὰ παρ' αὐτοῦ ἀλλάξασθαι. V. 459. C: μὴ δεομένοις ... σώμασι φαρμάκων. Phaedr. 233. E: τοὺς δεομένους πλησμονῆς. Conv. 215. C: τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένους. Legg. XI. 924. C: παῖδας ... δεομένους ἐπιτροπῆς. III. 680. A: ἐκεῖνοι ... οὔτ' ἐδέοντο νομοθετῶν cet. Pol. II. 380. B: ὅτι ἐδεήθησαν κολάσεως. Gorg. 507. D: ἐὰν ... δεηθῇ (τοῦ κολάζεσθαι) ἢ αὐτὸς cet. Pol. VIII. 562. C: τυραννίδος δεηθῆναι. Legg. I. 628. C: ἀπευκτὸν ... τὸ δεηθῆναι τούτων. D: τῷ ... μηδὲ τὸ παράπαν δεηθέντι σώματι. Ep. VII. 350. D: πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας. Pol. VIII. 567. D: τοσούτῳ πλειόνων ... δορυφόρων δεήσεται. Phil. 53. B: οὐ ... πολλῶν δεησόμεθα παραδειγμάτων. Pol. I. 348. B: ἤδη δικαστῶν τινῶν ... δεησόμεθα. II. 371. A. 373. C. Tim. 76. E: τῆς τῶν ὀνύχων χρείας ὅτι πολλὰ τῶν θρεμμάτων καὶ ἐπὶ πολλὰ δεήσοιτο (v. δεήσοιντο). **desidero, cupio; expeto, volo (velim), postulo.* Prot. 331. C: οὐδὲν ... δέομαι τὸ εἰ βούλει τοῦτο ... ἐλέγχεσθαι. 336. A: ὅτι πολὺ σοῦ μᾶλλον ἐγὼ ἐμαυτοῦ δέομαι θέουσι τούτοις ἀκολουθεῖν. Phaed. 73. B: αὐτὸ ... τοῦτο ... δέομαι μαθεῖν. Conv. 176. B: καὶ ἔτι ἑνὸς δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι πῶς cet. Pol. II. 367. A: οὐδὲν γάρ σε δέομαι ἀποκρύπτεσθαι. III. 392. D: καὶ τοῦτο ... ἔτι δέομαι σαφέστερον μαθεῖν. 413. A. al. Prot. 336. A: εἴ τι δέει θεάσασθαι ... θέοντας.

Conv. 199. B: εἴ τι καὶ τοιούτου λόγου δέει cet. Ion. 532. D: δέει τί μου ἀκοῦσαι —; Legg. XI. 918. D. Hipp. mai. 287. D. Soph. 248. C: ὅτι δεόμεθα παρ' αὐτῶν ἔτι πυθέσθαι σαφέστερον εἰ cet. Parm. 126. C: τούτων ... δεόμεθα διακοῦσαι. Euth. 14. D: ὧν δεόμεθα παρ' ἐκείνων (τῶν θεῶν). Pol. II. 371. D: ὅσοι τι δέονται πρίασθαι. VI. 489. A: δεῖσθαί σε ... ἰδεῖν. Lach. 200. C: σφόδρα δεῖσθαι μαθεῖν. Hipp. min. 373. C: σοῦ γε δεομένου. Prot. 314. E: Πρωταγόραν ... δεόμενοι ἰδεῖν. Theaet. 151. A: δεόμενοι τῆς ἐμῆς ξυνουσίας. Euth. 14. E: ὧν ἐκεῖνοι τυγχάνουσι δεόμενοι παρ' ἡμῶν. Pol. II. 371. D: τοῖς τι δεομένοις ἀποδόσθαι. Theag. 121. A: ἐδεόμην ἄττα σοι ἰδιολογήσασθαι. Gorg. 465. E: ἀλλ' ἐδέου διηγήσεως. Prot. 338. B: ἑλέσθαι ἐδέοντο ἐπιστάτην. Phaedr. 256. A: εἰ δεηθείη τυχεῖν. **peto, rogo, precor.* Prot. 335. D: δέομαι οὖν σου παραμεῖναι ἡμῖν. Phaedr. 231. A: ἀξιῶ μὴ ... ἀτυχῆσαι ὧν δέομαι. Gorg. 492. D: δέομαι ... ἐγώ σου μηδενὶ τρόπῳ ἀνεῖναι. Phil. 28. B. Apol. 18. A: τοῦτο ὑμῶν δέομαι δίκαιον cet. 41. E: τοσόνδε ... αὐτῶν δέωμαι. al. Ep. VII. 349. B: ἃ σοῦ νῦν οὗτος δεῖται μὴ ποιεῖν. Menex. 248. B: δεόμεθα δὴ καὶ πατέρων καὶ μητέρων ... τὸν ἐπίλοιπον βίον διάγειν. Phaed. 114. B: ἱκετεύουσι καὶ δέονται ἐᾶσαι σφᾶς ἐκβῆναι εἰς τὴν λίμνην. Hipp. min. 373. A: δέου αὐτοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ. Prot. 335. E: εἴ μου δυνατὰ δέοιο. 337. E. Legg. IV. 720. A: καθάπερ ἰατροῦ δέοιντο ἂν παῖδες ... θεραπεύειν αὐτούς. Crat. 406. A: ὧν ἄν τις δέηται. Parm. 136. D: αὐτοῦ ... δεώμεθα Παρμενίδου. Pol. IX. 575. E: ἐάν τού τι δέωνται. Parm. 136. D: οὐκ ἂν ἄξιον ἦν δεῖσθαι. E: δεῖσθαι τοῦ Παρμενίδου cet. Crat. 391. C. al. Tim. 23. D: δεόμενος τῶν ἱερέων πάντα ... διελθεῖν. Phaedr. 228. C: δεομένου ... λέγειν τοῦ τῶν λόγων ἐραστοῦ. Pol. III. 399. B: ἤ τινά τι πείθοντός τε καὶ δεομένου. Ib. ἄλλῳ δεομένῳ. Euthyd. 282. B: δεόμενον καὶ ἱκετεύοντα σοφίας μεταδιδόναι. Tim. 20. B: ὑμῶν δεομένων ... διελθεῖν. Pol. VI. 488. C: δεομένους cet. Theaet. 142. C: ἐπεὶ ἔγωγ' ἐδεόμην καὶ συνεβούλευον. Pol. I. 344. D: ἔγωγε καὶ αὐτὸς πάνυ ἐδεόμην. Demod. 384. C: εἰ ... ἐδέου αὐτοῦ ... ὧν οὐκ ἐχρῆν. D. Ep. VII. 327. D: αὐτὸς ἐδεῖτο ... ἥκειν cet. 329. D. Conv. 173. E: ὅπερ ἐδεόμεθά σου. Pol. I. 338. A: ἐδέοντο αὐτοῦ μὴ ἄλλως ποιεῖν. II. 368. C. Conv. 193. D: ὥσπερ οὖν ἐδεήθην σου. Apol. 30. C: ἐμμείνατέ μοι οἷς ἐδεήθην ὑμῶν μὴ θορυβεῖν cet. 34. C: ἐδεήθη (sic codd.; v. δεδέηται) τε καὶ ἱκέτευσε τοὺς δικαστὰς cet. Hipp. mai. 216. B: ἐδεήθη γάρ μου Εὔδικος cet. Phaedr. 228. C: αὐτοῦ δεήθητι ... νῦν ἤδη ποιεῖν. Men. 79. A: ἐμοῦ δεηθέντος σου μὴ καταγνύναι cet. B. Pol. V. 452. C: δεηθεῖσί τε τούτων μὴ τὰ αὐτῶν πράττειν. 453. C: ἀλλὰ σοῦ δεήσομαί τε καὶ δέομαι ... ἑρμηνεῦσαι. Apol. 34. D. Pol.

III. 388. A: *πάλιν δὴ Ὁμήρου ... δεησόμεθα ... μὴ ποιεῖν* cet. B. Parm. 126. A: *δεησόμενος ὑμῶν.*

δεόντως, *ita ut par est* s. *convenit.* Legg. VIII. 837. C: *δεόντως τῆς ψυχῆς ἐπιτεθυμηκώς.* Clit. 409. C: *τὸ καλῶς, τὸ δεόντως.*

δέος, τό, *timor, metus;* etiam *religio.* Phaedr. 232. B: *εἴ σοι δέος παρέστηκεν* cet. Phil. 12. B: *τὸ δ' ἐμὸν δέος ... πρὸς τὰ τῶν θεῶν ὀνόματα ... πέρα τοῦ μεγίστου φόβου.* Pol. I. 330. D: *εἰςέρχεται αὐτῷ δέος καὶ φροντὶς* cet. V. 465. B: *δέος τε καὶ αἰδώς.* Ib. *δέος ... τὸ τῷ πάσχοντι τοὺς ἄλλους βοηθεῖν.* Legg. III. 699. C: *ὃν εἰ τότε μὴ δέος ἔλαβεν.* Euth. 12. B: *ἵνα δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.* C: *ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.* Ax. 365. C: *ἀντίσχει ... δέος τι.* 370. D. Euth. 12. C: *μόριον ... αἰδὼς δέους.* Prot. 358. D: *καλεῖτέ τι δέος καὶ φόβον;* Phaed. 85. A: *διὰ τὸ αὐτῶν δέος τοῦ θανάτου.* Conv. 198. A: *ἀδεὲς ... δέος δεδιέναι.* Legg. I. 648. A: *εἰς πᾶν δέος ἰέναι.* Euth. 12. C: *ἐπὶ πλέον ... οἶμαι δέος αἰδοῦς.* Lach. 198. B: *δεινὰ ... εἶναι ἃ καὶ δέος παρέχει.* Ib. *δέος εἶναι προςδοκίαν μέλλοντος κακοῦ.*

δέπας, τό, *poculum.* Pol. III. 390. B. et V. 468. E: *δεπάεσσιν* (Hom.).

δέρμα, τό, *pellis, corium.* Eryx. 400. D: (*τί δήποτε*) *τοῖς ... Καρχηδονίοις ... τὰ δέρματα* (*χρήματά ἐστιν*). Legg. VIII. 849. C: *δερμάτων ἢ καὶ πάσης ἐσθῆτος.* Prot. 321. A: *στερεοῖς δέρμασιν.* Pol. II. 370. E: *δέρμασί τε καὶ ἐρίοις.* Polit. 288. D: *ἐμψύχων δέρματα σωμάτων περιαιροῦσα σκυτοτομική.* * *cutis.* Tim. 76. A: *τὸ νῦν λεγόμενον δέρμα.* B. D: *ἓν κοινὸν ... γέγονε δέρμα.* Phaed. 98. D: *μετὰ τῶν σαρκῶν καὶ δέρματος, ὃ ξυνέχει αὐτά.* Tim. 76. C: *ἐν τῷ δέρματι.* Conv. 190. E: *συνέλκων ... τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα* cet. Tim. 76. B: *ὑπὸ τὸ δέρμα.* E.

δερμάτινος, η, ον, *e pellibus confectus.* Eryx. 400. E: *σίσυραν δερματίνην.*

δερμάτιον, τό, *pellicula.* Eryx. 400. A: *ἐν δερματίῳ σμικρῷ ἀποδέδεται* cet.

δερματουργικός, ή, όν, *e pellibus aliquid conficiens.* Polit. 280. C: *τὴν ... θεραπείαν δερματουργικήν.*

δέρω, *corium concido, misere crucio.* Euthyd. 285. D: *δέρουσιν.* C: *δέρειν.*

δέσις, ἡ, *coniunctio.* Crat. 418. D: *ἕνεκα τῆς δέσεως.*

δεσμευτικός, ή, όν, *ad vinciendum idoneus.* Legg. VIII. 847. D: *δεσμευτικοῦ* (*κτήματος*).

δεσμεύω, *vincio.* Legg. VII. 808. D: *διὸ ... πολλοῖς αὐτὸ οἷον χαλινοῖς τισὶ δεῖ δεσμεύειν.*

δεσμός, ὁ, *vinculum; compes; carcer:* etiam *vinctus.* Soph. 253. A: *οἷον δεσμὸς διὰ πάντων κεχώρηκεν.* Crat.

402. A: *ὥσπερ δεσμὸς τῶν ποδῶν αὐτῷ ἐγένετο.* 403. C: *δεσμὸς ζώῳ ὁτῳοῦν ὥστε μένειν* cet. 415. C: *δεσμὸς … ὁ λίαν καὶ ὁ μέγιστος τῆς ψυχῆς.* 418. E: *δεσμὸς … καὶ κώλυμα φορᾶς.* Tim. 77. E: *ὅπως δεσμὸς ἅμα τῇ κεφαλῇ πρὸς τὸ σῶμα εἴη μετὰ τοῦ δέρματος.* Legg. X. 908. A: *δεσμὸς … ὑπαρχέτω πᾶσι. δεσμωτηρίων* cet. Phaed. 60. C: *ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ.* Id. Pol. VII. 514. B. Gorg. 480. D: *ἐὰν … δεσμοῦ (ἄξια ἠδικηκὼς ᾖ).* Crat. 427. B. al. Polit. 309. C: *θείῳ ξυναρμοσαμένη δεσμῷ.* Crat. 403. D: *εἰ μὴ τῷ ἰσχυροτάτῳ δεσμῷ ἔδει τοὺς ἐκεῖσε ἰόντας.* D. Legg. IX. 864. E: *ἐν δημοσίῳ δεσμῷ δεθείς.* Men. 98. A. Locr. 99. A: *δεσμῷ κρατίστῳ, ἀναλογίᾳ.* B: *δαιμονίῳ δεσμῷ τῷ ἀνὰ λόγον.* Polit. 309. E: *ξυμπλοκὴν καὶ δεσμὸν* (v. *ξύνδεσμον*) *τοῦτον.* Parm. 162. A: *δεσμὸν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι* cet. Crat. 415. C: *δεσμὸν … ἰσχυρόν.* Pol. III. 390. C: *οὐδ' Ἄρεος … ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμὸν* cet. Tim. 31. C: *δεσμὸν … ἐν μέσῳ δεῖ τινὰ ἀμφοῖν ξυναγωγὸν γίγνεσθαι.* Prot. 322. C: *δεσμοὶ φιλίας συναγωγοί.* Conv. 195. C: *δεσμοὶ ἀλλήλων.* Tim. 73. B: *οἱ … τοῦ βίου δεσμοί.* 81. D. Legg. VII. 793. B: *δεσμοὶ γὰρ οὗτοι (οἱ νόμοι) πάσης εἰσὶ πολιτείας.* Phaed. 67. D: *ἐκλυομένην ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἐκ τοῦ σώματος.* Polit. 288. E: *βίβλων καὶ δεσμῶν ἐργαστικαί.* Pol. II. 360. C: *ἐκ δεσμῶν λύειν.* VII. 515. C: *αὐτῶν λύσιν … τῶν τε δεσμῶν* cet. 532. B: *ἡ … λύσις τε ἀπὸ τῶν δεσμῶν* cet. Tim. 31. C: *δεσμῶν … κάλλιστος* cet. 36. A. Legg. IX. 857. B: *ἀπαλλαττέσθω τῶν δεσμῶν* Crat. 404. A: *ἐν τοῖς δεσμοῖς δήσας* cet. Pol. VII. 514. A: *ὄντας ἐν δεσμοῖς καὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς αὐχένας.* Tim. 38. E: *δεσμοῖς … ἐμψύχοις σώματα δεθέντα.* 43. A. Legg. VI. 764. B: *πληγαῖς … καὶ δεσμοῖς.* VIII. 847. A: *δεσμοῖσί τε καὶ χρημάτων ζημίαις* cet. IX. 855. B: *δεσμοῖς τε χρονίοις καὶ ἐμφανέσι … κολάζειν.* Polit. 310. A: *ὄντας ἀνθρωπίνους δεσμούς.* E. Pol. II. 378. D: *Ἥρας … δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος.* Tim. 81. D: *τοὺς τῆς ψυχῆς … δεσμούς.* Legg. IX. 855. C: *θάνατον … ἢ δεσμοὺς ἢ πληγὰς* cet. XI. 902. A. Crit. 46. C: *δεσμοὺς καὶ θανάτους ἐπιπέμπουσα* cet. Euth. 9. A: *διὰ τὰ δεσμά.*

δεσμωτήριον, τό, carcer. Phaed. 59. D: *ἕως ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον.* Pol. VII. 515. B. Phaed. 59. D: *πλησίον … τοῦ δεσμωτηρίου.* Crat. 400. C: *δεσμωτηρίου εἰκόνα.* Pol. VII. 517. B: *τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκήσει ἀφομοιοῦντα.* Crit. 43. A: *ὁ τοῦ δεσμωτηρίου φύλαξ.* 53. D. Gorg. 525. C: *ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.* Phaed. 58. C. Pol. IX. 579. B. Gorg. 486. A: *εἴ τις … εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι.* 523. B: *εἰς τὸ τῆς τίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον … ἰέναι.* Phaed. 114. C: *ἀπαλλαττόμενοι ὥσπερ δεσμωτηρίων.* Legg. X. 908. A: *δεσμωτηρίων … ὄντων ἐν τῇ πόλει τριῶν.*

δεσμώτης, ὁ, vinctus, in carcerem coniectus. Pol. VII.

514. B: *μεταξὺ ... τῶν δεσμωτῶν*. 516. E: *τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις*. 515. A: *δεσμώτας ἀτόπους*. 519. D.

δεσπόζω, *dominor*. Legg. IV. 713. D: *ἡμεῖς γ' αὐτῶν δεσπόζομεν*. Phaed. 80. A: *ἄρχειν καὶ δεσπόζειν*. 94. E: *ἄγειν τε ταῦτα καὶ δεσπόζειν*. Pol. IX. 579. A: *εἴ τις ἄλλος ἄλλου δεσπόζειν ἀξιοῖ*. Legg. III. 701. E: *μητριότητά τινα ... τοῦ δεσπόζειν*. Phaed. 94. D: *δεσπόζουσα πάντας τρόπους*. Legg. IV. 713. A: *τὸ τοῦ ἀληθῶς τῶν νοῦν ἐχόντων δεσπόζοντος θεοῦ ὄνομα*. Polit. 260. C: *δεσπόζοντά γε*. Pol. IX. 576. A: *ἀεὶ δέ του δεσπόζοντες ἢ δουλεύοντες ἄλλῳ*. Legg. V. 726: *τὰ ... κρείττω καὶ ἀμείνω δεσπόζοντα*. Ib. *τῶν ... αὐτοῦ τὰ δεσπόζοντα*. Ep. VIII. 355. E: *δεσποζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν*. Parm. 134. D: *οὔτ' ἂν ἡ δεσποτεία ἡ ἐκείνων ἡμῶν ποτὲ ἂν δεσπόσειεν*. Pass. Legg. IV. 713. A: *πόλεων ... δεσποζομένων τε καὶ δουλευουσῶν* cet.

δέσποινα, *ἡ*, *domina*, *dominatrix*. Legg. VII. 796. B: *ἡ ... παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέσποινα*. V. 740. A: *τῷ καὶ δέσποιναν θεὸν αὐτὴν οὖσαν θνητῶν ὄντων γεγονέναι*. VII. 808. A: *δέσποιναν ἐν οἰκίᾳ*. VIII. 841. B: *ἀσθενεστέραν ἂν αὐτὴν (τὴν ἡδονὴν) δέσποιναν κτῷντο*. Pol. VIII. 563. C: *οἷαίπερ αἱ δέσποιναι*. Gorg. 518. A: *δεσποίνας ... τούτων*. Legg. VII. 808. B: *δεσποίνας δὲ καὶ δεσπότας ἐν ἰδίαις οἰκίαις*.

δεσποτεία, *ἡ*, *dominatio*. Parm. 133. E: *αὐτὴ ... δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὅ ἐστι*. 134. D: *ἀκριβεστάτη δεσποτεία*. Def. 415. E: *δεσποτεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος δικαία*. Parm. 133. E: *αὐτῆς δεσποτείας*. Pol. VIII. 569. C: *εἰς πῦρ δούλων δεσποτείας ἂν ἐμπεπτωκὼς εἴη*. Legg. III. 698. A: *διὰ τὴν σφόδρα δουλείαν τε καὶ δεσποτείαν*.

δεσπότης, *ὁ*, *dominus*; *dominator*. Gorg. 484. A: *ἀνεφάνη δεσπότης*. Polit. 259. B: *καὶ μὴν οἰκονόμος γε καὶ δεσπότης ταὐτόν*. (Cf. Riv. 138. C.) Parm. 133. D: *εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἢ δοῦλός ἐστιν*. Ib. *ὃ ἔστι δεσπότης*. Pol. VIII. 563. E. Legg. IV. 715. D: *ἐν ᾗ ... ἂν δεσπότης τῶν ἀρχόντων (ὁ νόμος)*. XII. 954. B: *οἰκίας δεσπότης*. Gorg. 511. A: *διὰ τὴν μίμησιν τοῦ δεσπότου*. Phaed. 62. D: *φευκτέον εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσπότου*. 65. B: *παρὰ τοῦ δεσπότου* (int. *Apollinem*). Parm. 133. D. Pol. VI. 495. E. al. Legg. IV. 720. C: *τῷ δεσπότῃ*. VI. 777. E: *ἐπί τε δεσπότῃ καὶ τυράννῳ*. XI. 914. A. 930. D: *τῷ δεσπότῃ ... τῆς δούλης*. Ep. VIII. 354. E: *μήτε νόμῳ δεσπότῃ (δουλεύοιεν)*. Phaedr. 265. C: *τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν δεσπότην Ἔρωτα*. Gorg. 471. B: *τοῦτον αὐτὸν τὸν δεσπότην*. 492. B. Theaet. 172. E: *πρὸς δεσπότην καθήμενον*. Polit. 258. E: *βασιλέα καὶ δεσπότην*. Pol. I. 329. C: *ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών*. X. 607. B: *ἡ ... πρὸς δεσπόταν (v. δεσπότην) κύων ἰκείνη κραυγάζουσα*. Legg. IX.

859. A: *κατὰ τύραννον καὶ δεσπότην.* IX. 868. B: *ἐὰν δέ τις ... δοῦλος δεσπότην αὑτοῦ κτείνῃ* cet. Parm. 134. E: *οὔτε δεσπόται ἡμῶν εἰσὶν* cet. Pol. III. 417. A: *δεσπόται δ' ἐχθροὶ ἀντὶ ξυμμάχων ... γενήσονται.* Legg. III. 694. A: *ἄλλων πολλῶν δεσπόται.* VI. 756. E: *δοῦλοι γὰρ ἂν καὶ δεσπόται οὐκ ἄν ποτε γένοιντο φίλοι.* Menex. 238. E: *οὐκ ἀξιοῦμεν δοῦλοι οὐδὲ δεσπόται ἀλλήλων εἶναι.* Euthyd. 302. D: *πρόγονοι ... καὶ δεσπόται* (de diis). Pol. I. 329. D: *δεσποτῶν πάνυ πολλῶν ἔστι καὶ μαινομένων ἀπηλλάχθαι.* 343. B: *τὸ τῶν δεσποτῶν ἀγαθόν.* al. Phaedr. 274. A: *δεσπόταις ἀγαθοῖς τε καὶ ἐξ ἀγαθῶν.* Phaed. 69. E: *δεσπόταις ... ἀγαθοῖς ἐντεύξεσθαι.* Pol. III. 416. B: *δεσπόταις ἀγρίοις.* Ep. VII. 334. B: *μὴ δουλοῦσθαι Σικελίαν ὑπ' ἀνθρώποις δεσπόταις.* Phaed. 63. A: *τί ... βουλόμενοι ... δεσπότας ἀμείνους αὑτῶν φεύγοιεν.* Pol. IX. 577. C: *δεσπότας καὶ ἐλευθέρους.* Legg. V. 726: *μετὰ θεοὺς ὄντας δεσπότας.* Lys. 208. D: *δεσπότας καὶ ἄρχοντας.* Menex. 239. E: *τοὺς δεσπότας Μήδους ἐδουλώσατο.*

δεσποτικός, ή, όν, imperiosus. Riv. 138. C: *δεσποτική (τέχνη).* Legg. III. 697. C: *τὸ δεσποτικὸν ... ἐπαγαγόντες μᾶλλον τοῦ προςήκοντος.* Pol. VIII. 563. B: *δεσποτικοί.* I. 344. C: *δεσποτικώτερον ἀδικία δικαιοσύνης ἐστὶν ἱκανῶς γιγνομένη.* Legg. III. 701. E: *τήν τε δεσποτικωτάτην προελόμενοι καὶ τὴν ἐλευθερικωτάτην.*

δεσπότις, ἡ, domina; dominatrix. Legg. III. 698. B: *δεσπότις ἐνῆν τις αἰδώς.* Polit. 305. A: *ξυμπάσης τῆς πολεμικῆς δεσπότιν.* Tim. 34. C: *ὡς δεσπότιν (ψυχὴν) καὶ ἄρξουσαν ἀρξομένου (σώματος).*

δεσποτῶ, dominor. Tim. 44. D: *ὃ θειότατόν τ' ἐστὶ καὶ τῶν ἐν ἡμῖν πάντων δεσποτοῦν.*

δεῦρο, huc. Prot. 311. A: *δεῦρο ἐξαναστῶμεν εἰς τὴν αὐλήν.* Phaedr. 229. A: *δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν.* 230. E: *δεῦρ' ἀφικόμενος.* 249. D: *ἔστι ... δεῦρο ὁ πᾶς ἥκων λόγος* cet. 250. A: *δεῦρο πεσοῦσαι.* Theaet. 143. A: *δεῦρο ἐλθών.* 144. D: *δεῦρο παρὰ Σωκράτη.* Polit. 258. E: *μᾶλλον δέ μοι δεῦρο ἕπου.* al. sexc. Cum v. *ἀεί*: Polit. 292. C: *δεῦρ' ἀεὶ προεληλύθαμεν.* (Legg. VII. 811. C. pro *δεῦρο δὴ διεληλύθαμεν ἡμεῖς* Suid. al. habent *δεῦρ' ἀεὶ δ.* Cf. Animadvv. p. 374.). Cum *μέχρι*: Conv. 217. E: *μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι.* Legg. VII. 814. D: *νῦν μὲν τῆς ... περὶ παλαίστραν δυνάμεως τὸ μέχρι δεῦρ' ἡμῖν εἰρήσθω.* **adhuc* (vern. *bisher*). Theaet. 143. A: *διατέτριφα δεῦρο.* Etiam *usque ad hoc tempus.* Tim. 21. D: *διὰ δὲ χρόνον ... οὐ διήρκεσε δεῦρο ὁ λόγος.* *cum imperat. exhortationi inservit. Crat. 422. C: *δεῦρο αὖ συνεπίσκεψαι μετ' ἐμοῦ.* Apol. 24. C: *καί μοι δεῦρο ... εἰπέ.* Etiam absolute: Pol. IV. 445. D: *δεῦρο νῦν* (v. *δή*) ... *ἵνα καὶ ἴδῃς* cet. V. 477. D: *δεῦρο δὴ πάλιν ... ὦ ἄριστε.*

δευσοποιός, ὁ ἡ, ita tinctus ut color elui non possit; in univ. *qui deleri non potest.* Pol. IV. 430. A: *ἵνα δευσοποιὸς αὐτῶν ἡ δόξα γίγνοιτο* cet. 429. E: *δευσοποιὸν γίγνεται τὸ βαφέν.*

δευτερεῖα, τά, secundae (partes). Phil. 22. C: *τῶν ... δευτερείων ... περί.* E. 23. A. 66. E. 23. B: *ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ πορευόμενον.* 27. C. 33. C. 61. A: *δευτερεῖα ὅτῳ δώσομεν.* Menex. 240. E: *τὰ δὲ δευτερεῖα τοῖς περὶ Σαλαμῖνα ... νικήσασι* (*ἀναθετέον*). Riv. 136. A: *τὰ δευτερεῖα δ' ἔχοντας τῶν ἄλλων περιεῖναι.* 138. E.

δεύτερον et *τὸ δεύτερον, secundo; secundo loco; deinde.* Gorg. 476. A: *περὶ οὗ τὸ δεύτερον ἠμφεσβητήσαμεν.* Soph. 224. D: *δεύτερον ἀνεφάνη σοφιστική.* Phil. 15. E: *πρῶτον ... δεύτερον.* Pol. VIII. 568. C: *μάλιστα μὲν ... δεύτερον δὲ* cet. Epin. 980. A: *ῥητέον ... πρῶτον ... τὸ δεύτερον, τίνες* cet. De lege 318. E. Pro adiect. ponitur. Legg. III. 685. D: *ἡ τῆς Τροίας ἅλωσις τὸ δεύτερον* (i. q. *δευτέρα*). VI. 753. D: *τοὺς ... τὸ δεύτερον ἐξ αὐτῶν προκριθέντας.* Ep. VII. 526. E: *τὸ δεύτερον συμβουλεύοντι.* 330. C: *ἦλθον τὸ δεύτερον.* 336. B. 338. E. 345. A. Etiam v. *πρῶτον* non praegressa Legg. IV. 710. D. Cum v. *πάλιν* et *αὖθις, iterum, rursus.* Polit. 260. D: *δεύτερον πωλοῦσι πάλιν οἱ κάπηλοι.* Pol. VIII. 566. C: *οὐ γὰρ ἂν ... δεύτερον αὖθις αἰδεσθείη.* Hipp. mai. 286. E: *μὴ ... τὸ δεύτερον αὖθις γέλωτα ὄφλω.*

δεύτερος, α, ον, secundus; proximus; posterior; inferior; etiam *alter; τὰ δεύτερα* i. q. *δευτερεῖα.* Gorg. 478. E: *δεύτερος ... ὁ ἀπαλλαττόμενος.* Polit. 300. B: *δεύτερος πλοῦς.* Id. Phil. 19. C. Pol. VII. 523. C: *ὁ δεύτερος* (*δάκτυλος*). VIII. 544. C: *δευτέρα* (*πολιτεία*). Tim. 82. B: *δευτέρα κατανόησις νοσημάτων ... γίγνεται.* Phaedr. 264. B: *τὸ δεύτερον εἰρημένον.* Phil. 66. A: *ὡς ἡδονὴ κτῆμα οὐκ ἔστι πρῶτον οὐδ' αὖ δεύτερον.* B. Pol. IX. 588. D: *πολὺ δὲ μέγιστον ἔστω τὸ πρῶτον, καὶ δεύτερον τὸ δεύτερον.* Tim. 31. A: *μεθ' ἑτέρου δεύτερον οὐκ ἄν ποτ' εἴη.* Legg. V. 728. D: *διὸ δεύτερον ἐτάχθη τιμῇ.* 745. C: *τὸ δεύτερον ἀπὸ πόλεως* (*μέρος*). Pol. VI. 511. E: *διάνοιαν ... ἐπὶ τῷ δευτέρῳ.* Legg. V. 745. D: *τῷ ἀπ' ἐσχάτων δευτέρῳ.* VI. 760. D: *τῷ δευτέρῳ ἔτει.* Phaed. 99. D: *τὸν δεύτερον πλοῦν ... ᾗ πεπραγμάτευμαι.* Legg. XI. 924. A: *παῖδα ... δεύτερον* (*mortui loco*). Phaedr. 248. D: *τὴν ... δευτέραν* (*ψυχήν*). Pol. IX. 580. D: *δευτέραν δὲ δεῖ τήνδε ... εἶναι* (praec. *μία,* sq. *ἑτέραν ἀπόδειξιν*). Legg. IV. 715. C: *δευτέραν* (*τῶν θεῶν ὑπηρεσίαν*). Phaedr. 264. B: *δεύτερον ... τεθῆναι.* Polit. 286. D: *δεύτερον, ἀλλ' οὐ πρῶτον ... ἀγαπᾶν.* Legg. VI. 760. E: *ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλθωσιν ἔτος.* X. 894. D: *τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἔχομεν τούτου δεύτερον.* Critia 114. B: *τοῖν ... δευτέροιν γενομένοιν.* 115. E. Menex. 239. C: *τάχ'*

ἂν δεύτεροι φαινοίμεθα. Riv. 135. E: *δεύτεροί εἰσι πρὸς τούτους.* Legg. XII. 956. C. 951. A: *ὅτι δεύτερα τὰ τῶν ἄλλων ἐστὶ νόμιμα* cet. Tim. 82. B: *δευτέρων ... ξυστάσεων* cet. Legg. IV. 723. D: *ἀμεινόνων ἐξ ἀρχῆς δευτέρων.* XII. 943. D: *τὴν τῶν δευτέρων καὶ τρίτων* (*κρίσιν;* praec. *τῶν ἀριστείων*). Ep. VIII. 352. B: *μάλιστά γε ... ὑμῖν, καὶ δευτέροις* (i. q. *δεύτερον*) *πᾶσι τοῖς ἐν Συρακούσαις* cet. Phil. 59. C: *τὰ δ' ἄλλα πάντα δεύτερά τε καὶ ὕστερα λεκτέον.* Legg. IV. 715. C: *τῷ τὰ δεύτερα κρατοῦντι.* 717. A: *τοῖς χθονίοις ... θεοῖς ἄρτια καὶ δεύτερα καὶ ἀριστερὰ νέμων.* Ep. II. 312. E: *δεύτερον ... περὶ τὰ δεύτερα.*

δευτερουργός, ὁ ἡ, secundarius. Legg. X. 897. A: *τὰς δευτερουργοὺς ... παραλαμβάνουσαι κινήσεις σωμάτων.*

δευτέρως, secundo, secundo loco. Pol. VIII. 544. C: *δεύτερα καὶ δευτέρως ἐπαινουμένη* (*πολιτεία*). Tim. 56. B: *τὸ δὲ δεύτερον δευτέρως τὰ αὐτὰ ταὔτ' ἔχειν.* 58. B: *μάλιστα ... δευτέρως.* Legg. III. 696. E: *τὸ δεύτερον δευτέρως* (praec. *μάλιστα*). V. 739. A. E. VIII. 841. B. X. 885. A: *δεύτερα καὶ δευτέρως.* XII. 955. E.

δεύω, irrigo, imbuo. Tim. 73. E: *γῆν ... ἔδευσε μυελῷ.* Legg. VI. 782. C: *μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι.*

δεχήμερος, ὁ ἡ, qui decem est dierum. Ep. VII. 349. D: *θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον.*

δέχομαι, accipio (etiam i. q. probo), admitto; suscipio; recipio; excipio (etiam i. q. sustineo). Soph. 218. A: *ἐπεὶ Θεαίτητόν γε τὸν προσδιαλεγόμενον εἶναι δέχομαι παντάπασιν.* Critia 106. B: *δέχομαι μὲν* (*τὸν λόγον*). Alc. II. 151. B: *δέχομαι καὶ τοῦτο.* Phil. 11. C: *δέχει δὴ τοῦτον τὸν νῦν διδόμενον ... λόγον;* Soph. 253. B: *ποῖα ἄλληλα οὐ δέχεται.* Tim. 50. B: *δέχεται ... ἀεὶ τὰ πάντα.* Phil. 41. D: *ὡς τὸ μᾶλλον ... ἄμφω τούτω δέχεσθον.* Soph. 247. E: *δέχονται τοῦτο.* Pol. V. 465. D: *γέρα δέχονται παρὰ τῆς αὐτῶν πόλεως ζῶντες.* Ep. III. 315. C: *ταύτῃ δέχου.* Legg. XI. 916. D: *διδότω καὶ δεχέσθω.* Tim. 41. D: *φθίνοντα* (*ζῶα*) *πάλιν δέχεσθε.* Legg. VIII. 842. A: *ἐγὼ ... σφόδρα δεχοίμην ἂν τοῦτον τὸν νόμον.* Hipp. mai. 292. C: *δεινὸν ... ἂν εἴη ... εἰ μὴ δεχοίμην* (*λόγον*). Legg. IX. 871. B: *τὸ μίασμα εἰς αὐτὸν ... δέχοιτο.* 880. B: *δέχοιτ' ἂν τὸν τοιόνδε ἑτοίμως νόμον.* Tim. 51. B: *καθ' ὅσον ἂν μιμήματα τούτων δέχηται.* Legg. VI. 762. A: *ἐὰν δέχωνταί τι κολακείας ἕνεκα διδόντων.* Gorg. 499. C: *τοῦτο δέχεσθαι τὸ διδόμενον παρὰ σοῦ.* Soph. 247. D. Phil. 11. A: *τίνα λόγον μέλλεις παρὰ Φιλήβου δέχεσθαι* (suscipere) *νυνί.* C. Pol. III. 416. E: *δέχεσθαι μισθὸν τῆς φυλακῆς* cet. Critia 110. D: *οὐδὲν ἀξιοῦντες παρὰ τῶν ἄλλων δέχεσθαι πολιτῶν.* Legg. VI. 751. D: *προφάσεις ... δέχεσθαι.* Alc. II. 141. C: *τὰ διδόμενα εἰκῇ δέχεσθαι.* Menex. 238. A: *δέχεσθαι ... τεκμήρια.* Critia 115. C: *ἕτερος ... παρ' ἑτέρου δεχόμενος.*

Legg. VIII. 845. A: ξένια δεχόμενος. XI. 919. A: καταλύσεσιν ἀγαπηταῖς δεχόμενος. Phaedr. 251. C: μέρη ἐπιόντα ... δεχομένη. Tim. 70. C. al. Phil. 25. C: τῆς τὸ μᾶλλον ... δεχομένης ... φύσεως. Tim. 50. B: περὶ τῆς τὰ πάντα δεχομένης σώματα φύσεως. 57. C: διὰ τὴν δεχομένης (*receptaculi*) κίνησιν. 71. B: οἷον ἐν κατόπτρῳ δεχομένῳ τύπους. 52. D: τὴν ... γενέσεως τιθήνην ... τὰς γῆς τε καὶ ἀέρος μορφὰς δεχομένην. Legg. V. 747. E: ἵλεῳ δεχόμενοι. VI. 771. A: φιλοφρόνως δεχόμενοι. XII. 948. C. Phil. 24. E: ὅσα ... τὸ σφόδρα καὶ ἠρέμα δεχόμενα. 27. E: τῶν τὸ μᾶλλον ... δεχομένων. Legg. VI. 761. D: τετρυμένα ... σώματα δεχομένους εὐμενῶς. X. 905. D: δεχομένους δῶρα. Pol. X. 615. E: οὓς ... οὐκ ἐδέχετο τὸ στόμιον. Phaedr. 256. D: πίστεις τὰς μεγίστας ... δεδωκέναι τε καὶ δεδέχθαι. Tim. 27. A: ὡς παρὰ ... τούτου δεδεγμένον ἀνθρώπους τῷ λόγῳ γεγονότας. Ep. VIII. 355. A: δέξασθε ... πάντων πρῶτον νόμους. Clit. 406: ἥδιστ' ἂν δεξαίμην. Legg. VIII. 832. D: ὥστ' εἰκότως ... ἡ τοιαύτη κατάστασις πολιτείας μόνη δέξαιτ' ἂν ... τὴν παιδείαν cet. IV. 723. A: ἵνα ... εὐμενῶς ... τὴν ἐπίταξιν ... δέξηται. Men. 81. B: οἷσι ... ἂν ποινὰν ... δέξηται (Pind.). Legg. XI. 916. D: προοίμιον ... δεξώμεθα καὶ περὶ ὅλης ταύτης τῆς κάκης. Ep. VI. 322. C: ἂν εὖ δέξησθε. Prot. 314. A: πρὶν δέξασθαι αὐτὰ εἰς τὸ σῶμα πιόντα ἢ φαγόντα. Phaedr. 247. D: ὅση ἂν μέλλη τὸ προσῆκον δέξασθαι. Phaed. 95. B: εὐθὺς τὴν πρώτην ἔφοδον οὐ δέξασθαι (*sustinere*) τοῦ ... λόγου. 103. C: γένεσιν ἀλλήλων δέξασθαι. Polit. 309. B: δέξασθαι ... ξύμμιξιν πρὸς ἀλλήλας. Ep. III. 315. C: ὅπη βούλει δέξασθαι. Phaedr. 251. B: δεξάμενος ... τοῦ κάλλους τὴν ἀποῤῥοὴν διὰ τῶν ὀμμάτων. Pol. IV. 442. E: παρακαταθήκην ... δεξάμενος. Legg. X. 900. C: ἐγὼ σφῷν (ἐγὼ σφώ?) ... δεξάμενος διαβιβῶ τὸν ποταμόν. XI. 919. A: οὐχ ὡς ἑταίρους δεξάμενος. Phaedr. 255. B: ὁμιλίαν δεξαμένου. Menex. 240. D: οἱ Μαραθῶνι δεξάμενοι τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν. Tim. 53. A: ὑπὸ τῆς δεξαμενῆς (libri nonnulli δεξαμένης. Est *materia formas recipiens* vel *receptaculum*. Sic Critia 117. A: δεξαμενάς, V. Lobeck. ad Phryn. p. 322.) Alc. II. 151. B: ἄλλο .., ἄν τι τῶν παρὰ σοῦ δοθέντων ἡδέως ἴδοιμι δεξάμενον ἐμαυτόν. Phaed. 102. E: ὑπομένον δὲ καὶ δεξάμενον τὴν σμικρότητα. Ep. VIII. 355. C: δεξάμενοι ... τοὺς τοιούτους νόμους. Pol. III. 393. E: δεξαμένους ἄποινα. Hipp. mai. 292. B: ἦ δέξει λόγον; Theaet. 177. A: αὐτοὺς ἐκεῖνος ... ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος οὐ δέξεται. Pol. IV. 429. D: ὅπως δέξεται ... τὸ ἄνθος. IX. 580. D. Conv. 212. E: μεθύοντα ἄνδρα ... δέξεσθε συμπότην cet. Phil. 24. E: τῆς τοῦ ἀπείρου φύσεως εἰ τοῦτο δεξόμεθα σημεῖον. Legg. VI. 752. B: ὅπως δέξονταί ποτε τοὺς ... νόμους. Tim. 33. C: ᾧ τὴν ... εἰς ἑαυτὸ τροφὴν

δέξοιτο. Pol. IV. 430. A: ὅπως … τοὺς νόμους … δέξοιντο ὥσπερ βαφήν. *cupio, volo, opto (c. μᾶλλον est malo, praeopto, etiam sine v. μᾶλλον sq. ἤ). Theaet. 162. A: οὐκ ἂν … δεξαίμην δι᾽ ἐμοῦ ὁμολογοῦντος ἐλέγχεσθαι Πρωταγόραν. Apol. 22. B: πότερα δεξαίμην ἂν οὕτως ὥσπερ ἔχω ἔχειν cet. Lys. 211. E: μᾶλλον ἢ τὸ Δαρείου χρυσίον κτήσασθαι δεξαίμην πολὺ πρότερον ἑταῖρον. Alc. I. 115. D: οὐδὲ ζῆν ἂν ἐγὼ δεξαίμην δειλὸς ὤν. Gorg. 468. E: ὡς δὴ σὺ … οὐκ ἂν δέξαιο ἐξεῖναί σοι ποιεῖν cet. C: σὺ ἄρα τυραννεῖν οὐκ ἂν δέξαιο; 475. D: δέξαιο ἂν … σὺ μᾶλλον τὸ κάκιον … ἀντὶ τοῦ ἧττον; Phil. 21. A. Alc. I. 115. C. D: ἐπὶ πόσῳ ἂν αὐτοῦ δέξαιο στέρεσθαι; Phaedr. 239. E: πατρὸς … στέρεσθαι ἂν αὐτὸν δέξαιτο. Phil. 60. E: εἴ τις ἄνευ πάσης ἡδονῆς … δέξαιτ᾽ ἂν φρόνησιν ἔχειν μᾶλλον ἢ μετά τινων ἡδονῶν. Conv. 179. A: ὀφθῆναι … ἧττον ἂν … δέξαιτο ἢ cet. 209. A: πᾶς ἂν δέξαιτο ἑαυτῷ τοιούτους παῖδας μᾶλλον γεγονέναι ἢ cet. Pol. X. 604. A. Legg. V. 729. D: ὅστις πρὸ τοῦ Ὀλυμπίασι καὶ ἁπάντων ἀγώνων … νικᾶν δέξαιτ᾽ ἂν cet. Apol. 41. A: ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ᾽ ἂν ὑμῶν; Pol. II. 357. B: ὃ δεξαίμεθ᾽ ἂν ἔχειν οὐ τῶν ἀποβαινόντων ἐφιέμενοι. Hipp. min. 375. C: δεξαίμεθ᾽ ἂν μᾶλλον … ἢ cet. Phil. 63. B: μῶν οὐκ ἂν δέξαισθε οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης, ἢ χωρὶς τοῦ φρονεῖν; Pol. II. 382. B: πάντες ἥκιστ᾽ ἂν δέξαιντο. Legg. I. 646. C: ζῆν οὐκ ἂν δέξαιντο; Phil. 54. E: καί φασι ζῆν οὐκ ἂν δέξασθαι μὴ διψῶντες cet. Pol. VII. 516. E: πᾶν μᾶλλον πεπονθέναι ἂν δέξασθαι, ἢ ζῆν ἐκείνως.

δέω, *vincio; ligo, colligo.* Crat. 403. C: ἐπιθυμίᾳ … δεῖ. Ib. εἴπερ τῷ μεγίστῳ δεσμῷ δεῖ. D. Gorg. 480. D: δεῖν. Crat. 417. E: τὸ δὲ ἅπτειν καὶ δεῖν ταὐτόν ἐστι. Phaed. 99. C: τὸ … ὡς ἀληθῶς δέον ταῦτα (v. Annott. p. 744.). Crat. 419. A: τὸ … ἴσχον καὶ δοῦν. B: ἐπὶ τῷ δοῦντι τὸ ἰόν. 421. C: εἰ … τίς σε ἔροιτο τοῦτο … τὸ δοῦν. 403. C: ἔδει. Men. 98. A: ἕως ἄν τις αὐτὰς δήσῃ αἰτίας λογισμῷ. Euth. 6. A: τὸν αὐτοῦ πατέρα δῆσαι. Crat. 404. A: δήσας τῇ περὶ ἀρετὴν ἐπιθυμίᾳ. Ib. ἐν τοῖς δεσμοῖς δήσας. Tim. 74. D: δήσας πρὸς ἄλληλα νεύροις. Legg. IX. 882. B: δήσας ἐν πέδαις. Gorg. 468. E: δήσαντα. Legg. IX. 871. E: τὴν ἀρχὴν … δήσασαν φυλάττειν. Pass. Crit. 51. B: ἐάν τε τύπτεσθαι ἐάν τε δεῖσθαι. Gorg. 508. E: κατέχεται καὶ δέδεται … σιδηροῖς καὶ ἀδαμαντίνοις λόγοις. Pol. VIII. 567. C: ἐν μακαρίᾳ … ἀνάγκῃ δέδεται. IX. 579. B: ἐν τοιούτῳ … δεσμωτηρίῳ δέδεται ὁ τύραννος. Legg. IX. 880. B: δεδέσθω. C. Phaed. 82. E: ξυλλήπτωρ … τῷ (τοῦ?) δεδέσθαι. Legg. IX. 857. A. X. 909. B: δεδέσθαι ἐν τῷ … δεσμωτηρίῳ. Apol. 37. C. Phaed. 82. E: αὐτὸς ὁ δεδεμένος. Legg. IX. 880. C: δύο ἔτη δεδεμένος. Euth. 4. C: τοῦ δεδεμένου ὠλιγώρει. Men. 97. E: δεδεμένον (opp. λε-

λυμένον). D: ἐὰν ... μὴ δεδεμένα ᾖ. Phil. 27. D: τῶν ἀπείρων ὑπὸ τοῦ πέρατος δεδεμένων. Men. 98. A: ἐπειδὰν ... δεθῶσι. Legg. XII. 954. E: δεθῆναι ... ἐνιαυτόν. IX. 864. E: ἐν δημοσίῳ δεσμῷ δεθείς. XI. 919. E: δεθεὶς ἐνιαυτόν. Theaet. 153. D: ὥσπερ δεθέν. Tim. 41. A: τὸ ... δεθὲν πᾶν λυτόν. 38. E: δεσμοῖς ... ἐμψύχοις σώματα δεθέντα ζῶα. Pol. II. 361. E: ὅτι ... ὁ δίκαιος ... δεδήσεται.

δέω, pr. *opus habeo, indigeo* (unde δεῖ *opus est, oportet*); hinc *deficior, absum* (Lat. *abest ut* —, v. c. *multum abest ut ego* cet.). Phaedr. 228. A: πολλοῦ γε δέω. Theaet. 166. D: σοφὸν ἄνδρα πολλοῦ δέω τὸ (v. τῷ) μὴ φάναι εἶναι. 167. B: τοὺς σοφοὺς ... πολλοῦ δέω βατράχους λέγειν. Crat. 425. B. Men. 71. A: ἐγὼ ... τοσοῦτον δέω ... εἰδέναι, ὡς cet. Euthyd. 297. C: ὥστε πολλοῦ δέω μὴ οὐ δύο γε φεύγειν. Lys. 204. E: ὅτι πολλοῦ δεῖς τὸ εἶδος ἀγνοεῖν τοῦ παιδός. Legg. VII. 789. B: πολλοῦ δὴ δέουσιν ἡγεῖσθαι cet. Alc. I. 131. A. Men. 92. A. Hipp. mai. 285. C. Legg. II. 660. B: πολλοῦ δεουσῶν τῶν αὐτῶν εἶναι. V. 738. A: οὐ πλείους μιᾶς δεουσῶν ἑξήκοντα (h. e. *undesexaginta*) δύναιτ᾽ ἂν τέμνεσθαι τομῶν. Polit. 277. D: παραδείγματος ... αὖ μοι καὶ τὸ παράδειγμα αὐτὸ δεδέηκεν. Pol. III. 395. E: κάμνουσαν (μιμεῖσθαι) ... πολλοῦ γε καὶ δεήσομεν.

δή confirmandi et asseverandi vim habet eamque modo fortiorem (vern. *in der That, wirklich*) modo leniorem (*wohl; nun*, velut in dictt. ταῦτα δή, οὕτω δή, τότε δή al.). Prot. 359. C: λέγεται δὴ ... οὕτως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Phaedr. 235. A: καὶ ἐφαίνετο δή μοι νεανιεύεσθαι cet. 236. B: καὶ οἴει δή με ὡς ἀληθῶς ἐπιχειρήσειν cet. Gorg. 481. B: εἰ δὴ (*wirklich*) καὶ ἔστι τις χρεία. Phaed. 60. A: ὕστατον δή σε προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι καὶ σὺ τούτους. Theaet. 194. D: καὶ σοφοὶ δὴ οὗτοι καλοῦνται. Conv. 198. D: καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνουν cet. 222. C: ὡς ἐν παρέργῳ δὴ λέγων. Pol. I. 338. B: εὖ εἴσει αὐτίκα δὴ μάλα. III. 407. A: οὔκουν δὴ λέγεταί γε. VI. 504. A: πρέπει γέ τοι δὴ ... οὕτω σκοπεῖν. al. — Est ut verti possit vern. *schon* (Prot. 361. E: πρὸς πολλοὺς δὴ εἴρηκα. Phaed. 68. A: πολλοὶ δὴ ἑκόντες ἠθέλησαν cet. 108. D: πολλὰ δὴ ἀκήκοα.) et *erst* vel *vollends* (Phaedr. 260. B: ἀλλ᾽ ὅτε δὴ σπουδῇ σε πείθοιμι cet. Lys. 204. D: ἂν μὲν δὴ καὶ ὑποπίῃ cet.). — In oratione progrediente, concludente al. est *itaque* vel *igitur, iam, iam vero* al. Prot. 328. B: ὧν δὴ ἐγὼ οἶμαι εἷς εἶναι. 343. C: ἐπισκεψώμεθα δὴ αὐτὸ κοινῇ ἅπαντες. Phaedr. 277. A: νῦν δὴ ἐκεῖνα ἤδη ... δυνάμεθα κρίνειν. Phaed. 115. D: ἐρωτᾷ δὴ πῶς με θάπτῃ. Phil. 62. E: ὥρα δὴ βουλεύεσθαι νῷν cet. Pol. VI. 486. B: δειλῇ δὴ ... φύσει φιλοσοφίας ἀληθινῆς ... οὐκ ἂν μετείη. Tim. 67. C: τέταρτον δὴ λοιπὸν ἔτι γένος cet. al. innum. Hinc etiam in orationis conclusione (apodosi) frequentatur. Crat. 435. D: ὡς, ἐπειδάν τις εἰδῇ

τὸ ὄνομα ... εἴσεται δὴ καὶ τὸ πρᾶγμα. Conv. 184. E: ὅταν ... εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν ... τότε δὴ cet. 209. B: καὶ ἐὰν ἐντύχῃ ψυχῇ καλῇ ... πάνυ δὴ ἀσπάζεται τὸ ξυναμφότερον. Pol. VII. 524. E. Legg. IX. 876. D. X. 906. A. Euthyd. 282. A. al. — In explicatione ponitur (*videlicet*, *quippe* vel *quidem*), saepenumero ita ut irrisionem adspergat (vern. *freilich*). Prot. 320. A: μὴ διαφθαρῇ δὴ ὑπ' Ἀλκιβιάδου. 342. C: ὡς δὴ τούτοις κρατοῦντας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Λακεδαιμονίους. Phaedr. 242. C: ὡς δή τοι μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχή. Gorg. 500. C: τὰ τοῦ ἀνδρὸς δὴ ταῦτα πράττοντα. Conv. 211. B: τοῦτο γάρ δή ἐστι τὸ ὀρθῶς ... ἰέναι cet. Pol. I. 337. C: ὡς δὴ (*nimirum*) ὅμοιον τοῦτο ἐκείνῳ. 338. B: αὕτη δὴ ... ἡ Σωκράτους σοφία. II. 366. C: ὡς δή τοι ... πολλήν που συγγνώμην ἔχει. Tim. 26. B: ὡς δή τοι ... τὰ παίδων μαθήματα θαυμαστὸν ἔχει τι μνημεῖον. al. — In interrog. est vern. *nun* vel *denn*. Prot. 343. B: τοῦ δὴ ἕνεκα ταῦτα λέγω; 360. D. Phaedr. init. ποῖ δὴ καὶ πόθεν; 228. E: ποῦ δὴ βούλει καθεζόμενοι ἀναγνῶμεν; 234. D: οὕτω δὴ δοκεῖ παίζειν; Phaed. 81. E: τὰ ποῖα δὴ ταῦτα λέγεις; Theaet. 176. E: τίνα δὴ λέγεις; Polit. 258. A: ἀκούεις δὴ Σωκράτους; Pol. I. 333. B. al. — In exhortatione (praec. c. imperat.) est vern. *nun* vel *so*. Prot. 312. C: λέγε δὴ τί ἡγεῖ εἶναι τὸν σοφιστήν; 317. E: νῦν δὴ ἂν λέγοις cet. 339. C: ὅρα δὴ ... βέλτιον. Phaedr. 227. C: πρόαγε δή. Phaed. 80. A: σκόπει δὴ ... εἰ cet. Soph. 224. C: ἴθι δὴ νῦν συναγάγωμεν αὐτὸ cet. 239. B: ἀλλ' εἶα δὴ νῦν ἐν σοὶ σκεψώμεθα. al. — Orationem ad propositum reflectit ac vincit (Latin. *igitur*). Polit. 458. D: οἱ δέ, ἅτε ... ἔχοντες, ἰδίᾳ δὲ οὐδενὸς οὐδὲν τοιοῦτο κεκτημένου, ὅμου δὴ ἔσονται cet. Legg. IV. 714. A: εἰ δ' ἄνθρωπος εἷς ... ἄρξει δὴ πόλεως ... ὁ τοιοῦτος. XII. 948. C. Menex. 240. D. Apol. 21. A. al. — Cum pron. τις est vern. *einer* (plur. *einige*), etiam *ein gewisser*. Phaed. 107. D: ἄγειν ... εἰς δή τινα τόπον. 108. C: ἕως ἂν δή τινες χρόνοι γένωνται. 115. D: εἰς μακάρων δή τινας εὐδαιμονίας. Polit. 306. B: κατὰ δή τινα τρόπον. Conv. 179. C: ὥστε ... εὐαριθμήτοις δή τισιν ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί. Pol. II. 372. E: ταῦτα γὰρ δή τισιν ... οὐκ ἐξαρκέσει. VI. 498. A: ἐκτὸς δή τινων ὀλίγων. VII. 521. C. VIII. 561. B. Legg. IV. 706. C. IX. 853. B. — Pluribus vocibus subiicitur. Pol. VIII. 566. A: ἆρα τῷ τοιούτῳ ἀνάγκη δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ... ἢ ἀπολωλέναι cet. Legg. VII. 810. A: μανθάνειν δὲ ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις δή τί ποτε δεῖ τοὺς νέους —; VII. 813. B: τοὺς γὰρ παῖδάς τε καὶ τὰς παῖδας ὀρχεῖσθαι δὴ δεῖ cet. IX. 857. B. al. Bis pos. Legg. X. 893. A: μὴ δὴ σκοτοδινίαν ... ἐμποιήσῃ ... δοκεῖ δή μοι χρῆναι cet. — καὶ δή, καὶ ... δή, καὶ δὴ καί (*iam*, *atque etiam*). Crat. 416. A: τὸ μὲν τοίνυν αἰσχρὸν καὶ δὴ κατάδηλόν μοι φαίνεται ὃ νοεῖ. Soph. 234. C: καὶ τὸν

λέγοντα δὴ σοφώτατον πάντων ἅπαντ' εἶναι. Pol. I. 352. A: *καὶ ἐν ἑνὶ δὴ ἐνοῦσα ταῦτα πάντα ποιήσει.* IV. 434. E: *καὶ ἔδοξε δὴ ἡμῖν τοῦτο εἶναι πόλις.* 441. C. Tim. 54. B. Theaet. 187. C: *καὶ δὴ καὶ νῦν τί φής;* Legg. X. 892. E: *καὶ δὴ καὶ νῦν ὁ μέλλων ἐστὶ λόγος σφοδρότερος.* Praeced. *τε.* Phaed. 112. E: *ὃς δι' ἐρήμων τε τόπων ῥεῖ ἄλλων, καὶ δὴ καὶ ὑπὸ γῆν ῥέων* cet. Pol. II. 357. A: *ἀεί τε ... καὶ δὴ καὶ τότε* cet. IX. 586. E. X. 618. A. Tim. 21. E. — *δὴ οὖν* et *οὖν δή* (in illo part. *δή* ad antecedd. refertur, in hoc *δή* vim part. *οὖν* adauget). Phaedr. 246. B: *πῇ δὴ οὖν θνητὸν ... ζῶον ἐκλήθη.* 259. B: *πολλῶν δὴ οὖν ἕνεκεν λεκτέον τι.* Theaet. 143. E: *εἰ δὴ οὖν τινὶ ἐνέτυχες ἀξίῳ λόγου.* 150. C: *εἰμὶ δὴ οὖν αὐτὸς μὲν οὐ πάνυ τι σοφὸς* cet. Conv. 191. C: *ἔστι δὴ οὖν ἐκ τόσου ὁ ἔρως ἔμφυτος ... τοῖς ἀνθρώποις.* Pol. VI. 497. C: *δῆλος δὴ οὖν εἶ ὅτι* cet. Crit. 49. D: *σκόπει δὴ οὖν καὶ σὺ εὖ μάλα* cet. Prot. 316. B: *τί οὖν δή ἐστιν ... οὗ ἕνεκα ἥκετε;* Phaed. 57. A: *τί οὖν δή ἐστιν ἅττα εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρὸ τοῦ θανάτου;* 112. E: *τὰ μὲν οὖν δὴ ἄλλα πολλά τε καὶ μεγάλα ... ῥεύματά ἐστι.* Pol. I. 340. E. VI. 490. A. al.

δῆθεν, *scilicet.* Polit. 297. C: *οὐδὲ γὰρ ἄρτι δῆθεν κατέμαθον τὸ περὶ τῶν μιμημάτων.*

δήϊος, α, ον, *hostilis; hostis.* Legg. I. 629. E. (Tyrt.).

δηλέομαι, *perniciosus sum.* Legg. IV. 707. A: *σὴ βουλὴ δηλήσεται* (Hom.).

δήλομαι (i. q. *βούλομαι*). Locr. 94. B: *δηλόμενος ... ἄριστον γένναμα ποιῆν.*

δῆλος, η, ον, *manifestus, clarus, perspicuus.* Phaed. 64. E: *δῆλός ἐστιν ὁ φιλόσοφος ἀπολύων ... τὴν ψυχὴν* cet. Theaet. 189. C: *δῆλος εἶ ... καταφρονῶν μου.* Crat. 407. C: *οὗτος ... παντὶ δῆλος Φαῖστος ὤν.* Conv. 221. B: *δῆλος ὢν παντὶ ... ὅτι ... ἀμυνεῖται.* Pol. I. 348. E: *νῦν δὲ δῆλος εἶ ὅτι φήσεις* cet. VII. 541. B: *δῆλος ... καὶ οὗτος οἷον φήσομεν δεῖν αὐτὸν εἶναι.* Charm. 162. C: *δῆλος ... ἦν καὶ πάλαι ἀγωνιῶν.* Conv. 192. C: *ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἑκατέρου ἡ ψυχὴ δήλη ἐστίν.* Pol. X. 602. D: *πᾶσά τις ταραχὴ δήλη ἡμῖν ἐνοῦσα αὕτη ἐν τῇ ψυχῇ.* Prot. 311. C: *δῆλον ὅτι ἀγαλματοποιός.* 312. A: *δῆλον ὅτι σοφιστὴς γενησόμενος* (int. *ἔρχομαι*) *παρὰ τὸν Πρωταγόραν.* Theaet. 201. A: *μένουσι δὲ δῆλον οὐδέν.* Soph. 267. D: *ἢ δῆλον δὴ χαλεπὸν ὄν.* Conv. 204. A: *δῆλον δὴ ... τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδὶ ὅτι* cet. Pol. I. 337. B: *δῆλον ... σοι ἦν ὅτι* cet. 339. B: *οὔπω δῆλον οὐδ' εἰ μεγάλη.* II. 372. C: *ἅλας τε δῆλον ὅτι καὶ ἐλάας* (*ἕξουσι*). VIII. 550. D: *καὶ τυφλῷ γε δῆλον ὡς μεταβαίνει.* Tim. 53. C: *δῆλόν που καὶ παντί.* al. Form. *δῆλον ὅτι* (*nimirum, manifesto*) etiam absolute ponitur. Gorg. 516. A: *δῆλον ὅτι ὡς πονηροῦ ὄντος.* Parm. 158. A: *μετέχοι ... ἂν τοῦ ἑνὸς δῆλον ὅτι ἄλλο ὂν ἢ ἕν.*

Crat. 438. D: δείξαντα δῆλον ὅτι τὴν ἀλήθειαν τῶν ὄντων. Phil. 25. C: φράσων δῆλον ὅτι. 35. B: τῇ μνήμῃ δῆλον ὅτι. Conv. 199. A: ὅπως ἂν φαίνηται ὡς κάλλιστος ... δῆλον ὅτι τοῖς μὴ γιγνώσκουσιν. 197. B. Euth. 7. A: ἀλλὰ σὺ δῆλον ὅτι ἐπεκδιδάξεις. Crit. 53. A: οὕτω σοι ... ἤρεσκεν ἡ πόλις τε καὶ ἡμεῖς οἱ νόμοι δῆλον ὅτι. Alc. I. 114. C: ἔστι δὲ ταῦτα δῆλον ὅτι ἃ οἶσθα. Alc. II. 149. B: τὸν γὰρ θεὸν οὐκ ἐᾶν δῆλον ὅτι (v. δηλονότι). — Pol. X. 604. B: ὡς οὔτε δήλου ὄντος τοῦ ἀγαθοῦ cet. Prot. init. ἢ δῆλα δὴ ὅτι cet. Polit. 305. E: ὅτε καὶ πάντα τὰ γένη ... δῆλα ἡμῖν γέγονεν; Pol. III. 387. C: δῆλα δή (in respons.). V. 452. A: ἢ δῆλα δὴ ὅτι cet. Tim. 68. C: τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ τούτων δῆλα αἷς cet. Legg. XII. 968. E: οὐδὲ ... αὐτοῖς τοῖς μανθάνουσι δῆλα γίγνοιτ᾽ ἂν ὅ τι πρὸς καιρὸν μανθάνεται. Crit. 44. D: αὐτὰ δὲ δῆλα τὰ παρόντα νυνὶ ὅτι cet. Euthyd. 279. B: ἀλλὰ μὴν εὐγένειαι ... δῆλά ἐστιν ἀγαθὰ ὄντα. **qui videtur, conspicuus.* Pol. II. 360. A: δήλῳ (opp. ἀδήλῳ γενέσθαι).

δηλῶ, *indico; significo; ostendo, declaro, illustro; expono, probo.* Prot. 345. C: τὰ ἐπιόντα γε τοῦ ᾄσματος ἔτι μᾶλλον δηλοῖ. Gorg. 493. C. Crat. 394. C: δηλοῖ ... τὸ αὐτό. Gorg. 449. E: ἆρα οἳ δηλοῦσι τοὺς κάμνοντας ὡς ἂν διαιτώμενοι ὑγιαίνοιεν; Pol. II. 365. C: ὡς δηλοῦσί μοι οἱ σοφοί. VII. 523. E. al. Charm. 163. D: δήλου δὲ μόνον ἐφ᾽ ὅ τι ἂν φέροις τοὔνομα ὅ τι ἂν λέγῃς. Parm. 160. C: ἆρ᾽ ἐφ᾽ ἑκάστου ἂν δηλοῖ ὅτι cet. Crat. 423. E: ἆρ᾽ οὐκ ἂν δηλοῖ ἕκαστον ὃ ἔστιν; Legg. VII. 823. A: δηλοῖ μὲν ἂν ὃ βουλόμεθα μᾶλλον. Crat. 434. A: ὅ τι ἄν τις δηλοῖ. Pol. VI. 485. B: ὃ ἂν ... αὐτοῖς δηλοῖ cet. VII. 523. C. Legg. VIII. 830. E. Soph. 243. D: τί ποθ᾽ οἱ λέγοντες αὐτὸ δηλοῦν ἡγοῦνται. 257. B: τὸ ἴσον δηλοῦν τῷ ῥήματι. Polit. 266. B: ὃ βούλει δηλοῦν μανθάνω. 277. C: λόγῳ δηλοῦν πᾶν ζῷον μᾶλλον πρέπει cet. Crat. 398. C: τὸ ὄνομα, δηλοῦν τὴν ... γένεσιν. Legg. XII. 959. A: μὴ μακρότερον χρόνον ... τοῦ δηλοῦντος τόν τε ἐκτεθνεῶτα cet. De lege 314. A: αἰσθήσει τῇ ... δηλούσῃ. B: δηλούσῃ τῇ ἐπιστήμῃ. Crat. 409. A: ἔοικε δηλοῦντι παλαιότερον. Soph. 227. B: τὸν διὰ στρατηγικῆς ... δηλοῦντα θηρευτικήν. 261. D: τὰ ... δηλοῦντά τι. Legg. IX. 873. D: μήτε στήλαις ... δηλοῦντας τοὺς τάφους. I. 633. A: δηλοῦντα μόνον ἃ λέγει. Ep. VII. 347. C: πέμπειν ... γράμματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα. Phaedr. 277. D: δεδήλωκε. Pol. VI. 497. D: δεδηλώκατε. Conv. 185. B: δεδηλωκέναι. Phaedr. 262. D: μόνον δήλωσον ὃ φῄς. Polit. 277. C. Legg. XI. 914. A: δηλωσάτω. Soph. 237. B: ὁ λόγος αὐτὸς ἂν δηλώσειε. Critia 107. B: ἵνα δὲ σαφέστερον ὃ λέγω δηλώσω. Gorg. 452. E: δηλῶσαι. Phil. 75. A: πρός γε ὃ βούλεται δηλῶσαι ὁ λόγος. 104. B. Theaet. 164. D. Soph. 226. B.

al. Prot. 356. D: *δηλώσασα ... τὸ ἀληθές.* Conv. 216. D: *ἀλλ' ἐγὼ δηλώσω.* Tim. 23. E: *δηλώσω ... νόμους* cet. Crat. 393. E: *ὃ αὐτὸ ἡμῖν δηλώσει.* Critia 108. C: *τοῦτο ... αὐτό σοι τάχα δηλώσει.* 109. A. Ep. II. 312. D. — Pass. Crat. 426. A: *ἃ ἐξ ἐκείνων ἀνάγκη δηλοῦσθαι* cet. Phil. 34. C: *διὰ ... τούτων πως ταῦτα ἀμφότερα ἔοικε δηλοῦσθαι.* Crat. 393. D: *ἡ οὐσία τοῦ πράγματος δηλουμένη ἐν τῷ ὀνόματι.* Legg. III. 687. C: *τὸ νῦν ὑπὸ τοῦ λόγου δηλούμενον.* Crat. 393. E: *δηλουμένην τὴν δύναμιν.* Soph. 221. C: *ἱκανῶς δεδήλωται.* Id. Polit. 265. D. Phil. 31. A: *σχεδὸν ἐπιεικῶς ἡμῖν τὰ νῦν δεδήλωται.* Legg. IX. 864. B: Phaedr. 277. B: *τὸ ... ἔντεχνον καὶ μὴ δοκεῖ μοι δεδηλῶσθαι μετρίως.* Crat. 420. D: *εἶκον τῷ ἰόντι δεδηλωμένον ἂν εἴη τούτῳ τῷ ὀνόματι.* Phil. 27. B: *ὡς ἱκανῶς ἕτερον ἐκείνων δεδηλωμένον.* Pol. VI. 497. D: *ἐδηλώθη.* Tim. 62. C: *βαρὺ ... ἐξεταζόμενον ἂν δηλωθείη σαφέστατα.* Polit. 266. E: *τῆς ἀνθρωπονομικῆς δηλωθείσης τέχνης.* Legg. XI. 914. A: *δηλωθέντων.* — Intrans. vel recipr. (vern. *sich zeigen*, igitur *erhellen*). Prot. 329. B: *ὡς αὐτὰ (αὐτὸ?) δηλοῖ.* Gorg. 483. D: *δηλοῖ δὲ ταῦτα πολλαχοῦ ὅτι οὕτως ἔχει* cet. Pol. VI. 497. C: *τότε δηλώσει* (*patebit*) *ὅτι* cet. Eandem vim med. habet. Tim. 66. E: *δηλοῦνται δὲ (ὀσμαί), ὁπόταν* cet. — Verb. Tim. 48. E: *νῦν δὲ τρίτον ἄλλο γένος ἡμῖν δηλωτέον.* Ep. II. 312. D.

δήλωμα, τό, significatio, declaratio. Crat. 423. A: *δήλωμά του τῷ σώματι.* B: *ἑκάστου δήλωμα.* 435. A: *δήλωμά σοι γίγνεται παρ' ἐμοῦ.* Legg. VII. 792. A: *τοῖς ... παιδίοις τὸ δήλωμα ὧν ἐρᾷ καὶ μισεῖ κλαυμοναὶ καὶ βοαί.* Soph. 262. A: *τὸ ... ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὂν δήλωμα ῥῆμά που λέγομεν.* Crat. 433. B: *δήλωμα συλλαβαῖς καὶ γράμμασι πράγματος ὄνομα εἶναι.* 433. D: *τὸ εἶναι τὸ ὄνομα δήλωμα τοῦ πράγματος.* Ib. *δηλώματά τινων.* Soph. 261. E: *τῶν τῇ φωνῇ περὶ τὴν οὐσίαν δηλωμάτων διττὸν γένος.* Crat. 433. D: *τοῦ δηλώματα αὐτὰ γενέσθαι.*

δήλωσις, ἡ, significatio, declaratio. Polit. 287. A: *τῆς τῶν ὄντων λόγῳ δηλώσεως.* Legg. XII. 942. B: *ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόντων δηλώσεως.* De lege 314. A: *δηλώσει.* Crat. 435. B: *πρὸς δήλωσιν ὧν διανοούμενοι λέγομεν.*

δημεραστής, ὁ, populi amans. Alc. I. 132. A: *μὴ δημεραστὴς γενόμενος ἡμῖν διαφθαρῇς.*

δήμευσις, ἡ, publicatio. Prot. 325. C: *χρημάτων ... δημεύσεις.*

δημεύω, divulgo. Phil. 14. E: *ἃ ... δεδήμευται περὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον.* D: *εἴρηκας τὰ δεδημευμένα τῶν θαυμαστῶν περὶ τὸ ἓν καὶ πολλά.*

δημηγορία, ἡ, concio (oratio quae coram populo habetur). Phaedr. 261. D: *ἐν δημηγορίᾳ.* B: *περὶ δημηγορίας.* **ars concionandi*, etiam *oratio s. expositio copiosa* et *continua*

(quae non verum, sed speciem auditorumque delectationem et gratiam spectat). Gorg. 502. C: *δημηγορία ἄρα τίς ἐστιν ἡ ποιητική.* D: *οὐκοῦν ῥητορικὴ δημηγορία ἂν εἴη.* Theaet. 162. D: *τῆς ... δημηγορίας ὀξέως ὑπακούεις καὶ πείθει.* Apol. 36. B: *στρατηγιῶν καὶ δημηγοριῶν (ἀμελήσας).*

δημηγορικός, ή, όν, concionalis (vid. *δημηγορία*). Soph. 222. C: *τὴν ... δικανικὴν καὶ δημηγορικὴν ... πιθανουργικήν τινα μίαν τέχνην προσειπόντες.* Pol. II. 365. D: *εἰσί τε πειθοῦς διδάσκαλοι σοφίαν δημηγορικήν τε καὶ δικανικὴν διδόντες.* Gorg. 482. E: *σὺ ... εἰς τοιαῦτα ἄγεις φορτικὰ καὶ δημηγορικά.*

δημηγόρος, ὁ, qui concionem habet vel *habuit* (orator qui populi delectationem gratiamque spectat). Gorg. 482. C: *ὡς ἀληθῶς δημηγόρος ὤν.* 494. D: *ὡς ἄτοπος εἶ ... καὶ ἀτεχνῶς δημηγόρος.* Legg. X. 908. D: *τύραννοι καὶ δημηγόροι καὶ στρατηγοί.* Prot. 329. A: *εἰ μέν τις περὶ αὐτῶν τούτων συγγένοιτο ὁτῳοῦν τῶν δημηγόρων.* Gorg. 520. B: *τοῖς δημηγόροις τε καὶ σοφισταῖς.*

δημηγορῶ, concionem habeo (quod etiam in eo ponitur qui orationem continuam copiosamque exprimit vel verba inania facit, ita ut non verum vel utile spectet, sed audientium delectationem gratiamque aucupetur). Gorg. 482. C: *καὶ νῦν ταῦτα δημηγορεῖς* cet. Theaet. 162. D: *δημηγορεῖτε ξυγκαθεζόμενοι.* Prot. 336. B: *χωρὶς ... εἶναι τὸ συνεῖναί τε ἀλλήλοις διαλεγομένους καὶ τὸ δημηγορεῖν.* Gorg. 503. B. 519. D: *ὡς ἀληθῶς δημηγορεῖν με ἠνάγκασας ... οὐκ ἐθέλων ἀποκρίνεσθαι.* Pol. I. 350. E: *εὖ οἶδ' ὅτι δημηγορεῖν ἄν με φαίης.* Legg. VII. 817. C: *δημηγορεῖν πρὸς παῖδάς τε καὶ γυναῖκας καὶ τὸν πάντα ὄχλον.*

δήμιος, ὁ, carnifex (pr. *servus publicus*). Legg. IX. 872. B: *ὁ τῆς πόλεως κοινὸς δήμιος.* Pol. IV. 439. E: *νεκροὺς παρὰ τῷ δημίῳ* (v. *δημείῳ*) *κειμένους.*

δημιουργία, ἡ, opus (pr. publicum), *ars; confectio.* Pol. IV. 401. A: *γραφικὴ ... καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη δημιουργία.* II. 371. C: *ἀργήσει τῆς αὐτοῦ δημιουργίας.* Alc. II. 140. B: *δημιουργίας μέρη.* Pol. X. 599. A: *ἐπὶ τῇ τῶν εἰδώλων δημιουργίᾳ ... σπουδάζειν.* Polit. 280. C: *τὴν ἐκ τῶν λίνων ... δημιουργίαν πᾶσαν ἀφείλομεν.* Tim. 41. C: *ἐπὶ τὴν τῶν ζώων δημιουργίαν.* Pol. VI. 493. D. III. 395. B: *τῶν ἄλλων πασῶν δημιουργιῶν ἀφειμένους.* VI. 495. D: *ὑπὸ ... τῶν τεχνῶν τε καὶ δημιουργιῶν.* X. 598. C: *πάσας ἐπισταμένῳ τὰς δημιουργίας.* Critia 110. C: *τὰ ... ἄλλα ἔθνη τῶν πολιτῶν περὶ τὰς δημιουργίας ὄντα.* **tractatio.* Conv. 197. A: *τὴν τῶν τεχνῶν δημιουργίαν.*

δημιουργικός, ή, όν, ad opera facienda spectans, operarius. Phaedr. 248. E: *δημιουργικός (βίος).* Prot. 322. B: *ἡ δημιουργικὴ τέχνη.* Phil. 55. D: *τὸ μὲν ... δημιουργικόν ἐστι τῆς περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης* cet. Prot. 322.

D: ἢ ἄλλης τινὸς δημιουργικῆς (ἀρετῆς). Gorg. 455. B: ἢ περὶ ἄλλου τινὸς δημιουργικοῦ ἔθνους. Soph. 229. D: δημιουργικὰς διδασκαλίας. Legg. VIII. 846. D: τῶν περὶ τὰ δημιουργικὰ τεχνήματα διαπονούντων.

δημιουργός, ὁ et ἡ, *opifex*, *artifex* (etiam *qui artem profitetur*, opp. ἰδιώτης), et in univ. *effector*, *fabricator*; etiam *aedificator* (v. c. mundi). Prot. 312. B: ὡς δημιουργὸς ἐσόμενος. Gorg. 452. C: τούτου δημιουργός. 453. A: ὅτι πειθοῦς δημιουργός ἐστιν ἡ ῥητορική. E. 467. D: ὑποδημάτων δημιουργός. Crat. 431. E: ὁ μὲν ἀγαθὸς δημιουργὸς ὀνομάτων, ὁ δὲ κακός. Conv. 186. D. 188. C: φιλίας ... δημιουργός. Pol. I. 340. E: ὥστε δημιουργὸς ἢ σοφὸς ἢ ἄρχων οὐδεὶς ἁμαρτάνει τότε cet. 346. D. X. 596. B: ὁ δημιουργὸς ἑκατέρου τοῦ σκεύους. Tim. 41. A: ὧν ἐγὼ δημιουργὸς πατήρ τε ἔργων cet. 68. E: ὁ τοῦ καλλίστου τε καὶ ἀρίστου δημιουργός. 69. C. Legg. X. 903. C: ἔντεχνος δημιουργός. Charm. 175. A: οὐδεμιᾶς ὠφελείας οὖσα δημιουργός. Polit. 270. A: παρὰ τοῦ δημιουργοῦ. 273. B: τὴν τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρὸς ... διδαχήν. Conv. 187. D: ἀγαθοῦ δημιουργοῦ δεῖ. Tim. 59. A: τοῦ τῆς ἀνωμαλότητος δημιουργοῦ πυρός. Pol. IV. 433. D: (ἐν) δημιουργῷ καὶ ἄρχοντι καὶ ἀρχομένῳ. VII. 530. A: τῷ τοῦ οὐρανοῦ δημιουργῷ. Prot. 319. C: ὃν ἐκεῖνοι μὴ οἴονται δημιουργὸν εἶναι. 327. C: δημιουργὸν τούτου τοῦ πράγματος. Gorg. 452. C. Crat. 390. E: οὐ πάντα δημιουργὸν ὀνομάτων εἶναι. Phil. 39. B: ἕτερον δημιουργὸν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς ... γιγνόμενον. Pol. V. 468. A: δημιουργόν τινα ... καθιστάναι ἢ γεωργόν. VI. 500. D: δημιουργὸν ... σωφροσύνης τε καὶ δικαιοσύνης cet. 507. C: τὸν τῶν αἰσθήσεων δημιουργόν. Tim. 40. C: δημιουργὸν νυκτός τε καὶ ἡμέρας. Legg. V. 746. C: καὶ τὸν τοῦ φαυλοτάτου δημιουργόν. Euthyd. 292. D: αὐτὴν δημιουργὸν εἶναι. Theag. 125. A: δημιουργὸν ... τῆς σοφίας ἧς ἐπιθυμεῖ. Gorg. 503. E: ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες δημιουργοὶ βλέποντες πρὸς τὸ αὑτῶν ἔργον ἕκαστος cet. Conv. 205. C: οἱ τούτων δημιουργοὶ πάντες ποιηταί. 215. B: οὕςτινας ἐργάζονται οἱ δημιουργοί. Pol. II. 360. E: ὥσπερ οἱ δεινοὶ δημιουργοί. 373. B: σκευῶν ... παντοδαπῶν δημιουργοί. VIII. 552. D: πάντων τῶν τοιούτων κακῶν δημιουργοί. Apol. 22. D: οἱ ἀγαθοὶ δημιουργοί. Tim. 46. E: ὅσαι (αἰτίαι) ... καλῶν καὶ ἀγαθῶν δημιουργοί. Euthyd. 291. C. Gorg. 455. E: ἐκ τῶν δημιουργῶν. Theaet. 146. D: αἱ τῶν ἄλλων δημιουργῶν τέχναι. Polit. 298. C: ἰδιωτῶν καὶ τῶν ἄλλων δημιουργῶν. Conv. 209. A: τῶν δημιουργῶν ὅσοι λέγονται εὑρετικοὶ εἶναι. Pol. I. 340. E: ὥστε ... οὐδεὶς τῶν δημιουργῶν ἁμαρτάνει. II. 371. A: πλειόνων δὴ γεωργῶν τε καὶ τῶν ἄλλων δημιουργῶν δεῖ ἡμῖν τῇ πόλει. III. 406. C: ὃ ἡμεῖς ἐπὶ μὲν τῶν δημιουργῶν αἰσθανόμεθα, ἐπὶ δὲ τῶν πλουσίων ...

οὐκ αἰσθανόμεθα. Legg. X. 902. E: θνητῶν δημιουργῶν (opp. τὸν θεόν). XI. 920. D: τὸ τῶν δημιουργῶν γένος. Ion. 531. C: καὶ ἰδιωτῶν καὶ δημιουργῶν. Theag. 124. B. C. Phil. 59. E: καθαπερεὶ δημιουργοῖς ἡμῖν. Pol. III. 401. B: τοῖς ποιηταῖς ... ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς cet. 415. A: τοῖς τε γεωργοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς. Tim. 75. B: τοῖς περὶ τὴν ἡμετέραν γένεσιν δημιουργοῖς. Legg. VIII. 848. A. al. Gorg. 454. A: πειθοῦς δημιουργοὺς οὔσας (τέχνας). Polit. 281. C: τὰς τῶν ἐργαλείων δημιουργοὺς τέχνας. Crat. 428. A: δημιουργοὺς αὐτῆς (τ. τέχνης). Pol. I. 346. C. III. 395. B: δημιουργοὺς ἐλευθερίας τῆς πόλεως πάνυ ἀκριβεῖς. 399. D: τριγώνων ... δημιουργούς. X. 598. B: τέκτονα, τοὺς ἄλλους δημιουργούς. Charm. 162. E: τοὺς δημιουργοὺς πάντας ποιεῖν τι. * *artifex*, praec. *statuarius*. Pol. VII. 529. E: ὑπὸ Δαιδάλου ἤ τινος ἄλλου δημιουργοῦ ἢ γραφέως. Ep. XIII. 361. A: νέου καὶ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ.

δημιουργῶ, *fabricor, facio, efficio; factito*. Soph. 219. C: ἐπειδὴ δημιουργεῖ ... οὐδὲν τούτων. Polit. 308. C: μίαν τινὰ δύναμιν καὶ ἰδέαν δημιουργεῖ. Pol. X. 596. B: οὐ γάρ που τήν γε ἰδέαν αὐτὴν δημιουργεῖ οὐδεὶς τῶν δημιουργῶν. Polit. 279. C: ὁπόσα δημιουργοῦμεν. 281. D: ὅσαι ... τὸ πρᾶγμα αὐτὸ μὴ δημιουργοῦσι. 288. D: ἐξ ὧν καὶ ἐν οἷς δημιουργοῦσιν ὁπόσαι τῶν τεχνῶν νῦν εἴρηνται. Pol. I. 342. E: ᾧ ἂν αὐτὸς δημιουργῇ. Polit. 288. E: δημιουργεῖν σύνθετα ἐκ μὴ συντιθεμένων εἴδη γενῶν. Phil. 59. E: ἐξ ὧν ἢ ἐν οἷς δεῖ δημιουργεῖν τι. Pol. IV. 466. ἃ τελεωθέντας δεήσει δημιουργεῖν. Epin. 981. B: πλάττειν καὶ δημιουργεῖν. Soph. 265. C: ἄλλου τινὸς ἢ θεοῦ δημιουργοῦντος. Epin. 975. D: σπουδῇ τῇ μεγίστῃ δημιουργοῦντα. Phil. 27. B: τὸ ... πάντα ταῦτα δημιουργοῦν λέγωμεν τέταρτον, τὴν αἰτίαν. Legg. VIII. 846. E: οἰκετῶν ... ἑαυτῷ δημιουργούντων. Polit. 281. E: ὅσαι ... ταῖς δημιουργούσαις (τέχναις) ὄργανα παρασκευάζουσιν. Pol. III. 396. A: ἤ τι ἄλλο δημιουργοῦντας. Polit. 281. E: τὰς αὐτὰ ... δημιουργούσας (τέχνας). Pol. VI. 507. C: ὅσῳ πολυτελεστάτην τὴν τοῦ ὁρᾶν τε καὶ ὁρᾶσθαι δύναμιν ἐδημιούργησεν. Epin. 984. C: πάντα ... δημιουργήσασαν ταῦτα ψυχὴν cet. Pass. Pol. X. 596. D: πολλαχῇ καὶ ταχὺ δημιουργούμενος (τρόπος). III. 414. D: ἡ ἄλλη σκευὴ δημιουργουμένη (v. δημιουργούμενα). 401. B: μήτε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ δημιουργουμένῳ. V. 476. B: πάντα τὰ ἐκ τῶν τοιούτων δημιουργούμενα. Tim. 29. A: πρὸς τὸ ... κατὰ ταὐτὰ ἔχον δεδημιούργηται. Locr. 105: ὅσα δεδαμιούργαται ποτ' εἰκόνα cet. Tim. 31. A: εἴπερ κατὰ τὸ παράδειγμα δεδημιουργημένος ἔσται. 80. E: δεδημιουργημένη φύσις. Legg. II. 656. E: τῶν νῦν δεδημιουργημένων. Tim. 47. E: τὰ διὰ νοῦ δεδημιουργημένα. Locr. 97. D: ὅδε ὁ χρόνος ... ἐδαμιουργήθη. Tim. 76. D:

τοῖς ... ξυναιτίοις τούτοις δημιουργηθέν. Pol. III. 401. E: *τῶν ... μὴ καλῶς δημιουργηθέντων.*

δημοκρατία, ἡ, popularis civitas vel *gubernatio.* Polit. 291. D: *ἡ τοῦ πλήθους ἀρχή, δημοκρατία τοὔνομα κληθεῖσα.* 301. C. Pol. I. 338. E. VIII. 544. C. 557. A: *δημοκρατία ... γίγνεται ὅταν* cet. 562. A: *ἔκ τε ὀλιγαρχίας δημοκρατία γίγνεται* cet. B. Legg. III. 701. A: *δημοκρατία ... ἐλευθέρων ἀνδρῶν.* IV. 714. A. Polit. 291. E: *δημοκρατίας ... τοὔνομα.* Pol. VIII. 557. A: *ἔστι ... αὕτη ἡ κατάστασις δημοκρατίας.* 562. A: *ὅτι ... ἐκ δημοκρατίας μεταβάλλει (τυραννίς).* Ib. *ἐκ δημοκρατίας τυραννίς (γίγνεται).* Polit. 303. B: *ἐν δημοκρατίᾳ ... ζῆν.* Pol. VIII. 564. B. D. al. Ep. V. 322. D: *τὰ δημοκρατίᾳ ξυμφέροντα.* Polit. 302. D: *ἁπλῆν ἐπονομάζοντες ... δημοκρατίαν.* Pol. VIII. 545. C: *εἰς δημοκρατίαν ἀποβλέψαντες.* 555. B: *μεταβάλλει ... ἐξ ὀλιγαρχίας εἰς δημοκρατίαν.* 562. A: *τετάχθω κατὰ δημοκρατίαν ὁ τοιοῦτος ἀνήρ.* 563. E: *τοῦτο ... καταδουλοῦται δημοκρατίαν.* 568. C: *εἰς τυραννίδας τε καὶ δημοκρατίας ἕλκουσι τὰς πολιτείας.*

δημοκρατικός, ή, όν, popularis gubernationis studiosus; (in re) *populari gubernationi consentaneus; popularis* (v. c. *ἀρχή*). Pol. VIII. 559. D: *ὡς ἐξ ὀλιγαρχικοῦ δημοκρατικὸς γίγνεται.* 562. A: *ὡς δημοκρατικὸς ὀρθῶς ἂν προσαγορευόμενος.* 560. A: *τὸ δημοκρατικὸν ὑπεχώρησε τῷ ὀλιγαρχικῷ.* IX. 571. init.: *ἐκ δημοκρατικοῦ (ἀνδρός).* Legg. VI. 756. E: *δημοκρατικῆς πολιτείας.* Pol. VIII. 559. E: *εἰς δημοκρατικὴν (ἀρχήν).* 545. A: *τὸν ... δημοκρατικόν.* IX. 580. B. I. 338. E: *δημοκρατικοὺς (νόμους).*

δημοκρατοῦμαι, popularem gubernationem habeo. Pol. I. 338. D: *ὅτι τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται, αἱ δὲ δημοκρατοῦνται* cet. IX. 574. E: *δημοκρατούμενος ἐν ἑαυτῷ.* VIII. 562. C: *δημοκρατουμένη πόλις.* 556. E: *ἐκ δημοκρατουμένης (πόλεως).* Apol. 32. C: *ἔτι δημοκρατουμένης τῆς πόλεως.* Pol. VIII. 562. B: *ἐν δημοκρατουμένῃ πόλει.* Legg. IV. 712. D. Pol. VIII. 557. D: *εἰς δημοκρατουμένην ... πόλιν.* 564. C. IX. 576. C. V. 463. A: *ἐν ... ταῖς δημοκρατουμέναις (πόλεσιν).*

δημολογικός, ή, όν, qui apud populum loquitur. Soph. 268. B: *πότερα πολιτικόν, ἢ δημολογικόν.*

δῆμος, ὁ, populus, vulgus; civitas (ap. Athen.); etiam *concio.* Gorg. 481. E: *ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων.* Pol. VIII. 564. E: *δῆμος δ' ἂν εἴη τρίτον γένος ... ὃ δὴ πλεῖστόν τε καὶ κυριώτατον ἐν δημοκρατίᾳ, ὅτανπερ ἀθροισθῇ.* 565. C. 568. E: *ὅτι ὁ δῆμος ὁ γεννήσας τὸν τύραννον θρέψει αὐτόν* cet. Legg. III. 689. B: *ὅπερ δῆμός τε καὶ πλῆθος πόλεώς ἐστιν.* Alc. I. 132. A: *ὁ τοῦ μεγαλήτορος δῆμος Ἐρεχθέως* (Hom.). Ax. 369. A: *δῆμος γὰρ ... ἀχάριστον ... ἀπαίδευτον.* Gorg. 481. D: *τοῦ ... Ἀθηναίων δήμου.* 513. C: *ὁ δήμου ...*

ἔρως. Polit. 298. E: εἴτε ἐκ τῶν πλουσίων εἴτε ἐκ τοῦ δήμου παντός. Pol. VIII. 565. E: δήμου προεστώς. 566. B: ὁ τοῦ δήμου βοηθός. IX. 575. C: μετὰ δήμου ἀνοίας. Ax. 368. D: δήμου παίγνιον ἐκβαλλόμενον. Ep. VIII. 356. D: μετά τε δήμου καὶ βουλῆς. Phaedr. 258. A: ἔδοξε ... τῇ βουλῇ ἢ τῷ δήμῳ. Gorg. 451. B: ὥσπερ οἱ ἐν τῷ δήμῳ συγγραφόμενοι. 513. A: τῷ δήμῳ τῷ (v. τῶν) Ἀθηναίων. B: τῷ Ἀθηναίων δήμῳ. Pol. VIII. 565. B: λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ πράττοντες ὅπῃ δύνανται. Epin. 975. C: δήμῳ τὸ πρόσφορον ἔχουσα. Alc. I. 114. C: τοῦ ἐν τῷ δήμῳ ῥήτορος. Euthyd. 284. B: οἱ ῥήτορες ὅταν λέγωσιν ἐν τῷ δήμῳ. Ax. 368. D: μαινομένῳ δήμῳ. Ep. V. 322. A: ἐν τῷ δήμῳ λέγειν. Gorg. 502. C: οὐκοῦν πρὸς πολὺν ὄχλον καὶ δῆμον οὗτοι λέγονται οἱ λόγοι; D: πρὸς δῆμον τοιοῦτον οἷον παίδων τε ὁμοῦ καὶ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν. Ib. πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον. Pol. VIII. 566. B: αἰτεῖν τὸν δῆμον φύλακάς τινας τοῦ σώματος. 568. D. Legg. III. 695. D: τὸν Περσῶν δῆμον. IV. 714. C: δῆμον ... ἤ τινα πολιτείαν ἄλλην ἢ καὶ τυραννίδα. VI. 759. B: μιγνύντας πρὸς φιλίαν ἀλλήλοις δῆμον καὶ μὴ δῆμον. XI. 920. E: χώραν καὶ δῆμον. Alc. I. 105. A: ἐὰν θᾶττον εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρέλθῃς. 114. B: ἐμὲ ἐκκλησίαν νόμισον καὶ δῆμον. Legg. III. 684. B: δῆμοι δήμοις καὶ βασιλεῦσιν ἀδικουμένοις (βοηθήσειν). C: οὓς ἑκόντες οἱ δῆμοι καὶ τὰ πλήθη δέξονται. Gorg. 502. E: ὥσπερ παισὶ προσομιλοῦσι τοῖς δήμοις. Legg. III. 684. D: βασιλεῦσιν ... καὶ δήμοις. 690. E: ἐν τοῖσι δήμοις. Gorg. 502. D: (πρὸς) τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι δήμους τοὺς τῶν ἐλευθέρων ἀνδρῶν. Legg. III. 697. D. **pagus* (vern. *Gemeinde*). Legg. VI. 753. C. τοὔνομα πατρόθεν καὶ φυλῆς καὶ δήμου. Lys. 205. D: τῆς τοῦ δήμου ἀρχηγέτου θυγατρός. De lucri cup. 229. A: ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου. Euth. 2. B: ἔστι δὲ τὸν δῆμον Πιτθεύς. De lucri cup. 228. D: ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν δήμων ἑκάστων. Legg. VI. 746. D: ὅθεν φρατρίας καὶ δήμους καὶ κώμας ... δεῖ τόν γε νόμον διατάττειν.

δημοσίᾳ, *publice*. Prot. 324. C: καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. Id. 325. B. 326. E. Phaedr. 277. D. Theaet. 174. B. al. Gorg. 514. A: δημοσίᾳ πράξαντες τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Soph. 225. B: καθ' ὅσον ... γίγνεται ... δημοσίᾳ. Pol. IV. 443. A: προδοσιῶν ἢ ἰδίᾳ ἑταίρων ἢ δημοσίᾳ πόλεων. VII. 540. B: θυσίας τὴν πόλιν δημοσίᾳ ποιεῖν. Legg. VII. 800. C: δημοσίᾳ γάρ τινα θυσίαν ὅταν ἀρχή τις θύσῃ. IX. 857. B: ἐὰν δέ τις ὄφλῃ κλοπῆς δημοσίᾳ δίκην. IX. 873. E: ἐν ἀγῶνι τῶν δημοσίᾳ τιθεμένων. X. 890. B: δημοσίᾳ πόλεσί τε καὶ ἰδίοις οἴκοις. XII. 950. B: ξένον ὑποδέχεσθαι ... δημοσίᾳ. Apol. 33. A: δημοσίᾳ τε εἴ πού τι ἔπραξα, τοιοῦτος φανοῦμαι, καὶ ἰδίᾳ ὁ αὐτὸς οὗτος. Alc. I. 111. C: ἀλλήλοις τε ὁμολογοῦσι καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἰδίᾳ,

καὶ δημοσίᾳ αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας οὐκ ἀμφισβητοῦσιν. 121. B: *ὧν αἱ γυναῖκες δημοσίᾳ φυλάττονται ὑπὸ τῶν ἐφόρων.* Hipp. mai. 294. D: *καὶ ἰδίᾳ ἑκάστοις καὶ δημοσίᾳ ταῖς πόλεσιν.* **auctoritate civitatis.* Phaed. 58. B: *δημοσίᾳ μηδένα ἀποκτιννύναι.* Hipp. mai. 282. B: *ἀφίκετο δημοσίᾳ οἴκοθεν πρεσβεύων.*

δημοσιεύω, *res civiles tracto.* Apol. 32. A: *ἰδιωτεύειν, ἀλλὰ μὴ δημοσιεύειν.* **publice artem factito* (veluti medicus publice constitutus vel conductus). Gorg. 514. D: *ἐπιχειρήσαντες δημοσιεύειν.* E. 515. B: *πρὶν δημοσιεύειν ἐπιχειρεῖν.* Polit. 259. A: *εἴ ... τις τῶν δημοσιευόντων ἰατρῶν* cet.

δημόσιος, α, ον, ad populum vel *civitatem pertinens, publicus;* neutr. *commune, civitas; negotium publicum, rerum publicarum procuratio;* etiam *opes publicae, aerarium* (ut Latin. *publicum*). Cum v. *εἶναι* vel *γίγνεσθαι* est *publicari.* Legg. IX. 877. D: *ὡς τῆς πόλεως δημόσιός τε καὶ ἴδιος.* V. 742. B: *δημόσιον ... γιγνέσθω* (*publicator*). VI. 754. E: *δημόσιον ... ἔστω τὸ τοιοῦτον ἅπαν.* XI. 932. D: *τὸ δημόσιον ὑπὲρ αὐτοῦ τιμὴν ... καταβαλλέτω.* XII. 955. D. Ep. XIII. 361. E: *ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα.* Pol. I. 343. E: *ἐκ δὲ δημοσίου μηδὲν ὠφελεῖσθαι.* V. 465. D: *ἥ τ᾽ ἐκ τοῦ δημοσίου τροφὴ τελεωτέρα.* Legg. VI. 774. D: *ὀφειλέτω ... τῷ δημοσίῳ τοσοῦτον ἕτερον.* IX. 864. E: *ἐν δημοσίῳ δεσμῷ δεθείς.* VI. 766. C: *δημοσίαν ἀρχὴν ἄρχων.* 767. B: *ὁπόταν τὸ δημόσιον ὑπό τινος τῶν πολιτῶν ἡγῆταί τις ἀδικεῖσθαι.* 784. C: *πρὸς τὸ δημόσιον ἀποφηνάντων.* XI. 921. D: *ἐάν τις ... δημόσιον ἔργον ... καλῶς ἐξεργάσηται.* XII. 941. C: *ἐάν τίς τι κλέπτῃ δημόσιον.* 953. B: *κατά τι δημόσιον ... ἀφιγμένον.* Phaedr. 261. A: *ὅσοι ἄλλοι δημόσιοι σύλλογοι.* Legg. XII. 957. A: *τὰ ... δημόσια καὶ κοινὰ* (*δικαστήρια*) cet. Gorg. 469. E: *καὶ τὰ δημόσια καὶ ἴδια.* Legg. XI. 915. C: *τὰ χρήματα αὐτοῦ γιγνέσθω δημόσια.* VI. 767. E: *περὶ ... τῶν δημοσίων ἐγκλημάτων.* 941. D: *τῶν δημοσίων ... τι κλέπτοντα.* Pol. IX. 577. B: *ἐν ... τοῖς δημοσίοις κινδύνοις.* Legg. XII. 968. A: *πρὸς ταῖς δημοσίαις ἀρεταῖς.* IX. 865. A: *ἐν ἀγῶνι καὶ ἄθλοις δημοσίοις.* XII. 952. C: *δημοσίοις οἰκοδομήμασιν ... ὑποδέχεσθαι.* Gorg. 514. C: *ἰέναι ἐπὶ τὰ δημόσια ἔργα.* Pol. I. 344. A: *καὶ ἴδια καὶ δημόσια.* VII. 521. A: *εἰ δὲ πτωχοὶ καὶ πεινῶντες ἀγαθῶν ἰδίων ἐπὶ τὰ δημόσια ἴασιν.* Legg. VI. 763. A. 780. A: *πῇ τὰ δημόσια καὶ κοινὰ αὐτοὺς χρὴ ζῆν πράττοντας.* VII. 800. A: *παρὰ τὰ δημόσια μέλη τε καὶ ἱερὰ* cet. IX. 855. A: *δημόσια ... χρήματα οὐδενὸς τῶν τοιούτων ... πρέπον ἂν εἴη γίγνεσθαι.* X. 884: *εἰς δημόσια καὶ ἅγια.* 909. D: *πρὸς τὰ δημόσια ἴτω θύσων.* 910: *κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια.* Ib. *εἰς τὰ δημόσια ἀποφέρειν ἱερὰ τὰ ἴδια.* Apol. 32. E: *εἰ ἔπρατ-*

τον τὰ δημόσια. Hipp. mai. 282. B: πρὸς τὸ καὶ τὰ δημόσια πράττειν δύνασθαι μετὰ τῶν ἰδίων. *popularis, h. e. vulgaris. Phil. 31. C: οὐκοῦν τὰ δημόσιά που καὶ περιφανῆ ῥᾷστον ξυννοεῖν;

δημοσιῶ, *in publicum propono.* Soph. 232. D: τὰ ... δεδημοσιωμένα ... καταβέβληται γεγραμμένα τῷ βουλομένῳ μαθεῖν.

δημοτελής, ὁ ἡ, *qui* vel *quod publicis impensis peragitur, publicus.* Legg. XI. 935. B: μηδ' ἔν τισι δημοτελέσι θυσίαις.

δημοτερπής, ὁ ἡ, *populum oblectans.* De lege 321. A: ἔστι δὲ τῆς ποιήσεως δημοτερπέστατον ... ἡ τραγῳδία.

δημοτεύομαι, *popularis sum, ad pagum pertineo.* Legg. VI. 753. C: δήμου, ὁπόθεν ἂν δημοτεύηται.

δημότης, ὁ, *popularis* (*tribulis*). Apol. 33. D: ἐμὸς ἡλικιώτης καὶ δημότης. Lach. 180. D: τῷ σαυτοῦ δημότῃ. C: ὄντα δημότην. Theag. 121. D: τῶν ἡλικιωτῶν τινὲς αὐτοῦ καὶ δημοτῶν. 127. E. Lach. 187. E: ἐν ἄλλῳ τῳ συλλόγῳ τῶν δημοτῶν. Ib. ἐν τοῖς δημόταις.

δημοτικός, ή, όν, *popularis, populi rebus studens.* Pol. IX. 572. D: δημοτικὸς ἐξ ὀλιγαρχικοῦ γεγονώς. 576. C. 587. C: ἐν μέσῳ ... αὐτῶν (τοῦ ὀλιγαρχικοῦ et τοῦ τυράννου) ὁ δημοτικὸς ἦν. Ep. VIII. 353. D: τὸ δημοτικὸν γένος. Pol. VI. 500. D: ξυμπάσης τῆς δημοτικῆς ἀρετῆς. IX. 572. C: τὸν δημοτικὸν cet. Phaed. 82. A: οἱ τὴν δημοτικήν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ἐπιτετηδευκότες. **civilis, comis.* Euthyd. 303. D: καὶ τόδε αὖ ἕτερον δημοτικόν τι καὶ πρᾷον ἐν τοῖς λόγοις ὅτι cet. Hinc δημοτικὸς (ut Latin. *popularis*) etiam dicitur, qui plebi libertatis avidae et ad seditiones proclivi adulatur (i. q. δημαγωγός). Phaedr. 248. E: ὀγδόη (ψυχῇ ἁρμόσει) σοφιστικὸς (βίος) ἢ δημοτικός (sic Clark. c. plur. al. Vulgo δημοκοπικός).

δημοῦμαι, *populariter loquor, iocor.* Theaet. 161. E: ταῦτα πῶς μὴ φῶμεν δημούμενον λέγειν τὸν Πρωταγόραν;

δημώδης, ὁ ἡ, *popularis, vulgaris.* Phaed. 61. A: ταύτην τὴν δημώδη μουσικὴν ποιεῖν. Legg. IV. 710. A: τὴν δημώδη γε (σωφροσύνην).

δημωφελής, ὁ ἡ, *populo,* h. e. *omnibus salutaris.* Phaedr. 227. D: ἢ γὰρ ἂν ἀστεῖοι καὶ δημωφελεῖς εἶεν οἱ λόγοι.

δήποθεν, *undecumque.* Ep. VII. 331. E: οὔτε ἄλλων δήποθεν (v. δήπουθεν) ὀθνείων.

δήπου (vel δή που), *sane, utique, scilicet,* etiam *ut opinor.* Prot. 309. C: οὐ γὰρ δήπου τινὶ καλλίονι ἐνέτυχες ἄλλῳ cet. D: σοφωτάτῳ μὲν οὖν δήπου τῶν γε νῦν. 312. D: ὥσπερ ὁ κιθαριστὴς δεινὸν δήπου ποιεῖ λέγειν cet. 313. C: μαθήμασι δήπου (τρέφεται). Phaed. 68. C: πάντως δήπου, ἔφη. Phaedr. 263. C: τῶν ἀμφισβητησίμων δήπου (in respons.). Gorg. 447. D: ἀπεκρίνατο ἂν δήπου σοι.

Conv. 202. A: ἔστι δὲ δήπου τοιοῦτον ἡ ὀρθὴ δόξα. Men. 72. C: εἶχες δήπου ἄν τί μοι εἰπεῖν; C. negat. *numquid* (vern. *doch nicht*). Phil. 53. B: οὐ δήπου ... δεησόμεθα cet. Conv. 194. B: οὐ δήπου με οὕτω θεάτρου μεστὸν ἡγεῖ ὥστε cet. al.

δήπουθεν, *utique*, *scilicet*. Phil. 62. E: τάς γε ἀναγκαίας δήπουθεν. Ion. 534. A: λέγουσι γὰρ δήπουθεν πρὸς ἡμᾶς οἱ ποιηταὶ ὅτι cet.

δῆτα, *sane*, *utique*, *vero*. Prot. 310. C: ἑσπέρας δῆτα. Ib. καὶ δῆτα μέλλων σοι φράζειν cet. Gorg. 449. E: οὐ δῆτα (in respons.). Phaed. 90. D: οἰκτρὸν δῆτα. Theaet. 171. D: καὶ δῆτα καὶ νῦν ἄλλο τι φῶμεν ὁμολογεῖν ἂν cet. 208. E: νῦν δῆτα ... παντάπασί γε ἔγωγε ... ξυνίημι οὐδὲ σμικρόν. Soph. 249. A: ἀλλὰ δῆτα νοῦν μὲν (ἔχειν) cet. Crat. 422. B: εἰκὸς δῆτα. Pol. II. 381. B: ἥκιστα δῆτα. VIII. 563. E: νεανικὴ δῆτα. al. In interrog. est *tandem* (vern. *denn*, *nun*). Phaedr. 236. E: τί δῆτα ἔχων στρέφει; Gorg. 469. B: πῶς δῆτα —; Theaet. 164. B: τί οὖν δῆτ' ἂν εἴη ἐπιστήμη; Soph. 218. D: βούλει δῆτα ... πειραθῶμεν cet. 240. A: τί δῆτα ... εἴδωλον ἂν φαῖμεν εἶναι cet. Polit. 279. B: τί δῆτα, ... οὐ ... καὶ νῦν περὶ ὑφαντικὴν ταὐτὸν τοῦτ' ἐδράσαμεν —; Phil. 61. C: βούλει δῆτα ... ἀφῶ cet. 64. C. Conv. 211. D. al. Cum imperat. *quaeso*. Gorg. 452. C: σκόπει δῆτα ... ἐάν σοι ... φανῇ cet.

διά, c. genit. in loco, spatio et motu ponitur (*per*, etiam *in*). Phaed. 82. E: διὰ τούτου σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα. 109. C: διὰ τοῦ ὕδατος ὁρῶν τὸν ἥλιον. D: ὡς διὰ τούτου οὐρανοῦ ὄντος τὰ ἄστρα χωροῦντα. Crat. 412. D: διὰ δὲ τούτου παντὸς εἶναί τι διεξιόν. Conv. 220. B: διὰ τοῦ κρυστάλλου ... ἐπορεύετο. Pol. VI. 511. C: εἴδεσιν αὐτοῖς δι' αὐτῶν. X. 614. C: πορεύεσθαι ... ἄνω διὰ τοῦ οὐρανοῦ. 621. A: δι' ἐκείνου διεξελθόντα. Tim. 39. D: δι' οὐρανοῦ πορευόμενα. Soph. 253. C: διὰ πάντων εἰ συνέχοντα ταῦτ' ἐστίν. Ib. εἰ δι' ὅλων ἕτερα τῆς διαιρέσεως αἴτια. D: μίαν ἰδέαν διὰ πολλῶν. Ib. μίαν ... δι' ὅλων πολλῶν. Parm. 136. E: ἄνευ τῆς διὰ πάντων διεξόδου. Conv. 196. A: διὰ πάσης ψυχῆς ... εἰσιὼν ... λανθάνειν καὶ ἐξιών. Pol. IV. 432. A: διὰ πασῶν (int. χορδῶν) παρεχομένη ξυνᾴδοντας cet. VII. 534. C: ὥσπερ ἐν μάχῃ διὰ πάντων ἐλέγχων διεξιών. IX. 580. A: νῦν ἤδη ὥσπερ ὁ διὰ πάντων κριτὴς ἀποφαίνεται. — In tempore et re durante ponitur, ut Lat. *per* (vern. *hindurch*, *während*). Phaedr. 236. C: διά τε τοῦ ἔρωτος καὶ ἔξω γενομένω. Phaed. 75. D: ἀεὶ διὰ βίου εἰδέναι. 76. A: ἐπιστάμεθα διὰ βίου πάντες. Conv. 183. A: διὰ βίου μένει. Pol. II. 361. D. 374. B. Conv. 203. D: φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου. Pol. IX. 579. E. al. — Etiam in tempore praeterito frequentatur (ut sit *post*, v. c. διὰ χρόνου, *longo intervallo*). Phaedr. 247. D: ἰδοῦσα διὰ χρόνου τὸ ὂν

ἀγαπᾷ. Parm. 136. E: ἵνα καὶ αὐτὸς ἀκούσω διὰ χρόνου. Pol. I. 328. C: διὰ χρόνου γὰρ καὶ ἑωράκειν αὐτόν. Charm. 153. A: διὰ χρόνου ἀφιγμένος. Euthyd. 273. B: ἅτε διὰ χρόνου ἑωρακώς. Tim. 22. D: διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη ... φθορά. 23. A: δι' εἰωθότων ἐτῶν. Critia. 119. D: δι' ἐνιαυτοῦ πέμπτου. Legg. I. 624. B: δι' ἐνάτου ἔτους (*novem interiectis annis* vel *nono quoque anno*). VIII. 834. E: εἴτε ... καὶ διὰ πέμπτων ἐτῶν. — Cum verbb. eundi (ut Latin. *ire* cum praep. *in* et *per*) est *versari in aliqua re, persequi, studere* al. Prot. 323. A: ἣν (πολιτικὴν ἀρετὴν) δεῖ διὰ δικαιοσύνης πᾶσαν ἰέναι καὶ σωφροσύνης. — Cum genit. subst. et v. εἶναι est i. q. verbum cuius subst. appositum est. Phaed. 82. E: ὅτι δι' ἐπιθυμίας ἐστίν ὡς cet. — Rationem, modum, instrumentum vel opem, etiam causam vel originem indicat. Prot. 347. C: διὰ ἑαυτῶν συνεῖναι ... μηδὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς. D: διὰ τῆς ἐκείνων φωνῆς ἀλλήλοις σύνεισιν. Phaedr. 242. D: ὃς διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος ... ἐλέχθη. Phaed. 79. C: ὅταν ... τῷ σώματι προσχρῆται εἰς τὸ σκοπεῖν τι ἢ διὰ τοῦ ὁρᾶν cet. Ib. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ διὰ τοῦ σώματος, τὸ δι' αἰσθήσεως σκοπεῖν τι. 82. E: ἀλλὰ μὴ αὐτὴν δι' αὑτῆς. Soph. 219. D: μεταβλητικὸν ὂν διά τε δωρεῶν καὶ ἀγοράσεων cet. 222. E: τὸ ... προσομιλοῦν διὰ χάριτος καὶ παντάπασι δι' ἡδονῆς τὸ δέλεαρ πεποιημένον. Polit. 272. B: διὰ λόγων ... συγγίγνεσθαι. 306. D: διὰ λόγων ἐνδείξασθαι. Phil. 34. C: διὰ ... τούτων ... ταῦτα ἀμφότερα ἔοικε δηλοῦσθαι. Conv. 176. E: μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν συνουσίαν. 191. E: διὰ τούτων τὴν γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησε, διὰ τοῦ ἄῤῥενος ἐν τῷ θήλει. 202. E: διὰ τούτου καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ cet. 203. A: διὰ τούτου πᾶσά ἐστιν ἡ ὁμιλία cet. 221. E: ἀεὶ διὰ τῶν αὐτῶν ταὐτὰ φαίνεται λέγειν. Pol. II. 379. E: ἐάν τις φῇ δι' Ἀθηνᾶς τε καὶ Διὸς γεγονέναι. III. 394. C: ἡ μὲν διὰ μιμήσεως ὅλη ἐστίν. IV. 429. C: τῆς δόξης τῆς ... διὰ τῆς παιδείας γεγονυίας. VIII. 562. B: δι' οὗ ἡ ὀλιγαρχία καθίστατο. Tim. 26. A: διὰ χρόνου ... οὐχ ἱκανῶς ἐμεμνήμην. 41. C: δι' ἐμοῦ ... ταῦτα γενόμενα. 47. E: τὰ διὰ νοῦ δεδημιουργημένα. 57. C: διὰ τοιούτων αἰτιῶν γέγονε. 80. D: τὸ τῆς ἀναπνοῆς ... κατὰ ταῦτα καὶ διὰ τούτων γέγονε. Legg. III. 701. B: τοῦτ' αὐτό ἐστι σχεδὸν ἡ πονηρὰ ἀναισχυντία διὰ δή τινος ἐλευθερίας λίαν ἀποτετολμημένης. VI. 776. A: τὸν διὰ χρόνου πόθον (ubi est: *e temporis longinquitate proficiscentem*). — Saepenumero verti potest *apud* vel *a*. Soph. 229. D: τοῦτο δὲ ἐνθάδε γε παιδείαν δι' ἡμῶν κεκλῆσθαι. — Cum genit. etiam ita ponitur ut simplici genitivo vel adiectivo (v. c. διὰ τοῦ σώματος, vern. *körperlich* vel *sinnlich*) exprimi possit. Prot. 334. C: ἐπὶ ταῖς αἰσθήσεσι ταῖς διὰ τῶν ῥινῶν. Phaedr. 250. D: τῶν διὰ τοῦ σώματος ... αἰσθήσεων. Phaed. 65. A: τῶν ἡδονῶν αἳ διὰ τοῦ σώματός εἰσιν.

D: ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει τῶν διὰ τοῦ σώματος cet. Theaet. 206. D: εἰς τὴν διὰ τοῦ στόματος ῥοήν. Phil. 39. D: αἵ γε διὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἡδοναὶ καὶ λῦπαι. Ib. πρὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν καὶ λυπῶν. Pol. VI. 485. D: τὰς ... διὰ τοῦ σώματος (ἡδονάς). — Cum genitivo subst. vel adi. etiam ita ponitur ut dativo substant. vel adverbio exprimi possit. Gorg. 449. B: διὰ μακρῶν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι. Theaet. 172. D. Phil. 58. A: πάντα γὰρ ὑφ' αὐτῇ δοῦλα δι' ἑκόντων, ἀλλ' οὐ διὰ βίας ποιοῖτο. Pol. II. 378. A: δι' ἀποῤῥήτων ἀκούειν. V. 463. E: εἰ ... διὰ τῶν στομάτων (ore) μόνον φθέγγοιντο. Tim. 17. B: διὰ βραχέων πάλιν ἐπάνελθε αὐτά. Legg. V. 730. E: διὰ φιλίας. VI. 780. A: μὴ πάντα διὰ τάξεως δεῖν γίγνεσθαι. Ib. ζῆν διὰ νόμων. VII. 803. B: εἴ πως διὰ προσήκοντός τινος αὐτὸ πράττοιμεν. Sic δι' ἀκριβείας (vid. h. v.) al. — C. accus. causam et originem indicat (cur, cuius beneficio vel culpa aliquid factum sit vel fiat); est igitur *per*, *propter*. Prot. 317. C: μηδὲν δεινὸν πάσχειν διὰ τὸ ὁμολογεῖν σοφιστὴς εἶναι. 322. A: δι' Ἐπιμηθέα. 347. C: διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις ... συνεῖναι. Phaedr. 241. A: τὴν ... ξυνουσίαν ... φέρειν δι' ἐλπίδα ἀγαθῶν. Gorg. 481. E: ἃ διὰ τούτους λέγεις. 515. E: εἰ λέγονται Ἀθηναῖοι διὰ Περικλέα βελτίους γεγονέναι. 516. E: εἰ μὴ διὰ τὸν πρύτανιν (*ni prytanis fuisset*, per quem videlicet res impedita est), ἐνέπεσεν ἄν. 520. C: οἷον ταχὺς γενόμενος διὰ παιδοτρίβην. Theaet. 210. B: ἔγωγε πλείω ... διὰ σὲ εἴρηκα. Phil. 42. B: διὰ τὸ πόῤῥωθεν ... θεωρεῖσθαι. Crat. 403. C: δι' ἐκεῖνον ἔσεσθαι ἀμείνων ἀνήρ. Conv. 179. C: οὓς ἐκείνη τοσοῦτον ὑπερεβάλετο ... διὰ τὸν ἔρωτα. 182. D: διὰ τὴν τῶν θεμένων τῆς ψυχῆς ἀργίαν (int. ἐνομίσθη). 190. A: ἦν δὲ διὰ ταῦτα τρία τὰ γένη ... ὅτι cet. 193. A: νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. 203. E: ἀναβιώσκεται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν. Pol. I. 329. E: ῥᾳδίως τὸ γῆρας φέρειν οὐ διὰ τὸν τρόπον, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι. II. 370. A: αὐτὸν δι' αὐτὸν τὰ αὑτοῦ πράττειν. 382. B: ὅταν διὰ μανίαν ἤτινα ἄνοιαν κακόν τι ἐπιχειρῶσι πράττειν. IV. 419. A: καὶ ταῦτα δι' ἑαυτούς (*sua ipsos culpa*). VIII. 562. B: ἡ πλούτου ... ἀπληστία ... διὰ χρηματισμὸν αὐτὴν ἀπώλλυ. Tim. 22. B: οὐδεμίαν ... ἔχετε δι' ἀρχαίαν ἀκοὴν παλαιὰν δόξαν. 38. A: οὔτε νεώτερον προσήκει γίγνεσθαι διὰ χρόνον. 47. D: διὰ τὴν ἄμετρον ... ἕξιν. 48. C: δι' ἄλλο μὲν οὐδέν, διὰ δὲ τὸ χαλεπὸν εἶναι cet.

διαβαίνω, *transeo*, *traiicio*, *transgredior*. Legg. X. 892. D: ποταμὸν ... διαβαίνειν ῥέοντα σφόδρα. Alc. I. 105. C: διαβῆναι ... εἰς τὴν Ἀσίαν. Phaedr. 242. A: τὸν ποταμὸν τοῦτον διαβάς. Critia 117. D: διαβάντι ... τοὺς λιμένας cet. Legg. I. 630. B: διαβάντες ... εὖ (Tyrt.). Pol. X. 621. C: τὸν τῆς Λήθης ποταμὸν εὖ διαβησόμεθα.

διαβάλλω, *disiungo* (vern. *entzweien*). Pol. VI. 498. C: μὴ διάβαλλε ... ἐμὲ καὶ Θρασύμαχον ἄρτι φίλους γεγονότας. Conv. 222. C: τοῦ ἐμὲ καὶ Ἀγάθωνα διαβάλλειν. Ep. III. 317. C: τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς. Conv. 222. D: ὅπως ἐμὲ καὶ σὲ μηδεὶς διαβάλῃ. Unde perf. pass. est *dissidere, odisse* vel *aspernari*. Phaed. 67. E: εἰ ... διαβέβληνται ... πανταχῇ τῷ σώματι. Phaedr. 255. A: ἐὰν ἄρα καὶ ... διαβεβλημένος ᾖ (int. αὐτῷ, τῷ ἐρῶντι). Phaed. 68. A: ᾧ ... διαβέβληντο (v. διεβέβληντο). **calumnior, criminor, accuso, invidiam conflo*. Ep. III. 319. C: μή με διάβαλλε. XIII. 362. D: μὴ οὖν σε διαβαλλόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες. Phaedr. 267. D: διαβάλλειν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολὰς cet. Pol. VIII. 566. B: διαβάλλοντες τῇ πόλει. Apol. 33. A: οἱ διαβάλλοντές με. Pol. VIII. 565. B: ὑπὸ τῶν διαβαλλόντων. Ep. VII. 330. B. D: τοῖς διαβάλλουσιν. Apol. 19. B: τί δὴ λέγοντες διέβαλλον οἱ διαβάλλοντες. Legg. XI. 918. C: τί τὸ διαβεβληκὸς τυγχάνει. Ep. VII. 339. D: ὅτι ... τὴν φιλίαν ... διαβαλοίην (v. διαβαλλοίην). Euth. 3. B: ὡς διαβαλῶν ... ἔρχεται εἰς τὸ δικαστήριον. Legg. XI. 918. D: διὸ πάντα τὰ περὶ τὴν καπηλείαν ... γένη διαβέβληται. Pol. VII. 539. C: αὐτοὶ ... εἰς τοὺς ἄλλους διαβέβληνται. Crit. 44. D: ἐάν τις ἐν αὐτοῖς διαβεβλημένος ᾖ. Ep. VII. 350. A. 334. A: Δίωνα ... διαβεβλημένον εἰς τοὺς ... Σικελιώτας. III. 315. E: ἄδην ... διεβλήθην.

διαβασανίζω, *penitus exploro*. Legg. XII. 957. B: ταῖς ἐμπειρίαις διαβασανίζοντας. V. 736. C: ἱκανῷ χρόνῳ διαβασανίσαντες. XII. 961. A: διαβασανισθέντας.

διάβασις, ἡ, *transitus, traiectio*. Ax. 371. A: κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν. Critia 116. A: κατὰ τὰς τῆς θαλάττης διαβάσεις.

διαβατός, ή, όν, *qui traïci potest, vadosus*. Legg. X. 892. E: εἰ διαβατὸς ἐστὶ (ποταμὸς) πρεσβυτέροις οὖσι καὶ ὑμῖν.

διαβήτης, ὁ, *libella*. Phil. 56. B: κάνονι γὰρ ... χρῆται καὶ διαβήτῃ καὶ στάθμῃ cet.

διαβιάζομαι, *omni vi cogo* vel *perrumpo*. Tim. 84. D: τὰ δὲ τῶν φλεβῶν διαβιαζόμενον (al. διαβιβαζόμενον).

διαβιβάζω, *traduco, traïcio*. Legg. X. 900. C: ἐγὼ σφῷν (σφὼ?) ... διαβιβῶ τὸν ποταμόν.

διαβιβρώσκω, *peredo*. Tim. 83. A: διὰ ... τὸ πάντῃ διαβεβρῶσθαι.

διαβιῶ, *vitam transigo, vivo*. Legg. V. 730. C: ἵνα ὡς πλεῖστον χρόνον ἀληθὴς ὢν διαβιοῖ. Pol. II. 365. B: διαβιῶ (Pind.). Gorg. 473. C: (ἐὰν) ἄρχων ἐν τῇ πόλει διαβιῷ. Legg. VII. 802. C. III. 679. D: γενεαὶ διαβιοῦσαι ... τοῦτον τὸν τρόπον. VII. 806. B. II. 662. D: τοὺς τὸν ἥδιστον διαβιοῦντας βίον. Gorg. 526. A: δικαίως διαβιῶναι.

Legg. IX. 875. B. Men. 81. B: *ὡς ὁσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον.* Legg. VII. 804. B: *οἷστισι ... προσπαίζοντες ... διαβιώσονται.* — Verb. *διαβιωτέον.* Legg. VII. 803. D.

διαβλέπω, *intenta acie* vel *defixis oculis specto.* Phaed. 86. D: *διαβλέψας* (v. *διαβλεψάμενος*) ... *ὁ Σωκράτης, ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰώθει.*

διαβολή, ἡ, *criminatio*, *calumnia.* Pol. VI. 489. D: *πολὺ δὲ μεγίστη ... διαβολὴ γίγνεται φιλοσοφίᾳ διὰ τοὺς* cet. 500. D: *διαβολὴ δ᾽ ἐν πᾶσι πολλή.* Legg. XI. 937. E: *διαβολή τις κακή.* Apol. 19. A: *ἐξ ἧς* (*κατηγορίας*) *ἡ ἐμὴ διαβολὴ γέγονεν.* 21. B. 28. A: *ἡ τῶν πολλῶν διαβολή τε καὶ φθόνος.* Pol. VI. 490. D: *τῆς ... διαβολῆς τὴν αἰτίαν ἐπισκοποῦντες.* Ep. III. 316. A: *οὐ διαβολῆς προσδέομαι* cet. Legg. V. 731. A: *τῇ τῶν ἄλλων διαβολῇ.* Apol. 18. D: *φθόνῳ καὶ διαβολῇ χρώμενοι.* 20. E: *ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἐμῇ λέγει.* Pol. VI. 497. A: *ὧν ἕνεκα διαβολὴν εἴληφε.* 499. E: *τὴν τῆς φιλομαθείας διαβολήν.* Apol. 19. A: *ὑμῶν ἐξελέσθαι τὴν διαβολήν.* 20. D: *ὃ ἐμοὶ πεποίηκε τό τε ὄνομα καὶ τὴν διαβολήν.* C: *πόθεν αἱ διαβολαί σοι αὗται γεγόνασιν;* Ep. VII. 329. B: *διαβολῶν* (*μεστά*). Legg. V. 731. A: *τοὺς ἄλλους ... οὐ κολούων διαβολαῖς.* Ep. III. 318. C: *ἐπειδὴ ... ἐν διαβολαῖς εἶεν.* Phaedr. 267. D: *ἀπολύσασθαι διαβολάς.* Legg. XI. 919. B: *ταῦτά ἐστι ... τὰς διαβολὰς ... παρεσκευακότα.* Apol. 23. A: *ὥστε πολλὰς διαβολὰς ἀπ᾽ αὐτῶν γεγονέναι.* 37. B: *μεγάλας διαβολὰς ἀπολύεσθαι.* Lach. 184. B: *μεγάλας ἂν διαβολὰς ἴσχειν.* Ep. I. 309. A: *τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὔσας ὑπέμενον.* III. 316. E: *εὐλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθόνων διαβολάς.*

διαβοῶ, *rumorem dissipo*, *divulgo.* Ep. II. 312. B: *ταῦτα δὴ διαβεβόηται.*

διαβουλεύομαι, *delibero*, *decerno.* Polit. 304. E: *τὴν ... εἴτε πολεμητέον εἴτε διὰ φιλίας ἀπαλλακτέον οἵαν τε καὶ ἐπιστήμονα διαβουλεύσασθαι.*

διαγγέλλω, *nuntio*; *pronuntio*, *indico.* Epin. 976. A: *τούτων ἄνδρα σοφὸν μηδένα τις ... διαγγελλέτω.* Legg. VI. 784. A: *διαγγελλόντων ἀλλήλαις εἴ τίς τινα ὁρᾷ* cet. Prot. 317. A: *ἅττ᾽ ἂν οὗτοι διαγγέλλωσι, ταῦτα ὑμνοῦσι.* Tim. 37. B: *ὅταν ... εἰς πᾶσαν ... τὴν ψυχὴν διαγγείλῃ.* Ep. VII. 329. E: *διηγγελμένον ... τοὐναντίον ἢ τὸ πρότερον* cet.

διαγίγνομαι, *duro*, *sto* (vern. *ich behaupte* s. *erhalte mich*). Tim. 22. A: *ὡς διεγένοντο.* Apol. 32. E: *ἆρ᾽ οὖν ἄν με οἴεσθε τοσάδε ἔτη διαγενέσθαι εἰ* cet. **persto* (in aliqua re), *permaneo* (c. part. est i. q. adv. *perpetuo* c. modo fin.). Legg. XII. 954. D: *ἐὰν οὕτω τις ἐνιαυτὸν ὁτιοῦν ἐκτημένος, ὁ δὲ ζητῶν διαγένωνται.*

διαγιγνώσκω, *internosco*, *discerno*, *diiudico*; *cognosco*, *perspicio.* De iusto 372: *τίνι σκοποῦντες διαγιγνώσκομεν;* Phaedr. 262. A: *τὴν ... ὁμοιότητα ... ἐν τοῖς ἄλλοις δια-*

γιγνώσκειν. Theaet. 206. A. Conv. 187. C. Pol. VII. 522. C: *τὸ ἕν τε καὶ τὰ δύο ... διαγιγνώσκειν.* Legg. II. 654. D. al. Conv. 186. C: *ὁ διαγιγνώσκων ἐν τούτοις τὸν καλόν τε καὶ αἰσχρὸν ἔρωτα.* Pol. X. 605. C: *οὔτε τὰ μείζω οὔτε τὰ ἐλάττω διαγιγνώσκοντι.* 618. C: *βίον καὶ χρηστὸν καὶ πονηρὸν διαγιγνώσκοντα.* Riv. 137. D: *διαγιγνώσκουσαν.* Ion. 540. E: *εἰ καὶ τοὺς εὖ κιθαρίζοντας διεγίγνωσκες.* Alc. I. 106. A: *εἰ ... ἐγὼ ταῦτα διανοοῦμαι ἢ μή ... διέγνωκας.* Soph. 225. C: *ἐπείπερ αὐτὸ διέγνωκεν ὡς ἕτερον ὂν ὁ λόγος.* Prot. 313. B: *ὡς ἤδη διεγνωκὼς ὅτι* cet. Sis. 391. A: *πῶς ἂν τοξοτῶν πολλῶν διαγνοίης τόν τε χρηστὸν καὶ τὸν πονηρὸν ὅστις εἴη αὐτῶν;* Gorg. 489. A: *ἅτε ἱκανοῦ ἀνδρὸς διαγνῶναι.* Theaet. 150. B: *τοῦτο ... μὴ ῥᾴδιον εἶναι διαγνῶναι.* Phil. 41. E. Legg. I. 637. D. II. 668. D. E. al. Phaedr. 272. A: *τούτων τὴν εὐκαιρίαν τε καὶ ἀκαιρίαν διαγνόντι.* Legg. II. 668. C: *σχολῇ τήν γε ὀρθότητα τῆς βουλήσεως ... διαγνώσεται.* Pol. V. 461. D: *πατέρας δὲ καὶ θυγατέρας ... πῶς διαγνώσονται ἀλλήλων;* Charm. 170. E: *εἰ μέλλει ὁ σώφρων ... τὸν ὡς ἀληθῶς ἰατρὸν διαγνώσεσθαι καὶ τὸν μή.*

διάγνωσις, ἡ, *distinctio.* Soph. 267. D: *διαγνώσεως ἕνεκα.* **cognitio, diiudicatio.* Legg. XI. 936. A: *τούτου ... διάγνωσις ἐπιτετράφθω τῷ ... ἐπιμελητῇ.* **aestimatio.* Legg. IX. 865. B: *τῆς ... ἀξίας οἱ δικασταὶ διάγνωσιν ποιείσθωσαν.*

διαγορεύω, *pronuntio; constituo.* Legg. VI. 757. A: *ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγορευόμενοι* (*in aequalibus honoribus constituti.* Suid. *διαγενόμενοι*).

διάγραμμα, τό, *descriptio* (figura geometrica). Epin. 991. E: *πᾶν διάγραμμα ἀριθμοῦ τε σύστημα* cet. Theaet. 169. B: *διαγραμμάτων πέρι μέτρον εἶναι.* Crat. 436. D. Hipp. min. 367. D. Phaed. 73. B: *ἐάν τις ἐπὶ τὰ διαγράμματα ἄγῃ.* Euthyd. 290. C: *οὐ γὰρ ποιοῦσιν* (*οἱ γεωμέτραι*) *τὰ διαγράμματα ἕκαστοι τούτων.* Hipp. min. 367. E: *ψευδὴς περὶ διαγράμματα.* **operum lineamenta.* Pol. VII. 529. E: *εἴ τις ἐντύχοι ὑπὸ Δαιδάλου ... διαφερόντως γεγραμμένοις καὶ ἐκπεπονημένοις διαγράμμασιν.*

διαγραφή, ἡ, *designatio.* Pol. VI. 501. A: *τίνα λέγεις τρόπον τῆς διαγραφῆς;*

διαγράφω, *describo, delineo.* Legg. VI. 778. A: *οἰκήσεις ... διαγράφειν τῷ λόγῳ.* Pol. VI. 500. E: *εἰ μὴ αὐτὴν διαγράψειαν οἱ τῷ θείῳ παραδείγματι χρώμενοι ζωγράφοι.* (Soph. 219. C. pro *διαγράψειε* nunc e libris legitur *διαπρέψειεν*). **induco, deleo;* hinc *contemno.* Ax. 366. C: *ὥστε ἔγωγε ... παρὰ ἀκαρῆ διέγραψα τὸν βίον.*

διάγω, *traduco.* Tim. 79. A: *διὰ τῶν ἐξόδων ... διάγον.* **trado.* Locr. 95. D: *ἃ ... διᾶκται* (Fic. *quae ... aptata sunt et accommodata*). **traduco* (ut vitam, tempus al.),

abs. *vivo*, *versor*, *sum*. Pol. VIII. 561. B: *εἰς ἴσον δή τι καταστήσας τὰς ἡδονὰς διάγει.* Legg. VII. 798. A: *ἄριστα διάγει.* Phaedr. 249. A: *διάγουσι ἀξίως οὗ ... ἐβίωσαν βίον.* 256. B: *μακάριον ... τὸν ἐνθάδε βίον διάγουσιν.* D: *φίλω ... καὶ τούτω ... διάγουσι.* Theaet. 174. A: *ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι.* Pol. II. 363. D: *τὸν ἅπαντα χρόνον ... διάγειν μεθύοντας.* VIII. 548. A: *πολεμοῦσα τὸν ἀεὶ χρόνον διάγειν.* IX. 579. D: *μαχόμενος ... διάγειν τὸν βίον.* Legg. II. 657. D: *διάγειν ... πρεπόντως.* Epin. 980. B: *διάγειν τὸν αὑτοῦ βίον.* Apol. 41. B: *ἐξετάζοντα ... διάγειν.* Menex. 248. B: *τὸν ἐπίλοιπον βίον διάγειν.* Clit. 408. B. Phaed. 81. A: *ὡς ἀληθῶς τὸν λοιπὸν χρόνον μετὰ θεῶν διάγουσα.* Pol. II. 372. D: *οὕτω διάγοντες τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ* cet. Legg. IV. 718. A: *διάγοντες τὸ πλεῖστον τοῦ βίου.* Phaedr. 259. D: *τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ διάγοντας.* Legg. III. 701. C: *χαλεπὸν αἰῶνα διάγοντας.* Crit. 43. B: *ἵνα ὡς ἥδιστα διάγῃς.* Alc. II. 142. B: *ὅλον τὸν βίον λυπούμενοι διήγαγον.* Legg. III. 702. B: *πῶς ἄν τις βέλτιστα τὸν αὑτοῦ βίον διαγάγοι.* V. 730. B: *ποῖός τις ὢν ἂν κάλλιστα διαγάγοι τὸν βίον.* Phaedr. 248. E: *ὃς ἂν δικαίως διαγάγῃ.* Pol. I. 331. A: *ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ.* Legg. VII. 792. A: *μόριον οὐ σμικρὸν τοῦ βίου διαγαγεῖν χεῖρον ἢ μὴ χεῖρον.* Euth. 3. E: *ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγαγεῖν.* Epin. 980. B: *καθαρώτερον ... διαγαγόντι τὸν βίον.* Ax. 365. B: *ἐπιεικῶς διαγαγόντας.* Phaedr. 276. D: *οἷς λέγω παίζων διάξει.* Legg. IV. 710. B: *ἣν λαβοῦσα (πόλις) εὐδαιμονέστατα διάξει.* Pol. III. 417. B: *διάξουσι πάντα τὸν βίον.* Phaed. 116. A: *διάξειν ὀρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον.* Epin. 986. C: *ἄρισθ' οὕτως εὐτυχέστατά τε διάξειν τὸν βίον.* Pass. Legg. VII. 808. C: *νὺξ ... διαγομένη τοιαύτη τις.* Med. Pol. I. 344. E: *ᾗ ἂν διαγόμενος ἕκαστος ἡμῶν λυσιτελεστάτην ζωὴν ζῴη.* Legg. VI. 758. A: *πόλις ... ἐν κλύδωνι τῶν ἄλλων πόλεων διαγομένη.* **perago*, *perficio*. Polit. 273. C: *κάλλιστα πάντα διάγει.* Leg. X. 899. A: *τούτων ἕν γέ τι δρῶσαν ψυχὴν πάντα διάγειν.*

διαγωγή, ἡ, *vitae ratio*, *vita*. Pol. VIII. 558. A: *ἆρ' οὐ θεσπεσία καὶ ἡδεῖα ἡ τοιαύτη διαγωγὴ ἐν τῷ παραυτίκα;* Theaet. 177. A: *τὴν αὑτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ ἕξουσι.* Polit. 274. D: *τήν τε διαγωγὴν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοὺς αὑτῶν ἔχειν.* Pol. I. 344. E: *ἀλλ' οὐ βίου διαγωγὴν* cet. Tim. 71. D: *ἔν τε τῇ νυκτὶ διαγωγὴν ἔχουσαν μετρίαν* (*noctem moderate traducentem*). Legg. VII. 806. E: *ἰδόντας τὴν διαγωγὴν τὴν τῶν ξυσσίτων.* **tractatio* (si quis versatur in aliqua re). Ep. VII. 343. E: *ἡ ... διὰ πάντων αὐτῶν διαγωγὴ ... μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν* cet.

διαγωνίζομαι, *decerto*, *discepto*, *contendo* (cum aliquo). Gorg. 456. B: *λόγῳ διαγωνίζεσθαι ἐν ἐκκλησίᾳ.* 464. D: *εἰ δέοι ἐν παισὶ διαγωνίζεσθαι ... πότερος ἐπαΐει* cet. Alc.

I. 123. D: *τῷ Ἀρτοξέρξῃ διαγωνίζεσθαι.* 124. A. Riv. 134. C: *πρὸς ... τοῦτον ... κἂν πάνυ ἡδέως διαγωνισαίμην.* Alc. I. 123. E: *διαγωνιούμενον βασιλεῖ.*

διαδέχομαι, *excipio* (v. c. *τὸν λόγον*, i. e. *respondeo*). Legg. X. 900. C: *ὑπὲρ τοῦ νέου ... ἀποκρινόμενοι διαδέχεσθε.* Pol. IX. 576. B: *ἔφη διαδεξάμενος* (v. *δεξάμενος*) *τὸν λόγον.* **succedo.* Legg. VI. 758. B: *διαδεχομένους ἀεὶ καὶ παραδιδόντας μηδέποτε λήγειν.* **suscipio.* Locr. 99. D: *διαδεξαμένα.*

διαδέω, *constringo*, *vincio.* Tim. 73. B: *ἐν τούτῳ διαδούμενοι.* Phaed. 82. E: *τὴν ψυχὴν ... ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι.* Tim. 78. D: *τὰς ... ἐντὸς τοῦ πυρὸς ἀκτῖνας διαδεδεμένας.*

διάδηλος, *ὁ ἡ*, *manifestus*, *perspicuus.* Legg. VI. 777. D: *διάδηλος ... ὁ φύσει ... σέβων τὴν δίκην.* I. 632. D: *ὅπῃ ... διάδηλά ἐστι τῷ περὶ νόμων ἐμπείρῳ.* Pol. V. 474. B: *διαδήλων γενομένων.*

διαδίδωμι, *trado* (de manu in manum). Pol. I. 328. A: *λαμπάδια ἔχοντες διαδώσουσιν ἀλλήλοις.* **distribuo.* Legg. VII. 819. C: *οἱ δὲ καὶ ὅλας* (*φιάλας*) *... διαδιδόντες.* **tribuo*, *impertio*; *transfundo.* Tim. 64. B: *διαδίδωσι κύκλῳ μόρια ἕτερα ἑτέροις.* 45. D: *τούτων τὰς κινήσεις διαδιδὸν εἰς ἅπαν τὸ σῶμα.* 49. C: *κύκλον* (*κύκλῳ?*) *... οὕτω διαδιδόντα εἰς ἄλληλα ... τὴν γένεσιν.* 64. E: *διαδιδόντα ... εἰς ὅλον τὰς κινήσεις.* Pass. Locr. 102. B: *τροφὰ μὴ διαδίδοται.* Tim. 77. E: *τὸ τῶν αἰσθήσεων πάθος ἵν᾽ ἀφ᾽ ἑκατέρων τῶν μερῶν εἰς ἅπαν τὸ σῶμα εἴῃ* (v. *ᾖ*) *διαδιδόμενον.* Locr. 101. C. Tim. 67. B: *μέχρι ψυχῆς πληγὴν διαδιδομένην.* Phaedr. 274. D: *δεῖν διαδοθῆναι τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις.* — Verb. Tim. 19. A: *τὰ ... τῶν φαύλων εἰς τὴν ἄλλην λάθρᾳ διαδοτέον πόλιν.*

διαδικάζω, *iudico*, *iudicium facio.* Legg. IX. 876. B: *ἐν ᾗ δικαστήρια ... κρύβδην τὰς κρίσεις διαδικάζει.* VIII. 847. B: *μισθῶν ... πέρι ... ἀστυνόμοι διαδικαζόντων.* IX. 873. E. 871. D: *οὗσπερ τοῖς τὰ ἱερὰ συλῶσι διαδικάζειν ἐῤῥήθη κυρίως.* XI. 914. E: *τὴν ... κρίσιν διαδικάζειν ... τοὺς ἄρχοντας.* Pol. X. 614. C: *ἐπειδὴ διαδικάσειαν* (*δικασταί*). Pass. Legg. XI. 916. B: *διαδικαζέσθω ... ἔν τισι τῶν ἰατρῶν* cet. Pol. X. 614. C: *τῶν διαδικασμένων ἐν τῷ πρόσθεν.* Med. *actionem intendo*, *discepto*, *causam ago.* Legg. XI. 926. D: *διαδικαζέσθω περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων.* 936. D: *διαδικαζέσθω ... κακοτεχνιῶν τῷ φάσκοντι βλαβῆναι.* 926. C: *διαδικαζέσθων οἱ περί τινος τῶν τοιούτων ἀμφισβητοῦντες.* Conv. 175. E: *ἀλλὰ ταῦτα ... διαδικασόμεθα ἐγώ τε καὶ σὺ περὶ τῆς σοφίας, δικαστῇ χρώμενοι τῷ Διονύσῳ.* **iudicium subeo*; *iudicandum me praebeo.* Phaed. 113. D: *πρῶτον ... διεδικάσαντο οἵ τε κακῶς καὶ*

ὁσίως βιώσαντες καὶ οἱ μή. 107. D: *διαδικασαμένους.* **condemno.* Legg. VI. 764. B: *μέχρι ... ἑκατὸν δραχμῶν νομίσματος αὐτοὺς εἶναι κυρίους διαδικάζοντας.*

διαδικασία, ἡ, disceptatio (forensis), *iudicium.* Legg. XI. 916. C: *ἀναγωγὴν ... εἶναι ... καὶ τὴν διαδικασίαν.* 937. D: *ἀμφισβήτησιν δ' εἶναι καὶ διαδικασίαν.* XII. 952. D: *εἰς τὴν τῶν ἀριστείων διαδικασίαν.*

διαδοξάζω, iudico. Phil. 38. B: *οὐκοῦν ἐκ μνήμης ... δόξα ἡμῖν καὶ τὸ διαδοξάζειν* (Angel. et Bas. 2. *δοξάζειν*) *ἐπιχειρεῖν* (v. *ἐγχωρεῖν*) *γίγνεται ἑκάστοτε;*

διάδοχος, ὁ, successor, vicarius. Phil. 19. B: *ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα.* Legg. V. 740. B. VI. 769. C: *εἰ μή τινα καταλείψει διάδοχον τοῦ ἐπανορθοῦν* cet.

διαδύομαι, elabor, effugio. Lys. 216. C: *διαδύεται ἡμᾶς.* Soph. 231. C: *ὅπῃ ... διαδύσεται τὸν λόγον.*

διάδυσις, ἡ, ingressus. Locr. 100. E: *τᾷ ἐς τὼς πόρως διαδύσει.*

διαζεύγνυμι, divortium facio. Legg. VI. 784. B: *ἂν ... ἄγονοί τινες εἰς τοῦτον γίγνωνται τὸν χρόνον ... διαζεύγνυσθαι* cet.

διαζεύγνυμι, divortium, facio. Legg. VI. 784. B: *ἂν ... ἄγονοί τινες εἰς τοῦτον γίγνωνται τὸν χρόνον ... διαζεύγνυσθαι* cet.

διάζευξις, ἡ, disiunctio, separatio. Phaed. 88. B: *ἐν τῇ νῦν τοῦ σώματος διαζεύξει.* Legg. XI. 930. B: *τὴν διάζευξίν τε καὶ σύζευξιν ποιεῖσθαι.*

διαζητῶ, perscrutor. Polit. 258. B: *τὸν πολιτικὸν ἄνδρα διαζητεῖν.*

διαζῶ, vitam traduco, vivo. Pol. VIII. 561. C: *διαζῇ τὸ καθ' ἡμέραν οὕτω χαριζόμενος τῇ προσπιπτούσῃ ἐπιθυμίᾳ.* Legg. V. 739. D: *οὕτω διαζῶντες εὐφραινόμενοι κατοικοῦσι.* Charm. 171. D: *ἀναμάρτητοι γὰρ ἂν τὸν βίον διεζῶμεν* cet. Legg. III. 679. A: *ᾗ δὴ τὸ πλεῖστον διέζων ἐν τῷ τότε χρόνῳ.* VII. 792. E: *τὸ ... ἵλεων ... τιμῶσα διαζήσει τὸν τότε χρόνον.*

διαζωγραφῶ, describo, designo. Tim. 55. C: *ἐκεῖνο* (*τὸ πᾶν*) *διαζωγραφῶν.*

διαθερμαίνω, calefacio, incendo. Tim. 65. E: *πάλιν αὐτὰ ἀντικάοντα τὸ διαθερμῆναν.* Sensu transl. Phaedr. 253. E: *πᾶσαν αἰσθήσει διαθερμήνας τὴν ψυχήν.*

διάθεσις, ἡ, dispositio. Legg. IV. 710. B: *ἀμείνων πολιτείας διάθεσις οὔτ' ἔστιν οὔτ' ἄν ποτε γένοιτο.* Phaedr. 236. A: *τῶν μὲν τοιούτων οὐ τὴν εὕρεσιν, ἀλλὰ τὴν διάθεσιν ἐπαινετέον.* Tim. 27. A: *σκόπει ... τὴν τῶν ξενίων σοι διάθεσιν.* Hinc etiam in *testamento faciendo* ponitur. Legg. XI. 922. B: *αἵ τε τῶν τελευτᾶν μελλόντων ἐπιθυμίαι τῆς διαθέσεως* cet. **ratio, status, constitutio.* Soph. 264. D: *τέχνην ἐκ ταύτης γίγνεσθαι τῆς διαθέσεως ἀπατητικήν.* Legg.

I. 624. A: τῆς τῶν νόμων διαθέσεως. 632. A: τῆς ἑκάστων διαθέσεως ... ὁριστέον τό τε καλὸν καὶ μή. Pol. IX. 579. E: εἴπερ τῇ τῆς πόλεως διαθέσει ἧς ἄρχει ἔοικεν. *status, affectio (tam animi quam corporis), *affectus*; etiam *animus* (vern. *Gesinnung*). Phil. 32. E: τρίτη ἡμῶν ἡ τοιαύτη διάθεσις. Def. 411. C: ἀρετὴ διάθεσις ἡ βελτίστη. D. 413. A. 414. A: μνήμη διάθεσις ψυχῆς cet. C. Phil. 11. D: ἕξιν ψυχῆς καὶ διάθεσιν ἀποφαίνειν τινά. 48. A: τὴν ... ἐν ταῖς κωμῳδίαις διάθεσιν ἡμῶν τῆς ψυχῆς. 62. B: γελοίαν διάθεσιν ἡμῶν ... λέγομεν. 64. C. Pol. VI. 489. A: ὅτι ταῖς πόλεσι πρὸς τοὺς ἀληθινοὺς φιλοσόφους τὴν διάθεσιν ἔοικεν. Legg. VII. 792. D: ἣν δὴ διάθεσιν καὶ θεοῦ ... εὐστόχως πάντες προσαγορεύομεν. 791. A: ἀντὶ μανικῶν ... διαθέσεων.

διαθεσμοθετῶ, *praescribo, designo*. Tim. 42. D: διαθεσμοθετήσας ... πάντα αὐτοῖς ταῦτα.

διαθετήρ, ὁ, *moderator*. Legg. VI. 765. A: τὸν ... χορῶν ἄρχοντα καὶ διαθετῆρα.

διαθέω, *cursu certo s. contendo*. Prot. 335. E: τῶν δολιχοδρόμων τῳ ... διαθεῖν. Theaet. 148. C: διαθέων. **discurro, appareo* vel *emineo*. Tim. 80. E: ἡ δ' ἐρυθρὰ πλείστη περὶ αὐτὸ χρόα διαθεῖ. (Locr. 101. A: διαθεῖσθαι pro διηθεῖται e librr. nunc legitur.)

διαθεῶμαι, *specto, considero, contemplor*. Tim. 59. D: τοὺς γενέσεως πέρι διαθεώμενος εἰκότας (λόγους). Prot. 316. A: ταῦτα διαθεασάμενοι. Crat. 424. D: ταῦτα πάντα καλῶς διαθεασαμένους. — Verb. Pol. X. 611. C: τοιοῦτον ἱκανῶς λογισμῷ διαθεατέον.

διαθήκη, ἡ, *testamentum*. Legg. XI. 923. E: κλῆρος ἐπιχώριος τῆς διαθήκης γενόμενος ὕστερον. 926. B. 922. C: οὕτω κυρίαν εἶναι διαθήκην ἣν ἄν τις διάθηται. 923. C: ὃς ἂν διαθήκην γράφῃ cet. E: ὁ τὴν διαθήκην γράφων. 924. A.

διαθηρεύω, *pervestigo*. Phil. 32. D: ὅτι ταύτῃ πῃ δεῖ διαθηρευθῆναι (Bas. 2. διαπορευθῆναι) τὸ νῦν μεταδιωκόμενον.

διαθραύω, *discindo*. Soph. 246. B: κατὰ σμικρὰ διαθραύοντες ἐν τοῖς λόγοις. Tim. 57. B: διαθραυόμενα κατασβεννύηται.

διαθρυλῶ, *semper in ore habeo* vel *memoro*; hinc *alicuius aures obtundo*. Pass. Lys. 205. B: εἴπερ ... ὑπ' ἐμοῦ ἀεὶ ἀκούων διατεθρύληται (v. διατεθρύλληται). Pol. II. 358. C: ἀπορῶ μέντοι διατεθρυλημένος (v. διατεθρυλλημένος) τὰ ὦτα ἀκούων Θρασυμάχου καὶ μυρίων ἄλλων.

διαθρύπτω, *delicatum* et *fastidiosum aliquem reddo*. Lys. 210. E: ταπεινοῦντα καὶ συστέλλοντα, ἀλλὰ μή, ὥσπερ σύ, χαυνοῦντα καὶ διαθρύπτοντα.

διαίρεσις, ἡ, *divisio, distributio*. Polit. 275. E: ἡ μετὰ τοῦτο διαίρεσις ... τίνα τρόπον ἐγίγνετ' ἄν; Pol. VI. 768. C:

ἡ δικῶν ἀκριβὴς νόμων θέσις ἅμα καὶ διαίρεσις. Soph. 235. C: κατὰ τὸν ... τρόπον τῆς διαιρέσεως. 253. C: εἰ δι' ὅλων ἕτερα τῆς διαιρέσεως αἴτια. 267. D: τῆς τῶν γενῶν κατ' εἴδη διαιρέσεως. 229. D: ἦ ἄρα τινὰ ἔχον διαίρεσιν ἀξίαν ἐπωνυμίας. Polit. 265. B: τὴν δὲ δὴ διαίρεσιν ὅρα. Pol. VII. 534. A: τὴν δ' ἐφ' οἷς ταῦτα ἀναλογίαν καὶ διαίρεσιν διχῇ ἑκατέρου ... ἐῶμεν. Locr. 96. C: ταὶ δὲ διαιρέσιες αὗται ἐντὶ cet. Phaedr. 266. B: τῶν διαιρέσεων καὶ συναγωγῶν. Soph. 264. C: τῶν ἔμπροσθεν ... κατ' εἴδη διαιρέσεων. 253. C: ἐν ταῖς διαιρέσεσιν. * *distinctio.* Crat. 424. B: τίς ἂν εἴη ὁ τρόπος τῆς διαιρέσεως cet. Phil. 15. A: ἡ πολλὴ σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως ἀμφισβήτησις γίγνεται. Prot. 358. A: τὴν ... Προδίκου τοῦδε διαίρεσιν τῶν ὀνομάτων παραιτοῦμαι. Soph. 267. B: τίνα μείζω διαίρεσιν ἀγνωσίας τε καὶ γνώσεως θήσομεν; Phil. 20. C: εἰς τὴν διαίρεσιν.

διαίρομαι, *suscipio, molior.* Ax. 370. B: οὐ γὰρ δὴ θνητή γε φύσις τόσον διήρατο μεγεθουργίας cet.

διαιρῶ, *divido, distribuo; distinguo.* Pol. V. 476. A: ταύτῃ ... διαιρῶ. Prot. 340. A: ἡ τό τε βούλεσθαι καὶ ἐπιθυμεῖν διαιρεῖς ὡς οὐ ταὐτὸν ὄν. Soph. 252. B: τοτὲ μὲν συντιθέασι τὰ πάντα, τοτὲ δὲ διαιροῦσιν. Polit. 258. E: ταύτῃ τοίνυν συμπάσας ἐπιστήμας διαίρει. 262. D: εἴ τις ... διαιροῖ. 284. E: δῆλον ὅτι διαιροῖμεν ἂν τὴν μετρητικήν. Legg. VII. 815. D. Prot. 431. C: τὰ ὀνόματα ... ὀρθῶς διαιρεῖν. Soph. 225. A: διαιρεῖν αὐτὴν δίχα. Polit. 261. A: πάλιν αὖ διαιρεῖν. 262. D: κατ' εἴδη δύο διαιρεῖν. 265. D: τῷ σχιστῷ ... διαιρεῖν. Tim. 35. B. Legg. II. 672. E: πῶς ἑκάτερα διαιρῶν; Tim. 79. A: κατὰ σμικρὰ διαιροῦν. Charm. 162. D: περὶ ὀνομάτων διαιροῦντος. Polit. 291. E: διπλῆν ἑκατέραν ... διαιροῦντες. 302. D: τίνι διαιροῦντες ταύτην; Soph. 235. C: διαιροῦντας ἀεὶ τὴν ὑποδεχομένην αὐτὸν μοῖραν. Polit. 264. B: εὖ διαιροῦντας. Theaet. 201. D: πῇ διῄρει; Phil. 18. C. Tim. 41. D: διεῖλε ψυχὰς ἰσαρίθμους τοῖς ἄστροις. Soph. 221. E: δίχα ... διείλομεν τὴν ἄγραν πᾶσαν. Critia 115. E: τοὺς τῆς γῆς τροχοὺς ... κατὰ τὰς γεφύρας διεῖλον. Soph. 235. C: δίελε ἡμῖν cet. Phil. 49. A. Polit. 283. D: διέλωμεν ... αὐτὴν δύο μέρη. Legg. III. 697. A: τριχῇ διελεῖν. V. 745. C. Polit. 265. C: τὴν ... πεζονομικὴν διελὼν cet. Phil. 14. E. Crat. 396. A: διελόντες ... αὐτὸ διχῇ. Legg. VIII. 828. D: τοὺς διαιρήσοντας ἱκανῶς ταῦτα. Pass. Legg. VIII. 848. A: τριχῇ διαιρείσθω. X. 895. E: λόγος ... ἀριθμὸς διαιρούμενος εἰς ἴσα δύο μέρη. Ib. ἔστι ... δίχα διαιρούμενον ἐν ἄλλοις τε καὶ ἐν ἀριθμῷ. Ib. δίχα διαιρούμενον ἀριθμόν. Pol. X. 618. C: ξυντιθέμενα ἀλλήλοις καὶ διαιρούμενα. Soph. 225. C: κατὰ σμικρά ... λίαν καὶ παντοδαπὰ διῄρηται. Pol. IX. 580. D. (Legg. XII. 956. B. pro διῄρηται nunc e librr. scri-

bitur *διείρηται*). Euthyd. 289. C: *χωρὶς ... διῄρηται*. Polit. 282. C: *διῃρήσθω*. 260. B: *ἐμμελῶς ... διῃρῆσθαι*. Pol. VI. 510. A: *διῃρῆσθαι ἀληθείᾳ τε καὶ μή*. Tim. 48. E: *ἡ ... ἀρχὴ ..: ἔστω μειζόνως τῆς πρόσθεν διῃρημένη*. Legg. III. 700. A: *διῃρημένη ... τότε ἦν. ἡμῖν ἡ μουσικὴ κατὰ εἴδη τε ἑαυτῆς ἄττα καὶ σχήματα*. Soph. 220. A: *πολλοῖς εἴδεσι ... διῃρημένον*. Crat. 410. D: *ὄνομα δίχα διῃρημένον*. Tim. 53. D: *γωνίας ὀρθῆς πλευραῖς ἴσαις διῃρημένης*. Legg. XII. 956. C: *κατὰ τὸ δωδέκατον μέρος διῃρημένοι*. Soph. 266. A: *τὰ ... ὡς ἑτέρως αὖ διῃρημένα*. Euthyd. 304. A: *κατὰ βραχὺ διῃρημένα*. Polit. 266. C: *ἐν τοῖς διῃρημένοις*. 263. E: *διῄρητο ... ξύμπαν τὸ ζῶον τῷ τιθασσῷ καὶ ἀγρίῳ*. Legg. IX. 874. E: *καθάπερ οἱ φόνοι διῄρηντο*. Polit. 265. C: *δίχα διαιρεθείσης*. 261. C: *πᾶν ... διαιρήσεται δίχα*. Med. *divido, distinguo, discerno*. Legg. XII. 950. C: *εὖ τοῖς λόγοις καὶ ταῖς δόξαις διαιροῦνται τοὺς ἀμείνους τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς χείρονας*. Polit. 262. E: *κάλλιον ... διαιροῖτ' ἂν* cet. Parm. 129. D: *ἐὰν δέ τις ... διαιρῆται χωρὶς αὐτὰ καθ' αὑτὰ τὰ εἴδη*. Polit. 264. A: *μὴ ... διαιρώμεθα*. 276. E. 287. C. Phaedr. 273. E: *κατ' εἴδη ... διαιρεῖσθαι τὰ ὄντα*. Gorg. 500. D. Soph. 253. C: *τὸ κατὰ γένη διαιρεῖσθαι* cet. 220. B: *πῇ διαιρούμενος ἑκάτερον*; Polit. 265. A: *πρὸς μέγα μέρος σμικρὸν διαιρουμένην*. Soph. 265. A: *ποιητικὴν καὶ κτητικὴν τέχνην διαιρούμενοι*. Polit. 260. B. Pol. V. 454. A: *κατ' εἴδη διαιρούμενοι*. Tim. 63. A. 73. C: *τὸν μυελὸν αὐτὸν τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα διῃρεῖτο σχήματα*. D: *ἅμα στρογγύλα καὶ προμήκη διῃρεῖτο σχήματα*. Polit. 276. A: *διῃρούμεθα*. 279. B. 262. A: *ἀνδρειότατα διῄρησαι*. Parm. 130. B. Phaedr. 253. C: *καθάπερ ... τριχῇ διειλόμην ψυχὴν ἑκάστην*. Legg. III. 695. C: *διείλετο (τὴν ἀρχὴν) ἑπτὰ μέρη τεμόμενος*. Theaet. 182. C: *ἃς διειλόμεθα κινήσεις*. Soph. 264. C: *διειλόμεθα ... τῆς εἰδωλοποιικῆς εἴδη δύο*. Tim. 17. C. al. Crat. 424. C: *διείλοντο*. Soph. 220. B: *ταύτην ... τὴν θήραν ἆρ' οὐκ ἂν κατὰ μέγιστα μέρη δύο διελοίμην* (al. *διέλοιμεν*); Polit. 260. E: *ταύτῃ ταῦτα διελώμεθα*. Phaedr. 270. B: *ἐν ἀμφοτέραις δεῖ διελέσθαι φύσιν*. Phaed. 99. B: *τὸ ... μὴ διελέσθαι οἷόν τ' εἶναι ὅτι ἄλλο μέν τί ἐστι* cet. Polit. 262. C: *τἀνθρώπινον ἐπιχειρήσας δίχα διελέσθαι γένος*. Crat. 424. B: *διελέσθαι τὰ στοιχεῖα*. Conv. 186. A. Legg. V. 745. B: *δώδεκα μέρη διελέσθαι*. Alc. II. 138. C: *χαλκῷ διελέσθαι τὰ πατρῷα*. Legg. IX. 863. C: *διχῇ ... διελόμενος*. Phaedr. 265. B: *τῆς ... θείας (μανίας) ... τέτταρα μέρη διελόμενοι*. Theaet. 181. D. Soph. 248. A: *χωρίς που διελόμενοι*. Legg. XI. 946. C: *τὰς ἀρχὰς πάσας κατὰ δώδεκα μέρη διελόμενοι*. Gorg. 500. D: *διελομένους*. Soph. 219. E. Crat. 425. A. Legg. VIII. 848. E. *διελομένους αὖ καὶ τοῦτο εἰς τὰ δώδεκα μέρη τῆς πόλεως ἁπάσης*. **secerno*. Phil. 23. E:

τῶν τεττάρων τὰ τρία διελόμενοι. **diffindo*. Locr. 101. C: τὸ ... ῥοιμὸν διαιρῆν (opp. σύναγεν) πέφυκε. **dissolvo*. Pass. Tim. 81. D: αὐτὰ ... ὑπὸ τῶν ἔξωθεν ἐπεισιόντων εὐπετῶς διαιρεῖται. Phaed. 78. C: ταύτῃ διαιρεθῆναι ᾗπερ ξυνετέθη. **dirimo* (ut litem al.). Polit. 305. C: τὰ ἀλλήλων ἐγκλήματα διαιρεῖν. **diduco*. Critia 115. D: διελόντες στόμα ναυσὶ ταῖς μεγίσταις ἱκανὸν εἰςπλεῖν. **exploro, considero*. Phaed. 107. B: ἐὰν αὐτὰς ἱκανῶς διέλητε. Gorg. 495. C: διελοῦ τάδε. **diiudico, definio*; etiam *exploro*; *explico*, *expono*. Hipp. mai. 285. C: ἃ σὺ ἀκριβέστατα ἐπίστασαι ἀνθρώπων διαιρεῖν. Phaed. 107. B: ἐὰν αὐτὰς ἱκανῶς διέλητε. Prot. 339. A: ἐπίστασθαι διελεῖν. Crat. 399. A: πειρώμεθα δὴ καὶ ταῦτα διελεῖν. Pass. Pol. X. 595. B: ἐπειδὴ χωρὶς (*separatim*) ἕκαστα διῄρηται τὰ τῆς ψυχῆς εἴδη. Med. signif. Legg. I. 647. C: ὧν δ' ἑκάτερον ἕνεκα, διῃρήμεθα. Phaedr. 263. B: τὸν μέλλοντα τέχνην ῥητορικὴν μετιέναι ... δεῖ ταῦτα ὁδῷ διῃρῆσθαι. Pol. IX. 571. B. Gorg. 495. C: διελοῦ τάδε. Prot. 314. B: ὅτι νέοι ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι. Phil. 19. C: πρὸς τὸ διελέσθαι τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἄριστον. Pol. III. 400. C: διελέσθαι ... οὐ σμικροῦ. V. 449. D. Tim. 72. A. al. Legg. I. 631. A: διελόμενον λέγειν. Charm. 169. A: ὅστις τοῦτο κατὰ πάντων ἱκανῶς διαιρήσεται. **statuo, constituo*. Legg. XII. 946. B: κλήρῳ διελόντας τὸν νικῶντα καὶ δεύτερον καὶ τρίτον. Pol. VII. 523. A: ἃ ... διαιροῦμαι παρ' ἐμαυτῷ ἀγωγά τε εἶναι ... καὶ μή. — Verb. αἱρετέον est *distinguendum* et *explorandum* vel *explicandum*. Polit. 287. B: ἃς πρώτας ἀπ' ἀλλήλων διαιρετέον. Soph. 265. A. Phil. 20. A. 49. A. Pol. III. 412. B. Tim. 27. D. Legg. V. 737. C. IX. 874. E.

διαισθάνομαι, *perspicio; cognosco*. Soph. 253. D: μίαν ἰδέαν ... πάντῃ διατεταμένην ἱκανῶς διαισθάνεται. Pol. II. 360. E. Polit. 277. E: ὅτι τῶν στοιχείων ἕκαστον ... ἱκανῶς διαισθάνονται. Phaedr. 250. A: διὰ τὸ μὴ ἱκανῶς διαισθάνεσθαι. Pol. III. 409. B. Phaedr. 271. E: διαισθανόμενος. 255. B: διαισθανόμενον ὅτι cet. Tim. 87. C: ξυμμέτρων ... τὰ μὲν σμικρὰ διαισθανόμενοι ξυλλογιζόμεθα.

δίαιτα, ἡ, *vitae ratio* (praec. a medico praescripta), *vitae institutum*; *victus*; *vita*. Pol. II. 373. A: οὐδ' αὕτη ἡ δίαιτα (ἐξαρκέσει). Legg. II. 674. C: τακτὰ ... τά τ' ἄλλα ἂν εἴη γεωργήματα καὶ πᾶσα ἡ δίαιτα. VI. 779. D: δίαιτα ... πρὸ παιδογονίας οὐκ ἐλάττων ἐνιαυσίας γίγνοιτ' ἄν. Ax. 371. D: ἡδεῖα δίαιτα. Ep. VII. 340. D: δίαιτα ἡ καθ' ἡμέραν. Id. Locr. 103. B. Phaedr. 239. C: ἔμπειρον ... ἁπαλῆς καὶ ἀνάνδρου διαίτης. Pol. III. 404. A: ἐὰν σμικρὰ ἐκβῶσι τῆς τεταγμένης διαίτης. 406. B: εἴ τι τῆς εἰωθυίας διαίτης ἐκβαίη. IV. 425. E: ἐκβῆναι πονηρᾶς διαίτης. Tim. 84. A: ὑπὸ κακῆς διαίτης. Legg. VI. 762. E: τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης δεῖ τῆς ταπεινῆς καὶ ἀπόρου γεγευμένον

εἶναι cet. XI. 359. A. Ax. 366. A: *τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας ὀριγνωμένη.* Ep. VII. 339. A. Pol. III. 407. C: *τοὺς ... φύσει τε καὶ διαίτῃ ὑγιεινῶς ἔχοντας τὰ σώματα.* 408. A: *ἄνδρας ... κοσμίους ἐν διαίτῃ.* V. 459. C: *διαίτῃ ἐθελόντων ὑπακούειν.* Legg. I. 647. C. VII. 798. A. Phaedr. 256. A: *εἰς τεταγμένην τε δίαιταν καὶ φιλοσοφίαν.* Pol. III. 404. D: *ὅλην ... τὴν τοιαύτην σίτησιν καὶ δίαιταν τῇ μελοποιίᾳ ... ὀρθῶς ἂν ἀπεικάζοιμεν.* 405. D: *δι' ἀργίαν τε καὶ δίαιταν* cet. 406. D: *ἐὰν δέ τις αὐτῷ μακρὰν δίαιταν προστάττῃ.* E: *εἰς τὴν εἰωθυῖαν δίαιταν ἐμβάς.* 407. D: *τὴν εἰωθυῖαν προστάττειν δίαιταν.* Tim. 18. C: *κατά τε πόλεμον καὶ κατὰ τὴν ἄλλην δίαιταν.* Legg. VI. 762. C: *ἐν οἷς (ξυσσιτίοις) κοινῇ τὴν δίαιταν ποιητέον ἅπασιν.* Menex. 238. B: *πρός τε τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν.* Eryx. 394. B: *(εἰ) τὰ ἐπιτήδεια τὰ πρὸς τὴν δίαιταν μὴ τυγχάνοι ἔχων.* C: *ὧνπερ καὶ τυγχάνει δεόμενος εἰς τὴν δίαιταν.* 405. C: *εἰ ὡς πλείστων δέοιτο πρὸς τὸ σῶμά τε καὶ τὴν δίαιταν ἐπιτηδείων.* Ep. VII. 330. C: *δίαιταν διαιτωμένῳ μοχθηρὰν πρὸς ὑγίειαν.* 336. C: *τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν.* Legg. VII. 798. A: *μεταβάλλειν αὖθις ἡντινοῦν τῶν εὐδοκίμων διαιτῶν.* Pol. III. 407. D: *διαίταις κατὰ σμικρὸν ἀπαντλοῦντα.* Tim. 89. C: *διὸ παιδαγωγεῖν δεῖ διαίταις πάντα τὰ τοιαῦτα.* Legg. VII. 797. D: *ἐν διαίταις σωμάτων.* 806. C: *διαίταις ἀτάκτοις χρώμενον.* Charm. 156. C: *διαίταις ... μετὰ τοῦ ὅλου τὸ μέρος ἐπιχειροῦσι θεραπεύειν τε καὶ ἰᾶσθαι.* **vivendi consuetudo, commoratio.* Conv. 196. A: *ἡ καθ' ἄνθη δίαιτα τοῦ θεοῦ.* **arbitrium.* Legg. VI. 766. D: *καθάπερ ἐν ταῖς διαίταις.* Riv. 138. E: *ἐάν τε οἱ φίλοι αὐτῷ διαίτας ἐπιτρέπωσιν* cet.

διαιτητής, ὁ, arbiter. Ep. VIII. 354. E: *διαιτητοῦ τινὰ τρόπον διαλεγόμενος.* Legg. XII. 956. D: *διαιτηταὶ δικαστῶν τοὔνομα μᾶλλον πρέπον ἔχοντες.* Prot. 337. E: *ὥσπερ ὑπὸ διαιτητῶν ἡμῶν συμβιβαζόντων εἰς τὸ μέσον.* Legg. XI. 920. D: *ἐὰν ἐν διαιτηταῖς ... μὴ δύνωνται διαλλάττεσθαι.* 926. A: *διαιτητὰς ... αἱρεῖσθαι.* C.

διαιτῶμαι, victus ratione utor, vivo; commoror, versor. Legg. VI. 762. B: *διαιτάσθων ... οἵ τε ἄρχοντες οἵ τε ἀγρονόμοι τὰ δύο ἔτη τοιόνδε τινὰ τρόπον.* Ep. VII. 330. C: *δίαιταν διαιτωμένῳ μοχθηράν.* Gorg. 449. E: *ὡς ἂν διαιτώμενοι ὑγιαίνοιεν.* Pol. II. 373. D: *οὕτω διαιτώμενοι.* Phaed. 61. E: *ὅτε παρ' ἡμῖν διῃτᾶτο.* Pol. II. 372. A: *τίνα τρόπον διαιτήσονται οἱ οὕτω παρεσκευασμένοι.*

διαιώνιος, α, ον, aeternus. Tim. 39. E: *πρὸς τὴν τῆς διαιωνίας μίμησιν φύσεως.*

διαιωρῶ, sursum deorsum agito. Pass. Tim. 78. E: *διαιωρούμενον ... ἀεὶ διὰ τῆς κοιλίας.*

διακαθαίρω, perpurgo, purgo. Pol. III. 399. E: *λε-*

λήθαμέν γε διακαθαίροντες πάλιν ἣν ἄρτι τρυφᾶν ἔφαμεν πόλιν. 411. D: *οὐδὲ διακαθαιρομένων τῶν αἰσθήσεων αὐτοῦ.* Med. Legg. V. 735. C: *ἄν τις τὰ ὑπάρχοντα μὴ διακαθαίρηται.*

διακάθαρσις, ἡ, *purgatio.* Legg. V. 735. D: *πολλῶν οὐσῶν τῶν διακαθάρσεων* cet.

διάκειμαι, *in statu aliquo sum, comparatus sum, me habeo.* Gorg. 508. D: *οὕτω διακεῖσθαι πάντων δὴ αἴσχιστόν ἐστιν.* Crat. 440. D: *οὕτως οἴεσθαι καὶ τὰ πράγματα διακεῖσθαι.* Legg. VII. 820. A. Gorg. 522. C: *οὕτω διακείμενος.* Pol. II. 361. C: *ποιητέος ἐναντίως διακείμενος τῷ προτέρῳ.* E: *ὅτι οὕτω διακείμενος ὁ δίκαιος μαστιγώσεται* cet. VIII. 561. C. Hipp. mai. 286. A: *καὶ ἄλλως εὖ διακείμενος* (*λόγος*) *καὶ τοῖς ὀνόμασι.* Pol. VIII. 556. E: *ἡ κατὰ ταὐτὰ ἐκείνῳ διακειμένη πόλις.* Conv. 215. E: *ὡς ἀνδραποδωδῶς διακειμένου.* Gorg. 504. E: *σώματί γε κάμνοντι καὶ μοχθηρῶς διακειμένῳ.* Pol. IV. 431. B: *ἀκόλαστον τὸν οὕτω διακείμενον.* Tim. 53. B: *παντάπασι ... διακείμενα ὥσπερ* cet. Gorg. 514. C: *οὕτω ... διακειμένων* (int. *ἡμῶν*). Legg. III. 678. A. Phaed. 68. C: *τοῖς οὕτω διακειμένοις.* *ad animum transl. est *affectus* vel *animatus sum, me habeo*; etiam *sentio, iudico.* Hipp. mai. 304. E: *ὁπότε οὕτω διάκεισαι.* Lach. 189. B: *οὕτω σὺ παρ᾽ ἐμοὶ διάκεισαι* (*ita erga te affectus sum*) cet. Prot. 309. B: *πῶς πρός σε* (v. *πρὸς σὲ*) *ὁ νεανίας διάκειται;* Conv. 216. D: *ὅτι Σωκράτης ἐρωτικῶς διάκειται.* Pol. X. 613. D: *ἆρ᾽ οὖν ἐν ἅπασι τούτοις ὁμονοητικῶς ἄνθρωπος διάκειται;* Conv. 258. C: *ὡς δεινῶς διάκεινται ἔρωτι τοῦ ὀνομαστοὶ γενέσθαι.* Pol. IX. 584. E: *πρός τε ἡδονὴν ... οὕτω διάκεινται.* Alc. II. 149. A: *οὕτως ὀλιγώρως διάκεινται πρὸς τοὺς θεοὺς ὥστε* cet. Phaed. 84. E: *φοβεῖσθε μὴ δυσκολώτερόν τι νῦν διάκειμαι* (coni.) *ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ.* Pol. VI. 500. B: *τοῦ χαλεπῶς πρὸς φιλοσοφίαν τοὺς πολλοὺς διακεῖσθαι* cet. Legg. XI. 933. B. Alc. II. 150. D: *ὡς δεῖ πρὸς θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους διακεῖσθαι.* Phaedr. 249. D: *ὡς μανικῶς διακείμενος.* Riv. 133. B: *οὐδ᾽ ἄλλον τὸν οὕτω διακείμενον.* Pol. X. 611. D: *οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν ἡμεῖς θεώμεθα διακειμένην ὑπὸ μυρίων κακῶν.* C: *διακείμενον αὐτὸ* (*τὴν ψυχὴν*) *ὥσπερ* cet. Phaedr. 231. D: *οὕτω διακείμενοι.* Eryx. 405. D: *ὅταν ... αὐτοὶ αὐτῶν τυγχάνωμεν φαυλότατα διακείμενοι.* 406: *μοχθηρότατα διακείμενοι.* Conv. 221. B: *τῶν οὕτω διακειμένων.* Alc. II. 144. C: *τοῖς οὕτω διακειμένοις καὶ τοιαύτας δόξας ἔχουσιν.* Charm. 172. A: *τοὺς οὕτω διακειμένους.* Ep. VII. 339. B: *εἰδὼς ὡς πρὸς Δίωνα διεκείμην.* Phaed. 59. A: *καὶ πάντες οἱ παρόντες σχεδόν τι οὕτω διεκείμεθα.* Theaet. 200. A: *ὡς εἰδὼς διακείσεται περὶ ὧν ἔψευσται.*

διακείρω. Tim. 83. E. legebatur *διακειρομένης*; libri vero Mss. suppeditarunt *διακρινομένης*.

διακέλευμα, τό, adhortatio. Legg. III. 805. C: *τὸ δ' ἡμέτερον διακέλευμα ἐν τούτοις οὐκ ἀποσβήσεται.*

διακελεύομαι, adhortor, cohortor, moneo, iubeo; incito (ut currentem). Theaet. 149. A: *ὡς σὺ διακελεύει.* Soph. 218. A: *καὶ σὺ τὰ νῦν μοι διακελεύει.* Polit. 261. E: *καθάπερ διακελεύει.* Legg. VI. 783. C: *τὰ ποῖα δὴ διακελεύει;* Pol. VIII. 549. E: *διακελεύονται ὅπως ... τιμωρήσεται πάντας* cet. Legg. IV. 719. D: *(εἰ) θάπτειν αὐτὴν διακελεύοιτο* cet. 723. B. Pol. X. 614. D: *διακελεύοιντό οἱ ἀκούειν* cet. Legg. I. 636. E: *τὸ τὰς ἡδονὰς φεύγειν διακελεύεσθαι.* IV. 724. A. II. 662. E: *ἀεὶ διακελευόμενος οὐδὲν ἐπαύου* cet. Ep. VII. 346. E. Pol. X. 604. A: *τὸ ... ἀντιτείνειν διακελευόμενον λόγος ... ἐστί.* Phaed. 61. A: *ὥσπερ οἱ τοῖς θέουσι διακελευόμενοι.* Ep. III. 317. C: *πᾶσαι διακελευόμεναί μοι ἰέναι.* Pol. VII. 523. B: *τὰ δὲ παντάπασι διακελευόμενα ἐκείνην ἐπισκέψασθαι.* Euth. 6. D: *ὅτι οὐ τοῦτό σοι διεκελευόμην.* Lach. 186. D: *διεκελεύετο.* Ep. VII. 329. D: *θαῤῥεῖν διεκελεύετο.* 323: *κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι.* Theaet. 168. D: *σπουδάσαι ἡμᾶς διεκελεύσατο περὶ τὸν αὑτοῦ λόγον.* Pol. II. 267. B: *ὥσπερ Γλαύκων διεκελεύσατο.* V. 461. C: *ταῦτά γ' ἤδη πάντα διακελευσάμενοι.* Menex. 246. B: *ἀναμνήσω καὶ διακελεύσομαι* cet. Legg. I. 631. D: *διακελευστέον.*

διάκενος, ὁ ἡ, vacuus. Tim. 60. E: *τῶν διακένων.* 58. B: *εἰς τὰ τῶν μεγάλων διάκενα.* 61. A: *κατὰ τὰ διάκενα.* B: *τὰ τῆς γῆς διάκενα.* Ib. *εἰς τὰ τῶν ὑδάτων διάκενα.* **inanis.* Legg. VII. 820. E: *ἵνα μὴ διάκενα ἡμῖν ᾖ τὰ τῶν νόμων.*

διακινδυνεύω, periclitor, periculum subeo. Apol. 32. C: *μετὰ τοῦ νόμου ... ᾤμην μᾶλλόν με δεῖν διακινδυνεύειν ἢ μεθ' ὑμῶν γενέσθαι.* Menex. 240. E: *ἐτόλμησαν διακινδυνεύειν οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ τῆς σωτηρίας.* Prot. 313. A: *διακινδυνεύοντα ἢ χρηστὸν αὐτὸ γενέσθαι ἢ πονηρόν.* Tim. 72. E: *διακινδυνευτέον φάναι.*

διακληρῶ, sorte assigno. Legg. VI. 760. C: *τούτοις ... διακληρωθήτω τὰ μόρια τῆς χώρας κατὰ μῆνα ἕκαστα ἑκάστοις.*

διακομίζω, transveho, traduco, transfero. Legg. X. 898. E: *ὡς ... ἐνοῦσα (ψυχὴ) ... πάντῃ διακομίζει τὸ τοιοῦτον.* Polit. 289. E: *τὰ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἔργα διακομίζοντες ἐπ' ἀλλήλους.* Legg. X. 905. B: *τούτων εἰς ἀγριώτερον ἔτι διακομισθεὶς τόπον.* VII. 803. B: *τίσι ποτὲ τρόποις ξυνόντες τὸν βίον ἄριστα διὰ τοῦ πλοῦ τούτου τῆς ζωῆς διακομισθησόμεθα* (vi med.).

διακόνημα, τό, ministerium. Theaet. 175. E: *ὅταν εἰς δουλικὰ ἐμπέσῃ διακονήματα.*

διακόνησις, ἡ, ministratio, ministerium. Legg. I. 633. C: *ἄνευ θεραπόντων αὐτοῖς ἑαυτῶν (αὑτοῖς αὐτῶν?) διακονήσεις.*

διακονία, ἡ, ministerium, provincia. Pol. II. 371. C: *οἳ ... ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν διακονίαν τάττουσι ταύτην.* VI. 493. D: *τῇ πόλει διακονίαν (ἐπιδεικνύμενος).* Legg. XI. 919. D: *μήτε διακονίαν μηδ' ἥντινα κεκτημένος ἰδιώταις.*

διακονικός, ή, όν, ad ministrandum aptus vel *paratus, ministrans;* abs. *ministrandi ars.* Polit. 299. E: *ἢ πᾶν ὅ τι μέρος διακονικὴ περιείληφεν.* Gorg. 517. D: *ἡ μὲν ἑτέρα (πραγματεία) διακονική ἐστιν.* 518. A: *ταύτας (τὰς τέχνας) ... δουλοπρεπεῖς τε καὶ διακονικὰς καὶ ἀνελευθέρους εἶναι.* 517. B: *ἀλλά μοι δοκοῦσι τῶν γε νῦν διακονικώτεροι γεγονέναι.*

διάκονος, ὁ ἡ, ad ministrandum s. *serviendum pertinens; ὁ, minister.* Pol. II. 370. E: *κενὸς ἂν ἴη ὁ διάκονος.* Polit. 290. C: *οἱ ... ἔχοντές τινος ἐπιστήμης διακόνου μόριον.* D: *διακόνου τέχνης ... μόρια.* Legg. VI. 782. B: *Τριπτόλεμόν τέ τινα τῶν τοιούτων γενέσθαι διάκονον.* Pol. II. 371. D: *εἰσὶ καὶ ἄλλοι διάκονοι οἳ* cet. A: *τῶν ἄλλων διακόνων (δεῖ).* 373. C: *καὶ δὴ καὶ διακόνων πλειόνων δεησόμεθα.* Legg. VI. 763. A: *οὐδ' ... τοῖς ἐκείνων ... χρήσονται ... διακόνοις.* Gorg. 517. B: *ὥς γε διακόνους εἶναι πόλεως.* 518. C: *διακόνους μοι λέγεις* cet. Legg. VIII. 831. E.

διακονῶ, ministro, servio. Theaet. 175. E: *τὰ ... τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς τε καὶ ὀξέως διακονεῖν.* Pol. V. 466. E: *διακονεῖν καὶ ὑπηρετεῖν πάντα τὰ περὶ τὸν πόλεμον.* Legg. VII. 805. E: *διακονεῖν μηδὲν διαφερόντως τῶν δούλων.* XII. 955. C. D: *μηδὲν ἐπὶ δώροισι διακονεῖν.* Pol. V. 467. A: *ὡς πολὺν χρόνον διακονοῦντες θεωροῦσι.* Legg. VI. 763. A. Polit. 290. A: *τοὺς τὰ τοιάδε διακονοῦντας ἡμῖν ἑκάστοτε.* Legg. XII. 955. C: *τοὺς τῇ πατρίδι διακονοῦντάς τι.* Gorg. 521. A: *ὡς διακονήσοντα καὶ πρὸς χάριν ὁμιλήσοντα.* Med. *ministerio fungor.* Legg. VI. 763. A: *διακονοῦντές τε καὶ διακονούμενοι ἑαυτοῖς.* Pol. II. 371. D: *τοὺς πρὸς ὠνήν τε καὶ πρᾶσιν διακονουμένους* (sic libri Mss. pro v. *διακονοῦντας*).

διακορής, ὁ ἡ, satiatus, satur. Legg. I. 629. B: *ὅδε ... διακορὴς αὐτῶν ἐστί.* VII. 810. E: *διακορεῖς ποιεῖν.*

διακόσιοι, αι, α, ducenti. Critia 119. B: *εἰς πλήρωμα διακοσίων καὶ χιλίων νεῶν.* Tim. 36. B. Ib. *πρὸς τρία καὶ τετταράκοντα καὶ διακόσια.*

διακόσμησις, ἡ, ordinatio, constitutio. Tim. 23. E: *τῆς ... ἐνθαδί (v. ἐνθάδε) διακοσμήσεως παρ' ἡμῖν ... ἀριθμὸς γέγραπται.* Legg. IX. 853. A: *κατὰ φύσιν ... τὴν τῆς διακοσμήσεως τῶν νόμων.* De lege 317. C: *περὶ πόλεως διακοσμήσεως.* Tim. 24. C: *ταύτην ... τότε ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν καὶ σύνταξιν ἡ θεὸς ... διακοσμήσασα* cet. Conv. 209. A: *ἡ περὶ τὰς τῶν πόλεών τε καὶ οἰκήσεων διακοσμήσεις (φρόνησις).*

διακοσμῶ, ordino, in ordinem adduco; dispono, constituo. Legg. IX. 864. A: *ἐὰν αὕτη κρατοῦσα ἐν ψυχῇ διακοσμῇ πάντα ἄνδρα.* Phaed. 98. B: *εἰς τὸ διακοσμεῖν τὰ πράγματα.* Phil. 28. E: *τὸ ... νοῦν πάντα διακοσμεῖν αὐτὰ φάναι.* Phaedr. 246. E: *διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπιμελούμενος.* Phaed. 97. C: *ὡς ... νοῦς ἐστὶν ὁ διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἴτιος.* Tim. 37. D: *διακοσμῶν ἅμα οὐρανὸν* cet. Legg. V. 742. E. Crat. 419. A: *τὸ διακοσμοῦν.* Legg. VI. 758. D. Pol. III. 400. B: *ἡρῷόν γε ... διακοσμοῦντος.* Crat. 400. A: *ψυχὴν εἶναι τὴν διακοσμοῦσαν.* Critia 115. C: *τοιᾶδε ἐν τάξει διακοσμοῦντες.* Tim. 75. D. Legg. III. 685. B: *οἳ ταύτας (τὰς πόλεις) διακεκοσμήκασιν.* XII. 966. E: *νοῦς ἐστὶ τὸ πᾶν διακεκοσμηκώς.* 967. B. Tim. 69. C: *πάντα ταῦτα πρῶτον διεκόσμησεν.* Critia 113. E: *αὐτὸς δὲ τὴν ... ἐν μέσῳ νῆσον ... εὐμαρῶς διεκόσμησεν.* Tim. 24. C: *ταύτην ... τὴν διακόσμησιν ... διακοσμήσασα.* Legg. III. 677. C: *ὡς νῦν διακεκόσμηται.* VII. 804. C: *γυμνάσια ... διακεκοσμημένα.* X. 886. A: *τὰ τῶν ὡρῶν διακεκοσμημένα καλῶς οὕτως.* Phil. 16. D: *τούτων οὕτω διακεκοσμημένων.* Legg. I. 625. E: *διακεκοσμημένους εἶναι φύλακας αὐτῶν.* III. 686. A. Tim. 53. B: *πρὶν καὶ τὸ πᾶν ἐξ αὐτῶν διακοσμηθὲν γενέσθαι.* Critia 119. C: *τὰ ... τῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν ὧδ' εἶχεν ἐξ ἀρχῆς διακοσμηθέντα.* **adorno, instruo, comparo.* Phaedr. 277. C: *(πρὶν ἄν τις) οὕτω τιθῇ καὶ διακοσμῇ τὸν λόγον.* Legg. III. 687. A: *εἰ κατὰ τρόπον ἠπιστήθησαν τάξαι τὸ στρατόπεδον οἱ τότε διακοσμοῦντες.* Tim. 75. D: *τὴν ... τοῦ στόματος ἡμῶν δύναμιν ὀδοῦσι ... διεκόσμησαν οἱ διακοσμοῦντες.* Ax. 369. D: *ἥδε ἡ φλυαρολογία πρὸς τὰ μειράκια διακεκοσμημένη.* Critia 111. E: *τὰ ... τῆς ἄλλης χώρας ... διεκεκόσμητο ... ὑπὸ γεωργῶν ... ἀληθινῶν* cet.

διακούω, exaudio, audio. Tim. 26. B: *ἃ πάμπολυν χρόνον διακήκοα.* Polit. 264. B: *εἴ τινων πολλάκις ἄρα διακήκοας.* Soph. 217. B: *διακηκοέναι ... ἱκανῶς.* Ep. VII. 338. D: *ὡς Διονυσίου πάντα διακηκοότος.* Ib. *Δίωνός τε ἄττα διακηκοότες.* Parm. 136. E: *ἵνα καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου.* 126. C: *τούτων ... δεόμεθα διακοῦσαι.* Pol. I. 336. B: *βουλομένων διακοῦσαι τὸν λόγον.* Ep. VII. 338. E.

διακριβολογοῦμαι, accurate disputo, diligentius expono. Tim. 38. B: *περὶ ... τούτων τάχ' ἂν οὐκ εἴη καιρὸς πρέπων ἐν τῷ παρόντι διακριβολογεῖσθαι.* Soph. 245. E: *τοὺς ... διακριβολογουμένους ὄντος τε πέρι καὶ μὴ* cet.

διακριβῶ, accurate vel *absolute aliquid efficio.* Legg. XII. 965. A: *διηκριβωμένους ἔστιν οὓς τραφέντας τε καὶ πεπαιδευμένους.* Med. *accurate* vel *diligentius expono.* Theaet. 184. D: *τοῦ ... ἕνεκα αὐτά σοι διακριβοῦμαι;* Polit. 292. C: *οὐχ ἱκανῶς πω δυνάμενοι διακριβώσασθαι.*

διακρίνω, *discerno; secerno; divido; dissolvo.* Pol. II. 376. B: *ἣ ... ὄψιν οὐδενὶ ἄλλῳ φίλην καὶ ἐχθρὰν διακρίνει.* Locr. 101. C: *τὸ ... λευκὸν διακρίνει τὰν ὄψιν.* Crat. 388. B: *οὐ τὴν κρόκην καὶ τοὺς στήμονας συγκεχυμένους διακρίνομεν;* Ib. *τὰ πράγματα διακρίνομεν ᾗ ἔχει.* De virt. 378. D: *ἢ τὰς ἀγαθὰς καὶ τὰς κακὰς φύσεις τῶν κυνῶν διακρίνουσιν.* Soph. 216. C: *οὐ πολύ τι ῥᾷον ... εἶναι διακρίνειν ἢ* cet. 253. E: *διακρίνειν κατὰ γένος ἐπίστασθαι.* Charm. 170. E. Tim. 62. A: *διακρίνουσα.* 67. E: *διακρίνουσαν τὴν ὄψιν.* D: *τὰ δὲ διακρίνοντα αὐτὴν (τὴν ὄψιν)* cet. 58. B: *τῶν ἐλαττόνων τὰ μείζονα διακρινόντων.* Charm. 171. C: *οὔτε ἰατρὸν διακρῖναι οἵα τε ἔσται ἐπιστάμενον τὰ τῆς τέχνης ἢ μὴ ἐπιστάμενον* cet. Tim. 91. D: *πάλιν διακρίναντες.* Parm. 157. A: *οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται.* Legg. VII. 794. C: *διακρινέσθω ... τὸ γένος ἑκατέρων.* Phaed. 72. C: *κἂν εἰ ξυγκρίνοιτο μὲν πάντα, διακρίνοιτο δὲ μή.* 71. B: *διακρίνεσθαι καὶ συγκρίνεσθαι.* Parm. 129. E. 156. B. Legg. V. 735. A. Tim. 83. A: *διακρινομένης ... ὑπὸ νόσων τῆς σαρκὸς ἑκάστης.* 49. C: *τηκόμενον δ' αὖ καὶ διακρινόμενον.* Soph. 226. E: *ὅσα ἐντὸς σωμάτων ὑπὸ γυμναστικῆς ἰατρικῆς τε ὀρθῶς διακρινόμενα καθαίρεται.* Legg. X. 893. E: *διακρινόμενα ... φθίνει.* Phil. 32. A: *πάλιν ... εἰς ταὐτὸν ἀπιόντων καὶ διακρινομένων ἡ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή.* Tim. 80. C: *διακρινόμενα καὶ συγκρινόμενα.* 52. E. Phil. 52. C: *ὅτε μετρίως ... διακεκρίμεθα χωρὶς* (*distinximus*) *τάς τε καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς ... ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἂν λεχθείσας.* 46. E: *τὰ ... διακεκριμένα ξυγχεῖν.* Tim. 84. E: *διακριθείσης σαρκός.* **iudico, diiudico, discepto* (vern. *entscheiden*); *statuo, definio.* Legg. VIII. 834. A: *τὸν ἡττώμενον ὡσαύτως ἥτις διακρίνει τάξις.* De iusto 373. E: *ἐπειδὴ ... τὸ βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον σταθμὸς ... διακρίνει.* B: *τί ποιοῦντες διακρίνουσιν* (al. *διακρινοῦσιν*) *οἱ μετρηταὶ περὶ τῶν μεγάλων καὶ σμικρῶν;* C. Legg. VIII. 847. B: *τὸ δὲ πλέον τούτου τὰ κοινὰ δικαστήρια διακρινόντων κατὰ νόμον.* Phil. 58. A: *σὺ δὲ τί πῶς ... διακρίνοις ἄν;* Legg. V. 742. C: *ὧδε ἄν τις σκοπῶν ὀρθῶς ἂν αὐτὰ διακρίνοι.* Polit. 272. B: *βούλει ... ἐγώ σοι τρόπον τινὰ διακρίνω;* Ion. 538. E: *ἃ προσήκει ἑκάστῃ διακρίνειν.* 539. E. Legg. II. 659. B: *τὸν νικῶντα διακρίνων χειροτονίαις.* De iusto 373. B: *τίνες οἱ διακρίνοντες;* Hipp. min. 364. C: *πῶς διέκρινες αὐτούς;* Prot. 315. C: *ἑκάστοις αὐτῶν διέκρινε καὶ διεξῄει τὰ ἐρωτώμενα.* Menex. 242. B: *διέκρινε τὸ ὕστερον ἔργον.* Lach. 186. E: *οὐδ' ἱκανὸς εἶναι διακρῖναι ὁπότερος ὑμῶν ἀληθῆ λέγει.* Theaet. 161. D: (*εἰ*) *μήτε τὸ ἄλλου πάθος ἄλλος βέλτιον διακρινεῖ* cet. De iusto 373. A: *τίνες ἡμᾶς διακρινοῦσιν;* Lach. 184. C: *τοῦ διακρινοῦντος ... δοκεῖ μοι δεῖν ἡμῖν ἡ βουλή.* Pol. I. 348. B: *ἤδη δικαστῶν τινῶν τῶν διακρινούντων δεησόμεθα.* Gorg. 465.

D: (εἰ) μὴ ὑπὸ ταύτης (τῆς ψυχῆς) ... διεκρίνετο cet. Legg. XI. 937. B: πρὶν τὴν δίκην διακεκρίσθαι. Aor. διακριθῆναι dicuntur etiam quorum res diiudicata est, qui controversiam vel litem componunt vel composuerunt. Euth. 7. C: περὶ τοῦ βαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου διακριθεῖμεν ἄν. Legg. XII. 956. C: ἂν μὴ διακριθῶσιν ἐν τοῖς πρώτοις. VI. 767. B: διακριθῆναι. Med. Phil. 46. B: σχεδὸν οὐκ ἄν ποτε δυναίμεθα διακρίνασθαι τὸ νῦν ζητούμενον.

διάκρισις, ἡ, *secretio.* Phil. 32. A: διάκρισις ... καὶ διάλυσις. Soph. 226. D: τῆς ... καταλειπούσης μὲν τὸ βέλτιον διακρίσεως, τὸ δὲ χεῖρον ἀποβαλλούσης. Tim. 64. E: τῇ διακρίσει τε αὐτῆς καὶ συγκρίσει. Phil. 23. D: πέμπτου διάκρισίν τινος δυναμένου. Tim. 61. D. 66. C: διὰ ... διακρίσεων. Soph. 226. D: ἐν γε ταῖς εἰρημέναις διακρίσεσι. Phil. 42. C. Legg. X. 894. B. Soph. 243. B: διακρίσεις καὶ συγκρίσεις ὑποτιθείς. **distinctio.* Legg. X. 908. B: ἃ καὶ διακρίσεως ἄξια γένη τῶν περὶ τὰ θεῖα ἐξαμαρτανόντων. Locr. 94. C: ταὶ διακρίσιες τῶν σωμάτων. **diiudicatio, disceptatio.* Legg. VI. 765. A: τοῖς ἁμιλλωμένοις τὴν διάκρισιν ἱκανῶς ἀποδιδούς. XI. 937. B: εἰς τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν διάκρισιν. VI. 768. A: ἄμοιροι γιγνόμενοι τῶν τοιούτων διακρίσεων.

διακριτικός, ή, όν, *discernendi vim habens;* ἡ διακρ. *ars discernendi* vel *dissolvendi.* Polit. 282. B: ἡ ... διακριτική. C: ἡ ... ἐν ἐρίοις τε καὶ στήμοσι διακριτική. Def. 411. C: ὄψις ἕξις διακριτικὴ σωμάτων. Crat. 388. B: ὄνομα ... διδασκαλικόν τί ἐστιν ὄργανον καὶ διακριτικὸν τῆς οὐσίας. Tim. 60. A: τὸ ... λεῖον καὶ διακριτικὸν ὄψεως. 67. E. Soph. 231. B: ἔστω δὴ διακριτικῆς τέχνης καθαρτική. Polit. 282. C: διακριτικῷ τε καὶ συγκριτικῷ τμήματι. Soph. 226. C: διακριτικήν (προσειπόντες).

διακροτῶ (pulsando) *solvo,* in univ. *solvo* (aliquid in elementa e quibus compositum est). Crat. 421. C: ταῦτα μέν μοι δοκεῖς ... ἀνδρείως πάνυ διακεκροτηκέναι (ubi iocose fere propter antecedd. συγκεκροτημένῳ et συγκεκροτῆσθαι videtur positum esse).

διακρούω, *pulso, pulsando sonum exploro.* Theaet. 179. D: τὴν φερομένην ταύτην οὐσίαν διακρούοντα, εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται.

διακυβερνῶ, *guberno, rego.* Legg. IV. 709. B: ὡς θεὸς ... καὶ μετὰ θεοῦ τύχη καὶ καιρὸς τἀνθρώπινα διακυβερνῶσι ξύμπαντα. Pol. IX. 573. D: ὧν ἂν Ἔρως τύραννος ἔνδον οἰκῶν διακυβερνᾷ τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα. Phil. 28. D: νοῦν ... διακυβερνᾶν. Tim. 42. E: τὸ θνητὸν διακυβερνᾶν ζῶον. Polit. 301. D: διακυβερνῶντα ... ὀρθὴν ἀκριβῶς ... πολιτείαν.

διακώλυμα, τό, *impedimentum.* Legg. VII. 807. D: πάρεργον ... οὐδὲν δεῖ τῶν ἄλλων ἔργων διακώλυμα γίγνε-

σθαι cet. Tim. 76. D: *εὐαισθησίας ... οὐδὲν διακώλυμα ἐμποδὼν γενησόμενον.*

διακώλυσις, ἡ, impeditio. Ep. III. 316. B: *ὡς οὐκ ἐμὴν ταύτην εἴργκας συμβουλὴν οὐδὲ διακώλυσιν.* Pol. V. 469. E: *τὰς τῶν ἀναιρέσεων διακωλύσεις.*

διακωλυτής, ὁ, qui impedit. Phaedr. 239. E: *διακωλυτὰς ... ἡγούμενος τῆς ἡδίστης πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας.*

διακωλυτικός, ή, όν, impediens. Polit. 280. D: *διακωλυτικὰ ἔργα.*

διακωλύω, impedio, prohibeo; veto. Prot. 331. B: *εἰ διακωλύεις ἀποκρίνασθαι.* Theag. 129. E: *πολλοῖς ... συνεῖναι μὲν οὐ διακωλύει* cet. Lys. 208. D. E. 207. E: *οὐδὲ διακωλύουσι ποιεῖν ὧν ἂν ἐπιθυμῇς.* 208. A: *διακωλύοιεν.* Pol. I. 345. A: *(ἐὰν) μὴ διακωλύῃ πράττειν ἃ βούλεται.* VIII. 557. E. Legg. XII. 955. A. Conv. 183. D: *(ἐὰν) οἱ πρεσβύτεροι μὴ διακωλύωσι.* Polit. 258. B: *δεῖ ... ἴσως ἔτι ἧττον τἀμὰ διακωλύειν.* Euthyd. 304. C. Apol. 31. E: *διακωλύων πολλὰ ἄδικα ... ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι.* Legg. VIII. 831. E. *αὕτη ... μία κείσθω διακωλύουσα αἰτία.* Theag. 128. E: *καὶ ἐγὼ διεκώλυόν τε αὐτὸν* cet. Phaed. 61. A: *ἡ τοῦ θεοῦ ἑορτὴ διεκώλυέ με ἀποθνήσκειν.* Legg. III. 692. D. 698. E. Ep. VII. 329. D: *διεκώλυέ μου τὸν ἔκπλουν.* Pol. II. 374. B: *τὸν ... σκυτοτόμον διεκωλύομεν μήτε γεωργὸν ἐπιχειρεῖν εἶναι* cet. Ep. III. 315. D: *ταῦτ' ἄρα σὲ μὲν τότε διεκώλυσα.* Tim. 25. C: *τοὺς ... μήπω δεδουλωμένους διεκώλυσε-δουλωθῆναι.* Leg. V. 736. C: *τοὺς ... κακοὺς ... διακωλύσωμεν ἀφικνεῖσθαι.* XII. 955. B: *τῷ ... διακωλύσαντι.* Pol. VI. 497. E: *τὸ μὴ δύνασθαι διακωλύσει,* Pass. Pol. VIII. 552. B: *οὔκουν διακωλύεταί γε ... τὸ τοιοῦτον.* Ep. VII. 346. A: *εἰ διακωλυοίμην.* Pol. I. 336. B: *ὑπὸ τῶν παρακαθημένων διεκωλύετο.* Legg. XII. 955. A: *τῷ διακωλυθέντι.* Pol. III. 401. B: *διακωλυτέον τὸ κακόηθες τοῦτο.*

διακωμῳδῶ, facetiis perstringo, irrideo. Gorg. 462. E: *μὴ οἴηταί με διακωμῳδεῖν τὸ ἑαυτοῦ ἐπιτήδευμα.*

διαλαγχάνω, sortior. Critia 109. B: *θεοὶ ... ἅπασαν γῆν ... διελάγχανον.* Polit. 307. C: *οἷον πολεμικὰς διαλαχούσας στάσιν ἰδέας.*

διαλαμβάνω, separatim sumo, distinguo; separo; divido; distribuo. Alc. II. 140. B: *ἔχουσι ... διειληφότες δημιουργίας μέρη.* C: *καὶ τὴν ἀφροσύνην διειληφότες εἰσί.* Tim. 62. C: *τόπους δύο εἶναι διειληφότας διχῇ τὸ πᾶν.* Polit. 147. E: *τὸν ἀριθμὸν πάντα δίχα διελάβομεν.* Conv. 222. E: *ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ.* Phil. 23. C: *πάντα τὰ νῦν ὄντα ... διχῇ διαλάβωμεν.* Legg. XI. 935. D: *διαλάβωμεν δίχα τῷ παίζειν καὶ μή.* Prot. 346. E: *ἐνταῦθα δεῖ ἐν τῷ ἑκὼν διαλαβεῖν λέγοντα.* Polit. 261. B: *τά γε γιγνόμενα πάντα δίχα διαλαβεῖν οὐ παντάπασι χαλεπόν.* Legg. IX. 866. D:

διχῇ δεῖ ... τὸ τοιοῦτον διαλαβεῖν. VI. 763. C: *τριχῇ δώδεκα μέρη τῆς πόλεως διαλαβόντες.* 777. A: *ταῦτα ... διαλαβόντες ... τοῖς διανοήμασιν.* XI. 933. B: *διαλαβόντας ... διχῇ τὸν τῆς φαρμακείας πέρι νόμον.* Crat. 396. B: *διείληπται ... δίχα ... ἓν ὂν τὸ ὄνομα, τῷ Διὶ καὶ τῷ Ζηνί.* Phil. 41. C: *δίχα ... τότε τὸ σῶμα καὶ χωρὶς τῆς ψυχῆς τοῖς παθήμασι διείληπται.* Polit. 271. D: *ὑπὸ θεῶν ἀρχόντων ... τὰ τοῦ κόσμου μέρη διειλημμένα.* Legg. X. 886. A: *ἐνιαυτοῖς τε καὶ μησὶ διειλημμένα.* Polit. 258. B: *τὰς ἐπιστήμας ἄρα διαληπτέον.* Phil. 55. D: *τὰς ... ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἑκάστων αὐτῶν χωρίς.* **distinguo*, h. e. *obduco.* Phaed. 110. B: *χρώμασι διειλημμένη (ἡ γῆ).* **comprehendo, teneo* (germ. *ergreifen, festhalten*). Pol. X. 615. E: *τοὺς μὲν διαλαβόντες* (*comprehensos*; v. *ἰδίᾳ λαβόντες*) *ἦγον* cet. Phaed. 81. C: *διειλημμένην (ψυχὴν) ... ὑπὸ τοῦ σωματοειδοῦς.* Epin. 981. D: *ὅσα μόνιμα, διειλημμένα ῥίζαις.* **sumo* aliquid ad disceptandum, explorandum al. Tim. 26. D: *κοινῇ ... διαλαμβάνοντες ἅπαντές πειρασόμεθα τὸ πρέπον ... ἀποδοῦναι.*

διαλανθάνω, *lateo.* Euthyd. 278. A: *σὲ ... τοῦτο ... διαλέληθε ταὐτὸ ὄνομα ἐπ' ἀνθρώποις ἐναντίως ἔχουσι κείμενον.* Legg. III. 677. D: *ὅτι ... μυριάκις μύρια ἔτη διελάνθανεν ἄρα τοὺς τότε* cet.

διαλέγω, *deligo*, *discerno.* Legg. V. 735. B: *διαλέξας τά τε ὑγιῆ καὶ τὰ μὴ* cet. Med. *dissero*, *colloquor*; etiam simpl. *loquor*; *convenio aliquem*; etiam *utor aliquo magistro*; *dissero* vel *disputo dialectice*; *explico*, *expono.* Apol. 33. A: *οὐδὲ χρήματα ... λαμβάνων διαλέγομαι.* Pol. VII. 527. E: *πρὸς ποτέρους διαλέγει.* Hipp. mai. 293. D: *τὰ ... πολλὰ ... σχεδόν τί μοι οὕτω διαλέγεται.* Pol. VII. 526. A: *περὶ ποίων ἀριθμῶν διαλέγεσθε ...;* Gorg. 449. B: *ὥσπερ νῦν διαλεγόμεθα.* Legg. III. 686. D: *οὗ πέρι διαλεγόμεθα.* V. 732. E: *ἀνθρώποις γὰρ διαλεγόμεθα.* Lys. 211. C: *ἀλλ' ἴθι διαλέγου αὐτῷ.* Hipp. mai. 291. A: *οὐ μέντ' ἂν ἔγωγε τῷ ἀνθρώπῳ τοιαῦτ' ἐρωτῶντι διαλεγοίμην.* Conv. 194. D: *ἐὰν μόνον ἔχῃ ὅτῳ διαλέγηται.* Ion. 532. B. Pol. VIII. 558. D: *ἵνα μὴ σκοτεινῶς διαλεγώμεθα.* Gorg. 458. B. Alc. I. 129. C: *τὸ διαλέγεσθαι καὶ τὸ λόγῳ χρῆσθαι ταὐτόν που καλεῖς.* Phaed. 63. D: *ὡς ἐλάχιστα διαλέγεσθαι.* Phaedr. 269. B: *μὴ ἐπιστάμενοι διαλέγεσθαι.* Gorg. 448. E: *ὅτι τὴν καλουμένην ῥητορικὴν μᾶλλον μεμελέτηκεν ἢ διαλέγεσθαι.* 471. D: *τοῦ δὲ διαλέγεσθαι ἠμεληκέναι.* Theaet. 161. E: *ἡ τοῦ διαλέγεσθαι πραγματεία.* Parm. 135. C: *τὴν τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν.* Phil. 57. E. Conv. 181. A. Pol. V. 454. A: *οὐκ ἐρίζειν, ἀλλὰ διαλέγεσθαι.* VI. 511. C: *ὑπὸ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι ἐπιστήμης ... θεωρούμενον.* VII. 532. A: *ὃν (νόμον) τὸ διαλέγεσθαι περαίνει.* Ib. *τῷ διαλέγεσθαι.* D. al. Theaet. 167. E: *διαλεγόμενος* (opp. *ὡς ἀγω-*

νιζόμενος). Pol. I. 328. D. Parm. 135. D: *πρώην σου ἀκούων διαλεγομένου* cet. Phaed. 94. D: *ὡς ἄλλῃ οὖσα ἄλλῳ πράγματι διαλεγομένη*. Legg. III. 682. E: *περὶ νόμων διαλεγόμενοι*. IV. 719. A: *τῷ νομοθέτῃ διαλεγόμενοι τόδε*. Crit. 49. A: *πρὸς ἀλλήλους σπουδῇ διαλεγόμενοι*. Prot. 335. D: *σοῦ τε καὶ Πρωταγόρου διαλεγομένων*. Pol. I. 336. B: *διαλεγομένων ἡμῶν*. Prot. 336. B: *χωρὶς ... εἶναι τὸ συνεῖναί τε ἀλλήλοις διαλεγομένους καὶ τὸ δημηγορεῖν*. Phaed. 63. D: *διαλεγομένους* (vern. *wenn man rede*). Legg. I. 630. D. Soph. 239. A: *οὐχ ὡς ἑνὶ διελεγόμην*. Conv. 217. D. Euthyd. 271. A: *διελέγου*. Phaed. 61. D: *τὰ λοιπὰ διελέγετο*. Theaet. 178. E: *ἢ οὐδείς γ' ἂν αὐτῷ διελέγετο*. Soph. 232. D: *οὐδεὶς γὰρ ἂν αὐτοῖς ... διελέγετο μὴ τοῦτο ὑπισχνουμένοις*. Euthyd. 273. B: *διελεγέσθην ἀλλήλοιν*. Prot. 314. C: *περί τινος λόγου διελεγόμεθα*. Lys. 207. E: *καί τι ἀλλήλοις διελεγόμεθα*. Soph. 218. A: *ἐξ ὧν αὐτός τε πρότερον διείλεγμαι*. Prot. 313. B: *οὔτε διείλεξαι οὐδὲ πώποτε*. Eryx. 399. D: *ἐπεὶ ταῦτα εὖ καὶ καλῶς διειλέχθον*. Theaet. 158. C. *ἅ τε γὰρ νυνὶ διειλέγμεθα*. Soph. 251. D: *ὅσοις ἔμπροσθεν διειλέγμεθα*. Legg. IV. 722. C. Apol. 37. A: *ὀλίγον γὰρ χρόνον ἀλλήλοις διειλέγμεθα*. Soph. 242. C: *εὐκόλως μοι δοκεῖ Παρμενίδης ἡμῖν διειλέχθαι* cet. Legg. X. 903. A. Theaet. 142. C: *τούς τε λόγους οὓς διελέχθη*. Theag. 130. B: *τἄλλα διελέχθη*. Parm. 126. C: *οὓς* (*λόγους*) ... *διελέχθησαν*. Prot. 333. C: *πρὸς τοῦτον πρῶτον τὸν λόγον διαλέχθητι τὸν τῶν πολλῶν*. Euthyd. 275. B: *διαλέχθητον* (v. *διαλεχθῆτον*) *ἐναντίον ἡμῶν*. Apol. 39. E: *τοῖς ... ἀποψηφισαμένοις ἡδέως ἂν διαλεχθείην ὑπὲρ τοῦ γεγονότος τουτουὶ πράγματος*. Conv. 217. B: *ἅπερ ἂν ἐραστὴς παιδικοῖς ἐν ἐρημίᾳ διαλεχθείη*. Prot. 310. E: *ἵνα ὑπὲρ ἐμοῦ διαλεχθῇς αὐτῷ*. 316. B: *μόνῳ βουλόμενοι διαλεχθῆναι ἢ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων*. Theaet. 143. B: *οἷς ἔφη διαλεχθῆναι*. Conv. 213. D. al. Theaet. 142. C: *συγγενόμενός τε καὶ διαλεχθείς*. Conv. 217. B. Soph. 251. C: *τοὺς πώποτε περὶ οὐσίας καὶ ὁτιοῦν διαλεχθέντας*. Conv. 174. D: *τοιαῦτ' ἄττα ... διαλεχθέντας*. Theaet. 196. E: *τίνα τρόπον διαλέξει ... τούτων ἀπεχόμενος;* Charm. 170. E: *περὶ ... ἰατρικῆς δήπου αὐτῷ οὐ διαλέξεται*. Pol. I. 328. A: *διαλεξόμεθα*. Men. 99. E: *τούτῳ ... καὶ αὖθις διαλεξόμεθα*. Conv. 217. B: *διαλέξεσθαι*. Charm. 155. C: *ὡς πάνυ ῥᾳδίως αὐτῷ διαλεξόμενος*. Verb. Lys. 211. C: *διαλεκτέον*.

διάλειμμα, τό, *intervallum*. Tim. 59. C: *τῷ ... μεγάλα ἐντὸς αὐτοῦ διαλείμματα ἔχειν*.

διαλείπω, *intermitto*. Pol. X. 617. C: *διαλείπουσαν χρόνον* (*interiecto aliquo tempore*). Phaed. 117. E: *διαλιπὼν χρόνον*. 118: *ὀλίγον χρόνον διαλιπών*. Theag. 129. B: *διαλιπὼν χρόνον αὖθις ὁρμᾶτο ἰέναι*. Ep. VII. 345. C: *οὐ πολὺν χρόνον διαλιπών* (*non ita multo post*).

διαλεκτικός, ή, όν, disserendi s. disputandi peritus; ἡ διαλ. ars quaerendi et *disserendi, vera* ac *falsa diiudicandi.* Pol. VII. 537. C: *ὁ μὲν γὰρ συνοπτικὸς διαλεκτικός, ὁ δὲ μὴ οὔ.* 533. C: *ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος.* 534. E: *ἆρ' οὖν δοκεῖ σοι ... ὥσπερ θριγκὸς τοῖς μαθήμασιν ἡ διαλεκτικὴ ἡμῖν ἐπάνω κεῖσθαι —;* Soph. 253. D: *τῆς διαλεκτικῆς ... ἐπιστήμης.* Pol. VII. 536. D: *τῆς διαλεκτικῆς.* 537. C: *διαλεκτικῆς φύσεως.* Phaedr. 276. E: *τῇ διαλεκτικῇ τέχνῃ χρώμενος.* Crat. 390. C: *τὸν δὲ ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι ἐπιστάμενον ἄλλο τι σὺ καλεῖς ἢ διαλεκτικόν;* D: *διαλεκτικὸν ἄνδρα.* Pol. VII. 534. B: *ἦ καὶ διαλεκτικὸν καλεῖς τὸν λόγον ἑκάστου λαμβάνοντα τῆς οὐσίας;* 532. B: *διαλεκτικὴν ... πορείαν.* Phaedr. 266. C: *διαλεκτικὸν* (*εἶδος*) *καλῶν.* Soph. 253. E: *τό γε διαλεκτικὸν οὐκ ἄλλῳ δώσεις ... πλὴν τῷ καθαρῶς τε καὶ δικαίως φιλοσοφοῦντι.* Crat. 398. D: *ῥήτορες δεινοὶ καὶ διαλεκτικοί.* Pol. VII. 531. E. Euthyd. 290. C: *τοῖς διαλεκτικοῖς.* Polit. 285. D: *τοῦ περὶ πάντα διαλεκτικωτέροις γίγνεσθαι.* 287. A: *τοὺς συνόντας ἀπειργάζετο διαλεκτικωτέρους.*

διαλεκτικῶς, dialectice s. *more dialectico.* Phil. 17. A: *τό τε διαλεκτικῶς πάλιν καὶ τὸ ἐριστικῶς ἡμᾶς ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους τοὺς λόγους.* Men. 75. D: *πρᾳότερον ... καὶ διαλεκτικώτερον ἀποκρίνεσθαι.* Ib. *ἔστι ... τὸ διαλεκτικώτερον μὴ μόνον τἀληθῆ ἀποκρίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνων ὧν ἂν προσομολογῇ εἰδέναι ὁ ἐρωτώμενος.*

διάλεκτος, ἡ, colloquium. Conv. 203. A: *ἡ διάλεκτος θεοῖς πρὸς ἀνθρώπους.* Theaet. 146. B: *ἐγὼ ... ἀήθης τῆς τοιαύτης διαλέκτου.* Pol. V. 454. A: *ἔριδι, οὐ διαλέκτῳ πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι.* *in univ. *sermo, oratio, dictio.* Theaet. 183. B: *οἰκειοτάτη γοῦν διάλεκτος αὕτη αὐτοῖς.* Def. 414. D: *διάλεκτος σύνθετος ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ἄνευ μέλους.* Ib. *ὄνομα διάλεκτος ἀσύνθετος* cet. Ib. *διάλεκτος φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος* cet.

διάλεξις, ἡ, sermo, oratio. Ep. VII. 350. D: *οὐ πειθόμενοι ταῖς ὑπ' ἐμοῦ διαλέξεσι.*

διαλλαγή, ἡ, reconciliatio. Conv. 213. D: *ἀλλ' οὐκ ἔστι ... ἐμοὶ καὶ σοὶ διαλλαγή.* Legg. I. 628. B: *εἰρήνης ὑπὸ διαλλαγῶν γενομένης.* Ep. VIII. 356. C: *κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν.*

διαλλάττω, permuto (*vendo*). Pol. II. 371. D: *τοῖς δὲ ἀντὶ αὖ ἀργυρίου διαλλάττειν ὅσοι τι δέονται πρίασθαι.* X. 620. B: *ἀετοῦ διαλλάξαι βίον* (*permutasse*, h. e. *elegisse*). Med. *muto* (ut locum, urbem), h. e. *peragro.* Soph. 223. D: *τὸ ... ἐξ ἄλλης εἰς ἄλλην πόλιν διαλλαττομένων* (*διαλλαττόμενον?*) *ὠνῇ καὶ πράσει ἐμπορική.* *concilio vel *reconcilio.* Menex. 244. A: *διαλλάττειν αὐτούς.* Conv. 213. D: *διάλλαξον ἡμᾶς.* Phaed. 60. C: *βουλόμενος αὐτὰ διαλλάξαι πολεμοῦντα.* Legg. VI. 767. A. I. 628. A: *διαλλάξας.* Me-

nex. 244. A: *ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς διηλλάγμεθα.* Crat. 430. A: *ἐὰν πῃ διαλλαχθῶμεν.* Conv. 193. B: *διαλλαγέντες τῷ θεῷ.* Pol. V. 471. A: *ὡς διαλλαγησόμενοι.* 470. E: *διανοεῖσθαι ὡς διαλλαγησομένων καὶ οὐκ ἀεὶ πολεμησόντων.* Med. *in gratiam redeo, reconcilior* (vern. *sich versöhnen*). Prot. 346. B: *διαλλάττεσθαι.* Legg. XI. 920. D: *ἐὰν ἐν διαιτηταῖς ... μὴ δύνωνται διαλλάττεσθαι.*

διαλογίζομαι, *reputo, exputo.* Soph. 231. C: *πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλογισώμεθα.* Tim. 59. C: *τἄλλα ... οὐδὲν ποικίλον ἔτι διαλογίσασθαι.* Phil. 58. D: *ἱκανῶς διαλογισάμενοι.*

διαλογισμός, ὁ, *deliberatio.* Ax. 367. A: *φροντίδες ... καὶ διαλογισμοί.*

διάλογος, ὁ, *sermo, colloquium.* Soph. 263. E: *πλὴν ὁ ... ἐντὸς τῆς ψυχῆς πρὸς αὑτὴν διάλογος ἄνευ φωνῆς γιγνόμενος.* 264. A: *αὐτῆς πρὸς ἑαυτὴν ψυχῆς διάλογος.* Pol. I. 354. C: *ἐκ τοῦ διαλόγου.* Prot. 335. D: *οὐχ ὁμοίως ἡμῖν ἔσονται οἱ διάλογοι.* 338. C: *ἵν' ... συνουσία τε καὶ διάλογοι ἡμῖν γίγνωνται.* Alc. I. 110. A: *ἵνα μὴ μάτην οἱ διάλογοι γίγνωνται.* Prot. 336. B: *τίς ὁ τρόπος ἔσται τῶν διαλόγων;* 338. A: *τὸ ἀκριβὲς τοῦτο εἶδος τῶν διαλόγων.* Lach. 200. E: *ἐν τοῖς διαλόγοις τοῖς ἄρτι.*

διάλυσις, ἡ, *dissolutio, solutio, disiunctio.* Gorg. 524. B: *δυοῖν πραγμάτοιν διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.* Phil. 32. A: *διάκρισις ... καὶ διάλυσις.* Crat. 419. C: *ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ σώματος.* Legg. VIII. 828. D. Pol. I. 343. D: *ἐν τῇ διαλύσει τῆς κοινωνίας.* Phaed. 88. B: *ταύτην τὴν διάλυσιν τοῦ σώματος.* Legg. III. 684. D: *χρεῶν διάλυσιν.* I. 632. B: *τὰς πρὸς ἀλλήλους ... κοινωνίας καὶ διαλύσεις.* * *dimissio.* Legg. VI. 758. D: *διαλύσεων* (opp. *ξυλλόγων*).

διαλυτικός, ή, όν, *dissolvens.* Polit. 281. A: *τῶν συνεστώτων ... διαλυτική.* Tim. 60. B: *τὸ ... τῆς σαρκὸς διαλυτικόν.*

διαλυτός, ή, όν, *dissolubilis.* Phaed. 80. B: *πολυειδεῖ καὶ διαλυτῷ.* Tim. 57. B: *διαλυτὰ ὄντα* (Par. A. *διαλυθέντα*).

διαλύω, *dissolvo, solvo; finio.* Pol. V. 462. B: *ἡ ... τῶν τοιούτων ἰδίωσις διαλύει.* X. 609. C: *ἦ οὖν τι τούτων αὐτὴν διαλύει τε καὶ ἀπόλλυσι;* Gorg. 458. B: *διαλύωμεν τὸν λόγον.* Soph. 259. E: *τὸ διαλύειν ἕκαστον ἀπὸ πάντων.* Tim. 68. D: *ἐξ ἑνὸς εἰς πολλὰ διαλύειν.* Def. 411. C: *τὸ συνάγον καὶ διαλῦον τὰ σύνθετα.* Tim. 58. E: *ὑπὸ πυρὸς ... διαλύοντος.* Pol. X. 609. A: *ὅλον διέλυσε καὶ ἀπώλεσε.* Lys. 223. B: *διελύσαμεν τὴν συνουσίαν.* Menex. 241. B: *ὅτι ... φόβον διέλυσαν τῶν Ἑλλήνων.* Lach. 201. C: *τὴν συνουσίαν διαλύσωμεν.* Prot. 336. E: *μὴ μεταξὺ διαλῦσαι τὴν ξυνουσίαν.* Phaed. 80. B: *ταχὺ διαλύεσθαι.* C. Tim. 53. E: *διαλυόμενα.* 54. C: *εἰς ἄλληλα διαλυό-*

μενα. Gorg. 524. B: *ἐπειδὰν ... διαλυθῆτον ... ἀπ' ἀλλήλοιν.* Polit. 273. D: *διαλυθείς.* Tim. 56. D: *γῆ ... διαλυθεῖσα.* E: *ἀέρος διαλυθέντος.* Ax. 365. E: *τῆς συγκρίσεως ἅπαξ διαλυθείσης.* Legg. XII. 945. C: *διαλυθεῖσαν οἴχεσθαι πολιτείαν.* X. 904. D: *διαλυθέντες ... τῶν σωμάτων.* Med. Gorg. 457. C: *διαλύεσθαι τὰς συνουσίας.* **redarguo, refello.* Soph. 252. D: *τοῦτο μὲν οἷός τε κἀγὼ διαλύειν.*

διαμαντεύομαι, *vaticinor, divino.* Sis. 387. E: *διαμαντευόμενον.* 390. B: *διαμαντευόμενοι.* **ex oraculo constituo.* Legg. III. 696. A: *ὡς μὴ τὸ ... θεῖον παρὰ θεοῦ διεμαντεύσατό τινος.*

διαμαρτάνω, *aberro, erro, fallor, falso existimo; ignoro.* Phaedr. 257. D: *τοῦ ἑταίρου συχνὸν διαμαρτάνεις.* Theaet. 178. A: *ἢ πολλὰ καὶ διαμαρτάνει ἑκάστη;* Pol. I. 339. D: *ἐνίοτε διαμαρτάνειν τοῦ ἑαυτοῖς βελτίστου.* Polit. 275. D: *ταύτης (ταύτῃ?) ... πῃ διημαρτάνομεν.* Phil. 48. E: *πολὺ δὲ πλεῖστοί γε ... περὶ τὸ τρίτον εἶδος ... διημαρτήκασιν.* Pol. I. 334. D: *ὅσοι διημαρτήκασι τῶν ἀνθρώπων.* Crat. 403. B: *διημαρτηκέναι περὶ τούτου τοῦ θεοῦ τῆς δυνάμεως.* Alc. II. 146. C: *τοὺς πολλοὺς διημαρτηκέναι τοῦ βελτίστου.* Eryx. 398. E: *εἰ τυγχάνει τούτου διημαρτηκώς.* Ep. I. 310. A: *τοσοῦτον ἡμῶν διημαρτηκώς.* Alc. II. 146. A: *τοῦ ... βελτίστου ὄντος τὰ πολλὰ διημαρτηκότα.* Legg. XI. 935. B: *ὃς οὐ τοῦ σπουδαίου τρόπου ἤτοι τὸ παράπαν διήμαρτεν* cet. Ep. VII. 333. D: *τούτων ... τὸ πᾶν διήμαρτεν.* Hipp. mai. 303. D: *ἐπειδὴ τούτου διημάρτετε.* Phaed. 108. A: *οὐ γάρ πού τις διαμάρτοι οὐδαμόσε μιᾶς ὁδοῦ οὔσης.* Theaet. 193. D: *ὅταν ... διαμάρτω.* Legg. XII. 943. D: *διαμαρτών τις ... τῶν ἀναγκαίων ἀποβολῶν.* Pass. Polit. 276. C: *ὅτι ... συχνὸν αὖ διημαρτάνετο.* Legg. I. 639. E: *τὰ πολλὰ ... διημαρτημένα.*

διαμαρτύρομαι, *contestor, testificor; assevero* vel *affirmo.* Phaedr. 260. E: *διαμαρτυρομένων λόγων ὅτι* cet. Phaed. 100. E: *διαμαρτύροιο ἂν ὅτι* cet. Charm. 174. E: *ἢ οὐ πάλαι διεμαρτυρόμεθα ὅτι* cet. Phil. 59. B: *τόδε ... διαμαρτύρασθαι τῷ λόγῳ.* 66. D: *διαμαρτυράμενοι.*

διαμαστιγῶ, *verberibus caedo.* Gorg. 524. E: *διαμεμαστιγωμένην (ψυχήν).*

διαμάχη, *ἡ*, *pugna.* Legg. I. 633. D: *πρὸς φόβους καὶ λύπας διαμάχην μόνον.* VII. 814. A: *περὶ αὐτῆς τῆς πόλεως τὴν διαμάχην γίγνεσθαι.*

διαμάχομαι, *dimico, pugno, contendo, certo; debello; oppugno, adversor.* Riv. 134. B: *ἢ διαμάχει δυοῖν ὄντοιν νῷν περὶ τοῦ λόγου;* Phil. 22. D: *τούτου ... πέρι καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς Φίληβον διαμαχοίμην ἄν.* Men. 86. C: *περὶ τούτου πάνυ ἂν διαμαχοίμην ... καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ.* Legg. I. 638. E: *λόγῳ διαμάχοιτ' ἄν.* Theaet. 178. E: *περὶ ... τοῦ ἤδη ὄντος ἑκάστῳ ἡδέος ... μηδέν πω τῷ λόγῳ διαμαχώμε-*

θαι. Soph. 261. A: τοῦτο πρότερον ἀναγκαῖον διαμάχεσθαι (*oppugnare*). Crat. 431. A: οὐδὲν (v. οὐδὲ) γὰρ δεῖ νῦν πάνυ διαμάχεσθαι περὶ αὐτοῦ. Conv. 207. B: ὑπὲρ τούτων ... διαμάχεσθαι ... τοῖς ἰσχυροτάτοις. Pol. II. 375. A: ἑλόντα διαμάχεσθαι. VI. 499. D: περὶ τούτου ... τῷ λόγῳ διαμάχεσθαι. Legg. I. 629. A: σκληρῶς ... διαμάχεσθαι. II. 671. D: μέθῃ διαμάχεσθαι. VII. 806. A: διαμαχεσθαι περὶ πόλεως cet. Euthyd. 297. C: τῇ ... ὕδρᾳ διαμάχεσθαι. Ep. VII. 333. D: διαμαχόμενος ... τοῖς διαβάλλουσιν ἡττήθην. Gorg. 513. D: μὴ καταχαριζόμενον, ἀλλὰ διαμαχόμενον. Legg. I. 647. C: διαμαχόμενον αὑτοῦ ταῖς ἡδοναῖς. VIII. 830. B: περὶ τῆς νίκης διαμαχόμενοι. Ep. VII. 332. D: διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις ὡς cet. Legg. I. 633. C: τῇ τοῦ πνίγους ῥώμῃ διαμαχομένων. VIII. 833. D: ἕνα τε πρὸς ἕνα διαμαχομένους καὶ δύο πρὸς δύο. Soph. 260. A: τοῖς τοιούτοις διεμαχόμεθα. Legg. I. 647. D: μὴ πολλαῖς ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις ... διαμεμαχημένος. Pol. II. 374. A: ὑπὲρ ὧν νῦν δὴ ἐλέγομεν διαμαχεῖται τοῖς ἐπιοῦσιν. Legg. VIII. 830. C: διαμαχούμενον περὶ ψυχῆς cet. **contendo, enitor, studeo.* Prot. 325. C: περὶ τούτων διαμάχονται ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται ὁ παῖς. Gorg. 502. B: διαμάχεσθαι ... ὅπως τοῦτο ... μὴ ἐρεῖ. 503. A: διαμάχεσθαι λέγοντα τὰ βέλτιστα. Ep. XIII. 361. E: ἐμὲ ... διαμάχεσθαι ὅπως cet. **contendo*, h. e. *contendendo affirmo* vel *evinco* (vern. *behaupten*). Theaet. 158. D: ἐν ἑκατέρῳ διαμάχεται ἡμῶν ἡ ψυχὴ τὰ ἀεὶ παρόντα δόγματα παντὸς μᾶλλον εἶναι ἀληθῆ. Phaed. 106. C: τῷ ταῦτα λέγοντι οὐκ ἂν ἔχοιμεν διαμάχεσθαι ὅτι οὐκ ἀπόλλυται, Theaet. 170. C: εἰ ἐθέλοι ἄν τις ... διαμάχεσθαι ὡς cet. 177. D. Parm. 127. E: διαμάχεσθαι παρὰ πάντα τὰ λεγόμενα ὡς οὐ πολλά ἐστι. Soph. 256. D: ἀδεῶς ἄρα τὴν κίνησιν ἕτερον εἶναι τοῦ ὄντος διαμαχόμενοι λέγωμεν; 260. D: ὥστε τὴν εἰδωλοποιικὴν ... διαμάχοιτ' ἂν ... ὡς παντάπασιν οὐκ ἔστιν. Polit. 268. A: παντάπασι τῷ λόγῳ διαμάχοιντ' ἂν οὗτοι ... ὡς cet. **vim adhibeo, per vim aliquid efficio.* Pol. I. 345. A: δυνάσθω ... ἀδικεῖν ἢ τῷ λανθάνειν ἢ τῷ διαμάχεσθαι. — Verb. Soph. 241. D: φαίνεται τὸ τοιοῦτον διαμαχητέον ἐν τοῖς λόγοις. Pol. II. 380. B: διαμαχετέον (libri plures διαμαχητέον) παντὶ τρόπῳ τινὰ λέγειν ταῦτα ἐν τῇ αὑτοῦ πόλει cet.

διαμείβω, *commuto*. Polit. 289. E: νόμισμά τε πρὸς τἆλλα καὶ αὐτὸ πρὸς αὑτὸ διαμείβοντες. Tim. 92: τότε καὶ νῦν διαμείβεται τὰ ζῷα εἰς ἄλληλα. 80. C: διαμειβόμενα. Med. *permuto*. Tim. 57. C: διαμείβεται τὰς χώρας ἅπαντα. Legg. XI. 915. E: ἐὰν ... ὁτιοῦν ἀνθ' ὁτονοῦν διαμείβηται ἕτερος ἄλλῳ. Conv. 219. A: χρύσεα χαλκείων διαμείβεσθαι.

διαμειδιῶ, *arrideo*. Tim. 21. C: διαμειδιάσας εἶπεν.

διαμελετῶ, *operam do, studeo, me exerceo* (exerceor) *in aliqua re*. Parm. 126. C: μειράκιον ... ὢν αὐτοὺς (τοὺς

λόγους) εὖ μάλα διεμελέτησεν. Pass. Legg. VIII. 830. B: *ὅπως αἵ πληγαί τε καὶ αἱ τῶν πληγῶν εὐλάβειαι διεμελετῶντο ... ἱκανῶς.* Critia 113. B: *διαμεμελέτηταί τε (τὰ γράμματα) ὑπ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος.*

διαμένω, *permaneo, duro.* Locr. 97. E: *πῦρ ... οὔ κα* (v. *οὐκ ἂν*) *διαμένοι.* Legg. X. 893. E: *ὅταν ἡ ... ἕξις διαμένῃ.* Prot. 344. B: *διαμένειν ἐν ταύτῃ τῇ ἕξει.*

διαμερίζω, *divido, distinguo.* Phil. 15. E: *διαμερίζων.* Polit. 289. C: *διαμερισθεῖσα.* **concido.* Legg. VIII. 849. D: *ζώων διαμερισθέντων.*

διαμερισμός, ὁ, *distributio.* Legg. VI. 771. D: *αὐτῷ τῷ τῆς πόλεως διαμερισμῷ.*

διάμετρος, ἡ, *media* (diagonalis) *linea, diametros.* Polit. 266. B: *καθάπερ ἡ διάμετρος ἡ δυνάμει δίπους.* Ib. *τῆς ἡμετέρας δυνάμεως διάμετρος.* Men. 85. B: *εἰ ταύτῃ διάμετρος ὄνομα.* Sis. 388. E: *εἰ διάμετρός ἐστιν ἢ μή.* Pol. VI. 510. D: *διαμέτρου αὐτῆς (ἕνεκα).* Men. 85. B: *ἀπὸ τῆς διαμέτρου.* Polit. 266. A: *τῇ διαμέτρῳ ... καὶ πάλιν τῇ τῆς διαμέτρου διαμέτρῳ.* Tim. 54. D: *κατὰ διάμετρον.* Critia 116. A: *πέντε σταδίων τὴν διάμετρον εἶχε.* Men. 85. B: *καλοῦσι ... ταύτην διάμετρον οἱ σοφισταί.* Sis. 388. E: *ἀγνοουμένην τὴν διάμετρον τοῖς γεωμέτραις.* Pol. VIII. 546. C: *ἀπὸ διαμέτρων ῥητῶν πεμπάδος.* Tim. 54. E: *τὰς διαμέτρους.*

διαμηχανῶμαι, *machinor, molior; excogito, callide perficio.* Conv. 179. D: *διαμηχανᾶσθαι ζῶν εἰσιέναι εἰς Ἅιδου.* Legg. V. 746. C: *τοῦτ' αὐτὸ διαμηχανᾶσθαι ὅπως ἂν γίγνηται.* Ep. VII. 348. A: *διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με.* Conv. 213. C: *διεμηχανήσω ὅπως παρὰ τῷ καλλίστῳ ... κατακείσει.*

διαμιλλῶμαι, *contendo, certo.* Pol. VIII. 563. A: *διαμιλλῶνται καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.* VII. 516. E: *διαμιλλᾶσθαι τοῖς ἀεὶ δεσμώταις ἐκείνοις.* D: *διαμιλλᾶσθαι περὶ τούτου.* Legg. VIII. 833. B: *λειοτέρας ὁδοῦ διαμιλλώμενον.* E: *μέχρι δέκα πρὸς δέκα διαμιλλωμένους ἀλλήλοις.*

διαμνημονεύω, *commemoro, in memoriam revoco; prodo, expono.* Tim. 22. B: *διαμνημονεύων.* Epin. 976. C: *μάλα .. πολλὰ καὶ ἀσφαλῶς μνημονεύοντα.* Legg. VI. 772. E: *κάλλιστα ... διεμνημόνευσας.* Critia 117. E: *νῦν διεμνημόνευται.* **memini.* Conv. 180. C: *ὧν οὐ πάνυ διεμνημόνευεν.*

διαμπερές, *penitus, omnino.* Phaed. 111. E: *διαμπερὲς τετρημένον δι' ὅλης τῆς γῆς.* Pol. X. 616. D: *ἐν ... σφονδύλῳ ... ἐξεγλυμμένῳ διαμπερές.* E: *ἐκείνην ... διὰ μέσου τοῦ ὀγδόου διαμπερὲς ἐληλάσθαι.*

διαμυθολογῶ, *confabulor, colloquor, dissero de aliqua re.* Phaed. 70. B: *περὶ αὐτῶν τούτων βούλει διαμυθολογῶμεν —;* Legg. I. 632. E: *τἄλλα οὕτω διαμυθολογοῦν-*

τες. Apol. 39. E: *οὐδὲν γὰρ κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους.*

διαναγκάζω, *cogo*. Phil. 14. E: *ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι.* Legg. VIII. 836. A: *διηναγκασμένη.* II. 670. B: *ὅσοι ... βαίνειν ἐν ῥυθμῷ γεγόνασι διηναγκασμένοι.*

διαναπαύω, *requiescere sino*. Polit. 257. C: *διαναπαύωμεν αὐτὸν* cet. Med. *requiesco*. Legg. I. 625. B: *τὸ διαναπαύεσθαι πυκνὰ ἐν αὐταῖς.* Conv. 191. C: (*ἵνα*) *πλησμονὴ ... γίγνοιτο τῆς συνουσίας καὶ διαναπαύοιντο.*

διανεκής, *ὁ ἡ*, *perpetuus*, *continuus*. Hipp. mai. 301. E: *διανεκεῖ* (v. *διηνεκεῖ*) *λόγῳ.* B: *διανεκῆ* (v. *διηνεκῆ*) *σώματα τῆς οὐσίας πεφυκότα.*

διανεμητικός, *ή*, *όν*, *distribuens*. Def. 411. E: *ἕξις διανεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ.* Tim. 55. A: *ὅλου περιφεροῦς διανεμητικὸν εἰς ἴσα μέρη καὶ ὅμοια.*

διανέμω, *distribuo*, *divido*, *partior*; *attribuo*. Tim. 81. E: *διανέμει.* Legg. X. 893. D: *ἡ τοιαύτη κίνησις ἀνὰ λόγον ἑαυτὴν διανέμει σμικροῖς τε καὶ μείζοσιν.* De lege 317. D: *οὗτος ... τὰ ἄξια σπέρματα ἑκάστῃ γῇ διανέμει.* Theaet. 194. D: *ταχὺ διανέμουσιν ἐπὶ τὰ αὑτῶν ἕκαστα ἐκμαγεῖα.* Polit. 262. D: *καθάπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἐνθάδε διανέμουσι.* Ep. VII. 351. B: (*ἂν*) *τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν σμικροτέρων χρήματα διανέμῃ μὴ κατὰ δίκην.* Legg. VI. 762. A: (*ἐὰν*) *δίκας ἀδίκως διανέμωσι.* Polit. 301. D: *τὰ δίκαια καὶ ὅσια διανέμειν ὀρθῶς πᾶσι.* Crat. 430. E: *τὸ μὴ ὀρθῶς διανέμειν.* 431. B. Legg. V. 740. C: *τούτοις υἱεῖς διανέμειν.* VIII. 834. A: *τὰς νίκας διανέμειν.* 848. C. al. Legg. VIII. 830. E: *τοῖς μὲν τιμάς, τοῖς δὲ καὶ ἀτιμίας διανέμων.* De lege 321. C. D. Pol. VIII. 558. C: *ἰσότητά τινα ὁμοίως ἴσοις τε ταὶ ἀνίσοις διανέμουσα.* Epin. 979. B: *οὐκ ἐν δίκῃ διανέμουσαν τὸν αὑτῶν βίον.* Polit. 297. B: *τὸ ... δικαιότατον ἀεὶ διανέμοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει.* Pol. VIII. 565. A: *διανέμοντες τῷ δήμῳ.* Legg. XII. 967. C: *διανεμόντων τὰς αἰτίας παντὸς τοῦ κόσμου.* VIII. 828. C: *γυναικείας ... ἑορτὰς ... διανέμοντας.* XII. 953. A. V. 745. E: *ὅνπερ* (*τρόπον*) *καὶ τὴν ἄλλην χώραν διένεμον.* Pol. VIII. 566. E: *γῆν διένειμε δήμῳ.* Tim. 35. B: *πάλιν ὅλον τοῦτο μοίρας ὅσας προσῆκε διένειμεν.* Ep. VII. 332. A: *διένειμε ... μέρη μείζω ἕκαστα* cet. Tim. 55. D: *τὰ ... γένη διανείμωμεν εἰς πῦρ* cet. Polit. 266. E: *τὸ πεζὸν τῷ δίποδι πρὸς τετράπουν γένος διανεῖμαι.* Crat. 430. B. De lege 317. D: *διανεῖμαι ἐπὶ γῇ τὰ σπέρματα.* E: *τὴν τροφὴν ἐπὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων σώματα διανεῖμαι.* Gorg. 464. C: *τέτραχα αὐτὴν διανείμασα.* Legg. III. 683. D: *τριχῇ τὸ στράτευμα διανείμαντας.* VI. 756. B: *μέρη ... διανείμαντας τέτταρα.* 758. E: (*ἡνίκα*) *σύμπασα ... ἡ χώρα κατὰ δώδεκα μέρη διανενέμηται.* Polit. 303. A: *διὰ τὸ τὰς ἀρχὰς ... διανενεμῆσθαι κατὰ σμικρὰ εἰς πολλούς.* Parm. 144. E: *αὐτὸ τὸ ἓν ὑπὸ τοῦ ὄντος διανενεμημένον.* Critia 119. A:

εἰς τούτους τοὺς κλήρους ... διενενέμηντο. Legg. V. 737. E: γῆ δὲ καὶ οἰκήσεις ὡςαύτως τὰ αὐτὰ μέρη διανεμηθήτων. VIII. 835. A: διανεμηθῶσι. III. 687. D: διανεμηθεῖσα εἰς τρεῖς πόλεις. V. 740. B: διανεμηθεῖσαι τὸν ἀριθμόν. Med. *partior (partiri inter se)*. Legg. III. 684. E: γῆν ... διανέμεσθαι. VIII. 848. C: τῇδε χρὴ διανέμεσθαι. Pol. IX. 572. E: τῶν ἀργῶν καὶ τὰ ἕτοιμα διανεμομένων ἐπιθυμιῶν. Gorg. 523. A: διενείμαντο τὴν ἀρχὴν ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Πλούτων. Legg. XII. 963. D: διανειμώμεθα ... ἀλλήλοις τὴν ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ep. III. 318. A: μὴ διανείμασθαι τοὺς διανειμαμένους.

διανέω, *trano, traiicio*; transl. i. q. *persequor, absolvo*. Phaedr. 264. A: ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλιν διανεῖν ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον. Pol. IV. 441. C: ταῦτα ... μόγις διανενεύκαμεν. Parm. 137. A: διανεῦσαι ... τοσοῦτον πλῆθος λόγων.

διάνημα, τό, *filum*. Polit. 309. B: κροκώδει διανήματι.

διανόημα, τό, *cogitatum, cogitatio; consilium, propositum*. Pol. VI. 504. E: καὶ μάλα ... ἄξιον τὸ διανόημα. Legg. III. 692. E: τό τε Ἀθηναίων καὶ τὸ Λακεδαιμονίων κοινῇ διανόημα. 688. C: τῆς τῶν βασιλειῶν τε φθορᾶς καὶ ὅλου τοῦ διανοήματος οὐ δειλίαν οὖσαν τὴν αἰτίαν. VII. 818. D: πολλὴ καὶ μωρία τοῦ διανοήματος. Prot. 348. D: πρὸς ἅπαν ἔργον καὶ λόγον καὶ διανόημα. Legg. X. 903. A: οὔτ' ἀληθὲς τὸ διανόημα διανοοίμεθ' ἄν. Epin. 988. C: ὅτε περὶ θεῶν ἦν ἀνθρώποις διανοήματα πρῶτα. Tim. 71. B: τῶν διανοημάτων ἡ ἐκ τοῦ νοῦ φερομένη δύναμις. Legg. VII. 816. D: τὰ ... τῶν αἰσχρῶν σωμάτων καὶ διανοημάτων. Alc. I. 105. D. Theaet. 196. C: ἐν αὐτοῖς τοῖς διανοήμασιν. Legg. VI. 777. A. Ep. III. 315. D: τοῖς διανοήμασι τοῖς σοῖς. Conv. 210. D: διανοήματα (τίκτῃ) ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόνῳ. Pol. VI. 496. A: ποῖ' ἄττα φῶμεν γεννᾶν διανοήματά τε καὶ δόξας; Legg. V. 740. A: ταῦτα δ' ἔχειν διανοήματα καὶ περὶ τοὺς ἐγχωρίους θεοὺς cet. Alc. I. 105. A: ἕτερα ... κατηγορήσω διανοήματα σὰ πρὸς αὐτόν σε.

διανόησις, ἡ, *cogitatio, sententia*. Legg. X. 888. C: μείναντα ἐν ταύτῃ τῇ διανοήσει. Tim. 90. D: αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεις καὶ περιφοραί. **mens* s. *animus*. Polit. 306. E: ὀξύτητα διανοήσεως τε καὶ σώματος. Tim. 47. C: ἐπὶ τὰς περιφορὰς τὰς τῆς παρ' ἡμῖν διανοήσεως. 87. C: περὶ τὰς τῶν σωμάτων καὶ διανοήσεων θεραπείας.

διανοητικός, ή, όν, *ad mentem pertinens* (intellectualis ap. Apul.). Tim. 89. A: τῇ διανοητικῇ καὶ τῇ παντὸς κινήσει ξυγγενής.

διάνοια, ἡ, *cogitatio, consideratio; intelligentia, mens*; etiam *animus* (vern. *Gesinnung*). Soph. 263. D: διάνοιά τε καὶ δόξα καὶ φαντασία. E: ὁ ... ἐντὸς τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν διάλογος ἄνευ φωνῆς γενόμενος τοῦτ' αὐτὸ ἡμῖν ἐπω-

νομίσθῃ, διάνοια. Pol. V. 470. E: πολὺ ... ἡμερωτέρων αὕτη ἡ διάνοια ἐκείνης. Prot. 352. A: καὶ τόδε τῆς διανοίας ἀποκάλυψον. Phaedr. 244. C: ἅτ' ἐκ διανοίας ποριζομένων ... νοῦν τε καὶ ἱστορίαν. Theaet. 188. D: κἂν ὁπωσοῦν ἄλλως τὰ τῆς διανοίας ἔχῃ. Soph. 265. C: ἄνευ διανοίας φυούσης (αἰτίας). Pol. V. 469. D: γυναικείας τε καὶ σμικρᾶς διανοίας τὸ πολέμιον νομίζειν τὸ σῶμα cet. VI. 486. A: διανοίας μεγαλοπρέπεια. VIII. 568. A: τοῦτο πυκνῆς διανοίας ἐχόμενον. Legg. X. 909. E: μεγάλης ... διανοίας τινὸς ὀρθῶς δρᾶν τὸ τοιοῦτον. Ion. 530. C: ἑρμηνέα ... τοῦ ποιητοῦ τῆς διανοίας γίγνεσθαι τοῖς ἀκούουσι. Pol. III. 412. E: φαίνεταί μοι δόξα ἐξιέναι ἐκ διανοίας. VII. 524. D: ὡς τὰ μὲν παρακλητικὰ τῆς διανοίας ἐστί cet. Tim. 71. C: πραότητός τις ἐκ διανοίας ἐπίπνοια. Prot. 326. B: ἵνα ... ὑπηρετῶσι τῇ διανοίᾳ χρηστῇ οὔσῃ. Theaet. 168. B: ἵλεῳ τῇ διανοίᾳ. 189. D: ἕτερόν τι ὡς ἕτερον ... τῇ διανοίᾳ τίθεσθαι. Soph. 229. C: ὅσα διανοίᾳ σφαλλόμεθα. 238. B: πῶς ... τῇ διανοίᾳ τὸ παράπαν λάβοι (τις) τὰ μὴ ὄντα cet. 260. C: ἐν διανοίᾳ τε καὶ λόγοις. Parm. 143. A: ἐὰν αὐτὸ τῇ διανοίᾳ ... λάβωμεν. 165. A. Pol. II. 359. B: εἰ τοιόνδε ποιήσαιμεν τῇ διανοίᾳ. III. 396. E: ἀτιμάζων τῇ διανοίᾳ. Legg. V. 740. A: τοιᾷδε διανοίᾳ πως ὡς ἄρα δεῖ cet. Menex. 248. B: τῇ αὐτῇ ταύτῃ διανοίᾳ χρωμένους. Phaedr. 234. B: πρὸς ἅπαντας ... τοὺς ἐρῶντας ταύτην ἔχειν τὴν διάνοιαν. Prot. 324. B: καὶ τοιαύτην διάνοιαν ἔχων διανοεῖται cet. Theaet. 170. B: οὐκοῦν τὴν ... σοφίαν ἀληθῆ διάνοιαν ἡγοῦνται cet. 188. B: εἰς τὴν διάνοιαν λαβεῖν. 206. D: τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἐμφανῆ ποιεῖν διὰ φωνῆς. Soph. 227. C: τὸν ... περὶ τὴν διάνοιαν καθαρμόν. 250. C: τὴν διάνοιαν ... τρέπειν. Crat. 407. B: νοῦν τε καὶ διάνοιαν. Conv. 219. D: τίνα οἴεσθέ με διάνοιαν ἔχειν —; Pol. III. 393. A: οὐδ' ἐπιχειρεῖ ἡμῶν τὴν διάνοιαν ἄλλοσε τρέπειν. 400. E: τὴν ὡς ἀληθῶς εὖ τε καὶ καλῶς τὸ ἦθος κατεσκευασμένην διάνοιαν. V. 476. D: οὐκοῦν τούτου μὲν τὴν διάνοιαν, ὡς γιγνώσκοντος, γνώμην ἂν ὀρθῶς φαῖμεν εἶναι, τοῦ δὲ δόξαν, ὡς δοξάζοντος; VI. 486. D: ἔμμετρον ... καὶ εὔχαριν ... διάνοιαν φύσει. 511. D: ὡς μεταξύ τι δόξης τε καὶ νοῦ τὴν διάνοιαν οὖσαν. E: διάνοιαν ... ἐπὶ τῷ δευτέρῳ. VII. 534. A: διάνοιαν πρὸς εἰκασίαν. Legg. III. 691. D: ἀνοίας πληρωθεῖσα αὐτῆς τὴν διάνοιαν. VIII. 828. C: διάνοιαν χρὴ σχεῖν ... τοιάνδε ὡς cet. X. 888. A: τοῖς οὕτω τὴν διάνοιαν διεφθαρμένοις. XI. 926. B: ἐπὶ μείζοσι γάμοις τὴν διάνοιαν ἐπέχων. Pol. VII. 522. C: πᾶσαι ... τέχναι τε καὶ διάνοιαι καὶ ἐπιστῆμαι. Theaet. 195. C: οὔτε ἐν ταῖς αἰσθήσεσιν ... οὔτ' ἐν ταῖς διανοίαις. Legg. III. 683. C: γενώμεθα ... ταῖς διανοίαις ἐν τῷ τότε χρόνῳ ὅτε cet. Pol. VI. 503. C: νεανικοί τε καὶ μεγαλοπρεπεῖς τὰς διανοίας. Legg. VII. 798. D:

περὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων διανοίας τε ἅμα καὶ τὰς τῶν ψυχῶν φύσεις. *mens, *animus* (vern. *Geist*); *ratio.* Phaedr. 247. D: *θεοῦ διάνοια νῷ τε καὶ ἐπιστήμῃ ἀκηράτῳ τρεφομένη.* 249. C: *ἡ τοῦ φιλοσόφου διάνοια.* Gorg. 514. A: *ἐὰν μὴ καλὴ κἀγαθὴ ἡ διάνοια ᾖ τῶν μελλόντων* cet. Theaet. 150. C: *τοῦ νέου ἡ διάνοια.* 173. E: *ἡ ... διάνοια* (opp. *τὸ σῶμα*). 194. A. Crat. 416. C: *διάνοια ... ἤτοι θεῶν ἢ ἀνθρώπων ἢ ἀμφότερα.* Pol. V. 476. B: *αὐτοῦ ... τοῦ καλοῦ ἀδύνατος αὐτῶν ἡ διάνοια τὴν φύσιν ἰδεῖν.* Phaedr. 256. A: *τὰ βελτίω τῆς διανοίας.* 259. E: *τὸ ... ἄφρον τῆς διανοίας.* Phaed. 79. A: *τῷ τῆς διανοίας λογισμῷ.* Theaet. 173. B: *ὑγιὲς οὐδὲν ἔχοντες τῆς διανοίας.* Crat. 396. B: *μεγάλης τινὸς διανοίας ἔκγονον εἶναι τὸν Δία.* 416. B. Conv. 219. A: *ἤ τοι τῆς διανοίας ὄψις ἄρχεται ὀξὺ βλέπειν, ὅταν ἡ τῶν ὀμμάτων* cet. Pol. II. 371. D: *τὰ ... τῆς διανοίας* (opp. *τὴν τοῦ σώματος ἰσχύν*). VII. 527. B: *φιλοσόφου διανοίας.* al. Prot. 337. C: *φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ.* Phaedr. 256. C: *ἅτε οὐ πάσῃ δεδογμένα τῇ διανοίᾳ πράττοντες.* 279. B: *ἔνεστί τις φιλοσοφία τῇ τοῦ ἀνδρὸς διανοίᾳ.* Phaed. 65. E: *ὅστις ὅτι μάλιστα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ ἴοι ἐφ' ἕκαστον.* 66. A: *αὐτῇ καθ' αὑτὴν εἰλικρινεῖ τῇ διανοίᾳ χρώμενος.* Theaet. 160. D: *μὴ πταίων τῇ διανοίᾳ περὶ τὰ ὄντα.* Pol. VI. 500. B: *τῷ γε ὡς ἀληθῶς πρὸς τοῖς οὖσι τὴν διάνοιαν ἔχοντι.* 511. A: *ἃ οὐκ ἂν ἄλλως ἴδοι τις ἢ τῇ διανοίᾳ.* 529. D: *ἃ ... λόγῳ μὲν καὶ διανοίᾳ ληπτά, ὄψει δ' οὔ.* Tim. 88. A: *σῶμα ... ὅταν μέγα ... σμικρᾷ ξυμφυὲς ἀσθενεῖ τε διανοίᾳ γένηται.* C: *ἤ τινα ἄλλην σφόδρα μελέτην διανοίᾳ κατεργαζόμενον.* Phaedr. 239. A: *τοσούτων κακῶν ... κατὰ τὴν διάνοιαν ... γιγνομένων.* B. 259. E: *ὑπάρχειν δεῖ ... τὴν τοῦ λέγοντος διάνοιαν εἰδυῖαν τἀληθὲς* cet. Pol. III. 395. B: *κατὰ σῶμα ... καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν.* 403. D: *τὴν διάνοιαν ἱκανῶς θεραπεύσαντες.* 410. C: *ὡς διατίθενται αὐτὴν τὴν διάνοιαν οἳ* cet. V. 458. A: *ὥσπερ οἱ ἀργοὶ τὴν διάνοιαν* cet. Tim. 74. E: *τὰ περὶ τὴν διάνοιαν.* Legg. XI. 916. A: *νοσήματι ... κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατὰ τὴν διάνοιαν.* Pol. VIII. 560. C: *ἐν ἀνδρῶν θεοφιλῶν ... διανοίαις.* **cogitatum, sententia.* Theaet. 155. D: *τῆς διανοίας τὴν ἀλήθειαν ἀποκεκρυμμένην.* Legg. III. 685. E: *τῇ διανοίᾳ ταύτῃ κατασκευάζεσθαι τοὺς τότε.* Menex. 244. C: *ἡμῶν .... ἐν τοιαύτῃ διανοίᾳ ὄντων.* Ep. VII. 328. C: *ταύτῃ ... τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ ἀπῆρα οἴκοθεν.* Phaed. 63. C: *αὐτὸς ἔχων τὴν διάνοιαν ταύτην.* Critia 108. B: *τὴν τοῦ θεάτρου διάνοιαν ὅτι* cet. Alc. I. 104. E: *ὅμως ... τολμητέον φράσαι τὴν ἐμὴν διάνοιαν.* Sis. 388. B: *καὶ αὐτὸς ὑπομαντεύεσθαί μοι δοκῶ τὴν διάνοιάν σου περὶ τοῦ εὖ βουλεύεσθαι.* Ep. VII. 323. D: *δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε καὶ Δίων.* 326. B. al. Ion. 530. D: *οὕτω πολλὰς καὶ καλὰς διανοίας περὶ*

Ὁμήρου. *ut Latin. *sententia* (vern. *der Gedanke*) est etiam *sensus*, *argumentum*. Lys. 205. B: *οὔτι τῶν μέτρων δέομαι ἀκοῦσαι ... ἀλλὰ τῆς διανοίας* cet. Phaedr. 228. D: *τὴν μέντοι διάνοιαν σχεδὸν ἁπάντων ... ἐν κεφαλαίοις ... δίειμι.* **mens*, h. e. *consilium*, *voluntas*. Tim. 38. C: *ἐξ οὖν λόγου καὶ διανοίας θεοῦ τοιαύτης.* Apol. 41. D: *καίτοι οὐ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ κατεψηφίζοντό μου* cet. Menex. 240. C: *τῇ δ' αὐτῇ διανοίᾳ κατηγάγοντο ... εἰς Μαραθῶνα.* Crat. 418. C: *τὴν διάνοιαν τοῦ θεμένου.* Lach. 180. A: *ἐπαινῶ ... ὑμῶν τὴν διάνοιαν.* Def. 415. C: *ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν.* 416: *τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.* Legg. XII. 967. A: *ἀλλ' οὐ διανοίαις βουλήσεως ἀγαθῶν πέρι τελουμένων.* **vis*, *significatio*. Critia 113. A: *ἑκάστου τὴν διάνοιαν ὀνόματος ἀναλαμβάνων.* Crat. 418. A: *σφόδρα ἀλλοιοῦσι τὰς τῶν ὀνομάτων διανοίας.*

διανοίγω, *aperio*. Lys. 210. A: *διανοίγοντες τοὺς ὀφθαλμούς.*

διανομή, ἡ, *distributio*; *partitio*. Crat. 431. B: *εἰ ... ἔστι τοιαύτη τις διανομὴ καὶ ἐνταῦθα.* Pol. VII. 535. A. Legg. VI. 755. A. V. 737. C: *τίς ... τρόπος ἂν εἴη τῆς ὀρθῆς διανομῆς;* 745. D: *τῷ πλήθει τε καὶ ὀλιγότητι τῆς διανομῆς.* 746. D. VIII. 847. E. Prot. 361. D: *ἐν τῇ διανομῇ.* Tim. 73. C: *ἐν τῇ διανομῇ τῇ κατ' ἀρχάς.* Legg. V. 738. D: *ἐν ... τῇ τῆς γῆς διανομῇ.* 771. D: *τῇ τῆς φυλῆς διανομῇ.* Legg. III. 692. E: *ἐν τοῖς τότε χρόνοις τοῖς περὶ τὴν διανομήν.* IV. 714. A: *τὴν τοῦ νοῦ διανομὴν ἐπονομάζοντας νόμον.* V. 737. B: *διὰ τὴν διανομὴν τῆς γῆς* cet. C: *τὴν διανομὴν τῶν πολιτῶν.* Crat. 430. C: *ἆρ' οὖν αὗται αἱ διανομαὶ ἀμφότεραι ὀρθαί —;* Legg. V. 744. B. VII. 819. B: *μήλων ... τινῶν διανομαί* cet. V. 738. A: *διανομῶν.* VI. 756. B: *ταῖς διανομαῖς.* V. 738. A: *τὸν πλείστας ... διανομὰς ἐν αὐτῷ κεκτημένον.* 747. A: *τὰς τῶν ἀριθμῶν διανομάς.* VI. 771. B: *ἔχει ... διανομὰς δώδεκα ... ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἡμῖν.* C.

διανομοθετῶ, *legem do* s. *constituo*. Legg. I. 628. A: *τοὐναντίον γε ἢ πρὸς πόλεμον ἂν βλέπων αὐτοῖς τοὺς νόμους διανομοθετοῖ.* Med. Legg. VIII. 833. E: *καθάπερ νῦν ἐν τῇ πάλῃ διενομοθετήσαντο οἱ περὶ τὴν πάλην αὐτήν* cet.

διανοοῦμαι, *cogito* (etiam *volo*), *sentio*, *existimo*, *cognosco*, *statuo*; *animatus sum*; *reputo*; *considero*, *specto*; *perpendo*. Prot. 312. A: *εἴπερ γε ἃ διανοοῦμαι χρὴ λέγειν.* Polit. 267. D: *τοῦτ' αὐτὸ ὃ διανοοῦμαι.* Phil. 43. A: *τῇδ' οὖν διανοοῦμαι φεύγειν.* Conv. 219. A: *οὐδὲν ἄλλως ... ἢ ὡς διανοοῦμαι.* Tim. 27. D. al. Theaet. 185. A: *εἴ τι ἄρα περὶ ἀμφοτέρων διανοεῖ.* Ib. *αὐτὸ τοῦτο περὶ ἀμφοτέρων διανοεῖ.* Conv. 207. C: *διανοεῖ οὖν δεινός ποτε γενήσεσθαι τὰ ἐρωτικὰ ἐὰν* cet. 218. E: *οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ.*

Pol. VI. 504. E: *ἢ αὖ διανοεῖ ἐμοὶ πράγματα παρέχειν ἀντιλαμβανόμενος*. X. 608. E: *ἆρ' οὖν ὥσπερ ἐγὼ περὶ αὐτῶν διανοεῖ;* Alc. I. 106. C: *διανοεῖ ... παριέναι* cet. 119. A: *τί οὖν διανοεῖ περὶ σαυτοῦ;* Prot. 324. B: *διανοεῖται παιδευτὴν εἶναι ἀρετήν*. Legg. IV. 718. B: *ὅστις ἅπερ ἐγὼ διανοεῖται*. VI. 779. E: *ὅστις ... διανοεῖται πόλεσιν ἀποφαίνεσθαι νόμους* cet. Theaet. 154. E: *τί ποτ' ἐστὶν ἃ διανοούμεθα*. Legg. VII. 820. A: *ἆρ' οὐ διανοούμεθα περὶ ταῦτα οὕτως Ἕλληνες πάντες ὡς* cet. Apol. 39. D: *οὐκ ὀρθῶς διανοεῖσθε*. Prot. 352. B: *οὐδὲ ὡς περὶ τοιούτου αὐτοῦ ὄντος διανοοῦνται*. Soph. 247. C: *σχεδὸν οἷα διανοοῦνται λέγεις*. Legg. VII. 798. B. Alc. I. 124. A: *εἰ αἱ τῶν πολεμίων γυναῖκες βέλτιον περὶ ἡμῶν διανοοῦνται*. Phaedr. 228. D: *οὑτωσὶ διανοοῦ περὶ ἐμοῦ ὡς* cet. Pol. VII. 523. C: *ὡς ἐγγύθεν ... ὁρωμένους λέγοντός μου διανοοῦ*. Legg. XII. 964. A: *διανοοῦ ... ὡς ἐρῶν καὶ ὅπῃ* cet. IV. 719. E. IX. 854. E: *ὡς ἀνίατον ἤδη τοῦτον ὄντα ὁ δικαστὴς διανοείσθω*. Pol. I. 327. C: *ὡς ... μὴ ἀκουσομένων* (int. *ἡμῶν*) ... *οὕτω διανοεῖσθε*. Phil. 51. B: *ἀληθεῖς ... τίνας ... ὑπολαμβάνων ὀρθῶς τις διανοοῖτ' ἄν;* Legg. III. 686. D: *τάχ' ἂν ἴσως περὶ τοῦτο αὐτὸ οὔτ' ὀρθῶς διανοοίμεθα οὔτε κατὰ φύσιν*. X. 903. A: *οὐδαμῇ γὰρ οὔτε ὅσιον ... τὸ διανόημα διανοοίμεθ' ἄν*. IX. 859. A: *οὕτω διανοώμεθα ... δεῖν ... γίγνεσθαι*. De lucri cup. 230. C. Theaet. 158. B: (*ὅταν*) *ὡς πετόμενοι ἐν τῷ ὕπνῳ διανοῶνται* (*volare sibi videantur*). Prot. 341. E: *ἃ μοι δοκεῖ διανοεῖσθαι Σιμωνίδης ἐν τούτῳ τῷ ᾄσματι*. Phaedr. 270. D: *ἆρ' οὐχ ὧδε δεῖ διανοεῖσθαι περὶ ὁτουοῦν φύσεως;* Theaet. 189. E: *τὸ διανοεῖσθαι ...* (*καλῶ*) *λόγον ὃν αὐτὴ πρὸς αὑτὴν ἡ ψυχὴ διεξέρχεται περὶ ὧν ἂν σκοπῇ*. Crat. 384. A: *προσποιούμενός τι αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διανοεῖσθαι*. Pol. I. 343. B: *διανοεῖσθαι πρὸς τοὺς ἀρχομένους*. III. 414. E: *ὑπὲρ τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς ἀδελφῶν ὄντων ... διανοεῖσθαι*. V. 470. E: *διανοεῖσθαι ὡς διαλλαγησομένων*. Critia 107. E: *ὡς χαλεπὰ πρὸς δόξαν ὄντα ἀπεικάζειν δεῖ διανοεῖσθαι*. Legg. VI. 771. B: *ἑκάστην ... τὴν μοῖραν διανοεῖσθαι χρεὼν ὡς οὖσαν ἱερὸν θεοῦ δῶρον*. 783. A: *διανοεῖσθαι* (*id spectare ut*) ... *ὡς ὅτι καλλίστους ... ἀποδειξομένους παῖδας τῇ πόλει*. Apol. 41. C: *ἕν τι τοῦτο διανοεῖσθαι ἀληθὲς ὅτι* cet. Menex. 241. D: *διανοεῖσθαι ὡς ἐπιχειρήσων πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας*. De lege 314. D: *ὡς περὶ καλοῦ ἄρα τινὸς ὄντος δεῖ τοῦ νόμου διανοεῖσθαι*. Prot. 347. A: *ταῦτά μοι δοκεῖ ... Σιμωνίδης διανοούμενος πεποιηκέναι τοῦτο τὸ ᾆσμα*. Theaet. 184. A: *τί ... διανοούμενος εἶπε* cet. Phil. 38. E: *τοῦτο ταὐτὸν πρὸς αὑτὸν διανοούμενος*. Pol. X. 595. B: *πῇ δὴ ... διανοούμενος λέγεις;* Legg. I. 628. D: *ὡσαύτως ... καὶ πρὸς πόλεως εὐδαιμονίαν ... διανοούμενος* cet. Theaet. 189. E: *διανοουμένη* (*ἡ ψυχή*). Legg. IV. 722. A.

Menex. 244. C. Alc. I. 106. B: *ὡς διανοουμένου σοῦ ταῦτα.* Tim. 40. B: *ἀεὶ τὰ αὐτὰ ἑαυτῷ διανοουμένῳ.* Phaed. 94. E: *διανοούμενον ὡς ἁρμονίας αὐτῆς οὔσης.* Phil. 45. C: *μή με ἡγῇ διανοούμενον ἐρωτᾶν σε εἰ* cet. Crat. 401. B: *τί ... διανοούμενον ... ὀνομάσαι.* Prot. 352. B: *ἀτεχνῶς διανοούμενοι περὶ τῆς ἐπιστήμης ὥσπερ περὶ ἀνδραπόδου.* Crat. 435. B: *πρὸς δήλωσιν ὧν διανοούμενοι λέγομεν.* Pol. VI. 510. D: *οὐ περὶ τούτων διανοούμενοι.* Epin. 990. E: *διανοουμένοις.* Legg. VII. 793. C: *ἃ δὴ διανοουμένους ἡμᾶς ... δεῖ* cet. Euthyd. 273. E: *ἐγὼ ... ὑπὲρ ὑμῶν διενοούμην ἔτι ὥσπερ νῦν δὴ ἔλεγον.* Ep. VII. 338. D: *ὅσα διενοούμην ἐγώ.* Tim. 26. D: *οὓς διενοοῦ.* Alc. I. 119. D: *εἰ τριήρη διενοοῦ κυβερνᾶν* cet. Pol. I. 332. B: *διενοεῖτο μὲν γὰρ ... ὅτι* cet. Alc. II. 144. C: *οὐδὲ τὴν ὁτονοῦν μητέρα διενοεῖτο ἀποκτεῖναι.* Legg. VII. 822. B: *ἢ δολιχοδρόμων ἀνδρῶν διενοούμεθα πέρι.* XII. 967. A: *ὅτε ἄψυχα αὐτὰ οἱ διανοούμενοι διενοοῦντο.* Alc. I. 106. A: *εἰ ... ὅτι μάλιστα ταῦτα διανενόημαι.* Euthyd. 295. D: *ἐπεὶ ... διενενοήμην* (v. *διενοούμην*) *καὶ παρὰ τοῦτον φοιτᾶν.* Phaed. 99. E: *τοιοῦτόν τι καὶ ἐγὼ διενοήθην.* Euthyd. 283. B. Ep. VII. 346. A. VIII. 357. A. Soph. 217. A: *ἐρέσθαι διενοήθης.* Tim. 39. E: *τοσαύτας διενοήθη δεῖν καὶ τόδε σχεῖν.* Legg. X. 904. B: *τὸ μὲν ὠφελεῖν ἀεὶ πεφυκὸς ... διενοήθη.* Polit. 276. D: *εἰ καὶ διενοήθημεν ὅτι* cet. Phil. 62. D. Soph. 230. C: *ταὐτὸν καὶ περὶ ψυχῆς διενοήθησαν ἐκεῖνοι.* Phaedr. 236. C: *διανοήθητι ὅτι ἐντεῦθεν οὐκ ἄπιμεν, πρὶν ἂν* cet. Legg. VI. 755. B: *μηκέτι ... τὴν τηλικαύτην ἀρχὴν ὡς ἄρξων διανοηθήτω.* 765. D: *διανοηθήτω ... ὡς οὖσαν ταύτην τὴν ἀρχὴν ... πολὺ μεγίστην.* XI. 931. A. VI. 763. A: *αὐτοὶ δι' αὑτῶν διανοηθήτωσαν ὡς βιωσόμενοι διακονοῦντες* cet. Polit. 304. E: *πῶς ἂν ἄτεχνον διανοηθεῖμεν ἥν γε* cet. 298. A. Lach. 189. C: *τὰ πολλὰ ... ὧν ἂν διανοηθῶ.* Epin. 983. B: *ᾗπερ ἂν διανοηθῇ βέλτιστα.* 973. A. Soph. 257. C: *τόδε ... διανοηθῶμεν.* Polit. 261. A: *ὁπόσους ἂν ἄρχοντας διανοηθῶμεν ἐπιτάξει προσχρωμένους.* Phil. 52. E. 56. D. Legg. I. 944. D. al. Phaed. 65. E: *αὐτὸ ἕκαστον διανοηθῆναι.* 107. B: *τόδε ... δίκαιον διανοηθῆναι ὅτι* cet. Soph. 238. C: *οὔτε διανοηθῆναι τὸ μὴ ὂν αὐτὸ καθ' αὑτό.* Polit. 258. B: *τὰς ἐπιστήμας ὡς οὔσας δύο εἴδη διανοηθῆναι.* Phil. 21. D: *ἄλλως πῶς διανοηθῆναι.* Tim. 50. C: *χρὴ γένη διανοηθῆναι τριττά.* Legg. IV. 716. B. al. Phaed. 60. D: *ὅ τι ποτὲ διανοηθεὶς ... ἐποίησας αὐτά.* Conv. 217. A: *ταῦτα ... διανοηθείς.* Tim. 32. C. al. Legg. IX. 876. E: *τὸν διανοηθέντα* (*qui id propositum habuit*). X. 880. B: *περὶ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς διανοηθέντα.* Parm. 158. C: *ὥστε ἅπερ σὺ λέγεις διανοηθὲν γραφῆναι.* Phil. 58. D: *νῦν δὴ σφόδρα διανοηθέντες.* Crat. 439. C: *διανοηθέντες ... ὡς ἰόντων ἁπάντων*

ἀεὶ καὶ ῥεόντων. Legg. III. 677. A: *τὸ ποῖόν τι περὶ αὐτῆς διανοηθέντες;* VII. 803. C: *τοὐναντίον ἢ νῦν διανοηθέντας.* IX. 877. D: *διανοηθέντας τρόπῳ καὶ λόγῳ τοιῷδε ὡς* cet. X. 890. B: (*εἰ μὴ*) *εἶναι θεοὺς ... διανοηθήσονται.* VIII. 837. A: *εἰ μέλλει τις ταῦτα ὀρθῶς διανοηθήσεσθαι.* Pass. Legg. II. 654. C: *τὸ διανοηθὲν εἶναι καλόν.* Ep. VII. 328. B: *εἴ ποτέ τις τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων ... ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι.* — Verb. Polit. 304. E: *τί ... περὶ τῆς τοιᾶσδε αὖ δυνάμεως διανοητέον;* Tim. 63. al. Legg. I. 626. D: *αὐτῷ ... πρὸς αὑτὸν πότερον ὡς πολεμίῳ πρὸς πολέμιον διανοητέον, ἢ πῶς ἔτι λέγομεν;* 646. D. al.

διαντλῶ, *exantlo, perfero.* Ax. 366. D: *πολλοὺς πόνους διαντλῆσαι.* Menex. 241. E: *οὗτος ... πάσῃ τῇ πόλει διηντλήθη ὁ πόλεμος.*

διαπαιδαγωγῶ, *guberno, rego.* Tim. 89. D: *διαπαιδαγωγῶν καὶ διαπαιδαγωγούμενος ὑφ' αὑτοῦ.*

διαπαίζω, *ludo.* Legg. VI. 769. A: *ἡ πρεσβυτῶν ἔμφρων παιδιὰ μέχρι δεῦρ' ... διαπεπαισμένη.*

διαπατῶ, *decipio.* Legg. V. 738. E: (*ὅπως*) *μήτε ἄλλος ... αὐτὸν διαπατήσει.*

διάπαυμα, τό, *intermissio.* Legg. VII. 824. A: *οὐδ' ἡ τῶν διαπαύματα πόνων ἔχουσα* (*θήρευσις*).

διαπαύομαι, *desino, finem facio.* Tim. 78. E: *μὴ διαπαύεσθαι γιγνόμενον.* Pol. I. 336. B: *ὡς δὲ διεπαυσάμεθα.*

διαπειρῶμαι, *exploro, tento.* Apol. 27. A: *ἔοικε ... διαπειρωμένῳ.* **tento, conor.* Legg. XI. 921. B: *διαπειρᾶσθαι τῶν ἰδιωτῶν τεχνάζοντα αὐτὸν τὸν δημιουργόν.* Ib. *μὴ πλέονος τιμᾶν διαπειρώμενον.*

διαπεραίνω, *perficio, absolvo; persequor, expono, narro.* Phil. 52. B: *νῦν γε ἡμεῖς τὰ τῆς φύσεως μόνον παθήματα ... διαπεραίνομεν.* Legg. III. 682. E: *ταῦτα ... διαπεραίνετε.* Phil. 20. C: *οὕτω καὶ διαπέραινε.* Critia 108. E: *ὃν* (*πόλεμον*) *δεῖ νῦν διαπεραίνειν.* Legg. VII. 790. C. 796. C: *τὴν ὄρχησιν διαπεραίνειν.* Phil. 47. C: *πάντα ... διεπέρανας.* Gorg. 451. A: *τὴν ἀπόκρισιν ... διαπέρανον.* Gorg. 510. A: *ἵνα διαπεράνῃς τὸν λόγον.* Phil. 33. A: *βραχὺ δέ τι περὶ αὐτῆς ... διαπεράνωμεν.* Crat. 420. D: *ἀνάγκην ... ἔτι βούλομαι διαπερᾶναι.* Legg. I. 625. B: *τὴν ὁδὸν ἅπασαν ... διαπερᾶναι.* Pass. Polit. 264. B: *διαπεραινόμενος ὁ λόγος.* Soph. 261. C: *ἐπεὶ ... τοῦτο ὃ λέγεις διαπεπέρανται.* Legg. VII. 816. D: *τὰ ... τῶν καλῶν σωμάτων καὶ γενναίων ψυχῶν ... οἵας εἴρηται δεῖν αὐτὰς εἶναι, διαπεπέρανται.* VIII. 834. E: *καὶ μουσικῆς τὰ ... πλεῖστα ὡςαύτως διαπεπέρανται.* II. 672. E: *τὰ ... τῆς χορείας ἡμίσεα διαπεπεράνθω.* Pol. III. 398. B: *τὸ περὶ λόγους ... παντελῶς διαπεπεράνθαι.* Legg. II. 673. B. Gorg. 596. A: *διαπερανθῆναι τὸν λόγον.* Legg. VIII. 832. D: *τὴν διαπε-*

ρανθεῖσαν παιδείαν. Pol. V. 451. C: μετὰ ἀνδρεῖον δρᾶμα παντελῶς διαπερανθέν. Phil. 50. C: ὅτι θρήνου πέρι ... πάντ' ἐστὶ τὰ νῦν δὴ διαπερανθέντα. Legg. II. 659. C. Med. Phaedr. 263. E: πάντα τὸν ὕστερον λόγον διεπεράνατο. Legg. XII. 966. C: ὃ δὴ σπουδῇ διεπερανάμεθα. X. 900. B. Tim. 89. E: διαπεράναιτ' ἄν. Legg. X. 893. A: μέχριπερ ἂν ψυχῆς πέρι διαπεράνηται. Polit. 297. E: διαπερανώμεθα. Legg. II. 673. C: διαπεράνασθαι τὰ περὶ γυμναστικῆς. VII. 799. E. Prot. 314. C: διαπερανάμενοι. Phil. 53. C: διαπερανοῦμαί σοι τοῦτ' αὐτό. Legg. V. 739. E: τρίτην δὲ μετὰ ταῦτα ... διαπερανούμεθα. — Verb. Legg. IV. 715. E: τὸν δ' ἑξῆς αὐτοῖς διαπεραντέον ἂν εἴη λόγον.

διαπεραιοῦμαι, *traiicio.* Ax. 370. B: διαπεραιώσασθαι πελάγη.

διαπερῶ, *traiicio; permeo, conficio, absolvo.* Soph. 261. A: μόγις ... τὸ μὴ ὂν ὡς οὐκ ἔστι προβληθὲν διεπεράσαμεν. Tim. 85. E: πρὸς τὸ τοῦ μυελοῦ διαπεράσασα γένος.

διαπέτομαι, *pervolo, volito.* Theaet. 199. B: διαπετομένων (v. διαπεπτομένων). **in curas diffluo, evanesco.* Legg. III. 686. A: ταῦτα ... διέπτατο ... τότε ταχύ. Phaed. 70. A: (μὴ) οἴχηται διαπτομένη (v. διαπταμένη). Id. 84. B.

διαπίνω, *bibo.* Pol. IV. 420. E: διαπίνοντάς τε καὶ εὐωχουμένους.

διαπίπτω, *dilabor.* Phaed. 80. C: διαλύεσθαι καὶ διαπίπτειν cet.

διαπλέκω, *contexo.* Tim. 78. B: ὧν θάτερον πάλιν διέπλεξε δίκροουν. **pertexo, traduco.* Legg. VII. 806. A: βίον οὐδαμῶς φαῦλον οὐδ' εὐτελῆ διαπλέκειν. **extendo.* Tim. 36. E: ἡ δ' ἐκ μέσου πρὸς τὸν ἔσχατον οὐρανὸν πάντῃ διαπλακεῖσα cet.

διαπλέω, *pernavigo, traduco.* Phaed. 85. D: διαπλεῦσαι τὸν βίον.

διάπλους, ὁ, *traiectus.* Critia 118. E: διάπλους (v. διπλοῖς) ... τεμόντες.

διαπνέω, *flatu dispergo,* pass. *evanesco.* Phaed. 80. C: διαπίπτειν καὶ διαπνεῖσθαι.

διαποικίλλω, *varie conflo* vel *compono.* Legg. IX. 863. A: τὸ τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ὡς ἐν τούτοις διαπεποίκιλται. III. 693. D: αἱ δ' ἄλλαι σχεδὸν ἅπασαι ... ἐκ τούτων εἰσὶ διαπεποικιλμέναι.

διαπολεμῶ, *bellum transigo, pugno.* Critia 109. A: οἷς (v. ὡς) διεπολέμησαν. Ep. VIII. 357. A: ὅσοι μὴ ... διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα. Critia 108. E: πάντα τὸν πόλεμον διαπολεμήσασα (ἥδε ἡ πόλις) ἐλέγετο.

διαπόνημα, τό, *labor; opus.* Critia 118. C: πρὸς τοῖς ἄλλοις διαπονήμασι. 114. E: πρὸς τὰ τῶν τεκτόνων

διαπονήματα. **exercitatio.* Legg. VII. 813. D: τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἅπαντα τοῖς σώμασι διαπονήματα τοξικῆς cet.

διαπονῶ, *laborem fero; elaboro, conficio; tracto, exerceo* (praec. in exercitationibus gymnicis et musicis ponitur); *excolo.* Legg. VII. 727. C: ὁπόταν ... τοὺς ἐπαινουμένους πόνους καὶ φόβους ... μὴ διαπονῇ καρτερῶν. Pol. VI. 503. D: ὅταν τι δέῃ τοιοῦτον διαπονεῖν. VII. 535. C: τά τε τοῦ σώματος ... διαπονεῖν cet. Legg. VII. 795. C. 810. B: γράμματα ... διαπονεῖν. 813. B. 818. A. Tim. 90. B: ταῦτα διαπονοῦντι. Legg. VIII. 846. D: τῶν περὶ τὰ δημιουργικὰ τεχνήματα διαπονούντων. Riv. 136. A: μηδ' εἰς ἀκρίβειαν μηδὲν διαπεπονηκέναι. Legg. XII. 966. D: τὸν μὴ θεῖον καὶ διαπεπονηκότα πρὸς αὐτά. Epin. 992. D: τοῖς ... ταῦτα οὕτω διαπονήσασιν. Pass. Ep. VII. 357. A: ἀφροδισίων σπουδὰς διαπονουμένας (v. διαπονουμένων). Legg. VII. 796. A: μετὰ φιλονεικίας ... διαπονούμενα. IX. 857. C: ὅτι τὰ περὶ τὴν τῶν νόμων θέσιν οὐδενὶ τρόπῳ πώποτε γέγονεν ὀρθῶς διαπεπονημένα. Critia 108. C: ὧδε ... τὸ πεδίον ... ἐν πολλῷ χρόνῳ διεπεπόνητο. Med. *operam do, elaboro, conficio;* etiam *exerceo* vel *exerceor* (vern. *sich üben*). Euthyd. 306. D: ὅστις καὶ ὁτιοῦν λέγει ... πρᾶγμα καὶ ... διαπονεῖται. Clit. 408. E: ὅσα τοῦ σώματος ἕνεκα διαπονούμεθά τε καὶ κτώμεθα. 410. D: ἧς (ψυχῆς) ἕνεκα τἆλλα διαπονούμεθα. Phaedr. 273. E: ἣν (πραγματείαν) οὐχ ἕνεκα τοῦ λέγειν ... δεῖ διαπονεῖσθαι τὸν σώφρονα. Polit. 290. B: πόλλ' ἄττα ἕτερα περὶ τὰς ἀρχὰς διαπονεῖσθαι. Soph. 218. C: ὅσα δ' αὖ τῶν μεγάλων δεῖ διαπονεῖσθαι καλῶς. Crat. 395. A. Legg. VIII. 846. D: δύο τέχνας ἀκριβῶς διαπονεῖσθαι. 847. A: τοῦτον ... τὸν νόμον ἀστυνόμοι διαπονούμενοι σωζόντων. VII. 823. E: μήτε ... κύρτοις ἀργὸν θήραν διαπονουμένοις. VIII. 830. A: διεπονούμεθα. III. 689. D: ὅσα πρὸς τάχος τῆς ψυχῆς πεφυκότα διαπεπονημένοι ἅπαντα. XII. 966. C: ὃς ἂν μὴ διαπονήσηται τὸ πᾶσαν πίστιν λαβεῖν τῶν οὐσῶν περὶ θεῶν. Phil. 15. C: οὐκοῦν χρὴ ... τοῦθ' ἡμᾶς ... πρῶτον διαπονήσασθαι; Epin. 990. C: δεῖ διαπονήσασθαι (sic codd.; v. διαπονεῖσθαι) παῖδα ὄντα cet.

διαπορεία, ἡ, *cursus.* Epin. 982. C: τοῦ νοῦν ἔχειν ἄστρα τε καὶ ξύμπασαν ταύτην τὴν διαπορείαν. **expositio* (ut Latin. *sermonis iter* al.). Critia 106. A: ἐκ τῆς τοῦ λόγου διαπορείας. Epin. 984. E: χάριν τῆς εὐφήμου διαπορείας.

διαπορεύομαι, *traiicio, traduco.* Phaed. 85. D: ἐπὶ βεβαιοτέρου ὀχήματος ... διαπορευθῆναι (τὸν βίον). Tim. 44. C: χωλὴν τοῦ βίου διαπορευθεὶς ζωήν. **transeo, progredior,* et simpl. *proficiscor, incedo.* Pol. VII. 534. C: ὃς ἂν ... ἐν πᾶσι τούτοις ἀπτῶτι τῷ λόγῳ διαπορεύηται. Conv. 221. B: ἐκεῖ διαπορεύεσθαι ... βρενθυόμενος cet. Legg.

VIII. 845. A: *διαπορευόμενος τὰς ὁδούς*. Ep. VII. 326. D: *εἰς Συρακούσας διεπορεύθην*. Legg. X. 905. A: *εἴτε καὶ ἐν Ἅιδου διαπορευθείς*. Epin. 991. A: *ἀφ' ἑνὸς εἰς ὀκτὼ διαπορευθεῖσα*.

διαπορθμεύω, *transfero*. Conv. 202. E: *διαπορθμεῦον θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων* cet.

διαπορῶ, *ambigo*, *dubito*, *nescio*. Tim. 55. D: *μᾶλλον ἂν* (v. *αὖ*) *ταύτῃ ... εἰκότως διαπορήσαι*. Legg. VI. 777. C: *πρὸς ἅ τις ἅπαντα βλέψας διαπορήσειε τί χρὴ δρᾶν* cet. Pass. Legg. VII. 799. E: *τάχα ἱκανῶς ἂν μηνύσειε καὶ τὸ νῦν διαπορούμενον*. Soph. 250. E: *τοῦτο ... ἐνταῦθα κείσθω διηπορημένον*. Med. *dubito; consilii inopia afficior*, *laboro*. Phaedr. 237. A: *μὴ ... ὑπ' αἰσχύνης διαπορῶμαι*. Soph. 217. A: *τί ... καὶ τὸ ποῖόν τι περὶ αὐτῶν διαπορηθεὶς ἐρέσθαι διενοήθης;* Tim. 49. B: *τί περὶ αὐτῶν εἰκότως διαπορηθέντες ἂν λέγοιμεν* (v. *λέγωμεν*);

διαπραγματεύομαι, *perscrutor*. Phaed. 77. D: *τοῦτον διαπραγματεύσασθαι τὸν λόγον*. 95. E: *περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τὴν αἰτίαν διαπραγματεύσασθαι*.

διάπραξις, *ἡ*, *actio*. Conv. 184. B: *εἰς διαπράξεις πολιτικάς*.

διαπράττομαι, *perficio*; hinc *assequor*, *impetro*; etiam *satis facio*, *expleo*. Pol. IX. 586. C: *ὃς αὐτὸ τοῦτο (τὸ θυμοειδὲς) διαπράττηται*. Parm. 128. C: *ὥς τι μέγα διαπραττόμενον*. Gorg. 451. D: *τῶν λόγῳ τὰ πάντα διαπραττομένων*. Epin. 986. A: *οὐδὲν μέγα διαπέπραγμαι*. Gorg. 479. A: *σχεδὸν ... οὗτοι ... τὸ αὐτὸ διαπεπραγμένοι εἰσίν, ὥσπερ ἂν εἴ τις*, cet. Pol. III. 411. B: *ταχὺ τοῦτο διεπράξατο*. Phaedr. 256. C: *διεπράξαντο*. Ep. IX. 357. E. Gorg. 479. A: *εἴ τις ... διαπράξαιτο μὴ διδόναι δίκην*. 478. E: *ὃς ἂν ... διαπράξηται ὥστε μήτε νουθετεῖσθαι* cet. Pol. I. 337. E: *ἵνα Σωκράτης τὸ εἰωθὸς διαπράξηται*. IV. 440. D. Phaedr. 253. C: *ἐάν γε διαπράξωνται ὃ προθυμοῦνται*. Prot. 317. A: *οὔτι διαπράξασθαι ὃ ἐβουλήθησαν*. Phaed. 85. C: *ἕν γέ τι τούτων διαπράξασθαι*. Conv. 181. B: *πρὸς τὸ διαπράξασθαι μόνον βλέποντες*. 182. E. Pol. II. 360. A: *διαπράξασθαι τῶν ἀγγέλων γενέσθαι τῶν παρὰ τὸν βασιλέα*. Ep. XI. 358. E. 359. C. Phaedr. 256. C: *διαπραξαμένω* (*cupiditate expleta*). 234. A: *διαπραξάμενοι*. Pol. IX. 576. A. Pass. Gorg. 510. E: *οὐκοῦν τούτῳ τὸ ... μὴ ἀδικεῖσθαι ... ἐν τῇ πόλει διαπεπράξεται;* **facio*, *ago*, *gero*; *perago*, *transigo*; *praesto*; etiam *committo*. Pol. III. 411. E: *βίᾳ ... πρὸς πάντα διαπράττεται*. Euth. 19. B: *οὐκοῦν θεραπεία γε πᾶσα ταὐτὸν διαπράττεται;* Prot. 319. C: *περὶ ... ὧν οἴονται ἐν τέχνῃ εἶναι οὕτω διαπράττονται*. Theaet. 144. B: *οὕτω ταῦτα διαπράττεσθαι*. Alc. II. 139. D: *ἅπερ εἰώθασιν οἱ μαινόμενοι διαπράττεσθαι*. Sis. 389. B. 390. A: *τὰ βέλτιστα διαπράττεσθαι ἐν τῇ πόλει*. B. Eryx. 397. A.

Gorg. 511. D: ὡς ὑπερήφανόν τι διαπραττομένη. Conv. 183. B: ὡς παγκαλόν τι πρᾶγμα διαπραττομένου. Lach. 192. B: τὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ διαπραττομένην δύναμιν ταχυτῆτα ἔγωγε καλῶ. Crat. 395. B: ἃ πρὸς τὸν Θυέστην ὡς ὠμὰ διεπράττετο. Alc. II. 143. C. ἐθέλειν ἄν σε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ (al. σαυτοῦ) μητέρα διαπεπρᾶχθαι ἅπερ cet. D: εἰ δή τινες ἄλλοι ἐκείνοις τυγχάνουσι ταὐτὰ διαπεπραγμένοι. Theag. 129. C: διεπράξατο. Legg. III. 699. A: (ὅτε) τὰ περὶ Ἐρέτριαν διεπράξαντο. Menex. 241. A. Alc. II. 143. D: τολμῆσαι ἄν τι τούτων διαπράξασθαι. Hipp. mai. 281. A: ὅταν τι δέηται διαπράξασθαι (*transigere*) πρός τινα τῶν πόλεων. Gorg. 511. E: ταῦτα διαπραξάμενος. Pol. VI. 497. A: σὺ τὰ ἐλάχιστα ἂν διαπραξάμενος ἀπαλλάττοιτο. Ep. VII. 346. D. Eryx. 397. B: εἴπερ ἧττον διαπράξεται ἃ βούλεται.

διαπρέπει, *decet.* Soph. 219. C: μάλιστ' ἄν που ... τέχνη τις κτητικὴ λεχθεῖσα διαπρέψειεν (sic libri Mss.; v. διαγράψειε). Sensu trans. *orno* vel *decorare studeo.* Gorg. 485. E: φύσιν ψυχῆς ... διαπρέπεις μορφώματι (Eurip.).

διαπρίω, *diffindo, disseco.* Conv. 193. A: διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας.

διαπτόησις, ἡ, *cupiditas flagrans.* Legg. VI. 783. C: ἀφροδισίων δέ τινα διαπτόησιν.

διαπτοῶ, *percello.* Pol. I. 336. B: δείσαντες διεπτοήθημεν.

διαπτύσσω, *explico.* Legg. IX. 858. E: τὰ περὶ τοὺς νόμους γεγραμμένα φαίνεσθαι διαπτυττόμενα (Steph. διατυπούμενα) κάλλιστά τε καὶ ἄριστα.

διαπυνθάνομαι, *percontor, sciscitor.* Hipp. min. 369. D: διαπυνθάνομαι καὶ ἐπανασκοπῶ cet. Critia 113. A: διαπυνθανόμενος τὴν τῶν ὀνομάτων δύναμιν. Phil. 63. A: διαπυνθανομένους τὸ τοιόνδε ἀλλήλων πέρι. Theag. 122. D. Crat. 413. A: ταῦτα ... πάντα διαπέπυσμαι ἐν ἀποῤῥήτοις. Theag. 125. B: διαπυθώμεθα αὐτοῦ πρῶτον ἱκανῶς. Conv. 172. A: βουλόμενος διαπυθέσθαι τὴν ... ξυνουσίαν. Legg. I. 638. C: μὴ διαπυθόμενος αὐτοῦ μήτε τὴν ἐργασίαν cet. Pol. V. 469. A: διαπυθόμενοι ... τοῦ θεοῦ πῶς cet.

διάπυρος, ὁ ἡ, *candens.* Tim. 74. B: διάπυρον ... γιγνομένην (τὴν τῆς ὀστεΐνης φύσεως ἕξιν). 58. C: τὸ ... ἐν τοῖς διαπύροις καταλειπόμενον αὐτοῦ. **ardens, fervidus.* Legg. II. 664. E: ἡ φύσις ἁπάντων τῶν νέων διάπυρος οὖσα. Tim. 88. A: διάπυρον αὐτὸ (τὸ σῶμα) ποιοῦσα. Pol. X. 615. E: ἄγριοι, διάπυροι ἰδεῖν. Legg. II. 671. B: τὰς ψυχὰς τῶν πινόντων διαπύρους γιγνομένας. VI. 783. A: διαπυρωτάτους ... τοὺς ἀνθρώπους μανίαις ἀπεργάζεται πάντως.

διαρθρῶ, *articulo, articulis distinguo, fingo, formo.* Conv. 191. A: τὰ στήθη διήρθρου. Phaedr. 253. D: ὀρθὸς καὶ

διηρθρωμένος. Med. Prot. 322. A: *ἔπειτα φωνὴν καὶ ὀνόματα ταχὺ διηρθρώσατο τῇ τέχνῃ.* **articulatim (dilucide) explico* et in univ. *expono.* Legg. XII. 963. B: *ἦ ... ἔχετον διαρθροῦντες ... φράζειν πρὸς ἐμέ.* I. 645. C: *οὕτω δὴ καὶ κακία ... σαφέστερον ἡμῖν διηρθρωμένον ἂν εἴη.*

διαριθμῶ, dinumero, numero. Epin. 978. A: *ἐπεὶ καὶ τὰ κατὰ μουσικὴν πᾶσαν διαριθμουμένων κινήσεώς τε καὶ φθόγγων δῆλον ὅτι δεῖ.* Med. *dinumero; discerno, distinguo.* Legg. VII. 818. C: *μηδὲ νύκτα καὶ ἡμέραν διαριθμεῖσθαι δυνατὸς ὤν.* V. 728. C: *ἅπερ ἂν νομοθέτης αἰσχρὰ εἶναι καὶ κακὰ διαριθμούμενος τάττῃ.* Phaedr. 273. E: *ἐὰν μή τις τῶν τε ἀκουσομένων τὰς φύσεις διαριθμήσηται.* Legg. I. 633. A: *οὕτω ... διαριθμήσασθαι καὶ περὶ τῶν τῆς ἄλλης ἀρετῆς ... μερῶν.* Crat. 437. D: *ὥσπερ ψήφους διαριθμησόμεθα τὰ ὀνόματα.* **perpendo, rationem ineo.* Gorg. 501. A: *ἄλογός τε παντάπασιν ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδὲν διαριθμησαμένη τριβὴ καὶ ἐμπειρία.* Epin. 978. B: *οὐδείς ποτε διαριθμήσεται* cet.

διαρκῶ, duro. Tim. 21. D: *διὰ δὲ χρόνον ... οὐ διήρκεσε δεῦρο ὁ λόγος.*

διαρπάζω, dilacero. Polit. 274. B: *διηρπάζοντο ὑπ' αὐτῶν.* Legg. VII. 807. B: *ὑπ' ἄλλου διαρπασθῆναι ζῷον.* Med. Pol. I. 336. B: *ἧκεν ἐφ' ἡμᾶς ὡς διαρπασόμενος.*

διαῤῥήγνυμι, rumpo, discindo. Phaed. 86. A: *ἐπειδὰν ... διαῤῥήξῃ τὰς χορδάς.* Gorg. 484. A: *πάντα ταῦτα ... διαῤῥήξας.* Intrans. Phaed. 86. A: *διεῤῥωγυιῶν τῶν χορδῶν.*

διαῤῥήδην, distincte, definite. Legg. III. 698. C: *πέμψαντος Δαρείου διαῤῥήδην ἐπί τε Ἀθηναίους* cet. IX. 860. C: *διαῤῥήδην ... εἰρηκέναι.* 876. C: *νομοθετεῖν διαῤῥήδην.* 877. E: *ὧν ἂν θάνατος ἐν τῷ νόμῳ ζημία διαῤῥήδην ᾖ κειμένη.* X. 898. C: *διαῤῥήδην εἰπεῖν.* XI. 932. E. XII. 953. E: *ἐγγύην ... διαῤῥήδην ἐγγυάσθω.*

διάῤῥησις, ἡ, diserta explicatio, definitio. Legg. XI. 932. E: *ἐπίσχουσι τὴν διάῤῥησιν.*

διαῤῥίπτω, disiicio. Legg. IX. 860. C: *διεῤῥιμμένα προσαγορεύεται.* **reiicio.* Ep. VII. 343. D: *δυναμένων ... τὰ τέτταρα διαῤῥίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν.*

διάῤῥοια, ἡ, profluvium. Tim. 85. E: *διαῤῥοίας καὶ δυσεντερίας ... παρέσχετο.*

διασαφῶ, declaro; statuo. Prot. 348. B: *οὐκ ἐθέλων ... διασαφεῖν.* Legg. V. 733. B. VII. 802. E. XI. 916. E: *ἢ μείζους ἢ ἐλάττους ὅρους ἀεὶ δεῖ διασαφεῖν.* VI. 754. A: *μηδὲν διασαφήσαντες ἡμῖν αὐτοῖς τίνα ἔσται τρόπον.*

διασείω, concutio. Tim. 87. E: *διασείουσα πᾶν αὐτό.* 85. E: *τὰς ἶνας εἰς ἀταξίαν ... διέσεισε* (v. *διέσωσε*). 43. D: *τὴν δ' αὖ θατέρου (περίοδον) διέσεισαν.*

διασκεδάννυμι, dissipo. Phaed. 77. D: *μὴ ... ὁ*

ἄνεμος αὐτὴν ἐκβαίνουσαν ἐκ τοῦ σώματος διασκεδάννυσιν. B: *ὅπως μὴ ... διασκεδάννυται ἡ ψυχή.* 78. B: *τὸ διασκεδάννυσθαι.* 70. A: *διασκεδασθεῖσα.*

διασκέπτομαι, *dispicio, mecum reputo, exploro.* Theaet. 168. E: *ὡς παίζοντες ... διεσκεψάμεθ' αὖ ... τὸν λόγον.* Legg. XI. 924. D: *ὅπερ ἂν πατὴρ διασκέψαιτο.* Prot. 333. B: *καὶ τὰ λοιπὰ διασκεψώμεθα.* Pol. I. 351. A: *ἵνα καὶ ἑξῆς διασκεψώμεθα τὸν λόγον.* Prot. 348. C: *ταῦτα διασκέψασθαι.* Gorg. 461. B. Theaet. 181. B. Crat. 392. B. al. Gorg. 476. B: *καὶ διασκεψάμενος εἰπέ.* Charm. 160. E: *πάνυ ἀνδρικῶς πρὸς ἑαυτὸν διασκεψάμενος.* Tim. 51. B: *περὶ αὐτῶν διασκεπτέον.* Legg. IX. 859. B.

διασκευωρῶ, *dispono, concinno.* Ep. III. 316. A: *ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν τινὰς αὐτὰ (τὰ τῶν νόμων προοίμια) διασκευωρεῖν.* Med. *dispono* vel *constituo.* Pol. VII. 540. E: *ὅταν οἱ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφοι δυνάσται ... διασκευωρήσωνται τὴν ἑαυτῶν πόλιν.*

διάσκεψις, *ἡ*, *quaestio, inquisitio.* Legg. III. 697. C: *ἡ Περσῶν πέρι διάσκεψις τῆς πολιτείας.*

διασκοπῶ, *dispicio, specto; perscrutor, exploro.* Phil. 52. E: *προελόμενοι πρῶτον αὐτῶν ἕν τι διασκοπῶμεν.* Phaed. 61. E: *διασκοπεῖν τε καὶ μυθολογεῖν περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ.* Pol. V. 472. A. Apol. 21. C: *διασκοπῶν ... τοῦτον* cet. Crat. 397. A: *διασκοποῦντες.* Prot. 311. B: *διεσκόπουν αὐτόν.* Ep. II. 312. C: *ὅ τι διεσκόπεις* (*quod spectavisti*) *καὶ ἄλλως.* Legg. IX. 859. C: *τῶν δ' ἔτι διασκοποῦμεν πέρι.* Med. Gorg. 513. D: *βέλτιον ταὐτὰ ταῦτα διασκοπώμεθα.* Phaed. 70. C: *χρὴ διασκοπεῖσθαι.* Euthyd. 291. B: *διασκοπούμενοι αὐτήν.* Legg. I. 636. D: *νόμων ... πέρι διασκοπουμένων ἀνθρώπων* cet. Polit. 259. B: *ὃ νῦν δὴ διεσκοπούμεθα.*

διασπείρω, *dissemino; diffundo; dispergo, dissipo, disiicio.* Tim. 75. D: *τὰ δ' ἄλλα εἰς ἅπαντα τὰ μέλη διέσπειρε.* Soph. 260. B: *κατὰ πάντα τὰ ὄντα διεσπαρμένον.* Legg. VII. 795. E: *διασπειρομένης (κινήσεως).* XII. 945. C: *μίαν οὖσαν φύσιν διεσπαρμένην.* Pol. I. 455. D: *ὁμοίως διεσπαρμέναι αἱ φύσεις ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζώοιν.* Legg. III. 680. D: *κατὰ γένος διεσπαρμένων.* Phaedr. 265. D: *τὰ πολλὰ διεσπαρμένα.* Polit. 269. B. Legg. III. 699. D: *ἄλλος ἄλλοσε διεσπάρη.* Tim. 85. C: *αἳ διεσπάρησαν ... εἰς αἷμα.* 54. D: *σμικρὰ ὅταν ... πολλὰ κατὰ τρίγωνα διασπαρῇ.*

διασπῶ, *distraho, divello, discerpo; seiungo.* Legg. IX. 875. A: *τὸ ... ἴδιον διασπᾷ τὰς πόλεις.* Legg. II. 669. D: *ἔτι διασπῶσιν οἱ ποιηταὶ ῥυθμὸν ... καὶ σχήματα μέλους χωρίς.* Pol. V. 462. A: *ὃ ἂν αὐτὴν (τὴν πόλιν) διασπᾷ.* 464. C: *ποιεῖ μὴ διασπᾶν τὴν πόλιν.* Phil. 25. A: *ὅσα διέσπασται.* Pol. VI. 503. B: *τὰ πολλὰ ... διεσπασμένη* (v. *διεσπασμένα*) *φύεται.* Polit. 278. C: *ἐν ἑτέρῳ διεσπασμένῳ.*

Phil. 15. B: *διεσπασμένην καὶ πολλὰ γεγονυῖαν* (*μονάδα*). 23. E: *ἐσχισμένον καὶ διεσπασμένον.* Legg. XII. 945. D: *πᾶσα ἀρχὴ διεσπάσθη χωρὶς ἑτέρα ἀπ' ἄλλης.* Phaed. 84. B: *διασπασθεῖσα.*

διάστασις, ἡ, *distantia*, *intervallum.* Tim. 36. B: *τῆς τοῦ μορίου ταύτης διαστάσεως λειφθείσης.* D: *κατὰ τὴν τοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου διάστασιν ἑκάστην.* A: *ἡμιολίων ... διαστάσεων* cet. Ib. *ἐν ταῖς πρόσθεν διαστάσεσι.* **oppositio.* Pol. II. 360. E: *τίς οὖν δὴ ἡ διάστασις;* **dissidium.* Def. 416: *διαβολὴ διάστασις φίλων λόγῳ.* Legg. V. 744. D: *ὃ διάστασιν ἢ στάσιν ὀρθότερον ἂν εἴη κεκλῆσθαι.*

διαστατικός, ή, όν, *separandi vim habens.* Locr. 100. E: *τὸ ... θερμὸν ... διαστατικὸν τῶν σωμάτων δοκεῖ εἶμεν.*

διαστέλλω, *distinguo*, *divido.* Polit. 265. E: *δίχα διαστέλλειν.* Euthyd. 295. D: *διαστέλλοντι τὰ λεγόμενα.* Med. *pono*, *statuo.* Pol. VII. 535. B: *ποῖα δὴ διαστέλλει;*

διάστημα, τό, *intervallum.* Tim. 36. A: *ἐν ἑκάστῳ διαστήματι.* B: *τῷ τοῦ ἐπογδόου διαστήματι.* Pol. VII. 531. A: *σμικρότατον εἶναι τοῦτο διάστημα.* Phil. 17. D: *τοὺς ὅρους τῶν διαστημάτων.* Locr. 95. C: *τὰ διαστάματα.* Phil. 17. C: *τὰ διαστήματα ... τῆς φωνῆς ὀξύτητός τε πέρι καὶ βαρύτητος.* Tim. 36. A: *τά τε διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα.*

διαστρέφω, *distorqueo.* Prot. 325. D: *ὥσπερ ξύλον διαστρεφόμενον.* Gorg. 524. C: *μέλη ... διεστραμμένα.*

διασχηματίζω, *figuro.* Tim. 50. C: *διασχηματιζόμενον ὑπὸ τῶν εἰσιόντων.* Med. *exorno.* Tim. 53. B: *οὕτω δὴ τότε πεφυκότα ταῦτα πρῶτον διεσχηματίσατο εἴδεσί τε καὶ ἀριθμοῖς.*

διασχίζω, *disseco*, *discindo*; *divello*, *divido.* Phaed. 97. A: *ἐάν τις ἓν διασχίσῃ.* Legg. X. 893. E: *διασχίζεται* (opp. *συγκρίνεται*). Phil. 25. A: *ὅσα διέσπασται καὶ διέσχισται.* Gorg. 469. D: *θοἰμάτιον διεσχίσθαι.* Ib. *διεσχισμένον ἔσται.* Phaed. 101. B: *διασχισθέντος* (*ἑνός*).

διασώζω, *servo*, *conservo*; *libero periculo.* Tim. 22. D: *ἐκ ταύτης τῆς ἀπορίας σώζει λυόμενος.* 56. A: *τὸν εἰκότα λόγον διασώζομεν.* Ep. III. 315. B: *διάσωζε* (vers.). Tim. 68. D: *διασώζοι τὸν εἰκότα μῦθον.* Pol. IV. 442. C: *ὅταν αὐτοῦ τὸ θυμοειδὲς διασώζῃ.* Lach. 181. C: *ὅπως ἂν διασώζητε καὶ ὑμεῖς τὴν ἡμετέραν φιλίαν.* Pol. V. 460. A: *ἵν' .. διασώζωσι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν.* Tim. 48. D: *διασώζειν ἡμᾶς.* 74. A: *τὸ πᾶν ... σπέρμα διασώζων.* Gorg. 511. C: *τὴν ἐν τοῖς δικαστηρίοις διασώζουσαν.* Pol. I. 329. A: *διασώζοντες τὴν παλαιὰν παροιμίαν.* Critia 114. D: *τὴν βασιλείαν διέσωζον.* Legg. III. 687. A. Ep. VII. 332. B: *διασέσωκε τὴν Περσῶν ἀρχήν.* Pol. III. 395. B: *εἰ ... τὸν πρῶτον λόγον διασώσομεν.* Tim. 58. C: *ἡ τῆς ἀνωμαλότητος διασωζομένη γένεσις.* Critia 110. A: *ταύτῃ ...*

τὰ τῶν παλαιῶν ὀνόματα ... διασέσωται (v. διασέσωστίαι). Legg. III. 677. B: ζώπυρα ... διασεσωσμένα. VIII. 848. B: μνήμη διασεσωσμένων. Pol. VII. 540. A: τοὺς διασωθέντας. Med. Pol. IV. 429. B: τῷ ἔν τε λύπαις ὄντα διασώζεσθαι αὐτὴν (τὴν περὶ τῶν δεινῶν δόξαν) ... καὶ μὴ ἐκβάλλειν. Verb. Ep. XIII. 360. B: τοῦτ' οὖν διασωστέον.

διαταμιεύω, *custodio*, *conservo*. Legg. VII. 805. E: πάντα χρήματα παρέδομεν ταῖς γυναιξὶ διαταμιεύειν. Med. Critia 111. D: τῇ κεραμίδι στεγούσῃ διαταμιευομένῃ (al. τῇ διαταμιευομένῃ).

διάταξις, ἡ, *descriptio*. Tim. 53. B: τὴν διάταξιν αὐτῶν ... δηλοῦν.

διαταράττω, *perturbo*, *conturbo*. Legg. VI. 757. A: σφόδρα ἡμᾶς διαταράττει. Theag. 121. D: διαταράττουσιν αὐτόν. Legg. III. 693. C: μὴ διαταραττέτω.

διάτασις, ἡ, *tensio*. Pol. III. 407. C: κεφαλῆς τινὰς ... διατάσεις.

διατάττω, *dispono*, *constituo*; *mando*. Pol. V. 458. B: ἤδη τὰ λοιπὰ διατάττουσι. Legg. V. 746. E: πάντα ταῦτα ἔμμετρα ... δεῖ τόν γε νόμον διατάττειν. Phaed. 115. C: διατάττων ἕκαστον τῶν λεγομένων. Tim. 42. E: ὁ ... ἅπαντα ταῦτα διατάξας. Pol. V. 458. B: πῶς διατάξουσιν αὐτὰ οἱ ἄρχοντες γιγνόμενα. Tim. 75. D: ἡ νῦν διατέτακται. Legg. XI. 922. A. VI. 758. D: μετρίως ἂν εἴη διατεταγμένα. XI. 931. E: τούτων ... οὕτω φύσει διατεταγμένων. VIII. 848. C: οἰκήσεις δεῖ χωρὶς διατεταγμένας εἶναι. IV. 716. B: πρὸς ταῦτ' ... οὕτω διατεταγμένα τί χρὴ δρᾶν cet. Critia 117. B: διετέτακτο ἡ φρουρά. 119. B. Legg. VI. 764. B: τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κόσμον διαταχθέντα ὑπὸ νόμων φυλάττειν. Med. *dispono*, *constituo*. Tim. 45. B: διετάξαντο μέτοχον ἡγεμονίας τοῦτ' εἶναι τὸ κατὰ φύσιν πρόσθεν. Phaedr. 271. B: διαταξάμενος τὰ λόγων τε καὶ ψυχῆς γένη.

διατεθρυμμένως, *fractis animi viribus*. Legg. XI. 922. C: ἀνοήτως ... καὶ διατεθρυμμένως.

διατείνω, *extendo*, pass. *extendor*, *porrigor*; unde *pertineo*. Soph. 253. D: μίαν ἰδέαν ... πάντῃ διατεταμένην. Tim. 79. D: κατὰ μέσον διατεταμένον. Med. *extendo*. Tim. 78. B: ἀπὸ τῶν ἐγκυρτίων ... διετείνατο οἷον σχοίνους cet. **contendo* (*contente curro*, *clamo* al.). Soph. 247. C: διατείνοιντ' ἂν ... ὡς ἄρα τοῦτο οὐδὲν τὸ παράπαν ἐστίν. Pol. IV. 474. A: θεῖν διατεταμένους. VI. 501. C: διατεταμένους ... ἰέναι.

διατελής, ὁ ἡ, *perpetuus*. Pol. X. 618. A: τὰς μὲν διατελεῖς (τυραννίδας) cet.

διατελῶ, *perficio*, *absolvo*. Eryx. 453. D: τί οὐκ ἐκεῖνον τὸν λόγον διετέλεσας ὡς cet. **transigo*, *traduco* (ut vitam, tempus al.), in univ. *vivo*. Pol. IV. 426. A: οὗτοί γε χαριέντως διατελοῦσιν. III. 411. A: (ὅταν) μινυρίζων ...

διατελῇ τὸν βίον ὅλον. Phil. 43. D: *διατελεῖν ἀλύπως τὸν βίον ἅπαντα.* Legg. IX. 868. E. XII. 952. D: *ὡς τὰ πολλὰ διατελῶν ταῖς φοιτήσεσι.* Conv. 192. C: *οἱ διατελοῦντες μετ᾽ ἀλλήλων διὰ βίου.* Pol. IV. 425. E: *πολλὰ τοιαῦτα ... ἐπανορθούμενοι τὸν βίον διατελέσουσιν.* **persevero, pergo, semper sum.* Gorg. 494. C: *διατέλει γὰρ ὥσπερ ἤρξω.* Prot. 345. C: *εἶναι ... ἄνδρα ἀγαθὸν οὐχ οἷόν τε διατελοῦντα ἀγαθόν.* Etiam in re ponitur quae producitur vel continuatur. Pol. V. 395. D: *ἐὰν ἐκ νέων πόῤῥω διατελέσωσιν (αἱ μιμήσεις).* — Cum part. verti potest *semper, perpetuo.* Tim. 77. B: *πάσχον γὰρ διατελεῖ πάντα.* Legg. VII. 815. B. Epin. 986. D. Ep. II. 315. A: *ἀεί τι ἀγαθὸν ... λέγων ... διατελεῖ.* Legg. XI. 920. E: *θεραπεύοντες διατελοῦσιν.* Phaed. 90. D: *τὸν λοιπὸν βίον μισῶν ... διατελοῖ.* Apol. 31. A: *τὸν λοιπὸν βίον καθεύδοντες διατελοῖτ᾽ ἄν.* Gorg. 521. A: *διατελεῖν ἃ νοεῖς λέγων.* Theaet. 167. E: *ἀδικοῦντα ἐν λόγοις διατελεῖν.* Legg. IX. 855. A: *ἐν ᾗ δεῖ τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ καὶ ἴσους ὄντας διατελεῖν κλήρους.* X. 889. E. al. Alc. I. 105. A: *ὅτι προσέχων γέ σοι τὸν νοῦν διατετέλεκα.* Riv. 132. C: *ὅτι ... καθεύδων πάντα τὸν βίον διατετέλεκεν.* Theaet. 206. A: *ὡς οὐδὲν ἄλλο μανθάνων διετέλεσας ἢ* cet. Ep. VII. 324. A. Alc. II. 142. A: *πολιορκούμενοι ... διετέλεσαν.* Gorg. 449. B: *διατελέσαι ... ἐρωτῶν.* Legg. X. 888. C: *διατελέσαι πρὸς γῆρας μείναντα ἐν ταύτῃ τῇ διανοήσει.*

διατέμνω, disseco; deseco; c. *χωρὶς* est *secerno, distinguo.* Polit. 280. B: *τὴν μὲν διετέμομεν ἀπ᾽ αὐτῆς.* Phaed. 86. A: *ἐπειδὰν ... τὴν λύραν ... διατέμῃ.* Legg. III. 697. A: *πειραθῶμεν διατεμεῖν χωρὶς τά τε μέγιστα καὶ δεύτερα καὶ τρίτα.* VII. 815. B: *τὴν ... ἀμφισβητουμένην ὄρχησιν χωρὶς τῆς ἀναμφισβητήτου διατεμεῖν.* Conv. 190. D: *διατεμῶ δίχα ἕκαστον.*

διατηρῶ, observo. Legg. VIII. 836. C: *ὃ διὰ παντός φαμεν δεῖν τὸν νομοθέτην διατηρεῖν.*

διατίθημι, dispono, constituo. Tim. 27. A: *ᾗ διέθεμεν.* **dispono, reddo, efficio; afficio; tracto.* Locr. 103. A: *τὸ γὰρ πλεονάζειν ... εὖ ἢ κακῶς ἀμὲ διατίθητι.* Pol. VIII. 556. B: *τοὺς ... ἀρχομένους οὕτω διατιθέασιν ἐν τῇ πόλει οἱ ἄρχοντες.* Legg. V. 728. B: *ψυχὴν ... ἀτιμότατα ... διατιθείς.* Polit. 307. E: *τοὺς νέους ὡσαύτως διατιθέντες.* Pol. X. 605. D: *ὃς ἂν ἡμᾶς ὅτι μάλιστα οὕτω διαθῇ.* Pass. *affectus sum; animatus sum; me habeo; statu* (aliquo) *sum.* Euthyd. 306. D: *ἐγὼ ... οὕτω διατίθεμαι ὥστε μοι δοκεῖ* cet. Menex. 235. A: *γενναίως πάνυ διατίθεμαι.* Conv. 207. A: *ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία.* Pol. III. 410. C: *ὡς διατίθενται αὐτὴν τὴν διάνοιαν οἳ ἂν* cet. Conv. 207. C: *οὕτως ἐρωτικῶς διατίθεσθαι.* Lach. 180. B: *ἀμελῶς διατίθεσθαι.* Pol. VI. 494. D: *τῷ ... οὕτω διατιθεμένῳ.* Critia 121. B: *ἀθλίως διατιθέμενον (γένος).* Conv. 207. B: *ἐρω-*

τικῶς διατιθέμενα. Legg. IV. 719. C: ἐναντίως ἀλλήλοις ἀνθρώπους ποιῶν διατιθεμένους. XI. 928. E: διατιθεμένους αἰσχρῶς. Conv. 215. E: ὑπὸ τουτουΐ τοῦ Μαρσύου πολλάκις δὴ οὕτω διετέθην. Euthyd. 303. B: ἐγὼ ... καὶ αὐτὸς οὕτω διετέθην. Theaet. 151. C: πολλοὶ ... ἤδη ... πρός με οὕτω διετέθησαν ὥστε ἀτεχνῶς δάκνειν ἕτοιμοι εἶναι. Pol. I. 343. B: ὥσπερ ἄν τις πρὸς πρόβατα διατεθείη. VII. 538. A: πῶς ἂν διατεθείη πρός τε τοὺς κόλακας cet. III. 410. C: ὅσοι ἂν τοὐναντίον διατεθῶσιν. Legg. II. 666. C: διατεθεὶς οὕτως ἕκαστος. XII. 958. A: ταῖς οὕτω διατεθείσαις ψυχαῖς. Ep. VII. 337. B: ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν. 329. D: ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας. *exhibeo, ago, recito. Charm. 162. D: ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτῇ κακῶς διατιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα. Legg. II. 658. D: ῥαψῳδὸν ... καλῶς Ἰλιάδα ... διατιθέντα. Med. *dispono*, h. e. *testor*, *testamentum facio*. Legg. XI. 922. B: πρὶν διατίθεσθαι μέλλειν. E: τὰ ἑαυτοῦ διατίθεσθαι. 923. B. 929. E. 923. C: τὰ ἑαυτοῦ διατιθέμενος. E. 924. A. B. C. 922. C: διαθήκην ἣν ἄν τις διάθηται cet. 924. E: ὁ μὴ διαθέμενος. 923. E: τοῦ τὴν διαθήκην διαθεμένου. 925. C. 922. B: τῶν μηδὲν τὸ παράπαν διαθεμένων. *pono, statuo. Legg. VIII. 834. A: διαθεμένους αὖ περὶ τούτων νόμους. *expono (merces), h. e. *vendo*. Legg. VIII. 849. D: μάγειροι διατιθέσθων ξένοις cet. Eryx. 394. D: τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ ταύτης (τῆς σοφίας) διατίθεσθαι. E. 394. C: διαθέμενον τὰ κτήματα.

διατρέχω, *percurro*, *transigo*. Phaedr. 237. A: ἵν' ὅτι τάχιστα διαδράμω τὸν λόγον. Legg. VII. 802. A: ἅπαντα ... τὸν βίον διαδραμών.

διατριβή, ἡ, *mora*. Legg. VI. 780. D: ἵνα μὴ πολλὴ διατριβὴ γίγνηται περὶ τοῦτ' αὐτὸ μάτην. IV. 723. D: μηκέτ' ... διατριβὴν πλείω τῆς μελλήσεως ποιώμεθα. *id quo tempus terimus (vern. *Zeitvertreib*, *Unterhaltung*): *commoratio*, *sermo*, *disputatio*, *occupatio*, *studium* al. Phaedr. 227. B: τίς οὖν δὴ ἦν ἡ διατριβή; Conv. 177. D: γένοιτ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἱκανὴ διατριβή. E: ᾧ περὶ Διόνυσον ... πᾶσα ἡ διατριβή. Legg. V. 747. B: ὡς ἡ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς διατριβή. VII. 802. C: πᾶσα ... περὶ Μοῦσαν διατριβή. Apol. 41. A: θαυμαστὴ ἂν εἴη ἡ διατριβὴ αὐτόθι. Lys. 204. A: ἡ ... διατριβὴ τὰ πολλὰ ἐν λόγοις. Soph. 225. D: δι' ἡδονὴν τῆς περὶ ταῦτα διατριβῆς. Polit. 285. C: περὶ πάσης τῆς ἐν τοῖς τοιοῖσδε λόγοις διατριβῆς. Legg. I. 645. C: τὸ περὶ τῆς ἐν τοῖς οἴνοις διατριβῆς. Ib. ὅτιπερ ἂν τῆς γε νῦν διατριβῆς ἄξιον γίγνηται. VII. 807. D: τάξιν ... τῆς διατριβῆς περὶ τὸν χρόνον ἅπαντα. Hipp. min. 363. A: τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβῆς. Theaet. 172. C: πρὸς τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ τῇ τοιᾷδε διατριβῇ τεθραμμένους. Apol. 33. E: ὧν οἱ ἀδελφοὶ ἐν ταύτῃ τῇ διατριβῇ γεγόνασι. Pol. V. 475. D: οἳ πρὸς μὲν λόγους καὶ τοιαύτην διατριβὴν ἑκόντες οὐκ

ἂν ἐθέλοιεν ἐλθεῖν. Legg. I. 625. A: περί τε πολιτείας ... τὴν διατριβὴν ... ποιήσεσθαι. 641. C: τὴν ἐν τοῖς οἴνοις κοινὴν διατριβήν. VII. 794. C: μετ' ἀλλήλων τὴν διατριβὴν ποιείσθωσαν. 820. C: διατριβὴν τῆς πεττείας πολὺ χαριεστέραν ... διατρίβοντες. Ep. V. 322. A: τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων. Gorg. 484. E: ἐπειδὰν ... εἰς τὰς ὑμετέρας διατριβὰς ἔλθωσι καὶ τοὺς λόγους. Theaet. 167. E: ὅταν τις ... τὰς διατριβὰς ποιῆται. Polit. 280. C: περὶ τὰς τοιαύτας διατριβάς. Apol. 37. C: ἐνεγκεῖν τὰς ἐμὰς διατριβὰς καὶ τοὺς λόγους. Lach. 180. C: ἐνταῦθ' ἀεὶ τὰς διατριβὰς ποιούμενον. 181. E. Clit. 406: τὰς ... μετὰ Σωκράτους διατριβάς. Ep. VII. 329. B: καταλιπὼν τὰς ἐμαυτοῦ διατριβάς. **locus* ubi versatur aliquis, tempus in sermonibus terit, al.; etiam *commoratio*. Ep. VII. 330. B: τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημήσεώς τε καὶ διατριβῆς. 337. E: τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς. Legg. VI. 760. E: ἐν ... ταῖς διατριβαῖς τῷ τόπῳ ἑκάστῳ. Euth. 2. A: καταλιπὼν διατριβάς. Charm. 153. A: ἦα ἐπὶ τὰς ξυνήθεις διατριβάς. **tempus*. Pol. VIII. 561. A: ἀναλίσκων καὶ χρήματα καὶ πόνους καὶ διατριβάς.

διατρίβω, *tero* (ut tempus, aetatem al.), *traduco*; *moror*; *otium consumo* vel *versor* in aliqua re, *vaco*; in univ. *versor*, *commoror*; *colloquor* (vern. *sich unterhalten*). Parm. 130. D: περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω. Euth. 2. A: ὅτι ... ἐνθάδε νῦν διατρίβεις περὶ τὴν τοῦ βασιλέως στοάν. Prot. 311. A: τὰ πολλὰ Πρωταγόρας ἔνδον διατρίβει. Parm. 126. C: πρὸς ἱππικῇ τὰ πολλὰ διατρίβει. Lys. 203. B: διατρίβομεν ... αὐτόθι. Euthyd. 271. C: πόλλ' ἤδη ἔτη περὶ τούσδε τοὺς τόπους διατρίβουσιν. Legg. I. 625. C: ἐν οἷσιν ἀναπαυόμενοι διατρίβοιμεν ἄν. Conv. 223. D: τὴν ἄλλην ἡμέραν διατρίβειν. Pol. II. 370. A: τὸ μὲν ἐπὶ τῇ τῆς οἰκίας παρασκευῇ διατρίβειν. VII. 517. D: ἄνω ... ἐπείγονται ... διατρίβειν. X. 604. C: ἐν τῷ βοᾶν διατρίβειν. Ion. 530. B: ἐν ποιηταῖς διατρίβειν. Pol. VIII. 561. D: ὡς ἐν φιλοσοφίᾳ διατρίβων. Theag. 130. A: διατρίβων μετ' ἐμοῦ. Legg. VII. 820. C: διατριβὴν ... διατρίβοντα. Theag. 130. A. Phaed. 59. D: διατρίβοντες μετ' ἀλλήλων. Lach. 181. B: ἅτε κατ' οἰκίαν τὰ πολλὰ διατρίβοντες ὑπὸ τῆς ἡλικίας. Euthyd. 305. A: οἱ ἐπὶ τῷ πράγματι διατρίβοντες. Pol. X. 597. A: τοῖς περὶ τοὺς τοιούσδε λόγους διατρίβουσιν. Theag. 129. E: μετ' ἐμοῦ διατρίβουσιν. Theaet. 173. C: τούς γε φαύλως διατρίβοντας ἐν φιλοσοφίᾳ. Pol. VII. 540. B: τὸ ... πολὺ πρὸς φιλοσοφίαν διατρίβοντας. Phaedr. 227. C: περὶ ὃν διετρίβομεν. Ep. VI. 322. E: διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν ... συχνὸν διατετριφέναι τοῦ βίου. Riv. 132. D: ἦν ... περὶ μουσικὴν διατετριφώς. Phaedr. 227. A: συχνὸν ... ἐκεῖ διέτριψα χρόνον. Phaed. 116. B: χρόνον ... πολὺν διέτριψεν ἔνδον. Critia 120. B: περὶ τὸ δεῖπνον ...

διέτριψεν. Prot. 311. A: *αὐτοῦ διατρίψωμεν*. Gorg. 447. A: *ἐν ἀγορᾷ ἀναγκάσας ἡμᾶς διατρῖψαι*. Phaed. 63. E: *ἀνὴρ τῷ ὄντι ἐν φιλοσοφίᾳ διατρίψας τὸν βίον*. 117. A: *συχνὸν χρόνον διατρίψας*. Ep. I. init. *διατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον* cet. Conv. 175. C: *οὐ πολὺν χρόνον ... διατρίψαντα*. Ep. I. 309. B: *τοσοῦτον παρ' ὑμῖν ... διατρίψαντα χρόνον*. Prot. 316. A: *ἔτι σμίκρ' ἄττα διατρίψαντας* (*paullulum adhuc morati*). Phaed. 90. B: *οἱ περὶ τοὺς ἀντιλογικοὺς λόγους διατρίψαντες*. Theaet. 172. C: *οἱ ἐν ταῖς φιλοσοφίαις πολὺν χρόνον διατρίψαντες*. * *moram facio; cunctor*. Pol. V. 472. B: *ἀλλὰ λέγε καὶ μὴ διάτριβε*. Legg. VIII. 832. B: *μῶν οὐ λέγειν, ἀλλὰ διατρίβειν δοκῶ δι' ἀπορίαν;* Theaet. 143. A: *διατέτριφα δεῦρο* (*adhuc*).

διατρυφῶ, *luxuria diffluo*. Legg. III. 695. C: *παιδείᾳ ... οὐ διατρυφώσῃ τεθραμμένος*.

διαττῶ, *percolo, cribro*. Soph. 226. B: *οἷον διηθεῖν τε λέγομεν καὶ διαττᾶν καὶ βράττειν*. Tim. 73. E: *γῆν διαττήσας* (v. *διατρήσας*) *καθαρὰν καὶ λείαν* cet. Crat. 402. C: *τὸ ... διαττώμενον καὶ ἠθούμενον πηγῆς ἀπείκασμά ἐστιν*.

δίαυλος, *ὁ*, *cursus duplicatus*. Legg. VIII. 833. B: *ὁ τὸν δίαυλον* (*ἁμιλλησόμενος*). E.

διαυχένιος, *ὁ ἡ*, *per cervicem pertinens*. Tim. 74. A: *περὶ τὸν διαυχένιον ἅμα καὶ νωτιαῖον μυελόν*.

διαφάνεια, *ἡ*, *perspicuitas* (i. q. pelluciditas). Phaed. 110. D: *τήν τε λειότητα καὶ τὴν διαφάνειαν*.

διαφανής, *ὁ ἡ*, *pellucidus*. Tim. 60. C: *ἡ τῶν ἴσων καὶ ὁμαλῶν διαφανὴς μερῶν*. 66. B: *διαφανεῖς περιστῆναι*. Phaedr. 229. B: *διαφανῆ τὰ ὑδάτια φαίνεται*. Tim. 67. A. D: *ἃ δὴ καὶ διαφανῆ λέγομεν*. * *perspicuus, manifestus*. Epin. 990. D: *ὁμοίωσις ... διαφανής*. * *conspicuus, illustris, insignis*. Tim. 25. B: *τότε ... τῆς πόλεως ἡ δύναμις εἰς ἅπαντας ἀνθρώπους διαφανὴς ἀρετῇ τε καὶ ῥώμῃ ἐγένετο*. Pol. VIII. 544. D: *ἥτις καὶ ἐν εἴδει διαφανεῖ τινὶ κεῖται*. X. 600. B: *διαφανεῖς πῃ δοκοῦσιν εἶναι ἐν τοῖς ἄλλοις*. Tim. 60. A: *διαφανῆ μάλιστα γενόμενα*. Legg. I. 634. B: *κατὰ μεγάλα μέρη καὶ διαφανῆ*. Pol. VIII. 548. C: *διαφανέστατον δ' ἐν αὐτῇ ἐστὶν ἕν τι μόνον*.

διαφανῶς, *insigniter*. Legg. I. 630. A: *ἀρίστους διαφανῶς*. VII. 802. A: *ἀγαθοῖς ... διαφανῶς γενομένοις*.

διαφαυλίζω, *non flocci facio*. Legg. VII. 804. B: *παντάπασι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἡμῖν ... διαφαυλίζεις*.

διαφερόντως, *insigniter, eximie, maxime; praeter ceteros*. Prot. 349. D: *ἀνδρειοτάτους ... διαφερόντως*. Phaed. 59. A: *εἷς δὲ ἡμῶν καὶ διαφ.* 114. B: *οἳ ... ἂν δόξωσι διαφ.* (v. *διαφ. πρὸς τὸ*) *ὁσίως βιῶναι*. Theaet. 144. A: *πρᾶον αὖ εἶναι διαφ.* Polit. 290. B: *τοὺς διαφ. ἀμφισβητοῦντας τῆς πολιτικῆς*. 293. C: *ταύτην διαφ. ὀρθὴν εἶναι*

καὶ μόνην πολιτείαν. 307. E: οἱ ... διαφ. ὄντες κόσμιοι. Conv. 174. B: διαφ. ἀγαθὸν ἄνδρα. 178. E: ὅτι διαφ. τοὺς ἐραστὰς αἰσχύνεται. 180. A: διαφ. αὐτὸν ἐτίμησαν. 196. A: ὃ δὴ διαφ. ... Ἔρως ἔχει. C: διαφ. ἂν σωφρονοῖ. 212. A: διαφ. ἀσκῶ. Pol. IV. 420. B: διαφ. εὔδαιμον. VII. 529. E: διαφ. γεγραμμένοις. VIII. 565. C: οὐκοῦν ἕνα τινὰ ἀεὶ ὁ δῆμος εἴωθε διαφ. προΐστασθαι ἑαυτοῦ cet. Tim. 18. A: φιλόσοφον δεῖν εἶναι διαφ. 23. C: κατὰ πάντα εὐνομωτάτη διαφ. Critia 112. A: μία γενομένη νὺξ ὑγρὰ διαφ. Crit. 52. B: εἰ μή σοι διαφ. ἤρεσκε. *magis, c. genit. Prot. 328. B: διαφ. τῶν ἄλλων ἀνθρώπων νοῆσαί τινα cet. Phaed. 65. A. Soph. 253. A: διαφ. τῶν ἄλλων. Phil. 48. E: διαφ. τῆς οὔσης αὐτοῖς (v. αὐτῆς) ἀληθείας. Pol. III. 387. D. Legg. III. 685. D: διαφ. τῆς ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀφικομένης. VI. 780. A: μηδὲν διαφ. μηδὲ ἧττον ... τοῦ πρὸ τῶν γάμων χρόνου γενομένου. X. 887. B. Epin. 984. B: πάντων ἀγαλμάτων διαφ. Crit. 52. B: τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἁπάντων διαφ. 53. A. Menex. 248. E: διαφ. τῶν ἄλλων πολιτῶν. Ep. VII. 327. B. al. Etiam sq. ἤ. Phaed. 85. B: τέρπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφ. ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. 95. C: εὖ πράξειν διαφ. ἢ εἰ ἐν ἄλλῳ βίῳ βιοὺς ἐτελεύτα. Pol. V. 455. C: διαφ. ἔχει ἤ cet. VII. 538. B: πείθεσθαι ... αὐτοῖς διαφ. ἢ πρότερον. Legg. II. 669. B: ἐπειδὴ ... ὑμνεῖται τὸ περὶ αὐτὴν διαφ. ἢ τὰς ἄλλας εἰκόνας. *multo. Legg. IX. 862. C: ἢ διαφ. ἧττον πολύ. Ep. VII. 330. A: ἐβούλετό με καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφ. μᾶλλον, ἢ ἐκεῖνον.

διαφέρω, *differo*, h. e. *diversus sum*; etiam *alicuius momenti sum*. Conv. 215. C: σὺ δ᾽ ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις ὅτι cet. Prot. 329. D: οὐδὲν διαφέρει τὰ ἕτερα τῶν ἑτέρων. Theaet. 145. E: τοῦτο δὲ μῶν διαφέρει τι ἐπιστήμης; Polit. 262. B: τοῦτο δὲ διαφέρει τὸ πᾶν (*vim maximam habet*) πρὸς τὰς ζητήσεις. Pol. III. 398. D: οὐδὲν ... διαφέρει τοῦ μὴ ᾀδομένου λόγου πρὸς τὸ ... δεῖν λέγεσθαι cet. Tim. 23. B: παίδων βραχύ τι διαφέρει μύθων. Legg. VII. 795. B: διαφέρει ... πάμπολυ μαθὼν μὴ μαθόντος. VIII. 835. C: ἃ ... μὴ σμικρὸν διαφέρει. Men. 98. A: διαφέρει δεσμῷ ἐπιστήμη ὀρθῆς δόξης. Alc. I. 114. C: ἄλλοτι οὖν τοσοῦτον μόνον (v. τοσούτῳ μόνῳ) διαφέρει τοῦ ἐν τῷ δήμῳ ῥήτορος ὁ cet. Charm. 166. B: ἐπ᾽ αὐτὸ ἥκεις ... ὅτῳ διαφέρει πασῶν τῶν ἐπιστημῶν ἡ σωφροσύνη. De lege 313. A: ἔστιν ὅ τι διαφέρει νόμος νόμου κατά γ᾽ αὐτὸ τοῦτο cet. Pol. IV. 427. D: τί ἀλλήλοιν διαφέρετον. Legg. XII. 963. D: ἢ ... διαφέρετον αὐτοῖν τούτω τὼ δύο. Euthyd. 289. C: πολὺ διαφέρετον ἀλλήλοιν. Phil. 57. C: ὅτι πολὺ ... αὗται τῶν ἄλλων τεχνῶν διαφέρουσι. Pol. VII. 526. D: διαφέροι ἂν αὐτὸς αὑτοῦ cet. Theaet. 166. D: μυρίον ... διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου αὐτῷ τούτῳ cet. 169. D: περί

τε τοῦ ἀμείνονος καὶ χείρονος διαφέρειν τινάς. Parm. 154. B: ἴσῳ ποιεῖ διαφέρειν. Pol. II. 375. A: οἴει ... τι ... διαφέρειν φύσιν γενναίου σκύλακος εἰς φυλακὴν νεανίσκου εὐγενοῦς; Legg. VI. 780. B: ἔδοξε μέγα διαφέρειν (*magni momenti esse*) εἰς σωτηρίαν τὸ νόμιμον. Gorg. 500. C: τί ποτ' ἐστὶν οὗτος ἐκείνου διαφέρων. Polit. 284. E: πολὺ διαφέρον ἀλλήλοιν. Parm. 154. D: πρὸς τἄλλα ἡλικίᾳ διαφέρον. Pol. VII. 526. A: οὐδὲ σμικρὸν διαφέρον. Polit. 302. D: οὐδὲν διαφέροντι τῶν ἄλλων. Legg. VII. 802. E: αὐτῷ τῷ τῆς φύσεως ἑκατέρου διαφέροντι. Phil. 34. B: μνήμης ... ἀνάμνησιν ἆρ' οὐ διαφέρουσαν λέγομεν; Phaed. 103. B: οὐ μέντοι ἐννοεῖς τὸ διαφέρον (*discrimen*) τοῦ τε νῦν λεγομένου καὶ τοῦ τότε. Phil. 45. D: πολὺ τὸ διαφέρον ὁρῶ. Legg. II. 654. D: πολὺ τὸ διαφέρον ... λέγεις τῆς παιδείας. Charm. 164. C: προςαγορεύει ... διαφέρον τι ἢ οἱ ἄνθρωποι. Lach. 183. D: διαφέρον (*singulare*) δὴ ὅπλον (ἔχων). Phaedr. 261. E: ἐν πολὺ διαφέρουσι. Legg. XI. 927. E: ὡς ὄντας ἰδίᾳ διαφέροντας πολύ. Men. 72. B: διαφερούσας ἀλλήλων. Phil. 34. E: οὕτω πολὺ διαφέροντα. Legg. VII. 794. D: διαφέροντα ... πρὸς τὰς χρείας. Soph. 255. D: εἴ γε τὸ ὂν καὶ τὸ θάτερον μὴ πάμπολυ διεφερέτην. Parm. 154. B: διήνεγκε τῇ ἡλικίᾳ. Pol. IV. 438. D: διήνεγκε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. VI. 501. A: ὅτι τούτῳ ἂν εὐθὺς τῶν ἄλλων διενέγκοιεν τῷ cet. Parm. 154. B: ὅσωπερ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ. Prot. 339. A: τοσοῦτον μόνον διοίσει. Parm. 154. D: ἆρα τῷ ἴσῳ μορίῳ διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος cet. Phil. 12. E. Pol. IV. 435. B. X. 604. A: πολύ που ... διοίσει, ὅταν ὁρᾶται. Alc. I. 135. E: πελαργοῦ ἄρα ὁ ἐμὸς ἔρως οὐδὲν διοίσει. Polit. 259. B: μῶν τι πρὸς ἀρχὴν διοίσετον; Lys. 207. B: ὥστε τούτῳ γε οὐδὲν διοίσετον. Gorg. 472. C: εἴ τι διοίσουσιν ἀλλήλων. Phaed. 91. A: ἐγώ μοι δοκῶ ... τοσοῦτον μόνον ἐκείνων διοίσειν. * *excello, praesto, melior, praestantior* vel *praecipuus sum, melius me habeo.* Apol. 29. B: ἐγὼ ... τούτῳ ... ἴσως διαφέρω τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. Alc. I. 124. C: οὐ γάρ ἐσθ' ὅτῳ σου διαφέρω, πλήν γε ἑνί. Ep. II. 314. D: ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ μεθόδῳ τῶν λόγων πάμπολυ διαφέρεις αὐτῶν. Prot. 328. A: ὅστις διαφέρει ἡμῶν προβιβάσαι εἰς ἀρετήν. Gorg. 478. B: πολὺ διαφέρει ... ἡ δίκη. Crat. 434. A: ὅλῳ καὶ παντὶ διαφέρει ... τὸ ὁμοιώματι δηλοῦν cet. Pol. V. 469. C: ὅλῳ καὶ παντὶ ... διαφέρει τὸ φείδεσθαι. VI. 493. C: ὅσον διαφέρει τῷ ὄντι. Legg. VI. 773. A: τὸ ... ὁμαλὸν ... μυρίον (v. μυρίῳ) διαφέρει πρὸς ἀρετήν. Apol. 35. B: ὅτι ... οὗτοι γυναικῶν οὐδὲν διαφέρουσι. Hipp. mai. 283. A: ὅσον διαφέρουσι. Euth. 4. E: οὐδέ τῳ ἂν διαφέροι Εὐθύφρων τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. Legg. V. 747. E: τούτων ... πάντων μέγιστον διαφέροιεν ἂν τόποι χώρας cet. Phaedr. 228. D: οἷς ἔφη διαφέρειν τὰ τοῦ

ἐρῶντος ἢ (*quam*) *τὰ τοῦ μή.* Phaed. 87. A: *δοκεῖ γάρ μοι πᾶσι τούτοις πάνυ πολὺ διαφέρειν.* Theaet. 169. A: *ὧν δὴ σὺ πέρι αἰτίαν ἔχεις διαφέρειν.* 171. E: *διαφέρειν ἄλλον ἄλλου.* 178. E: *τοῦτό γε ... πάντων διαφέρειν.* Phil. 55. B: *διαφέρειν πρὸς ἀρετήν.* 60. B: *τὴν τἀγαθοῦ διαφέρειν φύσιν τῷδε μᾶλλον τῶν ἄλλων.* Legg. I. 650. B: *τό τε εὐτελείας ... διαφέρειν πρὸς τὰς ἄλλας βασάνους.* Apol. 35. A: *διαφέρειν τινὶ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων.* Polit. 301. E: *τὴν ψυχὴν διαφέρων εἷς.* Pol. VIII. 568. A: *καὶ ὁ Εὐριπίδης διαφέρων ἐν αὐτῇ.* Legg. III. 696. A: *διαφέρων πρὸς ἀρετήν.* XII. 963. B: *σὺ δ' ὧν δὴ διαφέρων ... πάντων τῶν ἐμφρόνων* cet. IV. 720. E: *πολύ που διαφέρον ... τὸ διπλῆ.* Charm. 157. E: *ὡς διαφέρουσα κάλλει* cet. Legg. VI. 779. E: *ἐν πόλει διαφερούσῃ τῶν πολλῶν ἐσομένῃ.* Menex. 235. E: *ἕνα ... διαφέροντα τῶν Ἑλλήνων.* Legg. X. 904. D: *διαφέροντα ... τόπον ἅγιον.* Conv. 218. E: *τῆς παρὰ σοὶ εὐμορφίας πάμπολυ διαφέρον.* Legg. XII. 959. A: *ψυχὴν σώματος εἶναι τὸ πᾶν διαφέρουσαν.* Apol. 35. A: *οἱ διαφέροντες Ἀθηναίων εἰς ἀρετήν.* Phaed. 64. D: *ἱματίων διαφερόντων.* Critia 117. D: *τοῖς ... πάντων διαφέρουσι πρὸς πίστιν.* Legg. IV. 711. D: *κατὰ πλούτων ὑπεροχὰς διαφερούσαις ἢ γενῶν.* III. 687. B. Theaet. 170. B: *οὐκ ἄλλῳ τῳ διαφέροντας ἢ τῷ εἰδέναι.* Legg. I. 629. C: *τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ διαφέροντας.* X. 907. A. Tim. 53. E: *τὰ διαφέροντα κάλλει σωμάτων τέτταρα γένη.* Gorg. 517. B: *μεταβιβάζειν τὰς ἐπιθυμίας ... οὐδὲν τούτων διέφερον ἐκεῖνοι.* Polit. 272. C: *ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον.* Legg. IV. 723. B: *ὅσον νῦν δὴ τὼ λεχθέντε διηνεγκάτην.* Phaedr. 279. A: *εἰ ... πλέον ἢ παίδων διενέγκοι τῶν πώποτε ἁψαμένων λόγων.* Sis. 390. C: *ἆρ' ἂν οἴει αὐτῷ διενεγκεῖν τι ἑτέρους ἑτέρων πρὸς τὸ εὖ βουλεύεσθαι* cet. D. Ep. IV. 320. B: *ἀνδρείᾳ ... διενεγκεῖν.* D: *ἤθει καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν.* Legg. IV. 711. E: *τῇ τοῦ λέγειν ῥώμῃ ... πάντων διενεγκόντα ἀνθρώπων.* Ep. II. 313. E: *θαυμάζοιμ' ἂν εἰ μὴ τὰ πρὶν ἀπορούμενα πολύ σοι διοίσει ἢ τὰ νῦν.* Legg. IV. 723. B: *ἢ διοίσουσιν ἑαυτῶν.* Med. *dissentio*, *discrepo*, *dissideo*; etiam *contendo*, *discepto*. Euth. 12. B: *ἐγὼ οὖν τούτῳ διαφέρομαι τῷ ποιητῇ.* Hipp. min. 372. D: *διαφέρομαι πάνυ σφόδρα.* Euth. 8. C: *εἴ τις ἄλλος τῶν θεῶν ἕτερος ἑτέρῳ διαφέρεται περὶ αὐτοῦ.* Gorg. 473. A: *ἃ διαφερόμεθα ταῦτ' ἐστί.* Legg. IX. 859. C: *ὅπῃ διαφερόμεθα ἡμεῖς τε ἡμῖν αὐτοῖς* cet. Polit. 308. B: *ὅτι μόρια ἀρετῆς οὐ σμικρὰ ἀλλήλοις διαφέρεσθον φύσει.* Lach. 186. D: *ὅτι ... διαφέρεσθον ἀλλήλοιν.* Euth. 7. B: *διαφέροιται ἀλλήλοις.* Alc. I. 112. E: *περὶ ὧν οὕτω σφόδρα διαφέρονται.* Men. 75. E: *ἴσως δ' ἂν ἡμῖν Πρόδικος διαφέροιτο.* Euth. 7. B: *εἰ διαφεροίμεθα ... περὶ ἀριθμοῦ;* C. Pol. I. 351. D: *ἵνα σοι μὴ διαφέρωμαι.* Hip. min. 372.

C. Polit. 259. C: μηδὲν αὐτῷ διαφερώμεθα (*contendamus*). Legg. I. 644. A: ἡμεῖς δὴ μηδὲν ὀνόματι διαφερώμεθ' αὐτοῖς. Conv. 187. B: ἕως ἂν διαφέρωνται. Legg. V. 744. C. XI. 930. A. Alc. I. 111. B: ἐν οἷς δ' ἂν διαφέρωνται. Prot. 337. E: διαφέρεσθαι ἀλλήλων. Pol. I. 352. A: διὰ τὸ στασιάζειν καὶ διαφέρεσθαι. Euthyd. 285. A: καὶ μὴ ὀνόματι διαφέρεσθαι. Soph. 242. E: διαφερόμενον γὰρ ἀεὶ ξυμφέρεται (cf. Conv. 187. A.). Phil. 47. D: ψυχῆς πρὸς σῶμα διαφερομένης. Conv. 187. A: ἐκ διαφερομένων ἔτι. Legg. VI. 777. B. Polit. 307. C: διαφερομένους ἀλλήλους ὀψόμεθα. Soph. 228. B: πάντ' ἀλλήλοις ταῦτα ... οὐκ ᾐσθήμεθα διαφερόμενα; Conv. 187. C: ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος διενηνεγμένων πρότερον ... γέγονε (ὁ ῥυθμός). Lach. 180. E: πρίν τι ἐμοὶ διενεχθῆναι. Euth. 7. C: περὶ τίνος ... διενεχθέντες cet. 11. B: οὐ γὰρ περὶ τούτου διοισόμεθα. Pol. I. 351. E: οὐ διοίσονται καὶ μισήσουσι cet. V. 471. A. * intrans. *interest*, *refert*. Prot. 316. B: ἡμῖν μὲν ... οὐδὲν διαφέρει. 338. C: ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν οὐδέν μοι διαφέρει. 331. C: ἀλλὰ τί τοῦτο διαφέρει; 358. E: ἀλλ' οὐδὲν ... διαφέρει. Phaedr. 264. E: ὅτι δ' οὐδὲν διαφέρει ... πρῶτον ἢ ὕστατόν τι λέγεσθαι. 275. C: σοὶ δ' ἴσως διαφέρει τίς cet. Gorg. 497. B: ἀλλὰ τί σοὶ διαφέρει; Soph. 237. B: εἰ μή τί σοι διαφέρει (vern. *wenn es dir nichts verschlägt*; Lat. *nisi quid tibi videtur secus*). Lach. 187. D: εἰ οὖν ὑμῖν μή τι διαφέρει. Hipp. mai. 287. A: εἰ οὖν μή τί σοι διαφέρει (vern. *wenn es dir recht ist*). Pol. I. 340. C: οὐδὲν ... διαφέρει. 349. A: τί δέ σοί ... τοῦτο διαφέρει εἴτε μοι δοκεῖ εἴτε μή; VII. 523. E: οὐδὲν αὐτῇ διαφέρει ἐν μέσῳ τινὰ αὐτῶν κεῖσθαι ἢ ἐπ' ἐσχάτῳ. IX. 592. B: διαφέρει δὲ οὐδὲν εἴτε που ἔστιν εἴτε ἔσται. Legg. VII. 794. E: ἐν ὅσοις ... τῶν ἔργων μὴ μέγα διαφέρει λύρᾳ ... ἐν ἀριστερᾷ χρώμενον cet. X. 887. B: διαφέρει δ' οὐ σμικρὸν ... πιθανότητά τινα τοὺς λόγους ἡμῶν ἔχειν. al. Charm. 161. C: ἀλλὰ τί διαφέρει ... ὅτου ἤκουσα; Men. 78. D. Ep. XIII. 362. A: ἐπεὶ καὶ ἄν τι σοὶ αὐτῷ διαφέρῃ (διαφέροι?) μέγα ὥστε cet. Pol. V. 467. C: ἀλλὰ σμικρὸν οἴει διαφέρειν cet. Legg. IX. 857. B. Omitt. Gorg. 448. B: τί δὲ τοῦτο —; sq. οὐδέν. 497. E: ἀλλὰ τί τοῦτο; sq. οὐδέν. Pol. V. 472. B. Legg. IV. 723. C: οὐδ' ὀλίγον διαφέρον ἢ σαφῶς ἢ μὴ σαφῶς αὐτὰ μνημονεύεσθαι. X. 901. B: ἢ διαφέρον οὐδὲν οἰόμενος εἶναι τῷ ὅλῳ ἀμελουμένων τῶν σμικρῶν ἢ ῥαθυμίᾳ cet. Eryx. 394. D: μεγάλα τῷ ἀνθρώπῳ τὰ διαφέροντα τὰ πρὸς τὸν βίον ... οἰκεῖν cet. Phaed. 89. C: οὐδὲν διοίσει. Soph. 227. B: οὐδὲν αὐτῇ διοίσει. Conv. 194. D: οὐδὲν ἔτι διοίσει αὐτῷ ὁπηοῦν τῶν ἐνθάδε ὁτιοῦν γίγνεσθαι. Alc. I. 107. B: ἐάν τε πένης ἐάν τε πλούσιος ᾖ ὁ παραιτῶν, οὐδὲν διοίσει Ἀθηναίοις. Lach. 200. A.

διαφεύγω, *effugio*, *evito*; *elabor*; *fugio* (etiam *lateo*).

Phaedr. 262. B: *αὐτὸς τοῦτο διαφεύγειν*. 266. C: *δοκεῖ μοι διαφεύγειν ἔθ' ἡμᾶς*. Soph. 231. C: *τὰς ἁπάσας ... διαφεύγειν*. Conv. 184. A. Apol. 39. A: *ὥστε διαφεύγειν θάνατον*. Charm. 156. E. Men. 96. E. Tim. 26. B: *εἴ τί με αὐτῶν διαπέφευγεν*. Clit. 410. A. Crit. 40. E: *διαπεφευγέναι ἡμᾶς*. Hipp. mai. 294. E: *οἴχεται ... ἡμᾶς διαπεφευγός*. Legg. VII. 815. E: *ἐκ πόνων ... διαπεφευγότων εἰς ἀγαθά*. IX. 855. A: *ὡς εὖ ... εἰς ἀγαθὸν ἐκ κακοῦ διαπεφευγότων*. Conv. 219. E: *διεπεφεύγει με*. 174. A: *χθὲς γὰρ αὐτὸν διέφυγον*. Polit. 284. B: *ἐπειδὴ κατὰ τοῦτο διέφυγεν ἡμᾶς ὁ λόγος*. Lach. 194. B. Phaed. 89. C: (*εἴ*) *με διαφύγοι ὁ λόγος*. Gorg. 481. A: *ὅπως ἂν διαφύγῃ καὶ μὴ δῷ δίκην ὁ ἐχθρός*. Phaed. 95. E: *ἵνα μή τι διαφύγῃ ἡμᾶς*. Pol. IV. 432. B: *μή πῃ διαφύγῃ ἡ δικαιοσύνη*. Lys. 205. E: *ἐὰν δέ σε διαφύγῃ* (*τὰ παιδικά*). Theaet. 180. E: *ἂν μή πῃ ἀμυνόμενοι διαφύγωμεν*. Gorg. 473. D: *ὁ διαφυγών*. 484. A. Ion. 541. E: *διαφυγών με*. Legg. X. 892. D. Phil. 16. B: *διαφυγοῦσα* (*ὁδός*). Legg. XII. 965. D: *τούτου διαφυγόντος ἡμᾶς*. II. 654. E: *εἰ δὲ ταῦθ' ἡμᾶς διαφυγόντα οἰχήσεται*. IX. 880. E: *τῶν τὴν παιδείαν διαφυγόντων*. XII. 947. E: *τοῖς τὰς εὐθύνας διαφυγοῦσιν*. Parm. 135. D: *σὲ διαφεύξεται ἡ ἀλήθεια*. Apol. 29. C: *εἰ διαφευξοίμην*.

διαφθείρω, *corrumpo, depravo; violo; conficio*. Apol. 25. A: *ἐγὼ ... μόνος διαφθείρω*. 30. B: *εἰ ... διαφθείρω τοὺς νέους*. 33. C. Gorg. 521. E: *τοὺς νεωτάτους ὑμῶν διαφθείρει*. Pol. IV. 421. D. Legg. VII. 788. B: *διαφθείρει δὲ καὶ τοὺς νόμους*. De lucr. cup. 226. A: *ὅτι τὸν ἵππον διαφθείρει*. Apol. 25. A: *μὴ οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ... διαφθείρουσι τοὺς νεωτέρους;* Pol. VIII. 566. E: (*ὅταν*) *τοὺς δὲ καὶ διαφθείρῃ*. Legg. VIII. 845. E: *ἄν τις διαφθείρῃ ... ὕδωρ ἀλλότριον ὄν*. Euthyd. 275. B. Gorg. 522. B: *νεωτέρους ... διαφθείρειν*. Euth. 3. A. Legg. XII. 942. D. Apol. 25. B: *εἷς δέ τις ὁ διαφθείρων*. Legg. XI. 913. C: *κάλλιστον νόμων διαφθείρων*. Men. 91. E. Euth. 2. C: *ὡς διαφθείροντος τοὺς ἡλικιώτας αὐτοῦ*. Pol. X. 609. D: *διαφθειρούσης* (*κακίας*). Euth. 5. B: *ὡς ... διαφθείροντι*. Polit. 299. B: *ὡς διαφθείροντα ἄλλους νεωτέρους*. Apol. 24. B. al. Euth. 2. C: *οἱ διαφθείροντες*. Pol. X. 608. E: *τὸ ... διαφθεῖρον πᾶν τὸ κακὸν εἶναι*. IX. 572. C: *τῶν διαφθειρόντων*. Legg. IX. 864. D: *τῶν τοὺς νόμους διαφθειρόντων*. Pol. VI. 492. A: *διαφθείροντας δέ τινας σοφιστὰς ἰδιωτικούς*. Euth. 3. A. Lach. 186. B. Legg. III. 686. C: *διαφθειρούσας τὸ παράπαν*. Men. 89. B: *ἵνα μηδεὶς αὐτοὺς διέφθειρεν*. Apol. 30. D: *τοὺς δὲ διέφθαρκα*. Legg. III. 659. B: *διέφθαρκε ... τοὺς ποιητὰς αὐτούς*. C: *διέφθαρκε δ' αὐτοῦ τοῦ θεάτρου τὰς ἡδονάς*. Theaet. 144. D: *τὴν ... οὐσίαν δοκοῦσί μοι ἐπίτροποί τινες διεφθαρκέναι*.

Legg. I. 636. B: τὰς περὶ τὰ ἀφροδίσια ἡδονὰς ... διεφθαρκέναι. V. 735. B: πονηρὰ τροφὴ διεφθαρκυῖα. Conv. 188. A: διέφθειρε ... πολλά. Legg. III. 685. E: τοὺς νόμους διέφθειρε. 686. B. al. 690. D: πῶς ... τὴν τῶν Ἑλλήνων δύναμιν ... διέφθειραν. Pol. X. 609. B: οὐκ ἂν ἄλλο γε αὐτὸ ἔτι διαφθείρειεν. Legg. II. 657. B: πρὸς τὸ διαφθεῖραι τὴν ... χορείαν. Crit. 52. C: ἐπιχειρῶν διαφθεῖραι (ἡμᾶς τοὺς νόμους). Theag. 127. C: οἴῳ τοῦτον διαφθεῖραι. Ep. VIII. 354. B: διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν. Crit. 47. D: διαφθεροῦμεν ἐκεῖνο. Tim. 74. B: διαφθερεῖν τὸ σπέρμα. Pol. VI. 496. B: ἀπορίᾳ τῶν διαφθερούντων. Tim. 82. C: τότε ταῦτα διαφθείρεται. Legg. II. 653. C: διαφθείρεται τὰ πολλὰ ἐν τῷ βίῳ. Phaed. 99. D: διαφθείρονται ... ἔνιοι τὰ ὄμματα. Euth. 2. C: τίνα τρόπον οἱ νέοι διαφθείρονται. Legg. VIII. 840. E: ἐὰν ... ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ... διαφθείρωνται. Phil. 42. C: τῆς φύσεως ἑκάστων διαφθειρομένης. Pol. IV. 445. A. B. Crit. 47. D: διαφθειρόμενον. Phil. 32. E: διαφθειρομένων ... αὐτῶν. Pol. VI. 492. A: διαφθειρομένους μέν τινας εἶναι ὑπὸ σοφιστῶν νέους. Ep. VII. 325. D: τὰ ... ἔθη διεφθείρετο. 343. E: τὰ δὲ διέφθαρται. Phaedr. 250. E: ὁ ... διεφθαρμένος. Pol. VII. 517. A: διεφθαρμένος ... τὰ ὄμματα. Legg. XII. 952. C. Tim. 83. B. Crit. 47. E: διεφθαρμένου αὐτοῦ. Ib. διεφθ. σώματος. Legg. III. 695. A: διεφθαρμένην ... παιδείαν. V. 738. B. Phaed. 110. E: οὐδὲ διεφθαρμένοι. Apol. 34. B. Phaed. 110. A: διεφθαρμένα. Tim. 82. E. Legg. X. 888. A: τοῖς οὕτω τὴν διάνοιαν διεφθαρμένοις. 891. B. VIII. 835. C: ἐν ψυχαῖς διεφθαρμέναις. 841. B: τοὺς τὰς φύσεις διεφθαρμένους. Tim. 90. D: τὰς ... διεφθαρμένας ἡμῶν περιόδους. Legg. III. 688. C: κακίᾳ διεφθαρμένα. 692. D. Alc. I. 132. A: ἂν μὴ διαφθαρῇς ὑπὸ τοῦ Ἀθ. δήμου. Ib. μὴ ... ἡμῖν διαφθαρῇς. Prot. 320. A: μὴ διαφθαρῇ cet. Pol. IV. 441. A. Gorg. 515. E: διαφθαρῆναι ὑπ' ἐκείνου. Pol. VI. 502. A. Gorg. 487. D: ὅπως μὴ ... λήσετε διαφθαρέντες. Pol. IV. 421. A. Apol. 29. C: ὡς ... πάντες παντάπασι διαφθαρήσονται. *conficio, interficio, tollo*; pass. *pereo*, *cado*, *exstinguor*. Phil. 63. E: τά τε γιγνόμενα ἡμῶν τέκνα ... παντάπασι διαφθείρουσιν. Legg. IX. 866. E: ὅσοι ἂν ... διαφθείρωσί τινα παρὰ χρῆμα τῆς ὁρμῆς γενομένης. Crit. 45. C: σὲ διαφθεῖραι βουλόμενοι. Menex. 242. C: ἐξὸν αὐτοὺς διαφθεῖραι. Ep. VII. 335. C: διαφθείραντες (praec. τοῖς ἀποκτείνασιν ἐκεῖνον). Parm. 135. C: τὴν τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν παντάπασι διαφθερεῖ. Ep. VII. 350. A: καί μοί τινες ἀπειλοῖεν ... διαφθερεῖν. Phaed. 70. A: (μὴ) διαφθείρηταί τε καὶ ἀπολλύηται. 77. B: τελευτᾶν καὶ διαφθείρεσθαι. Pol. X. 610. A. Legg. III. 677. C: τὰς ... πόλεις ... ἄρδην ἐν τῷ τότε χρόνῳ διαφθείρεσθαι. Menex. 248. A:

διαφθειρομένων (opp. γιγνομένων). Pol. X. 618. A: τὰς δὲ καὶ μεταξὺ διαφθειρομένας. Polit. 271. A: ἐν ὀλίγαις ἡμέραις διεφθείρετο. Prot. 322. B: διεφθείροντο. Legg. X. 894. A: διέφθαρται παντελῶς. Pol. X. 614. B: τῶν νεκρῶν ἤδη διεφθαρμένων (*occisis iam putrefactis*). Tim. 22. C: καὶ αὐτὸς κεραυνωθεὶς διεφθάρη. Pol. VIII. 560. A: καί τινες τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν διεφθάρησαν cet. Theaet. 153. A: πάντα χρήματ' ἂν διαφθαρείη. Parm. 130. D: μὴ ... διαφθαρῶ. Pol. III. 415. C: τότε τὴν πόλιν διαφθαρῆναι. Alc. I. 135. A: διαφθαρῆναι τὸ σῶμα. Ep. IV. 320. E: διαφθαρῆναι τὰ πράγματα. Pol. IV. 424. B: διαφθαρέν. **perdo*, h. e. *dissolvo*, *rescindo*, *irritum facio*; *everto* (vern. *umstossen*). Gorg. 495. A: διαφθείρεις ... τοὺς πρώτους λόγους. Euthyd. 297. A: διαφθείρεις ... τὸν λόγον. Conv. 174. B: ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβάλλοντες (v. μεταβαλόντες). Prot. 338. D: μὴ διαφθείρειν τὴν συνουσίαν. Pol. I. 336. E: διαφθείρειν τὴν εὕρεσιν αὐτοῦ. Conv. 174. B: διαφθεῖραι (τὴν παροιμίαν). Prot. 360. A: διαφθεροῦμεν τὰς ἔμπροσθεν ὁμολογίας. Crit. 50. B: ἐν ᾗ ἂν αἱ γενόμεναι δίκαι ... διαφθείρωνται. **in deterius muto* (vern. *entstellen*). Phaed. 117. B: οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου.

διαφθορά, ἡ, *corruptio*, *depravatio*; *pernicies*; *clades*. Gorg. 484. C: διαφθορὰ τῶν ἀνθρώπων. Pol. VI. 495. A: διαφθορὰ τοσαύτη τε καὶ τοιαύτη. Legg. VII. 792. C: διαφθορὰ μεγίστη πασῶν. Men. 91. C: φανερὰ ... λώβη τε καὶ διαφθορὰ τῶν συγγιγνομένων. Soph. 228. A: τὴν ... ἔκ τινος διαφθορᾶς διαφοράν. Polit. 273. D: ἐπὶ διαφθορᾶς κίνδυνον. Menex. 242. D: μέχρι διαφθορᾶς (δεῖν πολεμεῖν). Theag. 129. D: περὶ τῆς διαφθορᾶς τοῦ στρατοπέδου. Phil. 46. C: ἐν τῇ καταστάσει ... ἢ τῇ διαφθορᾷ. Pol. VI. 491. A: τίνας δὲ ... τὰς διαφθορὰς λέγεις;

διαφθορεύς, ὁ, *corruptor*. Crit. 53. C: νόμων διαφθορεύς. Ib. νέων ... διαφθορεύς. B: διαφθορέα ... τῶν νόμων.

διαφορά, ἡ, *differentia* (etiam *species*), *diversitas*, *discrepantia*. Phil. 38. B: τῆς ... διαφορᾶς αὐτοῖς ἐπὶ θεωρίαν ἔλθωμεν. 57. C: εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος ... προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν. Pol. X. 611. B: ὥστε πολλῆς ... διαφορᾶς γέμειν. Def. 414. D: λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος. Legg. I. 648. D: τὴν ἐν τῇ τοῦ πώματος ἀναγκαίᾳ διαφορᾷ (v. διαφθορᾷ) δύναμιν. Theaet. 208. D: τὴν διαφορὰν ἑκάστου ἂν λαμβάνῃς ᾗ τῶν ἄλλων διαφέρει. E. Polit. 259. E: τὴν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς διαφοράν. Phil. 56. E: οὐ σμικρὰν διαφορὰν τῶν περὶ ἀριθμὸν τευταζόντων. Legg. IX. 861. C. Euthyd. 278. B: διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων διαφοράν. Def. 416: τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατά τινα διαφορὰν πιπτόντων. Theaet. 186. D: τοσαύτας

διαφορὰς ἔχοντε. Polit. 285. B: *πρὶν ἂν ἐν αὐτῇ τὰς διαφορὰς ἴδῃ πάσας.* Tim. 43. E: *πάσας ... διαφορὰς τῶν κύκλων.* Legg. IX. 859. D. * *discordia, dissidium, controversia.* Polit. 307. D: *ἡ διαφορὰ τούτων ... τῶν εἰδῶν.* Pol. X. 607. B: *ὅτι παλαιὰ μέν τις διαφορὰ φιλοσοφίᾳ τε καὶ ποιητικῇ.* Legg. XI. 915. E: *ἐὰν δέ τις διαφορὰ γίγνηται περὶ τῆς ἐρανίσεως.* Euth. 7. B: *ἔχθραν ... ἡ περὶ τίνων διαφορὰ ποιεῖ;* Alc. I. 112. C: *οὐδὲ περὶ ἑνὸς ἄλλου ἡ διαφορὰ ἢ περὶ τοῦ δικαίου τε καὶ ἀδίκου.* Phaedr. 232. B: *διαφορᾶς γενομένης.* Pol. V. 471. B: *τοὺς αἰτίους τῆς διαφορᾶς.* Legg. IX. 862. C: *ἐκ διαφορᾶς εἰς φιλίαν ... καθιστάναι τοῖς νόμοις.* Euth. 7. C: *ταχὺ παυσαίμεθ' ἂν τῆς διαφορᾶς.* Alc. I. 112. B: *περὶ διαφορᾶς δικαίων τε καὶ ἀδίκων.* II. 148. D: *Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις διαφορᾶς γενομένης.* Eryx. 396. A: *παύειν τῆς διαφορᾶς.* D. Menex. 243. D: *τῇ ... ἡμετέρᾳ αὐτῶν διαφορᾷ ἐκρατήθημεν.* Phaedr. 232. D: *ἥξεις αὐτοῖς εἰς διαφοράν.* Soph. 228. A: *τὴν τοῦ φύσει ξυγγενοῦς ἔκ τινος διαφθορᾶς διαφοράν.* Polit. 306. C: *ἔχον διαφορὰν τοῖς ξυγγενέσιν.* Pol. V. 470. E: *τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας διαφορὰν ... στάσιν ἡγήσονται.* 471. B: *μέχρι τούτου ποιήσονται τὴν διαφοράν.* Ep. II. 311. B: *εἰς διαφορὰν ... ἰόντας.* Legg. XI. 928. D: *διαφοραὶ πατέρων τε πρὸς αὐτῶν παῖδας γίγνονται* cet. Ep. VII. 336. E: *πολλαὶ ... φυόμεναι ἑκάστης ἡμέρας διαφοραί.* Pol. V. 470. B: *ὄντα (ὀνόματα) ἐπὶ δυοῖν τινοῖν διαφοραῖν.* Phaedr. 231. B: *τὰς πρὸς τοὺς προσήκοντας διαφοράς.* * *praestantia.* Tim. 23. A: *εἴ πού τι καλὸν ἢ μέγα γέγονεν ἢ καί τινα διαφορὰν ἄλλην ἔχον.*

διάφορος, ὁ ἡ, *differens, diversus; discrepans; dissidens, adversarius.* Legg. IV. 716. D: *ἀνόμοιός τε καὶ διάφορος.* VI. 754. B: *διάφορος ... τοῖς γεννήσασιν.* Phil. 61. D: *ἐπιστήμη ... ἐπιστήμης διάφορος.* Pol. VIII. 544. C: *ἥ τε ταύτῃ διάφορος ... δημοκρατία.* Prot. 331. C: *ἀλλά τί μοι δοκεῖ ἐν αὐτῷ διάφορον εἶναι.* Parm. 160. D: *ὅτι διάφορον τῶν ἄλλων.* Legg. IX. 863. A: *τὸ τῆς ἀδικίας τε καὶ βλάβης διάφορον.* Lys. 214. D: *ὃ δὲ αὐτὸ αὑτῷ ἀνόμοιον εἴη καὶ διάφορον.* Parm. 141. B: *ὄντος διαφόρου.* Pol. V. 469. A: *τίνι διαφόρῳ.* Phil. 13. C: *ἡδονὴν ἡδονῆς διάφορον.* 60. B: *διάφορον ἀλλήλων φύσιν ἔχειν.* Polit. 267. E: *τὸ ... τῶν νομέων πάντων διάφορον* (*discrimen*) *καὶ τὸ τῶν βασιλέων θεασώμεθα.* Theaet. 209. C: *διάφορόν τι μνημεῖον.* Soph. 255. B: *εἰ ... μηδὲν διάφορον σημαίνετον.* Polit. 306. A: *τὸ ... ἀρετῆς μέρος ἀρετῆς εἴδει διάφορον εἶναί τινα τρόπον.* Parm. 141. B: *διάφορον ἕτερον ἑτέρου οὐδὲν δεῖ γίγνεσθαι.* Crat. 434. E: *οἴει τι διάφορον λέγειν συνθήκης;* Phil. 12. E. Pol. II. 360. C: *οὐδὲν ἂν διάφορον τοῦ ἑτέρου ποιοῖ.* V. 469. D: *ἢ οἴει τι διάφορον δρᾶν τοὺς τοῦτο ποιοῦντας τῶν κυνῶν —;*

Tim. 62. E: οὔτ' ἔχων διάφορον αὐτοῦ μέρος ἕτερον θατέρου μᾶλλον πρὸς τὸ μέσον cet. 68. D: τὸ τῆς ἀνθρωπίνης καὶ θείας φύσεως ἠγνοηκὼς ἂν εἴη διάφορον. Hipp. mai. 299. E: ὅτι ἔχουσί τι διάφορον τῶν ἄλλων. Legg. XII. 964. A: ἢ ... ἐστὸν διαφόρω καὶ δύω. Prot. 337. B: ἐρίζουσι ... οἱ διάφοροί τε καὶ ἐχθροὶ ἀλλήλοις. Leg. III. 679. B: οὐδ' ... διάφοροι ἑαυτοῖς ἐγίγνοντο. Hipp. min. 369. B: οὐ διάφοροι ἀλλήλων οἱ ἄνδρες οὐδ' ἐναντίοι. Phil. 14. A: πολλαὶ ... ἐπιστῆμαι καὶ διάφοροι. Legg. VI. 754. B: ὅτι πολλαὶ ... διάφοροι ταῖς κατοικισάσαις ... γεγόνασί τε καὶ ἔσονται. Tim. 63. E: πάντως διάφορα πρὸς ἄλληλα. Polit. 307. D: τὰ ... τῶν διαφόρων ψέγοντες ὡς ἀλλότρια. Ep. III. 316. E: καίπερ ἀλλήλων χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας. VIII. 357. C: φίλους καὶ διαφόρους. Crat. 424. C: ὅσα διάφορα εἴδη ἔχει ἀλλήλων. Legg. II. 662. C: πολλὰ ἅττ' ἂν παρὰ τὰ νῦν λεγόμενα ... διάφορα πείθοιμ' ἂν τοὺς πολίτας μοι φθέγγεσθαι. VII. 794. E: διάφορα αὐτὰ (τὰ μέλη) πεποιήκαμεν οὐκ ὀρθῶς χρώμενοι. XI. 922. B: διάφορα ἀλλήλων. **incommodus, inutilis*. Legg. VIII. 843. C: γείτονα γείτονι μηδὲν ποιεῖν διάφορον. **praestans, insignis* (sq. genit. *praestantior*). Legg. VI. 779. B: ὅλῳ καὶ παντὶ πρὸς σωτηρίαν γίγνοιτ' ἂν διάφορος. Theaet. 174. B: τί τῇ τοιαύτῃ φύσει προσήκει διάφορον τῶν ἄλλων ποιεῖν. Polit. 272. C: εἰ ... ᾔσθετό τι διάφορον τῶν ἄλλων εἰς συναγυρμὸν φρονήσεως. Legg. IV. 722. B: οὐ διπλῷ θάτερα τῶν ἑτέρων διάφορα ... εἰς ἀρετὴν τῆς χρείας. XII. 947. B: θήκας διαφόρους εἶναι τῶν ἄλλων πολιτῶν.

διαφορότης, ἡ, *differentia*. Parm. 141. C: τό γε πρεσβύτερον διαφορότης νεωτέρου ἐστὶ καὶ οὐδενὸς ἄλλου. Theaet. 209. A: ἡ τῆς σῆς διαφορότητος ἑρμηνεία. 210. A: μετὰ ἐπιστήμης διαφορότητος. Pol. IX. 587. E: τῆς διαφορότητος τοῖν ἀνδροῖν. Theaet. 209. D: περὶ τὴν διαφορότητα. E: ἀλλὰ μὴ δοξάσαι τὴν διαφορότητα. Phil. 12. E: τὰ δὲ διαφορότητα ἔχοντα. 14. A.

διαφορῶ, *dissipo, diripio; dimoveo*. Tim. 85. C: ὅταν ... τὸ τῶν ἰνῶν γένος ἐκ τῆς ἑαυτῶν διαφορῇ τάξεως. Ep. VII. 351. B: (ἂν) διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα. 337. D: τύχη ... διεφόρησε. Legg. III. 693. A: διαπεφορημένα καὶ ξυμπεφορημένα ... κατοικεῖται. II. 672. B: ὡς ὁ θεὸς οὗτος ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς Ἥρας διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν γνώμην.

διαφόρως, *diverse*. Phil. 25. E: διαφόρως ἔχοντα. Tim. 63. D: ταῦτ' ... διαφόρως ἔχειν αὐτὰ πρὸς αὑτὰ ἀνάγκη cet. Ion. 531. B: ὅσα τε ὁμοίως καὶ ὅσα διαφόρως περὶ μαντικῆς λέγετον. Ib. περὶ τῶν διαφόρως λεγομένων.

διάφραγμα, τό, *septum*. Tim. 70. A: τὰς φρένας διάφραγμα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τιθέντες. 84. D: εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ (τοῦ σώματος) διάφραγμα ... ἴσχον.

διαφυγή, ἡ, effugium. Legg. V. 737. A: *ἄλλη δ' οὐκ ἔστι ... τῆς τοιαύτης μηχανῆς διαφυγή.* VIII. 836. B: *τοῦ τοιούτου κινδύνου διαφυγὴν εὑρήσει.* Prot. 321. A: *ἐπειδὴ ... αὐτοῖς ἀλληλοφθοριῶν διαφυγὰς ἐπήρκεσε.*

διαφυή, ἡ, commissura (ut ossium), *articulus.* Polit. 259. D: *ἂν ἄρα ἐν αὐτῇ τινὰ διαφυὴν* (v. *διαφυγὴν*) *κατανοήσωμεν.* Phaed. 98. C: *τὰ ... ὀστᾶ ... διαφυὰς ἔχει χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων.*

διαφυλακτικός, ή, όν, conservans. Def. 412. A: *ἕξις διαφυλακτικὴ λογισμῶν ὀρθῶν ἐν κινδύνοις.*

διαφυλάττω, conservo, servo; observo; sq. negat. *caveo.* Legg. XII. 951. B: *οὐδ' αὖ τοὺς νόμους διαφυλάττειν.* Tim. 48. D: *τὸ ... κατ' ἀρχὰς ῥηθὲν διαφυλάττων.* Critia 112. D: *πλῆθος ... διαφυλάττοντες ὅτι μάλιστα ταὐτὸν ἑαυτῶν εἶναι ... ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.* Ep. VII. 332. B: *διεφύλαξαν τὴν ἀρχήν.* Polit. 261. E: *κἂν διαφυλάξῃς τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι.* Menex. 244. E: *οὐδὲ διαφυλάξαι ἃ ἐδίδοτο αὐτῇ.* Ep. I. 309. B: *πολλάκις τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξας.*

διαφυσῶ, flatu dispergo, dissipo. Phaed. 77. D: *μὴ ... ὁ ἄνεμος αὐτὴν ... διαφυσᾷ.* 84. B: *ὑπὸ τῶν ἀνέμων διαφυσηθεῖσα.* 80. D: *εὐθὺς διαπεφύσηται καὶ ἀπόλωλεν.*

διαφωνία, ἡ, dissensio. Legg. III. 691. A: *ἡ διαφωνία ... οὖσα ἀμαθία μεγίστη.* 689. A: *ταύτην τὴν διαφωνίαν λύπης τε καὶ ἡδονῆς πρὸς τὴν κατὰ λόγον δόξαν ἀμαθίαν φημὶ εἶναι τὴν ἐσχάτην.*

διαφωνῶ, discrepo. Phaed. 101. D: *εἴ σοι ἀλλήλοις ξυμφωνεῖ ἢ διαφωνεῖ.* Gorg. 482. B: *τὴν λύραν μοι ... διαφωνεῖν.* Crat. 394. C: *τοῖς γράμμασι διαφωνοῦντα.* Gorg. 482. B: *διαφωνήσει ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ.* **dissentio, dissideo.* Legg. IX. 860. A: *οὐκ ἂν διαφωνοῦντα παρέχοι τὸν λόγον;* 859. A: *ξυνεπόμενα ἢ διαφωνοῦντα αὐτοῖς.* 860. A: *διαφωνήσει τό τε δίκαιον καὶ τὸ καλόν.* Polit. 292. B: *τῷ ῥηθέντι κατὰ πρῶτα πότερον ἐμμενοῦμεν, ἢ διαφωνήσομεν;*

διαχειρίζω, administro. Gorg. 526. B: *τὴν ἀρετὴν τὴν τοῦ δικαίως διαχειρίζειν ἃ ἄν τις ἐπιτρέπῃ.*

διαχειροτονῶ, suffragiis eligo. Legg. VI. 755. D: *ὁπότερος δ' ἂν δόξῃ διαχειροτονούμενος.* 763. D: *διαχειροτονηθέντων.*

διαχέω, diffundo, illiquefacio, dissolvo. Tim. 45. E: *ἡ δὲ διαχεῖ* (v. *διαχεῖται*) *τε καὶ ὁμαλύνει τὰς ἐντὸς κινήσεις.* Locr. 101. C. D. Tim. 61. A: *τὴν ... ἀσθενεστέραν* (*ὕδατος ξύνοδον*) *ἀμφότερα ... διαχεῖτον.* Phil. 46. E: (*ὁπόταν*) *τὸ ... ἐπιπολῆς μόνον διαχέῃ.* Ib. *τῷ τὰ ξυγκεκριμένα βίᾳ διαχεῖν.* Tim. 46. D: *πηγνύντα τε καὶ διαχέοντα.* 85. D: *διαχεῖται πᾶν τὸ λοιπὸν αἷμα.* Legg. VI. 775. C: *τῶν σωμάτων διακεχυμένων ὑπὸ μέθης.* *ut Latin. *diffundi, δια-*

χεῖσθαι in eo dicitur *qui iucunditate* vel *laetitia perfunditur*. Conv. 206. D: εὐφραινόμενον διαχεῖται.

διαχλευάζω, *irrideo*. Ax. 364. B: διαχλευάζων τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον.

διάχυσις, ἡ, *diffusio*. Crat. 419. C: τῇ διαχύσει καὶ εὐπορίᾳ τῆς ῥοῆς τῆς ψυχῆς.

διαχυτικός, ή, όν, *diffundens*, *illiquefaciens*. Tim. 60. B: ὅσον ... διαχυτικὸν μέχρι φύσεως τῶν περὶ τὸ στόμα ξυνόδων.

διαχωρίζω, *discerno*. Polit. 262. B: ἀπὸ τῶν ἄλλων εὐθὺς διαχωρίζειν τὸ ζητούμενον. Tim. 59. C: ὅταν παλαιουμένω διαχωρίζησθον πάλιν ἀπ' ἀλλήλων. Polit. 287. B: ἀπὸ πασῶν ... διακεχώρισται. Phil. 17. A: οἷς διακεχώρισται τό τε διαλεκτικῶς ... καὶ τὸ ἐριστικῶς ... ποιεῖσθαι ... τοὺς λόγους. Tim. 58. A: κατὰ γένη διαχωρισθέντα.

διαχωρῶ, *pervado*. Tim. 78. A: ὅθεν δι' ὕδατος καὶ γῆς ... διαχωρεῖ. *διαχωρεῖν etiam in his ponitur quae eguruntur vel excernuntur. Phaedr. 268. B: ὥστε ... ἐμεῖν ποιεῖν, ἐὰν δ' αὖ (βούλωμαι), κάτω διαχωρεῖν.

διαψέγω, *vitupero*. Legg. I. 639. A: (εἰ) ἄλλος τις ... διαψέγοι.

διαψεύδομαι, pass. *fallor*. Ep. VII. 351. D: ὅσιος ... ἄνθρωπος ... οὐκ ἄν ποτε διαψευσθείη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι.

διαψηφίζομαι, *suffragium fero*, *sententiam dico*. Legg. XI. 937. A: μὴ διαψηφιζέσθω περὶ ταύτης τῆς δίκης. VI. 756. B: διαψηφίζεσθαι τούτους cet. XI. 929. B: πλὴν πατρὸς διαψηφιζομένου cet.

διαψήφισις, ἡ, *suffragiorum latio* (v. ad Legg. p. 435 sq.). Legg. IX. 855. D: τὴν διαψήφισιν ... ἡμέτερον ἔργον νομοθετεῖν. XII. 958. A. 956. E: διαψηφίσεων πέρι.

δίδαγμα, τό, *disciplina*. Clit. 409. B: τὸ μὲν ἔργον, τὸ δὲ δίδαγμα.

διδακτός, ὁ ἡ, *qui doceri potest*. Eryx. 398. D: εἴπερ ... τυγχάνει ἡ ἀρετὴ διδακτὸς οὖσα. 404. D: εἴπερ διδακτός γε. Prot. 328. C: ὡς διδακτὸν ἀρετή. 361. A. C. Pol. VI. 488. B. Euthyd. 274. E: ὡς καὶ διδακτὸν ἡ ἀρετή. 282. C: εἰ ἔστι γε ... ἡ σοφία διδακτόν. Men. 70. A: ἆρα διδακτὸν ἡ ἀρετή; ἢ οὐ διδακτόν, ἀλλ' ἀσκητόν. 71. A. al. Men. 95. E: ὡς διδακτοῦ οὔσης τῆς ἀρετῆς. 86. C: ὡς διδακτῷ ὄντι αὐτῷ. Prot. 319. A: ἐγὼ ... τοῦτο ... οὐκ ᾤμην διδακτὸν εἶναι. B: οὐ διδακτὸν εἶναι μηδ' ὑπ' ἀνθρώπων παρασκευαστὸν ἀνθρώποις. 325. B. al. Men. 95. B. διδακτὸν ἀρετήν.

διδασκαλεῖον, τό, *ludus*, *schola*. Hipp. mai. 286. B: ἐν τῷ ... διδασκαλείῳ. Legg. VI. 779. D: τὰ περὶ τὰ γυμνάσια καὶ πάντα ὅσα διδασκαλεῖα. 764. C: γυμνασίων καὶ

διδασκαλείων. VII. 804. C: *οἰκοδομίαι ... γυμνασίων ἅμα καὶ διδασκαλείων κοινῶν.*

διδασκαλία, ἡ, *disciplina, doctrina.* Legg. VII. 803. A: *τούτων ... αὐτῶν διδασκαλία καὶ παράδοσις λεγέσθω.* Crat. 428. E: *διδασκαλίας ἄρα ἕνεκα τὰ ὀνόματα λέγεται.* 435. E: *τίς ... ὁ τρόπος οὗτος τῆς διδασκαλίας τῶν ὄντων.* Legg. VII. 812. B. Pol. VI. 493. B: *ἐπὶ διδασκαλίαν τρέποιτο.* Alc. I. 111. A: *δικαίως ἐπαινοῖντ' ἂν αὐτῶν εἰς διδασκαλίαν.* D: *ὀρθῶς ἂν αὐτὸν πέμποιμεν εἰς διδασκαλίαν τούτων τῶν πολλῶν.* Soph. 229. D: *δημιουργικὰς διδασκαλίας.*

διδασκαλικός, ή, όν, *doctrinam* vel *scientiam efficiens* s. *impertiens*, abs. *διδασκαλική*, *doctrina.* Gorg. 455. A: *οὐκ ἄρα διδασκαλικὸς ὁ ῥήτωρ ἐστὶ δικαστηρίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὄχλων δικαίων τε πέρι καὶ ἀδίκων.* Crat. 388. C: *διδασκαλικὸς ... ὀνόματι καλῶς (χρήσεται).* D. E. Soph. 231. B: *τούτου (ἀφωρίσθω) ... διδασκαλική.* Crat. 388. B: *ὄνομα ... διδασκαλικόν τί ἐστιν ὄργανον καὶ διακριτικὸν τῆς οὐσίας.* Gorg. 453. E: *τῆς διδασκαλικῆς (πειθοῦς) τῆς περὶ τὸ ἄρτιόν τε καὶ τὸ περιττὸν ὅσον ἐστί.* Soph. 229. A: *διδασκαλικῆς ... ἓν μόνον γένος φατέον εἶναι, ἢ πλείω* cet. E: *τῆς ἐν τοῖς λόγοις διδασκαλικῆς.* Euth. 3. C: *μὴ μέντοι διδασκαλικὸν τῆς αὐτοῦ σοφίας.* Soph. 229. A: *περὶ ξύμπασαν ἄγνοιαν μῶν ἄλλην τινὰ ἢ διδασκαλικὴν ... εἴποι τις ἄν;* Legg. VII. 813. B: *καθάπερ μουσικῆς τὸ διδασκαλικὸν ... ἀπέδομεν.*

διδασκαλικῶς, *ex arte docendi.* Crat. 388. C: *καλῶς (χρῆσθαι) δ' ἐστὶ διδασκαλικῶς.*

διδάσκαλος, ὁ et *ἡ,* *doctor, praeceptor, ludi magister.* Theaet. 161. D: *ὥστε καὶ ἄλλλων διδάσκαλος ἀξιοῦσθαι.* Conv. 197. A: *οὗ ... ἂν ὁ θεὸς οὗτος διδάσκαλος γένηται.* Pol. III. 392. D: *γελοῖος ... ἔοικα διδάσκαλος εἶναι καὶ ἀσαφής.* VIII. 563. A: *διδάσκαλος ... φοιτητὰς φοβεῖται.* X. 595. C: *ἔοικε ... τῶν καλῶν ἁπάντων τούτων τῶν τραγικῶν πρῶτος διδάσκαλός τε καὶ ἡγεμὼν γενέσθαι (Ὅμηρος).* Legg. II. 659. B: *οὐ γὰρ μαθητής, ἀλλὰ διδάσκαλος ... θεατῶν μᾶλλον ὁ κριτὴς καθίζει.* IX. 870. B. Men. 93. C: *εἴπερ τις ἄλλος τῆς αὑτοῦ ἀρετῆς διδάσκαλος ἦν.* E. Lach. 186. C: *ὅτι διδάσκαλός μοι οὐ γέγονε τούτου πέρι.* Menex. 235. E: *ᾧ τυγχάνει διδάσκαλος οὖσα οὐ πάνυ φαύλη περὶ ῥητορικῆς.* Prot. 319. D: *οὐδὲ ὄντος διδασκάλου οὐδενὸς αὐτῷ.* Alc. I. 109. D: *φοιτῶν εἰς διδασκάλου.* Lys. 208. C: *ἄγων ... εἰς διδασκάλου.* Euth. 5. B: *ἐκείνῳ τῷ διδασκάλῳ λάχε δίκην πρότερον ἢ ἐμοί.* Phaed. 97. D: *διδάσκαλον τῆς αἰτίας περὶ τῶν ὄντων.* Pol. VI. 488. B: *μήτε ἔχοντα ἀποδεῖξαι διδάσκαλον ἑαυτοῦ.* Legg. VII. 808. E. al. Prot. 327. E: *διότι πάντες διδάσκαλοί εἰσιν ἀρετῆς.* Conv. 189. D: *ὑμεῖς ... τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε.* Pol. II. 365. D: *εἰσί τε πειθοῦς διδάσκαλοι* cet. Alc. I. 111. A: *τούτου μὲν*

ἀγαθοὶ διδάσκαλοι οἱ πολλοί. Euthyd. 276. A: οὐκοῦν τῶν μανθανόντων οἱ διδάσκαλοι διδάσκαλοί εἰσιν —; Menex. 240. D: ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι. Prot. 325. D: εἰς διδασκάλων (vern. *in die Schule*) πέμποντες. 326. C: εἰς διδασκάλων (Lugd. et Bip. διδασκαλίαν) ... φοιτῶν. Ib. ἐπειδὰν ... ἐκ διδασκάλων ἀπαλλαγῶσιν. Gorg. 514. C: ἐπειδὴ τῶν διδασκάλων ἀπηλλάγημεν. Conv. 207. C: γνοὺς ὅτι διδασκάλων δέομαι. Pol. VIII. 563. A. Alc. I. 110. A: πολλάκις σου ἐν διδασκάλων ἤκουον cet. Men. 94. A: ὅσα ... διδασκάλων εἴχετο. Legg. VII. 811. D: τοῖσι διδασκάλοις. Theaet. 201. A: δεινούς τινας οὕτω διδασκάλους εἶναι ὥστε cet. Pol. II. 383. C: οὐδὲ τοὺς διδασκάλους ἐάσομεν ἐπὶ παιδείᾳ χρῆσθαι τῶν νέων. Legg. VII. 794. C: ἐφ' ἵππων διδασκάλους καὶ τόξων cet. 808. D. al. Alc. I. 110. E: οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους καταφεύγεις εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναφέρων. 121. D: ἐπὶ τοὺς τούτων (τ. ἵππων) διδασκάλους φοιτῶσι. Men. 90. B: ἀρετῆς πέρι διδασκάλους. Menex. 238. B: ἄρχοντας καὶ διδασκάλους αὐτῶν θεοὺς ἐπηγάγετο. *i. q. χοροδιδάσκαλος, *qui chorum erudit et exercet.* Euthyd. 276. B: ὥσπερ ὑπὸ διδασκάλου χορὸς ἀποσημήναντος. Ion. 536. A: χορευτῶν τε καὶ διδασκάλων καὶ ὑποδιδασκάλων.

διδάσκω, *doceo, instituo, trado; suadeo.* Legg. IV. 720. D: διδάσκει τὸν ἀσθενοῦντα αὐτόν. Conv. 185. C: διδάσκουσι γάρ με ἴσα λέγειν οὑτωσὶ οἱ σοφοί. Pol. VI. 489. A: ἐκεῖνον τὸν θαυμάζοντα ... δίδασκε τὴν εἰκόνα. Legg. XI. 934. E: διδασκέτω καὶ μανθανέτω. Ep. III. 315. D: Δίωνα διδάσκοιμι δρᾶν αὐτὰ ταῦτα. Epin. 989. D: εἰ διδάσκοι τις. Pol. IV. 421. E: οὓς ἂν διδάσκῃ (v. διδάξῃ). Lach. 195. A: οὐκοῦν διδάσκωμεν αὐτόν. Phaedr. 265. D: περὶ οὗ ἂν ἀεὶ διδάσκειν ἐθέλῃ. Phil. 16. E: μανθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους. Pol. I. 338. B. al. Lach. 189. A: ὁ διδάσκων. Tim. 26. C: τοῦ πρεσβύτου προθύμως με διδάσκοντος. Polit. 304. C: διδασκούσης. Pol. III. 399. B: διδάσκοντι. Legg. IX. 858. D: διδάσκοντα οἷά τέ ἐστι cet. Prot. 318. E: μουσικὴν διδάσκοντες. Phaedr. 269. C: ταῦτα ... διδάσκοντες ἄλλους. Legg. VII. 808. E: τοῖς διδάσκουσι καὶ ὁτιοῦν. Phaedr. 269. B: εἰς τοὺς ταῦτα ... διδάσκοντας. Conv. 207. A: ταῦτα ... πάντα ἐδίδασκέ με. Men. 85. D: ἢ δεδίδαχέ τις τοῦτον γεωμετρεῖν. E. Euth. 6. D: οὐ γάρ με ... τὸ πρότερον ἱκανῶς ἐδίδαξας. Conv. 201. D: ἣ δὴ καὶ ἐμὲ τὰ ἐρωτικὰ ἐδίδαξεν. Euth. 6. E: ταύτην ... με αὐτὴν δίδαξον τὴν ἰδέαν τίς ποτέ ἐστιν. 8. E. Hipp. mai. 286. D. al. Hipp. mai. 287. B: καὶ πολὺ τούτου χαλεπώτερα ἂν ἀποκρίνασθαι ἐγώ σε διδάξαιμι. Euth. 11. E: ὅπως ἄν με διδάξαις. Prot. 318. B: εἴ τίς σε διδάξειεν ὃ μὴ τυγχάνοις ἐπιστάμενος. Soph. 234. A. Conv. 196. E. al. Euthyd. 293. B: πότερον δή σε ... ταύτην τὴν ἐπιστή-

μην ... διδάξω. Crat. 427. E: ἵνα ἤτοι μάθῃς παρὰ Σωκράτους ἢ διδάξῃς ἡμᾶς ἀμφοτέρους. Euthyd. 297. B: διδάξῃ. D. Pol. III. 407. A: ἡμᾶς αὐτοὺς διδάξωμεν. Phaedr. 276. C: ἱκανῶς τἀληθῆ διδάξαι. Parm. 135. B. Conv. 204. D. Pol. I. 338. A. Men. 81. E: ἐγώ σε διδάξαι. Conv. 215. C: διδάξαντος. Men. 85. D. Hipp. min. 372. C: τὸν διδάξαντά με. Gorg. 457. A: οἱ διδάξαντες. Pol. VI. 489. B: ἀλλὰ διδάξω. Lach. 200. B: διδάξω καὶ σέ. Prot. 324. A: αὐτό σε διδάξει ὅτι cet. Legg. IX. 862. D: ὁ νόμος αὐτὸν διδάξει. Lach. 196. C: διδάξομεν. Legg. XII. 951. A: διδάξουσι τοὺς νέους cet. Gorg. 482. D: εἰ διδάξοι αὐτὸν ὁ Γοργίας. Men. 90. E: διδάξειν τὴν τέχνην. Euthyd. 274. A: ὡς ... διδάξοντε. Legg. VI. 783. D: διδάξοντες αὐτούς. VII. 796. B: τοῖς διδάξουσιν. Pass. *doceor*, *disco*, in re pos. *trador*. Men. 87. C: ὅτι οὐδὲν ἄλλο διδάσκεται ἄνθρωπος ἢ ἐπιστήμην. De virt. 377. E: ὅσα τέχνη διδάσκονται. Lach. 189. A: πολλὰ διδάσκεσθαι ἐθέλω ὑπὸ χρηστῶν μόνον. Clit. 409. B: τῆς τέχνης ... τῆς ... διδασκομένης ἔργον. Phaedr. 278. A: ἐν ... τοῖς διδασκομένοις. 269. C: ῥητορικὴν δεδιδάχθαι. Eryx. 398. D: διδαχθῆναι ἃ οὐκ ἐπίστασαι. Demod. 383. D: ὑπὸ τούτου ... διδαχθῆναι οἷόν τε. Men. 95. D: ἐσθλῶν ... ἄπ' ἐσθλὰ διδάξεαι (Theogn.). *ut Lat. *doceo* et *erudio*, est *docendum curo*, *doceri* vel *institui et instituendo effici iubeo*. Prot. 324. D: τί δήποτε οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ τὰ μὲν ἄλλα τοὺς αὑτῶν υἱεῖς διδάσκουσιν. Men. 94. C: δαπανώμενον διδάσκειν. B: ἱππέας ... ἐδίδαξεν. C: ταῦτα ... ἐδίδαξε τοὺς παῖδας τοὺς αὑτοῦ. D: ταῦτα ... οὐκ ἐδίδαξεν. De virt. 377. B. E. 378. B. **admoneo*, *corrigo*. Prot. 323. D: οὐδὲ νουθετεῖ οὐδὲ διδάσκει οὐδὲ κολάζει cet. 325. C: τὸν μὴ μετέχοντα καὶ διδάσκειν καὶ κολάζειν. Apol. 26. A: ἰδίᾳ λαβόντα διδάσκειν καὶ νουθετεῖν. Prot. 325. A: ὃς δ' ἂν μὴ ὑπακούῃ κολαζόμενος καὶ διδασκόμενος. *ut Lat. *fabulam docere*, *in poëta* ponitur *histriones erudiente*, *exercente*, deinde in univ. *fabulam dante*. Legg. II. 656. C: τοῦτο διδάσκοντα καὶ τοὺς τῶν εὐνόμων παῖδας καὶ νέους ἐν τοῖς χοροῖς cet. Prot. 327. D: οὓς πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν. Legg. XI. 936. B: μήτε ἄλλον δοῦλον μήτε ἐλεύθερόν ποτε φανῇ διδάξας. — Med. *docendum* vel *instituendum curo*; etiam *instituendo efficio* vel *reddo* et *effici curo* (vern. *zu etwas bilden lassen*). Prot. 325. B: εἰ τὰ μὲν ἄλλα διδάσκονται τοὺς υἱεῖς, τοῦτο δὲ μή. C: ταῦτα ... οὐ διδάσκονται. Men. 93. D: τὸν υἱὸν ἱππέα ... ἐδιδάξατο ἀγαθόν. Theag. 122. E: οὐκ ἐδιδάξατό σε ὁ πατὴρ καὶ ἐπαίδευσεν ἅπερ cet. De virt. 377. B: ὅτι Θεμιστοκλῆς τὸν υἱὸν ἱππέα ... ἐδιδάξατο σοφὸν εἶναι. Pol. V. 467. E: διδαξαμένους ἱππεύειν. IV. 421. E: ἢ ἄλλους οὓς ἂν διδάσκῃ, χείρους δημιουργοὺς διδάξεται. Etiam i. q. activ. Menex. 238. B: ὅπλων κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν διδαξά-

μενοι. — Verb. Pol. V. 451. E: ταὐτὰ καὶ διδακτέον αὐτάς (τ. γυναῖκας). Legg. I. 632. A: διδακτέον ... τό τε καλὸν καὶ μή. Euthyd. 273. C.

διδαχή, ἡ, *doctrina, disciplina.* Legg. XII. 968. C: τὸ τὰ τοιαῦτα κατασκευάζον διδαχῇ ... γίγνοιτ' ἄν. Prot. 323. D: ἐξ ἐπιμελείας ... καὶ διδαχῆς. Phaedr. 275. A: ἄνευ διδαχῆς. Polit. 304. D: διὰ διδαχῆς. Pol. VII. 536. D: τὸ σχῆμα τῆς διδαχῆς. Legg. IX. 880. D: διδαχῆς χάριν. Pol. III. 399. B: ἢ διδαχῇ καὶ νουθετήσει. Legg. VII. 788. A. Ep. VII. 332. A: πειθοῖ καὶ διδαχῇ. Polit. 273. B: τὴν τοῦ δημιουργοῦ ... ἀπομνημονεύων διδαχήν. Men. 81. E: ὃς οὔ φημι διδαχὴν εἶναι, ἀλλ' ἀνάμνησιν. Tim. 88. A: διδαχὰς ... ποιουμένη.

δίδυμος, ὁ ἡ, *geminus, duplex.* Tim. 77. D: δίδυμον ὡς τὸ σῶμα ἐτύγχανε δεξιοῖς τε καὶ ἀριστεροῖς ὄν. Critia 114. A: τῷ ... διδύμῳ. Legg. III. 691. D: δίδυμον ὑμῖν φυτεύσας τὴν τῶν βασιλέων γένεσιν ἐκ μονογενοῦς. Polit. 261. E: δίδυμον ἀποφήνας τὸ ζητούμενον. Theaet. 156. A: ἐκ ... τῆς τούτων ὁμιλίας ... γίγνεται ἔκγονα πλήθει μὲν ἄπειρα, δίδυμα δέ. Critia 113. E: γενέσεις (v. γεννήσεις) διδύμους γεννησάμενος.

διδυμότης, ἡ, *geminatio.* Phil. 57. D: τὴν διδυμότητα ἔχουσαι ταύτην.

δίδωμι, *do, dedo, tribuo* (etiam *dico*), *committo; praebeo; concedo* s. *permitto; potestatem facio, sino.* Charm. 168. D: ἐγώ σοι τίθεσθαι ... τῶν ὀνομάτων δίδωμι ὅπῃ βούλει ἕκαστον. Phaed. 100. B: ἃ εἴ μοι δίδως τε καὶ ξυγχωρεῖς εἶναι ταῦτα. Clit. 406: εἰ δέ μοι δίδως παῤῥησίαν. Pol. II. 363. C: τἀγαθὰ ... διδόασι τοῖς δικαίοις. VIII. 566. B. al. Phaedr. 257. A: δίδου δ' ἔτι μᾶλλον. Legg. XI. 916. D: ἀκίβδηλον πᾶν διδότω καὶ δεχέσθω. Critia 108. A: ἑκόντες δίδοτε. Prot. 310. D: ἂν αὐτῷ διδῷς ἀργύριον. Pol. IV. 425. E: ἐάν γε θεὸς αὐτοῖς διδῷ σωτηρίαν τῶν νόμων. Legg. III. 691. C. Gorg. 474. B: διδόναι ἔλεγχον. 479. A: μὴ διδόναι δίκην τῶν περὶ τὸ σῶμα ἁμαρτημάτων (v. Annott. p. 208.). Pol. V. 468. A: τὸν ... ζῶντα εἰς τοὺς πολεμίους ἁλόντα ἆρ' οὐ δωρεὰν διδόναι cet. Phaedr. 240. D: ἐκείνῳ ἡδονὰς ἀεὶ διδούς. 277. C: ποικίλῃ ... ποικίλους ψυχῇ ... διδοὺς (*adhibens*) λόγους. Phil. 58. C: τῇ ... ἐκείνου ὑπάρχειν τέχνῃ διδοὺς ... κρατεῖν. Pol. IV. 423. A. Legg. VIII. 844. C: μὴ διδοὺς ἐκροήν. XII. 948. B: διδοὺς ... ὅρκον. Crat. 404. B: διδοῦσα ὡς μήτηρ. Tim. 75. E: τροφὴν διδὸν τῷ σώματι. Prot. 348. A: πεῖραν ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ διδόντες. Polit. 294. E: ἴσους πόνους ... διδόντες ἀθρόοις cet. Phil. 66. A: νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διδόντες. Polit. 281. B: μέγιστον ... μέρος ἐκείνῃ διδοῦσαι. Critia 119. D: πίστεις ἀλλήλοις τοιάσδε ἐδίδοσαν πρότερον. Legg. VII. 813. C: ὁ νόμος ... αὐτῷ δέδωκε ... προςλαμβά-

νειν ... οὓς ἂν ἐθέλῃ. Pol. III. 411. E: *δύο τέχνα θεὸν ... δεδωκέναι τοῖς ἀνθρώποις.* Legg. II. 665. A: *χορηγοὺς ἡμῖν δεδωκέναι τόν τε Ἀπόλλωνα καὶ Μούσας.* 654. A: *τοὺς δεδωκότας τὴν ... αἴσθησιν μεθ' ἡδονῆς.* VI. 751. C. Pol. X. 612. C: *ἔδωκα ὑμῖν τὸν δίκαιον δοκεῖν ἄδικον εἶναι* cet. Phaedr. 257. A: *ἣν ἔδωκας.* Prot. 321. B: *ἔστι δ' οἷς ἔδωκεν εἶναι τροφὴν ζώων ἄλλων βοράν.* Phaedr. 254. E: *ὀδύναις ἔδωκεν.* Theaet. 149. C: *στερίφαις ... οὐκ ἔδωκε μαιεύεσθαι.* Legg. III. 679. A: *ταῦτα πάντα τούτω τὼ τέχνα θεὸς ἔδωκε πορίζειν τοῖς ἀνθρώποις.* V. 737. B: *οἷς ... θεὸς ἔδωκε καινήν τε πόλιν οἰκίζειν* cet. Men. 94. C: *τὸν μὲν γὰρ Ξανθίᾳ ἔδωκε* (*in disciplinam tradidit*) cet. Conv. 179. C: *εὐαριθμήτοις δή τισιν ἔδοσαν τοῦτο τὸ γέρας οἱ θεοί.* 220. D: *ἐξ ἧς ἐμοὶ καὶ τἀριστεῖα ἔδοσαν οἱ στρατηγοί.* Tim. 44. E. al. Ax. 366. C: *δός τι καὶ λάβε τι.* Legg. XI. 929. B: *δότω καὶ τῷ υἱεῖ λόγους τοὺς ἴσους.* IV. 709. E: *τυραννουμένην μοι δότε τὴν πόλιν.* Lach. 187. A: *δότε παράδειγμα.* Legg. VI. 753. A: *τούτους δ' οἱ Κνώσιοι τῇ πόλει σοι δόντων.* Conv. 196. E: *οὔτ' ἂν ἑτέρῳ δοίη.* Pol. X. 607. D: *δοῖμεν ... ἂν καὶ τοῖς προστάταις αὐτῆς.* Men. 96. E: *δοίημεν.* Phaedr. 279. B: *δοίητέ μοι καλῷ γενέσθαι τἄνδοθεν.* Tim. 55. D: *γῇ ... τὸ κυβικὸν εἶδος δῶμεν.* Legg. III. 702. C: *νῦν οὖν ἐμοί τε καὶ ὑμῖν ταύτην δῶμεν χάριν.* Prot. 336. C: *λόγον τε δοῦναι καὶ δέξασθαι.* Gorg. 512. C: *δοῦναι* (*nuptum dare*) *θυγατέρα.* Pol. III. 393. E: *τοὺς θεοὺς δοῦναι ... αὐτοὺς σωθῆναι.* IX. 574. C: *πληγαῖς ... δοῦναι.* Phaed. 88. A: *δοὺς αὐτῷ μὴ μόνον ... εἶναι ἡμῶν τὴν ψυχήν.* Pol. IX. 571. E: *τὸ ἐπιθυμητικὸν μήτε ἐνδείᾳ δοὺς μήτε πλησμονῇ.* Men. 90. A: *οὐδὲ δόντος τινός.* Pol. III. 406. A: *τῇ δούσῃ πιεῖν.* Legg. XI. 915. D: *τὸν δόντα.* Tim. 17. C: *κατὰ φύσιν ... δόντες τὸ καθ' αὑτὸν ἑκάστῳ πρόςφορον ἓν μόνον ἐπιτήδευμα.* Legg. III. 681. D: *ἑλέσθαι δόντες.* Phaedr. 236. B: *δώσω σοι ὑποτίθεσθαι.* Soph. 253. E: *τό γε διαλεκτικὸν οὐκ ἄλλῳ δώσεις ... πλὴν τῷ* cet. Pol. V. 461. E: *ἀδέλφους δὲ καὶ ἀδελφὰς δώσει ὁ νόμος συνοικεῖν.* Legg. VII. 813. C. Pol. VII. 535. A: *τίσι ταῦτα τὰ μαθήματα δώσομεν.* Legg. VII. 817. D: *δώσομεν ὑμῖν χόρον.* VI. 778. C: *ἐν οἷς τὰς δίκας ... δώσουσι.* Theaet. 166. B: *δώσειν ποτὲ τὸν αὐτὸν εἶναι* cet. Legg. X. 891. E: *ὡς δώσοντα εἰς πάντα χρόνον ἔλεγχον.* Pol. VIII. 566. C: *θανάτῳ δίδοται.* Ep. IX. 358. A: *πολλὰ ... καὶ τοῖς καιροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι.* Demod. 383. B: *χρόνον ἀμφοτέροις δίδοσθαι τοῖς ἀντιδίκοις.* Alc. II. 142. C: *οὔτε ... τυραννίδος διδομένης ἀπόσχοιντ' ἄν.* Phil. 11. C: *δέχει ... τοῦτον τὸν νῦν διδόμενον ... λόγον;* Gorg. 499. C: *τοῦτο δέχεσθαι τὸ διδόμενον παρὰ σοῦ.* Alc. II. 142. C: *ὅστις ἂν ... ἢ διδομένων ἀπόσχοιτο.* 148. A: *τῶν παρ' ἐκείνου διδομένων.* 141. C:

ὡς οὐκ ἀσφαλὲς οὔτε τὰ διδόμενα εἰκῇ δέχεσθαι. Phaedr. 257. A: αὕτη ... ἀρίστη δέδοται ... παλινῳδία. Conv. 183. B: δέδοται ὑπὸ τοῦ νόμου ἄνευ ὀνείδους πράττειν. Lys. 204. B: τοῦτο δέ μοί πως ἐκ θεοῦ δέδοται. Tim. 52. D: οὗτος ... δεδόσθω λόγος. Critia 108. B. Legg. XI. 922. A: πρώτοις ... τὸ μέγιστον γέρας δεδόσθω cet. II. 672. D: τὸν οἶνον ... ἐπὶ τιμωρίᾳ τῇ τῶν ἀνθρώπων δεδόσθαι. 653. E. Epin. 991. B: εὐδαίμονι χορείᾳ Μουσῶν δεδομένῃ. 975. E. Legg. VIII. 837. E: τὸ δέ μοι δεδομένον ὑπὸ σφῶν ἴτω. VII. 806. D: δεδομένης ... αὐτῷ παῤῥησίας. Critia 117. D. τοῖς ... πάντων διαφέρουσι ... ἦσαν οἰκήσεις δεδομέναι. Tim. 47. E: ῥυθμὸς ... ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐδόθη. Legg. VIII. 829. E: ὅσα τε ἱερὰ κριθέντα ποιήματα ἐδόθη τοῖς θεοῖς. Sis. 390. C: εἰ δοθείη τὸ βουλεύσασθαί τι εἶναι. Tim. 47. D: πρὸς ἀκοὴν ... ἐστὶ δοθέν. Legg. VI. 757. D: τὸ κατὰ φύσιν ἴσον ἀνίσοις ἑκάστοτε δοθέν. Men. 87. A: παρὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῦ γραμμήν. Legg. XII. 948. A: καὶ τῶν ἄλλων τῶν δοθεισῶν αὐτῷ τιμῶν. Phil. 19. E: ὅτι τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι. Legg. V. 744. E: δοθέντων ποθέν. Alc. II. 151. B. Verb. Polit. 304. D: καὶ τοῦτο ῥητορικῇ δοτέον. Phil. 32. D. Pol. II. 361. A. III. 414. A: τιμὰς δοτέον καὶ ζῶντι καὶ τελευτήσαντι. V. 452. A: δοτέον ἀμφισβήτησιν. 460. B. Tim. 18. C. al. **trado*, i. e. *doceo.* Soph. 263. E: δίδου μόνον. Phaedr. 270. E: ἄν τῳ τις τέχνῃ λόγους διδῷ. 271. A: ὃς ἂν ἄλλος σπουδῇ τέχνην ῥητορικὴν διδῷ. Pol. II. 364. C: κακίας πέρι εὐπετείας διδόντες. 365. D: εἰσί τε πειθοῦς διδάσκαλοι σοφίαν δημηγορικὴν ... διδόντες. Eryx. 398. E: εἰ πρὸς τὰς τοῦ γραμματιστοῦ φοιτῶν θύρας ἀντιβολοίης σοι δοῦναι γραμματικὴν ἐπιστήμην. Pol. V. 452. A: μουσικὴ ... ἐκείνοις τε καὶ γυμναστικὴ ἐδόθη.

διειδέναι, *dignoscere; perspicere; diiudicare.* Phaedr. 262. A: τὴν ὁμοιότητα τῶν ὄντων καὶ ἀνομοιότητα ἀκριβῶς διειδέναι. Legg. I. 626. A: πρὸς τὸ διειδέναι τὰ Κρητῶν νόμιμα. Phaedr. 264. C: τὰ ἐκείνου οὕτως ἀκριβῶς διιδεῖν. Phaed. 62. B: οὐ ῥάδιος διιδεῖν (λόγος). Pol. IX. 577. A. Phaedr. 277. B: περί τε ψυχῆς φύσεως διιδὼν κατὰ ταὐτά.

δίειμι, *permeo, percurro.* Ax. 370. E: δίειμι τὸν ἀΐδιον καὶ θεῖον δρόμον. Crat. 412. D: διαϊόν (unde, κ inserto, δίκαιον fictum esse ponitur). 413. E: ἐμπόδισμα τοῦ διαϊόντος. B: τοῦτον ... διαϊόντα. (419. A. v. scribitur διόν et διϊόν; codd. διάϊον, al. ἰόν). **persequor, expono, memoro.* Phaed. 96. A: ἐγὼ οὖν σοι δίειμι (vi fut.) περὶ αὐτῶν ... τά γ' ἐμὰ πάθη. Gorg. 505. E: δίειμι ... τῷ λόγῳ ἐγὼ ὡς ἄν μοι δοκῇ ἔχειν. Phaedr. 271. B: δίεισι πάσας αἰτίας. Pol. IV. 430. C: αὖθις ... περὶ αὐτοῦ ... ἔτι κάλλιον δίιμεν. Tim. 59. D: τῶν αὐτῶν πέρι τὰ ἑξῆς εἰκότα

δίιμεν τῇδε. Crit. 47. C: *ἵνα μὴ πάντα διΐωμεν.* Gorg. 506. B: *σοῦ αὐτοῦ διιόντος τὰ ἐπίλοιπα.* Tim. 26. C: *ἣν χθὲς ἡμῖν ὡς ἐν μύθῳ διῄεισθα σύ.* Conv. 201. E: *ὥς ποτ' ... ἡ ξένη ... διῄει.* Lys. 205. C: *τὸν ... τοῦ Ἡρακλέους ξενισμὸν πρώην ἡμῖν ἐν ποιήματί τινι διῄει.* Menex. 236. B: *τὰ μὲν ἐκ τοῦ παρὰ χρῆμά μοι διῄει* cet. Phaedr. 269. A: *εἰ ἀκούσειαν ὧν νῦν δὴ ἡμεῖς διῇμεν τῶν παγκάλων τεχνημάτων.* Theaet. 157. D: *ἃ ἄρτι διῇμεν.* E: *ὃν ἄρτι διῇμεν λόγον.* 162. C. Soph. 254. D. Pol. III. 404. B. VI. 489. E: *ὅθεν διῇμεν* (v. *διῄειμεν*). X. 609. C. Verb. Pol. VIII. 545. A: *τὸ μετὰ τοῦτο διιτέον τοὺς χείρους.* *recito. De lucri cup. 228. B: *ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς ... ἐφεξῆς αὐτὰ διιέναι.*

διειπεῖν, *diserte dicere*, *explicare*, *explanare*. Phaedr. 253. D: *οὐ διείπομεν.* Polit. 275. A: *ὅντινα δὲ τρόπον, οὐ διείπομεν.* Refertur huc perf. *διειρηκέναι.* Legg. VII. 813. A: *ἀληθῆ καὶ ταῦτα διείρηκας.* 809. E: *ὡς οὔπω διείρηκέ σοι πότερον* cet. Ib. *ταῦτα ... πάντα ἱκανῶς ... παρὰ τοῦ νομοθέτου διείρηται* (v. *διῄρηται*). 813. A: *ταῦτα ἡμῖν ἐν τοῖς πρόσθεν διείρηται πάντα.* XI. 932. E: *τὰ μὲν θανάσιμα αὐτῶν διείρηται.* VII. 824: *ἔπαινος ... καὶ ψόγος ὁ διειρημένος ἂν εἴη λόγος.* Epin. 991. B: *ἄνευ τῶν νῦν διειρημένων.* Legg. XI. 927. E: *νόμους ... μετρίως διειρημένους.* 932. E: *τούτων οὐδέν πω διεῤῥήθη.*

διείργω, *dirimo*. Legg. IX. 880. B: *ἐάν τις τύπτῃ τὸν πρεσβύτερον ... ὁ προστυγχάνων ... διειργέτω.* Critia 115. E: *οἱ τοὺς τῆς θαλάττης (τροχοὺς) διεῖργον.*

διεκπερῶ, (me) *traiicio*. Tim. 73. A: *διεκπερῶσα (traiecta) ἡ τροφή.*

διέκπλους, *ὁ*, *traiectio*. Critia 115. E: *ὅσον μιᾷ τριήρει διέκπλουν εἰς ἀλλήλους.*

διελέγχω, *redarguo*. Gorg. 457. E: *φοβοῦμαι ... διελέγχειν σε.*

διελκύω, *diduco*, *dilato*. Pol. IV. 440. A: *διελκύσας τοὺς ὀφθαλμούς.*

διέξειμι, *permeo*, *percurro*. Epin. 990. B: *σελήνη ... περίοδον τὴν αὐτῆς τάχιστα διέξεισιν.* Pol. VII. 534. C: *ὥσπερ ἐν μάχῃ διὰ πάντων ἐλέγχων διεξιών.* Crat. 417. B: *ἐς πάντα διεξιόν.* Epin. 990. A: *διεξιούσης τὸν αὐτὸν κύκλον ἑκάστης.* *persequor (oratione), *expono*, *exhibeo*. Ep. VII. 330. C: *ὕστερον τὰ περὶ ταῦτα διέξειμι* (vi fut.). Legg. IV. 723. E: *μετὰ δὲ τοῦτο ἤδη τοὺς νόμους διέξει λέγων* (v. *λέγειν*). Soph. 237. B: *τόν τε λόγον ᾗ βέλτιστα διέξεισι* cet. Prot. 361. E: *περὶ τούτων ... εἰς αὖθις ... διέξιμεν.* Tim. 24. A. Legg. I. 632. E. 638. D. Lach. 189. D: *ὑμεῖς οὖν λέγετε καὶ διέξιτε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς.* Pol. III. 412. B: *χορείας ... τί ἄν τις διεξίοι τῶν τοιούτων —;* Ep. XI. 358. E: *εἴ τις πάντα διεξίοι.* Legg. I. 635. E.

διεξίοιμεν. Pol. II. 376. D: *ἵνα μὴ ... συχνὸν (λόγον) διεξίωμεν.* Prot. 320. C: *οὕτω διεξιέναι.* Phaed. 84. C: *εἴ γε ... τις αὐτὰ μέλλει ἱκανῶς διεξιέναι.* Soph. 217. C. Crat. 417. D: *οὐδὲν δεῖ ταῦτα διεξιέναι.* Lach. 187. C. al. Crat. 396. C: *διεξιὼν ὡς ὀρθῶς αὐτοῖς τὰ ὀνόματα κεῖται.* Pol. V. 450. B. VI. 509. C. Legg. I. 633. C. al. Phaedr. 274. D: *διεξιόντος.* Theaet. 157. D: *οὕτω διεξιόντος.* Tim. 19. C: *ἡδέως ... ἄν του λόγῳ διεξιόντος ἀκούσαιμ' ἄν.* Hipp. min. 368. B: *πολλὴν σοφίαν ... σαυτοῦ διεξιόντος ἐν ἀγορᾷ.* Soph. 217. C: *διεξιόντι λόγους παγκάλους.* Men. 84. D: *διεξιόντα αὐτῷ.* Euthyd. 275. C. al. Prot. 348. A: *περὶ ὧν μεταξὺ ἐπαυσάμεθα διεξιόντες.* Phaed. 116. A. Pol. V. 458. A. Legg. II. 655. D: *μιμήμασι διεξιόντων ἑκάστων.* Prot. 315. C: *διεξῄει τὰ ἐρωτώμενα.* Ep. VII. 345. A: *διεξῄμεν.* Verb. Tim. 44. D: *οὕτω ... πορευομένοις διεξιτέον.* Epin. 974. D: *τὰς ἄλλας ... πρῶτον διεξιτέον.*

διεξεργάζομαι, *efficio*, *infero.* Legg. VII. 798. D: *τὰ ... ἄλλα ἐλάττω μεταβαλλόμενα κακὰ διεξεργάζοιτ' ἄν.*

διεξερευνῶμαι, *perscrutor.* Legg. VI. 763. A: *πᾶσαν τὴν χώραν διεξερευνώμενοι.* Phil. 58. D: *διεξερευνησάμενοι τὸ καθαρὸν νοῦ τε καὶ φρονήσεως.*

διεξέρχομαι, *percurro*, *permeo; pervado*, *pervenio*, c. *ὁδόν*, *conficio.* Prot. 315. A: *δι' ὧν (πόλεων) διεξέρχεται.* Legg. VII. 822. A: *τὴν αὐτὴν ... ὁδὸν ἕκαστον ... διεξέρχεται.* Epin. 986. C. Pol. III. 409. A: *πάντα ἀδικήματα αὐτὴν ἠδικηκυῖαν αὐτὴν διεξεληλυθέναι.* Epin. 978. D: *ἡ (σελήνη) διεξῆλθεν.* Phaed. 109. E: *οὐχ οἵους τε εἶναι ἡμᾶς διεξελθεῖν ἐπ' ἔσχατον τὸν ἀέρα.* Phil. 33. D: *πρὶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν διεξελθεῖν.* Pol. III. 405. C: *πάσας ... διεξόδους διεξελθών.* X. 621. A: *δι' ἐκείνου διεξελθόντα.* **traduco* (ut vitam), *transigo.* Legg. VII. 823. A: *ὃς ἂν ... διεξέλθῃ τὸν βίον ἄκρατον.* VI. 760. E: *ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλθωσιν ἔτος.* VII. 803. D: *βίον ... διεξελθεῖν.* VIII. 832. A: *πεινῶσι τὴν ψυχὴν ... τὴν αὐτῶν διεξελθεῖν.* Phaed. 108. C: *ἡ ... καθαρῶς τε καὶ μετρίως τὸν βίον διεξελθοῦσα.* **transgredior*, *excedo.* Epin. 976. D: *ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπιστήμη ... διεξελθοῦσα ἢ μὴ παραγενομένη.* **persequor*, *absolvo.* Legg. IX. 856. A: *διεξελθεῖν τὴν δίκην.* **expono*, *explico*, *refero.* Legg. III. 699. E: *οὐ γὰρ μύθων ἕνεκα διεξέρχομαι.* Theaet. 189. E: *λόγος ὃν αὐτὴ πρὸς αὐτὴν ἡ ψυχὴ διεξέρχεται περὶ ὧν ἂν σκοπῇ.* Soph. 242. D. Legg. III. 680. D: *ἀλλά τινα μᾶλλον Ἰωνικὸν βίον διεξέρχεται ἑκάστοτε.* V. 746. B: *ὡς ἀληθῆ διεξέρχεταί τινα τρόπον.* IX. 857. E: *ὅστις περὶ νόμων οὕτω διεξέρχεται.* V. 743. E: *ἣν διεξερχόμεθα πολιτείαν.* VII. 793. A. X. 886. C: *θεογονίαν διεξέρχονται.* Prot. 359. B: *ἐπειδὴ ταῦτα μεθ' ὑμῶν διεξῆλθον.* Ep. VII. 341. A. 345. A. Legg. III. 702. B: *τὰ τῶν λόγων ... ὧν διεξήλθομεν.* Epin.

973. A: τὰ ... ἄλλα ... ἅπαντα διεξήλθομεν. Polit. 257. C: διέξελθε. Phil. 50. E. Alc. I. 114. B. Clit. 406: ἥδιστ' ἄν σοι διεξέλθοιμι αὐτοὺς (τ. λόγους) αὐτός. Prot. 339. B: ἢ πᾶν σοι διεξέλθω; Legg. X. 887. C: διεξέλθωμεν. Prot. 342. A: πειράσομαι ὑμῖν διεξελθεῖν. Phaed. 84. D. Gorg. 506. B: διεξελθεῖν σε τὸν λόγον. Polit. 274. B: περὶ ... τῶν ἄλλων θηρίων πολλὰ ἂν καὶ μακρὰ διεξελθεῖν γίγνοιτο. Pol. VII. 528. D: ταχὺ πάντα διεξελθεῖν. Legg. XI. 926. A: τοὺς ἔμπροσθεν λόγους διεξελθεῖν. Epin. 973. A: λόγῳ διεξελθεῖν. 989. D. al. Prot. 320. C: ἢ λόγῳ διεξελθών. Pol. VI. 484. A: διὰ μακροῦ τινὸς διεξελθόντος λόγου. Legg. IV. 718. C: τὰ λοιπὰ πάντα ... διεξελθόντα. III. 683. A: διὰ πολιτειῶν τινῶν ... διεξελθόντες. Prot. 361. C: ταῦτα διεξελθόντας ἡμᾶς.

διέξοδος, ἡ, *exitus*; *transitus*; *via*, *canalis*. Phaedr. 251. D: τῇ διεξόδῳ ἐγχρίει. Tim. 60. E: βίαιον ποιούμενα τὴν διέξοδον. 73. E: ταύτῃ ... στενὴν διέξοδον κατελίπετο. 91. A: τὴν τοῦ ποτοῦ διέξοδον. Tim. 79. D: δυεῖν ... ταῖν διεξόδοιν οὔσαιν. Phaedr. 251. D: τὰ τῶν διεξόδων στόματα. Phaed. 111. D: διεξόδους ἔχειν. Pol. III. 405. C: πάσας ... διεξόδους (*effugiendi vias ac rationes*) διεξελθών. Tim. 67. E: αὐτὰς ... τῶν ὀφθαλμῶν τὰς διεξόδους. 84. D: ὅταν ... πλεύμων μὴ καθαρὰς παρέχῃ τὰς διεξόδους. 91. C: τὰς τοῦ πνεύματος διεξόδους ἀποφράττον. **circuitus* (astrorum). Epin. 986. E: ἡ ... τετάρτη φορὰ καὶ διέξοδος. 977. B: ὅπῃ (οὐρανὸς) ... πάσας διεξόδους ὥρας τε καὶ τροφὴν πᾶσι παρέχεται. **percursatio*, *expeditio*. Phaedr. 247. A: πολλαὶ καὶ μακάριαι θέαι τε καὶ διέξοδοι ἐντὸς οὐρανοῦ. Legg. VII. 813. E: διεξόδων τακτικῶν. Ib. διεξόδων καὶ τάξεων. **expositio*, *explicatio*; *narratio*. Critia 109. A: ἡ τοῦ λόγου διέξοδος ... δηλώσει. Legg. IV. 718. B: τῶν νόμων αὐτῶν ἡ διέξοδος. VI. 768. D: πρὶν ἂν ἡ διέξοδος ... πρὸς τέλος ἀφίκηται. Polit. 277. B: τὸ τῆς ἔμπροσθεν ἁμάρτημα διεξόδου. Parm. 136. E: ἄνευ ταύτης τῆς διὰ πάντων διεξόδου τε καὶ πλάνης. Tim. 48. C: κατὰ τὸν παρόντα τρόπον τῆς διεξόδου. Legg. VII. 812. A: ἐπὶ τέλος ἀφικώμεθα πάσης τῆς διεξόδου περὶ νόμων. Prot. 361. D: ἐπαινῶ σου ... τὴν διέξοδον τῶν λόγων. Theaet. 207. C: τὴν διὰ τοῦ στοιχείου διέξοδον. 208. A. Polit. 279. C: αὐτὴν τὴν διέξοδον ἀπόκρισίν σοι ποιήσομαι. Prot. 326. A: ἐν οἷς ... πολλαὶ ... διέξοδοι (vern. *Schilderungen*) καὶ ἔπαινοι ... παλαιῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν.

διεργάζομαι, *conficio*, *interimo*. Legg. IX. 865. C: ἐὰν ... δοῦλον κτείνῃ νομίζων τὸν ἑαυτοῦ διειργάσθαι.

διερέσθαι, *interrogare*. Phil. 42. E: τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν ... με διερέσθαι (v. διέρεσθαι) σε πάλιν.

διερευνῶ, *perscrutor*, *investigo*. Charm. 166. C: οὗπερ ἕνεκα κἂν ἐμαυτὸν διερευνῴην τί λέγω. Soph. 241. B: ἐὰν

αὐτὸν διερευνῶμεν. Theaet. 168. E: *λόγῳ διερευνωμένῳ.* Med. Phaed. 78. A: *οὓς πάντας χρὴ διερευνᾶσθαι ζητοῦντας* cet. Legg. V. 735. C. Theaet. 174. D: *ζητεῖ τε καὶ πράγματ' ἔχει διερευνώμενος.* Menex. 240. B: *διερευνήσατο δὲ αὐτῶν πᾶσαν τὴν χώραν.* Soph. 236. D: *εἰς ἄπορον εἶδος διερευνήσασθαι καταπέφευγεν.* 243. D. Pol. II. 368. C: *διερευνήσασθαι τί τ' ἔστιν ἑκάτερον* cet. Verb. Soph. 260. E: *λόγον πρῶτον ... διερευνητέον ὅ τί ποτ' ἔστιν.* Legg. II. 654. E.

διερμήνευσις, ἡ, interpretatio, explicatio. Tim. 19. C: *κατὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διερμηνεύσεις.*

διέρχομαι, permeo, pervado; pervenio; dimano; etiam pertineo. Soph. 255. E: *διὰ πάντων αὐτὴν ... φήσομεν εἶναι διεληλυθυῖαν.* 259. A: *διὰ πάντων καὶ δι' ἀλλήλων διεληλυθότα.* Ep. VII. 329. C: *περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος τις ἐν Συρακούσαις ὡς* cet. 348. B: *λόγος δή τις ταχὺ διῆλθεν ὡς* cet. Pol. X. 621. A: *ἐπειδὴ καὶ οἱ ἄλλοι διῆλθον.* Menex. 240. B: *διῆλθον ἅπασαι τὴν χώραν.* Legg. III. 685. A: *διελθεῖν τὴν ὁδὸν ἀλύπως.* Parm. 153. E: *πρὸς τὸ ἔσχατον διελθόν.* *transigo, traduco. Pol. II. 367. E: *διότι πάντα τὸν βίον οὐδὲν ἄλλο σκοπῶν διελήλυθας ἢ τοῦτο.* Tim. 90. A: *ὅσοι δειλοὶ καὶ τὸν βίον ἀδίκως διῆλθον.* Pol. II. 365. B: *πῇ πορευθεὶς τὸν βίον ὡς ἄριστα διέλθοι.* Euthyd. 293. A: *ἧς τυχόντες ἂν καλῶς τὸν ἐπίλοιπον βίον διέλθοιμεν.* Gorg. 523. A: *τὸν ... δικαίως τὸν βίον διελθόντα καὶ ὁσίως.* *persequor, expono, memoro, adumbro; enumero; narro. Phil. 66. E: *ἅπερ ... διελήλυθα.* Legg. VII. 796. D. Phaedr. 273. A: *αὐτά γε ... διελήλυθας ἃ λέγουσιν* cet. Theaet. 157. D: *ᾗπερ διελήλυθας.* Polit. 270. B: *πάνθ' ὅσα διελήλυθας.* Pol. VIII. 561. E: *παντάπασιν ... διελήλυθας βίον ἰσονομικοῦ τινὸς ἀνδρός.* Legg. X. 890. B: *οἷον διελήλυθας ... λόγον.* Gorg. 448. A: *πολλὰ γὰρ ἄρτι διελήλυθε.* Ion. 531. C: *οὐ περὶ πολέμου ... τὰ πολλὰ διελήλυθε* cet. Phaed. 114. C: *τούτων ... ἕνεκα ... ὧν διεληλύθαμεν.* Theaet. 160. C: *ὁ λόγος ὃν διεληλύθαμεν.* Soph. 241. B. 245. E. Pol. II. 372. E: *ἣν (πόλιν) διεληλύθαμεν.* V. 473. E: *ἣν (πολιτείαν) νῦν λόγῳ διεληλύθαμεν.* al. Prot. 347. A: *εὖ ... περὶ τοῦ ᾄσματος διεληλυθέναι.* Pol. VI. 486. E: *οὐκ ἀναγκαῖα ... διεληλυθέναι.* VIII. 508. B: *τὴν ... γένεσιν διεληλυθέναι.* Legg. II. 673. B. Pol. V. 450. A: *ἣν ὡς ἤδη διεληλυθὼς ἔγωγε ἔχαιρον.* VIII. 543. C. Conv. 204. C: *οἵαν ἐγὼ διῆλθον.* Hipp. mai. 303. A. Phaed. 70. A: *τῶν κακῶν ὧν σὺ νῦν δὴ διῆλθες.* Theaet. 146. C. Pol. VI. 506. D: *ὥσπερ δικαιοσύνης πέρι ... διῆλθες.* VIII. 543. C: *οἵαν τότε διῆλθες.* al. Pol. I. 348. A: *ὅσα ἄρτι Θρασύμαχος ἀγαθὰ διῆλθε.* II. 362. A: *ὅσαπερ Γλαύκων διῆλθεν ἄρτι.* Crat. 436. E. Phil. 47. C. al. Parm. 166. B: *ὅσα ἐν τοῖς πρόσθεν διήλθομεν.* Pol. IV. 428. B: *ἣν (πόλιν) διήλθο-*

μεν. V. 473. A: *οἷα τῷ λόγῳ διήλθομεν.* al. Parm. 130. A: *ὥσπερ ἐν τοῖς ὁρωμένοις διήλθετε.* Ep. IX. 357. E: *διῆλθον ἡμῖν λέγοντες* cet. Prot. 329. C: *ταῦτ' οὖν πάντα διελθέ μοι ἀκριβῶς τῷ λόγῳ.* Phaed. 88. E: *πάντα ἡμῖν διελθε ὡς δύνασαι ἀκριβέστατα.* Legg. II. 664. B: *ὅσα ... ἔτι διέλθοιμεν ἄν.* Pol. V. 450. A: *πρὶν ἂν ταῦτα πάντα ... διέλθῃς.* 449. C. Crat. 408. E: *ἵ ... τὸν ἥλιον διέλθωμεν;* Pol. V. 460. D: *τὸ δ' ἐφεξῆς διέλθωμεν.* Theaet. 183. D: *μὴ πρίν γ' ἂν ... τοὺς φάσκοντας αὖ τὸ πᾶν ἑστάναι διέλθητε.* Prot. 344. B: *ἀλλὰ μακρὸν ἂν εἴη αὐτὸ οὕτω διελθεῖν.* Phaedr. 274. E: *ὁ λόγος πολὺς ἂν εἴη διελθεῖν.* Gorg. 505. D: *διελθεῖν τὸν λόγον.* Phaed. 58. D: *διελθεῖν πάντα.* Theaet. 207. B: *τὸν ... δυνάμενον διελθεῖν αὐτῆς τὴν οὐσίαν.* Parm. 127. A: *διελθεῖν τοὺς λόγους.* Conv. 195. A: *λόγῳ διελθεῖν.* 201. D. Pol. II. 362. E: *διελθεῖν ... καὶ τοὺς ἐναντίους λόγους.* VI. 484. A. al. Prot. 344. B: *ὀλίγα διελθών.* Phil. 18. A: *διελθὼν σμικρὸν ἔτι περὶ αὐτῶν τούτων.* Legg. VII. 805. B: *διελθόντος (τοῦ λόγου).* Phaedr. 269. A: *ὅσα ἄλλα διελθόντες* cet. Theaet. 173. B. Legg. II. 673. B: *μουσικῆς πέρι διελθόντων ἡμῶν.*

διερωτῶ, *interrogo, sciscitor.* Soph. 230. B: *διερωτῶσιν.* Gorg. 458. A: *ἡδέως ἄν σε διερωτῴην.* Prot. 315. C: *ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν τὸν Ἱππίαν.* Phil. 57. C. 63. A. Soph. 217. B: *διερωτῶντες.* Apol. 22. B: *διηρώτων ἂν αὐτοὺς τί λέγοιεν.* Legg. I. 639. D: *πάσας ... διηρώτηκα.* Ep. III. 319. A: *καί με τούτων ἐναντίον διηρώτησας εἰ μνημονεύω.* Riv. 132. D: *διερωτῆσαι.* Polit. 293. E: *ἔμελλον γάρ σε διερωτήσειν ταῦτα (ταὐτά?).* Phil. 13. E: *διερωτώμενος.*

διευκρινοῦμαι, *explico, explano.* Parm. 135. B: *ταῦτα πάντα ἱκανῶς διευκρινησάμενον.*

διευλαβοῦμαι, *caveo; vereor.* Legg. VIII. 836. B: *πῶς τις τοῦτο διευλαβοῖτ' ἄν.* Theat. 166. C: *εἰ δὴ ὀνομάτων γε δεήσει θηρεύσεις διευλαβεῖσθαι ἀλλήλων.* Phil. 23. B: *τὴν ... ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβεῖσθαι πειρώμεθα τιθέμενοι.* Legg. VII. 797. A: *τό γε σφόδρα ἄτοπον ... διευλαβεῖσθαι δεῖ* cet. VIII. 843. C. Ep. VII. 351. C: *διευλαβούμενος ... παθεῖν.* Legg. VIII. 829. B: *μηδὲν χειμῶνας ἢ καύματα διευλαβουμένους.* VII. 798. E: *διευλαβουμένας ... μή πη ... στρέφηται τὰ κῶλα.* Phaed. 81. E: *μὴ διευλαβημένους.* Legg. VIII. 843. E: *ἐὰν πυρεύων τὴν ὕλην μὴ διευλαβηθῇ τῶν (τὴν?) τοῦ γείτονος.* Pol. VII. 536. A: *ἡμῖν ... πάντα τὰ τοιαῦτα διευλαβητέον.* **vereor, revereor.* Legg. IX. 879. C: *τὸν ... προέχοντα εἴκοσιν ἡλικίας ἔτεσιν ... νομίζων ὡς πατέρα διευλαβείσθω.*

δίζημαι, *quaero.* Prot. 345. C: *διζήμενος* (Simon.).

δίζησις, *ἡ*, *quaestio.* Soph. 237. A. 258. D: *διζήσιος* (Parm.).

διήγησις, ἡ, expositio; narratio. Pol. III. 392. D: *διήγησις ... ἢ γεγονότων ἢ ὄντων ἢ μελλόντων.* 393. B. C. D: *ἁπλῇ διηγήσις.* Id. 394. B. Phaedr. 246. A: *μακρᾶς διηγήσεως.* Gorg. 465. E: *ἐδέου διηγήσεως.* Pol. III. 396. B. E. 397. B. Tim. 38. E: *ταῦτα ... τάχ᾽ ἂν ... τῆς ἀξίας τύχοι διηγήσεως.* 48. D: *ἐξ ἀτόπου ... διηγήσεως.* Euthyd. 275. D. Pol. III. 392. D: *ἁπλῇ διηγήσει.* 396. C: *ἐν τῇ διηγήσει.* Phaedr. 266. E: *διήγησίν τινα.* Pol. III. 393. B: *τὴν ἄλλην ... πᾶσαν ... οὕτω πεποίηται τὴν διήγησιν περί τε τῶν ... παθημάτων.* C: *διὰ μιμήσεως τὴν διήγησιν ποιοῦνται.* VI. 506. E. Theaet. 142. C: *αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις.* Pol. III. 394. D: *τὰς διηγήσεις ποιεῖσθαι.*

διηγοῦμαι, expono; describo; narro, refero. Theaet. 144. C: *οἷον καὶ σὺ τοῦτον διηγεῖ.* Lys. 204. D: *ἃ ... καταλογάδην διηγεῖται.* Pol. III. 396. B: *ἐν ᾧ ἂν διηγοῖτο ὁ τῷ ὄντι καλὸς κἀγαθός.* C. Theaet. 158. C: *διηγεῖσθαι.* Soph. 242. C: *μῦθον ... φαίνεταί μοι διηγεῖσθαι παισὶν ὡς οὖσιν ἡμῖν.* Conv. 172. C. Pol. X. 614. E. 615. A. Critia 110. B: *τὸν τότε διηγεῖσθαι πόλεμον.* Conv. 172. C: *ὁ διηγούμενος.* Theaet. 143. B: *οὐκ ἐμοὶ Σωκράτη διηγούμενον.* Charm. 153. C: *διηγούμην αὐτοῖς τὰ ἀπὸ στρατοπέδου.* Theaet. 143. B: *ὡς διηγεῖτο.* Conv. 173. A: *ἀλλὰ τίς σοι διηγεῖτο;* 180. C: *τὸν Παυσανίου λόγον διηγεῖτο.* Pol. X. 615. C: *μείζους ἔτι τοὺς μισθοὺς διηγεῖτο.* Tim. 21. A: *ποῖον ἔργον τοῦτο ... διηγεῖτο* (v. *διηγεῖται*). Prot. 310. A: *τί οὖν οὐ διηγήσω ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν —;* Conv. 201. D: *ὥσπερ σὺ διηγήσω.* Theaet. 142. C: *τοὺς λόγους ... διηγήσατο.* Conv. 172. B: *σὺ οὖν μοι διήγησαι.* 173. E. Charm. 153. C. Euthyd. 275. C: *τὰ δὴ μετὰ ταῦτα ... πῶς ἂν καλῶς σοι διηγησαίμην;* Phaed. 58. D: *ὑμῖν διηγήσασθαι.* Theaet. 142. D: *ἔχοις ἂν διηγήσασθαι;* Conv. 203. B: *μικρότερον μὲν ... διηγήσασθαι.* Pol. X. 615. A. Legg. XI. 929. E. al. Euth. 6. C: *ἄλλα σοι ἐγὼ πολλὰ ... περὶ τῶν θείων διηγήσομαι.* Pol. III. 397. A: *πάντα ... μᾶλλον διηγήσεται.*

διηθῶ, percolo, transfundo. Soph. 226. B: *οἷον διηθεῖν τε λέγομεν καὶ διαττᾶν* cet. Tim. 45. C: *τὸ τοιοῦτον δὲ μόνον αὐτὸ καθαρὸν διηθεῖν.* 82. D: *τὸ ... διηθούμενον.* (Locr. 101. A. pro *διηθεῖται* nunc scribitur *διαθεῖσθαι*).

διήκω, pervenio, accido. Ax. 364. A: *ἐξιόντι μοι ... διῆξε φωνὴ βοῶντός του.* **pertineo.* Locr. 101. A: *ὧν τοὶ πόροι διήκοντι ἄχρις ἥπατος χωρέοντες.*

διημερεύω, diem totum transigo. Phaed. 59. D: *τὰ πολλὰ διημερεύομεν μετ᾽ αὐτοῦ.*

διηνεκής (v. *διανεκής*), *ὁ ἡ, perpetuus.* Legg. VIII. 839. A: *ὁ δὴ νόμος οὗτος διηνεκὴς ... γενόμενος.* **integer,*

totus. Pol. V. 468. D: νώτοισιν ... διηνεκέεσσι γεραίρεσθαι (Hom.).

διθύραμβος, ὁ, *dithyrambus, poëma dithyrambicum.* Legg. III. 700. B: Διονύσου γένεσις ... διθύραμβος λεγόμενος. Hipp. mai. 292. C: διθύραμβον τοσουτονὶ ᾄσας. Phaedr. 238. D: οὐκέτι πόῤῥω διθυράμβων φθέγγομαι. Gorg. 501. E: ἡ τῶν διθυράμβων ποίησις. Id. 502. A. Apol. 22. A: τοὺς τῶν διθυράμβων (ποιητάς). Pol. III. 394. C: ἐν διθυράμβοις. Legg. III. 700. D: παίωνας διθυράμβοις (κεραννύντες). Phaedr. 241. E: οὐκέτι διθυράμβους (φθέγγομαι). Hipp. min. 368. D: ἔπη καὶ τραγῳδίας καὶ διθυράμβους. Ion. 534. C.

διθυραμβώδης, ὁ ἡ, *dithyrambicum prae se ferens tumorem.* Crat. 409. C: διθυραμβῶδές γε τοῦτο τοὔνομα.

διιδεῖν, vid. διειδέναι.

διίημι, *transmitto.* Tim. 77. E: δι' ἀλλήλων ἐναντίας πλέξαντες διεῖσαν (τὰς φλέβας).

διικνοῦμαι, *pervenio, pertineo.* Locr. 101. A: πλᾶξις ἐν ἀέρι διικνουμένα ποτὶ τὰν ψυχὰν δι' ὤτων. (Theaet. 184. D. pro διικνούμεθα nunc legitur ἐφικνούμεθα).

διίστημι, *seorsum pono, dispono* vel *oppono, distinguo, divido.* Phil. 23. D: κατ' εἴδη διιστάς. Pol. X. 617. D: προφήτην ... τινὰ σφᾶς ... ἐν τάξει διαστῆσαι. Med. Tim. 63. C: γεώδη γένη διιστάμενοι. Phil. 18. C: τρίτον ... εἶδος γραμμάτων διεστήσατο. Pol. II. 360. E: ἐὰν διαστησώμεθα τόν τε δικαιότατον καὶ τὸν ἀδικώτατον. VIII. 564. C: τριχῇ διαστησώμεθα τῷ λόγῳ δημοκρατουμένην πόλιν. Legg. VII. 803. A: τὰ τῶν βίων ... σχήματα διαστήσασθαι. Pol. VI. 504. A: τριττὰ εἴδη ψυχῆς διαστησάμενοι. *intrans. (perf. aor. 2. et med.) *disto, differo; divisus* vel *disiunctus sum; dissideo, hio.* Gorg. 465. C: διέστηκε μὲν οὕτω φύσει. Polit. 260. C: εἴ πῃ διέστηκε. Pol. VII. 532. E: κατὰ ποῖα δὴ εἴδη διέστηκε. VIII. 550. E: ἢ οὐχ οὕτω πλούτου ἀρετὴ διέστηκεν ὥσπερ cet. Tim. 57. C: διέστηκε ... τοῦ γένους ἑκάστου τὰ πλήθη cet. Phaedr. 268. A: διεστηκὸς αὐτῶν τὸ ἦτρίον. Tim. 42. B: ὁπόσα ἐναντίως πέφυκε διεστηκότα (v. διεστῶτα). Legg. X. 908. E: τούτων ... ταύτῃ διεστηκότων. V. 470. D: ὅπου ἂν ... διαστῇ πόλις. Menex. 240. B: ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν διαστάντες. Locr. 101. A: συνάγεσθαι καὶ διίστασθαι. Tim. 81. D: τῷ πόνῳ διεστάμενοι.

διισχυρίζομαι, *pro certo affirmo, contendo.* Phaed. 100. D: οὐ γὰρ ἔτι τοῦτο διισχυρίζομαι. Epin. 986. E: βεβαίως δὴ διισχυρίζομαι τό γε τοσοῦτον. 992. B. Theaet. 158. D: ὁμοίως ἐφ' ἑκατέροις διισχυριζόμεθα. 180. E: ἄλλα ὅσα ... διισχυρίζονται. Soph. 246. A. Phaed. 86. A: εἴ τις διισχυρίζοιτο τῷ αὐτῷ λόγῳ ὥσπερ σύ. Legg. IX. 859. D: οὐδ' εἴ τις διισχυρίζοιτο εἶναι τοὺς δικαίους ἀνθρώπους.

Tim. 72. D: *τότ' ἂν ... διισχυριζοίμεθα.* Charm. 168. A: *μηδὲν γάρ πω διισχυριζώμεθα ὡς οὐκ ἔστιν.* Theaet. 177. C: *διισχυρίζεσθαι.* Soph. 247. C. Crat. 440. C: *διισχυρίζεσθαι ὥς τι εἰδότα.* Pol. III. 416. B. al. Tim. 49. D: *παγίως διισχυριζόμενος.* Legg. IV. 712. E. Soph. 231. C: *διισχυριζόμενον.* Legg. VII. 799. D: *διισχυριζομένους.* Ep. III. 317. D: *περὶ σοῦ διισχυριζοίμην ὡς οὐχ οἷός τ' ἔσοιο* cet. Euth. 5. C: *διισχυρίζου.* Phaed. 63. C: *διισχυρισαίμην ἂν καὶ τοῦτο.* Crat. 428. A. Men. 86. B. Theaet. 154. A: *ἦ σὺ διισχυρίσαιο ἂν ὡς* cet. Phaed. 114. D: *τὸ ... ταῦτα διισχυρίσασθαι οὕτως ἔχειν ... οὐ πρέπει* cet. Charm. 169. B. Theaet. 163. B: *ἐπίστασθαι ... διισχυριούμεθα;*

δικάζω, *ius dico; iudico, discepto* (vern. *entscheiden*). Crit. 51. E: *ὃν τρόπον ἡμεῖς τάς τε δίκας δικάζομεν* cet. 50. C: *ἐμμένειν ταῖς δίκαις αἷς ἂν ἡ πόλις δικάζῃ.* Pol. IV. 433. E: *τὰς δίκας ... δικάζειν.* VIII. 557. E. Critia 119. D. Legg. VI. 767. D: *δικάζειν ... τοῖς τἄλλα δικαστήρια φυγοῦσι.* XII. 948. E: *δικαστὴν ... ὀμνύναι δικάζειν μέλλοντα.* 944. D: *ὁ δικάζων.* 958. A: *ἡ δικάζουσα ἀρχή.* XI. 937. A: *δικάζοντα.* Riv. 138. E. Gorg. 523. B: *δικάζοντες.* Polit. 305. B: *τῶν δικαστῶν τῶν ὀρθῶς δικαζόντων.* Tim. 17. D: *δικάζοντας ... πράως τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν.* Legg. VI. 761. E. 764. C. Critia 119. D: *ἐδίκαζον.* 120. B. Theaet. 201. C: *εἴπερ εὖ ἐδίκασαν.* Legg. IX. 877. B: *οἵπερ ἂν τοῦ φόνου ἐδίκασαν, εἰ* cet. III. 696. B: *δίκασον ... αὐτὸς τὸν λόγον ἀκούσας.* Demod. 383. B: *μηδὲ δίκην δικάσῃς.* Legg. III. 700. C: *γνῶναί τε καὶ ἅμα γνόντα δικάσαι.* Crit. 53. C: *τὴν δίκην δικάσαι.* Demod. 383. A. Legg. XII. 958. B: *ἡ δικάσασα ἀρχή.* Critia 120. C: *δικάσαντες ... τὰ δικασθέντα.* Phaedr. 260. A: *οἵπερ δικάσουσιν.* Pol. IV. 433. E. Critia 120. A: *δικάσειν ... κατὰ τοὺς ἐν τῇ στήλῃ νόμους.* Id. Apol. 35. C. Pass. *iudicor* (etiam *damnor*); in re quoque ponitur, ut Latin. *iudicatum, res iudicata.* Gorg. 523. C: *κακῶς αἱ δίκαι δικάζονται.* Pol. X. 614. C: *σημεῖα περιάψαντας τῶν δεδικασμένων ἐν τῷ πρόσθεν.* D: *ἐπειδὴ αὐταῖς δικασθείη* (*ius dictum esset*). VIII. 558. A: *ἡ πραότης ἐνίων τῶν δικασθέντων* (*erga damnatos*). Legg. IX. 867. E: *τοὺς δ' αὖ τοῖς δικασθεῖσιν ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀρχόντων ἐμμένειν.* Crit. 50. B: *τὰς δίκας τὰς δικασθείσας ... κυρίας εἶναι.* Critia 120. C: *δικάσαντες ... τὰ δικασθέντα.* Med. *in iudicium voco, actionem intendo.* Euth. 5. B: *μὴ δικάζου.* Legg. VIII. 845. E: *ὁ βλαπτόμενος δικαζέσθω πρὸς τοὺς ἀστυνόμους.* XII. 954. A: *δικάζεσθαι ... τὸν ἀπειργόμενον.* Euth. 4. E: *δικαζόμενος τῷ πατρί.* Critia 120. B: *ἐδικάζοντό τε καὶ ἐδίκαζον, εἴ τίς τι παραβαίνειν αὐτῶν αἰτιῷτό τινα.* Legg. XI. 937. E: *τῷ τε δικάσασθαι καὶ ξυνδικεῖν ἄλλῳ νικᾶν.* VI. 767. E: *τῷ τὴν δίκην δικασαμένῳ.*

δίκαιος, α, ον, iustus, debitus; par, conveniens. Gorg. 460. B: *ὁ τὰ δίκαια μεμαθηκὼς δίκαιος.* Ib. *ὁ δὲ δίκαιος δίκαιά που πράττει.* De iust. 375. A: *ὁ ... τὰ δίκαια ποιῶν δίκαιος.* Pol. I. 350. C: *ὁ μὲν ... δίκαιος ἡμῖν ἀναπέφανται ὢν ἀγαθός τε καὶ σοφός, ὁ δὲ ἄδικος ἀμαθής τε καὶ κακός.* 354. A: *ὁ ... δίκαιος ... εὐδαίμων.* IV. 441. E: *ὅτου ἂν τὰ αὑτοῦ ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ πράττῃ, οὗτος δίκαιός τε ἔσται καὶ αὑτοῦ πράττων.* D: *πόλις ... δικαία.* VI. 486. B: *εἴ ἄρα δικαία τε καὶ ἥμερος* (*ἡ ψυχή*). Prot. 325. D: *ὅτι τὸ μὲν δίκαιον, τὸ δὲ ἄδικον.* Crat. 412. D: *διαϊὸν ... ἐκλήθη ... δίκαιον.* 419. D: *τό γε δίκαιον* (*idque iure*). Legg. II. 659. B: *ὥς γε τὸ δίκαιον.* Lach. 181. C: *ὥσπερ τὸ δίκαιον* (*ut par est*). Neutr. *δίκαιον, par est, convenit.* Prot. 331. E: *ὅμοια δίκαιον καλεῖν.* Gorg. 457. C: *μισεῖν δίκαιον.* 463. C: *οὐ γὰρ δίκαιον.* 466. A: *δίκαιον γάρ.* Crat. 422. A: *οὐκέτι δίκαιον φανῆναι ἐξ ἄλλων ὀνομάτων συγκείμενα.* Conv. 220. D: *τοῦτο γὰρ δὴ δίκαιόν γε αὐτῷ ἀποδοῦναι.* Pol. I. 334. C: *δίκαιον τότε τούτοις τοὺς μὲν πονηροὺς ὠφελεῖν* cet. V. 466. B: *δίκαιον καὶ ἐνταῦθα εἰπεῖν.* X. 599. D: *δίκαιόν που ἐρωτᾶν αὐτόν.* Legg. X. 897. D: *διὸ δὴ καὶ ἐμὲ τῆς ἀποκρίσεως ὑμῖν δίκαιον τὰ νῦν προςλαμβάνειν.* al. Soph. 216. B: *ὁπόσοι μετέχουσιν αἰδοῦς δικαίας.* Apol. 32. C: *μετὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου.* Gorg. 457. B: *ἐπὶ δικαίᾳ χρείᾳ παρέδωκεν.* 483. D: *ποίῳ δικαίῳ χρώμενος.* Pol. III. 405. B: *τὸ ἐπακτῷ παρ' ἄλλων ... τῷ δικαίῳ ἀναγκάζεσθαι χρῆσθαι.* Gorg. 504. E: *κατά γε τὸν δίκαιον λόγον.* Pol. IV. 434. C: *τὴν πόλιν δικαίαν παρέχοι.* 443. E: *δικαίαν ... καὶ καλὴν πρᾶξιν, ἣ ἂν ταύτην τὴν ἕξιν σώζῃ τε καὶ ξυναπεργάζηται.* I. 338. C: *τὸ δίκαιον ... τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον.* Gorg. 471. A: *κατὰ ... τὸ δίκαιον.* Apol. 18. A: *τοῦτο ὑμῶν δέομαι δίκαιον.* 32. A: *παρὰ τὸ δίκαιον.* 36. E: *κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἀξίας.* Crit. 50. E: *ἆρ' ἐξ ἴσου οἴει εἶναι σοὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡμῖν;* Prot. 323. B: *πάντας δεῖν φάναι εἶναι δικαίους.* Gorg. 460. A: *εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα.* 507. B: *περὶ μὲν ἀνθρώπους τὰ προςήκοντα πράττων δίκαι' ἂν πράττοι, περὶ δὲ θεοὺς ὅσια.* Ib. *τὸν ... τὰ δίκαια καὶ ὅσια πράττοντα ἀνάγκη δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι.* Phaed. 63. B: *δίκαια λέγετε.* 86. D. Pol. IX. 588. E: *δίκαια ... πράττειν.* Legg. IV. 715. B: *τὰ τούτων δίκαια ... μάτην εἰρῆσθαι.* X. 889. E: *τὰ ... δίκαια οὐδ' εἶναι τὸ παράπαν φύσει.* Apol. 42: *δίκαια πεπονθὼς ἐγὼ ἔσομαι ὑφ' ὑμῶν.* Ep. VII. 326. A: *τά τε πολιτικὰ δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν.* Tim. 87. C: *δικαιότερον γὰρ τῶν ἀγαθῶν πέρι μᾶλλον ἢ τῶν κακῶν ἴσχειν λόγον.* Crat. 438. E: *δι' ἄλλου του ἢ οὗπερ εἰκός τε καὶ δικαιότατον.* Phil. 59. C: *ἆρ' οὐ τοῖς καλλίστοις δικαιότατον ἀπονέμειν;* Legg. I. 624. A: *ὥς γε τὸ δικαιότατον εἰπεῖν.* Menex. 237. C: *δι-*

καιότατον δὴ κοσμῆσαι πρῶτον τὴν μητέρα αὐτήν. Legg. VI. 757. E: ᵛ πρὸς τὸ δικαιότατον. Ep. VII. 347. D: τὸ γὰρ δὴ δικαιότατον οὕτως ἔχειν. *δίκαιος εἶναι dicitur is ipse qui *debet* (aliquid facere vel dicere), *cui convenit* vel *quem par est* (v. c. dicere vel dici). Prot. 319. B: ὅθεν ... αὐτὸ ἡγοῦμαι οὐ διδακτὸν εἶναι ... δίκαιός εἰμι εἰπεῖν. 339. E: δίκαιος εἶ βοηθεῖν τῷ ἀνδρί. 351. E: δίκαιος ... σὺ ἡγεῖσθαι. Gorg. 461. D: δίκαιος δ' εἶ. Id. Crat. 428. A. Conv. 185. D. Men. 85. E: δίκαιος γάρ που εἶ εἰδέναι. al. Tim. 62. D: ὁ ... μέσος ἐν αὐτῷ τόπος οὔτε κάτω πεφυκὼς οὔτε ἄνω λέγεσθαι δίκαιος. Crit. 45. A: ἡμεῖς γάρ που δίκαιοί ἐσμεν ... κινδυνεύειν τοῦτον τὸν κίνδυνον. Conv. 172. B: δικαιότατος γὰρ εἶ τοὺς τοῦ ἑταίρου λόγους ἀπαγγέλλειν. *qui dignus est, meret* vel simpl. *qui potest* (vern. *der welcher darf*). Pol. VI. 504. A: μὴ γὰρ μνημονεύων ... τὰ λοιπὰ ἂν εἴην δίκαιος μὴ ἀκούειν. Legg. VIII. 833. E: τίς νικᾶν ... δίκαιος. Pol. X. 607. D: οὐκοῦν δικαία ἐστὶν οὕτω κατιέναι, ἀπολογησαμένη (v. ἀπολογησομένη) cet.

δικαιοσύνη, ἡ, *iustitia*. Pol. I. 332. D: ἡ ... τίσι τί ἀποδιδοῦσα τέχνη δικαιοσύνη ἂν καλοῖτο; ... ἡ τοῖς φίλοις τε καὶ ἐχθροῖς ὠφελείας τε καὶ βλάβας ἀποδιδοῦσα. 335. C: ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη οὐκ ἀνθρωπεία ἀρετή; 351. A: εἴπερ σοφία τε καὶ ἀρετή ἐστι δικαιοσύνη. III. 392. B: ἡ ... δικαιοσύνη ἀλλότριον μὲν ἀγαθόν, οἰκεία δὲ ζημία. IV. 433. A: ὅτι γε τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν δικαιοσύνη ἐστί. E: ἡ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις τε καὶ πρᾶξις δικαιοσύνη ἂν ὁμολογοῖτο. 434. C. Hipp. min. 375. D: ἡ δικαιοσύνη οὐχὶ ἢ δύναμίς τίς ἐστιν ἢ ἐπιστήμη ἢ ἀμφότερα: sq. Def. 411. D: δικαιοσύνη ὁμόνοια τῆς ψυχῆς πρὸς αὑτήν, καὶ εὐταξία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἄλληλά τε καὶ περὶ ἄλληλα cet. Prot. 323. A: ἣν δεῖ διὰ δικαιοσύνης πᾶσαν ἰέναι καὶ σωφροσύνης. Ib. μετέχειν δικαιοσύνης τε καὶ τῆς ἄλλης πολιτικῆς ἀρετῆς. Gorg. 470. E: παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης. Pol. I. 331. D: οὐκ ἄρα οὗτος ὅρος ἐστὶ τῆς δικαιοσύνης, ἀληθῆ τε λέγειν καὶ ἃ ἂν λάβῃ τις ἀποδιδόναι. Prot. 323. B: μαίνεσθαι τὸν μὴ προσποιούμενον δικαιοσύνην. Phaed. 82. B: τὴν δημοτικήν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ... ἣν δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην. Pol. I. 331. C: τοῦτο δ' αὐτό, τὴν δικαιοσύνην, πότερα τὴν ἀλήθειαν αὐτὸ φήσομεν εἶναι ἁπλῶς οὕτω καὶ τὸ ἀποδιδόναι cet. 332. D: τὸ τοὺς φίλους ἄρα εὖ ποιεῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς δικαιοσύνην λέγει: Riv. 137. D: ἢ ἄλλην ... τινὰ καλεῖς δικαιοσύνην, ἢ ταύτην (τὴν δικαστικήν); Pol. X. 611. C: ἐναργέστερον δικαιοσύνας τε καὶ ἀδικίας διόψεται. *iustitia* ex legum praescriptis suum cuique tribuens, h. e. *ars* vel *scientia iudiciaria*. Gorg. 464. C: ἐπικοινωνοῦσι ... ἥ τε ἰατρικὴ τῇ γυμναστικῇ καὶ ἡ δικαιοσύνη τῇ νομοθετικῇ. B: ἀντίστροφον ...

τῇ ἰατρικῇ τὴν δικαιοσύνην (libri nonnulli *τὴν δικαστικήν*. V. Annott. p. 131. sq.). Clit. 408. B: *τὴν αὐτὴν ... ταύτην δικαστικήν τε καὶ δικαιοσύνην ὥς ἔστι λέγων.*

δικαιότης, ἡ, iustitia. Prot. 331. B: *ὅτι ἤτοι ταὐτόν γέ ἐστι δικαιότης ὁσιότητι ἢ ὅτι ὁμοιότατον.* Gorg. 508. A: *οὐρανὸν καὶ γῆν ... τὴν κοινωνίαν συνέχειν ... καὶ σωφροσύνην καὶ δικαιότητα.*

δικαιῶ, iustum constituo. Gorg. 484. B: *ἄγει δικαιῶν* (v. *βιαίως*) *τὸ βιαιότατον* (Pind.). Legg. IV. 714. E: *ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον.* **punio.* Legg. XI. 934. A: *τοὺς ἰδόντας αὐτὸν δικαιούμενον.*

δικαίωμα, τό, poena, mulcta. Legg. IX. 864. E: *τῶν δὲ ἄλλων δικαιωμάτων ἀφείσθω.*

δικαίως, iuste, iure. Phaedr. 248. E: *ὃς ... ἂν δικαίως διαγάγῃ.* Gorg. 456. E: *ἐπὶ τῷ δικαίως χρῆσθαι τούτοις* (*τ. ὅπλοις*). 457. B: *δικαίως καὶ τῇ ῥητορικῇ χρῆσθαι.* 468. E: *δικαίως* (*ἀποκτείναντα* cet.) *λέγεις, ἢ ἀδίκως;* 469. B: *ὁ δικαίως ἀποθνήσκων.* Pol. I. 331. A: *ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ.* C: *αὐτὰ ταῦτα ἔστιν ἐνίοτε μὲν δικαίως, ἐνίοτε δὲ ἀδίκως ποιεῖν.* al. Demod. 383. B: *τὰς δίκας δικαιότερον ἂν καὶ βέλτιον κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν δικαστῶν.* Polit. 299. A: *δικαιότατ' ἂν ὁτιοῦν πάσχοι καὶ ἀποτίνοι.* **iure, rite, recte.* Phaedr. 276. A: *οὗ ὁ γεγραμμένος εἴδωλον ἄν τι λέγοιτο δικαίως.* Gorg. 448. B: *τί ἂν αὐτὸν ὀνομάζομεν δικαίως;* 453. C: *εἴ σοι δοκῶ δικαίως ἀνερωτᾶν σε.* Theaet. 143. D: *καὶ δικαίως* (*idque iure*). 189. C: *δικαίως ἂν καλοῖτο ψευδῆ δοξάζων.* Conv. 184. D: *δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν.* 193. D: *δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν.* Pol. II. 375. D: *δικαίως γε ... ἀποροῦμεν.* Tim. 88. C: *εἰ μέλλει δικαίως τις ἅμα μὲν καλός, ἅμα δὲ ἀγαθὸς ὀρθῶς κεκλήσεσθαι.* Critia 108. A: *δικαίως αἰτεῖν.* Theaet. 209. E: *τυφλοῦ ... παρακέλευσις ἂν καλοῖτο δικαιότερον.* Soph. 219. B: *δικαιότατ' ἂν ἑνὶ προσαγορεύοιτ' ὀνόματι.* 257. A: *δικαιότατα εἴρηκας.* Polit. 288. B. 289. A. Crat. 409. B: *δικαιότατ' ἂν τῶν ὀνομάτων καλοῖτο.* Phil. 30. C: *νοῦς λεγομένη δικαιότατ' ἄν.* Tim. 72. B: *δικαιότατα ὀνομάζοιντ' ἄν.* Legg. III. 689. D: *μεγίστη δικαιότατ' ἂν λέγοιτο σοφία.* X. 907. B. al. **ita ut par est, plane, vere.* Phaed. 83. E: *οἱ δικαίως φιλομαθεῖς.* Soph. 253. E: *πλὴν τῷ καθαρῶς τε καὶ δικαίως φιλοσοφοῦντι.* Tim. 21. A: *δικαίως τε καὶ ἀληθῶς ... ἐγκωμιάζειν.* Lach. 189. B: *τὸν μέλλοντα δικαίως δώσειν.*

δικαιωτήριον, τό, locus supplicio destinatus. Phaedr. 249. A: *εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαιωτήρια ἐλθοῦσαι.*

δικανικός, ή, όν, causarum agendarum peritus, causidicus. Gorg. 512. B: *μή σοι δοκεῖ κατὰ τὸν δικανικὸν εἶναι;* Theaet. 201. A: *οὓς δὴ καλοῦσι ῥήτοράς τε καὶ δικανικούς.* **iudicialis.* Soph. 225. B: *δικανικόν.* Pol. II. 365.

D: *σοφίαν δημηγορικήν τε καὶ δικανικὴν διδόντες.* Absol. *ars* (rhetorica) *iudicialis.* Pol. III. 405. A: *δικανική τε καὶ ἰατρικὴ σεμνύνονται.* Gorg. 511. D: *ταὐτὰ διαπραξαμένη τῇ δικανικῇ.* Soph. 222. C: *τὴν ... δικανικὴν καὶ δημηγορικὴν ... πιθανουργικήν τινα μίαν τέχνην προσειπόντες.* **putidus, insulsus.* Theaet. 175. D: *τὸν σμικρὸν ἐκεῖνον τὴν ψυχὴν καὶ δριμὺν καὶ δικανικόν.* Apol. 32. A: *ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μὲν καὶ δικανικά, ἀληθῆ δέ.*

δικάσιμος, ὁ ἡ, *iurisdictioni destinatus.* Legg. XII. 958. B: *ἐπειδὰν ... ὁ τῶν δικασίμων μηνῶν ἐχόμενος γένηται μήν.*

δικαστήριον, τό. *forum* vel *iudicium.* Theaet. 173. D: *ὅπου δικαστήριον ἢ βουλευτήριον* cet. Legg. VI. 767. B: *κυριώτατον ... ἔστω δικαστήριον* cet. C. VIII. 843. B. al. XII. 948. A: *νομοφύλακες ἔστωσαν τούτου τοῦ δικαστηρίου.* Phaed. 63. B: *ὥσπερ ἐν δικαστηρίῳ.* Theaet. 174. C. Legg. VI. 784. D. Euth. 3. E: *παίζοντας ... ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγαγεῖν.* Hipp. mai. 304. C: *ἐν δικαστηρίῳ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ συλλόγῳ.* Phaedr. 273. B: *ἐάν τις ... εἰς δικαστήριον ἄγηται.* Gorg. 486. B: *εἰς τὸ δικαστήριον ἀναβάς.* 521. C: *εἰςαχθεὶς εἰς δικαστήριον.* Phaed. 59. D: *συλλεγόμενοι ... εἰς τὸ δικαστήριον.* Polit. 299. C: *εἰςάγειν ... εἰς δή τι δικαστήριον.* Pol. VIII. 553. B: *εἰς δικαστήριον ἐμπεσόντα.* Apol. 17. D: *εἰς τὸ δικαστήριον ἀναβέβηκα.* al. Prot. 327. D: *οἷς ... μήτε δικαστήρια μήτε νόμοι (εἰσί).* Pol. III. 405. A: *ἆρ᾽ οὐ δικαστήριά τε καὶ ἰατρεῖα πολλὰ ἀνοίγεται —;* Legg. IX. 876. B: *δικαστήρια φαῦλα καὶ ἄφωνα.* Gorg. 455. A: *διδασκαλικὸς ... δικαστηρίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὄχλων.* Legg. VI. 778. C: *οἰκήσεις τε ἀρχόντων καὶ δικαστηρίων.* Phaedr. 272. D: *ἐν τοῖς δικαστηρίοις.* Gorg. 454. B: *τῆς (πειθοῦς) ἐν δικαστηρίοις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὄχλοις.* Pol. III. 405. B: *ὅταν τις μὴ μόνον τὸ πολὺ τοῦ βίου ἐν δικαστηρίοις ... κατατρίβηται* cet. VII. 517. D: *ἐν δικαστηρίοις ἢ ἄλλοθί που ἀγωνίζεσθαι περὶ τῶν τοῦ δικαίου σκιῶν ἢ ἀγαλμάτων* cet. Legg. XI. 921. D: *ἐν τοῖς κατὰ φύλας δικαστηρίοις.* Lys. 222. E: *ὥσπερ οἱ σοφοὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις.* Phaedr. 261. D: *περὶ δικαστήρια.* Theaet. 172. C: *εἰς τὰ δικαστήρια ἰόντες.* Pol. VI. 492. B: *εἰς δικαστήρια ἢ θέατρα* cet. VIII. 565. E: *εἰς δικαστήρια ἄγων.* Euthyd. 304. D: *τῶν περὶ τοὺς λόγους τοὺς εἰς τὰ δικαστήρια δεινῶν.* *i. q. *iudices.* Legg. IX. 880. C: *ἐὰν μὴ τὸ δικαστήριον πλέονος αὐτῷ χρόνου τιμήσῃ τὴν δίκην.* D: *δικαστήριον ... γιγνέσθω τοῖς τοιούτοισι στρατηγοὶ καὶ ταξίαρχοι* cet. XII. 948. A. 956. B. E.

δικαστής, ὁ, *iudex.* Theaet. 173. C: *οὔτε γὰρ δικαστὴς οὔτε θεατὴς ... ἐπιτιμήσων ... ἐπιστατεῖ παρ᾽ ἡμῖν.* 201. C: *δικαστὴς ἄκρος.* Legg. VI. 766. D: *ἄφωνος ... δικαστὴς* cet. Apol. 35. C: *οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κάθηται ὁ δικαστὴς ἐπὶ τῷ* cet. Pol. III. 405. C: *μηδὲν δεῖσθαι νυστά-*

ζοντος δικαστοῦ. Apol. 35. B: *δεῖσθαι τοῦ δικαστοῦ.* Conv. 175. E: *δικαστῇ χρώμενοι τῷ Διονύσῳ.* Gorg. 480. A: *ἰέναι ... παρὰ τὸν δικαστήν.* 481. A. Pol. 409. B: *γέροντα δεῖ τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν εἶναι.* Legg. I. 627. E: *τρίτον ... δικαστὴν πρὸς ἀρετὴν εἴπωμεν* cet. VI. 761. E: *δικαστὴν δὲ καὶ ἄρχοντα ἀνυπεύθυνον οὐδένα δικάζειν.* XII. 948. E: Gorg. 523. B: *τούτων ... δικασταὶ ... ζῶντες ἦσαν ζώντων.* Theaet. 201. B: *ὅταν δικαίως πεισθῶσι δικασταὶ περὶ ὧν* cet. Conv. 219. C: *ὦ ἄνδρες δικασταί· δικασταὶ γάρ ἐστε τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας.* Pol. I. 348. A: *ἅμα αὐτοί τε δικασταὶ καὶ ῥήτορες ἐσόμεθα.* III. 408. D: *δικασταὶ ... οἱ παντοδαπαῖς φύσεσιν ὡμιληκότες.* Legg. XII. 956. B: *αἱρετοὶ δικασταὶ γίγνοιντ' ἄν.* Polit. 305. B: *τὴν τῶν δικαστῶν τῶν ὀρθῶς δικαζόντων θεασώμεθα δύναμιν.* Pol. I. 348. B: *δικαστῶν τινῶν τῶν διακρινούντων.* III. 405. A: *τὸ δεῖσθαι ἰατρῶν καὶ δικαστῶν ἄκρων.* Legg. XI. 926. D: *εἰς τὸ τῶν ἐκκρίτων δικαστῶν δικαστήριον εἰσάγων.* Phaed. 63. E: *ἀλλ' ὑμῖν δὴ τοῖς δικασταῖς βούλομαι ἤδη τὸν λόγον ἀποδοῦναι ὡς* cet. Legg. IX. 854. D: *ὁπόσας ἂν δόξῃ τοῖς δικασταῖς.* Gorg. 452. E: *ἐν δικαστηρίῳ δικαστάς.* 478. A. al. Legg. II. 674. B: *μηδὲ δικαστὰς ἐνεργοὺς ὄντας οἴνου γεύεσθαι τὸ παράπαν.* VI. 767. A: *θέντες ... καὶ τοὺς δικαστὰς ὡς ἄρχοντας.* 768. B: *δικαστὰς ... ἀδιαφθόρους ταῖς δεήσεσι.* XII. 946. D: *εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς δικαστὰς εἰσαγέτω τοὺς εὐθύνους.* Apol. 41. A: *εὑρήσει τοὺς ὡς ἀληθῶς δικαστάς.* Ep. VIII. 356. D: *ἐκλεκτοὺς γίγνεσθαι δικαστὰς ἐκ τῶν ... ἀρχόντων.*

δικαστικός, ή, όν, iudicialis; δικαστική, ars s. *ratio iudiciaria.* Polit. 303. E: *στρατηγία καὶ δικαστική.* Riv. 137. D: *οὐχ ἡ δικαστική;* De iusto 373. E. Gorg. 520. B: *ὅσωπερ νομοθετικὴ δικαστικῆς (κάλλιόν ἐστι).* Pol. III. 409. E: *μετὰ τῆς τοιαύτης δικαστικῆς.* 410. A: *δικαστικῆς εἰς χρείαν ἰέναι.* Clit. 408. B: *τὴν αὐτὴν δὴ ταύτην δικαστικήν τε καὶ δικαιοσύνην ὡς ἔστι, λέγων.*

δίκη, ἡ, ritus; unde *δίκην, ritu, instar.* Phaedr. 235. D: *πεπληρῶσθαι ... δίκην ἀγγείου.* 249. D: *ὄρνιθος δίκην βλέπων ἄνω.* Theaet. 164. C: *ἀλεκτρυόνος ... δίκην.* Pol. IX. 586. A: *βοσκημάτων δίκην.* Legg. IV. 705. E: *δίκην τοξότου.* VI. 773. C: *δίκην κρατῆρος κεκραμένην.* XI. 934. 4. Ax. 365. C: *ἔχειν νηπίου δίκην.* 368. C. Locr. 95. C. * *ius, iustitia.* Pol. VII. 536. B: *ἥ τε δίκη ἡμῖν οὐ μέμψεται αὐτή.* Legg. IX. 872: E: *ἡ τῶν ξυγγενῶν αἱμάτων τιμωρὸς δίκη ἐπίσκοπος.* 904. C: *δίκη ... θεῶν* (Hom.). Critia 109. B: *δίκης κλήροις ... λαγχάνοντες.* Legg. IV. 713. E: *ἀφθονίαν δίκης παρεχόμενον.* IX. 876. E: *τοῦ μήποτε βαίνειν ἔξω τῆς δίκης.* Pol. II. 365. B: *δίκᾳ ... ἢ σκολιαῖς ἀπάταις* (Pind.). Tim. 41. C: *τῶν ἀεὶ δίκη ... ἐθελόντων ἕπεσθαι.* Legg. XII. 945. D: *ἐν δίκῃ ἀμέμπτῳ.* VI.

777. D: ὁ φύσει σέβων τὴν δίκην. X. 887. B: δίκην τιμῶντες διαφερόντως ἀνθρώπων. Epin. 988. E: κατὰ τὴν τῶν ἀνοσίων τιμωρὸν δίκην. Menex. 237. D: ὃ ... δίκην καὶ θεοὺς μόνον νομίζει. Adverbiorum instar frequentantur *μετὰ δίκης* (*iuste.* Legg. I. 643. E. 647. C. II. 671. D. al.), *ἐν δίκῃ* (*iuste, iure; rite.* Phaedr. 266. A. 275. E. 277. D. Crat. 419. D. Pol. V. 475. C. Tim. 42. B. al. Etiam *δίκῃ*: Critia 112. E. et *τῇ δίκῃ*: Legg. VII. 808. A.), *σὺν δίκῃ* (Ep. VIII. 364. E.), *κατὰ δίκην* (Legg. III. 696. D. XII. 957. C. al.), et *παρὰ δίκην* (Legg. VI. 757. E: παρὰ δίκην τὴν ὀρθήν). Cum v. *ἔχειν*, *iustum* vel *par esse*: Pol. VII. 520. B. **ars* vel *ratio iudicialis*. Gorg. 478. B: δίκη (*ars iudicum*, v. praecedd.) ἀκολασίας καὶ ἀδικίας (ἀπαλλάττει). Ib. πολὺ διαφέρει ... ἡ δίκη. Soph. 229. A: ἡ κολαστικὴ ... δίκη. Gorg. 478. B: χρηματιστικῆς, ἰατρικῆς, δίκης. D: σωφρονίζει ... καὶ ἰατρικὴ γίγνεται πονηρίας ἡ δίκη. **iudicium* (*in quo causa agitur*), et ipsa *actio* vel *causa quae apud iudices agitur* vel *agenda est* (tam publica quam privata), *lis*. Phaed. 59. D: ἐν ᾧ καὶ ἡ δίκη ἐγένετο. 61. A: ἐπειδὴ ἥ τε δίκη ἐγένετο cet. Legg. XII. 944. D: τοιαύτης ... ὅπλων ἀποβολῆς ἔστω δίκη ῥιφθέντων. Euth. 2. A: οὐ γάρ που καὶ σοί γε δίκη τις οὖσα τυγχάνει πρὸς τὸν βασιλέα cet. 4. A: τίνος ἡ δίκη; Φόνου. Def. 413. D: δίκη ἀπόφασις (i. q. ἀπόφανσις, *sententia*) κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος. Phaedr. 249. A: εἰς τοὐρανοῦ τινὰ τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κουφισθεῖσαι. Phaed. 58. A: περὶ τῆς δίκης ... ὃν τρόπον ἐγένετο. B: τῇ προτεραίᾳ τῆς δίκης. C. Legg. XI. 937. B: μέχρι δίκης. XII. 956. C: τοῦ τιμήματος τῆς γραφείσης δίκης. VI. 754. E: ἐπεξίτω τῇ δίκῃ ἐν αὐτοῖς τοῖς νομοφύλαξιν. 767. A: τέλος ἐπιθέτω τῇ δίκῃ. VI. 767. A: κρίνων τὴν δίκην. B: ἄγων εἰς δίκην. 784. E: ἐὰν ... μὴ ἕλῃ τὴν δίκην. VIII. 846. B: πρὸς τὰ κοινὰ δικαστήρια φέρων τὴν δίκην. X. 885. A: τὸ πολιτικὸν ... ἑκάστου τῶν πολιτῶν ὑβρισθὲν δίκην ἐπικαλούμενον. IX. 866. B: ἐπεξελθὼν τούτῳ δίκην. 868. B: εἰς δίκην καταστήσας. 880. C. al. Euth. 2. A: οὔτοι ... δίκην αὐτὴν καλοῦσιν, ἀλλὰ γραφήν. 3. E: ἀγωνιεῖ τὴν δίκην. 5. B: ἐκείνῳ ... λάχε δίκην. Gorg. 523. B: κακῶς ... αἱ δίκαι ἐκρίνοντο. Pol. V. 464. D: δίκαι τε καὶ ἐγκλήματα πρὸς ἀλλήλους. E: αἰκίας δίκαι. Legg. V. 743. C: ὅπου πολλαὶ ... δίκαι ἐν ἀλλήλοις εἶεν. VI. 778. D: αἱ ... τῶν φόνων ... δίκαι. Crit. 50. B: αἱ γενόμεναι δίκαι. Pol. IV. 425. D: δικῶν λήξεως. Legg. VI. 768. B: τῶν ἰδίων δικῶν. C: ἡ δικῶν ἀκριβὴς νόμων θέσις. IX. 856. E: ὁ τρόπος τῶν δικῶν. XII. 943. B: ἐκδικασθεισῶν τῶν τῆς ἀστρατείας δικῶν. 948. B: περὶ τὴν λεγομένην κρίσιν τῶν δικῶν. 949. A: διὰ δικῶν ... κρίνεσθαι. Pol. VI. 499. A: καὶ ἐν δίκαις καὶ ἐν ἰδίαις συνουσίαις. Legg. VI. 762.

B: *ἐν ταῖς κοιναῖς δίκαις.* Phaedr. 261. B: *περὶ τὰς δίκας λέγεται ... τέχνη.* Pol. IV. 433. E: *τὰς δίκας ... δικάζειν.* VIII. 549. C: *φεύγοντος τάς τε τιμὰς καὶ ἀρχὰς καὶ δίκας* cet. IX. 574. D: *περὶ καλῶν ... τὰς δίκας ποιουμένας* (*iudicium facientes*). Legg. VI. 767. D: *ὁσιώτατα τὰς δίκας ... διακρίνειν.* 778. C: *ἐν οἷς τὰς δίκας ... λήψονταί τε καὶ δώσουσι.* X. 909. C: *δίκας ἀσεβείας τῷ ἐθέλοντι λαγχάνειν ὑπεχέτω.* XII. 953. A: *δίκας αὐτοῖς ὀρθῶς διανέμοντας.* Crit. 50. B: *ὃς τὰς δίκας τὰς δικασθείσας προστάττει κυρίας εἶναι.* *poena. Prot. 322. A: *Προμηθέα ... κλοπῆς δίκη μετῆλθεν.* Phaed. 104. B: *αὕτη γὰρ ἡ δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν αὐτοῖς ἐτάχθη.* Critia 106. B: *δίκη δὲ ὀρθὴ τὸν πλημμελοῦντα ἐμμελῆ ποιεῖν.* Legg. V. 728. C: *καλὸν γὰρ τό γε δίκαιον καὶ ἡ δίκη.* Ib. *δίκη μὲν οὐκ ἔστι ... τιμωρία δέ.* IX. 854. D: *οὐ γὰρ ἐπὶ κακῷ δίκη γίγνεται οὐδεμία γιγνομένη κατὰ νόμον.* Prot. 326. E: *ὡς εὐθυνούσης τῆς δίκης.* Gorg. 472. D: *ἂν τυγχάνῃ δίκης τε καὶ τιμωρίας.* E: *ἐὰν τυγχάνῃ δίκης ὑπὸ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων.* 523. B: *εἰς τὸ τίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον.* Legg. VI. 762. D: *ὅπως ... τῆς ἀξίας δίκης τυγχάνῃ.* IX. 857. A: *μία δίκης τιμωρία ξύμπασι (κείσθω).* X. 908. B: *οὐκ ἴσης ... δίκης δεόμενα.* D: *δίκης μὴ τυγχάνων.* Phaedr. 249. A: *δίκην ἐκτίνουσιν.* Gorg. 472. E: *ἐὰν διδῷ δίκην.* B. 476. A: *τὸ διδόναι δίκην καὶ τὸ κολάζεσθαι δικαίως ἀδικοῦντα ἆρα τὸ αὐτὸ καλεῖς;* 479. B: *οἱ τὴν δίκην φεύγοντες.* Phaed. 81. D: *δίκην τίνουσαι τῆς προτέρας τροφῆς.* Theaet. 177. A: *οὐ δὴ τίνουσι δίκην.* 181. A: *δίκην δώσομεν.* Crat. 400. C: *ὡς δίκην διδούσης τῆς ψυχῆς* cet. Conv. 179. D: *δίκην αὐτῷ ἐπέθεσαν.* Pol. I. 330. D: *ὡς τὸν ἐνθάδε ἀδικοῦμενον δεῖ ἐκεῖ διδόναι δίκην.* V. 457. E: *ὑφεκτέον ... δίκην.* VII. 529. C: *δίκην ... ἔχω.* Tim. 92. *δίκην ἀμαθίας ἐσχάτης ἐσχάτας οἰκήσεις εἰληχότων.* Critia 106. B: *δίκην τὴν πρέπουσαν ἐπιτιθέναι.* Legg. VI. 754. E: *ὑπεχέτω* (*poenam luito*) *τῷ βουλομένῳ μετιέναι.* VIII. 838. C: *θάνατον ... ἐπιτιθέντας δίκην τῆς ἁμαρτίας.* 844. D: *φθόνου ... ὑπεχέτω δίκην.* IX. 870. E: *τὴν κατὰ φύσιν δίκην ἐκτῖσαι.* 881. D: *ἐὰν δέ τις ὄφλῃ δίκην αἰκίας γονέων.* X. 909. A: *(ἐὰν) ὀφείλῃ δ' αὖθις τὴν τοιαύτην δίκην.* XI. 921. A: *πρῶτον μὲν δίκην τῷ θεῷ ὑφέξει.* 933. D: *(ἐὰν) ὄφλῃ δίκην φαρμάκων.* Apol. 39. B: *θανάτου δίκην ὄφλων.* Ep. III. 319. E: *ἔχω τὴν δίκην* (*mihi satis est factum*). Legg. VIII. 843. A: *διτταῖς δίκαις ἔνοχος ἔστω.* Pol. III. 405. C: *ὥστε μὴ παρασχεῖν δίκας.* X. 616. A: *τὰς ... δίκας τε καὶ τιμωρίας τοιαύτας τινὰς εἶναι.* Legg. I. 632. B: *τοῖς ... δυσπειθέσι δίκας τακτὰς ἐπιτιθέναι.* VII. 799. B: *δίκας ἀσεβείας ... τῷ ἐθελήσαντι παρέχειν.* IX. 870. C: *ὁ ποιεῖ φόνου ἑκουσίου τὰς μεγίστας δίκας.* 872. C: *καθάπερ ἂν εἰ πολίτην κτείνας ὑπεῖχε φόνου δίκας.* XII. 958. C. Hipp. mai. 292. A: *δίκας ὀφλήσει.*

δίκρους, όα, ουν, bifidus, duplex. Tim. 78. B: *ὧν θάτερον ... διέπλεξε δίκρουν.*

δίκτυον, τό, rete. Euthyd. 302. B: *ὥσπερ ἐν δικτύῳ εἰλημμένος.* Soph. 220. C: *κύρτους ... καὶ δίκτυα* cet.

δίμοιρος; unde *δίμοιρον, dimidia drachma* s. *tres oboli.* Ax. 366. C: *τὰ ... μὲν διμοίρου εἰρημένα, τὰ δὲ δυοῖν δραχμαῖν.*

δίνη, ἡ, turbo. Pol. X. 620. E: *ἐπιστροφὴν τῆς τοῦ ἀτράκτου δίνης.* Phaed. 99. B: *δίνην περιτιθεὶς τῇ γῇ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ.* Crat. 439. C: *ὥς εἴς τινα δίνην ἐμπεσόντες.*

δινῶ, circumago. Euthyd. 294. E: *ἐπὶ τροχοῦ δινεῖσθαι.*

διό, quapropter, quocirca. Phaedr. 258. E: *διὸ καὶ δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται.* Gorg. 518. A: *διὸ δὴ καὶ ταύτας ... ἀνελευθέρους εἶναι* cet. Soph. 232. A: *διὸ καὶ πολλοῖς ὀνόμασι ... προςαγορεύει.* Crat. 412. A: *διὸ δὴ ... δεῖ ... ὀνομάζειν.* Conv. 203. C: *διὸ δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος ... γέγονεν ὁ Ἔρως.* Pol. II. 358. D: *διὸ κατατείνας ἐρῶ* cet. III. 409. A: *διὸ δὴ καὶ εὐήθεις νέοι ὄντες οἱ ἐπιεικεῖς φαίνονται.* sexc. al.

δίοδος, ἡ, transitus, exitus. Locr. 102. B: *αἴ κα μηκέτι δίοδος ᾖ πνεύματι.* Tim. 79. C: *κατὰ τὴν τοῦ στόματος ... δίοδον.* Phaedr. 255. C: *τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει.*

διοίγνυμι (διοίγω), aperio. Conv. 221. D: *τοῖς Σειληνοῖς τοῖς διοιγομένοις.* 222. A: *διοιγομένους (τ. λόγους) ... ἰδὼν* cet. 215. B: *δίχα διοιχθέντες.*

διοίκησις, ἡ, administratio, gubernatio. Prot. 319. D: *περὶ τῆς πόλεως διοικήσεως.* Polit. 296. E: *τὸν ὅρον ... ὀρθῆς πόλεως διοικήσεως.* Legg. VII. 790. B: *χωρὶς τῆς ἰδίας διοικήσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὀρθῆς γιγνομένης.* Charm. 172. D: *ἡγουμένη διοικήσεως καὶ οἰκίας καὶ πόλεως.* Pol. V. 455. B: *πρὸς διοίκησιν πόλεως.* X. 606. E: *πρὸς διοίκησίν τε καὶ παιδείαν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων.* Legg. VII. 809. C: *(πρὸς) τὴν κατὰ πόλιν διοίκησιν.* Locr. 105: *διοίκησιν κόσμω.* Pol. X. 599. C: *διοικήσεων πόλεων (πέρι).* Legg. VI. 768. D. VII. 807. E: *περὶ τῶν κατ᾽ οἰκίαν διοικήσεων.* Pol. V. 449. A: *περί τε πόλεων διοικήσεις* cet.

διοικίζω, dispergo. Conv. 193. A: *νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ.*

διοικοδομῶ, exstruo ita ut aliud ab alio separem. Tim. 69. E: *διοικοδομοῦσι τοῦ θώρακος αὖ τὸ κύτος.* Ib. *ἰσθμὸν καὶ ὅρον διοικοδομήσαντες τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους.*

διοικῶ, administro, guberno. Phaedr. 246. C: *πάντα τὸν κόσμον διοικεῖ.* Riv. 138. B. Crit. 51. E: *ὃν τρόπον ... τἄλλα τὴν πόλιν διοικοῦμεν.* Men. 91. A: *ᾗ οἱ ἄνθρω-*

ποι τάς τε οἰκίας καὶ τὰς πόλεις καλῶς διοικοῦσι. Prot. 318. E: *ὅπως ἂν ἄριστα τὴν αὑτοῦ οἰκίαν διοικοῖ.* Id. Gorg. 520. E. Riv. 138. C. B: *ὅταν εἷς ἀνὴρ ὀρθῶς πόλιν διοικῇ.* C. Men. 73. B: *ἄνπερ δικαίως ... διοικῶσι.* Polit. 297. B: *μετὰ νοῦ διοικεῖν πόλιν.* Pol. X. 600. D: *οὔτε οἰκίαν οὔτε πόλιν ... διοικεῖν.* Legg. II. 667. A: *πόλιν δὲ καὶ ἄστυ δυνάμενος διοικεῖν.* X. 896. E: *τὸν οὐρανὸν ... διοικεῖν.* XII. 957. A: *τὰ προσήκοντα ἑκάστῃ τῶν ἀρχῶν διοικεῖν.* Ep. VII. 325. D: *τὰ πολιτικὰ διοικεῖν.* Legg. VII. 790. B: *εὖ τήν τε οἰκίαν καὶ πόλιν ἅμα τὴν αὑτοῦ διοικῶν.* Ep. I. 309. A: *διοικῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχήν.* Legg. VII. 713. C: *τὰ ἀνθρώπινα διοικοῦσα.* X. 896. D: *ψυχὴν διοικοῦσαν* cet. Men. 73. A: *μὴ σωφρόνως καὶ δικαίως διοικοῦντα.* Critia 112. E: *τήν τε ἑαυτῶν καὶ τὴν Ἑλλάδα δίκῃ διοικοῦντες.* Pol. V. 455. D: *τῶν πόλιν διοικούντων.* Polit. 296. B: *ὃν ὁ σοφὸς ... ἀνὴρ διοικήσει τὸ τῶν ἀρχομένων.* Men. 73. B: *δικαιοσύνῃ ... διοικήσουσιν.* Legg. X. 905. E: *τούς γε διοικήσοντας τὸν ἅπαντα ... οὐρανόν.* Pass. Pol. V. 462. C: *αὕτη ἄριστα διοικεῖται.* VIII. 564. E: *ὥστε πάντα ὑπὸ τοῦ τοιούτου διοικεῖται ἐν τῇ τοιαύτῃ πολιτείᾳ.* Legg. III. 698. A: *ὡς οὐκ ὀρθῶς τὰ νῦν διοικεῖται.* Alc. I. 126. A: *ἄμεινον ... διοικεῖται* (*ἡ πόλις*) cet. Ib. *ἄμεινον διοικεῖται σῶμα καὶ σώζεται.* B. Ep. VII. 325. D: *οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς τῶν πατέρων ἤθεσι ... ἡ πόλις ἡμῶν διῳκεῖτο.* **constituo.* Legg. IV. 709. E: *τὴν πόλιν ἱκανῶς διοικῆσαι.* **habito, domicilium habeo.* Tim. 19. E: *οἰκήσεις ... ἰδίας οὐδαμῇ διῳκηκός.*

διοινῶ, *vino repleo.* Legg. VI. 775. C: *ὁ ... διῳνωμένος.*

διοίχομαι, *dilabor*, *intereo.* Phaed. 87. E: *ταχὺ σαπὲν διοίχοιτο.*

διολισθαίνω, *elabor.* Lys. 216. C: *διὸ καὶ ἴσως ῥᾳδίως διολισθαίνει καὶ διαδύεται ἡμᾶς.*

διόλλυμι, *perdo; exstinguo*, *tollo.* Pol. X. 609. C: *ὥσπερ σῶμα ἡ σώματος πονηρία νόσος οὖσα ... διόλλυσι.* Tim. 82. E. Crit. 47. C: *τοῦτο* (*τ. σῶμα*) *γὰρ διόλλυσι* (*τὸ κακόν*). Menex. 242. D: *μὴ δι' ὀργὴν ἰδίαν πόλεως τὰ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων διολλύναι.* Tim. 83. A: *διολλύντα καὶ τήκοντα.* Polit. 308. A: *πάμπαν διώλεσαν.* Legg. XII. 945. E. Polit. 302. A: *ὡς πάντ' ἂν διολέσειε τὰ ταύτῃ γιγνόμενα.* Crit. 47. D: *ἐὰν ... διολέσωμεν.* Pol. II. 375. C: *ἄλλους σφᾶς διολέσαι.* Polit. 284. A: *οὐκοῦν τὰς τέχνας ... διολοῦμεν* (v. *διελοῦμεν*) *τῷ λόγῳ* —; Med. *pereo, exstinguor*, etiam *corrumpor.* Phaedr. 246. E: *φθίνει τε καὶ διόλλυται.* 254. E: *φόβῳ διόλλυται.* Theaet. 153. B. Pol. VI. 490. E: *ὡς διόλλυται ἐν πολλοῖς.* Polit. 302. A: *πολλαὶ ... διόλλυνται.* Tim. 22. D. Pol. VI. 491. E: *ἐκ νεανικῆς φύσεως τροφῇ διολλυμένης.* Polit. 302. A: *πολλαὶ ... διολώλασι.* Tim. 88. D: *κρατηθὲν διώλετο.* Legg. III. 686.

B: *πῶς ... καὶ πῇ διώλετο;* Ep. III. 317. E. VIII. 353. D: *διολέσθαι ... ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος.* Pol. VI. 497. D: *τίνα τρόπον ... πόλις ... οὐ διολεῖται.* Polit. 302. A: *καὶ ἔτι διολοῦνται.*

διόμνυμαι, *iuro, iureiurando affirmo.* Apol. 27. C: *καὶ ταῦτα καὶ διωμόσω ἐν τῇ ἀντιγραφῇ.* Eryx. 403. C: *ὅμως δέ μοι κἂν διομόσασθαι δοκῶ ὑπὲρ Κριτίου.*

διομολογοῦμαι, *confiteor, concedo; constituo;* etiam c. accus. rei quae inter eos qui disserunt convenit. Phaedr. 237. C: *οὐ διομολογοῦνται.* Pol. X. 603. D: *ὅτι τοῦτό γε νῦν οὐδὲν δεῖ ἡμᾶς διομολογεῖσθαι.* Legg. XII. 953. E: *τὴν πρᾶξιν πᾶσαν διομολογούμενος ἐν συγγραφῇ.* Pol. I. 350. D: *ἐπειδὴ ... διωμολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶναι καὶ σοφίαν* cet. VIII. 543. B. al. Gorg. 500. E: *διομολόγησαί μοι εἰ* cet. Pol. V. 472. E: *πάλιν μοι ... τὰ αὐτὰ διομολόγησαι.* Phil. 11. D: *διομολογησώμεθα καὶ τόδε.* 20. C: *σμικρὰ ἄττα ... ἔμπροσθεν ἔτι διομολογησώμεθα.* Theaet. 169. E: *σαφέστερον περὶ τούτου αὐτοῦ διομολογήσασθαι.* Soph. 260. A: *δεῖ λόγον ἡμᾶς διομολογήσασθαι τί ποτ' ἐστιν.* Pol. III. 394. D. X. 603. A. Phil. 14. E: *πάντα ταῦτα τὸ ἓν ἐκεῖνο εἶναι διομολογησάμενος* (al. *διομολογησάμενον*). Pol. VI. 507. A. Soph. 241. B: *διομολογησαμένους.* Tim. 57. D: *εἰ μή τις διομολογήσεται.* Pol. III. 392. C: *τότε διομολογησόμεθα ὅταν* cet. Pass. Pol. V. 456. C: *ὅτι ... βέλτιστα, διωμολόγηται.* X. 602. B: *ἐπιεικῶς ἡμῖν διωμολόγηται.* Soph. 264. D: *διωμολογημένον ἡμῖν ἐν τοῖς πρόσθεν ἦν.* Euthyd. 282. C: *οὔπω διωμολογημένον ἐμοί τε καὶ σοί.* Eryx. 396. E: *ἵνα διομολογηθῇ ὑμῖν ὅπως ἔχει τοῦτο.* Pol. V. 456. C: *δεῖ διομολογηθῆναι.* Verb. Soph. 260. B: *λόγον ... διότι νῦν διομολογητέον.* Phil. 37. C: *καὶ ταῦθ' ἡμῖν διομολογητέον.* VII. 527. B: *οὐκοῦν τοῦτο ἔτι διομολογητέον;* Tim. 63. B: *ταῦτα διομολογητέον ὑποθεμένοις τάδ' ἡμῖν.* Parm. 142. B: *διομολογητέα ταῦτα.*

διονομάζω, *nomino, nuncupo.* Polit. 263. D: *τάχ' ἂν ... κατὰ ταὐτὰ ἴσως διονομάζοι.*

διόπερ, *quocirca.* Phaedr. 232. C: *διόπερ ... ἀποτρέπουσι.* Legg. III. 679. C: *διόπερ ἦσαν τοιοῦτοι παντάπασιν* cet. Ep. I. 309. C. Locr. 97. C.

διορῶ, *perspicio.* Pol. VII. 519. A: *ὡς ... ὀξέως διορᾷ ταῦτα.* IX. 577. A: *ἱκανῶς διορᾷ.* Legg. VI. 773. D: *διορᾶν.* Epin. 984. E: *οὐ διορώμενον ὅλον ... εἶναι.* — Propter significationem huc referuntur tempora a radice ΟΠ ducta. Pol. X. 611. C: *ἐναργέστερον δικαιοσύνας ... διόψεται.* IV. 423. E: *πάντα ταῦτα ῥᾳδίως διόψονται.* Parm. 136. C: *εἰ μέλλει ... κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές.*

διόρθωσις, ἡ, correctio, recta ratio. Legg. I. 642. A: *ἡ κατὰ φύσιν αὐτοῦ διόρθωσις.*

διορίζω, discrimino, discerno, distinguo; definio; statuo, declaro. Crat. 391. D: *ἐν οἷς διορίζει ... ἅ τε οἱ ἄνθρωποι ὀνόματα καλοῦσι καὶ οἱ θεοί.* Pol. VI. 507. B: *διορίζομεν τῷ λόγῳ.* Soph. 266. E: *τὸ ... φανταστικὸν αὖθις διορίζωμεν* (v. *διορίζομεν*) *δίχα.* 239. A: *μήτε ὡς ἓν μήτε ὡς πολλὰ διορίζειν αὐτὸ* cet. Pol. I. 346. B: *ἀκριβῶς διορίζειν.* VI. 511. C: *διορίζειν σαφέστερον.* Legg. IX. 867. B. Polit. 301. B: *οὐ διορίζοντες ὀνόματι τὸν μετ' ἐπιστήμης ἢ δόξης ... μοναρχοῦντα.* Tim. 69. E. Polit. 267. D: *ταύτην ... διώριζεν ὁ λόγος οὐχ ἵππων εἶναι τροφὸν* cet. Gorg. 488. D: *τοῦτό μοι αὐτὸ σαφῶς διόρισον.* 521. A. Pol. X. 598. *τοῦτο ... ἔτι διόρισον.* Legg. XII. 943. E: *ῥάδιον ... οὐδαμῶς διορίσαι τούτων θάτερον.* Polit. 275. A: *τὸν τρόπον ... διορίσαντας τῆς ἀρχῆς τῆς πόλεως.* Legg. IX. 860. E: *διοριεῖς ... αὐτοῖς ἀκούσιά τε καὶ ἑκούσια ἀδικήματα.* Polit. 260. C: *καθάπερ ἡ τῶν καπήλων τέχνη τῆς τῶν αὐτοπωλῶν διώρισται τέχνης.* 280. B: *ὅτι τῶν ... ἐγγὺς συνεργῶν οὔπω διώρισται.* Polit. 281. C: *ἱκανῶς ... διωρισμένος.* Legg. I. 644. E: *οὐ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ καὶ κακία κεῖται.* Tim. 45. A: *διωρισμένον ἔχειν.* Phil. 27. B: *διωρισμένων τῶν τεττάρων.* Soph. 253. D: *πολλὰς χωρὶς πάντῃ διωρισμένας.* Pol. VII. 524. C: *οὐ συγκεχυμένα, ἀλλὰ διωρισμένα.* Polit. 261. A: *ἀλλοτριότητι διορισθὲν πρὸς οἰκειότητα.* 275. E: *μηδὲν διορισθείσης τροφῆς.* Med. Pol. V. 477. C: *ἔνια διορίζομαι παρ' ἐμαυτῷ τὰ μὲν ἄλλα εἶναι, τὰ δὲ ἄλλα.* Charm. 163. E: *τὴν ... τῶν ἀγαθῶν πρᾶξιν σωφροσύνην εἶναι σαφῶς σοι διορίζομαι.* Epin. 973. C. Polit. 259. D: *διοριζοίμεθα.* Pol. VI. 499. E: *ἐὰν ... διορίζῃ.* Gorg. 495. A: (*ὃς ἂν*) *μὴ διορίζηται τῶν ἡδονῶν ὁποῖαι ἀγαθαὶ καὶ κακαί.* Parm. 133. A. Tim. 68. E: *δύ' αἰτίας εἴδη διορίζεσθαι.* Pol. I. 344. E. Legg. IV. 777. B. Polit. 283. B: *πάμπολλα διοριζόμενοι μάτην.* Tim. 52. C. 51. B: *λόγῳ ... μᾶλλον τὸ τοιόνδε διοριζομένοις.* Theaet. 192. A: *διοριζομένους.* Legg. XII. 963. B: *διωριζόμην.* VI. 783. C: *ἃ τοῖς τρισὶ διωριζόμεθα ῥήμασι.* Polit. 280. E: *τὴν μαγευτικὴν ... κατ' ἀρχὰς εὐθὺς διωρισάμεθα.* Prot. 349. C: *τοῦτο διόρισαι.* Polit. 282. D: *διόρισαι ... καὶ τούτοιν ἑκάτερον.* Pol. I. 341. B. Legg. IX. 863. E: *τό τε δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον ... σαφῶς ἂν διορισαίμην.* Phil. 37. A: *διωρισώμεθα ... σαφέστερον ἔτι* cet. Soph. 217. B: *σαφῶς διορίσασθαι.* 242. C. Pol. V. 474. B: *διορίσασθαι πρὸς αὐτοὺς τοὺς φιλοσόφους τίνας λέγοντες* cet. VII. 534. B. al. Polit. 264. E: *τῷ πτηνῷ τε καὶ πεζῷ διορισάμενος.* Phil. 56. D. Legg. VII. 802. E: *τύπῳ τινὶ διορισάμενον.* Gorg. 457. C: *διορισάμενοι πρὸς ἀλλήλους.* Verb. Tim. 29. B: *ὧδε ... περί τε εἰκόνος καὶ περὶ τοῦ παραδείγματος ... διο-*

ριστέον. 54. B: νῦν μᾶλλον διοριστέον. Legg. IX. 874. D. *extermino, eiicio. Legg. IX. 873. E: τὸ ... ὄφλον ἔξω τῶν ὅρων τῆς χώρας διορίσαι.

διόρισις, ἡ, distinctio. Legg. VI. 777. B: ἐπειδὴ δύσκολόν ἐστι τὸ θρέμμα ἄνθρωπος καὶ πρὸς τὴν ἀναγκαίαν διόρισιν.

διορισμός, ὁ, distinctio, divisio. Polit. 282. E: ἴσως γὰρ ὁ (v. ὅδ') ὁρισμὸς ἔγκαιρος ἄν σοι γένοιτο. Tim. 38. C: εἰς διορισμὸν καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου.

διορύττω, perfodio. Legg. III. 699. A: Ἄθων ... διορυττόμενον.

δῖος, α, ον, divinus. Pol. II. 379. D. et Hipp. min. 371. C. (Hom.).

διότι, propterea quod, quia. Prot. 327. E: νῦν δὲ τρυφᾶς ... διότι πάντες διδάσκαλοί εἰσιν ἀρετῆς. 353. E: δι' οὐδὲν ἄλλο ... ἢ διότι cet. Phaedr. 244. A: διότι δὴ ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ. Phaed. 100. C: οὐδὲ δι' ἓν ἄλλο ... ἢ διότι cet. Theaet. 158. A. Polit. 310. D: διὰ τί; Διότι cet. Crat. 404. D: δι' ὅπερ καὶ σύνεστιν αὐτῇ ὁ Ἅιδης σοφὸς ὤν, διότι τοιαύτη ἐστί. Pol. V. 455. D: οὐδὲν ... ἐπιτήδευμα ... γυναικὸς διότι γυνή, οὐδ' ἀνδρὸς διότι ἀνήρ. Euth. 10. D: διότι γε φιλεῖται ὑπὸ τῶν θεῶν. B. Sis. 390. A: διὰ τοῦτο ... διότι cet. al. *quamobrem, cur. Phaed. 100. C: ἐάν τίς μοι λέγῃ διότι καλόν ἐστιν ὁτιοῦν. Theaet. 260. B: λόγον δὲ διότι νῦν διομολογητέον οὐκ ἔμαθον. Crat. 392. D: ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; 419. D: εὐφροσύνη ... οὐδὲν προσδεῖται του διότι ῥηθῆναι. Tim. 54. B: διότι δέ, ὁ λόγος πλείων. Men. 97. D. al. *i. q. ὅτι. Ep. I. 309. D: ὑπομνῆσαι δέ σε βούλομαι διότι ... οἱ πλεῖστοι ... ἀναβοῶντα ποιοῦσι cet.

διοχετεύω, per canales distinguo vel divido. Tim. 77. C: τὸ σῶμα αὐτὸ ἡμῶν διωχέτευσαν τέμνοντες οἷον ἐν κήποις ὀχετούς.

δίοψις, ἡ, spectatio. Tim. 40. D: ἄνευ διόψεως τούτων ... τῶν μιμημάτων.

δίπηχυς, ὁ ἡ, bicubitalis. Phaed. 96. E: τὸ δίπηχυ τοῦ πηχυαίου μεῖζον εἶναι (μοι ἐδόκει). 101. B.

διπλασιάζω, duplico. Legg. XI. 920. A: τοὺς δεσμοὺς μὴ πανέσθω διπλασιάζων.

διπλασιασμός, ὁ, duplicatio. Sis. 388. E: ὁ τοῦ κύβου διπλᾶσιασμός.

διπλασιολογία, ἡ, verborum repetitio. Phaedr. 267. C: διπλασιολογίαν καὶ γνωμολογίαν cet.

διπλάσιος, α, ον, duplex, duplus. Legg. V. 743. A: ἡ ... κτῆσις πλέον ἢ διπλασία ἐστὶ τῆς cet. Men. 82. E. Epin. 991. A: διπλάσιον ... ἡ κατὰ δύναμιν οὖσα. Men. 82. D. 83. C: οὐ διπλάσιον ... χωρίον. 85. B. Charm. 168. C: οὐ γάρ ἐστί που ἄλλου διπλάσιον ἢ ἡμίσεως. Legg.

V. 730. D: *πλέον ἢ διπλασίας τιμῆς ἄξιος ἐκείνου.* VII. 805. A: *πᾶσα ἡμίσεια πόλις ἀντὶ διπλασίας οὕτως ἔστι* cet. 807. C. Men. 83. A. B. Phil. 25. D: *τὴν τοῦ ἴσου καὶ διπλασίου (γένναν).* Tim. 36. D: *κατὰ τὴν τοῦ διπλασίου ... διάστασιν.* 43. D. Legg. VI. 764. B: *μέχρι ... διπλασίου τούτου* (*usque ad poenam dupli*). VII. 806. C: *ἥμισυ βίου ... ἀντὶ διπλασίου.* Legg. V. 743. A: *διπλασίῳ ἐλάττονα.* Pol. VI. 492. C: *αἵ τε πέτραι ... διπλάσιον θόρυβον παρέχωσι τοῦ ψόγου καὶ ἐπαίνου.* De lucri cup. 231. D: *διπλάσιον (σταθμὸν) ... ἀργυρίου.* Tim. 35. B: *ἀφῄρει διπλασίαν (μοῖραν) ταύτης.* 54. D. Legg. VI. 762. B: *τὴν διπλασίαν* (int. *ζημίαν*) *πραττέσθω* cet. 764. C. IX. 868. B. al. Men. 84. C: *διπλασίαν τὴν γραμμὴν ἔχειν μήκει.* Phaed. 105. A: *τὸ διπλάσιον.* Phil. 25. A. Legg. V. 744. E: *διπλάσιον ... τούτου κτᾶσθαι.* VI. 781. B: *πρὸς τὸ πλέον ἢ διπλάσιον εἶναι.* VIII. 843. C: *διπλάσιον τοῦ βλάβους ἄλλο ἐκτισάτω τῷ βλαφθέντι.* XI. 916. B: *διπλάσιον ἀποτίνειν τῆς τιμῆς* cet. Pol. IV. 438. C: *τὰ διπλάσια πρὸς τὰ ἡμίσεα ... ἆρ᾽ οὐχ οὕτως ἔχει;* V. 479. B. Men. 85. A. Pol. VII. 529. E: *ἴσων ἢ διπλασίων.* Legg. V. 743. B. VIII. 842. C: *ἐκ διπλασίων ἢ τούτοις.* 846. B. Pol. IV. 422. C: *ῥᾳδίως ... οἱ ἀθληταὶ ... διπλασίοις τε καὶ τριπλασίοις αὑτῶν* (*cum duplo - pluribus*) *μαχοῦνται.* Polit. 261. E: *ἐν διπλασίοις* (sq. *ἐν τοῖς ἡμίσεσιν*). Pol. VII. 539. E: *ἔτη διπλάσια ἢ τότε.* Tim. 35. C: *τά τε διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα.* Legg. VII. 788. D.

διπλῆ, vid. *διπλοῦς.*

διπλόη, ἡ, *scissura.* Soph. 267. E: *εἴτε ὑγιὴς εἴτε διπλόην ἔτ᾽ ἔχων τινὰ ἐστιν ἐν ἑαυτῷ.*

διπλοῦς, ῆ, οῦν, *duplex, duplus.* Crat. 408. C: *διπλοῦς (ὁ λόγος), ἀληθής τε καὶ ψευδής.* Pol. III. 397. E: *ὅτι οὐκ ἔστι διπλοῦς ἀνὴρ παρ᾽ ἡμῖν οὐδὲ πολλαπλοῦς.* VIII. 554. D: *οὐδὲ εἷς, ἀλλὰ διπλοῦς τις (ἂν εἴη).* Prot. 310. A: *διπλῆ ἂν εἴη ἡ χάρις.* Gorg. 503. A: *εἰ ... καὶ τοῦτό ἐστι διπλοῦν.* Soph. 220. A: *διπλοῦν εἶδος.* Phil. 36. B: *τὸ διπλοῦν ... πάθος.* Lach. 188. C. (opp. *ἁπλοῦν*). Tim. 41. E: *διπλῆς ... οὔσης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.* 78. C: *διπλοῦ ... ὄντος αὐτοῦ.* Phil. 36. A: *διπλῇ τινὶ λύπῃ λυπούμενον.* Adverbiorum instar pon. *διπλῇ* et *διπλῷ* (*dupliciter* et *duplo* vel *altero tanto magis* aut *plus*). Pol. I. 330. C: *οἱ ... κτησάμενοι διπλῇ ἢ οἱ ἄλλοι ἀσπάζονται αὐτὰ* (*τ. χρήματα*). Legg. IV. 720. E: *πολύ που διαφέρον ... τὸ διπλῇ* (int. *ἀπεργάζεσθαι*; opp. *μοναχῇ*). IX. 862. E: *τούς τε ἄλλους ἂν διπλῇ ὠφελοῖεν.* 868. A: *διπλῇ τὸ βλάβος ἐκτισάτω.* XI. 928. B: *ζημιούτω ... διπλῇ.* IV. 722. B: *οὐ διπλῷ θάτερα τῶν ἑτέρων διάφορα μόνον εἰς ἀρετὴν τῆς χρείας.* — Conv. 186. A: *τὸ ... διπλοῦν εἶναι τὸν Ἔρωτα.* B. Tim. 75. B: *βίον ... διπλοῦν* (*altero tanto*

longiorem). Polit. 291. E: *διπλῆν ἑκατέραν ... διαιροῦντες.* 302. D: *καὶ ταύτην ἡμῖν θετέον ἐστὶ διπλῆν.* Tim. 35. D: *τῆς δευτέρας διπλῆν.* 36. B. Legg. IX. 865. C: *δίκην εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος ὑπεχέτω διπλῆν.* 878. D. al. Soph. 226. E: *τό γε καθαρτικὸν εἶδος ... διπλοῦν ὂν πᾶς ἂν ἴδοι.* 267. B. Phil. 36. C: *ἁπλῶς εἶναι διπλοῦν.* Legg. IX. 857. B: *τὸ κλέμμα ἐκτίσας διπλοῦν.* IV. 722. E: *διπλοῖ ... νόμοι.* Phaedr. 266. A: *διπλᾶ καὶ ὁμώνυμα πέφυκε.* Legg. I. 631. B: *διπλᾶ ... ἀγαθά ἐστι.* IX. 866. B. Critia 116. B: *νεωσοίκους ... διπλοῦς.* Legg. IV. 721. D. Tim. 78. B: *διπλᾶ ... ἐγκύρτια ἔχον.* Legg. IX. 861. E: *τὰ ἄδικα ... γίγνεσθαι διπλᾶ.* Euthyd. 276. D: *διπλᾶ ἔστρεφε τὰ ἐρωτήματα περὶ τοῦ αὐτοῦ.*

δίπους, ὁ ἡ, bipes. Def. 415. A: *ζῶον ... δίπουν.* Polit. 276. C: *τῆς δίποδος ἀγέλης.* 267. C: *ἐπὶ ποίμνῃ δίποδι.* 266. E: *τῷ δίποδι πρὸς τετράπουν γένος διανεῖμαι.* Ib. *τὴν δίποδα ἀγέλην.* 276. E: *ἑκουσίων διπόδων.* * *bipedalis.* Polit. 266. B: *ἡ διάμετρος ἡ δυνάμει δίπους.* Men. 83. D: *τῆσδε τῆς δίποδος (γραμμῆς).*

δίς, bis. Phaedr. 235. A: *δὶς καὶ τρὶς τὰ αὐτὰ εἰρηκέναι.* Phaed. 63. D: *καὶ δὶς καὶ τρὶς πίνειν.* E. Theaet. 204. B: *δὶς τρία.* Parm. 143. E: *δυοῖν ὄντοιν οὐκ ἀνάγκη εἶναι καὶ δίς.* Ib. *τὸ δὶς ἕν.* Ib. *δύο δὶς εἶναι ... τρία ... δὶς εἶναι.* 147. E. Crat. 402. A: *ὡς δὶς ἐς τὸν αὐτὸν ποταμὸν οὐκ ἂν ἐμβαίης.* Phil. 59. E: *τὸ καὶ δὶς καὶ τρὶς τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ λόγῳ δεῖν.* Conv. 185. E: *ἅπαξ ἢ δίς.* Pol. I. 337. B: *ὅτι ἐστὶ τὰ δώδεκα δὶς ἕξ.* al.

δισμύριοι, αι, α, vicies mille. Ion. 535. D: *πλέον ἢ ἐν δισμυρίοις ἀνθρώποις ἑστηκὼς φιλίοις.*

διττός, ή, όν, binus, duplex. Gorg. 517. D: *ὡς ... διττή αὕτη τις ἡ πραγματεία ἐστί.* Theaet. 198. D: *ὅτι διττὴ ἦν ἡ θήρα.* Soph. 261. E: *διττὸν γένος.* 222. C: *διττὴν ... τὴν ἡμεροθηρικὴν εἴπωμεν.* 225. B: *τὸ ... περὶ τὰς ἀμφισβητήσεις θετέον διττόν.* Pol. II. 376. E: *λόγων ... διττὸν εἶδος.* Gorg. 500. D: *εἰ ἔστι τούτω διττὼ τὼ βίω.* Soph. 268. B: *καί μοι διττὼ καταφαίνεσθόν τινε.* Pol. VII. 518. A: *ὅτι διτταὶ ... γίγνονται ἐπιταράξεις ὄμμασιν.* Crat. 432. D: *διττὰ ... ἄν που πάντα γένοιτο.* Pol. VII. 528. B: *διττὰ ... τὰ αἴτια.* Tim. 88. A: *διττῶν ἐπιθυμιῶν οὐσῶν φύσει κατ' ἀνθρώπους.* Ep. VIII. 355. E: *χαρίτων ἕνεκα διττῶν.* Pol. VII. 518. A: *ἀπὸ διττῶν.* Legg. VIII. 843. A: *διτταῖς δίκαις ἔνοχος ἔστω.* VI. 764. C: *διττοὺς (ἄρχοντας) ἑκατέρων.* IX. 866. E: *διττοὺς ... τοὺς φόνους ... θετέον.* Apol. 18. D: *διττούς μου τοὺς κατηγόρους γεγονέναι.* Polit. 283. E: *διττὰς ... ταύτας οὐσίας ... θετέον.* Phil. 56. D. Legg. VIII. 844. D: *διττὰς ... δωρεάς.* 370. C: *τροπὰς διττάς.* Soph. 222. D: *διττὰ λέγομεν γένη.* 266. D: *κατὰ δύο διττὰ ἔργα.* Pol. IV. 439.

D: διττά τε καὶ ἕτερα ἀλλήλων εἶναι. VI. 509. D: ταῦτα διττὰ εἴδη. Critia 113. E: ὕδατα ... διττὰ cet. Legg. VII. 795. C.

διστάζω, *dubius sum*, *dubito*, *haesito*. Soph. 235. A: διστάζομεν ἔτι μὴ ... καὶ τὰς ἐπιστήμας ἀληθῶς ἔχων τυγχάνει (v. τυγχάνοι); Legg. X. 897. B: ἢ ἔτι διστάζομεν εἰ ἑτέρως πως ἔχει; Theaet. 190. A: ὅταν ... μὴ διστάζῃ. Ion. 534. E: ἵνα μὴ διστάζωμεν. Theaet. 187. D: ἔτι διστάζων. Ep. VII. 328. B: διστάζοντι (μοι) πότερον εἴη πορευτέον ... ἢ πῶς.

διστάσιος, ὁ ἡ, *duplum pondus habens*. De lucri cup. 231. D: ἀντὶ δωδεκαστασίου ... διστάσιον αὐτῷ καθίσταται τὸ χρυσίον.

δισχίλιοι, αι, α, *bis mille*. Critia 118. A: δισχιλίων (σταδίων).

διυλάζω, *aliquid*, *tamquam materiam*, *praeparo ac digero*. Tim. 69. A: ὅτ᾽ ... οἷα τέκτοσιν ἡμῖν ὕλη παράκειται τὰ τῶν αἰτίων γένη διυλασμένα.

διφθέρα, ἡ, *pellis*. Crit. 53. D: ἢ διφθέραν λαβὼν cet.

δίφρος, ὁ, *sedes* (aurigae in curru). Critia 119. B: ξυνωρίδα χωρὶς δίφρου. Pol. VIII. 566. D: ἕστηκεν ἐν τῷ δίφρῳ τῆς πόλεως. **currus*, *bigae*. Ion. 537. (Hom.). **sella*. Pol. I. 328. C: ἐπὶ ... δίφρου. Ib. ἔκειντο ... δίφροι τινὲς αὐτόθι κύκλῳ.

διφυής, ὁ ἡ, *biformis*, *geminus*. Crat. 408. D: Πὰν ... διφυὴς Ἑρμοῦ υἱός. B: υἱὸν διφυῆ.

δίχα, *bifariam*, *bipartito*. Theaet. 147. E: τὸν ἀριθμὸν πάντα δίχα διελάβομεν. Soph. 221. E: δίχα ... διείλομεν τὴν ἄγραν πᾶσαν. 267. A: διορίζομεν δίχα. Polit. 261. B. 264. C. Crat. 369. B: διείληπται ... δίχα ... ἓν ὂν τὸ ὄνομα. Phil. 41. C: δίχα ... τὸ σῶμα ... τοῖς παθήμασι διείληπται. Conv. 190. D: διατεμῶ δίχα ἕκαστον. Ib. ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα. 191. A. 215. B: δίχα (*bifariam*, h. e. *utrinque*; v. διχάδε) διοιχθέντες. Pol. VI. 509. D. Legg. V. 745. D: ἐν τοῖς δίχα τμήμασι. al. **sine*. Locr. 104. B: δίχα λόγω.

(*διχάδε* vid. δίχα).

διχάζω, *divido*, *distribuo*. Polit. 264. D: ταύτῃ δεῖν διχάζειν τὴν κοινοτροφικὴν ἐπιστήμην.

διχῇ, *bifariam*, *bipartito*. Soph. 219. D: ἆρ᾽ οὐ διχῇ τμητέον; 264. D: σχίζοντες διχῇ. 266. D: τίθημι δύο διχῇ ποιητικῆς εἴδη. Crat. 396. A: διελόντες ... διχῇ. Phil. 23. C: διχῇ διαλάβωμεν. 56. C: θῶμεν ... διχῇ τὰς λεγομένας τέχνας. Pol. VII. 534. A: τὴν ... διαίρεσιν διχῇ ἑκατέρου. Tim. 39. A: διὰ τὸ διχῇ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊέναι. 58. D: τὰ ... ὕδατος διχῇ μὲν πρῶτον, τὸ μὲν cet. 62. C: διειληφότας διχῇ τὸ πᾶν. 67. A. Legg. VII.

815. D. al. **duplicter* vel *duplici modo*. Pol. IV. 445. D: ἐπονομασθείη δ' ἂν καὶ διχῇ. Legg. IV. 720. E: διχῇ τὴν μίαν ἀποτελῶν δύναμιν, ἢ μοναχῇ ... ἀπεργαζόμενος; XI. 930. E: νόμοι ... κεῖνται παρὰ πᾶσι διχῇ.

διχόνοια, ἡ, *dissensio*. Alc. I. 126. C: ἆρ' οὖν φιλίαν λέγεις ὁμόνοιαν, ἢ διχόνοιαν;

διχοστασία, ἡ, *seditio*. Legg. I. 630. A. (Theogn.).

διχοστατῶ, *dissideo*. Pol. V. 465. B: μή ποτε ἡ ἄλλη πόλις πρὸς τούτους ἢ πρὸς ἀλλήλους διχοστατήσῃ.

διχοτομῶ, *bifariam divido*. Polit. 302. E: τὸ παράνομον καὶ ἔννομον ἑκάστην διχοτομεῖ τούτων.

δίψα, ἡ, *sitis*. Pol. IV. 437. D: καθ' ὅσον δίψα ἐστί. Ib. δίψα ... θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ. E. 438. A. IX. 585. A: οὐχὶ πεῖνα καὶ δίψα ... κενώσεις τινές εἰσι τῆς περὶ τὸ σῶμα ἕξεως; Lys. 221. A. Phil. 54. E: ἢ πείνην ἢ δίψαν. Pol. IV. 437. D: ἥν τε δίψαν καλοῦμεν καὶ ἣν πεῖναν.

δίψος, τό, *sitis*. Phil. 31. E: δίψος ... φθορὰ καὶ λύπη καὶ λύσις. 34. E: ἆρ' οὖν τὸ δίψος ἐστὶν ἐπιθυμία; Pol. IV. 439. A: δίψος ... αὐτὸ cet. Ib. αὐτοῦ πώματος μόνον αὐτὸ δίψος πέφυκε. Ax. 371. E: Ταντάλου δίψος. Phaed. 94. B: δίψους (ἐνόντος). Pol. IV. 437. D: ἐὰν μέν τις θερμότης τῷ δίψει προσῇ. Phil. 34. D: πείνην τε καὶ δίψος. Pol. IV. 438. E.

διψῶ, *sitio*. Phil. 35. B: διψῇ γάρ. Pol. IV. 439. A: καθ' ὅσον διψῇ. D. Phil. 45. B: ὅτι οἱ πυρέττοντες ... μᾶλλον διψῶσι cet. Eryx. 401. D: (εἰ) μηδὲ διψῷ. Gorg. 517. D: ἐὰν δὲ διψῇ (τὰ σώματα ἡμῶν). 494. B: διψῆν ... καὶ διψῶντα πίνειν. Phil. 34. E. 35. E: διψῆν τὸ σῶμά ἡμῶν ἢ πεινῆν ... οὐδαμῇ ὁ λόγος αἱρεῖ. Pol. IV. 437. E: αὐτὸ ... τὸ διψῆν. 439. A: τοῦ διψῶντος ... ψυχή. B: αὐτοῦ τοῦ διψῶντος. Gorg. 494. B: διψῶντα. ~~565~~. A: διψῶντα πιεῖν. Lys. 221. A. Pol. IV. 439. B: διψῶσαν. Phil. 54. E: διψῶντές τε καὶ πεινῶντες. Conv. 214. B. Pol. IV. 439. C: διψῶντας. **sitio*, h. e. *vehementer appeto*. Ax. 366. A: ἡ ψυχὴ ... διψᾷ. Pol. VIII. 562. C: δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα.

δίωγμα, τό, *appetitio*. Polit. 310. B: τὰ ... πλούτου καὶ δυνάμεων ... διώγματα.

διωθῶ, *dispello*. Tim. 67. E: αὐτάς τε τῶν ὀφθαλμῶν τὰς διεξόδους βίᾳ διωθοῦσαν καὶ τήκουσαν (τὴν ὀξυτέραν φοράν). Med. *repello*. Ep. XIII. 363. B: οὓς οὐ ῥᾴδιον φανερῶς διωθεῖσθαι. Theaet. 163. C: σκόπει πῇ αὐτὸ διωσόμεθα. (Soph. 251. A. pro διωσόμεθα scribend. videtur διωξόμεθα.)

διωκάθω, *persequor*, *urgeo*. Pol. II. 375. A: ἐλαφρὸν πρὸς τὸ αἰσθανόμενον διωκάθειν (v. διώκειν). Gorg. 483. A: σὺ τὸν νόμον ἐδιώκαθες (*urgebas*). **accuso*. Euth. 15. D: ἄνδρα πρεσβύτην πατέρα διωκάθειν φόνου.

διώκω, persequor, premo, urgeo; sector; sequor; appeto. Phaedr. 266. B: *τοῦτον διώκω.* Pol. VI. 505. D: *ὃ δὴ διώκει ... ἅπασα ψυχή.* Legg. X. 887. B: *οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς ... ἐπείγων διώκει.* Ep. II. 310. E: *ταῦτ' ἄλληλ' ἀεὶ διώκει.* Pol. V. 454. B: *πάνυ ἀνδρείως ... κατὰ τὸ ὄνομα διώκομεν.* Legg. I. 638. A. Prot. 354. C: *οὐκοῦν τὴν ... ἡδονὴν διώκετε ὡς ἀγαθὸν ὄν —;* Conv. 191. E: *τὰ ἄῤῥενα διώκουσι.* 221. C: *τοὺς προτροπάδην φεύγοντας διώκουσι.* Theaet. 166. D: *τὸν ... λόγον ... μὴ τῷ ῥήματί μου δίωκε.* Euthyd. 307. C. Phaed. 60. B: *ἐὰν δέ τις διώκῃ τὸ ἕτερον.* Pol. VIII. 553. A: (*ὅταν*) *τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκῃ.* 545. A: *ἵνα ᾖ ... διώκωμεν ἀδικίαν ἢ* cet. Phaedr. 239. C: *ἡδὺ πρὸ ἀγαθοῦ ... διώκειν.* Gorg. 482. E: *τὴν ἀλήθειαν διώκειν.* 507. B: *οὔτε διώκειν οὔτε φεύγειν ἃ μὴ προσήκει.* Phaed. 61. B: *ἐμὲ διώκειν ὡς τάχιστα.* Theaet. 176. B: *ἀρετὴν ... διώκειν.* Phil. 67. Conv. 184. A. al. Phaedr. 251. A: *παρὰ φύσιν ἡδονὴν διώκων.* Conv. 182. E: *ἄλλ' ὁτιοῦν διώκων.* Crat. 420. B: *ἡ ψυχὴ διώκουσα τὸ εἰδέναι* cet. Legg. IX. 875. B: *διώκουσα ... τὴν ἡδονήν.* Gorg. 471. C: *χῆνα ... διώκοντα.* 480. C: *τὸ ἀγαθὸν καὶ καλὸν διώκοντα.* 468. B: *τὸ ἀγαθὸν ... διώκοντες.* Polit. 310. C. Lach. 191. A: *διώκοντες μάχεσθαι.* Pol. IX. 586. D: *τὰς ἡδονὰς διώκουσαι.* Euthyd. 291. B: *ὥσπερ τὰ παιδία τὰ τοὺς κορυδοὺς διώκοντα.* Conv. 206. B: *τῶν τίνα τρόπον διωκόντων αὐτὸ ... ἡ σπουδὴ ... ἔρως ἂν καλοῖτο;* Apol. 39. A: *ἐφ' ἱκετείαν τραπόμενος τῶν διωκόντων.* Ep. VIII. 354. D: *τοῖς ... ἐλεύθερα διώκουσιν ἤθη.* Theag. 130. C: *ὥστε καὶ ἐδίωκον τὰς συνουσίας τῶν χαριεστάτων ἀνθρώπων.* Pass. Pol. III. 388. C: *διωκόμενον* (Hom.). Med. fut. Clit. 407. A: *τὰ μὲν ἀσκήσω καὶ διώξομαι.* (Soph. 251. A. Vid. *διωθῶ*). Theaet. 168. A: *σὲ μὲν διώξονται.* Prot. 313. C: *ὅτι διωξοίμην αὐτόν.* **persequor*, h. e. *accuso* vel *litem alicui intendo;* unde *ὁ διώκων actor.* Euth. 3. E: *διώκω.* Ib. *φεύγεις αὐτὴν* (*τ. δίκην*) *ἢ διώκεις;* 4. A. Pol. III. 405. B: *φεύγων τε καὶ διώκων.* Legg. VI. 768. A. XII. 948. A. 956. B. D. Euth. 3. E: *ὃν διώκων ... δοκῶ μαίνεσθαι.* Legg. IX. 855. D: *τοῦ διώκοντος.* Ib. *τὸν διώκοντα.* Verb. Phaedr. 272. E: *τὸ ... εἰκὸς διωκτέον εἶναι.* Gorg. 507. D: *σωφροσύνην ... διωκτέον.* Theaet. 167. D. Tim. 80. A. Pol. III. 400. E: *ἆρ' οὖν οὐ ... ταῦτα διωκτέα τοῖς νέοις, εἰ* cet.

διωλύγιος, ὁ ἡ, immensus. Theaet. 162. A: *μακρὰ ... καὶ διωλύγιος φλυαρία.* Legg. X. 890. E: *μήκη ... διωλύγια.*

δίωξις, ἡ, persequutio; appetitio. Crat. 420. B: *δόξα ... τῇ διώξει ἐπωνόμασται* cet. Conv. 192. E: *τοῦ ὅλου οὖν τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ διώξει ἔρως ὄνομα.* Legg. I. 638. A: *πολλαὶ ... φυγαὶ καὶ διώξεις ἀτέκμαρτοι γεγόνασι.*

διῶρυξ, ἡ (*γῆ*), *fossa, canalis.* Critia 117. E: *εἰς τὸ*

τῆς διώρυχος στόμα. 115. D: διώρυχα ... τρίπλεθρον τὸ πλάτος ... συνέτρισαν. 118. D: διώρυχες εὐθεῖαι τετμημέναι. E: τὰ ἐκ τῶν διωρύχων ἐπάγοντες νάματα.

δίωτος, ὁ ἡ, utrinque ansatus. Hipp. mai. 288. D: οἷαι τῶν καλῶν χυτρῶν εἰσί τινες δίωτοι.

δοάσσεται, videbitur. Ion. 537. B. (Hom.).

δόγμα, τό, sententia, decretum. Phil. 41. B: τοῦτο ... τὸ δόγμα ... ἀδύνατον ἀνέλεγκτον ... γίγνεσθαι. Legg. I. 644. D: ὃς γενόμενος δόγμα πόλεως κοινὸν νόμος ἐπωνόμασται. VII. 798. E. 800. A. 822. A. XII. 900. B. Pol. III. 412. E: εἰ φυλακικοί εἰσι τούτου τοῦ δόγματος. 413. C: τίνες ἄριστοι φύλακες τοῦ παρ' αὐτοῖς δόγματος. V. 464. A. Legg. VII. 797. C. Soph. 265. C: ἢ τῷ τῶν πολλῶν δόγματι καὶ ῥήματι χρώμενοι; Pol. V. 464. D. Legg. IX. 875. B: ἐμμεῖναι τούτῳ τῷ δόγματι. Phaedr. 257. C: γελοῖόν γ' ... τὸ δόγμα λέγεις. Theaet. 157. D: τὸ σὸν δόγμα. Pol. VI. 503. A. Tim. 55. D: ἀπείρου τινὸς εἶναι δόγμα. 48. D. Legg. XI. 933. B: μὴ σαφὲς ἔχουσι δόγμα περὶ αὐτῶν. De lege 314. E: οὐκοῦν δόγμα ἔφαμεν εἶναι πόλεως τὸν νόμον; Pol. VII. 538. C: ἔστι που ἡμῖν δόγματα ἐκ παίδων περὶ δικαίων καὶ καλῶν cet. VI. 493. B: μηδὲν εἰδὼς ... τούτων τῶν δογμάτων ... ὅ τι καλὸν cet. Legg. IX. 854. B. Pol. III. 414. B: βοηθοὺς τοῖς τῶν ἀρχόντων δόγμασιν. Def. 415. C: ἀνθρώπων κοινοῖς δόγμασι χρωμένων. Theaet. 158. C: τὰ ἀεὶ παρόντα δόγματα παντὸς μᾶλλον εἶναι ἀληθῆ. Pol. VI. 493. A: ταῦτα τὰ τῶν πολλῶν δόγματα. 506. B. Tim. 90. B: πάντα τὰ δόγματα ... θνητὰ ἐγγεγονέναι. Legg. XI. 926. D: κύρια τελοῦντες τὰ τούτων δόγματα. De lege 314. B: τὰ δόγματα ταῦτα καὶ ψηφίσματα (int. μάλιστα τὸν νόμον εἶναι).

δοιοί, duo. Pol. II. 379. D. (Hom.).

δοκιμάζω, exploro, probo; comprobo (part. perf. pass. *spectatus*). Pol. VIII. 546. E: πρὸς τὸ δοκιμάζειν τὰ ... γένη. Legg. VI. 579. C: δοκιμάζειν ... τὸν ἀεὶ λαγχάνοντα πρῶτον μὲν ὁλόκληρον καὶ γνήσιον, ἔπειτα cet. Legg. VI. 765. C: οὓς ἂν καὶ ψῆφος ἡ τῶν δοκιμαζόντων δοκιμάσῃ. 756. E: τοὺς ἡμίσεις δοκιμάσαι. 759. D: δοκιμάσαντας. Epin. 992. D. Pass. Pol. III. 407. C: ἀρετῇ ἀσκεῖσθαι καὶ δοκιμάζεσθαι πάντῃ ἐμπόδιος. Epin. 988. E: περὶ ... τὸ δοκιμαζόμενον. Ep. III. 316. C: τοῦ ... δεδοκιμασμένου παρ' ἐμοί. Crit. 51. D: ἐπειδὰν δοκιμασθῇ (v. δοκιμάσῃ). Legg. VI. 754. D: καταστῆσαί τε (αἱ ἀρχαὶ) δοκιμασθῶσι. 765. B: δοκιμασθεὶς ... ἀρχέτω. 766. B. 763. E: δοκιμασθέντες ... ἀρχόντων. 755. D: δοκιμασθέντων, καθάπερ οἱ νομοφύλακες. 763. E: δοκιμασθέντας αὐτοὺς ἄρχοντας ἀποφῆναι. 767. D. **in pretio habeo, magni aestimo.* Ep. I. 310. A: δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει (vers.).

δοκιμασία, ἡ, probatio (praec. ad magistratus acce-

dentium). Def. 413. B: *αἵρεσις δοκιμασία ὀρθή.* Legg. VI. 765. B: *ἐν … τῇ δοκιμασίᾳ.* 759. D: *τὴν … δοκιμασίαν αὐτῶν … εἶναι, καθάπερ τῶν ἱερέων.* 760. A. 765. D: *τὴν δοκιμασίαν ὡςαύτως αὐτῶν πέρι ποιεῖσθαι.* 767. D: *τούτων … αἱρεθέντων γίγνεσθαι … δοκιμασίαν ἐν τοῖς ἑλομένοις αὐτοῖς.* 753. D: *τῶν ἀρχῶν τε πέρι καὶ τῶν δοκιμασιῶν αὐτῶν.*

δοκιμαστής, ὁ, aestimator. De virt. 378. D: *περὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰσὶν ἡμῖν δοκιμασταί.* Legg. VII. 802. B: *δοκιμαστὰς … τούτων ἑλομένους τὴν ἐκλογὴν ποιεῖσθαι* cet.

δοκίμιον, τό, probatio (id quo aliquid exploratur). Tim. 65. C: *οἷόνπερ δοκίμια* (Par. A. *δοκιμεῖα*) *τῆς γλώττης.*

δόκιμος, ὁ ἡ, spectatus, illustris. Pol. X. 618. A: *δοκίμων ἀνδρῶν βίους.* Apol. 29. D: *πόλεως … εὐδοκιμωτάτης εἰς σοφίαν καὶ ἰσχύν.*

δοκῶ, videor (c. dat. pronom., ut *δοκῶ μοι,* est etiam *lubet, volo,* vel i. q. futur. V. Annott. in Phaedr. p. 251.); etiam *puto, arbitror.* Prot. 340. A: *δοκῶ οὖν μοι ἐγὼ παρακαλεῖν σέ.* Phaedr. 228. C: *πάνυ γάρ σοι ἀληθῆ δοκῶ.* 230. E: *ἐγὼ μέν μοι δοκῶ κατακεῖσθαι.* 263. A: *δοκῶ … μανθάνειν.* Theaet. 183. D: *ἀλλά μοι δοκῶ … οὐ πείσεσθαι αὐτῷ.* Soph. 221. A: *δοκῶ μὲν … τοῦτ' αὐτὸ νῦν ἀποτετελέσθαι.* Parm. 126. B: *τῷ … πατρί, δοκῶ, Πυριλάμπης ὄνομα.* Conv. 198. A. Pol. I. 336. D: *καί μοι δοκῶ … ἄφωνος ἂν γενέσθαι.* 341. B: *ἦ ὀρθῶς σοι δοκῶ … ἂν εἰπεῖν ἢ οὔ;* II. 368. B: *δοκῶ γάρ μοι ἀδύνατος εἶναι.* V. 473. D: *δοκῶ δὲ οὐδὲ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει.* VII. 536. C: *ἀγανακτήσας μοι δοκῶ … σπουδαιότερον εἰπεῖν ἃ εἶπον.* VIII. 554. B: *οὐ δοκῶ* (resp.). Apol. 36. A: *ὡς ἐμοὶ δοκῶ.* Phaedr. 228. C: *ὥς μοι δοκεῖς σὺ οὐδαμῶς με ἀφήσειν.* Theaet. 162. B: *ἀλλὰ τί μὴ δοκεῖς —;* 189. C: *ὀρθότατά μοι νῦν δοκεῖς εἰρηκέναι.* Pol. I. 351. C: *δοκεῖς ἂν ἢ πόλιν … πρᾶξαι ἄν τι δύνασθαι, εἰ ἀδικοῖεν ἀλλήλους;* Legg. III. 687. E: *τότε, δοκεῖς, παῖς πατρὶ συνεύξεται;* Men. 80. A: *ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.* Prot. 314. C: *δοκεῖ οὖν μοι, ὁ θυρωρὸς … κατήκουεν ἡμῶν.* Phil. 36. E: *ὅστις … δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς.* Parm. 137. B: *ἐπειδήπερ δοκεῖ* (placet) *πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν.* Crat. 425. C: *δοκεῖ ταῦτα; ἢ πῶς λέγεις;* Conv. 173. B: *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ* (si bene memini). Pol. V. 469. B: *δοκεῖ δίκαιον —;* Legg. XII. 960. D: *ἡμῖν δ' ἔτι μοι φαίνεσθαι δοκεῖ τοῦτ' ἐλλεῖπον τοῖς νόμοις εἶναι.* Menex. 236. B: *ὅτε μοι δοκεῖ* (ut mihi videtur, h. e. ni fallor) *συνετίθει τὸν … λόγον.* Theaet. 147. E: *ἔμοιγε δοκοῦμεν* (resp.). 203. C. Soph. 229. B. al. Tim. 49. C: *ὡς δοκοῦμεν.* Legg. X. 903. A. Pol. I. 327. C: *δοκεῖτέ μοι πρὸς ἄστυ ὡρμῆσθαι.* Lach.

194. C. Theaet. 150. D: *ὡς αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις δοκοῦσι.* Pol. I. 329. B: *ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν ... οὗτοι οὐ τὸ αἴτιον αἰτιᾶσθαι.* Pol. IV. 438. A: *ἴσως γὰρ ἂν ... δοκοῖ τι λέγειν ὁ ταῦτα λέγων.* Lys. 206. A: *ποῖός τις οὖν ἄν σοι δοκοῖ θηρευτὴς εἶναι, εἰ* cet. Riv. 135. B: *εἰ δοκοίη τῶν τεχνῶν ἔμπειρος εἶναι πασων.* Legg. XII. 950. B: *ὡς δοκοῖεν ἄν.* Gorg. 466. C: *ὃν ἂν δοκῇ αὐτοῖς.* Pol. I. 334. C: *κἂν μὴ δοκῶσι.* Gorg. 527. B: B: *οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ εἶναι.* Parm. 135. A: *δοκεῖν ... τι λέγειν.* Pol. I. 380. D: *ποιοῦντα περὶ αὑτοῦ τοιαῦτα δοκεῖν.* II. 361. B: *οὐ δοκεῖν, ἀλλ' εἶναι ἀγαθὸν ἐθέλοντα.* 381. E: *ἡμῖν δὲ ποιοῦσι δοκεῖν σφᾶς παντοδαποὺς φαίνεσθαι.* IV. 423. A: *οὐ τῷ δοκεῖν λέγω, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς μεγίστη.* X. 612. D: *ἀπὸ τοῦ δοκεῖν.* Euthyd. 273. A: *καὶ ἄλλοι μαθηταὶ ἅμα πολλοί, ἐμοὶ δοκεῖν* (*ut mihi videbatur*). Men. 81. A: *ἀληθῆ, ἔμοιγε δοκεῖν.* Pol. II. 361. C: *δοκῶν μὲν εἶναι ἄδικος διὰ βίου, ὢν δὲ δίκαιος.* IV. 423. C: (*ὅπως*) *μήτε μεγάλη δοκοῦσα* (*ἔσται*). Legg. VI. 779. E: *τὸ ... δοκοῦν ὀρθὸν καὶ ἀληθὲς εἶναι.* Parm. 135. D: *διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου εἶναι ... ἀδολεσχίας.* Theaet. 158. E: *τῷ δοκοῦντι.* Phaedr. 273. B: *τὸ τῷ πλήθει δοκοῦν.* Pol. I. 340. C: *τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον δοκοῦν εἶναι τῷ κρείττονι.* VI. 487. D: *τὸ σοὶ δοκοῦν ἡδέως ἂν ἀκούοιμι.* IV. 420. A: *οἱ εὐδαίμονες δοκοῦντες εἶναι.* 421. A: *μὴ ὄντες, ἀλλὰ δοκοῦντες.* Theaet. 176. C: *αἱ δ' ἄλλαι δεινότητές τε δοκοῦσαι καὶ σοφίαι.* Pol. III. 406. C: *ἐπὶ ... εὐδαιμόνων δοκούντων εἶναι.* X. 613. A: (*ἐν*) *τινι ἄλλῳ τῶν δοκούντων κακῶν.* I. 334. C: *πότερον τοὺς δοκοῦντας ἑκάστῳ χρηστοὺς εἶναι, ἢ τοὺς ὄντας* (*λέγεις*). VI. 487. D: *τοὺς ... ἐπιεικεστάτους δοκοῦντας ὅμως τοῦτό γε ... πάσχοντας.* VII. 538. B: *τοὺς ἄλλους οἰκείους δοκοῦντας.* Phil. 51. A: *τινὰς ἡδονὰς εἶναι δοκούσας* (*opinatas*). Pol. III. 404. D: *τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας.* IV. 423. B. Prot. 335. B: *παρὰ τὰ σοὶ δοκοῦντα.* Theaet. 158. E: *τὰ ἀεὶ δοκοῦντα ... εἶναι ἀληθῆ.* Pol. IV. 425. A. Theaet. 201. D: *ἐγὼ ... ἐδόκουν ἀκούειν τινῶν ὅτι* cet. Pol. III. 414. D: *ὥσπερ ὀνείρατα ἐδόκουν ταῦτα πάντα πάσχειν.* Crat. 434. D: *καὶ ὀρθῶς ἐδόκεις ἔμοιγε.* Prot. 307. D: *ἐδόκει χρῆναι.* Pol. VIII. 552. B: *ἢ ἐδόκει μὲν τῶν ἀρχόντων εἶναι, τῇ δὲ ἀληθείᾳ* cet. Prot. 315. E: *ἔδοξα* (*ni fallor, si bene memini*) *ἀκοῦσαι ὄνομα αὐτῷ εἶναι Ἀγάθωνα.* Pol. I. 330. B: *ὅτι μοι ἔδοξας οὐ σφόδρα ἀγαπᾶν τὰ χρήματα.* Prot. 309. B: *εὖ ἔμοιγε ἔδοξεν* (int. *διακεῖσθαι*). Phaedr. 258. A: *ἔδοξε ... τῇ βουλῇ ἢ τῷ δήμῳ* cet. Conv. 217. C: *ἔδοξέ μοι ἐπιθετέον εἶναι ἀνδρὶ* cet. 218. C. Pol. I. 327. A: *καλὴ μὲν οὖν μοι ... ἔδοξεν εἶναι.* Tim. 27. A: *ἔδοξε ... ἡμῖν Τίμαιον ... πρῶτον λέγειν.* Apol. 21. C: *ἔδοξέ μοι οὗτος ... δοκεῖν μὲν εἶναι σοφὸς ἄλλοις τε πολλοῖς ἀνθρώποις ... εἶ-*

ναι δ' οὔ. Pol. VI. 493. A: *ἔτι ... σοι ... καὶ τόδε δοξάτω.* Apol. 34. C: *ὡς ἂν δόξαιμι.* Phaedr. 275. D: *δόξαις ... ἂν ὥς τι φρονοῦντας αὐτοὺς λέγειν.* Pol. I. 337. C: *εἴ μοι σκεψαμένῳ οὕτω δόξειε.* Polit. 280. E: *ὡς δόξαιμεν ἄν.* Pol. VI. 509. D: *ἵνα μὴ ... δόξω σοι σοφίζεσθαι.* Conv. 189. C: *ἂν δόξῃ μοι.* Legg. IX. 854. D: *ὁπόσας ἂν δόξῃ τοῖς δικασταῖς.* X. 892. D: *μὴ δοξῶμεν ... καὶ τῶν σμικρῶν ἀποτυχεῖν.* Pol. VI. 502. B: *δόξαι καὶ ἄλλοις.* Menex. 238. D: *ὁ δόξας σοφὸς ἢ ἀγαθὸς εἶναι κρατεῖ καὶ ἄρχει.* Prot. 314. C: *δόξαν οὖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα.* Theaet. 172. B: *τὸ κοινῇ δόξαν.* Legg. XII. 960. A: *ζημιούσθω τῇ δοξάσῃ πάσι κοινῇ ζημίᾳ.* V. 746. E: *δείσαντα τὴν δόξασαν ἂν γίγνεσθαι σμικρολογίαν.* VIII. 843. E: *τὴν δόξασαν ζημίαν τοῖς ἄρχουσι ζημιούσθω.* III. 689. A: *ὅταν τῷ τι δόξαν καλὸν ἢ ἀγαθὸν εἶναι μὴ φιλῇ τοῦτο* cet. Alc. I. 121. E: *οἱ ἄριστοι δόξαντες.* Ep. VII. 347. B: *ταῦτα μοι δόξαντα, ... εἶπον ὅτι* cet. Crat. 395. A: *τοῖς δόξασι.* Menex. 238. D. Polit. 298. D: *τὰ ... τῷ πλήθει δόξαντα περὶ τούτων ... γράψαντας ἐν κύρβεσί τισι καὶ στήλαις.* Critia 120. D: *τὰ δόξαντα περὶ πολέμου.* Legg. IV. 720. C. al. Pol. III. 414. C: *δόξω δέ σοι ... καὶ μάλ' εἰκότως ὀκνεῖν.* VII. 527. E: *ἀμηχάνως ὡς εὖ δόξεις λέγειν.* Crit. 49. D: *ὅτι ὀλίγοις τισὶ ταῦτα καὶ δοκεῖ καὶ δόξει.* Phaedr. 275. A: *πολυγνώμονες εἶναι δόξουσιν.* Legg. VII. 792. E: *εἰ μὴ μέλλοιμι δόξειν παίζειν.* Pass. *δέδοκται, visum* vel *placitum est;* etiam *statutum* vel *propositum est*, et simpl. *lubet.* Phaedr. 228. E: *οὐ πάνυ δέδοκται.* Phaed. 89. E: *καὶ ἐμοὶ βέλτιον αὖ δέδοκται ἐνθάδε καθῆσθαι.* Soph. 235. B: *δέδοκται τοίνυν ... διαιρεῖν τὴν ... τέχνην.* Conv. 176. E: *ἐπειδὴ ... τοῦτο μὲν δέδοκται, πίνειν* cet. 218. C: *οἶσθα οὖν ἅ μοι δέδοκται;* Pol. V. 449. D: *δέδοκται ἡμῖν τοῦτο ... τὸ σὲ μὴ μεθιέναι* cet. Pol. VII. 817. A: *ἢ πῶς ὑμῖν δέδοκται περὶ τὰ τοιαῦτα δρᾶν;* Crit. 49. D: *οἷς οὖν οὕτω δέδοκται καὶ οἷς μή, τούτοις* cet. E: *σοὶ δ' εἴ πῃ ἄλλῃ δέδοκται.* Lach. 179. A. Ep. VII. 347. B: *ὅτι δέδοκταί μοι μένειν.* Legg. VII. 799. E: *δεδόχθω ... τὸ ἄτοπον τοῦτο, νόμους τὰς ᾠδὰς ἡμῖν γεγονέναι.* 808. A: *τοῦτο αἰσχρὸν δεῖ δεδόχθαι πᾶσι.* Legg. III. 689. C: *τοῦτο ... οὕτω κείσθω δεδογμένον καὶ λεγόμενον, ὡς* cet. 700. C. Apol. 34. E: *ἀλλ' οὖν δεδογμένον γέ ἐστι τὸν Σωκράτη διαφέρειν τινὶ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων.* Legg. XII. 967. B: *ὑπωπτεύετο τὸ νῦν ὄντως δεδογμένον.* VI. 781. C: *ὅπου μηδὲ ξυσσίτια ὑπάρχει ... δεδογμένα κατὰ πόλιν εἶναι.* Phaedr. 256. C: *ἅτε οὐ πάσῃ δεδογμένα τῇ διανοίᾳ πράττοντες.* Pol. V. 450. A. *πᾶσι ταῦτα δεδογμένα ἡμῖν νόμιζε.* Legg. XII. 969. A: *ἐξηγεῖσθαι τά γε δεδογμένα ἐμοὶ περὶ τῆς παιδείας* cet. Menex. 244. E: *ἃ ἐδέδοκτο αὐτῇ.* **videor* (sine pron. pers.), h. e. *reperior* (vern. *befunden werden,*

sich zeigen; saepius exprimi potest part. vern. *offenbar*). Pol. IX. 572. B: *εἰ οὖν τι δοκῶ λέγειν καὶ ξυγχωρεῖς, ἄθρει.* Gorg. 482. C: *δοκεῖς νεανιεύεσθαι ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἀληθῶς δημηγόρος ὤν.* Prot. 341. D: *ἐγὼ οἶμαι ... σοῦ δοκεῖν ἀποπειρᾶσθαι, εἰ οἷός τ' ἔσει* cet. Gorg. 516. A: *ὄνων γοῦν ἂν ἐπιμελητὴς ... τοιοῦτος ὢν κακὸς ἂν ἐδόκει εἶναι, εἰ ... ἀπέδειξε* cet. Polit. 299. C: *ἂν ... παρὰ τοὺς νόμους ... δόξῃ πείθειν εἴτε νέους εἴτε πρεσβύτας* cet. Phaed. 113. D: *οἳ ... ἂν δόξωσι μέσως βεβιωκέναι.* E: *οἳ δ' ἂν δόξωσιν ἀνιάτως ἔχειν.* 114. B: *οἳ ... ἂν δόξωσι διαφερόντως ὁσίως* (v. *πρὸς τὸ ὁσίως*) *βιῶναι.* * *existimor.* Menex. 243. D: *καὶ ἀληθῆ ἔδοξε* (praec. *δόξαν ... ἡ πόλις ἔσχε*). Pass. Pol. X. 612. D: *καὶ ὑμᾶς ὁμολογεῖν περὶ αὐτῆς δοκεῖσθαι οὕτως.* Pol. VI. 490. A: *οὐκοῦν ἓν μὲν τοῦτο σφόδρα οὕτω παρὰ δόξαν τοῖς νῦν δοκουμένοις περὶ αὐτοῦ;*

δολερός, ά, όν, *dolosus*, *fraudulentus.* Conv. 205. D: *ὁ μέγιστός τε καὶ δολερὸς ἔρως παντί* (si sana est script.). Hipp. min. 369. C: *τὸν δὲ δολερόν τε καὶ πολλὰ ψευδόμενον.*

δολιχοδρόμος, ὁ ἡ, *cursor curriculum longum ultro et citro emetiens.* Prot. 335. E: *ἢ τῶν δολιχοδρόμων τῳ.* Legg. VII. 822. B: *δολιχοδρόμων ἀνδρῶν.*

δολιχός, ή, όν, *longus.* Prot. 329. A: *δολιχὸν κατατείνουσι τοῦ λόγου* (v. Annott. p. 116 sq.).

δόλιχος, ὁ, *cursus genus longioris.* Legg. VIII. 833. B: *τέταρτος* (*εἴσεισιν*) *ὁ τὸν δόλιχον* (*ἁμιλλησόμενος*). D.

δόλος, ὁ, *dolus*, *fraus.* Legg. X. 908. D: *δόλου τε καὶ ἐνέδρας πλήρης.* Ep. VII. 333. C: *ὁ δὲ ... Διονύσιον ἐκβάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ.* Legg. XII. 941. B: *οὔτε δόλοις οὔτε βίᾳ χαίρων.* Pol. VIII. 548. A: *τοὺς περὶ ταῦτα δόλους τε καὶ μηχανὰς ἐντίμως ἔχειν.*

δόμα, τό, *datio.* Def. 415. B: *δόμα θύματος.* D.

δόξα, ἡ, *opinio*; *sententia*; *cogitatio* (vern. *Vorstellung*); *iudicium*; etiam *species* (vern. *Schein*). Deriv. Crat. 420. B. Phaedr. 237. D: *ἐπίκτητος δόξα, ἐφιεμένη τοῦ ἀρίστου.* Gorg. 458. A: *δόξα ψευδής.* 487. C: *ὅτι ἐνίκα ἐν ὑμῖν τοιάδε τις δόξα.* Soph. 240. D: *ψευδὴς ... δόξα ἔσται τἀναντία τοῖς οὖσι δοξάζουσα.* 264. A: *δόξα ... διανοίας ἀποτελεύτησις.* Phil. 37. B: *δόξα ψευδής τε καὶ ἀληθινὴ ἡμῖν φιλεῖ γίγνεσθαι* cet. Parm. 155. B: *καὶ ἐπιστήμη ... εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἴσθησις.* 166. A: *οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν οὐδέ τι φάντασμα.* Pol. IV. 431. D: *εἴπερ ... ἡ αὐτὴ δόξα ἔνεστι τοῖς τε ἄρχουσι καὶ ἀρχομένοις περὶ τοῦ* cet. 435. D: *ὡς ἡ ἐμὴ δόξα.* V. 466. B: *ἀνόητός τε καὶ μειρακιώδης δόξα ἐμπεσοῦσα εὐδαιμονίας πέρι.* 477. B: *ἐπ' ἄλλῳ ... τέτακται δόξα καὶ ἐπ' ἄλλῳ ἐπιστήμη.* 478. A: *ἕτερον ἐπιστήμης δόξα.* Tim. 51. D: *νοῦς καὶ δόξα ἀληθής.* Legg. XII. 948. C: *τῶν ... πλείστων ἐστὶ καὶ κακίστων ἡ δόξα ὡς* cet. Ep. III. 317. E: *ὡς ἡ ἐμὴ δόξα μαν-*

τεύεται. al. Phaedr. 238. B: ἡ ... ἄνευ λόγου δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης κρατήσασα ἐπιθυμία. 253. D: ἀληθινῆς δόξης ἑταῖρος. Phaed. 96. B: ἐκ ... μνήμης καὶ δόξης, λαβούσης τὸ ἠρεμεῖν cet. Theaet. 202. D: τίς γὰρ ἂν ... ἔτι ἐπιστήμη εἴη, χωρὶς λόγου τε καὶ ὀρθῆς δόξης; Conv. 218. E: ἀντὶ δόξης ἀλήθειαν (pro opinatis vera) καλῶν κτᾶσθαι ἐπιχειρεῖς. Pol. IV. 429. C: τὴν (σωτηρίαν) τῆς δόξης τῆς ὑπὸ νόμου διὰ τῆς παιδείας γεγονυίας περὶ τῶν δεινῶν. V. 456. D: πῶς οὖν ἔχεις δόξης τοῦ τοιοῦδε πέρι; VII. 533. D: δέονται δὲ ὀνόματος ἄλλου, ἐναργεστέρου μὲν ἢ δόξης, ἀμυδροτέρου δὲ ἢ ἐπιστήμης. IX. 585. B: τὸ δόξης τε ἀληθοῦς εἶδος καὶ ἐπιστήμης cet. Tim. 77. B: ᾧ δόξης μὲν λογισμοῦ τε καὶ νοῦ μέτεστι τὸ μηδέν. Legg. II. 632. C: τοὺς δὲ (νόμους) δι' ἀληθοῦς δόξης ἰόντας. Epin. 974. A: ὅστις μὴ τυγχάνει παιδικῆς δόξης μεστὸς ὤν. 976. B: δόξης ἤθεσι προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀληθείας δὲ τῶν ὄντως δικαίων ἐκτὸς παρεσφαλμένοι. 978. B: ἀληθοῦς δόξης ἐπιλαβόμενος. Crit. 44. C: ἀλλὰ τί ... οὕτω τῆς τῶν πολλῶν δόξης μέλει; Pol. II. 364. A: δόξῃ ... μόνον καὶ νόμῳ αἰσχρόν. Tim. 28. A: τὸ δ' αὖ δόξῃ μετ' αἰσθήσεως ἀλόγου (περιληπτόν). B: τὰ ... αἰσθητά, δόξῃ περιληπτὰ μετὰ αἰσθήσεως. Legg. II. 667. E: ἥκιστα ἡδονῇ προσήκειν κρίνεσθαι καὶ δόξῃ μὴ ἀληθεῖ. IX. 863. C: δόξῃ σοφίας. X. 908. C: πρὸς τῇ δόξῃ τῇ θεῶν ἔρημα εἶναι πάντα. Alc. II. 146. A: ἅτε ... ἄνευ νοῦ δόξῃ πεπιστευκότα. Prot. 324. B: ταύτην ... τὴν δόξαν πάντες ἔχουσιν. 353. A: σκοπεῖσθαι τὴν τῶν πολλῶν δόξαν ἀνθρώπων. Phaedr. 279. A: σοφίας ... δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορίζεις. Theaet. 190. A: τὴν δόξαν (καλῶ) λόγον εἰρημένον ... σιγῇ πρὸς αὑτόν. Soph. 216. D: ἔστιν οἷς δόξαν παράσχοιντ' ἂν ὡς ... ἔχοντες μανικῶς. Phil. 49. B: ὁπόσοι ταύτην τὴν ψευδῆ δόξαν περὶ ἑαυτῶν ἀνοήτως δοξάζουσι. 61. D: δόξαν μοι δοκῶ τινὰ ἀποφήνασθαι ἄν. Crat. 401. A: ἥντινα ποτὲ δόξαν ἔχοντες ἐτίθεντο αὐτοῖς τὰ ὀνόματα. Pol. III. 412. E: δόξαν τὴν τοῦ ποιεῖν δεῖν ἃ τῇ πόλει βέλτιστα. V. 470. A: σοῦ ... δόξαν ἀποφαινομένου ἡδέως ἂν ἀκούσαιμι. 476. D: τοῦ δὲ (τὴν διάνοιαν) δόξαν, ὡς δοξάζοντος. 478. B: οὐχ ὁ δοξάζων ἐπὶ τὶ φέρει τὴν δόξαν; VI. 505. D: τὰ ὄντα ζητοῦσι, τὴν δὲ δόξαν ... πᾶς ἀτιμάζει. VII. 534. A: τρίτην δὲ πίστιν καὶ εἰκασίαν τετάρτην· καὶ ξυναμφότερα μὲν ταῦτα δόξαν cet. Tim. 19. D: τὴν αὐτὴν δόξαν εἴληφα καὶ περὶ τῶν πάλαι γεγονότων ... ποιητῶν. 22. B: οὐδεμίαν ... ἔχετε δι' ἀρχαίαν ἀκοὴν παλαιὰν δόξαν οὐδὲ μάθημα cet. Crit. 53. B: βεβαιώσεις τοῖς δικασταῖς τὴν δόξαν ὥστε δοκεῖν ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι. Ep. VII. 328. B: τὴν δ' ἐμὴν δόξαν ... εἶχε φόβος. Cum praep. εἰς (Polit. 47. B. Legg. I. 649. A. Euthyd. 305. D.), κατά (Gorg. 469. C: κατὰ τὴν αὑτοῦ δόξαν. 472. E: κατὰ δέ γε τὴν ἐμὴν δόξαν cet. Theaet. 178. C: κατὰ τὴν ποτέρου δόξαν

φῶμεν cet. Phil. 32. C: κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν. Crat. 327. A: οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν. Pol. VII. 534. C: μὴ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν προθυμούμενος ἐλέγχειν. Legg. XII. 949. A: κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην δόξαν. al.), παρά (Prot. 337. B: παρὰ δόξαν [*praeter animi sententiam*] ψευδομένων. Phaed. 95. A: θαυμαστῶς ... ὡς παρὰ δόξαν [*praeter exspectationem*]. Pol. I. 346. A: μὴ παρὰ δόξαν ἀποκρίνου. 350. E: μηδαμῶς ... παρά γε τὴν σαυτοῦ δόξαν. V. 467. D. al.) et πρός (Pol. II. 362. A: οὐ πρὸς δόξαν ζῶντα. Critia 107. E: ὡς χαλεπὰ πρὸς δόξαν ὄντα ἀπεικάζειν. Legg. III. 689. A: ταύτην τὴν διαφωνίαν λύπης τε καὶ ἡδονῆς πρὸς τὴν κατὰ λόγον δόξαν ἀμαθίαν φημὶ εἶναι τὴν ἐσχάτην). — Phil. 36. C: δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς. Conv. 207. E. Tim. 37. B: δόξαι καὶ πίστεις γίγνονται βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς. Legg. X. 896. C: λογισμοὶ καὶ δόξαι ἀληθεῖς. Men. 85. C. 97. E. al. Crit. 46. C: τὸν περὶ τῶν δοξῶν (λόγον). Ib. ὅτι ταῖς μὲν δεῖ τῶν δοξῶν προσέχειν τὸν νοῦν cet. D: τῶν δοξῶν ἃς οἱ ἄνθρωποι δοξάζουσι. Charm. 168. A: δόξαν ... δοξῶν δόξαν καὶ αὑτῆς. Pol. II. 378. D: ἃ ἂν ... λάβη ἐν ταῖς δόξαις. VI. 493. C: ἐπὶ ταῖς τοῦ μεγάλου ζώου δόξαις. Legg. X. 899. E: ἀληθείᾳ μὲν οὐκ εὐδαίμονες, δόξαις δὲ εὐδαιμονιζόμεναι σφόδρα (κακῶν ἀνθρώπων τύχαι). XII. 950. C: τοῖς λόγοις καὶ ταῖς δόξαις. Epin. 976. A: ἄμετρα γὰρ δόξαις φορεῖται τοπαζόμενα. Theaet. 161. E: ἐλέγχειν τὰς ἀλλήλων φαντασίας τε καὶ δόξας. Soph. 230. B: ἅτε πλανωμένων τὰς δόξας ῥᾳδίως ἐξετάζουσι. Phil. 66. B: δόξας ὀρθὰς λεχθείσας. Pol. II. 377. B: λαμβάνειν ἐν ταῖς ψυχαῖς ... ἐναντίας δόξας ἐκείναις ἃς cet. VI. 496. A: ποῖ' ἄττα φῶμεν γεννᾶν διανοήματά τε καὶ δόξας; 506. C: οὐκ ᾔσθησαι τὰς ἄνευ ἐπιστήμης δόξας ὡς πᾶσαι αἰσχραί; 508. D: ἄνω καὶ κάτω τὰς δόξας μεταβάλλον. VII. 533. B: πρὸς δόξας ἀνθρώπων καὶ ἐπιθυμίας εἰσίν. IX. 574. D: ἃς πάλαι εἶχε δόξας ἐκ παιδὸς cet. 584. E: εἰ ... μὴ ὑγιεῖς δόξας ἔχουσι. Alc. II. 144. C: τοῖς ... τοιαύτας δόξας ἔχουσιν. **existimatio*; *gloria*; etiam *fama* et *infamia*. Gorg. 486. D: οἷς ἐστὶ καὶ βίος καὶ δόξα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀγαθά. Crit. 44. C: τίς ἂν αἰσχίων εἴη ταύτης δόξα ἢ δοκεῖν cet. Phaedr. 232. A: ἀντὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Conv. 208. D: ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης δόξης εὐκλεοῦς. Pol. IX. 581. B: χρημάτων τε καὶ δόξης ἥκιστα τούτων τούτῳ μέλει. X. 612. D: ὥσπερ ἔχει δόξης καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων. Apol. 35. B: χωρὶς ... τῆς δόξης cet. Pol. II. 367. D: τῇ αὑτῶν φύσει, ἀλλ' οὐ δόξῃ. Legg. V. 729. D: νικᾶν ... δόξῃ ὑπηρεσίας τῶν νόμων. Menex. 239. A: ἀρετῆς δόξῃ καὶ φρονήσεως. 247. A: τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησόμενοι μηδ' ἀναλώσοντες αὐτήν. Lach. 189. A: μήπω ἐν δόξῃ ὤν. Phaedr. 251. A: τὴν τῆς σφόδρα μανίας δόξαν. Polit. 290. D: δόξαν σεμνὴν λαμβάνει. Pol. II. 358.

A: ὃ μισθῶν τε ἕνεκα καὶ εὐδοκιμήσεων διὰ δόξαν ἐπιτηδευτέον. 361. A: τὴν μεγίστην δόξαν αὐτῷ παρεσκευακέναι εἰς δικαιοσύνην. C: δόξαν ἐχέτω τὴν μεγίστην ἀδικίας. VI. 491. A: ἐπὶ πάντας δόξαν οἵαν λέγεις φιλοσοφίᾳ προσῆψαν. X. 606. C: φοβούμενος δόξαν βωμολοχίας. Legg. VII. 814. B: δόξαν τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους καταχεῖν ὡς cet. XI. 914. A: δόξαν ἀρετῆς κεκτήσθω. XII. 950. C: δόξαν πρὸς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὅτι καλλίστην τε καὶ ἀρίστην παρασκευάζεσθαι πρὸς ἀρετήν. Menex. 241. B: δόξαν εἶχον Πέρσαι ἄμαχοι εἶναι cet. 247. B: τιμώμενον μὴ δι᾽ ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. al. Pol. II. 363. E: ἔτι δὲ ζῶντας εἰς κακὰς δόξας ἄγοντες. 366. E. 367. B. D: μισθοὺς δὲ καὶ δόξας πάρες ἄλλοις ἐπαινεῖν. X. 612. B. **sententia, decretum*. De lege 314. E: δόξα (praec. δόγμα) γέ τις καὶ αὐτῷ μοι καταφαίνεται ὁ νόμος εἶναι. Ib. εἴπερ δόξα νόμος ἐστίν. 315. A. Pol. IV. 430. B: δόξης ὀρθῆς τε καὶ μονίμου δεινῶν πέρι καὶ μή. Ib. τὴν ὀρθὴν δόξαν ... ἄνευ παιδείας γεγονυῖαν. Legg. V. 746. D: μετὰ τὴν δόξαν τῆς τῶν δώδεκα μερῶν διανομῆς. De lege 314. C: δόξαν ... λέγεις πολιτικὴν τὸν νόμον.

δοξάζω, *opinor, existimo, iudico; cogito, animo comprehendo* vel *cogitatione complector*. Gorg. 461. B: οὕτω καὶ σὺ περὶ τῆς ῥητορικῆς δοξάζεις, ὥσπερ νῦν λέγεις; Theaet. 170. E: ὡς σὺ τότε σαυτῷ ... ἀληθῆ δοξάζεις. Pol. I. 327. C: οὐ γὰρ κακῶς δοξάζεις. Gorg. 486. E: περὶ ὧν ἐμὴ ψυχὴ δοξάζει. Theaet. 167. A: ὅτι τοιαῦτα δοξάζει. D: οὐδεὶς ψευδῆ δοξάζει. Pol. V. 478. A: ἆρ᾽ οὖν τὸ μὴ ὂν δοξάζει; B: ἀλλ᾽ ἕν γέ τι δοξάζει ὁ δοξάζων; Theaet. 158. B: ὡς οἱ μαινόμενοι ... οὐ ψευδῆ δοξάζουσιν. Pol. VI. 493. A: ἃ (δόγματα) δοξάζουσιν ὅταν ἀθροισθῶσι. Crit. 46. D: τῶν δοξῶν ἃς οἱ ἄνθρωποι δοξάζουσι. Phil. 43. E: οὔτ᾽ εἰ δοξάζοι τις. 60. D: εἰ μήτε ἀληθῶς δοξάζοι χαίρειν cet. Men. 97. E: ἕωσπερ ὀρθὰ δοξάζοι. Theaet. 161. D: ὃ ἂν δι᾽ αἰσθήσεως δοξάζῃ. 190. A: ὅταν ... τις τὸ ἕτερον ἕτερον δοξάζῃ. Soph. 244. A: ἵνα μὴ δοξάζωμεν μανθάνειν ... τὰ λεγόμενα παρ᾽ ὑμῶν. Phaed. 67. B: λέγειν τε καὶ δοξάζειν. Theaet. 190. A: τὸ δοξάζειν λέγειν καλῶ. Soph. 240. D: ψευδῆ δοξάζειν. Conv. 202. A: τὸ ὀρθὰ δοξάζειν ... οὔτε ἐπίστασθαι ... οὔτε ἀμαθία. Pol. III. 413. A: τὰ ὄντα δοξάζειν. V. 476. D: ὅν φαμεν δοξάζειν, ἀλλ᾽ οὐ γιγνώσκειν. Legg. X. 897. A: δοξάζειν ὀρθῶς. Euthyd. 287. A: μήτε ψευδῆ δοξάζειν μήτε ἀμαθῆ εἶναι. Conv. 194. C: περὶ σοῦ τι ... ἄγροικον δοξάζων. Phil. 37. A: τὸ δοξάζον. Pol. V. 476. D: ὡς δοξάζοντος. Theaet. 167. A: ψευδῆ δοξάζοντά ... τινα. Phaed. 83. D: δοξάζουσαν ταῦτα ἀληθῆ εἶναι. Phil. 37. C: τὴν δόξαν ... οὐδ᾽ ὀρθῶς δοξάζουσαν. Soph. 267. C: δοξάζοντες. Phil. 48. E: δοξάζοντες βελτίους ἑαυτούς, οὐκ ὄντες. Pol. VI. 506. C: οἱ ἄνευ νοῦ ἀληθές τι δοξάζοντες. Soph. 265. D:

τῶν ... ἄλλως πως δοξαζόντων εἶναι. Phaedr. 262. B: τοῖς παρὰ τὰ ὄντα δοξάζουσι. Theaet. 209. B: πῶς ποτ' ἐν τῷ τοιούτῳ σε μᾶλλον ἐδόξαζον ἢ ἄλλον ὁντινοῦν; 201. C: ὀρθά ποτ' ἂν δικαστὴς ἄκρος ἐδόξαζεν ἄνευ ἐπιστήμης. Eryx. 397. C: ὅτι οὐκ ὀρθῶς τὸ πρότερον ἐδόξαζε περὶ τοῦ πλουτεῖν. Polit. 278. A: ἐν οἷς ταὐτὰ ταῦτα ὀρθῶς ἐδόξαζον. Theaet. 191. E: εἰ ... τοιῷδε τρόπῳ ψευδῆ ἂν δοξάσαι. Parm. 166. B: ἄνευ γὰρ ἑνὸς πολλὰ δοξάσαι ἀδύνατον. Pol. V. 478. B: ἢ ἀδύνατον καὶ δοξάσαι τό γε μὴ ὄν; Epin. 974. B: δοξάσαι ... τὸ ἀληθέστατον. Theaet. 209. C: μή τι σὲ αὖ μᾶλλον δοξάσω ἢ ἐμαυτόν —; 161. D: αὐτὸς τὰ αὑτοῦ ἕκαστος μόνος δοξάσει. Pol. X. 602. A: οὔτε ὀρθῶς δοξάσει ὁ μιμητὴς περὶ ὧν ἂν μιμῆται πρὸς κάλλος ἢ πονηρίαν. Tim. 55. D: ἄλλος δέ ... ἕτερα δοξάσει. Phaed. 108. C: ὅση δοξάζεται. Soph. 240. E: οὐ καὶ μηδαμῶς εἶναι τὰ πάντως ὄντα δοξάζεται; Tim. 46. D: δοξάζεται δὲ ὑπὸ τῶν πλείστων ... αἴτια εἶναι πάντων. 86. D: ὡς ἑκὼν κακὸς κακῶς δοξάζεται. Legg. XI. 936: B: ἢ κακὸς εἶναι δοξαζέσθω. Phil. 43. E: οὐδ' ... ὀρθῶς ἄν ποτε ... δοξάζοιτο. Legg. I. 646. E: ἡγούμενοι δοξάζεσθαι κακοί. Hipp. mai. 294. C: δοξάζεσθαι καλὰ εἶναι. Epin. 976. C: ὁ σοφὸς ὄντως ὢν καὶ μὴ μόνον δοξαζόμενος. Polit. 278. C: δοξαζόμενον ὀρθῶς. Pol. IX. 588. B: δοξαζομένῳ ... δικαίῳ. Legg. X. 888. E: τὸν παρὰ πολλοῖς δοξαζόμενον εἶναι σοφώτατον ἁπάντων λόγων. Polit. 278. B: τὰ δοξαζόμενα. Pol. II. 363. E: περὶ τῶν δικαίων, δοξαζομένων δὲ ἀδίκων. VI. 490. A: οὐκ ἐπιμένοι ἐπὶ τοῖς δοξαζομένοις εἶναι πολλοῖς ἑκάστοις. Clit. 408. C: τούς τι μάλιστα εἶναι δοξαζομένους ὑπὸ σοῦ. Phil. 39. B: τὰ πότε δοξαζόμενα. Critia 121. B: μακάριοι ... ἐδοξάζοντο εἶναι. Sis. 387. C: ὥσπερ καὶ σὺ δεδόξασαι εὔβουλος εἶναι. Ib. τὸ ... ὑπὸ τῶν πολιτῶν δεδοξάσθαι εὔβουλος εἶναι. Pol. VI. 511. A: ἐκείνοις πρὸς ἐκεῖνα ὡς ἐναργέσι δεδοξασμένοις. Legg. I. 645. C: ὃ δοξασθείη ... ἂν εἶναι φαύλου πέρι μῆκος πολὺ λόγων περιττὸν εἰρημένον. Phil. 39. B: τὰς τῶν δοξασθέντων καὶ λεχθέντων εἰκόνας. Theaet. 209. C: ἀλλ' οὐ πρότερόν γε ... Θεαίτητος ἐν ἐμοὶ δοξασθήσεται πρὶν ἂν cet. Parm. 165. A: καὶ ἴσος ... ἕκαστος ὄγκος δοξασθήσεται εἶναι.

δόξασμα, τό, *opinio, sententia*. Phaedr. 274. C: ἆρά γ' ἂν ἔθ' ἡμῖν μέλοι τι τῶν ἀνθρωπίνων δοξασμάτων; Theaet. 158. E: ὁποῖα τούτων τῶν δοξασμάτων ἀληθῆ. Polit. 260. B: ἐατέον τά γε τῶν ἄλλων δοξάσματα χαίρειν.

δοξαστής, ὁ, *opinator*. Theaet. 208. E: ἐπιστήμων ... οὗ πρότερον ἦν δοξαστής.

δοξαστικός, ή, όν, *opinans*. Theaet. 207. C: ἀντὶ δοξαστικοῦ ... ἐπιστήμονα ... γεγονέναι. **ad simulationem* vel *opinationem spectans*. Soph. 268. C: τὸ ... τῆς δοξαστικῆς μιμητικόν. **opinatus* vel *simulatus*. Soph. 233. B: δοξαστικὴν

ἄρα τινὰ περὶ πάντων ἐπιστήμην ὁ σοφιστὴς ἡμῖν, ἀλλ᾽ οὐκ ἀλήθειαν ἔχων ἀναπέφανται.

δοξαστός, ή, όν, *opinatus*. Phaedr. 248. B: *τροφῇ δοξαστῇ χρῶνται.* **qui mente comprehendi potest* (vern. *vorstellbar*). Pol. V. 478. B: *καὶ ἔσται γνωστόν τε καὶ δοξαστὸν τὸ αὐτό;* 478. E. VI. 510. A: *ὡς τὸ δοξαστὸν πρὸς τὸ γνωστόν, οὕτω* cet. VII. 534. A: *δοξαστοῦ τε καὶ νοητοῦ* (*διαίρεσιν*). V. 478. B: *γνωστὸν καὶ δοξαστὸν ταὐτὸν εἶναι.* 479. D: *δοξαστὸν αὐτό, ἀλλ᾽ οὐ γνωστὸν δεῖν λέγεσθαι.* Theaet. 202. B: *τὰς δὲ συλλαβὰς ... ἀληθεῖ δόξῃ δοξαστάς.*

δοξοκαλία, ἡ, *opinio pulchritudinis*. Phil. 49. D: *τὴν τῶν φίλων ... δοξοκαλίαν.*

δοξομιμητής, ὁ, *qui ad opinionem* vel *simulate imitatur*. Soph. 267. E: *τὸν δοξομιμητὴν ... σκοπώμεθα.*

δοξομιμητικός, ή, όν, *simulate imitans*; fem. *ars simulate imitandi* vel *imitatio simulata*. Soph. 267. D: *τὴν ... μετὰ δόξης μίμησιν δοξομιμητικὴν προσείπωμεν.*

δοξοπαιδευτικός, ή, όν, *simulate instituens*. Soph. 223. B: *τέχνης ... δοξοπαιδευτικῆς.*

δοξοσοφία, ἡ, *opinio sapientiae, sapientia opinata*. Phil. 49. A: *μεστὸν ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας.* Soph. 231. B: *ὁ περὶ τὴν μάταιον δοξοσοφίαν γιγνόμενος ἔλεγχος.* Phil. 49. D: *τὴν τῶν φίλων δοξοσοφίαν.*

δοξόσοφος, ὁ ἡ, *sapiens opinatus*. Phaedr. 275. B: *δοξόσοφοι γεγονότες ἀντὶ σοφῶν.*

δορά, ἡ, *pellis*. Euthyd. 285. D: *εἴ μοι ἡ δορὰ μὴ εἰς ἀσκὸν τελευτήσει.* Conv. 221. E: *Σατύρου ἄν τινα ὑβριστοῦ δοράν.*

δόρυ, τό, *lignum*. Pol. III. 389. D: *τέκτονα δούρων* (Hom.). Theaet. 207. A. (Hesiod.). **hasta*. Euthyd. 183. E: *ἀντεχόμενος τοῦ δόρατος.* Ib. *τοῦ δόρατος ἐχόμενον.* Lach. 184. A. Legg. VII. 806. B: *οὐδὲ ἀσπίδα καὶ δόρυ λαβοῦσαι.* Lach. 183. E: *ἐφίει* (al. *κατηφίει*) *τὸ δόρυ διὰ τῆς χειρός.* Tim. 24. B: *ἀσπίδων καὶ δοράτων.* Euthyd. 299. C: *ὡς πλεῖστα δεῖ ἔχειν δόρατά τε καὶ ἀσπίδας.*

δορυδρέπανον, τό, *hasta* vel *ensis falcatus*. Lach. 183. D: *ἐμάχετο ἔχων δορυδρέπανον.* 184. A.

δορυφορικός, ή, όν, *satellitum proprius*. Tim. 70. B: *εἰς τὴν δορυφορικὴν οἴκησιν κατέστησαν.* Critia 117. C: *δορυφορικαὶ ... οἰκήσεις.*

δορυφόρος, ὁ ἡ, *satelles*. Pol. VIII. 567. D: *τοσούτῳ πλειόνων καὶ πιστοτέρων δορυφόρων δεήσεται.* E. Critia 117. C. Pol. IX. 573. E: *πάσαις ταῖς ἄλλαις* (*ἐπιθυμίαις*) *ὥσπερ δορυφόροις ἡγουμένου.* 587. C: *δούλαις τισὶ δορυφόροις ἡδοναῖς ξυνοικεῖ.*

δορυφορῶ, *satellitis instar tueor* vel *comitor*. Pol. IX. 575. B: *ἄλλον τινὰ δορυφοροῦσι τύραννον.* 574. D: *δορυ-*

φοροῦσαι τὸν Ἔρωτα. Pass. Pol. IX. 573. A: τότε δὴ δορυφορεῖται ... ὑπὸ μανίας.

δόσις, ἡ, *datio; donum, munus.* Phil. 16. C: θεῶν ... εἰς ἀνθρώπους δόσις ... ποθὲν ἐκ θεῶν ἐῤῥίφη cet. Def. 413. E: δόσις ἀγαθῶν. Euth. 14. C: ἐπιστήμη ..: αἰτήσεως καὶ δόσεως θεοῖς. Charm. 158. C: πρὸ τῆς τοῦ φαρμάκου δόσεως. Phaedr. 244. A: θείᾳ ... δόσει διδομένης. Legg. IX. 865. B: σίτου δόσει. Crat. 404. B: κατὰ τὴν δόσιν τῆς ἐδωδῆς. 430. D: τὴν τοῦ ἀνομοίου δόσιν τε καὶ ἐπιφοράν. Epin. 977. B: τὴν τῶν ἀριθμῶν αὐτοῦ δόσιν δεξάμενος. Apol. 30. D: μή τι ἐξαμάρτητε περὶ τὴν τοῦ θεοῦ δόσιν ὑμῖν. Conv. 195. A: τὰς δόσεις.

δουλεία, ἡ, *servitus.* Theaet. 173. A: ἡ ἐκ νέων δουλεία. Parm. 133. E: αὐτὴ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας (ἐστί). Conv. 184. C: μία μόνη δουλεία ἑκούσιος λείπεται οὐκ ἐπονείδιστος. Pol. VIII. 564. A: δουλεία πλείστη τε καὶ ἀγριωτάτη. Legg. VI. 774. C: δουλεία ταπεινή. Ep. VIII. 354. E: δουλεία ... καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα ... πάγκακον. Ib. μετρία ... ἡ θεῷ δουλεία. Parm. 133. E: αὐτῆς δουλείας. Pol. III. 386. B: πρὸ ἥττης τε καὶ δουλείας. VII. 536. E: μετὰ δουλείας (μανθάνειν). VIII. 563. D: κἂν ὁτιοῦν δουλείας τις προσφέρηται. 569. B: φεύγων ... καπνὸν δουλείας. IX. 574. D: αἱ νεωστὶ ἐκ δουλείας λελυμέναι. Menex. 245. A: ἀπελύσατο δουλείας. Pol. V. 471. A: οὐκ ἐπὶ δουλείᾳ κολάζοντες οὐδ' ἐπ' ὀλέθρῳ. Conv. 184. B: δουλεύειν ... ἡντινοῦν δουλείαν. Pol. III. 387. B: δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. V. 469. C: εὐλαβουμένους τὴν ὑπὸ τῶν βαρβάρων δουλείαν. VIII. 564. A: εἰς δουλείαν μεταβάλλειν. 569. C: τὴν χαλεπωτάτην ... δούλων δουλείαν μεταμπισχόμενος. Legg. III. 693. A: ἥμυνε τὴν ἐπιοῦσαν δουλείαν. Conv. 183. A: δουλείας δουλεύειν. Pol. IX. 579. D. X. 615. B: εἰς δουλείας ἐμβεβληκότες.

δούλειος, ὁ ἡ, *servilis.* Legg. VI. 770. E: δούλειον ὑπομείνασα ζυγόν. Ep. VIII. 354. D: φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγόν. Legg. VII. 790. A: γυναικεῖά τε καὶ δούλεια ἤθη τροφῶν.

δουλεύω, *servio; colo; obtempero; indulgeo* vel *deditus sum.* Ep. VIII. 354. E: ἵνα δὴ δουλεύοιεν μηδενί. Phaedr. 252. A: δουλεύειν ἑτοίμη. Phaed. 79. E: τῷ μὲν δουλεύειν καὶ ἄρχεσθαι ἡ φύσις προστάττει. 80. A: τὸ ... θνητὸν ἄρχεσθαί τε καὶ δουλεύειν. Conv. 183. A. Pol. IV. 444. B. Legg. III. 701. B: ἡ τοῦ μὴ ἐθέλειν τοῖς ἄρχουσι δουλεύειν (ἐλευθερία). Riv. 136. A. Euthyd. 282. B. Gorg. 491. E: δουλεύων ὁτῳοῦν. Conv. 210. D. Pol. VIII. 569. A: αὐτὸς δουλεύων τοῖς αὐτοῦ δούλοις. Crit. 53. E. Phil. 27. A: τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτίᾳ. Phaedr. 238. E: δουλεύοντι ... ἡδονῇ. Lys. 208. E. Legg. X. 890. A: μὴ δουλεύοντα ἑτέροισι. Apol. 37. C: δουλεύοντα τῇ ... ἀρχῇ. Alc. I. 122. A. Lys. 207. E. Pol. IX. 575. D: ὑπὸ τούτοις ... δουλεύουσαν τὴν ... πατρίδα ἕξει. Ep. VIII. 355.

B. Phaed. 66. D: *δουλεύοντες τῇ τούτου θεραπείᾳ.* Pol. IX. 576. A. Legg. III. 698. B: *δουλεύοντες τοῖς τότε νόμοις.* 699. C. IV. 712. E: *δουλευουσῶν μέρεσιν ἑαυτῶν τισί (πόλεων).* VII. 726. *τῶν δουλευόντων.* Gorg. 471. A: *ἐδούλευεν ἂν Ἀλκέτῃ.* Legg. III. 700. A. *ἐδούλευε τοῖς νόμοις.* 698. C: *τοῖς νόμοις δουλεῦσαι.* VI. 762. E: *τῷ καλῶς δουλεῦσαι.* Ep. VIII. 354. C. Legg. VI. 762. E: *ὁ μὴ δουλεύσας.* Pol. VI. 494. D: *μὴ δουλεύσαντι τῇ κτήσει αὐτοῦ.* Legg. I. 635. D: *δουλεύσουσι ... τοῖς γε δυναμένοις καρτερεῖν ἐν ταῖς ἡδοναῖς.* C: *δουλεύσειν αὐτοῖς.* VI. 777. D. Med. *servitute opprimo.* Menex. 239. D: *Πέρσας ... δουλευομένους τὴν Εὐρώπην.*

δουλικός, ή, όν, *servilis.* Polit. 309. A: *εἰς τὸ δουλικὸν ὑποζεύγνυσι γένος.* Theaet. 175. E: *ὅταν εἰς δουλικὰ ἐμπέσῃ διακονήματα.*

δούλιος, *servilis.* Legg. VI. 777. A. (Hom.).

δουλοπρέπεια, ἡ, *conditio servilis.* Alc. I. 135. C: *οὐκοῦν φεύγειν χρὴ ... τὴν δουλοπρέπειαν;*

δουλοπρεπής, ὁ ἡ, *servo conveniens, servilis.* Gorg. 485. C: *καί μοι δοκεῖ δουλοπρεπές τι εἶναι.* Alc. I. 135. C: *δουλοπρεπὲς ἄρα ἡ κακία.* Gorg. 518. A: *δουλοπρεπεῖς τε καὶ διακονικάς (τὰς ἄλλας τέχνας).*

δοῦλος, η, ον, *servus* (adi.); subst. *servus* et *serva.* Gorg. 484. A: *ἀνεφάνη δεσπότης ἡμέτερος ὁ δοῦλος.* Parm. 133. D: *εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἢ δοῦλός ἐστιν.* E. Conv. 183. A: *οἵας οὐδ' ἂν δοῦλος οὐδείς.* Pol. IX. 579. D. Legg. VI. 761. E: *δοῦλος ἢ ἐλεύθερος.* Crit. 52. D: *ἅπερ ἂν δοῦλος ὁ φαυλότατος πράξειεν.* Gorg. 471. A: *ἣ ἦν δούλη Ἀλκέτου.* Pol. IX. 577. D: *ἥ γε ... δούλη καὶ τυραννουμένη πόλις* cet. Legg. XI. 930. D. Parm. 133. E: *αὐτοῦ δούλου.* Legg. XI. 930. D. Ib. *ἐξ αὐτοῦ δούλης.* VI. 776. E: *ὡς ὑγιὲς οὐδὲν ψυχῆς δούλης.* XI. 930. D: *δούλῳ.* Ion. 540. B. C. Gorg. 452. C: *δοῦλον ... ἕξεις τὸν ἰατρόν* cet. Pol. V. 469. C: *μηδὲ Ἕλληνα ... δοῦλον ἐκτῆσθαι.* IX. 590. C. Legg. VI. 777. B: *τὸ δοῦλόν τε ἔργῳ διορίζεσθαι καὶ ἐλεύθερον καὶ δεσπότην.* Alc. I. 122. A: *ὡς, ὅταν δείσῃ, δοῦλον ὄντα.* Pol. IX. 577. C: *ἐλευθέραν ἢ δούλην τὴν τυραννουμένην ἐρεῖς;* D: *δούλην ἢ ἐλευθέραν τὴν τοιαύτην φήσεις εἶναι ψυχήν;* Legg. I. 635. D: *τὴν ψυχὴν τῇ μὲν δούλην, τῇ δὲ ἐλευθέραν ἕξουσι.* II. 674. A: *μήτε δοῦλον μήτε δούλην.* VII. 794. B: *δοῦλον .. καὶ δούλην.* 808. A. Polit. 308. A: *ἀντ' ἐλευθέρων ... γενόμενοι δοῦλοι.* Legg. IV. 715. D: *οἱ δὲ ἄρχοντες δοῦλοι τοῦ νόμου.* 720. B: VI. 756. E: *δοῦλοι ... καὶ δεσπόται.* V. 726: *τὰ δ' ἥττω καὶ χείρω δοῦλα.* Gorg. 502. D: *καὶ δούλων καὶ ἐλευθέρων.* Polit. 289. B: *πλὴν δούλων.* Pol. III. 395. E: *ὅσα δούλων.* VIII. 569. C. al. Pol. I. 351. D: *ἐν ἐλευθέροις τε καὶ δούλοις ἐγγιγνομένη.* VIII. 569.

A. Legg. V. 742. A: *δούλοις καὶ ἐποίκοις.* VII. 806. D. Pol. IX. 587. C: *δούλαις ... ἡδοναῖς.* Polit. 289. D: *οὓς ... δούλους ἔχομεν εἰπεῖν.* 311. C. Pol. III. 395. E. VIII. 567. E. III. 395. E: *δούλας.* Phil. 58. A: *πάντα ... ὑφ' αὑτῇ δοῦλα ... ποιοῖτο.*

δουλῶ, servitute opprimo, subigo, subiicio. Pass. Menex. 244. E: *τὸ μηδενὶ δουλουμένῳ βοηθεῖν.* C: *μήθ' Ἕλλησι πρὸς ἀλλήλων δουλουμένοις μήτε ὑπὸ βαρβάρων.* 240. A: *αἱ ... γνῶμαι δεδουλωμέναι ἁπάντων ἀνθρώπων ἦσαν.* Tim. 25. C: *τοὺς ... μήπω δεδουλωμένους.* Ib. *δουλωθῆναι.* Ep. VII. 334. C: *τοῖς δουλωθεῖσι.* Med. Pol. VIII. 564. B: *δουλοῦται αὐτήν.* IX. 589. E: *εἰ ... τὸ ἑαυτοῦ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ ... δουλοῦται.* Legg. IX. 856. B: *ὃς ἂν ... δουλῶται ... τοὺς νόμους.* Pol. I. 351. B: *ἄλλας πόλεις ἐπιχειρεῖν δουλοῦσθαι.* VIII. 561. C. Tim. 25. B. Ep. VII. 434. C. Pol. VIII. 554. A: *δουλούμενος τὰς ἄλλας ἐπιθυμίας ὡς ματαίους.* Gorg. 492. A: *δουλούμενοι τοὺς βελτίους τὴν φύσιν ἀνθρώπους.* Legg. I. 627. B. VIII. 838. D: *τῶν διαφερόντως τοὺς ἀνθρώπους δουλουμένων (ἐπιθυμιῶν).* Ep. VII. 334. C: *τοῖς δουλουμένοις.* Menex. 239. D: *δουλουμένους τὴν Εὐρώπην.* Pol. IX. 589. D: *αἰσχρὰ ... τὰ ὑπὸ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἥμερον δουλούμενα.* E: *εἰ ... υἱὸν ἢ θυγατέρα ἐδουλοῦτο ... εἰς ἀγρίων τε καὶ κακῶν ἀνδρῶν* (int. *οἶκον*). Menex. 239. E: *τοὺς δεσπότας Μήδους ἐδουλώσατο.* Pol. I. 344. B: *ἐπειδὰν ... τις ... καὶ αὐτοὺς ἀνδραποδισάμενος δουλώσηται.* Legg. VIII. 838. D: *βουλομένῳ τινὰ ἐπιθυμίαν δουλώσασθαι.* Ep. VII. 333. A. Pol. I. 351. B: *πολλὰς ... ὑφ' ἑαυτῇ ἔχειν δουλωσαμένην.* Phaedr. 256. B: *δουλωσάμενοι ... ᾧ κακία ψυχῆς ἐνεγίγνετο.* Pol. VIII. 547. C. Legg. VIII. 839. C: *πᾶσαν ψυχὴν δουλώσεσθαι.*

δούλωσις, ἡ, servitus. Legg. VII. 791. D: *ἥ γε σφοδρὰ καὶ ἀγρία δούλωσις.*

δούρειος, α, ον, ligneus. Theaet. 184. D: *ὥσπερ ἐν δουρείοις ἵπποις.*

δοχή, ἡ, receptaculum. Tim. 71. C: *λοβὸν δὲ καὶ δοχάς* (v. *λόγον*) cet.

δράκων, ὁ, draco. Ion. 539. C. (Hom.).

δρᾶμα, τό, actio, negotium vel *munus.* Theaet. 150. A: *ἔλαττον ... τοῦ ἐμοῦ δράματος.* 169. B: *σὺ δὲ κατ' Ἀνταῖόν τί μοι μᾶλλον δοκεῖς τὸ δρᾶμα δρᾶν.* Pol. V. 451. C: *μετὰ ἀνδρεῖον δρᾶμα ... τὸ γυναικεῖον αὖ περαίνειν.* **fabula ad scenam composita*, et in univ. *quicquid in medium prolatum est* vel *profertur.* Polit. 303. C: *τοῦτο ... ἀτεχνῶς ἡμῖν ὥσπερ δρᾶμα.* Conv. 222. D. *τὸ Σατυρικόν σου δρᾶμα τοῦτο καὶ Σειληνικὸν κατάδηλον ἐγένετο.* Legg. VII. 817. B: *ἀνταγωνισταὶ τοῦ καλλίστου δράματος.* Phil. 50. B: *τοῖς δράμασι.* Apol. 35. B: *τοῦ τὰ ἐλεεινὰ ταῦτα δράματα εἰσάγοντος.*

δραπετεύω, *aufugio*, *evolo*. Conv. 216. B: *δραπετεύω ... αὐτὸν καὶ φεύγω*. Men. 97. D: *ἀποδιδράσκει καὶ δραπετεύει*. 98. A: *δραπετεύουσιν ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου*.

δραπέτης, *ὁ*, *fugitivus*. Men. 97. E: *ὥσπερ δραπέτην ἄνθρωπον*.

δραστικός, *ή*, *όν*, *actuosus*. Legg. VII. 815. A: *τὰς ἐπὶ τὰ δραστικὰ φερομένας ... σχήματα*.

δράττομαι, *prehendo*. Lys. 209. E: *δραξάμενοι τῶν ἀλῶν*.

δραχμή, *ἡ*, *drachma* s. *denarius*. Legg. XII. 958. A: *μὴ ἔλαττον δραχμῆς*. Apol. 26. D: *δραχμῆς ... πριαμένοις*. Legg. VI. 766. C: *ζημιούσθων ἕκαστος δραχμῇ τῆς ἡμέρας*. XI. 921. D. 917. D: *κατὰ δραχμὴν ἑκάστην*. Ax. 366. C: *δυοῖν δραχμαῖν*. Legg. VI. 764. B: *μέχρι ... ἑκατὸν δραχμῶν νομίσματος* cet. 774. D. VIII. 847. B. Riv. 135. C. Legg. VI. 764. A: *ζημιούσθω πεντήκοντα δραχμαῖς*. Ib. *δέκα δραχμαῖς*. 774. A. IX. 880. D. Gorg. 511. E: *δύο δραχμὰς ἐπράξατο*. Legg. VIII. 844. E. XI. 934. D. Apol. 36. A. Omiss. Legg. XII. 945. A.

δραχμιαῖος, *α*, *ον*, *una drachma constans*. Crat. 384. B: *τὴν δραχμιαίαν (ἐπίδειξιν)*.

δρέπανον, *τό*, *falx*. Pol. I. 353. A: *ὡς δρεπάνῳ*. 333. D: *δρέπανον ... φυλάττειν*.

δρέπω, *carpo*, *colligo*. Legg. VIII. 844. E: *ἐὰν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ (χωρίων) δρέπῃ*. Pol. V. 457. B: *ἀτελῆ ... σοφίας δρέπων καρπόν* (Pind.). Tim. 91. C: *καρπὸν ... δρέψαντες*. Med. Pol. III. 401. C: *πολλὰ ... ἀπὸ πολλῶν δρεπόμενοί τε καὶ νεμόμενοι*. Ion. 534. B: *ἀπὸ κρηνῶν ... δρεπόμενοι τὰ μέλη*. (Legg. VIII. 844. E. pro *δρεπέσθω* e codd. nunc scribitur *καρπούσθω*).

δριμύ, *acriter*, *acute*. Pol. VII. 519. A: *ὡς δριμὺ ... βλέπει τὸ ψυχάριον*.

δριμύς, *εῖα*, *ύ*, *acer*, *acidus*. Locr. 101. C: *τὸ ... δριμὺ διαιρῆν πέφυκε*. 102. C. Tim. 66. A: *δριμέα πάντα τὰ τοιαῦτα ἐλέχθη*. 67. E: Locr. 100. E. **acer*, *vehemens*. Legg. VII. 808. D: *δριμὺ καὶ ὑβριστότατον θηρίων γίγνεται*. Pol. VIII. 564. D: *πολὺ ... δριμύτερον*. V. 458. D: *δριμύτεραι*. VIII. 564. D: *τὸ μὲν δριμύτατον αὐτοῦ λέγει τε καὶ πράττει*. **acutus* ac fere *versutus*. Theaet. 175. D: *τὸν ... δριμὺν καὶ δικανικόν*. 173. A: *ἔντονοι καὶ δριμεῖς γίγνονται*.

δριμύτης, *ἡ*, *acrimonia*, *vehementia*. Polit. 311. A: *δριμύτητος δὲ ... ἐνδεῖται*. **acre ingenium*, *acumen*. Pol. VII. 535. B: *δριμύτητα ... δεῖ αὐτοῖς πρὸς τὰ μαθήματα ὑπάρχειν*.

δρομεύς, *ὁ*, *cursor*. Hipp. min. 373. D: *πότερος ... ἀμείνων δρομεύς*. E: *ὁ ... ἀγαθὸς δρομεύς* cet. Prot. 335.

E: τῷ ... δρομεῖ. Hipp. min. 373. C: καλεῖς τινὰ δρομέα ἀγαθόν; Pol. X. 613. B: δρῶσιν ὅπερ οἱ δρομῆς (v. δρομεῖς). Legg. VII. 822. B: τοῖς δρομεῦσιν. Riv. 135. E: πρὸς τοὺς δρομέας.

δρομικός, ή, όν, *ad cursum aptus; cursor.* Theaet. 148. C: μηδενὶ οὕτω δρομικῷ τῶν νέων ἐντετυχηκέναι. Pol. X. 613. C: οἱ ... τῇ ἀληθείᾳ δρομικοὶ ... στεφανοῦνται. Alc. I. 111. D: τίνες αὐτῶν δρομικοί τε καὶ μή.

δρομικῶς, *cursim.* Legg. IV. 706. C: πυκνὰ ἀποπηδῶντας δρομικῶς εἰς τὰς ναῦς ταχὺ πάλιν ἀποχωρεῖν.

δρόμος, ὁ, *cursus.* Theaet. 172. E: πολλάκις δὲ καὶ περὶ ψυχῆς ὁ δρόμος. Polit. 294. E: καταπαύουσι δρόμου καὶ πάλης cet. Crat. 414. B: ὥσπερ ἐκτὸς δρόμου φερόμενον. Pol. V. 460. E: δρόμου ἀκμήν. X. 613. D: ἐπὶ τέλους τοῦ δρόμου αἱρεθέντες. Legg. VIII. 833. C. Crat. 397. D: πάντα ἀεὶ ἰόντα δρόμῳ. Legg. VIII. 833. D: ἐν αὐτῷ τῷ δρόμῳ ἁμιλλωμέναις. Hipp. min. 373. D: ἐν δρόμῳ ... καὶ τῷ θεῖν. E. Theaet. 148. C: πρὸς δρόμον ... ἐπαινῶν. Polit. 273. A: εἴς τε τὸν εἰωθότα δρόμον τὸν ἑαυτοῦ κατακοσμούμενος ᾔει. 294. D. Legg. I. 631. C. Ax. 370. E: δίειμι τὸν ἀΐδιον καὶ θεῖον δρόμον. Legg. I. 625. D: πρὸς τὴν τῶν πεζῇ δρόμων ἄσκησιν. VIII. 833. D: ἐπὶ τὴν ἅμιλλαν τούτων τῶν δρόμων. 834. C. 840. B. I. 625. D: δρόμοισι ... ἡμεῖς (χρώμεθα). VII. 824: δρόμοις καὶ πληγαῖς cet. Ax. 370. B: δρόμους ἡλίου τε καὶ σελήνης. **curriculum tectum, ambulatio* vel *porticus.* Euthyd. 273. A: περιεπατείτην ἐν τῷ καταστέγῳ δρόμῳ. Theaet. 144. C: ἐν τῷ ἔξω δρόμῳ ἠλείφοντο. Phaedr. 227. B: τῶν ἐν τοῖς δρόμοις (περιπάτων).

δρόσος, ἡ, *ros.* Tim. 59. E.

δρυοτομία, ἡ, *materia caesa.* Legg. III. 678. D: δρυοτομίας ... εἶχον σπάνιν.

δρυοτομική (τέχνη), ἡ, *ligni* vel *materiae caesura.* Polit. 288. D: ὅσα δρυοτομικὴ ... τέμνουσα παρέχει τεκτονικῇ cet.

δρύοχος, ὁ, *fundamentum.* Tim. 81. B: καινὰ τὰ τρίγωνα οἷον ἐκ δρυόχων ἔτι ἔχουσα τῶν γενῶν (v. γερῶν).

δρῦς, ἡ, *quercus.* Phaed. 275. B: δρυὸς λόγους. Ib. δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν. Pol. VIII. 544. D: ἢ οἴει ἐκ δρυός ποθεν ἢ ἐκ πέτρας τὰς πολιτείας γίγνεσθαι; Apol. 34. D: οὐδ' ἐγὼ ἀπὸ δρυὸς ... πέφυκα (Hom.). Soph. 246. A: ταῖς χερσὶν ἀτεχνῶς πέτρας καὶ δρῦς περιλαμβάνοντες. Pol. II. 363. A.

δρῶ, *facio, ago, pergo, exsequor;* etiam *efficio* et *afficio; committo.* Theaet. 151. D: οὐδ' ἐγὼ δυσνοίᾳ τοιοῦτον οὐδὲν δρῶ. Pol. I. 338. B: ὡς ... προθύμως τοῦτο δρῶ cet. V. 450. E: ὃ δὴ ἐγὼ δρῶ. VI. 495. B: σμικρὰ ... φύσις οὐδὲν μέγα οὐδέποτε οὐδένα οὔτε ἰδιώτην οὔτε πόλιν δρᾷ.

Polit. 308. B: (ὅτι) καὶ τοὺς ἴσχοντας δρᾶτον τὸ αὐτὸ τοῦτο. Legg. IV. 713. D: οἷον νῦν ἡμεῖς δρῶμεν τοῖς ποιμνίοισι cet. Phaedr. 253. B: πάντα δρῶσι τὰ αὐτά. 261. C. Pol. II. 358. C: ὅτι εἰκότως αὐτὸ δρῶσι. VIII. 559. A: (αἵ) οὐδὲν ἀγαθὸν ἐνοῦσαι δρῶσιν. 562. D. Legg. X. 900. C: σὺ ... οὕτω ταῦτα δρᾷ. X. 914. A: τοῦτο ἡ πόλις ... δράτω. Pol. II. 378. B: δρώῃ ἂν ὅπερ θεῶν οἱ πρῶτοί τε καὶ μέγιστοι. Legg. III. 697. C. VI. 774. D. Epin. 989. D: εἴ τ' οὖν διδάσκοι, κατὰ τρόπον δὲ μὴ δρῷ τὸ τοιοῦτον. Polit. 296. E: κἂν πείσας ... δρᾷ τὰ ξύμφορα. Pol. IV. 426. C: ὃς ἂν τοῦτο δρᾷ. V. 470. C: ὅταν τι τοιοῦτον δρῶσι. Phaedr. 270. D: εἰς τὸ δρᾶν (sq. εἰς τὸ παθεῖν). Theaet. 164. C: τί ποτε μέλλομεν ... δρᾶν. Soph. 233. D: ποιεῖν καὶ δρᾶν (*agere*) μιᾷ τέχνῃ ξύμπαντα ἐπίστασθαι πράγματα. Polit. 305. D: τὰ προσταχθέντα δρᾶν. Conv. 218. A: δρᾶν τε καὶ λέγειν. Pol. I. 332. A: ἀγαθὸν μέν τι δρᾶν, κακὸν δὲ μηδέν. Crit. 51. C: ὅτι οὐ δίκαια ἡμᾶς ἐπιχειρεῖς δρᾶν ἃ νῦν ἐπιχειρεῖς. al. Omiss. Legg. 861. C. Phaedr. 228. B: τοῦτο δρῶν ἐξ ἑωθινοῦ cet. Pol. II. 360. C: οὕτω ... δρῶν. 380. B. Charm. 160. A: ὁ ῥᾷστα ... τοῦτο δρῶν. Tim. 33. D: πάντα ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ πάσχον καὶ δρῶν ἐκ τέχνης γέγονεν. 64. E: μόγις εἴκοντα τῷ δρῶντι. Ep. VIII. 352. D: πολλὰ κακὰ δρῶντα τοὺς ἄλλους. Theaet. 151. A: θαυμαστὰ δρῶντες. Phil. 19. D: ὀρθῶς δρῶντες. Tim. 65. B: τῶν δρώντων αὐτά. Ib. ὅσαι (ἐπωνυμίαι) τοῖς δρῶσιν αὐτὰ γεγόνασι. Legg. II. 659. C νῦν αὐτοῖς δρῶσι (*ipsorum culpa*) πᾶν τοὐναντίον ξυμβαίνει. Theaet. 207. D: δρῶντας αὐτά. Pol. V. 469. D: ὥς τι τῶν δεόντων δρῶντας. Legg. I. 639. A: αἶγας ... ἐν ἐργασίμοις χωρίοις δρώσας κακά. Pol. III. 391. B: ὡς ἔδρασε τοῦτο, οὐ πειστέον. Legg. IX. 872. E. Polit. 279. C: περὶ ὑφαντικὴν ταὐτὸν τοῦτ' ἐδράσαμεν. Legg. I. 641. A: τί ποτ' ... ἀγαθὸν ἂν δράσειεν ἡμᾶς; IV. 709. D: ταὐτὸν δὴ καὶ νομοθέτης ... δράσειεν. IX. 873. E: ὅσα ... ἀθλεύοντί τι τοιοῦτον δράσῃ. Pol. II. 377. E: ἅ φησι δρᾶσαι αὐτὸν Ἡσίοδος. IV. 443. A. VII. 538. B: ἧττον ... παράνομόν τι δρᾶσαι ἢ εἰπεῖν. IX. 574. B. Theaet. 163. E: τοῦτο δράσας. Legg. IX. 868. E: ὅ τι τοιοῦτον δράσας. 873. A: ἡ δράσασα ψυχή. 878. E: τῶν ξυγγενῶν τοῦ δράσαντος μηδένα δικάζειν. 865. D: θυμοῦται ... τῷ δράσαντι. 869. E. 872. E. 865. E: ταράττει ... τὸν δράσαντα. 869. A. 871. C. Pol. II. 375. C: αὐτοὶ φθήσονται αὐτὸ δράσαντες. Legg. IX. 856. A: τρὶς δράσαντας τοῦτο. Phil. 18. A: δράσω ταῦτα. Legg. VI. 752. A: δράσω κατὰ δύναμιν οὕτω. Pol. V. 449. B: ἢ τί δράσομεν; Legg. IV. 714. B: ἢ πῶς δράσομεν; VI. 770. B: ὅποι ... βλέποντες δράσετε τὸ τοιοῦτον. Pol. V. 458. A: οἷα δράσουσι. 470. A. VI. 494. E: τί οἰόμεθα δράσειν ἐκείνους cet. Polit. 288. C:

παιδιᾶς ἕνεκα πάντα δρᾶται. 281. D: *περὶ πάντα τὰ δρώμενα.* Verb. Polit. 268. D: *οὐδαμῶς τοῦτό γε δραστέον.* Phil. 20. A. Critia 108. E. Legg. I. 626. A. 644. B. al.

δυάς, ἡ, *binarius numerus, duo.* Parm. 149. C: *εἰ ... ἓν μόνον ἐστί, δυὰς δὲ μὴ ἔστιν.* D. Phaed. 101. C: *τὴν τῆς δυάδος μετάσχεσιν.*

δύναμαι, *possum, valeo ad aliquid; praesto; efficio; potestatem habeo, polleo;* c. negat. etiam *a me impetrare non possum, nolo.* Pol. I. 338. B: *ὅσην δύναμαι (ἐκτίνειν)· δύναμαι δὲ ἐπαινεῖν μόνον.* II. 367. B: *ὡς δύναμαι μάλιστα κατατείνας.* V. 474. A. al. Pol. III. 400. C: *ἀλλὰ τόδε ... δύνασαι διελέσθαι;* Phaedr. 263. B: *ἡ ῥητορικὴ ἐν ποτέροις μεῖζον δύναται;* 275. A: *τοὐναντίον ... ἢ δύναται.* 508. A. Theaet. 210. C: *τοσοῦτον ... μόνον ἡ ἐμὴ τέχνη δύναται.* Polit. 259. C. Theag. 129. E: *ὅτι ἡ δύναμις αὕτη τοῦ δαιμονίου τούτου καὶ εἰς τὰς συνουσίας ... τὸ ἅπαν δύναται.* Pol. I. 336. E: *ἀλλ' ... οὐ δυνάμεθα.* V. 477. C: *αἷς ... καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα ἃ δυνάμεθα.* Prot. 326. C: *μάλιστα δὲ δύνανται οἱ πλουσιώτατοι.* Gorg. 466. B: *οὐ μέγιστον δύνανται ἐν ταῖς πόλεσιν.* Pol. II. 366. A: *αἱ τελεταὶ ... μέγα δύνανται.* I. 345. A: *δυνάσθω ... ἀδικεῖν.* Conv. 201. C: *σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην ἀντιλέγειν.* Gorg. 510. E: *τούτῳ ... οὐκ ἄν ποτε δύναιτο φίλος γενέσθαι;* Crat. 405. B. Conv. 21[illegible]. C: *ὡς δύναιτο κάλλιστον.* Hipp. mai. 296. B. Pol. I. 327. C: *ἢ καὶ δύναισθ' ἂν ... πεῖσαι μὴ ἀκούοντας;* Gorg. 467. A: *πῶς ἂν ... οἱ ῥήτορες μέγα δύναιντο ... ἐν ταῖς πόλεσιν —;* Pol. V. 477. C: *ὅ τί περ ἂν δύνηται.* Hipp. mai. 296. D: *ἐάν γε ... ἀγαθὰ δύνηται.* Legg. VI. 768. A: *ἐὰν δὲ μὴ δύνησθον κοινωνῆσαι τῆς ὁμολογίας αυτοί* cet. Pol. I. 348. A: *ἂν δυνώμεθά πῃ ἐξευρεῖν.* Gorg. 453. A: *ἐπὶ πλέον τὴν ῥητορικὴν δύνασθαι ἢ πειθὼ ... ποιεῖν.* 466. B: *εἰ τὸ δύνασθαί γε λέγεις ἀγαθόν τι εἶναι τῷ δυναμένῳ.* D. 510. E. Phaed. 101. E: *ἱκανοὶ ... ὅμως δύνασθαι αὐτοὶ αὑτοῖς ἀρέσκειν.* Pol. I. 336. A: *μέγα ... δύνασθαι.* II. 377. C: *ταὐτὸν δύνασθαι τούς τε μείζους καὶ τοὺς ἐλάττους (μύθους).* Legg. X. 901. D: *δύνασθαι πάντα ὁπόσων ... δύναμίς ἐστι θνητοῖς τε καὶ ἀθανάτοις.* Men. 77. B: *δοκεῖ ... μοι ... ἀρετὴ εἶναι ... χαίρειν τε καλοῖσι καὶ δύνασθαι.* Clit. 410. B: *τοσοῦτον μόνον δύνασθαι.* Pol. V. 476. C: *δυνάμενος ἕπεσθαι.* 478. A: *ἐφ' ἑτέρῳ ... ἕτερόν τι δυναμένη ἑκατέρα αὐτῶν πέφυκεν.* Legg. VI. 757. A: *ἡ τοῦτο αὐτὸ δυναμένη.* Phil. 23. D: *πέμπτου προσδεήσει διάκρισίν τινος δυναμένου.* Pol. VI. 489. C: *τοῦ ἄρχειν δυναμένου.* Prot. 335. C: *σὲ ... τὸν ἀμφότερα δυνάμενον.* Pol. I. 344. A: *τὸν μεγάλα δυνάμενον πλεονεκτεῖν.* Legg. VI. 773. C: *πολλὰ δυνάμενον πράττειν.* XI. 917. C: *μὴ δυνάμενον τοῖς νῦν πείθεσθαι*

λόγοις. Phil. 11. D: τὴν δυναμένην (ψυχῆς διάθεσιν) ... τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. Legg. II. 663. E: δυνάμενον μᾶλλον (*efficiens hoc ut*), ποιεῖν ... ἑκόντας πάντα τὰ δίκαια. Prot. 326. C: οἱ μάλιστα δυνάμενοι. Phaedr. 257. D: οἱ μέγιστον δυνάμενοι ... ἐν ταῖς πόλεσιν. Pol. VI. 484. B: οἱ ... δυνάμενοι ἐφάπτεσθαι. VII. 533. C: μὴ δυνάμεναι λόγον διδόναι αὐτῶν. Gorg. 525. E: ἐκ τῶν δυναμένων εἰσὶ καὶ οἱ σφόδρα πονηροὶ γιγνόμενοι ἄνθρωποι. Prot. 317. A: τοὺς δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι πράττειν. Pol. III. 401. C: τοὺς εὐφυῶς δυναμένους ἰχνεύειν τὴν ... φύσιν. Legg. II. 671. C: δυναμένους (*efficientes ut*), τὸν εὔελπιν ... ἐθέλειν ποιεῖν πάντα τούτοις τἀναντία. IV. 710. E: πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει μέγιστον δυναμένους. Prot. 315. E: οὐκ ἐδυνάμην ἔγωγε μαθεῖν ἔξωθεν. Men. 94. D: ἐδύνατο μέγα ἐν τῇ πόλει. Pol. IV. 434. E: ὡς ἐδυνάμεθα ἀρίστην. Legg. XII. 968. B: ἄν πῃ καὶ κατὰ βραχὺ δυνηθῶμεν. Alc. II. 150. E: νῦν ... οὐκ ἄν μοι δοκεῖς δυνηθῆναι. Legg. XI. 922. A: τοῖς τὰ τῶν ἀγαθῶν νομοθετῶν γράμματα τιμᾶν διαφερόντως δυνηθεῖσι. Eryx. 398. E: ἥντινα λαβὼν ... δυνήσει, πράττειν τὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἔργα. Legg. III. 691. C: ἥτις ... δυνήσεται τὴν μεγίστην ἐν ἀνθρώποις ἀρχὴν φέρειν. Demod. 383. D. Pol. III. 414. B: (ὅπως) οἱ δὲ μὴ δυνήσονται κακουργεῖν. Demod. 383. D. Alc. I. 105. B: μέγιστον δυνήσεσθαι ἐν τῇ πόλει. E. Parm. 135. A: τοῦ δυνησομένου μαθεῖν. B: ἄλλον δυνησομένου διδάξαι. *δύνασθαι, *efficere*, ponitur etiam in numero, linea al. (praec. quadratum ex sese producentibus). Theaet. 148. B: τοῖς δ' ἐπιπέδοις ἃ δύνανται (ξυμμέτρους ἐκείναις). 147. E: τὸν ... δυνάμενον (ἀριθμὸν) ἴσον ἰσάκις γίγνεσθαι τῷ τετραγώνῳ τὸ σχῆμα ἀπεικάσαντες cet. Legg. VIII. 546. B: αὐξήσεις δυνάμεναι ... τρεῖς ἀποστάσεις. **vim habeo, significo;* hinc etiam *volo, specto.* Prot. 324. A: τὸ κολάζειν ... τί ποτε δύναται. Crat. 429. D: ἆρα τοῦτό σοι δύναται ὁ λόγος; Euthyd. 286. C: τοῦτο γὰρ δύναται ὁ λόγος. Demod. 380. A: τί ποτε δύναται ἡ ξύνοδος ὑμῶν.

δύναμις, ἡ, *vis*, *facultas*, *potestas*, *potentia*, etiam *vires* s. *copiae* (vern. *Macht*); *natura* (*Wesen*). Phaedr. 246. D: πέφυκεν ἡ πτεροῦ δύναμις τὸ ἐμβριθὲς ἄγειν cet. 271. C: λόγου δύναμις. Gorg. 447. C: τίς ἡ δύναμις τῆς τέχνης τοῦ ἀνδρός. 456. A: τίς ποτε ἡ δύναμίς ἐστι τῆς ῥητορικῆς. C: ἡ ... δύναμις τοσαύτη ἐστὶ καὶ τοιαύτη τῆς τέχνης. 469. D: ἐμοὶ δύναμίς τις καὶ τυραννὶς θαυμασία ἄρτι προσγέγονεν. Theaet. 185. C: ἥ γε διὰ τῆς γλώττης δύναμις. Polit. 304. D: ἡ τοῦ πολιτικοῦ δύναμις. Phil. 58. D: εἴ τις πέφυκε τῆς ψυχῆς ἡμῶν δύναμις ἐρᾶν τε τοῦ ἀληθοῦς cet. Phil. 57. E: ἡ τοῦ διαλέγεσθαι δύναμις. 64. E: καταπέφευγεν ἡμῖν ἡ τἀγαθοῦ δύναμις εἰς τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν. Conv. 218. E: καί τις ἔστ' ἐν ἐμοὶ δύναμις δι' ἧς cet. Pol. II.

364. B: δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη ... ἀκεῖσθαι cet. IV. 433. D: ἡ τοῦ ἕκαστον ἐν αὐτῇ τὰ αὑτοῦ πράττειν δύναμις. V. 453. E: ἡ γενναία ... ἡ δύναμις τῆς ἀντιλογικῆς τέχνης. V. 473. D: δύναμίς τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία (cf. Ep. VII. 335. D.). VII. 532. A: ἡ τῆς ὄψεως δύναμις. 533. A: ἡ τοῦ διαλέγεσθαι δύναμις. Tim. 25. A: μεγάλη συνέστη καὶ θαυμαστὴ δύναμις βασιλέων. E. Menex. 240. D: ὅτι οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις. Theaet. 184. E: ἃ δι' ἑτέρας δυνάμεως αἰσθάνει. Soph. 233. A: τὸ τῆς σοφιστικῆς δυνάμεως θαῦμα. 254. C: κοινωνίας ἀλλήλων πῶς ἔχει δυνάμεως. Polit. 271. C: ἐπὶ τῆς Κρόνου ... δυνάμεως. 272. B: παρούσης αὐτοῖς ... δυνάμεως πρὸς τὸ ... δύνασθαι συγγίγνεσθαι. Crat. 397. C: ἴσως δ' ἔνια αὐτῶν καὶ ὑπὸ θειοτέρας δυνάμεως ἢ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐτέθη. Pol. VII. 532. D: τίς ὁ τρόπος τῆς τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμεως. Critia 121. B: πλεονεξίας ἀδίκου καὶ δυνάμεως ἐμπιπλάμενοι. Phaedr. 246. A: ἐοικέτω ... ξυμφύτῳ δυνάμει ὑποπτέρου ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. Polit. 281. B: ἀμφισβητήσουσι ... τῇ τῆς ὑφαντικῆς δυνάμει. Conv. 215. B: τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει. Pol. I. 328. C: εἰ ... ἐγὼ ἔτι ἐν δυνάμει ἦν τοῦ ῥᾳδίως πορεύεσθαι πρὸς τὸ ἄστυ. II. 366. E: αὐτὸ δ' ἑκάτερον τῇ αὑτοῦ δυνάμει ἐν τῇ τοῦ ἔχοντος ψυχῇ ἐνόν. V. 479. D: τῇ μεταξὺ δυνάμει τὸ μεταξὺ πλανητὸν ἁλισκόμενον. VII. 517. B: τῇ τοῦ ἡλίου δυνάμει. Legg. I. 630. D: τετάρτη ... ἀριθμῷ τε καὶ δυνάμει τοῦ τιμία εἶναι λέγοιτ' ἂν ὀρθότατα. III. 685. C: πιστεύοντες τῇ τῶν Ἀσσυρίων δυνάμει τῇ περὶ Νῖνον γενομένῃ. VII. 814. A: πάσῃ τῇ δυνάμει ἔξω στρατεύεσθαι. Hipp. mai. 296. B: δυνάμει ... δύνανται οἱ δυνάμενοι. Prot. 320. E: ἄλλην τιν' αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο δύναμιν εἰς σωτηρίαν. 330. A: ἢ καὶ δύναμιν αὐτῶν ἕκαστον ἰδίαν ἔχει —; 349. B: πρᾶγμα ἔχον ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστον. Phaedr. 232. D: τὴν δύναμιν ἑκάστου φυλάττονται. 237. C: ἣν ἔχει δύναμιν. 258. C: λαβὼν τὴν ... Δαρείου δύναμιν. 265. D: εἰ αὐτοῖν τὴν δύναμιν τέχνῃ λαβεῖν δύναιτό τις. 268. A: τίνα ... ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν. Gorg. 455. D: τὴν τῆς ῥητορικῆς δύναμιν ἅπασαν. 509. D: πότερα δύναμιν, ἢ βούλησιν; 511. A. Phaed. 99. C: τὴν ... τοῦ ὡς οἷόν τε βέλτιστα αὐτὰ τεθῆναι δύναμιν οὔτω νῦν κεῖσθαι, ταύτην cet. Theaet. 156. A: δύναμιν τὸ μὲν ποιεῖν ἔχον, τὸ δὲ πάσχειν. Soph. 219. A: ἄλλην ... δύναμιν ἔχοντα. 236. B: δύναμιν ... εἴ τις λάβοι τὰ τηλικαῦτα ἱκανῶς ὁρᾶν. 247. D: λέγω ... τὸ καὶ ὁποιανοῦν τινὰ κεκτημένον δύναμιν εἴτ' εἰς τὸ ποιεῖν ... εἴτ' εἰς τὸ παθεῖν cet. 251. E: μηδὲν ... μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν κοινωνίας εἰς μηδέν. Parm. 133. E: οὐ τὰ ἐν ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα τὴν δύναμιν ἔχει οὐδὲ ἐκεῖνα πρὸς ἡμᾶς. Crat. 404. E: κάλλιστα κείμενον πρὸς τὴν δύναμιν

τοῦ θεοῦ. 438. C: μείζω τινὰ δύναμιν εἶναι ἢ ἀνθρωπείαν τὴν θεμένην τὰ πρῶτα ὀνόματα τοῖς πράγμασιν. Phil. 29. B: τὴν δύναμιν οὐκ ἀξίαν τῆς φύσεως ἔχον. 30. D: διὰ τὴν τῆς αἰτίας δύναμιν. 49. B: ἕπεσθαι τοῖς μὲν ῥώμην ... καὶ δύναμιν cet. Conv. 188. D: οὕτω πολλὴν καὶ μεγάλην, μᾶλλον δὲ πᾶσαν δύναμιν ἔχει ... ὁ πᾶς Ἔρως. Pol. II. 358. B: τίνα ἔχει δύναμιν αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἐνὸν ἐν τῇ ψυχῇ. IV. 433. B: ὃ πᾶσιν ἐκείνοις τὴν δύναμιν παρέσχεν ὥστε ἐγγενέσθαι. V. 477. B: πότερον ἄλλην δύναμιν ἐπιστήμης, ἢ τὴν αὐτήν; VI. 507. C: τὴν τοῦ ὁρᾶν τε καὶ ὁρᾶσθαι δύναμιν. Tim. 24. E: ὅσην ἡ πόλις ὑμῶν ἔπαυσέ ποτε δύναμιν cet. 28. A: τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ δύναμιν. 48. D: τὴν τῶν εἰκότων λόγων δύναμιν. Legg. II. 657. B: οὐ μεγάλην τινὰ δύναμιν ἔχει πρὸς τὸ διαφθεῖραι cet. IV. 706. B: ναυτικὴν παρασχέσθαι δύναμιν. XI. 931. D: ἢ μητέρων τὴν αὐτὴν δύναμιν ἐχουσῶν (praec. παρειμένων γήρᾳ). Menex. 240. D: δεξάμενοι τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν. Absol. Pol. V. 473. C: σμικροτάτων τὴν δύναμιν. Cum praeposs. διά (*per vim* vel *vi*. Pol. V. 466. B. al.), εἰς (*quam maxime*, *pro virili parte*. Phaedr. 257. A: εἰς ἡμετέραν δύναμιν ὅτι καλλίστη ... δέδοται. 273. E: κεχαρισμένως ... πράττειν τὸ πᾶν εἰς δύναμιν. Soph. 244. B. Polit. 273. B. 308. A. Pol. IV. 427. E. V. 458. E: εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. IX. 590. D. Tim. 26. D. Legg. III. 697. B: πόλιν ... τὴν μέλλουσαν ... εὐδαιμονήσειν εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνην.), κατά (Phaedr. 249. C: κατὰ δύναμιν. Theaet. 168. C: κατ' ἐμὴν δύναμιν. Soph. 226. A. Polit. 262. A. 279. C: κατὰ δύναμιν ὅτι μάλιστα διὰ βραχέων. Pol. V. 477. B: κατὰ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἑκατέρα τὴν αὑτῆς. Tim. 38. B. Legg. IX. 865. E: κατὰ δύναμιν πᾶσαν.) et πρός (Phaedr. 231. A: πρὸς τὴν δύναμιν τὴν αὑτῶν). Pol. V. 478. A: δυνάμεις ... ἀμφότεραί ἐστον. Theaet. 185. E: διὰ τῶν τοῦ σώματος δυνάμεων. Polit. 310. B: τὰ ... πλούτου καὶ δυνάμεων ἐν τοῖς τοιούτοις δόγματα cet. Crat. 406. A: πασῶν ἐφαπτόμενον κεῖται τῶν τοῦ θεοῦ δυνάμεων. Pol. V. 477. E: πασῶν γε δυνάμεων ἐῤῥωμενεστάτην. Tim. 31. C. 52. E. Crat. 405. A: τέτταρσι δυνάμεσι ταῖς τοῦ θεοῦ. Phil. 55. E: ταῖς τῆς στοχαστικῆς προσχρωμένους δυνάμεσιν. Prot. 320. D: νεῖμαι δυνάμεις ἑκάστοις. Phaed. 113. C: δεινὰς δυνάμεις λαβὼν ἐν τῷ ὕδατι. Soph. 227. B: ξυμπάσας δυνάμεις ὅσαι σῶμα ... εἰλήχασι καθαίρειν. Pol. II. 364. A: πλουσίους καὶ ἄλλας δυνάμεις ἔχοντας. IV. 423. A: χρήματά τε καὶ δυνάμεις. V. 477. C: δυνάμεις εἶναι γένος τι τῶν ὄντων αἷς δὴ καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα ἃ δυνάμεθα. VIII. 546. D: εἰς τὰς τῶν πατέρων ... δυνάμεις ἐλθόντες. Tim. 33. A: πάνθ' ὅσα δυνάμεις ἰσχυρὰς ἔχει. 66. A. * *quadratum* (*potentia*). Theaet. 148. B: περὶ τοῦ μή-

κους τε καὶ τῆς δυνάμεως. Epin. 990. E: *περὶ τὸ διπλάσιον ἀεὶ στρεφομένης τῆς δυνάμεως.* Polit. 266. B: *ἡ διάμετρος ἡ δυνάμει δίπους.* Locr. 98. A. Polit. 266. B: *κατὰ δύναμιν ... τῆς ἡμετέρας δυνάμεως διάμετρος.* Pol. IX. 587. D: *κατὰ ... δύναμιν καὶ τὴν τρίτην αὔξην.* Tim. 54. B. Theaet. 147. D: *περὶ δυνάμεων ... τῆς τε τρίποδος πέρι καὶ πεντέποδος.* 148. A: *δυνάμεις (ὡρισάμεθα).* **vis, significatio.* Crat. 394. B: *ἡ τοῦ ὀνόματος δύναμις.* C: *τῇ ... δυνάμει ταὐτὸν φθεγγόμενα.* B: *τὴν δύναμιν αὐτῶν σκοπεῖ.* 435. D: *τίνα ἡμῖν δύναμιν ἔχει τὰ ὀνόματα.* Phil. 24. C: *ὅτι καὶ τὸ σφόδρα ... καὶ τό γε ἠρέμα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχετον τῷ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον.* 49. C: *τὴν ... τοῦ φθόνου λαβὲ δύναμιν πρῶτον.* Critia 113. A: *διαπυνθανόμενον τὴν τῶν ὀνομάτων δύναμιν.* Crat. 424. C: *τῶν στοιχείων πρῶτον δυνάμεις διείλοντο.* *orationem amplificat. Legg. XII. 952. C: *τιμαῖς αὐτὸν ... ἡ τῶν συλλεγομένων τιμάτω δύναμις.* Phil. 67. A: *στερομένοιν (v. στερομένων) αὐταρκείας καὶ τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως.* Hipp. mai. 285. D: *περί τε γραμμάτων δυνάμεως ... καὶ ἁρμονιῶν.* Crat. 412. E: *εὐστομίας ἕνεκα τὴν τοῦ κάππα δύναμιν προςλαβόν.* Phil. 44. C: *λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν.* Tim. 45. E: *καθείργνυσι τὴν τοῦ πυρὸς ἐντὸς (v. ἔνδον) δύναμιν.* 75. D: *τὴν ... τοῦ στόματος ἡμῶν δύναμιν.* Legg. V. 741. A. XI. 918. B. XII. 944. D. 968. D: *ἡλικίαις τε καὶ μαθημάτων δυνάμεσι.*

δυναστεία, ἡ, dominatio. Gorg. 492. B: *ἀρχήν τινα ἢ τυραννίδα ἢ δυναστείαν.* Polit. 291. D: *τὴν ὑπὸ τῶν ὀλίγων δυναστείαν.* Legg. III. 680. B. VI. 777. E: *πᾶσαν δυναστείαν δυναστεύοντα.* Ep. VIII. 353. E. Pol. VIII. 544. D: *δυναστεῖαι ... καὶ ὠνηταὶ βασιλεῖαι* cet. Legg. III. 681. D: *ἀριστοκρατίαν τινὰ ἐκ τῶν δυναστειῶν ποιήσαντες.* Theaet. 176. C: *ἐν ... πολιτικαῖς δυναστείαις.* Pol. V. 499. B: *τῶν νῦν ἐν δυναστείαις ἢ βασιλείαις ὄντων υἱέσιν.* Critia 114. D: *ἐν δυναστείαις τισὶ βασιλέων.* Legg. IV. 711. D.

δυναστεύω, dominor, potens sum. Polit. 273. C: *μᾶλλον καὶ δυναστεύει τὸ τῆς παλαιᾶς ἀναρμοστίας πάθος.* Alc. I. 105. B: *ὅτι αὐτοῦ σε δεῖ δυναστεύειν ἐν τῇ Εὐρώπῃ.* Phaedr. 238. B: *τῆς ἀεὶ δυναστευούσης.* Pol. VI. 498. E: *ἄνδρα ... δυναστεύοντα ἐν πόλει ἑτέρᾳ τοιαύτῃ.* Legg. VI. 777. E. IX. 863. B: *δυναστεύουσαν.* Ep. VII. 325. B: *δυναστεύοντές τινες.* Legg. IV. 711. C: *τῇ τῶν δυναστευόντων ἡγεμονίᾳ.* Ep. VII. 326. B. D: *τοὺς ἐν αὐταῖς δυναστεύοντας.* Pass. Pol. VIII. 546. B: *αὐξήσεις δυνάμεναί τε καὶ δυναστευόμεναι* (v. *Schneid.* Civ. III. p. XX. sq.)

δυνάστης, ὁ, dominator. Gorg. 524. E: *ἢ ἄλλου ὁτουοῦν βασιλέως ἢ δυνάστου.* Ep. II. 311. A: *Κῦρον ὡς δυνάστην.* Pol. V. 473. D: *οἱ βασιλεῖς* (al. *βασιλῆς*) *τε*

νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται. VII. 540. D. Legg. IV. 710 E. Gorg. 525. D: *ἐκ τυράννων καὶ βασιλέων καὶ δυναστῶν.* 526. B. Pol. VI. 502. A. Critia 109. D: *τῶν ἐν τῇ χώρᾳ δυναστῶν τὰ ὀνόματα ἀκηκοὸς μόνον* (*γένος*). Gorg. 479. A: *τοὺς ἄλλους τυράννους ... καὶ δυνάστας.* 525. D.

δυνατός, ή, όν, *qui potest* vel *valet ad aliquid; aptus, idoneus; potens* (etiam *dives*); obiect. et neutr. *quod quis facere* vel *quod fieri potest.* Phaedr. 273. E: *ἐὰν μή τις ... δυνατὸς ᾖ καθ' ἓν ἕκαστον περιλαμβάνειν.* 275. E: *οὔτε βοηθῆσαι δυνατὸς αὑτῷ.* Theaet. 185. B: *δυνατὸς εἶ ἐπισκέψασθαι.* Phil. 48. D. Pol. III. 394. E. Legg. III. 694. B: *βουλεύειν δυνατός.* Hipp. min. 366. B: *δυνατὸς ... ὃς ἂν ποιῇ τότε ὃ ἂν βούληται ὅταν βούληται.* Pol. V. 471. C: *ὡς δυνατὴ ἡ αὕτη πολιτεία γενέσθαι καὶ τίνα τρόπον ποτὲ δυνατή.* VII. 521. A: *ἔστι σοι δυνατὴ γενέσθαι πόλις εὖ οἰκουμένη.* Phaedr. 277. A: *εἰς ὅσον ἀνθρώπῳ δυνατὸν μάλιστα.* Phil. 22. B: *οἷσπερ δυνατὸν ἦν οὕτως ἀεὶ διὰ βίου ζῆν.* Conv. 196. D: *ὅσον οὖν δυνατόν, πειρατέον* cet. Pol. II. 375. E: *τοῦτο μὲν ἄρα ... δυνατόν.* V. 457. D: *εἰ δυνατὸν ἢ μή.* V. 472. D: *ὡς καὶ δυνατὸν γενέσθαι τοιοῦτον ἄνδρα.* E: *ὡς δυνατὸν οὕτω πόλιν οἰκῆσαι.* VI. 509. C: *ὅσα γ' ἐν τῷ παρόντι δυνατόν.* VII. 519. D: *δυνατὸν αὐτοῖς ὂν ἄμεινον* (*ζῆν*). X. 613. A: *εἰς ὅσον δυνατὸν ἀνθρώπῳ ὁμοιοῦσθαι θεῷ.* Tim. 90. C: *καθ' ὅσον μάλιστα δυνατὸν θνητῷ γίγνεσθαι.* Legg. III. 688. C: *ὅσην δυνατὸν ἐμποιεῖν.* VIII. 839. C: *μὴ δυνατὸν εἶναι δύνασθαι διὰ βίου ὅλην πόλιν ζῆν πράττουσαν τοῦτο.* Hipp. mai. 295. E: *οὐκοῦν τὸ δυνατὸν ἕκαστον ἀπεργάζεσθαι, εἰς ὅπερ δυνατόν, εἰς τοῦτο καὶ χρήσιμον, τὸ δὲ ἀδύνατον ἄχρηστον;* 296. D: *τὸ δυνατὸν ἐπὶ τὸ ἀγαθόν τι ποιῆσαι, τοῦτ' ἐστὶ τὸ καλόν.* Cum coni. *ὡς.* Phil. 55. C: *πάντ' ἐστὶ ταῦτα ... ὡς δυνατὸν ἀλογώτατα.* Legg. II. 640. D: *γιγνομένων ὡς δυνατὸν ὀρθότατα τούτων.* IV. 710. B: *εἰ μέλλει πόλις ὡς δυνατὸν ἐστι τάχιστα καὶ ἄριστα σχήσειν πολιτείαν* cet. X. 898. A: *εἶναί τε αὐτὴν τῇ τοῦ νοῦ περιόδῳ πάντως ὡς δυνατὸν οἰκειοτάτην τε καὶ ὁμοίαν.* — Phaedr. 90. C: *λόγου ... δυνατοῦ κατανοῆσαι.* Pol. V. 457. D: *τοῦ δυνατοῦ πέρι καὶ τοῦ ὠφελίμου.* VI. 498. E: *μέχρι τοῦ δυνατοῦ.* Legg. IX. 879. C: *πάσης τῆς δυνατῆς ἡλικίας αὐτὸν φιτῦσαι καὶ τεκεῖν ἀπέχοιτο.* Pol. II. 361. B: *ἐπανορθοῦσθαι δυνατῷ εἶναι.* Soph. 234. B: *τόν γ' ὑπισχνούμενον δυνατὸν εἶναι μιᾷ τέχνῃ πάντα ποιεῖν* cet. Pol. X. 618. C: *τίς αὐτὸν ποιήσει δυνατὸν καὶ ἐπιστήμονα.* 624. C: *δυνατὴν* (*τ. ψυχὴν*) *πάντα ... ἀνέχεσθαι.* Critia 110. E. Legg. VI. 785. B: *τὸ δυνατὸν καὶ πρέπον ἑκάσταις προστάττειν.* Phaedr. 260. B. Cum praeposs. *εἰς* (Phaedr. 252. D: *μιμούμενος εἰς τὸ δυνατόν.* Pol. II. 381. C: *ἄριστος ὢν εἰς τὸ δυνατόν.* VI. 500. D: *θεῖος εἰς τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ γίγνεται.*

IX. 586. E: *καὶ εἰς τὸ δυνατὸν τὰς ἀληθεστάτας καρποῦσθαι.* Legg. V. 739. C.) et *κατά* (Crat. 422. D: *τίνι τρόπῳ κατὰ τὸ δυνατὸν ὅτι μάλιστα φανερὰ ἡμῖν ποιήσει τὰ ὄντα —;* 435. C: *ἐπεὶ ἴσως κατά γε τὸ δυνατὸν κάλλιστ' ἂν λέγοιτο.* Conv. 207. D: *ἐνταῦθα ... ἡ θνητὴ φύσις ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀεί τε εἶναι καὶ ἀθάνατος.* Pol. V. 460. A. 466. D. Tim. 46. C: *τὴν τοῦ ἀρίστου κατὰ τὸ δυνατὸν ἰδέαν ἀποτελῶν.*) — Euthyd. 294. B: *ἦ καὶ νευῤῥαφεῖν δυνατώ ἐστον;* Phaedr. 270. D: *ἄλλον δυνατοὶ ποιεῖν* (*τεχνικόν*). Soph. 233. B. Parm. 126. A: *εἴ του δέει τῶν τῇδε ὧν ἡμεῖς δυνατοί.* Pol. V. 476. B. Legg. VI. 771. A: *ὅσοι μὴ ταῦτα δυνατοί.* VIII. 840. E. Pol. V. 472. D: *ὡς δυνατὰ ταῦτα γίγνεσθαι.* Legg. V. 742. E: *τούτων ... τὰ μέν δυνατά ἐστι γίγνεσθαι, τὰ δὲ οὐ δυνατά.* Pol. IX. 577. B: *ἡμεῖς εἶναι τῶν δυνατῶν ἂν κρῖναι.* X. 618. C: *τὸν βελτίω* (*βίον*) *ἐκ τῶν δυνατῶν ... αἱρεῖσθαι.* Hipp. min. 366. A. Polit. 308. A: *εἰς ἔχθραν πολλοῖς καὶ δυνατοῖς καταστάντες.* Prot. 321. A: *δυνατοῖς δὲ καὶ καύματα* (*ἀμῦναι*). 350. E: *τοὺς ... ἰσχυροὺς δυνατούς* (*εἶναι ὁμολογῶ*). Soph. 232. C: *ὅτι ποιοῦσι ἅπερ αὐτοὶ δυνατοὺς* (al. *δυνατοί*). Pol. III. 412. C. VII. 520. C: *μᾶλλον δυνατοὺς ἀμφοτέρων μετέχειν.* Legg. VI. 763. D: *δεῖ ... καὶ τούτους δυνατούς τε εἶναι.* Hipp. min. 365. D: *δυνατούς τι ποιεῖν.* 366. A. Prot. 335. E: *εἴ μου δυνατὰ δέοιο.* Soph. 259. C: *ταῦτα ἐάσαντα ὡς δυνατά.* Pol. II. 360. E: *τά τε δυνατὰ ἐν τῇ τέχνῃ καὶ τὰ ἀδύνατα.* Euthyd. 300. A: *τὰ δυνατὰ ὁρᾶν, ἢ τὰ ἀδύνατα.* Phaedr. 276. A: *ὅσῳ ἀμείνων καὶ δυνατώτερος τούτου φύεται.* Hipp. min. 375. E: *οὐκοῦν ... ἡ δυνατωτέρα ψυχὴ καὶ δικαιοτέρα ἐστι;* 376. A. Pol. I. 351. A: *ὅτι καὶ δυνατώτερον καὶ ἰσχυρότερον εἴη ἀδικία δικαιοσύνης.* Phaedr. 350. E: *δυνατώτεροι ...* (*παλαίειν*). Pol. II. 352. B: *δυνατώτεροι πράττειν.* Lach. 186. C: *χρήμασιν ἐμοῦ δυνατώτεροι.* Euthyd. 281. D: *ὅσῳ δυνατώτερα ὑπηρετεῖν τῷ ἡγουμένῳ κακῷ ὄντι.* Gorg. 319. A: *ὅπως τὰ τῆς πόλεως δυνατώτατος ἂν εἴη καὶ πράττειν καὶ λέγειν.* Pol. I. 332. D: *τίς ... δυνατώτατος κάμνοντας φίλους εὖ ποιεῖν* cet. E. Hipp. min. 366. D: *ἆρα ὅτι δυνατώτατός τε εἶ καὶ σοφώτατος κατὰ ταῦτα;* Ib. *ἅπερ δυνατώτατός τε καὶ σοφώτατός.* 367. B: *δυνατώτατος ὢν ψεύδεσθαι περὶ λογισμῶν.* E: *δυνατώτατός γε ἀμφότερα.* Conv. 176. C: *ὑμεῖς οἱ δυνατώτατοι πίνειν.* Pol. V. 472. E: *κατὰ τί δυνατώτατ' ἂν εἴη.*

δυνατώτατα, *quam maxime* (potest), *optime.* Pol. VII. 516. D: *ἐκ τούτων ... δυνατώτατα ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἥξειν.* Hipp. min. 366. D: *τὰ ... ἀληθῆ σὺ ἂν δυνατώτατα εἴποις περὶ τούτων.*

δύο, *duo.* Alc. II. 360. B: *εἰ ... δύο τοιούτω δακτυλίω γενοίσθην.* Pol. IV. 422. E: *δύο ... πολεμία ἀλλήλαιν.* Parm.

143. D: *ἆρα οἷόν τε ἀμφὼ μὲν αὐτὼ εἶναι, δύο δὲ μή;* Ib. *ὣ δ᾽ ἂν δύο ἦτον.* 149. A: *δύο ὂν τὸ ἕν.* B: *τὰ πρῶτα δύο.* Gorg. 464. B: *δυοῖν ὄντοιν τοῖν πραγμάτοιν.* 473. D: *δυοῖν* (Vind. 2. *δυεῖν*) ... *ἀθλίοιν.* 481. D: *ἐρῶντε δύο ὄντε δυοῖν* (Fl. b. et Par. I. *δυεῖν*) *ἑκάτερος.* Phaed. 102. D: *δυοῖν* (libr. aliquot *δυεῖν*) *τὸ ἕτερον.* Parm. 142. E: *γίγνεται ... ἐκ δυοῖν ... μορίοιν τὸ μόριον.* 149. D: *δυοῖν μὴ ὄντοιν.* Conv. 191. D: *ποιῆσαι ἓν ἐκ δυοῖν.* Pol. IV. 440. B: *δυοῖν στασιαζόντοιν.* IX. 587. B: *δυοῖν ... νόθοιν* (*ἡδοναῖν*). Tim. 63. C. Apol. 40. C. al. Formam *δυεῖν* libri meliores commendant Conv. 192. E. Pol. VIII. 546. C. Tim. 79. D. Legg. I. 638. E. VI. 754. E. 774. D. VIII. 846. C. al. Cf. *Schneid.* ad Plat. Civ. T. II. p. 92 sq. — Parm. 149. A: *ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο.* Theaet. 203. C: *ὅρα δὴ ἐπὶ δυοῖν.* Soph. 244. C: *ἐπὶ τῷ αὐτῷ προςχρώμενοι δυοῖν ὀνόμασιν.* Parm. 149. A: *ἐὰν ... τοῖν δυοῖν ... τρίτον προςγένηται.* Pol. I. 351. E: *ἂν ἐν δυοῖν ἐγγένηται.* III. 411. E: *ἐπὶ ... δύο ὄντε τούτω ... δύο τέχνα θεὸν ... δεδωκέναι τοῖς ἀνθρώποις.* Conv. 192. E: *δύ᾽ ὄντας.* Gorg. 464. B: *δύο λέγω τέχνας.* Theaet. 204. B: *ὅταν λέγωμεν ἕν, δύο, τρία* cet. Parm. 149. A. Pol. VII. 522. C: *τὸ ἕν τε καὶ τὰ δύο ... διαγιγνώσκειν.* Legg. XI. 924. D: *πρὸς τὰ* (v. *τὼ*) *δύο ἐπισκοπῶν.*

δυογόν, τό. Crat. 418. D: *τό γε ζυγὸν οἶσθα ὅτι δυογὸν οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν.*

δυςαισθησία, ἡ, *hebetudo.* Locr. 102. E.

δυςαλθής, ὁ ἡ, *difficilis sanatu.* Ax. 367. B: *τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον καὶ δυςαλθές.*

δυςάλωτος, ὁ ἡ, *difficilis captu.* Lys. 206. A: *εἰ δυςαλωτοτέραν τὴν ἄγραν ποιοῖ.* Ib. *δυςαλωτότεροι γίγνονται.* **difficilis perceptu.* Tim. 51. B: *δυςαλωτότατον αὐτὸ λέγοντες οὐ ψευσόμεθα.*

δυςανάπειστος, ὁ ἡ, *qui difficile ad aliam persuasionem adducitur.* Parm. 135. A: *θαυμαστῶς ὡς δυςανάπειστον εἶναι.*

δυςανάπορος, vid. *ἄπορος.*

δυςαπαλλακτία, ἡ, *pertinacia.* Phil. 46. C: *μετὰ δυςαπαλλακτίας* (*δυςαπαλλαξίας*? V. *Lobeck.* ad Phryn. p. 509.) *παρόν.*

δυςαπάλλακτος, ὁ ἡ, *qui difficile repellitur* vel *aegre divellitur.* Theaet. 195. C: (*ὅταν*) *ᾖ δυςαπάλλακτος ἀφ᾽ ἑκάστου λόγου.* Tim. 85. B: *ἐγρηγορόσι ... ἐπιτιθέμενον δυςαπαλλακτότερον.*

δυςαπόδεικτος, ὁ ἡ, *difficilis probatu.* Pol. VI. 487. E: *ἐμβεβληκὼς με εἰς λόγον οὕτω δυςαπόδεικτον.*

δυςαποσπάστως, *ita ut aegre avelli possit.* Ax. 365. B: *δυςαποσπάστως ἔχειν.*

δυςαρέστησις, ἡ, *aegritudo.* Ax. 366. D: *ταύτην τῆς δυςαρεστήσεως μίαν ἔχον φωνήν.*

δυςαριστοτόκεια, ἡ, *filii optimi mater infelix.* Pol. III. 388. C. (Hom.).

δύςβατος, ὁ ἡ, *difficilis aditu* vel *transitu*, et in univ. *difficilis.* Pol. IV. 432. C: *δύςβατός γέ τις ὁ τόπος φαίνεται καὶ ἐπίσκιος.* Legg. VI. 761. A: *δύςβατα ... πάντα ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς.*

δυςγένεια, ἡ, *generis humilitas.* Pol. X. 618. D: *εὐγένειαι καὶ δυςγένειαι* cet.

δύςγνωστος, ὁ ἡ, *difficilis cognitu* vel *perspectu.* Alc. II. 147. C: *ὑπερφυῶς ... τὸ χρῆμα ὡς δύςγνωστον φαίνεται.*

δυςγοήτητος, ὁ ἡ, *qui non facile illecebris capitur.* Pol. III. 413. E: *εἰ δυςγοήτητος καὶ εὐσχήμων ἐν πᾶσι φαίνεται.*

δυςδαίμων, ὁ ἡ, *infelix.* Legg. X. 905. C: *εἰς εὐδαιμονίαν τε καὶ δυςδαίμονα τύχην.* Locr. 104. D: *δυςδαίμοσι νερτέροις.*

δυςδιερεύνητος, ὁ ἡ, *difficilis perscrutatu.* Pol. IV. 432. C: *ἔστι ... δυςδιερεύνητος* (ὁ *τόπος*).

δυςειδής, ὁ ἡ, *foedus.* Soph. 228. A: *τὸ τῆς ἀμετρίας πανταχοῦ δυςειδὲς ὂν* (v. *ἓν ὂν*) *γένος.*

δυςέκνιπτος, ὁ ἡ, *qui non facile eluitur* vel *deletur.* Pol. II. 378. D: *δυςέκνιπτά τε καὶ ἀμετάστατα φιλεῖ γίγνεσθαι.*

δυςέλπιστος, ὁ ἡ, *de quo desperatur, miser.* Ep. I. 310: *ἐν θνατῶν δυςελπίστῳ βίῳ* (vers.).

δυςεντερία, ἡ, *malus intestinorum habitus.* Theaet. 142. B: *μῶν ἡ δυςεντερία;* Tim. 86. A: *διαῤῥοίας καὶ δυςεντερίας.*

δυςεξαπάτητος, ὁ ἡ, *qui non facile decipitur.* Pol. III. 413. C: *τὸν ... μνήμονα καὶ δυςεξαπάτητον ἐγκριτέον.*

δυςεξέλεγκτος, ὁ ἡ, *difficilis ad refellendum.* Phaed. 85. C: *τῶν ἀνθρωπίνων λόγων ... δυςεξελεγκτότατον.*

δύςερις, ὁ ἡ, *contentiosus.* Legg. IX. 864. A: *ἡμῖν ... οὐκ ἔστι τὰ νῦν ὀνομάτων πέρι δύςερις λόγος.* 863. B: *δύςερι καὶ δύςμαχον κτῆμα ἐμπεφυκός.*

δυςθανατῶ, *cum morte luctor* vel *mortem propulso.* Pol. III. 406. B: *δυςθανατῶν ... ὑπὸ σοφίας εἰς γῆρας ἀφίκετο.*

δυςθήρευτος, ὁ ἡ, *difficilis ad capiendum* vel *investigandum.* Soph. 218. D: *χαλεπὸν καὶ δυςθήρευτον* (v. *δυςθήρατον*) ... *εἶναι τὸ τοῦ σοφιστοῦ γένος.* 261. A: *ὅτι δυςθήρευτον εἴη τὸ γένος.*

δυςθησαύριστος, ὁ ἡ, *difficilis asservatu.* Critia 115. B· *δυςθησαύριστος ἀκροδρύων καρπός.*

δυςθυμία, ἡ, *tristitia, moeror.* Tim. 87. A: *ποικίλλει ... εἴδη δυςκολίας καὶ δυςθυμίας παντοδαπά.* Legg. II. 666. B: (*ὥστε*) *δυςθυμίας λήθην γίγνεσθαι.* Locr. 103. B: *δυςθυμίαι.*

δύςθυμος, ὁ ἡ, *moerore afflictus.* Phaed. 85. B: *οὐδὲ δυςθυμότερον αὐτῶν τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι.*

δυςίατος, ὁ ἡ, *difficilis sanatu, sedatu* al. Legg. XI. 916.

A: *νοσήματι ... δυσιάτῳ.* IX. 854. A: *ὅσα δυσίατα καὶ ἀνίατα.* XI. 934. A: *θυμοῖς δυσιάτοις γιγνομένοις.* V. 731. B: *δυσίατα ... ἀδικήματα ... ἐκφυγεῖν.*

δύσις, ἡ, occasus. Polit. 269. A: *τὸ περὶ τῆς μεταβολῆς δύσεώς τε καὶ ἀνατολῆς ἡλίου.* Locr. 96. D: *ἀπ' ἀνατολᾶς ἐπὶ δύσιν.* B. 97. B. Ax. 370. B: *ἀνατολάς τε καὶ δύσεις.* Locr. 97. B: *δύσιας.* D.

δυςκαταμάθητος, ὁ ἡ, difficilis perspectu. Polit. 303. D: *δυςκαταμαθητότερον.*

δυςκίνητος, ὁ ἡ, qui difficile movetur vel *commovetur.* Tim. 85. C: *δυςκίνητον ὄν.* Locr. 98. C: *δυςκίνατον ἁ γᾶ.* Tim. 64. B: *δυςκινήτου φύσεως.* Pol. VI. 503. D: *ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς τοὺς φόβους δυςκίνητα ὄντα.* Tim. 74. E: *ἅτε δυςκίνητα γιγνόμενα.* 56. A: *ὕδατι ... τὸ δυςκινητότατον εἶδος (ἀπονέμοντες).*

δυςκινήτως, c. ἔχειν, non facile commoveri. Pol. VI. 503. D: *δυςκινήτως ἔχει καὶ δυςμαθῶς.*

δύςκλεια, ἡ, infamia. Legg. II. 663. A: *δύςκλεια δὲ τἀναντία.*

δυςκληρῶ, in sortitione cado. Legg. III. 690. C: *δυςκληροῦντα* (opp. *λαχόντα*).

δυςκοινώνητος, ὁ ἡ, a vitae communitate aversus. Pol. VI. 486. B: *ἥμερος ἢ δυςκοινώνητος καὶ ἀγρία (ψυχή).*

δυςκολαίνω, moleste fero, conqueror. Theaet. 155. A: *οὐ δυςκολαίνοντες.* Phil. 26. D: *οὔτ' ἐδυςκολαίνομεν ὡς οὐχ ἓν ἦν φύσει.*

δυςκολία, ἡ, morositas. Pol. IX. 590. A: *ἡ ... αὐθάδεια καὶ δυςκολία.* III. 411. C: *δυςκολίας ἔμπλεοι* (v. *ἔμπλεῳ*). Tim. 87. A: *εἴδη δυςκολίας.* Legg. VI. 757. E: *δυςκολίας τῶν πολλῶν ἕνεκα.* XI. 935. A: *ἐν δυςκολίᾳ ζῶν.* Pol. IX. 586. C: *θυμῷ διὰ δυςκολίαν.*

δύςκολος, ὁ ἡ, difficilis, morosus; in re, *molestus, difficilis.* Theaet. 161. A: *οὐδαμῶς γὰρ δύςκολος.* Legg. VII. 792. A. Phaedr. 246. B: *χαλεπὴ δὴ καὶ δύςκολος ... ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις.* Pol. III. 407. B: *καὶ πρὸς οἰκονομίας ... δύςκολος (ἡ περιττὴ τοῦ σώματος ἐπιμέλεια).* Theag. 121. B: *θεραπεία τοῦ φύντος ... χαλεπὴ καὶ δύςκολος γίγνεται.* C: *ἡ ... τροφὴ δύςκολος.* Legg. VI. 777. B: *ἐπειδὴ δύςκολόν ἐστι τὸ θρέμμα ἄνθρωπος.* VII. 791. C: *τό γε μὴ δύςκολον ἐν ψυχῇ καὶ τὸ δύςκολον.* X. 900. C: *ἂν δέ τι δύςκολον ἐμπίπτῃ τοῖς λόγοις.* I. 649. E: *δυςκόλου ψυχῆς καὶ ἀγρίας.* VIII. 844. C. Phaedr. 241. C: *δυςκόλῳ, φθονερῷ* cet. Tim. 89. D: *κακὸν δύςκολον.* Legg. XI. 922. B: *βλέψας αὐτῶν πέρι πρός τε τὸ δύςκολον καὶ χαλεπόν.* VII. 791. D: *ὡς ἡ ... τρυφὴ δύςκολα ... τὰ τῶν νέων ἤθη ἀπεργάζεται.* Theaet. 174. D: *δυςκολώτερον ... ἐκείνων ζῶον ... ποιμαίνειν ... νομίζει αὐτούς.*

δυςκόλως, *morose.* Phaed. 84. E: *μὴ δυςκολώτερόν τι νῦν διάκειμαι ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ.*

δύςκριτος, ὁ ἡ, *difficilis diiudicatu.* Pol. IV. 423. C: *δύςκριτον ἂν εἴη πότερον* cet. D. Hipp. min. 370. E.

δυςμαθής, ὁ ἡ, *indocilis.* Pol. II. 358. A: *ἀλλ' ἐγώ τις ... δυςμαθής.* VI. 486. C: *εὐμαθὴς ἢ δυςμαθής.* Lach. 189. A. Legg. X. 891. A: *ἅ γ' ἔσται καὶ τῷ δυςμαθεῖ ... σκοπεῖν.* Tim. 88. B: *τὸ δὲ τῆς ψυχῆς κωφὸν καὶ δυςμαθὲς ἀμνῆμόν τε ποιοῦσαι.* Ep. VII. 344. A: *δυςμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες.* Euth. 9. B: *ὅτι σοι δοκῶ τῶν δικαστῶν δυςμαθέστερος εἶναι.* Phaed. 79. E: *καὶ ὁ δυςμαθέστατος.* Epin. 978. D: *πρὶν ἂν καὶ ὁ δυςμαθέστατος ἱκανῶς μάθῃ ἀριθμεῖν.* E: *ὥστε ... καὶ τὸ δυςμαθέστατον ἂν μαθεῖν ζῶον.*

δυςμαθία, ἡ, *ingenium indocile, tarditas.* Charm. 159. E: *ἡ δὲ δυςμαθία (ἐστὶ) ἡσυχῇ καὶ βραδέως (μανθάνειν).* Def. 415. E: *δυςμ. βραδυτὴς ἐν μαθήσει.* Tim. 87. A: *λήθης ... καὶ δυςμαθίας.* Theaet. 195. C: *τὴν ἐμαυτοῦ δυςμαθίαν δυςχεράνας.* Legg. VII. 812. E: *τὰ γὰρ ἐναντία ἄλληλα ταράττοντα δυςμαθίαν παρέχει.* Ep. III. 315. C. Pol. X. 618. D: *δυςμαθίαι.*

δυςμαθῶς, c. *ἔχειν.* Pol. VI. 503. D.

δυσμαί, ῶν, *occasus.* Phaed. 61. E: *ἐν τῷ μέχρι ἡλίου δυσμῶν χρόνῳ.* 116. B: *ἦν ἤδη ἐγγὺς ἡλίου δυσμῶν.* Legg. VI. 770. A: *ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου.* X. 887. E: *πρὸς δυσμὰς ἰόντων.* Epin. 990. A: *οἷον δυσμάς τε καὶ ἀνατολὰς ἐπεσκεμμένον.* Def. 411. B: *ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς.*

δύςμαχος, ὁ ἡ, *difficilis expugnatu.* Legg. IX. 863. B: *δύςμαχον κτῆμα (ὁ θυμός).*

δυςμένεια, ἡ, *malevolentia, inimicitia.* Conv. 197. D: *ἄδωρος δυςμενείας.* Pol. VI. 500. C: *φθόνου τε καὶ δυςμενείας ἐμπίπλασθαι.* Phaedr. 253. B: *οὐ φθόνῳ οὐδ' ἀνελευθέρῳ δυςμενείᾳ χρώμενοι πρὸς τὰ παιδικά.* Prot. 316. D: *φθόνοι τε ... καὶ ἄλλαι δυςμένειαι.*

δυςμενής, ὁ ἡ, *infensus, inimicus.* Legg. XI. 927. B: *ἀτιμάζουσι δυςμενεῖς (εἶναι).* Prot. 317. B: *πολὺ δυςμενεστέρους παρέχεσθαι ... τοὺς ἀνθρώπους.*

δυςμενῶς, *infense.* Theaet. 168. B: *οὐ δυςμενῶς οὐδὲ μαχητικῶς, ἀλλ' ἵλεῳ τῇ διανοίᾳ ξυγκαθεὶς ... σκέψει* cet.

δύςμικτος, ὁ ἡ, *difficilis copulatu.* Locr. 96. A: *δύςμικτος ἔασσα* (v. *ἔασσα*). Tim. 35. A: *τὴν θατέρου φύσιν δύςμικτον οὖσαν.*

δυςμνημόνευτος, ὁ ἡ, act. *difficile memoria aliquid custodiens.* Tim. 74. E: *δυςμνημονεύτερα ... τὰ περὶ τὴν διάνοιαν.*

δύςνοια, ἡ, *malevolentia.* Theaet. 151. D: *οὐδ' ἐγὼ δυςνοίᾳ τοιοῦτον οὐδὲν δρῶ.*

δύςνους, ὁ ἡ, *infensus, inimicus.* Phaedr. 258. C: *ὅστις*

καὶ ὁπωστιοῦν δύςνους Λυσίᾳ. Theaet. 151. D: ὅτι οὐδεὶς θεὸς δύςνους ἀνθρώποις. Pol. V. 450. D: οὔτε δύςνοι οἱ ἀκουσόμενοι.

δυςξύμβολος, ὁ ἡ, *difficilis in commercio, negotiis gerendis* al. Pol. VI. 486. B: ἔσθ' ὅπῃ ἂν δυςξύμβολος ἢ ἄδικος γένοιτο;

δυςπαραμύθητος, ὁ ἡ, *implacabilis.* Tim. 69. D: θυμόν τε δυςπαραμύθητον.

δυςπειθής, ὁ ἡ, *difficilis adductu.* Phaed. 271. D: οἱ δὲ τοιοίδε διὰ τάδε δυςπειθεῖς. **non obediens.* Legg. IX. 880. E: ἡ ... δυςπειθὴς καὶ μηδὲν τοῦ προοιμίου φροντίζων. IV. 708. C: δυςπειθὲς γίγνεται. I. 632. B: τοῖς ... δυςπειθέσι.

δύςπεπτος, ὁ ἡ, *ad concoquendum difficilis.* Tim. 83. A: δύςπεπτον γιγνόμενον.

δυςπίστως, c. ἔχειν, *difficile sibi persuadere, dubitare.* Eryx. 405. B: σφόδρα δυςπίστως εἶχε καὶ πρὸς τούτους τοὺς λόγους.

δύςπορος, ὁ ἡ, *invius.* Crat. 420. E: δύςπορα καὶ τραχέα ... ὄντα.

δύςτακτος, ὁ ἡ, *inordinatus.* Legg. VI. 781. A: δύςτακτον ὂν ἀφείθη.

δυςτοκῶ, *difficulter partum edo.* Theaet. 149. D: τὰς δυςτοκούσας.

δυςτύχημα, τό, *infortunium.* Crat. 395. D: ἃ ... ἔτι ζῶντι δυςτυχήματα ἐγένετο πολλὰ καὶ δεινά.

δυςτυχής, ὁ ἡ, *infelix.* Pol. IX. 578. C: ἀλλὰ δυςτυχὴς ᾖ. 580. A: δυςτυχεῖ εἶναι. Legg. I. 647. E: δυςτυχῆ γίγνεσθαι. XII. 944. D: οὐ τὸν δυςτυχῆ. VIII. 832. A: πῶς ... αὐτοὺς οὐ λέγοιμ' ἂν τὸ παράπαν δυςτυχεῖς cet.

δυςτυχία, ἡ, *infortunium.* Crat. 395. C: ὅσης αὐτὸ δυςτυχίας ἐνεπίμπλη (v. αὐτῷ ... ἐνεπίμπλατο). Legg. XI. 929. E: τρόπων δυςτυχίᾳ χρώμενοι. Menex. 244. B: οὐδ' ἔχθρᾳ, ἀλλὰ δυςτυχίᾳ. Legg. I. 632. A: διὰ δυςτυχίαν. Apol. 25. A: πολλήν γ' ἐμοῦ κατέγνωκας δυςτυχίαν. Pol. II. 364. B: ὡς ... θεοὶ πολλοῖς μὲν ἀγαθοῖς δυςτυχίας τε καὶ βίον κακὸν ἔνειμαν cet. Alc. II. 142. C: καὶ τούτους οὐδὲν εἰς ἐλάττους δυςτυχίας καθεστηκότας.

δυςτυχῶ, *adversa fortuna utor, male mecum agitur.* Alc. II. 148. D: ὥστε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ... δυςτυχεῖν. Pol. III. 399. C: δυςτυχούντων. Phaedr. 233. B: δυςτυχοῦντας ... ἀνιαρὰ ποιεῖ νομίζειν. Legg. VIII. 832. A. Ep. VII. 325. C: ὅτε φεύγοντες ἐδυςτύχουν αὐτοί. Phaedr. 250. A: αἳ δεῦρο πεσοῦσαι ἐδυςτύχησαν. Menex. 243. A. Lach. 183. C: οὗτοι ... οὕτω σφόδρα εἰς τοῦτο δεδυςτυχήκασιν. Pass. Legg. IX. 877. E: ὅταν ... τις ἅμα δυςτυχηθῇ καὶ ἀσεβηθῇ τῶν οἴκων.

δυστυχῶς, *infeliciter.* Legg. III. 687. E: *πρὸς τὸν δυστυχῶς τελευτήσαντα Ἱππόλυτον.*

δυσυπνῶ, *male dormio.* Legg. VII. 790. D: *κατακοιμίζειν τὰ δυσυπνοῦντα τῶν παιδίων.*

δύσφημος, *ὁ ἡ*, *impius.* Hipp. mai. 293. A: *οὐ πάνυ δύσφημον;*

δύσφορος, *ὁ ἡ*, *tardus ad motum.* Tim. 74. E: *ἵνα μήτε ... δύσφορα τὰ σώματα ἀπεργάζοιντο.*

δύσφραστος, *ὁ ἡ*, *inexplicabilis.* Tim. 50. C: *τρόπον τινὰ δύσφραστον καὶ θαυμαστόν.*

δυσχεραίνω, *aegre fero, indignor; gravor, succenseo; aversor, repudio, improbo.* Legg. IV. 708. E: *τί ποτε δυσχεραίνω;* Lys. 214. E: *καίτοι δυσχεραίνω τί γε ἐν αὐτῷ.* Polit. 294. A: *πότερον ἀποδέχει πάντα, ἤ τι καὶ δυσχεραίνεις τῶν λεχθέντων.* Men. 89. D: *πρὸς τί βλέπων δυσχεραίνεις αὐτὸ —;* Pol. IV. 439. E: *ὡς ... δυσχεραίνοι.* Legg. VIII. 834. D: *ἐὰν ... ἡ φύσις ἐνδέχηται καὶ μὴ δυσχεραίνῃ παῖδας ἢ παρθένους κοινωνεῖν.* Pol .III. 388. A: *ἵνα ἡμῖν δυσχεραίνωσιν ὅμοια τούτοις ποιεῖν.* II. 362. B: *τῷ μὴ δυσχεραίνειν τὸ ἀδικεῖν.* Legg. X. 887. A. 900. A: *δυσχεραίνειν θεούς.* 908. B: *τῷ δυσχεραίνειν τὴν ἀδικίαν.* Pol. III. 366. C: *δυσχεραίνων τὸ ἀδικεῖν.* 396. D: *δυσχεραίνων αὐτὸν ἐκμάττειν ... εἰς τοὺς τῶν κακιόνων τύπους.* 401. E. Legg. II. 654. D: *τὰ δὲ δυσχεραίνων, ὁπόσα μὴ καλά.* Ep. VII. 339. A. Pol. V. 475. C: *τὸν ... περὶ τὰ μαθήματα δυσχεραίνοντα.* Legg. VIII. 831. D: *μηδὲν δυσχεραίνοντα.* VI. 751. D: *πρὸς τὸ δυσχεραίνοντάς τε καὶ ἀποδεχομένους ὀρθῶς κρίνειν.* Ep. VII. 346. D: *τοῦτον ... ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας ἐδυσχέραινον μὲν* cet. Theaet. 169. D: *ὀρθῶς ἢ οὐκ ὀρθῶς ἐδυσχεραίνομεν ἐπιτιμῶντες τῷ λόγῳ ὅτι* cet. C. Ep. VII. 325. A: *ἃ ... πάντα καθορῶν ... ἐδυσχέρανα.* Theaet. 195. C: *τὴν ἐμαυτοῦ δυσμαθίαν δυσχεράνας.* Phil. 66. E: *δυσχεράνας τὸν Φιλήβου λόγον οὐ μόνον* cet. Legg. X. 887. C: *μηδὲν ... δυσχεράναντες* cet. Polit. 301. C: *δυσχερανάντων τῶν ἀνθρώπων τὸν ἕνα ... μόναρχον.* Legg. V. 746. A: *ὃ μὴ δυσχερανοῦσι τὴν τοιαύτην ξυνουσίαν.* **difficilis sum, calumnior.* Gorg. 450. E: *εἰ βούλοιτο δυσχεραίνειν ἐν τοῖς λόγοις* (v. *δ. τοῖς λόγοις*). — Verb. Soph. 256. A: *οὐ δυσχεραντέον.* 257. A: *οὐκοῦν ... καὶ ταῦτα οὐ δυσχεραντέον.* Legg. VIII. 828. D: *οὐ δυσχεραντέον πολεμικοῖς ἀνθρώποις τὸν τοιοῦτον θεόν.* IX. 859. B.

δυσχέρασμα, *τό*, *difficultas, morositas.* Phil. 44. D: *σκεψάμενος ἔτι καὶ τἄλλ᾽ αὐτῶν δυσχεράσματα.*

δυσχέρεια, *ἡ*, *difficultas, morositas.* Phil. 44. C: *κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἴχνος.* C: *οὐ τέχνῃ, ἀλλά τινι δυσχερείᾳ φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς.* **difficultas* (in re pos.). Pol. VI. 502. D: *τήν τε τῶν γυναικῶν τῆς κτήσεως δυσχέ-*

ρειαν ... παραλιπόντι cet. Legg. XII. 967. C: δυσχερείας τῶν τοιούτων ἅπτεσθαι. **molestia, taedium.* Polit. 286. B: ταύτης ... αὐτῆς ἕνεκα τῆς δυσχερείας cet. 310. C: πλεῖστον τῇ δυσχερείᾳ μέρος ἀπονέμοντες. Epin. 975. B: τῶν ποιουμένων αὐτῶν δυσχέρειαν ἀπεργάζοιτ' ἄν.

δυσχερής, ὁ ἡ, *difficilis.* Legg. VI. 780. C: οὐχ ὁμοίως τῷ προστάττοντι δυσχερὲς ἂν εἴη νομοθετεῖν αὐτό. 779. E: τοῦτο ἔτι ... δυσχερέστερον ἀποδέχεσθαι τῷ πλήθει. **difficilis, morosus, fastidiosus.* Pol. V. 475. C: τὸν περὶ τὰ σιτία δυσχερῆ. Phil. 44. E: δεῖ ... καὶ τούτοις τοῖς δυσχερέσιν ἀποκρίνεσθαι. 46. A: οὓς εἴπομεν δυσχερεῖς. **molestus, gravis, odiosus.* Crit. 45. B: μήτε ... δυσχερές σοι γενέσθω ὅτι cet. Legg. XI. 922. C: λόγου τοῖς νομοθέταις εὖ μάλα φοβεροῦ καὶ δυσχεροῦς. Ep. I. 309. A: τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὔσας ὑπέμενον. Legg. XII. 944. B: τὸ δυσχερέστερον κακόν. **difficilis ad disceptandum, captiosus.* Prot. 333. D: τὸν ... λόγον ᾐτιᾶτο δυσχερῆ εἶναι. Hipp. min. 369. B: ὃ ἂν ᾖ δυσχερέστατον τοῦ λόγου.

δυσχερῶς, *moleste, difficulter.* Polit. 286. B: ἣν ... ἀπεδεξάμεθα δυσχερῶς. Legg. V. 727. E: ὁπόταν ... μὴ δυσχερῶς φέρῃ κτώμενος. Euth. 6. A: ὅτι τὰ τοιαῦτα ... δυσχερῶς ἀποδέχομαι. Cum v. ἔχειν, *aegre aliquid ferre, aversari.* Prot. 332. A: ἐπειδὴ δυσχερῶς δοκεῖς μοι ἔχειν πρὸς τοῦτο.

δυσχωρία, ἡ, *difficultas loci.* Menex. 245. E: τῶν ... ἐν Κορίνθῳ χρησαμένων δυσχωρίᾳ.

δυσώδης, ὁ ἡ, *male olens.* Locr. 101. A: εὐώδεά τε καὶ δυσώδεα εἶμεν.

δυσωποῦμαι, *vereor.* Polit. 285. B: μὴ δυνατὸν εἶναι δυσωπούμενον παύεσθαι. Legg. XI. 933. A: δυσωπουμένους πρὸς ἀλλήλους. Phaedr. 242. C: καί πως ἐδυσωπούμην ... μή τι ... ἀμείψω.

δύω, *influo, intro; submergor.* Phaedr. 248. A: τοτὲ μὲν ἦρε, τοτὲ δὲ ἔδυ. 255. C: ἡ μὲν εἰς αὐτὸν ἔδυ, ἡ δ' ... ἔξω ἀποῤῥεῖ. Tim. 25. D: πᾶν ... ἔδυ κατὰ γῆς. Phaed. 113. C: δὺς κατὰ τῆς γῆς. Phaedr. 247. E: δῦσα πάλιν εἰς τὸ εἴσω τοῦ οὐρανοῦ. Tim. 25. D: ἡ ... νῆσος ... κατὰ τῆς θαλάττης δῦσα ἠφανίσθη. Critia 108. E: νῦν ... ὑπὸ σεισμῶν δῦσαν. Med. Tim. 78. D: δύεσθαι εἴσω ... καὶ πάλιν ἔξω. 79. C: εἴσω διὰ μανῶν τῶν σαρκῶν δυομένου. Phaed. 112. C: πάλιν δυόμενα κατὰ τῆς γῆς. Legg. X. 905. A: οὐχ οὕτω σμικρὸς ὢν δύσει κατὰ τὸ τῆς γῆς βάθος. **me abdo, abscondor.* Legg. VI. 781. C: δεδυκὸς (v. δεδοικὸς) καὶ σκοτεινὸν ζῆν. Med. Soph. 235. C: ἐὰν ... κατὰ μέρη τῆς μιμητικῆς δύηταί πῃ. **occido.* Crat. 413. B: ἐπειδὰν ὁ ἥλιος δύῃ. Phaed. 116. D: ἥλιον ... οὔπω δεδυκέναι. Med. Polit. 269. A: ὡς ... εἰς τοῦτον τότε τὸν τόπον ἐδύετο.

δώδεκα, *duodecim*. Phaedr. 247. A: *ἐν τῷ τῶν δώδεκα ἀριθμῷ τεταγμένοι θεοί*. Theaet. 295. E. 196. B: *αὐτὰ τὰ δώδεκα*. 199. B. al.

δωδεκάεδρον, *τό*, *duodecim bases habens*. Locr. 98. D.

δωδεκάς, *ἡ*, *numerus duodenarius*. Legg. VI. 756. B: *βουλὴν ... εἶναι ... τριάκοντα δωδεκάδας*.

δωδεκάσκυτος, *ὁ ἡ*, *e duodecim coriis s. corii particulis consutus*. Phaed. 110. B: *ὥσπερ αἱ δωδεκάσκυτοι σφαῖραι*.

δωδεκαστάσιος, *ὁ ἡ*, *duodecies tantus*. De lucri cup. 231. D: *ἀντὶ δωδεκαστασίου ... διστάσιον αὐτῷ καθίσταται τὸ χρυσίον*.

δωδεκαταῖος, *α*, *ον*, *duodecim diebus post*. Pol. X. 614. B: *δωδεκαταῖος ... ἀνεβίω*.

δωδεκατημόριον, *τό*, *duodecima pars*. Legg. VIII. 843. D: *πᾶσα ἡ τοῦ δωδεκατημορίου τάξις*. VI. 771. B: *ὃ ... τοῦ παντὸς ἔθεμεν δωδεκατημόριον*. VIII. 848. C: *κατὰ μέσον τὸ δωδεκατημόριον ἕκαστον μίαν (κώμην)*. 849. B: *δωδεκατημόριον πρῶτον τοῦ σίτου*.

δωδέκατος, *η*, *ον*, *duodecimus*. Legg. VI. 755. D: *τὸ δωδέκατον ... μέρος τῆς βουλῆς*. VIII. 847. E. 828. D: *μηνὶ τῷ δωδεκάτῳ*. 849. B: *δωδεκάτῃ ... τοῦ μηνός*. VI. 758. B: *τὸ ... δωδέκατον αὐτῶν μέρος ἐπὶ δώδεκα μῆνας νείμαντας* cet. XII. 956. C.

δῶμα, *τό*, *domus*. Pol. II. 380. A. (Aesch.). III. 389. A. (Hom.).

δωμάτιον, *τό*, *cubiculum*. Pol. III. 390. C: *ὥστε μηδ' εἰς τὸ δωμάτιον ἐθέλειν ἐλθεῖν*.

δωρεά, *ἡ*, *donum*, *munus*. Def. 414. A: *δωρεὰ ἀλλαγὴ χάριτος*. Legg. II. 672. A: *τῆς τοῦ Διονύσου δωρεᾶς*. X. 906. E: *πεισθεῖσιν ὑπὸ δωρεᾶς*. Ep. VIII. 353. C: *τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ*. Pol. V. 468. A: *δωρεὰν διδόναι τοῖς θέλουσι χρῆσθαι τῇ ἄγρᾳ* cet. Critia 108. A: *αἰτεῖν ... τὴν δωρεάν*. Legg. XI. 937. E. Pol. II. 361. C: *ἔσονται αὐτῷ τιμαὶ καὶ δωρεαί*. Soph. 219. D: *διὰ ... δωρεῶν*. Pol. II. 361. C: *εἴτε τῶν δωρεῶν τε καὶ τιμῶν ἕνεκα*. Legg. III. 695. D: *χρήμασι καὶ δωρεαῖς τὸν Περσῶν δῆμον προσαγόμενος*. Polit. 290. C: *δωρεὰς θεοῖς ... δωρεῖσθαι*. Pol. II. 366. E: *δόξας τε καὶ τιμὰς καὶ δωρεάς*. Legg. VIII. 844. D: *διττὰς ἡμῖν δωρεὰς ἡ θεὸς ἔχει χάριτος αὕτη*.

δωρητικός, *ή*, *όν*, *munificus*, *donans*. Soph. 223. C: *τὸ μὲν δωρητικὸν (εἶδος)* cet.

δωριστί, *dorice*. Pol. III. 399. A: *κινδυνεύει σοι δωριστὶ (dorica harmonia) λείπεσθαι καὶ φρυγιστί*. Legg. II. 670. B: *ᾧ προσῆκεν ἢ μὴ προσῆκε τοῦ δωριστί*. Lach. 188. D: *ἀτεχνῶς δωριστὶ (ἡρμοσμένος)*. 193. D: *οὐκ ἄρα που ... δωριστὶ ἡρμόσμεθα ἐγώ τε καὶ σύ*. Ep. VII. 363. C: *δωριστὶ ζῆν*.

δωροδόκος, *ὁ ἡ*, *qui muneribus se corrumpi patitur.* Alc. II. 150. A: *ἅτε οὐ δωροδόκοι ὄντες.* Pol. III. 390. D: *οὐ … δωροδόκους … οὐδὲ φιλοχρημάτους.*

δωροδοκῶ, *munera* s. *largitiones accipio.* Pol. IX. 590. A: *χρυσὸν δωροδοκεῖ.* 575. B: *δωροδοκοῦσι.*

δῶρον, *τό*, *donum*, *munus.* Legg. VI. 771. B: *ὡς οὖσαν ἱερὸν θεοῦ δῶρον.* Polit. 274. C: *ὅθεν … τὰ πάλαι λεχθέντα παρὰ θεῶν δῶρα ἡμῖν δεδώρηται;* Pol. III. 390. E: *δῶρα θεοὺς πείθει* cet. (vers.). X. 614. A. Legg. XII. 956. A: *θειότατα … δῶρα ὄρνιθές τε καὶ ἀγάλματα.* Polit. 305. B: *ὑπό τινων δώρων.* Pol. III. 390. E: *ἄνευ … δώρων.* Legg. IX. 862. D. V. 727. A: *ἢ τισι λόγοις ἢ δώροις.* 728. A: *δώροις … τιμᾷ τότε τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.* XII. 955. D: *μηδὲν ἐπὶ δώροισι διακονεῖν.* De lucri cup. 228. C: *μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων.* Lach. 187. A. Soph. 222. E: *ὅτι … δῶρα προςεπιδιδόασιν.* Pol. III. 390. E: *δῶρα … λαβόντι.* Legg. VI. 782. B: *τὰ Δήμητρός τε καὶ Κόρης δῶρα.* VII. 796. E: *περὶ τὰ τῶν Μουσῶν τε καὶ Ἀπόλλωνος δῶρα.* X. 905. D: *δεχομένους δῶρα.* Alc. II. 149. E: *δῶρα τελεῖν μάτην.*

δωροφορικός, *ή*, *όν*, *munera offerens.* Soph. 222. D: *τὸ δὲ δωροφορικόν.*

δωροφορῶ, *dona* vel *munera offero.* Phaedr. 266. C: *οἳ ἂν δωροφορεῖν αὐτοῖς ὡς βασιλεῦσιν ἐθέλωσι.* Euth. 14. E: *δωροφορεῖν διδόντα τῳ ταῦτα ὧν οὐδὲν δεῖται.*

δωρῶ, *dono*, *do.* Pass. Polit. 274. C: *δῶρα ἡμῖν δεδώρηται.* Tim. 47. C: *παρὰ θεῶν δεδωρῆσθαι.* B: *τῷ θνητῷ γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν.* Med. Prot. 321. D: *καὶ οὕτω δὴ δωρεῖται τῷ ἀνθρώπῳ.* Legg. II. 672. A: *τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ὃ δωρεῖται.* V. 732. C. X. 924. A: *δωρείσθω.* Polit. 290. C: *δωρεὰς θεοῖς … δωρεῖσθαι.* Legg. VII. 796. B: *εὐμενῶς δωρεῖσθαι.* Alc. II. 149. C: *ἀναθήμασι δωρούμενοι τοὺς θεούς.* Alc. II. 148. E: *πομπὰς … ἐδωρούμεθα τοῖς θεοῖς.* Tim. 46. E: *δι᾽ ὃ θεὸς αὔθ᾽ ἡμῖν δεδώρηται.* Legg. II. 672. B: *ὅθεν καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ τοῦτ᾽ αὐτὸ δεδώρηται (ὁ θεός).* Ep. II. 314. D: *δεδωρῆσθαι.* Conv. 194. E: *ὁποῖος … ὢν ταῦτα ἐδωρήσατο.* Pol. III. 394. A: *εἴ τι πώποτε … δωρήσαιτο.* Tim. 47. B: *θεὸν ἡμῖν … δωρήσασθαι … ὄψιν.* Phaedr. 256. E: *θεία οὕτω σοι δωρήσεται ἡ παρ᾽ ἐραστοῦ φιλία.* Ep. XIII. 363. A: *Κρατίνῳ … θώρηκα δωρησόμεθα ὁπλιτικόν.*

E.

εἶ, τό. Crat. 402. E: *τὸ δὲ εἶ* (v. $\bar{\varepsilon}$) *ἔγκειται ἴσως εὐπρεπείας ἕνεκα.* 393. D: *πλὴν ... τοῦ τε εἶ* (v. *τοῦ* $\bar{\varepsilon}$) *καὶ* cet. 419. A. 426. C: *οὐ γὰρ ἦτα ἐχρώμεθα, ἀλλὰ εἶ* (v. $\bar{\varepsilon}$) *τὸ παλαιόν.* 437. A: *ἐν τῷ εἶ.* Theaet. 207. E: *ὅταν ... εἶ οἴηταί τε δεῖν γράφειν καὶ γράψῃ.* 208. A. Crat. 412. A: *ἐμβάλλοντας* (*ἐκβάλλοντας?*) *... τὸ εἶ* cet. 418. C. 437. A. 411. E: *ἀντὶ τοῦ ἦτα εἶ* (v. *η* $\bar{\varepsilon}\bar{\varepsilon}$) *ἔδει λέγειν δύο.*

ἕ, se. Conv. 175. A: *καὶ ἓ μὲν ἔφη ἀπονίζειν τὸν παῖδα.* C: *ἓ δὲ οὐκ ἐᾶν.* (Id. Pol. X. 617. E.). 223. B: *ἓ δὲ ὕπνον λαβεῖν.* Pol. I. 327. B: *περιμεῖναί ἑ κελεῦσαι.*

ἔα, indignantis exclamatio, Lat. *vah!* Prot. 314. D: *ἔα, ἔφη, σοφισταί τινες.*

ἐάν, si. Prot. 323. B: *ἐὰν ... τἀληθῆ λέγῃ.* Phaedr. 244. B: *καὶ ἐὰν δὴ λέγωμεν Σίβυλλαν* cet. 268. B: *ἐὰν βούλωμαι.* Phaed. 80. C: *ἐὰν μέν τις ... τελευτήσῃ* cet. Soph. 239. E: *ἐὰν ... λέγῃς τι* (antec. *ὅταν*). Conv. 189. B: *ἐάν τι γελοῖον εἴπῃς.* Pol. I. 330. B: *ἐγὼ ... ἀγαπῶ, ἐὰν μὴ ἐλάττω καταλίπω τουτοισί.* 337. B: *ἐὰν τοιαῦτα φλυαρῇς.* II. 358. B: *ἐὰν καὶ σοὶ δοκῇ.* IX. 573. D: *ἐάν τινες ὦσι πρόσοδοι.* 580. D: *ἐάν τι* (*si qua*) *δόξῃ.* — *ἐὰν ἄρα, si forte.* Soph. 254. C. Pol. II. 361. A: *ἐὰν ἄρα πῃ σφαλῇ.* B: *ἐὰν ἄρα σφάλληταί τι.* Etiam abs. (verbo omisso), ut verti possit *fortasse* vel *forsitan.* Theaet. 192. C: *ἐν τίσι δή; ἐὰν ἄρα ἐξ αὐτῶν τι μᾶλλον μάθω.* Similiter *ἐάν πως.* Euthyd. 288. D: *τὸ ἑξῆς τούτοις πειράσομαι ... διελθεῖν, ἐάν πως ἐκκαλέσωμαι* cet. — Cum part. *γε.* Pol. I. 338. C: *ἐὰν μάθω γε πρῶτον ... τί λέγεις.* III. 411. B: *καὶ ἐὰν μέν γε ... φύσιν ἄθυμον λάβῃ ... ἐὰν δὲ* cet. IV. 425. E: *ἐάν γε θεὸς αὐτοῖς διδῷ σωτηρίαν τῶν νόμων* cet. Hipp. mai. 296. D. al. — Cum part. *δέ.* Prot. 342. B: *ἐὰν δὲ βούλῃ* (*sin mavis*). 348. A. Gorg. 447. B. Phaedr. 268. B: *ἐὰν δ᾽ αὖ* (praec. *ἐὰν μὲν δόξῃ μοι*). Crat. 387. C: *ἐὰν δὲ μή* (*sin minus*). — *ἐὰν θᾶττον, quum primum, simul ac.* Alc. I. 105. A: *ἐὰν θᾶττον εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρέλθῃς.* — *καὶ ἐάν, etiam si* (vern. *auch wenn* vel *selbst wenn*). Phaed. 80. D: *καὶ ἐὰν σαπῇ ... ὅμως* cet. Theaet. 200. C: *καὶ ἐὰν μὴ προχείρους ἔχῃ ἐν τῇ ψυχῇ.* Pol. IV. 423. A: *καὶ ἐὰν μόνον ᾖ χιλίων τῶν προπολεμούντων* (*ἡ πόλις*). Menex. 234. C: *καὶ ἐὰν πένης τις ὢν τελευτήσῃ.* Ib. *καὶ ἐὰν φαῦλος ᾖ.* Euthyd. 285. C: *καὶ ἐὰν βούλωνται δέρειν ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν δέρουσιν.* — *ἐὰν ...*

καί, *etiamsi* (vern. *wenn auch*). Prot. 323. B: *ἐάν τινα καὶ εἰδῶσιν ὅτι ἄδικός ἐστιν.* Phaedr. 255. A: *ἐὰν ἄρα καὶ ... διαβεβλημένος ᾖ.* 257. C: *ἐὰν ἄρα καὶ ἐθελήσῃ πρὸς αὐτὸν ἄλλον ἀντιπαρατεῖναι.* Pol. II. 365. B: *ἐὰν μὴ καὶ δοκῶ.* Tim. 50. B. Legg. II. 656. B. VIII. 829. D: *ἐὰν καὶ μὴ μουσικὰ πεφύκῃ.* XII. 947. D. — *ἐὰν μή*, *si non; nisi* et *nisi si.* Prot. 313. E: *ἐὰν μή τις τύχῃ ... ἰατρικὸς ὤν.* Crat. 394. A: *ἐὰν μὴ τέρας γίγνηται.* Pol. V. 459. B: *καὶ ἐὰν μὴ οὕτω γεννᾶται* cet. 460. D: *ἐὰν μὴ αὗται ἱκαναὶ ὦσι.* 470. A: *ἐὰν μή τι δὴ ὁ θεὸς ἄλλο λέγῃ.* 472. E: *ἐὰν μὴ ἔχωμεν ἀποδεῖξαι ὡς* cet. 473. C. al. — *ἐὰν μόνον*, *dummodo.* Gorg. 480. E: *ἐὰν μόνον μὴ αὐτὸς ἀδικῆται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.* Conv. 194. D: *ἐὰν μόνον ἔχῃ ὅτῳ διαλέγηται.* Pol. VIII. 558. B: *ἐὰν φῇ μόνον εὔνους εἶναι τῷ πλήθει.* — *ἐάνπερ* et *ἐάνπερ γε*, *si.* Phaed. 89. B: *ἐάνπερ γε ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσῃ.* 92. A: *ἐάνπερ μείνῃ ἥδε ἡ οἴησις.* Theaet. 166. B: *ἐάνπερ τοῦτο δείσῃ.* Ib. *ἐάνπερ ἀνομοίωσις γίγνηται.* Soph. 242. B: *ἐάνπερ ἐλέγχωμεν.* Parm. 150. C: *ἐάνπερ ᾖ μέγα.* Crat. 431. E. Pol. I. 332. B. al. — *ἐάν πῃ*, *si qua.* Crat. 430. A: *ἐάν πῃ διαλλαγθῶμεν.* Pol. V. 453. E. — *ἐάν που*, *sicubi.* Prot. 320. A: *ἐάν που αὐτόματοι περιτύχωσι τῇ ἀρετῇ.* Pol. IX. 575. B: *ἐάν που πόλεμος ᾖ.* Hipp. min. 368. E: *ἐάν που εὕρῃς* cet. — *ἐάν πως*, *si forte.* Gorg. 493. C: *ἐάν πως οἷός τε ὦ.* Legg. I. 644. C: *ἐάν πως δυνατὸς ὑμῖν γένωμαι δηλῶσαι τὸ τοιοῦτον.* X. 900. B. — *ἐάν τε ... ἐάν τε*, *sive — sive.* Prot. 323. B: *ἐάν τε ὦσιν ἐάν τε μή.* 356. B: *ἐάν τε τὰ ἐγγὺς ... ἐάν τε τὰ πόῤῥω* cet. Theaet. 167. D: *ἐάν τε βούλῃ ἐάν τε μή.* Polit. 293. C: *ἐάν τε κατὰ νόμους ἐάν τε ἄνευ νόμων ἄρχωσι.* Pol. I. 337. C: *ἐάν τε ἡμεῖς ἀπαγορεύωμεν ἐάν τε μή.* II. 379. A: *ἐάν τέ τις αὐτὸν ἐν ἔπεσι ποιῇ ἐάν τε ἐν μέλεσιν ἐάν τε ἐν τραγῳδίᾳ.* Legg. IX. 881. C: *ἐάν τε παῖς ἐάν τε ἀνὴρ ἐάν τ' οὖν γυνή.* XI. 934. D: *ἐάν τ' οὖν δοῦλον ἐάν τ' οὖν καὶ ἐλεύθερον περιορᾷ.* Apol. 25. B: *ἐάν τε σὺ καὶ Ἄνυτος οὐ* (v. *μὴ*) *φῆτε ἐάν τε φῆτε.* Pol. VIII. 557. A: *ἐάν τε καὶ δι' ὅπλων γένηται ἐάν τε καὶ* cet. Lys. 212. C: *ἐάν τε καὶ ἀντιφιλῆται ἐάν τε καὶ μισῆται.* Conv. 184. B: *ἐάν τε κακῶς πάσχων ... ἄν τ' εὐεργετούμενος* cet. Alc. I. 107. B: *ἐάν τέ γε σμικρὸς ᾖ μέγας ᾖ, ἐάν τε καλὸς ᾖ αἰσχρός* cet. Pro *ἐάν τε* etiam *εἴτε* (*εἴ τε*) ponitur, ut Pol. II. 364. C: *εἴτε τι ἀδίκημά του γέγονεν ... ἐάν τέ τιν' ἐχθρὸν πημῆναι ἐθέλῃ* cet. Simpl. *ἐάν τε.* Pol. VIII. 568. D. Legg. VIII. 849. E: *ἐάν τε κομίσηται καὶ ἂν μή.* *ut Lat. *si*, est *an* (vern. *ob*). Gorg. 452. C: *σκόπει δῆτα ... ἐάν σοι πλούτου φανῇ τι μεῖζον ἀγαθὸν ὂν* cet. 510. B: *σκόπει δὴ καὶ τόδε ἐάν σοι δοκῶ εὖ λέγειν.* Phaed. 100. C: *σκόπει δὴ ... ἐάν σοι ξυνδοκῇ, ὥσπερ ἐμοί.* Theaet. 192.

E: ἰδὲ δὴ ἐάν τι μᾶλλον νῦν ἐπίσπῃ. Crat. 400. A. Pol. IV. 434. A. Legg. XI. 929. E: ξυμβουλευόντων (imper.) ἐάν τε δέῃ γράφεσθαι καὶ ἐὰν μὴ τὴν γραφήν. Crit. 48. E. Men. 89. D. Etiam ἐάν πως, si forte, sic frequentatur. Theaet. 156. C: ἀλλ' ἄθρει ἐάν πως ἀποτελεσθῇ. Pol. IV. 427. D. ἐάν πως ἴδωμεν cet. 432. C. al. — Denique it ponitur ut verbo videndi expleri possit. Alc. I. 122. D: μηδὲ τοῦτο ἡμῖν ἄῤῥητον ἔστω, ἐάν πως αἴσθῃ οὗ εἶ (vern. *ob du vielleicht*, h. e. *um zu sehen ob du* cet.).

ἐαρίζομαι, *verno*. Ax. 371. C: λειμῶνες ἄνθεσι ποικίλοις ἐαριζόμενοι.

ἑαυτοῦ, *sui ipsius* (v. αὐτός). Phaed. 63. E: τὸ ἑαυτοῦ παρασκευαζέτω. Pol. I. 330. E: ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ. X. 614. D: ἑαυτοῦ ... προσελθόντος. Alc. II. 143. C: ἐθέλειν ἄν σε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ (Par. F. σαυτοῦ) μητέρα διαπεπρᾶχθαι. Pol. I. 330. A: εὔκολος ... ἑαυτῷ. Alc. I. 135. B: οὔθ' ἑαυτῷ οὔτε τῇ πόλει. Polit. 263. D: σεμνῦνον αὐτὸ ἑαυτό. Prot. 346. B: προσαναγκάζοντας ἑαυτοὺς φιλεῖν τοὺς ἑαυτῶν. 347. C: διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις δι' ἑαυτῶν συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ. Ib. διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς καὶ τῶν λόγων τῶν ἑαυτῶν. Pol. I. 330. C: ὡς ἔργον ἑαυτῶν. Prot. 347. E: αὐτοὶ δ' ἑαυτοῖς σύνεισι δι' ἑαυτῶν. Phaedr. 237. C: οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὔτε ἀλλήλοις (v. ἄλλοις) ὁμολογοῦσιν. Polit. 270. A: φρονοῦντε ἑαυτοῖς ἐναντία. Alc. I. 112. A: περὶ τῶν δικαίων ... οἱ πολλοὶ δοκοῦσί σοι ὁμολογεῖν αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἢ ἀλλήλοις; 125. B: οὐκοῦν τῶν καὶ συμβαλλόντων ἑαυτοῖς καὶ χρωμένων ἀλλήλοις cet. Prot. 346. B: αὐτοὺς ἑαυτοὺς παραμυθεῖσθαι. Lys. 215. B: ἱκανοὶ γὰρ ἑαυτοῖς καὶ χωρὶς ὄντες. Crat. 436. D: τῶν μὲν (ὀνομάτων) φασκόντων ἑαυτὰ εἶναι τὰ ὅμοια τῇ ἀληθείᾳ. Parm. 134. A: καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὡσαύτως πρὸς ἑαυτά.

ἑβδομήκοντα, *septuaginta*. Legg. VI. 755. A. 774. A. XII. 946. C. Crit. 52. E. Men. 91. E.

ἕβδομος, η, ον, *septimus*. Legg. III. 695. C: λαβὼν αὐτὴν (τ. ἀρχὴν) ἕβδομος (*cum sex aliis*). Pol. X. 616. E: τοῦ ἑβδόμου. V. 461. D: ἑβδόμῳ (μηνί). Phaedr. 248. E: ἑβδόμη (ψυχῇ). Pol. X. 617. B: τόν τε ἕβδομον cet. Polit. 302. E: τὴν ὀρθὴν χωρὶς ἀποκρίναντες τούτων ἑβδόμην. Tim. 35. C. Legg. III. 690. C. al.

ἔγγειος, ὁ ἡ, *terrenus*. Tim. 90. A: φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον. Pol. VI. 491. D: εἴτε ἐγγείων εἴτε τῶν ζώων. VIII. 546. A: οὐ μόνον φυτοῖς ἐγγείοις.

ἐγγέννησις, ἡ, *procreatio*. Legg. VI. 776. A: οἷαν νεοττῶν ἐγγέννησιν (v. γέννησιν) καὶ τροφήν.

ἐγγίγνομαι, *innascor*, *exsisto* in aliquo; *insum*; etiam *peragor in aliquo*. Soph. 247. B: ἐν ᾗ ταῦτα ἐγγίγνεται. 263. D: ὅτι ταῦτα ... ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐγγίγνεται. Parm. 150. A: εἰ ... ἐν τῷ ἑνὶ σμικρότης ἐγγίγνεται. Tim. 29. E:

ἀγαθῷ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται φθόνος. 51. E. Legg. VII. 820. C. Tim. 37. C: τούτω δὲ ἐν ᾧ τῶν ὄντων ἐγγίγνεσθον. Parm. 150. A: εἰ ἐν ὅλῳ ἐγγίγνοιτο. 149. E: οὐ γὰρ ἄν που ... ἐν τοῖς οὖσιν ἐγγιγνοίσθην. Pol. VIII. 557. C: παντοδαποὶ δὴ ἂν ... ἐν ταύτῃ τῇ πολιτείᾳ μάλιστ' ἐγγίγνοιντο ἄνθρωποι. Soph. 264. A: ὅταν ... τοῦτο ἐν ψυχῇ κατὰ διάνοιαν ἐγγίγνηται μετὰ σιγῆς. 266. B: ὅταν ἐν τῷ πυρὶ σκότος ἐγγίγνηται. Pol. VII. 540. C: ὅσαι ἂν αὐτῶν ἱκαναὶ τὰς φύσεις ἐγγίγνωνται. Legg. II. 653. B. Gorg. 526. A: καὶ ἐν τούτοις ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγγίγνεσθαι. Polit. 262. E. Parm. 132. B: οὐδαμοῦ ... ἐγγίγνεσθαι ἄλλοθι ἢ ἐν ψυχαῖς. Pol. III. 407. C: ἐκ φιλοσοφίας ἐγγίγνεσθαι. V. 456. E. Parm. 150. B: μήτ' ἐν ὅλῳ ἐγγιγνομένη. Pol. I. 351. D. Alc. I. 133. B: ἐν ᾧ τυγχάνει ἡ ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ ἐγγιγνομένη. Phaedr. 273. D: ὡς ἄρα τοῦτο τὸ εἰκὸς τοῖς πολλοῖς ... τυγχάνει ἐγγιγνόμενον. Soph. 228. A: τὸ δ' οἷον αἶσχος ἐγγιγνόμενον (ἐν σώματι). Parm. 138. D. Tim. 84. E. Polit. 273. C: λήθης ἐγγιγνομένης ἐν αὐτῷ. Phil. 38. A. Pol. X. 610. B: τοῦ δὲ ἰδίου ἑκάστῳ μὴ ἐγγιγνομένου. Gorg. 504. C: τῷ ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένῳ ἐκ τῆς τάξεως cet. Ep. VII. 327. C: ἐγγιγνομένην δ' αὐτὴν καὶ ἐν ἄλλοις cet. Pol. VI. 501. B: ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον. Legg. III. 690. E. Pol. VIII. 564. B: τούτω ... ταράττετον ἐν πάσῃ πολιτείᾳ ἐγγιγνομένω. Theaet. 194. D: καὶ τούτοις καθαρὰ τὰ σημεῖα ἐγγιγνόμενα. Tim. 49. E. Phil. 41. A: τὰς δὲ ψευδεῖς (ἡδονὰς) ... ἐν ἡμῖν πολλὰς καὶ πολλάκις ἐνούσας τε καὶ ἐγγιγνομένας. Phaedr. 256. B: ᾧ κακία ψυχῆς ἐνεγίγνετο. Tim. 50. B: ὅσα τε ἄλλα σχήματα ἐνεγίγνετο. Legg. III. 695. E: βασιλεὺς ἐν Πέρσαις οὐδείς πω μέγας ἐγγέγονεν (v. γέγονεν) ἀληθῶς. Pol. IV. 435. E: εἴ τις οἰηθείη τὸ θυμοειδὲς μὴ ἐκ τῶν ἰδιωτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγγεγονέναι. Tim. 90. B. Legg. XII. 965. E. Pol. X. 607. E: διὰ τὸν ἐγγεγονότα ... ἔρωτα τῆς τοιαύτης ποιήσεως. Charm. 153. D: εἴ τινες ἐν αὐτοῖς διαφέροντες ... ἐγγεγονότες εἶεν. Pol. I. 351. E: ἂν ἐν δυοῖν ἐγγένηται. Ib. ᾧ ἂν ἐγγένηται. VII. 537. C: ἐν οἷς ἂν ἐγγένηται. VIII. 545. D: ὅταν ἐν αὐτῷ τούτῳ στάσις ἐγγένηται. Pol. VIII. 564. C: ἂν δὲ ἐγγένησθον. Phil. 24. D: ἠρέμα ἕδρα ἐγγενέσθαι. Conv. 186. D: δεῖ δ' ἐγγενέσθαι. Pol. III. 398. A: οὔτε θέμις ἐγγενέσθαι. IV. 433. B. 545. D: οὔτε εἷς ἐγγενόμενος cet. VIII. 549. B: ὃς μόνος ἐγγενόμενος σωτὴρ ἀρετῆς ... ἐνοικεῖ τῷ ἔχοντι. Phaedr. 244. D: ἡ μανία ἐγγενομένη. Pol. II. 371. E: τίνι ... ἐγγενομένη. IV. 433. C. Ib. τί ... ἐγγενόμενον. VIII. 563. E: ὅπερ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ νόσημα ἐγγενόμενον ἀπώλεσεν αὐτήν. Conv. 197. B: Ἔρωτος ἐγγενομένου, δῆλον ὅτι κάλλους. Pol. IV. 545. D. Pol. VIII. 560. A: αἰδοῦς τινὸς ἐγγενομένης ἐν

τῇ τοῦ νέου ψυχῇ. Charm. 157. A. Pol. IV. 433. B: ἐγγενομένοις (v. ἐγγενόμενα). 421. B: ὅπως ὅτι πλείστη αὐτοῖς εὐδαιμονία ἐγγενήσεται. VIII. 547. A. 564. C: ὅπως μὴ ἐγγενήσεσθον. VII. 521. C: τίνα τρόπον οἱ τοιοῦτοι ἐγγενήσονται. *accido. Legg. I. 642. B: καὶ δὴ καὶ ἐμοὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτο ἐγγέγονεν. Pol. I. 341. B: ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται. *incido. Ax. 371. D: οὔτε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν ... ἐγγίγνεται. *etiam in eo ponitur quod alicui datur vel conceditur (v. c. spatium ad deliberandum, quod nos dicimus *einem Zeit lassen*). Prot. 339. E: ἵνα μοι χρόνος ἐγγένηται (v. ἐκγένηται) τῇ σκέψει τί λέγοι ὁ ποιητής. Conv. 184. A: ἵνα χρόνος ἐγγένηται ὃς cet. Phaed. 86. E: ἵνα χρόνου ἐγγενομένου βουλευσώμεθα τί ἐροῦμεν. Hinc ἐγγίγνεται, *conceditur*, est *licet*. Phaed. 66. C: ὥστε ... οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγίγνεται οὐδέποτε οὐδέν.

ἔγγιστα, *proxime*. Locr. 98. E: ἔγγιστα σφαίρας ἐόν.

ἐγγλύφω, *insculpo*. Eryx. 400. B: ἐν δὲ Αἰθιοπίᾳ λίθοις ἐγγλυμμένοις χρῶνται.

ἔγγονος, ὁ ἡ, *oriundus* vel *genere coniunctus*. Pol. II. 364. E: Σελήνης τε καὶ Μουσῶν ἐγγόνων. (Polit. 288. D. pro ἔγγονον nunc scribitur ἔκγονον).

ἐγγράμματος, ὁ ἡ, *scriptus*. Def. 414. D: λόγος φωνὴ ἐγγράμματος. Ib. ἄρθρον ἐγγράμματον.

ἐγγράφω, *inscribo*. Pol. VI. 501. B: τὸ δὲ πάλιν ἐγγράφοιεν. *in tabulas publicas refero. Legg. VI. 784. D: μὴ ἑλὼν ἐν δικαστηρίῳ τοὺς ἐγγραψάντας. *in numerum adscribo. Ax. 366. E: ἐπειδὰν ... εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφῇ.

ἐγγύη, ἡ, *sponsio*, *vadimonium*. Charm. 165. A: ἐγγύη, πάρα δ' ἄτη. Legg. IX. 872. A: πλὴν τῆς ἐγγύης. B. Phaed. 115. D: τὴν ἐναντίαν ἐγγύην ἢ ἣν cet. Legg. VI. 774. E: ἐγγύην ... εἶναι κυρίαν πατρὸς μὲν πρῶτον cet. XII. 953. E. IX. 873. B: ἐγγύας τὰς αὐτὰς εἶναι.

ἐγγυητής, ὁ, *sponsor*, *vas*. Legg. XII. 954. A: ἐγγυητής ... καὶ ὁ προπωλῶν ὁτιοῦν. Alc. I. 134. E: ἀσφαλὴς γὰρ εἶ ἐγγυητής. Legg. XI. 914. D: ὁπότερος ἂν μὴ παράσχῃ τὸν ἐγγυητὴν ἀξιόχρεων. 937. B. Apol. 38. B: ἐγγυηταὶ δ' ὑμῖν ἔσονται τοῦ ἀργυρίου οὗτοι ἀξιόχρεῳ. Legg. IX. 871. E: ὁ δὲ παρεχέτω τοὺς ἐγγυητὰς ἀξιόχρεως. XI. 914. E: ἐγγυητὰς ... καταστήσας. Ep. VII. 346. B.

ἐγγύθεν, *e propinquo*, *cominus*. Prot. 356. C: φαίνεται ὑμῖν τῇ ὄψει τὰ αὐτὰ μεγέθη ἐγγύθεν μὲν μείζω cet. Phaedr. 255. B: ἐγγύθεν ἡ εὔνοια γιγνομένη τοῦ ἐρῶντος. Theaet. 165. D: ἐγγύθεν μὲν ... πόῤῥωθεν δὲ cet. Soph. 236. A: τὰ δ' ἐγγύθεν ὑφ' ἡμῶν ὁρᾶσθαι. Polit. 289. D: προσελθόντες ἐγγύθεν. Parm. 165. C: ἐγγύθεν ... νοοῦντι. Phil. 41. E: τὸ πόῤῥωθεν καὶ ἐγγύθεν ὁρᾶν τὰ μεγέθη. Pol. VII. 523. C: εἴτ' ἐγγύθεν προσπίπτουσα εἴτε πόῤῥωθεν. VIII. 550. A: ὁρῶν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐγγύθεν παρὰ

τὰ τῶν ἄλλων. X. 602. C. Legg. I. 629. E: *ἐγγύθεν ἱστάμενοι* (Tyrt.). Id. II. 661. A. VI. 783. B: *ἐγγύθεν ἴσως μᾶλλον κατοψόμεθα.*

ἐγγύθι, *prope*. Pol. II. 364. D. (Hom.).

ἐγγυμνάζομαι, *in aliquo exerceor*. Phaedr. 228. E: *ἐν σοὶ ὡς ἐγγυμνασόμενος.*

ἐγγύς, *prope, in propinquo* (cum art. *propinquus*, c. pron. *τι* vel genit. *simile*, cum v. *τείνειν prope accedere*). Prot. 356. B: *τὸ ἐγγὺς καὶ τὸ πόῤῥω στήσας ἐν τῷ ζυγῷ.* E: *εἴτ' ἐγγὺς εἴτε πόῤῥω εἴη.* Phaedr. 254. D: *ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν.* Gorg. 520. A: *ἢ ἐγγύς τι καὶ παραπλήσιον.* Phaed. 65. A: *ἐγγύς τι τείνειν τοῦ τεθνάναι.* 80. B: *ἢ ἐγγύς τι τούτου* (*εἶναι*). 95. B: *ἐγγὺς ἰόντες.* 116. B: *καὶ ἦν ἤδη ἐγγὺς ἡλίου δυσμῶν.* Theaet. 174. A: *εἴς τι τῶν ἐγγὺς* (al. *εἰς τῶν ἐγγὺς*) *οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα.* 208. E: *ἐπειδὴ ἐγγὺς ... γέγονα τοῦ λεγομένου.* Polit. 280. B: *ὅτι τῶν μὲν ἐγγὺς συνεργῶν οὔπω διώρισται.* Parm. 126. C: *οἰκεῖ δὲ ἐγγὺς ἐν Μελίττῃ.* 127. B: *ἐγγὺς τῶν* (v. *ἐτῶν*) *τετταράκοντα τότε εἶναι.* Crat. 395. C: *τὸν τὰ ἐγγὺς ὁρῶντα.* Ib. *τὸ ἐγγὺς μόνον ὁρῶν.* Conv. 198. B: *οὐδ' ἐγγὺς τούτων οὐδὲν καλὸν εἰπεῖν.* Pol. I. 330. D: *ἐπειδάν τις ἐγγὺς ᾖ τοῦ οἴεσθαι τελευτήσειν.* II. 378. D: *ἐγγὺς τούτων ... λογοποιεῖν.* III. 388. B: *μηδὲ Πρίαμον ἐγγὺς θεῶν γεγονότα.* 391. E: *οἱ* (v. deest) *Ζηνὸς ἐγγύς.* 395. A: *οὐδὲ τὰ δοκοῦντα ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι δύο μιμήματα.* VI. 508. C: *ἐγγὺς φαίνονται τυφλῶν.* VII. 518. D: *ἐγγύς τι εἶναι τῶν τοῦ σώματος* (*ἀρετῶν*). 537. A: *προσακτέον ἐγγύς.* VIII. 548. D: *οἶμαι ... ἐγγύς τι αὐτὸν Γλαύκωνος τουτουῒ τείνειν.* 568. B: *ὅσοι ἡμῶν ἐγγὺς πολιτεύονται.* X. 615. D: *ἐπειδὴ ἐγγὺς τοῦ στομίου ἦμεν.* Tim. 21. B: *σχεδὸν ἐγγὺς ἤδη τῶν ἐνενήκοντα ἐτῶν.* 59. B. Legg. III. 692. A: *ἐγγὺς τῆς κληρωτῆς ἀγαγὼν δυνάμεως.* 701. B: *ἐγγὺς τοῦ τέλους οὖσι.* V. 745. C: *τοῦ τ' ἐγγὺς καὶ τοῦ πόῤῥω μετέχοντα ἑκάτερον.* E: *τήν τε* (*οἴκησιν*) *ἐγγὺς τοῦ μέσου* cet. VII. 806. E: *ἐγγὺς δ' ἐχόμενα τὰ τῶν αὐτοῖς οἰκείων* (*ξυσσίτια*). IX. 857. D: *τοῦ φιλοσοφεῖν ἐγγὺς χρώμενον ... τοῖς λόγοις.* Apol. 38. C: *ὅτι πόῤῥω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου, θανάτου δὲ ἐγγύς.* Charm. 154. A: *ἐγγὺς ἤδη ... προσιών.* Menex. 247. E: *ἢ ἐγγὺς τούτου.* Legg. IV. 704. D: *ἐγγύτερον ... τοῦ δέοντος κεῖται τῆς θαλάττης.* Theaet. 179. C: *προσιτέον οὖν ἐγγυτέρω.* Phil. 16. C: *ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες.* Pol. I. 330. E: *ὥσπερ ἤδη ἐγγυτέρω ὢν τῶν ἐκεῖ.* VII. 515. D: *μᾶλλόν τι ἐγγυτέρω τοῦ ὄντος.* Tim. 70. A: *κατῴκισαν ἐγγυτέρω τῆς κεφαλῆς.* Apol. 30. A: *ὅσῳ μου ἐγγυτέρω ἐστὲ γένει.* Lys. 214. B: *ὅσῳ ἂν ἐγγυτέρω προσίῃ.* Gorg. 452. E: *νῦν μοι δοκεῖς δηλῶσαι ... ἐγγύτατα τὴν ῥητορικὴν* cet. Phaed. 65. E: *οὗτος ἂν ἐγγύτατα ἴοι τοῦ γνῶναι ἕκαστον.* Soph. 234. E: *ὡς ἐγγύτατα ... προσάγειν.* Polit. 273. C: *τὸν ἐγ-*

γυτατα χρόνον ἀεὶ τῆς ἀφέσεως. 287. C: εἰς τὸν ἐγγύτατα ὅτι μάλιστα τέμνειν ἀριθμὸν ἀεί. Pol. III. 417. B: θέοντες ἤδη τότε ἐγγύτατα ὀλέθρου. V. 462. C: ἥτις ... ἐγγύτατα ἑνὸς ἀνθρώπου ἔχει. 473. A: ὡς ἂν ἐγγύτατα τῶν εἰρημένων πόλις οἰκήσειε. Tim. 39. B. Legg. I. 634. B: πολεμίων τῶν ἐγγύτατα ἑαυτῶν. III. 691. D: μῖσος ἔχειν πρὸς τῶν ἐγγύτατα φίλων. V. 739. E: εἴη ... ἂν γενομένη πως ἀθανασίας ἐγγύτατα. VI. 774. E: τοὺς ἐγγύτατα γένους (Id. Hipp. mai. 304. D.). VIII. 830. B: ὡς ἐγγύτατα τοῦ ὁμοίου ἰόντες. IX. 866. A: ὁ τοῦ τελευτήσαντος γένει ἐγγύτατα (v. ἐγγυτάτω). B: ὁ προσήκων ἐγγύτατα. 874. A: τῶν γειτόνων τὸν ἐγγύτατα. Crit. 53. B: εἰς τῶν ἐγγύτατά τινα πόλεων. Lach. 187. E: ὃς ἂν ἐγγύτατα (v. ἐγγυτάτω) Σωκράτους ᾖ λόγῳ ὥσπερ γένει. Ep. VII. 342. C. Etiam ἐγγυτάτω. Phaedr. 252. A: ὅπου ἂν ἐᾷ τις ἐγγυτάτω τοῦ πόθου. Phaed. 67. A: οὕτως ... ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι. D: ὅτι ἐγγυτάτω ὄντα τοῦ τεθνάναι. Soph. 265. A: τοῖς ἐγγυτάτω γένει τῆς τοιαύτης μεθόδου πεφυκόσιν. Conv. 193. C: τὸ τούτου ἐγγυτάτω. (185. C. pro ἐγγυτάτω libri Mss. dant ἐν τῇ κάτω). Apol. 25. C: τοὺς ἀεὶ ἐγγυτάτω ἑαυτῶν ὄντας. *paene, propemodum. Men. 91. E. Alc. I. 123. B. De lucri cup. 229. B.

ἐγγυῶ, *spondeo* (vern. *verloben*). Legg. XI. 923. D: θυγατρὶ ... ᾖ ... ἂν ἐγγεγυημένος ὡς ἀνὴρ ἐσόμενος ᾖ. Med. *spondeo, sponsionem facio*. Prot. 336. D: ἐπεὶ Σωκράτη γε ἐγὼ ἐγγυῶμαι μὴ ἐπιλήσεσθαι. Euthyd. 274. B: ὅτι ... ἐθελήσουσιν ἅπαντες οἱ μὴ ἔχοντες, ἐγὼ ὑμῖν ἐγγυῶμαι. Legg. XII. 953. E: διαῤῥήδην ἐγγυάσθω. Ib. ἐγγύην ἣν ἂν ἐγγυᾶταί τις. IX. 855. B: ἐὰν ... μή τινες ἐθέλωσιν αὐτὸν τῶν φίλων ἐγγυᾶσθαι. Apol. 38. B. Legg. IX. 871. E: ἐγγυωμένους. Phaed. 115. D: ἣν (ἐγγύην) οὗτος πρὸς τοὺς δικαστὰς ἠγγυᾶτο. Ib. ἐγγυήσασθε οὖν με πρὸς Κρίτωνα ... τὴν ἐναντίαν ἐγγύην cet. Alc. I. 134. E: ὑμᾶς ἐθέλω ἐγγυήσασθαι ἦ μὴν εὐδαιμονήσειν.

ἐγείρω, *excito* (etiam *e somno*). Crat. 411. A: ἐγείρεις ... οὐ φαῦλον γένος ὀνομάτων. Pol. X. 605. B: ὅτι τοῦτ᾽ ἐγείρει τῆς ψυχῆς. Legg. V. 747. B. Theaet. 184. A: ὃν (λόγον) νῦν ἐγείρομεν πλήθει ἀμήχανον. 149. C: ἐγείρειν ... τὰς ὠδῖνας. 151. A. Pol. VIII. 555. A: τὰς ἐπιθυμίας ... ἐγείρειν. Legg. VII. 808. A: καὶ μὴ πρώτην αὐτὴν ἐγείρειν (int. *e somno*) τὰς ἄλλας. Pol. III. 410. B: κἀκεῖνο ἐγείρων. Legg. IX. 856. B: στάσιν ἐγείρων. Apol. 30. E: ὑμᾶς ἐγείρων. Phaedr. 245. A: μανία ... ἄβατον ψυχὴν ἐγείρουσα. Legg. II. 673. D: ἐγείροντος τὸν ῥυθμόν. Locr. 103. E: ἐγείροισαι τὰν ὁρμάν. Crit. 43. B: καὶ ἐπίτηδές σε οὐκ ἤγειρον. Polit. 272. D: οὗ δ᾽ ἕνεκα τὸν μῦθον ἠγείραμεν. Legg. VI. 773. C: θυμὸν ἂν ἐγεῖραι (v. ἀνεγεῖραι; al. ἂν ἀνεγεῖραι) πολλοῖς. Crit. 44. A: κινδυνεύεις ἐν καιρῷ τινὶ

οὐκ ἐγεῖραί με. Legg. VIII. 843. A: *οἱ μετὰ πολέμιων τῶν ἐχθίστων ἐγείρονται.* Pol. IV. 440. C: *οὐκ ἐθέλει πρὸς τοῦτον αὐτοῦ ἐγείρεσθαι ὁ θυμός.* Legg. VII. 808. A: *ὑπὸ θεραπαινίδων ἐγείρεσθαί τινων.* XII. 942. B: *ἐγείρεσθαι νύκτωρ εἴς τε φυλακὰς* cet. Apol. 30. E: *δεομένῳ ἐγείρεσθαι ὑπὸ μύωπός τινος.* Pol. I. 330. E: *ἐκ τῶν ὕπνων ... θαμὰ ἐγειρόμενος.* III. 411. D: *ἅτε οὐκ ἐγειρόμενον.* Legg. VII. 808. A: *ἐγειρόμενόν τε καὶ ἐξανιστάμενον ἀεὶ πρῶτον.* Apol. 31. A: *ὥσπερ οἱ νυστάζοντες ἐγειρόμενοι.* Legg. VII. 808. A: *ἐγειρομένους ... νύκτωρ.* Pol. IX. 571. C: *τὰς περὶ τὸν ὕπνον ... ἐγειρομένας (ἐπιθυμίας).* Tim. 52. C: *ἐγερθέντες.* 46. A: *ἐγερθεῖσιν.* Lys. 204. D: *ἐξ ὕπνου ἐγρομένοις.* Perf. *experrectus sum, vigilo.* Ion. 532. C: *εὐθύς τε ἐγρήγορα* cet. Prot. 310. B: *ἐγρήγορας, ἢ καθεύδεις;* Ion. 536. B: *εὐθὺς ἐγρήγορας.* Legg. VII. 808. B: *ἐγρήγορε χρόνον ὡς πλεῖστον.* Ion. 533. A. Theaet. 158. B: *πότερον καθεύδομεν ... ἢ ἐγρηγόραμεν.* D. Phaed. 71. C: *ὥσπερ τῷ ἐγρηγορέναι τὸ καθεύδειν (ἐναντίον ἐστί).* Conv. 223. C. Phil. 20. B: *ὄναρ ἢ καὶ ἐγρηγορώς.* Pol. III. 390. B. Legg. VII. 809. D: *ζῶσαν τὴν πόλιν καὶ ἐγρηγορυῖαν παρεχόμεναι.* 808. C: *ἐγρηγορότες ... νύκτωρ.* Soph. 266. C: *οἷον ὄναρ ἀνθρώπινον ἐγρηγορόσιν ἀπειργασμένην.* Conv. 203. A. Tim. 85. A. Legg. VII. 823. E: *μήτε ἐγρηγορόσι μήτε εὕδουσι.* 791. A: *τοὺς ... ἐγρηγορότας.* 819. C. X. 910.

ἔγερσις, ἡ, *concitatio.* Tim. 70. C: *τῇ τοῦ θυμοῦ ἐγέρσει.*

ἐγερτικός, ή, όν, *excitans.* Pol. VII. 523. E: *οὐκ ἂν παρακλητικὸν οὐδ' ἐγερτικὸν εἴη.* 524. A: *οὐκ ἐγερτικὰ τῆς νοήσεως.*

ἐγκάθετος, ὁ ἡ, *subornatus, subdolus.* Ax. 368. E: *προέδρους ἐγκαθέτους ὑφέντες.*

ἐγκάθημαι, *insideo.* Theaet. 184. D: *εἰ πολλαί τινες ἐν ἡμῖν ... αἰσθήσεις ἐγκάθηνται.* Cum praep. *μεταξύ* est *interiectus sum.* Parm. 156. D: *ἀλλ' ἡ ἐξαίφνης αὕτη φύσις ... ἐγκάθηται μεταξὺ τῆς κινήσεώς τε καὶ στάσεως.*

ἐγκαθίζω, *colloco.* Pol. VIII. 553. C: *ἆρ' οὐκ οἴει τὸν τοιοῦτον τότε εἰς ... τὸν θρόνον ἐκεῖνον τὸ ἐπιθυμητικὸν ... ἐγκαθίζειν —;*

ἐγκαθορῶ, *perspicio.* Epin. 990. E: *τοῖς ἐγκαθορῶσί τε καὶ διανοουμένοις.*

ἐγκαιρία, ἡ, *opportunitas.* Polit. 305. D: *ἐγκαιρίας τε πέρι καὶ ἀκαιρίας.*

ἔγκαιρος, ὁ ἡ, *tempestivus, opportunus.* Polit. 282. E: *ἴσως γὰρ ὁ διορισμὸς ἔγκαιρος ἄν σοι γένοιτο.* Legg. XI. 928. A: *ἔτι δ' ἀπειλή τις ἂν τοιάδε εἴη μάλα ἔγκαιρος.* IV. 717. A: *ἐγκαιρότατος (πόνος).*

ἐγκαλύπτω, *involvo: obvolvo* (ut caput). Prot. 315. D: *ἐγκεκαλυμμένος ἐν κῳδίοις τισὶ καὶ στρώμασι καὶ μάλα πολ-*

λοῖς. Phaedr. 243. B: *καὶ οὐχ ... ὑπ' αἰσχύνης ἐγκεκαλυμμένος* (opp. *γυμνῇ τῇ κεφαλῇ*). Phaed. 118. A: *ἐνεκεκάλυπτο γάρ*. Med. Phaedr. 237. A: *ἐγκαλυψάμενος ἐρῶ*. Phaed. 117. C: *ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλαιον ἐμαυτόν*.

ἐγκαλῶ, *obiicio, reprehendo, offendo aliquid in aliquo*; etiam *criminor, accuso*. Demod. 385. D: *ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐγκαλῶ*. Apol. 26. C: *τοῦτ' ἔστιν ὅ μοι ἐγκαλεῖς*. Demod. 385. D. Phaed. 86. E: *τί αὖ ὅδε ἐγκαλεῖ τῷ λόγῳ*. Ep. VII. 351. B. Legg. III. 683. B: *εἰ μή τι τοῖς εἰρημένοις ἐγκαλοῦμεν λόγοις*. Demod. 384. E: *τί οὖν ποτε οἱ ἄνθρωποι ... τοιαῦτα ἐγκαλοῦσι πρὸς ἀλλήλους ... αὐτοῖς δὲ ... οὐδ' ὁτιοῦν ἐγκαλοῦσιν*; Apol. 27. E: *ἀπορῶν ὅ τι ἐγκαλοῖς ἐμοὶ ἀληθὲς ἀδίκημα*. Demod. 384. D: *πῶς ἂν δικαίως ἐγκαλοίης ἐκείνῳ*; Prot. 346. A: *ἵνα αὐτοῖς ἀμελοῦσιν αὐτῶν μὴ ἐγκαλῶσιν οἱ ἄνθρωποι*. Legg. XI. 926. B. Gorg. 460. D: *ὅτι οὐ δεῖ τοῖς παιδοτρίβαις ἐγκαλεῖν*. Ib. *μὴ τῷ διδάξαντι ἐγκαλεῖν*. Theaet. 168. E. Legg. I. 648. C: *μηδὲν ἄλλο ἐγκαλῶν τῷ πώματι*. XII. 956. C: *ἐγκαλῶν ... τοῖς δικασταῖς*. Crit. 50. C: *τί ἐγκαλῶν ἡμῖν τε καὶ τῇ πόλει* cet. Demod. 385. B: *ἀκούσαντες αὐτοῦ ἐγκαλοῦντος*. Pol. VI. 489. D: *τὸν ἐγκαλοῦντα τῇ φιλοσοφίᾳ*. Alc. I. 109. A: *τί ἐγκαλοῦντες ἀλλήλοις πάθημα ἐρχόμεθα ἐπὶ τὸ πολεμεῖν*. Demod. 385. D: *οὐκ ἂν ἐνεκάλεσας αὐτῷ μᾶλλον*;

ἔγκαρπος, ὁ ἡ, *frugifer*. Phaedr. 276. B: *ἔγκαρπα* (*σπέρματα*).

ἐγκαταβάλλω, *deiicio*. Ion. 539. C. (Hom.).

ἐγκαταδέω, *illigo*. Phaed. 84. A: *λύπαις ἑαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν*.

ἐγκαταλείπω, *relinquo*. Conv. 208. B: *τῷ τὸ ἀπιὸν ... ἕτερον νέον ἐγκαταλείπειν*. Phaed. 91. C: *ὥσπερ μέλιττα τὸ κέντρον ἐγκαταλιπών*. **derelinquo*. Conv. 179. A: *καὶ μὴν ἐγκαταλιπεῖν γε τὰ παιδικὰ καὶ μὴ βοηθῆσαι κινδυνεύοντι*.

ἐγκατατέμνω, *in aliquo concido*. Pol. VIII. 565. D: *ἐν ἄλλοις ἄλλων ἱερείων ἑνὸς* (*ἀνθρωπίνου σπλάγχνου*) *ἐγκατατετμημένου* (v. *ἐγκαταμεμιγμένου*).

ἐγκατοικῶ, *inhabito*. Gorg. 486. C. (Eurip.).

ἔγκαυμα, τό, *inustum* (ut color). Tim. 26. C: *οἷον ἐγκαύματα ἀνεκπλύτου γραφῆς*.

ἔγκειμαι, *insertus* vel *interpositus sum*. Crat. 402. E: *τὸ δὲ εἶ ἔγκειται* cet. 419. B: *τὸ δέλτα δὲ ἔγκειται*. 434. D: *ἴσως γὰρ οὐκ ὀρθῶς ἔγκειται*. Pol. X. 616. D: *ὥσπερ ἂν εἰ ἐν ἑνὶ μεγάλῳ σφονδύλῳ ... ἄλλος τοιοῦτος ἐλάττων ἐγκέοιτο*. Crat. 434. D: *ἦ καὶ τὸ λάβδα ἐγκείμενον*; Pol. X. 616. D: *ἐν ἀλλήλοις ἐγκειμένους*.

ἐγκελεύομαι, *incito*. Locr. 104. A: *ἐγκελευόμεναι* (v. *ἐκκελ.*) ... *ποττὰ ἔργα*.

ἐγκεράννυμι, *immisceo, interpono*. Crat. 427. C: *τοῦτο*

(τὸ οὗ) πλεῖστον αὐτῷ εἰς τὸ ὄνομα ἐνεκέρασε. Euthyd. 299. B: ἐάν τις αὐτῷ (v. αὐτὸ) ... ἐγκεράσῃ ἐλλεβόρου ἅμαξαν. Med. Polit. 268. D: σχεδὸν παιδιὰν ἐγκερασάμενος.

ἐγκέφαλος, ὁ, *cerebrum*. Phaed. 96. B: ὁ δὲ ἐγκέφαλός ἐστιν ὁ τὰς αἰσθήσεις παρέχων τοῦ ἀκούειν cet. Tim. 73. E: ἐγκεφάλου ... πληγήν. D: ἐπωνόμασε τοῦ μυελοῦ ταύτην τὴν μοῖραν ἐγκέφαλον. E. 76. A. C. Hipp. mai. 292. D: μήτε ὦτα μήτ' ἐγκέφαλον ἔχων. Locr. 100. A: ῥίζαν μυελῶ εἶμεν ἐγκέφαλον.

ἐγκλείω, *claudo*. Prot. 314. D: ἐγκεκλῃμένης (v. ἐγκεκλεισμένης) τῆς θύρας.

ἔγκλημα, τό, *reprehensio; criminatio, accusatio*. Legg. III. 685. C: μέγα γὰρ ἔγκλημα πρὸς αὐτοὺς ἡ τῆς Τροίας ἅλωσις ... ἐγεγόνει. VIII. 846. A: ἐὰν δ' ἔγκλημά τῳ μεῖζον ἄλλῳ πρὸς ἄλλον γίγνηται. XII. 953. B. Euth. 4. E: ἔστι δὲ τί τὸ ἔγκλημα καὶ τίνος ἡ δίκη; Apol. 24. C. Ib. τοῦ ἐγκλήματος. Phaed. 86. E: ταὐτὸν ἔγκλημα ἔχειν. Pol. V. 464. D: δίκαι τε καὶ ἐγκλήματα πρὸς ἀλλήλους. Legg. V. 737. B: οἷς ἦ (οἷς ἂν ᾖ?) παλαιὰ ἐγκλήματα πρὸς ἀλλήλους. VII. 767. E: περὶ ... τῶν δημοσίων ἐγκλημάτων. VIII. 846. al. Ep. VII. 348. C: περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῷ τῶν νῦν γεγονότων. Polit. 305. C: τὰ ἀλλήλων ἐγκλήματα διαιρεῖν. Phil. 22. C: ἀλλ' ἕξει που ταὐτὰ (v. ταῦτα τὰ) ἐγκλήματα. Legg. X. 910: (ἵνα μὴ) αὑτοῖς τε ἐγκλήματα πρὸς θεῶν ποιῶνται cet. XII. 948. D: τὰ ... ἐγκλήματα γράφειν.

ἐγκλίνω, *inclino*. Pol. IV. 436. E: ὅταν ... τὴν εὐθυωρίαν ἢ εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερὰ (v. δεξιὰν - ἀριστερὰν) ... ἐγκλίνῃ.

ἔγκλισις, ἡ, *inclinatio*. Riv. 132. B: ἐγκλίσεις τινὰς ἐμιμοῦντο τοῖν χεροῖν ἐπικλίνοντε.

ἔγκοιλος, ὁ ἡ, *cavus*. Phaed. 111. C: κατὰ τὰ ἔγκοιλα αὐτῆς (τῆς γῆς).

ἐγκράτεια, ἡ, *continentia, moderatio*. Pol. IV. 430. E: ἡδονῶν τινῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ἐγκράτεια. Def. 412. A: ἐγκράτεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερὰ καὶ δεινά. B: ἐγκράτεια δύναμις ὑπομενητικὴ λύπης. Pol. III. 390. B: πρὸς ἐγκράτειαν ἑαυτοῦ.

ἐγκρατής, ὁ ἡ, *is qui potestatem alicuius rei habet, qui aliquid adeptus est, compos*. Theaet. 197. B: ἱμάτιον πριάμενός τις καὶ ἐγκρατὴς ὤν. Crat. 391. C: ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐγκρατὴς εἶ τῶν πατρῴων. 405. C: διὰ ... τὸ ἀεὶ βολῶν ἐγκρατὴς εἶναι. Legg. I. 645. E: ἥκιστα δὴ τότ' ἂν αὐτὸς αὑτοῦ γίγνοιτο ἐγκρατής. VIII. 839. B: εἰ τοῦ νόμου τις τούτου δύναιτο ἐγκρατὴς εἶναι. Theag. 130. E: οἱ ἐγκρατεῖς αὐτοί εἰσι τῆς ὠφελείας ἣν ὠφελοῦσι τοὺς ἀνθρώπους. Legg. VIII. 840. C: τῆς τῶν ἡδονῶν νίκης ἐγκρατεῖς ὄντας ἂν ζῆν εὐδαιμόνως, ἡττωμένους, δὲ τοὐναντίον ἅπαν. * *superior*,

dominans. Legg. XII. 966. E: ὅσων ἄλλων ἐγκρατὴς νοῦς ἐστί. Crat. 393. D: ἕως ἂν ἐγκρατὴς ᾖ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος δηλουμένη ἐν τῷ ὀνόματι. Pol. VI. 499. D: ὅταν αὕτη ἡ Μοῦσα πόλεως ἐγκρατὴς γένηται. Pol. IV. 431. A: ὅταν ... τὸ βέλτιον φύσει τοῦ χείρονος ἐγκρατὲς ᾖ. VI. 501. E: πρὶν ἂν πόλεως τὸ φιλόσοφον γένος ἐγκρατὲς γένηται. Menex. 238. D: ἐγκρατεῖς δὲ τῆς πόλεως τὰ πολλὰ τὸ πλῆθος. Legg. X. 897. B: ἐγκρατὲς οὐρανοῦ καὶ γῆς cet. Pol. X. 605. B: μοχθηροὺς ἐγκρατεῖς ποιῶν. Conv. 188. A: ἐγκρατέστερος. **qui sibi temperat, continens.* Ep. VII. 331. D: ἐγκρατὴς αὐτὸς αὑτοῦ. Def. 415. D: ἐγκρατὴς ὁ κρατῶν ἀντιτεινόντων τῶν τῆς ψυχῆς μορίων τῷ ὀρθῷ λογισμῷ. Phaedr. 256. B: ἐγκρατεῖς αὑτῶν καὶ κόσμιοι ὄντες. Ep. VII. 336. E. Pol. IX. 589. B: ὅθεν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἐντὸς ἄνθρωπος ἔσται ἐγκρατέστατος.

ἐγκρατῶς, *temperanter.* Legg. IV. 710. A: τοῖς δὲ ἐγκρατῶς (ἔχειν πρὸς τὰς ἡδονάς).

ἐγκρίνω, *admitto, recipio.* Legg. IX. 936. A: ὃ ... ἂν οὗτος ἐγκρίνῃ. Pol. VI. 486. D: ἐπιλήσμονα ... ψυχὴν ἐν ταῖς ἱκανῶς φιλοσόφοις μή ποτε ἐγκρίνωμεν. Legg. XII. 952. A: ἃ δ' ἂν τούτων ἐγκρίνωσιν οἱ γεραίτεροι. VII. 802. B: ἐγκρίνειν. XII. 946. B: ἐγκρίναντας. VII. 820. D: δῆλον ὡς ἐγκρινοῦμεν αὐτά. VI. 755. D: εἰς τὴν αἵρεσιν ἐγκρινέσθω. Pol. II. 377. C: τοὺς δ' ἐγκριθέντας cet. Ib. ἐγκριτέον (opp. ἀποκριτέον). III. 413. D. VII. 537. A: εἰς ἀριθμόν τινα ἐγκριτέον.

ἔγκριτος, ὁ ἡ, *qui admittitur* vel *in numero reponitur.* Legg. XII. 966. D: μηδ' αὖ τῶν πρὸς ἀρετὴν ἔγκριτον γίγνεσθαι.

ἐγκύκλιος, ὁ ἡ, *circulum conficiens.* Locr. 95. D: ἐγκύκλιον μεταβολὰν ἀποδιδόν.

ἐγκύμων, ὁ ἡ, *gravidus, praegnans* (propr. et trop.). Theaet. 148. E: διὰ τὸ μὴ κενός, ἀλλ' ἐγκύμων εἶναι. 210. B: ἄλλων ... ἐγκύμων ... γίγνεσθαι. Conv. 209. B: τούτων δ' αὖ ὅταν τις ἐκ νέου ἐγκύμων ᾖ τὴν ψυχήν. Epin. 979. A: ἐγκύμων ἡ γῆ γέγονεν. Theaet. 151. B: ἐγκύμονες.

ἐγκύπτω, *caput inclino* vel *demitto.* Phaedr. 254. D: ἐγκύψας. Pol. VIII. 555. E: οἱ δὲ χρηματισταὶ ἐγκύψαντες οὐδὲ δοκοῦντες τούτους ὁρᾶν. **capite demisso introspicio.* Pol. II. 359. D: καθ' ἃς (θυρίδας) ἐγκύψαντα ἰδεῖν ἐνόντα νεκρόν.

ἐγκύρτιον, τὸ, *convexitas.* Tim. 78. B: ἀπὸ τῶν ἐγκυρτίων. C. B: διπλᾶ ... ἐγκύρτια. C. D.

ἐγκυρῶ, *incido.* Eryx. 397. E. (Archil.).

ἐγκωμιάζω, *laudes alicuius celebro, praedico.* Conv. 199. A: οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω τοῦτον τὸν τρόπον. 212. B. Hipp. mai. 372. C. Gorg. 448. E: ἐγκωμιάζεις ... αὐτοῦ

τὴν τέχνην. 518. E. Pol. VIII. 568. B: καὶ ὡς ἰσόθεόν γ' ... τὴν τυραννίδα ἐγκωμιάζει. Legg. VI. 753. E: τό γε καλῶς ἄρξασθαι πάντες ἐγκωμιάζομεν ἑκάστοτε. Pol. II. 363. D: ταῦτα δὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐγκωμιάζουσι δικαιοσύνην. IX. 583. D: τὸ μὴ λυπεῖσθαι ... ἐγκωμιάζουσιν ὡς ἥδιστον. Conv. 177. E: ἐγκωμιαζέτω τὸν Ἔρωτα. Menex. 237. A: τὴν εὐγένειαν ... αὐτῶν ἐγκωμιάζωμεν. Men. 99. D: ὅταν τινὰ ἐγκωμιάζωσιν ἀγαθὸν ἄνδρα. Phaedr. 236. A: τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκωμιάζειν (opp. ψέγειν). Conv. 180. C: ἐγκωμιάζειν Ἔρωτα. 188. E. Tim. 21. A: οἷόνπερ ὑμνοῦντας ἐγκωμιάζειν. Phaedr. 258. A: ἑαυτὸν ... ἐγκωμιάζων. Pol. IX. 589. B. Euth. 9. B: ἐγκωμιάζων σε ἐπὶ σοφίᾳ. Pol. VIII. 560. E: ἐγκωμιάζοντες. Menex. 235. A. Theaet. 142. B: ἤκουόν τινων μάλα ἐγκωμιαζόντων αὐτὸν περὶ τὴν μάχην. Pol. II. 367. D. Legg. I. 629. C: ὅτι τοὺς μὲν ἐν τῷ πολέμῳ διαφέροντας διαφερόντως ἐγκεκωμίακας. VI. 754. A: οὐδεὶς αὐτὸ καλῶς γενόμενον ἐγκεκωμίακεν ἱκανῶς. Lach. 191. B: καὶ αὐτὸν τὸν Αἰνείαν κατὰ τοῦτ' ἐνεκωμίασε. Prot. 346. B: ἐπαινέσαι καὶ ἐγκωμιάσαι. Conv. 214. C. Tim. 19. D. Gorg. 518. D: τοὺς ... προτέρους ἐκείνους ... ἐγκωμιάσουσι. 519. A. Menex. 241. D: διὰ ταύτην τὴν ἀρετὴν ... ὑφ' ἡμῶν ἐγκωμιάζονται. Conv. 181. A: οὐδὲ ἄξιος ἐγκωμιάζεσθαι. Pol. X. 599. B: ὁ ἐγκωμιαζόμενος. Prot. 343. B: τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐγκωμιαζόμενον ὑπὸ τῶν σοφῶν. Conv. 198. D: περὶ ἑκάστου τοῦ ἐγκωμιαζομένου. Theaet. 174. D: τύραννον ... ἢ βασιλέα ἐγκωμιαζόμενον. Pol. II. 358. D: βούλομαι δὲ αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἐγκωμιαζόμενον ἀκοῦσαι. De lege 319. D: ὑπὸ Ὁμήρου ἐγκεκωμιάσθαι. Charm. 157. E: ἡ ... οἰκία ... ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη. Crat. 419. A: τὸ διακοσμοῦν ... πανταχοῦ ἐγκεκωμιασμένον. Conv. 177. C: καὶ ἄλλα τοιαῦτα συχνὰ ἴδοις ἂν ἐγκεκωμιασμένα. Med. Conv. 198. E: οὐχ ὅπως ἐγκωμιάσεται. C: ἐγκωμιάσεσθαι τὸν Ἔρωτα.

ἐ γ κ ώ μ ι ο ν, τό, *carmen* vel *oratio alicuius laudes celebrans*, in univ. *laudatio*, *praeconium*. De lege 319. B: ἔστιν οὖν τοῦτο Ὁμήρου ἐγκώμιον εἰς Μίνων (v. Μίνω). Conv. 194. D: ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἐγκωμίου τῷ Ἔρωτι. 177. B: μηδὲ ἕνα πώποτε τοσούτων γεγονότων ποιητῶν πεποιηκέναι μηδὲν ἐγκώμιον. 212. C: ὡς ἐγκώμιον εἰς Ἔρωτα ... εἰρῆσθαι. Lys. 205. D: πρὶν νενικηκέναι ποιεῖς τε καὶ ᾄδεις εἰς σαυτὸν ἐγκώμιον. Prot. 326. A: ἔπαινοι καὶ ἐγκώμια παλαιῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν. Legg. VII. 801. E: ὕμνοι θεῶν καὶ ἐγκώμια κεκοινωνημένα εὐχαῖς ᾄδοιτ' ἂν ὀρθότατα. Lys. 205. E: ἐγκώμια ὥσπερ νενικηκότι. Legg. VII. 801. E: μετ' ἐγκωμίων. Ib. ἐγκωμίων ... τυγχάνειν. Pol. X. 607. A: ὕμνους θεοῖς καὶ ἐγκώμια τοῖς ἀγαθοῖς. Legg. VII. 822. B: ἐγκώμια ... ποιοῦντες. Ib. τὰ ἐγκώμια προσάπτειν ἀνθρώποις οὖσι. VIII. 829. C: ἐγκώμιά τε καὶ ψόγους ποιεῖν ἀλλήλοις.

XII. 958. E: ὅσα δέχεσθαι τὰ τοῦ τετελευτηκότος ἐγκώμια βίου. Ion. 534. C: διθυράμβους ... ἐγκώμια cet.

ἐγχείρημα, τό, munus susceptum. Polit. 290. D: διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐγχειρημάτων.

ἐγχειρίδιον, τό, pugio. Gorg. 469. D: λαβὼν ... ἐγχειρίδιον. E. Alc. II. 143. E: ἐγχειρίδιον λαβόντα.

ἐγχειρίζω, trado, committo. Legg. X. 909. D: τοῖς ἱερεῦσι ... ἐγχειριζέτω τὰ θύματα. Pol. VI. 506. A: οἷς πάντα ἐγχειριοῦμεν.

ἐγχειρῶ, suscipio, aggredior, instituo (etiam *mihi propono*). Tim. 48. C: ὡς ὀρθῶς ἐγχειροῖμ' ἂν τοσοῦτον ἐπιβαλλόμενος ἔργον. Alc. II. 144. B: καὶ εἰ πολλάκις ἐγχειροῖς. Epin. 984. B: νῦν ... περὶ θεῶν ἐγχειρῶμεν τό γε τοσοῦτον. Phil. 38. B: τὸ διαδοξάζειν ἐγχειρεῖν (v. ἐγχωρεῖν) γίγνεται ἑκάστοτε. Legg. II. 666. A: πρὶν ἐπὶ τοὺς πόνους ἐγχειρεῖν πορεύεσθαι. Conv. 222. C: οὐ γὰρ ἂν ... ἀφανίσαι ἐνεχείρεις cet. Polit. 257. C: ἐπείπερ ἅπαξ γε ἐγκεχειρήκαμεν. Conv. 217. C: ἐπειδήπερ ἐγκεχειρήκη (v. ἐγκεχειρήκειν). Prot. 310. C: καὶ ἔτι μὲν ἐνεχείρησα εὐθὺς παρὰ σὲ ἰέναι. Sis. 387. D: περὶ αὐτοῦ τοῦ βουλεύεσθαι ... ἐγχειρήσαιμ' ἂν διαλεχθῆναί σοι. Ep. VII. 328. C: περὶ νόμων ... ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι. Polit. 304. A: ἐγχειρητέον δηλῶσαι.

ἐγχέω (ἐγχύω), infundo. Pol. III. 390. B: ἐγχείη (Hom.). Conv. 214. A: τῷ Σωκράτει κελεύειν ἐγχεῖν. Ib. ἐγχέαντος τοῦ παιδός. Legg. VI. 773. D: οὗ μαινόμενος ... οἶνος ἐγκεχυμένος ζεῖ. Phil. 47. A: τὸ ... τῆς ἡδονῆς πολὺ πλέον ἐγκεχυμένον ξυντείνει cet.

ἐγχρίμπτω, appello, admoveo. Ion. 537. B. (Hom.).

ἐγχρίω, pungo, ferio. Phaedr. 251. D: τῇ διεξόδῳ ἐγχρίει.

ἐγχρονίζω, differo. Ep. XIII. 362. A: ἐγχρονισθέν, ἕως ἄν τις παρὰ σοῦ ἔλθῃ. Pass. etiam *inveterasco.* Gorg. 480. A: ἐγχρονισθὲν τὸ νόσημα τῆς ἀδικίας.

ἔγχυμος, ὁ ἡ, succi plenus. Tim. 74. D: σάρκα ἔγχυμον ..., ξυνέστησε.

ἐγχυτρίστρια, ἡ, mulier victimae sanguinem lustralem (vel ossa?) *colligens.* De lege 315. C: ἐγχυτριστρίας μεταπεμπόμενοι.

ἐγχώριος, ὁ ἡ, indigena. Legg. V. 740. A: περὶ τοὺς ἐγχωρίους θεούς τε ἅμα καὶ δαίμονας.

ἐγχωρῶ, permitto; abs. ἐγχωρεῖ (int. χρόνος), *tempus permittit* vel *suppetit* (ut Phaed. 116. E: ἔτι γὰρ ἐγχωρεῖ, vern. *es ist ja noch Zeit*); deinde in univ. *licet, fieri potest.* Prot. 344. D: τῷ ... ἐσθλῷ ἐγχωρεῖ κακῷ γενέσθαι. Theaet. 172. E: καὶ οὐκ ἐγχωρεῖ ... τοὺς λόγους ποιεῖσθαι. 190. D. Soph. 246. D: εἰ δὲ τοῦτο μὴ ἐγχωρεῖ. 264. D: ἐγχωρεῖ ... μιμήματα τῶν ὄντων εἶναι. Pol. III. 403. E. Tim. 56. D. Legg. V. 731. D. al. Gorg. 520. B: μόνοις ... τοῖς δημηγόροις ...

οὐκ ἐγχωρεῖν μέμφεσθαι τούτῳ τῷ πράγματι. Polit. 294. D: ὅτι λεπτουργεῖν οὐκ ἐγχωρεῖν ἡγοῦνται cet. Prot. 321. D: τῷ ... Προμηθεῖ ... οὐκέτι ἐνεχώρει εἰςελθεῖν. Pol. III. 408. E: οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ ἐνεχώρει κακὰ εἶναί ποτε καὶ γενέσθαι. VII. 536. C: ἐν δὲ ταύτῃ οὐκ ἐγχωρήσει.

ἐγώ, *ego*, ἐμοῦ (enclit. μου), ἐμοί (μοι), ἐμέ (με), ἡμεῖς cet. Cum pron. αὐτός, ut Phaed. 91. A. Conv. 220. E. al. Cum artic. nectitur ita ut persona efferatur vel alteri opponatur. Theaet. 166. A: γέλωτα δὴ τὸν ἐμὲ (v. δῆτα ἐμὲ) ἐν τοῖς λόγοις ἀπέδειξε. Soph. 239. A: τὸν μὲν τοίνυν ἐμέ γε τί τις ἂν λέγοι; Phil. 20. B: δεινὸν ... ἔτι προςδοκᾶν οὐδὲν δεῖ τὸν ἐμέ, ἐπειδὴ τοῦθ' οὕτως εἶπες.

ἔδαφος, τό, *pavimentum*. Critia 116. D: κιόνων καὶ ἐδάφους.

ἔδεσμα, τό, *cibus*. Tim. 73. A: πώματος ἐδέσματός τε. Pol. VIII. 559. B: ἀλλοίων ἐδεσμάτων.

ἐδεστός, ή, όν, *esculentus*, plur. *esculenta*. Tim. 72. E: ποτῶν καὶ ἐδεστῶν.

ἕδος, τό, *sedes*. Conv. 178. B: ἕδος ἀσφαλές (Hesiod.). **templum*. Phaed. 111. B: θεῶν ἕδη (v. ἄλση).

ἕδρα, ἡ, *sedes*, *locus*; etiam *sessio*. Tim. 72. C: ἡ ... ἕδρα σπλάγχνου. 79. B: τὸ πλησίον ἐκ τῆς ἕδρας ὠθεῖ. Phil. 24. D: ἐν τῇ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον ... ἕδρᾳ ἐγγενέσθαι. Pol. IV. 436. D: ἐν τῇ αὐτῇ ἕδρᾳ. VII. 516. B: ἐν ἀλλοτρίᾳ ἕδρᾳ. Legg. X. 893. C. Parm. 148. E: ταύτην τὴν ἕδραν κατέχον ἢ ἂν μετ' ἐκείνην ἣ ἕδραν. Pol. VII. 517. B: τὴν ... δι' ὄψεως φαινομένην ἕδραν. Tim. 52. B: ἕδραν ... παρέχον ὅσα ἔχει γένεσιν πᾶσιν. 53. A: εἰς ἑτέραν ἵζει φερόμενα ἕδραν. 67. B: περὶ τὴν τοῦ ἥπατος ἕδραν. Legg. X. 904. B: ποίαν ἕδραν δεῖ μεταλαμβάνον οἰκίζεσθαι. Epin. 984. E: ἔχον ἕδραν τρίτην καὶ μέσην. Pol. V. 468. D: ἕδραις (Hom.). Tim. 59. A: τὸν ὑγρὸν ὄγκον εἰς τὰς τοῦ πυρὸς ἕδρας συνωθῶν. 60. C. 62. B. Legg. VIII. 149. E: ἐν οἷς ἂν ... ἕδρας πρεπούσας ... θῶνται. IX. 855. C: ἤ τινας ἀμόρφους ἕδρας ἢ στάσεις.

ἑδραῖος, ὁ ἡ, *sedentarius*. Pol. III. 407. B: πρὸς ἑδραίους ἐν πόλει ἀρχάς. **stabilis, firmus*. Tim. 64. B: τὸ ... ἑδραῖον ὄν. 59. D: τὰς βάσεις ἧττον ἑδραίους οὔσας. Locr. 98. C: ἑδραιότατον καὶ σταδαῖον παντᾷ σῶμα.

ἔδω, *edo*; unde fut. med. ἔδομαι. Pol. II. 373. C: εἴ τις αὐτὰ ἔδεται. Prot. 334. C: ἐν τούτοις οἷς μέλλει ἔδεσθαι (int. ὁ ἀσθενῶν). Verb. Prot. 314. A: ὅ τι τε ἐδεστέον ἢ ποτέον. Crit. 47. B: καὶ ἐδεστέον γε καὶ ποτέον.

ἐδωδή, ἡ, *cibus*; *consumtio*. Phil. 31. E: ἐδωδὴ δέ, πλήρωσις γιγνομένη πάλιν, ἡδονή; Legg. VI. 782. E: ἐδωδὴ ... καὶ πόσις. Crat. 404. B: κατὰ τὴν δόσιν τῆς ἐδωδῆς. Pol. IV. 437. D. I. 350. A: ἐν τῇ ἐδωδῇ ἢ πόσει. Legg. II.

667. B. Phaedr. 238. A: περὶ ... ἐδωδὴν κρατοῦσα τοῦ λόγου τοῦ ἀρίστου ... ἐπιθυμία. Pol. IX. 580. E: τῶν περὶ τὴν ἐδωδὴν ἐπιθυμιῶν. Legg. VI. 782. B: ἐπὶ τὴν ἀλλήλων ἐδωδὴν τρέπεσθαι. Epin. 975. A: εἰς τὴν νόμιμον ἐδωδὴν καταστήσασα. Polit. 271. E: οὔτε ἀλλήλων ἐδωδαί. Pol. VII. 519. B: ἐδωδαῖς τε καὶ τῶν τοιούτων ἡδοναῖς cet. III. 389. E: τῶν περὶ πότους ... καὶ περὶ ἐδωδὰς ἡδονῶν.

ἐέλδομαι, *cupio.* Legg. IV. 706. E. (Hom.).

ἐθελήμων, ὁ ἡ, *promtus, prolixus.* Crat. 406. A: διὰ τὸ ἐθελήμονα εἶναι ὧν ἄν τις δέηται.

ἐθελοδουλεία, ἡ, *servitus voluntaria.* Conv. 184. C: αὕτη ... ἐθελοδουλεία οὐκ αἰσχρὰ εἶναι (γενόμισται).

ἐθελόδουλος, ὁ, *servus voluntarius.* Pol. VIII. 562. D: ὡς ἐθελοδούλους τε καὶ οὐδὲν ὄντας.

ἐθελοντής, ὁ, *voluntarius.* Menex. 245. A: φυγάδας δὲ καὶ ἐθελοντὰς ἐάσασα μόνον βοηθῆσαι cet. (Conv. 183. A. pro ἐθελοντάς nunc scribitur ἐθέλοντες).

ἐθέλω et θέλω, *volo, cupio; gestio* (unde part. ἐθέλων saepius verti potest *cupide, studiose* vel *libenter*); *non recuso, sustineo* et in univ. *possum* (praec. in rebus inanimatis). Saepenumero etiam, ut Lat. *velle*, pro simpl. verbo apposito ponitur. Conv. 192. E: ἐθέλω (plures libri Mss. θέλω) ὑμᾶς συντῆξαι cet. Phaed. 68. D: εἰ ... ἐθέλεις (v. ἐθελήσεις) ... ἐννοῆσαι τήν τε τῶν ἄλλων ἀνδρείαν ... δόξει σοι εἶναι ἄτοπος. Crat. 435. B: εἰ θέλεις (al. ἐθέλεις) ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν ἐλθεῖν. Conv. 268. C. Pol. X. 596. D: εἰ θέλεις cet. Hipp. min. 373. A. bis. Alc. I. 122. B. D: εἰ ἐθέλεις. al. Phaedr 230. D: τὰ ... χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει, (v. με θέλει) διδάσκειν. Phaed. 63. A: καὶ οὐ πάνυ εὐθέως ἐθέλει πείθεσθαι ὅ τι ἄν τις εἴπῃ. Soph. 252. E: ὅτε ... τὰ μὲν ἐθέλει τοῦτο δρᾶν, τὰ δ' οὔ. 261. D. Pol. II. 370. B: οὐ γὰρ ... ἐθέλει τὸ πραττόμενον τὴν τοῦ πράττοντος σχολὴν περιμένειν. VI. 503. B. VIII. 565. A: οὐ θαμὰ ἐθέλει ποιεῖν τοῦτο cet. X. 604. D: οὐκοῦν ... τὸ μὲν βέλτιστον τούτῳ τῷ λογιστικῷ ἐθέλει ἕπεσθαι. Charm. 154. E: πάντως γάρ που ... ἤδη ἐθέλει διαλέγεσθαι (*libenter disserit*). Phaed. 77. C: εἰ θέλετε συνθεῖναι cet. Theaet. 172. B: ἐθέλουσιν ἰσχυρίζεσθαι ὡς cet. Soph. 247. C: εἰ γάρ τι καὶ σμικρὸν ἐθέλουσι τῶν ὄντων συγχωρεῖν ἀσώματον. Conv. 179. B: ὑπεραποθνήσκειν μόνοι ἐθέλουσιν (*sustinent*) οἱ ἐρῶντες. 205. E: ἐπεὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖρας ἐθέλουσιν ἀποτέμνεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν αὐτοῖς δοκῇ τὰ ἑαυτῶν πονηρὰ εἶναι. Men. 98. A: πολὺν δὲ χρόνον οὐκ ἐθέλουσι παραμένειν. Prot. 334. B: εἰ δ' ἐθέλοις ἐπὶ τοὺς πτόρθους ... ἐπιβάλλειν. Pol. VI. 510. A: ἦ καὶ ἐθέλοις ἂν αὐτὸ φάναι ... διῃρῆσθαι ἀληθείᾳ cet. VIII. 581. C: εἰ θέλοις τρεῖς τοιούτους ἀνθρώπους ... ἀνερωτᾶν. Parm. 133. B: (εἰ) ἐθέλοι ... ἕπεσθαι. Legg. VII. 709. E: εἰ θεὸς

ἐθέλοι. VIII. 841. C. Gorg. 510. C: ὃς ἂν ... ἐθέλῃ ἄρχεσθαι cet. Conv. 185. D: ἐὰν μέν σοι ἐθέλῃ ... παύεσθαι ἡ λύγξ. Pol. IV. 423. B: μέχρι οὗ ἂν ἐθέλῃ αὐξομένη εἶναι μία. X. 613. A: ὃς ἂν προθυμεῖσθαι ἐθέλῃ δίκαιος γίγνεσθαι cet. Legg. III. 688. E: ἐὰν θεὸς ἐθέλῃ. V. 739. E. VI. 752. A. al. Phaed. 115. D: (ἐὰν) μὴ θέλητε ... ζῆν. Phaedr. 266. C: οἳ ἂν δωροφορεῖν αὐτοῖς ὡς βασιλεῦσιν ἐθέλωσι. Conv. 190. D: καὶ (ἐὰν) μὴ θέλωσιν (v. ἐθέλωσιν) ἡσυχίαν ἄγειν. Pol. I. 347. B: ὅταν ἐθέλωσιν ἄρχειν. Legg. VIII. 844. C. Lach. 193. C: ὅσοι ἂν ἐθέλωσιν εἰς φρέαρ καταβαίνοντες ... καρτερεῖν ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ. Gorg. 461. A: τὸν ῥητορικὸν ἀδύνατον εἶναι ... ἐθέλειν ἀδικεῖν. Phaed. 61. D: ἐθέλειν δ' ἂν τῷ ἀποθνήσκοντι τὸν φιλόσοφον ἕπεσθαι. 102. D: ἐμοὶ ... φαίνεται οὐ μόνον αὐτὸ τὸ μέγεθος οὐδέποτ' ἐθέλειν ἅμα μέγα καὶ σμικρὸν εἶναι. E: οὐκ ἐθέλειν εἶναι ἕτερον ἢ ὅπερ ἦν. Theaet. 177. C: ἐν ... τοῖς ἄλλοις ἐθέλειν διισχυρίζεσθαι ὡς cet. Soph. 252. E: τὰ μὲν ἐθέλειν, τὰ δὲ μὴ ξυμμίγνυσθαι. 254. B. Polit. 295. C: ἰατρὸν ... ὑπομνήματα γράφειν ἂν ἐθέλειν αὐτοῖς. Pol. I. 347. C: εἰ μέλλουσιν ἐθέλειν ἄρχειν. Pol. III. 391. A: ἄλλως δὲ μὴ θέλειν. 412. E: μηδενὶ τρόπῳ πρᾶξαι ἂν ἐθέλειν. IV. 437. B: τὸ ἐθέλειν καὶ τὸ βούλεσθαι. Tim. 57. E: ἐν μὲν ὁμαλότητι μηδέποτε ἐθέλειν κίνησιν ἐνεῖναι. Legg. III. 697. D: μετὰ προθυμίας τοῦ ἐθέλειν κινδυνεύειν cet. IX. 872. E: οὐδὲ ἔκπλυτον ἐθέλειν γίγνεσθαι τὸ μιανθὲν πρὶν cet. Polit. 299. E: ὅ γ' ἐθέλων καὶ ἑκὼν ἐν τοῖς τοιούτοις ἄρχειν. Conv. 220. A: πίνειν οὐκ ἐθέλων. E: τετρωμένον οὐκ ἐθέλων ἀπολιπεῖν. Legg. IV. 707. E: πότερον ἐξ ἁπάσης Κρήτης ὁ ἐθέλων. Gorg. 508. C: ὥσπερ οἱ ἄτιμοι τοῦ ἐθέλοντος (*in cuiusvis potestate sunt*). Legg. X. 907. E: ἀσεβείας ὑπόδικος γιγνέσθω τῷ ἐθέλοντι τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν νόμων. 909. C. Id. IX. 868. D. al. Lach. 193. A: ἐθέλοντα μάχεσθαι. B: ἐθέλοντα ὑπομένειν τε καὶ καρτερεῖν. Conv. 183. A: ἐθέλοντες δουλείας δουλεύειν οἵας cet. Pol. I. 330. C: οὐδὲν ἐθέλοντες ἐπαινεῖν ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον. Legg. I. 630. B: ἐθέλοντες ἀποθνήσκειν. V. 743. A: τά τε ἀναλώματα μήτε καλῶς μήτε αἰσχρῶς ἐθέλοντα ἀναλίσκεσθαι (i. q. ἀναλισκόμενα) τῶν καλῶν (καλῶς?) ἐθελόντων δαπανᾶσθαι διπλασίῳ ἐλάττονα. Theaet. 143. D: οἷς ἂν ὁρῶ τοὺς νέους ἐθέλοντας (*cupide* vel *studiose*) ξυγγίγνεσθαι. Pol. IV. 426. D: τοὺς θέλοντας θεραπεύειν τὰς τοιαύτας πόλεις. Legg. VIII. 838. E: ὅπως ... τὸ τοιοῦτον ἐθέλοντας λέγειν πάντας δυνατὸν ἔσται ποτὲ παρασχεῖν. Crit. 43. B: οὐδ' ἂν αὐτὸς ἤθελον ἐν τοσαύτῃ ... λύπῃ εἶναι. Euthyd. 294. D: οὐκ ἠθελέτην. Legg. III. 698. B: δι' ἣν δουλεύοντες τοῖς τότε νόμοις ζῆν ἠθέλομεν. Crit. 43. A: θαυμάζω ὅπως ἠθέλησέ σοι ὁ τοῦ δεσμωτηρίου φύλαξ ὑπακοῦσαι. Tim. 75. B: εἴπερ ἅμα ξυμπίπτειν ἠθελησάτην.

Menex. 245. C: ἠθέλησαν γὰρ αὐτῷ ἐκδιδόναι. Gorg. 449. B: ἀλλὰ ἐθέλησον κατὰ βραχὺ τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρίνεσθαι. Ib. ἆρ' οὖν ἐθελήσαις ἂν ... διατελέσαι cet. Polit. 272. B: ἆρ' ἂν δύναιό τε καὶ ἐθελήσειας; Lys. 206. C: εἴ μοι ἐθελήσαις αὐτὸν ποιῆσαι εἰς λόγους ἐλθεῖν. Polit. 276. B: ἐπιμέλεια ... οὐδεμία ἂν ἐθελήσειεν ἑτέρα μᾶλλον ... φάναι ... εἶναι τέχνη. Euthyd. 295. A: ἢν ... ἐθελήσῃς μοι ἀποκρίνεσθαι, ἐγὼ ἐπιδείξω cet. Phaedr. 257. C: ἐὰν ἄρα καὶ ἐθελήσῃ πρὸς αὐτὸν ἄλλον ἀντιπαρατεῖναι. Legg. IX. 863. B: πράττειν πᾶν ὅ τί περ ἂν αὐτῆς ἡ βούλησις ἐθελήσῃ. Theaet. 177. B: (ἂν) ἐθελήσωσιν ἀνδρικῶς πολὺν χρόνον ὑπομεῖναι. Phaed. 103. C: αὐτὰ δ' ἐκεῖνα οὐκ ἄν ποτέ φαμεν ἐθελῆσαι γένεσιν ἀλλήλων δέξασθαι. Theaet. 171. E: ἐθελῆσαι ἂν φάναι (i. q. futur.). Pol. VI. 501. A: τῷ μήτε ἰδιώτου μήτε πόλεως ἐθελῆσαι ἂν ἅψασθαι. Epin. 974. A. Conv. 179. B: ἐθελήσασα μόνη ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν. Legg. VII. 799. B: δίκας τῷ ἐθελήσαντι παρέχειν. Ep. VII. 325. C: τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα μετασχεῖν. Phil. 50. D: τούτων ... αὔριον ἐθελήσω σοι λόγον δοῦναι. Theaet. 184. E: ἢ καὶ ἐθελήσεις ὁμολογεῖν ... ἀδύνατον εἶναι cet. Pol. I. 338. C: ἀλλ' οὐκ ἐθελήσεις (ἐπαινεῖν). Alc. I. 122. B. Phaed. 61. C: ἐθελήσει ... πᾶς cet. Parm. 145. A. 146. D. Pol. II. 375. A: ἀνδρεῖος δὲ εἶναι ἆρα ἐθελήσει ὁ μὴ θυμοειδὴς —; Epin. 975. B: (ἡ ἀλφίτων τε καὶ ἀλεύρων ποίησις) σοφὸν ... ἄνδρα τελέως οὐκ ἐθελήσει ποτὲ ἀπεργάσασθαι. Pol. V. 471. B: οὔτε τὴν γῆν ἐθελήσουσι κείρειν αὐτῶν cet. VII. 520. D: οὐκ ἐθελήσουσι ξυμπονεῖν ἐν τῇ πόλει ἕκαστοι ἐν μέρει. Euthyd. 274. B. Pol. I. 337. A: ὅτι σὺ ἀποκρίνασθαι ... ἐθελήσοις. Prot. 335. A: ὅτι οὐκ ἐθελήσοι ἑκὼν εἶναι ἀποκρινόμενος διαλέγεσθαι. Pol. I. 347. A: τοῖς μέλλουσιν ἐθελήσειν ἄρχειν. III. 396. C. V. 458. C: τοὺς μὲν ἐθελήσειν ποιεῖν τὰ ἐπιταττόμενα, τοὺς δὲ ἐπιτάξειν. VII. 535. C.

ἕθεν, i. q. οὗ. Ion. 539. C. (Hom.).

ἐθίζω, *assuefacio*; etiam *in consuetudinem adduco*; perf. et aor. pass. *consuevi*. Locr. 104. B: ἐθίζοντι καὶ πείθοντι. Ep. XIII. 362. D: ἔθιζε ... αὐτούς. Pol. IX. 590. B: ὅταν τις τὸ αὐτὸ τοῦτο, τὸ θυμοειδές ... ἐθίζῃ ἐκ νέου ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι. Gorg. 510. D: εὐθὺς ἐκ νέου ἐθίζειν αὐτὸν τοῖς αὐτοῖς χαίρειν. Pol. V. 469. B: τοῦτο ἐθίζειν, τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους φείδεσθαι. X. 604. C: ἀλλ' ἀεὶ ἐθίζειν τὴν ψυχὴν ὅτι τάχιστα γίγνεσθαι πρὸς τὸ ἰᾶσθαι cet. Legg. IV. 706. D: ἔθη γὰρ πονηρὰ οὐδέποτε ἐθίζειν δεῖ. Apol. 35. C: οὔκουν χρὴ οὔτε ἡμᾶς ἐθίζειν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν. Epin. 990. C: πολλὰ προδιδάσκοντα καὶ ἐθίζοντα ... παῖδα ὄντα καὶ νεανίσκον. Men. 70. B: καὶ δὴ καὶ τοῦτο τὸ ἔθος ὑμᾶς εἴθικεν. Phaed. 67. C: ἐθίσαι ... συναγείρεσθαι. Crat. 384. D: τῶν ἐθισάντων. Legg. VII. 791. B:

ὡς ἅπασα ψυχὴ δείμασι ξυνοῦσα ἐκ νέων μᾶλλον ἂν διὰ φόβων ἐθίζοιτο γίγνεσθαι. II. 659. D: *ἐθίζηται.* Alc. I. 122. A. Gorg. 454. C: *ἵνα μὴ ἐθιζώμεθα ... προαρπάζειν ἀλλήλων τὰ λεγόμενα.* Legg. II. 660. A: *ἐθίζωνται.* Pol. VIII. 562. E: *πατέρα ... ἐθίζεσθαι παιδὶ ὅμοιον γίγνεσθαι.* Apol. 35. C: *οὔθ' ὑμᾶς ἐθίζεσθαι (ἐπιορκεῖν).* Legg. XI. 935. B: *ὅ τις ἐθιζόμενος οὐδεὶς πώποτε ὃς οὐ* cet. Apol. 38. A: *ἐγὼ οὐκ εἴθισμαι ἐμαυτὸν ἀξιοῦν κακοῦ οὐδενός.* Alc. I. 106. B: *οἵους ... ἀκούειν εἴθισαι;* Euthyd. 275. C: *τοῦτό γε καὶ εἴθισται.* Apol. 38. E: *οἷα ... εἴθισθε ὑμεῖς τῶν ἄλλων ἀκούειν.* Theaet. 165. A: *ἢ τὸ πολὺ εἰθίσμεθα φάναι τε καὶ ἀπαρνεῖσθαι.* Soph. 225. B: *μῶν εἰθίσμεθα καλεῖν ἄλλο πλὴν ἀντιλογικόν;* C. Tim. 63. A. Legg. II. 653. B: *ὀρθῶς εἰθίσθαι ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἐθῶν.* XII. 942. A: *μηδέ τινος ἔθει ψυχὴν εἰθίσθαι ... αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ τι κατὰ μόνας δρᾶν.* Phaed. 81. B: *τοῦτο ... εἰθισμένη μισεῖν.* Legg. VI. 781. C: *εἰθισμένον γὰρ δεδυκὸς ... ζῆν.* Ep. V. 322. B. Pol. VIII. 563. C: *πάνυ ἐλευθέρως ... εἰθισμένοι πορεύεσθαι.* Ep. VII. 343. C. Legg. IV. 717. D: *τῶν εἰθισμένων ὄγκων.* III. 681. B: *ἃ (ἔθη) εἰθίσθησαν.* IV. 707. A: *καὶ λέοντες ἂν ἐλάφους ἐθισθεῖεν φεύγειν* cet. 706. C: *πρὶν ... ἐθισθῆναι ... εἰς τὰς ναῦς ταχὺ πάλιν ἀποχωρεῖν.* VII. 793. B: *καλῶς ... τεθέντα καὶ ἐθισθέντα.* VII. 788. B: *ἐν τοῖς σμικροῖς ... ἐθισθέντων τῶν ἀνθρώπων παρανομεῖν.* Menex. 241. C: *ἐθισθέντας μὴ φοβεῖσθαι τοὺς βαρβάρους.* Verb. Pol. III. 396. A: *οὐδὲ μαινομένοις ἐθιστέον ἀφομοιοῦν αὑτοὺς ἐν λόγοις οὐδ' ἐν ἔργοις.*

ἔθισμα, τό, *consuetudo, mos.* Legg. VII. 793. D: *πολλὰ νόμιμα ἢ καὶ ἐθίσματα ἐπιῤῥέοντα.*

ἔθνος, τὸ, *multitudo, turba; gens, natio; classis* vel *ordo; familia.* Soph. 242. D: *τὸ ... Ἐλεατικὸν ἔθνος.* Polit. 290. B: *ὧν τὸ κηρυκικὸν ἔθνος.* Pol. IV. 420. B: *ὅπως ἕν τι ἡμῖν ἔθνος ἔσται διαφερόντως εὔδαιμον.* Tim. 19. D: *τὸ μιμητικὸν ἔθνος.* 92: *ὅθεν ἰχθύων ἔθνος ... γέγονε.* Legg. III. 683. A. VI. 776. D: *τὸ Θετταλῶν ... πενεστικὸν ἔθνος.* Gorg. 455. B: *ἢ περὶ ἄλλου τινὸς δημιουργικοῦ ἔθνους.* Pol. IV. 428. E: *τῷ σμικροτάτῳ ... ἔθνει καὶ μέρει ἑαυτῆς ... ὅλη σοφὴ ἂν εἴη* cet. Legg. VI. 751. E: *τῷ Κρητῶν ἔθνει.* Pol. I. 351. C: *ἢ κλέπτας ἢ ἄλλο τι ἔθνος.* V. 466. A: *οὐκ εἰς ἓν ἔθνος ἀποβλέποντες ἐν αὐτῇ.* VII. 541. A: *καὶ τὸ ἔθνος, ἐν ᾧ ἂν ἐγγένηται, πλεῖστα ὀνήσειν.* Critia 110. C: *τὰ μὲν ἄλλα ἔθνη τῶν πολιτῶν* cet. Legg. I. 638. E: *μυρία ἐπὶ μυρίοις ἔθνη.* Pol. IV. 421. C: *ἑκάστοις τοῖς ἔθνεσιν.* Legg. XII. 943. C: *ἐν τοῖς αὑτῶν ἔθνεσι.* Pol. I. 348. D: *πόλεις τε καὶ ἔθνη ... ἀνθρώπων.* Critia 109. A: *ἔθνη βάρβαρα.* Legg. III. 797. D: *ἀνάστατα ... ἔθνη φίλια πυρὶ καταφθείραντες.*

ἔθος, τό, *consuetudo, mos,* plur. *mores;* etiam *animus*

(vern. *Gesinnung, Charakter*). Crat. 435. A: εἰ ... τὸ ἔθος συνθήκη. Legg. X. 909. E: ἔθος ... γυναιξὶ ... καθιεροῦν ... τὸ παρὸν ἀεί cet. Phaed. 82. B: πολιτικὴν ἀρετὴν ... ἐξ ἔθους τε καὶ μελέτης γεγονυῖαν ἄνευ φιλοσοφίας τε καὶ νοῦ. Crat. 435. A: ἔθους τε καὶ συνθήκης τυχόντα. Pol. III. 416. A: (ὑπὸ) τινὸς ἄλλου κακοῦ ἔθους. Men. 82. A: ὑπὸ τοῦ ἔθους. Crat. 384. D: νόμῳ καὶ ἔθει τῶν ἐθισάντων cet. Pol. X. 606. A: ἅτε οὐχ ἱκανῶς πεπαιδευμένον λόγῳ οὐδὲ ἔθει. 619. C: ἔθει ἄνευ φιλοσοφίας ἀρετῆς μετειληφότα. Legg. VIII. 841. B: ἔθει καὶ ἀγράφῳ νομισθὲν νόμῳ. XII. 942. A. Gorg. 482. D: διὰ τὸ ἔθος τῶν ἀνθρώπων. Crat. 434. E: διά γε τὸ ἔθος. 435. B. Conv. 175. B: ἔθος γάρ τι τοῦτ' ἔχει. (Id. Hipp. mai. 287. B.) Pol. V. 452. A: παρὰ τὸ ἔθος. Tim. 46. B: παρὰ τὸ καθεστὸς (v. καθεστὼς) ἔθος τῆς προσβολῆς. Legg. II. 655. D: ἢ κατὰ φύσιν ἢ κατὰ ἔθος. VII. 808. C: καλῶς εἰς ἔθος ἰόν. 818. E: φοβεῖσθαι τὸ τῆς ἡμετέρας περὶ τῶν τοιούτων ἀπειρίας ἔθος. VIII. 834. D. VII. 817. E: ταῦτ' ... ἔστω ... συντεταγμένα νόμοις ἔθη. Ep. VII. 325. D: τὰ ... τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθη διεφθείρετο. Locr. 103. B: ἱκανὰ ... τὰ ἔθεα cet. Legg. II. 653. B: ὀρθῶς εἰθίσθαι ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἐθῶν. VII. 807. D: οὐδ' αὖ ψυχῇ (τῶν προσηκόντων) μαθημάτων τε καὶ ἐθῶν. Ep. VII. 326. C. Polit. 295. A: πατρίοις ... ἔθεσι νομοθετῶν. Pol. VII. 518. E: ἔθεσί τε καὶ ἀσκήσεσιν. 522. A: ἔθεσι παιδεύουσα τοὺς φύλακας. Legg. II. 663. C: ἔθεσι καὶ ἐπαίνοις καὶ λόγοις. III. 660. A: ἔθεσι καὶ τοῖς λεγομένοις πατρίοις νόμοις ἑπόμενοι ζῶσιν. IV. 707. A: τοιούτοις ἔθεσι χρώμενοι. V. 741. D: ἐπιεικὴς ἔθεσι (Steph. malebat ἤθεσι) γενόμενος. XII. 942. C. 968. D: τρόπων ἤθεσι καὶ ἔθεσι. Phaedr. 253. A: ἐξ ἐκείνου λαμβάνουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. Polit. 299. A: κατὰ τὰ παλαιὰ τῶν προγόνων ἔθη. D: γεγραμμένα καὶ πάτρια ἔθη κείμενα. 301. A. B. Pol. III. 395. D: ὅτι αἱ μιμήσεις ... εἰς ἔθη τε καὶ φύσιν καθίστανται. Legg. III. 681. A: ἔχουσαν ... αὑτῆς ἔθη ἄττα ἴδια διὰ τὸ χωρὶς ἀλλήλων οἰκεῖν. IV. 706. D: ἔθη ... πονηρά. VII. 793. D: ὅσα νόμους ἢ ἔθη τις ἢ ἐπιτηδεύματα καλεῖ. Ep. VII. 325. C. 348. A: παρὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἔθη.

εἰ, *si* (c. indic. in re certa vel sensu qui dicitur obiectivo). Prot. 324. A: εἰ γὰρ ἐθέλεις ἐννοῆσαι τὸ κολάζειν. 342. D: εἰ γὰρ ἐθέλει τις ... συγγενέσθαι. Phaedr. 230. C: εἰ δ' αὖ βούλει. Phaed. 107. C: εἴ τις αὐτῆς ἀμελήσει (antec. δόξειεν ἄν). Crat. 389. D: εἰ μέλλει κύριος εἶναι ὀνομάτων θέτης. 390. D. 432. B. Pol. II. 370. C: εἰ μέλλει (v. μέλλοι) καλὸν εἶναι. VI. 488. D. 491. A. al. Repetitur in protasi. Prot. 311. B: ὥσπερ ἂν εἰ ἐπενόεις ... ἀργύριον τελεῖν ὑπὲρ σαυτοῦ μισθὸν ἐκείνῳ, εἴ τις σε ἤρετο cet. Id. C. 325. B: εἰ οὕτω μὲν ἔχει, οὕτω δ' αὐτοῦ πεφυ-

κότος ... εἰ cet. Gorg. 453. C: ὥσπερ ἂν εἰ ἐτύγχανόν σε ἐρωτῶν ... εἴ μοι εἶπες cet. cf. Men. 72. A. B. 74. B. Etiam post protasin infertur. Phaed. 67. E: εἰ φοβοῖντο ... οὐ πολλὴ ἂν ἀλογία εἴη, εἰ μὴ ἄσμενοι ἐκεῖσε ἴοιεν οἷ cet. Apol. 20. C. — Cum optat. in eo quod cogitatur vel ponitur ac sumitur tantummodo. Prot. 329. B: νῦν ... σμικροῦ τινὸς ἐνδεὴς εἰμι πάντ' ἔχειν, εἴ μοι ἀποκρίναιο τόδε. 334. B: εἰ δ' ἐθέλοις (vern. *wenn du wolltest*, h. e. *gesetzt du wolltest*) ἐπὶ τοὺς πτόρθους ... ἐπιβάλλειν. 342. D: ἡγούμενοι, εἰ γνωσθεῖεν ᾧ περίεισι, πάντας τοῦτο ἀσκήσειν. Gorg. 456. A: εἰ πάντα γε εἰδείης ... ὅτι cet. 522. C: εἰ ἐκεῖνό γε ἐν αὐτῷ ὑπάρχοι ... εἰ βεβοηθηκὼς εἴη αὐτῷ cet. D: εἰ ... ἐμέ τις ἐξελέγχοι ... αἰσχυνοίμην ἂν cet. Theaet. 147. A: εἴ τις ἡμᾶς τῶν φαύλων τι ἔροιτο ... εἰ ἀποκριναίμεθα αὐτῷ ... οὐκ ἂν γελοῖοι εἶμεν; 164. A: εἰ σώσοιμεν τὸν πρόσθεν λόγον. Pol. I. 347. D: πόλις ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἰ γένοιτο. IV. 433. C: εἰ δέοι γε κρῖναι τί ... ἀπεργάσεται. X. 597. C: εἰ δύο μόνας ποιήσειε, πάλιν ἂν μία ἀναφανείη. Charm. 154. D: εἰ ἐθέλοι ἀποδῦναι cet. — Εἰ et εἴπερ cum optat. et part. ἄν, vid. ἄν p. 134). — Cum coniunct. reperitur Legg. VI. 761. C: εἴ τί που ἄλσος ... ἀνειμένον (v. ἀφειμένον) ᾖ. XII. 958. D. — Etiam ita ponitur ut ad particulae ὅτι vim accedat (praecipue post v. θαυμάζειν). Phaedr. 274. A: ὥστ' εἰ μακρὰ ἡ περίοδος μὴ θαυμάσῃς. Phaed. 77. B: εἰ μέντοι ... ἔτι ἔσται, οὐδ' αὐτῷ μοι δοκεῖ ... ἀποδεδεῖχθαι. 95. A: πάνυ ἐθαύμαζον εἴ τι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Theaet. 162. C: ἆρα οὐ συνθαυμάζεις εἰ ἐξαίφνης οὕτως ἀναφανήσει μηδὲν χείρων εἰς σοφίαν ὁτουοῦν ἀνθρώπων ἢ καὶ θεῶν; Polit. 278. C: θαυμάζοιμεν ἂν οὖν εἰ ... ἡμῶν ἡ ψυχὴ ... ἀγνοεῖ; Parm. 135. E: μὴ μόνον, εἰ ἔστιν ἕκαστον, ὑποθέμενον σκοπεῖν cet. 136. A: εἰ μὴ ἔστι, τὸ αὐτὸ τοῦτο ὑποτίθεσθαι. Ib. περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ... εἰ πολλά ἐστι. Pol. I. 438. E: ἀλλὰ τόδε ἐθαύμασα εἰ ἐν ἀρετῆς ... τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν. Legg. II. 660. C: εἰ δ' ἔδοξά σοι ἃ σὺ λέγεις λέγειν ὡς νῦν γιγνόμενα, οὐκ ἂν θαυμάζοιμι εἰ μὴ σαφῶς λέγων ἃ διανοοῦμαι τοῦτο ἐποίησα (i. q. *non dubitaverim quin .... hoc fecerim*). Alc. I. 124. A. Crit. 43. B: ἀγανακτεῖν ... εἰ δεῖ ἤδη τελευτᾶν. Lach. 194. A: καὶ ὡς ἀληθῶς ἀγανακτῶ εἰ οὑτωσὶ ἃ νοῶ μὴ οἷός τ' εἰμὶ εἰπεῖν. *ut Latin. *si*, in interrogatione aliunde suspensa ponitur (vern. *ob*), εἴ τι, *numquid*. Prot. 331. B: ἀλλ' ὅρα εἰ διακωλύεις ἀποκρίνεσθαι, ἢ καὶ σοὶ συνδοκεῖ οὕτως. 343. C: ἐπισκεψώμεθα ... εἰ ἄρα ἐγὼ ἀληθῆ λέγω. Phaedr. 234. B: ἴσως ... ἂν ἔροιό με εἰ ... παραινῶ σοι cet. Soph. 229. B: τὴν ἄγνοιαν ἰδόντες εἴ πῃ ... τομὴν ἔχει τινά. 264. B: τόδε (φράζε) εἴ τινων πολλάκις ἄρα διακήκοας. Crat. 424. A: ἐπισκεπτέον ... εἰ ... τοῦ ὄντος ἐπιλαμβάνεται ... εἴτε καὶ οὔ.

Conv. 192. E: *ἀλλ᾽ ὁρᾶτε εἰ τούτου ἐρᾶτε* cet. 199. B: *ὅρα … εἴ τι καὶ τοιούτου λόγου δέει.* Pol. I. 330. E: *σκοπεῖ εἴ τινά τι ἠδίκηκεν.* 339. A: *εἰ δὲ ἀληθὲς ἢ μή, πειράσομαι μαθεῖν.* IV. 420. D: *ἄθρει εἰ … τὸ ὅλον καλὸν ποιοῦμεν.* 433. A: *ἄκουε εἴ τι ἄρα λέγω.* V. 451. D: *σκοπῶμεν εἰ ἡμῖν πρέπει ἢ οὔ.* VII. 526. E: *σκοπεῖσθαι δεῖ εἴ τι πρὸς ἐκεῖνο τείνει, πρὸς τὸ ποιεῖν* cet. Tim. 26. D. Apol. 34. E: *εἰ μὲν θαῤῥαλέως ἔχω πρὸς θάνατον ἢ μή, ἄλλος λόγος.* Alc. I. 106. B: *ἀλλ᾽ ἐρωτᾷς εἴ τινα ἔχω εἰπεῖν λόγον μακρὸν —;* Hoc sensu *εἰ*, ut Latin. *si*, saepe ita ponitur ut oratione expleri (*ut videam* vel *videamus an*). Theaet. 184. D: *τοῦ δέ* (v. *τοῖδε*) *τοι ἕνεκα αὐτά σοι διακριβοῦμαι; εἴ τινι ἡμῶν αὐτῶν τῷ αὐτῷ … ἐφικνούμεθα λευκῶν … καὶ ἕξεις … πάντα τὰ τοιαῦτα εἰς τὸ σῶμα ἀναφέρειν.* Crat. 424. D: *αὖθις δεῖ ὀνόματα ἐπιθεῖναι, εἰ ἔστιν εἰς ἃ ἀναφέρεται πάντα* cet. Hinc etiam dubitanter interrogat, ita ut interrogatio videatur directa esse (vern. *ob wohl* — ?). Legg. V. 744. A: *τοῦτ᾽ οὖν δὴ πολλάκις ἐπισημαίνεσθαι χρὴ τὸν νομοθέτην, τί τε βούλομαι; καὶ εἴ μοι ξυμβαίνει τοῦτο, ἢ καὶ ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ; καὶ οὕτω τάχ᾽ ἂν* cet. Atque ita defendi possit Pol. IV. 440. D: *ἀλλ᾽ εἰ* (al. *ἦ*) *πρὸς τούτῳ καὶ τόδε ἐνθυμεῖ* (v. *ἐνθυμῇ*); Alc. I. 106. B: *εἰ* (al. *ἦ*) *χαλεπὸν δοκεῖ* (vern. *scheint dir wohl*) *τὸ ἀποκρίνεσθαι* (v. *ἀποκρίνασθαι*) *τὰ ἐρωτώμενα; — εἰ γάρ.* Pol. IV. 432. C: *εἰ γὰρ ὤφελον.* Crit. 44. D: *εἰ γὰρ ὤφελον … οἷοί τε εἶναι οἱ πολλοὶ* cet. Cum optat. *utinam.* Prot. 310. D: *εἰ γὰρ … ἐν τούτῳ εἴη.* Epin. 980. B: *εἰ γάρ σοι τοῦτο τέλος εἴη τῶν νόμων. — εἴ γε, si quidem.* Phaedr. 242. D: *εἴ γε σὺ ἀληθῆ λέγεις.* Parm. 135. B: *εἴ γέ τις δὴ … αὖ μὴ ἐάσει εἴδη τῶν αὐτῶν εἶναι.* Alc. I. 106. B: *ἀλλ᾽ εἴ γε δὴ μὴ χαλεπόν τι λέγεις τὸ ὑπηρέτημα, ἐθέλω. — εἰ δέ,* antec. *εἰ μὲν βούλει, sin autem.* Conv. 212. C. Alc. I. 114. B. Post *ἂν μέν* Phaed. 93. B. Post *εἴτε* Apol. 33. D. 40. E. *Εἰ δ᾽ οὖν* ellipt. ponitur Apol. 34. D. — *εἰ δή* et *εἰ δὴ … γε.* Conv. 218. E: *εἰ δὴ καθορῶν αὐτὸ κοινώσασθαί τέ μοι ἐπιχειρεῖς* cet. Theaet. 166. B: *εἰ δὴ ὀνομάτων γε δεήσει θηρεύσεις διευλαβεῖσθαι ἀλλήλων. — εἴ καί* et *εἴ τι καί, etiamsi.* Gorg. 486. C: *εἴ τι καὶ ἀγροικότερον εἰρῆσθαι.* Polit. 264. C: *εἰ καὶ μὴ πεπλάνησαι περὶ τὰ Θετταλικὰ πεδία.* 276. C: *εἰ καὶ διενοήθημεν* cet. Phil. 50. B: *εἰ καί τις φιλονεικοῖ πάνυ πρὸς τἀναντία.* Conv. 191. C: *εἰ καὶ ἄῤῥην ἄῤῥενι* (*ἐντύχοι*). 200. B: *εἰ γὰρ καὶ ἰσχυρὸς ὢν βούλοιτο ἰσχυρὸς εἶναι* cet. Pol. V. 473. C: *εἰ καὶ μέλλει γέλως τέ τις … κατακλύσειν. — εἰ μή, nisi.* Prot. 349. E: *εἰ μὴ μαίνομαί γε.* Gorg. 511. A: *εἰ μὴ κωφός γ᾽ εἰμί.* 513. C: *εἰ μή τι σὺ ἄλλο λέγεις.* (Id. Pol. IV. 430. B.) Phaed. 91. A: *εἰ μὴ εἴη πάρεργον.* Theaet. 183. B: *εἰ μὴ ἄρα τὸ οὐδ᾽ ὅλως.* Pol. I. 336. D: *εἰ μὴ πρότερος ἑωράκειν*

αὐτὸν cet. II. 372. A: εἰ μή που cet. Apol. 17. B: εἰ μὴ ἄρα δεινὸν καλοῦσι οὗτοι λέγειν cet. Post μέν Alc. I. 124. B. Hinc εἰ δὲ μή (absol.), *sin minus*, *alioqui* (quod etiam ἄν vel εἰ μέν non anteced. frequentatur). Prot. 311. D. Phaedr. 241. C. 273. D. Phaed. 88. C. Theaet. 177. B. Soph. 217. D. Pol. II. 375. C. III. 401. D. Crit. 53. E. Etiam cum part. γε. Pol. IV. 425. E: εἰ δὲ μή γε. al. — εἰ μὴ εἰ, *nisi si*, *nisi forte*. Gorg. 480. B: εἰ μὴ εἴ τις ὑπολάβοι ἐπὶ τοὐναντίον. Conv. 205. E: εἰ μὴ εἴ τις τὸ μὲν ἀγαθὸν οἰκεῖον καλεῖ καὶ ἑαυτοῦ. Pol. IX. 581. D: εἰ μὴ εἴ τι αὐτῶν ἀργύριον ποιεῖ. Lach. 196. A: εἰ μὴ εἰ θεόν τινα λέγει αὐτὸν εἶναι. Sq. ἀλλά (*saltem*). Soph. 254. C: ἵνα τό τε ὂν καὶ μὴ ὂν εἰ μὴ πάσῃ σαφηνείᾳ δυνάμεθα λαβεῖν, ἀλλ' οὖν λόγου γε ἐνδεεῖς μηδὲν γιγνώμεθα cet. Pol. VI. 509. C: εἰ μή τι, ἀλλὰ τήν ... ὁμοιότητα αὖ διεξιών. Men. 86. E: εἰ μή τι οὖν, ἀλλὰ σμικρόν γέ μοι τῆς ἀρχῆς χάλασον. — εἴπερ, *si*, *si quidem*. Prot. 319. A: εἴπερ κέκτησαι. 334. D: εἴπερ ἔμελλές μοι διαλέξεσθαι. Phaed. 61. B: εἴπερ μέλλει ποιητὴς εἶναι. 107. C: εἴπερ ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστιν. Pol. I. 336. C: εἴπερ ... βούλει εἰδέναι cet. Cum part. γε, *si modo*, *certe si*. Prot. 312. A: εἴπερ γε ἃ διανοοῦμαι χρὴ λέγειν. Gorg. 515. D: εἴπερ ἀγαθός γ' ἦν ἐκεῖνος πολίτης. Polit. 275. E: εἴπερ ἐτύγχανέ γε ὄν. Theaet. 182. C: εἴπερ γε δὴ τελέως κινήσεται. Soph. 238. B: εἴπερ γε καὶ ἄλλο τι θετέον ὡς ὄν. Phil. 62. C. 66. C. Etiam interrogative ponitur. Gorg. 515. B: ὀκνεῖς ἀποκρίνασθαι εἴπερ ἔστι τοιόνδε τι ἔργον σὸν —; Cum ἄλλος τις (vid. ἄλλος); εἴπερ μόνον (Phil. 16. A.), εἴπερ που (Theaet. 171. E. 172. A. al.), εἴπερ που ἄλλοθι (Phaed. 65. C. 67. B. al.). Etiam absolute: Parm. 150. A: ἀλλ' εἴπερ (int. ἂν εἴη), ἐν μέρει. Pol. VI. 497. E: ἀλλ' εἴπερ, τὸ μὴ δύνασθαι διακωλύσει. Legg. II. 667. A. X. 900. E. Euthyd. 296. B.

εἶα, exhortationi inservit. Soph. 239. B: ἀλλ' εἶα δὴ νῦν ἐν σοὶ σκεψώμεθα.

εἶδον (ΙΔΩ, quocum cognata sunt Lat. *video* et germ. *wissen*; hoc enim illi consequens; hinc ἰδεῖν, *videre*, et εἰδέναι, *scire*), *vidi*. Pol. I. 350. D: τότε καὶ εἶδον ἐγὼ ... Θρασύμαχον ἐρυθριῶντα. VIII. 558. A: ἢ οὔπω εἶδες cet. Phil. 65. E: οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν. Legg. XII. 969. C: οἵους ἡμεῖς οὐκ εἴδομεν ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ. Phaedr. 250. B: ὅτε ... μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν ... εἶδον cet. Pol. VI. 498. D: οὐ γάρ πώποτε εἶδον (v. ἴδον) γενόμενον τὸ νῦν λεγόμενον. X. 596. A. In reliquis modis, ut Lat. *videre*, est etiam *spectare*, *considerare*, *cognoscere* vel *perspicere*. Phaedr. 268. A: ἰδὲ καὶ σύ cet. Phaed. 72. A: ἰδὲ τοίνυν ... ὅτι οὐκ ἀδίκως ὡμολογήκαμεν. Theaet. 192. E: ἰδὲ δὴ ἐάν τι μᾶλλον νῦν ἐπίσπῃ. Phil. 12. C: ἰδὲ γάρ. 48. C: ἐκ δὴ

τούτων ἰδὲ τὸ γελοῖον ἥντινα φύσιν ἔχει. Pol. IV. 434. A. al. Conv. 216. C: καὶ πολλάκις ... ἡδέως ἂν ἴδοιμι αὐτὸν μὴ ὄντα ἐν ἀνθρώποις. 177. C: καὶ ἄλλα τοιαῦτα συχνὰ ἴδοις ἂν ἐγκεκωμιασμένα. Pol. I. 352. E: ἔσθ' ὅτῳ ἂν ἄλλῳ ἴδοις ἢ ὀφθαλμοῖς; Soph. 226. E: οὐκοῦν τὸ ... εἶδος διπλοῦν ὂν πᾶς ἂν ἴδοι; Pol. II. 375. D: ἴδοι μὲν ἄν τις καὶ ἐν ἄλλοις ζώοις. VI. 510. E: ἃ οὐκ ἂν ἄλλως ἴδοι τις ἢ τῇ διανοίᾳ. Legg. X. 905. C: οὐδ' ἂν τύπον ἴδοι ποτέ. Epin. 977. E: εἰ ... τις ἴδοι τὸ θεῖον τῆς γενέσεως καὶ τὸ θνητόν. Alc. I. 123. A. Polit. 275. B: (ἵνα) κἀκεῖνον αὐτὸν ἐναργέστερον ἴδοιμεν. Phil. 61. E: εἰ ... ἴδοιμεν. Pol. II. 369. A: καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς ἴδοιμεν ἂν γιγνομένην. V. 476. E: ἄσμενοι ἂν ἴδοιμεν εἰδότα τι. X. 611. D: οὐκ ἂν ἔτι ῥᾳδίως αὐτοῦ ἴδοιεν τὴν ἀρχαίαν φύσιν. Conv. 216. B: ὅταν ἴδω. Conv. 211. D: ὃ ἐάν ποτε ἴδῃς. Pol. IV. 432. C: ἐάν πως πρότερος ἐμοῦ ἴδῃς. 445. C: ἵνα καὶ ἴδῃς ὅσα cet. Polit. 285. B: πρὶν ἂν ἐν αὐτῇ τὰς διαφορὰς ἴδῃ (v. εἰδῇ) πάσας. Phil. 16. D: μέχριπερ ἂν ... ἴδῃ τις. Conv. 210. C: ἵνα ἴδῃ αὖ ἐπιστημῶν κάλλος. Pol. II. 376. A: ὃν ἂν ἴδῃ ἀγνῶτα. V. 473. E: (μήποτε πρότερον) φῶς ἡλίου ἴδῃ. Legg. III. 686. E: ὃς ἂν ἴδῃ τι μέγα cet. Crit. 51. D: ἐπειδὰν ... ἴδῃ τὰ ἐν τῇ πόλει πράγματα. Critia 110. A: ὅταν ἴδητόν τισιν ἤδη τοῦ βίου τἀναγκαῖα κατεσκευασμένα. Phaedr. 268. A: ταῦτα δὲ ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον ἴδωμεν τίνα cet. Gorg. 455. A: ἴδωμεν τί ποτε καὶ λέγομεν περὶ τῆς ῥητορικῆς. Phaed. 70. D: περὶ πάντων ἴδωμεν, ἆρ' cet. Soph. 223. B: ἔτι δὲ καὶ τῇδε ἴδωμεν. 257. A: ἴδωμεν δὴ καὶ τόδε. Parm. 158. B: ὧδε ἴδωμεν (v. εἰδῶμεν). Pol. IV. 427. D: ἐάν πως ἴδωμεν ποῦ cet. X. 601. C: ἀλλ' ἱκανῶς ἴδωμεν. Tim. 61. E: ἴδωμεν ὧδε σκοποῦντες. 79. A: πάλιν ... τὸ τῆς ἀναπνοῆς ἴδωμεν πάθος. Legg. VII. 800. B. al. Phaedr. 250. B: κάλλος δὲ τότ' ἦν ἰδεῖν λαμπρόν. 253. D: λευκὸς ἰδεῖν. 277. B: ὧν δὴ πέρι βουληθέντες ἰδεῖν ἀφικόμεθα εἰς τόδε cet. Phaed. 84. C: ὡς ἰδεῖν ἐφαίνετο. Theaet. 206. C: τὸ .. προκείμενον μὴ ἐπιλαθώμεθα δι' αὐτὰ ἰδεῖν. Soph. 253. E: ἰδεῖν ... χαλεπὸν ἐναργῶς καὶ τοῦτον. Parm. 127. B: χαρίεντα ἰδεῖν. Conv. 210. C: τοῦτ' ἰδεῖν ὅτι πᾶν αὐτὸ αὑτῷ ξυγγενές ἐστιν. Pol. V. 474. E: ἀνδρικοὺς ἰδεῖν. VI. 495. E: δοκεῖς οὖν τι ... διαφέρειν αὐτοὺς ἰδεῖν cet. 510. E: ζητοῦντες ... αὐτὰ ἐκεῖνα ἰδεῖν. X. 601. B: οἷα γίγνεται ἰδεῖν. 616. A: διάπυροι ἰδεῖν. 620. A: ἐλεεινήν τε γὰρ ἰδεῖν εἶναι καὶ γελοίαν cet. Tim. 40. A: λαμπρότατον ἰδεῖν. 52. E: παντοδαπὴν ... ἰδεῖν φαίνεσθαι. 83. D: ἰδεῖν λευκόν. Critia 107. D: ταὐτὸν ... καὶ τοὺς λόγους ἰδεῖν δεῖ γιγνόμενον ὅτι cet. 115. C: εἰς ἔκπληξιν ... ἰδεῖν. Legg. VI. 757. B: οὐκέτι ῥᾴδιον παντὶ ἰδεῖν. Prot. 314. D: ἰδὼν ἡμᾶς. 324. B: ἄλλος ὁ τοῦτον ἰδὼν κολασθέντα. Phaed. 84. C: ἰδὼν

αὐτῷ. Conv. 194. A. Pol. I. 328. C: *εὐθὺς οὖν με ἰδὼν ... ἠσπάζετο.* Prot. init. *καὶ πρῴην ἰδόντι.* Polit. 305. C: *ἰδόντι ξυναπάσας τὰς εἰρημένας ἐπιστήμας.* Parm. 132. A: *ἐπὶ πάντα ἰδόντι.* Phil. 38. C: *ἰδόντι τινὶ πόῤῥωθεν μὴ πάνυ σαφῶς.* Conv. 213. B: *ἰδόντα ... ἀναπηδῆσαι.* Pol. II. 359. D: *ἰδόντα ... καταβῆναι.* Phil. 20. E: *τόν τε ἡδονῆς καὶ τὸν φρονήσεως βίον ἰδόντες χωρίς.* Pol. VI. 496. C: *τῶν πολλῶν αὖ ἱκανῶς ἰδόντες τὴν μανίαν.* Legg. III. 681. C: *τὰ πάντων ἰδόντες νόμιμα.* Perf. *οἶδα*, *scio*, *intelligo*, *novi.* Gorg. 458. D: *οὐκ οἶδ' εἰ πώποτε ἥσθην οὕτως.* Theaet. 177. A: *οἶδά τοι* (*ita sane est*). 197. D: *ὥσπερ ... κατεσκευάζομεν οὐκ οἶδ' ὅ τι πλάσμα.* Crat. 396. C: *οὐκ οἶδ' ὁπόθεν.* Conv. 216. C: *εὖ οἶδ' ὅτι* cet. E: *οὐκ οἶδ' εἴ τις* cet. Phaedr. 227. C: *οὐκ οἶδ' ὅντινα τρόπον* (*nescio quo pacto*). Gorg. 513. C. Phil. 19. A. al. (v. Annott. in Phaedr. p. 220 sq.). Phaedr. 265. B: *οὐκ οἶδ' ὅπῃ ... ἀπεικάζοντες.* Pol. I. 338. C: *νῦν γὰρ οὔπω οἶδα.* III. 400. B: *οὐκ οἶδα ὅπως διακοσμοῦντος.* IV. 429. A: *τοῦτο ... οὐκ οἶδα ὅντινα τρόπον εὑρήκαμεν.* V. 465. E. Tim. 26. B: *οὐκ ἂν οἶδ' εἰ* (*vereor ut*) *δυναίμην ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν.* Euth. 6. C: *ἃ σὺ ἀκούων εὖ οἶδ' ὅτι ἐκπλαγήσει.* Alc. I. 106. D: *περὶ ὧν οἶδα βέλτιον ἢ οὗτοι.* Men. 80. D: *περὶ ἀρετῆς ὃ ἔστιν ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα* cet. Theag. 128. C: *ἐπεὶ ἐγὼ οἶδα τῶν ἐμῶν ἡλικιωτῶν .... οἳ* cet. Apol. 37. B: *ὧν εὖ οἶδ' ὅτι κακῶν ὄντων.* Prot. 312. B: *οἶσθα οὖν ὃ μέλλεις νῦν πράττειν, ἤ σε λανθάνει;* C: *θαυμάζοιμ' ἂν εἰ οἶσθα.* Phaedr. 236. D: *οἶσθ' ὡς ἔχει;* Phil. 48. A: *ἆρ' οἶσθ' ὡς —;* Phaed. 72. A: *οἶσθ' ὅτι* (idem fere quod *dubitari non potest quin*) *πάντα ... τὸ αὐτὸ σχῆμα ἂν σχοίη.* Id. Gorg. 486. A. Theaet. 171. A. Pol. III. 393. D. IV. 505. A. Men. 85. C. al. Conv. 172. E: *οὐκ οἶσθ' ὅτι —;* 218. C: *οἶσθα οὖν ἅ μοι δέδοκται;* Pol. V. 472. A: *ἴσως ... οὐκ οἶσθα ὅτι* cet. Alc. I. 106. D: *οὐκοῦν ταῦτα μόνον οἶσθα ἃ ... ἔμαθες* cet. 117. A: *δῆλον ὅτι περὶ τούτων οὐκ οἶσθα.* Men. 94. B: *Περικλέα ... οἶσθ' ὅτι δύο υἱεῖς ἔθρεψε* cet. Theaet. 163. D: *εἰ μαθών τίς τι μεμνημένος μὴ οἶδεν.* Conv. 216. D: *οὐδὲν οἶδεν.* Crat. 426. A. Pol. VI. 506. C: *περὶ ὧν τις μὴ οἶδε λέγειν ὡς εἰδότα.* X. 598. C: *ὅσα εἷς ἕκαστος οἶδεν.* Apol. 24. E: *ὅστις πρῶτον καὶ αὐτὸ τοῦτο οἶδε, τοὺς νόμους.* Charm. 171. D. al. Propter significationem huc referuntur *ἴσμεν* rel. et imper. *ἴσθι.* Pol. VI. 505. C: *ὅτι οὐκ ἴσμεν τὸ ἀγαθόν.* Tim. 23. A: *ὧν ἀκοῇ ἴσμεν.* Crit. 107. B: *περὶ ... θεῶν ἴσμεν ὡς ἔχομεν.* Legg. VIII. 838. A: *ἴσμεν που ... τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων ... ὡς* cet. Lach. 190. A: *δῆλον ὅτι ὄψιν γε ἴσμεν αὐτὴν ὅ τί ποτ' ἐστίν.* C: *ὅ γε ἴσμεν.* Pol. I. 328. A: *ἆρά γε ... οὐδ' ἴστε ὅτι λαμπὰς ἔσται* cet. Tim. 23. C. Phaedr. 243. D: *ἀλλ' εὖ ἴσθι ὅτι ἕξει τοῦθ' οὕτως.* Gorg. 453. A: *ἐγὼ γὰρ*

εὖ ἴσθ᾽ ὅτι cet. Theaet. 145. B: *ὡς εὖ ἴσθι ὅτι* cet. Parm. 135. D: *καλὴ ... καὶ θεία, εὖ ἴσθι, ἡ ὁρμὴ* cet. Conv. 208. C: *εὖ ἴσθι* (vern. *das sei versichert*). Pol. I. 328. D: *ὡς εὖ ἴσθι ὅτι* cet. 330. D. IV. 435. C. Euthyd. 284. E. Phaed. 62. A: *ἴττω* (boeot. pro *ἴστω*) *Ζεύς*. Ep. VII. 345. A. Phaed. 63. B: *νῦν δὲ εὖ ἴστε ὅτι ... ἐλπίζω* cet. C. Conv. 216. D: *ἴστε ὅτι ... μέλει αὐτῷ οὐδὲν* cet. Crat. 391. A: *ὅτι οὐκ εἰδείην*. Id. Conv. 207. C. Charm. 176. A. Legg. IV. 719. B: *εἴπερ ὅ τι χρὴ πράττειν ἡμᾶς καὶ λέγειν εἰδείης*. Pol. VII. 538. B: *ἐν ᾧ χρόνῳ τὸ ἀληθὲς μὴ εἰδείη*. Tim. 68. B: *οὐδ᾽ εἴ τις εἰδείη*. Legg. XII. 962. B. Pol. IX. 582. A: *πῶς ἂν εἰδεῖμεν τίς αὐτῶν ἀληθέστατα λέγει;* Lach. 190. B: *εἰ γάρ που μηδ᾽ ἀρετὴν εἰδεῖμεν ... ὅ τί ποτε τυγχάνει ὄν*. Legg. X. 886. B: *ὃ παντάπασι ὑμεῖς ... οὐκ ἂν εἰδείητε*. IV. 719. B: *οὐ γὰρ ἂν εἰδεῖεν τί* cet. Alc. I. 106. C: *ἵνα καὶ εἰδῶ ὅ τι καὶ ἐρεῖς*. Crat. 435. E: *ὃς ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῇ*. Legg. XI. 936. E: *ἐὰν ... εἰδῇ*. Men. 85. C: *περὶ ὧν ἂν μὴ εἰδῇ*. Alc. I. 114. C. Theaet. 169. A: *ἕως ἂν εἰδῶμεν εἴτε* cet. Soph. 245. E: *ἵν᾽ ἐκ πάντων εἰδῶμεν* (al. *ἴδωμεν*) *ὅτι* cet. Polit. 289. D: *ἵν᾽ αὐτοὺς εἰδῶμεν βεβαιότερον*. Crat. 407. E: *ἵνα καὶ εἰδῶμεν εἴ τι ὅδε λέγει*. Apol. 32. A: *ἵν᾽ εἰδῆτε ὅτι* cet. Prot. 323. B: *ἐάν τινα καὶ εἰδῶσιν ὅτι ἄδικός ἐστιν*. Prot. 337. D: *τὴν ... φύσιν τῶν πραγμάτων εἰδέναι*. Gorg. 454. E: *τὸ ... πίστιν παρεχόμενον ἄνευ τοῦ εἰδέναι*. Phaed. 75. D: *τὸ γὰρ εἰδέναι τοῦτ᾽ ἐστί, λαβόντα του ἐπιστήμην ἔχειν καὶ μὴ ἀπολωλεκέναι*. Crat. 404. B: *ἀπὸ τοῦ πάντα τὰ καλὰ εἰδέναι*. 426. B: *εὖ εἰδέναι ὅτι* cet. Conv. 172. E: *ἑκάστης ἡμέρας εἰδέναι ὅ τι ἂν λέγῃ ἢ πράττῃ*. Pol. I. 336. C: *εἴπερ ὡς ἀληθῶς βούλει εἰδέναι τὸ δίκαιον ὅ τι ἔστι*. 337. E: *μηδὲ φάσκων εἰδέναι*. 354. C: *ὥστε μοι νυνὶ γέγονεν ἐκ τοῦ διαλόγου μηδὲν εἰδέναι*. V. 457. D: *μήτε γονέα ἔκγονον εἰδέναι τὸν αὑτοῦ*. IX. 581. B: *πρὸς τὸ εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν ὅπῃ ἔχει*. X. 595. B: *ὅσοι μὴ ἔχουσι φάρμακον τὸ εἰδέναι αὐτὰ οἷα τυγχάνει ὄντα*. Legg. XI. 936. E. Alc. I. 109. E: *εἰδέναι περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων*. Crit. 52. B. Phil. 17. C: *εἰδὼς ταῦτα μόνα*. Conv. 198. D: *οὐδὲν εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος*. Pol. X. 601. E: *ὁ ... εἰδώς*. Legg. IX. 863. C: *ὡς εἰδὼς παντελῶς περὶ ἃ μηδαμῶς οἶδε*. X. 905. B: *οὐκ εἰδὼς αὐτῶν τὴν συντέλειαν ὅπῃ ποτὲ τῷ παντὶ ξυμβάλλεται*. XI. 931. E: *εἰδὼς πολλοῖς ... ἐπιτελεῖς γενομένας* (*εὐχάς*). Alc. I. 114. C: *ὁ εἰδώς* (absol.). 134. A: *ὅ γε μὴ εἰδὼς οὐχ ἁμαρτήσεται;* Men. 71. B: *ὡς οὐκ εἰδὼς περὶ ἀρετῆς τὸ παράπαν*. Lach. 198. E: *ὡς εἰδυῖα κάλλιον τὰ περὶ τὸν πόλεμον καὶ γιγνόμενα καὶ γενησόμενα*. Prot. 357. C: *κρατεῖν καὶ τοῦ εἰδότος ἀνθρώπου*. Phaedr. 276. A: *τὸν τοῦ εἰδότος λόγον*. Pol. I. 337. D: *μαθεῖν παρὰ τοῦ εἰδότος*. X. 602. A.

Alc. I. 107. C: *εἰδότος γὰρ ... περὶ ἑκάστου ἡ συμβουλή, καὶ οὐ πλουτοῦντος.* Pol. I. 337. D: *τῷ μὴ εἰδότι.* X. 601. E: *ξυνὼν τῷ εἰδότι.* Legg. XI. 916. C. Euth. 6. B: *σοὶ ... εὖ εἰδότι περὶ τῶν τοιούτων.* Phaedr. 275. D: *τὸν εἰδότα ὑπομνῆσαι.* Crat. 436. B: *εἰδότα τίθεσθαι τὸν τιθέμενον τὰ ὀνόματα.* Pol. V. 450. E: *τἀληθῆ εἰδότα.* X. 598. E: *τὸν ἀγαθὸν ποιητὴν ... εἰδότα ... ποιεῖν.* Phaedr. 259. E: *διάνοιαν εἰδυῖαν τἀληθὲς* cet. Polit. 300. C: *τὰ παρὰ τῶν εἰδότων ... γεγραμμένα.* Conv. 199. A: *οὐ γὰρ ἄν που τοῖς γε εἰδόσι.* Pol. VI. 505. C: *εἰ ... λέγουσι πάλιν ὡς εἰδόσι.* Tim. 40. D: *σαφῶς ... τούς γε αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν.* 48. B: *ὡς εἰδόσι πῦρ ὅ τί ποτέ ἐστι* cet. Epin. 987. B. Charm. 167. B. Phaed. 75. D: *εἰδότας ἀεὶ γίγνεσθαι.* Crat. 438. B. Men. 92. A. Phaed. 60. D: *ᾔδειν (sciebam) γὰρ ὡς οὐ ῥᾴδιον εἴη.* 63. E: *σχεδὸν μέν τι ᾔδειν* (Phot. *ᾔδη*). Conv. 199. A: *ἐγὼ οὐκ ᾔδη* (v. *ᾔδειν*) *ἄρα τὸν τρόπον τοῦ ἐπαίνου.* 219. E: *εὖ γὰρ ᾔδη* (v. *ᾔδειν*) *ὅτι* cet. Pol. I. 337. A. Euthyd. 271. C: *οὐδ᾽ ᾔδη* (v. *ᾔδειν*) *πρὸ τοῦ ὅ τι εἶεν οἱ παγκρατιασταί.* 302. A. Apol. 22. D. Pol. I. 337. A: *εὖ οὖν ᾔδησθα ὅτι* cet. Euth. 15. D: *εἰ γὰρ μὴ ᾔδησθα* (v. *ᾔδεισθα*) *σαφῶς τό τε ὅσιον καὶ τὸ ἀνόσιον.* Men. 80. D: *ᾔδησθα* (v. *ᾔδεισθα*), bis. Euthyd. 277. E: *ὅτι οὐκ ᾔδεισθα* (Bass. 1. 2. *ᾔδησθα*) *τὸ μανθάνειν ὅτι* cet. Conv. 217. A: *ὅσαπερ οὗτος ᾔδει.* Pol. VII. 538. A: *ᾧ οὐκ ᾔδει τὰ περὶ τῆς ὑποβολῆς, καὶ ἐν ᾧ αὖ ᾔδει.* Charm. 171. D: *εἰ ... ᾔδει ὁ σώφρων ἅ τε ᾔδει καὶ ἃ μὴ ᾔδει.* Men. 84. A. 85. C. Tim. 72. E: *τὴν ἐσομένην ... ἀκολασίαν ᾔδεσαν οἱ ξυντιθέντες ἡμῶν τὸ γένος.* 76. E. Prot. 310. A: *καὶ χάριν γε εἴσομαι, ἐὰν ἀκούητε.* Gorg. 450. C: *τάχα δὲ εἴσομαι σαφέστερον.* Pol. I. 354. C: *σχολῇ εἴσομαι εἴτε* cet. Lys. 218. E: *ἐγὼ μᾶλλον εἴσομαι ὅ τι λέγω.* Euthyd. 294. C. Theaet. 154. C: *πάντα εἴσει ἃ βούλομαι.* Soph. 263. D: *ὧδ᾽ εἴσει ῥᾷον.* Pol. I. 338. B: *εὖ εἴσει αὐτίκα δὴ μάλα.* VI. 497. E: *παρὼν δὲ τήν γ᾽ ἐμὴν προθυμίαν εἴσει.* VII. 523. C: *ὧδε δὲ ἃ λέγω σαφέστερον εἴσει.* Crat. 435. D: *εἴσεται δὴ καὶ τὸ πρᾶγμα.* E. Pol. X. 602. A: *οὔτε ἄρα εἴσεται* cet. Legg. XI. 927. D: *οὐκ εἴσεται* (*cognoscet* s. *experietur*) *ἐναργῶς τὴν ... ὀργὴν νομοθέτου.* Alc. I. 134. A: *οὐδέ γε εἴσεται ὅ τι πράττει.* Lach. 195. E. al. Phaed. 69. D: *τὸ σαφὲς εἰσόμεθα.* Pol. IV. 436. B. X. 609. B: *οὐκ ἤδη εἰσόμεθα ὅτι —;* Euth. 9. E: *τάχ᾽ ... βέλτιον εἰσόμεθα.* Alc. I. 130. C: *ἀκριβῶς ... τότε εἰσόμεθα ὅταν* cet. Phaedr. 233. D: *πλείστην χάριν αὐτοῖς εἴσονται.* E. Phaed. 64. D: *ἐκ ... τούτων μᾶλλον οἶμαι ἡμᾶς εἴσεσθαι περὶ ὧν σκοποῦμεν.* 66. D: *εἰ μέλλομέν ποτε καθαρῶς τι εἴσεσθαι.* Pol. VII. 531. E. Legg. VII. 818. D: *τῷ μέλλοντι σχεδὸν ὁτιοῦν τῶν καλλίστων μαθημάτων εἴσεσθαι.* Charm. 154. A: *περὶ ... τῶν καλῶν ... αὐτίκα μοι δοκεῖς*

εἴσεσθαι. Verb. ἰστέον, *cognoscendum* vel *explorandum*. Theaet. 202. E: ἰστέον δή. Conv. 217. C: ἀλλ' ἰστέον ἤδη τί ἐστι τὸ πρᾶγμα.

εἶδος, τό, *species*, *forma*. Conv. 189. E: ὅλον ἦν ἑκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος στρογγύλον. Tim. 53. C: τὸ τοῦ σώματος εἶδος. Prot. 352. A: ὥσπερ εἴ τις ἄνθρωπον σκοπῶν ἐκ τοῦ εἴδους ἢ πρὸς ὑγίειαν cet. Phaedr. 249. B: ἐν ἀνθρώπου εἴδει. Phaed. 73. A: πρὶν ἐν τῷδε τῷ ἀνθρωπίνῳ εἴδει γενέσθαι. Parm. 149. E: ὁποτέρῳ ... τῷ εἴδει μέγεθος προσείη. Pol. III. 402. D: ἔν τε τῇ ψυχῇ ἐνόντα ... καὶ ἐν τῷ εἴδει. Phaedr. 229. D: τὸ τῶν Ἱπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι. 251. B: ὑπὸ πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος. Conv. 196. A: ὑγρὸς τὸ εἶδος. 215. B: ὅτι ... τό γε εἶδος ὅμοιος εἶ τούτοις. Pol. II. 380. D: ἀλλάττοντα τὸ αὑτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς. VI. 497. B: εἰς ἀλλότριον εἶδος ἐκπίπτειν. Critia 116. D: εἶδος δέ τι βαρβαρικὸν ἔχοντος. Charm. 154. D: οὕτω τὸ εἶδος πάγκαλός ἐστιν. Tim. 51. A: ἐκτὸς ... πεφυκέναι τῶν εἰδῶν. Ep. VII. 322. D. Phaedr. 246. B: ἄλλοτ' ἐν ἄλλοις εἴδεσι γιγνομένη. Pol. VI. 510. D: ὅτι τοῖς ὁρωμένοις εἴδεσι προσχρῶνται. X. 618. A: ἐπ' εἴδεσι καὶ κατὰ κάλλη cet. Tim. 57. C. Legg. I. 645. A: τὰς δὲ ἄλλας (ἀγωγὰς) παντοδαποῖς εἴδεσιν ὁμοίας. **species* (quae animo comprehenditur), i. q. *idea*, *exemplar*. Hipp. mai. 289. D: ἐπειδὰν προσγένηται ἐκεῖνο τὸ εἶδος (i. e. αὐτὸ τὸ καλόν). Conv. 210. B: τὸ ἐπ' εἴδει καλόν. Phaed. 103. E: μὴ μόνον αὐτὸ τὸ εἶδος ... ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι cet. Pol. X. 597. A: ὅτι οὐ τὸ εἶδος ποιεῖ, ὃ δή φαμεν εἶναι ὃ ἔστι κλίνη. Phaed. 102. B: εἶναί τι ἕκαστον τῶν εἰδῶν. Parm. 132. D: τὰ μὲν εἴδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει, τὰ δὲ ἄλλα τούτοις προσεοικέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα. **genus* (*universale*, *totum*); etiam (sensu logico) *notio* (generalis). Theaet. 181. C: τοῦτο ... ἓν ἔστω εἶδος. Polit. 287. E: μάλα γε συχνὸν εἶδος. Pol. III. 392. A: τί ... ἡμῖν ... ἔτι λοιπὸν εἶδος —; IV. 427. A. Phaedr. 263. B: εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἴδους. Theaet. 178. A: εἰ περὶ παντός τις τοῦ εἴδους ἐρωτῴη. Pol. V. 474. B: παντὸς τοῦ εἴδους τούτου φήσομεν ἐπιθυμεῖν, ἢ τοῦ μέν, τοῦ δὲ οὔ; Legg. IX. 865. A: παντὸς εἴδους περὶ φόνου. Theaet. 148. D: ὥσπερ ταύτας πολλὰς οὔσας ἑνὶ εἴδει περιέλαβες. Pol. VIII. 544. D: ἥτις καὶ ἐν εἴδει διαφανεῖ τινὶ κεῖται. Phaedr. 249. B: κατ' εἶδος λεγόμενον. 265. D: ἕν τι κοινῇ εἶδος. Theaet. 204. A: ἢ καὶ ὅλον ἐκ τῶν μερῶν λέγεις γεγονὸς ἕν τι εἶδος ἕτερον τῶν πάντων μερῶν; Polit. 263. B: εἶδός τε καὶ μέρος ἕτερον ἀλλήλων εἶναι. Pol. II. 363. E: σκέψαι ... ἄλλο αὖ εἶδος λόγων cet. IV. 424. C: εἶδος ... καινὸν μουσικῆς μεταβάλλειν. Epin. 990. E: εἶδος καὶ γένος. Men. 72. C: ἕν γέ τι εἶδος ταὐτὸν ἅπασαι ἔχουσι δι' ὃ εἰσὶν

ἀρεταί. D. Phaedr. 265. C: τούτων ... ῥηθέντων δυοῖν εἴδοιν. Soph. 219. A: τῶν γε τεχνῶν πασῶν σχεδὸν εἴδη δύο. Phaed. 102. B: εἶναί τι ἕκαστον τῶν εἰδῶν. Soph. 248. A: τοὺς τῶν εἰδῶν φίλους. Pol. V. 476. A: πάντων τῶν εἰδῶν πέρι ὁ αὐτὸς λόγος. Soph. 246. C: παρὰ ... τῶν ἐν εἴδεσιν αὐτὴν (τ. οὐσίαν) τιθεμένων. Pol. VI. 510. B: αὐτοῖς εἴδεσι δι' αὐτῶν τὴν μέθοδον ποιουμένη (ψυχή). Soph. 246. B: νοητὰ ἄττα καὶ ἀσώματα εἴδη βιαζόμενοι. 252. A: ὅσα κατ' εἴδη τὰ ὄντα κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχοντα εἶναί φασιν ἀεί. Parm. 129. C: αὐτὰ τὰ γένη τε καὶ εἴδη. Pol. VI. 509. D: ἔχεις ταῦτα διττὰ εἴδη, ὁρατόν, νοητόν; VIII. 544. D: ὅτι καὶ ἀνθρώπων εἴδη τοσαῦτα ἀνάγκη τρόπων εἶναι, ὅσαπερ καὶ πολιτειῶν. **species* (sensu logico), *forma* vel *pars*. Phil. 32. C: ἔστι ... τοῦθ' ἡδονῆς καὶ λύπης ἕτερον εἶδος. 33. C. Legg. III. 689. D: πῶς γὰρ ἂν ... ἄνευ ξυμφωνίας γένοιτ' ἂν φρονήσεως καὶ τὸ σμικρότατον εἶδος; VIII. 837. A: τρίτον ἄλλο εἶδος. Pol. VIII. 559. E: βοηθοῦντος ... εἴδους ἐπιθυμιῶν ἔξωθεν τῷ ἑτέρῳ τῶν παρ' ἐκείνῳ. Crat. 389. D: ἑκάστῳ εἴδει ὑφάσματος. Phaedr. 253. C: ἡνιοχικὸν ... εἶδος τρίτον. Conv. 205. B: ἀφελόντες ... τοῦ ἔρωτός τι εἶδος ὀνομάζομεν, τὸ τοῦ ὅλου ἐπιτιθέντες ὄνομα, ἔρωτα. 205. D: οἱ δὲ κατὰ ἕν τι εἶδος ἰόντες ... τὸ τοῦ ὅλου ὄνομα ἴσχουσιν. Soph. 440. B: ἅμα τ' ἂν μεταπίπτοι εἰς ἄλλο εἶδος γνώσεως. Pol. II. 357. C: τρίτον ... ὁρᾷς τι ... εἶδος ἀγαθοῦ. Phaedr. 253. C: ἱππομόρφω ... δύο τινὲ εἴδη. Parm. 149. E. Phil. 20. C: τῶν ... εἰδῶν ἡδονῆς. Legg. X. 894. E: ὡς ἐν εἴδεσι λαβεῖν. Gorg. 454. E: δύο εἴδη ... πειθοῦς. Phil. 19. B: εἴδη ... ἡδονῆς. 23. D: κατ' εἴδη διιστάς. Pol. III. 402. C: τὰ τῆς σωφροσύνης εἴδη cet. V. 454. A: κατ' εἴδη διαιρούμενοι (cf. Phaedr. 265. E. 273. E.) VI. 504. A. Tim. 48. E. Legg. III. 700. A. al. **genus*, *ratio*, *modus*. Gorg. 473. E: ἄλλο αὖ τοῦτο εἶδος ἐλέγχου ἐστίν —; Pol. III. 396. B: ἔστι τι εἶδος λέξεώς τε καὶ διηγήσεως cet. II. 358. A: τοῦ ἐπιπόνου εἴδους. III. 406. C: οὐδὲ ἀπειρίᾳ τούτου τοῦ εἴδους τῆς ἰατρικῆς cet. Lach. 191. D: ἐν ... πολεμικῷ εἴδει. Prot. 338. A: τὸ ἀκριβὲς ... εἶδος τῶν διαλόγων τὸ κατὰ βραχὺ λίαν. Phaedr. 237. A: δι' ᾠδῆς εἶδος. 259. D: κατὰ τὸ εἶδος ἑκάστης τιμῆς. Phaed. 100. B: τῆς αἰτίας τὸ εἶδος. Theaet. 169. C: μή που παιδικόν τι λάθωμεν εἶδος τῶν λόγων ποιούμενοι. Critia 118. A: τὸ τῆς διακοσμήσεως εἶδος. — Orationem amplificat. Phaed. 91. D: ἐν ἁρμονίας εἴδει οὖσα. Crat. 394. D: οἳ ἂν ἐν τέρατος εἴδει γένωνται. Pol. III. 389. B: ὡς ἐν φαρμάκου εἴδει. Id. V. 459. D: Tim. 30. C: τῶν ... ἐν μέρους εἴδει πεφυκότων. Pol. IX. 590. C: ὅταν τις ἀσθενὲς φύσει ἔχῃ τὸ τοῦ βελτίστου εἶδος. Tim. 42. D: πρὶν ... εἰς τὸ τῆς πρώτης καὶ ἀρίστης ἀφίκοιτο εἶδος ἕξεως. 48. A: μικτέον καὶ τὸ τῆς πλανωμένης εἶδος

αἰτίας 75. A: *οἷον τὸ τῆς γλώττης εἶδος.* 48. B: *οὐδ' ὡς ἐν συλλαβῆς εἴδεσι μόνον ... ἀπεικασθῆναι.*

εἴδωλον, τό, *simulacrum, imago.* Phaedr. 276. A: *οὗ ὁ γεγραμμένος* (*λόγος*) *εἴδωλον ἄν τι λέγοιτο δικαίως.* Gorg. 463. D: *πολιτικῆς μορίου εἴδωλον.* Theaet. 191. D: *ἕως ἂν ἐνῇ τὸ εἴδωλον αὐτοῦ.* 208. C: *διανοίας ἐν φωνῇ ὥσπερ εἴδωλον.* Soph. 264. C: *οὔτε εἰκὼν οὔτε εἴδωλον* cet. 266. C: *αὐτό τε καὶ τὸ παρακολουθοῦν εἴδωλον ἑκάστῳ.* Pol. II. 382. C: *μίμημά του ἐν τῇ ψυχῇ παθήματος καὶ ... εἴδωλον.* IV. 443. C: *εἴδωλόν τι τῆς δικαιοσύνης.* IX. 587. D: *εἴδωλον ... ἡδονῆς τυραννικῆς.* Alc. I. 133. A: *εἴδωλον ὄν τι τοῦ ἐμβλέποντος.* Ep. VII. 342. B: *τὸ δὲ τρίτον εἴδωλον.* Conv. 212. A: *ἅτε οὐκ εἰδώλου ἐφαπτομένῳ.* Pol. VII. 534. C: *εἴ πῃ εἰδώλου τινὸς ἐφάπτεται.* X. 599. D: *εἰδώλου δημιουργός, ὃν δὴ μιμητὴν ὡρισάμεθα.* 601. B: *ὁ τοῦ εἰδώλου ποιητής, ὁ μιμητής.* IX. 587. C: *οὐκοῦν καὶ ἡδονῆς τρίτῳ εἰδώλῳ πρὸς ἀλήθειαν ἀπ' ἐκείνου ξυνοικοῖ ἄν —;* Phaedr. 250. D: *εἴ τι τοιοῦτον ἑαυτῆς ἐναργὲς εἴδωλον παρείχετο εἰς ὄψιν ἰόν* (*φρόνησις*). 255. D: *εἴδωλον ἔρωτος ἀντέρωτα ἔχων.* Theaet. 150. C: *πότερον εἴδωλον καὶ ψεῦδος ἀποτίκτει τοῦ νέου ἡ διάνοια, ἢ γόνιμόν τε καὶ ἀληθές.* ·Pol. X. 599. A. Legg. VIII. 830. B: *κρεμαννύντες εἴδωλον ἄψυχον.* Soph. 266. B: *τούτων ... ἑκάστων εἴδωλα, ἀλλ' οὐκ αὐτά, παρέπεται.* Lys. 219. D: *ὥσπερ εἴδωλ' ἄττα ὄντα αὐτοῦ.* Phaed. 66. C: *εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ φλυαρίας ἐμπίπλησιν ἡμᾶς πολλῆς.* Soph. 241. E: *εἴτε εἰδώλων εἴτε εἰκόνων* cet. Polit. 303. C: *εἰδώλων μεγίστων προστάτας ὄντας.* Pol. X. 599. A: *ἐπὶ τῇ τῶν εἰδώλων δημιουργίᾳ.* Tim. 71. A: *ὑπὸ ... εἰδώλων καὶ φαντασμάτων* cet. Soph. 236. A: *τὰς δοξούσας εἶναι καλὰς τοῖς εἰδώλοις ἐναπεργάζονται.* Polit. 306. D: *εἴτε αὐτῶν τούτων εἴτ' ἐν εἰδώλοις ὄντων.* Pol. IX. 586. B: *εἰδώλοις τῆς ἀληθοῦς ἡδονῆς.* Phaed. 81. D: *οἷα παρέχονται αἱ τοιαῦται ψυχαὶ εἴδωλα* cet. Theaet. 150. A: *εἴδωλα τίκτειν.* E: *ψευδῆ καὶ εἴδωλα περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ ἀληθοῦς.* Soph. 234. C: *δεικνύντας εἴδωλα λεγόμενα* (*oratione expressa*) *περὶ πάντων.* 239. D: *τά τε ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατόπτροις εἴδωλα.* Conv. 212. A: *τίκτειν οὐκ εἴδωλα ἀρετῆς ... ἀλλ' ἀληθῆ.* Pol. VII. 516. A: *ἐν τοῖς ὕδασι τά τε τῶν ἀνθρώπων ... εἴδωλα.* 532. B: *μεταστροφὴ ἀπὸ τῶν σκιῶν ἐπὶ τὰ εἴδωλα.* X. 605. C. Tim. 71. B: *οἷον ἐν κατόπτρῳ ... κατιδεῖν εἴδωλα παρέχοντι.* Legg. X. 889. D: *εἴδωλ' ἄττα ξυγγενῆ ἑαυτῶν.* XII. 959. A: *τελευτησάντων ... εἴδωλα εἶναι τὰ τῶν νεκρῶν σώματα.*

εἰδωλοποιητικός, vid. *εἰδωλοποιικός.*

εἰδωλοποιία, ἡ, *imaginum fictio.* Tim. 46. A: *τὸ ... περὶ τὴν τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιίαν.* Critia 107. B: *τὴν ... τῶν γραφείων εἰδωλοποιίαν.*

εἰδωλοποιικός, ή, όν, simulacra effingens; ἡ εἰδ. simulacrorum effingendorum ars. Soph. 266. D: τὸ δὲ εἴδωλον εἰδωλοποιική (εἰδωλοποιικῆς?). 236. C: τὼ δύο ... εἴδη τῆς εἰδωλοποιικῆς (v. εἰδωλοποιητικῆς). 264. C. 268. C. 235. B: τὴν εἰδωλοποιικὴν τέχνην. 260. D: τὴν εἰδωλοποιικὴν (v. εἰδωλοποιητικὴν) καὶ φανταστικήν. 266. A: εἰδωλοποιικῷ.

εἰδωλοποιός, ὁ, simulacrorum effector. Soph. 239. D: ὅταν εἰδωλοποιὸν αὐτὸν καλῶμεν.

εἰδωλοποιῶ, simulacra fingo, et in univ. *fingo.* Pol. X. 605. C: εἴδωλα εἰδωλοποιοῦντι (al. εἰδωλοποιοῦντα).

εἰδωλουργικός, ή, όν, simulacra fingens; ἡ εἰδ. simulacrorum effingendorum ars. Soph. 266. D: τῆς ... εἰδωλουργικῆς ... τὸ μὲν εἰκαστικόν, τὸ δὲ φανταστικὸν ... γένος.

εἶεν absolute positum (praec. in respons.) concedentis vel probantis est, Latin. *sane, vero* (vern. *wohl*). Crat. 410. C: τὸ γὰρ γεγάασι γεγεννῆσθαι λέγει. ΕΡΜ. Εἶεν. ΣΩ. Τί οὖν cet. Pol. IV. 536. C. Men. 75. C. Similiter Hipp. mai. 288. A: εἶεν, πάνυ μὲν οὖν (vern. *allerdings wohl*). E: εἶεν μανθάνω ... ὡς ἄρα χρὴ cet. — Admirationem indicat (vern. *ey!*). Lys. 204. E: εἶεν ... ὡς γενναῖον ... τοῦτον τὸν ἔρωτα πανταχῇ ἀνεῦρες! In irrisione verti potest vern. *so?* Conv. 206. E: Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Pol. I. 337. C: εἶεν, ἔφη· ὡς δὴ ὅμοιον τοῦτ' ἐκείνῳ. 350. E: ἐγὼ δέ σοι, ὥσπερ ταῖς γραυσὶ ταῖς τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ. — In oratione ad aliud quid progrediente ita ponitur ut cum seqq. vel, pluribus interiectis (v. c. καλῶς γὰρ λέγεις), cum primario orationis membro cohaereat; Lat. *iam* vel *nunc*, vern. *also*, *so* vel *nun* (in quo simul exhortationis vis quaedam inest). Gorg. 508. A: εἶεν ἢ (v. εἶεν. ἢ) ἐξελεγκτέος δὴ οὗτος ὁ λόγος ἡμῖν ἐστίν ... ἢ cet. Phaed. 95. A: εἶεν δή ... τὰ μὲν Ἁρμονίας cet. 105. E: εἶεν ... τοῦτο μὲν δὴ ἀποδεδεῖχθαι φῶμεν; (vern. *sollen wir nun sagen* cet.). 117. A: εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε (σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων), τί χρὴ ποιεῖν; (vern. *nun, mein Bester — was habe ich zu thun?*) Parm. 160. B: εἶεν, εἰ δὲ δὴ μὴ ἔστι τὸ ἕν, τί χρὴ ξυμβαίνειν ἆρ' οὐ σκεπτέον μετὰ ταῦτα; Crat. 404. B. Conv. 176. A: εἶεν, ἄνδρες ... τίνα τρόπον ῥᾷστα πιόμεθα; 204. C: εἶεν δή, ὦ ξένη ... τοιοῦτος ὢν ὁ Ἔρως τίνα χρείαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις; Pol. I. 332. D: εἶεν, ἡ οὖν τίσι τί ἀποδιδοῦσα τέχνη δικαιοσύνη ἂν καλοῖτο; 349. D. III. 412. B. IV. 444. A. VIII. 543. A. IX. 588. A. Apol. 18. E: εἶεν ἀπολογητέον δή cet. 19. B. Alc. I. 106. A. — Particulis δέ et δὲ δή praemittitur, ubi antecedentibus aliquid opponitur (Lat. *nunc vero*, vern. *nun aber* vel simpl. *aber*). Prot. 312. E: εἶεν, ὁ δὲ δὴ σοφιστὴς περὶ τίνος δεινὸν ποιεῖ λέγειν; 357. A. Gorg. 472. D: εἶεν, ἀδικῶν δὲ δὴ εὐδαίμων ἔσται ἆρ' ἂν τυγχάνῃ δίκης τε καὶ τι-

μωρίας; 480. A. 496. D. Phil. 25. B: *εἶεν, τὸ δὲ τρίτον ... τίνα ἰδέαν φήσομεν ἔχειν;* 27. D: *εἶεν, τί δὲ ὁ σὸς (βίος) ... ὀρθῶς ἂν ποτε λέγοιτο;* Pol. I. 336. A. V. 468. E. Legg. II. 654. E. Apol. 36. B: *εἶεν, ἐγὼ δὲ δὴ* (vern. *ich nun aber*) *τίνος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι —;* Euth. 13. E: *εἶεν, ἀλλὰ τίς δὴ θεῶν θεραπεία εἴη ἂν ἡ ὁσιότης;* (vern. *so sage mir nun* cet.). Men. 75. C. 78. D. — Etiam simpliciter *εἶεν* ponitur ubi quid opponitur vel obiicitur (ut exprimi possit v. vern. *aber*). Euthyd. 293. D: *εἶεν ... πῶς οὖν ἐπισταμαι* cet. 295. B: *εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, ἀλλὰ πῶς ποιῶ;* (vern. *wie soll ich es denn aber machen?*) Lys. 216. A: *εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, οὐκ ἀλλοκότως* (int. ex antecedente *φῶμεν ita dicemus*) ... *καὶ ἡμῖν ... ἐπιπηδήσονται —;* Hipp. mai. 288. C: *εἶεν, φήσει δή, τί δέ;* (vern. *wie aber?* Cohaerent enim *εἶεν* et *τί δέ;*)

εἴθε, utinam. Phaedr. 227. C: *εἴθε γράψειεν ὡς χρὴ* cet.

εἰκάζω, similitudine utor, comparo. Phaed. 99. E: *ἴσως ... ᾧ εἰκάζω τρόπον τινὰ οὐκ ἔοικεν.* Pol. VI. 488. A: *ὡς γλίσχρως εἰκάζω.* Polit. 260. E: *καθάπερ εἰκάζομεν νῦν δή.* Pol. VI. 488. A: *εἰκάζοντα.* Conv. 216. C: *οἷς ἐγὼ εἴκασα αὐτόν* Men. 80. C: *οὗ ἕνεκά με εἴκασας.* Ib. *ὅτι χαίρουσιν εἰκαζόμενοι.* **ad similitudinem exprimo* vel *effingo;* pass. *ad similitudinem effictus sum;* etiam *similitudinem speciemque gero.* Crat. 432. B: *οἷόν ἐστιν ὃ εἰκάζει.* Pol. II. 377. E: *ὅταν εἰκάζῃ τις κακῶς τῷ λόγῳ περὶ θεῶν ... οἷοί εἰσιν.* Crat. 439. A: *εἰ καλῶς εἴκασται.* Phaedr. 248. A: *ἡ ... ἄριστα θεῷ ἑπομένη καὶ εἰκασμένη (ψυχή).* Parm. 132. D: *εἰκασθῆναι αὐτοῖς.* Ib. *οἷόν τε ἐκεῖνο τὸ εἶδος μὴ ὅμοιον εἶναι τῷ εἰκασθέντι —;* Etiam id ad cuius similitudinem aliquid effictum est, h. e. exemplar, dicitur *εἰκασθέν.* Phaedr. 250. B: *ὀλίγοι ἐπὶ τὰς εἰκόνας ἰόντες θεῶνται τὸ τοῦ εἰκασθέντος γένος.* **colligo, coniicio; coniectura assequor.* Alc. I. 105. C: *εὖ οἶδα καὶ οὐκ εἰκάζω.* Conv. 425. C: *ὅτι οὐδὲν εἰδότες τῆς ἀληθείας τὰ τῶν ἀνθρώπων δόγματα περὶ αὐτῶν εἰκάζομεν.* Phil. 55. E: *τὸ ... εἰκάζειν λείποιτ' ἄν.* Men. 98. B: *οὐ πάνυ μοι δοκῶ τοῦτο εἰκάζειν, ἀλλ' ... ἓν ... καὶ τοῦτο ἐκείνων θείην ἂν ὧν οἶδα.* Ib. *εἰκάζων* (opp. *εἰδώς*). Id. Ep. VII. 324. A. Sis. 387. E: *εἰκάζοντα.* Men. 89. E: *καλῶς ἂν αὐτὸ εἰκάζοντες εἰκάζοιμεν μὴ (μηδὲ?) διδακτὸν εἶναι.* Conv. 190. A: *ὡς ἀπὸ τούτων ἄν τις εἰκάσειν.* Ion. 532. C: *οὐ χαλεπὸν τοῦτό γε εἰκάσαι.*

εἰκάς, ἡ, dies vicesimus. Legg. VIII. 849. B: *τρίτῃ δὲ εἰκάδι τῶν ζώων ἔστω πρᾶσις.*

εἰκασία, ἡ, coniectura. Sis. 390. C: *ἀλλοῖον ἢ ὅπερ ἐπιστήμη τε καὶ εἰκασία καὶ σχεδιασμός.* Pol. VI. 511. E: *τῷ τελευταίῳ εἰκασίαν (ἀπόδος).* VII. 534. A: *εἰκασίαν τετάρτην (μοῖραν).* Ib. *διάνοιαν πρὸς εἰκασίαν.*

εἰκαστικός, ή, όν, assimilans, similitudines effingens, effingendi vim habens; ἡ εἰκ. similitudinum effingendarum ars. Soph. 266. D: *τῆς ... εἰδωλουργικῆς ... τὸ μὲν εἰκαστικόν, τὸ δὲ φανταστικὸν γένος.* 236. B: *εἰκαστικήν.* C. 264. C. Legg. II. 668. D: *οὐκοῦν μουσικήν γε πᾶσάν φαμεν εἰκαστικήν τε καὶ μιμητικήν;* 667. C: *ὅσαι τέχναι εἰκαστικαί.*

εἴκελος, η, ον, similis. Legg. X. 901. A: *κηφῆσι ... εἴκελον* (Hes.).

εἰκῇ, temere, inconsulte; forte fortuna; subito (v. c. dicere). Prot. 326. D: *ἵνα μὴ αὐτοὶ ἐφ' αὑτῶν εἰκῇ πράττωσιν.* Phaedr. 253. E: *πολὺς εἰκῇ συμπεφορημένος.* Gorg. 503. E: *οὐκ εἰκῇ ἐρεῖ, ἀλλ' ἀποβλέπων πρός τι.* Ib. *οὐκ εἰκῇ ἐκλεγόμενος.* 506. D: *οὐχ οὕτως εἰκῇ κάλλιστα παραγίγνεται.* Phaed. 97. B: *ἀλλά τιν' ἄλλον τρόπον αὐτὸς εἰκῇ φύρω.* Soph. 225. B: *εἰκῇ δὲ καὶ ἀτεχνῶς περὶ αὐτὸ πράττεται.* Phil. 28. D: *τὴν τοῦ ἀλόγου καὶ εἰκῇ δύναμιν.* 40. D: *εἰκῇ χαίροντι.* Tim. 34. C: *μετέχοντες τοῦ προστυχόντος τε καὶ εἰκῇ.* Legg. I. 635. E: *τῶν εἰκῇ πολιτευομένων* (*πολιτειῶν*). VIII. 844. C: *ὁ ἐπάνω μεθιεὶς εἰκῇ τὰ ῥεύματα.* Apol. 17. C: *ἀκούσεσθε εἰκῇ λεγόμενα.* Menex. 234. C: *οὐκ εἰκῇ ἐπαινούντων.* Charm. 173. A. Alc. II. 141. C: *οὔτε τὰ διδόμενα εἰκῇ δέχεσθαι.* 143. B: *οὕτως εἰκῇ ψέγοντας ἄγνοιαν.* D: *ὥστε οὐδὲ ῥητέον εἶναι οὕτως εἰκῇ.* De lucri cup. 225. B: *μή μοι οὕτως εἰκῇ ... ἀπόκριναι.*

εἰκονολογία, ἡ, similitudinum usus in dicendo. Phaedr. 267. B: *γνωμολογίαν καὶ εἰκονολογίαν.* 269. A: *εἰκονολογιῶν.*

εἰκοσάκις, vicies. Legg. VI. 771. B.

εἴκοσι, viginti. Pol. V. 460. E: *τὰ εἴκοσιν ἔτη.* VII. 537. B: *ἐκ τῶν εἴκοσιν ἐτῶν.* Legg. VIII. 833. D. al.

εἰκοσίεδρον, τό, quod viginti sedes habet. Locr. 98. D: *τὸ εἰκοσίεδρον βασίων ... εἴκοσι.*

εἰκοσιέτης, fem. *έτις, annos viginti natus.* Pol. V. 460. E: *γυναικὶ ... ἀρξαμένῃ ἀπὸ εἰκοσιέτιδος* (sic Par. A. al. Vulgo *εἰκοσαετίδος*) *... τίκτειν.*

εἰκότως, ut facile credi potest, ita ut non sit mirum (vern. *begreiflicher Weise, nicht zu verwundern*). Gorg. 463. D: *εἰκότως γε ... οὐδὲν γάρ πω σαφὲς λέγω* cet. Phaedr. 269. E: *κινδυνεύει εἰκότως ὁ Περικλῆς πάντων τελεώτατος εἰς τὴν ῥητορικὴν γενέσθαι.* Theaet. 172. C: *ὡς εἰκότως οἱ ἐν ταῖς φιλοσοφίαις ... διατρίψαντες ... γελοῖοι φαίνονται ῥήτορες.* Soph. 231. C: *εἰκότως γε σὺ ἀπορῶν.* Pol. VI. 503. B: *ὡς εἰκότως ὀλίγοι ἔσονταί σοι.* VII. 523. D. Legg. VI. 776. C. **convenienter, recte, rite.* Phaedr. 232. C: *εἰκότως ἂν τοὺς ἐρῶντας μᾶλλον ἂν φοβοῖο.* 252. B. Phaed. 63. E: *ὥς μοι φαίνεται εἰκότως ἀνὴρ τῷ ὄντι ἐν φιλοσοφίᾳ διατρίψας τὸν βίον θαῤῥεῖν μέλλων ἀποθανεῖν.* 69. D. 102. A. Crat. 399.

D: ὡς εἰκότως τούτου τοῦ ὀνόματος τυγχάνει. 409. E: ὡς εἰκότως κεῖται. Polit. 270. B. Pol. IV. 439. D. V. 472 A. VII. 520. B. 524. B. Tim. 62. A. 48. B. 49. B. Epin. 979. D. al.

εἴκω (cogn. cum verbis germ. *weichen*, h. e. *nachgeben*, et *gleichen*, h. e. *gleich* vel *ähnlich seyn*), *cedo*. Locr. 104. D: αἴ κα μὴ εἴκῃ τοῖς ὑγιεινοτάτοις. Crat. 420. D: τὸ εἶκον καὶ μὴ ἀντιτυποῦν. Ib. εἶκον τῷ ἰόντι. Tim. 64. E: μόγις εἴκοντα τῷ δρῶντι. Locr. 100. D: εἴκοντα, ἀντίτυπα. Phaedr. 254. B: εἴξαντε. **succumbo*. Menex. 246. B: εἴκοντας κάκῃ. **concedo*. Ion. 537: εἶξαι (Hom.). Legg. VI. 781. A: οὐκ ὀρθῶς τοῦτο εἴξαντος τοῦ νομοθέτου. — Perf. εἶκα (unde εἴξασι pro εἴκασι) est *similis sum* (Polit. 291. A: πολλοὶ ... λέουσι τῶν ἀνδρῶν εἴξασι καὶ Κενταύροις cet.) et *speciem habeo*, h. e. *videor*. Soph. 230. A: ὡς εἴξασί τινες ... ἡγήσασθαι πᾶσαν ἀκούσιον ἀμαθίαν εἶναι. Polit. 305. E: εἴξασι γοῦν./Hinc ducitur part. εἰκώς, neutr. εἰκός, *id quod videtur; verisimile, probabile; conveniens, consentaneum; par, aequum*. Phil. 63. C: εἰκός (resp. Id. Pol. V. 458. C. VII. 528. E. al.). Prot. 312. E: εἰκός γε (resp. Cf. Phaed. 81. D. Theaet. 203. C. Crat. 397. C. Pol. X. 603. B. al.). Phaedr. 231. E: εἰκός ἐστι τοὺς μὲν ἐρῶντας ... ἐπαρθῆναι cet. Phaed. 59. A: ὡς εἰκὸς ἂν δόξειεν εἶναι παρόντι (παρόντα?) πένθει. 62. C: ἀλλ᾽ εἰκὸς ... τοῦτό γε φαίνεται. E: ὥσπερ εἰκός. Theaet. 149. E: οὔκουν εἰκός γε. Soph. 225. A: σχεδὸν εἰκὸς καὶ πρέπον ὄνομα λέγειν cet. Crat. 397. B: εἰκὸς δὲ μάλιστα ἡμᾶς εὑρεῖν τὰ ὀρθῶς κείμενα. 422. B: εἰκὸς δῆτα. 424. B: εἰκὸς γάρ. Legg. VI. 780. B: ὥς γ᾽ εἰκός. Pol. I. 334. C: εἰκὸς μὲν ... φιλεῖν. 337. A: ἐλεεῖσθαι ... ἡμᾶς πολὺ μᾶλλον εἰκὸς ἐστί που ὑπὸ ὑμῶν τῶν δεινῶν cet. E: ἀλλὰ σὲ δὴ μᾶλλον εἰκὸς λέγειν. Pol. III. 406. B: οἷον εἰκὸς ... τὸν μὴ εἰδότα. VII. 539. A: οὐκοῦν ... εἰκὸς τὸ πάθος τῶν οὕτω λόγων ἁπτομένων —; Tim. 24. D: καθάπερ εἰκὸς γεννήματα ... θεῶν ὄντας. 67. D: τῇδ᾽ οὖν ... μάλιστα εἰκὸς πρέποι τ᾽ ἂν ... διεξελθεῖν. Legg. X. 888. E: εἰκός γέ τοί που σοφοὺς ἄνδρας ὀρθῶς λέγειν. — Cum artic. Phaed. 67. A: ὡς τὸ εἰκός. Gorg. 520. C. Theaet. 171. D. Pol. III. 407. D. V. 465. A. VI. 488. C: ὡς τὸ εἰκὸς τοὺς τοιούτους (int. πράττειν). VIII. 568. C: ὥσπερ τὸ εἰκός. Soph. 229. A: τὸ γοῦν εἰκός. 231. B: οὔκουν τό γε εἰκός. Conv. 200. A: ὡς τὸ εἰκός γε. Pol. X. 610. E: ὥς γε τὸ εἰκός. Polit. 295. A: τὸ γοῦν εἰκός (resp.). Id. Legg. X. 904. C. al. — Legg. VII. 788. A: λεγομένῃ δὲ διδαχῇ τινὶ ... μᾶλλον ἢ νόμοις εἰκυῖ᾽ ἂν ἡμῖν φαίνοιτο. Euthyd. 305. E: πάνυ ἐξ εἰκότος λόγου. Legg. XII. 944. C: μετ᾽ εἰκυίας βίας. Phaed. 92. D: μετὰ εἰκότος τινὸς καὶ εὐπρεπείας. Phaedr. 238. E: ἐξ εἰκότος (i. q. εἰκότως). Tim.

44. C: τοῦ μάλιστα εἰκότος ἀντεχομένοις. 57. D: τοὺς μέλλοντας περὶ φύσεως εἰκότι λόγῳ χρῆσεσθαι. Theaet. 162. E: τῷ εἰκότι (*verisimilitudine*) χρῆσθε. Pol. X. 603. B: μὴ τοίνυν ... τῷ εἰκότι μόνον πιστεύσωμεν ἐκ τῆς γραφικῆς. Theaet. 177. A: ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦνται. Tim. 30. B: οὕτως ... κατὰ λόγον τὸν εἰκότα δεῖ λέγειν. 36. A: τὸν εἰκότα λόγον διασώζομεν. B. 68. B. D. 90. E. Legg. I. 647. D: οὔκουν τόν γ' εἰκότα λόγον ἂν ἔχοι. XII. 961. D: σωτῆρα τὸν εἰκότα ἐν ἑκάστοις τῶν ἔργων. Prot. 318. B: τοῦτο μὲν οὐδὲν θαυμαστὸν λέγεις, ἀλλὰ εἰκός. Crat. 236. A: τὸ ... ἕτερον οὐ δίκαιον, εἰκός (*simile*) γε ὄν, εἰκόνα καλεῖν; Phil. 31. D: πάνυ λέγεις εἰκός. Legg. I. 640. A. Cum art. Phaedr. 237. C: τὸ εἰκὸς (*id quod par est*) ἀποδιδόασιν. 272. E: τοῦτο (τὸ πιθανὸν) δ' εἶναι τὸ εἰκός, ᾧ δεῖν προσέχειν. Crat. 407. B: τό γε τὸν Πᾶνα τοῦ Ἑρμοῦ εἶναι υἱὸν διφυῆ ἔχει τὸ εἰκός. 410. C: εἴπερ βούλει τὸ εἰκὸς εἰδέναι. 414. E: τὸ μέτριον ... δεῖ φυλάττειν καὶ τὸ εἰκὸς (*aequum*) σὲ τὸν σοφὸν ἐπιστάτην. Tim. 56. C: ὧδ' ἂν κατὰ τὸ εἰκὸς μάλιστ' ἔχοι. — Alc. I. 134. E: ὡς τὰ εἰκότα. Tim. 48. D: τὴν τῶν εἰκότων λόγων δύναμιν. 59. C: τὴν τῶν εἰκότων μύθων μεταδιώκοντα ἰδέαν. Phil. 58. D: ἐκ τῶν εἰκότων (i. q. εἰκότως). Id. Pol. II. 362. C. 365. B. IV. 422. C. Legg. VI. 775. D. XII. 941. D. al. Phaed. 92. D: τοῖς διὰ τῶν εἰκότων (*per verisimilitudines* vel *similitudines*) τὰς ἀποδείξεις ποιουμένοις λόγοις. Tim. 40. E: ἄνευ ... εἰκότων. 48. D: πρὸς τὸ τῶν εἰκότων δόγμα διασώζειν. 29. C: εἰκότας (λόγους). 59. D. Legg. IV. 706. C: εἰκυίας αὐτοῖς γίγνεσθαι προφάσεις. Crat. 421. D: λέγω γὰρ οὖν εἰκότα. Tim. 48. D: μηδενὸς ἧττον εἰκότα ... λέγειν. Legg. VII. 821. B. IX. 863. D. Critia 107. D: ὅτι τὰ ... θεῖα ἀγαπῶμεν καὶ σμικρῶς εἰκότα λεγόμενα. Charm. 158. D. Ep. XIII. 362. B: ὁ δὲ εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι cet. — Ex altera perfecti forma οἶκα exstitit attic. ἔοικα, *similis sum*; *videor*; etiam *appareo*, *pateo*. Crat. 407. C: ἔοικα (resp. i. q. *patet* vel *sane*, *vero*). Alc. I. 112. D. Euthyd. 296. C. Gorg. 519. D: ἔοικά γε (οὐχ οἷός τ' εἶναι). Phaed. 102. D: ἔοικα ... καὶ ξυγγραφικῶς ἐρεῖν. Polit. 277. D: καὶ μάλ' ἀτόπως ἔοικά γε (v. ἐοίκαμεν) ... κινήσας (sic Clark c. al. Vulgo κινῆσαι) τὸ περὶ τῆς ἐπιστήμης πάθος ἐν ἡμῖν. Pol. III. 392. D: γελοῖος ... ἔοικα διδάσκαλος εἶναι καὶ ἀσαφής. VII. 536. B: γελοῖον ... ἔοικα παθεῖν. Tim. 27. B: ἔοικα ἀνταπολήψεσθαι τὴν τῶν λόγων ἑστίασιν. Legg. VIII. 837. E: ἔοικά γε ... τυχεῖν τῆς σῆς ... ξυνῳδίας. Apol. 21. D: ἔοικα ... σοφώτερος εἶναι. Men. 80. C: ἔοικα αὐτῇ (τῇ νάρκῃ). Alc. I. 116. E: ἀλλ' ἀτεχνῶς ἔοικα ἀτόπως ἔχοντι. Phaedr. 230. C: ἀτεχνῶς ... ξεναγουμένῳ τινὶ ... ἔοικας. Theaet. 196. D: ἔοικας οὐκ ἐννοεῖν ὅτι cet. Conv. 215. B: ὡς δὲ καὶ τἄλλα ἔοικας.

Pol. I. 344. E: ἔοικας ... ἤτοι ἡμῶν γε οὐδὲν κήδεσθαι cet. III. 414. C: ὡς ἔοικας ... ὀκνοῦντι λέγειν. VII. 527. D: ὅτι ἔοικας δεδιότι τοὺς πόλλους. Soph. 222. D: ὡς ἔοικας. 233. E. Phil. 66. D. Pol. II. 372. C. III. 404. D. al. Prot. 313. C: ἔοικεν ... ἐξ ὧν σὺ λέγεις. Soph. 254. A: ἔοικεν (resp.). Pol. I. 334. A. 346. C. Alc. I. 116. D. al. Phil. 66. B: ἔοικε γοῦν (resp.). Legg. VI. 780. C. XII. 961. D. Soph. 229. E: ἡ μὲν τραχυτέρα τις ἔοικεν ὁδὸς εἶναι. Phil. 34. C: ἔοικε ... δηλοῦσθαι. Crat. 395. A. Ep. VII. 342. A: ἔοικε δ' οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος. Pol. I. 328. B: ἔοικεν ... μενετέον εἶναι. Etiam sine v. εἶναι: Polit. 280. B: πάλιν οὖν ἔοικεν ἐπανιτέον ἀρχόμενον ἀπὸ τελευτῆς. Crat. 424. A: ἤδη ἔοικεν (sic Cl. et Δ pro ὡς ἔοικεν) ἐπισκεπτέον. Euthyd. 289. B: οὐδὲ ταύτης ἔοικεν ὄφελος οὐδέν. Cum dat. *similis* vel *simile est*. Prot. 312. A: εἰ μέν τι τοῖς ἔμπροσθεν ἔοικε. 330. B: εἴπερ τῷ παραδείγματί γε ἔοικεν. Phaedr. 246. A: ᾧ ... ἔοικεν. Lys. 220. E: τὸ ἄρα φίλον ... οὐδὲν τούτοις ἔοικεν. Phaed. 80. A: ποτέρῳ οὖν ἡ ψυχὴ ἔοικεν; Pol. I. 349. D: οὐκοῦν ... καὶ ἔοικε τῷ φρονίμῳ καὶ ἀγαθῷ ὁ ἄδικος —; II. 375. C: ταῦτα ... ἀδυνάτοις ἔοικε. VI. 489. A: ὅτι ταῖς πόλεσι ... τὴν διάθεσιν ἔοικεν. 510. A. D. al. Cum dat. adiect. et partic. est etiam i. q. *videtur* c. infinitivo. Prot. 361. B: νῦν δὲ τοὐναντίον ἔοικε σπεύδοντι. Phaed. 62. C: ἔοικε τοῦτο ... ἀτόπῳ. 86. D: οὐ φαύλως ἔοικεν ἁπτομένῳ τοῦ λόγου. Theaet. 209. E: ἔοικεν ἐσκοτωμένῳ. Crat. 437. A: μᾶλλον ἔοικε σημαίνοντι ὅτι cet. Pol. V. 453. D: οὐ γὰρ εὐκόλῳ ἔοικεν. VI. 508. D: ἔοικεν αὖ νοῦν οὐκ ἔχοντι. X. 605. E: οὐκ εὐλόγῳ ἔοικε. Legg. IV. 719. A: καὶ καλῶς γ' ἔοικε λέγοντι. Hipp. min. 373. B: ἔοικεν ὥσπερ κακουργοῦντι. Etiam c. nomin. partic. Crat. 408. B: ἔοικε κεκλημένη. E: ἔοικε ... κατάδηλον γενόμενον ἂν μᾶλλον εἰ cet. 419. C: ὀδύνη ... κεκλημένη ἔοικεν. Ib. χαρὰ ... ἔοικε κεκλημένη. Legg. XII. 948. B: ἔοικε ... διανοούμενος. — ὡς ἔοικε, *ut videtur*, est etiam *ut patet* vel tale quid (vern. *offenbar*, *ohne Zweifel*, vel simpl. *also*, ubi ex antecedd. aliquid colligitur). Phaedr. 227. B: ἀτὰρ Λυσίας ἦν, ὡς ἔοικεν, ἐν ἄστει: 229. A. 258. C. Phaed. 61. B: ἄπειμι δέ, ὡς ἔοικε, τήμερον. Crat. 404. C. Conv. 176. C. Pol. I. 332. B. VIII. 555. B. sexc. al. — ἔοικεν est etiam i. q. εἰκός ἐστι, *convenit*, *decet*. Legg. IX. 879. C: ἔοικε δὲ νέῳ παντὶ ... ῥᾳθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν. — Ponitur etiam ἔοικε sq. φαίνεται vel δοκεῖ. Phaed. 60. C: ὥσπερ οὖν καὶ αὐτῷ μοι ἔοικεν ... ἥκειν δὴ φαίνεται ἐπακολουθοῦν τὸ ἡδύ. Crat. 417. B: ἔοικεν ... οὐ ταύτῃ λέγειν μοι δοκεῖ τὸ λυσιτελοῦν. — Crat. 401. C: ἐοίκαμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς ... καλεῖν. Lach. 193. D: ἐοίκαμεν (resp.). Hipp. mai. 303. E. Theaet. 183. A: ἐοίκατε (resp.). Phil. 55. A: ἐοίκασι γοῦν (resp.). Pol. IX. 55. A: ᾧ μάλιστα ἐοίκασι. Phaedr. 270. D: ἡ ... τούτων μέθοδος

ἐοίκοι ἂν ὥσπερ τυφλοῦ πορείᾳ. Crat. 409. A: ἐοίκοι δ' ἂν (int. ἅλιος εἶναι) καὶ ὅτι cet. Soph. 236. B: ἐοικέναι τῷ καλῷ. Ib. ᾧ φησὶν ἐοικέναι. Parm. 132. D: τὰ δὲ ἄλλα τούτοις ἐοικέναι. Crat. 408. D: ἀδελφῷ δὲ ἐοικέναι ἀδελφὸν οὐδὲν θαυμαστόν. Conv. 215. B. Pol. I. 349. D. X. 611. D. VIII. 549. B: τῇ τοιαύτῃ πόλει ἐοικώς. Tim. 30. C: ἀτελεῖ γὰρ ἐοικὸς οὐδέν ποτ' ἂν γένοιτο καλόν. Soph. 240. B: οὐδαμῶς ἀληθινόν γε, ἀλλ' ἐοικὸς μὴν (int. λέγω). Ib. οὐκ ὂν ἄρα λέγεις τὸ ἐοικός, εἴπερ αὐτό γε μὴ ἀληθινὸν ἐρεῖς. Legg. IX. 867. B: τὸ ... ἐοικὸς μείζονι κακῷ μειζόνως ... τιμωρητέον. Pol. II. 381. D: ξείνοισιν ἐοικότες (Hom.). Crat. 439. A: τὰ καλῶς κείμενα (ὀνόματα) ἐοικότα εἶναι ἐκείνοις ὧν ὀνόματα κεῖται. Phil. 53. D. Pol. II. 377. E: ὥσπερ γραφεὺς μηδὲν ἐοικότα γράφων οἷς ἂν ὅμοια βουληθῇ γράψαι.

εἰκών, ἡ, *imago*, *simulacrum*, *effigies*. Soph. 240. B: πλήν γ' εἰκὼν ὄντως. 264. C: ὡς οὔτε εἰκὼν οὔτε εἴδωλον ... εἴη. Crat. 431. D: καλὴ ἡ εἰκὼν ἔσται. 432. B: εἰ μέλλει εἰκὼν εἶναι. Tim. 92: εἰκὼν νοητοῦ θεοῦ. Legg. IX. 867. A: εἰκὼν ἀκουσίου. Crat. 432. B: ξυμπάσης εἰκόνος ... ὀρθότης. Tim. 29. C. Legg. II. 655. B. VIII. 836. E. Tim. 52. C: εἰκόνι. Phaed. 99. D: ἐὰν μὴ ἐν ὕδατι ... σκοπῶνται τὴν εἰκόνα αὐτοῦ (τ. ἡλίου). Soph. 236. A: τὸ ... ἕτερον οὐ δίκαιον, εἰκός γε ὄν, εἰκόνα καλεῖν; Crat. 430. C: ἆρ' ἄν τις τὴν ... τοῦ ἀνδρὸς εἰκόνα τῷ ἀνδρὶ ἀποδοίη —; Pol. III. 401. B: τὴν τοῦ ἀγαθοῦ εἰκόνα ἤθους ἐμποιεῖν τοῖς ποιήμασιν. IX. 588. B: εἰκόνα πλάσαντες τῆς ψυχῆς λόγῳ. Tim. 29. B. 38. D: εἰκὼ (sic libri MSS. pro vulg. εἰκόνα) δ' ἐπινοεῖ κινητόν (sic MSS. pro κινητήν) τινα αἰῶνος ποιῆσαι. Ib. κατ' ἀριθμὸν ἰοῦσαν αἰώνιον εἰκόνα. Legg. II. 669. A. IX. 867. B. al. Acc. εἰκόνα est etiam Lat. *instar*. Crat. 400. C: δεσμωτηρίου εἰκόνα. — Phil. 39. C: οὐκοῦν αἱ ... τῶν ἀληθῶν δοξῶν καὶ λόγων εἰκόνες ἀληθεῖς —; 49. C: ὅσαι εἰκόνες αὐτῆς εἰσίν. Pol. VI. 509. D. 510. E: ὧν καὶ σκιαὶ καὶ ἐν ὕδασιν εἰκόνες εἰσί. Soph. 241. E: εἰκόνων. Pol. VI. 510. B: ἄνευ τῶν περὶ ἐκεῖνο εἰκόνων. Legg. II. 669. B. X. 898. B: οὐκ ἄν ποτε φανεῖμεν φαῦλοι δημιουργοὶ λόγῳ καλῶν εἰκόνων. Phaed. 100. A: ἐν εἰκόσι ... σκοπεῖν (oppos. ἐν τοῖς ἔργοις). Pol. III. 401. B: ἐν κακίας εἰκόσι τρεφόμενοι. VI. 510. B: ὡς εἰκόσι χρωμένη ψυχή. E. 511. A. Phaedr. 250. B: ἐπὶ τὰς εἰκόνας ἰόντες. Crat. 431. C: καὶ τὰς εἰκόνας ἀποδίδωσιν. Ib. εἰκόνας ἐργάζεται καὶ οὗτος, ἀλλὰ πονηράς. 439. A: καὶ εἶναι εἰκόνας τῶν πραγμάτων. Phil. 39. B: ζωγράφον ὃς ... εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ γράφει. Pol. III. 402. B: εἰκόνας γραμμάτων. C: καὶ αὐτὰ καὶ εἰκόνας αὐτῶν. Legg. XI. 931. A: τῶν δ' (θεῶν) εἰκόνας ἀγάλματα ἱδρυσάμενοι. Epin. 983. E: ἢ θεῶν εἰκόνας ὡς ἀγάλματα ὑπολαβεῖν γεγονέναι.

**imago, statua.* Phaedr. 235. D: *χρυσῆν εἰκόνα ... ἀναθήσειν.* Critia 116. E: *εἰκόνες ἁπάντων ἔστασαν ἐκ χρυσοῦ.* Prot. 312. D: *πρὸς τὴν ἀπεργασίαν τὴν τῶν εἰκόνων.* **similitudo, comparatio* (vern. *Gleichniss* et *Vergleichung*). Conv. 215. A: *ἔσται δ' ἡ εἰκὼν τοῦ ἀληθοῦς ἕνεκα.* Pol. VII. 531. B. 538. C. Phaed. 87. B: *εἰκόνος γάρ τινος ... κἀγὼ ... δέομαι.* Pol. II. 375. D: *ἧς γὰρ προὐθέμεθα εἰκόνος ἀπελείφθημεν.* Pol. VI. 487. C: *ἀποκρίσεως δι' εἰκόνος λεγομένης.* VII. 531. B: *παύομαι τῆς εἰκόνος.* Legg. I. 644. C: *καί μοι δι' εἰκόνος ἀποδέξασθε.* Gorg. 493. D: *ἄλλην σοι εἰκόνα λέγω.* Phaed. 87. D. Polit. 309. B: *κατὰ τὴν εἰκόνα.* Pol. VI. 489. A: *τὴν εἰκόνα ἰδεῖν ὅτι ταῖς πόλεσι ... ἔοικεν.* VII. 515. A: *ἄτοπον ... λέγεις εἰκόνα.* Legg. X. 906. E: *δεινὴν γὰρ εἰκόνα λέγοις ἂν λέγων τὸν λόγον τοῦτον.* XII. 969. B: *κεφαλῆς νοῦ τε κοινωνίας εἰκόνα τινά πως ξυμμίξαντες.* Men. 72. A: *κατὰ ταύτην τὴν εἰκόνα τὴν περὶ τὰ σμήνη.* 80. C: *καλαὶ γὰρ ... τῶν καλῶν καὶ αἱ εἰκόνες.* Gorg. 517. D: *ἐξεπίτηδές σοι διὰ τῶν αὐτῶν εἰκόνων λέγω.* Conv. 215. A: *ἐπαινεῖν ... δι' εἰκόνων.* Pol. VI. 487. E: *σὺ ... οὐκ εἴωθας δι' εἰκόνων λέγειν.* Theaet. 162. E: *πιθανολογίᾳ τε καὶ εἰκόσι ... λεγομένους λόγους.* Polit. 297. E: *εἰς ... τὰς εἰκόνας ἐπανίωμεν πάλιν.*

εἰλαπίνη, ἡ, epulae sollemnes. Ax. 371. D: *συμπόσια ... καὶ εἰλαπίναι αὐτοχορήγητοι.*

εἵλησις, ἡ, calor, aestus. Pol. II. 380. E: *ὑπὸ εἱλήσεών τε καὶ ἀνέμων.* III. 404. B: *μεταβολὰς ... εἱλήσεων τε καὶ χειμώνων.* Legg. V. 747. D: *διὰ πνεύματα παντοῖα καὶ δι' εἱλήσεις* (v. *διειλήσεις*).

εἰλικρινής (v. *εἱλικρ.*), *ὁ ἡ, purus, sincerus, integer.* Pol. VIII. 549. B: (*τῷ*) *μὴ εἶναι εἱλικρινὴς* (sic libri MSS. pro *εἰλικρ.*) *πρὸς ἀρετήν.* Phil. 29. B: *οὐδαμῇ οὐδαμῶς εἱλικρινὲς ὄν.* 53. A: *δῆλον ὅτι τὸ μαλισθ' εἱλικρινὲς* (sic Coisl. Vulgo *μάλιστ' εἰλ.*)*ὄν.* 59. C. 63. B. Pol. V. 478. E. Tim. 76. B. Phaed. 66. A: *εἱλικρινεῖ τῇ διανοίᾳ χρώμενος.* 81. C: *οἴει ψυχὴν αὐτὴν καθ' αὑτὴν εἱλικρινῆ ἀπαλλάξεσθαι;* Phaed. 66. A: (*ὅστις*) *αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἱλικρινὲς* (sic Cl. pro *εἰλ.*) *ἕκαστον ἐπιχειροῖ θηρεύειν τῶν ὄντων.* 67. B: *γνωσόμεθα ... πᾶν τὸ εἱλικρινές.* Phil. 52. D: *τὸ καθαρόν τε καὶ εἱλικρινές.* Conv. 211. E: *εἱλικρινές, καθαρὸν* cet. Tim. 45. B: *τὸ ... ἐντὸς ἡμῶν ... πῦρ εἱλικρινὲς ἐποίησαν.* Phil. 30. B: *καλῶν καὶ εἱλικρινῶν.* 32. C: *εἱλικρινέσι ... ἑκατέροις γιγνομένοις.* Ax. 370. C: *ἀλλ' εἱλικρινεστέρας* (sic libri edd.) *τὴν ἀπόλαυσιν* (*ἕξεις*).

εἱλικρινῶς, pure, sincere, vere. Conv. 181. C: *τοὺς εἱλικρινῶς* (sic Lob. pro vulg. *εἰλικρ.*) *ὑπὸ τούτου τοῦ ἔρωτος ὡρμημένους.* Pol. IV. 477. A: *μεταξὺ ... τοῦ εἱλικρινῶς* (sic libri MSS.) *ὄντος καὶ τοῦ αὖ μηδαμῇ ὄντος.* 478. D.

479. D. Menex. 245. D: διὰ τὸ εἰλικρινῶς (v. εἰλικρ.) εἶναι Ἕλληνες καὶ ἀμιγεῖς βαρβάρων.

εἴλλω, *convolvo, constringo.* Tim. 76. B: ἐντὸς ὑπὸ τὸ δέρμα εἱλλόμενον (al. εἰλούμενον) κατεῤῥιζοῦτο. 40. B: γῆν ... εἱλλομένην (sic Par. A. pro vulg. εἰλουμένην) ... περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον (Cic. *quae traiecto axe sustinetur*). 86. E: ἐντὸς ... εἱλλόμενοι (sic Par. A., v. εἰλούμενοι).

εἰλύω, *obvolvo.* Ion. 539. A. (Hom.).

εἰλῶ, *volvo* et recipr. *volvor.* Crat. 409. A: τῷ περὶ τὴν γῆν ἀεὶ εἰλεῖν ἰὼν (ἥλιος).

εἱλωτεία, ἡ, *Helotum servitus.* Legg. VI. 776. C: ἡ Λακεδαιμονίων εἱλωτεία.

εἵμαρται (pro μέμαρται, ab ant. ΜΕΙΡΩ), *tributum,* h. e. *destinatum* vel *fato constitutum est.* Phaedr. 255. B: οὐ γὰρ ... εἵμαρται κακὸν κακῷ φίλον ... εἶναι. Pol. VIII. 566. A: ἆρα τῷ τοιούτῳ ἀνάγκη δὴ ... καὶ εἵμαρται ἢ ἀπολωλέναι cet. Part. *praestitutus, fatalis.* Prot. 320. D: ἐπειδὴ δὲ καὶ τούτοις χρόνος ἦλθεν εἱμαρμένος γενέσεως. 321. C: ἤδη ... καὶ ἡ εἱμαρμένη ἡμέρα παρῆν. Menex. 243. E: εἴπερ εἱμαρμένον εἴη ἀνθρώποις στασιάσαι. Legg. XI. 918. E: ἔκ τινος ἀνάγκης εἱμαρμένης. Tim. 89. B: καὶ καθ᾽ αὑτὸ τὸ ζῶον εἱμαρμένον ἕκαστον ἔχον τὸν βίον φύεται. Menex. 236. D: πορεύονται τὴν εἱμαρμένην πορείαν. Phaed. 113. A: καί τινας εἱμαρμένους χρόνους μείνασαι. Tim. 41. E: νόμους ... τοὺς εἱμαρμένους εἶπεν αὐταῖς. Unde ἡ εἱμαρμένη (μοῖρα), *fatum, necessitas.* Phaed. 115. A: ὅταν ἡ εἱμαρμένη καλῇ. Ib. ἐμὲ δὲ νῦν ἤδη καλεῖ ... ἡ εἱμαρμένη. Polit. 272. E. Legg. IX. 873. C: τὴν τῆς εἱμαρμένης βίᾳ ἀποστερῶν μοῖραν. X. 904. C: κατὰ τὴν τῆς εἱμαρμένης τάξιν καὶ νόμον. Gorg. 512. E: ὅτι τὴν εἱμαρμένην οὐδ᾽ ἂν εἷς ἐκφύγοι. Theaet. 169. C: πάντων τὴν περὶ ταῦτα εἱμαρμένην ... δεῖ ἀνατλῆναι ἐλεγχόμενον. Pol. X. 619. C: αὐτὸν λαθεῖν ἐνοῦσαν εἱμαρμένην παίδων αὑτοῦ βρώσεις καὶ ἄλλα κακά. Tim. 89. C: παρὰ τὴν εἱμαρμένην τοῦ χρόνου.

εἰμί, *sum.* Phaedr. 230. D: φιλομαθὴς γάρ εἰμι. Conv. 173. D: ἀεὶ ὅμοιος εἶ. Ib. ἐν μὲν γὰρ τοῖς λόγοις ἀεὶ τοιοῦτος εἶ. Prot. 310. B: ἔστι δὲ τί; Phaedr. 231. A: τούτοις δὲ οὐκ ἔστι χρόνον cet. C: πῶς ... εἰκός ἐστι cet. Legg. VII. 794. D: ὡς ... διαφέροντά ἐσθ᾽ ἡμῶν τῇ φύσει. 796. D: ἔσθ᾽ αὕτη παντελής. Lys. 212. A: ὑμᾶς ... ὁρῶν ... ὅτι οὕτω νέοι ὄντες οἷοί ἐστον τοῦτο τὸ κτῆμα ... κτᾶσθαι. Parm. 149. E: οὐκοῦν ἐστόν γέ τινε τούτω εἴδη. Tim. 38. A: κινήσεις γάρ ἐστον. Legg. V. 735. A: ἐστὸν γὰρ δὴ δύο πολιτείας εἴδη. al. Pol. II. 378. E: οὐκ ἐσμὲν ποιηταὶ ἐγώ τε καὶ σὺ ἐν τῷ παρόντι. Tim. 22. B: Ἕλληνες ἀεὶ παῖδές ἐστε. Phaedr. 231. C: ἕτοιμοί εἰσι ... χαρίζεσθαι. Pol. I.

336. E: μὴ χαλεπὸς ἡμῖν ἴσθι. Gorg. 516. C: ἔστω δὴ ταῦτα. Pol. II. 361. C: ἀλλ᾽ ἔστω (v. ἤτω) ἀμετάστατος μέχρι θανάτου. Men. 75. B: ἔστω γὰρ δὴ ἡμῖν τοῦτο σχῆμα ὃ cet. Soph. 231. A: ὅμως δὲ ἔστωσαν. Legg. V. 737. E. VI. 762. D. al. Pol. VI. 502. A: οὗτοι ... τοῦτο πεπεισμένοι ἔστων. Legg. VI. 759. E: οὗτοι δὲ ἔστων ἐξηγηταὶ διὰ βίου. IX. 879. B: δικασταὶ δὲ ὄντων οἵπερ cet. Prot. 317. C: οὐδενὸς ὅτου οὐ πάντων ἂν ὑμῶν καθ᾽ ἡλικίαν πατὴρ εἴην. Conv. 210. A: οὐκ οἶδ᾽ εἰ οἷός τ᾽ ἂν εἴης. Phaedr. 231. D: ἐξ ὀλίγων ἂν σοι ἡ ἔκλεξις εἴη. Parm. 149. E: οὐ γὰρ ἄν που μὴ ὄντε γε ἐναντίω ... ἀλλήλοιν εἴτην (sic Cl. c. al. Vulgo ἤτην). 155. A: γενέσθαι δὲ οὐκ ἂν οἵω τε εἴτην (Cl. c. al. pro v. ἤτην). Tim. 30. A: οὗ μέρος ἂν εἴτην (sic Par. A. c. al. Vulgo ἤτην). Riv. 132. B. Theaet. 147. A: οὐκ ἂν γελοῖοι εἶμεν; (sic Cl. c. al. pro ὦμεν). VIII. 558. D: ἅς τε οὐκ ἂν οἷοί τ᾽ εἶμεν ἀποτρέψαι. Men. 86. B. Contra εἴημεν Hipp. mai. 301. D. Gorg. 492. C: πῶς οὐκ ἂν ἄθλιοι γεγονότες εἴησαν —; Pol. VII. 515. B: εἰ οὖν διαλέγεσθαι οἷοί τ᾽ εἶεν πρὸς ἀλλήλους. Phaedr. 243. E: ἕωσπερ ἂν ᾖς ὃς εἶ. Pol. I. 330. E: μὴ ἀληθεῖς ὦσι. Inf. εἶναι et part. ὤν, οὖσα, ὄν quavis pagina reperiuntur. Theaet. 197. A: εἰ μέντοι ἦν (unus Vat. ἦ) ἀντιλογικός. Pol. I. 328. C: εἰ ... ἐγὼ ἔτι ἐν δυνάμει ἦν (Ven. C. ἦ) τοῦ ῥᾳδίως πορεύεσθαι πρὸς τὸ ἄστυ. Theag. 127. D. Contra attic. ἦ libri mss. praestant: Prot. 310. E: ἔτι γὰρ παῖς ἦ. Phaed. 61. B: καὶ αὐτὸς οὐκ ἦ μυθολογικός. 98. B. 99. A. Gorg. 488. C. Theaet. init. ὅτι οὐχ οἷός τ᾽ ἦ (v. ἦν) εὑρεῖν. Conv. 173. A. 174. E. 221. A. — Pol. VI. 506. B: ᾔσθα καὶ πάλαι καταφανὴς ὅτι cet. Crit. 50. E: ὡς οὐχὶ ἡμέτερος ἦσθα. Alc. I. 110. A. al. Ax. 365. E: ἦς. Phaed. 61. B: οὗ ἦν ἡ παροῦσα θυσία. Impf. saepius ponitur ubi nos praesens usurpamus, ita ut ad antecedentia referatur vel ad cogitationem aliquam apud animum supplendam. Phaedr. 230. A: ἆρ᾽ οὐ τόδε ἦν τὸ δένδρον ἐφ᾽ ὅπερ ἦγες ἡμᾶς; Phaed. 68. B: ὅτι οὐκ ἄρ᾽ ἦν φιλόσοφος (int. *wofür er sich ausgab*). Crat. 387. C. Pol. III. 406. E. IV. 436. C. IX. 580. D. X. 609. B. Cf. Annot. in Prot. p. 52. Euthyd. 294. E: καὶ ὅτε παιδία ἤστην (Coisl. a corr. m. ἦτον, Bekk. ἦστον. Vid. *Winckelm.* p. 96.) ... ἠπίστασθε; Parm. 143. D: ὧ δ᾽ ἂν δύο ἦτον. Soph. 243. E: σχεδὸν γὰρ ἂν ... ἕν, ἀλλ᾽ οὐ δύο ἤτην. Phil. 41. D: ὅτι τῶν ἀπείρων ἤτην. Phaedr. 273. B: ὡς μόνω ἤστην. Euthyd. 271. A: οὐ γὰρ εἷς, ἀλλὰ δύο ἤστην. 272. A: ταῦτα δεινὼ ἤστην μόνον. C. 273. A. Pol. I. 343. A: ἐπειδὴ οὖν ἐνταῦθα ἦμεν τοῦ λόγου. Euthyd. 276. A: ἆρ᾽ οὖν σοφοὶ ἦτε ὅτε ταῦτα οὐκ ἠπίστασθε; Conv. 173. E: τίνες ἦσαν οἱ λόγοι; Fut. ἔσομαι, ἔσει, ἔσται cet. **exsto*, *locum habeo* (vern. *es giebt, findet statt* vel *ist der Fall*). Phaed. 71. E: εἴπερ ἔστι τὸ ἀναβιώσκεσθαι. 72. D. Phaedr. 228.

A: ἀλλὰ γὰρ οὐδέτερά ἐστι τούτων. D: εἰ δὲ τοῦτό ἐστιν. Conv. 203. B: οἶνος γὰρ οὔπω ἦν. Tim. 33. C. Prot. 322. B: πόλεις δὲ οὐκ ἦσαν. Polit. 271. E. Charm. 168. A: ἐπιστήμην ... φαμέν τινα εἶναι τοιαύτην cet. Men. 89. B: καὶ γὰρ ἄν που καὶ τόδ' ἦν. *me habeo (ut ἔστι ταῦτα, sic se habet, praec. in respons.). Phaed. 76. E: ὥσπερ καὶ ταῦτα ἔστιν. Ib. εἰ δὲ μὴ ἔστι ταῦτα. 70. D: καὶ τοῦτο ἱκανὸν τεκμήριον τοῦ ταῦτ εἶναι (ita esse vel rem se sic habere). 76. E: ταῦτά τε εἶναι cet. Apol. 19. D: ὅτι τοιαῦτ' ἐστὶ καὶ τἄλλα cet. *eximie in eo ponitur quod vere ac per se est. Phaed. 75. B: τοῦ ὃ ἔστιν ἴσον. Ib. αὐτοῦ τοῦ ἴσου ὅ τι ἔστιν. D: οἷς ἐπισφραγιζόμεθα τοῦτο ὃ ἔστι (vern. das wahrhafte Seyn). 76. D: εἰ μὲν ἔστιν ἃ θρυλοῦμεν ἀεί, καλόν τε καὶ ἀγαθὸν cet. 92. D. Parm. 129. B: ὃ ἔστι ἕν. Conv. 211. C: αὐτὸ ... ὃ ἔστι καλόν. Pol. VI. 490. B: πρὶν αὐτοῦ ὃ ἔστιν ἑκάστου τῆς φύσεως ἅψασθαι. VII. 532. A. X. 597. A: ὃ δή φαμεν εἶναι ὃ ἔστι. *vivo, vigeo; etiam maneo (vern. fortdauern). Phaed. 70. B: ὡς ἔστι ... ἡ ψυχὴ ἀποθανόντος τοῦ ἀνθρώπου. Prot. 316. D: ὁ νῦν ἔτι ὤν. Men. 92. A: οἱ δὲ καὶ νῦν ἔτι ὄντες. Conv. 190. C: ὡς ἂν εἶέν τε (vern. fortbestehen) ἄνθρωποι καὶ παύσαιντο τῆς ἀκολασίας cet. Crit. 50. B: ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε ἔτι ἐκείνην τὴν πόλιν εἶναι καὶ ἀνατετράφθαι, ἐν ᾗ cet. Phaed. 76. E: οὕτω καὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εἶναι (viguisse) καὶ πρὶν γεγονέναι ἡμᾶς. 77. A: τὸ πάντα τὰ τοιαῦτα εἶναι ὡς οἷόν τε μάλιστα. D: πῶς οὐκ ἀνάγκη αὐτῇ καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνῃ εἶναι —; B: εἰ μέντοι καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν ἔτι ἔσται cet. C. *porro in eo ponitur quod obtingit, evenit vel simpl. fit. Gorg. 524. A: ἵνα ὡς δικαιοτάτη ἡ κρίσις ᾖ περὶ τῆς πορείας τοῖς ἀνθρώποις. Phaed. 58. A: τί οὖν ἦν τοῦτο; (vern. wie kam dieses?) Conv. 204. D: τί ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν γένηται τὰ καλά; Pol. I. 329. D: παντάπασι τὸ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται, δεσποτῶν πάνυ πολλῶν ἔστι καὶ μαινομένων ἀπηλλάχθαι. V. 471. E: ὡς ἐμοῦ ὁμολογοῦντος πάντα ταῦτα ὅτι εἴη ἂν ... εἰ γένοιτο ἡ πολιτεία αὕτη cet. Legg. IX. 872. A: τὰ αὐτὰ δὲ ἔστω ταῦτα ξένοισι τε πρὸς ξένους cet. Prot. 318. A: ἔσται τοίνυν σοι, ἐὰν ἐμοὶ συνῇς ... ἀπιέναι οἴκαδε βελτίονι γεγονότι. Gorg. 455. D: τί ἡμῖν ... ἔσται, ἐάν σοι συνῶμεν; Phil. 66. D: καὶ τότε ... ἡμῖν ἔσται οὗ ἐπιθυμοῦμεν ... φρονήσεως. Pol. V. 458. A. Lach. 195. E: εἴτε τῳ θάνατος εἴτε νόσος ... ἔσται. Alc. I. 106. A. Hinc ἔσται ταῦτα et ταῦτ' ἔσται, vern. das soll geschehen. Theaet. 144. D. Soph. 246. E. 248. A. Polit. 258. A. Crat. 440. E. al. *significare, valere. Gorg. 459. A: οὐκοῦν τὸ ἐν ὄχλῳ τοῦτό ἐστιν ἐν τοῖς μὴ εἰδόσιν; 466. E: οὐκοῦν τοῦτό ἐστι τὸ μέγα δύνασθαι; Theaet. 152. B: τὸ δέ γε φαίνεται αἰσθάνεσθαί (αἰσθάνεταί;) ἐστίν; 164. B: τὸ δέ γε οὐχ ὁρᾷ οὐκ ἐπίσταταί ἐστιν —; 209. D. Soph. 253. E:

τοῦτο δ' ἔστιν ... διακρίνειν κατὰ γένος ἐπίστασθαι. Crat. 398. D: τὸ γὰρ εἴρειν λέγειν ἐστίν. 414. B: ὅ τί ποτε βούλεται εἶναι. 388. C. 415. B. 426. C. — Cum genit., ut Lat. *esse* (v. c. Cicer. *si est horum quatuor generum*) valet *numerari in* — (vern. *zu — gehören*). Prot. 324. C: καὶ Ἀθηναῖοί εἰσι τῶν ἡγουμένων cet. 342. E: τοῦτο οὖν αὐτὸ καὶ τῶν νῦν εἰσὶν οἳ κατανενοήκασι καὶ τῶν πάλαι. Ib. τούτων ἦν καὶ Θαλῆς cet. Phaed. 68. D: ὅτι τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι τῶν μεγίστων (al. μεγάλων) κακῶν εἶναι. Theaet. 203. B: καὶ γὰρ δὴ ... τό γε σῖγμα τῶν ἀφώνων ἐστί. Soph. 263. C: ὅτι τῶν ἀδυνάτων ἦν λόγον ὄντα μηδενὸς εἶναι λόγον. Conv. 194. C: ἦμεν τῶν πολλῶν. 204. B: ἔστι γὰρ δὴ τῶν καλλίστων ἡ σοφία. Pol. V. 477. C: οἷον λέγω ὄψιν καὶ ἀκοὴν τῶν δυνάμεων εἶναι. Euthyd. 277. C: εἶναι τούτων καὶ τοὺς μὴ ἐπισταμένους τῶν μὴ ἐχόντων. Ib. τῶν λαμβανόντων ἄρ' εἰσὶν οἱ μανθάνοντες, ἀλλ' οὐ τῶν ἐχόντων. Men. 81. A. Addito εἷς vel τις: Prot. 328. B: ὧν δὴ ἐγὼ οἶμαι εἷς εἶναι. Gorg. 451. D. Crat. 414. B. Conv. 203. B. al. **natum* vel *oriundum esse*. Theaet. 144. B: τίνος δὲ καὶ ἔστι τῶν πολιτῶν; Conv. 203. A: πατρὸς δὲ ... τίνος ἐστὶ καὶ μητρός; 204. B: πατρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἐστὶ καὶ εὐπόρου, μητρὸς δὲ οὐ σοφῆς καὶ ἀπόρου. Pol. III. 408. B: Ἀπόλλωνος μέν φασιν Ἀσκληπιὸν εἶναι. VII. 538. A. VIII. 550. B: διὰ τὸ μὴ κακοῦ ἀνδρὸς εἶναι τὴν φύσιν. Men. 90. A. Menex. 246. C. Etiam c. vocc. οἰκίας, πόλεως, γενεᾶς al. (ut Lat. *gentis esse*). Prot. 316. B: (ἔστι) οἰκίας μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος. Soph. 268. D: ταύτης τῆς γενεᾶς τε καὶ αἵματος ὃς ἂν φῇ τὸν ὄντως σοφιστὴν εἶναι, τἀληθέστατα ... ἐρεῖ. Pol. V. 468. E: τοῦ χρυσοῦ γένους εἶναι. VI. 494. C: ἄλλως τε καὶ ἐὰν τύχῃ μεγάλης πόλεως ὤν. Tim. 20. A. Est quoque i. q. *proprium esse, posse*, ut Lat. *esse* c. genit. (v. c. *fortis animi est*). Prot. 342. E: ὅτι τοιαῦτα οἷόν τ' εἶναι ῥήματα φθέγγεσθαι τελέως πεπαιδευμένου ἐστὶν ἀνθρώπου. Gorg. 500. A: ἆρ' οὖν παντὸς ἀνδρός ἐστιν ἐκλέξασθαι cet. Conv. 223. D: τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν. Pol. I. 335. B: ἔστιν ἄρα ... δικαίου ἀνδρὸς βλάπτειν καὶ ὁντινοῦν ἀνθρώπων; *Cadere* vel *convenire in aliquem*. Gorg. 483. B: οὐδὲ γὰρ ἀνδρὸς τοῦτί γ' ἐστὶ τὸ πάθημα, τὸ ἀδικεῖσθαι, ἀλλ' ἀνδραπόδου τινός. *Pertinere ad aliquem*. Pol. V. 462. E: ἡ τοιαύτη πόλις μάλιστα ... φήσει ἑαυτῆς εἶναι τὸ πάσχον. Legg. VII. 804. D: ὡς τῆς πόλεως μᾶλλον ἢ τῶν γεννητόρων ὄντας. *Alicuius esse* (h. e. potestatis vel arbitrii esse). Polit. 307. E: (ἔλαθον) ὄντες ... ἀεὶ τῶν ἐπιτιθεμένων. Gorg. 508. C. Etiam *dicatum esse*. Phaed. 85. B: ἅτε ... τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντες. **adsum*, velut ἦν pro παρῆν (*aderat*). Prot. 315. E: τοῦτό τ' ἦν καὶ τὸ μειράκιον καὶ ... ἄλλοι τινες ἐφαίνοντο. Phaed.

59. B: ἦν δὲ καὶ Κτήσιππος cet. Pol. X. 615. D: ἦσαν δὲ καὶ ἰδιῶταί τινες cet. — Ἔστι etiam pro ἔξεστι (*licet* vel *potest*, vern. *man kann*) ponitur. Prot. 314. B: μαθήματα δὲ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ ἀγγείῳ ἀπενεγκεῖν. 337. B: εὐδοκιμεῖν ... ἔστι cet. C: εὐφραίνεσθαι ... ἔστι μανθάνοντά τι ... ἥδεσθαι δὲ ἐσθίοντά τι cet. Gorg. 488. C: ἢ ἔστι (vern. *kann man*) βελτίω μὲν εἶναι, ἥττω δὲ καὶ ἀσθενέστερον —; 501. D: οὐκοῦν καὶ ἀθρόαις ἅμα χαρίζεσθαι ἔστι μηδὲν σκοποῦμεν τὸ βέλτιστον; 524. C: καὶ τεθνεῶτος τὸ σῶμα ἔστιν ἰδεῖν ταῦτα ἔχον. Theaet. 188. B: καὶ τοῦτ' ἔστι τῷ μήτε Θεαίτητον ... εἰδότι εἰς τὴν διάνοιαν λαβεῖν ὡς cet. 201. B: περὶ ὧν ἰδόντι μόνον ἔστιν εἰδέναι. 201. B: αὐτὸ ... καθ' αὐτὸ ἕκαστον ὀνομάσαι μόνον εἴη. 207. B: τὸ δ' οὐκ εἶναι ἐπιστημόνως οὐδὲν λέγειν πρὶν ἂν cet. Polit. 271. E: ἄλλα ... μυρί' ἂν εἴη λέγειν. Phil. 59. D: ταῦτ' ἄρα ... ἔστιν ... ὀρθῶς κείμενα καλεῖσθαι. Parm. 843. C: ἔστιν οὐσίαν εἰπεῖν; Conv. 178. D: οὐ γάρ ἔστιν ἄνευ τούτων οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην μεγάλα καὶ καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι. Demod. 384. B: πότερον ἔστιν ἑνὸς λέγοντος γνῶναι τί λέγει; Saepius est *fieri potest ut*. Gorg. 468. E: ὅτι ἔστιν ἄνθρωπον ποιοῦντα ἐν πόλει ἃ δοκεῖ αὐτῷ μὴ μέγα δύνασθαι μηδὲ ποιεῖν ἃ βούλεται. Theaet. 192. E: ὡς ἔστι μὲν ἃ οἶδε μὴ αἰσθάνεσθαι, ἔστι δὲ αἰσθάνεσθαι. 198. D: πάλιν ἔστι καταμανθάνειν ταὐτὰ ταῦτα ἀναλαμβάνοντα τὴν ἐπιστήμην ἑκάστου. Parm. 140. A: οὐδαμῶς ἔστιν ἄρα ταὐτὸν πεπονθὸς εἶναι τὸ ἓν οὔτε ἄλλῳ οὔθ' ἑαυτῷ. Crat. 421. D: εἴη δὲ κἂν ὑπὸ παλαιότητος τὰ πρῶτα τῶν ὀνομάτων ἀνερεύνητα εἶναι. 429. C: μὴ γὰρ οὐδὲ τοῦτο αὖ ᾖ τὸ τοῦτον φάναι Ἑρμογένη εἶναι, εἰ μὴ ἔστι. — Cum partic. alius verbi. Phaedr. 249. D: ἔστι ... δεῦρο ὁ πᾶς ἥκων λόγος. Gorg. 500. C: καὶ τί ποτ' ἐστὶν οὗτος ἐκείνου διαφέρων; Phaed. 76. B: ὧν πρότερον ἐπιστήμην εἰληφότες ἦμεν. Soph. 257. D: διὸ πολλαὶ τέχναι τ' εἰσὶ λεγόμεναι καὶ ἐπιστῆμαι. 267. E: εἴτε διπλόην ἔτ' ἔχων τινά ἐστιν ἐν ἑαυτῷ. Polit. 274. E: πόσον ἁμάρτημα φὴς εἶναι γεγονὸς ἡμῖν; Pol. VI. 492. C: μήτε ἑωρακὼς εἴη. Tim. 26. B: ἦν ... ἀκουόμενα. 38. C: τὸ ... παράδειγμα πάντα αἰῶνά ἐστιν ὄν, ὁ δ' αὖ ... γεγονώς τε καὶ ὢν καὶ ἐσόμενος (sic codd. Vulg. ἐσόμενός ἐστι μόνος). Legg. III. 696. D: καλῶς τοίνυν γεγονὸς ἂν εἴη. V. 729. B. X. 894. A: ἔστι δὲ ὄντως ὄν, ὁπόταν μένῃ. Ep. VII. 328. C: πείσας γὰρ ἕνα μόνον ἱκανῶς πάντα ἐξειργασμένος ἐσοίμην ἀγαθά. — Cum dat. part. (ut βουλομένῳ al.) vid. h. v. — Cum praep. ἀπό est *proficisci*; etiam *natum esse*. Phil. 12. D: εἰσὶ μὲν γὰρ ἀπ' ἐναντίων ... αὗται πραγμάτων. Conv. 181. B: ἔστι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας τε οὔσης πολὺ cet. — Cum praep. ἐκ est *nasci* vel *natum esse*. Gorg. 471. A: ὄντι ἐκ γυναικός. Legg. XII. 948. B: τῶν πολλῶν

ἐκ θεῶν ὄντων. Etiam *exsistere, proficisci* vel *prodire.* Phaedr. 260. A: ἐκ γὰρ τούτων εἶναι τὸ πείθειν, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἀληθείας. Soph. 262. A: οὐκοῦν ἐξ ὀνομάτων ... μόνων ... οὐκ ἔστι ποτὲ λόγος —; Polit. 269. B: ταῦτα ... ἔστι μὲν ξύμπαντα ἐκ ταὐτοῦ πάθους. Crat. 409. E: ἐξ ἧς τὸ ὄνομα τυγχάνει ὄν. Tim. 67. A: οὐκ ἐκ πολλῶν οὐδ' ἁπλῶν εἰδῶν ὄντα. *Constare, compositum esse.* Theaet. 204. D: ὅσα ἐξ ἀριθμοῦ ἐστί. Soph. 245. B: τὸ ... τοιοῦτον ἐκ πολλῶν μερῶν ὄν. 266. B: ἐξ ὧν τὰ πεφυκότ' ἐστί. Parm. 137. C: ἀμφοτέρως ἄρα τὸ ἓν ἐκ μερῶν ἂν εἴη. Crat. 432. A: ὅσα ἔκ τινος ἀριθμοῦ ἀναγκαῖον εἶναι ἢ μὴ εἶναι. 433. C: τὸ μὲν ἂν πολὺ ἴσως ἐκ προσηκόντων εἴη γραμμάτων καὶ ὁμοίων cet. Conv. 187. A: ἁρμονίαν .... ἐκ διαφερομένων ἔτι εἶναι. Pol. II. 369. D. Tim. 81. C. al. — Cum praep. εἰς est *spectare.* Phil. 39. E: ἐλπίδες εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὖσαι. Alc. I. 126. A: εἰς τί ἐστιν; AA. Εἰς τὸ ἄμεινον τὴν πόλιν διοικεῖν καὶ σώζεσθαι. — Cum praep. ἐν est *versari in aliqua re;* etiam *factitare* (ut artem). Prot. 317. C: καίτοι πολλά γε ἤδη ἔτη εἰμὶ ἐν τῇ τέχνῃ. 319. C: περὶ μὲν οὖν ὧν οἴονται ἐν τέχνῃ εἶναι cet. Phaed. 59. A: ὡς ἐν φιλοσοφίᾳ ἡμῶν ὄντων. 84. A: ἀεὶ ἐν τούτῳ οὖσα. Phil. 62. B. Pol. IX. 581. E: ἐν τῷ τοιούτῳ τινὶ ἀεὶ εἶναι μανθάνοντα. Charm. 171. B. Etiam, ut Lat. *versari,* est *situm esse* vel *consistere.* Prot. 310. E: εἰ γὰρ ... ἐν τούτῳ εἴη. 354. E: ἔπειτα ἐν τούτῳ εἰσὶ πᾶσαι αἱ ἀποδείξεις. 356. D: εἰ ... ἐν τούτῳ ἡμῖν ἦν τὸ εὖ πράττειν ἐν τῷ cet. Cum ἐν et substant. est i. q. verbum substantivo cognatum, ut Prot. 318. A: Ἱπποκράτης γὰρ ὅδε τυγχάνει ἐν ἐπιθυμίᾳ ὢν τῆς σῆς συνουσίας. — Cum praep. ἐπί valet *positum* vel *impositum esse* (ut *nomen*). Prot. 349. B: πότερον ταῦτα, πέντε ὄντα ὀνόματα, ἐπὶ ἑνὶ πράγματί ἐστιν. Ib. οὐκ ὀνόματα εἶναι ἐπὶ ἑνί. Pol. V. 470. B: οὕτω καὶ εἶναι δύο (ὀνόματα), ὄντα ἐπὶ δυοῖν τινοῖν διαφοραῖν. Phil. 18. D: μίαν ἐπ' αὐτοῖς ὡς οὖσαν γραμματικὴν τέχνην ἐπεφθέγξατο προσειπών. 57. B. Etiam *situm esse* (Pol. II. 357. B: εἰ ἐπ' ἐμοὶ εἴη.), *subiectum* vel *in potestate alius esse* (Gorg. 580. C: εἰμὶ δὲ ἐπὶ τῷ βουλομένῳ.) et *ad aliquid pervenire* vel *pervenisse.* Phaedr. 274. E: ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν. Polit. 274. B: ἐπ' αὐτῷ νῦν ἐσμὲν ἤδη. Crat. 422. B: ἐπὶ στοιχείῳ ... ἤδη εἶναι. Euth. 14. C: ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῷ ἦσθα. Euthyd. 291. B: οἰόμεθα ἤδη ἐπὶ τέλει εἶναι. — Cum praep. περί et genit. est *aliquid tractare* et *aliquo spectare.* Phaedr. 275. D: περὶ ὧν ἂν ᾖ τὰ γεγραμμένα. Gorg. 451. D: περὶ οὗ οὗτοι οἱ λόγοι εἰσίν. 453. B. Phil. 50. C: ὅτι θρήνου πέρι καὶ φθόνου ... πάντ' ἐστὶ τὰ νῦν δὴ διαπερανθέντα. Cum περί et accus. valet *in aliqua re versari, aliquid tractare.* Phaedr. 248. D: περὶ σώματος ἴασίν τινα ἐσομένου. 259. D: αἳ ... μάλιστα τῶν Μουσῶν περί τε οὐρανὸν καὶ λόγους

οὖσαι θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους ἴᾶσι καλλίστην φωνήν. Gorg. 449. D: *ἡ ῥητορικὴ περὶ τί τῶν ὄντων τυγχάνει οὖσα;* E: *οὐκ ἄρα περὶ πάντας γε τοὺς λόγους ἡ ῥητορική ἐστιν.* Soph. 241. E: *ὅσαι (τέχναι) περὶ ταῦτά εἰσι.* Polit. 280. D. Crat. 423. D. Pol. VII. 529. B. Critia 110. C. al. Etiam *aliquo spectare* vel *ad aliquid pertinere.* Phaedr. 261. D: *οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστήριά τέ ἐστιν ἡ ἀντιλογικὴ καὶ περὶ δημηγορίαν* cet. Gorg. 451. C: *οἱ δὲ λόγοι οἱ τῆς ἀστρονομίας ... περὶ τί εἰσιν —;* C: *ἅτε περὶ τὸ αὐτὸ οὖσαι.* Polit. 285. A: *ὡς ἄρα μετρητικὴ περὶ πάντ' ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.* Conv. 188. C: *οἷς μαντικὴ ἐπιστατεῖ ... οὐ περὶ ἄλλο τί ἐστιν ἢ περὶ Ἔρωτος φυλακήν τε καὶ ἴασιν.* *In aliquo inesse.* Pol. X. 618. D: *πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν φύσει περὶ ψυχὴν ὄντων.* Tim. 34. A. Alc. I. 133. C. Etiam id quod simpl. genitivus. Gorg. 450. D: *περὶ ἃς οὐ φῂς τὴν ῥητορικὴν εἶναι.* — Cum praep. *πρός* et dat. est *mentem in aliqua re defigere, de aliqua re meditari.* Phaedr. 249. C: *πρὸς γὰρ ἐκείνοις ἀεί ἐστι μνήμῃ ... πρὸς οἷσπερ θεὸς ὢν θεῖός ἐστι.* Phaed. 84. C: *αὐτός τε πρὸς τῷ εἰρημένῳ λόγῳ ἦν ὁ Σωκράτης* cet. Etiam *curare.* Pol. VIII. 567. A: *ἵνα ... πρὸς τῷ καθ' ἡμέραν ἀναγκάζωνται εἶναι.* Cum *πρός* et accus. est *conferre.* Prot. 353. B: *οἶμαι ... εἶναί τι ἡμῖν τοῦτο πρὸς τὸ ἐξευρεῖν περὶ ἀνδρείας.* Phil. 33. C: *ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾖ.* Alc. I. 105. C: *τί ... τοῦτό ἐστί σοι πρὸς λόγον* (Ven. Ξ et Bas. 2. *πρὸς τὸν λόγον*) *ὃν ἔφησθα ἐρεῖν —;* Etiam *referre.* Phil. 33. A: *πρὸς ... τὴν τῆς ἡδονῆς κρίσιν οὐ σμικρὸν μεμνῆσθαι ταύτης ἔσθ' ἡμῖν ἢ μή.* *Spectare, referri* (vern. *sich beziehen*). Pol. VII. 533. B: *αἱ ... ἄλλαι πᾶσαι δόξαι ἢ πρὸς δόξας ἀνθρώπων καὶ ἐπιθυμίας εἰσὶν ἢ πρὸς γενέσεις* cet. Charm. 168. D: *οὐ καὶ ἐκείνην ἕξει τὴν οὐσίαν πρὸς ἣν ἡ δύναμις αὐτοῦ ἦν;* — *Ἔστι* et *εἰσί* sequente pron. relat. (ut Lat. *sunt qui*). Gorg. 471. C: *ἴσως ἔστιν ὅστις* (vern. *mancher*) *Ἀθηναίων ... δέξαιτ' ἂν ἄλλος ὁστισοῦν Μακεδόνων γενέσθαι μᾶλλον ἢ Ἀρχέλαος.* Pol. VI. 502. B: *ἔσθ' ὅστις ἀμφισβητήσει;* 507. C: *ἔστιν ὅ τι προσδεῖ ἀκοῇ καὶ φωνῇ γένους ἄλλου —;* 352. E: *ἔσθ' ὅτῳ ἂν ἄλλῳ ἴδοις ἢ ὀφθαλμοῖς;* 353. D. IX. 589. D: *ἔστιν οὖν ... ὅτῳ λυσιτελεῖ —;* Gorg. 503. A: *εἰσὶν μὲν γὰρ οἳ κηδόμενοι τῶν πολιτῶν λέγουσιν ἃ λέγουσιν* cet. Legg. XI. 934. D: *εἰσὶ δὲ οἳ διὰ θυμοῦ κακὴν φύσιν ἅμα καὶ τροφὴν γενομένην (μαίνονται).* Men. 77. D: *εἰσὶ μὲν οἳ ἡγούμενοι τὰ κακὰ ὠφελεῖν* (int. *αὐτῶν ἐπιθυμοῦσιν*), *εἰσὶ δὲ καὶ οἳ γιγνώσκοντες ὅτι βλάπτει.* Pro *εἰσί* vero plerumque ponitur *ἔστι* (quod alias quoque duali et plurali iungitur ubi nos verbo neutrali *es giebt* utimur, velut Gorg. 500. D: *εἰ ἔστι τούτω διττὼ τὼ βίω.* Pol. V. 462. E: *ἔστι μέν που καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι ἄρχοντές τε καὶ δῆμος, ἔστι δὲ καὶ ἐν αὐτῇ;* Euthyd. 302. C. al.); et in univers.

ἔστι (ut Lat. *est ut*, *est ubi* al.) vocibus relativis ὧν, οὕς, ὅπη, ὅπως, ὅτε al.) ita praemittitur ut cum his in unam coalescat dictionem. Phaed. 62. A: καὶ οὐδέποτε τυγχάνει τῷ ἀνθρώπῳ ... ἔστιν ὅτε (*nonnunquam*) καὶ οἷς (i. q. ἔστιν οἷς, *nonnullis*) βέλτιον τεθνάναι ἢ ζῆν. Prot. 346. E: ἄκων δ' ἔστιν οὓς ἐγὼ ἐπαινῶ καὶ φιλῶ. Phaed. 111. C: ἔστι δ' οὓς καὶ βραχυτέρους τῷ βάθει ... εἶναι. Critia 111. C: τῶν ... ὀρῶν ἔστιν ἃ νῦν μὲν ἔχει μελίτταις μόναις τροφήν. Alc. II. 143. C: τὴν ἔστιν ὧν τε ἄγνοιαν καὶ ἔστιν οἷς. Legg. VI. 753. E: οἵ τινες δὲ εἶεν ἂν ... γεγονότες οὐκ ἔστι. Prot. 331. D: τὸ γὰρ λευκὸν τῷ μέλανι ἔστιν ὅπῃ (*aliqua ratione*) προςέοικε. Phil. 53. A: ἔστιν ὁπόθεν ... πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν —; Pol. VI. 486. B: ὁ κόσμιος ... ἔσθ' ὅπῃ ἂν δυςξύμβολος ἢ ἄδικος γένοιτο; 487. A. Pol. VI. 493. E: αὐτὸ τὸ καλὸν ... ἔσθ' ὅπως πλῆθος ἀνέξεται ἢ ἡγήσεται εἶναι; 495. A: ἔστιν οὖν ὅπως ὁ τοιοῦτος φιλοσοφήσει; Phaedr. 262. B. Gorg. 468. D. Parm. 141. E. Pol. VIII. 561. D: τοτὲ δ' αὖ γυμναζόμενος, ἔστι δ' ὅτε ἀργῶν cet. IX. 575. B: ἔστι δ' ὅτε συκοφαντοῦσιν. Tim. 60. D. Theaet. 208. D: ἔστι δὲ ... ὡς ... λόγον, ὥς φασί τινες, λήψει. Men. 76. E: ἀλλ' οὐκ ἔστιν ... ὡς ἐγὼ ἐμαυτὸν πείθω (*at non possum mihi persuadere*, int. hanc mulierem esse). Ep. VII. 337. A: ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἄν ποτε κακῶν λήξαι πόλις cet. Phaed. 103. E: ἔστιν ἄρ' ... ὥστε (ut Latin. *est ut*). — Vocibus pluribus, praec. in orat. negativa, additur εἶναι ita ut dictionem restringat. Prot. 317. A: ἐγὼ δὲ τούτοις ἅπασι κατὰ τοῦτο εἶναι (vern. *darin wenigstens*) οὐ ξυμφέρομαι. Polit. 300. C: τὰ παρὰ τῶν εἰδότων εἰς δύναμιν εἶναι (*quoad possunt*. Similiter *Isaeus* de Menecl. hered. p. 24: κατὰ δύναμιν εἶναι) γεγραμμένα. Crat. 396. E: τὸ μὲν τήμερον εἶναι (vern. *für heute*) χρήσασθαι αὐτῇ. Pol. VI. 506. E: ἐάσωμεν τὸ νῦν εἶναι. Similiter ἑκὼν εἶναι. Phaed. 61. C: οὐδ' ὁπωστιοῦν σοι ἑκὼν εἶναι πείσεται. Phaedr. 252. A: ὅθεν δὴ ἑκοῦσα εἶναι (*wenigstens freiwillig*) οὐκ ἀπολείπεται. Gorg. 499. C: καίτοι οὐκ ᾤμην γε κατ' ἀρχὰς ὑπὸ σοῦ ἑκόντος εἶναι ἐξαπατηθήσεσθαι, ὡς ὄντος φίλου. Apol. 37. A: πέπεισμαι ἐγὼ ἑκὼν εἶναι μηδένα ἀδικεῖν ἀνθρώπων. — Verbis nominandi apponitur. Prot. 311. E: σοφιστὴν δή τοι ὀνομάζουσί γε ... τὸν ἄνδρα εἶναι. 325. A: ἓν αὐτὸ προςαγορεύω εἶναι, ἀνδρὸς ἀρετήν. Phaed. 102. C: ἐπωνυμίαν ἔχει σμικρός τε καὶ μέγας εἶναι. Theaet. 160. B: εἴτε τις εἶναί τι ὀνομάζει. 166. C: εἰ εἶναι δεῖ ὀνομάζειν. Pol. IV. 428. E: ὅσοι ἐπιστήμας ἔχοντες ὀνομάζονταί τινες εἶναι. Phil. 13. B. al. — Ubi facile intelligitur (ut post v. ἀνάγκη) etiam omissum reperitur. Prot. 351. E: δίκαιος (libri plures δικ. εἶ) ... σὺ ἡγεῖσθαι. Parm. 135. A: ταῦτα ... καὶ ἔτι ἄλλα ... ἀναγκαῖον (int. ἐστὶν) ἔχειν τὰ εἴδη. Pol. II. 370. E: ὧν ἂν αὐτοῖς χρεία (int. ᾖ). Gorg. 505. E: ἀτὰρ κινδυ-

νεύει ἀναγκαιότατον (int. εἶναι) εἶναι οὕτως. Pol. VII. 517. D: τόδε οἴει τι θαυμαστὸν εἰ cet. Euth. 11. D: ἀλλὰ σύ μοι δοκεῖς ὁ Δαίδαλος. Prot. 323. B: ὡς ἀναγκαῖον (int. ὂν) οὐδένα ὅντιν᾽ οὐχὶ ... μετέχειν αὐτῆς. Phaedr. 239. D: τοῦτο μὲν οὖν, ὡς δῆλον, ἐατέον. 240. D: ὁρῶντι ... ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ (int. οὖσαν). Gorg. 466. E: οὐκοῦν ἀποδείξεις ... τέχνην (int. οὖσαν) τὴν ῥητορικήν; 495. C: ὡς ἕτερον τὴν ἀνδρείαν τῆς ἐπιστήμης. Phaedr. 269. C: τὸ ὅλον συνίστασθαι, οὐδὲν (al. ὡς οὐδὲν) ἔργον, αὐτοὺς δεῖν cet. Pol. II. 358. C. V. 437. D. Legg. X. 899. A: αὐτοῦ δὴ ἄμεινον ταύτην τὴν ψυχὴν ... θεὸν ἡγεῖσθαι χρεὼν πάντα ἄνδρα. Phaedr. 240. E: ψόγους νήφοντος μὲν οὐκ ἀνεκτούς, εἰς δὲ μέθην ἰόντος ... ἐπ᾽ αἴσχει (int. ὄντας). 273. A: τοῖς περὶ ταῦτα (int. οὖσι). Parm. 165. D: καὶ ἁπτομένους καὶ χωρὶς ἑαυτῶν (int. ὄντας). 166. B. cf. Annott. in Prot. p. 90 sq. — Partic. ὂν est i. q. οὐσία. Tim. 52. D: ὄν τε καὶ χώραν καὶ γένεσιν εἶναι, τρία τριχῇ. Cum artic. significat *id quod vere ac per se est* (*das wahrhaft Seiende*), et in univ. id *quod revera est*. Pol. V. 477. A: ὅτι τὸ μὲν παντελῶς ὂν παντελῶς γνωστόν. VI. 508. D: οὗ καταλάμπει ἀλήθειά τε καὶ τὸ ὄν. VII. 529. D: ἃς τὸ ὂν τάχος καὶ ἡ οὖσα βραδυτὴς ἐν τῷ ἀληθινῷ ... φορὰς ... φέρεται. Phaedr. 262. B: ἀπὸ τοῦ ὄντος ... ἐπὶ τοὐναντίον ἀπάγων. Phaed. 65. C: (ὅταν) ὀρέγηται τοῦ ὄντος. Theaet. 172. D: ἂν μόνον τύχωσι τοῦ ὄντος. Conv. 202. A: τὸ ... τοῦ ὄντος τυγχάνον. Pol. VI. 501. D: πότερον μὴ τοῦ ὄντος τε καὶ ἀληθείας ἐραστὰς εἶναι τοὺς φιλοσόφους; 511. C: τὸ ὑπὸ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι ἐπιστήμης τοῦ ὄντος τε καὶ νοητοῦ θεωρούμενον. VII. 521. C: ψυχῆς περιαγωγὴ ... εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος οὖσαν (v. ἰούσης) ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι. 537. C: τῆς τοῦ ὄντος φύσεως. IX. 582. C: τῆς ... τοῦ ὄντος θέας. Crat. 417. C: τάχιστον ὂν τοῦ ὄντος (*rerum*). De lege 321. B: ἅτε τοῦ ὄντος περὶ πόλεως οἰκήσεως ἐξευρόντες εὖ τὴν ἀλήθειαν. Theaet. 176. E: παραδειγμάτων ... ἐν τῷ ὄντι (*in rerum natura*) ἑστώτων. Phaedr. 247. D: ἰδοῦσα διὰ χρόνου τὸ ὄν. Pol. VII. 518. C: εἰς τὸ ὂν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατον ... θεωμένη. 537. D: τίς ... δυνατὸς ... ἐπ᾽ αὐτὸ τὸ ὂν μετ᾽ ἀληθείας ἰέναι. X. 613. B: εἰ δεῖ τὸ ὂν τιθέναι. VII. 522. C: σκιὰς τῶν ὄντων. Phaed. 65. C: ἆρ᾽ οὖν οὐκ ἐν τῷ λογισμῷ ... κατάδηλον αὐτῇ γίγνεταί τι τῶν ὄντων. 66. A. Soph. 234. D: τοῖς ... οὖσι προσπίπτοντας ἐγγύθεν. Phaedr. 249. D: πᾶσα ... ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα. 262. B: τοῖς παρὰ τὰ ὄντα δοξάζουσι. Theaet. 179. C: τάχ᾽ (v. τάχα) ἂν ὄντα (τὰ ὄντα?) λέγοιεν. 199. B: τὰ ὄντα δοξάζειν. Pol. III. 389. C: μὴ τὰ ὄντα λέγοντι. Parm. 161. E: εἰ δὲ ἀληθῆ (int. λέγομεν), δῆλον ὅτι ὄντα αὐτὰ λέγομεν. Ib. ἐπειδὴ δέ φαμεν ἀληθῆ λέγειν, ἀνάγκη ἡμῖν φάναι καὶ ὄντα λέγειν. Pol. VI.

505. D: ἀγαθὰ δὲ οὐδενὶ ἔτι ἀρκεῖ τὰ δοκοῦντα κτᾶσθαι, ἀλλὰ τὰ ὄντα ζητοῦσι. Τὰ ὄντα dicuntur etiam *bona, facultates.* Gorg. 511. A: ἀφαιρήσεται τὰ ὄντα. Partic. saepius ita interponitur ut redundare videatur; oratio vero contracta est, ita ut resolvi debeat, v. c. Conv. 194. C: εἴ τι ἴσως οἴοιο αἰσχρὸν ὂν (i. q. ὃ αἰσχρὸν εἴη) ποιεῖν. Phaed. 93. C: τί τις φήσει ταῦτα ὄντα εἶναι ἐν ταῖς ψυχαῖς (i. q. εἰ ἐν ταῖς ψυχαῖς εἴη); — Adverbii instar usurpatur τῷ ὄντι, *re vera, vere, profecto.* Prot. 328. D: ὅτι τῷ ὄντι πεπαυμένος εἴη. Phaedr. 238. C: τῷ ὄντι γὰρ θεῖος ἔοικεν ὁ τόπος εἶναι. 260. A: τὰ τῷ ὄντι δίκαια μανθάνειν. 269. C: τὴν τοῦ τῷ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ τέχνην. 275. C: τῷ ὄντι τὴν Ἄμμωνος μαντείαν ἀγνοοῖ. Pol. III. 396. B: ὁ τῷ ὄντι καλὸς κἀγαθός. VI. 484. C. al. Cum art. et subst. Menex. 244. A: ἡ τῷ ὄντι ξυγγένεια. Cum. v. ἀληθῶς iungitur in forti asseveratione. Phaed. 66. C: ὥστε ... ὡς ἀληθῶς τῷ ὄντι ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγίγνεται οὐδέποτε οὐδέν.

εἶμι, *eo, proficiscor, pergo* (praes. plerumque futuri vi ponitur). Prot. 335. C: νῦν δὲ ... εἶμι. Phaed. 100. B: εἶμι πάλιν ἐπ' ἐκεῖνα cet. Theag. 129. C: εἶμι δή. Conv. 174. B: ὡς ... ἐπὶ δαῖτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγαθοί. Soph. 237. B: αὐτός τε ἴθι κἀμὲ κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἄγε. 242. B: θαῤῥῶν ἴθι τούτου γε ἕνεκα. Plerumque exhortandi vi ponitur ἴθι (*agedum*). Soph. 239. B: ἴθι ... πειράθητι ... φθέγξασθαί τι περὶ αὐτοῦ. Phaedr. 228. E: ἀλλ' ἴθι δείκνυε. Gorg. 489. E: ἀλλ' ἴθι εἰπέ. Prot. 332. D: ἴθι δὴ ... ἀναλογισώμεθα τὰ ὡμολογημένα ἡμῖν. Phaedr. 262. D: ἴθι δή μοι ἀνάγνωθι τὴν ... ἀρχήν. Gorg. 449. D. Theaet. 148. D. Pol. I. 348. B. Gorg. 452. D: ἴθι οὖν ... ἀπόκριναι cet. Theaet. 195. E: ἴθι οὖν δὴ σὺ ἀποκρίνου. Conv. 199. C. Pol. II. 376. D. al. — Legg. V. 737. D: πρὸς τὴν νομοθεσίαν ὁ λόγος ἴτω. VI. 764. A: ἴτω δ' εἰς ἐκκλησίαν cet. VIII. 850. C. X. 888. A. al. Etiam est *eveniat, evadat.* Legg. VIII. 837. E: τὸ δέ μοι δεδογμένον ὑπὸ σφῷν ἴτω. Apol. 19. A: ὅμως τοῦτο μὲν ἴτω ὅπῃ τῷ θεῷ φίλον. — Legg. VII. 797. D: ἴτε δὴ μειζόνως αὐτὸν ἀκούσωμεν cet. VI. 765. A: εἰς τὸν ξύλλογον ἴτωσαν. XII. 956. C: ἰόντων ἀγωνιούμενοι. Tim. 78. C: ὅτε μὴ κατὰ τὸ στόμα ἴοι θἄτερον. Pol. II. 370. E: κενὸς ἂν ἴῃ ὁ διάκονος cet. Tim. 84. C. Legg. VI. 784. D. Polit. 265. B: τὴν μακροτέραν πρότερον ἴωμεν. Parm. 163. B: αὖθις ... ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἴωμεν πάλιν. Pol. VIII. 543. C: ἵνα πάλιν τὴν αὐτὴν ἴωμεν. Pol. VIII. 568. C: ὅσῳ δ' ἂν ἀνωτέρω ἴωσι πρὸς τὸ ἄναντες τῶν πολιτειῶν cet. Legg. VII. 796. C: ὅσον ἂν χρόνον μήπω εἰς πόλεμον ἴωσι. Gorg. 480. A: ἰέναι ἐκεῖσε. Conv. 174. B: πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἰέναι ἄκλητος ἐπὶ δεῖπνον. Pol. I. 328. C: δεῦρο ἰέναι. VII. 517. A: ἄνω ἰέναι. X. 617. B: φορᾷ ἰέναι. Legg. VII. 821. B: τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰέναι. Euthyd. 273. B: ἄντικρυς ἰών. Phil. 17.

B: φωνὴ ... διὰ τοῦ στόματος ἰοῦσα. Pol. VI. 510. B: ἐπ' ἀρχὴν ἀνυπόθετον ἐξ ὑποθέσεως ἰοῦσα. VII. 518. B. Parm. 138. E: οὔτ' ἄρα ποι ἰὸν ... χώραν ἀλλάττει. 157. A: ἐξ ἑνὸς ἐπὶ πολλὰ ἰὸν καὶ ἐκ πολλῶν ἐφ' ἕν. Tim. 52. A. Crat. 437. C: ἡ ... τοῦ ἅμα θεῷ ἰόντος πορεία. 413. C: διὰ πάντων ἰόντα (νοῦν). Tim. 37. D: κατ' ἀριθμὸν ἰοῦσαν ... εἰκόνα. Apol. 36. C: ὥστ' εἰς ταῦτ' ἰόντα σώζεσθαι. Conv. 173. B: οὕτω δὴ ἰόντες cet. Legg. 784. C: πρὸς τοὺς νομοφύλακας ἰοῦσαι. Phil. 33. D: τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν ἰόντα. Theaet. 208. D: τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἰόντων περὶ γῆν. Crat. 403. C: τοὺς ἐκεῖσε ἰόντας. Tim. 38. D: εἰς τοὺς ... ἰσόδρομον ἡλίῳ κύκλον ἰόντας. Pol. V. 466. C: εἰς πόλεμον ... ἰούσας. Crat. 397. D: ἅτε ... αὐτὰ ὁρῶντες πάντα ἀεὶ ἰόντα δρόμῳ καὶ θέοντα. Apol. 21. D: ἐντεῦθεν ἐπ' ἄλλον ᾖα cet. 22. A. C. 36. C. Charm. 153. A. Prot. 310. B: εὐθὺς εἴσω ᾔει ἐπειγόμενος. Phaedr. 228. B: εἰς περίπατον ᾔει. Pol. I. 331. D: καὶ ἅμα ᾔει πρὸς τὰ ἱερά. Tim. 38. C: ἃς (περιφορὰς) ἡ θατέρου περίοδος ᾔειν (sic Par. A. et Vat. Θ. Vulg. ᾔει). Euthyd. 294. D: τὼ δὲ ἀνδρειότατα ὁμόσε ᾔτην. (Cl. cum al. et libr. edd. vetust. εἴτην, Steph. ἴτην, quae forma ab Atticis aliena). Pol. I. 328. B: ᾖμεν ... οἴκαδε. D: ἀλλ' ἡμεῖς ἂν παρὰ σὲ ᾖμεν. Alc. I. 124. E. Pol. X. 600. E: ὅπῃ ᾖεσαν. Lys. 206. E. **progredior, procedo.* Pol. VI. 490. B: οὐκ ἐπιμένοι ... ἀλλ' ἴοι. Polit. 281. D: ἵν' ἐφεξῆς ἡμῖν ὁ λόγος ἴῃ. Crat. 425. C: ἴωμεν. Pol. IX. 571. C: ὅταν ... τὸ θηριῶδες ... ζητῇ ἰέναι. Theaet. 200. E: τοῦτο ἐὰν ἰόντες ἐρευνῶμεν. Lys. 219. C: ἆρ' οὖν οὐκ ἀνάγκη ἀπειπεῖν ἡμᾶς οὕτως ἰόντας —; **redeo.* Theaet. 177. C: ἐπὶ δὲ τὰ ἔμπροσθεν ἴωμεν. Polit. 271. B: τῷ τοὺς πρεσβύτας ἐπὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἰέναι φύσιν. Parm. 137. A: εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι (*reverti*). **introëo.* Conv. 213. A: καὶ τὸν ἰέναι cet. **invado.* Tim. 85. A: καθ' ὕπνον ... ἰὸν (sq. ἐπιτιθέμενον). — Cum part. futuri est Lat. *ire* c. supino, etiam *in eo esse ut* —, et in univ. *velle.* Tim. 17. D: εἴτε τις ... ἴοι κακουργήσων. Theaet. 198. E: ὅταν ἀριθμήσων ἴῃ. Alc. I. 123. D: οὕτως ἰέναι διαγωνιούμενον βασιλεῖ. Theaet. 180. C: ὅπερ ᾖα ἐρῶν. Pol. V. 449. A: καὶ ἐγὼ μὲν ᾖα τὰς ἐφεξῆς ἐρῶν. Theag. 129. A: ἡνίκ' ἀποθανούμενος ᾔει. C. Lys. 207. B. — Cum praep. διά est *sectari, adhaerescere;* etiam *imbutum esse.* Prot. 323. A: ἣν (πολιτικὴν ἀρετὴν) δεῖ διὰ δικαιοσύνης πᾶσαν ἰέναι καὶ σωφροσύνης. Ax. 369. A: οἱ διὰ πείρας ἰόντες. Legg. I. 632. C: τοὺς μὲν (φύλακας) διὰ φρονήσεως, τοὺς δὲ δι' ἀληθοῦς δόξης ἰόντας. 643. A. Saepius est i. q. verbum nomine apposito involutum. Theaet. 194. C: τὰ ἰόντα διὰ τῶν αἰσθήσεων (*quae percipiuntur sensibus*). — Cum praep. εἰς est *inire; accedere, aggredi; incidere.* Tim. 88. A: ὅταν εἴς τινας μαθήσεις καὶ ζητήσεις ... ἴῃ. Phaedr. 264. E: εἰς δὲ

τοὺς ἑτέρους λόγους ἴωμεν. Prot. 323. A: ὅταν δὲ εἰς συμβουλὴν πολιτικῆς ἀρετῆς ἴωσιν. Pol. III. 410. A: δικαστικῆς εἰς χρείαν ἰέναι. VI. 497. B: εἰς τὸ ἐπιχώριον ... ἰέναι. X. 619. A: εἰς Ἅιδου ἰέναι. 621. D: εἰς ἀνθρώπους ἰέναι. Legg. I. 648. A: εἰς πᾶν δέος ἰέναι τὸν ἀνδρειότατον ἀνθρώπων. Theag. 122. A: ἡγοῦμαι δὲ τοῦτον οὐκ εἰς σμικρὸν κινδύνον ἰέναι. Phaedr. 250. D: εἰς ὄψιν ἰόν. Pol. IV. 434. D: εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων ἰὸν, τὸ εἶδος. Tim. 66. E: τὸ ... ἐξ ἀέρος εἰς ὕδωρ ἰόν. Legg. VII. 808. C: καλῶς εἰς ἔθος ἰόν. Phaedr. 240. E: εἰς ... μέθην ἰόντος. Pol. III. 399. A: εἰς τραύματα ἢ εἰς θανάτους ἰόντος. Legg. VIII. 836. E: τοῦ ... εἰς μίμησιν τοῦ θήλεος ἰόντος. Phaed. 77. D: εἰς τὸ ζῆν ἰούσῃ. Legg. I. 636. C: εἰς κοινωνίαν ἰούσῃ τῆς γεννήσεως. Pol. II. 359. C: τὸν δίκαιον τῷ ἀδίκῳ εἰς ταὐτὸν ἰόντα. Legg. IX. 855. E: ἰόντα εἰς τὴν τῶν λεχθέντων σκέψιν ἱκανήν. Pol. X. 620. C: εἰς ... γυναικὸς ἰοῦσαν φύσιν. Phil. 45. C: εἰς νόσον ἰόντας. Legg. VII. 821. C: ἰόντας εἰς τὸν αὐτὸν δρόμον. — Cum praep. ἐκ, *proficisci, prodire*. Phaedr. 249. B: κατ' εἶδος ... ἐκ πολλῶν ἰὸν αἰσθήσεων εἰς ἓν λογισμῷ ξυναιρούμενον (i. q. ξυναιρουμένων. V. Annott. p. 432.). Legg. IV. 711. E: οἱ ξυνήκοοι τῶν ἐκ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων λόγων. — Cum. praep. ἐπί, *accedere, aggredi; progredi, pergere*. Pol. V. 473. C: ἐπ' αὐτὸ δὴ ... εἶμι ὃ cet. VII. 520. E: ὡς ἐπ' ἀναγκαῖον αὐτῶν ἕκαστος εἶσι τὸ ἄρχειν. Ep. VII. 351. C: οὔτε Δίων ... ἐπὶ δύναμιν ἑκὼν εἶσι ἀλιτηριώδη cet. 521. A: εἰ δὲ πτωχοὶ ... ἐπὶ τὰ δημόσια ἴασιν. Phaed. 65. E: ὅστις ... αὐτῇ τῇ διανοίᾳ ἴοι ἐφ' ἕκαστον. Pol. II. 360. C: ἐπὶ ταὐτὸν ἴοιεν ἀμφότεροι. Soph. 242. B: ἂν ἐπὶ τὸν ἔλεγχον τοῦτον ... ἴῃς. Phaed. 105. A: ἐφ' ὅ τι ἂν αὐτὸ ἴῃ. 106. B: ὅταν θάνατος ἐπ' αὐτὴν ἴῃ. Legg. X. 909. D: θύειν δ' ὅταν ἐπὶ νοῦν ἴῃ τινί cet. Alc. I. 131. D: ἕως ἂν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἴῃ. Phaed. 78. C: ἴωμεν ... ἐπὶ ταῦτα, ἐφ' ἅπερ cet. Pol. VII. 532. D: ἐπ' αὐτὸν δὴ τὸν νόμον ἴωμεν. Prot. 349. E: ἐφ' ἃ οἱ πολλοὶ φοβοῦνται ἰέναι. Phaedr. 239. D: ἐπ' ἄλλο ἰέναι. Gorg. 514. C: ἰέναι ἐπὶ τὰ δημόσια ἔργα. Crat. 415. B: τὸ κακῶς ἰέναι ἐπὶ τὰ πράγματα. Conv. 211. B: τὸ ὀρθῶς ἐπὶ τὰ ἐρωτικὰ ἰέναι. Pol. 347. C: τὸ ἑκόντα ἐπὶ τὸ ἄρχειν ἰέναι. VII. 525. C: ἐπὶ λογιστικὴν ἰέναι. 537. D: ἐπ' αὐτὸ τὸ ὂν ... ἰέναι. VI. 496. C: ἰὼν ἐπὶ τὴν τῶν δικαίων βοήθειαν. 511. B: ἐπὶ τὴν τοῦ παντὸς ἀρχὴν ἰών. VIII. 558. B: ἐπὶ τὰ πολιτικὰ ἰών. Tim. 81. E: ὁ (θάνατος) ... ἰὼν ἐπὶ τέλος κατὰ φύσιν. Crat. 419. D: τῇ ἐπὶ τὸν θυμὸν ἰούσῃ δυνάμει. Conv. 210. A: τὸν ὀρθῶς ἰόντα ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα. Pol. V. 475. C: τὸν ... ἀσμένως ἐπὶ τὸ μανθάνειν ἰόντα. Phaedr. 250. B: ἐπὶ τὰς εἰκόνας ἰόντες. Pol. I. 347. C: οὐχ ὡς ἐπ' ἀγαθόν τι ἰόντες. II. 364. B: ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες. VI. 489. D: οἱ πλεῖστοι

τῶν ἰόντων ἐπ' αὐτήν (τὴν φιλοσοφίαν). Legg. III. 690. D: τῶν ἐπὶ νόμων θέσιν ἰόντων. VI. 751. C: τοὺς ὀρθῶς ἰόντας ἐπὶ τὰς τῶν ἀρχῶν δυνάμεις. Etiam *aggredi*, *adoriri*. Pol. III. 415. E: εἰ πολέμιος ὥσπερ λύκος ἐπὶ ποίμνην τις ἴοι. 414. E: ἐάν τις ἐπ' ἐκείνην (τὴν χώραν) ἴῃ. VI. 501. C: οὓς ... ἐφ' ἡμᾶς ἔφησθα ἰέναι. Hipp. mai. 286. D: ἰέναι πάλιν ἐπὶ τὸν ἐρωτήσαντα, ἀναμαχούμενος τὸν λόγον. Pol. I. 352. C: ἐφ' οὓς ᾖεσαν. — Cum praep. κατά est *aliquem sectari* vel *sequi*, *aliquid spectare* vel *persequi*. Legg. III. 688. D: ἰὼν κατὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Phaedr. 253. B: κατὰ τὸν θεὸν ἰόντες. Conv. 205. D: οἱ ... κατὰ ἕν τι εἶδος ἰόντες. Legg. III. 688. E: καθ' ὁδὸν ἰόντες τὴν λοιπὴν τοῦ λόγου. Pol. V. 451. C: κατ' ἐκείνην τὴν ὁρμὴν ἰοῦσιν. Theaet. 188. C: οὐ ταύτῃ σκεπτέον ... κατὰ τὸ εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι ἰόντας, ἀλλὰ κατὰ τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. — Cum praep. πρὸς, *accedere*, *pergere*; *aggredi*, *suscipere*. Legg. X. 909. D: πρὸς τὰ δημόσια ἴτω θύσων. Soph. 248. A: πρὸς ... τοὺς ἑτέρους ἴωμεν τοὺς τῶν εἰδῶν φίλους. Epin. 978. B: ἴωμεν δὴ σκεψόμενοι πρὸς τοῦτ' αὐτό, πῶς cet. 974. B: ὅταν τις πρός τινα φρόνησιν ἴῃ τῶν λεγομένων τεχνῶν. Pol. X. 617. D: εὐθὺς ... ἰέναι πρὸς τὴν Λάχεσιν. Conv. 210. E: πρὸς τέλος ἤδη ἰὼν τῶν ἐρωτικῶν. Apol. 36. C: ἐπὶ δὲ τὸ ἰδίᾳ ἕκαστον ἰὼν εὐεργετεῖν τὴν μεγίστην εὐεργεσίαν ... ἐνταῦθα ᾖα. Etiam *aggredi*, *adoriri*. Alc. I. 119. B: ἀσκήσαντα ἰέναι ὡς ἐπ' ἀθλητάς. Pol. V. 469. D: μὴ πρὸς τὸν μαχόμενον ἰέναι. — Verb. ἰτέον. Phaedr. 237. C: πότερον ἐρῶντι ἢ μὴ μᾶλλον εἰς φιλίαν ἰτέον. 238. D: ἡμῖν δὲ πρὸς τὸν παῖδα πάλιν τῷ λόγῳ ἰτέον. Pol. II. 365. D: ἀλλ' ὅμως ... ταύτῃ ἰτέον. III. 394. D. Legg. I. 643. A: διὰ γὰρ ταύτης φαμὲν ἰτέον εἶναι τὸν ... λόγον. VII. 809. E: πότερον εἰς ἀκρίβειαν τοῦ μαθήματος ἰτέον τὸν μέλλοντα cet. Exhortandi fere vim adiunctam habet: Phaed. 91. C: ἀλλ' ἰτέον, ἔφη, πρῶτον cet. (ubi verti potest *iam ad rem aggrediamur*). Apol. 21. E: ἰτέον οὖν (sic Cl. cum al. Vulg. καὶ ἰέναι) ... ἐπὶ ἅπαντας τούς τι δοκοῦντας εἰδέναι.

εἵνεκα pro ἕνεκα. Legg. VI. 778. D: τῶνδε εἵνεκα. XI. 916. A. XII. 949. D.

εἶπον, *dixi*, *memoravi*, *exposui* (in rel. modis est etiam *enumerare*, *appellare* al.). Soph. 242. A: εἶπόν που νῦν δὴ λέγων ὡς cet. Pol. I. 331. E: εἶπον ἐγώ (interpos.). 336. B: (ὡς) ἐγὼ ταῦτ' εἶπον. III. 407. A: εἶπον (interpos., ut VI. 500. D. 506. E. 509. C. al.). VII. 536. C: μᾶλλον ἐντειναμενος εἶπον. Legg. VII. 819. C: ὅπερ εἶπον. 820. B. Phaedr. 275. A: τοὐναντίον εἶπες ἢ δύναται. Soph. 254. B: καλῶς εἶπες. Pol. I. 337. C: τί ἂν αὐτῷ εἶπες πρὸς ταῦτα; 338. B: ἀληθῆ εἶπες. Prot. 309. B: καὶ γὰρ πολλὰ ὑπὲρ ἐμοῦ εἶπε. Phaedr. 258. A: καὶ ὃς εἶπεν (*qui rogationem ad populum tulerit*) ... ὁ συγγραφεὺς ἔπειτα λέγει δὴ μετὰ

τοῦτο. Phaed. 59. E: εἶπε (i. q. *iussit*) περιμένειν. Pol. I. 337. B: εἴ σοι εἶπεν. Legg. IV. 722. E: οὐδεὶς πώποτε οὔτ' εἶπέ τι προοίμιον. Menex. 240. A: εἶπεν (*iussit*) ἥκειν ἄγοντα Ἐρετριέας cet. Phil. 15. A: ὅπερ εἴπομεν νῦν δή. Pol. III. 409. E: ἰατρικήν, οἵαν εἴπομεν. V. 466. A: ἡμεῖς δέ που εἴπομεν ὅτι cet. VII. 535. C: ὃ καὶ πρότερον εἴπομεν. Conv. 189. C: ἢ σύ τε καὶ Παυσανίας εἰπέτην (al. εἴπετον). Imper. aor. 1. εἶπον: Men. 71. D: εἶπον (v. εἰπόν) καὶ μὴ φθονήσῃς. Phil. 60. D: ὀρθότερον εἰπάτω. Prot. 353. A: εἴπατον ἡμῖν. Euthyd. 294. C: ἀλλὰ τοῦτο ἔτι ἡμῖν μόνον εἴπατον. Lach. 186. E: εἴπατον ἡμῖν ἑκάτερος. 187. D: εἴπατε. Prot. 311. B: εἰπέ μοι. Pol. I. 330. D: ἀλλά μοι ἔτι τοσόνδε εἰπέ. 338. D: ἀλλὰ σαφέστερον εἰπὲ τί λέγεις. Euthyd. 296. E: φέρε εἰπέ. Phaedr. 273. A: εἰπέτω ... καὶ τόδε ἡμῖν ὁ Τισίας. Legg. II. 662. E. Lach. 194. E. Euthyd. 296. D: εἴπετον δέ μοι. Pol. III. 400. A: ὅτι ... τεθεαμένος ἂν εἴποιμι. Phil. 23. E: εἴ μοι σαφέστερον ἔτι περὶ αὐτῶν εἴποις. Soph. 220. D: τί τις ἂν ... εἴποι κάλλιον; Phil. 38. D: ἆρ' ... ὁ τοιοῦτος ... ἂν πρὸς αὑτὸν εἴποι τοῦτο —; Pol. I. 331. C: πᾶς ἄν που εἴποι ... ὅτι cet. Legg. VII. 804. D. Soph. 240. D: τί γὰρ ἂν ἄλλο εἴπαιμεν; (sic Cl. c. al. Vulg. εἴποιμεν). Pol. III. 398. A: εἴποιμεν δ' ἂν ὅτι cet. Legg. IV. 709. D: οἱ ... ἄλλοι γε δὴ πάντες ... εἴποιεν ἄν. Theaet. 149. B: εἴπω οὖν σοι τὸ αἴτιον; Parm. 143. C: ὅταν εἴπω οὐσία τε καὶ ἕν. Pol. I. 337. B: ἀλλ' ἕτερον εἴπω τι τοῦ ἀληθοῦς; Hipp. min. 372. D: ἵνα μηδὲν ἐμαυτὸν (*de me*) μεῖζον εἴπω. Ion. 538. B: ὅταν εὖ εἴπῃς ἔπη (*quum — recitas*). Soph. 225. A: τί τις ... ἄλλο εἴπῃ (*appellet*) πλὴν ἀμφισβητητικόν; Pol. I. 348. E: οὐκέτι ῥᾷον ἔχειν ὅ τί τις εἴπῃ. Polit. 287. E: ἕτερον αὖ ... εἴπωμεν τόδε. 295. B: εἴπωμεν ... πρός γε ἡμᾶς αὐτούς. Phil. 58. D: ταύτην εἴπωμεν (*quaeramus*), διεξερευνησάμενοι cet. Conv. 177. E: ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς καὶ καλῶς εἴπωσιν. Prot. 329. A: τῶν ἱκανῶν εἰπεῖν (i. q. λέγειν). B: μακροὺς λόγους καὶ καλοὺς εἰπεῖν. 334. E: ὥστε μηδένα σοῦ ἐν βραχυτέροις εἰπεῖν. Phaedr. 235. A: ἀμφοτέρως εἰπεῖν ἄριστα. 239. A: ἀδύνατος εἰπεῖν ῥητορικοῦ (ἥττων). Parm. 143. C: ἔστιν οὐσίαν εἰπεῖν; Theaet. 207. A: ἃ ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν (*enumerare*). Soph. 237. C: σχεδὸν εἰπεῖν (*propemodum dixerim*). Crat. 429. E: οὐδὲ εἰπεῖν (*loqui*) οὐδὲ προσειπεῖν; 432. D: καὶ οὐκ ἂν ἔχοι αὐτῶν εἰπεῖν οὐδέτερον (vern. *man würde von keinem von beiden sagen können.* Vid. Annott. in Prot. p. 71.), ὁπότερον cet. Pol. II. 377. A: ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν (vern. *im Ganzen*). IX. 577. C: πρῶτον μὲν ... ὡς πόλιν εἰπεῖν (*um zuerst vom Staate zu reden*). Legg. II. 667. D: ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν εἰπεῖν. Form. ὡς εἰπεῖν et ὡς ἔπος εἰπεῖν (vern. *wie man sagen kann, so zu sagen*) proprie est modeste loquentis et rem in-

finita ratione vel universe significantis. Pol. I. 341. B: τὸν ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἢ τὸν ἀκριβεῖ λόγῳ (int. κρείττονα; vern. *den man nur so nennt, oder der im eigentlichen Sinne so heisst*). Legg. II. 656. E: οὐχ ὡς ἔπος εἰπεῖν μυριοστόν, ἀλλ᾽ ὄντως. Deinde hac modesta loquutione (ut ἴσως al.) Attici utuntur etiam in affirmatione vel asseveratione (ut vern. *kann man sagen* sit i. q. *kann man mit Recht* vel *in der That sagen*, et in univ. *in Wahrheit* vel *in der That, wirklich*). Phaedr. 258. E: τίνος ἕνεκα κἄν τις ὡς εἰπεῖν ζῴη; Soph. 220. E: τὸ ... λοιπόν ἐστιν ἓν ἔτι μόνον ὡς εἰπεῖν (vern. *wirklich*) εἶδος. 229. A: τὸ γοῦν εἰκὸς ὡς εἰπεῖν (vern. *allerdings*) κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην δόξαν. Pol. X. 619. D: ὡς δὲ καὶ εἰπεῖν (vern. *und in der That*) οὐκ ἐλάττους εἶναι ἐν τοῖς τοιούτοις ἁλισκομένους τοὺς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥκοντας cet. Legg. I. 639. E: τὰ πολλὰ δὲ ξύμπανθ᾽ ὡς εἰπεῖν διημαρτημένα (*reapse perversa*). Epin. 976. E. Pariter ὡς ἔπος εἰπεῖν frequentatur. Pol. IX. 577. C: τὸ δὲ ὅλον ὡς ἔπος εἰπεῖν (*in Wahrheit* vel *in der That*) ... ἀτίμως τε καὶ ἀθλίως δοῦλον. Apol. 22. B: ὡς ἔπος γὰρ εἰπεῖν ὀλίγου αὐτῶν ἅπαντες οἱ παρόντες ἂν βέλτιον ἔλεγον περὶ ὧν αὐτοὶ ἐπεποιήκεσαν. Legg. III. 678. A. VII. 804. E. al. Ita praec. cum v. πᾶς vel negat. usurpatur (Lat. *omnino*). Gorg. 450. B: ὅτι ... τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν περὶ χειρουργίας τε καὶ τοιαύτας πράξεις ὡς ἔπος εἰπεῖν πᾶσά ἐστιν ἡ ἐπιστήμη. D. Phaed. 66. A: ἀπαλλαγεὶς ὅτι μάλιστα ὀφθαλμῶν τε καὶ ὤτων καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ξύμπαντος τοῦ σώματος. Phil. 14. D: ξυγκεχωρημένα δὲ ὡς ἔπος εἰπεῖν ὑπὸ πάντων ἤδη. Conv. 179. A: οἱ τοιοῦτοι νικῷεν ἂν ὀλίγοι ὄντες ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντας ἀνθρώπους (ubi verti potest *gar alle M.*). Gorg. 466. E: οὐδὲν γὰρ ποιεῖν ὧν βούλονται ὡς ἔπος εἰπεῖν (vern. *gar* vel *ganz und gar nichts*). 450. D: καὶ ἔργου ὡς ἔπος εἰπεῖν ἢ οὐδενὸς (*quod cohaeret* c. verbis ὡς ἔπος εἰπεῖν) προσδέονται ἢ βραχέος πάνυ. 501. A: ἄλογός τε παντάπασιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδὲν διαριθμησαμένη. Apol. 17. A: καίτοι ἀληθές γε ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδὲν (vern. *gar* vel *ganz und gar nichts wahres*) εἰρήκασι. Hipp. mai. 285. C: ἐπεὶ οὐδ᾽ ἀριθμεῖν ἐκείνων γε ὡς ἔπος εἰπεῖν πολλοὶ ἐπίστανται (ubi negationem οὐδέ intendit). — Prot. 310. A: πάνυ γε πολλὰ καὶ εἰπὼν καὶ ἀκούσας. Soph. 223. A: τοῦτ᾽ οὖν ἔγωγε εἰπὼν (*appellans*) τὸ προσῆκον ὄνομ᾽ ἂν ἡγοῦμαι καλεῖν αὐτόν. Phil. 38. D: ἐπιτυχῶς εἰπών (*recte loquens*). Pol. II. init. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτα εἰπὼν (*loquutus*) ᾤμην cet. Tim. 20. B: εἰπὼν ... τἀπιταχθέντα (*mandata quum persequutus essem*). Legg. I. 629. B: εἰπών (*enumerans*) σχεδὸν ἅπαντα. IV. 719. E: μέτριον εἰπών. Phaedr. 243. D: σοῦ ... εἰπόντος τὸν τοῦ ἐραστοῦ ἔπαινον. Pol. I. 329. D: αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα. Polit. 287. D: ὡς ἔστιν ἑνός γέ τινος ὄργανον εἰπόντα. Parm. 147. E: δὶς τὸ ἕτερον εἰπόντες. Legg. X. 899. C: τῷ ... μὴ νομίζοντι θεοὺς ... εἰπόντες ὅρους ἀπαλλαττώμεθα.

εἱργμός, ὁ, carcer. Phaed. 82. E: ὥσπερ δι' εἱργμοῦ διὰ τούτου (τοῦ σώματος) σκοπεῖσθαι τὰ ὄντα. Ib. τοῦ εἱργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα ὅτι cet. Pol. VI. 495. D: ὥσπερ οἱ ἐκ τῶν εἱργμῶν εἰς τὰ ἱερὰ ἀποδιδράσκοντες.

εἴργω, arceo, sepio. Soph. 220. B: πᾶν ὅσον ἂν ἕνεκα κωλύσεως εἴργῃ τι περιέχον. **arceo, prohibeo, impedio.* Legg. VIII. 845. B: τῶν τοιούτων ὁ νόμος εἰργέτω μὴ κοινωνεῖν ἡμῖν τοὺς ξένους. VI. 784. C: οἱ (νομοφύλακες) δ' εἰργόντων. Phaedr. 239. B: ἧς (φιλοσοφίας) ἐραστὴν παιδικὰ ἀνάγκη πόῤῥωθεν εἴργειν. Gorg. 505. B: εἴργειν αὐτὴν δεῖ τῶν ἐπιθυμιῶν. Pol. VIII. 555. C: εἴργειν νόμῳ τῶν νέων ὅσοι ἂν ἀκόλαστοι γίγνωνται. V. 465. B: αἰδὼς ... ὡς γονέων μὴ ἅπτεσθαι εἴργουσα. VIII. 556. A: εἴργοντες τὰ αὑτοῦ ὅπῃ τις βούλεται τρέπειν. Legg. VI. 760. E: ἐν οἰκοδομήμασιν ... εἴργοντας τοὺς ἐπιχειροῦντας ὁτιοῦν τὴν χώραν ... κακουργεῖν. 761. B: τὰς ἐκροὰς αὐτῶν εἴργοντας οἰκοδομήμασί τε καὶ ταφρεύμασιν. Phaedr. 251. B: ἃ ... εἶργε μὴ βλαστάνειν. Legg. VI. 778. E: εἴρξοντας τοὺς πολεμίους. **veto.* Soph. 242. A: εἰ τοῦτό τις εἴργει δρᾶν ὄκνος. Ib. ἀλλὰ ἡμᾶς τοῦτό γε μηδὲν μηδαμῇ εἴρξῃ. **avoco, averto.* Soph. 237. A. et 258. D: τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἶργε νόημα (Parmen.). — Med. *me abstineo.* Legg. VIII. 838. A: ὡς εὖ τε καὶ ἀκριβῶς εἴργονται τῆς τῶν καλῶν συνουσίας. IX. 866. A: τῆς τοῦ ξένου χώρας εἰργέσθω. C. 871. A. 881. D. 879. D: ὡς δ' αὔτως καὶ ξένου ἀπειργοιτο. XII. 947. D: ἐὰν ἄρα καὶ τῶν ἄλλων εἴργωνται τάφων. Soph. 252. C: ὧν ἀκρατεῖς ὄντες εἴργεσθαι καὶ μὴ συνάπτειν ἐν τοῖς λόγοις. Legg. V. 732. C: διὸ δὴ γελώτων ... εἴργεσθαι χρὴ τῶν ἐξαισίων. VIII. 839. A. IX. 881. D: μὴ δὲ εἰργόμενον κολαζόντων αὐτὸν ἀγρονόμοι cet.

εἴρηκα, dixi, memoravi, exposui; etiam *statui* vel *constitui.* Prot. 328. C: τοιοῦτόν σοι ... ἐγὼ καὶ μῦθον καὶ λόγον εἴρηκα. Pol. I. 348. C: καὶ φημὶ ... καὶ δι' ἅ, εἴρηκα. Critia 108. A. Men. 80. B: καίτοι μυριάκις γε περὶ ἀρετῆς παμπόλλους λόγους εἴρηκα. Phil. 14. D: σὺ μὲν ... εἴρηκας τὰ δεδημευμένα cet. Conv. 222. C: οὗ ἕνεκα ταῦτα πάντα εἴρηκας. Legg. IX. 861. B: ὡς ὀρθῶς εἴρηκε. 879. A: τὸν χρόνον ὅσον ὁ νόμος εἴρηκε. Pol. I. 352. D: ἐξ ὧν εἰρήκαμεν. VI. 492. D: οὔπω τὴν μεγίστην ἀνάγκην εἰρήκαμεν. X. 608. B: ἅπερ εἰρήκαμεν περὶ ποιήσεως. Phil. 17. E: κάλλιστα ... ἔμοιγε τὰ νῦν λεγόμενα εἰρηκέναι φαίνεται Σωκράτης. Conv. 198. A: τὸ ... ἕτερον ... μαντικῶς δοκεῖς μοι εἰρηκέναι. 222. C: ὡς οὐ πάντα τούτου ἕνεκα εἰρηκώς, τοῦ cet. Legg. VI. 768. E. Men. 71. D. Conv. 198. A: ὡς πρεπόντως τοῦ νεανίσκου εἰρηκότος καὶ αὐτῷ καὶ τῷ θεῷ. 194. E: οἱ πρόσθεν εἰρηκότες. — Perfectis act. εἴρηκα et pass. εἴρημαι (tamquam a verbo ἐρέω ductis) cognata sunt fut. act. ἐρῶ (radix ἔρω), fut. pass. εἰρήσομαι (rad. εἰρέω) et aor.

I. pass. ἐῤῥήθην cum fut. pass. ῥηθήσομαι (rad. ῥέω). Prot. 324. D: οὐκέτι μῦθόν σοι ἐρῶ, ἀλλὰ λόγον. Pol. I. 328. E: ἐγώ σοι ... ἐρῶ. II. 358. C: καὶ πρῶτον μὲν ἐρῶ δικαιοσύνην οἷον εἶναί φασι. Legg. IX. 854. A. Phil. 29. D: ταῦτά γ' αὖ (v. ἂν) ἐρεῖς περί τε τῆς ... γῆς cet. Pol. I. 336. D: ὅπως μοι μὴ ἐρεῖς ὅτι cet. VI. 499. D. Lys. 211. A: ταῦτα ... σὺ αὐτῷ ἐρεῖς. Theaet. 202. A: εἴπερ αὐτὸ ἐκεῖνο μόνον τις ἐρεῖ. Conv. 198. A: ὅτι Ἀγάθων εὖ ἐρεῖ. Crat. 387. C: πλέον τέ τι ποιήσει καὶ ἐρεῖ. Pol. I. 337. E: ὅπως μηδὲν ἐρεῖ ὧν ἡγεῖται. Menex. 234. B: ὅστις ἐρεῖ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι. Soph. 268. B: τί δὲ τὸν ἕτερον ἐροῦμεν; Phil. 33. D: ἆρ' ὀρθότατα ἐροῦμεν; 37. D: μῶν οὐκ ὀρθὴν ... δόξαν ἐροῦμεν —; Conv. 174. D: βουλευσόμεθα ὅ τι ἐροῦμεν. Pol. IV. 434. D: τί γὰρ καὶ ἐροῦμεν; VII. 520. A: (ὅτι) δίκαια πρὸς αὐτοὺς ἐροῦμεν. VIII. 559. A: δικαίως δὴ τοῦτο ἐπ' αὐταῖς ἐροῦμεν, τὸ ἀναγκαῖον. II. 361. E: ἐροῦσι δὲ τάδε ὅτι cet. Crit. 48. A: τί ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς. Conv. 198. A: ὅτι Ἀγάθων θαυμαστῶς ἐροῖ. Phaed. 102. D: ἔοικα ... καὶ ξυγγραφικῶς ἐρεῖν. Soph. 238. D: λέγων τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἐρεῖν αὐτοῦ πέρι. Pol. I. 338. C: οἶμαι γάρ σε εὖ ἐρεῖν. II. 358. E: ὃ πρῶτον ἔφην ἐρεῖν. Theaet. 180. C: ὅπερ ἦα ἐρῶν. Pol. V. 449. A. Pass. Soph. 226. C: διαιρετικά που τὰ λεχθέντα εἴρηται ξύμπαντα. Conv. 219. A: ὧν οὐδὲν ἄλλως εἴρηται ἢ ὡς διανοοῦμαι. Pol. II. 362. D: αὐτὸ οὐκ εἴρηται ὃ cet. V. 468. C: ὅτι ... εἴρηται ἤδη. Phaedr. 243. B: ὡς ἀναιδῶς εἴρησθον τὼ λόγω. Legg. VII. 804. C: οἰκοδομίαι μὲν εἴρηνται γυμνασίων cet. Soph. 223. C: εἰρήσθω. 243. C: καὶ περὶ τῶν ἄλλων ... ἡμῖν ταὐτὸν τοῦτο εἰρήσθω. Crat. 401. D. Pol. X. 607. C: ὅμως δὲ εἰρήσθω ὅτι cet. Legg. II. 674. C: οὗτος ... κολοφὼν ... εἰρήσθω. III. 679. E. Prot. 309. A: ὥς γ' ἐν αὐτοῖς ἡμῖν εἰρῆσθαι. Pol. X. 595. B: ὡς μὲν πρὸς ἡμᾶς εἰρῆσθαι. Polit. 280. B: ὅτι τὴν ... ὑφαντικὴν ... τις τάχ' ἂν ἱκανῶς εἰρῆσθαι δόξειε. Pol. II. 362. D: οὔ τί που (v. πω) οἴει ... ἤδη ἱκανῶς εἰρῆσθαι περὶ τοῦ λόγου; III. 414. A: ὡς ἐν τύπῳ ... εἰρῆσθαι. Crat. 406. B: ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ σπουδαίως εἰρημένος ὁ τρόπος τῶν ὀνομάτων τούτοις τοῖς θεοῖς καὶ παιδικῶς. Legg. XI. 921. A: εἰς χρόνον εἰρημένον. IX. 882. A: τὴν εἰρημένην ζημίαν ἀποτινέτω. Conv. 189. B: καί μοι ἔστω ἄῤῥητα τὰ εἰρημένα. Pol. V. 464. C: τά τε πρόσθεν εἰρημένα καὶ τὰ νῦν λεγόμενα. Tim. 40. D. Legg. VII. 810. B: συγγράμματα κατὰ λογον εἰρημένα μόνον. Pol. II. 366. B: ἐκ δὴ πάντων τῶν εἰρημένων τίς μηχανή cet. V. 473. A. Soph. 223. C: ἐν τοῖς πρόσθεν εἰρημένοις. Pol. I. 332. D. VI. 507. A: (τὰ) ἄλλοτε ἤδη πολλάκις εἰρημένα. Gorg. 460. D: ἐῤῥήθη ταῦτα, ἢ οὔ; Theaet. 168. B: ὃ καὶ πρότερον ἐῤῥήθη (sic plures codd.

Edd. c. Cl. et al. *ἐῤῥέθη*). 207. B. Polit. 297. C. Phil. 33. B. 63. C. Conv. 193. E: *καὶ γάρ μοι ὁ λόγος ἡδέως ἐῤῥήθη* (v. *ἐῤῥέθη*). Pol. VI. 497. C: *τοῦτο δὲ αὐτὸ ἐῤῥήθη μὲν καὶ τότε ὅτι* cet. 504. B. Tim. 47. A. 67. C. Legg. II. 664. D: *ὧν χάριν οἱ πλεῖστοι τῶν ἔμπροσθεν ἐῤῥέθησαν* (sic libri. Bekk. *ἐῤῥήθησαν*) *λόγοι*. Theaet. 202. A: *ἀδύνατον εἶναι ὁτιοῦν τῶν πρώτων ῥηθῆναι λόγῳ*. Crat. 419. D: *εὐφροσύνη δὲ οὐδὲν προςδεῖται τοῦ διότι ῥηθῆναι*. Pol. II. 362. D: *ὃ μάλιστα ἔδει ῥηθῆναι*. VI. 484. A. Tim. 67. C. Phaedr. 243. C: *ὁ ἐκ τοῦ βιβλίου ῥηθείς* (*λόγος*). Legg. IX. 961. B. Tim. 17. C: *καὶ μάλα γε ἡμῖν … ῥηθεῖσα* (*πολιτεία ἀρίστη*) *πᾶσι κατὰ νοῦν*. Theaet. 202. D: *ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ … καλῶς λέγεσθαι τὸ νῦν ῥηθέν*. Soph. 233. C: *τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥηθέντος σύ γ' ἡμῖν εὐθὺς ἀγνοεῖς*. Pol. VII. 525. D: *ἐννοῶ ῥηθέντος τοῦ περὶ τοὺς λογισμοὺς μαθήματος*. Legg. II. 674. C: *ἐπὶ τῷ περὶ οἴνου λόγῳ ῥηθέντι*. XI. 921. A: *ἐν τῷ ῥηθέντι χρόνῳ*. Conv. 198. B: *μετὰ καλὸν καὶ παντοδαπὸν οὕτω λόγον ῥηθέντα*. Polit. 280. A: *τὴν τῶν ἱματίων ὑφαντικὴν οὕτω ῥηθεῖσαν*. Phil. 48. B: *τὸ … νῦν δὴ ῥηθὲν ὄνομα φθόνου πότερον … θήσεις —;* Pol. II. 362. D: *τὰ ὑπὸ τούτου ῥηθέντα*. Legg. II. 655. D. Tim. 17. C: *τῶν ὑπ' ἐμοῦ ῥηθέντων λόγων*. Prot. 329. A: *ἐάν τις … ἐπερωτήσῃ τι τῶν ῥηθέντων*. Legg. IV. 722. B: *ἐν τοῖς νῦν δὴ νόμοις ῥηθεῖσιν*. 717. B. Ep. VII. 338. E. Pol. VI. 507. A: *ἀναμνήσας ὑμᾶς τά τε ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ῥηθέντα*. X. 618. C: *ἀναλογιζόμενον πάντα τὰ νῦν δὴ ῥηθέντα*. Phil. 38. E. Prot. 319. A: *οὐ γάρ τι ἄλλο πρός γε σὲ εἰρήσεται ἢ ἅπερ νοῶ*. Theaet. 179. A: *μετρίως ἄρα ἡμῖν πρὸς τὸν διδάσκαλόν σου εἰρήσεται ὅτι* cet. Legg. XI. 918. E. Pol. V. 473. C. VIII. 569. C: *οὐκ ἐμμελῶς ἡμῖν εἰρήσεται ἐὰν φῶμεν —;* V. 473. E: *ὡς πολὺ παρὰ δόξαν ῥηθήσεται*. Legg. XII. 957. B. Phaed. 88. C: *εἰς τὰ ὕστερον μέλλοντα ῥηθήσεσθαι*. Polit. 295. B: *ἐκ τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι*. Conv. 189. B. Critia 107. A. 108. A. Legg. VII. 809. E: *τοῖς μετὰ ταῦτα μέλλουσι ῥηθήσεσθαι*. IX. 880. E. Ep. VIII. 353. C. Phaedr. 259. E: *τοῖς εὖ γε καὶ καλῶς ῥηθησομένοις*. Critia 107. A. — Verb. *ῥητέον*. Theaet. 160. B: *ῥητέον αὐτῷ*. Soph. 227. E: *δύο … εἴδη κακίας περὶ ψυχὴν ῥητέον*. 247. D: *τοῦτο αὐτοῖς ῥητέον*. Pol. VIII. 550. D. Tim. 48. C: *τὸ νῦν οὐ ῥητέον*. Critia 118. C. Apol. 22. B. Alc. II. 149. C: *ὅ τί ποτε ῥητέον ἐστὶ καὶ μή*.

εἰρηνεύω, *pacem habeo*. Theaet. 180. A: *εἰρηνεύουσι* (oppos. *μαχομένους*).

εἰρήνη, *ἡ*, *pax*. Theaet. 176. A: *πλείων ἂν εἰρήνη … κατ' ἀνθρώπους εἴη*. Conv. 195. C: *φιλία καὶ εἰρήνη*. Def. 413. A. Prot. 341. B: *δεινῆς εἰρήνης*. Pol. VIII. 557. E: *ἐὰν μὴ ἐπιθυμῇς εἰρήνης*. Legg. I. 628. B. D: *εἰ μὴ*

χάριν εἰρήνης τὰ πολέμου νομοθετοῖ μᾶλλον ἢ τῶν πολεμικῶν ἕνεκα τὰ τῆς εἰρήνης. VIII. 829. B: ἐν τῷ τῆς εἰρήνης βίῳ. Menex. 242. A: εἰρήνης ... γενομένης. Pol. I. 332. E: ἐν εἰρήνῃ. VIII. 543. A: ἐν πολέμῳ τε καὶ εἰρήνῃ. IX. 575. B. Polit. 307. E: ἄγειν εἰρήνην. Conv. 197. C: εἰρήνην ... ἐν ἀνθρώποις (ὁ ποιῶν). Pol. V. 465. B: εἰρήνην πρὸς ἀλλήλους οἱ ἄνδρες ἄξουσι. VIII. 557. E. Legg. IX. 866. A. Pol. VIII. 547. E: τοὺς πρὸς πόλεμον μᾶλλον πεφυκότας ἢ πρὸς εἰρήνην. Legg. I. 626. A: εἰρήνην, τοῦτ' εἶναι μόνον ὄνομα. V. 738. A: κατ' εἰρήνην. XII. 955. B: ἐὰν δέ τις ἰδίᾳ ποιῆται πρός τινας εἰρήνην ἢ πόλεμον ἄνευ τοῦ κοινοῦ. Menex. 242. C: εἰρήνην ἐποιήσαντο. Alc. I. 107. D: πρὸς τίνας χρὴ εἰρήνην ποιεῖσθαι. Menex. 242. C. E. **tranquillitas*. Pol. I. 329. C: τῶν γε τοιούτων ἐν τῷ γήρᾳ πολλὴ εἰρήνη γίγνεται καὶ ἐλευθερία. Conv. 189. B: ἐν εἰρήνῃ (*tranquille*) λέγειν. Theaet. 172. D. Pol. II. 372. D: οὕτω διάγοντας τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ μετὰ ὑγιείας.

εἰρηνικός, ή, όν, *pacatus* (vern. *friedlich*). Legg. VIII. 829. A: βίος εἰρηνικός. XII. 949. D: περὶ θυσίας εἰρηνικῆς. VII. 815. D: χωρὶς δὲ εἰρηνικοῦ. Pol. III. 399. B: ἐν εἰρηνικῇ τε καὶ μὴ βιαίῳ ... πράξει ὄντος. Legg. VII. 814. E: εἰρηνικὴν ... ὄρχησιν. 815. B. C: οὔθ' ὡς εἰρηνικὸν οὔθ' ὡς πολεμικὸν ... ῥᾴδιον ἀφορίσασθαι. D: ἐπὶ τὸ πολεμικὸν ἅμα καὶ εἰρηνικόν. 816. B: τὸ ... εἰρηνικὸν (εἶδος) ἐμμέλειαν. V. 729. D: (πρὸ) ἁπάντων ἀγώνων πολεμικῶν τε καὶ εἰρηνικῶν. XII. 950. E: ἐν ἱεραῖς τε καὶ εἰρηνικαῖς συνουσίαις.

εἱρκτή, ἡ, *carcer*. Ax. 370. D: ἐκ τῆσδε τῆς εἱρκτῆς.

εἰροπόκος, ὁ ἡ, *laniger*. Pol. II. 363. B. (Hesiod.).

εἴρω, *dico*. Crat. 398. D: τὸ γὰρ εἴρειν λέγειν ἐστίν. 408. A: τὸ εἴρειν λόγου χρεία ἐστί. B.

εἰρωνεία, ἡ, *dissimulatio*, *irrisio*. Pol. I. 337. A: αὕτη ἐκείνη ἡ εἰωθυῖα εἰρωνεία Σωκράτους.

εἰρωνεύομαι, *dissimulatione* vel *simulatione utor*, *cavillor*. Gorg. 489. E: εἰρωνεύει, ὦ Σώκρατες. Crat. 384. A: εἰρωνεύεται ... πρός με. Soph. 268. B: τὸν ... μακροῖς λόγοις πρὸς πλήθη δυνατὸν εἰρωνεύεσθαι. Conv. 216. E: εἰρωνευόμενος δὲ καὶ παίζων πάντα τὸν βίον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διατελεῖ. Apol. 37. E: οὐ πείσεσθέ μοι ὡς εἰρωνευομένῳ. Pol. I. 337. A: (ὅτι σὺ) εἰρωνεύσοιο.

εἰρωνικός, ή, όν, *simulatus*, *ad simulationem spectans*. Legg. X. 908. E: ὧν τὸ μὲν εἰρωνικὸν (εἶδος) οὐχ ἑνὸς οὐδὲ δυοῖν ἄξια θανάτοιν ἁμαρτάνον cet. Soph. 268. C: εἰρωνικοῦ μέρους. A: τὸν δὲ εἰρωνικὸν μιμητὴν θήσομεν.

εἰρωνικῶς, *simulate*, *in modum irrisoris*. Conv. 218. D: μάλα εἰρωνικῶς ... ἔλεξεν. Euthyd. 302. B: εἰρωνικῶς πάνυ

ἐπισχὼν ὥς τι μέγα σκοπούμενος. Riv. 113. D: ὁ δὲ καὶ μάλα εἰρωνικῶς εἶπε δύο.

εἰς, *in*, *ad*. Prot. 314. A: πρὶν δέξασθαι αὐτὰ εἰς τὸ σῶμα. 313. A: εἰς συμβουλὴν τούς τε φίλους ἂν παρεκάλεις. Phaedr. 228. B: εἰς περίπατον ᾔει. Soph. 219. B: ὅπερ ἂν ... τις ὕστερον εἰς οὐσίαν ἄγῃ. 247. D: εἰς ὃ βλέποντες. Ib. εἰς τὸ ποιεῖν ... πεφυκὸς cet. 251. E: μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν ... εἰς μηδέν. Pol. II. 361. D: εἰς τὸ ἔσχατον ἐληλυθότες. V. 468. A: τὸν ... ζῶντα εἰς τοὺς πολεμίους ἁλόντα. VII. 521. C: εἰς θεοὺς ἀνελθεῖν. al. Ponitur etiam ubi consilium significatur (vern. *zum Behufe, für*). Conv. 184. E: ὁ δὲ δεόμενος εἰς παίδευσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι. Gorg. 517. E. Pol. VI. 496. B. In tempore: Phaedr. 240. E: εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἄπιστος, εἰς ὃν cet. Polit. 299. E. 261. E: πλουσιώτερος εἰς τὸ γῆρας ἀναφανήσει φρονήσεως. Conv. 177. C: εἰς (*usque ad*) ταυτηνὶ τὴν ἡμέραν (Id. Men. 91. E.). Ib. ad fin. εἰς ἑσπέραν. Pol. III. 416. E: εἰς τὸν ἐνιαυτόν. Legg. V. 740. C. VI. 784. B. VIII. 849. B. Hipp. mai. 286. B. Hinc εἰς vel ἐς αὖθις (v. εἰσαῦθις), εἰς αὔριον (Crit 43. D.), εἰς νῦν (Tim. 20. B.), εἰς τότε (Polit. 262. A.) al. **ad*, *ratione* (*quod attinet ad*, vern. *in Betreff* vel *in Rücksicht auf*). Prot. 318. C: εἰς ὅ τι βελτίων ... ἔσται. Ib. εἰς αὔλησιν. D. Gorg. 490. D: τὸν φρονιμώτατον εἰς ταῦτα καὶ βέλτιστον. Polit. 266. B: μῶν ἄλλως πως εἰς τὴν πορείαν πέφυκεν cet. Phil. 17. C: εἰς ταῦτα οὐδενὸς ἄξιος ἔσει. 57. C: εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος εἰς σαφήνειαν προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν. Conv. 192. A: μόνοι ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικὰ ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι. 196. C: καὶ μὴν εἴς γε ἀνδρείαν Ἔρωτι οὐδ᾽ Ἄρης ἀνθίσταται. Pol. II. 360. E: τέλεον ... εἰς τὸ ἑαυτοῦ ἐπιτήδευμα. 361. A. 375. A: διαφέρειν ... εἰς φυλακήν. III. 390. A. IV. 424. A. Tim. 46. E: τὸ ... μέγιστον αὐτῶν εἰς ὠφέλειαν ἔργον. Legg. III. 677. B. VI. 774. B. VII. 809. E. Lys. 210. A. Charm. 158. A: εἰς πάντα πρῶτον εἶναι. Hinc εἰς τί, *quorsum*. Soph. 237. C. Lach. 192. E. Etiam verti potest *propter*. Legg. I. 635. A: εἰς ἃ (*quapropter*) καὶ μηδέν γε ἀνὴρ ἐπιτιμῶν τοῖς νόμοις ἡμῶν. Alc. I. 111. A: καὶ δικαίως ἐπαινοῖντ᾽ ἂν αὐτῶν εἰς διδασκαλίαν. Lach. 181. B: εἰς ταῦτα εἰς ἃ οὗτοι ἐπαινοῦσιν. *ut Lat. *ad*, est etiam *apud*, *coram*, (vern. *vor*) vel i. q. simpl. dativ. Prot. 312. A: εἰς τοὺς Ἕλληνας σαυτὸν (v. αὑτὸν) σοφιστὴν παρέχων. 349. A: ἀναφανδὸν σεαυτὸν ὑποκηρυξάμενος εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας. Gorg. 526. B: πάνυ ἐλλόγιμος γέγονε καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Theaet. 178. E: τὸ ... πιθανὸν ἑκάστῳ ἡμῶν ἐσόμενον εἰς δικαστήριον. Tim. 28. C: εἰς πάντας ἀδύνατον λέγειν. Legg. II. 672. A: λέγειν μὲν ὄκνος εἰς τοὺς πολλοὺς cet. Conv. 179. B: τούτου ... ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται ...

εἰς τοὺς Ἕλληνας. Pol. VII. 539. C. Menex. 239. A. Euth. 3. B. **ad*, i. e. *adversus*. Prot. 343. C: *εἰς τοῦτο ... τὸ ῥῆμα ... ἅπαν τὸ ᾆσμα πεποίηκεν.* Conv. 219. E: *στρατεία ... εἰς Ποτίδαιαν.* Pol. VII. 538. B: *ἧττον ... παράνομόν τι δρᾶσαι ἢ εἰπεῖν εἰς αὐτούς.* Hipp. mai. 292. C: *οἷα ἐκεῖνος εἰς ἐμὲ ἐρεῖ, χαλεπά τε καὶ ἀλλόκοτα.* **ad* (vern. *bei*) h. e. *circiter*. Critia 119. A: *τὸ δὲ τοῦ κλήρου μέγεθος εἰς δέκα δεκάκις ἦν στάδια.* Ib. *εἰς μύρια* (v. *εἰς τὰ μ.*) *ἅρματα.* Legg. IV. 704. B: *σχεδὸν ... ἀπέχει θαλάττης γε ἡ πόλις ... εἴς τινας ὀγδοήκοντα σταδίους.* **instar*, *pro*. Legg. III. 700. B: *οὐκ ἐξῆν ἄλλῳ εἰς ἄλλο καταχρῆσθαι μέλους εἶδος.* IX. 867. B: *βέλτιστον ... εἰς εἰκόνα ... ἄμφω θεῖναι.* — Cum genit. ponitur ita ut suppleri oporteat *δόμον* vel *οἶκον*, velut *εἰς διδασκάλων, εἰς παιδοτρίβου, εἰς Ἅιδου* al. Conv. 174. A: *ἐπὶ δεῖπνον εἰς Ἀγάθωνος.* Pol. I. 328. B: *ἦμεν ... οἴκαδε εἰς τοῦ Πολεμάρχου.* IX. 589. E: *εἰ ... υἱὸν ἢ θυγατέρα ἐδουλοῦτο, καὶ ταῦτ' εἰς ἀγρίων τε καὶ κακῶν ἀνδρῶν.* Riv. init. *εἰς Διονυσίου ... εἰςῆλθον.* Hipp. mai. 304. D: *ἐπειδὰν ... εἰςέλθω οἴκαδε εἰς ἐμαυτοῦ.* — Cum adi. *καλόν*, vid. h. v. — Pro *εἰς* reperitur *ἐς* Phaedr. 278. B. Theaet. 191. D. Crat. 396. B. 402. A. 417. B. Tim. 85. D. Hipp. mai. 293. A. et pluribus locis libri MSS. idem commendant, velut Prot. 345. C. Gorg. 526. C. Theag. 121. C. al.

εἷς, μία, ἕν, unus, a, um. Tim. init. *εἷς, δύο, τρεῖς.* Prot. 322. C: *εἷς ἔχων ἰατρικὴν πολλοῖς ἱκανὸς ἰδιώταις.* 328. B: *ὧν δὴ ἐγὼ οἶμαι εἷς εἶναι.* Conv. 202. C: *εἷς μὲν ... σύ, μία δ' ἐγώ.* Pol. VII. 537. B: *καὶ ἅμα μία καὶ αὕτη τῶν βασάνων οὐκ ἐλαχίστη.* Theaet. 152. D: *ὡς ἓν μὲν αὐτὸ καθ' αὑτό οὐδέν ἐστιν.* Parm. 128. D: *εἰ ἓν ἐστί.* 138. B. Legg. I. 627. C: *πολλοὶ ἀδελφοί που γένοιντ' ἂν ἑνὸς ἀνδρός τε καὶ μιᾶς υἱεῖς.* Pol. VI. 488. A: *εἴτε πολλῶν νεῶν πέρι εἴτε μιᾶς.* Conv. 176. B: *καὶ ἔτι ἑνὸς δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι.* Pol. I. 352. A: *καὶ ἐν ἑνὶ δὴ ... ἐνοῦσα ταῦτα πάντα ποιήσει.* Legg. IX. 856. C: *ἑνὶ δὲ λόγῳ* cet. Phaed. 73. A. 97. B. Pol. IV. 437. D. (ubi libri *ἐν ὀλίγῳ*). 439. A. 423. A: *αἷς ἐὰν ... ὡς μιᾷ προςφέρῃ.* Tim. 37. D: *μένοντος αἰῶνος ἐν ἑνί.* Legg. II. 658. E: *ἕνα τὸν ἀρετῇ τε καὶ παιδείᾳ διαφέροντα.* IX. 932. C: *εἰς* (*coram*) *ἕνα καὶ ἕκαστον τῶν πολιτῶν.* Pol. IX. 588. D: *μίαν ... ἄλλην ἰδέαν λέοντος, μίαν δὲ ἀνθρώπου.* Soph. 238. B: *ἀριθμοῦ μήτε πλῆθος μήτε τὸ ἕν.* Parm. 129. D: *πολλὰ καὶ ἓν ἀποδεικνύναι, οὐ τὸ ἓν πολλὰ οὐδὲ τὰ πολλὰ ἕν.* Legg. II. 664. A: *ἓν καὶ ταὐτόν.* — Saepenumero est *aliquis* (ut vern. *einer*). Pol. VI. 494. D: *ἐὰν ... εἷς αἰσθάνηταί* (al. *διαισθάνηταί*) *τέ πῃ* cet. Legg. IV. 716. C: *μία, καὶ ἕνα λόγον ἔχουσα ἀρχαῖον.* IX. 855. D: *λέγειν ... ἕνα λόγον* cet. — Cum dativo. Legg. V. 745. C: *τὸ πρὸς τῇ πόλει μέρος τῷ πρὸς*

τοῖς ἐσχάτοις εἷς κλῆρος (int. ἔστω). — Cum v. ἕκαστος est *unusquisque; singuli.* Pol. X. 596. C: ὃς πάντα ποιεῖ, ὅσαπερ εἷς ἕκαστος τῶν χειροτεχνῶν. 598. C. VI. 491. B. ἓν ἕκαστον ὧν ἐπῃνέσαμεν. IV. 441. C: ἐν ἑνὸς ἑκάστου ψυχῇ. IX. 580. D. Soph. 253. D: ἑνὸς ἑκάστου κειμένου χωρίς. Phil. 18. C: μέχρι ἑνὸς ἑκάστου. Pol. IV. 432. B: καὶ ἐν πόλει καὶ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ. IX. 578. D. Prot. 332. C: οὐκοῦν ... ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἐναντίων ἓν μόνον ἐστὶν ἐναντίον καὶ οὐ πολλά; Phil. 18. C: ἑνί τε ἑκάστῳ καὶ ξύμπασι. Pol. IV. 433. A: ὅτι ἕνα ἕκαστον ἓν δέοι ἐπιτηδεύειν τῶν περὶ τὴν πόλιν. V. 453. B: δεῖν κατὰ φύσιν ἕκαστον ἕνα ἓν τὸ αὑτοῦ πράττειν. Phil. 16. E: τὸ ἓν ἕκαστον τῶν πάντων. — Cum v. μόνος (ut Lat. *unus solus*). Gorg. 475. E: ἐμοὶ δὲ σὺ ἐξαρκεῖς εἷς ὢν μόνος. Alc. I. 131. E: Ἀλκιβιάδη ... ἐραστὴς οὔτ' ἔστιν ἀλλ' ἢ εἷς μόνος. Conv. 184. C: οὕτω ... ἄλλη μία μόνη (plures codd. μόνον) δουλεία ἑκούσιος λείπεται cet. Pol. VIII. 548. C: διαφανέστατον δ' ἐν αὐτῇ ἐστὶν ἕν τι μόνον. Tim. 54. C. Prot. 360. E: ἕν γ' ... μόνον ἐρόμενος ἔτι σε, εἴ σοι cet. Phaedr. 275. D: ἕν τι σημαίνει μόνον ταὐτὸν ἀεί. Hipp. min. 372. B: καὶ κινδυνεύω ἓν μόνον ἔχειν τοῦτο ἀγαθόν. Etiam εἷς per se est i. q. εἷς μόνος (vern. *der einzige*). Tim. 36. D: μίαν γὰρ αὐτὴν ἄσχιστον εἴασε. — Εἷς τις (ut Lat. *unus aliquis*), saepius interiecta part. γέ (*certe*). Soph. 235. B: τὸ μὴ οὐ τοῦ (v. ἐκ τοῦ) γένους εἶναι ... τις εἷς. Legg. XII. 959. E: ἁπάντων νομοφύλαξ εἷς γέ τις ἐπιστατεῖ. Crat. 387. B: ἆρ' οὖν οὐ καὶ τὸ λέγειν μία τις τῶν πράξεών ἐστιν; Prot. 324. D: πότερον ἔστι τι ἕν, ἢ οὐκ ἔστιν —; Soph. 252. D: καὶ μὴν ἕν γέ τι τούτων ἀναγκαῖον, ἢ cet. Pol. IV. 420. B: ὅπως ἕν τι ἡμῖν ἔθνος ἔσται διαφερόντως εὔδαιμον. Polit. 267. D: μιᾶς τινος ἀγέλης ἐπιμέλεια; 287. D: ὡς ἔστιν ἑνός γέ τινος ὄργανον. Parm. 145. D: ἔν τινι γὰρ ἑνὶ μὴ ὂν οὐκ ἂν ἔτι που δύναιτο ἔν γε ἅπασιν εἶναι. Gorg. 471. E: (ἐπειδὰν) ὁ ... τἀναντία λέγων ἕνα τινὰ παρέχηται ἢ μηδένα. Pol. VIII. 565. C: οὐκοῦν ἕνα τινὰ ἀεὶ ὁ δῆμος εἴωθε ... προΐστασθαι ἑαυτοῦ —; Theaet. 203. C: μίαν τινὰ ἰδέαν γεγονυῖαν. Phaedr. 263. D: ὑπολαβεῖν τὸν Ἔρωτα ἕν τι τῶν ὄντων. Phaed. 85. C: δεῖν γὰρ περὶ αὐτὰ ἕν γέ τι τούτων διαπράξασθαι. Theaet. 206. C: τριῶν γὰρ ἕν τί μοι δοκεῖ λέγειν. Soph. 237. D: τόν τι λέγοντα ἕν γέ τι λέγειν. Pol. V. 478. B: ἀλλ' ἕν γέ τι δοξάζει ὁ δοξάζων; Hinc ἑνί γέ τῳ τρόπῳ (pr. *una certe aliqua ratione*, h. e. *quacunque ratione*). Phaedr. 242. B: ἤτοι αὐτὸν λέγοντα ἢ ἄλλους ἑνί γέ τῳ τρόπῳ προσαναγκάζοντα. Men. 96. D: ὅστις ἡμᾶς ἑνί γέ τῳ τρόπῳ βελτίους ποιήσει. — Cum praep. ἀντί: ἓν ἀνθ' ἑνός (p. 189.), ἐπί (Soph. 229. B: ἓν ἐφ' ἑνὶ γένει τῶν αὐτῆς ἑκατέρῳ. Legg. VI. 758. B: τὸ ... δωδέκατον μέρος αὐτῶν ἐπὶ δώδεκα μῆνας νείμαντας ἓν ἐφ' ἑνί.), κατά (ut καθ' ἕν,

singulatim. Soph. 217. A: *καθ' ἓν ὄνομα ... ἑκάστῳ προςῆπτον.* Legg. IX. 853. A: *καθ' ἓν ἕκαστον ... λεγόμενον.* Tim. 56. C. *Καθ' ἕνα* est etiam *coniunctim.* Legg. IV. 708. D. V. 739. D.), *πρός*: Legg. I. 626. C: *ἀνδρὶ ἑνὶ πρὸς ἕνα.* Hinc *ἓν πρὸς ἕν* (ubi *πρός* est *ad*, vern. *gegen*, h. e. *in Vergleichung mit*): Legg. I. 647. B: *τὴν ἐν τῷ πολέμῳ νίκην ... ἓν πρὸς ἓν οὐδὲν οὕτω σφόδρα ἡμῖν ἀπεργάζεται.* V. 738. E: *δεῖ δὴ πάντα ἄνδρα ἓν πρὸς ἓν* (*prae ceteris, ante omnia*) *τοῦτο σπεύδειν ... ὅπως* cet. Epin. 967. E: *μία ... πρὸς μίαν ἢ τὸν ἀριθμὸν δοῦσα ... τοῦτ' ἂν δράσειε.* — Cum vv. *οὐδείς* et *μηδείς*: Legg. V. 747. B: *ἓν οὐδὲν ... παίδειον μάθημα.* Theaet. 182. B: *ἓν μηδὲν αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἶναι.*

εἰςαγγελία, ἡ, accusatio. Pol. VIII. 565. C: *εἰςαγγελίαι δὴ καὶ κρίσεις ... γίγνονται.*

εἰςαγγέλλω, nuntio, renuntio, indico. Legg. X. 910: *εἰςαγγελλέτω τοῖς νομοφύλαξιν.* Ep. XIII. 362. C: *εἰςαγγέλλειν.* Prot. 314. E: *εἰςάγγειλον οὖν* Pol. VII. 524. B: *ἕκαστα τῶν εἰςαγγελλομένων.* Legg. VI. 763. E: *ἐὰν εἰςαγγελθῇ πρὸς τοὺς ἄρχοντας.*

εἰςάγγελσις, ἡ, nuntiatio. Def. 414. C: *ψυχῆς διὰ σώματος εἰςάγγελσις.*

εἰςάγω, introduco, induco. Pol. II. 381. D: *μηδ' ἐν τραγῳδίαις ... εἰςαγέτω Ἥραν* cet. Riv. 136. C: *τὸν φιλόσοφον εἰςάγοις ἂν εἰς τὴν οἰκίαν —;* Legg. VIII. 838. C: *ὅταν ... Θυέστας ... εἰςάγωσιν.* Ep. I. 309. D. Pol. III. 389. D: *ὡς ἐπιτήδευμα εἰςάγοντα.* Conv. 175. A: *οὐ σκέψει ... καὶ εἰςάξεις Σωκράτη;* Med. Legg. VII. 817. C: *καλλιφώνους ὑποκριτὰς εἰςαγαγομένους.* **importo, inveho.* Pol. II. 371. A: *τῶν τε εἰςαξόντων καὶ ἐξαξόντων ἕκαστα.* Legg. VIII. 847. B: *μήτ' εἰςαγομένων* (*χρημάτων*). **profero, adhibeo.* Crat. 409. D: *ἣν προςάγω μηχανὴν ἐπὶ πάντα* cet. Apol. 35. B: *τοῦ τὰ ἐλεεινὰ ταῦτα δράματα εἰςάγοντος.* **adduco* vel *voco in iudicium, actionem instituo.* Apol. 24. D: *ἐμὲ εἰςάγεις τουτοισί.* 25. C: *περὶ ὧν ἐμὲ εἰςάγεις.* D. 26. A. Ep. VII. 325. B: *εἰςάγουσιν εἰς δικαστήριον.* Legg. XII. 946. D: *εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς δικαστὰς εἰςαγέτω τοὺς εὐθύνους.* IX. 871. D: *τὰς δίκας εἰςαγόντων ταύτας.* XI. 932. C: *εἰς δικαστήριον εἰςαγόντων αὐτούς.* XII. 955. C. 958. C. Apol. 29. A: *τότ' ἂν με δικαίως εἰςάγοι τις εἰς δικαστήριον.* Legg. XII. 952. D: *ἐὰν ... μηδεὶς εἰςάγῃ.* Polit. 299. A: *εἰς τούτους εἰςάγειν τοὺς ἄρξαντας καὶ εὐθύνειν.* C. Legg. XII. 943. A. Apol. 26. A. Gorg. 521. D: *πονηρός τίς με ἔσται ὁ εἰςάγων.* Legg. XI. 926. D. Ep. VII. 325. C: *ὡς ἀσεβῆ γὰρ οἱ μὲν εἰςήγαγον.* Legg. X. 907. E: *τῶν ... ἀρχόντων οἱ πρῶτοι ... πρὸς τὸ ... δικαστήριον εἰςαγαγόντων.* Tim. 27. B: *εἰςαγαγόντα αὐτοὺς ὡς εἰς δικαστὰς ὑμᾶς* (v. *ἡμᾶς*). Legg. X. 910:

εἰς τὸ δικαστήριον ... εἰςαγαγόντες. Gorg. 521. C: *εἰςαχθεὶς εἰς δικαστήριον.* Id. Legg. XI. 915. C.

εἰςαγωγεύς, ὁ, *qui inducit.* Legg. VI. 765. A: *ἱκανὸς δὲ καὶ περὶ μονῳδίαν εἰς ... εἰςαγωγεύς τε εἶναι* cet.

εἰςαγωγή, ἡ, *invectio.* Legg. VIII. 847. D: *τούτων ... εἰςαγωγῆς τε καὶ ἐξαγωγῆς.* Ponitur quoque in magistratu actionem dante vel admittente. Legg. IX. 871. C: *τίς ὁ τρόπος τῶν τοιούτων δικῶν τῆς εἰςαγωγῆς.* 855. D: *εἰςαγωγὰς δὲ τούτων καὶ προςκλήσεις* cet.

εἰςαγώγιμος, ὁ ἡ, *importandus, introducendus.* Legg. VIII. 847. D: *ἐάν τινος ἢ τέχνης εἰςαγωγίμου δέῃ γίγνεσθαι* cet. C: *ἢ περί τινα ἄλλην τέχνην δεομένην ξενικῶν τινῶν εἰςαγωγίμων.*

εἰςακούω, *audio.* Pol. VI. 494. D: *ἆρ' εὐπετὲς οἴει εἶναι εἰςακοῦσαι —;* Epin. 989. E: (*κατὰ*) *τὴν* (*δύναμιν*) *τῶν δυναμένων εἰςακοῦσαι.*

εἰςαναγκάζω, *cogo.* Tim. 49. A: *νῦν δὲ ὁ λόγος ἔοικεν εἰςαναγκάζειν ... ἐπιχειρεῖν* cet.

εἰςάπαξ (scrib. *εἰς ἅπαξ* cum Cl.), *semel.* Soph. 247. E: *κἂν εἰ μόνον εἰς ἅπαξ.*

εἰςαῦθις (rectius *εἰς αὖθις*, ut libri MSS. optimi pluribus locis et edd. quoque Legg. IX. 862. D. et 888. D. habent. Vid. Annott. in Gorg. p. 8.), *alias* (vern. *ein andermal*). Prot. 347. B: *εἰς αὖθίς γε.* 357. B: *εἰς αὖθις σκεψόμεθα.* 361. E: *καὶ περὶ τούτων δὲ εἰς αὖθις ... διέξιμεν.* Gorg. 447. B: *ὥστ' ἐπιδείξεται ἡμῖν, εἰ μὲν δοκεῖ, νῦν, ἐὰν δὲ βούλῃ, εἰς αὖθις* (Cl. *ἐς αὖθις*). C. Phaed. 115. A: *ὑμεῖς ... εἰς αὖθις ἔν τινι χρόνῳ ἕκαστοι πορεύσεσθε.* Polit. 257. B: *καὶ σὲ ... εἰς αὖθις μέτειμι.* Phil. 33. B: *ἔτι καὶ εἰς αὖθις.* Conv. 213. D. Pol. V. 466. A. **in aliud tempus.* Phaedr. 254. D: *δεομένων εἰς αὖθις ὑπερβαλέσθαι.* Gorg. 449. B: *εἰς αὖθις ἀποθέσθαι.* Conv. 174. E: *εἰς αὖθις ἀναβαλοῦ.* **posthac, in posterum.* Polit. 262. A: *μὴ μέντοι τοῦτό γε εἰς αὖθις κατὰ δύναμιν πάσχωμεν.* 286. C. 299. E: (*ὅτι*) *οὐδὲ εἰς αὖθις γένοιντ' ἄν ποτε.* Tim. 38. A: *οὐδ' εἰς αὖθις ἔσεσθαι.* 68. D: *οὔτε ἔστι νῦν οὔτ' εἰς αὖθίς ποτ' ἔσται.* Legg. IX. 862. D. 888. D.

εἰςαφικνοῦμαι, *advenio.* Legg. VIII. 848. A: *ὅσοι ... εἰςαφικνοῦνται ἑκάστοτε.* **intro.* Men. 92. B: *αἱ πόλεις ἐῶσαι αὐτοὺς εἰςαφικνεῖσθαι.*

εἰςδανείζω, *mutuum do in aliquid.* Pol. VIII. 555. C: *ἵνα ὠνούμενοι τὰ τῶν τοιούτων καὶ εἰςδανείζοντες* (vern. *durch Darlehen darauf*) *ἔτι πλουσιώτεροι ... γίγνωνται.*

εἰςδέχομαι, *accipio, recipio, admitto.* Pol. VIII. 560. D: *οὔτε πρέσβεις ... λόγους ... εἰςδέχονται.* Crat. 421. D: *προφάσεις ... εἰςδέχεσθαι.* Tim. 52. A: *οὔτε εἰς ἑαυτὸ εἰςδεχόμενον ἄλλο ἄλλοθεν.* Pol. IV. 425. A: *ὅταν ... παῖδες ... διὰ τῆς μουσικῆς εἰςδέξωνται.*

εἴςειμι, *ingredior*, *intro.* Lys. 204. B: *ἐπὶ τῷ καὶ εἴςειμι.* Pol. III. 416. D: *εἰς ὃ οὐ πᾶς ὁ βουλόμενος εἴςεισι.* Legg. VIII. 833. A: *ὁ δ' εἴςεισιν ὅπλα ἔχων.* Prot. 314. C: *ἵν' … διαπεράμενοι οὕτως εἰςίοιμεν.* Gorg. 521. C: *ἐάνπερ εἰςίω εἰς δικαστήριον.* Conv. 213. A: *ἐπὶ ῥητοῖς εἰςίω, ἢ μή;* Phaed. 179. D: *ζῶν εἰςιέναι εἰς Ἅιδου.* Conv. 175. A: *οὐκ ἐθέλει εἰςιέναι.* 196. A: *εἰςιὼν … λανθάνειν καὶ ἐξιών.* Tim. 79. B: *εἰς τὴν ἕδραν … εἰςιὸν ἐκεῖσε.* 84. D. 58. E: *ὑπὸ … πυρὸς εἰςιόντος* cet. 68. A. Pol. II. 360. B: *εἰςιόντι εἰς τὰς οἰκίας.* Legg. IX. 874. B: *εἰς οἰκίαν εἰςιόντα.* Charm. 154. A: *οὗτοι … οἱ εἰςιόντες.* Legg. VI. 784. C: *εἰςιοῦσαι … δ' εἰς τὰς οἰκίας τῶν νέων αἱ γυναῖκες.* Tim. 50. C: *τὰ … εἰςιόντα καὶ ἐξιόντα τῶν ὄντων ἀεὶ μιμήματα.* 61. B. Charm. 164. D: *πρόςρησις … τοῦ θεοῦ τῶν εἰςιόντων.* 165. A. Tim. 50. C: *ὑπὸ τῶν εἰςιόντων.* 66. C. 88. C. 66. A: *περιτεινόμενα τοῖς εἰςιοῦσιν.* Charm. 154. A: *ἰδὼν τινας νεανίσκους εἰςιόντας.* E. Conv. 175. A: *ἄρτι εἰςήει.* Charm. 154. C: *ἡνίκ' εἰςήει.* Phaed. 59. D: *εἰςῇμεν παρὰ τὸν Σωκράτη.* **prodeo.* Legg. II. 664. C: *ὁ Μουσῶν χορὸς … ὀρθότατ' ἂν εἰςίοι πρῶτος.* Apol. 17. C: *εἰς ὑμᾶς εἰςιέναι.* **incesso, subeo.* Legg. II. 671. C: *εἰςιόντι τῷ μὴ καλῷ θάῤῥει.* Phaed. 58. E: *οὔτε γὰρ … με ἀνδρὸς ἐπιτηδείου ἔλεος εἰςήει.* 59. A: *διὰ … ταῦτα οὐδὲν πάνυ μοι ἐλεεινὸν εἰςήει.* Pol. I. 330. D: *περὶ ὧν ἔμπροσθεν οὐκ εἰςήει.* Pol. I. 330. D: *περὶ ὧν ἔμπροσθεν οὐκ εἰςήει* (*δέος καὶ φροντίς*). **influo*, h. e. *obtingo.* Phaedr. 270. A: *τὸ … ὑψηλόνουν τοῦτο … ἔοικεν ἐντεῦθέν ποθεν εἰςιέναι.*

εἰςεπιδημῶ, *peregre venio.* Legg. XII. 952. D: *τὸν δ' εἰςεπιδημήσαντα μετὰ τοῦτον χρὴ φιλοφρονεῖσθαι.*

εἰςέρχομαι, *ingredior*, *intro*; *accedo*; *prodeo.* Prot. 321. E: *εἰς … τὸ … οἴκημα … λαθὼν εἰςέρχεται.* Tim. 75. E: *ὅσον εἰςέρχεται τροφὴν διδὸν τῷ σώματι.* Alc. I. 122. E: *εἰςέρχεται … οὐτόσε ἐξ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων.* Charm. 154. B. Euthyd. 273. A: *εἰςέρχεσθον τούτω.* Ep. VII. 349. D: *ὅτι παρὰ Θεοδότην εἴην εἰςεληλυθώς.* Pol. IX. 575. A: *τὸν … ἔξωθεν εἰςεληλυθότα ὑπὸ κακῆς ὁμιλίας.* Prot. 316. A: *καὶ ἡμεῖς μὲν ἄρτι εἰςεληλύθειμεν.* Charm. 153. A: *εἰς τὴν … παλαίστραν … εἰςῆλθον.* Riv. init. Prot. 314. E: *ἐπειδὴ δὲ εἰςήλθομεν.* 316. A: *ὡς εἰςήλθομεν.* Pol. IX. 580. B: *καθάπερ … εἰςῆλθον* (tanquam in scenam). Hipp. mai. 304. D: *ἐπειδὰν … εἰςέλθω οἴκαδε εἰς ἐμαυτοῦ.* Lys. 206. C: *ἂν … εἰςέλθῃς.* Prot. 321. D: *εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν τοῦ Διὸς οἴκησιν … εἰςελθεῖν.* Conv. 214. B: *πρὶν σὲ εἰςελθεῖν.* Tim. 79. B. Gorg. 456. B: *εἰςελθὼν παρά τινα τῶν καμνόντων.* Conv. 203. B: *εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰςελθών.* Tim. 78. E: *διὰ τῆς κοιλίας εἰςελθόν.* Conv. 176. E: *τὴν … ἄρτι εἰςελθοῦσαν*

αὐλητρίδα. Lys. 206. E: εἰςελθόντες. Euthyd. 273. A. (v. εἰςελθόντε). Pol. IX. 576. D: ὡς χρὴ ὅλην τὴν πόλιν εἰςελθόντας θεάσασθαι. *in reo dicitur *qui iudicium obit* vel *se sistit.* Apol. 29. C: ἐπειδὴ εἰςῆλθον. Crit. 45. E: ὡς εἰςῆλθες. Apol. 29. C: οὐ δεῖν ἐμὲ δεῦρο εἰςελθεῖν. Crit. 45. E: ἐξὸν μὴ εἰςελθεῖν. Gorg. 522. B: εἰςελθὼν εἰς δικαστήριον. **incesso, subeo* (c. dat. et acc.). Pol. I. 330. D: εἰςέρχεταί αὐτῷ δέος καὶ φροντὶς περὶ ὧν cet. Legg. VIII. 838. B: ἀλλ' οὐδ' ἐπιθυμία ταύτης τῆς συνουσίας τὸ παράπαν εἰςέρχεται τοὺς πολλούς. 835. D: εἰςῆλθε δή με ... φοβηθῆναι. Lys. 218. C: οὐκ οἶδ' ὁπόθεν μοι ... ὑποψία εἰςῆλθεν. Ut Lat. *subire*, etiam in eo ponitur quod in mentem venit. Theaet. 147. C: οἷον καὶ αὐτοῖς ἡμῖν ἔναγχος εἰςῆλθε διαλεγομένοις. D: ἡμῖν ... εἰςῆλθέ τι τοιοῦτον.

εἰςηγοῦμαι, *induco, suadeo, commendo*; etiam *auctor sum.* Conv. 176. E: εἰςηγοῦμαι τὴν ... αὐλητρίδα χαίρειν ἐᾶν. Crit. 48. A: ὥστε ... ταύτῃ οὐκ ὀρθῶς εἰςηγεῖ, εἰςηγούμενος cet. Legg. III. 684. E: γῆς ... ἀναδασμοὺς εἰςηγούμενον. Lach. 179. D: εἰςηγήσατο οὖν τις ἡμῖν καὶ τοῦτο τὸ μάθημα. Conv. 176. E: καὶ δι' οἵων λόγων ... ἐθέλω ὑμῖν εἰςηγήσασθαι. **praeeo, ostendo.* Eryx. 395. E: ἐπειδὴ εἰςηγεῖ τὸν λόγον. Conv. 189. D: ἐγὼ οὖν πειράσομαι ὑμῖν εἰςηγήσασθαι τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε. *ut Lat. *induco*, etiam est *memoro, narro.* Tim. 20. D: ὅδ' (ὁ δ'?) οὖν ἡμῖν λόγον εἰςηγήσατο ἐκ παλαιᾶς ἀκοῆς.

εἰςιδεῖν, *videre.* Gorg. 526. C: ἐνίοτε δ' ἄλλην εἰςιδὼν ὁσίως βεβιωκυῖαν (ψυχήν).

εἴςοδος, ἡ, *introitus.* Tim. 61. A: εἴςοδος ... οὐδενὶ πλὴν πυρὶ λέλειπται. Euthyd. 273. B: ἀπὸ τῆς εἰςόδου μόνον καθήμενον. Pol. VII. 514. A: ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴςοδον ἐχούσῃ. Tim. 61. B: εἴςοδον οὐκ ἔχοντα. 75. D. 78. B: κατὰ τὴν εἴςοδον. **introitus*, tanquam fabulae (i. q. πρότασις), ad causam transfertur apud iudices agendam. Crit. 45. E: ἡ εἴςοδος τῆς δίκης εἰς τὸ δικαστήριον.

εἰςοικίζω, *in domum recipio*; med. *immigro, subrepo.* Pol. IV. 424. D: κατὰ σμικρὸν εἰςοικισαμένη (ἡ παρανομία).

εἰςπέμπω, *immitto.* Legg. II. 671. D: φόβον εἰςπέμπειν. **intromitto.* Euthyd. 305. B: ἢ τῶν τοὺς τοιούτους (int. ῥήτορας) εἰςπεμπόντων.

εἰςπίπτω, *incido.* Lys. 222. D: πάλιν ... εἰς τούτους (τοὺς λόγους) εἰςπεπτώκαμεν (v. πεπτώκαμεν). **irrumpo.* Legg. VII. 814. A: ἔξωθεν πολεμίους εἰςπεσόντας.

εἰςπλέω, *invehor.* Critia 115. D: στόμα ναυσὶ ταῖς μεγίσταις ἱκανὸν εἰςπλεῖν.

εἴςπλους, ὁ, *introitus.* Tim. 25. A: λιμήν στενόν τινα ἔχων εἴςπλουν (v. εἴςπλουν ἔχων).

εἰςποιῶ, adopto. Legg. IX. 878. A: *υἱὸν ὡς ἐκείνων εἰςποιοῦντας.*

εἰςπράττω, exigo. Legg. XII. 949. D: *οἷς ἂν πόλις ... εἰςπράττειν προςτάττῃ.*

εἰςρέω, influo. Phaed. 112. C: *κατ᾽ ἐκεῖνα τὰ ῥεύματα ... εἰςρεῖ (τὸ ὕδωρ).* D: *πάντα δὲ ὑποκάτω εἰςρεῖ τῆς ἐκροῆς.* A: *εἰςρεῖν πάντα τὰ ῥεύματα.* Phil. 62. C: *ἀφῶ πάσας τὰς ἐπιστήμας εἰςρεῖν —;* Ut Lat. *influo*, est *nascor, exsisto.* Phaedr. 262. B: *ὡς τὸ πάθος τοῦτο δι᾽ ὁμοιοτήτων τινῶν εἰςεῤῥύη.*

εἰςτελῶ, in numerum refero, recipio. Polit. 290. E: *εἰς τοῦτο εἰςτελεῖσθαι αὐτὸν τὸ γένος.*

εἰςύστερον (rectius *εἰς ὕστερον*), *postea.* Soph. 247. E: *ἴσως εἰς ὕστερον* (sic Zitt.) *ἡμῖν ... ἕτερον ἂν φανείη.*

εἰςφέρω, induco, adduco. Legg. XII. 961. B: *τὸν νέον ... εἰς τοὺς ἄλλους εἰςφέρειν.* III. 695. D: *ἰσότητά τινα κοινὴν εἰςφέρων.* VII. 797. B: *τόν τι νέον ἀεὶ καινοτομοῦντα καὶ εἰςφέροντα.* **confero* (ut pecuniam al.). Pol. I. 343. D: *ὁ ... δίκαιος ἀπὸ τῶν ἴσων πλέον εἰςφέρει.* VIII. 551. E: *χρήματα μὴ ἐθέλειν εἰςφέρειν.* 568. D: *ἐλάττους εἰςφορὰς ἀναγκάζων τὸν δῆμον εἰςφέρειν.* Legg. XI. 927. C: *ὡς ἔρανον εἰςφέροντα ἑαυτῷ* cet. Pol. VIII. 567. A: *χρήματα εἰςφέροντες.* Conv. 117. C: *τούτῳ ἔρανον εἰςενεγκεῖν.* Pol. I. 337. D: *πάντες γὰρ ἡμεῖς Σωκράτει εἰςοίσομεν.* **refero* (ut ad senatum al.). Legg. VI. 772. C: *αὐτὰς ἑκάστας τὰς ἀρχὰς εἰς τοὺς νομοφύλακας εἰςφερούσας.*

εἰςφορά, ἡ, pecuniae collatio, tributum. Legg. XII. 955. D: *χρημάτων εἰςφορᾶς πέρι τῷ κοινῷ.* Ib. *δυοῖν οὔσαιν ταῖν εἰςφοραῖν.* Pol. I. 343. D: *ὅταν τέ τινες εἰςφοραὶ ὦσιν ... ὅταν τε λήψεις.* Legg. V. 744. B. 738. A: *εἰςφορῶν τε πέρι καὶ διανομῶν.* XII. 949. D: *πολεμικῶν εἰςφορῶν εἵνεκα,* Ep. XIII. 361. B: *εἰςφορῶν τινῶν (ἕνεκα) εἰς τὴν πόλιν.* Pol. VIII. 568. D: *εἰςφορὰς ... εἰςφέρειν.*

εἴσω, intro, introrsum. Pol. II. 360. A: *στρέφοντι ... εἴσω τὴν σφενδονήν.* Tim. 78. D: *δύεσθαι εἴσω δι᾽ αὐτοῦ.* E. 79. C. Alc. I. 117. C: *πότερον χρὴ τὸν οἴακα εἴσω ἄγειν ἢ ἔξω.* II. 144. A: *παρελθὼν εἴσω.* 149. D: *οὐρανὸν εἴσω* (Hom.). Cum artic. Phaedr. 247. E: *δῦσα πάλιν εἰς τὸ εἴσω τοῦ οὐρανοῦ.* Crat. 427. C: *τοῦ ... νῦ τὸ εἴσω αἰσθόμενος τῆς φωνῆς.* Pol. II. 359. E: *εἰς τὸ εἴσω* (Par. D. *ἔσω*) *τῆς χειρός.* **intus.* Pol. III. 407. D: *τὰ ... εἴσω ... νενοσηκότα σώματα.*

εἶτα, ita, tum, deinde. Prot. 311. A: *εἶτα ἴωμεν.* Phaedr. 229. C: *εἶτα σοφιζόμενος φαίην* cet. Soph. 230. B: *εἶθ᾽ ἅτε πλανωμένων* cet. Pol. V. 462. A. VII. 528. D. VIII. 553. B. X. 613. E. Cum part. *καί* est *κᾆτα:*

Tim. 91. C. Legg. X. 905. B. Lys. 223. A. al. Phaedr. 251. A: πρῶτον ... εἶτα. Theaet. 194. D: καὶ εἰσὶν ... πρῶτον μὲν εὐμαθεῖς, ἔπειτα μνήμονες, εἶτα cet. Polit. 299. B: πρῶτον ... εἶθ' ὡς διαφθείροντα ἄλλους cet. Crat. 426. D: πρῶτον μὲν ... εἶτα ... εἶτα. Tim. 70. C. Legg. I. 640. E. al. Participio subiicitur εἶτα ita ut illud in modum finitum c. coniunctione *postquam*, *quum*, *ubi* vel *quanquam* solvi possit. Prot. 341. E: οὐ δήπου τοῦτό γε λέγων ... εἶτα τὸν θεόν φησι μόνον τοῦτο ἂν ἔχειν. Phaedr. 236. A: τίνα οἴει λέγοντα ὡς χρὴ ... παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκωμιάζειν, τοῦ δὲ τὸ ἄφρον ψέγειν ... εἶτ' ἄλλ' ἄττα ἕξειν λέγειν; Phil. 13. C. Conv. 200. A: πότερον ἔχων αὐτὸ ... εἶτα ἐπιθυμεῖ ... ἢ οὐκ ἔχων; Pol. II. 359. C: δόντες ἐξουσίαν ἑκατέρῳ ... εἶτ' ἐπακολουθήσαιμεν θεώμενοι. Saepenumero est *itaque*, *ergo*. Parm. 132. C: εἶτα οὐκ εἶδος ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἓν εἶναι —; Alc. I. 109. E: εἶτα ζητῆσαι οὐκ ἂν οἴει με; Ib. εἶτα οὐκ ἦν ὅτε εἶχον οὕτως; 110. E. 116. E. Men. 71. C: εἶτα οὐκ ἐδόκει σοι εἰδέναι; 79. A: εἶτα ... παίζεις πρός με. Ita ponitur praec. in interrog., ubi mirandi atque etiam improbandi vel leniter increpandi vim habet (vern. *also*, et fortius illud *denn*). Prot. 309. A: εἶτα τί τοῦτο; (vern. *was macht denn dieses aus?*) Theaet. 148. E: εἶτα, ὦ καταγέλαστε, οὐκ ἀκήκοας ὡς ἐγώ εἰμι υἱὸς μαίας cet. 207. D: εἶτα ἀμνημονεῖς ... σαυτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους δρῶντας αὐτά; Soph. 222. B: εἶτ' ἔστι τις θήρα τῶν ἡμέρων; Crat. 438. C: εἶτα ... ἐναντία ἂν ἐτίθετο αὐτὸς αὑτῷ ὁ θεός —; Pol. I. 338. D: εἶτ' οὐκ οἶσθ' ... ὅτι τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται cet. Apol. 28. B: εἶτ' οὐκ αἰσχύνει ... τοιοῦτον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύσας —; Crit. 43. A: εἶτα πῶς οὐκ εὐθὺς ἐπήγειράς με —; Euthyd. 287. B. 302. C. Legg. XII. 964. C. Hipp. mai. 290. A.

εἴτε, *sive*, *vel* (semel pos.). Soph. 217. D: κατ' ἐμαυτὸν εἴτε καὶ πρὸς ἕτερον. 224. E: καπηλικὸν εἴτε αὐτοπωλικόν. Parm. 135. A. Tim. 56. D: ὑπὸ πυρὸς μερισθὲν εἴτε καὶ ὑπ' ἀέρος. Legg. VIII. 844. D: βοτρύων εἴτε καὶ σύκων. IX. 864. A: πόλις εἴτε ἰδιῶταί τινες. X. 907. A: λόγοις εἴτ' ἔργοις. — Εἴτε - εἴτε, *sive* - *sive*. Pol. X. 597. B: εἴτε οὐκ ἐβούλετο εἴτε τις ἀνάγκη ἐπῆν cet. Phaedr. 237. A: εἴτε δι' ᾠδῆς εἶδος λίγειαι, εἴτε διὰ γένος μουσικὸν ... ταύτην ἔσχετε ἐπωνυμίαν. 257. D: εἴτε τίς φησιν εἴτε μή. Conv. 200. D. Theaet. 184. A. Polit. 299. E: εἴτε ἐπίπεδον εἴτε ἐν βάθεσιν εἴτε ἐν πάχεσιν (v. τάχεσιν) οὖσάν που. Parm. 143. C. Phil. 34. B: εἴτε αἰσθήσεως εἴτ' αὖ μαθήματος. Pol. I. 351. E. VI. 493. D: εἴτ' ἐν γραφικῇ εἴτ' ἐν μουσικῇ εἴτε δὴ ἐν πολιτικῇ. VII. 523. C. Tim. 21. B: εἴτε δὴ δοκοῦν αὐτῷ τότε εἴτε καὶ χάριν τινὰ τῷ Κριτίᾳ φέρων. Legg. VII. 808. A: εἴτ' οὖν νόμιμον εἴτ' ἐπιτήδευμα

τὸ τοιοῦτον καλεῖν ἐστὶ χρεών. IX. 882. A. Apol. 34. E: εἴτ' οὖν ἀληθὲς εἴτ' οὖν ψεῦδος. Pol. V. 471. B: εἴτε καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τάξει εἴτε καὶ ὄπισθεν ἐπιτεταγμένον. — εἴτε ... εἰ δέ. Apol. 40. D: εἴτε δὴ μηδεμία αἴσθησίς ἐστιν, sq. E: εἰ δ' αὖ. — εἴτε ... ἤ. Phaedr. 277. D: εἴτε Λυσίας ἤ τις ἄλλος. Tim. 17. D: εἴτε τις ἔξωθεν ἢ καὶ τῶν ἔνδον ἴοι κακουργήσων. — εἴτε - ἐάν τε. Pol. II. 364. B: εἴτε τι ἀδίκημά του γέγονεν ... ἀκεῖσθαι ... ἐάν τέ τιν' (v. καὶ ἐάν τιν') ἐχθρὸν πημῆναι ἐθέλῃ cet. — *si - sin.* Theaet. 160. B: λείπεται ... εἴτ' ἐσμέν, εἶναι, εἴτε γιγνόμεθα, γίγνεσθαι. 184. A. Soph. 259. B. **utrum - an.* Phaedr. 230. A: σκοπῶ ... ἐμαυτόν, εἴτε τι θηρίον τυγχάνω ... εἴτε ἡμερώτερον ... ζῶον. 237. D: τὴν σκέψιν ποιώμεθα, εἴτε ὠφέλειαν εἴτε βλάβην παρέχει. 275. D: οὐ γὰρ ... σκοπεῖς, εἴθ' οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει. Theaet. 198. A: εἴτε τῶν αὐτῶν ... εἴθ' ἑτέρων. Soph. 243. A: οὐδὲν ... φροντίσαντες εἴτ' ἐπακολουθοῦμεν ... εἴτε ἀπολειπόμεθα. 261. D. Polit. 304. B. Pol. III. 394. D: εἴτε παραδεξόμεθα ... εἴτε καὶ οὔ. Men. 87. B: σκοπῶμεν εἴτε διδακτὸν εἴτε οὐ διδακτόν ἐστιν. Pol. X. 612. A: εἴτε πολυειδὴς εἴτε μονοειδὴς εἴτε ὅπῃ ἔχει καὶ ὅπως. Legg. XI. 938. B: εἴτε - ἤ.

εἴωθα, *soleo, consuevi.* Conv. 176. D: ἔγωγέ σοι εἴωθα πείθεσθαι. Apol. 17. C: δι' ὧνπερ εἴωθα λέγειν καὶ ἐν ἀγορᾷ cet. 29. D: λέγων οἷάπερ εἴωθα. Hipp. mai. 293. E. Soph. 217. C: πότερον εἴωθας ἥδιον ... διεξιέναι cet. Pol. VI. 487. E: σὺ ... οὐκ εἴωθας δι' εἰκόνων λέγειν. Crit. 50. C. Phaed. 73. D: οἷς τὰ παιδικὰ αὐτῶν εἴωθε χρῆσθαι. Polit. 292. A. Pol. VI. 493. B. VIII. 565. C. Legg. IV. 720. A. al. Pol. X. 596. A: εἶδος γάρ πού τι ἓν ἕκαστον εἰώθαμεν τίθεσθαι περὶ ἕκαστα τὰ πολλά. Phil. 45. B: ὁπόσα διὰ τοῦ σώματος εἰώθασι πάσχειν. Pol. V. 458. A. Legg. XI. 916. D. Crit. 53. D. al. Conv. 217. A: πρὸ τοῦ οὐκ εἰωθὼς ... μόνος μετ' αὐτοῦ γίγνεσθαι. Theaet. 174. E. Pol. I. 337. A: αὕτη ἐκείνη ἡ εἰωθυῖα εἰρωνεία Σωκράτους. Apol. 40. A: ἡ ... εἰωθυῖά μοι μαντικὴ ἡ τοῦ δαιμονίου. Phaedr. 242. B: τὸ εἰωθὸς σημεῖόν μοι γίγνεσθαι. Euthyd. 272. E. Theag. 129. B. Pol. II. 359. E: συλλόγου ... γενομένου τοῖς ποίμεσιν εἰωθότος. Soph. 266. C: τῆς ἔμπροσθεν εἰωθυίας ὄψεως ἐναντίαν αἴσθησιν παρέχον: Pol. III. 406. B: εἴ τι τῆς εἰωθυίας διαίτης ἐκβαίη. X. 596. A. Gorg. 501. A: μνήμην μόνον σωζομένη τοῦ εἰωθότος γίγνεσθαι. Apol. 27. B: ἐν τῷ εἰωθότι τρόπῳ. Polit. 273. A: εἰς ... τὸν εἰωθότα δρόμον τὸν ἑαυτοῦ κατακοσμούμενος ᾔει. 306. B. Pol. III. 406. E: εἰς τὴν εἰωθυῖαν δίαιταν ἐμβάς. 407. D. Phaedr. 238. C: παρὰ τὸ εἰωθός (*praeter consuetudinem*). Phaed. 59. E: ἥκειν ... εἰς τὸ εἰωθός. Pol. I. 337. E: ἵνα Σωκράτης τὸ εἰωθὸς διαπράξηται. Conv. 223. A: ταῦτα ἐκεῖνα ... τὰ εἰωθότα.

Phaedr. 265. A: *ὑπὸ θείας ἐξαλλαγῆς τῶν εἰωθότων νομίμων.* Polit. 295. D. Tim. 23. A: *δι' εἰωθότων ἐτῶν.* Legg. VII. 797. C: *τῶν εἰωθότων ἕτερον.* VI. 777. C: *περὶ τὰς Μεσσηνίων συχνὰς εἰωθυίας ἀποστάσεις γίγνεσθαι.* VII. 805. B: *παρὰ τὰς εἰωθυίας πολιτείας.* X. 906. A. Hipp. mai. 284. B: *παρὰ τὰ εἰωθότα παιδεύειν τοὺς υἱεῖς.* Ep. III. 318. A: *τὰ ... εἰωθότα αὐτῷ κομίζεσθαι.* Conv. 213. C: *ὥσπερ εἰώθεις ... ἀναφαίνεσθαι.* Phaed. 59. E: *ὅσπερ εἰώθει ὑπακούειν.* Conv. 175. C: *ὡς εἰώθει.* 217. B. Pol. VII. 516. D. Phaed. 59. A: *ὥσπερ εἰώθειμεν.* D.

εἰωθότως, *more.* Conv. 218. D: *καὶ σφόδρα ἑαυτῷ εἰωθότως* (libri MSS. *ἑαυτοῦ τε καὶ εἰωθότως*).

ἐκ (*ἐξ* ante voc.), *e*, *ex.* Prot. 320. D: *ἐκ γῆς καὶ πυρὸς μίξαντες.* 321. C: *ἐξιέναι ἐκ γῆς εἰς φῶς.* Phaedr. 246. A: *αὐτοί τε ἀγαθοὶ καὶ ἐξ ἀγαθῶν* (ubi originem vel stirpem indicat. Cf. 249. E. 274. A. Gorg. 512. D. Legg. X. 889. D: *αὐτὴν θνητὴν ἐκ θνητῶν.*). Phaed. 97. B: *ἐκ βιβλίου τινὸς ... ἀναγιγνώσκοντος.* Pol. IV. 443. E: *παντάπασιν ἕνα γενόμενον ἐκ πολλῶν.* VII. 530. C: *χρήσιμον ... ἐξ ἀχρήστου ποιήσειν.* VIII. 566. A: *λύκῳ ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι* (Legg. II. 666. B. V. 744. C.). X. 616. C: *τὸ ἄγκιστρον εἶναι ἐξ ἀδάμαντος.* Ib. *ἐκ ... τῶν ἄκρων τεταμένον Ἀνάγκης ἄτρακτον.* Tim. 52. B: *ὡς κάλλιστά τε καὶ ἄριστα ἐξ οὐχ οὕτως ἐχόντων τὸν θεὸν αὐτὰ ξυνιστάναι.* 34. E: *ἓν ... τρίγωνον ἐξ ἓξ τὸν ἀριθμὸν ὄντων γέγονε.* — Significat unde aliquid prodeat, unde vel a quo proficiscatur, profectum vel factum sit al. (Lat. *e* et *a*). Theaet. 171. A: *ἐξ ἁπάντων ... ἀμφισβητήσεται.* 173. D: *τί τῳ κακόν ἐστιν ἐκ προγόνων γεγονός.* Conv. 220. D: *ἐξ ἧς* (*μάχης*) *ἐμοὶ καὶ τἀριστεῖα ἔδοσαν οἱ στρατηγοί.* Pol. V. 463. D: *αὗταί σοι ἢ ἄλλαι φῆμαι ἐξ ἁπάντων τῶν πολιτῶν ὑμνήσουσιν εὐθὺς περὶ τὰ τῶν παίδων ὦτα* cet. Tim. 47. B: *οὐθ' ἥξει ποτε τῷ θνητῷ γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν.* Legg. IX. 872. E: *ὁ ... μῦθος ἢ λόγος ... ἐκ παλαιῶν ἱερέων εἴρηται.* X. 892. C: *ὕστερα καὶ ἀρχόμενα ἂν ἐκ τέχνης εἴη καὶ νοῦ.* Hinc *ἐξ ὧν*, *unde.* Tim. 47. A. Menex. 245. E. Theag. 129. C. — Ponitur in loco, parte et tempore (vern. *von - her*, *von der - Seite*). Critia 118. A: *ὁ τόπος ... ἀπότομος ἐκ θαλάττης.* Prot. 314. E: *ἐκ μὲν τοῦ ἐπὶ θάτερα ... ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θάτερα* (*hinc - illinc*). Euthyd. 297. C: *οὕτως ἐκ τοῦ ἐπ' ἀριστερὰ λέγων καὶ δάκνων.* Men. 234. E: *ἐκ πολλοῦ χρόνου λόγους παρεσκευασμένων.* Hinc *ἐξ ἐκείνου* (Parm. 126. B. Ax. 366. C. 369. A.), *ἐξ οὗ*, *ex quo* (Conv. 195. C. Hipp. min. 364. A. Ep. VII. 353. A: *ἐξ οὗπερ.*), et *ἐκ τούτου* (Prot. 321. E.). Similiter *ἐκ νέου*, *ἐκ νέων* et *ἐκ παίδων* vel *τῶν παίδων* (Legg. I. 642. B: *ἐκ νέων εὐθύς.* Ib. Voss. *ἐκ τῶν παίδων εὐθύς.* 643. E. III. 694. C. D. XII. 942. C.). — Instrumen-

tum, opem al. indicat. Phaedr. 244. C: ἅτ' ἐκ διανοίας ποριζομένων ... νοῦν τε καὶ ἱστορίαν. 245. A: ὡς ... ἐκ τέχνης ἱκανὸς ποιητὴς ἐσόμενος. 251. D: ἐκ δ' ἀμφοτέρων μεμιγμένων ἀδημονεῖ. Phaed. 74. B: ἐκ τούτων ἐκεῖνο ἐνενοήσαμεν. Crat. 438. A: ἐκ ποίων ... ὀνομάτων ἢ μεμαθηκὼς ἢ εὑρηκὼς ἦν τὰ πράγματα —; Phil. 26. D: γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ τῶν ... μέτρων. Pol. II. 365. D: ἐξ ὧν τὰ μὲν πείσομεν, τὰ δὲ βιασόμεθα. V. 465. B: πανταχῇ ... ἐκ τῶν νόμων εἰρήνην πρὸς ἀλλήλους οἱ ἄνδρες ἄξουσι; 468. D. VIII. 545. D: ὅτι πᾶσα πολιτεία μεταβάλλει ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔχοντος τὰς ἀρχάς. Tim. 91. A. Legg. I. 625. A: ἐκ τοῦ τότε διανέμειν ... τοῦτον τὸν ἔπαινον αὐτὸν εἰληφέναι. VII. 810. E: τὴν νῦν ἐκ τῶν παρόντων λόγων τετμημένην ὁδόν. 811. A: εἰ μέλλει τις ἀγαθὸς ... ἐκ πολυπειρίας καὶ πολυμαθίας γενέσθαι. **ob, propter.* Phil. 22. B: παρὰ φύσιν ἂν ... ἐλάμβανεν ἄκων ἐξ ἀγνοίας ἤ τινος ἀνάγκης οὐκ εὐδαίμονος. Pol. VI. 493. B: ὁπότε χαλεπώτατον ἢ πραότατον καὶ ἐκ τίνων γίγνεται. VIII. 549. D: ἐξ ἁπάντων τούτων ἀχθομένης cet. Critia 120. D: ἔκ τινος τοιᾶσδε ... προφάσεως. Unde ἐκ τούτων (*hinc, iccirco*). Polit. 274. C: ἐκ τούτων πάντων ἐν μεγάλαις ἦσαν ἀπορίαις. D: ἐκ τούτων γέγονεν. Pol. III. 374. C. VI. 489. C. VII. 539. C. Pariter ἐξ ὧν (*wodurch*). Polit. 274. B: ἐξ ὧν ἕκαστα καὶ δι' ἃς αἰτίας μεταβέβληκε. 307. E. Pol. IX. 591. A. *ut Lat. *e*, valet etiam *secundum* (vern. *gemäss, zu Folge*). Prot. 313. C: ἔοικεν ... ἐξ ὧν σὺ λέγεις. 358. E: ἢ ἀδύνατον ἐκ τῶν ὡμολογημένων; Gorg. 477. C: αἴσχιστόν ἐστιν ἐκ τῶν ὡμολογημένων ἐν τῷ ἔμπροσθεν. 516. D: ἐκ τούτου τοῦ λόγου. 480. A. Phaed. 61. C: ἐξ ὧν ἐγὼ ᾔσθημαι. 94. A: πῶς γὰρ ἔκ γε τῶν προειρημένων; Theaet. 157. A: ὥστε ἐξ ἁπάντων τούτων ... οὐδὲν εἶναι ἓν αὐτὸ καθ' αὑτό. Conv. 200. B. 201. D. Pol. I. 340. B: ἐκ ... τούτων τῶν ὁμολογιῶν. 352. D. II. 366. B. al. **post.* Prot. 310. D: ἐπειδὴ ... τάχιστά με ἐκ τοῦ κόπου ὁ ὕπνος ἀνῆκεν. Phaedr. 251. A: οἷον ἐκ τῆς φρίκης, μεταβολή τε καὶ ἱδρὼς ... λαμβάνει. Theaet. 172. B: λόγος ... ἡμᾶς ... ἐκ λόγου, μείζων ἐξ ἐλάττονος, καταλαμβάνει. Phil. 27. B: ἔπειτ' ἐκ τούτων τρίτον. Legg. VI. 776. B: τὸν βίον παραδιδόντας ἄλλοις ἐξ ἄλλων. — Cum particip. est i. q. *postquam* c. modo finito. Phaed. 70. E: ἀνάγκη ... ἐξ ἐλάττονος ὄντος πρότερον ἔπειτα μεῖζον γίγνεσθαι. Ib. οὐκοῦν ... ἐκ μείζονος ὄντος πρότερον ὕστερον ἔλαττον γενήσεται; **pro.* Legg. VI. 753. B: ὡς ... γένοιτ' ἂν ἐπιεικέστατα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἡμῖν τὰ νῦν, εἰρήσθω. *Etiam in statu vel conditione ponitur, ut verti possit praep. *bei* vel *mit*. Phaed. 84. B: ἐκ ... τῆς τοιαύτης τροφῆς οὐδὲν δεινὸν μὴ φοβηθῇ cet. Legg. V. 743. B: οὔκουν ποτὲ ἂν τῶν ἐκ διπλασίων μὲν κτημάτων, ἡμίσεων δὲ ἀναλωμά-

των ὁ τὰ ἐναντία τούτων πράττων γένοιτ' ἂν πλουσιώτερος. VII. 805. A. — Saepenumero est i. q. nomin. Gorg. 525. E: ἐκ τῶν δυναμένων (i. q. δυνάμενοι) εἰσὶ καὶ οἱ σφόδρα πονηροὶ γιγνόμενοι ἄνθρωποι. Soph. 256. D: ἔστιν ἄρα ἐξ ἀνάγκης (i. q. ἀνάγκη) τὸ μὴ ὂν ἐπί τε κινήσεως εἶναι καὶ κατὰ πάντα τὰ γένη. 259. A: ἔστι σαφέστατα ἐξ ἀνάγκης εἶναι μὴ ὄν. 255. D. Similiter ἐκ τρίτων, *tertius* (vern. *als selbdritter*). Conv. 213. B: ἵνα ἐκ τρίτων κατακέηται. Gorg. 500. A. — Cum genitivo nectitur etiam ita ut simpl. genitivo exprimi possit. Polit. 274. D: τὸ μὲν ἐκ θεῶν ... τῆς ἐπιμελείας ἐπέλιπεν ἀνθρώπους. Pol. II. 366. A: τὰ δ' ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα. Epin. 983. C: ὄγκους ... ἐκ τούτων ξύμπαντας. Lach. 184. A: κρότος ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ὁλκάδος. De virt. 379. C: ἐπιπνοίᾳ ἐκ τῶν θεῶν γιγνόμενοι τοιοῦτοί εἰσιν. Exprimi potest Lat. ablativo. Phaedr. 231. C: ἕτοιμοί εἰσι καὶ ἐκ τῶν λόγων καὶ ἐκ τῶν ἔργων (*verbis - re*) ... τοῖς ἐρωμένοις χαρίζεσθαι. Legg. IX. 863. B: ἐξ ἐναντίας ... αὐτῷ ... ῥώμης δυναστεύουσαν. X. 938. C: φιλοχρημοσύνης ἕνεκα τῆς ἐκ παντὸς τρόπου παρ' αὐτῷ τιμωμένης. Praep. *mit* vel *zu* reddi potest. Theaet. 154. D: ἤδη ἂν τὸ λοιπὸν ἐκ περιουσίας (*animi causa*) ἀλλήλων ἀποπειρώμενοι. Tim. 33. D: πάντα ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ πάσχον καὶ δρῶν ἐκ τέχνης γέγονεν. — Cum adiect. est i. q. adverbium vel adiectivum substantivo apposito conveniens. Phaedr. 243. D: ἐκ τῶν ὁμοίων (*perinde* vel *aeque*) χαρίζεσθαι. Gorg. 517. A: οὗτοι ... ἀνεφάνησαν ἐξ ἴσου τοῖς νῦν ὄντες. Pol. VIII. 561. B: ἐξ ἴσου τρέφων. Legg. XI. 919. D: ἰδιώταις τοῖς μὴ ἐξ ἴσου ἑαυτῷ. V. 743. A: ἡ ... ἐκ δικαίου καὶ ἀδίκου κτῆσις (*opum comparatio iusta* et *iniusta*) πλέον ἢ διπλασία ἐστὶ τῆς ἐκ τοῦ δικαίου μόνον. C: κτώμενος ἐκ (v. ἀπὸ) τῶν δικαίων μόνον. Cum adverb., ut ἐκ τοῦ παρὰ χρῆμα (v. παραχρῆμα), *ex tempore*. Menex. 236. B. De dict. ἐξ ἀνθρώπων vid. p. 178.

ἑκάεργος, ὁ. Pol. III. 391. A. (Hom.).

ἑκασταχόσε, *quoquoversus*. Critia 116. A: πύργους ... ἑκασταχόσε ἐπιστήσαντες.

ἑκασταχοῦ, *suo quisque loco* vel *tempore*, *singulis locis* vel *temporibus*. Phaedr. 257. E: οἳ ἂν ἑκασταχοῦ ἐπαινῶσιν αὐτούς. Critia 109. A: ἡ τοῦ λόγου διέξοδος ... τὸ προστυχὸν ἑκασταχοῦ δηλώσει. Legg. III. 676. C: πεπολιτευμέναι ... πάσας πολιτείας πολλάκις ἑκασταχοῦ.

ἕκαστος, η, ον, *quisque*, *singuli*; etiam *omnes*. Gorg. 503. E: ὡς εἰς τάξιν τινὰ ἕκαστος ἕκαστον τίθησιν ὃ ἂν τιθῇ. Polit. 271. D: αὐτάρκης εἰς πάντα ἕκαστος ἑκάστοις ὧν οἷς αὐτὸς ἔνεμεν. Parm. 134. A: ἑκάστη ... τῶν ἐπιστημῶν. Ib. ἑκάστου τῶν ὄντων. Ib. τῶν παρ' ἡμῖν ὄντων ἑκάστου. Hipp. mai. 295. E. Prot. 318. A: ἑκάστης ἡμέρας ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόναι. D: καὶ τῶν ἄλλων ἡμερῶν

ἑκάστης οὕτως ἐπιδώσει εἴς τι —; Pol. I. 341. D: *ἑκάστη τῶν τεχνῶν.* Crat. 364. D: *οὐ γὰρ φύσει ἑκάστῳ πεφυκέναι ὄνομα οὐδὲν οὐδενί.* Gorg. 460. B: *οἷον ἡ ἐπιστήμη ἕκαστον ἀπεργάζεται.* Polit. 293. C: (*ἕωσπερ ἂν*) *σώζωσιν οἱ θεραπεύοντες ἕκαστοι τὰ θηραπευόμενα.* Pol. VI. 502. D: *κατὰ ποίας ἡλικίας ἕκαστοι ἑκάστων ἁπτόμενοι.* Legg. III. 682. D: *τὰ τῶν πολιορκούντων ἑκάστων οἴκοι κατὰ πολλὰ ξυνέβαινε γιγνόμενα.* XII. 943. B: *πάλιν ἑκάστων τούτων … ποιῆσαι ξύλλογον.* Prot. 315. C: *ἑκάστοις αὐτῶν διέκρινε καὶ διεξῄει τὰ ἐρωτώμενα.* Theaet. 175. B: *ἐν ἑκάστοις ἀπορῶν.* Polit. 306. D: *ὅντινα τρόπον αὐτὸ δρῶσιν ἐν ἑκάστοις τούτων;* Phil. 17. E: *τὸ ἄπειρον … ἑκάστων καὶ ἐν ἑκάστοις πλῆθος.* Legg. VII. 799. A: *οἷστισιν ἑκάστοις τῶν θεῶν.* VIII. 829. C: *ἑκάστοισι τούτων.* 849. E: *ὁπόσων ἑκάστοισι χρεία.* X. 910: *ἑκάσταισί τε αὐτῶν* cet. Phaed. 112. C: *εἰς τοὺς τόπους ἕκαστα ἀφικνούμενα εἰς οὓς ἑκάστους* (Steph. *ἕκαστος*) *ὁδοποιεῖται.* Legg. XII. 943. A: *δικάζειν … τοὺς στρατεύσαντας ἑκάστους.* — Post plural. ponitur, ut Lat. *quisque.* Prot. 327. E: *καθ' ὅσον δύνανται ἕκαστος.* Gorg. 503. E: *ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες δημιουργοὶ βλέποντες πρὸς τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἕκαστος … προςφέρει* cet. Pol. I. 346. D: *αἱ ἄλλαι πᾶσαι οὕτω τὸ αὑτῆς ἑκάστη ἔργον ἐργάζεται.* Etiam pluralis subiicitur. Phil. 48. E: *ἡ κατὰ τὴν αὐτῶν* (antec. *ἕκαστον*) *οὐσίαν.* Pol. VIII. 550. D: *δαπάνας αὑτοῖς* (antec. *ἑκάστῳ*) *ἐξευρίσκουσι.* Legg. VI. 754. D. C. Cum v. *εἷς*, vid. h. v. Cum v. *πᾶς*: Euthyd. 303. B: *ἐφ' ἑκάστοις πᾶσι.* Tim. 80. C. al. Artic. et nomini subiicitur, ita ut saepius verti possit *jedesmal* vel *der jedesmalige.* Phaedr. 248. E: *ὅθεν ἥκει ἡ ψυχὴ ἑκάστη.* Crat. 389. C: *εἰς τὸ ἔργον ἕκαστον.* Pol. I. 339. C: *οἱ ἄρχοντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις.* Hipp. mai. 281. B: *οἳ* (*λόγοι*) *ἂν παρὰ τῶν πόλεων ἑκάστων λέγωνται.* Articulo autem et nomini praemissum maiorem vim habet (*unusquisque*, *quilibet*, plur. *omnes*). Parm. 134. A: *ἑκάστη ἡ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη.* Pol. I. 338. E: *ἑκάστη ἡ ἀρχή.* Crat. 424. E: *ὡς ἂν … δοκῇ ἑκάστη ἡ εἰκὼν δεῖσθαι ἑκάστου φαρμάκου.* Phaedr. 274. E: *περὶ ἑκάστης τῆς τέχνης.* Men. 98. B. Parm. 143. C: *ἐν ἑκάστῃ τῇ προαιρέσει.* 144. C: *ἑκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει.* Pol. V. 480: *τοὺς … αὐτὸ ἕκαστον τὸ ὂν ἀσπαζομένους φιλοσόφους … κλητέον.* VI. 487. B. Euthyd. 307. B: *πρὸς ἕκαστον τὸ ἔργον.* Prot. 315. A: *οὓς ἄγει ἐξ ἑκάστων τῶν πόλεων* (vern. *aus allen den Städten*) *δι' ὧν διεξέρχεται.* Theaet. 157. C: *παρατίθημι ἑκάστων τῶν σοφῶν ἀπογεύσασθαι.* Pol. X. 601. A: *χρώματ' ἄττα ἑκάστων τῶν τεχνῶν.* V. 461. A: *ἐφ' ἑκάστοις τοῖς γάμοις.* Apol. 39. A: *ἐν ἑκάστοις τοῖς κινδύνοις.* Phil. 32. E: *τίνα ποτὲ ἕξιν δεῖ τότε ἐν ἑκάστοις εἶναι τοῖς ζώοις, ὅταν οὕτως ἴσχῃ.* — Cum. praep. *κατά*, *in singulis, singulatim* vel *singula.* Theaet. 188. A: *περὶ πάντα καὶ καθ'*

ἕκαστον. Soph. 217. B: καθ' ἕκαστον ... διορίσασθαι σαφῶς. 259. B: καθ' ἕκαστον ... καὶ ξύμπαντα. C. Phil. 15. D: καθ' ἕκαστον τῶν λεγομένων. Pol. VI. 487. C: καθ' ἕκαστον τὸ ἐρωτώμενον ἐναντιοῦσθαι. Tim. 73. C: οἷά τε καθ' ἕκαστα εἴδη. 83. D: καθ' ἑκάστην μὲν ἀοράτων διὰ σμικρότητα, ξυναπασῶν δὲ cet. 86. C. Cum v. ἕν: Phaedr. 273. E: μιᾷ ἰδέᾳ ... καθ' ἓν ἕκαστον περιλαμβάνειν (τὰ ὄντα). — Repetitur. Men. 72. A: καθ' ἑκάστην ... τῶν πράξεων ... πρὸς ἕκαστον ἔργον ἑκάστῳ ἡμῶν ἡ ἀρετή ἐστιν. — Praegresso οὐδείς post part. ἀλλά omittitur. Phaedr. 260. D: ἀλλ' ... οὕτω ἐμὲ λαμβάνει (int. ἕκαστος ex antec. οὐδένα). Theaet. 157. A: ὥστε ... οὐδὲν εἶναι ἓν αὐτὸ καθ' αὑτό, ἀλλά τινι (int. ἕκαστον) ἀεὶ γίγνεσθαι. Conv. 192. E: ἀλλ' ἀτεχνῶς οἴοιτ' ἂν (int. ἕκαστος ex antec. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς ἐξαρνηθείη) ἀκηκοέναι τοῦτο ὃ cet. Pol. II. 366. D: τῶν γε ἄλλων οὐδεὶς ἑκὼν δίκαιος, ἀλλ' ὑπ' ἀνανδρίας ... ψέγει τὸ ἀδικεῖν. 382. A. IV. 438. A: ὡς οὐδεὶς ποτοῦ ἐπιθυμεῖ, ἀλλὰ χρηστοῦ ποτοῦ. VIII. 561. B: οὐδεμίαν ἀτιμάζων, ἀλλ' ἐξ ἴσου τρέφων (int. ἑκάστην).

ἑκάστοτε, proprie est *quoties* vel *quotiescunque* (cum verbo ex ipsa oratione supplendo), vern. *jedesmal* vel *allemal.* Sic Euth. 3. B: τὸ δαιμόνιον ... σαυτῷ ἑκάστοτε γίγνεσθαι (ubi est vern. *jedesmal*, i. q. *so oft du etwas beginnen wollest*). Prot. 348. C: ἃ αὐτὸς ἀπορῶ ἑκάστοτε. Phaedr. 262. B: ἀπὸ τοῦ ὄντος ἑκάστοτε ἐπὶ τοὐναντίον ἀπάγων. Gorg. 467. C: ὃ ἂν πράττωσιν ἑκάστοτε. 521. D: οὓς λέγω ἑκάστοτε. Phaed. 59. D: περιεμένομεν ... ἑκάστοτε ἕως ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον. Conv. 177. A: Φαῖδρος γὰρ ἑκάστοτε πρός με ... λέγει. Phil. 45. C: ποῦ ποτὲ γίγνεται ἑκάστοτε. Pol. VII. 592. D. Tim. 21. B. Legg. VII. 801. A: οἷς θύομεν ἑκάστοτε. Apol. 23. A. Crit. 46. D. Cum subst. Phil. 33. D: τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἑκάστοτε παθημάτων τὰ μὲν cet. Cum particip. verti potest *quisque* vel *quicunque,* etiam *quotiescunque* c. verbo finito. Soph. 221. A: τὸ στόμα τοῦ θηρευθέντος ἑκάστοτε. Polit. 283. C: τὰ μακρότερα τοῦ δέοντος ἑκάστοτε λεγόμενα. 290. A: τοὺς τὰ τοιάδε διακονοῦντας ἑκάστοτε. 291. E: τὴν ... ὑπ' ὀλίγων γε ἑκάστοτε κρατηθεῖσαν πόλιν. Crat. 437. E: τοὺς τὰ ὀνόματα ἐν ταῖς πόλεσι τιθεμένους ἑκάστοτε. Phil. 15. D: ὁ ... πρῶτον αὐτοῦ γευσάμενος ἑκάστοτε τῶν νέων. Pol. VI. 487. B: οἱ ἀκούοντες ἑκάστοτε ἃ νῦν λέγεις. Legg. I. 628. B: ἢ πρὸς πόλεμον τὸν ἐν αὐτῇ γιγνόμενον ἑκάστοτε. III. 690. E. al. — Cum v. ἕκαστος. Pol. I. 346. A: οὐχὶ ἑκάστην ... φαμὲν ἑκάστοτε τῶν τεχνῶν τούτῳ ἑτέραν εἶναι, τῷ cet. Legg. IV. 718. A: κατὰ ταῦτα ζῶντες ἑκάστοτε ἕκαστοι. IX. 893. E. XII. 962. C. — Cum verbo πολλάκις iunctum verti potest *quotiescunque* c. verbo finito. Polit. 306. E: τῶν πράξεων ἐν πολλαῖς καὶ πολλάκις ἑκάστοτε (*quotiescunque in his*

mest) *τάχος ... λέγομεν* cet. Phil. 58. A: *ἤκουον ... ἑκάστοτε Γοργίου πολλάκις* (i. q. *quoties Gorgiam audivi, toties ex eo audivi quum diceret*). Etiam c. *ὅταν* iunctum verti potest *quotiescunque*. Prot. 341. A: *νουθετεῖ ἑκάστοτε ὅταν ... λέγω ὅτι* cet. Pol. III. 393. B: *ὅταν τὰς ῥήσεις ἑκάστοτε λέγῃ*. Euthyd. 295. D: *ὅτι μοι κἀκεῖνος χαλεπαίνει ἑκάστοτε ὅταν αὐτῷ μὴ ὑπείκω*. Negatione antecedente saepenumero est i. q. *unquam*. Prot. 341. B: *οὐδεὶς γοῦν λέγει ἑκάστοτε* (Lat. *nemo — unquam*). Legg. I. 633. C: *ὅσα οὐκ ἂν παύσαιτό τις ἑκάστοτε διεξιών*.

ἑκάτερος, α, ον, *uterque* (vern. *jeder von beiden*, plur. *beide*). Gorg. 481. D: *ἐρῶντε δύο ὄντε δυεῖν ἑκάτερος*. Conv. 193. E: *τί ἕκαστος ἐρεῖ, μᾶλλον δὲ τί ἑκάτερος*. Legg. V. 734. C: *ἑκάτερος ἑκάτερον ὑπερβάλλων*. Lach. 186. E: *σὺ ... εἴπατον ἡμῖν ἑκάτερος*. Phil. 37. C: *ὁποία τις ἑκατέρα*. 57. A: *ὡς μία ἑκατέρα*. Phaed. 97. A: *ὅτε ... ἑκάτερον αὐτῶν χωρὶς ἀλλήλων ἦν*. Theaet. 185. A: *ὅτι ἑκάτερον ἑκατέρου ... ἕτερον*. Hipp. mai. 303. A: *αὐτὸ τὸ ἑκάτερον καὶ τὸ ἀμφότερον*. Phaedr. 263. B: *εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἴδους*. Gorg. 500. D: *ἑκατέρου ... αὐτοῖν μελέτην τινὰ εἶναι*. Phaed. 71. B: *γένεσίν τε εἶναι ἐξ ἑκατέρου εἰς ἄλληλα*. Theaet. 144. E: *νῷν ἐρχόντοιν ἑκατέρου λύραν*. Prot. 337. A: *μὴ ἴσον δὲ νεῖμαι ἑκατέρῳ*. Euthyd. 299. E: *ἐν ἑκατέρῳ τὠφθαλμῷ*. Polit. 264. D: *ἐφ' ἑκατέρῳ τούτων τὸ μέρος αὐτῆς ἐπινέμοντες ἑκάτερον*. Phil. 35. E: *τούτων ἐν ἑκατέρῳ γιγνόμενος*. Pol. X. 687. C: *τὴν ... Λάχεσιν ἐν μέρει ἑκατέρας ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἐφάπτεσθαι*. Conv. 187. E: *φυλακτέον ἑκάτερον τὸν ἔρωτα*. Gorg. 496. B: *ἐν μέρει ... ἑκάτερον καὶ λαμβάνει καὶ ἀπολλύει*. Soph. 243. E: *ἄμφω καὶ ἑκάτερα*. 250. A: *ἀμφότερα ... καὶ ἑκάτερον*. Phil. 60. C: *χωρὶς ἑκάτερον ἑκατέρου θέντες*. Pol. VIII. 547. B: *ἑκατέρω τὼ γένη*. Phil. 11. C: *μῶν οὐχ οὕτω πως λέγομεν ... ἑκάτεροι;* Pol. I. 348. A: *ὅσα ἑκάτεροι ἐν ἑκατέρῳ λέγομεν*. V. 470. D: *ἐὰν ἑκάτεροι ἑκατέρων τέμνωσιν ἀγρούς*. Phil. 19. D: *ἵν' ἐν μνήμῃ παρακείμενα ἑκάτερα βασανίζηται*. Tim. 36. D: *οὐσῶν ἑκατέρων τριῶν*. 77. E: *ἀφ' ἑκατέρων τῶν μερῶν*. Legg. VII. 795. A: *ὁμοίως ἑκατέραις* (int. *χερσὶ*) *ἐπ' ἀμφότερα χρώμενος*. Phil. 32. B: *ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις*. Tim. 18. E: *πρὸς ἑκατέρους*. Critia 119. B: *ἑκατέρους δύο*. Phil. 12. D: *τούτων τῶν ἡδονῶν ἑκατέρας ... ὁμοίας ἀλλήλαις εἶναι λέγων* cet. Pol. IX. 586. C: *ὥστε σφοδροὺς ἑκατέρας* (voluptates et dolores) *φαίνεσθαι*. Tim. 43. D: *τρεῖς ἑκατέρας ἀποστάσεις*. Parm. 156. E: *μεταβάλλοι ἂν ἐφ' ἑκάτερα*. Tim. 78. D. Epin. 983. D: *πάντα δὲ ἀλλήλων ἄλλα καὶ ἑκάτερα ἑκατέρων*.

ἑκατέρωθεν, *utrinque*. Pol. II. 367. B: *εἰ ... μὴ ἀφαιρήσεις ἑκατέρωθεν τὰς ἀληθεῖς* (*δόξας*). Tim. 53. D. Cum art. et nom. Phaed. 112. E: *τὸ ἑκατέρωθεν ... μέρος*.

ἑκατέρως, *utroque modo*. Legg. X. 895. E: *μῶν οὖν οὐ ταὐτὸν ἑκατέρως προσαγορεύομεν —;*

ἑκατέρωσε, *utroque*. Gorg. 523. C: *ὅτι φοιτῷέν σφιν ἄνθρωποι ἑκατέρωσε* (in beatorum insulas et Tartarum) *ἀνάξιοι*. Pol. VI. 501. B: *πυκνὰ ἂν ἑκατέρωσε* (v. *ἑκατέρως*) *ἀποβλέποιεν*. **in utramque partem*. Phaed. 112. D: *δυνατὸν δ' ἐστὶν ἑκατέρωσε μέχρι τοῦ μέσου καθιέναι, πέρα δ' οὔ*. Pol. X. 619. A: *τὰ ὑπερβάλλοντα ἑκατέρωσε*.

ἑκατόμβη, *ἡ*, *hecatombe*. Alc. II. 149. D. (Hom.).

ἑκατόν, *centum*. Pol. VIII. 546. C: *ἑκατὸν τοσαυτάκις*. Ib. *ἑκατὸν ... κύβων τριάδος*. Critia 115. D: *ἑκατὸν ... ποδῶν βάθος*. E. 118. D. al. Cum genit. Legg. XII. 947. C: *εἰς τὴν θήκην φέρειν αὐτὴν ... τὴν κλίνην ἑκατὸν τῶν νέων τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις*.

ἑκατονταετηρίς, *ἡ*, *centum annorum spatium*. Pol. X. 615. A: *τοῦτο δ' εἶναι κατὰ ἑκατονταετηρίδα ἑκάστην* (*centenis quibusque annis*).

ἑκατοντάς, *ἡ*, *numerus centenarius*. Locr. 96. B: (*ποτὶ*) *πρισὶν ἑκατοντάσι*.

ἐκβαίνω, *egredior*, *excedo*. Pol. IV. 424. D: *ἐκ ... τούτων εἰς τὰ πρὸς ἀλλήλους ξυμβόλαια μείζων ἐκβαίνει*. Phaedr. 256. D: *ἐκβαίνουσι τοῦ σώματος*. Phaed. 113. E: *ὅθεν οὔποτε ἐκβαίνουσιν*. 114. B. Tim. 44. E: *ἔνθεν ... ἐκβαίνειν*. Phaed. 77. D: *αὐτὴν* (τ. *ψυχὴν*) *ἐκβαίνουσαν ἐκ τοῦ σώματος*. 114. B: *ἐκβῆναι εἰς την λίμνην*. Pol. II. 359. E. X. 614. B: *ἐπειδὴ οὗ ἐκβῆναι τὴν ψυχήν*. Gorg. 511. E: *ἐκβὰς ... περιπατεῖ*. **progredior*, *transgredior*. Pol. VII. 523. B: *ὅσα μὴ ἐκβαίνει εἰς ἐναντίαν αἴσθησιν ἅμα*. VI. 511. A: *ὡς οὐ δυναμένην τῶν ὑποθέσεων ἀνωτέρω ἐκβαίνειν*. VII. 523. C: *τὰ δ' ἐκβαίνοντα παρακαλοῦντα τίθημι*. Legg. IX. 864. C: *ἀπόθεν ἐξέβημεν δεῦρο*. Theaet. 175. B: (*ὅταν*) *ἐθελήσῃ τις αὐτῷ* (v. *αὐτῶν*) *ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Τί ἐγώ σε ἀδικῶ ἢ σὺ ἐμέ; εἰς σκέψιν* cet. **egredior* (ut annos al.). Pol. VII. 537. E: *ἐπειδὰν τὰ τριάκοντα ἔτη ἐκβαίνωσιν*. V. 461. B: *ὅταν ... αἵ τε γυναῖκες καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ γεννᾶν ἐκβῶσι τὴν ἡλικίαν*. Hinc *ἐκβαίνειν* etiam dicitur qui aliquid absolvit vel aliqua re perfunctus est. Legg. V. 744. A: *καὶ οὕτω τάχ' ἂν ἴσως ἐκ τῆς νομοθεσίας αὐτός τε ἐκβαίνοι* cet. **evado* (ut vern. *ausgehen* et *ausfallen*, h. e. *werden*). Crat. 417. E: *ποικίλα γέ σοι ... ἐκβαίνει τὰ ὀνόματα*. Epin. 982. C: *τὸ τέλεον ἐκβαίνει τῷ ὄντι κατὰ νοῦν*. Menex. 247. D: *κατὰ νοῦν ... ἐκβαίνειν*. Charm. 166. E: *ὅπῃ ποτε ἐκβήσεται ἐλεγχόμενος* (*ὁ λόγος*). Est etiam i. q. *reperior*. Pol. III. 413. E: *ἀκήρατον ἐκβαίνοντα*. Id. VI. 503. A. **egredior* vel *excedo* (vern. *überschreiten*). Pol. II. 380. D: *τῆς ἑαυτοῦ ἰδέας ἐκβαίνειν*. III. 406. B: *εἴ τι τῆς εἰωθυίας διαίτης ἐκβαίη*. 404. A: *καὶ ἐὰν σμικρὰ ἐκβῶσι τῆς τεταγμένης διαίτης*. IV. 425. E: *οὐκ ἐθέλοντας*

... ἐκβῆναι πονηρᾶς διαίτης. **migro, violo.* Polit. 295. D: δεῖν μὴ ἐκβαίνειν τὰ ἀρχαῖά ποτε νομοθετηθέντα. Pol. I. 338. E: τὸν τοῦτο (al. τούτου) ἐκβαίνοντα κολάζουσιν. Conv. 183. B: ἐκβάντι τὸν ὅρκον (v. τῶν ὅρκων).

ἐκβακχεύω, *divino afflatu concito;* pass. *rapior, furo.* Phaedr. 245. A: ἁπαλὴν ... ψυχὴν ἐγείρουσα καὶ ἐκβακχεύουσα. Pol. VIII. 561. A: (ἐὰν) μὴ πέρα ἐκβακχευθῇ.

ἐκβάλλω, *eiicio, expello.* Gorg. 468. D: ἐκβάλλει ἐκ πόλεως. Phaed. 114. A: ἐκβάλλει τὸ κῦμα. Polit. 309. A. Gorg. 468. B: ἐκβάλλομεν. 466. C: ἐκβάλλουσιν ἐκ τῶν πόλεων. Theaet. 180. B: πανταχόθεν ἐκβάλλουσιν. Polit. 298. B: ἐκβάλλουσιν εἰς τὴν θάλατταν. Pol. VIII. 560. D: σωφροσύνην ... ἐκβάλλουσι. Legg. IX. 873. B: ἔξω τῆς πόλεως ἐκβαλλόντων γυμνόν. Prot. 325. A: ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων. Id. Gorg. 456. E. 472. B: ἐκβάλλειν ... ἐκ τῆς οὐσίας. Soph. 227. D. Legg. X. 909. C: ἔξω τῶν ὁρίων ἐκβάλλειν ἄταφον. Ep. VII. 336. A: τοὺς μὲν ἐκβάλλων cet. Gorg. 469. C: ἀποκτιννύντι καὶ ἐκβάλλοντι. Pol. III. 407. D: τὰ νοσήματα ἐκβάλλοντα. Polit. 293. D: ἐκβάλλοντες. Crat. 437. A: ἐκβάλλοντας τὸ εἶ. Pol. VI. 488. C. Ep. III. 318. C: ἡνίκα ... Ἡρακλείδην ἐξέβαλες. Legg. I. 637. A: τοῦτ' ἐξέβαλεν ὁ νόμος ἡμῶν ἐκ τῆς χώρας ξυμπάσης. Menex. 243. B: ὃν κοινῇ ἐξέβαλον μεθ' ἡμῶν. Ep. VII. 333. C: (ἵνα) Διονύσιον ἐκβάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. Soph. 230. C: πρὶν ἂν τὰ ἐμποδίζοντα ἐν αὐτῷ τις ἐκβάλῃ. Pol. VIII. 557. A: τοὺς δὲ ἐκβάλωσι. Menex. 246. A: ἐκβαλόντες ἐκ τῆς θαλάττης Λακεδαιμονίους. Ax. 368. D: δήμου παίγνιον ἐκβαλλόμενον (v. ἐμβαλλόμενον), συριττόμενον cet. Legg. IX. 854. D: ἐκτὸς τῶν ὅρων τῆς χώρας γυμνὸς ἐκβληθήτω. 874. B: ἔξω τῆς τοῦ παθόντος χώρας ἐκβληθησόμενον ἄταφον. Etiam in urbe dicitur quae civibus expulsis diruitur. Ep. VII. 332. B: πόλεις ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας. Intrans. *effluo.* Phaed. 113. A: τρίτος ... ποταμὸς τούτων κατὰ μέσον ἐκβάλλει. **abiicio, amitto.* Pol. III. 412. E: μήτε βιαζόμενοι ἐκβάλλουσιν ἐπιλανθανόμενοι δόξαν τὴν cet. IV. 429. D: μὴ ἐκβάλλειν. VI. 503. A: τὸ δόγμα τοῦτο μήτ' ἐν πόνοις ... φαίνεσθαι ἐκβάλλοντας. **emitto, edo.* Ep. VII. 344. D: οὐκ ἂν αὐτὰ ἐτόλμησεν εἰς ἀναρμοστίαν ... ἐκβάλλειν. Pol. V. 473. E: τοιοῦτον ἐκβέβληκας ῥῆμά τε καὶ λόγον ὃν cet. **repello, reiicio.* Crit. 46. B: τοὺς δὲ λόγους ... οὐ δύναμαι νῦν ἐκβαλεῖν. Pol. II. 377. C: ὧν δὲ νῦν λέγουσι τοὺς πολλοὺς ἐκβλητέον.

ἐκβαρβαρῶ, *barbarum efficio.* Ep. VIII. 353. A: ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον ὅλην ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι (Σικελίαν).

ἐκβιβάζω, *expono* (ex navi). Gorg. 511. E: εἰδὼς ὅτι οὐδὲν αὐτοὺς βελτίους ἐξεβίβασεν ἢ οἵ (sic Cl. c. plur. al. Vulg. οἷοι) ἐνέβησαν.

ἐκβλαστάνω, *progermino.* Pol. VIII. 565. D: *ὅτι … ἐκ προστατικῆς ῥίζης … ἐκβλαστάνει* (*τύραννος*).

ἐκβολή, *ἡ*, *expulsio.* Ep. VII. 333. D: *τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος.* 350. C. Legg. VIII. 847. A: *ἐκβολαῖς ἐκ τῆς πόλεως.* Ep. VII. 336. E: *ἐκβολαῖς ἀνθρώπων.* **amotio*; etiam *amissio.* Soph. 230. A: *ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν … στέλλονται.* Pol. III. 412. E: *τίνα λέγεις … τὴν ἐκβολήν;* **ostium* (vern. *Ausfluss*). Phaed. 113. A: *ἐγγὺς τῆς ἐκβολῆς.*

ἐκβοῶ, *vociferor.* Pol. VI. 492. B: *ἐκβοῶντες καὶ κροτοῦντες.*

ἐκγίγνεται, *licet.* Parm. 128. D: *ὥστε οὔτε βουλεύσασθαι* (v. *βουλ. ἐμὲ*) *ἐξεγένετο.* Euthyd. 275. E. Idem pro *ἐξεγενήθη* Phil. 62. D. Heind. reponebat (Stallb. malebat *ἐξεγένεθ' ἡμῖν*).

ἐκγλύφω, *exsculpo.* Pol. X. 616. D: *ἐν … σφονδύλῳ κοίλῳ καὶ ἐξεγλυμμένῳ.*

ἔκγονος, *ὁ ἡ*, *fetus*, *partus*; *liberi* et *posteri*; etiam *alumnus.* Pol. III. 415. B: *ἐὰν … σφέτερος ἔκγονος ὑπόχαλκος … γένηται.* IV. 423. C: *ἐὰν … τῶν φυλάκων τις φαῦλος ἔκγονος γένηται.* VI. 506. E. Legg. III. 695. E: *ἅτε τῶν αὐτῶν παιδειῶν γενόμενος ἔκγονος.* Legg. X. 901. E: *δειλίας γὰρ ἔκγονος ἔν γε ἡμῖν ἀργία* cet. XI. 925. D: *τρίτη δὲ ἔκγονος ἀδελφῆς.* 930. D: *ὅταν … ὁμολογῆται … τὸ γεννώμενον εἶναι τῶν ποιουμένων ἔκγονον.* Hipp. mai. 297. B: *ὅτι τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ τὸ ἔκγονον σπουδαστόν ἐστι.* Theaet. 150. D: *γεγονὸς τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἔκγονον.* Crat. 393. C: *τὸ ἀνθρώπου ἔκγονον.* Conv. 190. B: *ὅτι τὸ … ἄῤῥεν ἦν τοῦ ἡλίου … ἔκγονον.* Pol. III. 415. B: *χρυσοῦν ἔκγονον.* Tim. 50. D: *ἐκγόνῳ.* Crat. 393. B: *τὸν λέοντος ἔκγονον.* Ib. *τὸν ἵππου ἔκγονον.* Pol. V. 457. D: *μήτε γονέα ἔκγονον εἰδέναι τὸν αὑτοῦ μήτε παῖδα γονέα.* Polit. 288. D: *εἶδος πολλῶν ἑτέρων τεχνῶν ἔκγονον ὄν.* Phil. 26. D: *τὸ τούτων ἔκγονον ἅπαν.* Legg. III. 691. C: *εἰς ἔκγονον ὕβρεως ἀδικίαν.* IX. 868. D. Pol. VI. 502. A: *βασιλέων ἔκγονοι ἢ δυναστῶν.* Critia 112. C: *ἐκγόνων ἔκγονοι.* Legg. VII. 817. D: *ὦ παῖδες μαλακῶν Μουσῶν ἔκγονοι.* Menex. 239. D: *οἱ τῆσδε τῆς χώρας ἔκγονοι.* Legg. XI. 928. E: *ξυμφοραὶ τηλικαύτης ἔχθρας ἔκγονοι.* Theaet. 156. A: *ἐκ … τῆς τούτων ὁμιλίας … γίγνεται ἔκγονα … ἄπειρα.* Pol. V. 461. D. Locr. 94. B: *τὰ ἐκ τούτων ἔκγονα.* Soph. 242. D: *τροφὰς τῶν ἐκγόνων.* Critia 114. D. Legg. III. 695. A: *τραχείας χώρας ἐκγόνων.* IX. 877. C. XI. 932. B: *πάντων τῶν ἐκγόνων αὐτοῦ.* Hipp. mai. 291. E. Pol. II. 372. D: *ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσι.* V. 463. C: *τούτων ἐκγόνοις ἢ προγόνοις.* Tim. 40. D: *ἐκγόνοις … θεῶν οὖσιν.* Critia 109. D. Legg. IV. 715. A. Pol. III. 415. B: *τοὺς ἐκγόνους.* V. 461. A. Tim. 18. D: *ἐκγόνους*

παῖδάς τ' (v. τε καὶ παῖδας) ἐκγόνων. 41. A. Critia 113. C. Legg. IV. 718. A. Theaet. 152. E: πάντα εἴρηκεν ἔκγονα ῥοῆς τε καὶ κινήσεως. Conv. 209. D: οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν καταλείπουσιν. Pol. III. 407. D. V. 459. D: τῶν μὲν τὰ ἔκγονα τρέφειν, τῶν δὲ μή. 460. B: τὰ ἀεὶ γιγνόμενα ἔκγονα. D. 461. D. Trop. Phaedr. 278. A: εἴ τινες τούτου (τοῦ λόγου) ἔκγονοί τε καὶ ἀδελφοὶ ἅμα ἐν ἄλλαις ἄλλων ψυχαῖς κατ' ἀξίαν ἐνέφυσαν. 275. D: τὰ ἐκείνης (τῆς ζωγραφίας) ἔκγονα. Etiam τόκος, *usura*, dicitur ἔκγονος, tanquam fortis partus. Pol. VI. 507. A: τοῦτον ... τὸν τόκον τε καὶ ἔκγονον αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ κομίσασθε. VIII. 555. E: τοῦ πατρὸς ἐκγόνους τόκους πολλαπλασίους κομιζόμενοι.

ἐκδειματῶ, *perterreo*. Pol. II. 381. E: μηδ' ... αἱ μητέρες τὰ παιδία ἐκδειματούντων λέγουσαι cet.

ἐκδέρω, *cutem detraho*. Euthyd. 301. C: σφάττειν τε καὶ ἐκδέρειν. D. **excarnifico*. Pol. X. 616. A: καταβαλόντες καὶ ἐκδείραντες.

ἐκδέχομαι, *excipio*. Ax. 371. B: ταῦτα δὲ ἀνοίξαντα ποταμὸς Ἀχέρων ἐκδέχεται. Euthyd. 276. C: τὸ μειράκιον ἐκδεξάμενος ... ἔφη. 277. B: ὥσπερ σφαῖραν ἐκδεξάμενος τὸν λόγον. 298. B. Conv. 189. A: ἐκδεξάμενον ... εἰπεῖν. **recipio*. Tim. 50. E: τὸ τὰ πάντα ἐκδεξόμενον ἐν αὑτῷ γένη. **suscipio*. Menex. 245. A: ἐκδεξαμένη τὸν πόλεμον.

ἐκδημία, ἡ, *profectio*. Legg. XII. 950. E: ἐν ἐκδημίαις πολιτικαῖς. **exsilium*. Legg. IX. 869. E: ἐνιαυτὸς εἷς ἔστω τῆς ἐκδημίας.

ἐκδημῶ, *peregrinor*. Legg. XII. 952. D: ἐκδημείτω. IX. 864. E: τὸν ἐνιαυτὸν ἐκδημῶν. XII. 952. D. 961. A: τοὺς ἐκδημήσαντας.

ἐκδιδάσκω, *edoceo*. Prot. 328. E: ἐπειδὴ καὶ τὰ πολλὰ ταῦτα ἐξεδίδαξε. Med. *edocendum curo*. Ep. XIII. 360. E: ἐκδίδαξαί τινα.

ἐκδίδωμι, *do* (ut dotem), *doto*. Legg. VI. 774. C: μήτε λαμβάνοντι μήτ' ἐκδιδόντι. Ep. XIII. 361. D: τὰς μητέρας αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα. Ib. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοί ἐστι cet. In univ. *do*. Locr. 104. E: ποθ' ὕβριν ἐκδιδόμενα. **trado*, *committo*. Legg. VII. 806. D: γεωργίαι ἐκδεδομέναι δούλοις. **dedo*, *prodo*. Menex. 245. C: ἠθέλησαν ... αὐτῷ (regi) ἐκδιδόναι. B: οὕσπερ πρότερον Λακεδαιμόνιοι αὐτῷ ἐξέδοσαν. C: ἐκδοῦναι. D: Ἕλληνας βαρβάροις ἐκδόντες. C: ἐκδώσειν τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Ἕλληνας. **loco aliquid faciendum*. Parm. 127. A: χαλινόν τινα χαλκεῖ ἐκδιδόντα σκευάσαι. Legg. XI. 921. A: τὸν ἐκδόντα. **nuptum do s. colloco*. Soph. 242. D: συνοικίζει τε αὐτὰ καὶ ἐκδίδωσι. Legg. VI. 771. E: οἷς ἐκδίδωσι. Pol. X. 613. D: ἐκδιδόασί τε εἰς οὓς ἂν ἐθέλωσι. II. 362. B: ἐκδιδόναι εἰς οὓς ἂν βούληται. Legg. V. 742. C: γαμοῦντα ... καὶ ἐκ-

διδόντα. Polit. 310. C: *τὰς ἐκδιδομένας παρ' αὐτῶν* (v. *αὑτῶν*) *εἰς τούτους ἐκπέμπουσι πάλιν*. Med. Legg. V. 740. C: *θηλείας ... ἐκδόσθαι*. Trop. *trado*, *concilio* (quasi *despondeo*). Theaet. 151. B: *ὧν πολλοὺς ... ἐξέδωκα Προδίκῳ*.

ἐκδικάζω, *iudico*. Legg. XII. 958. A: *δίκαι ... ἐκδικασθεῖσαι*. 943. B: *ἐκδικασθεισῶν τῶν τῆς ἀστρατείας δικῶν*.

ἔκδοσις, *ἡ*, *datio*. Polit. 310. E: *ὁμηρειῶν ἐκδόσεσιν εἰς ἀλλήλους*. **collocatio* (in matrimonium). Legg. XI. 924. D: *ἐὰν ... τὴν ἔκδοσιν τῶν θυγατέρων ποιῆται*. Polit. 310. B: *τῶν περὶ τὰς ἰδίας ἐκδόσεις καὶ γάμους*.

ἔκδυσις, *ἡ*, *effugium*. Crat. 426. A: *αὗται γὰρ ἂν πᾶσαι ἐκδύσεις εἶεν*.

ἐκδύω, *emergo*. Phaed. 109. D: *ἐκδὺς καὶ ἀνακύψας ἐκ τῆς θαλάττης*. **elabor* (ex animo). Alc. II. 147. E: *τοῦτο ... ἐκδεδυκέναι ... καὶ οὐκέτι ὡσαύτως δοκεῖν*.

ἐκεῖ, *ibi*, *istic*; etiam *ea in re*, *tum*. Prot. 323. B: *ὃ ἐκεῖ σωφροσύνην ἡγοῦντο εἶναι ... ἐνταῦθα μανίαν*. Phaed. 61. E. 64. A. Theaet. 172. B: *ἐκεῖ οὗ λέγω, ἐν τοῖς δικαίοις* cet. Polit. 280. A: *καθάπερ κἀκεῖ τότε* cet. Conv. 192. E: *ἐκεῖ αὖ ἐν Ἅιδου*. 220. C: *ἐκεῖ ποτὲ ἐπὶ στρατείας*. Pol. V. 451. B: *εἴπερ ἐκεῖ, κἀνθάδε*. Hipp. mai. 286. B: *καὶ ἐκεῖ ... καὶ ἐνθάδε*. Euthyd. 299. B: *καλῶς ἐκεῖ ἕξει*. Alc. I. 108. D. al. Cum artic. Phaedr. 250. A: *τἀκεῖ* (*res superas*). 274. C: *τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινὰ θεῶν*. Theaet. 143. D: *τὰ ἐκεῖ ἄν σε ... ἀνηρώτων*. Pol. I. 330. E: *ὥσπερ ἤδη ἐγγυτέρω ὢν τῶν ἐκεῖ*. II. 365. A: *αἳ τῶν ἐκεῖ κακῶν ἀπολύουσιν ἡμᾶς*. VII. 516. C: *τῆς ἐκεῖ σοφίας*. 520. C: *μυρίῳ βέλτιον ὄψεσθε τῶν ἐκεῖ*. Tim. 20. A: *οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ*. 25. D: *τοὐκεῖ πέλαγος* (24. E: *τὸ ἐκεῖ πέλαγος*). Legg. V. 727. D: *τὰ περὶ τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ*. Crit. 54. B: *τοῖς ἐκεῖ ἄρχουσιν*. Lach. 191. C: *οὕτω νικῆσαι τὴν ἐκεῖ μάχην*.

ἐκεῖθεν, *illinc*, *inde*. Phaedr. 229. D: *ὡς ἐκεῖθεν, ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε, ἡρπάσθη*. 251. C: *ἐκεῖθεν μέρη ἐπιόντα ... δεχομένη*. Phaed. 57. B: *οὔτε τις ξένος ἀφῖκται ... ἐκεῖθεν* (Athenis). 112. C: *ὅταν τε αὖ ἐκεῖθεν ... ἀπολίπῃ*. Phil. 34. E: *ἐκεῖθεν ... πάλιν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀναλάβωμεν*. Pol. VI. 489. E: *λέγωμεν ἐκεῖθεν ἀναμνησθέντες*. Tim. 36. A: *μοίρας ἔτι ἐκεῖθεν ἀποτέμνων*. 49. E: *πάλιν ἐκεῖθεν ἀπόλλυται*. 90. A. Legg. VIII. 846. E: *διὰ τὸ τὴν πρόσοδον ἐκεῖθεν αὐτῷ πλείω γίγνεσθαι*. Euthyd. 271. C: *φεύγοντες ... ἐκεῖθεν*. Charm. 156. E: *ἐκεῖθεν ἐπιῤῥεῖν*. Cum artic. Crat. 403. D: *οὐδένα δεῦρο ἐθελῆσαι ἀπελθεῖν τῶν ἐκεῖθεν* (ubi *ἐκεῖθεν* pro *ἐκεῖ* propter v. *ἀπελθεῖν* positum). Pol. X. 619. B: *ὁ ἐκεῖθεν ἄγγελος ἤγγελε*. E: *ἐκ τῶν ἐκεῖθεν ἀπαγγελλομένων*. Legg. X. 889. A: *σκεψώμεθα τοὺς ἐκεῖθεν*.

ἐκεῖνος, *η*, *ο*, *ille* rel. Proprie ad remotius quid refertur (ita ut pron. *οὗτος* opponatur. Euthyd. 271. B: *ἐκεῖ-*

νος μὲν ... οὗτος δέ). Phaedr. 231. C: *ὅτι ὅσων ἂν ὕστερον ἐρασθῶσιν, ἐκείνους αὐτῶν περὶ πλείονος ποιήσονται.* Ib. *ἐὰν ἐκείνοις* (quos postea amaturi sint) *δοκῇ, καὶ τούτους* (quos nunc amant) *κακῶς ποιήσουσι.* Phaed. 69. A: *ἀλλ' ᾖ ἐκεῖνο μόνον τὸ νόμισμα ὀρθόν, ἀνθ' οὗ δεῖ ἅπαντα ταῦτα καταλλάττεσθαι, φρόνησις.* 73. E: *ὅταν τις τοῦτο πάθῃ περὶ ἐκεῖνα ἃ ὑπὸ χρόνου ... ἤδη ἐπιλέληστο.* Hinc *ἐκεῖνο* et *ἐκεῖνα* res superas (h. e. aeternas rerum formas, vern. *das Uebersinnliche*, quippe a sensibus remotum illud) significat, *τάδε* vero vel *ταῦτα* res quae hic sunt, h. e. citeriores (*das Sinnliche*). Phaedr. 250. A: *ἀναμιμνήσκεσθαι δ' ἐκ τῶνδε ἐκεῖνα οὐ ῥάδιον ἁπάσῃ* (*ψυχῇ*). Phaed. 74. B: *ἆρ' οὐκ ... ἐκ τούτων ἐκεῖνο ἐνενοήσαμεν, ἕτερον ὂν τούτων;* 75. A. B. E. 76. E. Conv. 212. A: *κἀκεῖνο ὃ* (*ᾧ*?) *δεῖ θεωμένου.* — Cum pron. *τοῦτο* (quod monstrandi vim habet) *ἐκεῖνο* ita ponitur ut lectoris animum ad aliquid vel antecedens vel consequens intendat, aut noti quid ac soliti efferat. Phaedr. 252. C: *ὅμως δὲ ... τὸ πάθος τῶν ἐρώντων τοῦτ' ἐκεῖνο* (*hoc ipsum*, int. quod descripsimus) *τυγχάνει ὄν.* 241. D: *τοῦτ' ἐκεῖνο, ὦ Φαῖδρε* (*en quod dixi, da hast du es!* Refertur enim ad superiora 238. D.). Conv. 210. E: *κατόψεταί τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλόν, τοῦτο ἐκεῖνο* (*eben das*, quod ad seqq. refertur) *οὗ δὴ ἕνεκεν καὶ οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι ἦσαν.* 223. A: *ταῦτ' ἐκεῖνα ... τὰ εἰωθότα* (vern. *da haben wir seine Art*). Hipp. mai. 296. D: *ἀλλ' ἄρα τοῦτ' ἦν ἐκεῖνο* (*eben das*) *... ὃ ἐβούλετο ἡμῶν ἡ ψυχὴ εἰπεῖν.* Charm. 166. B: *τοῦτό ἐστιν ἐκεῖνο* (*eben das ist es*) *... ἐπ' αὐτὸ ἥκεις ἐρευνῶν ὅτῳ διαφέρει* cet. **is* (vern. *er*); ita ad nomen proxime antec. refertur, atque etiam pron. *αὐτός* excipit. Prot. 310. D: *ἂν αὐτῷ διδῷς ἀργύριον καὶ πείθῃς ἐκεῖνον* (*ihn*). Phaedr. 267. C: *ἃ ἐκείνῳ* (*ei*, int. Polo) *ἐδωρήσατο.* Gorg. 515. E: *εἰ λέγονται Ἀθηναῖοι διὰ Περικλέα βελτίους γεγονέναι, ἢ πᾶν τοὐναντίον διαφθαρῆναι ὑπ' ἐκείνου.* Phaed. 62. D: *θεόν τε εἶναι τὸν ἐπιμελόμενον ἡμῶν καὶ ἡμᾶς ἐκείνου κτήματα εἶναι.* 111. B: *τὰς ... ὥρας αὐτοῖς κρᾶσιν ἔχειν τοιαύτην ὥστε ἐκείνους ἀνόσους εἶναι.* Theaet. 154. B: *Πρωταγόρας τε καὶ πᾶς ὁ τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἐπιχειρῶν λέγειν.* Soph. 235. C: *κἀκείνῳ* (praec. *αὐτὸν*) *παραδόντας ... τὴν ἄγραν.* Phil. 12. C: *τὴν ... Ἀφροδίτην ὅπῃ ἐκείνῃ* (*ihr*) *φίλον, ταύτῃ προσαγορεύω.* Pol. I. 353. D: *ἴδια ἐκείνου εἶναι* (ubi *ἐκείνου* ad v. *ψυχῇ* antec. refertur). III. 394. A: *τίσαι ... τὰ ἃ δάκρυα τοῖς ἐκείνου βέλεσιν* (vern. *mit seinen Pfeilen*). VIII. 558. D: *ὑπὸ τῷ πατρὶ τεθραμμένος ἐν τοῖς ἐκείνου ἤθεσι.* Legg. VI. 777. D: *τρέφειν δ' αὐτοὺς ὀρθῶς μὴ μόνον ἐκείνων ἕνεκα* (vern. *ihretwegen*) cet. VII. 805. C: *ἐκείνῳ τῷ τοῦτον τὸν νόμον μηδαμῇ δεχομένῳ* (ubi est *ei qui* cet.). VIII. 847. B: *ἐάν τις αὐτοὺς ἕτερος, ἢ 'κεῖνοί* (*sic*) *τινα ἄλλον ἀδικῶσι.* Saepenumero exprimi potest pron. demonstrat.

Phaedr. 232. D: *ἡγούμενοι ὑπ' ἐκείνων* (int. *τῶν μὴ ἐθελόντων συνεῖναι*, quod proxime antec.) ... *ὑπερορᾶσθαι* cet. 233. A: *ἢ ἐραστῇ· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ* cet. Theaet. 200. C: *ὅτι οὐκ ὀρθῶς ψευδῆ δόξαν προτέραν ζητοῦμεν ἐπιστήμης, ἐκείνην* (*hanc*) *ἀφέντες*. 203. E: *χρῆν ... ἴσως τὴν συλλαβὴν τίθεσθαι μὴ τὰ στοιχεῖα, ἀλλ' ἐξ ἐκείνων* (*ex his*) *ἕν τι γεγονὸς εἶδος*. Parm. 153. C: *αὐτὸ...ἐκεῖνο* (*hoc – ipsum*, quod refertur ad proxime antec. *τοῦ ὅλου τε καὶ ἑνός*). Crat. 422. A: *ἐξ ἑτέρων, ἐκεῖνα δὲ* (*et haec*) *ἐξ ἄλλων*. Pol. III. 410. B: *πρὸς τὸ θυμοειδὲς ... βλέπων κἀκεῖνο ἐγείρων*. X. 616. E: *περὶ τὴν ἠλακάτην· ἐκείνην δὲ ... ἐληλάσθαι*. 620. D: *πρὸς τὴν Λάχεσιν· ἐκείνην δ'* cet. Euth. 9. B. Euthyd. 272. D. Etiam plenae orationi praemittitur. Hipp. mai. 283. D: *ἀλλ' ἐκεῖνο* (int. ex antec. *ἂν εἴη*), *μῶν μὴ ...;* (vern. *ist es dieses*, i. q. *ist dieses der Grund, nehmlich sollten vielleicht die Laked.* cet.).— Infertur ita ut redundet. Parm. 133. D: *οὐκ αὐτοῦ δεσπότου ... ἐκείνου δοῦλός ἐστιν*. Phil. 30. D: *ἀλλ' ἔστι τοῖς ... πάλαι ἀποφηναμένοις ... ξύμμαχος ἐκείνοις*. 54. C: *τό γε μήν, οὗ ἕνεκα τὸ ἕνεκά του γιγνόμενον ἀεὶ γίγνοιτ' ἄν, ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρᾳ ἐκεῖνό ἐστι*.— Cum praepos. *ἐπί*: *ἐπ' ἐκεῖνα*, *trans*, *ultra* (opp. *ἐπὶ τάδε*, *citra*). Phaed. 112. B: *ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς γῆς ὁρμήσῃ καὶ ὅταν εἰς τὸ ἐπὶ τάδε*. — *ἐκείνῃ*, *illa* vel *hac ratione, hactenus*. Phaedr. 234. E: *καὶ ταύτῃ ... ἀλλ' οὐκ ἐκείνῃ μόνον ὅτι* cet. Theaet. 179. B. Soph. 259. D: *ἐκείνῃ καὶ καθ' ἐκεῖνο ὅ φησι τούτων πεπονθέναι πότερον*. Polit. 263. B: *ταύτῃ με ἢ ἐκείνῃ μᾶλλον ... ἀεὶ φαθὶ λέγειν*. Pol. VIII. 556. A: *οὔτε γ' ἐκείνῃ ... οὔτε τῇδε αὖ* cet. X. 606. A: *εἰ ἐκείνῃ* (*ita*) *γ' αὐτὸ σκοποίης*. De lucri cup. 230. B. Est etiam *illuc*. Tim. 79. E: *πάλιν ἐκείνῃ ῥέπον*. — Pro *ἐκεῖνος* libri edd. habent *κεῖνος*: Pol. VIII. 516. D. X. 606. A. Legg. II. 654. C. XII. 944. E. al. Sed scribendum videtur *'κεῖνος* (post *ἤ*, *εἰ* al.) Cf. *Schneid.* ad Civ. V. I. p. 154.

ἐκείνως, *illa* vel *ea ratione*, *ita*. Prot. 329. D: *ἐκείνως μοι φαίνεται ... ὥσπερ* cet. Theaet. 184. D: *ἀλλά μοι δοκεῖ οὕτω μᾶλλον ἢ ἐκείνως*. Crat. 437. C: *ὅτι τὰ πολλὰ ἐκείνως ἐσήμαινεν*. Pol. II. 370. A: *οὕτω ῥᾷον* (v. *ῥᾴδιον*) *ἢ 'κείνως* (al. *ἐκείνως*). VII. 516. D: *ἐκείνως ζῆν*. Tim. 75. A. Legg. I. 628. C: *οὕτω πᾶς ἂν ἐθέλοι πρότερον ἢ κείνως* (malim *'κείνως*). IV. 720. E. Hipp. mai. 303. C: *οὕτως αἱρεῖ ... ἢ 'κείνως;* (al. *ἐκείνως*). Riv. 139: *ὁ δὲ ἀμαθὴς ἔφη ἐκείνως εἶναι*.

ἐκεῖσε, *illuc*. Prot. 311. A: *μήπω ... ἐκεῖσε ἴωμεν*. Phaedr. 250. E: *οὐκ ὀξέως ἐνθένδε ἐκεῖσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος*. Gorg. 480. A: *ἰέναι ἐκεῖσε ὅπου* cet. 526. C: *ὁ δὲ ἐκεῖσε ἀφικόμενος τὰ προσήκοντα πάσχει*. Phaed. 58. E: *κἀκεῖσε ἀφικόμενος*. 61. D: *τὸν μέλλοντα ἐκεῖσε ἀποδημεῖν*. 75. B: *τὰ ἐκ τῶν αἰσθήσεων ἴσα ἐκεῖσε* (ad aequa-

litatis speciem) ἀνοίσειν. Theaet. 176. A: ἐνθένδε ἐκεῖσε φεύγειν. Conv. 212. A: ἐκεῖσε βλέποντος ἀνθρώπου. Pol. VII. 529. A: ἀπὸ τῶν ἐνθένδε ἐκεῖσε ἄγει. 530. E: οὐκ ἐξῆκον ἐκεῖσε ἀεί. X. 618. E: ὃ αὐτὴν ἐκεῖσε ἄξει, εἰς τὸ ἀδικωτέραν γίγνεσθαι. Legg. I. 643. C: ἐκεῖσε τρέπειν τὰς ἡδονὰς ... τῶν παίδων. Alc. I. 123. A: τὰ ἴχνη τὰ ἐκεῖσε τετραμμένα. Cum artic. Phaed. 117. C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε. Pol. X. 619. E: τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε καὶ δεῦρο πάλιν πορείαν. Ax. 371. E: τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας. **illic*. Ax. 366. A: τῆς ἐκεῖσε διαίτης ... ὀριγνωμένη (v. ὀρεγομένη).

ἐκθνήσκω, *mortui speciem induo*. Legg. XII. 959. A: τόν τε ἐκτεθνεῶτα καὶ τὸν ὄντως τεθνηκότα.

ἐκκαθαίρω, *expurgo*. Pol. VII. 527. D: ὅτι ἐν τούτοις τοῖς μαθήμασιν ἑκάστου ὄργανόν τι ψυχῆς ἐκκαθαίρεται. Ep. II. 314. A: μόγις, ὥσπερ χρυσός, ἐκκαθαίρεται μετὰ πολλῆς πραγματείας. **expolio* (vel ita aliquid exprimo ut mera eius atque perſecta species appareat). Pol. II. 361. D: ὡς ἐῤῥωμένως ἑκάτερον, ὥσπερ ἀνδριάντα, εἰς τὴν κρίσιν ἐκκαθαίρεις τοῖν ἀνδροῖν. **purgo*, h. e. *elido, tollo*. Euth. 3. A: ἡμᾶς ἐκκαθαίρει τοὺς τῶν νέων τὰς βλάστας διαφθείροντας.

ἐκκαίδεκα, *sedecim*. Men. 83. C. Ep. XIII. 361. B.

ἐκκαλοῦμαι, *provoco*. Locr. 104. B: τῷ νῷ ἐκκαλεομένῳ ἢ ποτὶ ἔργα ἢ ποτὶ ἀπολαύσιας. Euthyd. 288. D: ἐάν πως ἐκκαλέσωμαι.

ἐκκαλύπτω, *denudo, detego*. Phaed. 118: ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψεν αὐτόν. Med. *me detego*. Phaed. 118: ἐκκαλυψάμενος ... εἶπεν.

ἐκκάω, *exuro*. Gorg. 473. C: τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκάηται. Pol. II. 361. E: ἐκκαυθήσεται τὠφθαλμώ. X. 613. E: ἐκκαυθήσονται. Pass. in eo dicitur quod exsistit (ut Lat. *exardescere*). Pol. VIII. 556. A: οὔτε ... τὸ τοιοῦτον κακὸν ἐκκαόμενον ἐθέλουσιν ἀποσβεννύναι.

ἐκκενῶ, *vacuo*. Prot. 315. D: καὶ τοῦτο (τὸ οἴκημα) ἐκκενώσας.

ἐκκεχυμένως, propr. *effuse*, est *diligenter* (vern. *ausführlich*). Euth. 3. D: ἐκκεχυμένως ... λέγειν.

ἐκκηρύττω, *praeconis voce eiicio*. Legg. XI. 929. B: ὡς ἄξιος ἅπασιν ἐκ τοῦ γένους ἐκκεκηρῦχθαι.

ἐκκλάω, *frango*. Pol. X. 611. D: τά τε παλαιὰ τοῦ σώματος μέρη ... ἐκκεκλάσθαι.

ἐκκλέπτω, *subtraho, clam abduco*. Crit. 44. E: (ἡμῖν) ὡς σὲ ἐνθένδε ἐκκλέψασι. Ut Lat. *subtraho*, est etiam *reticeo, omitto*. Pol. V. 449. C: εἶδος ὅλον ... ἐκκλέπτειν τοῦ λόγου.

ἐκκλησία, ἡ, *concio*. Gorg. 456. B: ἐν ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ συλλόγῳ. 481. E. Euth. 3. B. Apol. 25. A. Prot. 319. B: ὅταν συλλεγῶμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Polit.

298. C: *ξυλλέξαι ... ἐκκλησίαν ἡμῶν αὐτῶν.* Legg. VI. 764. A: *ἴτω δ' εἰς ἐκκλησίαν καὶ τὸν κοινὸν ξύλλογον ὁ βουλόμενος.* VIII. 850. B. Alc. I. 114. B: *ἐμὲ ἐκκλησίαν νόμισον καὶ δῆμον.* Pol. VI. 492. B: *ξυγκαθεζόμενοι ἀθρόοι πολλοὶ εἰς ἐκκλησίας.*

ἐκκλησιάζω, *in concione sum.* Ax. 369. A: *τρισμυρίων ἐκκλησιαζόντων.*

ἐκκλησιαστής, ὁ, *qui concioni adest.* Apol. 25. A: *οἱ ἐκκλησιασταί.* Euthyd. 290. A: *δικαστῶν τε καὶ ἐκκλησιαστῶν.* Gorg. 452. E: *ἐν ἐκκλησίᾳ ἐκκλησιαστάς.*

ἐκκλίνω, *deflecto.* Crat. 404. D: *νῦν δὲ αὐτῆς ἐκκλίνουσι τοὔνομα.* *(me) *declino, evito.* Legg. V. 746. C: *τοῦτο ... αὐτὸ ἐκκλίνειν καὶ μὴ πράττειν.*

ἐκκλύζω, *eluo.* Pol. IV. 430. A: *δεινὰ ὄντα ἐκκλύζειν.*

ἐκκοιμῶμαι, *edormio.* Legg. I. 648. A: *ἐκκοιμηθέντα.*

ἐκκομίζω, *eveho.* Pol. X. 611. E: *ὑπὸ ταύτης τῆς ὁρμῆς ἐκκομισθεῖσαι ἐκ τοῦ πόντου* (Eryx. 400. E: pro *αὐτοῦ ἐκκομισαίμεθα* Fischer. corr. *αὐτῷ ἐκποϱισαίμεθα*)

ἐκκόπτω, *excutio.* Charm. 155. C: *καί μου ἡ πρόσθεν θρασύτης ἐξεκέκοπτο.*

ἐκκρέμαμαι, *pendeo*, *suspensus sum.* Legg. V. 733. A: *ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸ θνητὸν πᾶν ζῶον ... ἐκκρεμάμενον εἶναι.* Ion. 536. A: *τῶν τῆς Μούσης ἐκκρεμαμένων δακτυλίων.*

ἐκκρίνω, *secerno.* Locr. 102. A: *ἐκκριθέντος τῶ πνεύματος.* **eximo.* Polit. 303. B: *πασῶν ... ἐκείνην γε ἐκκριτέον.* (Ib. 268. C. pro *ἐκκρίνοντες* scribendum videtur *ἐγκρίνοντες*, quod Heusd. coni. et in Flor. i. exstat).

ἔκκριτος, ὁ ἡ, *selectus.* Legg. XI. 926. D: *εἰς τὸ τῶν ἐκκρίτων δικαστῶν δικαστήριον εἰσάγων.* 928. B.

ἐκκρούω, *excutio*, *deturbo.* Phaedr. 228. E: *ἐκκέκρουκάς με ἐλπίδος.* **eludo* (ut *ictum*); unde etiam *irritum facio* (vern. *vereiteln*). Prot. 336. C: *ἐκκρούων τοὺς λόγους.*

ἐκκωφῶ, *surdum reddo*, *obtundo.* Lys. 204. C: *ἡμῶν γοῦν ... ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα.*

ἐκλαμβάνω, *accipio.* Legg. XII. 958. D: *διδόντι τε δίκας ... καὶ παρ' ἑτέρου ἐκλαβόντι.* **percipio*, *disco.* Legg. VII. 807. D: *τὸ τέλεόν τε καὶ ἱκανὸν αὐτῶν ἐκλαμβάνειν.* Med. Ib. 812. E: *τοῖς μέλλουσιν ἐν τρισὶν ἔτεσι τὸ τῆς μουσικῆς χρήσιμον ἐκλήψεσθαι διὰ τάχους.*

ἐκλάμπω, *exsplendesco*, *eluceo.* Gorg. 484. A: *ἐνταῦθα ἐξέλαμψε τὸ τῆς φύσεως δίκαιον.* Ep. VII. 344. B: *ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστον καὶ νοῦς.* Pol. IV. 435. A: *τάχ' ἂν ... ἐκλάμψαι ποιήσαιμεν τὴν δικαιοσύνην.*

ἐκλανθάνομαι, *obliviscor*, *non cogito.* Ax. 369. E: *ἐκλαθόμενος ὅτι τέθνηκας.*

ἐκλεαίνω, *expolio.* Conv. 191. A: *τὰς ... ἄλλας ῥυτίδας τὰς πολλὰς ἐξελέαινε.*

ἐκλέγω, *eligo*, *deligo.* Pol. VII. 536. C: *ὅτι ... πρε-*

σβύτας ἐξελέγομεν. Ion. 539. D: ὥσπερ ἐγὼ σοὶ ἐξέλεξα καὶ ἐξ Ὀδυσσείας cet. Pol. V. 458. C: ὥσπερ τοὺς ἄνδρας ἐξέλεξας. 535. A: οἵους ἐξελέξαμεν. Ion. 539. E: οὕτω καὶ σὺ ἐμοὶ ἔκλεξον ... ὁποῖα cet. Legg. XII. 946. A: τούτους ἐκλέξαι. Pol. V. 458. C: καὶ τὰς γυναῖκας ἐκλέξας. Legg. VII. 811. A: ἐκ πάντων κεφάλαια ἐκλέξαντες. III. 702. D. 756. E: ἐκλέξαντας. Alc. I. 121. E: ἐξειλεγμένοι Περσῶν. Legg. IX. 864. D: τοῖς ἐκλεχθεῖσιν ἑκάστοτε δικασταῖς. Med. Phaedr. 252. D: τόν τε ... ἔρωτα τῶν καλῶν πρὸς τρόπου ἐκλέγεται ἕκαστος. Pol. IV. 429. D: ἐκλέγονται ... μίαν φύσιν cet. Legg. II. 670. D: ἐκλέγεσθαι ... τὰ προσήκοντα. Gorg. 503. E: οὐκ εἰκῇ ἐκλεγόμενος. Conv. 198. D: ἐξ αὐτῶν ... τούτων τὰ κάλλιστα ἐκλεγόμενος. Legg. VI. 761. A. Pol. IV. 429. E: ὅτε ἐξελεγόμεθα τοὺς στρατιώτας. Menex. 237. D: ἐξελέξατο ... τῶν ζώων ... τὸν ἄνθρωπον. Pol. V. 456. A: ἢ οὐ τοιαύτην ... φύσιν ἐξελεξάμεθα; Gorg. 472. B: ἥντινα ἂν βούλῃ τῶν ἐνθένδε ἐκλέξασθαι. Pol. II. 374. E. VIII. 557. D. Legg. VII. 802. A. De lucri cup. 228. D: ἐκλεξάμενος ἃ ἡγεῖτο σοφώτατα εἶναι. Tim. 24. C: ἐκλεξαμένη τὸν τόπον. D. Apol. 40. D: ἐκλεξάμενον ... ταύτην τὴν νύκτα. Legg. V. 745. B. IX. 858. B: ἐξ ὧν ἐκλεξόμεθα τὰ πρόσφορα cet. Pol. III. 412. D: ἐκλεκτέον ... ἐκ τῶν ἄλλων φυλάκων τοιούτους ἄνδρας οἳ ἂν cet. V. 456. B: καὶ γυναῖκες ... αἱ τοιαῦται τοῖς τοιούτοις ἀνδράσιν ἐκλεκτέαι. Legg. VII. 809. B: τίνα τύπον ἔχοντα ἐκλεκτέα τέ ἐστι cet. Pol. VII. 535. A: ἐκείνας τὰς φύσεις οἵου δεῖν ἐκλεκτέας εἶναι.

ἐκλείπω, *desero, destituo.* Legg. II. 657. D: ἐπειδὴ τὸ παρ' ἡμῖν ἡμᾶς ἐλαφρὸν ἐκλείπει νῦν. *praetermitto. Legg. VI. 779. D: ὁπόσα ἂν ὁ νόμος ἐκλείπῃ δι' ἀπορίαν. 772. A: ὅσον ἂν ἡμεῖς ἐκλείπωμεν τάττοντες. B: ἀναγκαῖον ... ὅσα σμικρὰ καὶ πολλὰ νομοθέτην ... ἐκλείπειν. Conv. 188. E: εἴ τι ἐξέλιπον. Intrans. *deficio*; quod est a) *flaccesco.* Pol. VI. 485. D: (περὶ) τὰς δὲ διὰ τοῦ σώματος ἐκλείποιεν (αἱ ἐπιθυμίαι). b) *desum.* Legg. XII. 943. A: ἐὰν δέ τις ἐκλείπῃ τινὶ κάκῃ μὴ στρατηγῶν ἀφέντων. XI. 918. A: τὸ δοκοῦν ἐκλιπεῖν. c) *desino.* Menex. 249. B: αὐτοὺς δὲ τοὺς τελευτήσαντας τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει. Crat. 399. E: ἅμα ... ἐκλείποντος τοῦ ἀναψύχοντος τὸ σῶμα ἀπόλλυταί τε καὶ τελευτᾷ. Legg. XI. 924. C: τοῦτο ἐκλιπέτω μηδέποτε κατὰ δύναμιν. Menex. 234. A: ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ὑμῶν ἡ οἰκία ἀεί τινα ἡμῶν ἐπιμελητὴν παρεχομένη. Porro, ut Lat. *deficere,* et in sole ponitur qui obscurari nobis videtur (Phaed. 99. D: οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες) et in morientibus vel mortuis. Legg. VI. 759. E: ὅθεν ἂν ἐκλίπῃ. IX. 856. E: κληρονόμον εἰς τὸν οἶκον καταστῆσαι τὸν τῶν ἐκλιπόντων.

ἔκλειψις, ἡ, *defectio* (siderum). Ax. 370. B: ἐκλείψεις. Locr. 97. B.

ἐκλεκτός, ή, όν, *selectus.* Legg. XI. 938. B: ἐν τῷ

τῶν ἐκλεκτῶν δικαστηρίῳ. XII. 948. A. 946. D: εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς δικαστὰς εἰςαγέτω. 956. C. Ep. VIII. 356. D.

ἔκλεξις, ἡ, optio. Phaedr. 231. D: ἐξ ὀλίγων ἄν σοι ἡ ἔκλεξις εἴη.

ἐκλογή, ἡ, electio. Pol. III. 414. A: τοιαύτη τις ... δοκεῖ μοι ... ἡ ἐκλογὴ εἶναι καὶ κατάστασις τῶν ἀρχόντων cet. Legg. II. 670. E: τῆς ἐκλογῆς ἕνεκα. Pol. VII. 536. C: ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκλογῇ. 535. A: τὴν προτέραν ἐκλογὴν τῶν ἀρχόντων. Legg. V. 736. A. 739. B. VII. 802. B: τὴν ἐκλογὴν ποιεῖσθαι.

ἔκλυτος, ὁ ἡ, dissolutus. Locr. 102. E: ἵμεροί τε ἔκλυτοι cet.

ἐκλύω, exsolvo, libero. Phaed. 67. D: ἐκλυομένην ὥσπερ ἐκ δεσμῶν ἐκ τοῦ σώματος. Med. Legg. XII. 948. C: μεγάλων σφᾶς ἐκλύονται κατὰ πολλὰ ζημιῶν. Lach. 194. C: ἡμᾶς ... τῆς ἀπορίας ἔκλυσαι.

ἐκμαγεῖον, τὸ, materia in qua aliquid exprimitur. Tim. 50. C: ἐκμαγεῖον ... φύσει παντὶ κεῖται. Theaet. 196. A: μνημεῖα ἐν τῷ ἐκμαγείῳ. 191. C: θὲς ... ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐνὸν κήρινον ἐκμαγεῖον. Locr. 94. A: τὰν δ' ὕλαν ἐκμαγεῖον καὶ ματέρα ... εἶμεν. *forma impressa vel signum. Theaet. 194. D: διανέμουσιν ἐπὶ τὰ αὐτῶν ἕκαστα ἐκμαγεῖα. E: ἀσαφῆ τὰ ἐκμαγεῖα ἴσχουσιν. *imago expressa. Tim. 72. C: ἕτοιμον ἀεὶ παρακείμενον ἐκμαγεῖον. *forma vel norma. Legg. VII. 801. D: κείσθω νόμος ἡμῖν καὶ τύπος ἐκμαγεῖόν τε τρίτον τοῦτο —; 800. B: ἓν ... τῶν ἐκμαγείων εἶναι τοιόνδε τι. E: τῶν ἐκμαγείων ταῖς ᾠδαῖς εἰ πρῶτον ἓν τοῦθ' ἡμῖν ἀρέσκον κείσθω. B: ἀσφαλέστατον καθάπερ ἐκμαγεῖ' ἄττ' αὐτοῖσι πρῶτον πλάσασθαι τῷ λόγῳ.

ἐκμανθάνω, edisco. Legg. VII. 811. A: ἐκμανθάνειν. Ion. 530. C: τὴν τούτου διάνοιαν ἐκμανθάνειν. Ep. II. 314. B. Hipp. mai. 285. E: ἐκμανθάνων. Legg. VII. 811. A: ὅλους ποιητὰς ἐκμανθάνοντας. Hipp. mai. 285. D: ὥστε ... ἠνάγκασμαι ἐκμεμαθηκέναι ... πάντα τὰ τοιαῦτα. Phaedr. 228. D: τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον. *disco, cognosco. Ax. 371. A: ἔφη ... ἔκ τινων χαλκέων δέλτων ... ἐκμεμαθηκέναι cet. Tim. 47. C: ἐκμαθόντες. Euthyd. 304. A.

ἐκμάττω, exprimo, formo. Pol. III. 396. D: αὑτὸν ἐκμάττειν τε καὶ ἐνιστάναι εἰς τοὺς τῶν κακιόνων τύπους. Theaet. 191. D: ὃ ... ἂν ἐκμαγῇ. Ib. ὅταν ... μὴ οἷόν τε γένηται ἐκμαγῆναι.

ἐκμελετῶ, exerceo. Hipp. mai. 287. A: ἵν' ὅτι μάλιστά με ἐκμελετήσῃς. 286. D: μαθὼν καὶ ἐκμελετήσας. Clit. 407. B: οἵτινες ἐξασκήσουσι καὶ ἐκμελετήσουσιν ἱκανῶς.

ἐκμελής, ὁ ἡ, inconcinnus. Locr. 101. B: ἐκμελής τε καὶ ἀνάρμοστος.

ἔκμηνος, ὁ ἡ, semestris; neutr. ἔκμηνον, spatium semestre. Legg. XI. 916. B: ὁ πριάμενος ἐντὸς ἐκμήνου (v. ἐξαμήνου) ἀναγέτω.

ἐκμυζῶ, *exsugo*. Pol. III. 408. A. (Hom.).

ἔκνευσις, ἡ, *declinatio*. Legg. VII. 815. A: *ἐκνεύσεσι καὶ ὑπείξει πάσῃ.*

ἐκνίπτω, *eluo*, trop. *expio*. Ep. VIII. 352. C: *ταῦτα γὰρ ἀνίατα καὶ οὐκ ἄν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψειε.*

ἑκούσιος, ὁ ἡ et *α, ον*, *voluntarius*; neutr. *voluntas*. Legg. XI. 925. A: *ἡ παῖς ... ἑκουσία.* Hipp. min. 374. B: *καὶ ἀσχημοσύνη ... ἡ μὲν ἑκούσιος* cet. Def. 412. C: *καρτερία ἑκούσιος.* Ib. *ὑποχώρησις ἑκουσία.* D. 413. E. Crat. 420. D: *τὸ ... ἑκούσιον ... εἶκον τῷ ἰόντι δεδηλωμένον ἂν εἴη τούτῳ τῷ ὀνόματι.* Legg. V. 730. C: *ᾧ φίλον ψεῦδος ἑκούσιον.* IX. 861. E. Pol. III. 413. A: *τὸ ... τῆς ἑκουσίου (δόξης) ... μανθάνω.* 399. B: *ἐν ἑκουσίῳ πράξει ὄντος.* Polit. 276. D: *τῷ βιαίῳ τε καὶ ἑκουσίῳ.* E. 292. A. Legg. XI. 925. A: *ὅντιν' ἂν ... αἱρῆται τῶν πολιτῶν ἑκούσιον ἑκουσία.* Polit. 276. E: *τὴν ... ἑκούσιον (ἐπιμελητικήν).* Pol. III. 399. C: *βίαιον, ἑκούσιον (ἁρμονίας).* Polit. 291. E: *πρὸς τὸ βίαιον ... καὶ ἑκούσιον ἀποσκοποῦντες.* Pol. VII. 535. E: *τὸ ... ἑκούσιον ψεῦδος.* Legg. V. 733. D. IX. 860. D. 861. B: *τὰ μὲν ἑκούσια, τὰ δὲ ἀκούσια (ἀδικήματα).* Polit. 276. A: *ἑκουσίων διπόδων.* Pol. VIII. 556. A: *τῶν ἑκουσίων ξυμβολαίων.* Legg. IX. 860. E. 872. D: *ἑκουσίους τε καὶ ἀδίκους πάντως (φόνους).* Prot. 346. B: *ἔχθρας ἑκουσίους πρὸς ταῖς ἀναγκαίαις προστίθεσθαι.* Pol. X. 603. C: *βιαίους ἢ ἑκουσίας πράξεις.* Phaedr. 233. C: *τὰ δὲ ἑκούσια πειρώμενος ἀποτρέπειν.* Legg. IX. 860. E: *ἀκούσιά τε καὶ ἑκούσια ἀδικήματα.* 861. E.

ἑκουσίως, *ultro*, *sponte*. Polit. 291. E: *ἐάν τ' οὖν βιαίως ἐάν τε ἑκουσίως τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων τὸ πλῆθος ἄρχῃ.* Pol. III. 412. E. 413. A. Legg. IX. 873. A. Hipp. min. 374. C. al.

ἐκπαιδεύω, *erudio*, ita ut institutionem absolvam. Crit. 45. D: *ἐκθρέψαι καὶ ἐκπαιδεῦσαι.*

ἐκπειρῶμαι, *exploro*. Ep. XIII. 362. E: *ἐξεπειρώμην ... εἴτε* cet.

ἐκπέμπω, *emitto*, *mitto*; *dimitto*. Ep. VII. 349. C: *ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει με.* Polit. 310. D: *τὰς ἐκδιδομένας παρ' αὐτῶν εἰς τούτους ἐκπέμπουσι πάλιν.* Legg. IX. 866. D: *ἡ ... ἀρχὴ ... εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐκπεμπέτω.* XI. 930. E: *εἰς ἄλλην χώραν ἐκπεμπόντων.* 936. C. VI. 778. E: *ἐκπέμπειν εἰς τὴν χώραν τοὺς νέους.* XII. 947. A. 951. A. al. Polit. 293. D: *εἴτε καὶ ἀποικίας οἷον σμήνη μελιττῶν ἐκπέμποντες.* Pol. VII. 540. E: *(ὅταν) πάντας ἐκπέμψωσιν εἰς τοὺς ἀγρούς.* Ep. VII. 349. C: *ἐκπέμψας Τισίαν καὶ πελταστάς.* Phaed. 113. A: *πάλιν ἐκπέμπονται εἰς τὰς τῶν ζώων γενέσεις.* Legg. XI. 923. D: *ὃν ... ἐλπὶς εἰς ἀποικίαν ἐκπεμφθήσεσθαι.* Med. Legg. IX. 856. D:

τούτους ... ἡ πόλις ... εἰς τὴν αὑτῶν ἀρχαίαν ἐκπεμπέσθω πατρίδα καὶ πόλιν. V. 736. A: *εὐμενῶς ... ἐξεπέμψατο.*

ἐκπεραίνω, *absolvo.* Ep. VII. 333. B: *ἵνα δ' ἐκπεράνωμεν οὐκ ὀλίγα πράγματα τὰ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.*

ἐκπέρθω, *penitus destruo.* Ep. VII. 331. E: *πόλεις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἐκπεπορθημένας.* Trop. ut Lat. *destruere* (v. c. aliquem), est *profligo.* Prot. 340. A: *μὴ ἡμῖν ὁ Πρωταγόρας τὸν Σιμωνίδην ἐκπέρσῃ.*

ἐκπήδησις, ἡ, *saltus.* Legg. VII. 815. A: *ἐκπηδήσεσιν ἐν ὕψει.*

ἐκπηδῶ, *exsilio.* Pol. VI. 495. D: *ἐκ τῶν τεχνῶν ἐκπηδῶσιν εἰς τὴν φιλοσοφίαν.* Tim. 68. A: *τοῦ μὲν ἐκπηδῶντος πυρὸς οἷον ἀπ' ἀστραπῆς.*

ἐκπίνω, *ebibo* et simpl. *bibo.* Conv. 214. C: *ἐπειδὴ ... ἐκπέπωκας.* Phaed. 117. C: *μάλα ... εὐκόλως ἐξέπιε.* Conv. 214. A: *πρῶτον ... αὐτὸν ἐκπιεῖν.*

ἐκπίπτω, *excido*; etiam i. q. *reiicior* vel *deiicior.* Tim. 58. E: *πάλιν ... ἐκπίπτοντος αὐτόθεν τοῦ πυρός.* Pol. VI. 495. C: *οὗτοι ... οὕτως ἐκπίπτοντες* (int. *ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος*). A: *αἰτία ... τοῦ ἐκπεσεῖν ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος.* 496. C: *πρὸς τὸ ἐκπεσεῖν φιλοσοφίας.* **decido, excutior.* Gorg. 516. E: *οἵ γε ἀγαθοὶ ἡνίοχοι ... οὐκ ἐκπίπτουσιν ἐκ τῶν ζευγῶν.* **cado* (in eo quod se tueri nequit; vern. *fallen* vel *durchfallen*). Gorg. 517. A: *οὐ γὰρ ἂν ἐξέπεσον.* Phil. 13. D: *ὁ λόγος ἡμῖν ἐκπεσὼν οἰχήσεται.* **eiicior, expellor.* Tim. 85. E: *οἷον φυγὰς ἐκ πόλεως ... ἐκ τοῦ σώματος ἐκπίπτουσα.* Ib. *ἢ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα ἐξέπεσεν.* Pol. VIII. 560. A: *καί τινες τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν διεφθάρησαν, αἱ δὲ καὶ ἐξέπεσον.* 566. A: *ἐκπεσών.* 553. B: *ἢ ἀποθανόντα ἢ ἐκπεσόντα.* Legg. III. 682. E: *οἳ πάλιν ἐκπεσόντες κατῆλθον.* Pol. VIII. 560. A: *τῶν ἐκπεσουσῶν ἐπιθυμιῶν ἄλλαι ... ἰσχυραὶ ἐγένοντο.* 561. B: (*ἐὰν*) *μέρη ... καταδέξηται τῶν ἐκπεσόντων.* **effundor.* Phaed. 113. B: *ὁ τέταρτος ἐκπίπτει εἰς τόπον ... δεινόν τε καὶ ἄγριον.* 112. D: *ἔνια καταντικρὺ ἢ εἰσρεῖ ἐξέπεσεν* (*ἢ ἐξέπεσεν εἰσρεῖ?*). **emano* (in vulgus), *divulgor.* Ep. II. 314. A: *εὐλαβοῦ ... μή ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώπους ἀπαιδεύτους.* C: *οὐ γὰρ ἔστι τὰ γραφέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν.* B: *τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων.* — Cum praep. *εἰς* (ut Lat. *excidere*) est *abeo.* Pol. VI. 497. B: *εἰς ἀλλότριον εἶδος ἐκπίπτειν.* Cum praep. *πρός* est *accido* vel *accedo* (Tim. 45. C: *τότε ἐκπῖπτον ὅμοιον πρὸς ὅμοιον*) et *appellor.* Legg. IX. 866. C: *ἢν ... κατὰ θάλατταν ἐκπίπτῃ πρὸς τὴν χώραν.*

ἐκπλέω, *enavigo.* Theag. 130. C: *πρὶν ... ἐκπλεῖν.* Ep. VII. 347. A. Theag. 130. A: *ᾤχετο ἐκπλέων.* Men. 80. B: *οὐκ ἐκπλέων ἐνθένδε.* Critia 108. E: *τοῖς ἐνθένδε ἐκπλέουσιν ἐπὶ τὸ ... πέλαγος.* Ep. VII. 347. C: *ἐξέπλευσε ... τὰ πλοῖα μετὰ τοῦτο.* I. 309. B: *κελευόντων* (*ὑμῶν*) *ἐκπλεῦσαι.*

ἔκπληξις, ἡ, *stupor.* Def. 415. E: *ἔκπληξις ψυχῆς.*

Phil. 47. A: *πᾶσαν ἔκπληξιν ... ἐνεργάζεται.* Critia 115. D: *εἰς ἔκπληξιν ... ἰδεῖν.*

ἐκπληρῶ, compleo. Legg. XII. 958. E: *ταῦτα ἐκπληροῦν.* **solvo.* Legg. XII. 958. B: *πρὶν ἂν ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος ἅπαν τῷ νικήσαντι.*

ἐκπλήττω, percutio, animum vehementer commoveo; perturbo. Phaed. 66. D: *ἐκπλήττει (τὸ σῶμα).* Legg. III. 698. D: *ὁ δὴ λόγος ... καὶ Ἀθηναίους ἐξέπληττε.* Gorg. 494. D: *Πῶλον ... ἐξέπληξα.* Phil. 26. C: *τὸ ... πλῆθός σε ... ἐξέπληξε τῆς τοῦ τρίτου γενέσεως.* Apol. 32. D. Ion. 535. B: *(ὅταν) ἐκπλήξῃς μάλιστα τοὺς θεωμένους.* Pol. IV. 436. E: *οὐδὲν ... ἡμᾶς τῶν τοιούτων λεγόμενον ἐκπλήξει.* Riv. 133. A: *ἀεὶ γάρ ποτε ὑπὸ τῶν νέων τε καὶ καλῶν ἐκπλήττομαι.* Crat. 394. B: *οὐκ ἐκπλήττεται ὑπὸ τῶν προςόντων.* Ib. *οὐκ ἐκπλήττεται, εἴ τι πρόςκειται γράμμα.* Pol. IX. 577. A. Phaedr. 250. A: *αὗται ... ἐκπλήττονται.* Gorg. 523. D. Conv. 192. C: *τότε καὶ θαυμαστὰ ἐκπλήττονται φιλίᾳ* cet. Pol. IX. 576. D: *μὴ ἐκπληττώμεθα πρὸς τὸν τύραννον ἕνα ὄντα βλέποντες.* Prot. 355. A: *ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἀγόμενος καὶ ἐκπληττόμενος.* Pol. IX. 591. D: *ἐκπληττόμενος ὑπὸ τοῦ τῶν πολλῶν μακαρισμοῦ.* Legg. II. 659. A: *ἐκπληττόμενον ὑπὸ θορύβου.* Clit. 407. A: *ἐγὼ ... σοὶ συγγιγνόμενος πολλάκις ἐξεπληττόμην ἀκούων.* Euthyd. 306. E: *ἐκπέπληγμαι.* Lys. 212. A. Conv. 211. D: *οὓς νῦν ὁρῶν ἐκπέπληξαι.* 216. D: *ἐκπέπληκται.* Hipp. mai. 282. E: *ὥστε ἐκεῖνον ... θαυμάζειν καὶ ἐκπεπλῆχθαι.* Conv. 215. D: *ἐκπεπληγμένοι ἐσμὲν καὶ κατεχόμεθα.* Charm. 154. C: *οὕτως ἐκπεπληγμένοι τε καὶ τεθορυβημένοι ἦσαν.* Euthyd. 276. D: *οἱ δ' ἄλλοι ἡμεῖς ἐκπεπληγμένοι ἐσιωπῶμεν.* Ib. *ἐκπεπληγμένους.* Pol. I. 336. D: *καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἐξεπλάγην.* Riv. 133. A. Phaedr. 259. B: *οὕτως ... τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς ὥστε* cet. Gorg. 494. D: *σὺ δὲ οὐ μὴ ἐκπλαγῇς.* Phaedr. 234. D: *ὥστε με ἐκπλαγῆναι.* Conv. 194. B: *καὶ οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐκπλαγέντος.* Pol. III. 390. C: *οὕτως ἐκπλαγέντα ἰδόντα τὴν Ἥραν.*

ἔκπλους, ὁ, excursus navis, discessus. Ep. III. 319. C: *φοβούμενος ... τὸν ἔκπλουν ... μή μοι στενὸς γίγνοιτο.* VII. 329. E: *διεκώλυέ μου τὸν ἔκπλουν.* 346. A. 345. D: *ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε καὶ ἔκπλοι τῶν νεῶν.*

ἐκπλύνω, eluo. Pol. IV. 430. A: *μὴ αὐτῶν ἐκπλύναι τὴν βαφὴν τὰ ῥύμματα ταῦτα.*

ἔκπλυτος, ὁ ἡ, qui elui potest. Legg. IX. 872. E: *οὐδὲ ἔκπλυτον ἐθέλειν γίγνεσθαι τὸ μιανθέν.* Pol. IV. 429. E: *ὅτι ἔκπλυτα.*

ἐκπνέω, exspiro. Phaed. 112. B: *ὥσπερ τῶν ἀναπνεόντων ἀεὶ ἐκπνεῖ τε καὶ ἀναπνεῖ ῥέον τὸ πνεῦμα.*

ἐκπνοή, ἡ, exspiratio. Tim. 78. E: *ἀναπνοὴν καὶ ἐκπνοήν.* 79. E.

ἐκποδών, *procul*. Gorg. 521. C: *ὡς οἰκῶν ἐκποδών.* Lys. 220. C: *τὸ δὲ κακὸν ἐκποδὼν ἀπέλθοι.* Epin. 974. D: *ταύτας ἐκποδὼν θέμενοι* (*his remotis*). Eryx. 401. C: *τίνος ... ἡμῖν ἐκποδὼν γενομένου* (*quonam - sublato*). Ep. VII. 346. A: *τὰ Δίωνος ἐκποδὼν ἀπαλλαχθήτω τοῦ ... διαφέρεσθαι.* 348. B: *ὁ ... Ἡρακλείδης ἐκποδὼν αὑτὸν ἔσχεν ἀφανῆ.* **de medio* (vern. *bei Seite*). Theag. 121. A: *βούλει οὖν δεῦρο ... ἐκποδὼν ἀποχωρήσωμεν;*

ἐκπομπή, ἡ, *emissio*. Legg. VI. 740. E: *ἐκπομπὴ ἀποικιῶν φίλη γιγνομένη παρὰ φίλων.*

ἐκπονῶ, *elaboro*. Pol. VII. 529. E: *διαφερόντως γεγραμμένοις καὶ ἐκπεπονημένοις διαγράμμασιν.* Med. *me exerceo* vel *exercitationis causa tracto*. Legg. VIII. 834. E: *ὅσα καθ' ἡμέραν ... ἐκπονούμεθα.*

ἐκπορεύομαι, *exeo*. Ep. VII. 329. E: *οὐδ' ἂν εἷς περιεῖδέ με μόνον ἐκπορευόμενον.*

ἐκπορίζω, *comparo, suppedito; paro*. Pol. I. 341. E: *ὅπως ἐκπορίζῃ τὰ ξυμφέροντα.* Gorg. 517. B: *ἐκπορίζειν τῇ πόλει ὧν ἐπεθύμει.* D. Pol. I. 341. D: *ἐπὶ τῷ τὸ ξυμφέρον ἑκάστῳ ζητεῖν τε καὶ ἐκπορίζειν.* Men. 78. E: *καίπερ ἐκπορίζουσα τἀγαθά.* Ep. VII. 331. C: *πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορίζοντα.* Pol. V. 460. D: *ἄλλας γάλα ἐχούσας ἐκπορίζοντες.* Prot. 321. B: *τροφὰς ἄλλοις ἄλλας ἐξεπόριζε.* Gorg. 522. B: *ἡδονὰς ἃς ἐκπεπόρικα.* Crat. 395. E: *τοιοῦτόν τι καὶ τούτῳ* (v. *τοῦτο τὸ*) *ὄνομα ἔοικεν ἐκπορίσαι ἡ τύχη τῆς φήμης.* Pol. I. 345. D: *ὅπως τούτῳ τὸ βέλτιστον ἐκποριεῖ.* Ep. VII. 335. B: *ἡδονὴν ἐκποριεῖν* (al. *ποριεῖν*) *αὑτῷ.* Pol. I. 342. A: *τὸ ξυμφέρον ... ἐκποριούσης.* Gorg. 493. E: *μετὰ πολλῶν πόνων ... ἐκποριζόμενα.* Pol. I. 345. D: *ἐπεὶ τά γε αὑτῆς ... ἱκανῶς δήπου ἐκπεπόρισται.* IX. 578. C: *καὶ αὐτῷ ὑπό τινος συμφορᾶς ἐκποριϲθῇ ὥστε τυράννῳ γενέσθαι.* Med. (mihi) *paro* vel *comparo*; etiam *quaero, reperio*. Eryx. 403. E: *οἷς ταῦτα ἐκποριζόμεθα.* 402. D: *οἳ ἀντὶ τούτων σφίσιν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζονται.* Ib. *εἴπερ γε τούτοις τὰ ἐπιτήδεια ἐκποριζοίμεθα.* E: *ἐκπορίζοιντο.* 403. E. Critia 108. B: *ἵν' ... ἑτέραν ἀρχὴν ἐκπορίζηται καὶ μὴ τὴν αὐτὴν ἀναγκασθῇ λέγειν.* Eryx. 401. D: *ἵνα ταῦτα ἐκπορίζηται.* Gorg. 492. A: *αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι ἐκπορίζεσθαι ταῖς ἡδοναῖς πλήρωσιν.* Legg. I. 640. C: *πότερον ... ἀθόρυβον ... τὸν τοιοῦτον ἄρχοντα ἐκπορίζεσθαι δεῖ;* Eryx. 402. C: *οἷς τὰ χρήσιμα οἷοί τ' ἐσμὲν ἐκπορίζεσθαι.* E. 404. E: *δι' ὧν ἂν ἐκπορισαίμεθα τὰ πρὸς ἕκαστα χρήσιμα.* Legg. XII. 960. E: *πρὶν ἂν τοῦτ' αὐτὸ ἐκπορισώμεθα τοῖς εἰρημένοις νόμοις.* Gorg. 462. B: *αὐτοὺς τῇ φύσει ἱκανοὺς ἐκπορίσασθαι ἀρχήν τινα.* Eryx. 397. B: *ὁπόθεν ἐκπορίεῖται ταῦτα.*

ἐκπράττω, *perpetro*. Legg. IX. 866. D: (*ἐὰν*) *θυμῷ ... ᾖ τὸ πεπραγμένον ἐκπραχθέν.* **exigo*. Legg. VI.

774. E: τοὺς ταμίας ἐκπράττειν ἑκάστοτε τοὺς τῆς Ἥρας. B: μὴ ἐκπράξας.

ἐκπρεπής, ὁ ἡ, eminens. Phaedr. 238. A: τούτων τῶν ἰδεῶν ἐκπρεπὴς ἣ ἂν τύχῃ γενομένη.

ἐκπτέσθαι, evolare; unde Tim. 81. D: ἐξέπτατο (aor. 1.)

ἐκπυρῶ, uro. Locr. 100. E: ἐκπυροῦντα ... τὰν σάρκα δριμέα.

ἔκπωμα, τό, poculum. Conv. 213. E: εἴ τι ἔστιν ἔκπωμα μέγα.

ἐκρέω, effluo. Phaed. 112. A: ἐκ τούτου πάλιν ἐκρέουσι. Tim. 85. C: (ἵνα) μήτε διὰ θερμότητα ... ἐκρέοι. Phaed. 112. A: αἰτία ... τοῦ ἐκρεῖν τε ἐντεῦθεν καὶ εἰςρεῖν πάντα τὰ ῥεύματα. Trop. *effluo, evanesco.* Theag. 130. E: πᾶσα ἐκείνη ἡ ἕξις ἐξεῤῥύηκεν. Pol. V. 452. D: τὸ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς δὴ γελοῖον ἐξεῤῥύη ὑπὸ τοῦ ἐν τοῖς λόγοις μηνυθέντος ἀρίστου.

ἐκροή, ἡ, ostium (per quod flumen effluit); *effluvium.* Phaed. 112. D: πάντα δὲ ὑποκάτω εἰςρεῖ τῆς ἐκροῆς. Tim. 91. B: τῆς ἐκροῆς ζωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐμποιήσας. Legg. VIII. 844. C: μὴ διδοὺς ἐκροήν. Gorg. 494. B: μεγάλ' ἄττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς ἐκροαῖς. Legg. VI. 761. B: τὰς ἐκροὰς αὐτῶν εἴργοντας. Locr. 102. B: καττὰς ἐκροάς.

ἐκσώζω, conservo. Gorg. 486. B: μηδ' ἐκσῶσαι ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων μήτε ἐμαυτὸν μήτε ἄλλον μηδένα. Id. 508. C.

ἔκτασις, ἡ, porrectio, productio. Legg. VII. 795. E: τὸ προςῆκον καμπῆς τε καὶ ἐκτάσεως cet. Pol. VII. 526. D: συναγωγὰς καὶ ἐκτάσεις στρατιᾶς.

ἐκτατός, ή, όν, qui vel *quod extendi potest.* Tim. 44. E: ἐκτατά τε κῶλα καὶ καμπτὰ (v. καμπὰ) ἔφυσε τέτταρα (v. τέσσαρα).

ἐκτείνω, extendo, porrigo, produco. Phaedr. 254. D: ἐκτείνας τὴν κέρκον. Pol. V. 449. B: ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Prot. 338. A: πάντα κάλων ἐκτείναντα. Soph. 217. D: ἐκτείναντα ἀπομηκύνειν λόγον συχνόν. Tim. 74. B: ἵνα ... καμπτόμενον τὸ σῶμα καὶ ἐκτεινόμενον παρέχοι. Legg. X. 887. A: οὐ γὰρ βραχὺς ὁ λόγος ἐκταθεὶς ἂν γίγνοιτο, εἰ cet.

ἐκτελῶ, perficio, absolvo; expleo; etiam *efficio.* Locr. 96. E. τὸν αὐτῷ κύκλον ἐκτελεῖ. 97. B: ἔτι δὲ φάσιας φανερὰς ... ἐκτελέοντι ποτὶ τὸν ἅλιον. Conv. 193. C: εἰ ἐκτελέσαιμεν τὸν ἔρωτα. Pol. IV. 434. B: νῦν δ' ἐκτελέσωμεν τὴν σκέψιν. Alc. II. 138. C: ταῦτα ... ἐξετελέσθη.

ἐκτέμνω, excido. Pol. III. 411. B: ἕως ἂν ... ἐκτέμῃ ὥσπερ νεῦρα ἐκ τῆς ψυχῆς. VIII. 564. C: ὅπως ὅτι τάχιστα ξὺν αὐτοῖσι τοῖς κηρίοις ἐκτετμήσεσθον (sic Par. A. c. al. Vulgo ἐκτετμῆσθον). Ut Lat. *exsecare*, est etiam *castrare.* Euth. 6. A: κἀκεῖνόν γε αὖ τὸν αὑτοῦ πατέρα

ἐκτεμεῖν δι' ἕτερα τοιαῦτα. Gorg. 473. C: (ἐὰν) ἐκτέμνηται.

ἐκτήκω, *emacero.* Pol. III. 411. B: ἕως ἂν ἐκτήξῃ τὸν θυμόν.

ἐκτίκτω, *in lucem edo.* Theaet. 210. B: ἦ πάντα ἐκτετόκαμεν;

ἐκτιμῶ, *aestimo.* Ep. VII. 347. B: ἂν ἐκτιμᾷ τις ὀρθῶς.

ἐκτίνω, *pendo, solvo* vel *persolvo* (ea quae debeo, igitur promissa, poenam, gratiam al.). Pol. I. 338. B: ἐκτίνω ... ὅσην δύναμαι (χάριν). Phaedr. 249. A: δίκην ἐκτίνουσιν. Legg. IX. 880. C: ἐκτινέτω ταύτην αὐτὴν τὴν δίκην. XI. 934. D: ἢ ζημίαν ἐκτινόντων. Pol. X. 615. B: ἵνα ... ἐκτίνοιεν. Phaedr. 241. A: τότε δέον ἐκτίνειν (int. *quae pollicitus est*). Pol. I. 338. B: χάριν ἐκτίνειν. VII. 520. B: μηδ' ἐκτίνειν ... τὰ τροφεῖα. Legg. XI. 914. D: τὴν τροφὴν ἐκτίνειν τοῖς ἄρχουσι. 936. E: ἐκτίνειν τὴν βλάβην. XII. 954. B. V. 774. B: ὁ ... μὴ ἐκτίνων ... ὀφειλέτω. Menex. 242. C: ἀναξίαν χάριν ἐκτινόντων τῇ πόλει. Legg. VIII. 843. D: διπλάσιον τοῦ βλάβους ἄλλο ἐκτισάτω τῷ βλαφθέντι. IX. 868. A. 879. A. Apol. 37. C: ἕως ἂν ἐκτίσω. Ib. ὁπόθεν ἐκτίσω. Crat. 400. C: ἕως ἂν ἐκτίσῃ τὰ ὀφειλόμενα. Legg. IX. 857. A. 870. E: τὴν κατὰ φύσιν δίκην ἐκτῖσαι. Apol. 38. B: ὅσον ἂν ἐγὼ δυναίμην ἐκτῖσαι. Legg. IX. 857. B: τὸ κλέμμα ἐκτίσας διπλοῦν. Apol. 38. B: ὅσα ἔμελλον ἐκτίσειν. Phaedr. 257. A: αὕτη σοι ... δέδοταί τε καὶ ἐκτέτισται παλινῳδία.

ἔκτισις, ἡ, *pensio.* Legg. IX. 862. D: πρὸς τῇ τῆς βλάβης ἐκτίσει. XI. 933. E: μείζονα τὴν ἔκτισιν τῷ πημανθέντι τινέτω. IX. 855. A: ζημίας δ' ἐκτίσεις ... ἐκτίνειν. C: χρημάτων ... ἐκτίσεις γίγνεσθαι δεῖν.

ἔκτισμα, τό, *poena, mulcta.* Pol. X. 615. B: ἵνα δεκαπλάσιον τὸ ἔκτισμα τοῦ ἀδικήματος ἐκτίνοιεν. Legg. IX. 868. B: τὸ δ' ἔκτισμα αὐτὸς αὐτῷ κομιζέσθω κατὰ τὸν νόμον.

ἐκτομή, ἡ, *castratio.* Conv. 195. C: οὐ γὰρ ἂν ἐκτομαὶ οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων ἐγίγνοντο ... εἰ Ἔρως ἐν αὐτοῖς ἦν.

ἔκτοπος, ὁ ἡ, *ineptus.* Legg. VII. 799. C: ἰδὼν ... ἢ καὶ ἀκούσας ὁτιοῦν τῶν ἐκτόπων καὶ μηδαμῇ πως ξυνήθων.

ἕκτος, η, ον, *sextus.* Soph. 231. E: τό γε μὴν ἕκτον ἀμφισβητήσιμον μέν cet. Legg. III. 690. B. Pol. X. 616. E: τοῦ ἕκτου. Phaedr. 248. D: ἕκτῃ (ψυχῇ) ποιητικὸς ... ἁρμόσει. Phil. 66. C: ἐν ἕκτῃ ... κρίσει. Pol. X. 617. A: τὸν ἕκτον. Tim. 35. C: τὴν δ' ἕκτην τῆς πρώτης ὀκταπλασίαν. Critia 119. A: ἕκτον ... ἁρμάτων ... μόριον.

ἐκτός, *extra* et *extrinsecus.* Conv. 191. B: τέως ... καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον. Pol. VI. 439. E: ἀνιὼν ἐκ τοῦ

Πειραιῶς ὑπὸ τὸ βόρειον τεῖχος ἐκτός. Tim. 81. A: τὰ ... περιεστῶτα ἐκτὸς ἡμᾶς. Cum artic. *exterior*. Tim. 46. A: ἐκ ... τῆς ἐντὸς ἐκτός τε τοῦ πυρὸς ἑκατέρου κοινωνίας. 88. E. Legg. I. 629. D: ᾧ πρὸς τοὺς ἐκτός τε καὶ ἀλλοφύλους χρώμεθα διαφερόμενοι. *foras*. Pol. X. 616. A: εἷλκον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκτός. — Praep. *extra*; etiam *procul* et *sine*. Prot. 322. D: ἐκτὸς ὢν τῶν ὀλίγων. Gorg. 523. B: ἐκτὸς κακῶν. Theaet. 172. E: ὧν ἐκτὸς οὐ ῥητέον. 188. C: ἐκτὸς ... τούτων ἀδύνατόν που δοξάζειν. 191. A: ἐκτὸς τοῦ γελοίου ἑστῶτες. 201. D: τὴν ... ἄλογον (δόξαν) ἐκτὸς ἐπιστήμης. Soph. 250. D. Crat. 414. B: ὥσπερ ἐκτὸς δρόμου φερόμενον. Pol. III. 398. C: ἐγὼ ... κινδυνεύω ἐκτὸς τῶν πάντων εἶναι. IV. 443. A: οὐκοῦν καὶ ἱεροσυλιῶν ... ἐκτὸς ἂν οὗτος εἴη; VI. 498. C: (ὅταν) στρατειῶν ἐκτὸς γίγνηται. VII. 541. A: τοὺς ... παῖδας αὐτῶν παραλαβόντες ἐκτὸς τῶν νῦν ἠθῶν. Tim. 29. E: τούτου (τοῦ φθόνου) ... ἐκτὸς ὤν. Legg. I. 638. B: νίκας ... ἐκτὸς λόγου τὰ νῦν θῶμεν. III. 697. B: τούτων ... ἂν ἐκτός τις βαίνῃ νομοθέτης. VII. 792. D: ὡς οὐδ' ἐκτὸς λυπῶν ἐσόμενον. 812. A. IX. 854. D: ἐκτὸς τῶν ὅρων τῆς χώρας ... ἐκβληθήτω. Crit. 46. E: σὺ ... ἐκτὸς εἶ τοῦ μέλλειν ἀποθνήσκειν αὔριον. Hipp. mai. 298. D. al. Ut Lat. *extra*, est *praeter*. Gorg. 474. D: ἔχεις τι ἐκτὸς τούτων λέγειν περὶ σώματος κάλλους; E: ἐκτὸς τούτων ... τοῦ ἢ ὠφέλιμα εἶναι ἢ ἡδέα cet. Parm. 151. A: μηδὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ ἑνός τε καὶ τῶν ἄλλων. Pol. VI. 498. A: ἐκτὸς δή τινων ὀλίγων. Id. X. 605. C. Legg. I. 630. B. Pol. VIII. 552. D: ἐκτὸς τῶν ἀρχόντων. Legg. I. 636. E: ὁ ... ἐκτὸς τῶν καιρῶν (ἀρυτόμενος).

ἐκτρέπομαι, (me) *deflecto*, *digredior*. Soph. 222. A: ἐκτρέπεσθον δέ γε ἀπὸ τῆς ζωοθηρικῆς ὁ μὲν ἐπὶ θάλαττάν που ... ὁ δέ γε ἐπὶ τὴν γῆν cet. Pol. VIII. 543. C: πόθεν δεῦρο ἐξετραπόμεθα. Legg. III. 682. E: ὅθεν ... κατ' ἀρχὰς ἐξετραπόμεθα. Phaedr. 229. A: δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν.

ἐκτρέφω, *nutrio*, *educo*. Conv. 207. B: ὥστ' ἐκεῖνα ἐκτρέφειν. Legg. VIII. 848. B: χείρω ... καὶ βελτίω τούτων ἕκαστα ἀνάγκη φύειν καὶ ἐκτρέφειν τὴν γῆν. VI. 776. B: γεννῶντάς τε καὶ ἐκτρέφοντας παῖδας. Crit. 54. A: ἵνα αὐτοὺς ἐκθρέψῃς καὶ παιδεύσῃς. 45. C: ἐκθρέψαι. Gorg. 471. C: δικαίως ἐκθρέψας. Legg. XII. 958. C: ἐκθρέψαντι τέκνα. Crit. 51. C: ἐκθρέψαντες. Pol. VII. 538. C: ἐν οἷς ἐκτεθράμμεθα ὥσπερ ὑπὸ γονεῦσι. Crit. 50. E: ἐπειδὴ ... ἐγένου τε καὶ ἐξετράφης. De lucri cup. 225. B: ἀπὸ τούτου ἐκτραφέντος. Legg. XII. 958. C: ἀνδρὶ ... ἐκτραφέντι. Med. Legg. XI. 929. A: ὃν ἔτεκέ τε καὶ ἐξεθρέψατο. Tim. 91. D: (μέχριπερ ἂν) μεγάλα ἐντὸς ἐκθρέψωνται.

ἐκτροπή, ἡ, *digressio*. Polit. 267. A: προσθεὶς τὴν

ἐκτροπὴν οἷον τόκον. 258. C: ταῖς ἄλλαις ἐκτροπαῖς ἓν ἄλλο εἶδος ἐπισημηναμένους.

ἐκτυλίσσω, *evolvo.* Locr. 97. C: ἐκ ... τουτέων τῶν κινασίων ... τὰν ἕλικα ἐκτυλίσσει.

ἐκτυπῶ, *exprimo, effingo.* Tim. 50. D: ἐν ᾧ ἐκτυπούμενον ἐνίσταται. Conv. 193. C: A: ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις κατὰ γραφὴν ἐκτετυπωμένοι. Med. Legg. VI. 775. D: εἰς ... τὰς τῶν γεννωμένων ψυχὰς καὶ σώματα ἀναγκαῖον ἐξομοργνύμενον ἐκτυποῦσθαι καὶ τίκτειν πάντῃ φαυλότερα. Theaet. 206. D: ὥσπερ εἰς κάτοπτρον ἢ ὕδωρ τὴν δόξαν ἐκτυπούμενον εἰς τὴν διὰ τοῦ στόματος ῥοήν.

ἐκτύπωμα, τό, *effigies.* Tim. 50. D: ἐκτυπώματος ἔσεσθαι μέλλοντος ἰδεῖν ποικίλου πάσας ποικιλίας.

ἕκτωρ, ὁ, *qui habet.* Crat. 393. A: ὁ ... ἄναξ καὶ ὁ ἕκτωρ σχεδόν τι ταὐτὸν σημαίνει (seq. ἔχει αὐτό).

ἐκφαίνω, *ostendo, patefacio.* Menex. 246. E: ἐκφαίνει τὴν δειλίαν. De lege 318. B: ἐκφαίνει (v. ἐμφαίνει) τοὺς τῶν θεῶν ἐν χρείᾳ ὄντας. Pass. *patefio,* h. e. *eluceo, appareo.* Euthyd. 288. C: ἕως ἂν ἡμῖν ἐκφανῆτον ἐφ' ᾧ αὐτὼ σπουδάζετον. Ib. ἐκφανῆναι. Hipp. mai. 295. A: ἔτι γάρ τινα ἐλπίδα ἔχω ἐκφανήσεσθαι τί ποτ' ἐστὶ τὸ καλόν.

ἐκφανής, ὁ ἡ, *evidens, conspicuus.* Conv. 175. E: ἥ γε ... ἐκφανὴς ἐγένετο πρώην ἐν μάρτυσι cet. Menex. 243. C: οὐ δὴ καὶ ἐκφανὴς ἐγένετο ἡ τῆς πόλεως ῥώμη τε καὶ ἀρετή. Tim. 59. C: ἐκφανὲς καθ' αὑτὸ γιγνόμενον ἰὸς λέγεται. Ion. 535. B: ἐκφανῆ γιγνόμενον (τὸν Ὀδυσσέα) τοῖς μνηστῆρσι. Pol. VII. 528. C: ἐκφανῆ γένοιτο ὅπῃ ἔχει. Legg. VII. 788. A: οὐκ ... ἐκφανῆ πᾶσι γιγνόμενα. Phaed. 111. A: ἐκφανῆ ... αὐτὰ πεφυκέναι. Phaedr. 250. D: ὥστ' ἐκφανέστατον εἶναι.

ἐκφέρω, *effero* (funus). Phaed. 115. E: ὡς ... ἐκφέρει (Σωκράτη) ἢ κατορύττει. **profero* (in lucem, in medium al.); hinc etiam *evulgo.* Pol. V. 461. C: προθυμεῖσθαι μάλιστα μὲν μηδ' εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδέν. Legg. IV. 722. C: οὔτε ... ἐξήνεγκεν εἰς τὸ φῶς. Menex. 236. C: ἂν ἐξενέγκω αὐτῆς τὸν λόγον. Legg. VI. 756. E: τὰ ... ὀνόματα ἐξενεγκεῖν. VII. 788. C: οἷον δείγματα ἐξενεγκόντα εἰς φῶς. Parm. 128. E: εἴτ' ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἴτε μή. — Ut Lat. *efferre,* est *abripere.* Crat. 425. A: λέγων ἐξηνέχθην. Pol. X. 606. C: ἔλαθες ... ἐν τοῖς οἰκείοις ἐξενεχθεὶς ὥστε κωμῳδοποιὸς γενέσθαι. Etiam, ut Lat. *efferre,* simpl. est *ducere* vel *adducere.* Phaed. 66. B: κινδυνεύει τοι ὥσπερ ἀτραπός τις ἐκφέρειν ἡμᾶς ... ὅτι (*adducere eo ut,* h. e. *in hanc sententiam ut existimemus* cet.). Crat. 386. A: ἐνταῦθα ἐξηνέχθην εἰς ἅπερ Πρωταγόρας λέγει. Ib. ἐς τόδε ἤδη ἐξηνέχθης ὥστε μὴ πάνυ σοι δοκεῖν εἶναί

τινα ἄνθρωπον πονηρόν; Med. *effero*, h. e. *foras fero*. Conv. 220. D: χαμεύνια ἐξενεγκάμενοι.

ἐκφεύγω, *effugio*, *evito*; etiam *elabor*, *excido*. Phaedr. 277. E: οὐκ ἐκφεύγει τῇ ἀληθείᾳ μὴ οὐκ ἐπονείδιστον εἶναι. Phil. 17. A: τὰ ... μέσα αὐτοὺς ἐκφεύγει. Pol. VI. 490. E: σμικρὸν δέ τι ἐκφεύγει. Legg. V. 737. A: ἣν ἡμεῖς ... ἐκφεύγομεν. Parm. 147. A: οὐ πάντῃ ἂν ἤδη ἐκφεύγοι τὸ μὴ ἕτερα εἶναι ἀλλήλων; Pol. VIII. 554. E: ἀρετὴ πόῤῥω ποι ἐκφεύγοι ἂν αὐτόν, Crat. 403. C: οἴει ... τὸν Ἅιδην οὐκ ἂν πολλοὺς ἐκφεύγειν, εἰ μὴ —; Pol. II. 358. E: τὸ μὲν ἐκφεύγειν, τὸ δὲ αἱρεῖν. Lys. 213. D: ἐδόκει γάρ μοι ἄκοντ' αὐτὸν ἐκφεύγειν τὸ λεχθέν. Legg. V. 737. A: εἰ καὶ μὴ ἐξεφεύγομεν. VIII. 832. D: τὸ δὲ τῆς νῦν πολιτείας ... ἐκπέφευγεν ἀμφότερα. V. 736. C: ὡς ... δεινὴν ... ἔριν ἐξέφυγεν. Gorg. 512. E: ὅτι τὴν εἱμαρμένην οὐδ' ἂν εἷς ἐκφύγοι. Apol. 39. A: ὅτι τό γε ἀποθανεῖν ἄν τις ἐκφύγοι καὶ ὅπλα ἀφεὶς cet. Phaed. 115. C: (ἐάνπερ) μὴ ἐκφύγω ὑμᾶς. Hipp. mai. 292. A: ἂν μὴ ἐκφύγω φεύγων αὐτόν. Tim. 57. B: πρὶν (πρὶν ἂν?) ... ἐκφύγῃ (v. ἐκφύγοι) πρὸς τὸ ξυγγενές. Legg. VIII. 841. A: ἐὰν ὁ νῦν τιθέμενος αὐτοὺς ἐκφύγῃ. Conv. 193. B: ἵνα τὰ μὲν ἐκφύγωμεν cet. Theaet. 176. D: ἣν ἀδύνατον ἐκφυγεῖν. 181. A: τοὺς ἑτέρους ἐκφυγεῖν πειρώμενοι. Legg. V. 731. B. Apol. 39. A: θάνατον ἐκφυγεῖν. Polit. 275. D: ἡμᾶς ἔλαθε ... ἐκφυγών. Ep. VII. 349. C: εἰς τὴν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν ἐκφυγών. Soph. 235. C: οὔτε ἄλλο γένος οὐδὲν ... ἐκφυγὸν cet. Pol. V. 472. A: μόγις μοι τὼ δύο κύματε ἐκφυγόντι. Med. Pol. V. 474. A: οὓς εἰ μὴ ἀμυνεῖ τῷ λόγῳ καὶ ἐκφεύξει. Legg. XII. 969. B: τό γε ἀνδρειότατος εἶναι δοκεῖν ... οὐκ ἐκφεύξει ποτέ. Soph. 235. B: ὥστε οὐκέτ' ἐκφεύξεται τόδε γε (sq. τὸ μὴ ... εἶναι). Conv. 189. B: βαλών γε ... οἴει ἐκφεύξεσθαι; Pol. V. 474. B. IV. 432. D: καί μοι δοκεῖ οὐ πάνυ τι ἐκφευξεῖσθαι ἡμᾶς. *Effugere* etiam dicitur *qui egressus est* (v. c. annos). Polit. 268. E: πάντως οὐ πολλὰ ἐκφεύγεις παιδίας (v. παιδιᾶς) ἔτη.

ἐκφοβῶ, *perterrefacio*. Ep. III. 318. B: μηχανὴν ... εὗρες ἐμὲ ἐκφοβεῖν. Gorg. 483. C: ἐκφοβοῦντες τοὺς ἐῤῥωμενεστέρους τῶν ἀνθρώπων.

ἐκφορά, ἡ, *asportatio* (elatio funeris). Legg. XII. 959. A: τοιαύτη πρὸς τὸ μνῆμα ἐκφορά. De lege 315. C: πρὸ τῆς ἐκφορᾶς τοῦ νεκροῦ. Legg. XII. 947. B: προθέσεις τε καὶ ἐκφοράς.

ἔκφορος, ὁ ἡ, *evulgandus*. Lach. 201. A: οὐδεὶς γὰρ ἔκφορος λόγος.

ἐκφροσύνη, ἡ, *dementia*. Locr. 102. E: ἀμαθία καὶ ἐκφροσύνα.

ἔκφρων, ὁ ἡ, *amens*. Ion. 534. B: ἔνθεός τε ... καὶ

ἐκφρων. Pol. III. 402. E: ἥ γε ἔκφρονα ποιεῖ. Legg. XI. 929. D. VII. 790. E: καθάπερ αἱ τῶν ἐκφρόνων βακχειῶν ἰάσεις.

ἔκφυσις, ἡ, *germinatio, procreatio.* Phaedr. 251. B: τὰ περὶ τὴν ἔκφυσιν. Legg. VI. 777. E: εἰς ἀρετῆς ἔκφυσιν.

ἐκχέω, *effundo*; etiam, ut Lat. *effundo*, valet *profundo, perdo.* Ion. 535. B: ἐκχέοντα τοὺς ὀϊστούς. Hipp. mai. 290. E: οὐκ ἂν ... ἐκχέαι τὸ ἔτνος. Pol. VIII. 553. B: ἐκχέαντα τά τε αὑτοῦ καὶ ἑαυτόν. Pass. Conv. 215. E: δάκρυα ἐκχεῖται. Crit. 49. A: ἢ πᾶσαι ἡμῖν ἐκεῖναι αἱ πρόσθεν ὁμολογίαι ... ἐκκεχυμέναι εἰσί.

ἑκών, οῦσα, όν, *voluntate, ultro, sponte.* Prot. 345. D: ὃς ἂν ἑκὼν μηδὲν κακὸν ποιῇ. 358. C: ἄλλο τι οὖν ... ἐπί γε τὰ κακὰ οὐδεὶς ἑκὼν ἔρχεται cet. Tim. 86. D: κακὸς ... ἑκὼν οὐδείς. Polit. 308. A: εἴ τίς που τῶν συνθετικῶν ἐπιστημῶν ... ἑκοῦσα ἐκ μοχθηρῶν καὶ χρηστῶν τινῶν ξυνίστησιν. Legg. VIII. 832. C: ἀκόντων ἑκοῦσα ἄρχει σὺν ἀεί τινι βίᾳ. Tim. 70. A: ὁπότ' ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῷ ἐπιτάγματι ... μηδαμῇ πείθεσθαι ἑκὸν ἐθέλοι. Crit. 52. C: ἑκούσης (τῆς πόλεως). Conv. 196. C: ἃ δ' ἄν τις ἑκὼν ἑκόντι ὁμολογήσῃ. Theaet. 206. B: ἑκόντα ἢ ἄκοντα παίζειν ἡγησόμεθ' αὐτόν. Pol. I. 346. E: μηδένα ἐθέλειν ἑκόντα ἄρχειν. Prot. 345. D: οἳ ἑκόντες κακὰ ποιοῦσιν. Critia 108. A: ἑκόντες δίδοτε. Theaet. 180. C: παρὰ ... τούτων ... οὐκ ἄν ποτε λάβοις λόγον οὔτε ἑκόντων οὔτε ἀκόντων. Polit. 293. A: ἐάν θ' ἑκόντων ἐάν τε ἀκόντων ἄρχωσιν. Phil. 58. A: πάντα ... ὑφ' αὑτῇ δοῦλα δι' ἑκόντων, ἀλλ' οὐ διὰ βίας ποιοῖτο. Tim. 86. D: ὡς ἑκόντων ... τῶν κακῶν. Legg. I. 632. B: ἑκοῦσί τε καὶ ἄκουσι. Hipp. min. 372. A: τοῖς ἑκοῦσι κακὰ ἐργαζομένοις ... ἢ τοῖς ἄκουσιν. Soph. 240. C: ἠνάγκακεν ἡμᾶς ... οὐχ ἑκόντας ὁμολογεῖν. Legg. I. 627. E: ἄρχεσθαι ἑκόντας. II. 670. D. Cum v. εἶναι, vid. p. 625.

ἐλάα, ἡ, *oliva* (arbor et fructus). Pol. II. 372. C: καὶ ἐλάας καὶ τυρὸν (ἕξουσι). Legg. VI. 782. B: ἐλάας καὶ τὰ Δήμητρός τε καὶ Κόρης δῶρα.

ἐλαιηρός, ά, όν, *oleaceus.* Tim. 60. A: ἐλαιηρὸν εἶδος.

ἔλαιον, τό, *oleum.* Prot. 334. B: ἐπεὶ καὶ τὸ ἔλαιον τοῖς ... φυτοῖς ἅπασίν ἐστι πάγκακον. Tim. 60. A. Theaet. 144. B: οἷον ἐλαίου ῥεῦμα ἀψοφητὶ ῥέοντος. Tim. 60. D. Menex. 238. A: ἐλαίου γένεσιν ... ἀνῆκε τοῖς ἐκγόνοις.

ἐλάσσων edd. habent Legg. VI. 735. C., sed Par. A. ἐλάττων (quod recepp. Bekk. et Stallb.).

ἐλάτη, ἡ, *abies.* Legg. IV. 705. C: οὔτε τις ἐλάτη ... οὔτ' αὖ πεύκη.

ἔλαττον, *minus.* Phaed. 93. D: ἔστιν ὅ τι πλέον ἢ ἔλαττον ἁρμονίας μετέχει —; Pol. VIII. 564. D: οὐκ ἔλαττον ἢ ἐν τῇ ὀλιγαρχουμένῃ. Legg. VI. 754. C: ἑλομένους

μὴ ἔλαττον ἑκατὸν ἀνδρῶν. 764. E: *μὴ ἔλαττον τετταράκοντα γεγονὼς ἐτῶν.* Id. 765. A. VIII. 829. B: *δεῖ ... στρατεύεσθαι μὴ ἔλαττον μιᾶς ἡμέρας.* C: *γεγονὼς ... μὴ ἔλαττον πεντήκοντα ἐτῶν.* 833. D. X. 909. A: *μηδὲν ἔλαττον ἐτῶν πέντε.* XII. 946. A. Etiam *ἢ* vel genit. non sequente (ut Lat. *minus* sine part. *quam*) frequentatur. Legg. VI. 759. D: *ἔτη ... μὴ ἔλαττον ἑξήκοντα ἡμῖν εἴη γεγονὼς ὁ μέλλων ... ἁγιστεύσειν.* IX. 856. D: *μὴ ἔλαττον δέκα ἔτη γεγονότες.*

ἐλαττονάκις, *rarius*, vern. *wenigermal.* Theaet. 148. A: (ὃς) *ἢ πλείων ἐλαττονάκις ἢ ἐλάττων πλεονάκις γίγνεται.*

ἐλαττοῦμαι, *inferior sum*, *superor*, *cedo.* Gorg. 459. C: *εἰ ... ἐλαττοῦται ἢ μὴ ἐλαττοῦται ὁ ῥήτωρ τῶν ἄλλων.* Pol. IX. 587. C: *ὁπόσα ἐλαττοῦται οὐδὲ πάνυ ῥᾴδιον εἰπεῖν.* Tim. 41. E: *ἵνα μή τις ἐλαττοῖτο ὑπ' αὐτοῦ.* Alc. I. 121. B: *ὅρα μὴ τῷ τε γένους ὄγκῳ ἐλαττώμεθα τῶν ἀνδρῶν* cet. Gorg. 459. C: *μηδὲν ἐλαττοῦσθαι τῶν δημιουργῶν.* Pol. VIII. 549. C: *ἐθέλοντος ἐλαττοῦσθαι, ὥστε πράγματα μὴ ἔχειν.* D: *ἐλαττουμένης (τῆς μητρὸς) ... ἐν ταῖς ἄλλαις γυναιξίν.*

ἐλάττων, *ὁ ἡ*, *minor*; etiam *paucior*, *brevior*, *inferior* et *levior.* Pol. IV. 421. A: *τῶν μὲν ἄλλων ἐλάττων λόγος* (*levior causa*). Phaed. 93. B: *ἐλάττων (ἁρμονία).* Legg. VI. 779. D: *δίαιτα ... οὐκ ἐλάττων ἐνιαυσίας γίγνοιτ' ἄν.* De iusto 373. E: *τὸ μὲν μεῖζον ὑπερέχον, τὸ δὲ ἔλαττον ὑπερεχόμενον.* Phaedr. 246. A: *ἐλάττονος (διηγήσεως).* Phaed. 70. E: *ἐξ ἐλάττονος ὄντος πρότερον ἔπειτα μεῖζον γίγνεσθαι.* Pol. II. 369. A: *τὴν τοῦ μείζονος ὁμοιότητα ἐν τῇ τοῦ ἐλάττονος ἰδέᾳ ἐπισκοποῦντες.* Polit. 295. C: *ἐλάττω χρόνον ἀποδημήσας.* Tim. 75. D: *τὸν ἐλάττονα* (*breviorem vitam*) *ἀμείνονα ὄντα.* Phaedr. 233. A: *ἐλάττω τὴν φιλίαν αὐτοῖς ποιῆσαι.* Pol. I. 330. B: *ἔτι ἐλάττω αὐτὴν ἐποίησε τῆς νῦν οὔσης.* Prot. 337. A: *τῷ δὲ ἀμαθεστέρῳ ἔλαττον (νεῖμαι).* Phil. 24. C: *τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον.* Pol. I. 343. D: *ὅτι δίκαιος ἀνὴρ ἀδίκου πανταχοῦ ἔλαττον ἔχει.* De lege 316. A: *τὰ ... ἔλαττον (ἕλκοντα) κουφότερα.* Hipp. min. 364. B: *ἐπειδὴ ἐλάττους τέ ἐσμεν* cet. Parm. 149. C: *ἀεὶ μιᾷ αἱ ἅψεις ἐλάττους εἰσὶν αὐτῶν.* Pol. VIII. 556. B: *ἐλάττω δ' ἐν αὐτῇ φύοιτο τῶν τοιούτων κακῶν οἵων νῦν δὴ εἴπομεν.* 553. D: *ὁπόθεν ἐξ ἐλαττόνων χρημάτων πλείω ἔσται.* IV. 431. D: *τῆς (φρονήσεως) ἐν τοῖς ἐλάττοσί* (opp. *τοῖς πολλοῖς*) *τε καὶ ἐπιεικεστέροις.* X. 619. D: *οὐκ ἐλάττους εἶναι ... τοὺς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥκοντας.* Parm. 149. B: *συμβαίνει τὰς ἅψεις τοῦ πλήθους τὸν ἀριθμὸν μιᾷ ἐλάττους εἶναι.* Pol. VIII. 568. D: *ἐλάττους εἰσφορὰς ἀναγκάζων τὸν δῆμον εἰσφέρειν.* II. 368. D: *ἐπισκοπεῖν τὰ ἐλάττω.* Legg. I. 744. B. Cum praepos. Phaed. 93. B: *εἰ δ' ἧττόν τε καὶ ἐπ' ἔλαττον (ἁρμοσθῇ).* Ib. *ἢ ἐπ' ἔλαττον καὶ ἧττον αὐτὸ τοῦτο εἶναι, ψυχήν.* D: *μηδ' ἐπ' ἔλαττον ἑτέραν ἑτέ-*

ρας ἁρμονίαν ἁρμονίας εἶναι. Pol. VIII. 546. D: παρ' ἔλαττον τοῦ δέοντος ἡγησάμενοι τὰ μουσικῆς. Adverbii partes agit. Gorg. 512. B: ὃς οὔτε στρατηγοῦ ... οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἐλάττω ἐνίοτε δύναται σώζειν. Pol. III. 396. D: ἐλάττω τε καὶ ἧττον (μιμούμενος) ἢ ὑπὸ νόσων ... ἐσφαλμένον cet. VIII. 544. D: εὕροι δ' ἄν τις αὐτὰς οὐκ ἐλάττους περὶ τοὺς βαρβάρους ἢ τοὺς Ἕλληνας. Crit. 53. A: ἐλάττω ἐξ αὐτῆς ἀπεδήμησας ἢ οἱ χωλοί cet. Ep. II. 314. B: οὐκ ἐλάττω τριάκοντα ἐτῶν ἀκηκοότες.

ἐλάττωσις, ἡ, *deminutio.* Def. 412. B: δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις. 416: ἔνδεια ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν.

ἐλαύνω, *pello, agito, stimulo; ago, fero, duco.* Pol. II. 380. D: τὸν δὲ ... βούβρωστις ... ἐλαύνει (Hom.). Tim. 22. C: διὰ τὸ μὴ δυνατὸς εἶναι κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὁδὸν ἐλαύνειν (τὸ ἅρμα). Phaedr. 246. E: ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα. Pol. III. 396. A: ἐλαύνοντας τριήρεις. Phaedr. 240. D: ὑπ' ἀνάγκης τε καὶ οἴστρου ἐλαύνεται. Ax. 368. C: διὰ πόσων ἐλαύνεται δεινῶν (ἡ πολυτίμητος πολιτεία). Pol. IX. 573. E: ὥσπερ ὑπὸ κέντρων ἐλαυνομένους. Legg. XI. 919. A: ὑπὸ χειμώνων ἀγρίων βίᾳ ἐλαυνομένους. Pol. X. 616. E: ἐκείνην ... διὰ μέσου τοῦ ὀγδόου διαμπερὲς ἐληλάσθαι (*ductam esse*, h. e. *pertinere*). Ax. 371. E: ὅσοις ... τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων ἠλάθη. Intrans. *progredior, provehor.* Crat. 410. E: πόῤῥω ἤδη ... φαίνομαι σοφίας ἐλαύνειν. Euth. 4. B: πόῤῥω που ἤδη σοφίας ἐλαύνοντος. Gorg. 486. A: τοὺς ἄλλους τοὺς πόῤῥω ἀεὶ φιλοσοφίας ἐλαύνοντας. Theag. 129. D: ἐγὼ οὖν οἴομαι ἐκεῖνον ἢ ἀποθανεῖσθαι ἢ ὅμου τι τούτῳ ἐλᾶν (*prope ad hoc accessurum*, h. e. *simile quid perpessurum esse*). Med. *abigo.* Gorg. 484. B: τοῦ Γηρυόνου ἠλάσατο τὰς βοῦς.

ἔλαφος, ὁ et ἡ, *cervus.* Soph. 262. B: ὅταν λέγηται λέων, ἔλαφος, ἵππος. Pol. III. 389. E: ἐλάφοιο (Hom.). Lach. 196. E: λέοντα καὶ ἔλαφον. Legg. IV. 707. A: ἐλάφους ... φεύγειν.

ἐλαφρός, ά, όν, *levis.* Legg. II. 657. D: ἐπειδὴ τὸ παρ' ἡμῖν ἡμᾶς ἐλαφρὸν ἐκλείπει νῦν. Epin. 985. B: ἐλαφρᾷ φερόμενα ῥύμῃ. Tim. 63. D: τῷ κατὰ τὸν ἐναντίον τόπον ἐλαφρῷ. C: τὸ δὲ σμικρὸν ἐλαφρὸν (opp. βαρὺ) καὶ ἄνω (φερόμενον κληθῆναι). Phaedr. 256. B: ὑπόπτεροι καὶ ἐλαφροὶ γεγονότες. Legg. I. 625. D: ἐλαφρὰ ... τὰ ὅπλα ... κεκτῆσθαι. Tim. 56. B: ἔτι δὲ ἐλαφρότατον (al. ἐλαφρότ.). Trop., ut Lat. *levis.* Ep. XIII. 360. C: ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι. **levis*, h. e. *facilis.* Ep. II. 314. E: ἐλαφρὰ ... ἡ δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ cet. — Legg. IX. 934. A: δίκην ... ἐλαφροτέραν. Pol. V. 457. A: τούτων δ' αὐτῶν τὰ ἐλαφρότερα ταῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ἀνδράσι δοτέον.

ἐλαφρότης, ἡ, *levitas, agilitas.* Legg. VII. 795. E:

εὐεξίας ἐλαφρότητός τε ἕνεκα ... τῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ μελῶν καὶ μερῶν.

ἐλάχιστος, η, ον, minimus; etiam *paucissimus* et *brevissimus.* Pol. VII. 537. B: *καὶ ἅμα μία καὶ αὕτη τῶν βασάνων οὐκ ἐλαχίστη, τίς* cet. Legg. IX. 854. E: *δίκη δὴ τούτῳ θάνατος ἐλάχιστον τῶν κακῶν.* Apol. 30. A: *ὅτι τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιεῖται.* Soph. 262. C: *λόγον εἶναι ... τοῦτον ἐλάχιστόν τε καὶ πρῶτον.* Phaedr. 233. E: *καὶ οὐκ ἐλαχίστην χάριν εἴσονται.* Pol. II. 381. B: *πᾶν ... τὸ καλῶς ἔχον ... ἐλαχίστην μεταβολὴν ὑπ' ἄλλου ἐνδέχεται.* Tim. 58. B: *ἐλαχίστην (κενότητα).* 70. E: *βοὴν ὡς ἐλαχίστην παρέχον.* Gorg. 466. B: *ἐλάχιστον ... δύνασθαι.* 490. C: *πάντων ἐλάχιστον βελτίστῳ (ἑκτέον).* Pol. V. 449. C: *εἶδος ὅλον οὐ τὸ ἐλάχιστον ἐκκλέπτειν τοῦ λόγου.* Legg. XII. 946. A: *ᾧ ἂν ἐλάχισται (ψῆφοι) γένωνται.* Pol. II. 378. A: *ὅπως ὅτι ἐλαχίστοις συνέβη ἀκοῦσαι.* VI. 496. E: *οὐ τὰ ἐλάχιστα ἂν διαπραξάμενος ἀπαλλάττοιτο.* Adverbii partes obtinent *ἐλάχιστον, τὸ ἐλάχιστον* et *ἐλάχιστα.* Parm. 142. E: *καὶ γίγνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὖ μορίοιν τὸ μόριον.* Pol. I. 331. B: *οὐκ ἐλάχιστον ... εἰς τοῦτο ... πλοῦτον χρησιμώτατον εἶναι.* V. 459. D: *ἐν τοῖς γάμοις ... ἔοικε τὸ ὀρθὸν τοῦτο γίγνεσθαι οὐκ ἐλάχιστον.* IX. 587. A. Phaed. 63. D: *ὡς ἐλάχιστα διαλέγεσθαι.* Pol. V. 452. C: *οὐκ ἐλάχιστα περὶ τὴν τῶν ὅπλων σχέσιν* cet. Eryx. 393. E: *ὅσοιπερ καὶ ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν περὶ σφᾶς αὐτούς* cet. 394. A.

ἐλεγεῖον (int. *μέτρον*), *distichon.* De lucri cup. 228. D: *ταῦτα αὐτὸς ἐντείνας εἰς ἐλεγεῖον.* *(int. *ἔπος*), *carmen elegiacum,* plur. *elegi.* Pol. II. 368. A: *τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων ἐποίησεν.* Men. 95. D: *ἐν τοῖς ἐλεγείοις* (antec. *ἐν ποίοις ἔπεσιν;*).

ἐλεγκτικός, ή, όν, redarguens, reprehensor. Theaet. 200. A: *ὁ ... ἐλεγκτικὸς ἐκεῖνος γελάσας φήσει.* Soph. 216. B: *θεὸς ὢν τις ἐλεγκτικός.*

ἔλεγχος, ὁ, probatio, qua aliquid demonstramus, etiam qua alterum convincimus, redarguimus al., hinc *ipsa confutatio.* Prot. 344. B: *ὅτι ... ἔλεγχός ἐστι τοῦ Πιττακείου ῥήματος διὰ παντὸς τοῦ ᾄσματος.* Gorg. 471. E: *οὗτος δὲ ὁ ἔλεγχος οὐδενὸς ἄξιός ἐστι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.* Soph. 231. B: *ὁ περὶ τὴν μάταιον δοξοσοφίαν γιγνόμενος ἔλεγχος.* Conv. 220. A: *τούτου ... ὁ ἔλεγχος ἔσεσθαι.* Legg. III. 702. B. Gorg. 472. C: *ἔστι ... οὗτός τις τρόπος ἐλέγχου.* 473. E. Phaedr. 266. E: *καὶ ἔλεγχόν γε καὶ ἐπεξέλεγχον ὡς ποιητέον ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ.* 273. C: *τάχ' ἂν ἔλεγχόν (facultatem ad convincendum) πῃ παραδοίη τῷ ἀντιδίκῳ.* Soph. 230. D: *καὶ τὸν ἔλεγχον λεκτέον ὡς ἄρα ... τῶν καθάρσεών ἐστι.* 242. B: *ἂν ἐπὶ τὸν ἔλεγχον τοῦτον καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἴῃς.* Legg. X. 891. A: *ὡς δώσοντα εἰς πάντα χρόνον ἔλεγχον.* Ep. III. 319. D. VII. 344. B: *ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχοις ἐλεγ-*

χόμενα. *exploratio, quaestio; cum v. διδόναι, rationem reddere. Soph. 259. D: οὔ τέ τις ἔλεγχος οὗτος ἀληθινὸς cet. Phaedr. 278. C: εἰς ἔλεγχον ἰὼν περὶ ὧν ἔγραψε. Apol. 39. C: οἰόμενοι ἀπαλλάξεσθαι τοῦ διδόναι ἔλεγχον τοῦ βίου. Ep. VII. 340. B: ᾤμην τούτου πρῶτον ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν πότερον cet.

ἐλέγχω, exploro, probo, inquiro; excutio; etiam rationem reposco. Legg. XII. 946. C: οὗτοι ... τὰς ἀρχὰς πάσας ... πάσαις βασάνοις χρώμενοι ἐλευθέραις ἐλεγχόντων. Soph. 241. B: ἐάνπερ ἐλέγχωμεν. Phaed. 85. C: τὸ ... τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν μὴ οὐχὶ παντὶ τρόπῳ ἐλέγχειν ... πάνυ μαλθακοῦ εἶναι ἀνδρός. Soph. 241. B: ἐλέγχειν τὸν λόγον. Legg. I. 648. B: ἐλέγχων ἐν τοῖς παθήμασιν. XII. 963. B: τὸν ... πολιτικὸν ἐλέγχοντες. Apol. 39. C: πλείους ἔσονται ὑμᾶς οἱ ἐλέγχοντες. Ep. VII. 347. B: ἔργοις ἐλέγξαι πειρᾶσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς. Apol. 29. E: ἐξετάσω καὶ ἐλέγξω. Prot. 331. C: οὐδὲν ... δέομαι τὸ εἰ βούλει τοῦτο ... ἐλέγχεσθαι, ἀλλ' ἐμέ τε καὶ σέ. Ib. οἰόμενος οὕτω τὸν λόγον βέλτιστ' ἂν ἐλέγχεσθαι εἰ cet. Legg. X. 398. B: καί μοι ἐλεγχομένῳ cet. Phil. 14. B: ἄν πῃ ἐλεγχόμενοι μηνύσωσιν πότερον cet. *probo, convinco, coarguo. Prot. 331. E: ὥστε τούτῳ γε τῷ λόγῳ κἂν ταῦτα ἐλέγχοις ... ὡς ἅπαντά ἐστιν ὅμοια ἀλλήλοις. Phaedr. 273. B: τὸν δὲ τοῦτο ... ἐλέγχειν ὡς μόνῳ ᾔστην. Legg. V. 727. D: διδάσκων τε καὶ ἐλέγχων ὡς οὐκ οἶδεν cet. XI. 917. D. Soph. 259. C: καθ' ἕκαστον ἐλέγχοντα ἐπακολουθεῖν. 256. C: ἐλέγχοντες ὡς ἔστι κατὰ φύσιν ταύτῃ. Theaet. 171. D: πολλὰ ἂν ἐμέ τε ἐλέγξας ληροῦντα cet. Soph. 259. A: ὡς οὐ καλῶς λέγομεν ἐλέγξας. Legg. XI. 917. D: ἐναντίον ἐλέγξας τῶν ἀρχόντων. VII. 805. C: εἰ ταῦτα ἦν μὴ ἱκανῶς ἔργοις ἐληλεγμένα ὅτι δυνατά ἐστι γίγνεσθαι. VIII. 839. D: ἐλεγχθὲν ... ἔργῳ. *redarguo, refello. Charm. 166. C: εἰ ... σε ἐλέγχω. Pol. I. 349. A: τί ... οὐ τὸν λόγον ἐλέγχεις; VII. 539. B: ἄλλους ἐλέγχουσι. Gorg. 467. B: ἀλλά μ' ἔλεγχε. Phil. 14. E: ὅταν τις ... ἐλέγχῃ καταγελῶν cet. Pol. I. 337. E. Theaet. 161. E: ἐλέγχειν τὰς ἀλλήλων φαντασίας τε καὶ δόξας. Soph. 238. D. Phil. 15. A. al. Gorg. 486. C: παῦσαι δ' ἐλέγχων. Soph. 230. D: ἐλέγχων. Pol. I. 336. C. Soph. 238. D: τὸν ἐλέγχοντα. Gorg. 486. C: ζηλῶν οὐκ ἐλέγχοντας ἄνδρας τὰ σμικρά (v. μικρά). Theaet. 165. D: ἃ ... ἤλεγχεν ἄν. Conv. 201. E. Euthyd. 286. E: ἀλλὰ σὺ ... ἔλεγξον. Gorg. 470. C: οὐχὶ κἂν παῖς σε ἐλέγξειεν ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγεις; Pol. VII. 539. B: ὅταν ... πολλοὺς ... αὐτοὶ ἐλέγξωσιν. Gorg. 470. C: χαλεπόν γέ σε ἐλέγξαι. Apol. 18. D. Tim. 54. B: τῷ τοῦτο ἐλέγξαντι. Gorg. 458. D: (τῶν) ἡδέως ... ἂν ἐλεγξάντων, εἴ τίς τι μὴ ἀληθὲς λέγοι. Soph. 216. B: ἐλέγξων. Apol. 21. C. Theaet. 166. A: ἐγὼ ἐλέγχομαι. Ep. VII. 343. D: ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ

γράψαντος ... ἐλέγχεται. Gorg. 462. A: ἐλέγχου (*sine te convinci*). 461. A: εἰ ... κέρδος ἡγοῖο εἶναι τὸ ἐλέγχεσθαι. Theaet. 157. E: ἐλέγχεσθαι ὃν ἄρτι διῇμεν λόγον. 162. A. Charm. 166. E: εἴτε Σωκράτης (ἐστὶν) ὁ ἐλεγχόμενος. Theaet. 161. A: ἐλεγχόμενον ὁρῶν. Soph. 230. D. Hipp. mai. 288. A: πῶς ... ἂν ... ἐλεγχθείης ὅ γε πᾶσι δοκεῖ —; 287. E: οὐ μή ποτε ἐλεγχθῶ. 288. A. Pol. VII. 539. B: (ὅταν) ὑπὸ πολλῶν ... ἐλεγχθῶσι. Gorg. 458. D: τῶν ἡδέως ... ἂν ἐλεγχθέντων, εἴ τι μὴ ἀληθὲς λέγω. Soph. 241. D: τούτων ... μήτε ἐλεγχθέντων μήθ' ὁμολογηθέντων. Legg. X. 905. D: παντί τ' αὖ κατὰ δύναμιν τρόπῳ ἐλεγκτέον.

ἐλεεινολογία, ἡ, *miseratio*. Phaedr. 272. A: (καιροὺς) βραχυλογίας τε αὖ καὶ ἐλεεινολογίας (ΔG ἐλεινολογίας, quod Bekk. recepit).

ἐλεεινός, ή, όν, *miserabilis*, *miserandus*; neutr. c. art. *miseratio*. Gorg. 469. A: ἄθλιος δοκεῖ σοι καὶ ἐλεεινός; Legg. V. 731. C: ἐλεεινὸς ... πάντως ὅ γε ἄδικος καὶ ὁ τὰ κακὰ ἔχων. Phaed. 59. A: οὐδέν μοι ἐλεεινὸν εἰσῄει. Gorg. 469. B: καὶ ἐλεεινόν γε πρός. Pol. X. 620. A: ἐλεεινὴν ... ἰδεῖν εἶναι (τὴν θέαν). 606. B: θρέψαντα ... ἐν ἐκείνοις ἰσχυρὸν τὸ ἐλεεινόν. Ion. 535. C: ὅταν ἐλεεινόν τι λέγω. B: τῶν περὶ Ἀνδρομάχην ἐλεεινῶν τι. Apol. 35. B: τοῦ τὰ ἐλεεινὰ ταῦτα δράματα εἰσάγοντος. Legg. V. 729. E: ὁ ξένος ἑταίρων ... ἐλεεινότερος ἀνθρώποις καὶ θεοῖς.

ἔλεος, ὁ, *miseratio*, *misericordia*. Phaed. 58. E: οὔτε ... με ... ἔλεος εἰσῄει. Pol. VII. 539. A: ἵνα μὴ γίγνηται ὁ ἔλεος οὗτος περὶ τοὺς τριακοντούτας σοι. Ib. καὶ ἐλέου γ' (ἄξιον). Legg. XI. 926. E: τίνα τρόπον ἡ τῆς ὀρφανίας τύχη τοῖς γενομένοις ὀρφανοῖς ὡς ἥκιστα ἔλεον ἕξει τῆς συμφορᾶς (*miserabilem calamitatem*). Pol. X. 606. C: ταὐτὸν ποιῶν ὅπερ ἐν τοῖς ἐλέοις.

ἐλευθερία, ἡ, *libertas*. Gorg. 492. C: ἀκολασία καὶ ἐλευθερία. Pol. VIII. 563. B: ἐν γυναιξὶ ... πρὸς ἄνδρας καὶ ἀνδράσι πρὸς γυναῖκας ὅση ἡ ἰσονομία καὶ ἐλευθερία γίγνεται. 564. A: ἡ ... ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν οὐκ εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν καὶ ἰδιώτῃ καὶ πόλει. Legg. III. 693. D. 698. A: ἡ παντελὴς καὶ ἀπὸ πασῶν ἀρχῶν ἐλευθερία. Ep. VIII. 354. E: δουλεία ... καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα ... ἑκατέρα πάγκακον. Gorg. 452. D: αἴτιον ... ἐλευθερίας αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις. Pol. III. 395. C: δημιουργοὺς ἐλευθερίας τῆς πόλεως. VIII. 557. B: ἐλευθερίας ἡ πόλις μεστὴ ... γίγνεται. 562. C: ἐλευθερίας διψήσασα. E: ἐπὶ πᾶν τὸ τῆς ἐλευθερίας ἰέναι. 563. B: τὸ ... ἔσχατον ... τῆς ἐλευθερίας τοῦ πλήθους cet. IX. 576. A: ἐλευθερίας ... τυραννικὴ φύσις ἀεὶ ἄγευστος. Legg. III. 694. A: ὅτε ... τὸ μέτριον μᾶλλον δουλείας τε καὶ ἐλευθερίας ἦγον. Menex. 239. B: ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ... μάχεσθαι. Ep. VIII. 354. D: ἀπληστίᾳ ἐλευθερίας ἀκαίρου τινός. Phaed.

114. E. καὶ ἐλευθερίᾳ καὶ ἀληθείᾳ. Theaet. 175. D: ὁ ... ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένου (τρόπος). Menex. 239. A: ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ τεθραμμένοι. Pol. VIII. 560. E: ἀναρχίαν ... ἐλευθερίαν (καλοῦντες). IX. 572. E: ὀνομαζομένην (παρανομίαν) ... ὑπὸ τῶν ἀγόντων ἐλευθερίαν ἅπασαν. Legg. III. 694. B: δι' ἐλευθερίαν τε καὶ φιλίαν cet. 699. E: ἡμῖν ... ἐπὶ πᾶσαν ἐλευθερίαν προτρέπουσι τὰ πλήθη. **liberatio.* Pol. I. 329. C: παντάπασι ... τῶν γε τοιούτων ἐν τῷ γήρᾳ πολλὴ εἰρήνη γίγνεται καὶ ἐλευθερία.

ἐλευθεριάζω, *in libertate sum.* Legg. III. 701. E: τοῦ δεσπόζειν — τοῦ ἐλευθεριάσαι (μετριότητά τινα).

ἐλευθερικός, ή, όν, *liber.* ~~Pol.~~ Legg. XI. 919. E: τὸ ἐλευθερικὸν καὶ ἀνελεύθερον ἀκριβῶς ... οὐ ῥᾴδιον νομοθετεῖν. III. 701. E: τήν τε δεσποτικωτάτην προελόμενοι καὶ τὴν ἐλευθερικωτάτην.

ἐλευθέριος, ὁ ἡ, *liberalis, ingenuus, homini libero conveniens.* Legg. VII. 823. E: πτηνῶν θήρας ... ἔρως οὐ σφόδρα ἐλευθέριος. Gorg. 485. B: χαρίεν μοι φαίνεται καὶ ἐλευθέριον cet. Ep. VII. 336. A: ἐλευθερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε. Pol. VIII. 561. D: ἐλευθέριον καὶ μακάριον καλῶν τὸν βίον τοῦτον. Legg. II. 669. C: σχῆμα ἐλευθέριον ὑποθεῖσαι. I. 635. C: ἀνδρεῖοι καὶ ἐλευθέριοι ... προςαγορεύεσθαι. Pol. I. 344. C: οὕτως ... ἰσχυρότερον καὶ ἐλευθεριώτερον ... ἀδικία δικαιοσύνης. Tim. 21. C: κατὰ τὴν ποίησιν αὖ τῶν ποιητῶν πάντων ἐλευθεριώτατον. Ax. 369. B: τὴν ἐλευθεριωτάτην ἐπιστήμην.

ἐλευθεροπρεπής, ὁ ἡ, *hominem liberum decens.* Alc. I. 135. C: ἐλευθεροπρεπὲς δὲ ἡ ἀρετή.

ἐλευθεροπρεπῶς, *liberaliter.* Alc. I. 135. C: ἐλευθεροπρεπῶς (ἔχεις), ἢ οὔ;

ἐλεύθερος, α, ον, *liber;* neutr. c. art. *libertas.* Phaed. 62. D: ἐλεύθερος γενόμενος. Pol. VIII. 562. C: ὅστις φύσει ἐλεύθερος. E: ἵνα δὴ ἐλεύθερος ᾖ. Legg. VI. 761. E: δοῦλος ἢ ἐλεύθερος. Men. 86. D. Legg. XI. 930. D: ἐὰν δέ τις ἐλευθέρα δούλῳ συγγίγνηται cet. Def. 415. A: ἐλεύθερον τὸ ἄρχον αὑτοῦ. Legg. III. 700. A: τὴν τοῦ ἐλευθέρου λίαν ἐπίδοσιν βίου. Men. 71. E. Pol. IV. 433. D: (ἐν) δούλῳ καὶ ἐλευθέρῳ. Legg. XI. 930. D. Pol. VII. 536. E: ὅτι ... οὐδὲν μάθημα μετὰ δουλείας τὸν ἐλεύθερον χρὴ μανθάνειν. IX. 591. A: καὶ τότε δὴ ἐλεύθερον ἀφίεμεν. Legg. II. 665. C: ἐλεύθερον καὶ δοῦλον. Pol. IX 577. C: ἐλευθέραν ἢ δούλην τὴν τυραννουμένην ἐρεῖς; D. Tim. 85. E: μεθῆκε ... ἐλευθέραν. Legg. I. 635. D: τῇ δὲ ἐλευθέραν (τὴν ψυχὴν) ἕξουσι. III. 693. B: ὅτι τὴν πόλιν ἐλευθέραν τε εἶναι δεῖ καὶ ἔμφρονα cet. E: ἡ δὲ τὸ ἐλεύθερον ἀγαπήσασα μειζόνως ἢ ἔδει μόνον. 697. C: τὸ ἐλεύθερον λίαν ἀφελόμενοι τοῦ δήμου. VI. 756. D: ἐλεύθερον ἀφεῖσθαι τῆς ζημίας. Theaet. 191. A: (ἐὰν) ἐλεύθεροι γε-

νώμεθα. Pol. III. 435. A. VIII. 563. B. Legg. VIII. 832. D: *ἐλεύθεροί τε ἀπ' ἀλλήλων εἰσί.* XI. 919. E. Gorg. 502. D: *καὶ δούλων καὶ ἐλευθέρων.* Polit. 308. A: *ἀντ' ἐλευθέρων ... γενόμενοι δοῦλοι.* Pol. IV. 431. C: *τῶν ἐλευθέρων λεγομένων ἐν τοῖς πολλοῖς τε καὶ φαύλοις.* VIII. 569. B: *φεύγων ... καπνὸν δουλείας ἐλευθέρων.* Legg. III. 701. A: *ἐλευθέρων ἀνδρῶν.* Conv. 181. E: *τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ... μὴ ἐρᾶν.* Pol. I. 351. D: *ἐν ἐλευθέροις τε καὶ δούλοις ἐγγιγνομένη.* Legg. VII. 794. A: *ἐπ' ἐλευθέροισι.* VIII. 842. D: *ἐλευθέροις ἀνθρώποις μᾶλλον πρέποντες (νόμοι).* Riv. 135. B: *ἃ προσήκει τοῖς ἐλευθέροις μαθεῖν.* Pol. III. 387. B: *οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους.* V. 461. B: *ἀφήσομέν που ἐλευθέρους αὐτοὺς συγγίγνεσθαι ᾗ ἂν ἐθέλωσι.* IX. 577. C: *δεσπότας καὶ ἐλευθέρους.* 590. E: *ἡ τῶν παίδων ἀρχή, τὸ μὴ ἐᾶν ἐλευθέρους εἶναι.* Euthyd. 292. B: *πλουσίους τοὺς πολίτας παρέχειν καὶ ἐλευθέρους* cet. Ep. VIII. 354. C: *τοῖς ... ἐλεύθερα διώκουσιν ἤθη καὶ φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγόν* cet. **ingenuus, liberalis, honestus.* Menex. 245. C: *τό γε τῆς πόλεως γενναῖον καὶ ἐλεύθερον* cet. Legg. VII. 808. A: *αἰσχρὸν ... καὶ οὐκ ἐλευθέρον.* Ep. VII. 345. B: *ἄξια ... εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρας.* Pol. III. 405. A: *τοὺς ἐν ἐλευθέρῳ σχήματι προσποιουμένους τεθράφθαι.* Prot. 312. B: *ὡς τὸν ἰδιώτην καὶ τὸν ἐλεύθερον πρέπει.* Phaedr. 243. C: *οὐδένα ἐλεύθερον ἔρωτα ἑωρακότων.* Gorg. 485. C: *ἐλεύθερόν τινα εἶναι τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, τὸν δὲ μὴ φιλοσοφοῦντα ἀνελεύθερον.* D: *ἐλεύθερον δὲ καὶ μέγα ... μηδέποτε φθέγξασθαι.* Theaet. 173. A: *τὸ εὐθύ τε καὶ ἐλεύθερον ἡ ἐκ νέων δουλεία ἀφῄρηται.* Legg. V. 741. E: *ἦθος ... ἐλεύθερον.* VII. 795. E: *τό τε μεγαλοπρεπὲς φυλάττοντας ἅμα καὶ ἐλεύθερον.* Soph. 253. C: *ἢ ... ἐλάθομεν εἰς τὴν τῶν ἐλευθέρων ἐμπεσόντες ἐπιστήμην —;* Pol. VI. 499. A: *λόγων ... καλῶν τε καὶ ἐλευθέρων.* Legg. XII. 946. C: *πάσαις βασάνοις χρώμενοι ἐλευθέραις.* Pol. VIII. 567. A: *τινὰς ... ἐλεύθερα φρονήματα ἔχοντας.*

ἐλευθερῶ, libero. Ep. VIII. 356. A: *ὃς ... ἑκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ.* Pol. IX. 579. A: *ἐλευθεροῦν* (*manu mittere*). Ep. VII. 329. B: *ἐλθών τε ἐμαυτὸν ἠλευθέρωσα* cet. Pol. VIII. 566. E: *χρεῶν ... ἠλευθέρωσε.* Tim. 25. C: *τοὺς δ' ἄλλους ... ἀφθόνως ἅπαντας ἠλευθέρωσεν.* Pol. VIII. 567. E: *ἐλευθερώσας.* Menex. 239. D. Phaedr. 256. B: *ἐλευθερώσαντες δὲ ᾧ ἀρετὴ (ἐνεγίγνετο).* Menex. 246. A: *οἱ βασιλέα ἐλευθερώσαντες.* Pol. IX. 591. B: *τὸ δὲ ἥμερον ἐλευθεροῦται.* Phaed. 114. B: *οἱ τῶνδε ... τῶν τόπων τῶν ἐν τῇ γῇ ἐλευθερούμενοι.* Pol. VIII. 569. A: *ἵνα ἀπὸ τῶν πλουσίων ... ἐλευθερωθείη.* IX. 575. A: *τὸν ... ἀνέντα καὶ ἐλευθερωθέντα.* Ep. VII. 334. A: *εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ' αὐτοῦ Σικελιώτας.*

ἐλευθέρως, *libere, ingenue.* Theaet. 175. E: *ἀναβάλλεσθαι ... οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια ἐλευθέρως* (*more hominum liberorum*). Conv. 218. C: *ἐλευθέρως εἰπεῖν ἅ μοι ἐδόκει.* Pol. VIII. 563. C: *πάνυ ἐλευθέρως καὶ σεμνῶς εἰθισμένοι πορεύεσθαι.* Legg. IX. 919. E: *ὅσοι ἐλεύθεροι ἐλευθέρως.*

ἐλευθέρωσις, ἡ, *liberatio.* Pol. VIII. 561. A: *εἰς τὴν τῶν μὴ ἀναγκαίων ... ἡδονῶν ἐλευθέρωσίν τε καὶ ἄνεσιν.*

ἐλεφάντινος, η, ον, *eburneus.* Hipp. mai. 290. C: *καὶ γὰρ τὸ ἐλεφάντινον ... καλόν ἐστι.* Critia 116. D: *τὴν ... ὀροφὴν ἐλεφαντίνην.* Hipp. mai. 290. B: *ἀλλ' ἐλεφάντινον* (*ἐποίησε*). 301. A: *εἰ χρυσοῖ ... ἢ ἐλεφάντινοι ... τύχοιμεν ὄντες.* 290. C: *τοῦ ... ἕνεκα ... οὐ καὶ τὰ μέσα τῶν ὀφθαλμῶν ἐλεφάντινα εἰργάσατο —;*

ἐλέφας, ὁ, *elephantus.* Critia 114. E: *καὶ δὴ καὶ ἐλεφάντων ἦν ἐν αὐτῇ γένος πλεῖστον.* **ebur.* Legg. XII. 956. A. Hipp. mai. 290. C: *ὁ ἐλέφας καὶ ὁ χρυσός* cet. Charm. 173. A: *εἴτε δι' ἐλέφαντος ἐλήλυθεν* (*τὸ ὄναρ*). Hipp. mai. 290. C: *ὁμοιότητα τοῦ λίθου τῷ ἐλέφαντι ἐξευρών.* Pol. II. 373. A: *χρυσὸν καὶ ἐλέφαντα.*

ἐλεῶ, *misereor, misericordia commoveor.* Conv. 173. C: *ὑμᾶς ... τοὺς ἑταίρους ἐλεῶ.* Pol. IX. 589. E: *εἰ ... μηδὲν ἐλεεῖ.* Prot. 323. D: *ἀλλ' ἐλεοῦσιν.* Phaedr. 233. B: *πολὺ μᾶλλον ἐλεεῖν ... ἢ ζηλοῦν.* Gorg. 469. A. Pol. VII. 516. C. Ep. VIII. 356. B: *ἐλεῶν ... πατρίδα.* Legg. II. 665. A: *θεοὺς ... ἐλεοῦντας ἡμᾶς.* Pol. VII. 518. B: *τὴν δ' ἐλεήσειεν.* Conv. 191. B: *ἐλεήσας.* Hipp. mai. 293. D: *ὥσπερ ἐλεήσας μου τὴν ἀπειρίαν* cet. Euthyd. 288. D: *ἐλεήσαντέ με καὶ οἰκτείραντε.* Pol. I. 337. A: *ἐλεεῖσθαι ... ἡμᾶς πολὺ μᾶλλον εἰκός ἐστί που ὑπὸ ὑμῶν τῶν δεινῶν, ἢ χαλεπαίνεσθαι.* Ax. 368. D: *ἐλεούμενον.* Apol. 34. C: *ἵνα ὅτι μάλιστα ἐλεηθείη.*

ἕλιξ, ἡ, *gyrus.* Locr. 97. C: *τὰν ἕλικα ἐκτυλίσσει.*

ἑλίττω, *volvo.* Epin. 978. C: *ἑλίττων ταῦτα* cet. Tim. 73. A: *εἵλιξάν τε πέριξ τὴν τῶν ἐντέρων γένεσιν.* Theaet. 194. B: *ἐν αὐτοῖς τούτοις στρέφεται καὶ ἑλίττεται* (*vertitur*) *ἡ δόξα.*

ἕλκος, τό, *vulnus.* Ax. 368. C: *ἀλλ' οὐχ ὅλον, ὥς φασιν, ἕλκος* (*ulcus*) —; Legg. IX. 877. A: *ἀνίατον ἕλκος.* Alc. I. 115. B: *κατὰ τοὺς θανάτους τε καὶ τὰ ἕλκη.*

ἑλκτικός, ή όν, *trahendi vim habens.* Pol. VII. 523. A: *ἑλκτικῷ ὄντι παντάπασι πρὸς οὐσίαν.*

ἕλκω, *traho, attraho; duco.* Phaedr. 254. D: *μετ' ἀναιδείας ἕλκει.* Pol. VII. 533: *τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα ... ἠρέμα ἕλκει καὶ ἀνάγει ἄνω.* 538. D: *ἕλκει ἐφ' ἑαυτά.* Tim. 63. C: *γῆν ἐνίοτε αὐτὴν ἕλκομεν εἰς ἀνόμοιον ἀέρα βίᾳ.* Soph. 246. A: *οἱ μὲν εἰς γῆν ἐξ οὐρανοῦ ... πάντα ἕλ-*

κουσι. Pol. VIII. 568. C: *εἰς τυραννίδας ... ἕλκουσι τὰς πολιτείας.* VII. 515. E: *εἰ ... ἐντεῦθεν ἕλκοι τις αὐτὸν βίᾳ* cet. Theaet. 195. C: *ὅταν ἄνω κάτω τοὺς λόγους ἕλκῃ τις.* Phaed. 94. B: *ἐπὶ τοὐναντίον ἕλκειν.* Theaet. 162. B: *μὴ ἕλκειν πρὸς τὸ γυμνάσιον σκληρὸν ἤδη ὄντα.* Pol. V. 458. D: *πρὸς τὸ πείθειν τε καὶ ἕλκειν τὸν πολὺν λεών.* VII. 539. B: *χαίροντας ὥσπερ σκυλάκια τῷ ἕλκειν τε καὶ σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς πλησίον ἀεί.* Theaet. 199. A: *ὅπῃ τις χαίρει ἕλκων τὸ ἐπίστασθαι καὶ μανθάνειν.* Soph. 259. C. Tim. 63. B. Phaedr. 238. A: *ἐπιθυμίας ... ἀλόγως ἑλκούσης ἐπὶ ἡδονάς.* Crat. 419. E: *τῷ μάλιστα ἕλκοντι τὴν ψυχὴν ῥῷ.* Pol. V. 464. C: *τὸν μὲν εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἕλκοντα ὅ τι ἂν δύνηται χωρὶς τῶν ἄλλων κτήσασθαι.* Theaet. 168. C: *ἃ οἱ πολλοὶ ὅπῃ ἂν τύχωσιν ἕλκοντες* cet. Pol. IV. 439. D: *τὰ ... ἄγοντα καὶ ἕλκοντα.* Legg. X. 890. A: *ἑλκόντων πρὸς τὸν κατὰ φύσιν ὀρθὸν βίον.* Lach. 183. E: *εἷλκεν οὖν ... βουλόμενος ἀπολῦσαι (τὸ δρέπανον).* Ep. VII. 325. A. Pol. VIII. 547. B: *εἱλκέτην ... ἑκατέρω τὼ γένη.* Phaedr. 270. A: *ἐντεῦθεν εἵλκυσεν ἐπὶ τὴν τῶν λόγων τέχνην τὸ πρόσφορον αὐτῇ.* Pol. VIII. 560. B: *οὐκοῦν εἵλκυσαν ... πρὸς τὰς αὐτὰς ὁμιλίας* cet. Parm. 135. D: *ἕλκυσον ... σαυτόν* (*flecte te*, h. e. *flexibilem redde*; dictio a palaestra ducta). Theaet. 175. B: *ὅταν ... τινὰ αὐτὸς ... ἑλκύσῃ ἄνω.* Phaed. 79. C: *τότε ... ἕλκεται ὑπὸ τοῦ σώματος εἰς τὰ οὐδέποτε κατὰ ταὐτὰ ἔχοντα.* 81. C: *ἕλκεται πάλιν εἰς τὸν ὁρατὸν τόπον.* Tim. 92: *ὡς μᾶλλον ἐπὶ γῆν ἕλκοιντο.* Pol. VI. 494. E: *(ἐὰν) ἕλκηται πρὸς φιλοσοφίαν.* Theaet. 181. A: *ὅταν ... ἕλκωνται εἰς τἀναντία.* Soph. 265. E: *ἐφ' ἅπερ νῦν ἕλκεσθαι φῄς.* Pol. I. 350. D: *ἑλκόμενος καὶ μόγις.* VII. 550. A: *ἑλκόμενος ὑπ' ἀμφοτέρων τούτων.* IX. 577. E: *ὑπὸ ... οἴστρου ἀεὶ ἑλκομένη βίᾳ.* Locr. 101. D: *ἑλκομένω τῶ ἀέρος.* Pol. VII. 515. E: *ἀγανακτεῖν ἑλκόμενον.* 539. E: *ἑλκόμενοι πανταχόσε.* Crat. 386. E: *ἑλκόμενα ἄνω καὶ κάτω τῷ ἡμετέρῳ φαντάσματι.* Polit. 289. B. Phaedr. 267. C: *τῶν ... οἰκτρογόων ἐπὶ γῆρας καὶ πενίαν ἑλκομένων λόγων.* Tim. 91. E: *εἰς γῆν ἑλκόμενα ... ἤρεισαν.* Pol. II. 365. C: *ἑλκτέον ἐξόπισθεν.* **pendo* (pondus habeo). De lege 316. A: *πότερον ... τὰ πλεῖον (v. πλείονα) ἕλκοντα βαρύτερα νομίζεται ἐνθάδε, τὰ δὲ ἔλαττον κουφότερα —;*

ἐλλέβορος, ὁ, *helleborus.* Euthyd. 299. B: *ἐλλεβόρου ἅμαξαν.*

ἐλλείπω, *relinquo; omitto, praetermitto.* Polit. 267. C: *ἢ τοῦτ' αὐτὸ καὶ μάλιστα ἡ ζήτησις ἐλλείπει, τὸ* cet. Pol. II. 362. D: *εἴ τι ὅδε ἐλλείπει.* IX. 571. D: *οὔτε ἀνοίας οὐδὲν ἐλλείπει* cet. Phaedr. 272. B: *ὅ τι ἂν αὐτῶν τις ἐλλείπῃ λέγων* cet. Crat. 431. D: *ἐὰν ... σμικρὰ ἐλλείπῃ.* C: *ἔνια ἐλλείπειν.* Conv. 196. D. Polit. 269. C: *λέγε μηδὲν*

ἐλλείπων. Legg. II. 673. B: *μουσικῆς πέρι διελθόντων ἡμῶν, ἐλλειπόντων δὲ γυμναστικῆς.* Tim. 17. B: *κατὰ δύναμίν γε οὐδὲν ἐλλείψομεν.* 20. C: *οὔτε ἐλλείψομεν προθυμίας οὐδὲν* cet. Phil. 18. D: *τὸ δ' αὐτό μοι τοῦ λόγου ... ἐλλείπεται.* — In re ponitur quae *reliqua est, deest, desideratur* vel etiam aliquo *caret*, et in homine *qui deest in aliqua re* vel *alicui rei, qui deficitur, aliqua re caret, non assequitur* al. Legg. I. 632. B: *ἐν οἷς ἔστι τε καὶ ἐν οἷς ἐλλείπει.* Pol. III. 402. D: *εἴ γέ τι ... κατὰ τὴν ψυχὴν ἐλλείποι.* Legg. XII. 958. B. V. 740. C: *ἐὰν δέ τισιν ἐλλείπωσι χάριτες.* Tim. 29. B: *τούτου ... μηδὲν ἐλλείπειν.* 90. B: *τούτου μηδὲ σμικρὸν ἐλλείπειν* (v. *ἐλλιπεῖν*). Theag. 123. A: *ἔτι οὖν οἴει τινὸς ἐπιστήμης ἐλλείπειν —;* Men. 87. A. Polit. 311. C: *τούτου μηδαμῇ μηδὲν ἐλλείπουσα.* Theaet. 157. E: *ὅσον ἐλλεῖπον αὐτοῦ.* Legg. XII. 960. D: *τοῦτ' ἐλλεῖπον τοῖς νόμοις εἶναι.* V. 740. D: *περιγενομένοις ἢ τοῖς ἐλλείπουσι.* Phaedr. 269. D: *ὅτου δ' ἂν ἐλλίπῃς τούτων, ταύτῃ ἀτελὴς ἔσει.* Med. Soph. 258. B: *πότερον ... ἐστιν οὐδενὸς τῶν ἄλλων τῆς οὐσίας ἐλλειπόμενον —;* Critia 118. C: *ὅ τι δ' ἐνελείπετο.* **inferior sum, superor, cedo.* Alc. I. 122. C: *ὅσον αὐτῶν ἐλλείπεις.* Phaed. 74. A: *εἴτε τι ἐλλείπει τοῦτο ... εἴτε μὴ ἐκείνου οὗ ἀνεμνήσθη.* Alc. 122. D: *ὅτι πολὺ τἀνθάδε τῶν ἐκεῖ ἐλλείπει.* Legg. IV. 719. D: *τῆς δὲ (ταφῆς) ἐλλειπούσης.* 717. D: *μήθ' ὑπεραίροντα ... μήτ' ἐλλείποντα.* V. 729. A: *τὰ δ' ἐλλείποντα δουλείας ὡς τὸ πολύ.* Pol. VI. 484. D: *ἐμπειρίᾳ ... μηδὲν ἐκείνων ἐλλείποντας.* Ib. *εἴ γε τἆλλα μὴ ἐλλείποιντο.* Riv. 136. A: *τῶν ... πρώτων εἰς ξύνεσιν περὶ τὰς τέχνας ἐλλείπεσθαι.* Imperf. Legg. VIII. 844. B: (*εἰ*) *ἐλλείπει τῶν ἀναγκαίων πωμάτων.* V. 740. C: *οἷς ἂν τῆς γενέσεως ἐλλείπῃ τῶν πολιτῶν.*

ἔλλειψις, ἡ, defectio s. *defectus.* Prot. 356. A: *ὑπερβολὴ ἀλλήλων καὶ ἔλλειψις.* Polit. 283. C: (*περὶ*) *πάσης ὑπεροχῆς τε καὶ ἐλλείψεως.* Def. 415. A: *τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.* Polit. 283. C: *πᾶσαν τήν τε ὑπερβολὴν καὶ τὴν ἔλλειψιν.* 285. B: *περὶ τῶν ἐλλείψεων* cet.

ἑλληνίζω, graece loquor. Men. 82. B: *Ἕλλην μέν ἐστι καὶ ἑλληνίζει;* Prot. 327. E: *τίς διδάσκαλος τοῦ ἑλληνίζειν.* Charm. 159. A: *ἐπειδήπερ ἑλληνίζειν ἐπίστασαι.* Alc. I. 111. A. C.

ἐλλιμενικός, ή, όν, ad portum spectans; neutr. (int. *τέλος*) *portorium.* Pol. IV. 425. D: *ἀστυνομικὰ ἢ ἐλλιμενικά.*

ἐλλιπής, ὁ ἡ, qui deficitur vel *caret aliqua re, inops.* Legg. X. 901. C: *ὧν ἐλλιπὴς καὶ μὴ δυνατὸς ἐπιμελεῖσθαι.* XI. 924. B: *τῆς τῶν ἐπιτρόπων αἱρέσεως ἐλλιπής.* II. 669. A: *εἴτε ὅπῃ ποτὲ ἐλλιπὲς ἂν εἴη κάλλους.* Phil. 53. D: *τὸ δ' ἐλλιπὲς ἐκείνου.* Pol. VI. 504. B: *τῆς ... ἀκριβείας ... ἐλλιπῆ.*

ἐλλόγιμος, *ὁ ἡ*, *celeber*, *spectatus*. Prot. 316. C: *ἐλλόγιμος γενέσθαι ἐν τῇ πόλει*. 327. C: *οὗτος ἂν ἐλλόγιμος ηὐξήθη*. Phaedr. 369. D: *ἔσει ῥήτωρ ἐλλόγιμος*. Conv. 197. A: *ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη*. Pol. III. 394. E: *ὥστ' εἶναί που ἐλλόγιμος*. Theaet. 142. D: *ὅτι πᾶσα ἀνάγκη εἴη τοῦτον ἐλλόγιμον γενέσθαι*. Phil. 17. E: *οὐκ ἐλλόγιμον οὐδ' ἐνάριθμιον* (*σε ποιεῖ*). Ep. VII. 334. C: *ὡς ἐλλογίμω πώποτε ἄνδρε γενομένω*. Critia 112. E: *ἐλλόγιμοι ... ἦσαν*. Theag. 126. A: *ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν τῇ πόλει ἐλλόγιμοι ἄνδρες*. Prot. 361. E: *εἰ τῶν ἐλλογίμων γένοιο ἀνδρῶν ἐπὶ σοφίᾳ*. Pol. III. 387. D: *τοὺς οἴκτους τοὺς τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν*. Gorg. 514. B: *διδασκάλους ... ἐλλογίμους γεγονότας*.

ἐλλοχῶ, *insidias facio* vel *paro*. Theaet. 165. D: *ἐλλοχῶν*. Conv. 213. B: *Σωκράτης οὗτος ἐλλοχῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέκεισο*.

ἕλξις, *ἡ*, *tractus*. Tim. 80. C: *τὰ θαυμαζόμενα ἠλέκτρων περὶ τῆς ἕλξεως*. Legg. I. 644. E: *μιᾷ ... τῶν ἕλξεων ξυνεπόμενον*. B. Pol. III. 391. B: *τάς τε αὖ Ἕκτορος ἕλξεις* cet. Alc. I. 122. C: *ἱματίων ... ἕλξεις* (quae posteriores vocarunt *syrmata*).

ἕλος, *τό*, *palus*. Legg. VII. 824. B: (*ἐν*) *ἕλεσι καὶ λίμναις*. Critia 114. E: *καθ' ἕλη*.

ἐλπίζω, *spero*, *exspecto*; etiam *metuo*. Phaed. 63. C: *ὅτι παρ' ἄνδρας ... ἐλπίζω ἀφίξεσθαι ἀγαθούς*. Pol. IV. 427. E: *ἐλπίζω ... εὑρήσειν αὐτὸ ὧδε*. Legg. V. 732. C: *ἐλπίζειν ... ἐλάττους ποιήσειν*. Phil. 36. B: *ἐλπίζων ... πληρωθήσεσθαι*. 47. C. Pol. IV. 426. A: *ἀεὶ ἐλπίζοντες*. V. 453. D: *δελφῖνά τιν' ἐλπίζοντας ἡμᾶς ὑπολαβεῖν ἄν*. Legg. I. 642. E: *πράξαντες οὐδὲν ὧν ἤλπιζον*. Phil. 32. C: *τὸ μὲν πρὸ τῶν ἡδέων ἐλπιζόμενον ἡδὺ ... τὸ δὲ πρὸ τῶν λυπηρῶν φοβερὸν καὶ ἀλγεινόν*. **puto*, *existimo*. Soph. 219. A: *ἐλπίζω ... λόγον οὐκ ἀνεπιτήδειον ἡμῖν ἔχειν πρὸς ὃ βουλόμεθα*. Pol. V. 451. A: *ἐλπίζω ... ἔλαττον ἁμάρτημα ἀκουσίως τινὸς φονέα γενέσθαι, ἢ ἀπατεῶνα καλῶν ... πέρι*. IX. 573. C: *ἐλπίζει δυνατὸς εἶναι ἄρχειν*. II. 383. B: *ἤλπιζον* (Aeschyl.). Soph. 217. E: *ὅσον* (*οἷον?*) *... ἐλπίσειεν ἄν αὐτὸ εἶναί τις*. Legg. X. 893. D: *ἀδύνατον, ὡς ἄν τις ἐλπίσειε, γίγνεσθαι πάθος*. Pol. VIII. 572. E: *ὅταν ... ἐλπίσωσιν ... μὴ ἄλλως τὸν νέον καθέξειν*.

ἐλπίς, *ἡ*, *spes*; *exspectatio*. Phaedr. 232. D: *ὥστε πολὺ πλείων ἐλπὶς φιλίαν ... γενήσεσθαι*. Phaed. 67. B: *πολλὴ ἐλπὶς ... ἐκεῖ ... κτήσασθαι* cet. 114. C: *ἡ ἐλπὶς μεγάλη*. Soph. 250. E: *νῦν ἐλπὶς ἤδη ... καὶ θάτερον οὕτως ἀναφαίνεσθαι*. Pol. I. 331. A: *ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι*. II. 369. A: *οὐκοῦν ... ἐλπὶς εὐπετέστερον ἰδεῖν ὃ ζητοῦμεν;* Legg. I. 644. C: *δόξας μελλόντων, οἷν κοινὸν ... ὄνομα ἐλπίς* cet. XII. 950. D: *πᾶσα δ' ἐλπὶς* cet. Epin.

973. C: *καλὴ δὲ ἐλπὶς τελευτήσαντι τυχεῖν ἁπάντων* cet. 987. E: *πολλὴ δ' ἐλπὶς ἅμα καὶ καλὴ* cet. Apol. 40. C: *ὡς πολλὴ ἐλπίς ἐστιν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι.* Def. 416. A: *ἐλπὶς προςδοκία ἀγαθοῦ.* Phaed. 67. C: *μετὰ ἀγαθῆς ἐλπίδος.* 98. B: *ἀπὸ … θαυμαστῆς … ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος.* Pol. I. 330. E: *ζῇ μετὰ κακῆς ἐλπίδος.* Pol. VI. 494. C: *πληρωθήσεσθαι ἀμηχάνου ἐλπίδος … ἱκανὸν ἔσεσθαι πράττειν.* VII. 517. B: *οὐχ ἁμαρτήσει τῆς γ' ἐμῆς ἐλπίδος.* Legg. III. 699. B: *ἐπὶ … τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης.* Euth. 15. E: *ἀπ' ἐλπίδος με καταβαλὼν μεγάλης ἀπέρχει ἣν εἶχον* cet. Ep. VII. 341. E: *ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος (ἐμπλήσειεν ἄν).* Phil. 36. A: *ἐν ἐλπίδι φανερᾷ τοῦ πληρωθήσεσθαι.* Ep. VII. 353. D: *ἐν ἐλπίδι … γεγόνατε.* Phaedr. 241. A: *δι' ἐλπίδα ἀγαθῶν.* Polit. 295. D: *παρὰ τὴν ἐλπίδα* (Menex. 243. E: *παρ' ἐλπίδα*). Tim. 69. D: *ἐλπίδα … εὐπαράγωγον αἰσθήσει* cet. Lach. 200. A: *πάνυ δὴ μεγάλην ἐλπίδα εἶχον ὡς … ἀνευρήσεις.* Ep. XI. 358. E: *ἐγὼ … ταῦτα γενέσθαι ἂν οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω.* Prot. 328. D: *ἔτι … ἐν αὐτοῖς εἰσὶν ἐλπίδες.* Phil. 39. E: *ἐλπίδες εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὖσαι.* 12. D: *ἀνοήτων δοξῶν καὶ ἐλπίδων μεστόν.* 39. E: *ἡμεῖς … ἀεὶ γέμομεν ἐλπίδων.* Legg. I. 649. B: *τοσούτῳ πλειόνων ἐλπίδων ἀγαθῶν πληροῦται.* IV. 718. A: *ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς διάγοντες τὸ πλεῖστον τοῦ βίου.* V. 732. D: *ταύταις … ταῖς ἐλπίσιν ἕκαστον χρὴ ζῆν.* Conv. 193. D: *καὶ εἰς τὸ ἔπειτα ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται … εὐδαίμονας (ἡμᾶς) ποιῆσαι.* Alc. I. 105. E: *ὥσπερ … σὺ ἐλπίδας ἔχεις ἐν τῇ πόλει ἐνδείξασθαι ὅτι* cet. Ep. VII. 327. D: *μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν … βίον ἂν εὐδαίμονα … κατασκευάσαι.* Etiam in eo ponitur quod opinari vel suspicari possumus. Legg. X. 898. D: *ἀλλὰ ἐλπὶς πολλὴ … τὸ γένος ἡμῖν τοῦτο … νοητὸν … εἶναι.*

ἐλπιστός, ή, όν, in eo ponitur quod exspectare, atque etiam timere licet. Legg. IX. 853. E: *πολίτην … οὔτ' ἂν βουλοίμεθα οὔτε ἐλπιστὸν … νοσῆσαί ποτε ἂν ταύτην τὴν νόσον.*

ἔλυτρον, τό, *involucrum*. Pol. IX. 588. E: *τὸ ἔξω μόνον ἔλυτρον ὁρῶντι.*

ἐμαυτοῦ, ῆς, cet. Gorg. 488. A: *κατὰ τὸν βίον τὸν ἐμαυτοῦ.* Apol. 37. B: *κατ' ἐμαυτοῦ ἐρεῖν αὐτὸς ὡς* cet. Charm. 155. D: *οὐκέτ' ἐν ἐμαυτοῦ* (v. *ἐμαυτῷ*) *ἦν.* Legg. VII. 805. B: *πεποίηκάς τ' ἐμὲ τὰ νῦν αὐτὸν ἐμαυτῷ ἐπιπλήττειν ὅτι ταῦτα εἴρηκα.* Pol. I. 354. B: *δι' ἐμαυτόν, ἀλλ' οὐ διὰ σέ.* Apol. 22. D: *ὥστ' ἐμὲ ἐμαυτὸν* (v. *ὥστε με καὶ αὐτὸν*) *ἀνερωτᾶν ὑπὲρ τοῦ χρησμοῦ.* 37. B: *πολλοῦ δέω ἐμαυτόν γε ἀδικήσειν.* al. sexc.

ἐμβαίνω, *ingredior, ineo*. Crat. 397. A: *ἐπειδήπερ εἰς τύπον τινὰ ἐμβεβήκαμεν.* Legg. III. 686. C: *εὐτυχῶς πως ἐμβεβήκαμέν γε εἴς τινα σκέψιν ἱκανήν.* Phaedr. 252.

E: ἐὰν ... μὴ πρότερον ἐμβεβῶσι τῷ ἐπιτηδεύματι. Pol. IV. 443. C: τύπον τινὰ τῆς δικαιοσύνης κινδυνεύομεν ἐμβεβηκέναι. Crat. 402. A: ὡς δὶς ἐς τὸν αὐτὸν ποταμὸν οὐκ ἂν ἐμβαίης. Ion. 534. A: ἐπειδὰν ἐμβῶσιν εἰς τὴν ἁρμονίαν καὶ εἰς τὸν ῥυθμόν. Pol. III. 406. E: εἰς τὴν εἰωθυῖαν δίαιταν ἐμβάς. Legg. III. 681. C: ἀρχῇ ... νομοθεσίας οἷον ἐμβάντες ἐλάθομεν. *conscendo. Gorg. 511. E: ᾗ οἵ (sic Cl. al. Vulgo οἷοι) ἐνέβησαν. Ep. VII. 346. A: ἐμβάς. Menex. 243. C: αὐτοὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς. *incedo. Alc. I. 108. C: τὸ ᾄδειν καὶ τὸ ἐμβαίνειν ὀρθῶς.

ἐ μ β ά λ λ ω, *iniicio, interpono, immitto; coniicio.* Tim. 91. C: εἰς ἀπορίας ... ἐμβάλλει. Prot. 318. E: πάλιν αὖ ἄγοντες ἐμβάλλουσιν εἰς τέχνας. Legg. I. 646. B: εἰς ἅπασαν φαυλότητα ἑαυτὸν ἐμβάλλειν. II. 672. B: διὸ ... πᾶσαν τὴν μανικὴν ἐμβάλλειν χορείαν τιμωρούμενος. Phil. 19. E: εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλων. Pol. II. 363. A: τὰς ... παρὰ θεῶν εὐδοκιμήσεις ἐμβάλλοντες. Critia 120. A: ὑπὲρ ἑκάστου θρόμβον ἐνέβαλλον αἵματος. Phil. 19. A: οὐκ εἰς φαῦλόν γε ἐρώτημα ... ἡμᾶς ἐμβέβληκε Σωκράτης. 21. D. Pol. VI. 487. E: ἐμβεβληκώς με εἰς λόγον cet. X. 615. B: εἰς δουλείας ἐμβεβληκότες. Prot. 342. E: ἐνέβαλε ῥῆμα ... βραχύ. 343. D: ἔπειτα ἐνέβαλε τὸ μέν. Legg. III. 692. A: οἷον ψάλιον ἐνέβαλεν αὐτῇ τὴν τῶν ἐφόρων δύναμιν. De lucri cup. 225. C: ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν σοφῶν ῥημάτων ἐμβάλωμεν. Gorg. 516. E: εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν ἐψηφίσαντο. Lys. 209. D: ὅ τι ἂν βούληται ἐμβαλεῖν εἰς τὸν ζωμόν. E. Gorg. 471. B: ἐμβαλὼν εἰς ἅμαξαν. C: εἰς φρέαρ ἐμβαλών. Pol. I. 344. D: οἷον ἐμβαλὼν λόγον ἐν τῷ ἔχεις ἀπιέναι. Legg. III. 698. B: φόβον ἄπορον ἐμβαλόν. Crat. 414. B: ἐμβαλόντι ... τὸ οὖ. 405. D: ἕτερον λάβδα ἐμβαλόντες (v. ἐμβάλλοντες). 414. C: τὸ ἐμβεβλῆσθαι τὸ ῥῶ. Prot. 344. A: τὸ μὲν ἐμβεβλημένον. Phil. 62. B: τέχνην ἐμβλητέον κοινῇ. *irruo, incurro. Pol. VIII. 563. C: κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐμβάλλοντες τῷ ἀεὶ ἀπαντῶντι. Theaet. 165. D: ἐμβαλὼν ... εἰς τὸ ἀκούειν cet. *effundor. Phaed. 112. D: πάλιν εἰς τὸν Τάρταρον ἐμβάλλει. Ib. πάλιν ἐμβάλλει. 113. B. C. Ib. ἐμβάλλων.

ἐ μ β ι β ά ζ ω, *impono.* Theaet. 193. C: ἐμβιβάσας προσαρμόσαι εἰς τὸ ἑαυτῆς ἴχνος. Tim. 41. E: ἐμβιβάσας ὡς εἰς ὄχημα. Ep. VII. 329. C: σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας.

ἐ μ β λ έ π ω, *intueor, adspicio.* Alc. I. 133. A: ἐμβλέπων εἰς τοῦτο ὅπερ βέλτιστον αὐτοῦ. 132. B: τοῦ ἐμβλέποντος εἰς ὀφθαλμόν. 133. A: εἴδωλον ὄν τι τοῦ ἐμβλέποντος. Charm. 155. C: ἐπειδὴ ... ἐνέβλεψέ (v. ἀνέβλεψέ) τέ μοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀμήχανόν τι οἷον. Pol. X. 609. D: καὶ ὃς ἐμβλέψας μοι. Charm. 162. D. Ep. VII. 349. B.

ἐ μ β ο λ ή, ἡ, *interpositio.* Crat. 437. A: τὴν ἐμβολὴν ποιήσασθαι.

ἔμβραχυ, *omnino*; pron. relat. sequente est Lat. *cunque* (vern. *was nur immer*). Gorg. 457. A: ἔμβραχυ περὶ ὅτου ἂν βούληται. Hipp. min. 365. D: ἀλλ' ἐρώτα ἔμβραχυ (libri aliquot ἐν βραχεῖ) ὅ τι βούλει. Theag. 127. C: ὅτου ἂν δέῃ ἔμβραχυ.

ἐμβριθής, ὁ ἡ, *deprimens*, *gravis*. Phaedr. 246. D: τὸ ἐμβριθὲς ἄγειν ἄνω. Phaed. 81. C: ἐμβριθὲς ... τοῦτο οἴεσθαι χρὴ εἶναι καὶ βαρὺ cet. Ut Lat. *gravis* etiam est *constans* (vern. *ernst*, *gesetzt*). Ep. VII. 328. B: τὸ Δίωνος ἠπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει ... ἐμβριθὲς ὄν. Porro i. q. *tardus* (vern. *schwerfällig*). Theaet. 144. B: οἱ ... ἐμβριθέστεροι νωθροί πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς μαθήσεις. *Difficilis*. Crat. 407. A: τοῦτο (τὸ ὄνομα) ἐμβριθέστερον.

ἐμβριθῶς, *graviter*, *constanter*. Phaedr. 252. C: τῶν ... Διὸς ὀπαδῶν ὁ ληφθεὶς ἐμβριθέστερον (h. e. *ita ut non facile succumbat*) δύναται φέρειν τὸ τοῦ πτερωνύμου ἄχθος.

ἐμβρόντητος, ὁ ἡ, *attonitus*, *stupidus*. Alc. II. 140. C: ἠλιθίους τε καὶ ἐμβροντήτους (καλοῦμεν).

ἐμμανής, ὁ ἡ, *furore percitus*, *furiosus*. Tim. 86. C: ἐμμανὴς ... γιγνόμενος. Phaedr. 251. E: ἐμμανὴς οὖσα (ἡ ψυχή). Legg. II. 666. A: τὴν ἐμμανῆ εὐλαβούμενοι ἕξιν τῶν νέων. V. 734. A: ἔρωτας οὐκ ἐμμανεῖς παρεχόμενον. Ib. ἔρωτας ὡς οἷόν τ' ἐμμανεστάτους παρεχόμενον.

ἐμμέλεια, ἡ, *saltatio honesta ac severa*. Legg. VII. 816. B: τὸ ... εἰρηνικὸν (εἶδος) ἐμμέλειαν (κατεστήσατο). Ib. ἐμμελείας ἐπωνόμασε.

ἐμμελετῶ, *exerceor in aliquo*. Phaedr. 228. E: ἐμαυτόν σοι ἐμμελετᾶν παρέχειν. (Alc. I. 114. D. pro ἐν ἐμοὶ ἐμμελέτησον sine dubio scrib. cum Buttm. ἐν ἐμοὶ ἑνὶ μελέτησον. Cl. enim cum Δ et Π dat ἐν ἐμοὶ ἓν μελέτησον).

ἐμμελής, ὁ ἡ, *concinnus*, *conveniens*. Locr. 101. B: ἃ ... τεταγμένα (φωνὰ) ποτὶ λόγως μωσικὼς ἐμμελής. Soph. 259. D: οὐκ ἐμμελές. Critia 106. B: τὸν πλημμελοῦντα ἐμμελῆ ποιεῖν. Ut Lat. *concinnus*, est i. q. *scitus*, *lepidus*. Theaet. 174. A: Θρᾷττά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα θεραπαινίς. **aptus*, *idoneus*. Legg. IX. 876. D: οὐχ ἥκιστα ἐμμελεῖς αὐτοὺς ... τῶν τοιούτων γίγνεσθαι κριτάς. **modestus*. Epin. 976. D: ἀγαθὸς ... πολίτης ... καὶ ἐμμελής. Ep. VII. 341. E: καταφρονήσεως ... οὐδαμῇ ἐμμελοῦς. Critia 121. B: ἵνα γένοιντο ἐμμελέστεροι σωφρονισθέντες. **modicus*. Legg. VI. 776. B: κτήματα ... ποῖα ἄν τις κτώμενος ἐμμελεστάτην οὐσίαν κεκτῇτο; 760. A: πρὸς δὲ τὰ ἐμμελέστατα (opp. τὰ μέγιστα et τὰ σμικρότερα, int. ἱερὰ) ἕνα (ταμίαν αἱρεῖσθαι).

ἐμμελῶς, *concinne*, *decenter*. Legg. VII. 816. A: ὁ μὲν οὖν ἐμμελῶς ἡμῶν, ὁ δὲ πλημμελῶς ἐν τούτοις πᾶσι κινεῖται. **convenienter*; *bene*, *recte* vel *rite*. Prot. 321. B: ζῶα ἐμμελῶς πάντων (*ad omnia*) ἔχοντα. Theaet. 162. A: μάλ'

ἐμμελῶς σοὶ ἐφαίνετο ὑπακούειν. Polit. 260. B: *ἐμμελῶς ἂν φαῖμεν διῃρῆσθαι;* Pol. VIII. 569. C: *οὐκ ἐμμελῶς ἡμῖν εἰρήσεται ἐὰν φῶμεν —;* IX. 581. B: *ἢ ἐμμελῶς ἂν ἔχοι;* Tim. 55. C: *εἰ πάντα λογιζόμενος ἐμμελῶς ἀποροῖ.* Legg. VI. 757. A: *μάλα ... ὀρθῶς εἴρηται καὶ ἐμμελῶς.* VIII. 842. B: *ἐμμελῶς ἔχειν κατεσκευασμένα.* X. 899. E. Apol. 20. C: (*εἰ*) *οὕτως ἐμμελῶς διδάσκει.* Ep. VII. 337. E: *ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς γέγονεν* (*ἡ ὑστέρα πορεία*). Prot. 339. C: *ἐμμελέως* (Simon.). Pol. V. 474. A: *ἴσως ἂν ἄλλου του ἐμμελέστερόν σοι ἀποκρινοίμην.* Legg. XI. 923. A. Phaedr. 278. D: *ἐμμελεστέρως ἔχοι.* Pol. IX. 569. B: *ἐμμελέστατα μὲν οὖν* (resp.).

ἐμμενητικός, ή, όν (i. q. *ἐμμενετικός*), *perseverans.* Def. 412. B: *ἕξις ἐμμενητικὴ νόμου.*

ἐμμένω, *permaneo*, *sto* (velut in sententia, promissis al.); *servo* vel *observo.* Phaed. 92. A: *καὶ νῦν ἐμμένω ὡς οὐδενὶ λόγῳ.* Apol. 39. B: *τῷ τιμήματι ἐμμένω.* Crit. 49. E. Ib. *εἰ δὲ ἐμμένεις τοῖς πρόσθεν.* 50. A: *ἐμμένομεν οἷς ὡμολογήσαμεν δικαίοις οὖσιν.* Charm. 173. E: *οὐκ ... ἔτι ἐμμένομεν τῷ λόγῳ τῷ* cet. Theaet. 145. C: *ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐμμενε τῇ ὁμολογίᾳ.* Pol. I. 345. B: *ἃ ἂν εἴπῃς, ἔμμενε τούτοις.* Prot. 353. B: *εἰ οὖν σοι δοκεῖ ἐμμένειν οἷς ἄρτι ἔδοξεν ἡμῖν.* Legg. VI. 784. C. Crit. 50. C: *ἐμμένειν ταῖς δίκαις* cet. Legg. VIII. 844. C: *ὁ ... μὴ ἐμμένων ἐν τῇ τάξει.* Pol. X. 619. C: *οὐκ ἐμμένοντα τοῖς προῤῥηθεῖσιν ὑπὸ τοῦ προφήτου.* Legg. VIII. 840. C: *ἐμμένοντες βεβαίως ταῖς πρώταις τῆς φιλίας ὁμολογίαις.* Apol. 30. C: *ἐμμείνατέ μοι οἷς ἐδεήθην ὑμῶν μὴ θορυβεῖν* cet. Legg. IX. 875. B: *ἐμμεῖναι τούτῳ τῷ δόγματι.* Crit. 53. A: *νῦν δὲ δὴ οὐκ ἐμμενεῖς τοῖς ὡμολογημένοις;* Polit. 292. B: *τῷ ῥηθέντι κατὰ πρῶτα πότερον ἐμμενοῦμεν, ἢ διαφωνήσομεν;* Pol. VII. 539. E: *εἰ ἐμμενοῦσιν ... ἤ τι καὶ παρακινήσουσι.* **maneo;* etiam *persevero.* Legg. VIII. 847. C: *μήτε αὖ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἀναγκαίων ἐμμένειν ἐξαγέτω.* VII. 810. A: *ἐμμεῖναι ... ἕτερα τρία* (*ἔτη*). 839. C: *πρὸς τὸ τοῦτον τεθέντα ἐμμεῖναι τὸν νόμον.* Ut Lat. *stare*, etiam est *probari.* Phaedr. 258. B: *ἐὰν ... οὗτος* (*ὁ λόγος*) *ἐμμένῃ.*

ἔμμεστος, ὁ ἡ, *repletus.* Ep. VII. 338. D: *παρακουσμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν.*

ἐμμετρία, ἡ, *moderatio.* Pol. VI. 486. D: *ἐμμετρίᾳ* (*ξυγγενῆ*). Phil. 52. C: *ἐμμετρίαν* (*προσθῶμεν τῷ λόγῳ*).

ἔμμετρος, ὁ ἡ, *metro compositus*, h. e. *poëticus.* Conv. 197. C: *ἐπέρχεταί δέ μοί τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν.* **moderatus*, *modicus;* etiam *modestus* vel *honestus.* Legg. VII. 823. D: *ἔμμετρος ἔπαινος θήρας καὶ ψόγος.* Ep. VIII. 354. E: *ἔμμετρος ... οὖσα* (*δουλεία καὶ ἐλευθερία*) *παναγαθον.* Phaedr. 252. B: *ὧν τὸ ἕτερον* (*ἔπος*, *versus*) *ὑβριστικὸν πάνυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον* (*modestum* vel *honestum*).

Pol. VI. 486. D: ἔμμετρον ... διάνοιαν φύσει. Legg. I. 649. E: ἡδονὴν ... ἔμμετρον. Phil. 26. A: τὸ ... ἔμμετρον καὶ ἅμα ξύμμετρον ἀπειργάσατο. 52. D: τῶν ἐμμέτρων (opp. τοῦ ἀπείρου γένους). Legg. VII. 814. E: ἐν ἡδοναῖς ... ἐμμέτροις. IV. 716. C: τὰ δ' ἄμετρα οὔτ' ἀλλήλοις οὔτε τοῖς ἐμμέτροις (φίλα). V. 746. E: πάντα ταῦτα ἔμμετρά τε καὶ ἀλλήλοις σύμφωνα δεῖ τὸν νόμον διατάττειν. XII. 955. E: θεοῖσι δὲ ἀναθήματα χρεὼν ἔμμετρα τὸν μέτριον ἄνδρα ἀνατιθέντα δωρεῖσθαι. Tim. 90. E: οὕτω γὰρ ἐμμετρώτερός (sic Par. A et pr. Ξ. Vulgo εὐμετρότερός) τις ἂν αὐτῷ δόξειε περὶ τοὺς τούτων λόγους εἶναι. Phil. 65. E: νοῦ ... καὶ ἐπιστήμης ἐμμετρώτερον (sic Cl. II et pr. Δ. Vulgo ἐμμετρότερον) οὐδ' ἂν ἕν ποτε. Legg. XI. 926. A: τί δή τις ... δρῶν πρὸς τὰ τοιαῦτα ἐμμετρώτατος (v. ἐμμετρότατος) ἂν εἴη;

ἐμμέτρως, *accommodate*, *convenienter*. Polit. 282. E: ὅσα ... πρὸς τὴν τῆς γνάψεως ὁλκὴν ἐμμέτρως τὴν μαλακότητα ἴσχει. Crat. 395. C: δοκεῖ δέ μοι καὶ τῷ Πέλοπι τὸ ὄνομα ἐμμέτρως κεῖσθαι. **modice*. Pol. V. 474. D: τὸν δὲ δὴ διὰ μέσου τούτων ἐμμετρότατα (al. ἐμμετρώτατα) ἔχειν. Legg. II. 674. C: καὶ δὴ τά γε περὶ οἶνον σχεδὸν ἁπάντων ἐμμετρότατα (al. ἐμμετρώτατα) καὶ ὀλίγιστα γίγνοιτ' ἄν.

ἔμμηνος, ὁ ἡ, *menstruus*. Locr. 96. D: ἃ ... σελάνα ... ἔμμηνον τὰν περίοδον ἀποδίδωτι. Legg. XII. 956. A: ἔργον ... ἔμμηνον. Ut Lat. *menstruum*, etiam est quod singulis mensibus fit. Legg. VIII. 828. C: θύοντας ... ἔμμηνα ἱερά.

ἔμμισθος, ὁ ἡ, *mercenarius*. Soph. 231. D: νέων καὶ πλουσίων ἔμμισθος θηρευτής. Id. Def. 415. C. Ep. XIII. 363. E: ἔμμισθον ... αὐτὸν κατάστησον. Legg. XI. 920. E: οἱ δὲ ὀργάνων ... ἀποτελοῦντες γένεσιν ἔμμισθον. VII. 816. E: ξένοις ἐμμίσθοις.

ἐμμονή, ἡ, *permansio*. Gorg. 479. D: ἐμμονὴ τοῦ κακοῦ.

ἔμμονος, ὁ ἡ, *stabilis*, *firmus*. Pol. VII. 536. E: ψυχῇ ... βίαιον οὐδὲν ἔμμονον μάθημα. Tim. 26. C: ὥστε ... ἔμμονά μοι γέγονε.

ἐμός, ή, όν, *meus* cet. Gorg. 508. D: ὁ δὲ δὴ ἐμός (λόγος). Euthyd. 297. E: ὁ ἐμὸς ἀδελφός. Ep. 354. C: οὑμὸς λόγος. Euthyd. 298. B: ἕτερός ἐστι τοὐμοῦ πατρός. al. Neutr. τὸ ἐμόν et τό γ' ἐμόν est *quod ad me quidem attinet* (vern. *für meinen Theil* vel *von meiner Seite*). Prot. 338. C: ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν οὐδέν μοι διαφέρει. Soph. 237. B: τὸ μὲν ἐμὸν ὅπῃ βούλει τίθεσο. Tim. 19. D: καὶ τὸ μὲν ἐμὸν οὐδὲν θαυμαστόν. Atque hoc etiam pronominis person. partes agit. Gorg. 458. D: τό γ' ἐμὸν οὐδὲν κωλύει, εἴπερ ἐθέλει Γοργίας (Id. Charm. 176. B. Lach. 188. C.). Theaet. 161. E: τὸ δὲ δὴ ἐμόν (vern. *von mir*) τε καὶ τῆς ἐμῆς τέ-

γνης ... σιγῶ. Pol. I. 345. A: ἐγὼ γὰρ δή σοι λέγω τό γ' (v. γε) ἐμὸν ὅτι οὐ πείθομαι. V. 463. E: ὅτι τὸ ἐμὸν εὖ πράττει, ἢ ὅτι τὸ ἐμὸν κακῶς. VII. 533. A: ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν οὐδὲν ἂν προθυμίας ἀπολείποι. Legg. III. 688. A: τὸ δ' ἐμὸν ἔλεγον ὅτι cet. IV. 723. B. Etiam plural. Polit. 258. B: δεῖ δὲ ἴσως ἔτι ἧττον τἀμὰ διακωλύειν. Legg. I. 643. A. — Substantivo explendum (ut δόξα, ἔργον, χρήματα al.). Pol. III. 397. D: ἐὰν ἡ ... ἐμὴ νικᾷ. Legg. IX. 862. A: ἐὰν ἥ γ' ἐμὴ νικᾷ. Polit. 277. A: κατά γε τὴν ἐμήν. 291. C. Phil. 41. B. Legg. II. 653. C. (ubi v. δόξαν adiectum). Plene: Phil. 32. C: κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν. 34. A. Soph. 225. D: κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν. Sine artic. Pol. V. 451. C: κατ' ἐμὴν δόξαν. Tim. 20. A. 27. E. Pol. X. 613. B: κατὰ γοῦν ἐμὴν δόξαν. Tim. 21. D: κατά γ' ἐμὴν δόξαν. Legg. II. 664. B: ἐμὸν ἂν εἴη λέγειν. VII. 806. D. Alc. I. 106. B: οὐ γάρ ἐστι τοιοῦτον τὸ ἐμόν. Prot. 310. E: ὡς οὔτ' ἂν τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδὲν οὔτε τῶν φίλων. Crit. 46. B: τοιοῦτος οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ. Gorg. 508. E: τὸ τύπτειν καὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ἀδίκως cet.

ἔμπαλιν, *inversa ratione.* Theaet. 193. C: ὥσπερ οἱ ἔμπαλιν ὑποδούμενοι.

ἐμπάσσω, *inspergo.* Lys. 210. A: κἂν εἰ βουλοίμεθα ... ἐμπάσαι τῆς τέφρας.

ἔμπεδος, ὁ ἡ, *continuus.* Pol. II. 363. C. (Hom.).

ἐμπεδῶ, *firme servo* vel *observo.* Legg. VII. 823. A: τὸν δὲ ἄκρον πολίτην μηδὲν ἧττον ταῦτα ἐμπεδοῦν, ἢ τὰ ... κατειλημμένα. III. 684. A: ταῦτα ἐμπεδούντων τῶν ἀρχόντων. Phaedr. 241. B: οὔθ' ὅπως τὰ ... ὁρκωμόσιά τε καὶ ὑποσχέσεις ἐμπεδώσει (Cl. c. plur. al. ἐμπεδώσῃ) ἔχει.

ἐμπέδως, *firme, certo.* Ax. 372. A: τοῦτο μόνον ἐμπέδως οἶδα.

ἐμπειρία, ἡ, *experientia, usus; peritia.* Gorg. 462. C: ἐμπειρία ἄρα σοι δοκεῖ ἡ ῥητορικὴ εἶναι; 463. B: οὐκ ἔστι τέχνη, ἀλλ' ἐμπειρία καὶ τριβή. Legg. XI. 938. A: εἴτε ἄτεχνός ἐστί τις ἐμπειρία καὶ τριβή. Def. 412. B: ἐμπειρία πολέμου. Pol. IX. 582. C: ἐμπειρίας ... ἕνεκα κάλλιστα τῶν ἀνδρῶν κρίνει οὗτος. Legg. II. 673. C: πολὺ ... ἐν ταύτῃ τῇ τέχνῃ πλέον ἐμπειρίας, ἢ ἐν ἐκείνῃ μετέχετε. IV. 720. C: τὰ δόξαντα ἐξ ἐμπειρίας. VII. 790. D: ὡς ἐξ ἐμπειρίας αὐτὸ εἰλήφασι. Ep. VI. 323. A: τέχνῃ δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. Phaedr. 270. B: μὴ τριβῇ μόνον καὶ ἐμπειρίᾳ, ἀλλὰ τέχνῃ. Phil. 55. E. Pol. III. 409. B: ἐπιστήμῃ, οὐκ ἐμπειρίᾳ οἰκείᾳ κεχρημένον. IV. 422. C: ἐπιστήμῃ τε καὶ ἐμπειρίᾳ. V. 467. A: ἐμπειρίᾳ τε καὶ θέᾳ τῶν προσηκόντων. IX. 582. A: ἆρ' οὐκ ἐμπειρίᾳ τε καὶ φρονήσει καὶ λόγῳ; B: ἐμπειρίᾳ ἀμφοτέρων τῶν ἡδονῶν. Legg. X. 892. E: ἐμπειρίᾳ (abs.). Gorg. 465. A: τέχνην ... αὐτὴν οὔ φημι εἶναι, ἀλλ' ἐμπει-

ρίαν. 500. B. E. Parm. 137. A: *δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον.* Legg. IV. 720. B: *(ἐὰν) κατ' ἐμπειρίαν τὴν τέχνην κτῶνται.* XII. 968. B: *διὰ τὴν περὶ τὰ τοιαῦτ' ἐμπειρίαν τε καὶ σκέψιν γεγονυῖάν μοι καὶ μάλα συχνήν.* Riv. 134. A: *διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῆς γυμναστικῆς.* Gorg. 448. C: *πολλαὶ τέχναι ... εἰσὶν ἐκ τῶν ἐμπειριῶν ἐμπείρως εὑρημέναι.* Legg. IX. 857. C: *(ἰατρός τις) τῶν ταῖς ἐμπειρίαις ἄνευ λόγου τὴν ἰατρικὴν μεταχειριζομένων.* XII. 957. B: *ταῖς ἐμπειρίαις διαβασανίζοντας.*

ἔμπειρος, *expertus*, *peritus*; *gnarus.* Phaedr. 231. D: *οὐδεὶς ἔμπειρος ὤν.* Parm. 133. B: *εἰ μὴ πολλῶν ... τύχοι ἔμπειρος ὢν ὁ ἀμφισβητῶν.* Pol. VII. 529. E: *ἔμπειρος γεωμετρίας (τις).* IX. 584. E: *διὰ τὸ μὴ ἔμπειρος εἶναι τοῦ ἀληθινῶς ἄνω ... ὄντος.* Legg. X. 892. D: *πολλῶν ἔμπειρος ῥευμάτων.* Hipp. mai. 287. A: *σχεδὸν γάρ τι ἔμπειρός εἰμι τῶν ἀντιλήψεων.* Hipp. min. 366. C: *ἔμπειρος ... λογισμῶν καὶ λογιστικῆς.* Lach. 188. E. Riv. 132. D: *περὶ λόγων ἔμπειρος εἶναι.* Ep. VII. 339. A: *τῆς φύσεως ... ἔμπειρος γεγονώς.* Pol. VII. 533. A: *ἐμπείρῳ ὄντι ὧν νῦν δὴ διήλθομεν.* IX. 582. B. Legg. I. 632. D: *τῷ περὶ νόμων ἐμπείρῳ.* Prot. 320. B: *διὰ τὸ ἡγεῖσθαί σε πολλῶν μὲν ἔμπειρον γεγονέναι, πολλὰ δὲ μεμαθηκέναι.* Phaedr. 239. C: *ἔμπειρον ... ἁπαλῆς καὶ ἀνάνδρου διαίτης.* Gorg. 457. C: *οἶμαι ... καὶ σὲ ἔμπειρον εἶναι πολλῶν λόγων.* Tim. 55. D: *ἀπείρου ... ὧν ἔμπειρον χρεὼν εἶναι.* 19. E: *τὸ ... τῶν σοφιστῶν γένος ... πολλῶν ... λόγων ... μάλα ἔμπειρον ἥγημαι.* Phaedr. 232. E: *πρότερον ... ἢ ... τῶν ἄλλων οἰκείων ἔμπειροι ἐγένοντο.* Theaet. 206. B: *ὧν ... αὐτοὶ ἔμπειροί ἐσμεν στοιχείων καὶ συλλαβῶν.* Polit. 277. E: *ὅταν ἄρτι γραμμάτων ἔμπειροι γίγνωνται.* Pol. VII. 527. A: *ὅσοι καὶ σμικρὰ γεωμετρίας ἔμπειροι.* IX. 582. C. Legg. III. 692. B: *οὐ γὰρ ἱκανῶς ἦσαν νομοθεσίας ἔμπειροι.* VI. 760. C: *ὅπως ἂν πάσης τῆς χώρας ἔμπειροί τε καὶ ἐπιστήμονες γίγνωνται πάντες.* 765. B: *τὴν προβολὴν ... ἐκ τῶν ἐμπείρων ποιητέον.* XI. 917. E: *πυθόμενοι τῶν ἐμπείρων περὶ ταῦτα.* 920. B: *μετὰ τῶν ἐμπείρων ἑκάστης καπηλείας.* Tim. 22. A: *τοὺς μάλιστα περὶ ταῦτα τῶν ἱερέων ἐμπείρους.* Legg. VI. 772. B. Pol. IX. 582. A: *ἐμπειρότερος ... τῆς ἀπὸ τοῦ εἰδέναι ἡδονῆς.* Ion. 539. E: *ἐμπειρότερος ... τῶν Ὁμήρου.* Pol. IX. 582. A: *τίς ἐμπειρότατος πασῶν ... ἡδονῶν.* Polit. 291. C: *ταύτης τῆς τέχνης ἐμπειρότατον.* Pol. X. 601. D. Men. 89. E: *οὓς ἂν οἴωμαι ἐμπειροτάτους εἶναι τοῦ πράγματος.*

ἐμπείρως, *usu; perite.* Gorg. 448. C: *τέχναι ... ἐμπείρως εὑρημέναι.* Demod. 380. A: *εἰ μὴ ἔστιν ὀρθῶς καὶ ἐμπείρως ξυμβουλεύειν.* B. Cum v. *ἔχειν*, *expertum esse, cognoscere.* Legg. VIII. 846. C: *τῆς ἀναγκαίας αὐτῶν χρείας ἐμπείρως ἴσχοντες.* Ep. XIII. 362. C: *ἐμπείρως ἔχων τῶν παρὰ σοί.*

ἔμπης, *prorsus.* Legg. IV. 706. E. (Hom.).

ἐμπιλῶ, *condenso.* Tim. 74. E: ἐν ἀλλήλαις ἐμπεπιλημέναι.

ἐμπίπλημι, *impleo, repleo; expleo, satio.* Phaed. 66. C: φλυαρίας ἐμπίπλησιν ἡμᾶς πολλῆς. Tim. 88. A: νόσων ἐμπίπλησι. Ep. VII. 343. C: ἀπορίας ἐμπίπλησι. Legg. VII. 814. B: πάντας βωμοὺς ... ἐμπιπλάναι. X. 910. V. 727. C: μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτήν. XI. 935. A: ἐμπιπλὰς ὀργὴν κακῶν ἑστιαμάτων. IV. 705. A: χρηματισμοῦ ... ἐμπιπλᾶσα αὐτήν. XII. 959. C: ἐμπιπλάντα τὴν αὑτοῦ μοῖραν. Crat. 395. C: ὅσης αὐτὸ δυστυχίας ἐνεπίπλη (v. ἐνεπίμπλατο) cet. Pol. III. 411. C: φρονήματος ... ἐμπίπλαται. Legg. II. 671. B: παῤῥησίας ἐμπίπλαται. Theaet. 151. A: ἀπορίας ἐμπίπλανται. Pol. VI. 503. D: ὕπνου ... ἐμπίπλανται. VII. 537. E. Lys. 206. A. Ion. 535. C: δακρύων ἐμπίπλανταί μου οἱ ὀφθαλμοί. Gorg. 505. A: οὐδέποτ' ἐῶσιν ἐμπίπλασθαι ὧν ἐπιθυμεῖ. Pol. VI. 500. C: δυσμενείας ἐμπίπλασθαι. Tim. 52. E. Pol. IV. 426. A: ἐμπιπλάμενος. VI. 494. D: φρονήματος κενοῦ ... ἐμπιπλάμενον. Polit. 272. C: ἐμπιπλάμενοι σίτων ἄδην καὶ ποτῶν. Critia 121. B: πλεονεξίας ἀδίκου ... ἐμπιπλάμενοι. Pol. III. 405. D: ῥευμάτων τε καὶ πνευμάτων ὥσπερ λίμνας ἐμπιπλαμένους.

ἐμπίπρημι, *incendo.* Pol. V. 470. D: (ἐὰν) οἰκίας ἐμπιπρῶσιν. 471. C: μήτε οἰκίας ἐμπιπράναι. A: οὐδὲ οἰκήσεις ἐμπρήσουσιν. Gorg. 469. E: ἐπεὶ κἂν ἐμπρησθείη οἰκία cet.

ἐμπίπτω, *incido; incurro.* Pol. VII. 524. D: ἃ ... εἰς τὴν αἴσθησιν ... ἐμπίπτει. Tim. 45. E: ὕπνος ἐμπίπτει. Pol. VII. 539. C: σφόδρα καὶ τάχυ ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι ὧνπερ πρότερον. Legg. X. 890. A: ὅθεν ἀσέβειαι ... ἀνθρώποις ἐμπίπτουσι νέοις. Tim. 64. B: ἐμπίπτῃ. Legg. X. 900. C. Pol. V. 454. A: ὅτι ... δοκοῦσί μοι εἰς αὐτὴν καὶ ἄκοντες πολλοὶ ἐμπίπτειν. Theaet. 174. C: εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν ἀπορίαν ἐμπίπτων. Tim. 84. C: σὰρξ ... εἰς αἷμα ἐμπίπτουσα. Def. 414. C: διάνοια ἐμπίπτουσα εἰς ψεῦδος. Tim. 79. E: εἰς τὸ πῦρ ἐμπῖπτον. 65. D: εἰς τὰ νοτερὰ τῆς σαρκὸς ... ἐμπίπτοντα. 67. D. Legg. IV. 709. A: λοιμῶν ... ἐμπιπτόντων. Theaet. 205. D: εἰς ταὐτὸν ἐμπέπτωκεν ἡ συλλαβὴ εἶδος ἐκείνῳ. Legg. VII. 822. D. Pol. IV. 435. C: εἰς φαῦλον ... σκέμμα ἐμπεπτώκαμεν περὶ ψυχῆς. VIII. 569. C: εἰς πῦρ ... ἂν ἐμπεπτωκὼς εἴη. Legg. VII. 799. D: ἀτόπου ... ἐμπεπτωκότος λόγου. X. 888. D: εἰς θαυμαστὸν λόγον ἐμπεπτωκότες. Hipp. mai. 298. C: ἐν τῇ αὐτῇ ἐμπεπτωκότες ἀπορίᾳ. Euthyd. 292. E: ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἀπορίᾳ ἐνεπεπτώκη (v. ἐνεπεπτώκειν). Prot. 314. C: ὃς (λόγος) ἡμῖν ... ἐνέπεσεν. Gorg. 516. E: ἐνέπεσεν ἄν. Pol. VIII. 545. D: ὅπως δὴ

πρῶτον στάσις ἐνέπεσε. Theaet. 175. E: *ὅταν εἰς δουλικὰ ἐμπέσῃ διακονήματα.* Pol. VI. 499. C: (*πρὶν ἂν*) *αὐτοῖς ... ἀληθινῆς φιλοσοφίας ἀληθινὸς ἔρως ἐμπέσῃ.* Tim. 78. A. Gorg. 511. C: *ὅταν εἰς τοιοῦτον ἐμπέσωσιν οὐ δεῖ ταύτης τῆς ἐπιστήμης.* Theaet. 150. A. Phaed. 114. A: *ἐμπεσεῖν ... εἰς τὸν Τάρταρον.* Pol. X. 608. A: *πάλιν ἐμπεσεῖν εἰς τὸν παιδικὸν ... ἔρωτα.* Phaed. 113. C: *ἐμπεσὼν ἐνταῦθα.* Parm. 130. D: *εἰς ... φλυαρίαν ἐμπεσών.* Pol. VI. 496. C: *ὥσπερ εἰς θηρία ἄνθρωπος ἐμπεσών.* V. 466. B: *δόξα ἐμπεσοῦσα εὐδαιμονίας πέρι.* Tim. 68. C: *ἐμπεσόν.* Legg. IX. 873. E. Pol. I. 354. B: *ἐμπεσόντος ... λόγου ὅτι* cet. VIII. 553. B: *εἰς δικαστήριον ἐμπεσόντα.* Soph. 253. C: *εἰς τὴν τῶν ἐλευθέρων ἐμπεσόντες ἐπιστήμην.* Crat. 439. C: *ὥσπερ εἴς τινα δίνην ἐμπεσόντες.* Euthyd. 291. B: *ὥσπερ εἰς λαβύρινθον ἐμπεσόντες.* Tim. 84. B: *αὗται ... πάλιν εἰς τὴν αἵματος φορὰν ἐμπεσοῦσαι.* Pol. X. 616. A: *ὅτι εἰς τὸν Τάρταρον ἐμπεσούμενοι ἄγοιντο.*

ἐμπλέκω, *implico*, *insero.* Phaedr. 244. C: *αὐτὸ τοῦτο τοὔνομα ἐμπλέκοντες.* Legg. II. 669. D: *ποιηταὶ ... σφόδρα τὰ τοιαῦτα ἐμπλέκοντες.* VII. 823. A: *νόμοις ἐμπεπλεγμένα.* Trop., ut Lat. *implicari*, v. c. laboribus. Legg. VII. 814. B: *ἐν βιαίοις ἐμπλακέντων πόνοις σωμάτων* cet.

ἔμπλεξις, *implicatio.* Polit. 282. E: *τῇ ... τοῦ στήμονος ἐμπλέξει.*

ἔμπλεως et *ἔμπλεος*, *impletus*, *plenus.* Theaet. 156. E: *ὁ ... ὀφθαλμὸς ... ὄψεως ἔμπλεως ἐγένετο.* Pol. III. 411. C: *δυσκολίας ἔμπλεοι* (al. *ἔμπλεῳ*). VI. 505. C: *πλάνης ἔμπλεοι* (II. 379. D: *ἔμπλεοι* ex Hom.). Phaed. 110. C: *ὕδατος ... ἔμπλεα ὄντα.*

ἐμπλήθω, *impleo; repleo*, *satio.* Lys. 204. C: *ἐμπέπληκε* (*τὰ ὦτα*) *Λυσίδος.* Gorg. 519. A: *τοιούτων φλυαριῶν ἐμπεπλήκασι τὴν πόλιν.* Apol. 23. E: *ἐμπεπλήκασιν ὑμῶν τὰ ὦτα.* Ep. VII. 350. E. Phaedr. 255. D: *τὴν τοῦ ἐρωμένου αὖ ψυχὴν ἔρωτος ἐνέπλησεν.* Legg. VIII. 839. B: *βοῆς πάντα ἐμπλήσειε.* Ep. VII. 341. E. Pol. VII. 534. A: *ἵνα μὴ ἡμᾶς πολλαπλασίων λόγων ἐμπλήσῃ ἢ* cet. Crat. 396. D: *οὐ μόνον τὰ ὦτά μου ἐμπλῆσαι ... σοφίας* cet. Epin. 984. C. Gorg. 518. C: *ἐμπλήσαντες καὶ παχύναντες τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων.* Legg. XII. 945. D: *στάσεων ἐμπλήσασαι.* Alc. 1. 105. C: *εἰ μὴ ἐμπλήσεις τοῦ σοῦ ὀνόματος ... πάντας.* Legg. IX. 875. C: *πάντων κακῶν ἐμπλήσει ... τὴν πόλιν ὅλην.* Pol. VII. 518. B: *μαρμαρυγῆς ἐμπέπλησται.* Legg. I. 641. C: *μυρίων ἄλλων κακῶν δι' ὕβριν ἐνεπλήσθησαν.* Pol. IV. 440. A: *ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος.* Prot. 346. C: *ὥστ' εἴ τις χαίρει ψέγων, ἐμπλησθείη ἂν ἐκείνους μεμφόμενος.* Legg. VIII. 837. C: *τῆς ὥρας καθάπερ ὀπώρας πεινῶν ἐμπλησθῆναι.* Conv. 214. A: *τοῦτον* (*τὸν ψυκτῆρα*) *ἐμπλησάμενον* (*quum implendum cu-*

rasset) ... ἐκπιεῖν. Pol. II. 373. B: ἤδη ὄγκου ἐμπληστέα καὶ πλήθους.

ἔμπληκτος, ὁ ἡ, *inconstans, levis.* Gorg. 482. A: καί μοί ἐστι τῶν ἑτέρων παιδικῶν πολὺ ἧττον ἔμπληκτος. Lys. 214. C: ἐμπλήκτους τε καὶ ἀσταθμήτους.

ἐμπνέω, *inspiro.* Conv. 179. B: μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις τῶν ἡρώων τὸν θεόν. * *spiro, vivo.* Apol. 29. D: ἕωςπερ ἂν ἐμπνέω. Pol. II. 368. C: ἔτι ἐμπνέοντα.

ἔμπνους, ὁ ἡ, *vivus.* Legg. XII. 944. A: εἰ ... Πάτροκλος ἔμπνους ἐγένεθ᾽, οἷον cet. Ep. VIII. 355. A: ἔμπνους ὤν.

ἐμποδιζομένως, *ita ut impediare.* Crat. 415. C: τὸ ἰσχομένως τε καὶ ἐμποδιζομένως πορεύεσθαι.

ἐμποδίζω, *impedio.* Pol. III. 407. B: οὐδὲν ἐμποδίζει. Phaed. 66. C: ἐμποδίζουσιν ἡμῶν τὴν τοῦ ὄντος θήραν. Crat. 419. C: τὸ ἐμποδίζον τοῦ ἰέναι. 416. B: τὸ ... ἐμποδίζον καὶ ἴσχον τῆς ῥοῆς. Soph. 230. C: τὰ ἐμποδίζοντα ἐν αὐτῷ. Lys. 210. B: οὐδεὶς ἡμᾶς ... ἐμποδιεῖ. Ib. ἐμποδιοῦσι πάντες. Conv. 183. A: ἐμποδίζοιτο ... μὴ πράττειν οὕτω τὴν πρᾶξιν.

ἐμπόδιος, ὁ ἡ, *qui* vel *quod impedimento est.* Pol. III. 407. C: ὥστε ... ἀρετῇ ἀσκεῖσθαι ... πάντῃ ἐμπόδιος. Legg. VIII. 832. A: αὕτη ... μία ... ζήτησις ... ἐμπόδιος γίγνεται τοῦ μὴ καλῶς ἀσκεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἑκάστους. Phaed. 65. A: πότερον ἐμπόδιον τὸ σῶμα ἢ οὔ, ἐάν τις cet. Theaet. 200. E: ἐμπόδιον γενόμενον. Pol. III. 407. B: ἡ νοσοτροφία τεκτονικῇ ... καὶ ταῖς ἄλλαις τέχναις ἐμπόδιον τῇ προςέξει τοῦ νοῦ. Clit. 410. E: προτετραμμένῳ ... ἐμπόδιον τοῦ ... εὐδαίμονα γενέσθαι. Legg. IV. 714. E: ἐμπόδια ἕτερα ἑτέροισι. XI. 925. E: ἃ μυρία ἐν ἀνθρώποις ἐμπόδια γίγνεται τοῖς τοιούτοις ἐπιτάγμασι τοῦ μή τινα ἐθέλειν πείθεσθαι. Soph. 231. E: δοξῶν ἐμποδίων μαθήμασι. 230. D: τὰς τοῖς μαθήμασιν ἐμποδίους δόξας ἐξελών. Phil. 14. D: σφόδρα τοῖς λόγοις ἐμπόδια.

ἐμπόδισμα, τό, *impedimentum.* Crat. 413. D: ἐμπόδισμα τοῦ διαϊόντος. Polit. 295. B: σχολῇ ποτ᾽ ἂν ἑαυτῷ θεῖτ᾽ ἐμποδίσματα γράφων τοὺς ... νόμους. Phil. 63. D: αἵ γ᾽ ἐμποδίσματά γε μυρία ἡμῖν ἔχουσι.

ἐμποδών, cum v. εἶναι vel γίγνεσθαι, *impedimento esse;* etiam *obstare, dubitationem habere, negotium facessere.* Prot. 315. B: μηδέποτε ἐμποδὼν ἐν τῷ ἔμπροσθεν εἶναι Πρωταγόρου. 329. E: πλὴν σμικρόν τί μοι ἐμποδών. Gorg. 492. B: μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος. Theaet. 199. C: οὐδὲν ἐμποδὼν γίγνεσθαι. Crat. 415. C: ὅ τι ἂν ἐμποδὼν ᾖ τοῦ ἰέναι καὶ πορεύεσθαι. Pol. X. 604. C: τούτῳ ἐμποδὼν γιγνόμενον τὸ λυπεῖσθαι. Tim. 25. D: πηλοῦ ... ἐμποδὼν ὄντος. 57. D: πόλλ᾽ ἂν εἴη ἐμποδὼν τῷ κατόπισθεν λογισμῷ. 76. D: εὐαισθησίας ... οὐδὲν διακώλυμα ἐμποδὼν γενησόμενον.

Crit. 51. D. Euthyd. 305. D: ὥστε παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν ἐμποδὼν σφίσιν εἶναι οὐδένας ἄλλους ἢ cet. Hipp. min. 364. B. Sis. 389. B. Ep. III. 316. B.

ἐμποιῶ, *efficio in aliquo, iniicio; infero;* in univ. *efficio, excito.* Phaed. 115. E: κακόν τι ἐμποιεῖ ταῖς ψυχαῖς. Pol. II. 371. D: αὕτη ... ἡ χρεία καπήλων ἡμῖν γένεσιν ἐμποιεῖ τῇ πόλει. IV. 424. A: τροφὴ ... χρηστὴ ... φύσεις ἀγαθὰς ἐμποιεῖ. 444. C: τὰ ... ὑγιεινὰ ὑγίειαν ἐμποιεῖ. VIII. 556. A: πολὺν τὸν κηφῆνα καὶ πτωχὸν ἐμποιοῦσι τῇ πόλει. Tim. 64. E. Pol. IX. 590. B: ὅταν ἐν αὐτῇ δειλίαν ἐμποιῇ. X. 609. E. Theaet. 167. B: χρηστὰς ... αἰσθήσεις ἐμποιεῖν. Conv. 178. C. Pol. I. 351. D: μῖσος ἐμποιεῖν. III. 401. B: τὴν τοῦ ἀγαθοῦ εἰκόνα ἤθους ἐμποιεῖν τοῖς ποιήμασιν. VII. 520. A: αὐτὸς ἐμποιῶν τοιούτους ἄνδρας ἐν τῇ πόλει. Tim. 74. A: ἐμποιῶν ἄρθρα. Conv. 208. A: πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ... μνήμην. Phil. 30. B: σωμασκίαν ἐμποιοῦν. Pol. IV. 422. A: ὡς τοῦ μὲν τρυφὴν ... ἐμποιοῦντος cet. Phil. 24. C: τοὐναντίον ἑκάσταις πράξεσιν ἐμποιοῦντε. 63. E: λήθην ἐμποιοῦσαι. Tim. 74. E: ἀναισθησίαν ἐμποιοῦσαι. Legg. XII. 950. A: καινοτομίας ἀλλήλοις ἐμποιούντων ξένων ξένοις. Pol. V. 464. D: ἡδονάς τε καὶ ἀλγηδόνας ἐμποιοῦντας. Legg. III. 699. C: ταῦτ' ... αὐτοῖς πάντα φιλίαν ἀλλήλων ἐνεποίει. Tim. 69. B: ἐν ἑκάστῳ ... συμμετρίας ἐνεποίησεν. De virt. 379. D: ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐνεποίησεν. Legg. X. 892. E: μὴ ... σκοτοδινίαν ... ὑμῖν ἐμποιήσῃ. Pol. IX. 573. A: (ὅταν) πόθου κέντρον ἐμποιήσωσι τῷ κηφῆνι. Conv. 186. E: τούτοις ἐπιστηθεὶς ἔρωτα ἐμποιῆσαι. D. Pol. I. 333. E. Tim. 57. A: οὔτε τινὰ μεταβολὴν ἐμποιῆσαι δυνατόν. 91. B: τῆς ἐκροῆς ζωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐμποιήσας αὐτῷ. Conv. 187. C: ἔρωτα καὶ ὁμόνοιαν ἀλλήλοις ἐμποιήσασα. Pol. X. 610. A: μὴ ἐμποιήσαντος τὸ ἔμφυτον κακόν. Critia 109. C: ἄνδρας ... ἀγαθοὺς ἐμποιήσαντες αὐτόχθονας. Phaedr. 270. B: εἰ μέλλεις ... ῥώμην ἐμποιήσειν. Pol. VII. 518. E: ὕστερον ἐμποιεῖσθαι ἔθεσι cet.

ἐμπολέμιος, ὁ ἡ, *militaris.* Legg. VI. 755. E: πᾶν ὅσον ἐμπολέμιον. XII. 943. A: πολεμικοῦ περὶ βίου. VI. 756. A: ἤ τινος ἄλλου τῶν ἐμπολεμίων ἡγεμόνας οἱ στρατηγοὶ ἑαυτοῖς καθιστάντων.

ἐμπορεύομαι, *iter facio.* Legg. XII. 952. E: χρηματισμοῦ χάριν ἐμπορευόμενοι. **eo mercatum, negotior, negotium gero.* Legg. XII. 949. E: ἥτις ἂν (πόλις) ... μήτ' ἐμπορεύηται. Ep. II. 313. D: ὁ δ' ἐμπορευσάμενος ἥξει πάλιν. E: οὔτε ... ἐμπορεύσεται καλλίω (ἐμπορίαν).

ἐμπορευτικός, ή, όν, *ad mercaturam pertinens.* Polit. 290. A: τῆς γε (τέχνης) τῶν ἐμπορευτικῶν.

ἐμπορία, ἡ, *mercatura.* Pol. II. 371. A: ἐὰν ... κατὰ θάλατταν ἡ ἐμπορία γίγνηται. Legg. IV. 705. A: ἐμπορίας

... ἐμπιπλᾶσα αὐτήν. Ep. II. 313. E. Legg. XI. 918. D: τὰ περὶ τὴν καπηλείαν καὶ ἐμπορίαν. Euth. 15. A.

ἐμπορικός, ή, όν, *mercatorius*. Euth. 14. E: ἐμπορικὴ ... τέχνη. Soph. 223. D: ἐμπορική. 224. D: ἐμπορικῆς. 265. A: ἐν θηρευτικῇ ... καὶ ἐμπορικῇ. Phil. 56. E: κατ' ἐμπορικήν. Legg. VIII. 842. D: ναυκληρικῶν ... καὶ ἐμπορικῶν ... ἀπήλλακται ... ὁ περὶ ταύτην τὴν πόλιν νομοθέτης.

ἔμπορος, ὁ, *mercator* (isque peregrinans). Prot. 313. C: ἔμπορός τις ἢ κάπηλος τῶν ἀγωγίμων cet. 319. D. Soph. 231. D: ἔμπορός τις περὶ τὰ τῆς ψυχῆς μαθήματα. Legg. XI. 919. D. Gorg. 517. D: ἢ κάπηλον ὄντα ἢ ἔμπορον. Soph. 224. A. Pol. II. 371. A: καὶ ἐμπόρων δὴ δεησόμεθα. Critia 117. E: ἐμπόρων ἀφικνουμένων πάντοθεν. Polit. 267. E: οἱ ἔμποροι. Pol. II. 371. A. Polit. 290. A: οὓς ... ἐμπόρους καὶ ναυκλήρους καὶ καπήλους ἐπωνομάκαμεν. Pol. VII. 525. C. Legg. VIII. 831. E.

ἔμπρησις, ἡ, *incensio*. Pol. V. 470. A: οἰκιῶν ἐμπρήσεως.

ἔμπροσθεν (etiam ante cons. ἔμπροσθε), *ante, supra*. Phil. 20. C: σμικρὰ ἄττα ... ἔμπροσθεν ἔτι διομολογησώμεθα. 29. D: ὅσων ἠρώτησα ὀλίγον ἔμπροσθεν. 73. B: καθάπερ ἔμπροσθεν ἐῤῥήθη. Polit. 300. E: καὶ μὴν ἔμπροσθέν (Cl. c. al. ἔμπροσθέ) γε ὡμολογημένον ἡμῖν κεῖται cet. Phaedr. 277. D: τὰ λεχθέντα ὀλίγον ἔμπροσθεν. Pol. I. 330. D: περὶ ὧν ἔμπροσθεν οὐκ εἰσῄει. Tim. 23. B: πολλῶν (κατακλυσμῶν) ἔμπροσθεν γεγονότων. Critia 109. A: αὐτῶν δὲ τούτων τὰ τῇδε ἔμπροσθεν προτιμητέον εἰπεῖν. Legg. VII. 798. B: ὅπερ ἔμπροσθεν ἐλέγομεν. XI. 920. D: ἐὰν ... ἔμπροσθε (ΑΩ ἔμπροσθεν) μὴ δύνωνται διαλλάττεσθαι. 923. A: τοῦ τε ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ἔπειτα ἐσομένου (γένους). 925. A: ἔμπροσθεν (ΑΩ ἔμπροσθε) μὲν (διὰ) τῶν ἀῤῥένων, ὕστερον δὲ θηλειῶν (τὸ γένος πορευέσθω). XII. 947. C: παῖδας ... ἔμπροσθεν τὸ πάτριον μέλος ἐφυμνεῖν (sq. ἐξόπισθεν). Ep. VII. 345. B: ἢ καὶ μαθὼν ἔμπροσθεν παρ' ἑτέρων. — Cum artic. Phaedr. 277. C: ὁ ἔμπροσθεν (*superior*) ... λόγος. Lys. 216. E. Polit. 273. B: παρὰ ... τῆς ἔμπροσθεν ἕξεως. 277. B: τὸ τῆς ἔμπροσθεν ἁμάρτημα διεξόδου. Critia 114. C: τῷ ἔμπροσθεν (sq. τῷ ὑστέρῳ). Prot. 328. E: ἐν ... τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Gorg. 475. D. Phaed. 117. D. Phil. 42. A: ἐναντίον ... τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθεν (libri aliquot ἔμπροσθε) γέγονεν. Prot. 315. B: ἐν τῷ ἔμπροσθεν (*a fronte*). Gorg. 477. C: ἐν τῷ ἔμπροσθεν (*antea* vel *supra*). Polit. 292. A: κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον. E. (ubi Cl. c. al. ἔμπροσθε.) Phil. 25. A. Legg. IX. 872. D. Gorg. 516. E: ἀληθεῖς ἄρα ... οἱ ἔμπροσθεν λόγοι ἦσαν. Conv. 210. E: οἱ ἔμπροσθεν ... πόνοι. Prot. 358. E: εἰ ἀληθῆ τὰ ἔμπροσθέν ἐστιν. Crat.

422. B. Legg. IV. 722. D. Polit. 296. A: *παρὰ τοὺς τῶν ἔμπροσθεν βελτίους νόμους.* Pol. VI. 496. C: *ἢ οὐδενὶ τῶν ἔμπροσθεν γέγονε.* Legg. XI. 937. D: *τῶν ἔμπροσθεν δικῶν.* Gorg. 509. A: *ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις.* Legg. IX. 860. C. Prot. 335. A: *ταῖς ἀποκρίσεσι ταῖς ἔμπροσθεν.* Legg. IX. 853. A. Prot. 312. A: *εἰ μέν τι τοῖς ἔμπροσθεν ἔοικε.* Soph. 248. D: *τἀναντία ... γὰρ ἂν τοῖς ἔμπροσθεν λέγοιεν.* Pol. VII. 517. A: *τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις.* Legg. VII. 813. A. Phil. 41. B: *ὀλίγον ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.* Crat. 394. D. Tim. 48. E: *ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λεχθεῖσιν.* Polit. 269. B: *τοὺς ἔμπροσθεν φύεσθαι γηγενεῖς.* Tim. 18. D. Legg. I. 633. D: *τοὺς ἔμπροσθεν λόγους.* III. 702. A. Prot. 339. C: *κἀκεῖνα τὰ ἔμπροσθεν* (*λέγει*). Theaet. 177. C: *ἐπὶ δὲ τὰ ἔμπροσθεν ἴωμεν.* Pol. II. 375. D: *ἐπισκεψάμενος τὰ ἔμπροσθεν.* Charm. 165. A. — Cum praep. *εἰς* et artic. est *ultra, longius.* Gorg. 497. A: *πρόϊθί γε ἔτι εἰς τοὔμπροσθεν.* Legg. V. 737. B: *ἢ μὴ προϊέναι πρότερον εἰς τοὔμπροσθεν ... τῆς ἄλλης κατασκευῆς.* VI. 755. B: *προϊόντων ... εἰς τοὔμπροσθεν* (A et Ω *τοὔμπροσθε*) *τῶν νόμων.* 783. B. — Cum genit. Phil. 19. A: *ἀριθμὸν ἑκάτερον ἔμπροσθεν κέκτηται τοῦ ἄπειρα αὐτῶν ἕκαστα γεγονέναι.* Legg. I. 631. D: *ταῦτα ... πάντα ἐκείνων ἔμπροσθεν τέτακται φύσει.* V. 743. E: *σωφροσύνης ἔμπροσθεν ὑγίειαν ... ποιῶν τιμίαν.* VI. 772. E: *δεῖ ... ἔμπροσθεν τοῦ νόμου προοίμιον ... προτιθέναι.* 773. E: *τὰ ἔμπροσθεν* (A et Ω a pr. m. *ἔμπροσθε*) *τούτων ῥηθέντα.* 778. B: *γάμων δ' ἦν ἔμπροσθεν ταῦτα.* VII. 805. D: *τίνα ... ἔμπροσθεν ... θεῖμεν ἂν τῆς κοινωνίας ταύτης ἣν* cet. IX. 892. A: *σωμάτων ἔμπροσθεν πάντων γενομένη* (*ψυχή*). Sq. *πρίν.* Legg. XI. 922. B: *ἐναντία ... τοῖς αὐτῶν* (*ἤθεσι*) *τοῖς ἔμπροσθεν πρὶν διατίθεσθαι μέλλειν.*

ἔμπυρος, ὁ ἡ, igneus; etiam id quod ad ignem exercetur vel igni admovetur. Prot. 321. E: *κλέψας τήν τε ἔμπυρον τέχνην τὴν τοῦ Ἡφαίστου* cet. Tim. 60. A: *ὅσα ἔμπυρα εἴδη.* Legg. III. 679. A: *σκευῶν ἐμπύρων τε καὶ ἀπύρων.* Polit. 287. E: *ἐμπύροις καὶ ἀπύροις.*

ἐμφαίνω, ostendo, declaro. Demod. 383. D: *πῶς ... ἐμφαίνουσι.* E: *εἴπερ λέγοντες ἐμφαίνουσιν.* Tim. 71. B: *ὁπότε ... χολώδη χρώματα ἐμφαίνοι.* Med. *me exhibeo, appareo.* Tim. 46. B: *πάντα τὰ τοιαῦτα ἐξ ἀνάγκης ἐμφαίνεται.* Alc. I. 132. E: *ὅτι ... τὸ πρόσωπον ἐμφαίνεται ἐν τῇ τοῦ κατάντικρυ ὄψει.* Pol. III. 402. B: *εἴ που ... ἐν κατόπτροις ἐμφαίνοιντο.* IV. 432. E: *ἐὰν δέ τι ἄλλο ἐν τῷ ἐνὶ ἐμφαίνηται.*

ἐμφανής, ὁ ἡ, manifestus, perspicuus; etiam *lucidus.* Alc. II. 141. A: *εἴ σοι ἐμφανὴς γενόμενος ὁ θεὸς ... ἐρωτήσειε.* Id. 148. A. Polit. 258. D: *ὅταν ἐμφανὲς ἡμῖν γένηται.* Legg. XI. 914. C: *γενομένου ... ἐμφανοῦς.* Theaet.

206. D: τὴν αὑτοῦ διάνοιαν ἐμφανῆ ποιεῖν. Phil. 32. C: ἐν ... τούτοις οἶμαι ... ἐμφανὲς ἔσεσθαι τὸ περὶ τὴν ἡδονήν. Legg. I. 634. C: ἐμφανὲς ... ποιεῖν. Tim. 46. A: πάντα ὅσα ἐμφανῆ καὶ λεῖα. Legg. IX. 855. B: δεσμοῖς ... ἐμφανέσι.

ἐμφανίζω, *patefacio, declaro.* Soph. 244. A: ὑμεῖς αὐτὰ ἡμῖν ἐμφανίζετε ἱκανῶς τί ποτε βούλεσθε σημαίνειν. Tim. 61. C: πειρατέον ἐμφανίζειν ἡμᾶς. Soph. 218. B: ἐμφανίζοντι (ἐμοὶ) λόγῳ τί ποτ' ἐστί. Tim. 49. A: λόγοις ἐμφανίσαι. Demod. 383. D. E. 384. A. Crat. 438. D: ἃ ἡμῖν ἐμφανιεῖ (v. ἐμφανῆ ᾖ) ἄνευ ὀνομάτων. Demod. 383. E: ἑκάτερος εἰπὼν ἐμφανιεῖ. D: ἐμφανιοῦσιν. E. 384. A: εἴπερ ἀμφότεροι ἐμφανιοῦσι. Tim. 65. C: ἐμφανιστέον ᾗ δυνατόν.

ἐμφανισμός, ὁ, *declaratio.* Def. 413. D: προθυμία ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς.

ἐμφανιστικός, ή, όν, *declarans.* Def. 414. E: λόγος ἐμφανιστ.

ἐμφανῶς, *dilucide.* Phil. 31. E: ἐμφανέστερον ... λέγειν.

ἐμφράττω, *intersepio.* Tim. 71. C: ἐμφράττουσα.

ἐμφρόνως, *prudenter.* Phil. 23. A: ὡς ἐμφρόνως οὐκ ἀντεποιεῖτο τῶν νικητηρίων. 64. A. Pol. III. 396. C: τὸν ἀγαθὸν ἀσφαλῶς τε καὶ ἐμφρόνως πράττοντα. VII. 517. C: τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν. Legg. VII. 813. C: αἰδούμενος ἐμφρόνως. X. 897. D: ἀποκρινόμενον εἰπεῖν ἐμφρόνως.

ἔμφρων, ὁ ἡ, *mentis compos, sobrius; prudens; intelligens.* Phil. 17. E: οὕτως ἔμφρων περὶ τοῦτο γέγονας. Conv. 221. A: τῷ ἔμφρων εἶναι. Critia 107. A: τίς ἂν ἐπιχειρήσειεν ἔμφρων λέγειν; Legg. IV. 719. C: ὅτι ποιητὴς ... οὐκ ἔμφρων ἐστίν. V. 729. B: ὁ ... ἔμφρων νομοθέτης. Ion. 535. B: τότε πότερον ἔμφρων εἶ, ἢ ἔξω σαυτοῦ γίγνει —; Legg. VI. 769. A: ἡ πρεσβυτῶν ἔμφρων παιδιά. Men. 88. E: ἡ ἔμφρων (ψυχή). Tim. 36. E: ἔμφρονος βίου. 63. A: οὐκ ἔμφρονος (int. ἐστί). Pol. VII. 521. A: ζωῆς ἀγαθῆς τε καὶ ἔμφρονος. Tim. 46. D: τὰς τῆς ἔμφρονος φύσεως αἰτίας ... μεταδιώκειν. 48. A: ὑπὸ πειθοῦς ἔμφρονος. Legg. VII. 802. C: μέχρι τῆς ... ἔμφρονος ἡλικίας. Legg. II. 669. A: τὸν μέλλοντα ἔμφρονα κριτὴν ἔσεσθαι. XI. 913. A: νοῦν ἔχων ἔμφρονα. Ion. 535. C. Ep. VII. 332. E: ἑαυτὸν ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος. Legg. III. 693. B: ὅτι τὴν πόλιν ἐλευθέραν τε εἶναι δεῖ καὶ ἔμφρονα cet. Epin. 982. D: ὡς τὸ ... ἀνθρώπινον ἔμφρον καὶ ζῶν ὡς κινούμενον ὑπολαβεῖν. E. Conv. 194. B: ὅτι νοῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἔμφρονες πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι. Ion. 534. A: ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες οὐκ ἔμφρονες ὄντες ὀρχοῦνται. Ib. ἔμφρονες ... οὖσαι. Tim. 75. A: ὅσα δ' ἔμφρονα. Phaedr. 244. C: τήν γε τῶν ἐμφρόνων ζήτησιν τοῦ μέλλοντος. Legg. VI. 775. C: τὸ γεννώμενον ὅπως ὅτι μάλιστα ἐξ ἐμφρόνων

ἀεὶ γίγνηται. Epin. 987. A: σαφῶς οὐκ ἐμφρόνων. De lucri cup. 226. C: τῶν δημιουργῶν ἢ τῶν ἄλλων τῶν ἐμφρόνων ἀνδρῶν (ubi vern. est *kundig*). Polit. 297. A: τοῖς ἔμφροσιν ἄρχουσιν. Tim. 80. B. Legg. VI. 773. A: τοὺς παρὰ τοῖς ἔμφροσιν εὐδόξους γάμους χρὴ γαμεῖν. VII. 809. D: (ἵνα) τοὺς ... ἀνθρώπους περὶ αὐτὰ μᾶλλον ἔμφρονας ἀπεργάζωνται. 791. B: ἀντὶ μανικῶν ... διαθέσεως ἕξεις ἔμφρονας ἔχειν.

ἐμφύλιος, ὁ ἡ, *gentilis*. Pol. VIII. 565. E: ἐμφυλίου αἵματος. Legg. IX. 871. A: ὃς ἂν ... ὁντιναοῦν τῶν ἐμφυλίων αὐτόχειρ κτείνῃ.

ἐμφυτεύω, *infero*. Tim. 70. C: τὴν τοῦ πλεύμονος ἰδέαν ἐνεφύτευσαν. 42. A: ὁπότε ... σώμασιν ἐμφυτευθεῖεν ἐξ ἀνάγκης.

ἔμφυτος, ὁ ἡ, *insitus, naturalis*. Conv. 191. C: ἔστι ... ἐκ τόσου ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων τοῖς ἀνθρώποις. Phaedr. 237. D: ἡ μὲν ἔμφυτος οὖσα ἐπιθυμία ἡδονῶν. Polit. 269. D: ἐξ ἀνάγκης ἔμφυτον γέγονεν. Tim. 71. A. Legg. V. 731. D. Eryx. 398. C: πότερον δέ σοι ... δοκεῖ εἶναι διδακτὸν ἡ ἀρετή, ἢ ἔμφυτον; Pol. V. 458. D: ὑπ' ἀνάγκης ... τῆς ἐμφύτου. Legg. VI. 782. E: ἣν πέρι ἅπασαν (ἐδωδὴν) πᾶν ζῶον ἔμφυτον ἔρωτα ἔχον. Pol. X. 610. A: τὸ ἔμφυτον κακόν. Legg. II. 654. A: τὸ παρὰ τῆς χαρᾶς ἔμφυτον ὄνομα.

ἐμφύω, *ingenero*; perf. aor. 2. et pass. *innascor, exsisto in aliquo*. Tim. 57. C: τοῦ ... ἐν τοῖς εἴδεσιν αὐτῶν ἕτερα ἐμπεφυκέναι γένη cet. Legg. IX. 863. B: δύσμαχον κτῆμα ἐμπεφυκός. V. 736. A: ὡς νοσήματι πόλεως ἐμπεφυκότι. Phaedr. 278. B: εἴ τινες τούτων ἔκγονοι ... ἐν ἄλλαις ἄλλων ψυχαῖς ... ἐνέφυσαν. Polit. 301. E: οἷος ἐν σμήνεσιν ἐμφύεται. Pol. V. 564. D: ἓν ... τὸ τοιοῦτον γένος ἐν αὐτῇ ἐμφύεται. Legg. VII. 792. E. Pol. II. 572. E: ὅπῃ ποτὲ ταῖς πόλεσιν ἐμφύονται. VII. 520. B: αὐτόματοι ... ἐμφύονται. 791. D: τίνα οὖν ἂν τρόπον εὐθὺς ἐμφύοιθ' ἡμῖν ὁπότερον βουληθεῖμεν τῷ νεογενεῖ. Phaed. 83. D: ὥσπερ σπειρομένη ἐμφύεσθαι. Polit. 310. A: τοῖς δ' εὐγενέσι ... ἤθεσι ... μόνοις διὰ νόμων ἐμφύεσθαι. Legg. IX. 853. B. 854. B: οἶστρος ... τις ἐμφυόμενος ἐκ παλαιῶν ... τοῖς ἀνθρώποις ἀδικημάτων. Pol. VIII. 562. E: τὴν ἀναρχίαν ἐμφυομένην. Legg. VIII. 836. D: πότερον ἐν τῇ τοῦ πεισθέντος ψυχῇ γιγνόμενον ἐμφύσεται τὸ τῆς ἀνδρείας ἦθος cet.

ἔμψυχος, ὁ ἡ, *animatus, spirans*. Tim. 91. B: ἅτ' ἔμψυχος ὤν. Def. 415. A: οὐσία ἔμψυχος. Phaedr. 245. E: ᾧ δὲ (σώματι) ἔνδοθεν αὐτῷ ἐξ αὑτοῦ (τὸ κινεῖσθαι), ἔμψυχον. Phil. 30. A: εἴπερ μὴ τό γε τοῦ παντὸς σῶμα ἔμψυχον ὂν ἐτύγχανε. Epin. 983. B: ἔμψυχον ... οὔποτε γένοιτ' ἂν ἑτέρως πλὴν διὰ θεόν. Legg. X. 902. B: τῆς ... ἐμψύχου μετέχει φύσεως. Soph. 219. E: ἐμψύχου (γένους).

Phil. 64. B: ἐμψύχου σώματος. Phaedr. 276. A: τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα καὶ ἔμψυχον. Soph. 227. B: σῶμα ... ἔμψυχον. 246. E. Phil. 32. B: τὸ ἐκ τῆς (τε?) ἀπείρου καὶ πέρατος κατὰ φύσιν ἔμψυχον γεγονὸς εἶδος. Tim. 30. B: ζῶον ἔμψυχον (κόσμον). 91. A. Legg. X. 903. E: ὕδωρ ἔμψυχον. Polit. 261. B: τὰ μὲν ἔμψυχα αὐτῶν ἐστὶ ... τὰ δ' ἄψυχα. Phil. 21. C. Legg. XI. 931. E: τὰ ... θεραπευόμενα ὑφ' ἡμῶν ὅσα ἔμψυχα. Soph. 220. A: τῶν ἐμψύχων ζώων. Polit. 288. D: ἐμψύχων ... σωμάτων. Phil. 43. B. Legg. VI. 782. C: ἐμψύχων ... πάντων ἀπεχόμενοι. VIII. 830. B. Tim. 38. E: δεσμοῖς ... ἐμψύχοις. Legg. X. 906. B: ἐν ταῖς τῶν θεῶν ἐμψύχοις οἰκοῦσαι δυνάμεσι. XI. 931. A: τοὺς ἐμψύχους θεούς. X. 904. A: ἐμψύχους οὔσας τὰς πράξεις ἁπάσας. Epin. 982. C: ὅτι γε δικαίως ἔμψυχα αὐτὰ (τὰ ἄστρα) λέγομεν. Tim. 74. E: ὅσα ... ἐμψυχότατα τῶν ὀστῶν ἦν.

ἐμῶ, *vomo.* Phaedr. 268. B: ἐμεῖν ποιεῖν.

ἐν, *in.* Prot. 339. C: ἔν γε τῇδε τῇ πόλει. Gorg. 513. C: ἐνὼν ἐν τῇ ψυχῇ τῇ σῇ. Theaet. 206. A: ἐν τῇ τῶν γραμμάτων μαθήσει. Soph. 222. A: τἀν τούτοις ζῶα θηρευσόμενος. Ib. τἀν τούτοις θρέμματα χειρωσόμενος. Pol. VI. 499. C: ἔν τινι βαρβαρικῷ τόπῳ. sexc. al. In loco est *ad* (vern. *bei*, *vor*). Crat. 395. A: ἡ ἐν Τροίᾳ μονή. Conv. 221. A: ἐν Ποτιδαίᾳ. Pol. IX. 586. C: ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ. Charm. 153. B: μάχη ἐγεγόνει ἐν τῇ Ποτιδαίᾳ. Menex. 241. C: τὸ ἐν Πλαταιαῖς ἔργον. 242. A. B. Legg. I. 624. B: ἀνάπαυλαι ... ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσίν εἰσι σκιαραί. — Cum genit. (int. οἴκῳ, ut ἐν Ἄιδου). Prot. 320. A: ἐν Ἀρίφρονος ἐπαίδευε. Theaet. 206. A.: ἐν ... κιθαριστοῦ ... μεμαθηκέναι cet. Etiam c. pron. Charm. 155. D: οὐκέτ' ἐν ἐμαυτοῦ (*bei mir.* Vulgo ἐν ἐμαυτῷ) ἦν. — In tempore pos. est *intra* (vern. *während*, etiam *bei*). Phaedr. 228. A: ἐν πολλῷ χρόνῳ. Phaed. 58. B: ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ. Theaet. 155. B: ἐν ἐνιαυτῷ. Phaed. 107. E: δεῦρο ... πάλιν ... κομίζει ἐν πολλαῖς χρόνου καὶ μακραῖς περιόδοις. Menex. 240. B: τούτους ἐχειρώσατο ... ἐν τρισὶν ἡμέραις. Similiter Phaed. 77. E: ὅταν τύχῃ τις μὴ ἐν νηνεμίᾳ, ἀλλ' ἐν μεγάλῳ τινὶ πνεύματι ἀποθνήσκων. 115. E: μηδὲ λέγῃ ἐν τῇ ταφῇ. — In tempore, loco et conditione ponitur praecipue c. pronominibus, ut ἐν τῷ αὐτῷ (*una*, *simul.* Prot. 336. A. Gorg. 465. D. 490. B. Phaed. 79. E. Conv. 192. D. al.), ἐν τούτῳ (*interea*; etiam *tum.* Prot. 317. E: ἐν δὲ τούτῳ Καλλίας ... ἡκέτην cet. Pol. IV. 440. C: οὐκ ἐν τούτῳ ζεῖ cet. VIII. 544. B. Lys. 211. A: καὶ ἐν τούτῳ ὁ Μενέξενος πάλιν ἧκε. Euthyd. 275. E. 276. E.), ἐν τούτοις (*tum.* Conv. 220. B: οὗτος δ' ἐν τούτοις ἐξῄει cet. Tim. 42. C: μὴ παυόμενος δὲ ἐν τούτοις ἔτι κακίας. Cum v. πᾶσι: Pol. X. 603. C. Legg. V. 728. B.); etiam ἐν τῷ τοιούτῳ (Pol. III. 393. C.), ἐν ᾧ, *dum*; *quamdiu.*

Phaed. 67. A: ἐν ᾧ ἂν ζῶμεν. Theaet. 190. E: ἐν ᾧ ἀποροῦμεν. 196. E: ἐν ᾧ ἔτι ἐπιστήμην ἀγνοοῦμεν. Conv. 185. D: ἐν ᾧ δ' ἂν ἐγὼ λέγω. 207. D. Pol. VI. 498. B. VII. 516. E. Etiam vern. *in welchem Falle, wo dann.* Pol. I. 340. E: ἐν ᾧ (i. q. ὅταν ἁμαρτάνῃ) οὐκ ἔστι δημιουργός. V. 455. E. **in* (vern. *an*). Soph. 238. D: οὐδὲν δεῖ τὸ σαφέστερον ἐν ἐμοὶ σκοπεῖν. 239. B: ἐν σοὶ σκεψώμεθα. 256. C: ἐν οἷς προὐθέμεθα σκοπεῖν. Phil. 21. B: οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα; Pol. III. 392. E: ἐν τούτῳ δηλῶσαι. Men. 82. B: ἵνα ἐν τούτῳ σοι ἐπιδείξωμαι. **inter.* Prot. init. ὡς γ' ἐν αὐτοῖς ἡμῖν εἰρῆσθαι. Pol. IX. 589. A: ἐᾶν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς δάκνεσθαι. **apud, coram.* Prot. 335. A: οὐδ' ἂν ἐγένετο Πρωταγόρου ὄνομα ἐν τοῖς Ἕλλησιν. 337. B: ὑμεῖς ... οἱ λέγοντες μάλιστ' ἂν οὕτως ἐν ἡμῖν τοῖς ἀκούουσιν εὐδοκιμοῖτε. Gorg. 459. A: οὐκοῦν ἐν ὄχλῳ τοῦτό ἐστιν ἐν τοῖς μὴ εἰδόσιν; 464. D: εἰ δέοι ἐν παισὶ διαγωνίζεσθαι ὀψοποιόν τε καὶ ἰατρόν cet. 508. A: καὶ ἐν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις (Id. Conv. 178. A. al.). 521. E. Phil. 65. B. Conv. 209. E: καὶ ἐν Ἕλλησι καὶ ἐν βαρβάροις. Pol. IV. 428. D: ἐν τίσιν (antec. παρά τισι); Ib. ἐν τούτοις τοῖς ἄρχουσιν cet. V. 450. D: ἐν ... φρονίμοις τε καὶ φίλοις περὶ τῶν μεγίστων ... τἀληθῆ εἰδότα λέγειν ἀσφαλὲς καὶ θαῤῥαλέον. VIII. 565. B: λέγοντες ... ἐν τῷ δήμῳ. X. 600. B: διαφανεῖς ... ἐν τοῖς ἄλλοις. Legg. X. 886. E: οἷον κατηγορήσαντός τινος ἐν ἀσεβέσιν ἀνθρώποις ἡμῶν. XI. 916. B: δικαζέσθω ... ἔν τισι τῶν ἰατρῶν. 920. D: ἐν διαιτηταῖς ἢ γείτοσιν. Alc. I. 122. E: ἐν πᾶσιν Ἕλλησιν. Similiter c. pron., ut ἐν ἐμαυτῷ (*mecum*, vern. *bei mir*). Theaet. 192. D: ἐν ἐμαυτῷ μεμνημένος οἷός ἐστι. Ib. ἐπίσταμαι αὐτὸς ἐν ἐμαυτῷ. 193. A: οὐκ ἄν ποτε ἐν ἑαυτῷ δοξάσειεν ὡς cet. Crat. 384. A: προσποιούμενός τι αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διανοεῖσθαι. — Instrumentum vel causam indicat, ita ut Lat. praep. *per* vel ablativo exprimi possit. Phaed. 95. D: καὶ τελευταῖόν γε ἐν τῷ καλουμένῳ θανάτῳ ἀπολλύοιτο. Theaet. 206. A: ἔν τε τῇ ὄψει διαγιγνώσκειν πειρώμενος καὶ ἐν τῇ ἀκοῇ αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἕκαστον. Conv. 121. A: ἀλλ' ἐν τῇ πράξει, ὡς ἂν πραχθῇ, τοιοῦτον ἀπέβη. Legg. II. 660. A: ἐν τοῖς καλοῖς ῥήμασι ... πείσει. III. 680. D: ὑπὸ ἀπορίας τῆς ἐν ταῖς φθοραῖς. VI. 760. E: ἐν οἰκοδομήμασιν ... εἴργοντας cet. X. 910: ἔν τε φάσμασιν ἐγρηγορότας διὰ φόβους καὶ ἐν ὀνείροις. XI. 934. A: ἐν φόβοις ... ἤ τισιν ἐπιθυμίαις cet. *Propter* verti potest. Legg. IX. 881. E: ἐν τούτῳ αὐτῷ. — Etiam rationem (quam posteriores dixerunt relationem) indicat: *ad* (vern. *in Betreff*). Theaet. 158. E: ταὐτόν τι ἔχειν ἢ ἐν δυνάμει ἢ ἐν ἄλλῳ ὁτῳοῦν. Pol. X. 601. D: οἷα ἀγαθὰ ἢ κακὰ ποιεῖ εἰ τῇ χρείᾳ ᾧ χρῆται. Legg. XII. 953. C: καλὸν (τι) ... τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι διαφέρον ἐν καλλοναῖς. Hipp. min. 369. E: ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ... ἄτοπόν

μοι δοκεῖ εἶναι εἰ σὺ ἀληθῆ λέγεις cet. *Pro.* Legg. VI. 753. B: *ὁπόσοιπερ ἂν ... πολέμου κεκοινωνήκωσιν ἐν ταῖς σφετέραις αὐτῶν τῆς ἡλικίας δυνάμεσι. Secundum.* Critia 121. B: *ἐν νόμοις βασιλεύων.* Legg. IX. 874. C: *ἔστω καθαρὸς ἐν τῷ νόμῳ.* XI. 917. B: *τοὺς θεοὺς παρακαλῶν ἐπόμνυσιν ἐν τοῖς τῶν ἀγορανόμων νόμοισί τε καὶ φυλακτηρίοις.* Est quoque ut verti possit v. germ. *als.* Gorg. 512. C: *ὡς ἐν ὀνείδει ἀποκαλέσαις ἂν μηχανοποιόν.* Legg. X. 887. D: *οἷον ἐν ἐπῳδαῖς ... λεγομένων* (v. *λεγομένους*). 899. A: *εἴτε ἐν ἅρμασιν ἔχουσα (ἡ ψυχὴ) ἡμῖν ἥλιον ἄγει φῶς τοῖς ἅπασιν* cet. XI. 913. B: *ἐν οὐσίᾳ κεκτῆσθαι.* Porro ponitur ubi Lat. simpl. genit. vel ablat. usurpant. Polit. 259. E: *τὴν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς διαφοράν.* Lach. 190. D: *ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις μάθησις.* Prot. 324. E: *ἐν τούτῳ ... αὕτη λύεται ἡ ἀπορία* cet. Gorg. 499. D: *ἃς ... ἐλέγομεν ἐν τῷ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἡδονάς.* Soph. 246. B: *κατὰ σμικρὰ διαθραύοντες ἐν τοῖς λόγοις* (*disputando*). 254. C: *ἵνα μὴ ταραττώμεθα ἐν πολλοῖς.* Polit. 295. A: *ἐν γράμμασιν ἀποδιδούς.* Crat. 404. A: *ἐν τοῖς δεσμοῖς δήσας.* Pol. VII. 517. A: *εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν.* VIII. 567. C: *ἐν μακαρίᾳ ... ἀνάγκῃ δέδεται.* Legg. I. 647. A: *ἐν τιμῇ μεγίστῃ σέβει.* IX. 882. B: *δήσας ἐν πέδαις.* Euthyd. 272. A: *ἐν τοῖς λόγοις* (*verbis*) *μάχεσθαι.* Similiter ponitur ubi nos frequentamus praep. *mit* (i. q. *habens* vel *instructus*). Gorg. 452. E: *καίτοι ἐν ταύτῃ τῇ δυνάμει δοῦλον ... ἕξεις τὸν ἰατρόν.* — Cum adiect. iunctum adiectivi vel adverbii partes agit. Prot. 334. E: *ὥστε μηδένα σοῦ ἐν βραχυτέροις εἰπεῖν.* Id. Gorg. 449. C. Pol. IX. 571. B: *οὐκοῦν ... ἔτι ἐν καλῷ* (*opportunum*, int. tempus est); — Cum v. *εἶναι*, vid. h. v. Etiam omisso partic. huius verbi. Soph. 229. E. D: *τῆς ἐν τοῖς λόγοις* (*quae in sermonibus versatur*) *διδασκαλικῆς ἡ μὲν* cet. Pol. VI. 489. B: *οἱ ἐπιεικέστατοι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ.* VII. 581. B: *ταὐτὸν ... ποιοῦσι τοῖς ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ.* Etiam cum subst., praemisso artic., ita iungitur ut adiectivo possit exprimi. Phaedr. 276. D: *τοὺς ... ἐν γράμμασι* (*litteratos*) *κήπους ... σπερεῖ.* Soph. 234. E: *τὰ ἐν τοῖς λόγοις* (*oratoria*) *φαντάσματα.* 235. B: *τῶν ἐν τοῖς λόγοις περὶ τὰ τοιαῦτα ὀργάνων.* 268. D. Conv. 218. A: *ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων.* — Ex eadem participii verbi *εἶναι* omissione nata videtur loquutio *ἐν τοῖς* cum superl., ut *ἐν τοῖς μάλιστα* (proprie: *in eis qui sunt vel fuerunt, maxime*, h. e. *omnium maxime*). Conv. 173. B: *Σωκράτους ἐραστὴς ὢν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε.* Theaet. 186. A. Crit. 52. A. Conv. 178. A: *τὸ ... ἐν τοῖς πρεσβύτατον* (vern. *der allerälteste*) *εἶναι τὸν θεὸν τίμιον.* C: *ἐν τοῖς πρεσβύτατος* (v. *πρεσβυτάτοις*) *εἶναι.* Epin. 987. D: *ὡς τόπον ἔχομεν ... ἐν τοῖς σχεδὸν ἄριστον.* Men. 93. E: *ὃν καὶ σὺ ὁμολογεῖς ἐν τοῖς ἄριστον* (v. *ἀρίστοις*) *τῶν πρότερον εἶναι.* Ep. X. 358. B: *ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναι.* Crat. 427. E: *ὁ δὴ*

δοκεῖ ἐν τοῖς μέγιστον (sic Ξ a pr. m. Vulgo *ἐν τοῖς μεγίστοις μέγιστον*) *εἶναι*. In univ. superlativum exaggerat (ut Lat. *omnium*). Phil. 53. A: *τὸ λευκὸν ἐν τοῖς πρῶτον* (v. *πρώτοις*) ... *θεασώμεθα γένος*. Crit. 43. C: *ἣν ἐγὼ ... ἐν τοῖς βαρύτατ' ἂν ἐνέγκαιμι*. Alius generis est *ἐν τοῖς* cum superlativo sq. cohaerens (Lach. 181. B. *ἐν τοῖς ... εὐνουστάτοις σοι εἶναι*. Menex. 240. B: *οἳ ... ἐν τοῖς εὐδοκιμωτάτοις ἦσαν*. Euthyd. 305. A: *ἐν τοῖς κρατίστοις εἰσὶ τῶν νῦν*) et *ἐν δὲ τοῖς* (Euthyd. 303. C: *ἐν δὲ τοῖς καὶ τοῦτο μεγαλοπρεπέστερον*). — Denique verbis motum indicantibus adiungitur, ita ut pro *εἰς* videatur positum esse. Soph. 260. C: *τὸν ... σοφιστὴν ἔφαμεν ἐν τούτῳ ... τῷ τόπῳ καταπεφευγέναι* (plene: *in hunc locum confugisse in eoque latere*). Legg. X. 950. A: *ἐν Ἅιδου διαπορευθείς*. Menex. 242. A: *ὃ καὶ τήνδε τὴν πόλιν ἄκουσαν ἐν πολέμῳ τοῖς Ἕλλησιν κατέστησε*.

ἐναγής, ὁ ἡ, *scelestus*. Locr. 104. D: *τὼς ἐναγέας* (v. *ἐναγέως*).

ἔναγχος, *nuper*. Phaedr. 257. C: *καὶ γάρ τις αὐτὸν ... ἔναγχος ... ὠνείδιζε*. Gorg. 462. B: *ὃ ἐγὼ ἔναγχος ἀνέγνων*. Theaet. 147. C. Conv. 172. A. Charm. 155. B. al.

ἐνάγω, *deduco, defero*. Locr. 99. E: *ὧν τὰς ψυχὰς ... ἐνάγαγε τὰς μὲν ἀπὸ σελάνας* cet.

ἐναέριος, ὁ ἡ, *in aëre vivens*. Locr. 101. C: *τῶν ἐναερίων ζώων*.

ἔναιμος, ὁ ἡ, *sanguineus*. Tim. 68. B: *χρῶμα ἔναιμον*. 81. A: *τὰ ... ἔναιμα*.

ἐνάκις vel *ἐννάκις*, *novies*. Critia 108. E: *ἐνάκις* (v. *ἐννάκις*) *ἔτη χίλια* (Bekk. *χίλια ἔτη*).

ἐνακισχίλιοι, αι, α, *novies mille*. Tim. 23. E: *περὶ ... τῶν ἐνακισχίλια* (v. *ἐννακισχίλια*) *ἔτη γεγονότων πολιτῶν*. Critia 111. A: *ἐν τοῖς ἐνακισχιλίοις* (v. *ἐννακ.*) *ἔτεσι*.

ἐναλείφω, *illino*. Pol. IV. 420. C: *οἱ ... ὀφθαλμοὶ ... οὐκ ὀστρείῳ ἐναληλιμμένοι εἶεν*.

ἐναλίγκιος, ὁ ἡ, *similis*. Soph. 244. E. (Parmen.).

ἐναλλαγή, ἡ, *vicissitudo*. Locr. 99. B: *κατ' ἐναλλαγάν* (*vicissim*).

ἐναλλάξ, *alternis*. Critia 113. D: *θαλάττης γῆς τε ἐναλλὰξ ἐλάττους μείζους τε ... ποιῶν τροχούς*. 119. D.

ἐνάμιλλος, ὁ ἡ, *certans, contendens*. Prot. 316. C: *ἐνάμιλλος τοῖς ἡλικιώταις*. Pol. IV. 433. D: *ἐνάμιλλον ... πρὸς ἀρετὴν πόλεως τῇ ... σοφίᾳ αὐτῆς ... ἡ τοῦ ἕκαστον ἐν αὐτῇ τὰ αὑτοῦ πράττειν δύναμις*. Critia 110. E: *ἐνάμιλλόν ἐστι πρὸς ἥντινοῦν τῷ πάμφορον ... εἶναι*. Pol. IV. 433. D: *οὐκοῦν δικαιοσύνην τό γε τούτοις ἐνάμιλλον ἂν εἰς ἀρετὴν πόλεως θείης;*

ἐναντιολογία, ἡ, *repugnantia*. Soph. 236. E: *ἐναντιολογίᾳ* (v. *ἐν ἀντιλογίᾳ*) *μὴ συνέχεσθαι*.

ἐναντιολογῶ, *pugno* (vern. *widersprechen*). Soph. 268. B: *ἐναντιολογεῖν αὐτὸν αὑτῷ.*

ἐναντίον, *adversus* (vern. *gegenüber*); hinc c. genit. *coram*, *praesente* (aliquo) vel *apud* (vern. *vor*). Prot. 317. C: *ἁπάντων ἐναντίον τῶν ἔνδον ὄντων τὸν λόγον ποιεῖσθαι.* 323. Gorg. 487. B: *ἐναντίον πολλῶν ἀνθρώπων.* Phaed. 116. B. Parm. 136. D: *πολλῶν ἐναντίον λέγειν.* Crat. 427. D: *ἐναντίον Σωκράτους εἰπέ.* Conv. 214. E: *ὑμῶν ἐναντίον.* Pol. II. 360. D: *ἀλλήλων ἐναντίον.* Legg. VI. 756. A: *ἐναντίον ὁρώντων τῶν πεζῶν.* XI. 917. A. D. 928. D. al. Hipp. min. 307. D. *ἐναντίον τῆς στρατιᾶς ἁπάσης.* al. — *ἐναντία*, cum dat., *adversus*. Conv. 194. B: *βλέψαντες ἐναντία τοσούτῳ θεάτρῳ* (v. *τοσούτου θεάτρου*). Pol. VI. 492. D: *ἐναντία τούτοις τείνοντας* (*λόγους*). — Cum artic. est *contra* (etiam *contrario modo*); *vicissim* vel *rursus*. Phaedr. 268. D: *οἰκτρὰς καὶ τοὐναντίον αὖ φοβερὰς* (*ῥήσεις*). Prot. 360. B: *οἱ μαινόμενοι τοὐναντίον αἰσχροὺς τε φόβους φοβοῦνται* cet. Gorg. 468. B: *καὶ βαδίζομεν καὶ τὸ ἐναντίον ἕσταμεν.* Theaet. 162. D: *τοὐναντίον ... μεταπέπτωκεν.* Crat. 432. B. Phil. 12. A: *τῆς ... ὁμολογίας ἢ καὶ τοὐναντίον.* 33. B: *οὔτε χαίρειν οὔτε τὸ ἐναντίον.* Pol. III. 410. C: *ὅσοι ἂν τοὐναντίον διατεθῶσιν.* VII. 520. E: *τοὐναντίον τῶν νῦν ... ἀρχόντων.* Legg. III. 689. D: *τοὺς ... τοὐναντίον ἔχοντας τούτων.* V. 732. B: *ὥσπερ ... τινος ἀποῤῥέοντος ἀεὶ δεῖ τοὐναντίον ἐπιῤῥεῖν.* Apol. 25. B: *ἢ τοὐναντίον τούτου πᾶν* cet. Id. 34. A. Men. 91. C. — Cum v. *πᾶν* (vern. *gerade umgekehrt*). Gorg. 515. E: *εἰ λέγονται Ἀθηναῖοι βελτίους γεγονέναι, ἢ πᾶν τοὐναντίον διαφθαρῆναι.* Theaet. 158. A. 190. B. Pol. VI. 490. B: *ἀγαπᾶν, ἢ πᾶν τοὐναντίον μισεῖν.* IX. 576. D. X. 610. D. Legg. VIII. 836. D: *μᾶλλον δὲ ἅπαν τούτου τοὐναντίον* cet. 840. C: *ἡττωμένους τε τοὐναντίον ἅπαν* (*ζῆν*). XII. 967. A: *πᾶν ... τοὐναντίον ἔχει νῦν τε καὶ ὅτε* cet. Hipp. mai. 294. D. Sq. *ἤ*. Pol. IV. 425. A: *πάλιν τοὐναντίον ἢ ἐκείνοις εἰς πάντα ξυνέπεται.* VI. 497. E: *ὅτι τοὐναντίον ἢ νῦν δεῖ ... ἅπτεσθαι.* — Plur. Phil. 28. D: *ἢ τἀναντία ... νοῦν ... διακυβερνᾶν.* Pol. I. 354. A. V. 476. C: *τἀναντία τούτων.* VII. 535. D: *τἀναντία τούτου.* Tim. 43. D: *τἀναντία αὐτῇ ῥέουσαι.* Legg. I. 636. E: *τἀναντία ἂν ἐκείνῳ ζῴη.* XI. 931. E. Men. 71. B: *εἴτε καὶ τἀναντία τούτων.*

ἐναντιοῦμαι, *adversor*; *pugno*; etiam *veto*. Crat. 419. A: *καὶ οὕτως οὐκ ἐναντιοῦται αὐτὸς αὑτῷ ὁ τὰ ὀνόματα τιθέμενος.* Apol. 31. D: *τοῦτ᾽ ἔστιν ὅ μοι ἐναντιοῦται τὰ πολιτικὰ πράττειν.* Alc. I. 103. B: *ἐπειδὴ οὐκέτι ἐναντιοῦται.* Theag. 129. E: *πολλοῖς ... ἐναντιοῦται.* Legg. VIII. 836. B: *περὶ ... τῶν ἐρώτων ... ἐναντιοῦνται παντάπασιν.* Charm. 176. D: *μηδὲ σὺ ἐναντιοῦ.* Pol. V. 455. C: *τῷ δὲ*

ἐναντιοῖτο. Legg. III. 689. B: *ὅταν ... ἐπιστήμαις ἢ δόξαις ... ἐναντιῶται.* Gorg. 481. E: *τοῖς ... τῶν παιδικῶν βουλεύμασι ... οὐχ οἷός τ' εἶ ἐναντιοῦσθαι.* Phaed. 83. B: *ταύτῃ ... τῇ λύσει οὐκ οἰομένη δεῖν ἐναντιοῦσθαι ἡ τοῦ ὡς ἀληθῶς φιλοσόφου ψυχὴ* cet. Crat. 390. E: *ὅπως χρὴ πρὸς ἃ λέγεις ἐναντιοῦσθαι.* Legg. III. 694. D. Apol. 31. D. E: *ἐναντιούμενος καὶ διακωλύων* cet. Lach. 197. A. Phaed. 94. C: *ἐναντιουμένη ὀλίγου πάντα.* Apol. 40. A. Pol. X. 603. A: *τὸ .. τούτῳ ἐναντιούμενον.* Legg. IX. 877. A. Phaed. 94. B: *πότερον ξυγχωροῦσαν ... ἢ καὶ ἐναντιουμένην;* Ib. *ἄλλα ... μυρία ὁρῶμεν ἐναντιουμένην τὴν ψυχὴν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα.* Theaet. 180. E: *ἐναντιούμενοι πᾶσι τούτοις.* Apol. 40. B: *νῦν δὲ ... οὔτ' ἐν λόγῳ ἠναντίωταί μοι.* 32. B: *τότ' ἐγὼ μόνος ... ἐναντιώθην ὑμῖν μηδὲν ποιεῖν παρὰ τοὺς νόμους.* 40. B. C. Theaet. 200. D: *τί ... εἰπόντες ἥκιστ' ἂν ἡμῖν αὐτοῖς ἐναντιωθεῖμεν;* Phaed. 93. A: *ἤ τι ἄλλο ἐναντιωθῆναι τοῖς αὑτῆς μέρεσιν.* Charm. fin. *οὐ τοίνυν ... ἐναντιώσομαι.* Conv. 197. A: *τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν —;* Alc. I. 103. B: *καὶ τὸ λοιπὸν μὴ ἐναντιώσεσθαι αὐτό (τὸ δαιμόνιον).* Legg. II. 659. B: *ἐναντιωσόμενος τοῖς ... θεαταῖς.* Soph. 252. C: *οἴκοθεν τὸν πολέμιον καὶ ἐναντιωσόμενον ἔχοντες* (prov.).

ἐναντιοποιολογικός, ή, όν, efficiens ut alter secum ipse pugnet. Soph. 268. C: *τὸ ... τῆς ἐναντιοποιολογικῆς εἰρωνικοῦ μέρου ... μιμητικὸν ... μόριον.*

ἐναντίος, α, ον, adversus. Conv. 190. A: *τοῖς προσώποις ἐναντίοις κειμένοις.* Tim. 46. B. 77. E: *δι' ἀλλήλων ἐναντίας (τὰς φλέβας) πλέξαντες.* 43. E. 46. B. **adversarius, infestus.* Lach. 193. A: *τὸν ἐν τῷ ἐναντίῳ στρατοπέδῳ ἐθέλοντα ὑπομένειν.* B. Polit. 306. B: *στάσιν ἐναντίαν ἔχοντε.* Subst. *adversarius* (vern. *Gegner*). Legg. XI. 935. B: *εἰς τό τι γελοῖον περὶ τοῦ ἐναντίου φθέγγεσθαι.* Critia 109. A: *(τὸ) τῶν ἐναντίων οἷς (v. ὡς) διεπολέμησαν.* Pol. V. 471. B: *οὕτω δεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους τοὺς ἡμετέρους πολίτας προςφέρεσθαι.* **contrarius*; etiam *repugnans* (c. gen. et dat.). Phaed. 101. A: *μή τίς σοι ἐναντίος λόγος* (h. e. *repugnantia*) *ἀπαντήσῃ.* Crat. 413. E: *ὅτι οὐ πάσῃ ῥοῇ ἡ ἐναντία ῥοὴ ἀνδρεία ἐστίν.* Pol. III. 394. B: *ὅτι ταύτης ... ἐναντία (διήγησις) γίγνεται, ὅταν* cet. Tim. 60. C. Theaet. 184. C: *τὸ τούτου ἐναντίον.* Soph. 244. A: *τὸ δὲ τούτου γίγνηται πᾶν τοὐναντίον.* Crat. 428. B: *μὴ τούτου πᾶν τοὐναντίον ᾖ.* Phil. 39. E: *ἆρ' οὐ τοὐναντίον ἐκείνῳ;* 42. B. Lys. 215. E: *ἀλλ' αὐτὸ τοὐναντίον εἴη τούτου.* Apol. 39. C: *τὸ δὲ ὑμῖν πολὺ ἐναντίον ἀποβήσεται.* Euth. 5. D: *τὸ ἀνόσιον αὖ τοῦ ... ὁσίου παντὸς ἐναντίον.* Pol. X. 604. B: *ἐναντίας ... ἀγωγῆς γιγνομένης ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.* V. 472. C: *εὐδαιμονίας τε πέρι καὶ τοῦ ἐναντίου.* X. 605. D: *ὅτι ἐπὶ τῷ ἐναντίῳ καλλωπιζόμεθα.* Lys. 215. E. Prot. 317.

B: ἐγὼ ... τούτων τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα. Crat. 413. E: τὴν ἐναντίαν ῥοήν. Pol. X. 617. A: τὴν ἐναντίαν (φορὰν) τῷ ὅλῳ ... περιφέρεσθαι. Lach. 184. D: τὴν ἐναντίαν ... Λάχης Νικίᾳ ἔθετο. Prot. 354. A: πάλιν ἂν αὐτοὺς τὸ ἐναντίον εἰ ἐροίμεθα. Gorg. 479. D: ἐγὼ ... τοὐναντίον οἰόμενος. Phaed. 94. B: ἐπὶ τοὐναντίον ἕλκειν. Soph. 255. A: μεταβάλλειν ... ἐπὶ τοὐναντίον τῆς αὑτοῦ φύσεως. Polit. 280. E: τοὐναντίον ὑφῇ δρᾶν φαίνεται. Pol. I. 343. A: ὅτι ὁ τοῦ δικαίου λόγος εἰς τοὐναντίον περιειστήκει. Legg. XII. 944. D: τῷ ... εἰς τοὐναντίον ἀφέντι. Sq. ἤ. Phaedr. 275. A. Pol. I. 334. E. 339. E. VIII. 567. C. Legg. I. 644. C: δύο ... κεκτημένον ἐν αὑτῷ ξυμβούλω ἐναντίω. Pol. III. 391. C: ὥστ' ἔχειν ἐν αὑτῷ νοσήματε δύο ἐναντίω ἀλλήλοιν. Ep. VII. 328. B: πολλάκις αὑταῖς ἐναντίαι φερόμεναι (αἱ ἐπιθυμίαι). Prot. 323. D: τὰ καλὰ καὶ τἀναντία τούτοις. Gorg. 482. E: ὡς τὰ πολλὰ ... ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις ἐστίν. Pol. VII. 538. D: ἐναντία τούτων ἐπιτηδεύματα. Legg. V. 733. B: ὅσα ἐναντία ἐστὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις. Pol. VII. 524. D: ἃ ... εἰς τὴν αἴσθησιν ἅμα τοῖς ἐναντίοις ἑαυτοῖς ἐμπίπτει. II. 362. E: τοὺς ἐναντίους λόγους ὧν ὅδε εἶπεν. VII. 520. D: τὴν ... ἐναντίους ἄρχοντας σχοῦσαν (πόλιν). Prot. 339. B: εἰ ἐναντία λέγει αὐτὸς αὑτῷ ὁ ποιητής. Gorg. 482. D. Phil. 58. D: οὔτε σοὶ ... βουλοίμην ἂν ἐναντία τίθεσθαι. Conv. 177. D: οὐδείς σοι ... ἐναντία ψηφιεῖται. 193. B: ᾧ μηδεὶς ἐναντία πραττέτω. Pol. V. 453. C: τἀναντία ὑμῖν αὐτοῖς λέγετε. VII. 536. B: ἐναντία πάντα πράξομεν. Legg. VII. 810. D: στόμασι ... πολλάκις μυρίοις ἐναντία λέγειν. Apol. 27. A: ἐναντί' ἐμαυτῷ λέγοντος. Lach. 188. E: ὁ ... τἀναντία τούτου πράττων. Alc. I. 114. D: νῦν ... μέλλω σε πείθειν τἀναντία οἷς σὺ ἐμὲ οὐκ ἐθέλεις. Pol. VI. 491. D: ἀγαθῷ γάρ που κακὸν ἐναντιώτερον ἢ τῷ μὴ ἀγαθῷ. Legg. II. 663. B: ἐναντιώτατος (λόγος). Pol. VI. 486. A: ἐναντιώτατον ... σμικρολογία ψυχῇ cet. Phil. 12. E. Alc. I. 115. D: θανάτῳ ... ἐναντιώτατον ζωή cet. Lys. 215. E: τὸ ... ἐναντιώτατον τῷ ἐναντιωτάτῳ εἶναι μάλιστα φίλον. Prot. 331. D: ἃ δοκεῖ ἐναντιώτατα εἶναι ἀλλήλοις. Conv. 186. D: ἔστι ... ἔχθιστα τὰ ἐναντιώτατα. Hip. min. 366. A: ἐναντιωτάτους ἀλλήλοις. Soph. 250. A: κίνησιν καὶ στάσιν ἆρ' οὐκ ἐναντιώτατα λέγεις ἀλλήλοις; Phil. 13. A: τῷ πάντα τὰ ἐναντιώτατα ἓν ποιοῦντι. — Adverbiorum instar ponuntur ἐξ ἐναντίας (i. q. ἐξ ἐναντίου, *ex adverso*. Phaed. 113. C: ἀπαντᾷ ... ἐξ ἐναντίας. Tim. 68. A: ἐξ ἐναντίας ἀπαντῶσαν. Legg. X. 893. E. 897. D: ἐξ ἐναντίας οἷον εἰς ἥλιον ἀποβλέποντες. Epin. 990. E.), εἰς τοὐναντίον (Soph. 221. A: κάτωθεν εἰς τοὐναντίον ἄνω ἀνασπώμενον) et κατὰ τἀναντία (*contrarie*. Tim. 36. D. 39. A.).

ἐναντιότης, ἡ, *oppositio, repugnantia* (vern. *der Gegensatz*).

Def. 416. ἐναντιότης ... ἡ πλείστη διάστασις. Theaet. 186. B: τὴν οὐσίαν ... τῆς ἐναντιότητος (i. q. αὐτὴν τὴν ἐναντιότητα). Phaed. 105. A: τὴν τοῦ ἐπιφερομένου ἐναντιότητα. Theaet. 186. B: τὴν ἐναντιότητα πρὸς ἀλλήλω. Lys. 216. B: κατὰ τὴν ἐναντιότητα.

ἐναντιόω, vid. ἐναντιοῦσθαι p. 704 sq.

ἐναντίωμα, τό, *repugnantia.* Pol. VII. 524. E: εἰ δ' ἀεί τι αὐτῷ ἅμα ὁρᾶται ἐναντίωμα. X. 603. D: ὅτι μυρίων τοιούτων ἐναντιωμάτων ἅμα γιγνομένων ἡ ψυχὴ γέμει ἡμῶν. **impedimentum.* Alc. I. 103. A: οὐκ ἀνθρώπειον, ἀλλά τι δαιμόνιον ἐναντίωμα.

ἐναντίως, *contrario modo, contra*; etiam *ex adverso.* Gorg. 457. C: ἐκεῖνος μὲν ... ἐπὶ δικαίᾳ χρείᾳ παρέδωκεν, ὁ δ' ἐναντίως χρῆται. Phaed. 84. A: Πηνελόπης τινὰ ἐναντίως ἱστὸν μεταχειριζομένην. 112. E: τούτου ... καταντικρὺ καὶ ἐναντίως ῥέων Ἀχέρων. C: χωρεῖ ἐναντίως τῷ Πυριφλεγέθοντι. Pol. II. 361. C: ποιητέος ἐναντίως διακείμενος τῷ προτέρῳ. III. 396. C: ὁ ἐναντίως ἐκείνῳ φύς τε καὶ τραφείς. Tim. 64. D: τὸ δ' ἐναντίον τούτοις ἐναντίως. Legg. II. 663. C: τὰ ... ἄδικα τῷ τοῦ δικαίου ἐναντίως φαινόμενα. III. 690. D: ὅτι πεφυκότα πρὸς ἄλληλα ἐναντίως. IV. 719. C: ἐναντίως ἀλλήλοις ἀνθρώπους ... διατιθεμένους. X. 902. C: ἆρ' οὐκ ἐναντίως ἀλλήλοιν ... ἐστὸν πεφυκότε; Euthyd. 278. A: ἐπ' ἀνθρώποις ἐναντίως ἔχουσι. Ep. VII. 343. B: τοῖς ... ἐναντίως καλοῦσι. Hipp. min. 367. D: οὐκ ἐναντιώτατα ἔχει. Sq. ἤ. Theaet. 175. D: τοῖς ... ἐναντίως ἢ ὡς ἀνδραπόδοις τραφεῖσιν ἅπασιν.

ἐναντίωσις, ἡ, *repugnantia, discrepantia*; etiam *altercatio.* Eryx. 397. C: εὐλαβούμενος μὴ πόῤῥωτέρω τις λοιδορία καὶ ἐναντίωσις γένοιτο. Pol. X. 607. C: σημεῖα παλαιᾶς ἐναντιώσεως. V. 454. A: κατ' αὐτὸ τὸ ὄνομα διώκειν τοῦ λεχθέντος τὴν ἐναντίωσιν. Soph. 259. B: ταύταις ... ταῖς ἐναντιώσεσιν εἴτε ἀπιστεῖ τις cet.

ἐναπεργάζομαι, *efficio* vel *exprimo in aliquo*; *iniicio.* Polit. 273. C: ταῦτα ... τοῖς ζώοις ἐναπεργάζεται. Soph. 236. A: τὰς δοξούσας εἶναι καλὰς τοῖς εἰδώλοις ἐναπεργάζονται. Tim. 88. B: ἀμαθίαν ἐναπεργάζονται.

ἐναποδέω, *illigo.* Eryx. 400. A: ὅ τι δέ ἐστι τὸ ἐναποδεδεμένον, οὐδεὶς γιγνώσκει.

ἐναπολαμβάνω, *intercipio, includo.* Tim. 84. D: εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ... ἐναπολαμβάνεται.

ἐνάργεια, ἡ, *perspicuitas.* Polit. 277. C: τὴν ... ἐνάργειαν οὐκ ἀπειληφέναι πω.

ἐναργής, ὁ ἡ, *evidens, clarus, perspicuus*; *certus.* Theaet. 176. C: κακία ἐναργής. 150. D: καὶ τοῦτο ἐναργὲς ὅτι cet. Tim. 39. B: μέτρον ἐναργές τι. Crit. 44. B: ἐναργές (τὸ ἐνύπνιον). Phaedr. 278. A: τό τε ἐναργὲς εἶναι καὶ τέλεον cet. Soph. 250. C: ἐναργές τι ... παρ' ἑαυτῷ βεβαιώσασθαι.

Pol. VI. 484. C: *μηδὲν ἐναργὲς ἐν τῇ ψυχῇ ἔχοντες παράδειγμα.* Ion. 535. C: *ὡς ἐναργές μοι τοῦτο ... τεκμήριον* (v. *τὸ τεκμ.*) *εἶπες.* Pol. VI. 511. A: *καὶ ἐκείνοις πρὸς ἐκεῖνα ὡς ἐναργέσι δεδοξασμένοις.* Theaet. 179. C: *αὐτὰς ἐναργεῖς τε εἶναι καὶ ἐπιστήμας.* Ep. VII. 357. C: *πρὶν ἂν τὰ νῦν ... λεχθέντα ... ἐναργῆ ... ἐξεργάσησθε τελεσθέντα.* Pol. VIII. 545. B: *ὡς ἐναργέστερον ὄν.* II. 533. D: *ἐναργεστέρου* (*ὀνόματος*) ... *ἢ δόξης.* Legg. I. 645. C. Theaet. 206. B: *ἐναργεστέραν ... τὴν γνῶσιν ἔχειν.* Phaed. 96. E: *ἔτι γε τούτων ἐναργέστερα.* Tim. 72. B: *σημεῖα ἐναργέστερα ἔχει.* Phaedr. 250. B: *διὰ τῆς ἐναργεστάτης αἰσθήσεως τῶν ἡμετέρων.* Phaed. 83. C: *τοῦτο ἐναργέστατόν τε εἶναι καὶ ἀληθέστατον.* Theaet. 203. B: *τὰ ἐναργέστατα* (*στοιχεῖα*). Pol. IV. 437. D: *ἐναργεστάτας αὐτῶν τούτων* (*τῶν ἐπιθυμιῶν*). Ep. II. 314. B: *ἐναργέστατα φαίνεσθαι.*

ἐναργῶς, *evidenter*, *perspicue*, *clare.* Phaed. 102. A: *θαυμαστῶς ... μοι δοκεῖ ὡς ἐναργῶς τῷ καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχοντι εἰπεῖν ἐκεῖνος ταῦτα.* Soph. 234. D: *ἐναργῶς ἐφάπτεσθαι τῶν ὄντων.* 242. B: *τὰ δοκοῦντα νῦν ἐναργῶς ἔχειν.* 254. A: *ἰδεῖν ... ἐναργῶς* (Id. Polit. 291. C. Ep. VIII. 352. D.). Polit. 263. B: *ἐναργῶς διωρισμένον.* 286. A: *εἴδωλον οὐδὲν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εἰργασμένον ἐναργῶς.* Phil. 20. B: *τοῦτο ἐὰν ἐναργῶς ἡμῖν φανῇ νῦν.* Legg. VIII. 829. C: *μιμούμενοι τὰς πολεμικὰς ὅτι μάλιστα ἐναργῶς μάχας.* XI. 927. D: *οὐκ εἴσεταί ἐναργῶς τὴν ... ὀργὴν νομοθέτου.* XII. 948. B: *ἡγουμένους ἐναργῶς εἶναι θεούς.* Ep. III. 319. D: *εἰπεῖν ἐναργῶς ὡς* cet. VII. 332. D: *λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως.* Prot. 320. B: *ἐναργέστερον ... ἐπιδεῖξαι.* Soph. 261. C: *ἵν᾽ ἐναργέστερον ἀπολογισώμεθα.* Polit. 263. A: *πῶς ἄν τις ... ἐναργέστερον γνοίη.* 275. B: (*ἵνα*) *ἐναργέστερον ἴδοιμεν.* Pol. X. 611. C: *ἐναργέστερον δικαιοσύνας ... διόψεται* cet. Tim. 49. E: *δεῖ δ᾽ ἐναργεστέρου εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ.* Phaedr. 250. D: *στίλβον ἐναργέστατα.* Phil. 34. C: *ἵνα ... ἐναργέστατα λάβοιμεν.* Alc. I. 132. C: *τίν᾽ οὖν ἂν τρόπον γνοίημεν αὐτὰ ἐναργέστατα;*

ἐνάριθμος, ὁ ἡ, *qui numero aliquo putatur, haud vulgaris.* Soph. 258. C: *ἐνάριθμον τῶν πολλῶν ὄντων εἶδος ἕν.* Phil. 17. E: *οὐκ ἐλλόγιμον οὐδ᾽ ἐνάριθμον.*

ἐναρμόνιος, ὁ ἡ, *concinnus*; *consentaneus.* Pol. VII. 530. D: *ὡς πρὸς ἐναρμόνιον φορὰν ὦτα παγῆναι.* Legg. II. 654. A: *τοὺς δεδωκότας τὴν ἔνρυθμόν τε καὶ ἐναρμόνιον αἴσθησιν μεθ᾽ ἡδονῆς.* Locr. 103. C: *ἐναρμόνιον ταῖς τῶν βίων ὑποθέσεσι.*

ἐναρμόττω, *accommodo.* Legg. VII. 819. C: *εἰς παιδιὰν ἐναρμόττοντες τὰς τῶν ἀναγκαίων ἀριθμῶν χρήσεις.* Intrans. *convenio*, *quadro.* Legg. X. 894. C: *ἐναρμόττουσαν πᾶσι ... ποιήμασι.*

ἑνάς, ἡ, *unitas.* Phil. 15. A: *περὶ τούτων τῶν ἑνάδων.*

ἔνατος, η, ον, *nonus.* Legg. I. 624. B: *δι᾽ ἐνάτου*

(v. ἐννάτου) ἔτους. Id. de lege 319. E. Men. 81. B: ἐνάτῳ ἔτει (Pind.). Id. de lege 319. C. Legg. X. 894. C: τὴν ... ἕτερον ἀεὶ κινοῦσαν (κίνησιν) θήσομεν ἐνάτην αὖ. (Phaedr. 248. E. libri MSS. fere omnes ἐννάτῃ).

ἔναυλος, ὁ ἡ, *recens* (propr. quo adhuc aures personant). Legg. III. 678. C: πᾶσι φόβος ἔναυλος ἐγεγόνει. Menex. 235. B: οὕτως ἔναυλος ὁ λόγος τε καὶ ὁ φθόγγος παρὰ τοῦ λέγοντος ἐνδύεται εἰς τὰ ὦτα.

ἐναύω, *incendo*. Med. *ignem capio ab altero*, transl. *mutuum sumo*. Ax. 371. E: τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας παρὰ τῆς Ἐλευσινίας ἐναύσασθαι.

ἐνδάκνω, *mordeo*. Phaedr. 254. D: ἐνδακὼν τὸν χαλινόν.

ἐνδατέομαι, *per partes celebro*. Pol. II. 383. B. (Aesch.).

ἐνδεής, ὁ ἡ, *non sufficiens, inops; indigens* (h. e. *qui desiderat* vel *requirit* et *qui caret* vel *privatus est*). Prot. 329. B: σμικροῦ τινὸς ἐνδεής εἰμι πάντ' ἔχειν. Conv. 195. D: ποιητοῦ δ' ἔστιν ἐνδεὴς οἷος ἦν Ὅμηρος πρὸς τὸ ἐπιδεῖξαι θεοῦ ἁπαλότητα. 200. B: οὐ γάρ που ἐνδεὴς ἂν εἴη τούτων ὅ γε ὤν. E. 202. D. 204. A. 216. A: πολλοῦ ἐνδεὴς ὤν. Pol. II. 369. B: πολλῶν ἐνδεής (opp. αὐτάρκης). Legg. V. 734. B: τοῦ σωφρονεῖν ἐνδεὴς ὤν. Euth. 13. A: σμικροῦ τινὸς ἔτι ἐνδεής εἰμι. Prot. 322. E: πρὸς ... τὸν τῶν θηρίων πόλεμον ἐνδεής (opp. ἱκανή). Legg. V. 729. A: τῶν ... ἀναγκαίων μὴ ἐνδεής. Soph. 245. C: ἐνδεὲς τὸ ὂν ἑαυτοῦ ξυμβαίνει. Conv. 200. A: ἐπιθυμεῖν οὗ ἐνδεές ἐστιν. Ib. μὴ ἐπιθυμεῖν, ἐὰν μὴ ἐνδεὲς ᾖ. Legg. VII. 802. B: (opp. ἱκανόν). Pol. II. 381. C: οὐ γάρ που ἐνδεᾶ γε φήσομεν τὸν θεὸν κάλλους ἢ ἀρετῆς εἶναι. Lach. 199. D: ἐνδεᾶ ... σωφροσύνης cet. Ax. 365. A: πάνυ ἐνδεᾶ παραμυθίας. Soph. 254. C: (ἵνα) λόγου ... ἐνδεεῖς μηδὲν γιγνώμεθα περὶ αὐτῶν. Legg. III. 679. A: γάλακτος οὐδαμῶς ἐνδεεῖς ἦσαν. 697. E: καθάπερ ἐνδεεῖς ἀνθρώπων. XI. 930. C: ἐνδεεῖς τέκνων. Epin. 989. A. Apol. 22. A: τοῦ πλείστου ἐνδεεῖς εἶναι (ἔδοξάν μοι). Eryx. 401. D: ὧν νῦν ἐνδεεῖς ἐσμέν. Pol. VII. 538. B: ἧττον ἂν περιιδεῖν ἐνδεεῖς τινός. Phil. 62. C: μίγνυσθαι ὁμοῦ καθαρᾷ τὴν ἐνδεεστέραν (ἐπιστήμην). Gorg. 487. B: ἐνδεεστέρω ... παῤῥησίας.

ἔνδεια, ἡ, *indigentia, inopia; defectus*. Conv. 200. E: ὧν ἂν ἔνδεια παρῇ αὐτῷ. Tim. 82. A: τούτων ἡ παρὰ φύσιν πλεονεξία καὶ ἔνδεια ... νόσους παρέχει. Def. 416. Prot. 357. B: ὑπερβολῆς τε καὶ ἐνδείας οὖσα ... σκέψις. Gorg. 496. E: πλήρωσις ... τῆς ἐνδείας. Prot. 357. D: ἐπιστήμης ἐνδείᾳ ἐξαμαρτάνειν. Gorg. 487. E: οὔτε σοφίας ἐνδείᾳ οὔτ' αἰσχύνης περιουσίᾳ. 522. D. Phil. 45. B: μᾶλλον ... ἐνδείᾳ ξυγγίγνονται. Conv. 203. D: ἀεὶ ἐνδείᾳ ξύνοικος. Pol. IX. 571. E: μήτε ἐνδείᾳ δοὺς μήτε πλησμονῇ. Legg. XII. 945. C: τῆς ... αὐτοῦ δυνάμεως ἐνδείᾳ. Hipp. mai. 283. D: χρημάτων ἐνδείᾳ. Ep. VII. 328. E. Gorg.

496. D: *ἅπασαν ἔνδειαν καὶ ἐπιθυμίαν ἀνιαρὸν εἶναι.* Conv. 202. D: *δι' ἔνδειαν τῶν ἀγαθῶν καὶ καλῶν.* Tim. 70. D: *ὅσων ἔνδειαν ... ἴσχει.* Ax. 366. D: *δι' ἔνδειαν.* Eryx. 405. E: *αἱ δ' ἐπιθυμίαι πᾶσαι οὐδὲν ἕτερον ἢ ἔνδειαί τινων.* 401. E: *πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν τῶν ἐνδειῶν.* 406. Phil. 51. B: *τὰς ἐνδείας ἀναισθήτους ἔχοντα.* Eryx. 401. E: *πρὸς ... τὰς ἐνδείας τοῦ σώματος.* B: *παύειν τὰς τοῦ σώματος ἐνδείας.*

ἔνδειγμα, τό, argumentum. Critia 110. B: *ἔνδειγμα ὅτι* cet.

ἐνδείκνυμι, ostendo, demonstro, declaro, doceo. Polit. 278. B: *ἐνδεικνύναι τὴν αὐτὴν ὁμοιότητα καὶ φύσιν ἐν ἀμφοτέροις οὖσαν.* 308. E: *τοιαῦτα ... ἑκάστοις ἐνδεικνῦσα τὰ ἔργα ἀποτελεῖν, οἷα ἂν* cet. Med. *demonstro, probo;* etiam *convinco* (vern. *überführen*). Apol. 23. A: *ἐνδείκνυμαι ὅτι οὐκ ἔστι σοφός.* Gorg. 493. B: *τοὐναντίον ... οὗτος σοὶ ... ἐνδείκνυται ὡς* cet. Theaet. 200. C. Tim. 49. E: *πᾶσαν ὅσῃ μόνιμα ὡς ὄντα αὐτὰ ἐνδείκνυται φύσις.* Euthyd. 277. E: *ὃ ... ἐνδείκνυσθόν σοι τὼ ξένω.* Lach. 179. D: *τοῖσδε τοῖς νεανίσκοις αὐτὰ ταῦτα ἐνδεικνύμεθα.* Legg. V. 735. E: *ὅσοι ... ἑτοίμους αὐτοὺς ἐνδείκνυνται παρεσκευακότες ἕπεσθαι.* Euthyd. 278. A: *ὡς οὗτοι ἐνδείκνυνται.* Pol. VI. 499. E: *ἐὰν αὐτοῖς ... ἐνδεικνύῃ οὓς λέγεις τοὺς φιλοσόφους.* Phaedr. 271. E: *ἑαυτῷ ἐνδείκνυσθαι ὅτι* cet. Gorg. 484. B. 488. C. Polit. 277. D. Tim. 53. C. al. Theaet. 161. C: *ἐνδεικνύμενος ὅτι* cet. 167. E. Crat. 394. E: *τὸ ὀρεινὸν ἐνδεικνύμενος τῷ ὀνόματι.* Tim. 41. B. Apol. 29. C. Riv. 133. B: *ἐνδεικνύμενος* (v. *αἰνιττόμενος*) *εἰς τὸν ἀντεραστήν.* Phaed. 83. A: *ἐνδεικνυμένη ὅτι* cet. Parm. 133. B: *τοῦ ἐνδεικνυμένου.* Prot. 325. D: *ἐνδεικνύμενοι ὅτι* cet. Charm. 162. D: *ἐνεδείκνυτο ὡς* cet. Apol. 32. D: *ἔργῳ ... ἐνεδειξάμην ὅτι* cet. Pol. V. 452. D: *καὶ τοῦτο (τὸ ἄριστον) ἐνεδείξατο ὅτι* cet. Gorg. 488. A: *ἀλλ' ἱκανῶς μοι ἔνδειξαι τί ἐστι τοῦτο.* Charm. 169. B. Men. 82. A. Tim. 27. D: *ἐνδειξαίμην.* Charm. 156. B. Polit. 275. B: *ἵνα ἐνδείξαιτο ... μὴ μόνον ὡς* cet. Lys. 209. E: *εἰ ... ἐνδειξαίμεθα αὐτῷ ὅτι* cet. Pol. II. 367. B: *μὴ ... ἡμῖν μόνον ἐνδείξῃ τῷ λόγῳ ὅτι* cet. Euth. 9. B: *κἄν μοι ἱκανῶς ἐνδείξῃ.* Polit. 297. C: *ἐνδείξηται.* Pol. V. 455. B: *ἐάν πως ἡμεῖς ἐκείνῳ ἐνδειξώμεθα ὅτι* cet. Prot. 317. C: *ἐνδείξασθαι καὶ καλλωπίσασθαι ὅτι* cet. Gorg. 481. D: *ἐνδείξασθαι ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ πάθημα.* Theaet. 158. E: *ἀλλά τι ἄλλο ἔχεις σαφὲς ἐνδείξασθαι* cet. 206. D. Soph. 217. C. Polit. 306. D: *διὰ λόγων ἐνδείξασθαι.* Parm. 133. B. al. Gorg. 493. D: *ἐνδειξάμενος.* Tim. 24. B: *παρ' ὑμῖν πρώτοις ἐνδειξαμένης.* Ion. 541. D: *ἐνδειξαμένους ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσί.* Pol. II. 358. D: *εἰπὼν ... ἐνδείξομαί σοι ὃν τρόπον* cet. Euthyd. 278. D. Euth. 9. B: *ἐνδείξει.* Crat. 428. E: *ἥτις ἐνδείξεται*

οἷόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. Euthyd. 278. C: *ὅτι τούτω γέ σοι αὐτὼ* (al. *αὐτὰ*) *τὰ σπουδαῖα ἐνδείξεσθον.* *indico, nomen alicui defero. Legg. IX. 856. C: *πᾶς ... ἀνὴρ ... ἐνδεικνύτω ταῖς ἀρχαῖς.* 937. C. Apol. 32. B: *ἑτοίμων ὄντων ἐνδεικνύναι με.*

ἔνδειξις, ἡ, demonstratio. Ep. VII. 341. E: *διὰ σμικρᾶς ἐνδείξεως.* Legg. XII. 966. B: *τὴν ... ἔνδειξιν τῷ λόγῳ ... ἐνδείκνυσθαι.*

ἕνδεκα, undecim. Phaedr. 246. E: *κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη.* Theaet. 195. E: *τὰ ἕνδεκα δώδεκα εἶναι.* al. *Οἱ ἕνδεκα* ap. Athen. erant undecimviri (*ἄρχοντες*) quibus ad supplicium damnati tradebantur. Phaed. 59. E: *λύουσι ... οἱ ἕνδεκα Σωκράτη.* 85. B: *ἕως ἂν οἱ Ἀθηναίων ἐῶσιν ἄνδρες ἕνδεκα.* 116. B: *ὁ τῶν ἕνδεκα ὑπηρέτης.* Apol. 37. C: *τῇ ἀεὶ καθισταμένῃ ἀρχῇ, τοῖς ἕνδεκα.*

ἑνδεκάς, ἡ, numerus undecimus. Legg. VI. 771. C: *πλὴν ἑνδεκάδος.*

ἐνδελεχής, ὁ ἡ, perpetuus. Legg. IV. 717. E: *μνήμην ἐνδελεχῆ παρεχόμενον.*

ἐνδελεχῶς, continenter. Pol. VII. 539. D: *μεῖναι ἐνδελεχῶς καὶ ξυντόνως μηδὲν ἄλλο πράττοντα.* Tim. 43. C: *μετὰ τοῦ ῥέοντος ἐνδελεχῶς ὀχετοῦ.* 58. C: *ἐσομένην ... ἐνδελεχῶς.* (Legg. X. 905. E: *τούς γε διοικήσοντας τὸν ἅπαντα ἐντελεχῶς οὐρανόν* pro *ἐντελεχῶς* sine dubio scrib. *ἐνδελεχῶς*).

ἐνδέχομαι, recipio; admitto, patior. Phaed. 78. D: *μή ποτε μεταβολὴν ... ἐνδέχεται;* Ib. *οὐδέποτε ... ἀλλοίωσιν οὐδεμίαν ἐνδέχεται.* Soph. 254. C: *καθ᾽ ὅσον ὁ τρόπος ἐνδέχεται τῆς νῦν σκέψεως.* Pol. II. 381. B: *ἐλαχίστην μεταβολὴν ὑπ᾽ ἄλλου ἐνδέχεται.* Legg. VIII. 834. D: *ἐὰν ... ἡ φύσις ἐνδέχηται καὶ μὴ δυςχεραίνῃ παῖδας ἢ παρθένους κοινωνεῖν.* Crat. 428. B: *ὡς ἐμοῦ ἐνδεξομένου.* *possum. Tim. 69. A: *καθ᾽ ὅσον ἡ φύσις ἐνδέχεται.* 90. C: *καθ᾽ ὅσον ... μετασχεῖν ἀνθρωπίνη φύσις ἀθανασίας ἐνδέχεται.* Impers. *ἐνδέχεται* est Lat. potest (i. q. fieri potest). Phaedr. 271. C: *καθ᾽ ὅσον ἐνδέχεται.* Pol. VI. 501. C: *εἰς ὅσον ἐνδέχεται.*

ἐνδέω, illigo, immergo, infero. Legg. III. 695. D: *τὸν τοῦ Κύρου δασμὸν ... εἰς τὸν νόμον ἐνέδει.* Tim. 43. A: *τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίῤῥυτον σῶμα.* 69. E. Soph. 261. A: *ἵνα ... τὸν σοφιστὴν εἰς αὐτὸ ἐνδήσωμεν.* Phaed. 81. E: *ἐνδοῦνται ... εἰς τοιαῦτα ἤθη.* Legg. V. 733. D: *ὡς ἐν τούτοις ἐνδεδεμένοι πεφύκασι.* Tim. 44. B: *ὅταν εἰς σῶμα ἐνδεθῇ θνητόν* (v. *σώματι ... θνητῷ*). Phaed. 81. E: *ἕως ἂν ... πάλιν ἐνδεθῶσιν εἰς σῶμα.* 92. A: *πρὶν ἐν τῷ σώματι ἐνδεθῆναι.* Tim. 43. A: *αἱ ... εἰς ποταμὸν ἐνδεθεῖσαι πολὺν* cet.

ἐνδέω, deficior aliqua re, indigeo; absum, in re pos. desum. Phaed. 74. D: *ἢ ἐνδεῖ τι ἐκείνου* (i. q. *τούτου*). Ib.

καὶ πολύ γε ... ἐνδεῖ. Pol. VI. 491. D: *ὅτι τὸ μὴ τυχὸν τροφῆς ... τοσούτῳ πλειόνων ἐνδεῖ τῶν πρεπόντων.* Crat. 432. D: *ὅσου ἐνδέουσιν αἱ εἰκόνες ταὐτὰ ἔχειν ἐκείνοις ὧν εἰκόνες εἰσίν.* Pol. I. 345. D: *ἐνδέῃ.* Phil. 62. C: *ἣν ... ἔφαμεν ... καθαρότητος ἐνδεῖν.* Pol. III. 416. E: *ὅσον μήτε περιεῖναι αὐτοῖς ... μήτε ἐνδεῖν.* VII. 529. D: *τῶν ... ἀληθινῶν πολὺ ἐνδεῖν.* Alc. II. 145. E: *ἢ πολλοῦ φήσομεν ἐνδεῖν;* Impers. (c. dat. pers.) Euthyd. 292. E: *τοῦ ἴσου ἡμῖν ἐνδεῖ.* Med. *indigeo.* Polit. 311. A: *δριμύτητος ... ἐνδεῖται (τὰ σωφρόνων ἀρχόντων ἤθη).*

ἐνδεῶς, parum vel *ita ut non satisfaciat,* c. neg. *satis.* Phaed. 77. A: *οὐκ ἐνδεῶς τοῦτο πεπεῖσθαι αὐτόν.* 84. C: *μῶν μὴ δοκεῖ ἐνδεῶς λελέχθαι;* 88. E: *καὶ ἱκανῶς ἐβοήθησεν, ἢ ἐνδεῶς;* Polit. 262. C: *τὰ νῦν δηλῶσαι μηδὲν ἐνδεῶς.* Pol. VII. 523. E: *ἆρ' οὐκ ἐνδεῶς τὰ τοιαῦτα δηλοῦσιν;* IX. 571. A: *τούτου ... ἐνδεῶς ἔχοντος.* Legg. XI. 936. D: *τὴν βλάβην ἐξιάσθω μὴ ἐνδεῶς.* Menex. 244. B. Phaed. 74. E: *ἐνδεεστέρως ... ἔχειν.* 75. A. Alc. II. 149. A: *οὐκ ὀλίγως* (Buttm. *ὀλίγῳ*) *ἐνδεεστέρως τιμῶσιν ἤπερ ἡμεῖς.* Ep. IV. 321. B: *ὅτι δοκεῖς τισὶν ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι.*

ἔνδηλος, ὁ ἡ, manifestus, perspicuus. Phaed. 88. E: *πότερον κἀκεῖνος ... ἔνδηλός τι ἐγένετο ἀχθόμενος ἢ οὔ.* Theaet. 274. D: *τῷ ὄντι γελῶν ἔνδηλος γιγνόμενος.* Pol. IX. 572. B: *τοῦτο ... ἐν τοῖς ὕπνοις γίγνεται ἔνδηλον.* Tim. 50. E: *τὸ παράπαν σχῆμα οὐδὲν ἔνδηλον ὑπάρχειν ἐῶσι.* Gorg. 524. C: *καὶ τεθνεῶτος ταὐτὰ ταῦτα ἔνδηλα.* D. Tim. 65. A. Gorg. 524. B: *ἔνδηλα πάντα.*

ἐνδιατρίβω, versor in aliqua re. Locr. 104. C: *τοῖς ἐνδιατρίβεν ... εὐδαιμόν ἐστι.* Gorg. 484. C: *ἐὰν ... περαιτέρω τοῦ δέοντος ἐνδιατρίψῃ.* Pol. VI. 487. D: *ὅσοι ἂν ... μακρότερον ἐνδιατρίψωσι.*

ἐνδίδωμι, trado, dedo; etiam *iniicio.* Legg. X. 887. E: *οὐδαμῇ ὑποψίαν ἐνδιδόντων ὡς οὐκ εἰσὶ θεοί.* II. 672. C: *ὅτι τὴν ῥυθμοῦ ... αἴσθησιν τοῖς ἀνθρώποις ἡμῖν ἐνδεδωκέναι τὴν ἀρχὴν ταύτην ἔφαμεν.* Gorg. 499. B: *κἂν παίζων τίς σοι ἐνδῷ ὁτιοῦν.* Pol. VIII. 561. B: (*ἐὰν*) *τοῖς ἐπεισελθοῦσι μὴ ὅλον ἑαυτὸν ἐνδῷ.* Phaedr. 241. C: *ἐνδοῦναι ἑαυτὸν ἀπίστῳ* cet. Pol. VIII. 567. A: *ἐνδοὺς τοῖς πολεμίοις.* X. 605. D: *ἐνδόντες ἡμᾶς αὐτούς.*

ἔνδικος, ὁ ἡ, iustus. Hipp. mai. 292. A: *ἢ οὐκ ἔνδικος ὑμῖν ἡ πόλις ἐστίν —;* Legg. XI. 915. D: *ἀξιόχρεων τε καὶ ἔνδικον.*

ἐνδίκως, iure, rite. Phil. 12. D: *πῶς ἄν τις ... λέγων οὐκ ἀνόητος φαίνοιτο ἐνδίκως;* Legg. XII. 954. A: *τοῦ μὴ ἐνδίκως πωλοῦντος.* Ep. III. 318. D. VII. 335. D. (Epin. 976. D: pro *ἐνδίκως* scrib. videtur *ἔνδικος*). Tim. 85. B: *νόσημα ... ἐνδικώτατα ἱερὸν λέγεται.*

ἔνδοθεν, *e loco interiore*, ut *domo*. Conv. 174. E: ἔνδοθεν ἀπαντήσαντα. 220. B: ἢ οὐκ ἐξιόντων ἔνδοθεν. Id. Alc. I. 106. E. **intus, intrinsecus*. Phaedr. 245. E: ᾧ ... ἔνδοθεν αὐτῷ ἐξ αὐτοῦ (τὸ κινεῖσθαι). 275. A. Conv. 215. B: οἱ ... φαίνονται ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. 216. B. Pol. IX. 575. A. Tim. 45. C: τὸ προςπῖπτον ἔνδοθεν. 85. A. Legg. VIII. 829. A: πολεμικὸς (βίος) ... ἔξωθέν τε καὶ ἔνδοθεν. — Cum artic. Phaedr. 279. B: καλῷ γενέσθαι τἄνδοθεν. Tim. 70. B: ἀπὸ τῶν ἔνδοθεν ἐπιθυμιῶν.

ἔνδον, *intus* (domi vel in cubiculo). Prot. 310. E: ἵνα ἔνδον καταλάβωμεν. 311. A. Conv. 176. E. γυναιξὶν ταῖς ἔνδον. Pol. III. 417. B. V. 451. D: τὰς μὲν (θηλείας) οἰκουρεῖν ἔνδον. Legg. XII. 959. A: ἔνδον γίγνεσθαι (τὰς προθέσεις). Alc. II. 143. E: εἰ ἔνδον ἐστί. 144. A. Hipp. min. 364. B. Cum artic. ponitur in eis *qui in coetu sunt*, et in univ. *qui adsunt*. Prot. 317. C: ἁπάντων ἐναντίον τῶν ἔνδον ὄντων. Gorg. 447. C: ὅ τί τις βούλοιτο τῶν ἔνδον ὄντων. 455. C. Conv. 213. C: παρὰ τῷ καλλίστῳ τῶν ἔνδον. Pol. I. 328. B: ἦν δ' ἔνδον καὶ ὁ πατὴρ cet. **intus, intrinsecus*. Theaet. 151. B: ὑποπτεύων σε ... ὠδίνειν τι κυοῦντα ἔνδον. Conv. 222. A: νοῦς ἔχοντας ἔνδον μόνους. Pol. VII. 521. A: οἰκεῖος ὢν καὶ ἔνδον ὁ τοιοῦτος πόλεμος. IX. 573. D: ἔνδον οἰκῶν. Cum artic. *interior; domesticus*. Crat. 411. C: αἰτιῶνται ... οὐ τὸ ἔνδον τὸ παρὰ σφίσι πάθος αἴτιον εἶναι ταύτης τῆς δόξης. 427. C: τὰ ἔνδον καὶ τὰ ἐντὸς ὠνόμασεν. Pol. III. 415. D: ὅθεν τούς τε ἔνδον μάλιστ' ἂν κατέχοιεν ... τούς τε ἔξωθεν cet. Tim. 17. D. 78. B. Men. 71. E: σώζουσαν τὰ ἔνδον. — Cum gen. *intra*. Prot. 320. D: τυποῦσιν αὐτὰ θεοὶ γῆς ἔνδον.

ἔνδοξος, ὁ ἡ, *nobilis*. Soph. 223. B: πλουσίων καὶ ἐνδόξων ... θήρα. Id. Def. 415. C.

ἐνδυναστεύω, *dominor inter aliquos*. Pol. VII. 516. D: τοὺς παρ' ἐκείνοις τιμωμένους τε καὶ ἐνδυναστεύοντας.

ἔνδυσις, ἡ, *ingressus*. Crat. 419. C: ἀπὸ τῆς ἐνδύσεως τῆς λύπης.

ἐνδύω, *ingredior. intro*. Tim. 62. B: εἰς τὰς ἐκείνων οὐ δυνάμενα ἕδρας ἐνδῦναι. Pol. IX. 577. A: εἰς ἀνδρὸς ἦθος ἐνδύς. Med. *ingredior, migro*. Phaed. 81. E: εἰς τὰ τῶν ὄνων γένη ... εἰκὸς ἐνδύεσθαι. Tim. 66. A: εἰς ... τὰς στενὰς φλέβας ἐνδυομένων. Ib. εἰς ἕτερα ἐνδυόμενα. **incesso*. Theaet. 169. B: οὕτως τις ἔρως δεινὸς ἐνδέδυκε τῆς περὶ ταῦτα γυμνασίας. — Ut Lat. *intro*, etiam valet *induo*. Crat. 411. A: ἐπειδήπερ τὴν λεοντῆν ἐνδέδυκα. Legg. XII. 947. C: τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἐνδεδυκότας ἑκάστους. Critia 120. B: ἐνδύντες ὅτι καλλίστην ... στολήν. — Med. *mihi induo*. Pol. X. 620. C: τὴν τοῦ ... Θερσίτου (ψυχὴν) πίθηκον ἐνδυομένην. Etiam *penetro, influo*. Phaed. 89. D: ἡ ... μισανθρωπία ἐνδύεται ἐκ τοῦ σφόδρα τινὶ πιστεῦσαι ἄνευ

τέχνης. Pol. II. 377. B: *μάλιστα ... τότε ... ἐνδύεται τύπος* cet. Legg. I. 642. B: *ταύτῃ τις εὔνοια ἐκ νέων εὐθὺς ἐνδύεται ἕκαστον* cet. Menex. 235. C: *ὁ φθόγγος ... ἐνδύεται εἰς τὰ ὦτα.*

ἐνέδρα, ἡ, insidiae. Legg. X. 908. D: *δόλου ... καὶ ἐνέδρας πλήρης.* Ut Lat. *insidiae*, locus ubi hostes latitant. Legg. VIII. 830. E: *ἐπὶ κατάληψιν χωρίων ... καὶ ἐνέδρας.*

ἔνειμι, insum, adsum. Conv. 186. D: *οἷς μὴ ἔνεστιν ἔρως.* Pol. III. 401. A: *ἐν πᾶσι ... τούτοις ἔνεστιν εὐσχημοσύνη ἢ ἀσχημοσύνη.* 402. C: *ἐνόντα ἐν οἷς ἔνεστιν.* Legg. II. 652. A: *ἔνεσθ', ὡς* cet. Phaed. 77. E: *ἴσως ἔνι τις καὶ ἐν ἡμῖν παῖς.* Theaet. 150. B: *μέγιστον ... τοῦτ' ἔνι τῇ ἡμετέρᾳ τέχνῃ.* 186. D: *ἐν ... τοῖς παθήμασιν οὐκ ἔνι ἐπιστήμη.* Parm. 158. C: *ἐν οἷς τὸ ἓν οὐκ ἔνι.* Crat. 412. C: *ἔνι μὲν ἄρ' αὐτοῖς τάχος, ἔνι δὲ βραδυτής.* Phil. 55. D. Pol. I. 342. A. Tim. 64. E. Legg. V. 730. A: *ᾧ καὶ σμικρὸν προμηθείας ἔνι.* Conv. 188. A: *ἔνεστον γάρ.* Prot. 326. A: *ἐν οἷς πολλαὶ ... νουθετήσεις ἔνεισι.* Tim. 39. E: *οἷαί τε ἔνεισι καὶ ὅσαι.* Phil. 20. E: *μήτε ἐν τῷ τῆς ἡδονῆς (βίῳ) ἐνέστω φρόνησις* cet. Pol. II. 368. E: *ἴσως ... πλείων ἂν δικαιοσύνη ἐν τῷ μείζονι ἐνείη.* Phaedr. 278. A: *ἐὰν εὑρεθεὶς ἐνῇ.* Phil. 24. C: *ὅπου γὰρ ἂν ἐνῆτον.* Conv. 216. B: *ὃ οὐκ ἄν τις οἴοιτο ἐν ἐμοὶ ἐνεῖναι.* Pol. IV. 431. E: *ἐν ποτέροις ... φήσεις τῶν πολιτῶν τὸ σωφρονεῖν ἐνεῖναι —;* Tim. 64. C. Pol. IV. 431. E: *ἐν ταύτῃ ἂν εἴη τοῦτο ἐνόν.* Prot. 352. B: *ἐνούσης πολλάκις ἀνθρώπῳ ἐπιστήμης.* Conv. 186. D: *ἐνόντα (ἔρωτα) ἐξελεῖν.* Pol. X. 619. C: *ἀλλ' αὐτὸν λαθεῖν ἐνοῦσαν εἱμαρμένην* cet. Tim. 39. B: *ἐνούσας ἰδέας.* Soph. 226. B: *μυρία ἐν ταῖς τέχναις ἄλλα τοιαῦτα ἐνόντα ἐπιστάμεθα.* Polit. 271. E: *πόλεμος ... οὐκ ἐνῆν* cet. Pol. I. 352. C: *ὅτι ἐνῆν τις αὐτοῖς δικαιοσύνη.* II. 373. C. Conv. 177. B: *ἐν ᾧ ἐνῆσαν ἅλες* cet. Parm. 145. D: *πῶς ἔτι ἕν γε τοῖς πᾶσιν ἐνέσται;* Pol. VI. 502. D: *τίνα τρόπον ἡμῖν ... οἱ σωτῆρες ἐνέσονται τῆς πολιτείας.* IV. 428. E: *ἐνέσεσθαι.* **adsum*; unde *τὰ ἐνόντα, opes.* Pol. VI. 488. C: *χρώμενος τοῖς ἐνοῦσι.* Omnino in eo ponitur quod *datum* vel *concessum est.* Phaed. 117. A: *φειδόμενος (τοῦ ζῆν) οὐδενὸς ἔτι ἐνόντος* (sic libri praestantiss. Al. *ὄντος*). Phaedr. 235. B: *τῶν ... ἐνόντων ἀξίως ῥηθῆναι ἐν τῷ πράγματι* (i. q. *quae causa suppeditabat digna quae dicerentur*).

ἕνεκα et *ἕνεκεν, causa, propter.* Prot. 310. B: *τοῦ ἕνεκα τηνικάδε ἀφίκου;* Gorg. 497. B: *ἀλλ' ἀποκρίνου καὶ ἡμῶν ἕνεκα.* Phaed. 106. D: *ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ... τούτου γε ἕνεκα* (vern. *desshalb.* Id. Soph. 242. B. Pol. V. 451. B.). Polit. 277. E: *λέγε μηδὲν ἐμοῦ γε ἕνεκα ἀποκνῶν.* Conv. 174. E: *εἰ δ' ἄλλου τινὸς ἕνεκα ἦλθες.* 185. B: *ἀρετῆς γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι.* Pol. VI. 510. D: *τοῦ τε-*

τριγώνου αὐτοῦ ἕνεκα τοὺς λόγους ποιούμενοι. Lys. 218. D: πότερον ... οὐδενὸς ἕνεκα καὶ δι' οὐδέν, ἢ ἕνεκά του καὶ διά τι. Etiam praemittitur. Gorg. 499. E: ἕνεκα ... τῶν ἀγαθῶν. Pol. VII. 525. C: ἕνεκα πολέμου. Tim. 47. D: ἕνεκα ἁρμονίας. 75. D: ἕνεκα τῶν ἀναγκαίων. Cum v. χάριν. Polit. 302. B: ἕνεκα τοῦ τοιούτου πάντες δρῶμεν χάριν. Legg. III. 701. D: τὸ τίνος δὴ χάριν ἕνεκα ταῦτα ἐλέχθη; Forma ἕνεκεν: Phaedr. 259. D: πολλῶν δὴ οὖν ἕνεκεν λεκτέον τι cet. Gorg. 468. A: ἕνεκεν τῶν ἀγαθῶν. 499. E: ἐκείνου ἕνεκεν (v. ἕνεκα). Theaet. 148. D. Conv. 210. E: οὗ δὴ ἕνεκεν καὶ οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι ἦσαν. Charm. 165. A. Hipp. mai. 302. A. al. **de, quod attinet ad* (vern. *was anlangt, von Seite*). Pol. VIII. 548. D: ἐγγύς τι αὐτὸν Γλαύκωνος τουτουῒ τείνειν ἕνεκά γε φιλονεικίας. IX. 582. D: ἐμπειρίας μὲν ἄρα ... ἕνεκα κάλλιστα τῶν ἀνδρῶν κρίνει (κρινεῖ?) οὗτος. *Lat. *per* (ut *per me licet*, i. q. *ego non impedio*; vern. *wenn es darauf ankommt*, i. q. *hoc non obstat quominus* cet.). Phaedr. 272. C: ἕνεκα μὲν πείρας (vern. *wenn es nur auf einen Versuch ankäme*) ἔχοιμ' ἄν, ἀλλ' οὔτι νῦν γ' οὕτως ἔχω. Phaed. 85. B: ἀλλὰ τούτου γε ἕνεκα (vern. *desshalb*, i. q. *hoc nihil obstat quominus* cet.) λέγειν τε χρὴ καὶ ἐρωτᾶν ὅ τι ἂν βούλησθε. Theaet. 148. D: προθυμίας μὲν ἕνεκεν ... φανεῖται. Polit. 304. A: πείρας μὲν ... ἕνεκα φανερὸς ἔσται. Pol. I. 329. B: κἂν ἐγὼ τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐπεπόνθη ἕνεκά γε γήρως (vern. *wenn es nur auf das Alter ankäme*). 337. D: ἀλλ' ἕνεκά γε (v. ἕνεκα) ἀργυρίου ... λέγε. Charm. 158. E: ὥστε τούτου γε ἕνεκα ... σκόπει. — Forma εἵνεκα reperitur Legg. VI. 778. D: τῶνδε εἵνεκα. XII. 949. D. Sis. 390. B: τοῦ διαλεχθῆναι μόνον εἵνεκα.

ἐνελίττω, *involvo*. Conv. 220. B: ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας.

ἐνενήκοντα, *nonaginta*. Tim. 21. B: σχεδὸν ἐγγὺς ἤδη τῶν ἐνενήκοντα (v. ἐννενήκοντα) ἐτῶν. Legg. VI. 756. B. C. De lege 319. B.

ἐνεός, ά, όν, *mutus*. Theaet. 206. D: ὁ μὴ ἐνεὸς ἢ κωφὸς ἀπ' ἀρχῆς. Crat. 422. E: ὥσπερ νῦν οἱ ἐνεοί (v. ἐννεοί). **fatuus*. Alc. II. 140. D: ἀπείρους καὶ ἐνεούς.

ἐνεργάζομαι, *iniicio*. Phil. 47. A: πᾶσαν ἔκπληξιν ... ἐνεργάζεται.

ἐνεργός, ὁ ἡ, *munere fungens*. Legg. II. 674. B: μηδὲ δικαστὰς ἐνεργοὺς ὄντας οἴνου γεύεσθαι τὸ παράπαν.

ἔνεροι, οἱ, *inferi*. Pol. III. 387. B: καὶ ἐνέρους καὶ ἀλίβαντας.

ἐνεχυράζω, *pignus capio*. Ax. 367. B: ἡ φύσις ... ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν.

ἐνεχυρασία, ἡ, ponitur in eo qui pignoribus cogitur. Legg. XII. 949. D: ἐνεχυρασίαν. Ib. τῶν ... ἀπειθούντων ταῖς ἐνεχυρασίαις.

ἐνέχυρον, τό, pignus. Legg. VII. 820. E: *κείσθω ... καθάπερ ἐνέχυρα λύσιμα ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας.* XII. 949. D: *πρᾶσιν τῶν ἐνεχύρων εἶναι.*

ἐνέχω, teneo. Pass. est Lat. *teneri* (ut lege, poena al.), i. q. *obnoxium esse.* Legg. VI. 762. D: *ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνεχέσθω νόμοις.* VII. 808. E: *ὀνείδει ... ἐνεχέσθω ... τῷ μεγίστῳ.* IX. 881. D: *ἀρᾷ ἐνεχέσθω Διὸς ὁμογνίου.* XI. 935. C: *ἢ ἐνεχέσθω τῇ τεταγμένῃ ζημίᾳ.* Crit. 52. A: *ταύταις δή φαμεν καὶ σὲ ... ταῖς αἰτίαις ἐνέξεσθαι.* **implicor.* Lach. 183. E: *ἐνέσχετο ... ἐν τοῖς τῆς νεὼς σκεύεσι.* Ut Lat. *me teneo,* etiam est *consisto.* Theaet. 147. D: *ἐν ... ταύτῃ πως ἐνέσχετο* (vern. *bei dieser blieb er stehen*).

ἔνθα, hic. Prot. 324. A: *ἔνθα* (v. *ἔνθεν*) *δὴ πᾶς παντὶ θυμοῦται* cet. Phaedr. 247. C: *ἔνθα δὴ πόνος ... ψυχῇ πρόκειται.* Pol. X. 618. B. Critia 116. C. Conv. 211. A: *ἔνθα μὲν καλόν, ἔνθα δὲ αἰσχρόν.* Id. Tim. 84. D. Critia 113. B. Tim. 79. E: *ἔνθα καὶ ἔνθα.* Legg. VIII. 835. B: *μετατιθέμενα ἔνθα ἢ ἔνθα.* **ubi.* Ax. 370. D: *ἐκεῖσε ... ἀφίξει ... ἔνθα ἄπονα πάντα* cet. 371. C. E. *in tempore pos. est *tum.* Phaedr. 249. B: *ἔνθα καὶ εἰς θηρίου βίον ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἀφικνεῖται.*

ἐνθάδε, huc. Theaet. 144. D: *ἐνθάδε παρακαθίζεσθαι.* Pol. V. 450. B: *χρυσοχοήσοντας οἴει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι —;* Tim. 21. C: *ἐνθάδε ἥκων.* **hic.* Gorg. 449. B: *οὐ μόνον ἐνθάδε, ἀλλὰ καὶ ἄλλοθι.* 525. B: *καὶ ἐνθάδε καὶ ἐν Ἅιδου.* 526. A: *ἐπεὶ καὶ ἐνθάδε* (Athenis) *καὶ ἄλλοθι γεγόνασιν* cet. Crat. 390. A: *ἐάν τε ἐνθάδε ἐάν τε ἐν βαρβάροις τις ποιῇ.* Conv. 223. A: *οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μείναιμι.* Pol. I. 330. D: *τὸν ἐνθάδε ἀδικήσαντα.* II. 366. A: *ὧν ἂν ἐνθάδε ἀδικήσωμεν.* V. 451. B: *εἴπερ ἐκεῖ, κἀνθάδε.* Menex. 242. D: *οἳ ... ἐνθάδε* (in Ceramico) *κεῖνται.* E. 243. C. Euth. 2. A: *ὅτι ... ἐνθάδε νῦν διατρίβεις* cet. — Cum artic. Prot. 327. D: *τὴν τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων πονηρίαν.* Phaedr. 259. C: *τίς ... τῶν ἐνθάδε.* Phaed. 109. D: *εἰς τὸν ἐνθάδε τόπον.* Conv. 194. D: *ὁπηοῦν τῶν ἐνθάδε ὁτιοῦν γίγνεσθαι.* 282. C: *οἱ ἐνθάδε τύραννοι.* Pol. VI. 484. D: *τὰ ἐνθάδε νόμιμα.* 496. E: *εἴ πῃ ... τόν τε ἐνθάδε βίον βιώσεται* cet. Tim. 22. E: *τἀνθάδε σωζόμενα λέγεται παλαιότατα.* (23. E. pro *ἐνθάδε* Bekk. e Par. A. dedit *ἐνθαδί*). Critia 110. E: *ἀρετῇ ... πᾶσαν γῆν ὑπὸ τῆς ἐνθάδε ὑπερβάλλεσθαι.* Legg. IX. 881. A. Apol. 17. D.

ἔνθεν, hinc. Soph. 224. A: *ἔνθεν μὲν ὠνηθεῖσαν, ἑκατέρωσε δὲ ἀγομένην* cet. Tim. 44. E: *τὰ μὲν ὑπερβαίνειν, ἔνθεν δὲ ἐκβαίνειν.* Prot. 315. B: *περιεσχίζοντο ... ἔνθεν καὶ ἔνθεν* (*hinc illincque*, h. e. *ab utraque parte*). Pol. VIII. 553. D. Tim. 46. C: *ἔνθεν καὶ ἔνθεν ὕψη λαβοῦσα.*

Critia 116. A. 117. C: δορυφορικαὶ ... ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν οἰκήσεις ἦσαν. 118. D: ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν ἀφικομένη.

ἐνθένδε, *hinc*. Phaedr. 229. B: ἆρ' οὖν ἐνθένδε; D: ἐκεῖθεν, ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε. Gorg. 454. D: γνώσει δὲ ἐνθένδε. Theaet. 176. A: ἐνθένδε ἐκεῖσε φεύγειν. 194. C: ἐνθένδε (*ex hoc*) γίγνεσθαι. 198. A: μαθήσει ... ἐνθένδε σαφέστερον τί λέγω. Polit. 289. D: ὡς ἐνθένδε ἰδεῖν. Pol. X. 596. A. Tim. 26. A: εὐθὺς ἐνθένδε ἀπιών. Critia 108. E: τοῖς ἐνθένδε ἐκπλέουσιν. Legg. III. 676. A. Apol. 31. A: ἐνθένδε ἂν κατανοήσαιτε. 40. E: ἀποδημῆσαι ... ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. Crit. 44. C. E. Men. 83. A: ἂν ἑτέραν τοσαύτην προσθῶμεν ἐνθένδε (*ab hac parte*, i. q. *hic*). E: καὶ ἐνθένδε ὡσαύτως cet. Cum v. ποθὲν (*hinc fere*). Phaedr. 229. B. Conv. 178. A: ἀρξάμενον ἐνθένδε ποθὲν λέγειν. 199. C. Cum artic. Gorg. 472. B: ἥντινα ἂν βούλῃ τῶν ἐνθένδε (plures libri ἐνθάδε; sed v. Annott. p. 193.) ἐκλέξασθαι. Phaed. 107. E: ᾧ ... προστέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι. 117. C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε. Pol. VII. 529. A: ἀπὸ τῶν ἐνθένδε ἐκεῖσε ἄγει. Apol. 40. C: τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον.

ἔνθεος, ὁ ἡ, *divino instinctu concitatus*. Conv. 180. B: ἔνθεος γάρ ἐστι (ἐραστής). Ion. 534. B: πρὶν ἂν ἔνθεός τε γένηται καὶ ἔκφρων. Tim. 71. E: μαντικῆς ἐνθέου καὶ ἀληθοῦς. Phaedr. 244. D: μαντικῇ χρώμενοι ἐνθέῳ. 255. B: πρὸς τὸν ἔνθεον φίλον. Conv. 179. A: ὅντινα οὐκ ἂν αὐτὸς ὁ Ἔρως ἔνθεον ποιήσειε πρὸς ἀρετήν. Ion. 533. E: ἔνθεοι ὄντες καὶ κατεχόμενοι. Ib. διὰ ... τῶν ἐνθέων τούτων. Tim. 72. B: ἐπὶ ταῖς ἐνθέοις μαντείαις. Ion. 533. E: οὕτω ... ἡ Μοῦσα ἐνθέους ... ποιεῖ αὐτή. Conv. 180. B: θειότερον γὰρ ἐραστὴς παιδικῶν.

ἔνθεσις, ἡ, *interpositio*. Crat. 426. C: (ἀπὸ) τῆς τοῦ νῦ ἐνθέσεως.

ἔνθετος, ὁ ἡ, *insitus*. Men. 95. E. (Theogn.).

ἐνθουσιάζω, et ἐνθουσιῶ, *divino instinctu concitor*, in univ. *mente incitor* vel *incitatus sum*; etiam *exsulto*. Phil. 15. E: ὑφ' ἡδονῆς ἐνθουσιᾷ. Ion. 536. B: ἐνθουσιάζουσιν. Men. 99. D: θείους τε εἶναι καὶ ἐνθουσιάζειν. Phaedr. 249. D: ἐνθουσιάζων ... λέληθε τοὺς πολλούς. Crat. 396. D: ἐνθουσιῶν. Ion. 535. C: ἡ ψυχὴ ... ἐνθουσιάζουσα. Phaedr. 253. A: ἐνθουσιῶντες. Crat. 396. D: ὥσπερ οἱ ἐνθουσιῶντες. Apol. 22. C: ἐνθουσιάζοντες ὥσπερ οἱ θεομάντεις. Ion. 533. E: ἄλλων ἐνθουσιαζόντων ὁρμαθός. Theaet. 180. C: ὁπόθεν ἂν τύχῃ ἕκαστος αὐτῶν ἐνθουσιάσας. Phaedr. 241. E: ὅτι ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ... σαφῶς ἐνθουσιάσω.

ἐνθουσίασις, ἡ (Phaedr. 249. E.), et ἐνθουσιασμός, ὁ (Tim. 71. E.), *concitatio animi*, *divinus afflatus*.

ἐνθουσιαστικός, ὁ, ὁν, *divino afflatu concitatus*; neutr. c. art. *animi concitatio*. Tim. 71. E: ὑπὸ τῆς μαντικῆς τε

καὶ ἐνθουσιαστικῆς φύσεως. Phaedr. 263. D: *ἐγὼ ... διὰ τὸ ἐνθουσιαστικὸν οὐ πάνυ μέμνημαι.* Ep. II. 314. A: *ἐνθουσιαστικώτερα (ἀκούσματα).*

ἐνθουσιῶ, vid. *ἐνθουσιάζω.*

ἐνθυμοῦμαι, *mecum reputo, cogito, considero, specto; animadverto* vel *intelligo.* Hipp. mai. 300. D: *ἐνθυμοῦμαι* (vern. *ich bedenke*, i. q. *besorge*) ... *μὴ παίζῃς πρός με.* Phaedr. 234. B: *ἐκεῖνο ἐνθυμοῦ ὅτι* cet. Ep. IV. 321. B. Euthyd. 279. C: *ἐνθυμοῦ ... μή* (*vide ne*) *τι παραλείπωμεν τῶν ἀγαθῶν.* Pol. X. 606. A: *εἰ ἐνθυμοῖο ὅτι* cet. Phaedr. 233. C: *ἐνθυμεῖσθαι χρὴ ὅτι* cet. Phil. 12. C: *ἐνθυμεῖσθαι ... καὶ σκοπεῖν ἥντινα φύσιν ἔχει.* Gorg. 499. B: *ἐνθυμούμενος.* Conv. 198. B. Phaed. 59. B: *ἐνθυμουμένῳ ὅτι* cet. Menex. 249. C: *ὧν ... ἐνθυμουμένους.* Apol. 21. B: *ἐνεθυμούμην οὑτωσί.* Phaed. 86. B: *οἶμαι ἔγωγε καὶ αὐτόν σε τοῦτο ἐντεθυμῆσθαι ὅτι* cet. Crat. 404. B: *εὖ ἐντεθυμημένον ὅτι* cet. 411. C: *οὐ πάνυ ἐνεθυμήθην.* Prot. 327. A: *ἐνθυμήθητι ἄλλο τῶν ἐπιτηδευμάτων ὁτιοῦν ... προελόμενος.* Men. 94. C. Crat. 421. D: *ἐνθυμηθῶμεν δὲ εἴ τις* cet. Sis. 391. D: *περὶ αὐτοῦ ἐνθυμηθῆναι.* Conv 208. C: *εἰ μὴ ἐννοεῖς ἐνθυμηθεὶς ὡς* cet. Pol. X. 595. A: *οὐχ ἥκιστα ... ἐνθυμηθεὶς περὶ ποιήσεως λέγω.* Conv. 182. D: *ἐνθυμηθέντι ... ὅτι* cet.

ἐνιαύσιος, α, ον, *annuus.* Legg. VI. 779. D: *δίαιτα ... οὐκ ἐλάττων ἐνιαυσίας γίγνοιτ᾽ ἄν.* Locr. 96. E: *ἐνιαυσίῳ χρόνῳ.* **anniculus.* Ep. XIII. 361. D: *ἡ δὲ οὔπω ἐνιαυσία.*

ἐνιαυτός, ὁ, *annus.* Tim. 39. C: *ἐνιαυτὸς ... ὁπόταν ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ περιέλθῃ κύκλον.* Legg. VI. 767. C: *ἐπειδὰν μέλλῃ νεὸς ἐνιαυτὸς μετὰ θερινὰς τροπὰς ... γίγνεσθαι.* 785. A: *βίου ... ἀρχὴ τοῦ παντὸς ... ὁ πρῶτος ἐνιαυτός.* Crat. 408. E: *ὡρῶν καὶ ἐνιαυτοῦ.* Conv. 188. A: *ἡ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις.* Pol. VI. 488. D. Critia 118. E: *δὶς ... τοῦ ἐνιαυτοῦ.* 119. D: *δι᾽ ἐνιαυτοῦ πέμπτου.* Legg. VI. 760. D: *περιελθόντος ... τοῦ ἐνιαυτοῦ.* IX. 880. B: *δεδέσθω μηδὲν ἐνιαυτοῦ σμικρότερον.* Theaet. 155. B: *ἐν ἐνιαυτῷ.* Ep. III. 317. B: *ὕστερον ἐνιαυτῷ.* Crat. 410. D: *ἐνιαυτὸν (καλοῦσιν), ὅτι ἐν ἑαυτῷ.* Tim. 39. D: *τὸν τέλεον ἐνιαυτόν.* Phaed. 114. A: *ἐνιαυτὸν ἐκεῖ γενομένους.* Legg. II. 674. B: *τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ὃν ἂν ἄρχωσι.* VI. 775. D: *ὅλον τὸν ἐνιαυτόν.* Ep. VIII. 356. E: *τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν.* Legg. XII. 945. B: *ἐπ᾽ ἐνιαυτόν.* Polit. 298. E: *κατ᾽ ἐνιαυτόν* (*quotannis*). Critia 111. C: *τὸ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ὕδωρ.* 116. C. Legg. VI. 774. A: *κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἕκαστον.* XII. 958. A: *αἱ κατ᾽ ἐνιαυτὸν δίκαι.* Pol. III. 416. E: *εἰς τὸν ἐνιαυτόν.* VIII. 543. C. IX. 588. A: *μῆνες καὶ ἐνιαυτοί.* Conv. 188. B: *(περὶ) ἐνιαυτῶν ὥρας.* Pol. VII. 527. D: *μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν.* Tim. 47. A: *ἐνιαυτῶν περίοδοι.* Legg. IV. 709. A: *ἐνιαυτῶν πολλῶν ... ἀκαιρία.* X.

906. C: *ἐν ὥραις ἐτῶν καὶ ἐνιαυτῶν.* 886. A: *ἐνιαυτοῖς τε καὶ μησὶ διειλημμένα.* Phil. 30. C: *ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας.* Pol. VII. 516. B. Tim. 37. E. Legg. IX. 868. C: *ἐνιαυτοὺς τρεῖς ἀπενιαυτεῖν.*

ἐνιαχοῦ, *interdum.* Phaed. 71. B: *κἂν εἰ μὴ χρώμεθα τοῖς ὀνόμασιν ἐνιαχοῦ.*

ἐνίζω, *insideo.* Conv. 196. B: *ἀνανθεῖ ... οὐκ ἐνίζει Ἔρως.*

ἐνίημι, *iniicio.* Pol. VIII. 555. E: *ἐνιέντες ἀργύριον τιτρώσκοντες.*

ἔνιοι, αι, α, *nonnulli* cet. Pol. I. 329. A: *ἔνιοι δὲ καὶ ... ὀδύρονται.* Apol. 18. C: *ἔνιοι δ' ὑμῶν καὶ μειράκια.* Menex. 238. E: *ἔνιοι μὲν ... οἱ δὲ* cet. Gorg. 449. B: *ἔνιαι τῶν ἀποκρίσεων.* Polit. 302. A: *ἔνιαί τινες αὐτῶν.* Legg. VI. 754. B: *πολλαὶ ... ἔνιαι.* Phaed. 80. C: *ἔνια ... μέρη τοῦ σώματος.* Phil. 23. B. 32. D. Lys. 217. C: *ἔνια μὲν ... ἔνια δὲ οὔ.* Phaed. 88. A: *ἐνίων ἔτι εἶναι (τὴν ψυχήν).* Pol. VIII. 558. A. Theaet. 151. A: *οἷς ... ἐνίοις μὲν ... ἐνίοις δὲ ἐᾷ.* Conv. 179. B: *ἐνίοις τῶν ἡρώων.* Pol. IX. 572. B: *ἡμῶν ἐνίοις.* VIII. 552. C: *τοὺς δὲ πεζοὺς τούτους ὄντας ἐνίους μὲν αὐτῶν ἀκέντρους, ἐνίους δὲ* cet. Soph. 264. B: *ψευδῆ ... αὐτῶν ἔνια καὶ ἐνίοτε εἶναι.* Crat. 431. C: *ἔνια ἐλλείπειν, ἔνια δὲ καὶ προστιθέναι.* Conv. 173. B. Pol. V. 477. C: *ἔνια ... τὰ μὲν ἄλλα εἶναι, τὰ δὲ ἄλλα.*

ἐνίοτε, *interdum.* Phaedr. 258. A: *ἐνίοτε πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα.* 272. E. Gorg. 526. C. Phaed. 74. B: *ἆρ' οὐ ... ξύλα ἐνίοτε* (*nonne interdum accidit ut ligna*) *... τοτὲ μὲν ἴσα φαίνεται, τοτὲ δ' οὔ;* Soph. 264. B. al. — *ἐνίοτε μὲν ... ἔστι δ' ὅτε*: Theaet. 150. A. Phil. 32. D: *ἐνίοτε δὲ καὶ ἔνια ... ἔστιν ὅτε.* — *ἐνίοτε μὲν — ἐνίοτε δέ*: Gorg. 467. E. 470. B. Phaed. 90. B. Crat. 424. D. Pol. I. 331. C. — *ἐνίοτε — τοτὲ δέ*: Phil. 46. E.

ἐνίπτω, *admoneo.* Phaed. 94. D. et Pol. IV. 441. B. (Hom.).

ἐνίστημι, *colloco* (in aliquam rem vel aliqua re). Pol. III. 396. E: *αὐτὸν ἐκμάττειν τε καὶ ἐνιστάναι εἰς τοὺς τῶν κακιόνων τύπους.* Critia 116. D: *χρυσᾶ ... ἀγάλματα ἐνέστησαν.* Polit. 266. E: *οἷον ἡνίοχον εἰς αὐτὴν ἐνστήσαντα.* Perf. aor. 2. et med. *interpositus sum*, et in univ. *collocatus sum, adsum* vel *sum.* Legg. IX. 878. B: *τραυμάτων ... ἐνεστώτων.* Tim. 50. D: *ἐν ᾧ ἐκτυπούμενον ἐνίσταται.* 74. A: *τῇ θατέρου προσχρώμενος ἐν αὐτοῖς ὡς μέσῃ ἐνισταμένῃ δυνάμει.* **insisto; ingredior.* Ax. 367. A: *τίνα τὴν τοῦ βίου ὁδὸν ἐνστήσονται.* **obsto.* Phaed. 77. B: *ἀλλ' ἔτι ἐνέστηκεν ... τὸ τῶν πολλῶν, ὅπως μὴ* cet.

ἐννέα, *novem.* Phaedr. 235. D: *ὥσπερ οἱ ἐννέα ἄρχοντες.* Critia 119. B. al.

ἐννεακαιεικοσικαιεπτακοσιοπλασιάκις, *novies et vicies et septingenties.* Pol. IX. 587. E. (v. *ἐννέα καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτακ.*)

ἐννεοττεύω, *nidifico, tanquam in nido delitesco.* Legg. XII. 949. C: ἐννεοττεύοντες ἐν τῇ πόλει. **tanquam in nido nutrio.* Alc. I. 135. E: παρὰ σοὶ ἐννεοττεύσας ἔρωτα ὑπόπτερον. Pol. IX. 573. E: τὰς ... ἐπιθυμίας βοᾶν ... ἐννενεοττευμένας.

ἐννέωρος, ὁ ἡ, *nono quoque anno.* De lege 319. B. D. (Hom.).

ἐννόησις, ἡ, *cogitatio.* Pol. III. 407. B: (πρὸς) ἐννοήσεις τε καὶ μελέτας πρὸς ἑαυτόν.

ἔννοια, ἡ, *cogitatio, consideratio.* Def. 414. A: συντονία διανοίας. Legg. II. 657. A: ἄξιον ἐννοίας. Pol. VII. 524. E: κινοῦσα ἐν ἑαυτῇ τὴν ἔννοιαν. Legg. VI. 769. E: περὶ τοῦτ' ἔχειν ἔννοιαν ὅπως cet. VIII. 834. E: ἔννοιαν διδόντων θεῶν τάξεως πέρι. **cognitio, notio.* Phaed. 73. C: οὐ τὴν ἔννοιαν ἔλαβε. Tim. 47. A: χρόνου ... ἔννοιαν. Phil. 59. D: ἐν ταῖς περὶ τὸ ὂν ὄντως ἐννοίαις.

ἔννομος, ὁ ἡ, *legitimus* vel *legibus conveniens, iustus.* Def. 413. E: (πολιτεία) κοινωνία πλήθους ἔννομος. Polit. 302. E: τὸ παράνομον καὶ ἔννομον. Phaedr. 248. D: εἰς βασιλέως ἐννόμου (γονήν). Pol. IV. 433. C: δόξης ἐννόμου σωτηρία. Legg. VIII. 835. B: τίνα τρόπον χρὴ τάξεως ἐννόμου λαγχάνειν. XI. 921. C: κατὰ τὴν ἔννομον ὁμολογίαν γενομένην. 932. A: πάσαις τίμαις ταῖς ἐννόμοις. Pol. IV. 424. E: ἐννόμους τε καὶ σπουδαίους ... ἄνδρας. Ib. ἐννομωτέρου ... παιδιᾶς μεθεκτέον.

ἔννους, ὁ ἡ, *mentis compos.* Tim. 71. E: οὐδεὶς ... ἔννους ἐφάπτεται μαντικῆς ἐνθέου cet. **intelligens.* Tim. 30. B: τόνδε τὸν κόσμον ζῶον ἔμψυχον ἔννουν τε τῇ ἀληθείᾳ ... γενέσθαι.

ἐννοῶ, *cogito, reputo* (etiam *rationem habeo*); *intelligo, animadverto; recordor.* Gorg. 486. E: ἐννοῶ γὰρ ὅτι cet. Theaet. 196. D. 201. C: ὃ ... νῦν ... ἐννοῶ (*teneo*). Polit. 296. A: οὐκ ἐννοῶ (*recordor*) νῦν γ' οὕτως. Crat. 397. E: οὐκ ἐννοῶ. Pol. X. init. πολλὰ ... καὶ ἄλλα περὶ αὐτῆς ἐννοῶ cet. Alc. I. 119. B: καίτοι ἐννοῶ σου εἰπόντος. Euth. 2. B. Phaedr. 264. E: ὅτι ... ἐννοεῖς που. Phaed. 103. B: οὐ μέντοι ἐννοεῖς τὸ διάφορον cet. Theaet. 161. B: τὸ δὲ γιγνόμενον οὐκ ἐννοεῖς ὅτι cet. Conv. 208. C: εἰ μὴ ἐννοεῖς ἐνθυμηθεὶς ὡς cet. Polit. 276. C: ἆρ' ἐννοοῦμεν ὅτι cet. 292. C. Tim. 87. D. Legg. VII. 788. D. Theaet. 149. E: ἐννόει γάρ. Pol. V. 478. B: ἐννόει δέ. X. 609. C. Charm. 167. C. Conv. 207. C: ἐὰν ταῦτα μὴ ἐννοῇς. Alc. I. 132. D: ἐννοῶμεν ... εἰς τί βλέποντες cet. Gorg. 458. B: ἴσως ... χρῆν ἐννοεῖν καὶ τὸ τῶν παρόντων. Phaed. 74. A: ἐννοεῖν εἴτε τι ἐλλείπει τοῦτο cet. Theaet. 196. D. Phil. 17. D. Legg. VII. 798. B: μηχανὴν ... δεῖ τὸν νομοθέτην ἐννοεῖν (*excogitare*) ἁμόθεν γέ ποθεν. 823. B: τὴν ἀνθρώπων ἄξιον ἐννοεῖν θήραν. 790. B: ταῦτα ἐννοῶν αὐτός. Phaed.

74. E: *τὸν τοῦτο ἐννοοῦντα.* Polit. 286. B: *ἐννοοῦντες.* Crat. 436. C: *ἢ οὐκ ἐνενόεις αὐτὸς λέγων ὡς* cet. Phaedr. 235. C: *ὅτι ... παρά γε ἐμαυτοῦ οὐδὲν αὐτῶν ἐννενόηκα.* Crat. 401. E. Hipp. min. 369. E. Phaed. 74. C: *αὐτοῦ τὴν ἐπιστήμην ἐννενόηκάς τε καὶ εἴληφας.* Pol. II. 375. B: *ἢ οὐκ ἐννενόηκας ὡς* cet. VI. 507. C. Crat. 399. A: *ὡς καὶ νῦν γέ μοι φαίνομαι κομψῶς ἐννενοηκέναι.* Ep. II. 313. A. Legg. IX. 857. C: *ἐννενοηκότα ... καὶ πρότερον ὑπέμνησας.* Tim. 39. C: *ἐννενοηκότες.* Crat. 411. B: *ὃ καὶ νῦν δὴ ἐνενόησα.* 418. B. Parm. 135. C. Conv. 198. C. Theaet. 168. C: *ἐνενόησας που* cet. Phaed. 60. C: *εἰ ἐνενόησεν αὐτὰ Αἴσωπος.* Tim. 37. C: *ὡς ... κινηθὲν αὐτὸ καὶ ζῶν ἐνενόησε τῶν ... θεῶν γεγονὸς ἄγαλμα ὁ ... πατήρ.* Phaed. 74. B: *ἐκ τούτων ἐκεῖνο ἐνενοήσαμεν.* Pol. II. 375. D. Prot. 324. D: *ὧδε γὰρ ἐννόησον.* Phaedr. 243. E: *οὑτωσὶ ... ἐννόησον ὡς* cet. Theaet. 149. B. Pol. VII. 516. E. Gorg. 510. D: *εἰ ἄρα τις ἐννοήσειεν ... τῶν νέων.* De lege 316. B: *ἐπειδὰν δ' ἐννοήσω ὅτι* cet. Phaed. 74. C: *ὅταν ... ἀπὸ ταύτης τῆς ὄψεως ἄλλο ἐννοήσῃς.* D: *ὅταν τίς τι ἰδὼν ἐννοήσῃ ὅτι* cet. Crat. 436. A: *φέρε δὴ ἐννοήσωμεν* cet. Phil. 32. E. Legg. VI. 769. A. Apol. 40. C. Prot. 324. A: *εἰ ... ἐθέλεις ἐννοῆσαι τὸ κολάζειν ... τί ποτε δύναται.* Phaed. 68. D. 72. B: *οὐδὲν χαλεπὸν ... ἐννοῆσαι ὃ λέγω.* Crat. 398. C. E. Pol. IX. 578. C. Gorg. 481. D: *λέγω δ' ἐννοήσας ὅτι* cet. Phaed. 61. B. Crat. 401. C. Phil. 58. E. Critia. 121. B: *ἐννοήσας γένος ἐπιεικὲς ἀθλίως διατιθέμενον.* Apol. 34. C. Polit. 310. A: *ἐννοήσαντα.* Pol. II. 360. A. Epin. 986. E: *τοὺς πρώτους ταῦτα ἐννοήσαντας.* Ax. 369. B: *τί τὰς λοιπὰς ἐπιτηδεύσεις ἐννοήσομεν;* Med. Hipp. mai. 295. C: *εἶπον ... ἐκ τῶνδε ἐννοούμενος.* Legg. IX. 859. D: *τὰς ποίας ... διαφορὰς ἡμῶν ἐννοηθεὶς λέγεις;* Tim. 61. E: *τὴν διάκρισιν ... αὐτοῦ ... ἐννοηθέντες.* Sq. *μὴ* est vern. *bedenken, besorgen.* Theag. 122. C: *ἐννοῶ γὰρ μὴ καὶ ὁ μειρακίσκος οὗτος οὐ τούτου ἐπιθυμῇ* cet. **significo.* Euthyd. 287. C: *τί σοι ἄλλο ἐννοεῖ τοῦτο τὸ ῥῆμα* cet. — Verb. Legg. I. 636. C: *ἐννοητέον ὅτι* cet.

ἐνόδιος, α, ον, vias custodiens. Legg. XI. 914. B: *φυλάττειν ἐνοδίαν δαίμονα τὰ τοιαῦτα.*

ἐνοικίζω, colloco in aliquo; pass. *collocatus sum, incolo.* Ax. 371. C: *ἐνῳκίσθη τῷ σώματι.* **insero, ingenero.* Epin. 978. C: *παρὰ δ' ἡμῖν τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον ἐνῴκισεν ὁ θεός.*

ἔνοικος, ὁ ἡ, incola. Critia 113. C: *τούτῳ δ' ἦν ἔνοικος* cet.

ἐνοικῶ, incolo, habito. Pol. VIII. 549. B: *ὃς μόνος ... σωτὴρ ἀρετῆς ... ἐνοικεῖ τῷ ἔχοντι.* Legg. IX. 872. A: *ἐὰν ... ἐν πόλει ἐνοικῇ.* Phil. 24. A: *ἕωσπερ ἂν ἐνοικῆτον* (v. *ἐνοικεῖτον*). Legg. VII. 801. B: *ὡς οὔτε ἀργυροῦν δεῖ πλοῦτον οὔτε χρυσοῦν ἐν πόλει ἱδρυμένον ἐνοικεῖν.* IX.

877. D: τοῦ ἐνοικοῦντος. 879. D: πάλαι ἐνοικοῦντος. X. 896. D: ψυχὴν ... ἐνοικοῦσαν ἐν ἅπασι τοῖς πάντῃ κινουμένοις cet. 906. B: ἐνοικοῦν ἡμῖν. XII. 954. B: οἱ ἐνοικοῦντες. VI. 778. E: τῶν ἐνοικούντων. 779. B.

ἐνόπλιος, ὁ ἡ, *armatorum proprius.* Pol. III. 400. B: ἐνόπλιον (ῥυθμὸν). Legg. VII. 796. B: Κουρήτων ἐνόπλια παίγνια.

ἔνορκος, ὁ, ἡ, *iureiurando sancitus* vel *confirmatus.* Legg. VIII. 843. A: ἢ σμικρὸν λίθον (κινεῖν) ὁρίζοντα φιλίαν τε καὶ ἔχθραν ἔνορκον παρὰ θεῶν. Neutr. cum v. ποιεῖσθαι est *iureiurando se obstringere* vel simpl. *iurare.* Phaed. 89. C: ἔνορκον ἂν ποιησαίμην ... μὴ πρότερον κομήσειν cet.

ἐνόρνυμι, *excito;* unde ἐνῶρτο Pol. III. 389. A. (Hom.).

ἐνορῶ, *conspicio, animadverto.* Gorg. 477. B: ἐν χρημάτων κατασκευῇ ἀνθρώπου κακίαν ἄλλην τινὰ ἐνορᾷς ἢ πενίαν; Riv. 133. D: πότερον ... ἐν φιλοσοφίᾳ τι τοῦτο ἴδιον ἐνορᾷς (v. ὁρᾷς). Theag. 127. E: ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἐνορᾷ οὐδέτερος ὑμῶν.

ἐνοχλῶ, *molestiam exhibeo.* Alc. I. 104. D: εἰς τίν' ἐλπίδα βλέπων ἐνοχλεῖς με.

ἔνοχος, ὁ ἡ, *qui tenetur, reus, obnoxius.* Theaet. 148. B: ἔνοχος τοῖς ψευδομαρτυρίοις. Soph. 261. A: εἴπερ ἔνοχός ἐστιν. Legg. V. 742. B: ὀνείδει ... ἔνοχος ἔστω. VIII. 843. A: διτταῖς δίκαις ἔνοχ. ἔστω. IX. 869. B: πολλοῖς ἔν. ἔστω νόμοις. Ib. αἰκίας δίκαις ... ἔν. ἂν γίγνοιτο cet. E: τοῖς αὐτοῖς ἔν. ἔστω νόμοις. XI. 914. E: τῶν βιαίων ἔν. ἔστω. 917. E: ἔν. ἔστω ψόγῳ προδοσίας τῶν νόμων. Lys. 266. B: ὅπως μὴ πᾶσι τούτοις ἔνοχον σαυτὸν ποιήσῃς διὰ τὴν ποίησιν.

ἔνρυθμος, ὁ ἡ, *numeris adstrictus.* Legg. II. 654. A: τοὺς δεδωκότας τὴν ἔνρυθμόν τε καὶ ἐναρμόνιον αἴσθησιν.

ἐνσημαίνω, *indico.* Crat. 395. A: ὅτι ... ἀγαστὸς ... ἐνσημαίνει τὸ ὄνομα Ἀγαμέμνων. **signum imprimo* et in univ. *imprimo.* Theaet. 194. C: τὰ ἰόντα διὰ τῶν αἰσθήσεων ἐνσημαινόμενα (fort. ἐνσημαινόμενος, int. ὁ κηρὸς) εἰς τοῦτο τὸ τῆς ψυχῆς κέαρ cet. 191. D: ὥσπερ δακτυλίων σημεῖα ἐνσημαινομένους. Pol. II. 377. B: ὃν (τύπον) ἄν τις βούληται ἐνσημήνασθαι ἑκάστῳ. Theaet. 209. C: διάφορόν τι μνημεῖον παρ' ἐμοὶ ἐνσημηναμένη.

ἐνσκευάζομαι, *mihi induo.* Crit. 53. D: οἷα δὴ εἰώθασιν ἐνσκευάζεσθαι οἱ ἀποδιδράσκοντες.

ἔντασις, ἡ, *inclusio.* Men. 87. A: περὶ τῆς ἐντάσεως αὐτοῦ (τοῦ χωρίου) εἰς τὸν κύκλον.

ἐνταῦθα, *hic;* etiam *hac in causa* vel *re; tum.* Prot. 323. B: ἐνταῦθα μανίαν (int. ἡγοῦνται εἶναι). Gorg. 459. B: τοῦτο ἐνταῦθά γε συμβαίνει. 484. A: καὶ ἐνταῦθα ἐξέλαμψε τὸ τῆς φύσεως δίκαιον. Phil. 33. E: ὡς λέγω λήθης ἐνταῦθά που γένεσιν. 55. B: καὶ ἐνταῦθα (i. q. ἐν

τῇ ψυχῇ) ἡδονὴν μόνον. Conv. 187. C: (τὴν ὁμολογίαν) ὥσπερ ἐκεῖ ἡ ἰατρική, ἐνταῦθα ἡ μουσικὴ ἐντίθησιν. D. 196. B: ἐνταῦθα καὶ ἵζει καὶ μένει. 210. A: ἐνταῦθα γεννᾶν λόγους καλούς. 212. A: ἐνταῦθα ... μοναχοῦ. Pol. I. 347. D: καὶ ἐνταῦθ' ἂν καταφανὲς γενέσθαι ὅτι cet. II. 382. A: ἐνταῦθα ἔχειν ... τὸ ψεῦδος. Apol. 29. B: ἐγὼ ... τούτῳ καὶ ἐνταῦθα ἴσως διαφέρω τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. Legg. I. 626. E: κἀνταῦθα. Cum artic. Polit. 282. A: τοὐνταῦθα αὐτῆς μόριον. Cum part. δή. Theaet. 171. E: ἐνταῦθα δὴ ἄλλον ἄλλου διαφέρειν. Conv. 221. A: ἐνταῦθα δὴ καὶ κάλλιον ἐθεασάμην Σωκράτη ἢ cet. Pol. VII. 537. D. X. 615. E. Cum ἤδη. Pol. VI. 505. D: τὴν δὲ δόξαν ἐνταῦθα ἤδη πᾶς ἀτιμάζει. Cum genit. (Lat. *eo*). Theaet. 177. C: οὐκοῦν ἐνταῦθά που ἦμεν τοῦ λόγου ἐν ᾧ cet. (Id. Pol. I. 343. A.) Conv. 211. C: ἐνταῦθα τοῦ βίου ... εἴπερ που ἄλλοθι, βιωτὸν ἀνθρώπῳ. Pol. I. 328. E: ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἤδη εἶ τῆς ἡλικίας cet. IX. 588. A: ἐπειδὴ ἐνταῦθα λόγου γεγόναμεν. Clit. 409. E. Etiam c. verbis iungitur motum indicantibus, ut sit *eo*, *huc* (etenim dictiones *hic sum* et *huc venio* in unam fere contrahuntur). Gorg. 527. C: ἐμοὶ ... ἀκολούθησον ἐνταῦθα οἷ ἀφικόμενος cet. Theaet. 187. B: ἐπειδὴ ἐνταῦθα προελήλυθας. Crat. 386. A: ἐνταῦθα ἐξηνέχθην εἰς ἅπερ Πρωταγόρας λέγει. Phil. 57. A: ἐνταῦθα προβεβηκέναι. Pol. I. 329. B: ὅσοι ἐνταῦθα ἦλθον ἡλικίας. IV. 445. B: ἐπείπερ ἐνταῦθα ἐληλύθαμεν. C: ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἀναβεβήκαμεν τοῦ λόγου. VII. 517. C: οἱ ἐνταῦθα ἐλθόντες. VIII. 568. D. IX. 561. C. Legg. V. 743. C: ἐνταῦθα ἔβλεπεν (Cf. Alc. I. 134. D. Charm. 172. E.). Apol. 36. C. Menex. 248. C. Lys. 219. B.

ἐνταυθί, *huc*. Sic pro ἐνταυθοῖ Prot. 310. A. scribunt Cl. Vat. Θ Ven. Ξ al.

ἐνταυθοῖ, *huc*, *hactenus*. Legg. V. 734. E: τὸ ... προοίμιον τῶν νόμων ἐνταυθοῖ (v. ἐνταῦθα) λεχθὲν τῶν λόγων. Apol. 18. D: ἀναβιβάσασθαι ... ἐνταυθοῖ. 40. B: οὔτε ἡνίκα ἀνέβαινον ἐνταυθοῖ. Cum v. statum vel quietem indicantibus iunctum valet *hic*. Phil. 15. A: ἐνταυθοῖ ... καὶ τὸ τοιοῦτον ἓν ... ξυγκεχώρηται τὸ μὴ δεῖν ἐλέγχειν. Legg. VII. 822. C: ἐνταυθοῖ καὶ ἐν τούτοισι. Apol. 33. D: πάρεισιν αὐτῶν πολλοὶ ἐνταυθοῖ. Ax. 371. B.

ἐντείνω, *intendo*; etiam *tempero*. Riv. 135. A: ὅστις ἐντενεῖ τὸ τόξον. Phaed. 86. B: ὥσπερ ἐντεταμένου τοῦ σώματος ἡμῶν ... ὑπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ cet. 92. B: ἐκ τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐντεταμένων. **includo* vel *adstringo* (ut versibus, modulis). Prot. 326. B: εἰς τὰ κιθαρίσματα ἐντείνοντες. Phaed. 60. D: ἐντείνας τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους. Phil. 38. E: τὰ ... ῥηθέντα ἐντείνας εἰς φωνήν. De lucri cup. 228. D: ταῦτα ... ἐντείνας εἰς ἐλεγεῖον. Men. 87. A: εἰ οἷόν τε ἐς τόνδε τὸν κύκλον τόδε τὸ χωρίον ... ἐνταθῆ-

ναι. **induco*. De lege 321. A: ἐν ᾗ ... ἐντείνοντες ἡμεῖς τὸν Μίνων τιμωρούμεθα cet. — Med. *contendo*. Pol. VII. 536. C: μᾶλλον ἐντεινάμενος εἶπον.

ἐντελεχῶς, vid. ἐνδελεχῶς.

ἐντέλλομαι, *iubeo, moneo*. Prot. 325. D: πολὺ μᾶλλον ἐντέλλονται ἐπιμελεῖσθαι εὐκοσμίας τῶν παίδων ἢ γραμμάτων cet. Pol. III. 393. E: ἐντελλόμενος ... ἀπιέναι. Charm. 157. B: καί μοι πάνυ σφόδρα ἐνετέλλετο cet.

ἔντερον, τό, *intestinum*. Tim. 73. A: τὴν τῶν ἐντέρων γένεσιν.

ἐντεῦθεν, *hinc; ex* vel *ab ea re;* in tempore *inde, dehinc*. Phaedr. 236. C: ὅτι ἐντεῦθεν οὐκ ἄπιμεν. 270. A. Gorg. 485. A: ὅπου δ' ἂν φαῦλος ᾖ, ἐντεῦθεν φεύγει. Phaed. 112. A: τοῦ ἐκρεῖν ... ἐντεῦθεν cet. 113. A. Theaet. 171. D. Crat. 399. C: ἐντεῦθεν ... ὀρθῶς ... ἄνθρωπος ὠνομάσθη. Conv. 181. D: οἱ ἐντεῦθεν ἀρχόμενοι ἐρᾶν. Pol. II. 359. A. IV. 430. E: ὥς γε ἐντεῦθεν ἰδεῖν. VIII. 544. E: οὐδαμῶς ... ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν. Apol. 21. D. 23. C. Alc. I. 135. E. Cum v. ποθέν. Phaedr. 270. A: ἐντεῦθέν ποθεν εἰσιέναι. Pol. VII. 524. C. Euthyd. 271. C. — Cum artic. est *quod sequitur, ulterius* vel *ulteriora*. Theaet. 198. B: τῷ δὴ ἐντεῦθεν ἤδη πρόσσχες τὸν νοῦν. Polit. 271. B: τὸ γὰρ ἐντεῦθεν ... χρὴ ξυννοεῖν. Conv. 217. E: τὸ δ' ἐντεῦθεν οὐκ ἄν μου ἠκούσατε λέγοντος cet. Cum artic. et part. Ep. III. 317. E: πάντα τἀντεῦθεν ἤδη γενόμενα. **deinde; exinde*. Prot. 321. B: τοὐντεῦθεν τροφὰς ἄλλοις ἄλλας ἐξεπόριζε. Theaet. 197. E: ἀλλὰ τί τοὐντεῦθεν; Polit. 270. E: τὸ δ' ἐντεῦθεν ἤδη μαραινόμενα ... ἐξηφανίζετο. Pol. VIII. 550. E. Tim. 77. E. Legg. III. 699. E: τί λέγωμεν τοὐντεῦθεν; Riv. 134. E. Etiam τἀντεῦθεν Legg. III. 682. E.

ἔντευξις, ἡ, *occursus*. Polit. 298. D: πρὸς τὰς τοῖς λῃσταῖς ἐντεύξεις.

ἔντεχνος, ὁ ἡ, *artificiosus*. Legg. X. 903. C: πᾶς ἔντεχνος δημιουργός. Phaedr. 277. B: τὸ ... ἔντεχνον. Prot. 321. D: τὴν ἔντεχνον σοφίαν σὺν πυρί. Polit. 304. E. Legg. II. 673. A. IV. 722. D: ἔχουσαί τινα ἔντεχνον ἐπιχείρησιν. Phaedr. 262. C. Polit. 300. E: εἰ δ' ἔντεχνοι (ὄντες δρῷεν). 285. A: πάνθ' ὁπόσα ἔντεχνα. 295. E: νοσώδη τε καὶ ἔντεχνα.

ἐντήκω, *inuro*. Perf. ponitur in eo quod insitum penitus et inustum est. Menex. 245. D: ὅθεν καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως.

ἐντίθημι, *interpono; iniicio; infero*. Conv. 187. C: τὴν ... ὁμολογίαν πᾶσι τούτοις ... ἡ μουσικὴ ἐντίθησιν. Pol. V. 473. E: ὃ ἐμοὶ πάλαι ὄκνον ἐντίθησι λέγειν. Tim. 73. E: εἰς πῦρ αὐτὸ ἐντίθησι. Ion. 533. D: δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις ὥστ' αὖ δύνασθαι cet. Crat. 393. E: ἕως ἂν αὐτοῦ δηλουμένην τὴν δύναμιν ἐντιθῶμεν. 414. D:

ἐντιθέναι καὶ ἐξαιρεῖν. Pol. VII. 518. C. Legg. VII. 800. C: *ἀθυμίαν ... ἐντιθείς.* Euth. 11. C: *τὸ ... περιιέναι αὐτοῖς τοῦτο ... οὐκ ἐγώ εἰμι ὁ ἐντιθείς.* Pol. VII. 518. C: *οἷον τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὄψιν ἐντιθέντες.* Phil. 33. D: *καί τινα ὥσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα.* Locr. 104. B: *ἐνέθηκαν τὰν ἐπιστάμαν.* Legg. III. 700. E: *ἐνέθεσαν παρανομίαν εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τόλμαν.* Crat. 432. C: *εἴ τις θεῶν ... καὶ κίνησιν καὶ ψυχὴν ... ἐνθείη αὐτοῖς.* Pol. I. 345. B: *ἢ εἰς τὴν ψυχὴν φέρων ἐνθῶ τὸν λόγον;* Crat. 417. B: *δέλτα δ᾽ ἐνθεὶς* cet. Phil. 25. E: *ἐνθεῖσα ἀριθμόν.* Pass. Legg. II. 666. C: *καθάπερ εἰς πῦρ σίδηρον ἐντεθέντα.*

ἐντίκτω, *ingenero; iniicio, infero.* Pol. VIII. 565. C: *τοῦτο τὸ κακὸν ὁ κηφὴν ἐντίκτει.* (547. A. codd. dant *τίκτει*). Pol. III. 392. A: *μὴ ἡμῖν πολλὴν εὐχέρειαν ἐντίκτωσι τοῖς νέοις πονηρίας.* Legg. IV. 705. A: *ἤθη παλίμβολα ... ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσα.* IX. 870. A. C. VIII. 843. B: *ἔχθρας ὄγκον μέγαν ἐντίκτουσαι.* Pol. III. 410. A: *ἣν δὴ ἔφαμεν σωφροσύνην ἐντίκτειν.* IX. 586. C. Tim. 88. E: *πολέμους ἐντίκτειν τῷ σώματι.* Polit. 273. C: *μεγάλα ... ἐνέτικτεν ἀγαθά.* Pol. III. 404. E. Legg. III. 701. A: *ἡ δὲ ἄδεια ἀναισχυντίαν ἐνέτεκε.* Ep. VII. 343. E: *μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν ... εὖ πεφυκότι.* Pol. VIII. 560. B: *πλῆθος ἐνέτεκον.* Legg. X. 893. A: *(μὴ) ἀσχημοσύνην ἀπρέπειάν τε ἐντέκῃ ἀνδρί.* Phaedr. 256. E: *ἀνελευθερίαν ... τῇ φίλῃ ψυχῇ ἐντεκοῦσα.*

ἔντιμος, *ὁ ἡ*, *qui in honore habetur* vel *magni aestimatur;* etiam *honorabilis, praestabilis.* Tim. 21. B: *σφόδρα ... γενέσθαι παρ᾽ αὐτοῖς ἔντιμος.* Euthyd. 281. C: *πότερον δὲ ἔντιμος ἢ ἄτιμος;* Pol. VIII. 564. D: *διὰ τὸ μὴ ἔντιμον εἶναι.* Legg. VII. 797. C: *τὸ δὲ νέον ἔντιμον (ποιεῖν).* Pol. VIII. 554. B: *χρήματα ... μάλιστα ἔντιμα τῇ τε πόλει καὶ παρὰ τῷ τοιούτῳ.* Phaed. 64. D: *τὰς ἄλλας τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας δοκεῖ σοι ἐντίμους ἡγεῖσθαι ὁ τοιοῦτος;* Eryx. 394. E: *οὐδενὸς ὅτου οὐκ ἂν ἐντιμότερος εἴη* cet. Phaedr. 244. D: *ὅσῳ ... τελεώτερον καὶ ἐντιμότερον μαντικὴ οἰωνιστικῆς* cet. 261. B. Legg. V. 727. E: *οὐδὲν γὰρ γηγενὲς Ὀλυμπίων ἐντιμότερον.* D: *ψυχῆς γὰρ σῶμα ἐντιμότερον οὗτος ὁ λόγος φησὶν εἶναι ψευδόμενος.* Ep. VIII. 355. B: *τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες.* **honorificus.* Legg. IX. 855. A: *κλέος ... καὶ λόγος ἔντιμος λεγόμενος ὡς* cet. Epin. 985. E: *εἰς ἔντιμον χώραν ... ἄγων.* Etiam in numo dicitur *qui valet.* Legg. V. 742. A: *τὸ νόμισμα ... αὐτοῖς μὲν ἔντιμον* cet.

ἐντίμως, *honeste.* Legg. VI. 762. E: *τοῖς ... ἐντίμως βεβιωκόσι.* Cum vv. *ἄγειν* et *ἔχειν* est *in honore habere, magni aestimare.* Pol. VII. 528. B: *ὅτι ... οὐδεμία πόλις ἐντίμως αὐτὰ ἔχει.* C: *ἐντίμως ἄγουσα αὐτά.* VIII. 548. A: *τοὺς περὶ ταῦτα δόλους ... ἐντίμως ἔχειν.*

ἐντολή, ἡ, *mandatum; monitum.* Ep. VII. 347. A: μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινὸς ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου. Charm. 157. C: κατὰ τὰς τοῦ ξένου ἐντολάς.

ἔντονος, ὁ ἡ, *vehemens, acer.* Theaet. 173. A: ὥστ᾽ ἐξ ἁπάντων τούτων ἔντονοι καὶ δριμεῖς γίγνονται. (Legg. XII. 945. C. codd. dant ἐντόνους, subst., pro τόνους).

ἐντόνως, *contente, studiose.* Pol. VII. 528. C: ἐντόνως ζητούμενα.

ἐντόπιος et ἔντοπος, ὁ ἡ, *indigena; θεοί*, dii qui dicuntur indigetes (ἐγχώριοι). Legg. VIII. 848. D: εἴ τέ τινες ἔντοποι Μαγνήτων cet. Phaedr. 262. D: αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς.

ἔντορνος, ὁ ἡ, *tornatus.* Legg. X. 898. B: σφαίρας ἐντόρνου. A: ἐντόρνων ... κύκλων.

ἐντός, *intus*; etiam *in* et *intra.* Phaedr. 247. A: ἐντὸς οὐρανοῦ. Soph. 226. E: ἐντὸς σωμάτων. 263. E: ὁ ... ἐντὸς τῆς ψυχῆς ... διάλογος. Polit. 270. C: τοῖς ἐντὸς ἡμῖν οἰκοῦσιν αὐτοῦ (τοῦ οὐρανοῦ). Parm. 138. E: μήτε ἐντὸς εἶναί τινος μήτε ἔξω. Conv. 195. B: οὐδ᾽ ἐντὸς πολλοῦ (*ne procul quidem*) πλησιάζειν. 222. A: ἐντὸς αὐτῶν γιγνόμενος. Tim. 18. D: ὅσοιπερ ἂν τῆς πρεπούσης ἐντὸς ἡλικίας γίγνωνται. 25. A: ὅσα ἐντὸς τοῦ στόματος. C: ὅσοι κατοικοῦμεν ἐντὸς ὅρων Ἡρακλείων. 30. D: ζῷον ... πάνθ᾽ ... ἐντὸς ἔχον ἑαυτοῦ. Critia 117. D: ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως. Legg. VI. 766. C: ἐντὸς δέκα ἡμερῶν. VII. 789. A: τοῖς ἐντὸς τῶν αὐτῶν μητέρων τρεφομένοις. IX. 871. B: τῶν ἐντὸς ἀνεψιότητος. 916. B: ἐντὸς ἑκμήνου. XII. 953. B: ὅσα ἐντὸς δραχμῶν πεντήκοντα. — Adv. *intus.* Phaedr. 251. D: ἡ δ᾽ ἐντὸς ... ἀποκεκλῃμένη. Soph. 252. C: ἐντὸς ὑποφθεγγόμενον. Phil. 46. D. Pol. III. 414. D: ὑπὸ γῆς ἐντὸς πλαττόμενοι. Tim. 46. A: ἀφομοιωθέντα ἐντὸς ἔξω τε. 81. B: ἕκαστον τῶν ἐντὸς μερισθέντων. Critia 108. E: τοῖς ἐντὸς (*citra*) πᾶσι (κατοικοῦσι). 112. A. Legg. X. 898. E: ἐνοῦσα ἐντὸς τῷ ... σώματι. Euthyd. 299. E: ὅτι ... ταῦτα ἐντὸς καθορῶσι. Cum artic. *interior.* Prot. 334. C: τοῖς δ᾽ ἐντὸς (τοῦ σώματος) ταὐτὸν τοῦτο κάκιστον. Phil. 47. C: τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ ἐντὸς κερασθέντων. Crat. 432. B: τὰ ἐντὸς πάντα. Conv. 216. E: τὰ ἐντὸς ἀγάλματα. Pol. III. 401. D: εἰς τὸ ἐντὸς τῆς ψυχῆς. 414. B: τῶν τε ἔξωθεν πολεμίων τῶν τε ἐντὸς φιλίων. IV. 443. D: περὶ τὴν ἐντὸς ὡς ἀληθῶς (πρᾶξιν). IX. 588. D: τῷ μὴ δυναμένῳ τὰ ἐντὸς ὁρᾶν. 589. A: ὁ ἐντὸς ἄνθρωπος. Tim. 45. B: τὸ ἐντὸς ἡμῶν ... πῦρ. 78. D: τὰς ... ἐντὸς τοῦ πυρὸς ἀκτῖνας. 79. A: πᾶν ζῷον αὐτοῦ τἀντὸς (v. αὐτοῦ πάντως) ... θερμότατα (v. θερμότητα) ἔχει. 88. E: τὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ... κινήσεις. Legg. VII. 791. A: τὴν ἐντός (κίνησιν).

ἐντόσθια, τά, *intestina.* Locr. 100. B: τῶν ... ἐντοσθίων τὰ μὲν τροφᾶς χάριν, τὰ δὲ σωτηρίας.

ἐντρέπομαι, *vereor*; c. neg. *nihil curo.* Crit. 52. C: οὔτε ἡμῶν τῶν νόμων ἐντρέπει. Phaedr. 254. A: οὔτε μάστιγος ἔτι ἐντρέπεται.

ἐντρέφω, *educo in aliqua re* (ut moribus, legibus al.). Tim. 19. D: ὡς τὸ μιμητικὸν ἔθνος, οἷς ἂν ἐντραφῇ, ταῦτα μιμήσεται. Legg. VII. 798. A: οἷς γὰρ ἂν ἐντραφῶσι νόμοις cet. Locr. 103. B: (τὰ ἔθεα) ἐν οἷς ἂν ἐντραφῶσι κατὰ πόλιν ἢ οἶκον.

ἐντρεχής, ὁ ἡ, *versutus* (sensu bono). Pol. VII. 537. A: ἐν πᾶσι δὴ τούτοις ... τοῖς τε πόνοις καὶ μαθήμασι καὶ φόβοις ὃς ἂν ἐντρεχέστατος ἀεὶ φαίνηται cet.

ἐντριβής, ὁ ἡ, *exercitatus.* Legg. VI. 769. B: ἐπεὶ ἐντριβής γε οὐδαμῶς γέγονα τῇ τοιαύτῃ τέχνῃ.

ἐντυγχάνω, *incido in aliquem, offendo;* etiam *occurro* vel *obvius fio; convenio aliquem;* etiam *invenio* et *nanciscor.* Prot. 361. E: ὅτι ὧν ἐντυγχάνω πολὺ μάλιστα ἄγαμαι σέ. Gorg. 487. A: ἐγὼ ... πολλοῖς ἐντυγχάνω οἳ cet. Soph. 251. C: ἐντυγχάνεις ... πολλάκις τὰ τοιαῦτα ἐσπουδακόσιν. Apol. 29. D: ὅτῳ ἂν ἀεὶ ἐντυγχάνω ὑμῶν. 30. A. Menex. 246. B: ὅπου ἄν τῳ ἐντυγχάνω ὑμῶν. Pol. V. 463. C: παντὶ ... ᾧ ἂν ἐντυγχάνῃ τις. Soph. 239. C: ἕως δ' ἄν τινι δυναμένῳ δρᾶν τοῦτ' ἐντυγχάνωμεν. Pol. V. 463. C: ἢ ὡς ἀδελφῷ ... νομιεῖ ἐντυγχάνειν. Pol. III. 409. D: πλεονάκις ... πονηροῖς ἢ χρηστοῖς ἐντυγχάνων. Legg. IX. 881. E. VII. 809. A: τοῦτον τὸν ἐντυγχάνοντα οἷς λέγομεν. I. 639. E: οὐδ' ἐντυγχάνοντες. Tim. 18. A: χαλεποὺς ... τοῖς ἐντυγχάνουσι τῶν ἐχθρῶν γιγνομένους. Gorg. 509. A: ὧν ἐγὼ ἐντετύχηκα ... οὐδεὶς cet. Phaed. 61. C: πολλὰ ... ἤδη ἐντετύχηκα τῷ ἀνδρί. Theaet. 143. E: οἵῳ ... μειρακίῳ ἐντετύχηκα. Pol. I. 329. B. VII. 531. E. Legg. I. 639. D: ἐγὼ δ' ἐντετύχηκα ... πολλαῖς (κοινωνίαις) καὶ πολλαχοῦ. Lach. 184. A: οἷς ... ἐγὼ ἐντετύχηκα, τοιαῦτ' ἄττα ἐστίν (v. εἰσίν). Lys. 249. D: πολλάκις ... ἐγὼ ἐντετύχηκα Ἀσπασίᾳ. Parm. 126. B: ὅτι οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Πυθοδώρῳ τινὶ ... πολλὰ ἐντετύχηκε. Lys. 218. D: φοβοῦμαι μὴ ... λόγοις τισὶ ... ψευδέσιν ἐντετυχήκαμεν. Gorg. 486. E: οἶμαι ἐγὼ σοὶ ἐντετυχηκὼς τοιούτῳ ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέναι. Theaet. 148. C: μηδενὶ ... ἐντετυχηκέναι. Men. 71. D. Ep. II. 313. B. Lach. 187. E: οὐκ ἐντετυχηκὼς τῷ ἀνδρί. Conv. 219. D: ἐντετυχηκότα ἀνθρώπῳ οἵῳ cet. Phaed. 61. B: οἷς πρώτοις (μύθοις) ἐνέτυχον. Theaet. 144. A. Men. 71. C: ὅτι οὐδ' ἄλλῳ πω ἐνέτυχον εἰδότι. Hipp. min. 364. A. Prot. 309. C: οὐ γάρ δήπου τινὶ καλλίονι ἐνέτυχες ἄλλῳ ἐν τῇδε τῇ πόλει; 334. D: ἐπειδὴ ἐπιλήσμονι ἐνέτυχες. Theaet. 143. E. Pol. X. 598. C: ὡς ἐνέτυχεν ἀνθρώπῳ cet. Parm. 126. A: κατ' ἀγορὰν ἐνετύχομεν Ἀδειμάντῳ cet. Epin. 985. C: ὅπῃ τινὲς ἐνέτυχον ἡμῶν. Apol. 41. B: ὁπότε ἐντύχοιμι Παλαμήδει cet. Hipp. mai. 286. D. Prot. 327. D: εἰ ἐντύχοις

Εὐρυβάτῳ. Conv. 194. C. 191. B: εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει. C. Pol. VII. 529. D: εἴ τις ἐντύχοι ... διαγράμμασιν. Pol. X. 606. E: ὅταν Ὁμήρου ἐπαινέταις ἐντύχῃς. Lys. 211. B. Prot. 348. D: ἕως ἂν ἐντύχῃ. Parm. 152. D: ὅταν ... ἐντύχῃ τῷ νῦν. Conv. 209. B: ἐὰν ἐντύχῃ ψυχῇ καλῇ. Pol. VI. 498. D: ὅταν αὖθις γενόμενοι τοῖς τοιούτοις ἐντύχωσι λόγοις. Theaet. 142. C: δοκεῖ γάρ μοι ... ἐντυχεῖν αὐτῷ. Conv. 174. A: ἔφη γάρ οἱ Σωκράτη ἐντυχεῖν cet. Ep. XIII. 360. C: οὔτε ἄχαρίς ἐστιν ἐντυχεῖν. Phaedr. 268. D: μουσικὸς ἐντυχὼν ἀνδρὶ οἰομένῳ ἁρμονικῷ εἶναι. Pol. X. 598. D. Parm. 136. E: ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ. Alc. II. 144. B: τὸν ἐντυχόντα (*primum quemque tibi occurrentem*). Theaet. 169. B: μυρίοι ... ἤδη μοι Ἡρακλέες ... ἐντυχόντες cet. Pol. X. 598. E: μιμηταῖς τούτοις ... ἐντυχόντες. IX. 577. B: τῶν ... ἤδη ἐντυχόντων τοιούτοις. Ep. VII. 327. E: ἄλλους ἐντυχόντας Διονυσίῳ. Conv. 193. B: ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν. Phaed. 68. B: καθαρῶς ἐντεύξεσθαι φρονήσει. A. 69. E: δεσπόταις ... ἀγαθοῖς ἐντεύξεσθαι. Etiam ἐντυγχάνειν βιβλίῳ al. dicitur *cui liber in manus venit*, vel *qui librum legit*. Lys. 214. A: ἢ οὐκ ἐντετύχηκας τούτοις τοῖς ἔπεσιν; B: οὐκοῦν καὶ τοῖς τῶν σοφωτάτων συγγράμμασιν ἐντετύχηκας —; Conv. 177. B: ἔγωγε ἤδη τινὶ ἐνέτυχον βιβλίῳ ἀνδρὸς σοφοῦ cet. De lege 316. C: ἤδη ποτὲ ἐνέτυχες συγγράμματι περὶ ὑγιείας τῶν καμνόντων;

ἐνυγροθηρευτής, ὁ, *piscator*. Legg. VII. 824: ἐνυγροθηρευτὴν δὲ ... ἐξέστω θηρεύειν cet.

ἐνυγροθηρικός, ή, όν, *ad venationem aquatilem spectans*. Soph. 220. A: τὸ δ' ἕτερον (εἶδος) νευστικοῦ ζώου πᾶν ἐνυγροθηρικόν. 221. B.

ἔνυδρος, ὁ ἡ, *aquatilis*. Polit. 264. D: ἔνυδρον (opp. ξηροβατικόν). Tim. 40. A: ἔνυδρον εἶδος. 92. Legg. X. 895. C: ἐν τῷ γηΐνῳ ἢ ἐνύδρῳ. Soph. 220. B: τὸ μὲν πτηνὸν φῦλον ὁρῶμεν, τὸ δὲ ἔνυδρον. Tim. 92: ὅσα ἔνυδρα γέγονε. Soph. 221. E: τῶν ἐνύδρων. Legg. VII. 823. B. D: τῶν ἐνύδρων ζώων. Locr. 104. E.

ἐνύπνιον, τό, *somnium; visum*. Phaed. 60. E: πολλάκις μοι φοιτῶν τὸ αὐτὸ ἐνύπνιον cet. 61. A. Pol. IV. 443. B: τέλεον ... ὑμῖν τὸ ἐνύπνιον ἀποτετέλεσται ὃ cet. II. 383. A: τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι. Crit. 44. A: τεκμαίρομαι ... ἔκ τινος ἐνυπνίου ὃ ἑώρακα cet. Phaed. 61. B: πειθόμενον τῷ ἐνυπνίῳ. Theaet. 202. C: οὕτω σὺ τὸ ἐνύπνιον ἢ ἄλλως ἀκήκοας; Polit. 290. B: ἀλλ' οὐ μὴν ... ἐνύπνιον ἰδὼν εἶπον cet. Phaed. 160. E: ἐνυπνίων τινῶν ἀποπειρώμενος τί λέγοι. Theaet. 157. E: ἐνυπνίων τε πέρι καὶ νόσων. Pol. IX. 572. B: αἱ ὄψεις ... τῶν ἐνυπνίων. Apol. 33. C: ἐκ μαντειῶν καὶ ἐξ ἐνυπνίων.

ἐξ (vid. ἐκ). Pol. VIII. 564. A: ἐξ, οἶμαι, τῆς ἀκροτάτης ἐλευθερίας cet.

ἕξ, sex. Prot. 320. A: πρὶν ἓξ μῆνας γεγονέναι. Theaet. 204. B. Pol. I. 337. B. Tim. 36. B: ἓξ καὶ πεντήκοντα. al.

ἐξαγγέλλω, renuntio; refero; nuntio, indico. Pol. X. 601. D: οἷον αὐλητής που αὐλοποιῷ ἐξαγγέλλει (al. ἐξαγγελεῖ) περὶ τῶν αὐλῶν cet. Legg. XI. 932. B: ἐξαγγελλέτω ... ὁ πάσχων τι τοιοῦτον. D. IX. 855. B: τὸ σαφὲς ἐξαγγελλόντων ἀεὶ τοῖς δικασταῖς. Pol. II. 359. E: ἵν' ἐξαγγέλλοιεν ... τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ τὰ ποίμνια. Pol. IX. 577. B: ἐξαγγέλλειν. Legg. XII. 960. A. Tim. 64. B: μέχριπερ ἂν ... ἐξαγγείλῃ τοῦ ποιήσαντος τὴν δύναμιν. Phaedr. 279. B: ταῦτα ... ἐγὼ ... Ἰσοκράτει ἐξαγγελῶ. 236. E: μηδέποτέ σοι ἕτερον λόγον ... μήτ' ἐπιδείξειν μήτ' ἐξαγγελεῖν. **enuntio, appello.* Pol. I. 328. E: πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις. Locr. 102. E: ἐξαγγελλόμεναι ὀνόμασι ποικίλοις.

ἐξάγγελος, ὁ, nuntius. Legg. XII. 964. E: τοῖς πρεσβυτέροις ... ἐξαγγέλους γίγνεσθαι πάντων τῶν κατὰ πόλιν.

ἐξαγριαίνω, exacerbo. Lys. 206. B: λόγοις ... μὴ κηλεῖν, ἀλλ' ἐξαγριαίνειν. Pol. I. 336. D: ἡνίκα ὑπὸ τοῦ λόγου ἤρχετο ἐξαγριαίνεσθαι.

ἐξαγριῶ, effero, exacerbo. Legg. XI. 935. A: πάλιν ἐξαγριῶν τῆς ψυχῆς τὸ τοιοῦτον. IX. 870. A: ψυχῆς ἐξηγριωμένης ὑπὸ πόθων.

ἐξάγω, educo; exporto. Legg. VIII. 847. C: μήτε ... τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἀναγκαίων ἐμμένειν ἐξαγέτω. 829. B: ὅταν ὡς πανδημίαν ἐξάγειν δόξῃ τοῖς ἄρχουσι. 849. B: τοῖς ξένοις ἐξάγειν. Crit. 48. D: αὐτοὶ ἐξάγοντες. Ep. VII. 329. E: ὅθεν οὐδ' ἂν εἷς ἔτι με ναύκληρος ... ἐξήγαγε. Crit. 45. A: ὃ θέλουσι λαβόντες τινὲς σῶσαί σε καὶ ἐξαγαγεῖν ἐνθένδε. Gorg. 471. B: νύκτωρ ἐξαγαγὼν ἀπέσφαξε. Tim. 91. C: ἐξαγαγόντες οἷον ἀπὸ δένδρων καρπόν. Pol. II. 371. A: τῶν τε εἰσαξόντων καὶ ἐξαξόντων ἕκαστα. Crit. 48. D: τούτοις τοῖς ἐμὲ ἐξάξουσι. Ib. ἐξαγόμενοι. Legg. VIII. 847. B: μήτε ἐξαγομένων χρημάτων μήτ' εἰσαγομένων. Pass. ponitur quoque in eo qui *excitatur* vel *se induci ad aliquid sinit.* Pol. VII. 572. B: ταῦτα ... ἐπὶ πλέον ἐξήχθημεν εἰπεῖν.

ἐξαγωγή, ἡ, exportatio. Legg. VIII. 847. D: τούτων ... ἐξαγωγῆς. IV. 705. B: πολλὴν ἐξαγωγὴν ἂν παρεχομένη.

ἐξᾴδω, extremum cantum edo, cantando animam efflo. Phaed. 85. A: καί φασιν αὐτοὺς (τοὺς κύκνους) ... ὑπὸ λύπης ἐξᾴδειν.

ἐξαίρετος, ὁ ἡ, exceptus. Ep. II. 310. C: (ὅτι) Δίωνα ... μόνον ἐξαίρετον ποιεῖ (*te — Dionem solum excipere*). Ib. τὸ Δίωνα ἐξαίρετον εἶναι. **eximius.* Legg. V. 738. D: πρώτοις ἐξαίρετα τεμένη ... ἀποδοτέον.

ἐξαιρῶ, eximo, secerno; adimo, evello, tollo. Theaet. 162. D: οὓς ἐγὼ ἔκ τε τοῦ λέγειν καὶ τοῦ γράφειν ... ἐξαιρῶ. Crat. 399. A: τὰ δ' (γράμματα) ἐξαιροῦμεν. Pol. III. 387.

E: ὀρθῶς ... ἂν ἐξαιροῖμεν τοὺς θρήνους τῶν ὀνομαστῶν ἀνδρῶν. Crat. 414. D: καὶ ἐντιθέναι καὶ ἐξαιρεῖν. Legg. VI. 771: E: τὴν ἄγνοιαν ἐξαιρεῖν. XII. 948. D. Crat. 434. D: ἐξαιρῶν. Pol. III. 418. A: ἐξαιροῦντες (γράμματα). 414. C: ἐξαιρούντων. De virt. 379. D: ἐξεῖλε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ θεός. Polit. 302. E: ἐπειδὴ ... ἐξείλομεν ἐκείνην (τὴν πολιτείαν). Crat. 399. B: τό τε ἕτερον αὐτόθεν ἰῶτα ἐξείλομεν. Epin. 977. C: εἴπερ ἀριθμὸν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐξέλοιμεν. Crat. 413. E: ἐὰν οὖν τις ἐξέλῃ τὸ δέλτα τοῦ ὀνόματος τῆς ἀνδρείας. Conv. 186. D: ἐνόντα (ἔρωτα) ἐξελεῖν. Charm. 174. C. Theaet. 143. C: ἐξελὼν τὰ τοιαῦτα. Soph. 230. D: τὰς ... δόξας ἐξελών. Soph. 249. B: ταὐτὸν τοῦτο ἐκ τῶν ὄντων ἐξαιρήσομεν. Pol. III. 387. C: τοὺς ὀδυρμοὺς ... ἐξαιρήσομεν. D. Legg. V. 739. C: ἐξῄρηται. Charm. 171. E: ἁμαρτίας ... ἐξῃρημένης. Med. Ep. VII. 334. B: τὸ ... Ἀθηναίων πέρι λεγόμενον ... ἐξαιροῦμαι. Pol. III. 413. B: ὅτι τῶν μὲν χρόνος, τῶν δὲ λόγος ἐξαιρούμενος λανθάνει. Ion. 534. C: ὁ θεὸς ἐξαιρούμενος τούτων τὸν νοῦν. Apol. 19. A: ἐπιχειρητέον ὑμῶν ἐξελέσθαι τὴν διαβολήν. Id. 24. A. Legg. XI. 924. A: τὸ ... δεκατημόριον ἐξελόμενος. Ep. II. 313. A: (ὠδὶς ἐν τῇ ψυχῇ) ἣν εἰ μή τις ἐξαιρεθήσεται. **eximo aliquem ex aliqua re*, h. e. *libero*. Gorg. 519. D: ἐξαιρεθέντας ... ἀδικίαν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. **excipio*. Phaedr. 242. B: Σιμμίαν ... ἐξαιρῶ (v. ἐξαίρω) λόγου. Id. Conv. 176. C. Legg. V. 726. B: (ὅταν) ἑαυτὸν ... ἀεὶ ἀναίτιον ἐξαιρῇ. Pol. VI. 492. E: θεῖον (ἦθος) ... ἐξαιρῶμεν λόγου. **seligo, destino* vel *dico*. Legg. VIII. 848. D: ἱερὰ καὶ ἀγορὰν ἐξῃρῆσθαι θεῶν cet. Critia 117. C: ἐξῃρημένος ἱππόδρομος ἦν αὐτοῖς. Alc. I. 123. C: εἰς τὸν κόσμον ἐξῃρημένους τὸν τῆς γυναικός. **everto, deleo*. Legg. X. 909. B: (ὅσοι ἂν) ἰδιώτας τε καὶ ὅλας οἰκίας καὶ πόλεις χρημάτων χάριν ἐπιχειρῶσι κατ' ἄκρας ἐξαιρεῖν. Eryx. 392. C: ἕως τις αὐτοὺς ... πανοικὶ ἐξέλῃ. — Verb. Theaet. 157. A: τὸ δ' εἶναι πανταχόθεν ἐξαιρετέον. Legg. XII. 942. C: τὴν δ' ἀναρχίαν ἐξαιρετέον ἐκ παντὸς τοῦ βίου cet.

ἐξαίρω, *extollo, effero*. Pol. VI. 494. D: ἐπὶ τούτοις ὑψηλὸν ἐξαίρειν αὐτόν. Legg. IV. 716. A: ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας. Med. *aufero* (graeco plane respondet vern. *aufheben*, i. q. *wegführen*). Prot. 319. C. (ἕως ἂν) οἱ τοξόται αὐτὸν ... ἐξαίρωνται (Bekk. ἐξάρωνται) κελευόντων τῶν πρυτάνεων.

ἐξαίσιος, ὁ ἡ, *inusitatus, nimius, ingens*. Tim. 22. E: χειμὼν ἐξαίσιος. Ep. VII. 351. D: χειμώνων ... ἐξαίσιον ... μέγεθος. Critia 112. A: τρίτου ... ὕδατος ἐξαισίου γενομένου. Tim. 25. C: σεισμῶν ἐξαισίων ... γενομένων. Legg. V. 732. C: γελώτων ... τῶν ἐξαισίων. Epin. 979. A. Ax. 370. C: πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς.

ἐξαιτῶ, *expeto*, *postulo*. Menex. 245. B: ἐξῄτει τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ.

ἐξαίφνης, *repente*, *subito*. Theaet. 162. C. εἰ ἐξαίφνης οὕτως ἀναφανήσει μηδὲν χείρων εἰς σοφίαν cet. Crat. 391. A: οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν οὕτως ἐξαίφνης πεισθῆναι. Conv. 210. E: ἐξαίφνης κατόψεταί τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλόν. Pol. V. 453. C: ὡς μὲν ἐξαίφνης ... οὐ πάνυ ῥᾴδιον. Cum participio est *statim ut* c. modo fin. Gorg. 523. E: αὐτὴν τὴν ψυχὴν θεωροῦντα ἐξαίφνης ἀποθανόντος ἑκάστου. Crat. 396. B: ἄν τι δόξειεν ... ἀκούσαντι ἐξαίφνης. Cum artic. Parm. 156. D: ἡ ἐξαίφνης αὕτη φύσις. Ib. τὸ ἐξαίφνης (*momentum*).

ἐξαιφνίδιος, ὁ ἡ, *subitus*. Crat. 414. A: ὅτι ταχεῖα καὶ ἐξαιφνιδία (ἡ αὔξη) γίγνεται.

ἑξάκις, *sexies*. Pol. I. 337. B: ὅτι ἑξάκις δύο. Locr. 98. C.

ἐξακοῦμαι, *sarcio*. Men. 91. D: τὰ ἱμάτια ἐξακούμενοι. Trop. Legg. X. 885. D: δράσαντες δ' ἐξακεῖσθαι πειρώμεθα.

ἐξαλείφω, *induco* (vern. *streichen*, *ausstreichen*); in univ. *oblittero*, *exstinguo*. Pol. VI. 501. B: τὸ μὲν ἂν ... ἐξαλείφοιεν, τὸ δὲ πάλιν ἐγγράφοιεν. Legg. VI. 785. B: τοὺς δ' ὑπεκχωροῦντας τοῦ βίου ἐξαλείφειν. Theaet. 187. B: πάντα τὰ πρόσθεν ἐξαλείψας. Pol. III. 386. C: ἐξαλείψομεν ... πάντα τὰ τοιαῦτα. Legg. VIII. 850. A: ἐξαλειφέσθω δὲ τὸ ἐναντίον. Ep. VII. 342. C: τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον. Theaet. 191. D: ὅταν ... ἐξαλειφθῇ (τὸ εἴδωλον). Med. Legg. VIII. 850. C: ἐξαλειψάμενος ἴτω τὰς ἀπογραφάς. Etiam in eo ponitur *quod explorditur* vel *reprobatur*. Phaedr. 258. B: ἐὰν μὲν οὗτος (ὁ λόγος) ἐμμένῃ ... ἐὰν δὲ ἐξαλειφθῇ (Cl. c. aliis ἐξαλιφῇ).

ἐξαλλαγή, ἡ, in eo ponitur *qui ab aliqua re* (velut a consuetudine) *abducitur*. Phaedr. 265. A: ὑπὸ θείας ἐξαλλαγῆς τῶν εἰωθότων νομίμων.

ἐξαμαρτάνω, *aberro a proposito*, *pecco*; *imprudenter ago*. Gorg. 488. A: ὅτι οὐχ ἑκὼν ἐξαμαρτάνω. Pol. I. 340. D: ὃ ἐξαμαρτάνει. Pol. I. 336. E: εἴ ... τι ἐξαμαρτάνομεν ἐν τῇ τῶν λόγων σκέψει. Hipp. mai. 296. C: ἐξαμαρτάνουσιν ἄκοντες. De lucri cup. 227. C: ποτέρῳ ... ἄν τις τῷ λόγῳ χρώμενος οὐκ ἂν ἐξαμαρτάνοι; Euthyd. 281. B. Eryx. 393. E: ὅσοιπερ καὶ ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν περὶ σφᾶς αὐτούς. De lege 319. B: ἵνα μὴ ... εἰς ἥρω ... λόγῳ ἐξαμαρτάνῃς. Pol. I. 340. C: ὅταν ἐξαμαρτάνῃ. Soph. 229. E: ὅταν αὐτοῖς ἐξαμαρτάνωσί τι. Prot. 345. E: οὐδένα ἀνθρώπων ἑκόντα ἐξαμαρτάνειν. 357. D: ἐξαμαρτάνειν περὶ τὴν τῶν ἡδονῶν αἵρεσιν. Pol. I. 340. D: ἀλλά τι καὶ ἐξαμαρτάνειν. De lege 318. E: εἰς θεοὺς καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐξαμαρτάνειν. Alc. I. 134. A: ἐξαμαρτάνων ... οὐ κακῶς πράξει —; Euth. 5. D: ἤ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ἐξαμαρτάνοντι. Pol. I. 340.

C: κρείττω με οἴει καλεῖν τὸν ἐξαμαρτάνοντα cet. Phil. 28. B: περὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐξαμαρτάνοντες. Legg. VII. 822. B: περὶ θεοὺς τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐξαμαρτανόντων ἡμῶν. Prot. 357. D: τοὺς ἐξαμαρτάνοντας. 355. D: οὐ γὰρ ἂν ἐξημάρτανεν cet. Legg. V. 735. E: τοὺς ... μέγιστα ἐξημαρτηκότας. Lys. 210. E: καὶ ὀλίγου ἐξήμαρτον. Euthyd. 287. E. Pol. I. 340. D: ὅτι ὁ ἰατρὸς ἐξήμαρτε cet. Hipp. mai. 290. B: δῆλον ὅτι τοῦτο ὑπὸ ἀμαθίας ἐξήμαρτεν. Soph. 225. E: τί τις ἂν ... εἰπὼν ἕτερον οὐκ ἐξαμάρτοι cet. Lach. 184. B: εἰ καὶ σμικρὸν ἐξαμάρτοι. Legg. II. 669. C: οὐ γὰρ ἂν ἐκεῖναί γε ἐξαμάρτοιέν ποτε τοσοῦτον ὥστε cet. Apol. 30. D: μή τι ἐξαμάρτητε περὶ τὴν τοῦ θεοῦ δόσιν ὑμῖν. Crit. 53. A: ἐξαμαρτὼν τι τούτων. Legg. IX. 878. B: τὸν δ' ἐξαμαρτόντα ἀνώνυμον ἐᾶν. Pass. Prot. 357. D: ἡ ... ἐξαμαρτανομένη πρᾶξις. Med. Crat. 387. C: ἐξαμαρτήσεται. A: ἐξαμαρτησόμεθα.

ἐξαμβλῶ, *abortum facio, abortu aliquid perdo.* Theaet. 150. E: τά τε λοιπὰ ἐξήμβλωσαν cet.

ἑξάμετρος, ὁ ἡ, *hexameter* (versus). Legg. VII. 810. E: ὅτι ποιηταί τε ἡμῖν εἰσί τινες ἐπῶν ἑξαμέτρων πάμπολλοι cet.

ἐξαμφοτερίζω, *neque affirmo neque nego.* Euthyd. 360. D: ὁ ἀδελφός σου ἐξημφοτέρικε τὸν λόγον.

ἐξαναδύω, *emergo.* Pol. VII. 525. B: γενέσεως ἐξαναδύντι (φιλοσόφῳ).

ἐξαναπνέω, *respiro.* Soph. 231. C: πρῶτον ... στάντες οἷον ἐξαναπνεύσωμεν. **me recreo.* Phaedr. 254. C: μόγις ἐξαναπνεύσας.

ἐξανδραποδίζομαι, *servos rapio.* Legg. III. 698. C: ἐξανδραποδισάμενον ἀγαγεῖν.

ἐξανευρίσκω. Tim. 24. C. vulgo legebatur ἐξανευρών pro eo quod codd. dant, ἀνευρών.

ἐξανθῶ, *excresco, excedo in aliquid.* Polit. 310. D: διότι πεφύκεν ἀνδρεία ... τελευτῶσα ... ἐξανθεῖν παντάπασι μανίαις. **defloresco.* Polit. 273. D: τελευτῶντος ... ἐξανθεῖ τοῦ χρόνου.

ἐξανίστημι, *surgere iubeo.* Prot. 310. A: ἐξαναστήσας τὸν παῖδα τουτονί. Aor. 2. et med. *surgo* (de sella, e lecto al.) et *surgo ad pergendum aliquo*, h. e. *pergo, proficiscor.* Phaed. 117. D: ἐξανέστη. Lys. 211. A: ὅθεν καὶ ἐξανέστη. Prot. 311. A: δεῦρο ἐξαναστῶμεν εἰς τὴν αὐλήν. Theag. 129. B: ἐμὲ δὲ δεῖ ποι ἐξαναστῆναι. Ep. XII. 359. D: οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομέδοντος ἐξαναστάντων (*qui emigraverant*) Τρώων. Legg. VII. 808. A: ἐγειρόμενόν τε καὶ ἐξανιστάμενον ἀεὶ πρῶτον. Pol. I. 328. A: ἐξαναστησόμεθα ... μετὰ τὸ δεῖπνον.

ἐξάντης, ὁ ἡ, *incolumis.* Phaedr. 244. E: ἐξάντη ἐποίησε (ἡ μανία) τὸν ἑαυτῆς ἔχοντα.

ἐξαντλῶ, *exhaurio*. Legg. V. 736. B: τὰ μὲν (ὕδατα) ἐξαντλοῦντας cet.

ἐξαπατῶ, *decipio, fallo*. Hipp. min. 370. E: ἐξαπατᾷς με. Gorg. 452. A: ἐξαπατᾷ σε Γοργίας. 464. D. Pol. II. 382. E. Lach. 182. E: (εἰ) ἐξαπατῶσιν οἱ ὑπισχνούμενοι. Pol. I. 345. B: ἡμᾶς μὴ ἐξαπάτα. X. 598. C: παῖδας ... ἐξαπατῷ ἄν. Hipp. mai. 300. D: μὴ ... ἑκὼν ἐξαπατᾷς. Crat. 439. C: ὅπως μὴ ἡμᾶς τὰ ... ὀνόματα ... ἐξαπατᾷ. Parm. 128. A: ἡμᾶς πειρᾶται ἐξαπατᾶν. Gorg. 499. C: ἐξαπατῶν με. Conv. 222. B. Pol. X. 612. D: οὐκ ἐξαπατῶσα. II. 360. D: ἐξαπατῶντες ἀλλήλους. 381. E. Phaed. 92. D: εὖ μάλα ἐξαπατῶσι (λόγοις). Prot. 342. B: νῦν δὲ ... ἐξηπατήκασι τοὺς ... λακωνίζοντας. Men. 80. B: ὀλίγου ἐξηπάτησάς με. Crat. 413. D: ἴσως ... ἄν σε καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἐξαπατήσαιμι ὡς οὐκ ἀκηκοὼς λέγω. 397. B: τὰ ... τῶν ἡρώων ... λεγόμενα ὀνόματα ἴσως ἂν ἡμᾶς ἐξαπατήσειε. Pol. VI. 507. A: εὐλαβεῖσθε ... μή πῃ ἐξαπατήσω ὑμᾶς ἄκων. Lys. 219. B: μὴ ἡμᾶς ἐξαπατήσῃ τὸ νῦν λεγόμενον. Pol. I. 331. B: μηδὲ ἄκοντά τινα ἐξαπατῆσαι cet. Eryx. 392. D: βουλόμενοί ἐξαπατῆσαι τὴν πόλιν. Prot. 361. C: ἐξαπατήσας. Phaed. 91. C. Phaedr. 243. A: ἀνθρωπίσκους τινὰς ἐξαπατήσαντε. Conv. 181. D: ἐξαπατήσαντες. Apol. 27. A: γνώσεται ... ἢ ἐξαπατήσω αὐτόν —; Crat. 428. D: ὁ ἐξαπατήσων. Phaed. 65. B: ὅτι τότε ἐξαπατᾶται ὑπ᾽ αὐτοῦ. Lys. 215. C: ἆρά γε ὅλῳ τινὶ ἐξαπατώμεθα; Pol. III. 413. C: ἐν οἷς ἄν τις ... ἐξαπατῷτο. Crat. 428. D: τὸ ... ἐξαπατᾶσθαι αὐτὸν ὑφ᾽ αὑτοῦ πάντων χαλεπώτατον. Conv. 222. B. Legg. XII. 941. B: ἐξαπατώμενος. Conv. 184. E: ἐξαπατωμένῳ. Alc. I. 109. B: ἐξαπατώμενοί τι. Pol. IV. 426. D: πλὴν γ᾽ ὅσοι ἐξηπάτηνται ὑπ᾽ αὐτῶν. X. 598. D: ἐξηπατήθη. Conv. 185. E: εἴ ... τις ... ἐξαπατηθείη. 200. C: ἵν᾽ οὖν μὴ ἐξαπατηθῶμεν. Pol. X. 609. C. Apol. 17. A: μὴ ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐξαπατηθῆτε. Crat. 436. B: ἐξαπατηθῆναι. Conv. 184. E. Pol. VIII. 565. B: ἐξαπατηθέντα (τὸν δῆμον) ὑπὸ τῶν διαβαλλόντων. Gorg. 499. C: οὐκ ᾤμην γε ... ὑπὸ σοῦ ἑκόντος εἶναι ἐξαπατηθήσεσθαι. Crat. 436. B. Crit. 49. E: ἐξαπατητέον.

ἐξαπίνης, *subito*. Pol. X. 621. B: ἐντεῦθεν ἐξαπίνης ἄλλον ἄλλῃ φέρεσθαι ἄνω εἰς τὴν γένεσιν.

ἐξαπόλλυμι. Ion. 539. B. (Hom.).

ἐξάπτω, *alligo, annecto*. Locr. 95. E: τὰν ... τῷ κόσμῳ ψυχὰν μεσόθεν ἐξάψας. 102. D. E: ἐξαμμέναι ... ἐκ σώματος. **accendo*. Locr. 97. E: ἔρημον ... ὕλας ἃς ἐξάπτοι. Pol. VI. 498. B: ὅσον αὖθις οὐκ ἐξάπτονται. Ep. VII. 340. B: ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας, ὥσπερ πυρός. 341. D: οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς.

ἐξαριθμῶ, *numero*. Pol. VII. 522. D: ἐξαριθμῆσαι ναῦς cet.

ἐξαρκούντως, *ita ut contentus sis*. Gorg. 493. C: τὸν

κοσμίως καὶ τοῖς ἀεὶ παροῦσι ἱκανῶς καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον.

ἐξαρκῶ, *satis facio, satis sum.* Gorg. 475. E: *ἐμοὶ ... σὺ ἐξαρκεῖς εἷς ὢν μόνος.* Prot. 346. C: *ἐπεὶ ἔμοιγε ἐξαρκεῖ ὃς ἂν* cet. (Simon.). Pol. I. 341. D: *ἢ ἐξαρκεῖ ἑκάστη αὐτὴ ἑαυτῇ.* Ep. VII. 343. C. Crat. 430. A: *καὶ γὰρ ἂν καὶ τοῦτο ἐξαρκοίη.* Pol. VII. 526. D: *πρὸς ... τὰ τοιαῦτα βραχύ τι ἂν ἐξαρκοῖ γεωμετρίας* cet. V. 459. C: *καὶ φαυλότερον ἐξαρκεῖν ἡγούμεθα εἶναι.* VI. 504. B: *ὑμεῖς ἐξαρκεῖν ἔφατε.* VIII. 548. D: *διὰ τὸ ἐξαρκεῖν ... ἰδεῖν.* Tim. 32. A: *μία μεσότης ἂν ἐξήρκει τά τε μεθ' αὑτῆς ξυνδεῖν καὶ ἑαυτήν.* Pol. II. 373. A: *ταῦτα ... δή τισιν ... οὐκ ἐξαρκέσει.* IV. 435. D. **suppeto, sufficio.* Pol. VIII. 568. D: *ὅποι ποτὲ ἂν ἀεὶ ἐξαρκῇ τὰ τῶν ἀποδομένων.* Phaed. 108. D: *ὁ βίος μοι δοκεῖ ὁ ἐμὸς ... τῷ μήκει τοῦ λόγου οὐκ ἐξαρκεῖν.* Critia 120. E: *μέχριπερ ἡ τοῦ θεοῦ φύσις αὐτοῖς ἐξήρκει.* — Impers. *satis est* (v. c. *mihi*; igitur *contentus sum*). Prot. 336. C: *ἐξαρκεῖ Σωκράτει.* Gorg. 503. A. (abs., ut Theag. 127. A. Hipp. mai. 302. B.) Conv. 192. B: *ἐξαρκεῖ αὐτοῖς μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις.* E: (*εἰ*) *ἐξαρκεῖ ὑμῖν, ἂν τούτου τύχητε.* Pol. I. 341. E: *εἰ ἐξαρκεῖ σώματι εἶναι σώματι.* Ib. *οὐκ ἐξαρκεῖ αὐτῷ τοιούτῳ εἶναι.* Euthyd. 294. C. Conv. 210. C: *ἐὰν ... καὶ σμικρὸν ἄνθος ἔχῃ, ἐξαρκεῖν αὐτῷ.* Alc. I. 120. E: *ἐξαρκεῖν καὶ ὡς ἔχει.* 130. C. Demod. 380. C: *ἑνὸς μόνου ἀκούσασιν ἐξήρκει ἂν ὑμῖν.* Conv. 176. C: *ὥστ' ἐξαρκέσει αὐτῷ ὁπότερ' ἂν ποιῶμεν.* 177. E: *ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς ... εἴπωσιν, ἐξαρκέσει ἡμῖν.* Alc. I. 130. D. II. 141. A: *εἰ ἐξαρκέσει σοι τύραννον γενέσθαι τῆς Ἀθηναίων πόλεως.* 148. A. (Eryx. 401. E. pro *ἐξαρκοίμεθα* Stob. *ἐξικοίμεθα.*)

ἐξάρνησις, ἡ, *recusatio.* Pol. VII. 531. B: *καὶ ἐξαρνήσεως καὶ ἀλαζονείας χορδῶν.*

ἔξαρνος, ὁ ἡ, cum v. *εἶναι* vel *γίγνεσθαι*, *negare.* Lys. 205. A: *πότερον ... καὶ τὸ ἐρᾶν ἔξαρνος εἶ οὗ λέγει ὅδε;* Hipp. min. 372. C: *οὐ γάρ πώποτε ἔξαρνος ἐγενόμην μαθών τι.* Euthyd. 283. C. Charm. 158. C: *οὔθ' ὁμολογεῖν οὔτε ἐξάρνῳ εἶναι τὰ ἐρωτώμενα.* Prot. 317. B: *ἔξαρνον εἶναι.* Soph. 260. D: *ἔξαρνον ... γεγονέναι τὸ παράπαν μηδ' εἶναι ψεῦδος.* Hipp. mai. 288. C: *πῶς γὰρ ἂν τολμῷμεν ἔξαρνοι εἶναι τὸ καλὸν μὴ καλὸν εἶναι;* 290. D: *ἔξαρνοι ἐσόμεθα, ἢ ὁμολογήσομεν —;*

ἐξαρνοῦμαι, *nego, infitior.* Prot. 342. B: *ἀλλ' ἐξαρνοῦνται καὶ σχηματίζονται ἀμαθεῖς εἶναι.* Pol. V. 465. C: *τὰ μὲν δανειζόμενοι, τὰ δὲ ἐξαρνούμενοι.* Conv. 192. E: *ὅτι οὐδ' ἂν εἷς ἐξαρνηθείη.* Legg. XII. 949. A: *ἐξαρνηθέντι καὶ ἐξομοσαμένῳ.*

ἐξαρπάζω, *eripio, aufero.* Tim. 60. C: *τὸ ... ὑπὸ πυρὸς τάχους τὸ νοτερὸν πᾶν ἐξαρπάσθεν* (*omni liquore privatum*).

ἐξαρτύω, *apparo*. Legg. I. 625. D: *ταῦτ' οὖν πρὸς τὸν πόλεμον ἡμῖν ἅπαντα ἐξήρτυται.* Critia 117. D: *πάντα … ἐξηρτυμένα (v. ἐξηρτημένα) ἱκανῶς.*

ἐξαρτῶ, *suspendo*. Pass. *suspensus sum, pendeo.* Ion. 533. E: *διὰ δὲ τῶν ἐνθέων τούτων ἄλλων … ὁρμαθὸς ἐξαρτᾶται.* 536. A: *ὥσπερ ἐκ τῆς λίθου ἐκείνης ὁρμαθὸς … ἐξήρτηται χορευτῶν* cet. Ib. *ὁ μὲν τῶν ποιητῶν ἐξ ἄλλης Μούσης, ὁ δὲ ἐξ ἄλλης ἐξήρτηται.* Legg. V. 732. E: *ἐξ ὧν (ἡδονῶν* cet.) *ἀνάγκη τὸ θνητὸν πᾶν ζῶον ἀτεχνῶς οἷον ἐξηρτῆσθαι* cet. Ion. 536. A: *ἐκ πλαγίου ἐξηρτημένων τῶν … δακτυλίων.*

ἐξάρχω, *praeeo, auctor sum.* Legg. X. 891. D: *ἄλλοις … ἐξάρχοντες.*

ἐξασκῶ, *exerceo.* Clit. 407. B: *οἵτινες ἐξασκήσουσι.*

ἐξαφανίζω, *deleo.* Polit. 270. E: *μαραινόμενα κομιδῇ τὸ πάμπαν ἐξηφανίζετο.*

ἑξαχῇ, *in sex partes.* Tim. 36. D: *τὴν … ἐντὸς (περιφορὰν) σχίσας ἑξαχῇ.*

ἐξεγείρω, *excito*; med. *expergiscor.* Conv. 223. C: *ἐξέγρεσθαι (ἐξεγρέσθαι?) … πρὸς ἡμέραν.* Pol. VII. 534. C. Conv. 223. C: *ἐξεγρόμενος.*

ἐξείλησις, *ἡ*, *explicatio.* Legg. VII. 796. A: *ἀπ' αὐχένων καὶ χειρῶν καὶ πλευρῶν ἐξειλήσεως.*

ἔξειμι, *exeo, prodeo*; etiam *abeo, discedo.* Conv. 220. B: *εἴ τις ἐξίοι.* Prot. 321. C: *ἐξιέναι ἐκ γῆς εἰς φῶς.* Phaedr. 230. D: *ἔξω τείχους … ἐξιέναι.* Pol. III. 412. E: *φαίνεταί μοι δόξα ἐξιέναι ἐκ διανοίας* cet. Crit. 48. B: *ἐνθένδε … ἐξιέναι.* Prot. 335. D: *ἤδη δὲ ἀνεστήκη ὡς ἐξιών.* Alc. I. 106. E: *ἐξιὼν ἔνδοθεν.* Conv. 196. A: *καὶ εἰσιὼν … καὶ ἐξιών.* Pol. VIII. 550. A. Tim. 45. D: *πρὸς … ὅμοιον ἐξιόν.* 79. E. Conv. 223. B: *ἐξιόντος τινός.* Tim. 59. A. Conv. 208. A: *ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης.* Apol. 40. B: *ἐξιόντι … οἴκοθεν.* Ax. init. Legg. XII. 951. C: *ἐξιόντα κατὰ θάλατταν καὶ γῆν.* Tim. 50. C: *τὰ … ἐξιόντα τῶν ὄντων ἀεὶ μιμήματα.* Conv. 220. B: *οὐκ ἐξιόντων ἔνδοθεν.* Tim. 59. E: *ὑπὸ τῶν ἐξιόντων εἰς αὐτό.*

ἐξείργω, *excludo, extermino*; *prohibeo.* Legg. VII. 824: *ἐν ἐργασίμοις … ἐξειργέτω ὁ προστυγχάνων.* XI. 936. C: *ἐκ μὲν ἀγορᾶς ἀγορανόμοι ἐξειργόντων αὐτόν.* VII. 799. B: *τοὺς ἱερέας … ὁσίως ἐξείργειν.* 823. C. XI. 935. E: *ἐξείργειν ἐκ τῆς χώρας.* Euthyd. 304. C. Legg. XI. 935. C: *πληγαῖς ἐξείργων τοὺς θυμῷ … φιλοφρονουμένους.* VII. 799. B: *ἐξείργοντας.* Ib. *ἂν μὴ ἑκὼν ἐξείργηται.* Ib. *τὸν … ἐξειργόμενον.* Hipp. min. 366. C: *οὐχ ὑπὸ νόσου λέγω ἐξειργόμενον* cet.

ἐξελαύνω, *expello, eiicio.* Pol. VIII. 569. B: *ὅτι ἀσθενέστερος ὢν ἰσχυροτέρους ἐξελαύνει.* Tim. 79. B. Gorg. 466 D: *ἐξελαύνουσιν ἐκ τῶν πόλεων.* 460. D: *μηδὲ ἐξελαύνειν*

ἐκ τῆς πόλεως. 470. B: ἐξελαύνειν ἀνθρώπους. Pol. VIII. 569. A: ὥσπερ πατὴρ υἱὸν ἐξ οἰκίας ... ἐξελαύνων. Men. 92. B: οὐκ ἐξελαύνουσαι (αἱ πόλεις). Apol. 30. D: ἀποκτείνειε μέντ᾽ ἂν ἴσως ἢ ἐξελάσειεν cet. Menex. 241. D: ἐξελάσαντες πᾶν τὸ βάρβαρον ἐκ τῆς θαλάττης. Apol. 37. D: οὗτοι ἐμὲ αὐτοὶ ἐξελῶσι (fut.). Ib. ἐξελαυνομένῳ ζῆν.

ἐξελέγχω, *convinco*, *redarguo*; etiam *probo*, *doceo*. Euthyd. 293. E: αὐτὸς σαυτόν γε δὴ ἐξελέγχεις. Gorg. 497. B: σμικρὰ ... ἀνερωτᾷ καὶ ἐξελέγχει. Conv. 217. B: εἰ ψεύδομαι ... ἐξέλεγχε. Gorg. 522. D: εἰ ... ἐμέ τις ἐξελέγχοι ... ἀδύνατον ὄντα cet. Pol. VII. 538. D: ὅταν τὸν οὕτως ἔχοντα ... ἐξελέγχῃ ὁ λόγος. Legg. XI. 917. D: δυνατὸς ὢν ἐξελέγχειν. Hipp. mai. 287. B. Phil. 23. A: ἐξελέγχοντα. Euthyd. 303. D: ἐξελέγχοντες. Pol. VII. 539. B: μιμούμενοι τοὺς ἐξελέγχοντας. Gorg. 482. B: ἢ οὖν ἐκείνην ἐξέλεγξον ... ὡς οὐ τὸ ἀδικεῖν ἐστὶ ... ἁπάντων ἔσχατον κακῶν. Theaet. 166. C. De lucri cup. 226. E: τοῦτο ... ἤδη ἡμᾶς αὐτοὺς τῷ λόγῳ ἐξηλέγξαμεν ὅτι ἀδύνατον. Euthyd. 288. E: τοῦτό γε ἐξηλέγξαμεν ὅτι οὐδὲν πλέον, οὐδ᾽ εἰ cet. Gorg. 471. D: ᾧ με καὶ ἂν παῖς ἐξελέγξειε. Apol. 23. A: ἃ ἂν ἄλλον ἐξελέγξω. Pol. X. 610. A: ἢ ... ταῦτα ἐξελέγξωμεν ὅτι οὐ καλῶς λέγομεν cet. Prot. 347. E: περὶ πράγματος διαλεγόμενοι οὐ (quod v. deest) ἀδυνατοῦσιν ἐξελέγξαι. Gorg. 470. D: ἱκανά σε ἐξελέγξαι ἐστί. Lys. 222. D: καὶ τοῦτό γε ᾠόμεθα ἐξελέγξαι ἡμᾶς αὐτούς. Gorg. 467. A: ἐμὲ ἐξελέγξας. Euthyd. 287. E: οὐδὲ σὺ ἐξελέγξεις. Phaedr. 235. B: παλαιοὶ ... ἄνδρες ... ἐξελέγξουσί με. Soph. 252. C: οὐκ ἄλλων δέονται τῶν ἐξελεγξόντων. Euthyd. 295. A: ἥδιστα ταῦτα ἐξελέγχομαι. Ep. II. 314. D: οὐδεὶς ἑκὼν ἐξελέγχεται. Hipp. mai. 304. D: οὕτω φανερῶς ἐξελεγχόμενος περὶ τοῦ καλοῦ. Euthyd. 303. D: αὐτοὶ ἐξελεγχόμενοι. 304. D. Gorg. 473. E: οὐκ οἴει ἐξεληλέγχθαι cet. Charm. 162. D: ὡς ἐξεληλεγμένος εἴη. Gorg. 473. A: ἐξηλέγχθην ὑπὸ σοῦ. 467. A: ἐὰν μὴ Σωκράτης ἐξελεγχθῇ ὑπὸ Πώλου. Hipp. mai. 286. E: ἐξελεγχθείς. Euthyd. 275. E: ἐξελεγχθήσεται. Apol. 17. B: ὅτι αὐτίκα ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐξελεγχθήσονται ἔργῳ.

ἐξελκύω, *protraho*. Pol. VII. 515. E: πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς.

ἐξεμῶ, *evomo*. Pol. III. 406. D: ἐξεμέσαι τὸ νόσημα.

ἐξεπάδω, *incantando expello*. Phaed. 77. E: ἕως ἂν ἐξεπᾴσητε (τὸν παῖδα. Vulgo ἐξιάσηται).

ἐξεπίσταμαι, *memoriter teneo*. Phaedr. 228. B: ἐξεπιστάμενος τὸν λόγον.

ἐξεπίτηδες, *de industria*, *consulto*. Gorg. 461. C: ἀλλά τοι ἐξεπίτηδες κτώμεθα ἑταίρους ... ἵνα cet. 517. D: καὶ ἐξεπίτηδές σοι διὰ τῶν αὐτῶν εἰκόνων λέγω ἵνα cet. Phaed. 95. E: καὶ ἐξεπίτηδες πολλάκις ἀναλαμβάνω ἵνα cet. Pol. VI. 498. E. Theag. 123. A. Men. 93. C. Ion. 534. E.

ἐξεργάζομαι, *efficio; edo; ago; tracto* (ut artem); etiam *assequor* vel *nanciscor.* Conv. 181. B: *ἐξεργάζεται ὅ τι ἂν τύχῃ.* Tim. 46. E: *ὅσαι ... τὸ τυχὸν ἄτακτον ἑκάστοτε ἐξεργάζονται.* Legg. X. 886. D: *τόδε ... οἱ τῶν τοιούτων ἐξεργάζονται λόγοι.* XI. 921. A: *προῖκα ἐξεργαζέσθω.* Pol. IX. 587. A: *οὐκοῦν ... μάλιστ' ἂν τοιαῦτα ἐξεργάζοιτο;* Legg. II. 665. D. Pol. IX. 582. C: *ἐάνπερ ἐξεργάζωνται ἐπὶ ὃ ἕκαστος ὥρμηκε.* Legg. II. 667. D. Conv. 178. D: *μεγάλα καὶ καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι.* Legg. VII. 788. C: *ὡς κάλλιστα καὶ ἄριστα ἐξεργάζεσθαι.* X. 896. E. Apol. 22. D: *διὰ τὸ τὴν τέχνην καλῶς ἐξεργάζεσθαι.* Crit. 44. D: *τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι.* Perf. et pass. et act. habet sensum. Pol. V. 456. D: *ποτέρους οἴει ἡμῖν ἀμείνους ἄνδρας ἐξειργάσθαι —;* Legg. VI. 772. C: *μέχριπερ ἂν τέλος ἔχειν ἕκαστον δόξῃ τοῦ καλῶς ἐξειργάσθαι.* Ep. VII. 328. C: *πείσας γὰρ ἕνα μόνον ἱκανῶς πάντα ἐξειργασμένος ἐσοίμην ἀγαθά.* Legg. VII. 801. E: *ἔργα ἐξειργασμένοι καλὰ καὶ ἐπίπονα.* IX. 870. C: *οἱ δειλοὶ ... φόβοι πολλοὺς δὴ φόνους εἰσὶν ἐξειργασμένοι.* XII. 967. C: *ταῦτ' ἦν τὰ τότε ἐξειργασμένα πολλὰς ἀθεότητας* cet. V. 747. C: *εἴτε τις νομοθέτης αὐτοῖς ... ἐξειργάσατο τὰ τοιαῦτα* cet. VII. 816. A. XI. 921. D: *ἐάν τις ... δημόσιον ἔργον ... καλῶς ἐξεργάσηται.* Ep. VIII. 352. D: *ἃ τοὺς ... πολεμίους ὡς πλεῖστα κακὰ ἐξεργάσεται* cet. **perago, perficio, absolvo.* Euthyd. 272. A: *ταύτην* (v. *ταύτῃ*) *νῦν ἐξείργασθον.* 303. C: *οἳ τοσοῦτον πρᾶγμα ... ἐξείργασθον* (v. *ἐξειργάσασθον*). Pol. III. 414. E: *ἐπειδὴ ... παντελῶς ἐξειργασμένοι ἦσαν.* Epin. 975. E: *πάντων ... ἐξειργασμένων.* **committo, perpetro.* Ep. VII. 335. E: *ταὐτὸν ἐξειργασμένος τούτῳ.* Legg. IX. 869. B: *ἐξεργασάμενον θυμῷ τοῦτο.* A: *καθάπερ οἱ τὸν ἀκούσιον φόνον ἐξεργασάμενοι.*

ἐξερημῶ, *plane desolo, vasto.* Legg. XI. 925. C: *ἴτωσαν ... εἰς τὸν ἐξηρημωμένον ... οἶκον.* Ep. VII. 332. E: *εἰ τὰς ἐξηρημωμένας Σικελίας πόλεις κατοικίσειε.*

ἐξέρχομαι, *egredior, evado; progredior, proficiscor* (ut in bellum); *abeo* (ut in exsilium), *discedo.* Theaet. 161. B: *ὅτι οὐδεὶς τῶν λόγων ἐξέρχεται παρ' ἐμοῦ.* Alc. I. 122. E: *ἐξέρχεται (τὸ χρυσίον καὶ ἀργύριον) ... οὐδαμόσε.* Crit. 52. B: *οὔτ' ἐπὶ θεωρίαν πώποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες.* Tim. 79. B: *ὅθεν ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα.* Phaed. 59. D: *ἐπειδὴ ἐξήλθομεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου.* Apol. 32. D. Prot. 335. D: *ἐὰν ... σὺ ἐξέλθῃς.* Crit. 44. E: *ἐὰν σὺ ἐνθένδε ἐξέλθῃς.* 54. C. Prot. 361. C: *ἐξελθεῖν καὶ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ὅ τι ἔστι.* Phaed. 59. E: *ἐξελθὼν ὁ θυρωρός.* 117. A. Apol. 37. E. Crit. 45. B. Pol. II. 374. A: *ὃ (στρατόπεδον) ἐξελθὸν ... διαμαχεῖται τοῖς ἐπιοῦσιν.* Apol. 37. D: *ἐξελθόντι τηλικῷδε ἀνθρώπῳ.* Pol. IX. 575. B: *ἐξελθόντες.* **excedo* (ut modum). Legg. I. 644. B: *εἴ ποτ' ἐξέρχεται, δυνατὸν δ' ἐστὶν ἐπανορ-*

θοῦσθαι. In tempore pos. est *praetereo*. Polit. 298. E: ἐπειδὰν ... τῶν ἀρχόντων ἑκάστοις ὁ ἐνιαυτὸς ἐξέλθῃ. Legg. X. 909. A: ὅταν δ' ὁ χρόνος αὐτοῖς ἐξέλθῃ τῶν δεσμῶν. XI. 921. C. Phaed. 108. C: ὧν (χρόνων) ἐξελθόντων. Legg. XII. 954. D.

ἔξεστι, *licet* (v. c. mihi, h. e. *possum*), *permissum est*. Prot. 312. C: τοῦτο μὲν ἔξεστι λέγειν καὶ περὶ ζωγράφων cet. Conv. 213. C: οὐκέτι ἔξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι cet. Pol. V. 454. C. al. Sq. accus. c. infin. Gorg. 486. C: τὸν ... τοιοῦτον ... ἔξεστιν ἐπὶ κόῤῥης τύπτοντα μὴ διδόναι δίκην. Polit. 290. D: οὐδ' ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἄρχειν. Legg. IV. 721. D. (Men. 90. E. codd. plurimi et praest. ἔξεστί σε pro σοι ... βουλεύεσθαι.) Polit. 295. E: μὴ ἐξέστω ... ἕτερα προςτάττειν; Legg. VI. 753. C: τῷ βουλομένῳ δ' ἐξέστω ... εἰς ἀγορὰν θεῖναι. VII. 824. B. Prot. 350. E: ἐξείη ἄν σοι ... λέγειν ὡς cet. Pol. IV. 422. B. Euthyd. 302. A. Phaed. 79. D: (ὅτανπερ) ἐξῇ αὐτῇ. Prot. 336. B: ἀξιῶν αὐτῷ τε ἐξεῖναι διαλέγεσθαι ὅπως βούλεται cet. Gorg. 468. E. Theaet. 197. D. Pol. VIII. 552. A: τὸ ἐξεῖναι πάντα τὰ αὑτοῦ ἀποδόσθαι. 555. C. Crit. 51. D: ἐξεῖναι λαβόντα τὰ αὑτοῦ ἀπιέναι. Part. ἐξόν, *quum liceat, liceret* vel *licuisset*. Prot. 352. D: οὐκ ἐθέλειν πράττειν ἐξὸν αὐτοῖς. 355. A: ὅτι ... πράττει αὐτά, ἐξὸν μὴ πράττειν. 358. C: ἔπειτα ποιεῖ ταῦτα, ἐξὸν τὰ βελτίω (int. ποιεῖν). Phaedr. 272. C: ἵνα μὴ μάτην πολλὴν ἀπίῃ καὶ τραχεῖαν (ὁδόν), ἐξὸν ὀλίγην τε καὶ λείαν. Gorg. 492. B: οἷς ἐξὸν ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν ... αὐτοὶ ἑαυτοῖς δεσπότην ἐπαγάγοιντο cet. Conv. 189. B: ἐξόν σοι ἐν εἰρήνῃ λέγειν. Pol. V. 466. A: οἷς ἐξὸν πάντα ἔχειν ... οὐδὲν ἔχοιεν. Legg. IV. 722. B. IX. 858. B: ὡς οὐκέτ' ἐξὸν εἰς αὔριον. Crit. 45. C: οὕς σοι ἐξὸν ... ἐκθρέψαι ... οἰχήσει καταλιπών. Menex. 242. C. Gorg. 525. E: οὐ γὰρ ... ἐξῆν αὐτῷ. Pol. V. 452. D: ἐξῆν τοῖς τότε ἀστείοις πάντα ταῦτα κωμῳδεῖν. Legg. II. 656. E. XII. 944. A. Crit. 52. C. Gorg. 461. D: οὐκ ἐξέσται μοι λέγειν ὁπόσα ἂν βούλωμαι; Pol. III. 396. B: οἷς γε οὐδὲ προςέχειν τὸν νοῦν τούτων οὐδενὶ ἐξέσται. IV. 420. A. Legg. II. 673. E. XI. 922. D. Alc. I. 105. A. C. Legg. II. 656. C: ἐξέσεσθαι τοῖς ποιητικοῖς ... ἀπεργάζεσθαι. **oportet*. Polit. 299. C: εἰςάγειν ... οἷς (οἷ?) ἔξεστιν, εἰς δή τι δικαστήριον. Ep. VII. 345. D: ἀγανακτεῖν ... ἐξῆν (vern. *ich musste*) εἴτε βουλοίμην εἴτε μή.

ἐξετάζω, *examino, exploro; sciscitor, quaero*. Prot. 333. C: τὸν ... λόγον ἔγωγε μάλιστα ἐξετάζω. Critia 107. C: οὔτε ἐξετάζομεν ... τὰ γεγραμμένα. D: τὰ ... θνητὰ ... ἀκριβῶς ἐξετάζομεν. Soph. 230. B: τὰς δόξας ... ἐξετάζουσι. Phaedr. 261. A: δεῦρο αὐτοὺς παράγων ἐξέταζε τί καὶ πῶς λέγουσιν. Gorg. 495. A: οὐκ ἂν ἔτι μετ' ἐμοῦ ἱκανῶς τὰ ὄντα ἐξετάζοις. Gorg. 515. B: ἐάν τίς σε ταῦτα ἐξετάζῃ.

Legg. VIII. 837. E: τὸν ... νόμον ὑμῶν ... οὐδέν με ἐξετάζειν δεῖ. Apol. 23. C. Lach. 189. D: ἐξετάζειν καὶ τὰ τοιαῦτα ἡμᾶς αὐτούς. Legg. IV. 720. C: ταῦτα ἐξετάζων. X. 891. C. Crat. 410. D: τὸ ... τὰ φυόμενα καὶ τὰ γιγνόμενα ... αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ ἐξετάζον. Apol. 38. A: ἐμοῦ ... ἐμαυτὸν καὶ ἄλλους ἐξετάζοντος. Phaedr. 270. C: τὸν λόγον ἐξετάζοντα. Apol. 28. E. Theaet. 155. A: τῷ ὄντι ἡμᾶς αὐτοὺς ἐξετάζοντες. Charm. 172. B. Legg. III. 685. A: τοῦτο ... ἐξετάζοντας περὶ νόμων. Critia 119. D: ἐξήταζον εἴ τίς τι παραβαίνοι cet. Theaet. 154. D: πάντα τὰ τῶν φρενῶν ἐξητακότες. Phaedr. 277. A: ὅπως τὸ Λυσίου ... ὄνειδος ἐξετάσαιμεν cet. Apol. 24. C: τούτου ... τοῦ ἐγκλήματος ἓν ἕκαστον ἐξετάσωμεν. Phaedr. 258. D: δεόμεθά τι ... Λυσίαν ... περὶ τούτων ἐξετάσαι —; Gorg. 514. A. Pol. X. 598. D. Charm. 167. A. Apol. 29. E: ἐξετάσω καὶ ἐλέγξω. Charm. 170. B: τοὺς ἄλλους ... κάλλιον ἐξετάσει. Lach. 189. A: ἥδιστ' ἂν ἐξεταζοίμην ὑπὸ τοῦ τοιούτου. Theaet. 184. C: τὸ ... εὐχερὲς τῶν ὀνομάτων ... καὶ μὴ δι' ἀκριβείας ἐξεταζόμενον. Tim. 62. C: βαρὺ ... ἐξεταζόμενον. Pol. VI. 489. A: οὐ δὴ ... οἶμαι δεῖσθαί σε ἐξεταζομένην τὴν εἰκόνα ἰδεῖν. Apol. 23. C: οἱ ὑπ' αὐτῶν ἐξεταζόμενοι. Ib. ἀκούοντες ἐξεταζομένων τῶν ἀνθρώπων. 33. C: χαίρουσιν ἐξεταζομένοις τοῖς οἰομένοις ... εἶναι σοφοῖς. Crat. 436. D: ἐκείνης (τῆς ἀρχῆς) ... ἐξετασθείσης ἱκανῶς. Pol. X. 599. A: πάνυ μὲν οὖν ἐξεταστέον. *(explorando) *cognosco*, *experior*. Ep. XIII. 362. A: ἐγὼ ... ταῦτά γε ἐξήτασα. Pass. *reperior*. Legg. VI. 764. A: ἐὰν μὴ παρὼν ἐξετάζηται τοῖς ξυλλόγοις.

ἐξέτασις, ἡ, *exploratio*, *quaestio*. Apol. 22. E: ἐκ ταυτησὶ ... τῆς ἐξετάσεως ... πολλαὶ ... ἀπέχθειαί μοι γεγόνασι. Theaet. 210. C: διὰ τὴν νῦν ἐξέτασιν. Phil. 55. C: μὴ τοίνυν ἡδονῆς ... ἐξέτασιν πᾶσαν ἐπιχειρῶμεν ποιήσασθαι.

ἑξέτης, ις, *sexennis*. Legg. VII. 793. E: ἑξετεῖ ἤθει ψυχῆς. 794. C: μετὰ ... τὸν ἑξέτη καὶ τὴν ἑξέτιν.

ἐξευθύνω, *rationem reposco*. Legg. XII. 945. D: οἱ τοὺς ἄρχοντας ἐξευθύνοντες.

ἐξευλαβοῦμαι, *caveo*. Polit. 263. D: ἐξευλαβεῖσθαι πάνθ' ὁπόσα τοιαῦτα. Legg. X. 905. A. Lach. 199. E: ἐξευλαβεῖσθαι ... τὰ δεινὰ καὶ τὰ μή. Pol. III. 409. C: ἐξευλαβούμενος.

ἐξευπορῶ, *suppedito*. Legg. XI. 918. C: πᾶσιν ἐπικουρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν. **copiam habeo*, *facile possum* (aliquid expedire al.). Legg. IX. 861. B: περὶ τὴν τούτων ἀπορίαν οὔτ' ἐξευπορήσαντες cet.

ἐξεύρεσις, ἡ, *inventio*. De lege 315. A: τοῦ ὄντος ... ἐξεύρεσις.

ἐξευρίσκω, *invenio* vel *reperio*; etiam *exquiro* vel *inquiro* et *excogito*, *comminiscor*. Pol. IV. 425. A: καὶ τὰ σμικρὰ ... δοκοῦντα εἶναι νόμιμα ἐξευρίσκουσιν οὗτοι cet. VIII. 550.

D: *δαπάνας αὐτοῖς ἐξευρίσκουσι.* 566. B. IX. 587. A: *ὑπάρχει αὐτῷ μήτε τὴν ἑαυτοῦ ἡδονὴν ἐξευρίσκειν* cet. Epin. 987. E. Clit. 408. E. Charm. 171. E: *ἐξευρίσκοντες τοὺς ἐπισταμένους.* Lys. 218. B: *νῦν ... ἐξευρήκαμεν ὃ ἔστι τὸ φίλον καὶ οὔ.* Prot. 320. B: *τὰ δὲ αὐτὸν ἐξευρηκέναι.* Pol. V. 473. A. Legg. VI. 772. D. Alc. I. 106. D: *ἢ αὐτὸς ἐξεῦρες;* 110. D. Hipp. mai. 295. B: *ὃ κατὰ σαυτὸν ἐξεῦρες.* De lucri cup. 228. D: *ἣν αὐτὸς ἐξεῦρεν.* Sis. 388. D. Hipp. mai. 295. B: *ἐμοῦ ἐναντίον αὐτὸ ἔξευρε.* Ion. 538. E. Eryx. 400. D: *ἄρ' ἂν οὑτωσὶ μάλιστα ἐξεύροιμεν;* Prot. 353. B: *πρὸς τὸ ἐξευρεῖν περὶ ἀνδρείας ... πῶς ποτ' ἔχει.* Phaed. 90. A: *σφόδρα σμικρὸν ἐξευρεῖν ἄνθρωπον.* Theaet. 148. C: *τὴν ἐπιστήμην ... ἐξευρεῖν.* Soph. 221. A. Crat. 392. B. Pol. I. 348. A. Apol. 24. D: *τὸν ... διαφθείροντα ἐξευρὼν ... ἐμέ.* Alc. I. 110. C. Hipp. mai. 290. C: *ὡς οἷόν τ' ἦν ὁμοιότητα τοῦ λίθου τῷ ἐλέφαντι ἐξευρών* (*exquirens*). De lege 321. B: *ἐξευρόντος ... τὴν ἀλήθειαν.* Crat. 389. C: *τὸ ... ὄργανον ἐξευρόντα.* Legg. XII. 960. B: *τῷ γεννηθέντι σωτηρίαν ἐξευρόντα.* Crat. 396. E: *ἐξευρόντες ὅστις ... δεινὸς καθαίρειν.* 438. B: *αὐτοὺς ἐξευρόντας.* Theaet. 201. D: *ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ ἐξευρήσω.* Pol. VII. 520. E: *εἰ ... βίον ἐξευρήσεις ἀμείνω τοῦ ἄρχειν* cet. Conv. 193. B: *ἐξευρήσομέν τε καὶ ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς* cet. Phil. 62. B: *εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ τὴν ὁδὸν ... ἐξευρήσειν οἴκαδε.* Sis. 390. C: *καὶ μή, ὥσπερ νῦν, οὐδὲν ἐξευρίσκεται ἀλλοῖον ἢ* cet. Polit. 285. C: *ὅτι δύο γένη περὶ αὐτὰ ἐξεύρηται τῆς μετρητικῆς.* Euthyd. 303. E. De lege 315. A. Legg. I. 633. A: *τὰ ξυσσίτιά φαμεν ... πρὸς τὸν πόλεμον ἐξευρῆσθαι τῷ νομοθέτῃ.* Legg. VII. 819. B: *περὶ λογισμοὺς ἀτεχνῶς παισὶν ἐξευρημένα μαθήματα.* Pol. II. 380. A: *ἐξευρητέον αὐτοῖς ... ὃν νῦν ἡμεῖς λόγον ζητοῦμεν.*

ἐξέχω, *emineo.* Pol. X. 602. C: *καὶ κοῖλά τε δὴ καὶ ἐξέχοντα.*

ἐξήγησις, ἡ, *expositio.* Legg. I. 631. A: *σοῦ τὴν ... ἐπιχείρησιν τῆς ἐξηγήσεως περὶ τοὺς νόμους ... ἄγαμαι.*

ἐξηγητής, ὁ, *interpres religionum*, et in univ. *interpres.* Pol. IV. 427. C: *οὗτος ... ὁ θεὸς* (Apollo Delphicus) *περὶ τὰ τοιαῦτα πᾶσιν ἀνθρώποις πάτριος ἐξηγητὴς ἐν μέσῳ τῆς γῆς ... καθήμενος ἐξηγεῖται.* Euth. 4. C: *πέμπει ... ἄνδρα πευσόμενον τοῦ ἐξηγητοῦ ὅ τι χρὴ ποιεῖν.* D. Pol. IV. 427. C: *οὐδὲ χρησόμεθα ἐξηγητῇ ἀλλ' ἢ τῷ πατρίῳ.* Tim. 29. B: *τοὺς λόγους, ὧνπέρ εἰσιν ἐξηγηταί, τούτων αὐτῶν καὶ ξυγγενεῖς ὄντας.* Legg. VI. 759. E. VIII. 828. B. 845. E: *οἱ τῶν ἐξηγητῶν νόμοι.* IX. 871. C: *νομοφύλακες μετ' ἐξηγητῶν καὶ μάντεων* cet. XI. 916. C: *κατὰ τὸν τῶν ἐξηγητῶν νόμον.* Euth. 9. A. Legg. VI. 759. C: *καταστήσαντας ἐπ' αὐτοῖς (τοῖς νόμοις) ἐξηγητάς.* 775. A: *τοὺς ἐξηγητὰς ἐρωτῶντα.* IX. 865. C: *τούτων (τῶν καθαρμῶν) ... ἐξηγητὰς εἶναι κυρίους οὓς ἂν ὁ θεὸς ἀνέλῃ.* 873. D. XII. 958. D. 964. B.

ἐξηγοῦμαι, praeeo, duco. Pol. V. 474. C: *ἀκολουθεῖν ... τῷ ἡγουμένῳ.* **praescribo, indico.* Pol. X. 604. B: *ᾗ ὁ νόμος ἐξηγεῖται.* IX. 886. D: *ἃς ἂν τὸ φρόνιμον ἐξηγῆται.* **respondeo* (de rebus sacris al.). Pol. IV. 427. C: *οὗτος ὁ θεὸς περὶ τὰ τοιαῦτα ... ἐξηγεῖται.* V. 469. A: *ταύτῃ θήσομεν, ᾗ ἂν ἐξηγῆται (ὁ θεὸς).* Theag. 131: *καὶ ἄλλῳ ὅτῳ ἂν οἱ μάντεις ἐξηγῶνται.* Ion. 531. B. *in univ. *explico, expono;* etiam *interpretor* vel *enarro* (ut poëtam). Legg. VII. 816. C: *ἃ ... δεῖ τὸν ... νομοθέτην ἐξηγεῖσθαι τύποις.* 821. D: *πειρῶ σὺ ... ἐξηγεῖσθαι.* XII. 969. A. Alc. I. 132. B. Ion. 533. B. C. Ep. VII. 343. D: *τὸν ἐξηγούμενον ἐν λόγοις ἢ γράμμασιν* cet. Crat. 407. A: *οἱ πολλοὶ ἐξηγούμενοι τὸν ποιητήν.* Legg. VII. 802. C: *ἐξηγουμένους ... τὰ τοῦ νομοθέτου βουλήματα.* Ion. 531. A: *πότερον ... περὶ τούτων κάλλιον ἂν ἐξηγήσαιο ἃ Ὅμηρος λέγει, ἢ ἃ Ἡσίοδος;* B. Pol. V. 474. C: *ἐὰν αὐτὸ ἁμηγέπῃ ἱκανῶς ἐξηγησώμεθα.* Alc. I. 124. B: *ἔχεις ἐξηγήσασθαι;* Ion. 531. B.

ἑξήκοντα, sexaginta. Parm. 127. B. Tim. 55. A. al.

ἑξηκοντούτης, ὁ ἡ, sexagenarius. Legg. VI. 755. A: *ἑξηκοντούτης ... ἐνεχθείς.* VII. 812. B: *τοὺς ... ἑξηκοντούτεις ᾠδούς.*

ἐξήκω, exeo; quod ponitur in tempore quod praeteriit, in munere quod transactum est al. Legg. VIII. 850. B: *ὅταν δ' ἐξήκωσιν οἱ χρόνοι.* VI. 766. C: *πρὶν ἐξήκειν αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πλεῖον ἢ τριάκοντα ἐπιδεομένην ἡμερῶν.* XI. 928. C. **permano* vel *permanavi.* Epin. 987. A: *ὅθεν καὶ πανταχόσε καὶ δεῦρ' ἐξήκει.* **tendo, specto.* Pol. VII. 530. E: *οὐκ ἐξῆκον ἐκεῖσε ἀεί, οἷ πάντα δεῖ ἀφήκειν.*

ἐξημαρτημένως, perperam. Legg. X. 891. D: *μηδὲ εὖ τοῖς λόγοις, ἀλλ' ἐξημαρτημένως χρώμενοι.*

ἑξῆς, deinceps, ordine; etiam *deinde, porro;* et *continuo* (ut Conv. 195. E.). Gorg. 454. C: *τοῦ ἑξῆς ἕνεκα περαίνεσθαι τὸν λόγον ἐρωτῶ.* Theaet. 152. E: *πάντες ἑξῆς οἱ σοφοί.* 193. B: *τἄλλα τὰ πρότερα πάνθ' ἑξῆς.* 208. A: *ὅταν ἑξῆς γράφῃ.* Polit. 257. B: *ἀλλ' ἑξῆς ... διέξελθέ.* 286. C: *λέγε ἑξῆς μόνον.* Parm. 149. A: *ἐὰν ... τρίτον προσγένηται ἑξῆς.* Phil. 29. D: *τὸ μετὰ τοῦτο ἑξῆς ἕπου.* (Id. Legg. VII. 823. D. Lat. *deinde deinceps*). Pol. VII. 528. B. D. IX. 580. B. Tim. 23. D: *ἑξῆς διελθεῖν.* Legg. VI. 779. D. Cum v. *εἶναι* et *γίγνεσθαι* est *sequi.* Crat. 420. D. Legg. VII. 823. D. VIII. 834. B. IX. 855. D. XI. 914. B. Cum artic. est *insequens* et *proximus.* Polit. 271. A: *τὸν ἑξῆς χρόνον.* Phil. 12. B: *τὰ μετὰ ταῦτα ἑξῆς ... πειρώμεθα περαίνειν.* Pol. VI. 484. B: *τί δ' ἄλλο ... ἢ τὸ ἑξῆς;* Tim. 20. B: *τὸν ἑξῆς λόγον.* Id. Critia 106. B. Legg. III. 688. D. 696. E. IV. 713. B. 723. E. Lach. 182. B. **proxime* et simpl. *post* (vern. *nächst*), c. genit. et dat. Phil. 42. C: *τούτων ... ἑξῆς ὀψόμεθα* (v. *ὀψώμεθα*) *... ἡδονὰς* cet. Prot.

314. E: *ἑξῆς δ' αὐτῷ συμπεριεπάτουν* cet. Crat. 399. D: *τούτοις ἑξῆς ... τι ... χρῆμα.* 420. D: *ὅτι τούτοις ἑξῆς ἐστί.* Legg. VI. 763. E: *ἀγορανόμους ... ἑξῆς τούτοις αἱρεῖσθαι.* Tim. 61. D: *ἑξῆς ... τοῖς γένεσιν.* Ep. VII. 347. D: *ἑξῆς τούτοις* (*deinde*). Cum artic. est *quod deinceps* vel *proxime sequitur*, et in univ. *quod sequitur.* Pol. III. 390. A: *τὰ τούτων ἑξῆς.* Critia 115. E: *ὁ ... ἑξῆς τῆς γῆς* (*τροχός*). Phaed. 100. C: *σκόπει ... τὰ ἑξῆς ἐκείνοις.* Pol. VII. 528. B: *τὸ ἑξῆς ... τῇ γεωμετρίᾳ.* Tim. 72. E: *τὸ ... ἑξῆς ... τούτοισι.* Legg. IV. 707. E. 715. E: *τὸν ... ἑξῆς αὐτοῖς ... λόγον.* VI. 780. C: *τὸ ... ἑξῆς τούτῳ.* 782. D: *τὰ τούτοις ἑξῆς ... φράζειν.* VII. 796. E. 804. C. Menex. 241. A: *τὸ ἑξῆς ἔργον τοῖς Μαραθῶνι.*

ἐξίημι, *transmitto.* Tim. 82. E: *ὅταν ... σὰρξ ἀνάπαλιν εἰς τὰς φλέβας τὴν τηκεδόνα ἐξιῇ* (v. *ἐξίῃ*).

ἐξικμάζω, *consumo.* Tim. 33. C: *ᾧ ... τὴν ... πρότερον ἐξικμασμένην* (*τροφὴν*) *ἀποπέμψοι πάλιν.*

ἐξικνοῦμαι, *pervenio*, *attingo.* Hipp. mai. 281. D: *οὐχ ἱκανοὶ* (*ἦσαν*) *ἐξικνεῖσθαι φρονήσει ἐπ' ἀμφότερα.* Intrans. *suppeto.* Prot. 311. D: *ἂν ... ἐξικνῆται τὰ ἡμέτερα χρήματα.*

ἐξιλάσκομαι, *expio.* Legg. IX. 862. C: *ἀποίνοις ἐξιλασθέν.*

ἕξις, *habitus* (tam corporis quam animi); *status* vel *conditio*; *affectio*; etiam *facultas.* Theaet. 153. B: *ἡ τῶν σωμάτων ἕξις.* 167. A: *ἀμείνων ... ἡ ἑτέρα ἕξις.* Pol. III. 403. E: *ἡ τῶνδε τῶν ἀσκητῶν ἕξις.* Legg. IX. 870. C: *φιλοτίμου ψυχῆς ἕξις.* X. 893. E. Theag. 130. E. Def. 414. C: *ἕξις διάθεσις ψυχῆς καθ' ἣν ποιοί τινες λεγόμεθα.* Polit. 273. B: *παρὰ τῆς ἔμπροσθεν ἕξεως.* Parm. 162. B: *μὴ μεταβάλλον ἐκ ταύτης τῆς ἕξεως.* Crat. 415. D. Phil. 48. C: *ἕξεώς τινος ἐπίκλην λεγομένη.* Pol. X. 618. D: *μετὰ ποίας τινὸς ψυχῆς ἕξεως.* Tim. 42. D: (*πρὶν*) *εἰς τὸ τῆς πρώτης καὶ ἀρίστης ἀφίκοιτο εἶδος ἕξεως.* Legg. V. 728. E. Prot. 344. B: *διαμένειν ἐν ταύτῃ τῇ ἕξει.* Pol. III. 407. D. Tim. 66. C: *οἰκεία τῇ τῆς γλώττης ἕξει πεφυκυῖα.* Alc. II. 133. B. Eryx. 405. E: *ἐν μοχθηροτέρᾳ ἕξει εἰσὶ τῶν* cet. Phaedr. 241. C: *βλαβερῷ ... πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἕξιν.* 268. E: *τὸν τὴν σὴν ἕξιν ἔχοντα.* Gorg. 524. B: *ἑκάτερον ... ἔχει τὴν ἕξιν τὴν αὑτοῦ.* Phil. 11. D: *ἕξιν ψυχῆς καὶ διάθεσιν.* 48. C: *ἣν δὴ λέγομεν ἀβελτέραν ἕξιν.* Pol. VI. 509. A: *τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἕξιν.* 511. D. IX. 591. B: *ὅλη ἡ ψυχὴ ... τιμιωτέραν ἕξιν λαμβάνει.* Tim. 47. E: *διὰ τὴν ἄμετρον ἐν ἡμῖν ... ἕξιν.* 86. D. Legg. II. 666. A: *τὴν ἐμμανῆ εὐλαβούμενοι ἕξιν τῶν νέων.* XII. 966. B: *ἀνδραπόδου γάρ τινα σὺ λέγεις ἕξιν.* Epin. 973. A: *ὃ τὴν ἀνθρωπίνην ἕξιν φαμέν.* Soph. 230. D: *βελτίστη ... τῶν ἕξεων αὕτη.* Phil. 41. C. Eryx. 405. D: *ὁποτέρα τῶν ἕξεων βελτίων.* Ep. VII. 344. A: *ἐν ἀλλοτρίαις ἕξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται.* Pol. IV. 435.

B: *ἄλλ' ἄττα πάθη τε καὶ ἕξεις.* Legg. I. 650. B: *τὸ γνῶναι τὰς φύσεις τε καὶ ἕξεις τῶν ψυχῶν.* VII. 791. B: *ἕξεις ἔμφρονας ἔχειν.* *i. q. *τὸ ἔχειν.* Pol. IV. 433. E: *ἡ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις τε καὶ πρᾶξις.* Soph. 247. A: *δικαιοσύνης ἕξει καὶ παρουσίᾳ.* Theaet. 197. A: *ἐπιστήμης ... ἕξιν.* Crat. 414. B: *οὐκοῦν τοῦτό γε (τέχνη) ἕξιν νοῦ σημαίνει* cet. Legg. I. 625. C: *τὴν τῶν ὅπλων ἕξιν.* Orationem amplificat. Tim. 73. A: *τῇ τοῦ περιγενησομένου πώματος ἐδέσματός τε ἕξει.* 74. A.

ἐξισοῦμαι, *exaequor, aequalis sum.* Parm. 144. E: *ἐξισοῦσθον δύ' ὄντε ἀεὶ παρὰ πάντα.* Pol. VIII. 563. A: *μέτοικον ... ἀστῷ καὶ ἀστὸν μετοίκῳ ἐξισοῦσθαι.* Legg. XI. 927. E: *τιμαῖς ... οὐδαμῶς ἐξισοῦσθαι φιλεῖ.*

ἐξίστημι, *de statu dimoveo.* Locr. 100. C: *ὁκόσαι ... ἐξίσταντι τὰν φύσιν.* Med. *excedo* vel *decedo.* Tim. 50. B: *ἐκ τῆς ἑαυτῆς τὸ παράπαν οὐκ ἐξίσταται δυνάμεως.* Pol. II. 380. D: *εἴπερ τι ἐξίσταιτο τῆς αὑτοῦ ἰδέας.* Legg. X. 907. D: *ἐξίστασθαι ... τρόπων τῶν αὐτῶν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς.* Phaedr. 249. C: *ἐξιστάμενος ... τῶν ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων.* Crat. 439. D: *μηδὲν ἐξιστάμενον τῆς αὑτοῦ ἰδέας.* **decedo de via* (vern. *ausweichen*). Pol. VIII. 563. C: *ἐὰν μὴ ἐξίστηται.*

ἐξίτηλος, *ὁ ἡ*, *evanidus*, cum v. *γίγνεσθαι*, *vim nativam amittere, evanescere.* Critia 121. A: *ἐπεὶ ... ἡ τοῦ θεοῦ ... μοῖρα ἐξίτηλος ἐγένετο ἐν αὐτοῖς.* Pol. III. 391. E: *ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων* (e trag.). VI. 497. B: *ὥσπερ ξενικὸν σπέρμα ἐν γῇ ἄλλῃ σπειρόμενον ἐξίτηλον εἰς τὸ ἐπιχώριον φιλεῖ κρατούμενον ἰέναι.*

ἐξιῶμαι, *sano; sedo.* Phil. 54. E: *ὅσα γένεσις ἐξιᾶται.* Legg. XI. 933. C: *ἐξιᾶσθαι τῶν ἀνθρώπων τοὺς τοιούτους φόβους.* Phil. 54. E: *ὅσοι ἐξιώμενοι ἢ πείνην ἢ δίψαν* cet. Legg. XI. 918. C: *ἵν', εἰ μὴ καὶ τὸ ὅλον, ἀλλ' οὖν μέρη γε ἐξιασώμεθα νόμῳ.* (Phaed. 77. E. pro *ἐξιάσηται* nunc scrib. *ἐξεπᾴσητε*). **sarcio.* Legg. IX. 879. A: *αὐτὸς τὴν βλάβην ἐξιάσθω.* Id. XI. 936. D. E.

ἔξοδος, *ἡ*, *exitus.* Phaedr. 230. D: *τῆς ἐμῆς ἐξόδου τὸ φάρμακον.* Pol. V. 453. E: *ἐάν πῃ εὕρωμεν τὴν ἔξοδον.* Tim. 75. E. 79. E. A: *διὰ τῶν ἐξόδων ᾗπερ πορεύεται διάγον.* Legg. VI. 784. D: *τῶν ἐξόδων ... τῶν γυναικείων.* Ep. VII. 329. E: *ἐν ταῖς τῆς χώρας ἐξόδοις.* **discessus.* Phil. 33. E: *ἔστι ... λήθη μνήμης ἔξοδος.* Conv. 208. E: *ἐπιστήμης ἔξοδος.* Legg. IX. 856. E: *μονῆς ... καὶ ἐξόδου τῆς πατρίδος.* **exitus*, i. e. *finis.* Prot. 361. A: *ἡ ἄρτι ἔξοδος τῶν λόγων.*

ἐξοίκησις, *ἡ*, *demigratio.* Legg. IV. 704. C: *παλαιὰ ... τις ἐξοίκησις ἐν τῷ τόπῳ γενομένη.* VIII. 850. B: *ἤ τινα ἀναβολὴν τῆς ἐξοικήσεως ἀξιῶν αὑτῷ γίγνεσθαι.*

ἐξοικίζω, *sedibus expello, eiicio.* Legg. XI. 928. E: εἰς ἄλλην χώραν ἐξοικίζεσθαι τὸν ἀπάτορα.

ἐξόλλυμι, *perdo.* Euthyd. 285. A: οὕτως ἐξολλύναι ἀνθρώπους. Ep. VII. 344. D: ἐξ ἄρα ... φρένας ὤλεσαν (Hom.). Perf. *pereo.* Euthyd. 283. D: οἵτινες τὰ παιδικὰ περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιντο ἐξολωλέναι. E. 285. A.

ἐξόμνυμαι, *abiuro.* Legg. XII. 949. A: ἐξαρνηθέντι καὶ ἐξομοσαμένῳ.

ἐξομοιῶ, *simile aliquid efficio.* Gorg. 512. E: ἐξομοιῶν αὐτὸν τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ. Tim. 90. D: τῷ κατανοουμένῳ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιῶσαι κατὰ τὴν ἀρχαίαν φύσιν.

ἐξομόργνυμι, *infundo, imprimo.* Legg. VI. 775. D: εἰς ... τὰς τῶν γεννωμένων ψυχὰς καὶ σώματα ἀναγκαῖον ἐξομοργνύμενον ἐκτυποῦσθαι. Med. Gorg. 525. A: ἃ ἑκάστῳ ἡ πρᾶξις αὐτοῦ ἐξωμόρξατο εἰς τὴν ψυχήν.

ἐξόμορξις, ἡ, *impressio.* Tim. 80. E: τῆς ἐξομόρξεως ἐν ὑγρῷ.

ἐξονομακλήδην, *nominatim.* Pol. III. 388. B. (Hom.).

ἐξόπισθεν, *a tergo.* Pol. II. 365. C: ἑλκτέον ἐξόπισθεν. Legg. XII. 947. D: κόρας ἑπομένας ἐξόπισθεν. Cum artic. Tim. 84. E: ὅταν ... τοὺς ... ἐπιτόνους ... εἰς τὸ ἐξόπισθεν (*retro*) κατατείνῃ.

ἐξοπλίζω, *armo.* Pol. VIII. 555. D: ἐξωπλισμένοι.

ἐξορθῶ, *erigo.* Legg. IX. 862. C: τὸ πεσὸν ... ἐξορθοῦντα. **corrigo, emendo.* Tim. 90. D: τὰς διεφθαρμένας ἡμῶν περιόδους ἐξορθοῦντα.

ἐξορίζω, *extermino, expello.* Legg. IX. 874. A: τὸ ... ὄφλον ἐξορίζειν. Conv. 197. D: ἀργιότητα δ' ἐξορίζων.

ἐξορμή, ἡ, *profectio.* Theag. 129. D: ἐπὶ ... τῇ ἐπὶ στρατείαν ἐξορμῇ.

ἐξορμῶ, *excito.* Polit. 294. E: ἅμα μὲν ἐξορμῶσιν, ἅμα δὲ καταπαύουσι δρόμου.

ἐξοστρακίζω, *testarum suffragiis exsilio multo, expello.* Gorg. 516. D: οὐκ ἐξωστράκισαν αὐτὸν οὗτοι —;

ἐξουσία, ἡ, *potestas, libertas* vel *licentia.* Gorg. 461. E: οὗ τῆς Ἑλλάδος πλείστη ἐστιν ἐξουσία τοῦ λέγειν. Pol. II. 359. C. V. 460. B: ἡ ἐξουσία τῆς τῶν γυναικῶν ξυγκοιμήσεως. VII. 557. B. Alc. I. 134. E. Euthyd. 302. B: περὶ ἃ (ζῶα) ἄν σοι ἐξουσία ᾖ πάντα ταῦτα ποιεῖν cet. Eryx. 397. B. Def. 412. D: ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ. 415. B: ἐξουσία ἐπιτροπὴ νόμου, Gorg. 525. A: ὑπὸ ἐξουσίας. Pol. II. 360. D: εἴ τις τοιαύτης ἐξουσίας ἐπιλαβόμενος cet. VII. 554. C: ὥστε πολλῆς ἐξουσίας λαβέσθαι τοῦ ἀδικεῖν. VIII. 563. E. Legg. VI. 568. B: ὁ ... ἀκοινώνητος ὢν ἐξουσίας τοῦ συνδικάζειν. Ep. III. 317. D: ἡ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. Gorg. 526. A: ἐν μεγάλῃ ἐξουσίᾳ τοῦ ἀδικεῖν γενόμενον. 528. D: διὰ τὴν ἐξουσίαν. (Pol. VIII. 557. D. 564. D: δι' ἐξουσίαν.) Conv. 182. E: ἐξουσίαν ὁ νόμος δέδωκε

τῷ ἐραστῇ θαυμαστὰ ἔργα ἐργαζομένῳ ἐπαινεῖσθαι. 183. C. Pol. II. 359. C. Legg. VI. 780. A. VIII. 829. D: *τοῖς δὲ ἄλλοις μηδεμίαν ἐξουσίαν γίγνεσθαι.* X. 907. C. XI. 936. A: *οἷς δ᾽ εἴρηται ... ἐξουσίαν εἶναι περὶ τοῦ ποιεῖν εἰς ἀλλήλους.* Crit. 51. D: *τῷ ἐξουσίαν πεποιηκέναι Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ ... ἐξεῖναι ... ἀπιέναι ὅποι ἂν βούληται.* Alc. I. 134. C. 135. B: *ἐν ... πάσαις ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ἀπολειπομέναις ἀρετῆς.* **copia.* Legg. VIII. 828. D: *(περὶ) τῶν ἀναγκαίων ἐξουσίας.*

• *ἐξόφθαλμος, ὁ ἡ, prominentes oculos habens.* Theaet. 209. C: *τὸν σιμόν τε καὶ ἐξόφθαλμον.*

ἐξυβρίζω, insolenter me effero. Legg. III. 691. C: *ἐξυβρίζοντα ... τὰ μὲν εἰς νόσους θεῖ, τὰ δ᾽ εἰς ἀδικίαν.*

ἔξω, extra, foris et *foras.* Phaedr. 247. B: *ἔξω πορευθεῖσαι.* 255. C: *ἔξω ἀποῤῥεῖ.* Parm. 127. C: *τυχεῖν ἔξω ὄντα.* 138. E: *τὸ δὲ ἔξω εἴη ἅμα.* Conv. 218. B: *ἐπειδὴ ... οἱ παῖδες ἔξω ἦσαν.* Pol. II. 360. A: *στρέψαι ἔξω τὴν σφενδόνην.* IX. 573. B: *ἔξω ὠθεῖ παρ᾽ αὑτοῦ.* 579. C: *ἐάν τις ἔξω ἀποδημῇ.* Tim. 46. A: *ἐντὸς ἔξω τε ἐγερθεῖσιν.* 78. D: *εἴσω ... καὶ πάλιν ἔξω.* E. 79. C: *ἔξω μεθιὲν τὸ πνεῦμα.* C: *ἔξω ἰόν.* D. 84. E: *ἀδυνατοῦν ἔξω πορευθῆναι.* 85. C: *ἔξω ... ἀναπέμπει.* Critia 108. E: *τοῖς ... ὑπὲρ Ἡρακλείας στήλας ἔξω κατοικοῦσι.* 115. C: *ὁδὸν ἔξω ... ποιούμενοι.* Legg. VII. 814. A: *ἔξω στρατεύεσθαι.* Lys. 206. E: *ἔπαιζον ἔξω.* Alc. I. 117. C: *εἴσω ἄγειν ἢ ἔξω.* Ep. VII. 348. A: *βλέπων ἔξω.* 349. B: *ᾠχόμην ἔξω.* Phaed. 112. E: *τὸ ἐξωτάτω ῥέον.* Praepos. *extra.* Phaedr. 227. A: *ἔξω τείχους.* 247. A: *φθόνος ... ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται.* 256. B: *ἔξω (τοῦ ἔρωτος) γενομένω.* Theaet. 153. D: *ἕτερόν τι ἔξω τῶν σῶν ὀμμάτων.* Parm. 138. D: *μήτε ... ἐν ἐκείνῳ εἶναι ... μήτ᾽ ... ἔξω ἐκείνου.* Legg. IX. 873. E: *ἔξω τῶν ὅρων τῆς χώρας.* 876. E: *τοῦ μήποτε βαίνειν ἔξω τῆς δίκης.* X. 909. C: *ἔξω τῶν ὁρίων ἐκβάλλειν.* XI. 925. B: *τῶν ... ὄντων ἔξω τῆς συγγενείας.* XII. 949. B: *καθάπερ ἔξω τοῦ λόγου λέγοντος.* 960. A: *ἔξω τῆς οἰκίας.* Epin. 985. A: *θεὸν ... ἔξω τούτων εἶναι.* Ion. 535. B: *πότερον ἔμφρων εἶ, ἢ ἔξω σαυτοῦ γίγνει —;* Alc. II. 147. D: *γίγνεται ... συντεθὲν ἔξω ... τοῦ μέτρου.* Ep. VII. 330. E: *τοῖς ... ἔξω ... βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πολιτείας.* **ex.* Phil. 16. A: *τὴν ... τοιαύτην ταραχὴν ἡμῖν ἔξω τοῦ λόγου ... ἀπελθεῖν.* — Cum artic. *exterior.* Phaedr. 247. C: *τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ.* 248. A: *εἰς τὸν ἔξω τόπον.* Theaet. 144. C: *ἐν τῷ ἔξω δρόμῳ.* 198. C: *ἢ ἄλλο τι τῶν ἔξω.* Pol. IV. 443. D: *οὐ περὶ τὴν ἔξω πρᾶξιν τῶν αὑτοῦ.* VIII. 556. A: *ἄνευ τῶν ἔξω στασιάζει αὐτὸ αὑτῷ.* 566. E: *πρὸς τοὺς ἔξω ἐχθρούς.* IX. 577. A. 588. E: *τὸ ἔξω μόνον ἔλυτρον ὁρῶντι.* X. 617. C: *τοῦ ἀτράκτου τὴν ἔξω περιφοράν.* Critia 117. B: *ἐπὶ τοὺς ἔξω κύκλους ... ἐπωχέτευον.* D. Charm. 171. B: *ἔν γε τοῖς*

ἔξω. Pol. X. 616. E: *τὸν ... ἐξωτάτω σφόνδυλον*. Critia 115. D. 116. B. Etiam in eo ponitur quod *exstat* vel *prominet*. Theaet. 143. E: *τὸ ἔξω τῶν ὀμμάτων*.

ἔξωθεν, *extrinsecus; foris*. Phaedr. 245. E: *ᾧ ... ἔξωθεν τὸ κινεῖσθαι*. 279. B: *ἔξωθεν ... ὅσα ἔχω*. Soph. 253. D: *ἔξωθεν περιεχομένας*. Polit. 293. D: *ἐπεισαγόμενοι ... ἔξωθεν*. Parm. 127. D: *ἐπεισελθεῖν ... ἔξ*. 150. E: *περὶ ἑαυτὸ ἂν εἴη ἔξ*. Crat. 420. A: *ὅτι ἐσρεῖ* (v. *εἰσρεῖ*) *ἔξ*. Conv. 216. D: *τοῦτο ... οὗτος ἔξ. περιβέβληται*. Pol. VIII. 559. E: *βοηθησάσης ... ξυμμαχίας ἔξ*. IX. 588. D. Tim. 33. A: *περιιστάμενα ἔξ*. C: *ὁρατὸν ... οὐδὲν ὑπελείπετο ἔξ*. 61. B: *ἐπιόντα ἔξ*. Critia 116. A: *ἔξ. καὶ ἐντός*. E. Legg. VII. 800. E: *χορούς τινας ἔξ. μεμισθωμένους*. VIII. 829. A: *ἔξωθέν τε καὶ ἔνδοθεν*. al. Cum artic. *externus*. Prot. 334. B: *τοῖς ... ἔξ. τοῦ σώματος ἀγαθόν ἐστι τῷ ἀνθρώπῳ*. Polit. 277. C: *τὴν ἔξωθεν ... περιγραφὴν ... ἱκανῶς ἔχειν*. 307. E: *πρὸς τὰς ἔξ. πόλεις*. Pol. III. 414. B: *τῶν ... ἔξ. πολεμίων*. (Id. 417. B. IV. 442. B. Legg. I. 628. B.) 415. E: *τούς τε ἔξ. ἀπαμύνοιεν*. Tim. 77. B: *τὴν ... ἔξ. ἀπωσαμένῳ κίνησιν*. Critia 112. A: *ᾤκεῖτο ... τὰ ... ἔξ*. Legg. I. 628. A: *πρὸς πόλεμον ... τὸν ἔξ. βλέπων*. D: *πρὸς τὰ ἔξ. πολεμικὰ ἀποβλέπων*.

ἐξωθῶ, *expello*. Tim. 62. B: *τὰ σμικρότερα ἐξωθοῦντα*.

ἔοικα, vid. *εἴκω*.

ἑορτάζω, *diem festum ago*. Alc. I. 121. C: *ἅπασα ... ἑορτάζει ἡ Ἀσία*. Ib. *ἑορτάζουσι πάντες* cet. Legg. VIII. 835. B: *ἑορτάζειν*. II. 657. D: *περὶ τῶν ἑορταζόντων*. Trop. Pol. V. 458. A: *ἔασόν με ἑορτάσαι*.

ἑόρτασις, *ἡ*, *celebritas*. Legg. II. 657. D: *χαίροντες τῇ ἐκείνων παιδιᾷ τε καὶ ἑορτάσει*.

ἑορταστικός, *ή*, *όν*, *festus, sollemnis*. Legg. VIII. 829. B: *μάχαι τινὲς ἑορταστικαί*.

ἑορτή, *ἡ*, *dies festus*, *celebritas*. Def. 415. A: *χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους*. Phaed. 61. A: *ἡ τοῦ θεοῦ ἑορτή*. Gorg. 447. A: *κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν*. Ib. *ἀστείας ἑορτῆς*. Tim. 21. B. Pol. I. 327. A: *τὴν ἑορτὴν ... θεάσασθαι τίνα τρόπον ποιήσουσιν*. IX. 573. D: *ἑορταὶ γίγνονται*. Legg. VII. 809. D. Pol. II. 364. C: *μεθ' ἡδονῶν τε καὶ ἑορτῶν*. Legg. II. 653. D: *τὰς τῶν ἑορτῶν ἀμοιβάς*. VII. 796. C. Conv. 197. D: *ἐν ἑορταῖς*. Legg. II. 653. D. VI. 775. D. Ion. 535. D: *ἐν θυσίαις καὶ ἑορταῖς*. Legg. VII. 799. A: *τάξαντας ... τὰς ἑορτάς*. 816. C. VIII. 828. B: *δώδεκα ... ἑορτὰς εἶναι τοῖς δώδεκα θεοῖς*. C: *γυναικείας ... ἑορτάς*. 835. B: *ἑορτὰς ἀποδοῦναι τῇ πόλει ἑορτάζειν*. Epin. 985. E. **festa oblectatio*. Phaedr. 276. B: *παιδιᾶς τι καὶ ἑορτῆς χάριν*.

ἐπαγγέλλω, *denuntio*, *indico*. Legg. III. 702. D: *οὐ πόλεμόν γε ἐπαγγέλλεις*. Med. *denuntio*, h. e. *posco*, *iubeo*. Lach. 189. B: *σοὶ ... ἐγὼ ἐπαγγέλλομαι καὶ διδάσκειν καὶ*

ἐλέγχειν ἐμὲ ὅ τι ἂν βούλῃ. Gorg. 458. D: αὐτὸν ἐπαγγειλάμενον ἐρωτᾶν ὅ τι τις βούλεται. *promitto vel operam meam offero. Legg. XI. 915. A: ἐπαγγελλόμενον ὅ τι χρὴ δρᾶν τῶν δικαίων καὶ ἅμα δυνατῶν. *profiteor. Prot. 319. A: τοῦτό ἐστι ... τὸ ἐπάγγελμα ὃ ἐπαγγέλλομαι. Gorg. 449. B. 447. C: τί ἐστιν ὃ ἐπαγγέλλεταί τε καὶ διδάσκει. Theag. 127. E: οἳ παιδεύειν ἐπαγγέλλονται οἷοί τε εἶναι νέους ἀνθρώπους. Men. 95. B. Soph. 223. A: τὸ ... ἐπαγγελλόμενον ... ὡς ἀρετῆς ἕνεκα τὰς ὁμιλίας ποιούμενον. Euthyd. 273. E: τοῦτο μέμνημαι σφὼ ἐπαγγελλομένω. Pol. VII. 518. B: οὐχ οἵαν τινὲς ἐπαγγελλόμενοί φασιν εἶναι. Lach. 186. C: οἵπερ μόνοι ἐπηγγέλλοντό με οἷοί τ' εἶναι ποιῆσαι καλόν τε κἀγαθόν.

ἐπάγγελμα, τό, professio. Prot. 319. A. Euthyd. 274. A: ὑπὸ ... τοῦ μεγέθους τοῦ ἐπαγγέλματος.

ἐπάγω, adduco, induco, affero, infero. Pol. V. 472. A: ὅτι ... νῦν τὸ μέγιστον ... τῆς τρικυμίας ἐπάγεις. Legg. IX. 881. E: ὃς ἂν ... μὴ ἐπάγῃ δίκην τῷ τοιούτῳ. XII. 943. E: (μὴ) ἀναξίῳ ἀναξίας ἐπάγῃ δίκας. Polit. 278. A: ἐπάγειν ἐπὶ τὰ μήπω γιγνωσκόμενα. Crat. 420. D: ταῦτα ... μοι δοκεῖς ... πυκνότερον ἐπάγειν. Legg. VIII. 844. C: ἀγρονόμον ἐπάγων ὁ βουλόμενος ταξάσθω cet. Tim. 88. A: ῥεύματα ἐπάγουσα. Phil. 35. D: ἐπάγουσαν. Critia 118. E: τὰ ἐκ τῶν διωρύχων ἐπάγοντες νάματα. Tim. 33. A: νόσους γῆράς τε ἐπάγοντα. Phaed. 106. A: ὁπότε τις ἐπὶ χιόνα θερμὸν ἐπαγάγοι. Lys. 217. D: ὅταν ... τὸ γῆρας αὐταῖς ταὐτὸν τοῦτο χρῶμα ἐπαγάγῃ. Legg. III. 697. C: τὸ δεσποτικὸν δ' ἐπαγαγόντες μᾶλλον τοῦ προσήκοντος. Locr. 102. A: τροφὰ ... πᾶσα ἀπὸ ῥίζας ... τὰς καρδίας ... ἐπάγεται τῷ σώματι. 103. C. Med. adduco, infero; etiam affero, cito. Hipp. mai. 289. B: ὃν (Ἡράκλειτον) σὺ ἐπάγει. Legg. VII. 823. A: τὸ ... παρὸν ἡμῖν ... οἷον μάρτυρα ἐπαγόμεθα. Pol. II. 364. C: μάρτυρας ποιητὰς ἐπάγονται. Menex. 243: B: ἰδίᾳ τοῦτον πάλιν ἐπάγεσθαι. Legg. XI. 930. B: μὴ μητρυιὰν ἐπαγόμενον. Prot. 347. E: ἐπαγόμενοι ... αὐτοὺς (τοὺς ποιητάς) οἱ πολλοὶ ἐν τοῖς λόγοις cet. Legg. X. 897. D: νύκτα ἐν μεσημβρίᾳ ἐπαγόμενοι. Pol. VIII. 556. E: ἔξωθεν ἐπαγομένων ... ξυμμαχίαν. Lys. 215. C: τὸν Ἡσίοδον ἐπήγετο. Menex. 238. B: ἄρχοντας καὶ διδασκάλους αὐτῶν τοὺς θεοὺς ἐπηγάγετο. Gorg. 492. B: αὐτοὶ ἑαυτοῖς δεσπότην ἐπαγάγοιντο τὸν ... νόμον cet.

ἐπαγωγή, ἡ, illicium magicum. Pol. II. 364. C: ἐπαγωγαῖς τισὶ καὶ καταδέσμοις. Legg. XI. 933. D: καταδέσεσιν ἢ ἐπαγωγαῖς ἢ τισιν ἐπῳδαῖς cet.

ἐπαγωγός, ὁ ἡ, alliciens; neutr. c. artic. illecebra. Tim. 45. D: ἔτι τε ἐπαγωγὸν γίγνεται ὕπνου. Phil. 44. C: ὥστε καὶ αὐτὸ τοῦτο αὐτῆς τὸ ἐπαγωγὸν γοήτευμα, ἀλλ' οὐχ ἡδονὴν εἶναι.

ἐπάδω, *incanto; etiam verbis demulcentibus* vel *persuadentibus utor, consolor, admoneo, animum erigo* al. Theaet. 157. C: τούτου ἕνεκα ἐπάδω. Charm. 155. E: ἣν εἰ ... τις ἐπάδοι. Legg. VII. 812. C: (ἵνα) ἐπάδῃ ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς. Phaed. 77. E: χρὴ ... ἐπάδειν αὐτῷ ἑκάστης ἡμέρας. 114. D: χρὴ τὰ τοιαῦτα ὥσπερ ἐπάδειν ἑαυτῷ. Legg. II. 664. B. 666. C. XII. 944. B. Charm. 176. B. Phaedr. 267. D: πάλιν ὠργισμένοις ἐπάδων κηλεῖν. Legg. VIII. 837. E. VI. 773. D: ἐπάδοντα. II. 665. C: ὅλῃ τῇ πόλει ὅλην τὴν πόλιν αὐτῇ ἐπάδουσαν. Pol. X. 608. A: ἐπάδοντες ἡμῖν αὐτοῖς τοῦτον τὸν λόγον. Theaet. 149. C: ἐπάδουσαι. Charm. 157. C: ἐπᾶσαι. 176. B: ἐπάδεσθαι. 158. C: ἐπαστέον.

ἐπαιδοῦμαι, *revereor.* Legg. XI. 921. A: μηδὲν τὸν βιοδότην θεὸν ἐπαιδεσθείς.

ἐπαινέτης, ὁ, *laudator; assensor; probator.* Prot. 309. A: οὐ σὺ ... Ὁμήρου ἐπαινέτης εἶ —; 345. E. Phaedr. 258. A: ὅτι ... συγγράμματι (v. συγγράμματος) πρῶτος ὁ ἐπαινέτης γέγραπται. Polit. 306. D. Pol. IV. 426. B. IX. 583. A. Prot. 345. E: ἐπαινέτην. Legg. I. 633. A: τὸν τοῦ Διὸς ἐπαινέτην τόνδε. 639. C. Pol. II. 366. D: ὅσοι ἐπαινέται φατὲ δικαιοσύνης εἶναι. Phaedr. 258. A: ἐπιδεικνύμενος τοῖς ἐπαινέταις τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν. Pol. X. 606. E: ὅταν Ὁμήρου ἐπαινέταις ἐντύχῃς. Legg. I. 638. D. Phaedr. 257. E: οἳ ... οὕτως ἀγαπῶσι τοὺς ἐπαινέτας. Menex. 247. E. Etiam rhapsodus dicitur ἐπαινέτης (vid. ἐπαινῶ). Ion. 536. D: ὅτι οὐ τέχνῃ, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ Ὁμήρου δεινὸς εἶ ἐπαινέτης. Ib. ad fin. θεῖον εἶναι, καὶ μὴ τεχνικὸν περὶ Ὁμήρου ἐπαινέτην.

ἐπαινετός, ή, όν, *laudabilis, insignis.* Def. 411. D: ἕξις θνητοῦ ζώου καθ᾽ αὑτὴν ἐπαινετή. Epin. 987. D: τὸ δ᾽ ἐπαινετὸν αὐτοῦ χρὴ λέγειν ὅτι cet. Crat. 416. C: οὐκοῦν ... ὅσα ... ἂν νοῦς ... ἐργάσηται, ταῦτά ἐστι τὰ ἐπαινετά —; Legg. I. 637. B. II. 660. A: ἐν τοῖς καλοῖς ῥήμασι καὶ ἐπαινετοῖς.

ἔπαινος, ὁ, *laus, laudatio; praedicatio.* Pol. X. 605. E: ἢ καλῶς ... οὗτος ὁ ἔπαινος ἔχει, τὸ cet. Legg. II. 663. A: κλέος τε καὶ ἔπαινος πρὸς ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν cet. V. 730. B. XI. 917. C: ἔπαινος ... ὅρκος τε περὶ παντὸς τοῦ πωλουμένου ἀπέστω. Lach. 181. B: οὗτος ... ὁ ἔπαινός ἐστι καλὸς ὃν σὺ νῦν ἐπαινεῖ cet. Conv. 195. A: εἷς ... τρόπος ὀρθὸς παντὸς ἐπαίνου περὶ παντός. Pol. VI. 492. C. Legg. VI. 762. E: ἄξιος ἐπαίνου. VII. 811. E: οὓς δ᾽ ἂν τῷ ἐπαίνῳ συμψήφους ἔχῃ. Phaedr. 243. D: σοῦ ... εἰπόντος τὸν τοῦ ἐραστοῦ ἔπαινον. 260. B: συντιθεὶς λόγον ἔπαινον κατὰ τοῦ ὄνου. C: τὸν ἔπαινον ποιούμενος. Polit. 286. C. Conv. 177. B: ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφέλειαν. D: λόγον εἰπεῖν ἔπαινον Ἔρωτος. 217. E:

εἰς ἔπαινον ἐλθόντα. Legg. I. 625. A: *τοῦτον τὸν ἔπαινον ... εἰληφέναι.* III. 687. A: *ὁ τὸν ἔπαινον τοῦτον περὶ ἑκάστου τιθέμενος.* XII. 947. B: *οἷον ὕμνον πεποιημένον ἔπαινον εἰς τοὺς ἱερέας ... ᾄδειν.* Prot. 326. A: *ἐν οἷς ... ἔπαινοι καὶ ἐγκώμια παλαιῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν.* Pol. VII. 516. C: *τιμαὶ ... καὶ ἔπαινοι* cet. Legg. XII. 957. C: *ὅσοι ... ἐν ποιήμασιν ἔπαινοι καὶ ψόγοι περί τινων λέγονται καὶ ὅσοι καταλογάδην.* Polit. 287. A: *ψόγων καὶ ἐπαίνων μηδὲν φροντίζειν.* Legg. IV. 706. C: *ὡς ἄξια ἐπαίνων πολλάκις μυρίων.* VIII. 841. E: *ἄτιμον ... τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπαίνων.* Theaet. 174. D: *ἐν ... τοῖς ἐπαίνοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις.* Legg. II. 663. C: *καὶ ἐπαίνοις καὶ λόγοις ὡς ἐσκιαγραφημένα τὰ δίκαιά ἐστι καὶ ἄδικα.* Phaedr. 240. E: *ἀκαίρους ... ἐπαίνους.* Gorg. 483. B: *τοὺς ἐπαίνους ἐπαινοῦσι.* Conv. 177. B: *Ἡρακλέους ... ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν.* Legg. III. 700. C: *κρότοι ἐπαίνους ἀποδιδόντες.* Crit. 47. C.

ἐπαινῶ (*ἐπαίνημι.* Prot. 345. D. e Simon.), *laudo, praedico; probo, assentior;* etiam *commendo.* Prot. 361. D: *ἐγὼ ... ἐπαινῶ σου τὴν προθυμίαν.* Conv. 222. A: *ταῦτ᾽ ἐστὶν ... ἃ ἐγὼ Σωκράτη ἐπαινῶ.* Pol. IV. 426. C: *οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν ἐπαινῶ.* Gorg. 512. C: *ἐξ ὧν τὰ σαυτοῦ ἐπαινεῖς.* Pol. IV. 431. A: *ἐπαινεῖ γοῦν.* Legg. VI. 770. E: *ἐπαινεῖτε καὶ ψέγετε τοὺς νόμους.* Prot. 310. E: *πάντες τὸν ἄνδρα ἐπαινοῦσι.* Phaedr. 233. A: *καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τά τε λεγόμενα ... ἐπαινοῦσι.* Pol. II. 362. E. Legg. VII. 806. C: *ἐπαινείτω.* IV. 719. E: *τὸν ὑπερβάλλοντα ἂν τάφον ἐπαινοίην.* Theaet. 145. A: *εἰ ποτέρου τὴν ψυχὴν ἐπαινοῖ πρὸς ἀρετήν τε καὶ σοφίαν.* Pol. III. 401. E: *τὰ ... καλὰ ἐπαινοῖ.* II. 360. D: *ἐπαινοῖεν ... ἂν αὐτὸν ἀλλήλων ἐναντίον.* IV. 424. C: (*μὴ*) *τοῦτο ἐπαινῇ.* Polit. 283. C: *ἵνα κατὰ λόγον ἐπαινῶμεν* cet. Conv. 175. C. Phaedr. 257. E: *οἳ ἂν ἑκασταχοῦ ἐπαινῶσιν αὐτούς.* Conv. 180. E: *ἐπαινεῖν ... δεῖ πάντας θεούς.* 188. D. E. al. Theaet. 145. A: *ἐπαινῶν πῃ ἢ ψέγων.* Conv. 188. E: *τὸν Ἔρωτα ἐπαινῶν.* Polit. 306. D: *εἴτε ἄλλου ... ἐπαινοῦντος ἥσθησαι.* 307. D: *τὰ μὲν ἐπαινοῦντες ὡς οἰκεῖα* cet. Pol. II. 383. A: *πολλὰ ... Ὁμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα* cet. 361. E: *τοὺς ἐπαινοῦντας πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν.* Clit. 406: *τὰ μὲν ... ἔγωγε οὐκ ἐπῄνουν σε, τὰ δὲ καὶ ἐπῄνουν.* Phaedr. 274. E: *τὸ μὲν ἔψεγε, τὸ δ᾽ ἐπῄνει.* Pol. IX. 582. D. VI. 501. C: *ὃν τότ᾽ ἐπῃνοῦμεν πρὸς αὐτούς.* X. 605. E. Polit. 307. A: *τὸ ... εἶδος ἆρ᾽ οὐ πολλάκις ἐπῃνέκαμεν* (v. *ἐπῃνέσαμεν*) —; Gorg. 471. D: *καὶ κατ᾽ ἀρχὰς τῶν λόγων ... ἔγωγέ σε ἐπῄνεσα ὅτι* cet. Legg. IV. 719. D: *ἐπῄνεσας ἁπλῶς.* Theaet. 194. E: *ὃ ... ἐπῄνεσεν ὁ πάντα σοφὸς ποιητής.* Pol. VI. 491. B: *ἓν ἕκαστον ὧν ἐπῃνέσαμεν.* Prot. 338. B: *πάντες ἐπῄνεσαν.* Legg. III. 691. A: *ὃ λόγῳ τε καὶ ὅρκῳ ἐπῄνεσαν.* Pol. II. 367. D: *τοῦτ᾽ οὖν αὐτὸ ἐπαίνεσον δι-*

καιοσύνης ὅ cet. Conv. 214. D: *ἐάν τινα ἐγὼ ἐπαινέσω* cet. Conv. 180. D: *ἐπαινέσαι ἀξίως τοῦ θεοῦ.* 201. C: *πολλὰ ... ἄν τις καὶ ἄλλα ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι καὶ θαυμάσια.* Legg. VII. 823. C. Lach. 180. A: *εἴ τι ἔχετε ἐπαινέσαι μάθημα νέῳ ἀνδρί* cet. Menex. 239. D: *ἐπαινέσαι αὐτῶν τὴν ἀρετήν.* Legg. IV. 719. E: *φειδωλὸς...τὸν αὐτὸν ἂν ἐπαινέσοι.* Lach. 181. B: *ὃν (ἔπαινον) σὺ νῦν ἐπαινεῖ ὑπ' ἀνδρῶν ἀξίων πιστεύεσθαι.* Pol. IV. 426. D: *ὅτι ἐπαινοῦνται ὑπὸ τῶν πολλῶν.* Legg. XII. 952. C: *πολύ τ' ἐπαινείσθω μᾶλλον ζῶν* cet. Alc. I. 111. A: *δικαίως ἐπαινοῖντ' ἂν αὐτῶν εἰς διδασκαλίαν.* Prot. 337. B: *ἐπαινεῖσθαι (ἐστὶν) ἐν λόγῳ πολλάκις παρὰ δόξαν ψευδομένων.* Conv. 182. E. Legg. IX. 870. A. Pol. VIII. 544. C: *ἡ ... ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπαινουμένη (πολιτεία).* II. 366. C: *ἐπαινουμένης (δικαιοσύνης) ἀκούοντα.* Legg. XII. 955. C: *λόγον ἐπαινούμενον.* Pol. VIII. 550. A: *ἐπαινουμένους.* Legg. V. 726. C: *τοὺς ἐπαινουμένους πόνους.* Crat. 414. A: *οὐ γὰρ ἂν ἐπῃνεῖτο ἡ ἀνδρεία.* Pol. V. 474. D: *ἐπαινεθήσεται ὑφ' ὑμῶν.* Med. (fut.) Conv. 214. E: *ἐπὶ τὰ γελοιότερά με ἐπαινέσει;* Pol. IV. 426. B. Menex. 236. E: *ὅστις τοὺς ... τετελευτηκότας ἱκανῶς ἐπαινέσεται.* Pol. II. 379. E: *οὐκ ἐπαινεσόμεθα.* 383. A. Legg. III. 688. D. Conv. 199. A: *ἐπαινέσεσθαι.* Legg. I. 639. C. Verb. Pol. III. 390. E: *οὐδὲ ... Φοίνικα ἐπαινετέον.* — Etiam in rhapsodo dicitur qui poetae carmina pronuntiat vel recitat. Ion. 541. E: *ὡς τέχνῃ καὶ ἐπιστήμῃ οἷός τε εἶ Ὅμηρον ἐπαινεῖν.*

ἐπαίρω, *effero.* Pol. IV. 434. A: *ἐπαιρόμενος ἢ πλούτῳ ἢ πλήθει* cet. Legg. IV. 716. A: *χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς* cet. Pol. X. 608. B: *οὔτε τιμῇ ἐπαρθέντα οὔτε χρήμασιν* cet. Cum infin. est *incito, impello.* Hipp. min. 373. A: *σὺ γάρ με ἐπῆρας Ἱππίᾳ διαλέγεσθαι.* Pol. III. 416. C: *ἥτις ... κακουργεῖν ... μὴ ἐπαροῖ (v. ἐπάρῃ) περὶ τοὺς ἄλλους πολίτας.* Phaedr. 232. A: *τοὺς ... ἐρῶντας ... ἐπαρθῆναι καὶ* (sic Ven. Σ pro *τῷ*) *λέγειν καὶ ... ἐπιδείκνυσθαι.*

ἐπαΐσσω, *irruo.* Theaet. 190. A: *εἴτε βραδύτερον εἴτε καὶ ὀξύτερον ἐπαΐξασα.*

ἐπαισχύνομαι, *verecundus sum.* Pol. IX. 573. B: *δόξας ἢ ἐπιθυμίας ... ἔτι ἐπαισχυνομένας.* **vereor.* Soph. 247. C: *ἐπεὶ τούτων οὐδ' ἂν ἓν ἐπαισχυνθεῖεν οἵ γε αὐτῶν σπαρτοί* cet. Phaed. 85. D: *καὶ δὴ καὶ νῦν ἔγωγε οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι ἐρέσθαι.*

ἐπαιτιῶμαι, *criminor, accuso.* Legg. VI. 767. E: *ἐὰν δέ τις ἐπαιτιᾶταί τινα ἑκόντα ἀδίκως κρῖναι τὴν δίκην.* XI. 914. C. Pol. VIII. 565. E: *ἀδίκως ἐπαιτιώμενος.* Legg. VI. 767. B: *ἐπαιτιώμενος ἀδικεῖν αὐτόν.* XI. 936. D. Ep. VII. 329. C. Cum voce *αἰτίαν* est *attribuo* (causam). Phaed. 98. B: *τῷ ... νῷ οὐδὲν χρώμενον οὐδέ τινας αἰτίας ἐπαιτιώμε-*

νον εἰς τὸ διακοσμεῖν τὰ πράγματα. *conqueror. Pol. 497. B: ἀλλὰ τοῦτο καὶ ἐπαιτιῶμαι μηδεμίαν ἀξίαν εἶναι τῶν νῦν κατάστασιν πόλεως φιλοσόφου φύσεως. *praetendo. Ep. VII. 329. A: τὸ μέγεθος ... τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος.

ἐπαΐω, *intelligo, scientiam teneo.* Apol. 19. C: ὧν ἐγὼ οὐδὲν οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω. Gorg. 518. C: ἐπαΐεις οὐδὲν περὶ γυμναστικῆς. 464. D: πότερος ἐπαΐει περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων cet. Pol. X. 601. C: τοῦ ... ὄντος οὐδὲν ἐπαΐει. Charm. 170. E: οὐδὲν ... ἐπαΐει ... ἀλλ' ἢ cet. Hipp. 289. E: οὐδὲν ἐπαΐει περὶ καλῶν κτημάτων. Ax. 369. D: οὐκ ἐπαΐει ... ὁ νοῦς. Phaedr. 234. D: ἐπαΐειν περὶ τῶν τοιούτων. 268. E: μηδὲ σμικρὸν ἁρμονίας ἐπαΐειν. Theaet. 145. D: οὓς ἂν οἴωμαί τι τούτων ἐπαΐειν. Pol. VII. 522. E. Hipp. mai. 291. D: μηδ' ὁτιοῦν ἐπαΐειν. Ep. VII. 341. C: περὶ τοῦ πράγματος ἐπαΐειν οὐδέν. Phaedr. 268. C: οὐδὲν ἐπαΐων τῆς τέχνης. Pol. X. 598. C: περὶ οὐδενὸς τούτων ἐπαΐων τῶν τεχνῶν. 601. A: αὐτὸς ... οὐκ ἐπαΐων περὶ σκυτοτομίας. Crit. 47. B: τῷ ἐπιστάτῃ καὶ ἐπαΐοντι. Prot. 314. A: παρακαλέσαντα τὸν ἐπαΐοντα. Pol. X. 601. Legg. III. 701. A: ὡς ἐπαΐοντα ἐν Μούσαις τό τε καλὸν καὶ μή. Crit. 47. C: τοὺς τῶν πολλῶν καὶ μηδὲν ἐπαϊόντων (ἐπαίνους). D. Phaedr. 275. E: παρὰ τοῖς ἐπαΐουσιν. Crat. 395. B: τοῖς ... ἐπαΐουσι περὶ ὀνομάτων. Prot. 327. C: (πρὸς) μηδὲν αὐλήσεως ἐπαΐοντας. Pol. VI. 488. D.

ἐπακολουθῶ, *subsequor*, et simpl. *sequor.* Phaed. 60. C: ἐπακολουθεῖ ὕστερον καὶ τὸ ἕτερον. Phil. 27. A: ἐπακολουθεῖ ... ἐκείνῳ. Legg. II. 667. E: ὅταν μηδὲν αὐτῇ τούτων ἐπακολουθῇ. Crat. 404. D: δυνάμενον ἐπακολουθεῖν. Pol. II. 370. C: ἀνάγκη τὸν πράττοντα τῷ πραττομένῳ ἐπακολουθεῖν. Polit. 261. A: ἐπακολουθῶν. Phaed. 60. C: ἥκειν ... ἐπακολουθοῦν. Apol. 23. C: οἱ νέοι μοι ἐπακολουθοῦντες. Pol. II. 359. C: εἶτ' ἐπακολουθήσαιμεν θεώμενοι. Theaet. 152. B: ἐπακολουθήσωμεν ... αὐτῷ. Legg. III. 688. D: προθύμως ... τοῖς λεγομένοις ἐπακολουθήσομεν. *assequor, percipio, intelligo.* Legg. XII. 963. A: κάλλιστ' ἐπακολουθεῖς. Soph. 243. A: εἴτ' ἐπακολουθοῦμεν αὐτοῖς λέγουσιν εἴτε ἀπολειπόμεθα. Legg. IX. 861. C: ἵνα ... πᾶς ἐπακολουθῇ τοῖς λεγομένοις. Phaedr. 271. E: πραττόμενα ὀξέως τῇ αἰσθήσει δύνασθαι ἐπακολουθεῖν. Theaet. 177. C. Soph. 259. C. Theaet. 168. E: ἄμεινον ἂν ἐπακολουθήσειε λόγῳ διερευνωμένῳ. Phaed. 107. B: ἐπακολουθῆσαι. Charm. 171. B. Riv. 135. D: ἐπακολουθῆσαι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ.

ἐπακούω, *attendo*, et simpl. *audio.* Soph. 227. C: ἐπάκουε. Legg. X. 905. D. Theaet. 155. E: μή τις τῶν ἀμυήτων ἐπακούῃ. Prot. 315. A: ἐπακούοντες τῶν λεγομένων. Gorg. 487. C: καί ποτε ὑμῶν ἐγὼ ἐπήκουσα (v. ὑπή-

κουσα) βουλευομένων cet. Legg. VI. 772. E: πρῶτον ἐπακουσάτω. V. 729. B: μή ποτέ τις ... ἐπακούσῃ δρῶντα ἢ λέγοντά τι τῶν αἰσχρῶν. X. 885. C: ἐπακούσωμεν αὐτῶν πρῶτον ἃ cet. Prot. 317. D: ἵνα ἐπακούσωσιν ἡμῶν. Parm. 127. D: σμίκρ' ἄττα ἔτι ἐπακοῦσαι τῶν γραμμάτων. Pol. V. 475. D: ἐπακοῦσαι πάντων χορῶν. Riv. 133. A: ἐπακούσαντε.

ἐπακτός, ὁ ἡ, *adscitus*. Pol. IX. 573. B: ἕως ἂν ... μανίας ... πληρώσῃ ἐπακτοῦ. III. 405. B: τὸ ἐπακτῷ παρ' ἄλλων ... τῷ δικαίῳ ἀναγκάζεσθαι χρῆσθαι.

ἐπαλείφω, *illino*, *inungo*. Tim. 66. C: ἐπαλείφουσα τὰ τραχυνθέντα. Lys. 217. C: πάρεστί που τῷ ἀλειφθέντι τὸ ἐπαλειφθέν.

ἐπάλλαξις, ἡ, *vicissitudo*. Soph. 240. C: διὰ τῆς ἐπαλλάξεως ταύτης.

ἐπαμύνω, *opitulor*, *auxilior*, *succurro*. Conv. 213. D: ἐπάμυνε. Pol. II. 362. D. Theaet. 168. E: μὴ ... οἷον ἐμὲ ... τῷ σῷ ἑταίρῳ ... δεῖν παντὶ τρόπῳ ἐπαμύνειν. Pol. III. 390. E. Legg. III. 692. D. Theaet. 165. E: ἐπαμύνοντες αὐτῷ. Conv. 213. C: ὅρα εἴ μοι ἐπαμυνεῖς. Legg. X. 891. B: οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν ἐπαμυνούντων λόγων ὡς εἰσὶ θεοί.

ἐπαμφοτερίζω, *ambiguus sum*, *eandem rem* et *affirmo* et *nego*. Pol. V. 479. C: ταῦτα ἐπαμφοτερίζειν. B: τοῖς ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν ... ἐπαμφοτερίζουσιν ἔοικε. **fluctuo*. Phaedr. 257. B: ἵνα καὶ ὁ ἐραστὴς ὅδε αὐτοῦ μηκέτι ἐπαμφοτερίζῃ.

ἐπαναβαθμός, ὁ, *gradus* (vern. *Stufe*). Conv. 211. C: ὥσπερ ἐπαναβαθμοῖς χρώμενον.

ἐπαναβαίνω, *ascendo*. Tim. 63. B: ἐπαναβὰς ἐπ' ἐκεῖνο.

ἐπαναγκάζω, *cogo*. Prot. 345. E: αὐτὸν ἐπαναγκάζειν φίλον τινὶ γίγνεσθαι cet.

ἐπάναγκες, *necesse*. Legg. VI. 764. A: ἐπάναγκες δ' ἔστω τῷ τῶν δευτέρων καὶ πρώτων τιμημάτων. Ib. τρίτῳ δὲ τιμήματι ... μὴ ἐπάναγκες. 765. A: τοῖς δ' ἄλλοις ... μηδὲν ἐπάναγκες ἔστω. C. VII. 848. A. IX. 877. C. 878. E: ἐκγόνοις ... εἶναι τῶν τοιούτων τραυμάτων δικαστὰς ... τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότας ἐπάναγκες (int. ἐστί). Conv. 176. E: ἐπάναγκες ... μηδὲν εἶναι. Pol. VII. 536. D: οὐχ ὡς ἐπάναγκες μαθεῖν τὸ σχῆμα τῆς διδαχῆς ποιουμένους. Legg. VI. 756. C.

ἐπανάγω, *duco*, *voco*, *profero*. Legg. IV. 724. A: οἷον πρὸς τὸ φῶς ἐπανάγειν. VIII. 846. B: εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια ἐπανάγειν. XII. 949. B: πάλιν ἐπανάγειν εἰς τὸν περὶ τοῦ πράγματος ἀεὶ λόγον. **revoco*, *recipio*. Ep. VII. 325. A: ἐμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν τότε κακῶν.

ἐπαναγωγή, ἡ, *elatio*. Pol. VII. 532. C: ταύτην ἔχει ... ἐπαναγωγὴν τοῦ βελτίστου ἐν ψυχῇ πρὸς τὴν τοῦ ἀρίστου ... θέαν.

ἐπαναιροῦμαι, *accipio*, *adipiscor*. Lys. 219. A: ἕνεκα δὲ τῆς ὑγιείας τὴν φιλίαν ἡ ἰατρικὴ ἐπανῄρηται.

ἐπανακοινῶ, *communico*. Legg. XI. 918. A: νομοφύλαξιν ἐπανακοινώσαντες.

ἐπανακύκλησις, ἡ, *conversio*. Tim. 40. C: τὰς τῶν κύκλων πρὸς ἑαυτοὺς ἐπανακυκλήσεις.

ἐπανακυκλοῦμαι, *me converto*. Pol. X. 617. B: φορᾷ ἰέναι ... ἐπανακυκλούμενον τὸν τέταρτον (κύκλον).

ἐπαναλαμβάνω, *repeto*. Partic. (ut Lat. *repetitus*) adverbio potest exprimi. Legg. VI. 746. B: χρὴ δ' ἐπαναλαμβάνειν πρὸς αὑτὸν τὰ τοιάδε. Phaedr. 228. A: πολλάκις ἐπαναλαμβάνων ἐκέλευέν οἱ λέγειν. Ep. VII. 352. A: ὧν δ' ἐπανέλαβον ἕνεκα τὴν εἰς Σικελίαν ἄφιξιν τὴν δευτέραν cet. Gorg. 488. B: ἐξ ἀρχῆς δέ μοι ἐπανάλαβε. Phil. 66. D: τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαβεῖν δεῖν λόγον. Legg. VI. 781. B. Phil. 60. D: ἐπαναλαβών. Theaet. 169. E: πάλιν ... ἐπαναλαβόντας βεβαιοῦσθαι.

ἐπαναμιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Legg. III. 688. A: ὑμᾶς ἐπαναμιμνήσκω.

ἐπανανεοῦμαι, *instauro, repeto*. Pol. II. 358. B: ἐπανανεώσομαι τὸν Θρασυμάχου λόγον.

ἐπαναπολῶ, *repeto*. Phil. 60. A: τὸ καὶ δὶς καὶ τρὶς τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ λόγῳ δεῖν. Legg. IV. 723. E: πάλιν ... ἐπαναπολήσωμεν.

ἐπανασκέπτομαι, *iterum considero, denuo exploro*. Crat. 428. D: δοκεῖ ... μοι χρῆναι ἐπανασκέψασθαι τί καὶ λέγω. Theaet. 154. E: πάλιν ἐπανασκεψόμεθα.

ἐπανασκοπῶ, *iterum perpendo*. Hipp. min. 369. D: διαπυνθάνομαι καὶ ἐπανασκοπῶ.

ἐπανάστασις, ἡ, *seditio*. Pol. IV. 444. B: ἐπανάστασιν μέρους τινὸς τῷ ὅλῳ τῆς ψυχῆς.

ἐπανατίθημι, *assigno, tribuo*. Legg. XI. 926. D: ἂν δέ τῳ μείζων δύναμις ἐπανατίθεσθαι δοκῇ τοῖς νομοφύλαξιν cet.

ἐπαναφέρω, *refero*. Pol. IV. 434. E: ἐπαναφέρωμεν εἰς τὸν ἕνα. Legg. V. 742. C: ἐπαναφέρων εἰς τὴν ἀρχὴν ἀεὶ καὶ τὴν βούλησιν. I. 631. A: πάντα εἰς μόριον ἀρετῆς ... ἐπαναφέροντα. Crat. 425. D: εἰς ὅ τι ἐπανέγκωμεν. Legg. III. 680. D: τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἀγριότητα διὰ μυθολογίας ἐπανενεγκών. Med. Locr. 96. D: ἐπαναφερόμενά τε καὶ καθ' αὑτὰ κινεόμενα. Intrans. *referri, redire*. Lys. 219. C: ἢ οὐκέτ' ἐπανοίσει ἐπ' ἄλλο φίλον, ἀλλ' ἥξει ἐπ' ἐκεῖνο ὃ cet.

ἐπαναχωρῶ, *redeo*. Legg. VI. 781. E: πάλιν ... ἐπὶ τὰ πρῶτα ἐπαναχωρήσωμεν λεχθέντα.

ἐπάνειμι, *revertor, redeo*; etiam (c. accus.) *repeto aliquid* vel *perpendo*. Ax. 372: κἀγὼ ... ἐπάνειμι ἐς Κυνόσαργες ἐς περίπατον. Theaet. 177. C: πάλιν ἐπανίωμεν. Id. Polit. 263. A. 297. E. Pol. V. 462. E: ἐπανιέναι ... ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν. Legg. VII. 815. D. Theaet. 186. B: τὴν

... οὐσ' ἂν ... αὐτὴ ἡ ψυχὴ ἐπανιοῦσα καὶ ξυμβάλλουσα πρὸς ἄλληλα κρίνειν πειρᾶται ἡμῖν. Legg. X. 891. A: ἅ γ' ἔσται καὶ τῷ δυσμαθεῖ πολλάκις ἐπανιόντι σκοπεῖν. Pol. IV. 434. E: πάλιν ἐπανιόντες ἐπὶ τὴν πόλιν βασανιοῦμεν. Legg. III. 693. C: οὕτως ἐπανιόντες τοὺς λόγους. Tim. 19. A: εἰς τὴν τῶν ἐπανιόντων (*eorum qui reducti fuerint*) χώραν μεταλλάττειν. Legg. VII. 808. D: ἡμέρας δὲ ὄρθρον τε ἐπανιόντων. Parm. 142. B: ἐάν τι ἡμῖν ἐπανιοῦσιν ἀλλοῖον φανῇ. Clit. 409. C: ἐπανήειν ... ἐγὼ λέγων ὅτι cet. Polit. 280. B: πάλιν ... ἐπανιτέον ἀρχόμενον ἀπὸ τελευτῆς. Pol. VII. 532. D: αὖθις πολλάκις ἐπανιτέον. * *ascendo*, et in univ. *accedo* vel *pergo*. Conv. 211. C: ἀεὶ ἐπανιέναι. Tim. 22. E: κάτωθεν ἐπανιέναι. Phaed. 118: ἐπανιὼν οὕτως. Conv. 211. B. Hipp. min. 363. C: Ὀλυμπίαζε ... ἐπανιὼν οἴκοθεν ... εἰς τὸ ἱερὸν cet. Legg. XI. 925. A: δι' ἀδελφῶν τε καὶ ἀδελφιδῶν ἐπανιὸν (τὸ γένος). 926. C: πρὸς οὓς (τούτους?) ἐπανιόντες διαδικαζέσθων cet. **persequor, expono*. Tim. 61. D: τὰ δ' ὕστερα ὑποτεθέντα ἐπάνιμεν αὖθις. Legg. IX. 857. D: περὶ φύσεως πάσης ἐπανιόντα τῆς τῶν σωμάτων.

ἐπανελθεῖν, *redire, reverti*; etiam *repetere* (c. accus.). Tim. 17. B: ἐπάνελθε αὐτά. Phaed. 78. A: ὅθεν ... ἀπελίπομεν, ἐπανέλθωμεν. Polit. 275. C. Parm. 142. B: βούλει ... ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐπανέλθωμεν —; Crat. 438. A. Legg. IV. 723. D. Alc. II. 140. D: ἀπ' ἐκείνου πάλιν ἐπανέλθωμεν. Tim. 19. A: ὡς ἐν κεφαλαίοις πάλιν ἐπανελθεῖν. Legg. XI. 925. C: ἐπανελθὼν οἴκαδε. Polit. 267. A: ἐπανελθόντες ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Legg. IX. 867. C: πάλιν ἐπανελθόντες ... λέγωμεν. Epin. 977. B: ἔτι ... σμικρὸν ἐπανελθόντες ... τοῖς λόγοις. Legg. IX. 876. E: ἐπανελθόντας ... πάλιν ἐπὶ τοὺς νόμους.

ἐπανερέσθαι, *praeterea* vel *iterum interrogare*, et simpl. *interrogare, sciscitari*. Clit. 408. E: εἰ δ' ἐπανηρόμεθα τὸν ταῦθ' ἡμᾶς προτρέποντα cet. Prot. 318. C: εἰ αὐτὸν ἐπανέροιτο. 329. A: εἰ ... ἐπανέροιτό τινά τι. Gorg. 451. B. 454. A: μετὰ τοῦτο ἐπανεροίμεθ' ἂν τὸν λέγοντα. B: ἐπανερέσθαι. Hipp. min. 364. B. Legg. VII. 802. B: ἐπανερομένους.

ἐπανερωτῶ, *rursus rogo*, et simpl. *interrogo, sciscitor*. Gorg. 454. C: ἐγὼ δ' ἐπανερωτῶ. Legg. VII. 800. E: τὸ ... τοσοῦτον ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπανερωτῶ πάλιν. Hipp. min. 369. D. Legg. I. 645. D: πρὸς τί δὲ σκοπούμενος αὐτὸ ἐπανερωτᾷς; Gorg. 463. D: ὁ δὲ ἐπανερωτᾷ εἰ οὐ καλὸν ἡγοῦμαι εἶναι. Phil. 57. B. Legg. II. 662. D: εἴπερ ὀρθῶς ἐπανερωτῷμεν. Crat. 413. A: ἐπειδὰν δ' ἠρέμα αὐτοὺς ἐπανερωτῶ. Legg. VII. 801. A. III. 701. D: ἐπανερωτᾶν τὸ νῦν δὴ λεχθέν. Clit. 408. D. Phil. 53. C: τοῦτ' αὐτὸ ἐπανερωτῶν. Tim. 26. C: ἅτ' ἐμοῦ πολλάκις ἐπανερωτῶντος. Phil. 28. D: ὧδε ἐπανερωτῶντες. Legg. XII. 963. B. Ep.

VII. 330. C: τῶν ἐπανερωτώντων ἕνεκα τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον. Theaet. 143. A: ἐπανηρώτων τὸν Σωκράτην (sic libri MSS.). Clit. 408. C. Legg. VII. 817. A: ἐάν ποτέ τινες ... ἐπανερωτήσωσιν οὑτωσί πως cet. Clit. 409. D: ἐπανερωτώμενος.

ἐπανθῶ, *appareo*. Legg. IV. 710. A: ὅπερ εὐθὺς παισὶ καὶ θηρίοις ... ξύμφυτον ἐπανθεῖ.

ἐπανίημι, *remitto*; *desino*. Phaedr. 266. A: οὐκ ἐπανῆκε πρὶν cet.

ἐπανίστημι, *excito*. Legg. VI. 778. D: τὸ καθεύδειν ἐᾶν ... τὰ τείχη καὶ μὴ ἐπανιστάναι. Aor. 2. *assurgo*; etiam *seditionem concito*. Legg. IV. 715. B: ὅπως μή ποτέ τις ... ἐπαναστῇ cet. Gorg. 484. A: ἐπαναστὰς ἀνεφάνη δεσπότης.

ἐπανισῶ, *exaequo*. Prot. 321. A: καὶ τἄλλα οὕτως ἐπανισῶν ἔνεμε. Legg. V. 745. D: ἐπανισουμένους τῷ πλήθει cet.

ἐπάνοδος, ἡ, *reditus*, *repetitio*; unde etiam *conclusio* (orationis). Phaedr. 267. D: τὸ τέλος τῶν λόγων ... ᾧ τινὲς ... ἐπάνοδον ... τίθενται ὄνομα. **ascensus*. Pol. VII. 532. B: ἡ ... ἐκ τοῦ καταγείου εἰς τὸν ἥλιον ἐπάνοδος. 521. C: ψυχῆς περιαγωγὴ ... εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος οὖσαν (al. ἰούσης) ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι.

ἐπανορθῶ, *erigo*, *sublevo*; *corrigo*, *emendo*. Prot. 340. D: ὃ ἐπανορθοῖς. Gorg. 461. D: σὺ παρὼν ἐπανόρθου. Theaet. 167. E: (ὅταν τις) ἐπανορθοῖ τὸν προσδιαλεγόμενον. Gorg. 461. C: ἵνα ... παρόντες ὑμεῖς ... ἐπανορθοῖτε (al. ἐπανορθῶτε) ἡμῶν τὸν βίον καὶ ἐν ἔργοις καὶ ἐν λόγοις. Pol. X. 604. D: πρὸς τὸ ... ἐπανορθοῦν τὸ πεσόν τε καὶ νοσῆσαν. Legg. VI. 769. E: ἐπανορθοῦν νόμους. Polit. 273. E: ἐπανορθῶν. Pol. IV. 425. A: ἐπανορθοῦσα, εἴ τι καὶ πρότερον τῆς πόλεως ἔκειτο. 426. E: ἐπανορθοῦντες ἀεί. Theaet. 146. C: πάντως ... ἄν τι καὶ ἁμάρτω, ἐπανορθώσετε. Med. Euth. 9. D: ἀλλ' ἆρα τοῦτο νῦν ἐπανορθούμεθα ἐν τῷ λόγῳ ὡς cet. Legg. II. 653. D: ἵν' ἐπανορθῶνται τὰς τροφὰς cet. Phaedr. 229. D: τὸ τῶν Ἱπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι. Pol. II. 361. A: ἐὰν ἄρα πῃ σφαλῇ, ἱκανὸς ἐπανορθοῦσθαι. B. Legg. I. 644. B. VI. 772. C. XII. 951. C: ἐπανορθούμενον, εἴ τι παραλείπεται. Polit. 276. E: πάλιν ἐπανορθούμενοι. Pol. IV. 425. E: ἐπανορθούμενοι τὸν βίον. Legg. VI. 772. B: ἐπανορθουμένους. XII. 957. B. Theaet. 143. A: ἐπηνωρθούμην. Gorg. 462. A: εἰ ... ἐπανορθώσασθαι αὐτὸν (τὸν λόγον) βούλει. Conv. 180. D. Legg. VI. 781. B. Ep. II. 311. D: ἐπαν. καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ. Lach. 200. B: ὕστερον ἐπανορθώσεσθαι. Legg. VII. 809. B: ἐπανορθωτέα.

ἐπανόρθωμα, τό, *correctio*. Prot. 340. A: τὸ ὑπὲρ Σιμωνίδου ἐπανόρθωμα. D: τὸ ἐπανόρθωμά σοι ... μεῖζον ἁμάρτημα ἔχει ἢ ὃ ἐπανορθοῖς. Theaet. 183. A.

ἐπανόρθωσις, ἡ, *correctio.* Locr. 104. A: ἐπὶ τᾷ τᾶς ψυχᾶς ἐπανορθώσει ταχθεῖσαι ὑπὸ θεῶν τε καὶ νόμων.

ἐπαντλῶ, *infundo* vel *transfundo.* Phaedr. 253. A: κἂν ἐκ Διὸς ἀρύτωσιν ... ἐπὶ τὴν τοῦ ἐρωμένου ψυχὴν ἐπαντλοῦντες cet. Phaed. 112. C: πληροῖ αὐτά, ὥσπερ οἱ ἐπαντλοῦντες. Pass. *infundendo impleor.* Phaed. 112. D: πολὺ κατωτέρω ἢ ἐπηντλεῖτο.

ἐπάνω, *supra.* Pol. VII. 514. B: μεταξὺ ... τοῦ πυρὸς καὶ τῶν δεσμωτῶν ἐπάνω ὁδόν. 534. E: ὥσπερ θριγκὸς ... ἐπάνω κεῖσθαι. Cum genit. Phaed. 109. D: ἐπάνω αὐτῆς οἰκεῖν. Cum artic. *superus, superior.* Critia 112. B: τὰ δ' ἐπάνω τὸ μάχιμον ... γένος ... κατῳκήκει. Legg. VIII. 844. C: ὁ ἐπάνω. Ib. τὸν ἐπάνω.

ἐπάνωθεν, *supra.* Tim. 45. A: ἐπάνωθεν ἡμῶν.

ἐπάξιος, α, ον, *dignus.* Soph. 218. E: σπουδῆς οὐ πάνυ τι πολλῆς τινὸς ἐπάξιον. Polit. 266. A: οὐκ ἐπάξιον καταριθμεῖν γένος ὡς ἐν ἀγελαίοις θρέμμασιν. Legg. XII. 961. B: αὐτὸν κρίναντα ἐπάξιον εἶναι ... εἰς τοὺς ἄλλους εἰςφέρειν. Phaedr. 238. A: οὔτε τινὰ καλὴν (ἐπωνυμίαν) οὔτε ἐπαξίαν κεκτῆσθαι.

ἐπαπειλῶ, *minitor.* Legg. IV. 719. E: ἐπαπειλήσας τὴν ζημίαν.

ἐπαποθνήσκω, *post* (aliquem) *morior.* Conv. 180. A: ἐπαποθανεῖν τετελευτηκότι. 208. D: Πατρόκλῳ ἐπαποθανεῖν.

ἐπαράσσω, *pulsando occludo* (vern. *zuschlagen*). Prot. 314. D: ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν τὴν θύραν ... ἐπήραξε.

ἐπάρατος, ὁ ἡ, *exsecrabilis.* Legg. IX. 877. A: τῷ δὲ ἐπάρατον τὴν τύχην καὶ ξυμφοράν (γενέσθαι).

ἐπάρδω, *irrigo.* Locr. 102. B: εἴ κα πλείω ... ἐπάρδοιτο.

ἐπαρκῶ, *suppedito, praebeo.* Legg. VI. 757. B: τοῖς ἀνθρώποις ἀεὶ σμικρὰ ... ἐπαρκεῖ. Prot. 321. A: ἐπειδὴ ... αὐτοῖς ἀλληλοφθοριῶν διαφυγὰς ἐπήρκεσε. Legg. VI. 757. B: πᾶν ... ὅσον ἂν ἐπαρκέσῃ πόλεσιν ἢ καὶ ἰδιώταις. Etiam in re ponitur quae defendit vel tutatur. Pol. III. 393. E: μὴ αὐτῷ τό τε σκῆπτρον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα οὐκ ἐπαρκέσοι (Vat. Θ ἐπαρκέσειεν).

ἐπάρουρος, ὁ ἡ, *rusticus.* Pol. III. 386. C. et VII. 516. D. (Hom.).

ἐπάρχω, *impero.* Critia 116. E: ὅσων ἐπῆρχον.

ἐπαρῶμαι, *imprecor, detestor.* Legg. III. 684. E: ἐπαρᾶται γῆς ... ἀναδασμοὺς εἰςηγούμενον. XI. 931. B: Ἀμύντορα ... Φοίνικι τῷ ἑαυτοῦ ἐπαρᾶσθαι παιδί. XII. 949. B: μήτε ἐπαρώμενον ἑαυτῷ. XI. 934. E: ἐκ ... τοῦ κατεύχεσθαι ... ἀλλήλοις ἐπαρωμένους.

ἔπαυλις, ἡ, *castra.* Alc. II. 149. C: Τρῶας ἔπαυλιν ποιουμένους.

ἐπαυξάνομαι, *adolesco*. Tim. 19. A: ἐπαυξανομένων (sic Par. A. c. al. Vulgo ἐπαυξομένων).

ἐπαύξη, ἡ, *incrementum*. Legg. VII. 815. E: τῶν ἔμπροσθεν ἀγαθῶν σωτηρίας οὔσης καὶ ἐπαύξης.

ἐπαύξησις, ἡ, *incrementum*. Legg. XII. 957. D: τοῖς ...ἀγαθοῖς μονὰς τῶν δικαίων καὶ ἐπαύξησιν παρασκευάζοντα.

ἐπαυρεῖν, *impingere*. Ion. 537. B. (Hom.).

ἐπαφή, ἡ, *tactus*. Tim. 46. B: ὅτι ... γίγνεται ἐπαφή. Soph. 246. A: ὃ παρέχει ... ἐπαφήν τινα. Crat. 404. D: (διὰ) τὴν ἐπαφὴν τοῦ φερομένου. 412. B: ταύτης ... τῆς φορᾶς ἐπαφὴν σημαίνει ἡ σοφία. **tactus* (vern. *das Gefühl*). Theaet. 186. B: ἄλλο τι τοῦ ... σκληροῦ τὴν σκληρότητα διὰ τῆς ἐπαφῆς αἰσθήσεται —;

ἐπαφῶ, *contrecto*. Crat. 404. D: τὸ ἐφαπτόμενον καὶ ἐπαφῶν.

ἐπαχθής, ὁ ἡ, *immodestus*, *arrogans*. Men. 90. A: οὐδὲ ὀγκώδης τε καὶ ἐπαχθής, ἀλλὰ κόσμιος καὶ εὐσταλὴς ἀνήρ. Phaed. 87. A: εἰ μὴ ἐπαχθές ἐστιν εἰπεῖν. Charm. 158. D: ἐὰν ... ἐμαυτὸν ἐπαινῶ, ἴσως ἐπαχθὲς φανεῖται. Legg. III. 688. D: λόγῳ ... σε ... ἐπαινεῖν ἐπαχθέστερον. Neutr. c. art. *invidia*. Prot. 316. D: φοβουμένους τὸ ἐπαχθὲς αὐτῆς. Euthyd. 303. D: τὸ ἐπαχθὲς τῶν λόγων ἀφαιρεῖται.

ἐπαχθῶς, *ita ut in odia hominum incurras*. Ep. VII. 327. B: ὅθεν ἐπαχθέστερόν τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω.

ἐπεγείρω, *excito*. Pol. V. 450. B: ὅσον ἐσμὸν λόγων ἐπεγείρετε. Phil. 36. D: λόγον ... τινὰ κινδυνεύομεν οὐ πάνυ σμικρὸν ἐπεγείρειν. Legg. II. 657. D: τοῖς δυναμένοις ἡμᾶς ὅτι μάλιστα εἰς τὴν νεότητα μνήμῃ ἐπεγείρειν. Clit. 408. C: ἀτεχνῶς ὥσπερ καθεύδοντας ἐπεγείρειν ἡμᾶς. Legg. IX. 854. A: ἐπεγείρουσα νύκτωρ. Crit. 43. B: πῶς οὐκ εὐθὺς ἐπήγειράς με —; Men. 86. A: αἳ ἐρωτήσει ἐπεγερθεῖσαι ἐπιστῆμαι γίγνονται.

ἐπεγκεράννυμι, *immisceo*. Med. *mihi assumo*. Polit. 273. D: πολλὴν ... τὴν τῶν ἐναντίων κρᾶσιν ἐπεγκεραννύμενος.

ἐπεί, *postquam*, *quum*. Soph. 261. C: ἐπεὶ τοῦτο ὃ λέγεις διαπεπέρανται. Critia 121. A: ἐπεὶ δ' ἡ (codd. ἐπειδὴ) τοῦ θεοῦ μοῖρα ἐξίτηλος ἐγίγνετο ἐν αὐτοῖς cet. Lach. 183. E: ἐπεὶ δὲ δὴ (v. ἐπειδὴ δὲ) παρημείβετο ἡ ναῦς τὴν ναῦν. Alc. II. 142. A: ἐπεὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν κατῆλθον. In causa vel ratione afferenda est *siquidem*, *quum*, *etenim* vel *nam*. Prot. 318. B: τοῦτο ... οὐδὲν θαυμαστὸν λέγεις, ἀλλὰ εἰκός, ἐπεὶ κἂν σὺ ... βελτίων ἂν γένοιτο. 319. E: ἐπεὶ Περικλῆς cet. 329. E. Phaedr. 244. C. Gorg. 461. C. 473. E: ἐπεὶ ἐροῦ τινὰ τουτωνί (ut vern. *denn frage nur* cet. Sic Charm. 165. E. Euthyd. 287. C. al.) Phaed. 106. C. Theaet. 167. C. Polit. 295. B. Conv. 188. A. 200. D. Pol. I. 340. D. 345. D.

quamquam. Prot. 317. A: *οὐ γὰρ λαθεῖν τῶν ἀνθρώπων τοὺς δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι πράττειν … ἐπεὶ οἵ γε πολλοὶ … οὐδὲν αἰσθάνονται.* 333. C: *αἰσχυνοίμην ἂν ἔγωγ' … ὁμολογεῖν, ἐπεὶ πολλοί γέ φασι τῶν ἀνθρώπων.* 335. C. 353. A: *ἐπεὶ γιγνώσκειν γε αὐτά.* Phaedr. 234. E. Theaet. 142. C. 150. A. Crat. 433. C. Conv. 187. A. al. — Ponitur ita ut ex reliqua oratione expleri oporteat (v. c. *de ceteris* vel *de hoc non loquor, nam* cet.; vern. *übrigens, sonst*). Soph. 217. B: *ὁ δὲ ταῦτα … καὶ τότε ἐσκήπτετο πρὸς ἡμᾶς· ἐπεὶ διακηκοέναι γέ φησιν ἱκανῶς καὶ οὐκ ἀμνημονεῖν.* Parm. 128. E: *ταύτῃ οὖν σε λανθάνει … ἐπεὶ … οὐ κακῶς ἀπείκασας.* Theaet. 150. C. 167. A. Apol. 19. E. Euthyd. 301. C: *ἐπεὶ τὰ ἄλλα μοι δοκεῖτε* cet. Lys. 204. E. Similiter est *nam quod ad hoc attinet.* Phaed. 91. D: *μὴ … νῦν αὐτὴ ἀπολλύηται … ἐπεὶ σῶμά γ'* (vern. *denn was den Körper betrifft, so*) *ἀεὶ ἀπολλύμενον οὐδὲν παύεται.* Soph. 223. E: *τὸ περὶ τὴν ψυχὴν ἴσως ἀγνοοῦμεν, ἐπεὶ τό γε ἕτερόν που ξυνίεμεν.* Parm. 126. C. Ponitur quoque in enuntiatis quae dicuntur hypotheticis, ubi plene dicendum erat: *nam nisi ita* vel *hoc esset, hoc* vel *illud factum esset,* h. e. *alioqui* (vern. *denn ausserdem* vel *sonst*). Legg. III. 686. B: *ἐπεὶ* (plene: *nam nisi dissoluta iam fuisset rei publicae constitutio*) *γενομένη γε ἡ τότε διάνοια … ἀνυπόστατον ἄν τινα δύναμιν ἔσχε κατὰ πόλεμον.* IX. 875. C: *ἐπεὶ* (*nam*, int. *nisi ita esset*, h. e. *nisi imperium homines corrumperet*) … *νόμων οὐδὲν ἂν δέοιτο τῶν ἀρξόντων ἑαυτοῦ.* Euth. 9. B: *ἀλλ' ἴσως οὐκ ὀλίγον ἔργον ἐστίν … ἐπεὶ* (plene: *nam ni ita esset,* h. e. *nisi difficilis res esset*) *πάνυ γε σαφῶς ἔχοιμι ἂν ἐπιδεῖξαί σοι.* — *ἐπεί γε*: Gorg. 492. B. Conv. 208. C. et *ἐπεὶ — γε*: Pol. I. 352. C: *ἐπεὶ οἵ γε παμπόνηροι … τελέως εἰσὶ καὶ πράττειν ἀδύνατοι.* al. innum. — *ἐπεὶ δέ* et *δὲ δή*: Theag. 126. C: *ἐπεὶ δὲ δὴ τὰ πολιτικὰ βούλει σοφὸς γενέσθαι.* — *ἐπεί τοι καί* (vern. *denn in der That auch* et *da in der That auch*). Theaet. 142. B: *ἐπεί τοι καὶ νῦν ἤκουόν τινων μάλα ἐγκωμιαζόντων αὐτὸν περὶ τὴν μάχην.* Pol. VIII. 567. E: *ἐπεί τοι καὶ πιστότατοι αὐτῷ οὗτοί εἰσιν.* Charm. 154. E: *καὶ πάνυ γε … ἐπεί τοι καὶ ἔστι φιλόσοφος* cet. 162. B. Hipp. mai. 288. C.

ἐπείγω, urgeo, insto. Legg. X. 887. B: *οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς … ἐπείγων διώκει.* Med. *nitor, contendo*; hinc etiam *festino.* Gorg. 484. E: *κἀπὶ τοῦτ' ἐπείγεται* (Eurip.). Pol. VII. 517. C: *ἀλλ' ἄνω ἀεὶ ἐπείγονται αὐτῶν αἱ ψυχαὶ διατρίβειν.* Phaed. 116. E: *ἀλλὰ μηδὲν ἐπείγου.* Ax. 364. C: *ἐπειγώμεθα οὖν.* Legg. XII. 965. B: *πρὸς … τὸ ἓν ἐπείγεσθαι.* Prot. 310. B: *ἐπειγόμενος.* Theaet. 142. C: *ἠπείγετο οἴκαδε.* Legg. X. 887. C: *μηδὲν … δυσχεράναντες μηδὲ ἐπειχθέντες.* III. 687. E: *ὡς τοῦτο … οὐδὲ ἐπεικτέον* (*urgendum*).

ἐπειδάν, *postquam, quum;* etiam *quando, ubi, si.* Prot. 335. B: ἐπειδὰν σὺ βούλῃ διαλέγεσθαι ... τότε σοι διαλέξομαι. Phaedr. 231. A: ἐπειδὰν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται. Gorg. 516. E: ἐπειδὰν ... θεραπεύσωσι τοὺς ἵππους cet. Crat. 403. B: ἐπειδὰν ἅπαξ τις ἡμῶν ἀποθάνῃ. 409. A: ἐπειδὰν ἀνατείλῃ. Conv. 194. A: ἐπειδὰν καὶ Ἀγάθων εἴπῃ. Pol. V. 460. E: ἐπειδὰν τὴν ὀξυτάτην δρόμου ἀκμὴν παρῇ. Prot. 319. B: ἐπειδὰν μὲν — ὅταν δέ. 325. C: ἐπειδὰν θᾶττον (*simul atque*) συνιῇ τις τὰ λεγόμενα cet.

ἐπειδή, *postquam, ubi, quando.* Prot. 314. E: ἐπειδὴ ... εἰσήλθομεν. 315. B: ἐπειδὴ αὐτὸς ἀναστρέφοι. 320. B: ἐπειδὴ δέ σου ἀκούω ταῦτα λέγοντος κάμπτομαι cet. 359. B: ἐπειδὴ ταῦτα μεθ' ὑμῶν διεξῆλθον. Phaed. 59. D: ἐπειδὴ ... ἀνοιχθείη. 78. B: πόθεν ... ληψόμεθα, ἐπειδὴ σὺ ... ἡμᾶς ἀπολείπεις; Theaet. 197. C: ἐπειδὴ ... ὑποχειρίους ἐποιήσατο. Conv. 174. D: ἐπειδὴ ... γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τῇ Ἀγάθωνος. 191. A: ἐπειδὴ ... ἡ φύσις δίχα ἐτμήθη. Pol. I. 342. D: ἐπειδὴ ... ὡμολόγησεν. VIII. 569. A: ἐπειδὴ μέγας γένοιτο. X. 614. B: ἐπειδὴ οὗ ἐκβῆναι τὴν ψυχήν. 619. C: ἐπειδὴ ... κατὰ σχολὴν σκέψασθαι. * *quia* vel *quoniam, quum.* Prot. 332. A: ἐπειδὴ δυσχερῶς δοκεῖς μοι ἔχειν πρὸς τοῦτο, τοῦτο μὲν ἐάσωμεν. Gorg. 448. B: ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ βούλει, ἀποκρίνου. Phaed. 85. D: ἐπειδὴ καὶ σὺ ταῦτα λέγεις. Theaet. 197. A: ἐπειδὴ οὖν ἐσμὲν φαῦλοι, βούλει cet. Conv. 199. C: ἐπειδὴ καὶ τἆλλα καλῶς ... διῆλθες οἷός ἐστι, καὶ τόδε εἰπέ cet. Pol. I. 339. E. al. sexc. Cum part. γέ. Phaed. 87. A: ἐπειδή γε ὁρᾷς ... τό γε ἀσθενέστερον ἔτι ὄν. Pol. I. 348. C: ἐπειδή γε καὶ λέγω ἀδικίαν ... λυσιτελεῖν cet. Cum v. τάχιστα. Prot. 310. D.

ἐπειδήπερ, *quandoquidem, quoniam.* Prot. 357. A: ἐπειδήπερ ὑπερβολῆς τε καὶ ἐνδείας ἐστὶν ἡ τέχνη. Theaet. 146. C: ἐπειδήπερ ὑμεῖς κελεύετε. Conv. 217. C: ἐπειδήπερ ἐγκεχειρήκη. Pol. I. 350. E: ἐπειδήπερ οὐκ ἐᾷς λέγειν. X. 597. E. al.

ἐπειή, *quum.* Hipp. min. 370. C. (Hom.).

ἔπειμι, *insum, adsum, adiungor.* Conv. 183. B: τῷ δ' ἐρῶντι πάντα ταῦτα ποιοῦντι χάρις ἔπεστι. Pol. VIII. 561. D: οὔτε τις τάξις οὐδὲ ἀνάγκη ἔπεστιν αὐτοῦ τῷ βίῳ. Hipp. mai. 300. A. Legg. XII. 943. D: ὄφλουσί τε τιμωρίαι ἐπέστωσαν. Lys. 217. C: οἷον τὸ ἐπόν. Parm. 132. C: ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ. (Phil. 40. C: pro ἐποῦσι nunc scrib. ἐπ' οὖσι). Pol. X. 597. C: εἴτε τις ἀνάγκη ἐπῆν μὴ πλέον ἢ μίαν ... ἀπεργάσασθαι αὐτὸν κλίνην.

ἔπειμι, *accedo, advenio.* Tim. 44. B: ὅταν ... τὸ τῆς αὔξης ... ἔλαττον ἐπίῃ ῥεῦμα. Crat. 439. E: ἐπιόντος τοῦ γνωσομένου. Tim. 77. C: ὥσπερ ἐκ νάματος ἐπιόντος. Pol. X. 619. B: τελευταίῳ ἐπιόντι. Ib. τὸν πρῶτον λαχόντα ... εὐθὺς ἐπιόντα. Tim. 61. B: τὰ ... ὕδατος ἐπιόντα ἔξωθεν ... μέρη. Etiam in re ponitur *quae in mentem venit.* Pol. III.

388. D: *εἰ καὶ ἐπίοι αὐτῷ τοιοῦτον ἢ λέγειν ἢ ποιεῖν.* VIII. 557. E: *ἐὰν αὐτῷ σοι ἐπίῃ.* Epin. 980. B: *εὐχόμενοι τὰ κάλλιστα ... περὶ αὐτῶν ἐπιέναι λέγειν ἡμῖν.* C: *λέγε τὸν ἐπιόντα σοι λόγον τῶν καλῶν περὶ τοὺς θεούς τε καὶ τὰς θεάς.* Phaedr. 264. B: *ἐμοὶ ... ἔδοξεν ... τοὐπιὸν εἰρῆσθαι τῷ γράφοντι.* Legg. IV. 719. C: *τὸ ἐπιὸν ῥεῖν ... ἐᾷ.* Ep. III. 319. C: *ὃ ἐπῄει μοι εἰπεῖν.* **occurro* (vern. *entgegentreten*); hinc etiam *insto*, *invado*, *adorior*, et simpl. *accido*. Polit. 283. B: *ἂν ... πολλάκις ὕστερον ἐπίῃ (τὸ νόσημα).* Legg. IX. 929. A: *ὃν ἂν θυμὸς ἐπίῃ μηδαμῶς εὐτυχής.* Phaedr. 238. D: *ἴσως ... κἂν ἀποτράποιτο τὸ ἐπιόν* (*die Anwandlung*). Phaed. 106. E: *ἐπιόντος ... θανάτου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.* 104. B: *ἐπιούσης αὐτῆς.* Legg. III. 693. A: *ἤμυνε τὴν ἐπιοῦσαν δουλείαν.* Tim. 25. C: *κρατήσασα ... τῶν ἐπιόντων.* Pol. III. 374. A: *διαμαχεῖται τοῖς ἐπιοῦσιν.* Phaed. 104. C: *οὐχ ὑπομένει ἐπιόντα.* Menex. 241. A: *οἷα ἐπιόντα ὑπέμειναν.* Phaed. 106. A: *ὁπότε ἐπὶ τὸ πῦρ ψυχρόν τι ἐπῄει.* **sequor.* Pol. IV. 427. A: *τὰ δὲ ὅτι αὐτόματα ἔπεισιν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐπιτηδευμάτων.* Tim. 44. B: *ἐπιόντος τοῦ χρόνου.* Legg. VI. 769. C: *τοῦ ἐπιόντος ἀεὶ χρόνου.* Crit. 44. A: *τῆς ἐπιούσης ἡμέρας.* 46. A: *τῆς ... ἐπιούσης νυκτός.* Conv. 219. A: *ἐν ... τῷ ἐπιόντι χρόνῳ.* Legg. VI. 767. D: *τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν.* Phaedr. 260. E: *οἵ γε ἐπιόντες ... λόγοι.* Prot. 344. A: *καὶ τὰ ἐπιόντα πάντα τούτῳ μαρτυρεῖ.* 345. C. Soph. 257. B: *τί μηνύει τὸ μή καὶ τὸ οὒ προτιθέμενα τῶν ἐπιόντων ὀνομάτων.*

ἐπείπερ, *quandoquidem*, *quoniam*, *quum*. Phaed. 114. D: *ἐπείπερ ἀθάνατόν γε ἡ ψυχὴ φαίνεται οὖσα.* Soph. 225. C: *ἐπείπερ αὐτὸ διέγνωκεν ὡς ἕτερον ὂν ὁ λόγος.* Parm. 163. D: *ἐπείπερ οὐδαμῇ μετέχει οὐσίας.* Conv. 216. D: *ἐπείπερ ἠρξάμην.* Pol. VII. 529. C. al. innum.

ἐπεισάγομαι, *adscisco*. Pol. IX. 375. D: *ἐπεισαγόμενος νέους ἑταίρους.* Polit. 293. D: *ἤ τινας ἐπεισαγόμενοί ποθεν ἄλλους ἔξωθεν.*

ἐπεισαγώγιμος, ὁ ἡ, neutr. *res importanda*. Pol. II. 370. E: *οὗ ἐπεισαγωγίμων μὴ δεήσεται.*

ἐπείσακτος, ὁ ἡ, *adventicius*. Crat. 420. B: *οὐκ οἰκεία ἐστιν ἡ ῥοὴ αὕτη τῷ ἔχοντι, ἀλλ' ἐπείσακτος διὰ τῶν ὀμμάτων.*

ἐπείσειμι, *ingredior*. Tim. 81. D: *ὑπὸ τῶν ἔξωθεν ἐπεισιόντων.* 50. E.

ἐπεισελθεῖν, *ingredi*, *invadere*. Tim. 84. E: *τὰς αὐτὰς τοῖς ἐπεισεληλυθόσιν ὠδῖνας (v. ὀδύνας) παρέσχε.* Prot. 316. A: *κατόπιν ... ἡμῶν ἐπεισῆλθον Ἀλκιβιάδης ... καὶ Κριτίας.* Parm. 127. C: *ἐπεισελθεῖν.* Pol. VI. 495. C: *ἄλλοι ἐπεισελθόντες ἀνάξιοι.* Tim. 81. C: *ἔξωθεν ἐπεισελθόντα.* Pol. VIII. 561. B: *τοῖς ἐπεισελθοῦσι.*

ἐπεισκωμάζω, *proterve irrumpo* vel *me intrudo*. Theaet.

184. A: ὑπὸ τῶν ἐπιςκωμαζόντων λόγων. Pol. VI. 500. B: ἐκείνους αἰτίους εἶναι τοὺς ἔξωθεν οὐ προςῆκον ἐπειςκεκωμακότας.

ἔπειτα, deinde, tum. Prot. 350. D: πρῶτον μὲν ... ἔπειτα cet. Phaedr. 258. E: ἔπειτα λέγει δὴ μετὰ τοῦτο. Phaed. 70. E: ἐξ ἐλάττονος ὄντος πρότερον ἔπειτα μεῖζον γίγνεσθαι. 86. E: δοκεῖ ... μοι χρῆναι ... ἔτι πρότερον Κέβητος ἀκοῦσαι ... ἔπειτα ἀκούσαντας ἢ ξυγχωρεῖν αὐτοῖς cet. 89. E: πρῶτον μὲν τοῦτο ... ἔπειτα ... ἔπειτα. Theaet. 147. C: ἔπειτά γέ που ... περιέρχεται ἀπέραντον ὁδόν. Conv. 187. B: ὅτι ἐκ διαφερομένων πρότερον ... ἔπειτα ὕστερον ὁμολογησάντων γέγονεν. 211. A: πρῶτον μὲν ἀεὶ ὂν ... ἔπειτα οὐ τῇ μὲν καλόν, τῇ δ' αἰσχρόν cet. Pol. I. 337. E: πρῶτον μὲν μὴ εἰδὼς ... ἔπειτα cet. 343. D. III. 406. B. VIII. 550. E: πρῶτον μὲν γὰρ ... ἔπειτά γε cet. Etiam πρῶτον — ἔπειτα, ut Pol. II. 369. A. Euthyd. 295. C: ἐγὼ δὲ ἄλλῃ ὑπολάβω, ἔπειτα πρὸς τοῦτο ἀποκρίνωμαι. Etiam κᾆπειτα (Phaed. 90. B. Crat. 411. B. Phil. 14. A. Pol. I. 338. A. Apol. 21. C. 23. C. al.) et ἔπειτα δέ, ut Crat. 412. C. Verti nonnunquam potest *praeterea* vel *porro.* Conv. 180. A. Lach. 183. B. al. In orationis conclusione (μέν antec.) est *tamen* vel *autem* (vern. *doch*, *aber*). Prot. 310. C: καὶ ἔτι μὲν ἐνεχείρησα εὐθὺς παρὰ σὲ ἰέναι, ἔπειτά μοι λίαν πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι. 339. E: καὶ ἐγὼ τὸ μὲν πρῶτον ... ἐσκοτώθην ... ἔπειτα ... τρέπομαι πρὸς τὸν Πρόδικον. 342. E: τὰ μὲν πολλὰ ἐν τοῖς λόγοις εὑρήσεις αὐτὸν φαῦλόν τινα φαινόμενον, ἔπειτα ... ἐνέβαλε ῥῆμα ἄξιον λόγου βραχύ. Phaed. 73. A: ἑνὶ μὲν λόγῳ ... καλλίστῳ ... ἔπειτα .. ἐνταῦθα σαφέστατα κατηγορεῖ, ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει (ubi cohaerent: *uno quidem argumento pulcherrimo hoc probatur — clarissime tamen patet si quem ad figuras geometricas duxeris*). Pol. I. 336. B: πολλάκις μὲν ... ὥρμα ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου, ἔπειτα ὑπὸ τῶν παρακαθημένων διεκωλύετο cet. Eandem vim habet participio anteced. (si hoc solveris part. *quamvis* vel *licet*). Prot. 343. D: εἰ βουλόμενος λέγειν ὅτι ... χαλεπόν, ἔπειτα ἐνέβαλε τὸ μέν. 358. C: οὐδεὶς οὔτε εἰδὼς οὔτε οἰόμενος ἄλλα βελτίω εἶναι ... ἔπειτα ποιεῖ ταῦτα cet. Gorg. 461. E: εἰ Ἀθήναζε ἀφικόμενος ... ἔπειτα σὺ ἐνταῦθα τούτου μόνος ἀτυχήσαις. 519. E: ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ ἀγαθὸς γεγονώς τε καὶ ὢν ἔπειτα πονηρός ἐστιν. Phaed. 90. C: εἰ ὄντος δή τινος ἀληθοῦς ... λόγου καὶ δυνατοῦ κατανοῆσαι, ἔπειτα ... μὴ ἑαυτόν τις αἰτιῷτο cet. Conv. 213. E: αὐτὸν δὲ νικῶντα ... πάντας ἀνθρώπους ... ἔπειτα οὐκ ἀνέδησα. Pol. I. 336. E: δικαιοσύνην δὲ ζητοῦντας (ἡμᾶς), πρᾶγμα πολλῶν χρυσίων τιμιώτερον, ἔπειθ' οὕτως ἀνοήτως ὑπείκειν ἀλλήλοις cet. IV. 434. A. Apol. 20. C. Charm. 163. A. Lach. 192. B. Voci νῦν oppos. est *tunc.* Tim. 43. C: αἳ δὴ καὶ ἔπειτα διὰ ταῦτα

ἐκλήθησάν τε καὶ νῦν ἔτι αἰσθήσεις ... κέκληνται. *posthac, in posterum. Tim. 42. A: ὃ καὶ ἔπειτα κεκλήσοιτο ἀνήρ. 76. D: τῶν ἔπειτα ἐσομένων ἕνεκα. Legg. XI. 923 A. Hinc cum art. est *sequens*, *posterus* vel *futurus*. Phaed. 67. C: καὶ ἐν τῷ ἔπειτα. Parm. 152. B: πορευόμενόν γε ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα. C: τοῦ τε νῦν καὶ τοῦ ἔπειτα. Conv. 193. D: καὶ εἰς τὸ ἔπειτα ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται. Phaedr. 257. D: δόξαν φοβούμενοι τοῦ ἔπειτα χρόνου. Phaed. 116. A: διάξειν ... τὸν ἔπειτα βίον. Parm. 149. B: ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς. Phil. 39. E: εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον. Tim. 42. D: τῆς ἔπειτα ... κακίας. — In interrogatione improbationis vel indignationis significationem habet. Gorg. 466. C. Theaet. 196. D. Pol. VII. 419. D. Hipp. mai. 289. C. (vid. εἶτα).

ἐπεκδιδάσκω, *praeterea doceo* vel *explico*. Euth. 7. A: σὺ δῆλον ὅτι ἐπεκδιδάξεις. Prot. 328. E: ὃ δῆλον ὅτι Πρωταγόρας ῥᾳδίως ἐπεκδιδάξει.

ἐπεκδιηγοῦμαι, *praeterea enarro* vel *explico*. Phaed. 97. D: ἐπεκδιηγήσεσθαι τὴν αἰτίαν. E. 98. B: ᾤμην καὶ τὸ κοινὸν πᾶσιν ἐπεκδιηγήσεσθαι ἀγαθόν.

ἐπέκεινα (ἐπ' ἐκεῖνα), *ultra*. Pol. VI. 509. B: ἀλλ' ἔτι ἐπέκεινα τῆς οὐσίας πρεσβείᾳ ... ὑπερέχοντος. Cum art. Phaed. 112. B: ὅταν εἰς τὸ ἐπέκεινα τῆς γῆς ὁρμήσῃ. Pol. IX. 587. B: τῶν νόθων (ἡδονῶν) εἰς τὸ ἐπέκεινα ὑπερβὰς ὁ τύραννος.

ἐπεμβάλλω, *adiicio, addo*. Crat. 399. A: ὅτι πολλάκις ἐπεμβάλλομεν γράμματα. Phaedr. 244. C: τὸ ταῦ ἐπεμβάλλοντες. Crat. 414. D. Tim. 82. B. 51. D: ἄλλο μῆκος ἐπεμβλητέον.

ἐπέξειμι, *persequor aliquem iudicio, accuso*; etiam Lat. *persequor caedem, iniuriam* al. Legg. VI. 754. E: ὁ βουληθεὶς ἐπεξίτω τῇ δίκῃ. IX. 866. B: ἐπεξίτω ... φόνου τῷ κτείναντι. Ib. ἐὰν ... μὴ ἐπεξίῃ τῷ παθήματι. 873. E: ἐπεξίτωσαν. Euth. 4. E: τὸ υἱὸν πατρὶ φόνου ἐπεξιέναι. Legg. IX. 871. A: ὁ ... μὴ ἐπεξιών. VI. 762. D. Euth. 4. C: τῇ δίκῃ ἐπεξιών. 6. D: φόνου ἐπεξιὼν τῷ πατρί. 4. B: οὐ γὰρ ἄν που ὑπέρ γε ἀλλοτρίου ἐπεξῄεισθα (v. ἐπεξῄεσθα) φόνου αὐτῷ. *persequor*, h. e. *expono*. Parm. 128. D: εἴ τις ἱκανῶς ἐπεξίοι. Tim. 38. D. Euthyd. 306. D: ἐπεξιών. Phil. 24. E: ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξιόντες μηκύνωμεν. Pol. IV. 437. A. Lys. 215. E: ἔτι ἐπεξῄει τῷ λόγῳ μεγαλοπρεπέστερον.

ἐπεξέλεγχος, ὁ, *refutatio alteri adiuncta*. Phaedr. 267. A: καὶ ἔλεγχόν γε καὶ ἐπεξέλεγχον ὡς ποιητέον ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ.

ἐπεξέρχομαι, *persequor* vel *aggredior*, praec. *persequor iudicio, accuso*. Euth. 4. D: ὅτι ἐγὼ ... τῷ πατρὶ φόνου ἐπεξέρχομαι. 6. A. Prot. 345. D: δι' ὅλου τοῦ ᾄσματος ἐπεξέρχεται τῷ τοῦ Πιττακοῦ ῥήματι. Pol. VIII. 549. E: ᾧ μὴ ἐπεξέρχεται ὁ πατήρ. Legg. IX. 866. B: ὁ βουλόμενος

ἐπεξελθὼν τούτῳ δίκην. *progredior. Legg. I. 632. C: πρὸς τέλος ἁπάσης πολιτείας ἐπεξελθών. *aggredior ad aliquid (Clit. 408. D: ἐπεξελθεῖν ... τῷ πράγματι) et persequor vel expono, declaro. Gorg. 492. D: οὐκ ἀγεννῶς γε ... ἐπεξέρχει τῷ λόγῳ παῤῥησιαζόμενος. Pol. II. 366. E: οὐδεὶς πώποτε ... ἐπεξῆλθεν ἱκανῶς τῷ λόγῳ ὡς cet. Legg. II. 672. A: ἔτι πλείω τις ἂν ἐπεξέλθοι λέγων. Phil. 23. B: πρὶν ἂν εἰς τέλος ἐπεξέλθῃς τούτων τῷ λόγῳ. Epin. 977. B: ἐάν τις ... ἐπεξέλθῃ πᾶσαν τὴν περίοδον. Legg. VI. 778. C: νῦν δὲ μόνον ὅσον τινὰ τύπον αὐτῶν δι' ὀλίγων ἐπεξέλθωμεν. Phil. 66. D. Polit. 305. E: οὐκοῦν ... βουλοίμεθ' ἂν ἐπεξελθεῖν αὐτὴν νῦν —; Phil. 65. B: ὅμως ... τῷ λόγῳ ἐπεξελθεῖν βέλτιον. Pol. I. 349. A. II. 361. D.

ἐπεργάζομαι, *agrum alienum colo*. Legg. VIII. 843. C: ὃς δ' ἂν ἐπεργάζηται τὰ τοῦ γείτονος ὑπερβαίνων τοὺς ὅρους cet.

ἐπεργασία, ἡ, *communis* vel *mutua agrorum cultura*. Legg. VIII. 843. C: τῶν τε ἄλλων πέρι καὶ δὴ καὶ ἐπεργασίας ξυμπάσης cet.

ἐπερείδομαι, *innitor, incumbo*. Legg. VII. 789. E: μή πῃ βίᾳ ἐπερειδομένων (τῶν παιδίων) στρέφηται τὰ κῶλα.

ἐπερέσθαι, *interrogare*. Pol. VII. 523. D: οὐκ ἀναγκάζεται τῶν πολλῶν ἡ ψυχὴ τὴν νόησιν ἐπερέσθαι τί ποτ' ἔστι δάκτυλος. Cum v. τὴν γνώμην est *sententiam rogare, populum in suffragia mittere*. Ax. 368. D: ὅτ' ἐγὼ ... οὐκ ἐπηρόμην τὴν γνώμην.

ἐπέρχομαι, *adeo, accedo, subeo*; etiam *incesso* vel *invado*. Legg. V. 740. E: ἐὰν δ' αὖ καὶ τοὐναντίον ἐπέλθῃ ποτὲ κῦμα κατακλυσμὸν φέρον νόσων cet. Ax. 368. B: τοὺς χειρωνακτικοὺς ἐπέλθωμεν cet. Legg. VIII. 850. C: ἐπελθὼν καὶ πείσας τὴν πόλιν. Phaed. 106. C: ὅτι ἐπελθόντος τοῦ ἀρτίου τὸ περιττὸν καὶ τὰ τρία οἴχεται ἀπιόντα. Soph. 234. D: χρόνου ... ἐπελθόντος αὐτοῖς ἱκανοῦ. Legg. VI. 772. D: πάντα ... τὸν δῆμον καὶ πάσας θεῶν μαντείας ἐπελθόντας. *aggredior ad aliquam rem, persequor*. Polit. 279. C: ὅτι μάλιστα διὰ βραχέων ταχὺ πάντ' ἐπελθόντες. — Ut Lat. *subire*, tam in re ponitur quae in mentem venit, quam in affectione quae incessit (ut ἐπέρχεταί μοι vel με sit vern. *es fällt mir ein* et *es wandelt mich an*). Gorg. 485. E: καὶ γάρ ἐμοὶ τοιαῦτ' ἄττα ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν οἷάπερ cet. Phaed. 88. C: αὐτόν με νῦν ... τοιοῦτόν τι λέγειν πρὸς ἐμαυτὸν ἐπέρχεται. Crat. 428. C: ὅτι μοί πως ἐπέρχεται πρὸς σὲ λέγειν τὸ cet. Conv. 197. C: ἐπέρχεται δέ μοί τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι cet. Pol. VII. 524. C. Legg. VII. 811. C: καί μοι ἴσως οὐδὲν θαυμαστὸν πάθος ἐπῆλθε. Lys. 210. E. Legg. XII. 967. C: καὶ λοιδορήσεις γε ἐπῆλθον ποιηταῖς. VII. 823. E: κλωπείας ... μηδὲ τὸν (v. εἰς τὸν) ἔσχατον ἐπέλθοι ἅψασθαι (v. νοῦν ἅψ.). Ib. μηδ' αὖ πτηνῶν θη-

ρας αἱμύλος ἔρως ... ἐπέλθοι τινὰ νέων. Theaet. 172. D: ὁ ἐπελθὼν (λόγος). Legg. VII. 823. E: μηδ' αὖ ἄγρας ἀνθρώπων ... ἵμερος ἐπελθὼν ὑμῖν θηρευτὰς ὠμοὺς ... ἀποτελοῖ. Conv. 199. B: ὁποία ἄν τις τύχῃ ἐπελθοῦσα. Legg. III. 682. A: τοῦ νῦν ἐπελθόντος ἡμῖν μύθου.

ἐπερωτῶ, *praeterea interrogo*, et simpl. *interrogo*. Legg. IV. 704. B: ὃ ... ἐπερωτῶ. Phil. 54. B: ἆρ' ἂν (οὖν?) ἐπερωτᾷς (Cl. c. al. ἐπανερωταῖς) με; Polit. 294. C: μηδ' ἐπερωτᾶν μηδένα. Phil. 60. E. Alc. II. 148. E. Phil. 15. C: ἐπερωτῶντα. Prot. 329. A: ἐάν τις καὶ σμικρὸν ἐπερωτήσῃ τι τῶν ῥηθέντων. Alc. II. 149. A: ἐπερωτῆσαι. Soph. 250. A: δικαίως ἂν ἐπερωτηθεῖμεν ἅπερ αὐτοὶ ... ἠρωτῶμεν cet. Theaet. 146. E: τὸ ... ἐπερωτηθὲν (*quaestio*).

ἐπέτειος, ὁ ἡ, *annuus*. Pol. V. 470. B: τὸν ἐπέτειον καρπὸν ἀφαιρεῖσθαι. Legg. XII. 955. D: τὴν ἐπέτειον ἐπικαρπίαν. Pol. III. 405. C: ἤ τινων ἐπετείων νοσημάτων (ἕνεκα).

ἐπευφημῶ, *accanto*. Pol. II. 383. B. (Aesch.).

ἐπευχή, ἡ, *preces*. Legg. IX. 871. C: διά τινων ἐπευχῶν καὶ θυσιῶν.

ἐπεύχομαι, *precor*. Legg. II. 664. C: τοῖς νέοις ἵλεων μετὰ πειθοῦς γίγνεσθαι ἐπευχόμενος. IX. 878. A: ἐπευξαμένους. **voveo*. Critia 120. B: ταῦτα ἐπευξάμενος ἕκαστος αὐτῶν αὐτῷ καὶ τῷ ἀφ' αὐτοῦ γένει. 119. D: ἐπευξάμενοι τῷ θεῷ τὸ κεχαρισμένον αὐτῷ θῦμα ἑλεῖν. **imprecor*. Critia 119. E: ὅρκος μεγάλας ἀρὰς ἐπευχόμενος τοῖς ἀπειθοῦσιν. Legg. XI. 931. B: Οἰδίπους ... ἐπεύξατο τοῖς αὐτοῦ τέκνοις ἃ cet. **glorior, me iacto*. Soph. 235. C: οὔτε ἄλλο γένος οὐδὲν μήποτε ἐκφυγὸν ἐπεύξηται (nisi librarii hoc pro futuro ἐπεύξεται substituerunt) τὴν τῶν οὕτω δυναμένων μεθιέναι ... μέθοδον. Legg. X. 905. A: ταύτης τῆς δίκης οὔτε σὺ μήποτε οὔτε εἰ (καὶ?) ἄλλος ... ἐπεύξεται (sic Eus. Vulgo ἐπεύξηται) περιγενέσθαι θεῶν. Epin. 991. C: ἣν οὔποτε ... ἐπεύξεταί τις ῥαστώνῃ παραλαβεῖν.

ἐπέχω, *retineo, cohibeo, reprimo*; etiam *retardo* vel *moror*. Phil. 45. D: τοὺς ... σωφρόνας ... καὶ ὁ παροιμιαζόμενος ἐπίσχει λόγος ἑκάστοτε τὸ cet. Legg. XI. 932. E: διτταὶ ... φαρμακεῖαι ἐπίσχουσι τὴν διάῤῥησιν. Theaet. 165. D: ἐπέχων καὶ οὐκ ἀνιείς. Crat. 402. E: ὅτι αὐτὸν βαδίζοντα ἐπέσχεν ἡ τῆς θαλάττης φύσις. Apol. 40. B. Tim. 43. D: ἐπέσχον ἄρχουσαν καὶ ἰοῦσαν. Hipp. mai. 298. A: οὐκ ἂν ... αὐτὸν τοῦ θράσους ἐπίσχοιμεν; Apol. 39. D: εἰ ... οἴεσθε ... ἐπισχήσειν τοῦ ὀνειδίζειν τινὰ ὑμῖν. **contineo, circumfundo*. Pol. VI. 508. C: ὧν ἂν τὰς χρόας τὸ ἡμερινὸν φῶς ἐπέχῃ. **adhibeo* (animum), *adverto*. Legg. XI. 926. B: ἐπὶ μείζοσι γάμοις τὴν διάνοιαν ἐπέχων. — Intrans. *me teneo, subsisto* (vern. *inne halten*); etiam *remaneo*. Theag. 129. B: καὶ ὃς ἐπέσχε. Legg. IX. 860. B: μέλλοντες ... νόμιμα τοιαῦτα τιθέναι πάμπολλα ἐπέσχομεν. Charm. 165. C: ἀλλ' ἐπίσχες,

ἕως ἂν σκέψωμαι. Theag. 129. C: αὖθις ... αὐτὸν ἠνάγκασα ἐπισχεῖν. Ep. VII. 338. B: Δίωνα ... ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἐδεῖτο. Phaed. 95. E: συχνὸν χρόνον ἐπισχών. Charm. 160. E: ἐπισχών. Euthyd. 302. B. Legg. VI. 571. B: σμικρὸν ... ἐπισχόντες. Phaedr. 272. A: καιροὺς τοῦ πότε λεκτέον καὶ ἐπισχετέον. **moror* (vern. *verweilen*). Phaed. 59. E: οὐ πολὺν ... χρόνον ἐπισχὼν (*non ita multo post*) ἧκε. Alc. II. 148. B. — Cum genit. est *abstineo*, *desisto* (vern. *sich enthalten*, *von etwas abstehen*). Parm. 152. B: ἆρ᾽ οὖν οὐκ ἐπίσχει τότε τοῦ γίγνεσθαι πρεσβύτερον —; C. Phaedr. 257. C: τάχ᾽ ἂν ὑπὸ φιλοτιμίας ἐπίσχοι ἡμῖν ἂν τοῦ γράφειν. Lys. 210. E: ἐπέσχον τοῦ λόγου. Parm. 152. D: ἐπέσχε τοῦ γίγνεσθαι. — Med. (*mihi*) *admoveo* (ut poculum ad labra). Phaed. 117. C: ἐπισχόμενος ... ἐξέπιε. Etiam *contineo*, *obstruo*. Conv. 216. A: ἐπισχόμενος τὰ ὦτα.

ἐπήβολος, ὁ ἡ, *qui assequutus est*, igitur *qui aliquid tenet*. Legg. II. 666. D: ὄντως γὰρ οὐκ ἐπήβολοι γεγόνατε τῆς καλλίστης ᾠδῆς. IV. 724. B: παιδείας γίγνεσθαι κατὰ δύναμιν ἐπηβόλους. Euthyd. 289. B: τοιαύτης τινὸς ἐπιστήμης ἐπηβόλους (εἶναι).

ἐπήκοος, ὁ ἡ, *qui audit* (auditor) vel *audivit*; etiam *exaudiens*. Phil. 25. B: ἄνπερ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος γίγνηταί τις θεῶν. Legg. XI. 931. D: οὐ γὰρ ἂν ἐπήκοος ἦν αὐτῶν. Tim. 70. B: ἵνα ... γίγνοιτο ἐπήκοον. Legg. XI. 931. C: θεὸν ἐπήκοον ἐν εὐχαῖς γίγνεσθαι. Prot. 315. B: οὗτοι οἱ ἐπήκοοι. Pol. VI. 499. A: οὐδέ γε ... λόγων ... καλῶν τε καὶ ἐλευθέρων ἱκανῶς ἐπήκοοι γεγόνασιν. Legg. IX. 855. D: πάντες δ᾽ οἱ πολῖται ... ἐπήκοοι ἔστωσαν. Menex. 247. D: ὅτι ὧν εὔχοντο τὰ μέγιστα αὐτοῖς οἱ θεοὶ ἐπήκοοι γεγόνασιν. Legg. VI. 767. D: ἐπηκόους ... εἶναι καὶ θεατὰς τούτων τῶν δικῶν ... βουλευτὰς cet. VII. 800. D. XI. 931. B: ἐπηκόους εἶναι γονεῦσι πρὸς τέκνα θεούς. **exauditus*. Legg. XI. 931. B: ἃ ... πᾶς ὑμνεῖ ... ἐπήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν.

ἐπηλυγίζομαι (c. acc.), *pone aliquem me occulto*. Lys. 207. B: τούτους ἐπηλυγισάμενος (v. ἐπηλυγασάμενος).

ἔπηλυς, ὁ ἡ, *peregrinus*. Menex. 237. B: ἡ τῶν προγόνων γένεσις οὐκ ἔπηλυς οὖσα.

ἐπήν, *postquam*. Legg. IV. 719. A. (Hes.). Hipp. min. 370. B. (Hom.).

ἐπηχῶ, *assono*. Pol. VI. 492. C: αἵ τε πέτραι καὶ ὁ τόπος ... ἐπηχοῦντες.

ἐπί. I. Cum genit. est *super*, *ad*, *prope*, *in* al. (vern. *auf*, *bei*, *an* al.). Phaed. 114. C: ἐπὶ τῆς γῆς οἰκιζόμενοι. Theaet. 159. C: ἐφ᾽ ἑκατέρου (*in utraque causa*). Crat. 429. E: ἀπαντήσας σοι ἐπὶ ξενίας. Phil. 25. E: γενέσεις τινὰς ἐφ᾽ ἑκάστων αὐτῶν ξυμβαίνειν. Conv. 190. D: βαδιοῦνται ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. Ib. ὥστ᾽ ἐφ᾽ ἑνὸς πορεύσονται σκέλους. 212. E: ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλάς. 220.

C: ἐπὶ στρατείας. Pol. III. 399. A: ταύταις ... ἐπὶ πολεμικῶν ἀνδρῶν ἔσθ' ὅ τι χρήσει; 406. C: ὃ ... ἐπὶ ... τῶν δημιουργῶν αἰσθανόμεθα. V. 460. A: ὥστε τὸν φαῦλον ... αἰτιᾶσθαι ἐφ' ἑκάστης συνέρξεως τύχην. 467. E: ἱππεύειν ἐφ' ἵππων. 475. A: εἰ βούλει ... ἐπ' ἐμοῦ (*ita ut de me exemplum capiatur*) λέγειν περὶ τῶν ἐρωτικῶν cet. 479. C: ᾧ καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται βαλεῖν. VI. 487. B: ἐπὶ τελευτῆς τῶν λόγων. X. 616. A: ἐπ' ἀσπαλάθων κνάπτοντες. Tim. 22. D: τῶν ἐπὶ γῆς ... φθορά. 44. D: κυλινδούμενον ἐπὶ γῆς. 59. E: τὸ μὲν ὑπὲρ γῆς μάλιστα παθὸν ταῦτα χάλαζα, τὸ δ' ἐπὶ γῆς κρύσταλλος (λέγεται). Critia 116. A: πύλας ἐπὶ τῶν γεφυρῶν ... ἐπιστήσαντες. Apol. 17. C: ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν (Hipp. min. 368. B: ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ ταῖς τραπέζαις). **de*. Gorg. 453. E: πάλιν δὴ (v. δ' εἰ) ἐπὶ τῶν αὐτῶν τεχνῶν λέγωμεν (v. λέγομεν) ὧνπερ νῦν δή. Theaet. 157. A: ἐπὶ ἑνὸς νοῆσαι ... οὐκ εἶναι παγίως. Pol. VII. 524. E: ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δακτύλου ἐλέγομεν. Legg. II. 662. D. VII. 793. E. Charm. 155. D. **ad, in* (*in motu ad aliquid*, vern. *auf*). Theaet. 195. A: ἐὰν ... ἐπ' ἀλλήλων συμπεπτωκότα ᾖ. Tim. 80. A: ὅσα ἐπὶ γῆς φέρεται. Hinc etiam in consilio ponitur, ut indicet quorsum aliquid spectet. Prot. 358. B: αἱ ἐπὶ τούτου πράξεις ἅπασαι, ἐπὶ τοῦ ἀλύπως ζῆν cet. Pol. V. 460. B: αἱ ἐπὶ τούτων ἐφεστηκυῖαι ἀρχαί. **per*. Prot. 326. D: ἵνα μὴ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν (*ipsi per se*, h. e. *soli*) εἰκῆ πράττωσιν. Soph. 217. C: αὐτὸς ἐπὶ σαυτοῦ ... διεξιέναι. Polit. 303. E: μόνον αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ. Conv. 180. E: αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς (πρᾶξις) ... οὔτε καλὴ οὔτε αἰσχρά. 201. D: αὐτὸς ἐπ' ἐμαυτοῦ. Pol. X. 601. B: αὐτὰ ἐφ' αὑτῶν λεγόμενα. Tim. 51. B: ἆρ' ἔστι τι πῦρ αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ cet. Legg. XII. 942. A: αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ τι κατὰ μόνας δρᾶν. Alc. I. 114. B. Charm. 156. C. — Tempus (etiam imperium) designat. Phaedr. 242. A: τῶν ἐπὶ τοῦ σοῦ βίου γεγονότων μηδένα cet. Gorg. 523. A: ἐπὶ Κρόνου. B. Polit. 271. C. 272. B. 276. A: τὴν ἐπὶ Κρόνου βασιλείαν. Crat. 402. A: τὰ ἐπὶ Κρόνου καὶ Ῥέας. Pol. III. 405. D. 414. C: ἐφ' ἡμῶν δὲ οὐ γεγονός. X. 599. E: ἐπὶ Ὁμήρου. 600. B. C: τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν (*aequalibus suis*) παριστάναι. Critia 112. A: πρὸ τῆς ἐπὶ Δευκαλίωνος φθορᾶς. Legg. III. 694. A: ἐπὶ Κύρου. C: ἐπὶ Καμβύσου καὶ ... ἐπὶ Δαρείου. IV. 711. E. — Est i. q. dat. vel ablat. Lat. Theaet. 204. C: οὐκοῦν ἐφ' ἑκάστης λέξεως ... τὰ ἓξ εἰρήκαμεν; Parm. 160. C: ἆρα ἐφ' ἑκάστου ἂν δηλοῖ ὅτι ἕτερόν τι λέγει τὸ μὴ ὄν; Soph. 265. C: τὸ μόριον θάτερον ἐπὶ τῷ κερασφόρῳ μέρει τῷ τῆς ἀγελῆς ἐπιτετάχθαι. II. Cum dat. *ad*. Phaedr. 240. E: ἐπ' αἴσχει. 247. E: καὶ ἐπ' αὐτῇ νέκταρ ἐπότισε. Conv. 214. A: οὔτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὔτ' ἐπᾴδομεν; Hinc ἐπὶ τούτῳ, ἐπὶ τούτοις, τὸ ἐπὶ τούτῳ (Gorg. 512. E.) al. **super*. Parm. 131. C: ἦ οὖν ὅλον

ἐφ' ἑκάστῳ τὸ ἱστίον εἴη ἄν, ἢ μέρος αὐτοῦ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ; — In *causa* et *fine* ponitur. Prot. 312. B: τούτων ... σὺ ἑκάστην οὐκ ἐπὶ τέχνῃ ἔμαθες, ὡς δημιουργὸς ἐσόμενος, ἀλλ' ἐπὶ παιδείᾳ. 315. A: ἐπὶ τέχνῃ μανθάνει, ὡς σοφιστὴς ἐσόμενος. Gorg. 456. E: ἐκεῖνοι ... παρέδοσαν ἐπὶ τῷ δικαίως χρῆσθαι. 488. D: οἳ ... τοὺς νόμους τίθενται ἐπὶ τῷ ἑνί (*unius causa*). Pol. I. 334. B: ἐπ' ὠφελείᾳ ... τῶν φίλων καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐχθρῶν. 353. A. II. 370. B: ἄλλος ἐπ' ἄλλου ἔργου πράξει (φύεται). V. 471. A. 477. D: ἐφ' ᾧ τέ ἐστι καὶ ὃ ἀπεργάζεται. VII. 524. A. IX. 590. A. Tim. 52. C. Legg. IX. 853. C. Apol. 20. E: ἐπὶ διαβολῇ τῇ ἐμῇ λέγει. 36. D: δεομένῳ ἄγειν σχολὴν ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρακελεύσει. **in* (*auf, in, an*). Phaed. 116. E: ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὄρεσι. Polit. 274. B. ἐπ' αὐτῷ νῦν ἐσμὲν ἤδη. Conv. 186. A: ὅτι οὐ μόνον ἐστὶν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων cet. B. 203. D: ἐπὶ θύραις ... κοιμώμενος. 210. B: τὸ ἐπ' εἴδει καλόν. Ib. τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῖς σώμασι κάλλος. Pol. V. 474. E: ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ. 478. D: οὔτε ἄγνοιαν ἐπ' αὐτῷ ἔσεσθαι. VI. 490. D: ἐπὶ τούτῳ νῦν γεγόναμεν. VII. 532. B. Crit. 111. D. **in, de, super* (praec. cum verbis dicendi et appellandi). Soph. 218. C: τὸ δὲ ἔργον, ἐφ' ᾧ καλοῦμεν (int. τὸ ὄνομα: *quod hoc nomine nuncupamus*). 237. D. 244. B. 248. B. Parm. 174. D: ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπί τινι καλεῖς. Pol. V. 470. B: ὄντα ἐπὶ δυοῖν τινοῖν διαφοραῖν. Ib. ἐπὶ μὲν τῇ τοῦ οἰκείου ἔχθρᾳ στάσις κέκληται, ἐπὶ δὲ τῇ τοῦ ἀλλοτρίου πόλεμος. VI. 493. C: ὀνομάζοι δὲ ταῦτα πάντα ἐπὶ ταῖς τοῦ μεγάλου ζώου δόξαις. VIII. 559. A. Alc. I. 108. A. 135. C. Menex. 234. B: ὅστις ἐρεῖ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι. **de, propter*. Conv. 206. B: οὐ μέντ' ἄν σὲ ... ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφίᾳ. 217. A: ἐφρόνουν ... ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὅσον. 222. C: γέλωτα γενέσθαι ἐπὶ τῇ παῤῥησίᾳ αὐτοῦ. Pol. I. 329. B: ἐπὶ τούτῳ ... τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν ὅσων κακῶν σφίσιν αἴτιον. VI. 494. D: ἐπὶ τούτοις ὑψηλὸν ἐξαίρειν αὐτόν. X. 600. D: ἐπὶ ταύτῃ τῇ σοφίᾳ οὕτω σφόδρα φιλοῦνται, ὥστε cet. *vern. *für*. Gorg. 463. C: τέτταρα μόρια ταῦτα ἐπὶ τέτταρσι πράγμασιν. Soph. 229. B: ἓν (μόριον) ἐφ' ἑνὶ γένει τῶν αὐτῆς ἑκατέρῳ. Polit. 261. B. Pol. II. 376. E: ἔστι ... ἡ μὲν ἐπὶ σώμασι (παιδεία) γυμναστική, ἡ δ' ἐπὶ ψυχῇ μουσική. — In conditione, pretio al. ponitur (vern. *um* vel *für*). Conv. 213. A: ἐπὶ ῥητοῖς εἰσίω, ἢ μή; Pol. IX. 590. A: Ἐριφύλη ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς ψυχῇ τὸν ὅρμον δεξαμένη. Legg. V. 745. A: φανεῖ ... ὁ βουλόμενος ἐπὶ τοῖς ἡμίσεσιν (*ea conditione ut dimidium accipiat*). IX. 874. B: ἐφ' οἷς. Lys. 204. B: ἐπὶ τῷ καὶ εἴσειμι. Apol. 29. C: ἐπὶ τούτῳ ... ἐφ' ᾧ τε μηκέτι ... διατρίβειν cet. 41. A: ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; Alc. I. 105. C. **penes* (in potestate significanda). Gorg. 508. C: εἰμὶ ... ἐπὶ τῷ βουλομένῳ. Pol. II. 257. B: εἰ ἐπ' ἐμοὶ

εἴη (*si in me situm esset*). III. 398. B: εἰ ἐφ' ἡμῖν εἴη. V. 460. A: τὸ ... πλῆθος τῶν γάμων ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι ποιήσομεν. Alc. II. 148. C: ἐπὶ τοῖς θεοῖς δ' ἐστὶν ... ὥστε καὶ διδόναι cet. **per*. Theaet. 152. B: πότερον ... τότε αὐτὸ ἐφ' ἑαυτῷ τὸ πνεῦμα ψυχρὸν ἢ οὐ ψυχρὸν φήσομεν; III. Cum acc. *ad*, *in*. Phaedr. 238. B: δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης. 247. A: ὅταν ... πρὸς δαῖτά τε καὶ ἐπὶ θοίνην ἴωσιν. Conv. 174. E: κληθεὶς ... δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον. 210. A: τὸν ὀρθῶς ἰόντα ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα. Pol. V. 467. E: ἐπὶ τοὺς ἵππους ... ἀναβιβαστέον. VII. 524. E: οὐκ ἂν ὁλκὸν εἴη ἐπὶ τὴν οὐσίαν. Tim. 92: ὡς μᾶλλον ἐπὶ γῆν ἕλκοιντο. **ad* (in causa et fine). Gorg. 447. B: ἐπ' αὐτό γέ τοι τοῦτο πάρεσμεν. 508. B: τῇ ῥητορικῇ ἐπὶ τοῦτο χρηστέον. (Cf. 480. D. ubi Cl. al. pro ἐπὶ τούτῳ dant ἐπὶ τοῦτο). Parm. 126. A: πάρειμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, δεησόμενος ὑμῶν. (Id. Euthyd. 274. A.) Conv. 179. D: ἐφ' ἣν ἧκεν. Pol. IV. 421. B: ἐπὶ τοῦτο (v. τούτῳ) παρεσκευασμένος. VI. 507. E: γένος τρίτον ἰδίᾳ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεφυκός. VII. 537. A: ἐφ' ὃ ἕκαστος πέφυκεν. Legg. II. 672. B: ὅθεν καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ τοῦτ' αὐτὸ δεδώρηται. VI. 779. A: ὡς ἐπὶ τὸ μὴ πονεῖν γεγονότας. **ad*, *prope*. Conv. 212. D: ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας. **adversus*. Gorg. 488. C: ὡς αἱ μεγάλαι πόλεις ἐπὶ τὰς σμικρὰς κατὰ τὸ φύσει δίκαιον ἔρχονται. Conv. 198. C: Γοργίου κεφαλὴν ... ἐπὶ τὸν ἐμὸν λόγον πέμψας. Pol. I. 336. B: ὥσπερ θηρίον ἧκεν ἐφ' ἡμᾶς ὡς διαρπασόμενος. V. 472. A: ὥσπερ καταδρομὴν ἐποιήσω ἐπὶ τὸν λόγον μου. 473. E. Legg. III. 685. C. E. — In tempore durante ponitur (vern. *auf*). Prot. 344. B: ἐπί γε χρόνον τινά. Gorg. 524. D: ἔνδηλα ταῦτα ... ἐπί τινα χρόνον (*satis diu*). Phaed. 84. C: ἐπὶ πολὺν χρόνον. Legg. XII. 945. B: ἐπ' ἐνιαυτόν. **per*, *inter*. Prot. 322. C: ἢ ἐπὶ πάντας (*viritim*) νείμω; Tim. 23. B: τὸ κάλλιστον ... γένος ἐπ' ἀνθρώπους ... γεγονός. Critia 112. E: ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην ... ἐλλόγιμοί τε ἦσαν cet. — Cum adiect. et adv. Sic ἐπὶ δεξιά, *a dextra* (vid. p. 436.), ἐπὶ πλέον, *plus*, ἐπ' ἔλαττον, *minus*. Phaedr. 261. B: ἐπὶ πλέον δὲ οὐκ ἀκήκοα. Gorg. 453. A: ἐπὶ πλέον τὴν ῥητορικὴν δύνασθαι ἢ cet. Phaed. 93. B: ἂν ... μᾶλλον ἁρμοσθῇ καὶ ἐπὶ πλέον. Ib. ἐπ' ἔλαττον. Similiter ἐπὶ τὸ βέλτιον et ἐπὶ τὸ χεῖρον, *in meliorem — in deteriorem partem*. Gorg. 513. B. 503. E: ἐπὶ τὸ βέλτιστον (*bonum spectans*) λέγων ἃ ἂν λέγῃ. Polit. 293. E: ἐπὶ τὰ καλλίω ... ἐπὶ αἰσχίονα μεμιμῆσθαι. 297. C. Phil. 40. B: μεμιμημένας ... τὰς ἀληθεῖς ἐπὶ τὰ γελοιότερα. Conv. 214. E: ἐπὶ τὰ γελοιότερά με ἐπαινέσαι; 215. A. Similiter ἐπὶ πάντα, *generatim*. Soph. 235. C: τὴν τῶν οὕτω δυναμένων μετιέναι καθ' ἕκαστά τε καὶ ἐπὶ πάντα μέθοδον. 254. B: τὰ μὲν ἐπ' ὀλίγον, τὰ δὲ ἐπὶ πολλὰ (κοινωνεῖν ἀλλήλοις).

ἐπιβαίνω, *ingredior*, *invado*. (Legg. X. 893. B. pro *ἐπιβαίνωμεν* codd. dant *ἐπεισβαίνωμεν*). Legg. VI. 778. E: *ὡς δὴ τῶν ὅρων τῆς χώρας οὐκ ἐάσοντας ἐπιβαίνειν*. IX. 874. B: *μὴ ἐπιβαίνειν ἱερῶν* cet. Menex. 239. E: *Αἰγύπτου ... ἐπιβαίνειν*. Legg. II. 666. B: *τετταράκοντα ... ἐπιβαίνοντα ἐτῶν*. Lach. 183. B: *οὐδὲ ἄκρῳ ποδὶ ἐπιβαίνοντας*. Legg. IX. 871. D: *ἐὰν δέ τις ἐπιβῇ τούτων τῆς τοῦ φονευθέντος χώρας*. 864. E: *ἐπιβὰς τῆς οἰκείας χώρας*. **conscendo*. De virt. 377. B: *ἐπέβαινε ἐπὶ τῶν ἵππων* (v. *ἐπὶ τὸν ἵππον*). **aggredior*, *suscipio*. Epin. 981. A: *τῶν μεγίστων σοφίας περὶ θεῶν γενέσεως ὀρθότατα ἐπιβαίνειν ἡμᾶς*.

ἐπιβάλλω, *iniicio*, *infero*; *affero*. Crat. 409. A: *νέον* (*φῶς*) *ἀεὶ ἐπιβάλλει*. Prot. 334. B: *εἰ δ' ἐθέλοις ἐπὶ τοὺς πτόρθους ... ἐπιβάλλειν* (*κόπρον*). Theaet. 173. A: *μεγάλους κινδύνους καὶ φόβους ἔτι ἀπαλαῖς ψυχαῖς ἐπιβάλλουσα*. Ep. VII. 325. B: *ἀνοσιωτάτην δίκην ἐπιβάλλοντες*. Legg. IX. 856. A: *γράμμασι σημεῖα ἐπιβάλλοντας πάντων τῶν δικαστῶν*. XII. 949. D: *τοῖς ἀπειθοῦσι ... ζημίας ἐπιβαλλούσας*. Intrans. *incumbo*, *urgeo*. Phaedr. 248. A: *πατοῦσαι ἀλλήλας καὶ ἐπιβάλλουσαι*. Med. *aggredior*, *suscipio*. Soph. 264. B: *μὴ ... ἀνήνυτον ἔργον ἐπιβαλλοίμεθα ζητοῦντες αὐτό*. Tim. 48. C: *τοσοῦτον ἐπιβαλλόμενος ἔργον*. Legg. X. 892. D: *μείζονα ἐπιβαλλόμενοι*.

ἐπίβασις, *ἡ*, *ascensus*. Pol. VI. 511. B: *οἷον ἐπιβάσεις τε καὶ ὁρμάς*.

ἐπιβατεύω, *vehor*. Lach. 183. D: *ἐφ' ᾗ* (*νηΐ*. Vulg. *ἧς*) *ἐπεβάτευε*.

ἐπιβάτης, *ὁ*, *propugnator* (pr. *qui e navi pugnat*). Conv. 197. E: *ἐπιβάτης*. Critia 119. B: *μετ' ἐπιβάτην*.

ἐπιβατός, *ή*, *όν*, *pervius*; neutr. *aditus*. Tim. 24. E: *ἐξ ἧς ἐπιβατὸν ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους τοῖς τότ' ἐγίγνετο πορευομένοις*.

ἐπιβιῶ, *supervivo*. Ep. XIII. 361. D: *αἷς ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ*.

ἐπιβλέπω, *intueor*. Phaedr. 63. A: *ἐπιβλέψας εἰς ἡμᾶς*. Legg. VII. 811. D: *λόγους οἰκείους οἷον ἀθρόους ἐπιβλέψαντι*.

ἐπιβούλευσις, *ἡ*, *insidiae*. Legg. IX. 872. B: *τῆς τε αὐτοχειρίας πέρι καὶ ἐπιβουλεύσεως*. D: *φόνους ... δι' ἐπιβουλεύσεως γενομένους*. A: *τῇ βουλήσει τε καὶ ἐπιβουλεύσει*.

ἐπιβουλεύω, *insidior*, *insidiose molior* vel *studeo*. Pol. II. 378. B: *ὡς θεοὶ θεοῖς πολεμοῦσί τε καὶ ἐπιβουλεύουσι*. VIII. 565. B. 567. A: *ἐπιβουλεύωσι*. C: *ἐπιβουλεύειν*. Ep. VII. 350. C. Conv. 217. C: *ἀτεχνῶς ὥσπερ ἐραστὴς παιδικοῖς ἐπιβουλεύων*. Hipp. min. 371. D: *οὐκ ἐπιβουλεύοντα*. Pol. III. 417. B: *ἐπιβουλεύοντες*. Ep. VII. 333. A: *τῶν ἐπιβουλευόντων Διονυσίῳ*. Pol. VIII. 551. D: *ἀεὶ ἐπιβουλεύοντας ἀλλήλοις*. Menex. 240. A: *Σάρδεσιν ἐπιβουλεῦσαι προ-*

φασιζόμενος. Conv. 217. D: *αὖθις ... ἐπιβουλεύσας*. Hipp. min. 371. E. 372. A: *ἐπιβουλεύσαντες*. Pass. Pol. III. 417. B: *ἐπιβουλευόμενοι*. Alc. II. 141. E: *ἐπιβουλευθείς*. D: *ἐπιβουλευθέντες*. *in univ. *molior aliquid; id ago, ut —, studeo, cogito de aliqua re*. Pol. VIII. 566. B: *βιαίῳ ... θανάτῳ ἐπιβουλεύουσιν ἀποκτιννύναι λάθρα*. Menex. 241. E: *ἀλλὰ μὴ τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐπιβουλεύειν φθορᾷ*. Ep. VII. 329. C: *ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι*. Prot. 343. C: *τούτῳ ἐπιβουλεύων κολοῦσαι αὐτό*. Gorg. 473. C: *τυραννίδι ἐπιβουλεύων* (Id. Ep. VII. 333. C.). De lucri cup. 228. D: *ἐπιβουλεύων ... τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς παιδεῦσαι*. Conv. 203. B: *ἐπιβουλεύουσα ... παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου*. Legg. IX. 856. C: *τὸν ἐπιβουλεύοντα* (*rebus novis studentem*). Ep. VII. 334. A: *ὡς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον*. X. 908. D: *τελεταῖς ... ἰδίαις ἐπιβεβουλευκότες*. Tim. 71. A: *τούτῳ ... θεὸς ἐπιβουλεύσας*.

ἐπιβουλή, ἡ, *insidiae, dolus*; etiam *consilium* (*Vorsatz*). Ep. VII. 349. C: *ἡ πάλαι ἐπιβουλή*. Legg. IX. 869. E: *ἐπιβουλῆς*. Ep. VII. 329. C: *ὡς συναίτιον τῆς Δίωνος ἐπιβουλῆς*. Hinc *ἐξ ἐπιβουλῆς* (Polit. 298. B: *ἔκ τινος ἐπιβουλῆς*), *per insidias*; etiam *consulto, de industria*. Pol. I. 341. A. II. 380. D. Legg. IX. 877. C. Hipp. min. 370. E. 371. A. Etiam *μετὰ ἐπιβουλῆς*: Legg. IX. 867. A. B. D. 867. B: *τῇ ἐπιβουλῇ καὶ ἀπροβουλίᾳ*. Theag. 129. B: *ἠπιστάσθην ... τὴν ἐπιβουλήν*. Prot. 316. D: *οὐ γὰρ σμικροὶ περὶ αὐτὰ φθόνοι τε γίγνονται ... καὶ ἐπιβουλαί*. Legg. VI. 758. A: *παντοδαπαῖσιν ἐπιβουλαῖς ... ἁλίσκεσθαι*.

ἐπίβουλος, ὁ ἡ, *insidiosus*. Conv. 203. D: *ἐπίβουλός ἐστι, τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς*. Hipp. min. 371. A. Legg. VII. 808. D: *ἐπίβουλον ... γίγνεται*. Theaet. 174. D: *δυσκολώτερον ... ζῶον καὶ ἐπιβουλότερον*.

ἐπιγαμία, ἡ, *mutuum connubium*. Polit. 310. B: *τῶν ἐπιγαμιῶν*.

ἐπίγαμος, ἡ, *nubilis*. Ep. XIII. 361. D: *ἡ μὲν νῦν ἐπίγαμος* cet.

ἐπίγειος, ὁ ἡ, *terrester*. Ax. 368. B: *ὁ ... ἐπίγειος ἄνθρωπος*. Pol. VIII. 546. A: *ἐν ἐπιγείοις ζώοις*.

ἐπιγελῶ, *arrideo*. Riv. 134. C: *ἐπεγέλασεν* (*τὰ μειράκια*). Phaed. 62. A: *ἠρέμα ἐπιγελάσας*. Pol. III. 398. C.

ἐπιγίγνομαι, *post nascor*; unde part. *posteri*. Legg. XII. 969. A: *τῶν ὕστερον ἐπιγιγνομένων*. Phaedr. 245. A: *τοὺς ἐπιγιγνομένους παιδεύει*. Legg. IX. 876. B. **accedo*; etiam *contingo*. Phil. 37. B: *ὅτι δόξῃ ... ἐπιγίγνεσθον ψεῦδός τε καὶ ἀληθές*. Hipp. mai. 303. A: *εἴπερ ἀμφοτέροις ἐπιγίγνοιτο*. Soph. 252. D: *εἴπερ ἐπιγιγνοίσθην ἐπ᾽ ἀλλήλοιν*. Pol. IX. 574. A: *αἱ ἐν αὐτῷ ἡδοναὶ ἐπιγιγνόμεναι*. Hipp. mai. 303. A: *ὅτι ἦν που ἡμῖν τὰ μὲν οὕτως ἐπιγιγνόμενα ἑκάστοις* cet.

ἐπιγιγνώσκω, cognosco, novi. Theaet. 192. E: *Σωκράτης ἐπιγιγνώσκει Θεόδωρον* cet. Euthyd. 301. E: *ἐπιγνοίης ἂν αὐτὴν ... οἰκείαν γενομένην;*

ἐπιγνώμων, ὁ, aestimator. Legg. VIII. 843. D: *τούτων ... ἐπιγνώμονές τε καὶ δικασταὶ ... γιγνέσθων ἀγρονόμοι.* 828. B: *ἐπιγνώμονας.* 847. C. 867. E.

ἐπίγονος, ὁ ἡ, post natus, praec. qui post haeredes legitimos natus est. Legg. V. 740. C: *ἐὰν ... πλείους ἐπίγονοι γίγνωνται θήλεις ἢ τινες ἄῤῥενες ἑκάστων.* XI. 929. C: *τοὺς τῶν ἐπιγόνων ἐπιμελητάς.*

ἐπίγραμμα, τό, inscriptio. Phaedr. 264. C: *εὑρήσεις τοῦ ἐπιγράμματος οὐδὲν διαφέροντα.* De lucri cup. 228. E: *ἐστὸν δὲ δύο τὼ 'πιγράμματε* (v. *τοὐπιγράμματε*).

ἐπιγράφω, inscribo. De lucri cup. 228. D: *αὑτοῦ ποιήματα ... ἐπέγραψεν.* 229. A: *ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς ὅτι* cet. Phaedr. 264. C: *ὃ Μίδᾳ ... φασί τινες ἐπιγεγράφθαι.* De lucri cup. 229. A: *ἔστι ... καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις Ἑρμαῖς ... ἐπιγεγραμμένα. *taxo.* Legg. XI. 915. A: *τὴν διπλασίαν τοῦ ἐπιγραφέντος βλάβους τῷ ἀφαιρεθέντι τινέτω.*

ἐπίγρυπος, ὁ ἡ, qui nasum habet aduncum s. aquilinum. Phaedr. 253. D: *ἐπίγρυπος.* Euth. 2. B: *ἐπίγρυπον.*

ἐπιδεής, ὁ ἡ, indigens, inops, carens. Legg. X. 905. C: *εἰ δ' ἐπιδεὴς ἔτι λόγου τινὸς ἂν εἴης.* Charm. 158. C. Legg. IV. 704. C: *ἢ καὶ τινῶν ἐπιδεής;* Ib. *σχεδὸν οὐδενὸς ἐπιδεής* (*ἡ χώρα*). D. Tim. 33. C: *οὐδ' αὖ τινὸς ἐπιδεὲς ἦν ὀργάνου σχεῖν.* 62. A: *ὅμως δὲ μηδὲν ἐπιδεὲς ἔστω λόγου.* 47. C: *διὰ τὴν ... χαρίτων ἐπιδεᾶ γιγνομένην ἐν τοῖς πλείστοις ἕξιν.* Ep. VIII. 353. D: *τοῦ ... οἴεσθαι σχεδὸν ἀεί τινος σμικροῦ ἐπιδεεῖς εἶναι τὸ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν.* Legg. III. 694. D: *ἐπιδεεῖς ὄντας τούτων οὐδενός.* Polit. 311. B: *τὰ δ' ἀνδρεῖα* (v. *ἀνδρία*) ... *ἐκείνων ἐπιδεέστερα* (*illis cedunt*). Pol. IX. 579. E: *πλείστων ἐπιδεέστατος.*

ἐπίδειγμα, τό, specimen, documentum. Hipp. min. 368. C: *σοφίας πλείστης ἐπίδειγμα.* De lucr. cup. 228. D: *ἐπιδείγματα τῆς σοφίας.*

ἐπιδείκνυμι, ostendo; propono, ostento (praec. rem aliquam novam vel artis suae documentum); *patefacio, declaro, explico; probo.* Lach. 183. B: *τοῖσδ' ἐπιδείκνυσιν.* Soph. 230. B: *ἐπιδεικνύουσιν αὐτὰς αὑταῖς ... ἐναντίας.* Phaed. 87. E: *τότ' ἤδη τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας ἐπιδεικνύοι τὸ σῶμα.* Ion. 533. A: *ἐπειδὰν ... τις τὰ τῶν ἄλλων ζωγράφων ἔργα ἐπιδεικνύῃ.* Theaet. 145. B: *ἑαυτὸν ἐπιδεικνύναι.* Legg. II. 658. B: *τὸν μέν τινα ἐπιδεικνύναι ... ῥαψῳδίαν* cet. Hipp. mai. 286. B. Euthyd. 274. A. Soph. 234. B: *πόῤῥωθεν τὰ γεγραμμένα ἐπιδεικνύς.* Pol. X. 598. C. Legg. II. 658. B: *θαύματα ἐπιδεικνύς.* VIII. 846. A. II. 658. C: *τὸν τὰ θαύματα ἐπιδεικνύντα.* III. 701. C: *τὴν ... Τιτανικὴν φύσιν ἐπιδεικνῦσι.* Charm. 155. A: *τί οὐκ ἐπέδειξάς μοι τὸν*

νεανίαν —; Phaedr. 274. A: *τὰς τέχνας ἐπίδειξε* (sic Cl. c. pluribus al. etiam edd. Alii *ἀπέδειξε*). Pol. III. 391. E: *ἐπεδείξαμεν γάρ που ὅτι* cet. Euthyd. 286. A: *ἐπεδείξαμεν μηδένα λέγοντα ὡς οὐκ ἔστι.* Menex. 242. D: *ὅτι ἐπέδειξαν ... ὡς* cet. 241. A. Prot. 352. A: *καὶ τὸ μετάφρενον ἐπίδειξον.* Gorg. 467. C. Euthyd. 282. D: *ταὐτὸν τοῦτο τέχνη πράττων ἐπιδειξάτω.* 274. D: *ἐμοῦ ἕνεκα ἐπιδείξατον* (v. *ἐπιδείξασθον*). 278. C. 282. E. Hipp. mai. 287. D: *εἰ ... αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον ἐπιδείξαις.* Legg. VI. 771. C: *κατὰ σχολὴν οὐκ ἂν πολὺς ἐπιδείξειε μῦθος.* X. 892. C: *ἂν ψυχήν τις ἐπιδείξῃ πρεσβυτέραν οὖσαν σώματος.* XII. 947. E. Euthyd. 293. B: *ἦ ἐπιδείξω ἔχοντα;* 294. C: *τί* (*τεκμήριον*) *ἐπιδείξω;* Soph. 264. E: *ἕως ἂν ... ἐπιδείξωμεν.* Menex. 237. B. Prot. 320. B: *εἰ ... ἔχεις ἐναργέστερον ἡμῖν ἐπιδεῖξαι ὡς διδακτόν ἐστιν ἡ ἀρετή.* Gorg. 514. C. Theaet. 143. A. Parm. 130. A. Conv. 195. D: *πρὸς τὸ ἐπιδεῖξαι θεοῦ ἁπαλότητα.* 199. C. Pol. V. 472. D. Apol. 22. A: *τὴν ἐμὴν πλάνην ἐπιδεῖξαι* al. Legg. VII. 817. D: *ἐπιδείξαντες τοῖς ἄρχουσι ... τὰς ὑμετέρας ... ᾠδάς.* Prot. 347. B: *ὃν* (*λόγον*) *ὑμῖν ἐπιδείξω.* Gorg. 464. B: *σαφέστερον ἐπιδείξω ὃ λέγω.* Euthyd. 295. A: *ἐγὼ ἐπιδείξω καὶ σὲ ταῦτα τὰ θαυμαστὰ ὁμολογοῦντα.* Charm. 158. D: *Κριτίαν τόνδε ψευδῆ ἐπιδείξω.* Euthyd. 295. A: *οὐ* (v. *σὺ*) *δὲ τοῦτο ἐπιδείξεις ὡς πάντα ἐπίσταμαι καὶ ἀεί.* Phaedr. 236. E: *μήτ' ἐπιδείξειν* cet. Phaed. 100. B: *τὴν αἰτίαν ἐπιδείξειν.* Ion. 542. A: *περὶ Ὁμήρου ὑποσχόμενος ἐπιδείξειν.* Eryx. 398. E: *ὡς ... ἐπιδείξων ταῦτα ἅπερ σὺ νῦν δή.* Euthyd. 274. A: *ὡς ἐπιδείξοντε καὶ διδάξοντε* cet. Tim. 61. C: *τὰ ... σχήμασι ... πεποικιλμένα εἴδη σχεδὸν ἐπιδέδεικται.* Legg. VI. 777. B: *ἔργῳ ... πολλάκις ἐπιδέδεικται* (vern. *es hat sich gezeigt*). IV. 712. A: *ἐπιδεδείχθω τῇ μὲν χαλεπὸν ὂν τὸ* cet. Med. *ostendo, monstro;* etiam *ostento* (praec. iactationis adiuncta notione, ut in Sophistis ponitur); etiam ingenii vel doctrinae ostentandae causa *recito, peroro* vel *disputo* (vern. *vortragen, einen Vortrag halten*). Apol. 25. C: *ἱκανῶς ἐπιδείκνυσαι ὅτι* cet. Lys. 204. E: *ἃ καὶ τοῖσδε ἐπιδείκνυσαι.* Phaedr. 233. B: *τοιαῦτα γὰρ ὁ ἔρως ἐπιδείκνυται* (*quasi opera edit*). Legg. XI. 936. A: *ἐπιδεικνύσθω.* Phaedr. 232. A: *φιλοτιμουμένους ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας ὅτι* cet. Legg. I. 648. D: *ἐπιδείκνυσθαι τὴν ... δύναμιν.* Phaedr. 235. A: *ἐπιδεικνύμενος ὡς* cet. 258. A: *ἐπιδεικνύμενος τοῖς ἐπαινέταις τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν.* Pol. VI. 493. B: *ἐπιδεικνύμενος ἢ ποίησιν ἤ τινα ἄλλην δημιουργίαν* cet. Hipp. mai. 285. C: *περί γε λογισμῶν ... σου ἐπιδεικνυμένου.* Lach. 179. E: *ὃν νῦν ὑμεῖς ἐθεάσασθε ἐπιδεικνύμενον.* 183. B. Phaed. 118. A: *ἡμῖν ἐπεδείκνυτο ὅτι ψύχοιτο* cet. Tim. 47. E: *τὰ ... παρεληλυθότα τῶν εἰρημένων ... ἐπιδέδεικται τὰ διὰ νοῦ δεδημιουργημένα.* Hipp. min. 363. C: *ἐπειδὴ καὶ ἄλλα πολλὰ ... ἡμῖν ἐπιδέ-*

δείκται. Gorg. 458. B: πάλαι ... ἐγὼ τοῖς παροῦσι πολλὰ ἐπεδειξάμην. Hipp. mai. 286. B. Gorg. 447. A: πολλὰ ... καὶ καλὰ Γοργίας ἡμῖν ... ἐπεδείξατο. Lys. 204. E: ἐπιδεῖξαι. Euthyd. 275. A: τοῦτο δ' αὐτὸ ἐπιδείξασθον. Phaed. 100. B: ἐπιδείξασθαι τῆς αἰτίας τὸ εἶδος ὃ πεπραγμάτευμαι. Pol. III. 398. A: τὰ ποιήματα βουλόμενος ἐπιδείξασθαι. Euthyd. 274. D: ἐπιδείξασθαι τὴν δύναμιν τῆς σοφίας. 278. C: ἐφάτην ... ἐπιδείξασθαι τὴν προτρεπτικὴν σοφίαν. 288. B. Prot. 328. D: τοσαῦτα ... ἐπιδειξάμενος. Hipp. min. init.: Ἱππίου τοσαῦτα ἐπιδειξαμένου. Gorg. 447. B: ὥστ' ἐπιδείξεται ἡμῖν νῦν cet. Phaedr. 234. B: τότε τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξονται. Conv. 194. B: μέλλοντος ἐπιδείξεσθαι σαυτοῦ λόγους (de Agathone poëta).

ἐπιδεικτικός, ή, όν, *ad ostentationem comparatus*; femin. *ostentatio*. Soph. 224. B: τῆς ... ψυχεμπορικῆς ταύτης ἆρ' οὐ τὸ μὲν ἐπιδεικτικὴ δικαιότατα λέγοιτ' ἄν —;

ἐπιδεῖν, *videre*, (in re graviori) *experiri* (vern. *erleben*). Gorg. 473. C: παντοδαπὰς λώβας αὐτός τε λωβηθεὶς καὶ τοὺς αὑτοῦ ἐπιδὼν παῖδάς τε καὶ γυναῖκα (int. λωβηθέντας).

ἐπίδειξις, ἡ, *ostentatio, specimen*; cum v. ποιεῖσθαι est *demonstrare* vel *explicare*; etiam *ingenii et doctrinae specimen dare*. Phaed. 99. D: τὸν δεύτερον πλοῦν ... ᾗ πεπραγμάτευμαι, βούλει σοι ... ἐπίδειξιν ποιήσωμαι; Soph. 217. E: οἷον ἐπίδειξιν ποιούμενον. Euthyd. 275. A: τῶν ... ἄλλων τὴν ἐπίδειξιν ἡμῖν ... εἰς αὖθις ἀπόθεσθον. **disputatio* vel *schola* (vern. *Vortrag*), qua quis ingenii sui vel doctrinae dat specimen. Hipp. min. 364. B: μή σοι ἐμποδὼν εἴην ἐρωτῶν τῇ ἐπιδείξει. Sis. 387. B. Gorg. 447. C: τὴν ... ἄλλην ἐπίδειξιν εἰς αὖθις ... ποιησάσθω. Crat. 384. B: εἰ ... ἐγὼ ἤδη ἀκηκόη (v. ἠκηκόειν) παρὰ Προδίκου τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν cet. Hipp. min. 363. D. 364. B. Ax. 366. C. Hipp. mai. 282. B: ἰδίᾳ ἐπιδείξεις ποιούμενος. C.

ἐπιδέξια, *dextre, commode*. Theaet. 175. E: ἀναβάλλεσθαι ... ἐπιδέξια (v. ἐπὶ δεξιὰ) ἐλευθέρως. Pol. IV. 420. E: κατακλίναντες ἐπιδέξια πρὸς τὸ πῦρ.

ἐπιδέω, *indigeo*. Legg. IV. 709. D: τῆς τέχνης ἂν μόνον ἐπιδέοι. Med. Conv. 204. A: οὗ ἂν μὴ οἴηται ἐπιδεῖσθαι. Tim. 33. C: ὀμμάτων ... ἐπεδεῖτο οὐδέν. Etiam ponitur in eo cui deest aliquid. Legg. VI. 766. C: τὴν ἀρχὴν πλεῖον ἢ τριάκοντα ἐπιδεομένην ἡμερῶν.

ἐπιδεῶς, *parum* (vern. *nicht genug*). Legg. X. 899. D: εἴτε ἱκανῶς ... εἴτε ἐπιδεῶς.

ἐπιδήμησις, ἡ, *adventus*. Ep. VII. 330. B: ὁ πρῶτος ... χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς ἐπιδημήσεως.

ἐπιδημία, ἡ, *commoratio*. Parm. 127. A: ἀνεγνώρισέ τέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας. Ep. VII. 338. E: ἐν τῇ πρόσθεν ἐπιδημίᾳ.

ἐπιδημῶ, *adsum*. Theaet. 173. E: τὸ σῶμα μόνον ἐν

τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ καὶ ἐπιδημεῖ. Legg. IX. 881. C: *τῶν ἀστυνόμων ... τὸν ἐπιδημοῦντα.* VI. 766. C: *οἱ προσήκοντες καὶ ἐπιδημοῦντες.* **versor, commoror.* Crit. 52. B: *οὐ γὰρ ἄν ποτε τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἁπάντων διαφερόντως ἐν αὐτῇ ἐπεδήμεις.* **peregre advenio;* hinc etiam *in urbe commoror* vel *adsum.* Prot. 318. B: *τοῦ νῦν νεωστὶ ἐπιδημοῦντος.* Euthyd. 282. E: *Πρωταγόρου αὐτόθι ἐπιδημοῦντος.* Legg. VIII. 850. B: *ἐπιδημοῦντι.* Apol. 20. A: *ὃν ἐγὼ ᾐσθόμην ἐπιδημοῦντα.* Ep. VII. 338. E: *ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ.* Prot. 315. C: *ἐπεδήμει. ... Πρόδικος ὁ Κεῖος.* Ion. init.: *πόθεν τὰ νῦν ἡμῖν ἐπιδεδήμηκας;* Prot. 309. D: *Πρωταγόρας ἐπιδεδήμηκε;* Conv. 172. E: *ὅτι πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων ἐνθάδε οὐκ ἐπιδεδήμηκεν.* Parm. 126. B: *ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεδήμησα δεῦρο ἐκ Κλαζομενῶν.* Prot. 310. E: *ὅτε τὸ πρότερον ἐπεδήμησεν.* Euthyd. 273. E: *ὅτε ... τὸ πρότερον ἐπεδημησάτην.* Prot. 342. C: *ἐάν τις ἄλλος ξένος ὢν ἐπιδημήσῃ.* Legg. VIII. 845. A: *ξένος ἐπιδημήσας.*

ἐπιδιακρίνω, diiudico, discepto (vern. *entscheiden*). Gorg. 524. A: *ἐπιδιακρίνειν, ἐὰν ἀπορῆτόν τι τὼ ἑτέρω.* (Hoc repon. videtur Lach. 184. C: *ὥσπερ τοῦ ἐπιδιακρινοῦντος δοκεῖ μοι δεῖν ἡμῖν ἡ βουλή,* pro *ὥσπερ ἐπὶ τοῦ διακρινοῦντος;* Heind. corrig. *ὥσπερ ἔτι τοῦ διακρ.*).

ἐπιδίδωμι, impertio, dedo, do. Phil. 19. C: *σὺ τήνδε ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν ... ἐπέδωκας πᾶσι καὶ σαυτὸν πρὸς τὸ διελέσθαι, τί* cet. Legg. XII. 944. A: *ἃ (ὅπλα) ... φησὶν ὁ ποιητὴς παρὰ θεῶν προῖκα ἐν τοῖς γάμοις ἐπιδοθῆναι Θέτιδι.* Intrans. *progredior, proficio.* Crat. 410. E: *πολὺ ἐπιδίδως.* Parm. 154. E: *ἐκεῖνο ... ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσι.* Pol. VII. 526. B: *(ὡς) εἴς γε τὸ ὀξύτεροι αὐτοὶ αὑτῶν γίγνεσθαι πάντες ἐπιδιδόασιν.* Theaet. 151. A. Theag. 129. E. 130. A. Legg. XI. 913. B: *ὅσον ... πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς καὶ τὸ δίκαιον ἐπιδιδοίην ἂν μὴ ἀνελόμενος.* Theaet. 146. B: *πολὺ πλεῖον ἐπιδιδοῖεν (ἄν).* Hipp. mai. 283. D. Prot. 318. A: *ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόναι.* Legg. VI. 769. C: *εἰς τὸ πρόσθεν ... ποιεῖν ἐπιδιδόναι.* V. 747. B: *παρὰ τὴν αὑτοῦ φύσιν ἐπιδιδόντα θείᾳ τέχνῃ.* Theaet. 150. D: *θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδιδόντες.* Theag. 129. E: *τῶν ἐπιδιδόντων.* 130. D: *ἐπεδίδουν ... ὁπότε σοι συνείην.* E. Ep. VII. 325. D: *ἐπεδίδου.* Hipp. mai. 282. B: *ὑμῶν ἐπιδέδωκεν ἡ τέχνη.* 281. D: *ὥσπερ αἱ ἄλλαι τέχναι ἐπιδεδώκασι.* Euthyd. 217. B: *πολὺ ... ἐπιδεδωκέναι.* 273. A. Hipp. mai. 281. D. Ep. VII. 393. B: *ὡς θαυμαστὸν ὅσον Διονύσιος ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν.* Theag. 130. A: *πάμπολυ ἐπεδεδώκει ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.* Legg. III. 694. B: *πάντα ... τότε ἐπέδωκεν αὐτοῖς δι' ἐλευθερίαν* cet. Theag. 130. E: *πάνυ πολὺ ἐπιδώσεις.* Prot. 318. C: *ἐπιδώσει.* **invalesco.* Theaet. 179. D: *περὶ ... τὴν Ἰωνίαν καὶ ἐπιδίδωσι πάμπολυ (ἡ μάχη).*

ἐπιδικάζω, adiudico. Legg. IX. 874. A: *ἐπιδικασάμενον ... κηρῦξαι* cet.

ἐπίδοξος, ὁ ἡ, qui spem facit. Theaet. 143. D: *τίνες ... τῶν νέων ἐπίδοξοι γενέσθαι ἐπιεικεῖς.*

ἐπίδοσις, ἡ, incrementum, profectus. Theaet. 146. B: *ἡ νεότης εἰς πᾶν ἐπίδοσιν ἔχει.* Conv. 175. E: *ἡ ... σὴ (σοφία) ... πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχουσα.* Legg. III. 676. A. 679. B: *ἵν' ἔχοι βλάστην καὶ ἐπίδοσιν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.* 700. A: *τὴν τοῦ ἐλευθέρου λίαν ἐπίδοσιν βίου.* VI. 769. B.

ἐπιδρομή, ἡ, incursio, impetus. Pol. X. 619. B: *οὐκ ἐξ ἐπιδρομῆς* (*subito, temere*) *τὰς αἱρέσεις ποιεῖσθαι.*

ἐπιείκεια, ἡ, moderatio, lenitas. Def. 412. B. Legg. V. 735. A: *ἐπιεικείᾳ τινὶ δικαίᾳ χρώμενον.* Ep. VII. 325. B.

ἐπιεικής, ὁ ἡ, conveniens, consentaneus. Tim. 67. D: *ἐπιεικεῖ λόγῳ διεξελθεῖν.* Apol. 34. D: *ἐπιεικῆ ... λόγον.* Legg. I. 650. B: *μὴ οὐ πεῖράν τε ἀλλήλων ἐπιεικῆ ταύτην εἶναι* cet. Epin. 984. B: *κατὰ δόξαν τὴν ἐπιεικῆ.* Prot. 346. E: *καὶ εἰ μέσως ἔλεγες ἐπιεικῆ καὶ ἀληθῆ.* 336. D: *ἐπιεικέστερα ... λέγειν.* **aequus, probus, modestus*; etiam *laudabilis.* Conv. 210. B: *ἐπιεικὴς ὢν τὴν ψυχήν.* Pol. I. 330. A. III. 387. D: *ὁ ἐπιεικὴς ἀνήρ.* VII. 538. C: *εἰ μὴ πάνυ εἴη φύσει ἐπιεικής.* X. 603. E. Legg. V. 741. D. Pol. III. 404. B: *ἁπλῆ ... καὶ ἐπιεικὴς γυμναστική.* Legg. VI. 757. D: *τὸ ... ἐπιεικὲς καὶ ξύγγνωμον.* Pol. III. 397. D: *τὸν τοῦ ἐπιεικοῦς μιμητήν.* 398. B. I. 331. B: *τῷ ἐπιεικεῖ.* III. 387. D. VIII. 554. C: *ἐπιεικεῖ τινὶ ἑαυτοῦ βίᾳ.* Prot. 348. E: *περὶ ὧν εἰκὸς σκοπεῖσθαι τὸν ἐπιεικῆ.* Phaedr. 260. D. Critia 121. B: *γένος ἐπιεικές.* Prot. 348. E: *ὥσπερ τινὲς ἄλλοι αὐτοὶ μὲν ἐπιεικεῖς εἰσίν* cet. Theaet. 143. D. Pol. III. 409. A. VI. 489. D: *τῆς τῶν ἐπιεικῶν ἀχρηστίας.* Legg. XII. 957. A: *ἐπιεικῶν ἀνδρῶν.* Pol. VI. 489. B: *τοὺς ἐπιεικεῖς.* X. 605. C. Ep. IV. 320. B: *τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπιεικεῖς.* Pol. III. 398. D: *ἃς δεῖ ἐπιεικεῖς εἶναι..* IV. 431. D: *ἐν τοῖς ἐλάττοσί τε καὶ ἐπιεικεστέροις.* Apol. 36. B: *ἡγησάμενος ἐμαυτὸν τῷ ὄντι ἐπιεικέστερον εἶναι ἢ ὥστε* cet. 22. A: *ἐπιεικέστεροι ... ἄνδρες πρὸς τὸ φρονίμως ἔχειν.* Pol. IX. 577. C: *τὸ ἐπιεικέστατον.* I. 347. B: *οἱ ἐπιεικέστατοι.* VI. 489. B. D. IX. 577. D: *ἅπερ (μέρη) ἦν τὰ ἐπιεικέστατα.* VI. 488. A: *τὸ πάθος τῶν ἐπιεικεστάτων.* Legg. II. 659. D: *τοῖς ἐπιεικεστάτοις.* Pol. VI. 487. D: *τοὺς ... ἐπιεικεστάτους δοκοῦντας.* Riv. 132. A.

ἐπιεικῶς (vern. *geziemend*), *probe, recte* vel *bene.* Conv. 201. A: *καὶ ἐπιεικῶς γε λέγεις.* Pol. IV. 431. E: *ὅτι ἐπιεικῶς ἐμαντευόμεθα ἄρτι ὡς* cet. Legg. I. 635. B. Ax. 365. B: *ἐπιεικῶς διαγαγόντας.* Legg. VI. 753. B: *ὡς ... γένοιτ' ἂν ἐπιεικέστατα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἡμῖν τὰ νῦν, εἰρήσθω.* **satis.* Soph. 249. D: *ἆρ' οὐκ ἐπιεικῶς ἤδη φαινόμεθα περιειληφέναι τῷ λόγῳ τὸ ὄν;* Phil. 31. A: *σχεδὸν ἐπιεικῶς ἡμῖν*

τὰ νῦν δεδήλωται. Pol. IV. 441. C: *καὶ ἡμῖν ἐπιεικῶς ὁμολογεῖται* cet. X. 602. B: *ταῦτα ... ἐπιεικῶς ἡμῖν διωμολόγηται.* 612. A. Alc. I. 132. B. Lach. 200. B. Ep. XIII. 363. A. **admodum* vel *plane.* Prot. 349. D: *ἐπιεικῶς παραπλήσια ἀλλήλοις ἐστίν.* Phaed. 80. C: *ἐπιεικῶς συχνὸν ἐπιμένει χρόνον.* Gorg. 449. D: *πάνυ ... οἶμαι ... ἐπιεικῶς τοῦτο ποιεῖν.* 485. E: *ἐγὼ ... πρὸς σὲ ἐπιεικῶς ἔχω φιλικῶς.* Theaet. init. *ἐπιεικῶς πάλαι.* (Crit. 43. A.) Crat. 428. C: *καὶ ἐμοὶ σὺ ... ἐπιεικῶς φαίνει κατὰ νοῦν χρησμῳδεῖν.* Pol. III. 555. D: *ἐπιεικῶς ... δῆλον.* Legg. VIII. 836. B: *βοήθειαν ἐπιεικῶς οὐ σμικρὰν ξυμβάλλονται.* Charm. 153. C: *ἐπιεικῶς ... ἀληθῆ ἀπήγγελται.* — Per se positum est etiam affirmans *sane.* Gorg. 493. B: *ταῦτ' ἐπιεικῶς μέν ἐστιν ὑπό τι ἄτοπα, δηλοῖ μὴν* (*doch*) cet. Phaed. 117. C: *τέως μὲν ἐπιεικῶς οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν, ὡς δὲ εἴδομεν* cet.

ἐπιζήμιος, ὁ ἡ, qui poena tenetur. Legg. VI. 765. A: *ἐπιζήμιοι, ἐὰν μὴ ἴωσι.* Neutr. *poena.* Legg. VI. 784. E: *τὰ αὐτὰ ἐπιζήμια αὐτοῖς ἔστω, καθάπερ* cet. VII. 788. B: *ἐπιζήμια τιθέντα.*

ἐπιζῶ, vivo. Legg. II. 661. C: *ἂν ὡς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον ἐπιζώῃ* (*ἐπιζῇ?*).

ἐπιθαλαττίδιος, ὁ ἡ, maritimus. Legg. IV. 704. B: *πότερον ἐπιθαλαττίδιος ἔσται τις* (*πόλις*), *ἢ χερσαία.*

ἐπιθαλάττιος, α, ον, maritimus. Legg. IV. 704. D: *ἐπιθαλαττία* (*πόλις*).

ἐπιθεάζω, exsecror. Phaedr. 241. B: *ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων.*

ἐπίθεσις, ἡ, incursus. Legg. III. 698. B: *ἡ Περσῶν ἐπίθεσις τοῖς Ἕλλησιν.*

ἐπιθηματουργία, ἡ, operculorum confectio. Polit. 280. D: *περί τε γένεσιν ἐπιθηματουργίας οὔσαι.*

ἐπιθύμημα, τό, appetitio. Legg. III. 687. C: *πάντων ἀνθρώπων ἐστὶ κοινὸν ἐπιθύμημα ἕν τι* cet. VI. 782. A: *πωμάτων ... ἐπιθυμήματα παντοδαπά.*

ἐπιθυμητής, ὁ, appetens, studiosus. Conv. 203. D: *φρονήσεως ἐπιθυμητής.* Legg. IV. 711. A: *οὐδέ γε ἐπιθυμητής ἔγωγ' εἰμὶ τοῦ θεάματος.* Euth. 14. D. Pol. V. 475. B: *σοφίας ... ἐπιθυμητήν.* Legg. I. 643. E: *ποιοῦσαν ἐπιθυμητήν τε καὶ ἐραστὴν τοῦ πολίτην γενέσθαι τέλεον.* Men. 77. B. Pol. V. 475. B: *ὡς ὅλως τιμῆς ἐπιθυμηταὶ ὄντες.* VIII. 548. A: *ἐπιθυμηταὶ ... χρημάτων.* IX. 579. B. Legg. III. 697. A.

ἐπιθυμητικός, ή, όν, concupiscens; neutr. *cupiditas* vel ea pars animi quae voluptatem al. appetit. Tim. 70. D: *τὸ ... σίτων τε καὶ ποτῶν ἐπιθυμητικὸν τῆς ψυχῆς.* Locr. 100. A. Tim. 91. B: *ζῶον ἐπιθυμητικὸν ἐνὸν τῆς παιδοποιίας.* Pol. IV. 441. A: *τοῦ ἐπιθυμητικοῦ.* 442. A. 439. E: *τῷ ἐπιθυμητικῷ.* V. 475. B: *ὃν ἄν τινος ἐπιθυμητικὸν λέγωμεν.*

IV. 439. D: *τὸ δὲ ᾧ ἐρᾷ τε καὶ πεινῇ ... ἀλόγιστόν τε καὶ ἐπιθυμητικόν* (*εἶναι*). 440. E. VIII. 550. B. 553. C. IX. 571. D. 580. E. X. 606. D: *περὶ πάντων τῶν ἐπιθυμητικῶν.*

ἐπιθυμητικῶς cum v. *ἔχειν*, *appetere.* Phaed. 108. A: *ἡ ... ἐπιθυμητικῶς τοῦ σώματος ἔχουσα* (*ψυχή*). Pol. VII. 516. D.

ἐπιθυμία, ἡ, *appetitio* s. *cupiditas*; *amor*; etiam *desiderium*, *studium*. Phaedr. 237. D: *ὅτι ... ἐπιθυμία τις ὁ ἔρως.* Ib. *ἡ μὲν ἔμφυτος οὖσα ἐπιθυμία ἡδονῶν* cet. 238. A. Polit. 272. E. Crat. 419. D: *τῇ ... ἐπὶ τὸν θυμὸν ἰούσῃ δυνάμει ... τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα* (*ἐπιθυμία*). Pol. II. 359. C. Legg. IX. 854. A: *ἐπιθυμία κακή.* Crit. 52. B: *οὐδ᾽ ἐπιθυμία σε ἄλλης πόλεως ... ἔλαβεν εἰδέναι.* Phaedr. 231. A: *ἐπειδὰν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται.* 232. E. Prot. 318. A: *Ἱπποκράτης ... τυγχάνει ἐν ἐπιθυμίᾳ ὢν τῆς σῆς συνουσίας.* Legg. VIII. 841. C: *τὸ ... τῶν τρόπων τῆς ψυχῆς ὄντων καλῶν γεγονὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ.* Phaedr. 258. C: *καὶ γὰρ ἂν τῇ ἑαυτοῦ ἐπιθυμίᾳ ... ὀνειδίζοι.* Theaet. 143. E: *ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ εἶναι.* Crat. 404. A: *δήσας τῷ περὶ ἀρετὴν ἐπιθυμίᾳ.* Conv. 192. E: *τοῦ ὅλου ... τῇ ἐπιθυμίᾳ.* Crat. 406. B: *διὰ τὴν τῆς παρθενίας ἐπιθυμίαν* (*amorem*). Tim. 19. B: *εἴ τις ... εἰς ἐπιθυμίαν ἀφίκοιτο θεάσασθαι* cet. Critia 113. C: *αὐτῆς ... εἰς ἐπιθυμίαν ... ἐλθών.* Legg. IV. 721. B. Ep. VII. 327. D: *εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν τοῦ καλλίστου ... βίου.* 338. E: *ὅθεν ... εἰς ἐπιθυμίαν ἥκει τοῦ διακοῦσαι* cet. Pol. I. 328. D: *αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί.* 329. C. Legg. XI. 922. B: *αἱ ... τῶν τελευτᾶν μελλόντων ἐπιθυμίαι τῆς διαθέσεως.* Eryx. 405. E: *αἱ δ᾽ ἐπιθυμίαι πᾶσαι οὐδὲν ἕτερον ἢ ἔνδειαί τινων.* Phaedr. 238. B: *κρατοῦσα ... τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν.* Gorg. 484. D: *τῶν ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν τῶν ἀνθρωπείων.* Crat. 404. A. Pol. IV. 429. D: *καὶ ἐν ἡδοναῖς καὶ ἐν ἐπιθυμίαις.* Polit. 272. D: *ποτέρως οἱ τότε τὰς ἐπιθυμίας εἶχον περί τε ἐπιστημῶν καὶ τῆς τῶν λόγων χρείας.* Pol. IV. 493. A. VII. 533. B. **voluptas* (vern. *Lust*, *Genuss*). Phaedr. 232. B: *γεγενημένης ἢ μελλούσης ἔσεσθαι τῆς ἐπιθυμίας.* Phaed. 82. C: *ἀπέχονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν ἁπασῶν.* 68. C: *τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι.*

ἐπιθυμῶ, *cupio*, *appeto*, *desidero*. Gorg. 474. C: *καὶ γὰρ ἐπιθυμῶ εἰδέναι ὅ τι ποτ᾽ ἐρεῖς.* Conv. 177. C. 223. A. Euth. 3. D: *οὐ πάνυ ἐπιθυμῶ πειραθῆναι* (ubi vern. est: *ich verlange gar nicht*). Pol. VII. 517. B: *ἐπειδὴ ταύτης ἐπιθυμεῖς ἀκούειν.* Gorg. 505. B: *τὸ εἴργειν ... ἀφ᾽ ὧν ἐπιθυμεῖ.* Phil. 35. A: *ὁ κενούμενος ... ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει.* Conv. 186. B: *τὸ ... ἀνόμοιον ἀνομοίων ἐπιθυμεῖ καὶ ἐρᾷ.* 189. A: *εἰ τὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπι-*

θυμεῖ τοιούτων ψόφων cet. Pol. IV. 436. A: *ἐπιθυμοῦμεν ... τρίτῳ τινὶ* cet. Conv. 192. C: *ἆρά γε τοῦδε ἐπιθυμεῖτε —;* Phaedr. 237. D: *ὅτι ... καὶ μὴ ἐρῶντες ἐπιθυμοῦσι τῶν καλῶν.* Pol. V. 458. A: *ὧν ἐπιθυμοῦσι.* IV. 439. E: *ὡς ... ἰδεῖν ἐπιθυμοῖ.* Lys. 221. D: *ὅταν ἐπιθυμῇ.* Ep. VII. 350. D: *κακὰ .,. ἕως ἂν ἐπιθυμῆτε.* Pol. IV. 420. E: *ὅσον ἂν ἐπιθυμῶσι κεραμεύειν.* Prot. 316. C: *ἐπιθυμεῖν ... ἐλλόγιμος γενέσθαι ἐν τῇ πόλει.* Legg. XI. 929. A: *ὃν ἂν θυμὸς ἐπίῃ ... ἐπιθυμεῖν* cet. Men. 77. C: *τί ἐπιθυμεῖν* (int. *αὐτὸν*) *λέγεις;* Prot. 328. D: *ἐπιθυμῶν ἀκούειν.* Phaedr. 240. A. Phil. 41. C: *τὸ ... ἐπιθυμοῦν.* Conv. 200. A. Prot. 313. D: *τῷ ἀεὶ ἐπιθυμοῦντι.* Pol. IV. 432. E: *τῷ ἐπιθυμοῦντι ἀκοῦσαι.* Men. 77. B: *τὸν τῶν καλῶν ἐπιθυμοῦντα.* Legg. X. 887. A: *τοῖσιν ἐπιθυμοῦσιν ἀσεβεῖν.* Theag. 123. B: *εἰ ἐπεθύμεις ταύτης* (*τῆς σοφίας*) *ἢ* cet. Phaedr. 228. B: *ἃ μάλιστα ἐπεθύμει ἐπεσκόπει.* Conv. 192. E: *ὃ πάλαι ... ἐπεθύμει.* Phaedr. 227. D: *ἔγωγ᾽ ... οὕτως ἐπιτεθύμηκα ἀκοῦσαι ὥστ᾽* cet. Legg. VIII. 837. C: *δεόντως τῆς ψυχῆς ἐπιτεθυμηκώς.* Phaed. 96. A: *ἐγὼ ... θαυμαστῶς ὡς ἐπεθύμησα ταύτης τῆς σοφίας* cet. Phaedr. 232. E: *πρότερον τοῦ σώματος ἐπεθύμησαν ἢ* cet. Prot. 318. B: *εἰ ... ἐπιθυμήσειε τῆς συνουσίας* cet. Lach. 182. B. Lys. 208 A: *ἣν ἐπιθυμήσῃς ... ὀχεῖσθαι.* Theaet. 172. E: *περὶ οὗ ἂν ἐπιθυμήσωσι τοὺς λόγους ποιεῖσθαι.* Ep. VII. 337. B. Alc. II. 141. D: *τυραννίδος ἐπιθυμήσαντες.* E. Phil. 35. D: *τὴν ... ἐπάγουσαν ἐπὶ τὰ ἐπιθυμούμενα ... μνήμην.*

ἐπικαθίστημι, *praeficio.* Tim. 72. B: *κριτὰς ἐπικαθιστάναι.*

ἐπικαίριος, *ὁ ἡ*, *vitalis.* Locr. 102. D: *ῥέοντα ἐς ... τόπως ἐπικαιρίως.*

ἐπικαίω, *aduro.* Legg. VII. 340. D: *καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι.*

ἐπικαλύπτω, *tego.* Charm. 169. D: *ἐπικαλύπτων τὴν ἀπορίαν.* **obscuro.* Crat. 395. B: *ἡ ... τοῦ ὀνόματος ἐπωνυμία ... ἐπικεκάλυπται.*

ἐπικαλῶ, *appello.* Legg. 657. B: *ἐπικαλοῦσα* (codd. *ἐπικαλοῦσαν*) *ἀρχαιότητα.* Phil. 30. B: *πᾶσαν καὶ παντοίαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι.* Tim. 21. B: *Σαϊτικὸς ἐπικαλούμενος νομός.* Legg. X. 908. D: *εὐφυὴς ἐπικαλούμενος.* I. 645. A: *τῆς πόλεως κοινὸν νόμον ἐπικαλουμένην.* X. 885. A. Phil. 46. C: *λύπας ἐπικαλουμένας.* Legg. III. 700. B: *ὄνομα ... ὕμνοι ἐπεκαλοῦντο.* — Ut Lat. *appello*, est etiam *increpo*, *reprehendo*, *accuso.* Legg. VI. 761. E: *ὅσα ἂν ἕτερος ἑτέρῳ ἐπικαλῇ.* I. 640. D: *ἐπικαλῶν αὐτῷ τῷ πράγματι.* VII. 809. E: *ἐπικαλοῦντές τι τῇ λέξει τόδε ὡς* cet. VI. 766. E: *τοὺς ἐπικαλοῦντας ἀλλήλοις.* XII. 949. A. — Med. *appello*, h. e. *invoco*, *obtestor*; *advoco.* Legg. IV. 712. B: *θεὸν ... πρὸς τὴν τῆς πόλεως κατασκευὴν ἐπικαλώμεθα.* Euthyd.

275. D: Μούσας ... ἐπικαλεῖσθαι. Legg. II. 664. C: τόν τε Παιᾶνα ἐπικαλούμενος μάρτυρα τῶν λεγομένων. XI. 916. E: γένος ἐπικαλούμενος θεῶν. Euthyd. 293. A. Critia 108. C: τὸν Παίωνά (v. παιᾶνά) τε καὶ τὰς Μούσας ἐπικαλούμενον. Tim. 27. C: θεούς τε καὶ θεὰς ἐπικαλουμένους. Legg. VI. 757. E. II. 659. A: ἐκ ταὐτοῦ στόματος οὗπερ τοὺς θεοὺς ἐπεκαλέσατο μέλλων κρίνειν. Euthyd. 297. C: ὃς ... τὸν Ἰόλεων ... βοηθὸν ἐπεκαλέσατο. Tim. 48. E: θεὸν ... ἐπικαλεσάμενοι. (27. A. pro καλέσαντα Par. A. scrib. ἐπικαλέσαντα).

ἐπικαρπία, ἡ, *fructus* (vern. der *Ertrag*). Legg. XII. 955. D: τὴν ἐπέτειον ἐπικαρπίαν ἐν γράμμασιν ἀποφέρειν ἀγρονόμοις.

ἐπικαταδαρθάνω, *indormio*. Pol. VII. 534. D: εἰς Ἅιδου ... ἀφικόμενον τελέως ἐπικαταδαρθάνειν.

ἐπικαταλαμβάνω, *consequor*, *cursum alicuius adaequo*. Tim. 39. C: ἐπειδὰν σελήνη ... ἥλιον ἐπικαταλάβῃ.

ἐπίκαυσις, ἡ, *uredo*. Ax. 368. C: κλᾶον...ἐπίκαυσιν.

ἐπίκειμαι, *impositus sum*. Crat. 411. C: ὅτι ... ὡς φερομένοις ... τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα ἐπίκειται. 412. C: τοῦτο τῆς φύσεως πάσης τῷ ἀγαστῷ βούλεται τὸ ὄνομα (ἀγαθὸν) ἐπικεῖσθαι.

ἐπικελεύω, *incito*. Phaed. 60. E: παρακελεύεσθαί τε καὶ ἐπικελεύειν. Ib. ὅπερ ἔπραττον, τοῦτο ἐπικελεύειν.

ἐπικήδειος, ὁ ἡ, *funebris*. Legg. VII. 800. E: ταῖς ἐπικηδείοις ᾠδαῖς.

ἐπίκηρος, ὁ ἡ, *fragilis*, *caducus*. Ax. 367. B: τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον καὶ δυσαλθές.

ἐπικηρυκεύομαι, *legatum ad aliquem mitto*. Menex. 243. B: ὥστε τολμῆσαι τῷ ἐχθίστῳ ἐπικηρυκεύσασθαι βασιλεῖ.

ἐπικίνδυνος, ὁ ἡ, *periculosus*. Legg. V. 736. C: ὡς ... δεινὴν καὶ ἐπικίνδυνον ἔριν ἐξέφυγεν. Pol. V. 467. D: τῶν στρατειῶν ὅσαι τε καὶ μὴ ἐπικίνδυνοι.

ἐπίκλην, *cognomine*; cum vv. γίγνεσθαι, λέγεσθαι al. est *appellari*. Soph. 221. C: ἀπ' αὐτῆς τῆς πράξεως ἀφομοιωθὲν τοὔνομα ἡ ... ἀσπαλιευτικὴ ... ἐπίκλην γέγονε. Phil. 48. C: ἕξεώς τινος ἐπίκλην λεγομένη. Tim. 38. C: ἐπίκλην (codd. aliquot ἐπίκλησιν) ἔχοντα πλανητά (v. πλάνητες). 58. D: ἐπίκλην αἰθὴρ καλούμενος. 66. B: ζύμωσιν ἐπίκλην λεχθῆναι (v. κληθῆναι).

ἐπίκληρος, ὁ ἡ, *haeres ex asse*. Legg. I. 630. E: περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων.

ἐπικληρόω, *sorte assigno*. Legg. VI. 760. B: φυλὴ ... μία τῷ μορίῳ ἑκάστῳ ἐπικληρωθεῖσα.

ἐπίκλησις, ἡ, *cognomen*, in univ. *appellatio*. Epin. 974. B: τοῦτο ... αὐτό, ἡ τῆς ποιήσεως ἐπίκλησις. Critia 114. B: ὅπερ ἂν τὴν ἐπίκλησιν ταύτην (Par. A. ὅπερ τ' ἦν ἐπίκλην; ταύτῃ) ὄνομα παράσχοι. Epin. 974. E: ὡς ἀξίας

τούτων οὐδεμιᾶς οὔσης ἐπίκλησιν ῥηθῆναι τῆς περὶ ταῦτα σοφίας τἀνθρώπινα.

ἐπικλίνω, *innitor*. Riv. 132. B: *τοῖν χεροῖν ἐπικλίνοντε.*

ἐπίκλοπος, *ὁ ἡ*, *dolosus*. Legg. VI. 781. A: *γένος ... λαθραιότερον μᾶλλον καὶ ἐπικλοπώτερον ... τὸ θῆλυ.*

ἐπικλώθω, *destino*, *iniungo*. Theaet. 169. C: *ἣν (εἱμαρμένην) ἂν σὺ ἐπικλώσῃς.* Pol. X. 620. E: *ἀμετάστροφα τὰ ἐπικλωσθέντα* (v. *ἐπικλωθέντα*) *ποιοῦντα.* Med. Ax. 367. D. (Hom.).

ἐπικοιμῶμαι, *obdormisco*. Euthyd. 300. A: *ἀλλά μοι δοκεῖς ... οὐ καθεύδων ἐπικεκοιμῆσθαι.*

ἐπικοινοῦμαι, *communico cum aliquo de aliqua re*. Prot. 313. B: *περὶ ... τούτου οὔτε τῷ πατρὶ ... ἐπεκοινώσω* cet.

ἐπικοινωνία, *ἡ*, *mutua communicatio*. Soph. 252. D: *τί δ', ἂν πάντα ἀλλήλοις ἐῶμεν δύναμιν ἔχειν ἐπικοινωνίας* (v. *ἐπὶ κοινωνίας*);

ἐπικοινωνῶ, *commune aliquid habeo*; quod etiam in eis dicitur inter quos est communio. Crat. 394. C: *καὶ Ἀρχέπολίς γε τῶν ... γραμμάτων τί ἐπικοινωνεῖ;* Gorg. 464. C: *ἐπικοινωνοῦσι ... ἀλλήλαις ... ἑκάτεραι τούτων.* Soph. 251. D: *ὡς δυνατὰ ἐπικοινωνεῖν ἀλλήλοις.* Legg. I. 631. D: *περί τε γάμους ἀλλήλοις ἐπικοινωνουμένους* (Par. A. a pr. m. *ἐπικοινουμένους*).

ἐπικούρησις, *ἡ*, *remedium*. Legg. XI. 919. B: *ταῦτά ἐστι ... τὰς διαβολὰς τῇ τῆς ἀπορίας ἐπικουρήσει παρεσκευακότα.*

ἐπικουρία, *ἡ*, *auxilium*, *praesidium*. Lys. 215. C: *τῆς ἐπικουρίας ἕνεκα.* Gorg. 492. C: *ἐὰν ἐπικουρίαν ἔχῃ.* Legg. III. 415. C: *τοὺς δὲ (ἀνάξουσι) εἰς ἐπικουρίαν.* Tim. 70. C: *ἐπικουρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν.* Lys. 215. A: *μηδεμίαν ἐπικουρίαν ἀλλήλοις ἔχοντα.*

ἐπικουρικός, *ή*, *όν*, *auxiliarius*. Pol. IV. 441. A: *ἐπικουρικόν (γένος).* 434. C: *ἐπικουρικοῦ ... γένους.*

ἐπίκουρος, *ὁ ἡ*, *auxiliarius*; subst. *adiutor*. Conv. 189. D: *ἐπίκουρός τε ὢν τῶν ἀνθρώπων* cet. Pol. IV. 441. A: *ἐπίκουρον ὂν τῷ λογιστικῷ φύσει.* Theaet. 165. E: *λόγον ἐπίκουρον.* Legg. X. 890. D: *τῷ παλαιῷ νόμῳ ἐπίκουρον γίγνεσθαι λόγῳ ὡς* cet. II. 666. B: *ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότητος ... φάρμακον.* Pol. III. 415. A: *ὅσοι δ' ἐπίκουροι* cet. 416. B. IV. 419: *ὥσπερ ἐπίκουροι μισθωτοί.* VIII. 545. D: *οἱ ἐπίκουροι καὶ οἱ ἄρχοντες.* V. 466. A: *ὁ τῶν ἐπικούρων βίος.* 464. B: *τοῖς ἐπικούροις.* III. 414. B: *ἐπικούρους τε καὶ βοηθοὺς τοῖς τῶν ἀρχόντων δόγμασιν.* 416. A: *κύνας ἐπικούρους ποιμνίων.* IV. 421. B. 440. D. V. 463. B: *σωτῆράς τε καὶ ἐπικούρους.* Tim. 18. B. Menex. 244. C: *τοὺς ... τῆς ἐλευθερίας ἐπικούρους πεπτωκέναι.*

ἐπικουρῶ, *auxilior*, *patrocinor*. Pol. IX. 575. B: *μισθοῦ ἐπικουροῦσιν.* II. 368. C: *κράτιστον ... ἐπικουρεῖν αὐ-*

τῇ (τῇ δικαιοσύνῃ). Lys. 211. B: ἀλλ' ὅρα ὅπως ἐπικουφήσεις μοι.

ἐπικουφίζω, *sublevo*. Ep. III. 315. D: Συρακουσίους ἐπικουφίσαι. 319. D.

ἐπικράτεια, ἡ, *ditio*. Ep. VII. 349. C: εἰς τὴν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν.

ἐπικρατῶ, *supero*. Tim. 81. C: ἐπικρατεῖ. Legg. VI. 752. A: ἂν ... γήρως ἐπικρατῶμεν τό γε τοσοῦτον. Critia 121. A: (ἐπεὶ) τὸ ... ἀνθρώπινον ἦθος ἐπεκράτει.

ἐπικρίνω, *iudico*, *decerno*. Legg. VI. 768. A: τὴν βουλὴν ἐπικρίνειν αὐτῶν τὴν αἵρεσιν ἑκατέρου. Ax. 372. A: σὺ δ' ἂν ἐπικρίνειας. Pol. VII. 524. E: τοῦ ἐπικρινοῦντος ... δέοι ἂν ἤδη.

ἐπικρύπτω, *occulto*. Crat. 421. B: τὸ ψῖ ... προςγενόμενον ἐπικρύπτει τὴν βούλησιν τοῦ ὀνόματος. 402. C: ὅτι πηγῆς ὄνομα ἐπικεκρυμμένον ἐστι. Med. *celo*. Prot. 346. B: τοὺς ... ἀγαθοὺς ἐπικρύπτεσθαι. Crat. 404. C: τὸν ἀέρα Ἥραν ὠνόμασεν ἐπικρυπτόμενος. Lach. 196. B: ἐπικρυπτόμενος τὴν αὐτοῦ ἀπορίαν. Parm. 128. C: τοὺς ἀνθρώπους ... ἐπικρυπτόμενον (τὸ γράμμα). Pol. V. 476. E: ἐπικρυπτόμενοι ὅτι οὐχ ὑγιαίνει. Theaet. 180. C: μετὰ ποιήσεως ἐπικρυπτομένων τοὺς πολλούς.

ἐπίκτητος, ὁ ἡ, *praeterea acquisitus*. Legg. XI. 924. A: τὸ τῆς ἐπικτήτου (οὐσίας) δεκατημόριον ἐξελόμενος. **adscitus*. Phaedr. 237. D: ἄλλη δὲ ἐπίκτητος δόξα (opp. ἔμφυτος ἐπιθυμία). Pol. X. 618. D: τῶν φύσει περὶ ψυχὴν ὄντων καὶ τῶν ἐπικτήτων. (Men. 98. D: οὔτ' ἐπίκτητα vel οὐδ' ἐπίκτητα, ut Bekk. scripsit, ex interpretatione videtur fluxisse).

ἐπικωμάζω, *animi causa ito*. Legg. XII. 950. A: αὐτοὺς εἰς τὰς ἄλλας ἐπικωμάζοντας πόλεις.

ἐπικωμῳδῶ, *rideo*, *noto*. Apol. 31. D: ὃ .. ἐν τῇ γραφῇ ἐπικωμῳδῶν Μέλητος ἐγράψατο.

ἐπιλαμβάνω, *corripio*, *supervenio*. Epin. 974. A: ταχὺ ... ἐπιλαβὸν γῆρας. Med. *manu prehendo*, *apprehendo* vel *comprehendo*. Prot. 335. C: καί μου ἀνισταμένου ἐπιλαμβάνεται ὁ Καλλίας τῆς χειρὸς τῇ δεξιᾷ. Parm. 152. C: τοῦ ... ἔπειτα ἐπιλαμβανόμενον. Prot. 329. A: μακρὸν ἠχεῖ καὶ ἀποτείνει, ἐὰν μή ἐπιλάβηταί τις. Soph. 241. C: ἐπιλαβέσθαι ... τἀνδρός. Pol. V. 450. A: οἷον ... εἰργάσασθε ἐπιλαβόμενοί μου. **comprehendo* (vern. *ergreifen*). Gorg. 527. A: ἐπειδάν σου ἐπιλαβόμενος ἄγῃ. 519. A: σοῦ δὲ ἴσως ἐπιλήψονται, ἐὰν μὴ εὐλαβῇ. Trop., ut Lat. *comprehendo*. Phaed. 79. A: τῶν δὲ κατὰ ταὐτὰ ἐχόντων οὐκ ἔστιν ὅτῳ ποτ' ἂν ἄλλῳ ἐπιλάβοιο ἢ τῷ τῆς διανοίας λογισμῷ. **aggredior* (vern. *angreifen*); hinc etiam *oppono* (vern. *einwenden*), et in univ. *reprehendo*, *redarguo*. Gorg. 506. B: ἀλλ' ... ἐμοῦ γε ἀκούων ἐπιλαμβάνου, ἐάν τί σοι δοκῶ μὴ καλῶς λέγειν. Pol. X.

605. A: οὐκοῦν δικαίως ἂν αὐτοῦ ... ἐπιλαμβανοίμεθα —; Phaedr. 236. B: ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην. Gorg. 469. C: ἐμοῦ ... λέγοντος τῷ λόγῳ ἐπιλαβοῦ. Conv. 214. E: ἐάν τι μὴ ἀληθὲς λέγω, μεταξὺ ἐπιλαβοῦ. Theaet. 184. C: ἐπιλαβέσθαι τῆς ἀποκρίσεως ... ἢ οὐκ ὀρθή. Pol. VI. 490. C: σοῦ ἐπιλαβομένου ὅτι cet. **attingo*. Pol. V. 449. D: ἐπειδὴ ἄλλης ἐπιλαμβάνει πολιτείας πρὶν ταῦτα ἱκανῶς διελέσθαι. Crat. 424. A: εἰ τοῖς γράμμασι ... τοῦ ὄντος ἐπιλαμβάνεται αὐτῶν. Pol. VII. 533. B: ἃς τοῦ ὄντος τι ἔφαμεν ἐπιλαμβάνεσθαι. Soph. 217. B: λόγων ἐπελάβου παραπλησίων ὧν cet. Lys. 293. E: οὗ καὶ νῦν δὴ ἐπελαβόμεθα ἐν τῇ ἀποκρίσει. Etiam in eo ponitur qui in aliquid incidit. Crat. 414. B: ἐπειδὰν λείου ἐπιλάβωμαι. Gorg. 524. E: πολλάκις τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐπιλαβόμενος ἢ ἄλλου ὁτουοῦν βασιλέως cet. **nanciscor, adipiscor*. Polit. 273. A: γαλήνης ἐπιλαβόμενος. Pol. II. 360. D: τοιαύτης ἐξουσίας ἐπιλαβόμενος. Epin. 978. B: ἀληθοῦς δόξης ἐπιλαβόμενος. Pol. IV. 425. E: οἰόμενοι ἐπιλήψεσθαι τοῦ βελτίστου. **occupo*. Crat. 396. D: κινδυνεύει ... οὐ μόνον τὰ ὦτά μου ἐμπλῆσαι ... ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς ἐπειλῆφθαι (sensu medii). Legg. VI. 779. C: ὅπως ἰδιώτης μηδεὶς μηδὲν τῶν τῆς πόλεως μήτε οἰκοδομήμασι μήτε οὖν ὀρύγμασιν ἐπιλήψεται. **vindico*. Legg. XII. 954. C: (ἐὰν) μηδεὶς ἐπιλάβηται. D: μὴ ἐξέστω τοιούτου κτήματος ἐπιλαβέσθαι μηδέν (μηδενί?). Ib. ἐξέστω τούτῳ τοῦ τοιούτου ἐπιλαβέσθαι.

ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*. Prot. 334. D: ἐπιλανθάνομαι περὶ οὗ ἂν ᾖ ὁ λόγος. Lach. 189. C: ἐγὼ ... ἐπιλανθάνομαι ἤδη τὰ πολλὰ cet. Ion. 540. A. Theaet. 153. C: ἐπιλανθάνεται. Pol. III. 413. C: ἐν οἷς ἄν τις τὸ τοιοῦτον μάλιστα ἐπιλανθάνοιτο. VII. 536. C: τόδε δὲ μὴ ἐπιλανθανώμεθα ὅτι cet. Theaet. 188. A: μανθάνειν ... καὶ ἐπιλανθάνεσθαι. Pol. III. 390. B: ἐπιλανθανόμενον. Polit. 292. C: ἐπιστήμης οὐκ ἐπιλανθανόμενοι. Pol. III. 412. E. Prot. 309. B: ἐπελανθανόμην ... αὐτοῦ θαμά. Phaedr. 228. A: καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλησμαι. 235. D: καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπιλέλησμαι ὅπως ... ἤκουσα. Phaed. 75. D: εἰ ... μὴ ... ἐπιλελήσμεθα. Pol. IV. 441. D. Legg. III. 683. E. Theaet. 191. E: ἐπιλελῆσθαι. Pol. IV. 441. D. Hipp. min. 368. D: ἄλλα πάμπολλα ἐπιλελῆσθαι. Ep. VII. 345. C: καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπασιν. Theaet. 201. C: ἐπιλελήσμην. Phaed. 73. E: ἃ ... ἐπιλέληστο. 76. A. Prot. 310. C: ὑπό τινος ἄλλου ἐπελαθόμην. Theaet. 180. D. Pol. II. 372. C. Apol. 17. A: ὀλίγου ἐμαυτοῦ ἐπελαθόμην. Crat. 391. A: ἐπελάθου γε ὢν ... ἔλεγον. Pol. VII. 519. D. Prot. 339. D: ἐπελάθετο. Theaet. 163. E. Pol. VIII. 563. B: ὀλίγου ἐπελαθόμεθ' εἰπεῖν. Lys. 211. B: ἐὰν δέ τι αὐτῶν ἐπιλάθῃ. Ep. VII. 344. E: μή τις αὐτὸ ἐπιλάθηται. Theaet. 206. C: τὸ ... προκείμενον μὴ ἐπιλαθώμεθα δι' αὐτὰ ἰδεῖν cet.

Prot. 336. D: *ἕως ἂν ἐπιλάθωνται περὶ ὅτου τὸ ἐρώτημα ἦν οἱ πολλοὶ* cet. Crat. 406. D: *οὐδ' Ἀθηνᾶς ... ἐπιλήσει.* Prot. 336. D: *ἐπιλήσεσθαι.*

ἐπιλέγω, *praeterea dico* vel *appello*. Legg. III. 700. E: *λόγους ... ἐπιλέγοντες τοιούτους.* B: *ἐπέλεγον ... κιθαρῳδικούς.*

ἐπιλείπω, *reliquum facio*. Prot. 310. E: *ὡς οὔτ' ἂν τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδὲν οὔτε τῶν φίλων.* **relinquo, praetermitto.* Phil. 26. B: *καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων.* 52. D: *μηδὲν ... ἐπιλείπειν ἐλέγχων ἡδονῆς τε καὶ ἐπιστήμης.* — In re pos. est *deficere, non suppetere.* Pol. IX. 574. D: *ὅταν ... τὰ πατρὸς καὶ μητρὸς ἐπιλείπῃ τὸν τοιοῦτον.* Crat. 409. D: *κινδυνεύει ... ἡ τοῦ Εὐθύφρονός με μοῦσα ἐπιλελοιπέναι.* Polit. 274. C: *ἅτε τῆς ... αὐτομάτης τροφῆς ἐπιλελοιπυίας.* D: *ἐπειδὴ τὸ ... ἐκ θεῶν ... τῆς ἐπιμελείας ἐπέλιπεν ἀνθρώπους.* Pol. VIII. 568. E: *ὅταν ... ταῦτα ἐπιλίπῃ.* IX. 573. E: *ὅταν ... πάντ' ἐπιλίπῃ.* Prot. 334. E: *ὥστε τὸν λόγον μηδέποτε ἐπιλιπεῖν.* Pol. I. 340. *ἐπιλιπούσης* (al. *ἐπιλειπούσης*) *γὰρ ἐπιστήμης ὁ ἁμαρτάνων ἁμαρτάνει.* Pass. Epin. 978. A: *ἡ σχεδὸν ἀλόγιστος ... φορὰ ... ἐπιλέλειπται παντὸς ἀριθμοῦ.*

ἐπιλήσμων, *ὁ ἡ*, *obliviosus*. Prot. 334. C: *ἐγὼ τυγχάνω ἐπιλήσμων τις ὢν ἄνθρωπος.* 336. D. Conv. 194. A: *ἐπιλήσμων μέντ' ἂν εἴην ... εἰ* cet. Ion. 539. E. Prot. 334. D: *ἐπειδὴ ἐπιλήσμονι ἐνέτυχες.* Hipp. min. 371. C: *ἐπιλήσμονα.* Ion. 539. E. Pol. VI. 486. D: *ἐπιλήσμονα ... ψυχήν.* Theaet. 194. E: *ἐπιλήσμονες ... γίγνονται.*

ἐπίληψις, *ἡ*, *vindicatio*. Legg. XII. 954. E: *μηδεμίαν εἶναι προθεσμίαν τῆς ἐπιλήψεως.*

ἐπιλογίζομαι, *reputo*. Ax. 365. D: *οὐκ ἐπιλογιζόμενος ὅτι* cet. B: *οὐκ ἐπιλογιεῖ* cet.

ἐπίλοιπος, *ὁ ἡ*, *reliquus*. Tim. 72. E: *ἦν δὲ τὸ τοῦ σώματος ἐπίλοιπον ᾗ γέγονεν.* Eryx. 399. D: *δοκεῖ ... ἐπίλοιπόν τι εἶναι τῆς σκέψεως.* Pol. VII. 540. B: *τὸν ἐπίλοιπον βίον* (Id. Legg. V. 728. D. al.). Tim. 69. A: *τὸν ἐπίλοιπον λόγον* (Id. Epin. 986. D.). Legg. I. 628. A: *εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον.* X. 899. C. Tim. 42. D: *τὸ ... ἐπίλοιπον ὅσον ἔτ' ἦν ψυχῆς ἀνθρωπίνης* cet. Theaet. 183. D: *ὅπως τῶν ἐπιλοίπων ... δώσεις λόγον.* Gorg. 506. B: *διιόντος τὰ ἐπίλοιπα.* Crat. 397. A. 413. D. Pol. VI. 502. C.

ἐπιλύομαι, *libero, exsolvo*. Crit. 43. C: *ἀλλ' οὐδὲν αὐτοὺς* (v. *αὐτοῖς*) *ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ.*

ἐπιμαρτύρομαι, *testimonium profero*. Phaedr. 244. B: *τόδε ... ἄξιον ἐπιμαρτύρασθαι ὅτι* cet. **testor.* Ep. VII. 350. B: *τὸν Δία ἐπιμαρτυράμενος.*

ἐπιμαρτυρῶ, *testificor*. Crat. 397. A: *εἰ ... ἡμῖν ἐπιμαρτυρήσει αὐτὰ τὰ ὀνόματα μὴ ... κεῖσθαι.*

ἐπιμέλεια, *ἡ*, *cura, studium*; etiam *curatio* et *procura-*

tio. Polit. 267. D: *μιᾶς τινὸς ἀγέλης ἐπιμέλεια.* 276. B. Pol. III. 407. B: *ἡ περιττὴ αὕτη ἐπιμέλεια τοῦ σώματος.* Legg. VI. 758. E: *τῆς δὲ ἄλλης χώρας πάσης τίς ἐπιμέλεια καὶ τίς τάξις;* X. 892. B: *δόξα ... καὶ ἐπιμέλεια καὶ νοῦς* cet. Def. 413. D: *ἐπιμέλεια φυλακῆς.* Prot. 323. C: *ἐξ ἐπιμελείας παραγίγνεσθαι.* 326. E: *τοσαύτης ... τῆς ἐπιμελείας οὔσης περὶ ἀρετῆς.* Phaed. 107. C: *ἐπιμελείας ... δεῖται.* Polit. 272. E: *ἀφίεσαν ... τῆς αὐτῶν ἐπιμελείας.* 274. B. D. 279. A: *τῆς περὶ τὰς πόλεις ἐπιμελείας.* Pol. II. 374. E: *ἐπιμελείας μεγίστης δεόμενον.* Legg. IV. 720. C: *ῥαστώνην ... παρασκευάζει τῶν καμνόντων τῆς ἐπιμελείας.* VI. 764. D: *τῆς περὶ ταῦτα ἐπιμελείας.* X. 903. E: *ῥαστώνη ἐπιμελείας θεοῖς τῶν πάντων.* Pol. VIII. 552. E: *οὓς ἐπιμελείᾳ βίᾳ* (Steph. *καὶ βίᾳ*) *κατέχουσιν αἱ ἀρχαί.* Alc. I. 123. D: *ἐπιμελείᾳ τε καὶ σοφίᾳ.* 124. B. Men. 90. A. Prot. 328. E: *οὐκ εἶναι ἀνθρωπίνην ἐπιμέλειαν ᾗ* cet. Soph. 227. A: *ὧν ... τὴν ἐπιμέλειαν παρεχομένη* cet. Polit. 261. D: *τὴν ... τῶν ἐν ταῖς ἀγέλαις θρεμμάτων ἐπιμέλειαν.* 265. E. al. Pol. V. 451. D: *πᾶσαν ἐπιμέλειαν ἔχειν περὶ τὰ ποίμνια.* Tim. 18. B: *ἐπιμέλειαν ἔχοντας ἀρετῆς διὰ παντός.* Legg. VI. 754. B: *διὰ τὴν ἐπιμέλειαν πρὸς τὴν νέαν πόλιν* cet. Cum v. *ποιεῖσθαι.* Theaet. 143. D: *περὶ γεωμετρίαν ... ἐπιμέλειαν ποιούμενοι.* Polit. 310. B. Conv. 185. B. Pol. VI. 488. D: *τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι ἐνιαυτοῦ καὶ ὡρῶν* cet. VIII. 556. C. Tim. 24. B. Legg. VII. 818. C. al. Legg. V. 740. D. *ἐπιμέλειαι καὶ σπουδαὶ πλήθους γεννημάτων.* X. 896. C. XI. 927. E: *ἐπιμελείαισιν.* IV. 717. E: *τὰς ... κατ' ἐνιαυτὸν τῶν ἤδη τέλος ἐχόντων ὡσαύτως ἐπιμελείας τὰς κόσμον φερούσας ἀποδιδόναι.*

ἐπιμελής, ὁ ἡ, *curans, providus*; in re pos. valet *curae est.* Conv. 197. D: *ἐπιμελὴς ἀγαθῶν.* Legg. X. 909. E: *οἷς ἁγνεία τούτων ἐπιμελής* (*curae est*). VI. 763. E: *οἷς τούτων ἐπιμελές.* VII. 824: *ὅσοις ἀνδρείας τῆς θείας ἐπιμελές.* X. 900. C: *ὡς ἐπιμελεῖς σμικρῶν εἰσὶ θεοὶ οὐχ ἧττον ἢ τῶν μεγέθει διαφερόντων.* 907. B. XI. 932. D: *τοῖς ἄρχουσιν ... ἐπιμελὲς ἔστω μή τις ἀδικῇ* cet. Ep. VII. 334. A: *πολλοῖς ... καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελές.* Conv. 172. C: *ἀφ' οὗ ... ἐπιμελὲς πεποίημαι ... εἰδέναι.* Legg. X. 902. C: *ἐπιμελεστάτοις γε οὖσι καὶ ἀρίστοις* (*θεοῖς*).

ἐπιμελητής, ὁ, *curator, procurator, administrator.* Gorg. 516. A: *ὄνων ... ἐπιμελητὴς καὶ ἵππων* cet. Ib. *κακὸς ... ἐπιμελητὴς ὁτουοῦν ὁτουοῦν ζώου.* Legg. I. 640. C: *ἔτι πλείονος* (*φιλίας*) *ἐπιμελητής.* VI. 765. D: *ὁ τῆς παιδείας ἐπιμελητής.* XII. 591. E: *ὁ περὶ τῆς παιδείας πάσης ἐπιμελητής.* XI. 936. A: *τῷ τῆς παιδεύσεως ὅλης ἐπιμελητῇ τῶν νέων.* Polit. 276. D: *τὸν ἀνθρώπινον ἐπιμελητήν.* Legg. VI. 766. B: *προστάτην καὶ ἐπιμελητήν.* VII. 801. D. 813. B. 809. B: *ὦ ἄριστε τῶν παίδων ἐπιμελητά.* Gorg.

523. B: *οἱ ἐπιμεληταί.* Pol. IV. 424. B: *τοῖς ἐπιμεληταῖς τῆς πόλεως.* Legg. VI. 755. D: *ἐπιμελητὰς τῶν κατὰ πόλεμον.* 758. E. 760. E. 764. C: *γυμνασίων ... ἐπιμελητὰς κόσμου καὶ παιδεύσεως.* al.

ἐπιμελητικός, ή, όν, *ad procurationem idoneus*; fem. *procurandi ars* vel *procuratio.* Polit. 275. E: *ἢ καί τινα ἐπιμελητικὴν αὐτὴν ὀνομάσασιν.* 276. D. E: *τὴν ἀνθρωπίνην ἐπιμελητικήν.*

ἐπιμέλομαι et *ἐπιμελοῦμαι,* *curo, operam do, studeo*; etiam *moderor, rego.* Apol. 29. E: *τῆς ψυχῆς ... οὐκ ἐπιμελεῖ οὐδὲ φροντίζεις.* Alc. I. 128. D: *οὐκ ἄρα ... σαυτοῦ ἐπιμελεῖ.* Phaedr. 246. B: *πᾶσα ἡ ψυχὴ παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου.* Prot. 325. C: *οὐδ' ἐπιμελοῦνται πᾶσαν ἐπιμέλειαν.* Polit. 268. A: *ὡς σφεῖς τῆς τροφῆς ἐπιμελοῦνται τῆς ἀνθρωπίνης.* Pol. II. 365. E. Legg. X. 905. D: *ὅτι ... ἀνθρώπων ἐπιμέλονται (θεοί).* VII. 812. E: *ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτω περὶ τῆς μουσικῆς ἡμῖν ὁ παιδευτὴς ἐπιμελείσθω.* 813. A. VIII. 846. E. X. 909. D: *ἐπιμελείσθων.* 924. C. XI. 932. B: *ἐπιμελείσθωσαν.* Alc. I. 128. D: *ἤ τις ἂν αὐτοῦ ... ἐπιμελοῖτο.* Conv. 191. C: (*ἵνα*) *τοῦ ἄλλου βίου ἐπιμελοῖντο.* Alc. I. 128. D: *ὅταν τῶν σαυτοῦ ἐπιμελῇ.* Legg. XI. 928. A: *ὃς ἂν ἐπιτρόπου ... ἐπιμελῆται.* Alc. I. 128. A: *ὅταν τῶν αὐτοῦ ἐπιμελῆται.* B: *ὅταν ὑποδημάτων ἐπιμελώμεθα.* Prot. 325. D: *ἐπιμελεῖσθαι εὐκοσμίας τῶν παίδων.* 327. D: *ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι.* Gorg. 485. E: *ὅτι ἀμελεῖς ... ὧν δεῖ σε ἐπιμελεῖσθαι.* 520. A: *προεστάναι τῆς πόλεως καὶ ἐπιμελεῖσθαι.* Pol. I. 353. D: *τὸ ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἄρχειν* cet. Legg. X. 896. E. Phaedr. 246. E: *διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπιμελούμενος.* Polit. 271. D. Apol. 29. D: *χρημάτων οὐκ αἰσχύνει ἐπιμελόμενος ὅπως σοι ἔσται ὡς πλεῖστα —;* Crit. 51. A: *ὁ ... τῆς ἀρετῆς ἐπιμελόμενος.* Legg. X. 903. B: *τῷ τοῦ παντὸς ἐπιμελουμένῳ.* 904. A. Phaed. 62. D: *θεὸν ... εἶναι τὸν ἐπιμελόμενον* (v. *ἐπιμελούμ.*) *ἡμῶν.* Polit. 279. E: *τὴν ... τῶν ἱματίων μάλιστα ἐπιμελουμένην τέχνην.* 305. E. Legg. X. 898. C. Phaed. 115. B: *ὑμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι.* Alc. I. 132. B: *ἑτέρου τινὸς ἐπιμελόμενοι* (v. *ἐπιμελούμενοι*). Ep. II. 311. E: *περὶ τούτου ... ἐπιμελούμενοι.* Legg. XI. 932. B: *τῶν περὶ γάμους γυναικῶν ἐπιμελουμένων.* Phaed. 62. B: *θεοὺς εἶναι ἡμῶν τοὺς ἐπιμελομένους* (v. *ἐπιμελουμ.*). Legg. VI. 761. A: *ὁδῶν ... ἐπιμελουμένους.* XI. 930. C: *πρὸς τὰς τῶν γάμων ἐπιμελουμένας γυναῖκας.* Gorg. 516. B: *οὐκοῦν ἀνθρώπων Περικλῆς ἐπεμέλετο;* Ep. XIII. 361. A: *ὅτι μου ἐπεμελεῖτο.* Apol. 36. C: *πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη ὅπως* cet. Alc. I. 132. B: *ὅντινα* (*ὅντιν' ἂν?*) *τρόπον ἐπιμεληθεῖμεν ἡμῶν αὐτῶν.* 128. D: *ἐπιμεληθείημεν.* Conv. 194. D: *ἀναγκαῖον δέ μοι ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἐγκωμίου τῷ Ἔρωτι.* Pol. I. 331. D: *τῶν ἱερῶν ἐπιμεληθῆναι.* VI. 499. B: *πό-*

λεως ἐπιμεληθῆναι. C. Legg. III. 702. C: ἐπιμεληθῆναι τοῦ πράγματος. Euth. 2. D: τῶν νέων πρῶτον ἐπιμεληθῆναι ὅπως ἔσονται ὅτι ἄριστοι. 3. A: τῶν πρεσβυτέρων ἐπιμεληθείς. Alc. I. 120. D: ἐπιμεληθεὶς σαυτοῦ. Legg. VII. 806. C: τοῦ ... ἄῤῥενος ἐπιμεληθέντα τελέως. Alc. I. 123. D: ἐπιμεληθέντα αὐτοῦ. Lach. 187. A: ἐπιμεληθέντες. Gorg. 515. B: εἰ ἄλλου του ... ἐπιμελήσει cet. Pol. IX. 589. B: τοῦ ... θρέμματος ἐπιμελήσεται. Ep. XIII. 361. B: βέλτιον ἐπιμελησόμεθα. Pol. V. 460. C: οὐκοῦν καὶ τροφῆς ... ἐπιμελήσονται —; D. Crit. 54. A. Menex. 248. D. Phaed. 62. D: αὐτός γε ἑαυτοῦ ... ἐπιμελήσεσθαι (v. ἐπιμελεῖσθαι). Legg. VI. 766. A: τὸν μέλλοντα αὐτῶν ἐπιμελήσεσθαι καλῶς. Epin. 988. A. Alc. I. 134. C. Menex. 248. E: ὡς ἡμῶν ... ἐπιμελησομένων. Pol. X. 618. B: ἐπιμελητέον ὅπως cet. Legg. VI. 778. B. Eryx. 396. B: πότερον ἐπιμελητέον ἐστὶ τούτου ὡς ὠφελίμου ὄντος. Ep. II. 311. C.

ἐπιμελῶς, *sedulo, studiose.* Tim. 88. C: τόν τε αὖ σῶμα ἐπιμελῶς πλάττοντα. Pol. V. 467. A: ἐπιμελέστερον παιδευτέον. Alc. I. 104. D: ἀεὶ ... ἐπιμελέστατα παρών.

ἐπιμένω, *maneo.* Phaed. 80. C: ἐπιεικῶς συχνὸν ἐπιμένει χρόνον. (59. E. pro ἐπιμένειν libri MSS. recte dant περιμένειν). Men. 93. D: ἐπέμενε ... ἐπὶ τῶν ἵππων ὀρθὸς ἑστηκώς. Lach. 194. A: καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ζητήσει ἐπιμείνωμεν. Theaet. 179. E: τὸ ... ἐπιμεῖναι ἐπὶ λόγῳ. Ut Lat. *maneo*, ponitur etiam in eo *quod imminet.* Pol. II. 361. D: οἷος ἑκάτερον βίος ἐπιμένει. **permaneo; moror, cunctor.* Pol. VI. 490. A: οὐκ ἐπιμένοι ἐπὶ τοῖς δοξαζομένοις εἶναι πολλοῖς ἑκάστοις. Legg. XII. 953. A: τὸν μέτριον ἐπιμείναντες χρόνον. Ax. 367. B: κἂν ἐπιμείνῃ τις.

ἐπιμίγνυμι, *admisceo.* Phaedr. 240. B: ὅμως ἐπέμιξεν ἡ φύσις ἡδονήν τινα οὐκ ἄμουσον. **permisceo.* Tim. 24. A: ἄλλῳ ... οὐκ ἐπιμιγνύμενον.

ἐπιμιμνήσκομαι, *commemoro, mentionem facio.* Lach. 180. E: τὰ ... μειράκια ... θαμὰ ἐπιμέμνηνται Σωκράτους. Pol. IV. 423. C: οὗ ... ἐπεμνήσθημεν. Tim. 18. C: καὶ περὶ γυναικῶν ἐπεμνήσθημεν ὡς cet. Pol. IV. 445. C: ἄξιον ἐπιμνησθῆναι. Menex. 238. B. 239. C: τούτων πέρι μοι δοκεῖ χρῆναι ἐπιμνησθῆναι. 241. D: δίκαιον δὴ καὶ τούτων ἡμᾶς ἐπιμνησθῆναι, οἳ cet. Tim. 20. E: ἐπιμνησθεῖσι. 90. E: διὰ βραχέων ἐπιμνηστέον.

ἐπιμιξία, ἡ, *commercium.* Legg. XII. 949. E: ἡ πόλεων ἐπιμιξία πόλεσιν.

ἐπιμονή, ἡ, *permansio.* Crat. 395. A: κατὰ τὴν ἐπιμονήν.

ἐπιμόνως, *assidue.* Ax. 372. A: λαμπάσιν ἐπιμόνως πυρούμενοι Ποινῶν.

ἐπινέμω, *attribuo.* Polit. 264. D: ἐφ' ἑκατέρῳ τού-

των τὸ μέρος αὐτῆς ἐπινέμοντες ἑκάτερον. Legg. V. 737. C: τήν τε γῆν καὶ τὰς οἰκήσεις ... ἴσας ἐπινεμητέον. *in agro alieno pasco.* Legg. VIII. 843. D: ἐάν τις βοσκήματα ἐπινέμῃ.

ἐπινεύω, *annuo.* Pol. I. 351. C: ὅτι οὐκ ἐπινεύεις μόνον καὶ ἀνανεύεις. IV. 437. B: τὸ ἐπινεύειν. C: ἐπινεύειν τοῦτο πρὸς αὑτήν. Prot. 360. C: ἐπένευσεν. D. Euthyd. 276. B. Lys. 222. B: μόγις πως ἐπενευσάτην.

ἐπινίκια (ἱερά), τά, *epulum victoriae causa datum.* Conv. 174. A: χθὲς ... αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπινικίοις. 173. A: ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν.

ἐπίνοια, ἡ, *excogitatio, inventum.* Pol. X. 600. A: πολλαὶ ἐπίνοιαι καὶ εὐμήχανοι εἰς τέχνας cet.

ἐπινομοθετῶ, *insuper sancio.* Legg. VI. 779. D: οἱ νομοφύλακες ἐπινομοθετούντων.

ἐπινοῶ, *cogito, in animo habeo; animadverto;* etiam *excogito, machinor.* Crit. 52. A: ἃ ἐπινοεῖς. Menex. 234. A: Tim. 37. D: εἰκὼ ... ἐπινοεῖ ... ποιῆσαι. Soph. 218. C: ὃ νῦν ἐπινοοῦμεν ζητεῖν. Tim. 64. B. Legg. III. 677. B: ὁπόσ' ἄλλα κακουργήματα πρὸς ἀλλήλους ἐπινοοῦσιν. II. 674. B: ὅταν ἐπινοῇ τις παῖδας ποιεῖσθαι. 656. E: οὐδ' ἐπινοεῖν ἄλλ' ἄττα ἢ τὰ πάτρια. Critia 113. A: ἐπινοῶν ... καταχρήσασθαι τῷ λόγῳ. Legg. IX. 854. C: τοῖς πάντα ταῦτα ἐπινοοῦσιν ὅσα ἀνόσια ἔργα cet. Prot. 311. B: ὥσπερ ἂν εἰ ἐπενόεις ... ἀργύριον τελεῖν ὑπὲρ σαυτοῦ cet. Phil. 65. E: οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν οὐδαμῇ cet. Tim. 37. C: ὡς ... κινηθὲν αὐτὸ καὶ ζῶν ἐπενόησε ... ὁ γεννήσας πατήρ. Epin. 989. A: ἄν ποτ' ἄρα ἐπινοήσωμεν cet.

ἐπιξύω, *irrado.* Pol. III. 405. E: τυρὸν ἐπιξυσθέντα.

ἐπιορκία, ἡ, *periurium.* Gorg. 524. E: ὑπὸ ἐπιορκιῶν καὶ ἀδικίας.

ἐπιορκῶ, *peiero.* Phil. 65. C: τὸ ἐπιορκεῖν. Apol. 35. C. Legg. XII. 949. A: τῷ ἐπιορκοῦντι. 948. B: ἐπιωρκηκότας. Alc. I. 109. D: ὃν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἐπιορκήσαιμι.

ἐπίπαν, *omnino.* Epin. 986. E: τό γ' ἐπίπαν ἀεὶ τούτων τριῶν ὄντων.

ἐπιπάττω, *inspergo.* Pol. III. 405. E: ἄλφιτα πολλὰ ἐπιπασθέντα. 408. A. (Hom.).

ἐπίπεδος, ὁ ἡ, *planus;* neutr. c. art. *planum.* Critia 112. A: ἐπίπεδος ἄνωθεν. Pol. IX. 587. D: ἐπίπεδον ... τὸ εἴδωλον κατὰ τὸν τοῦ μήκους ἀριθμὸν ἡδονῆς τυραννικῆς ἂν εἴη. Tim. 55. E: τὸ ... ἐπίπεδον ἰσόπλευρον. Locr. 99. A. Tim. 53. C: ἡ ... ὀρθὴ τῆς ἐπιπέδου βάσεως ἐκ τριγώνων συνέστηκε. Pol. VII. 528. D: τὴν ... γάρ που τοῦ ἐπιπέδου πραγματείαν γεωμετρίαν ἐτίθεις. Legg. VII. 817. E: μετρητικὴ ... μήκους καὶ ἐπιπέδου καὶ βάθους ὡς ἓν αὖ δεύτερον. Theaet. 148. A: ὅσαι ... γραμμαὶ τὸν ... ἐπίπεδον ἀριθμὸν τετραγωνίζουσι. Polit. 329. E: εἴτε ἐπί-

πεδον εἴτε ἐν βάθεσιν ... οὐσάν που (ἀριθμητικήν). Tim. 53. C: τὸ ... βάθος ... πᾶσα ἀνάγκη τὴν ἐπίπεδον περιειληφέναι φύσιν. Pol. VII. 528. A: μετὰ ἐπίπεδον ... ἐν περιφορᾷ ὂν ἤδη στερεὸν λαβόντες. Tim. 32. A: εἰ ἐπίπεδον ... ἔδει γίγνεσθαι τὸ τοῦ παντὸς σῶμα. Legg. X. 904. C: κατὰ τὸ τῆς χώρας ἐπίπεδον μεταπορεύεται. Tim. 55. A: τῶν ἐπιπέδων γονιῶν. B. Epin. 990. D: κατὰ τὴν τῶν ἐπιπέδων μοῖραν. Locr. 98. A. Theaet. 148. B: τοῖς δ' ἐπιπέδοις ἃ δύνανται. Tim. 54. E: κατὰ σύντρεις ἐπιπέδους γωνίας. 55. C: ἓξ ἐπιπέδους ... βάσεις ἔχον. Theaet. 173. E: τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα (Pind.). Phil. 51. C: ἐπίπεδά τε καὶ στερεά.

ἐπιπείθω, *persuadeo*. Phaedr. 237. B: ὃς ... ἐπεπείκει τὸν παῖδα ὡς cet. Pol. III. 389. E. (Hom.).

ἐπιπέμπω, *immitto*, *infero*, et simpl. *mitto*. Crit. 46. C: δεσμοὺς καὶ θανάτους ἐπιπέμπουσα. Apol. 31. A: εἰ μή τινα ἄλλον ὁ θεὸς ὑμῖν ἐπιπέμψειε cet. Phaed. 62. C: πρὶν (πρὶν ἂν?) ἀνάγκην τινὰ ὁ θεὸς ἐπιπέμψῃ. Phaedr. 245. B: ὡς οὐκ ἐπ' ὠφελείᾳ ὁ ἔρως τῷ ἐρῶντι καὶ τῷ ἐρωμένῳ ἐκ θεῶν ἐπιπέμπεται.

ἐπιπηδῶ, *insilio*. Phaedr. 254. A: ἑαυτὸν κατέχει μὴ ἐπιπηδᾶν τῷ ἐρωμένῳ. Med. *invado*. Lys. 216. A: ἡμῖν εὐθὺς ... ἐπιπηδήσονται οὗτοι οἱ πάνσοφοι ἄνδρες.

ἐπιπίνω, *bibo*. Pol. II. 372. B: ἐπιπίνοντες τοῦ οἴνου.

ἐπιπίπτω, *ingruo*, *incido*. Legg. V. 732. C: πόνων ... ἐπιπιπτόντων. Prot. 344. D: μέγας χειμὼν ἐπιπεσών. Legg. VI. 762. C: πάσης τινὸς ἀνάγκης ἐπιπεσούσης. Pol. III. 405. C: ἤ τινων ἐπετείων νοσημάτων ἐπιπεσόντων.

ἐπιπίστωσις, ἡ, *probatio alteri adiecta*. Phaedr. 266. E: πίστωσιν ... καὶ ἐπιπίστωσιν.

ἐπίπληξις, ἡ, *reprehensio*. Locr. 103. E: διὰ κολασίων καὶ ἐπιπλαξίων.

ἐπιπλήττω, *reprehendo*, *obiicio*. Prot. 319. D: τούτοις οὐδεὶς τοῦτο ἐπιπλήττει ... ὅτι cet. Theaet. 200. C. Lys. 207. E: οὐδὲν ἐπιπλήττουσιν. Alc. I. 135. A: ὡς μηδὲ ἐπιπλήττοι τις αὐτῷ. Legg. VII. 805. B: πεποίηκάς τ' ἐμὲ ... αὐτὸν ἐμαυτῷ ἐπιπλήττειν ὅτι ταῦτα εἴρηκα. Clit. 410. A. Pol. IV. 441. B: ὡς ἕτερον ἑτέρῳ ἐπιπλῆττον. Legg. V. 729. B: ἐπιπλήττοντες τοῖς νέοις. VIII. 567. B: ἐπιπλήττοντας τοῖς γιγνομένοις (*reprehendentes ea quae facta sint*). Prot. 327. A: (εἰ) ἐδίδασκε καὶ ἐπέπληττε τὸν μὴ καλῶς αὐλοῦντα. Theaet. 197. A: ἡμῖν σφόδρ' ἂν ... ἐπέπληττεν. Phaedr. 275. C: ὀρθῶς ἐπέπληξας. Theaet. 158. A. Polit. 257. B. Pol. VII. 528. E. 529. C. IV. 465. E: ἐπέπληξεν. Polit. 286. B: ἐπὶ τούτοις ... πᾶσιν ἐπεπλήξαμεν ἡμῖν αὐτοῖς. Legg. VIII. 832. B: κάλλιστα ... ἐπεπλήξατε. Pol. III. 388. D: σχολῇ ἂν ... ἐπιπλήξειεν. Phaedr. 269. B: κἂν

τῶν ἐπιπλῆξαι εἰπόντας cet. Legg. XII. 964. C. Gorg. 478. E: ἐπιπληττόμενος.

ἐπιπνέω, *inspiro*; etiam *adspiro*. Phaedr. 262. D: ἴσως ... οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ᾠδοὶ ἐπιπεπνευκότες ἂν ἡμῖν εἶεν τοῦτο τὸ γέρας. Ax. 371. C: ὅσοις ... δαίμων ἀγαθὸς ἐπέπνευσεν. 367. E: ἐπιπνείει (Hom.).

ἐπίπνοια, ἡ, *afflatus*; *mentis incitatio*. Tim. 71. C: πραότητός τις ἐκ διανοίας ἐπίπνοια. Legg. V. 747. E: θεία τις ἐπίπνοια. Pol. VI. 499. B: ἔκ τινος θείας ἐπιπνοίας. Legg. V. 738. C: ἐπιπνοίας λεχθείσης θεῶν. VII. 811. C: οὐκ ἄνευ τινὸς ἐπιπνοίας θεῶν. De virt. 379. D: ἐκ θεοῦ ἐπιπνοίας. Crat. 399. A: τῇ τοῦ Εὐθύφρονος ἐπιπνοίᾳ πιστεύεις. De virt. 379. C. Phaedr. 265. B: μαντικὴν ... ἐπίπνοιαν.

ἐπίπνους, ὁ ἡ, *divino afflatu concitatus*. Crat. 428. C: εἴτε παρὰ Εὐθύφρονος ἐπίπνους γενόμενος cet. Conv. 181. C: οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἔπιπνοι. Men. 99. D: ἐπίπνους ὄντας.

ἐπιποθῶ, *praeterea desidero*, et simpl. *desidero*. Prot. 329. D: τοῦτ᾽ ἔστιν ὃ ἔτι ἐπιποθῶ. Legg. IX. 855. E: ὅ τι ἂν παρ᾽ ἑκατέρου τις τῶν ἀντιδίκων ῥηθὲν ... ἐπιποθῇ τινὰ τρόπον.

ἐπιπολάζω, *invalesco*, *serpo*. Ax. 369. A: ἐκ τῆς ἐπιπολαζούσης τὰ νῦν λεσχηνείας.

ἐπιπολῆς, *in superficie*, c. art. (τό) *superficies* vel *exterius*. Phil. 46. D: (ὁπόταν) τὸ (al. τὰ) ... ἐπιπολῆς μόνον διαχέῃ. 47. C: τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ ἐντὸς κερασθέντων.

ἐπίπονος, ὁ ἡ, *laboriosus*, *aerumnosus*. Phaedr. 229. D: λίαν ... δεινοῦ καὶ ἐπιπόνου ... ἀνδρός. Legg. II. 652. D: οἰκτείραντες τὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπίπονον πεφυκὸς γένος. * *molestus*, *difficilis*. Pol. I. 329. D: καὶ τὸ γῆρας μετρίως ἐστὶν ἐπίπονον. II. 364. A: χαλεπὸν ... καὶ ἐπίπονον. 358. A: τοῦ ἐπιπόνου εἴδους. Phaedr. 241. A: τὴν ... ξυνουσίαν ἐπίπονον οὖσαν. Pol. II. 357. C: ταῦτα ... ἐπίπονα φαῖμεν ἄν. Legg. VII. 801. E: ἔργα ἐξειργασμένοι καλὰ καὶ ἐπίπονα. Pol. V. 450. C: ἡ (τροφὴ) ... ἐπιπονωτάτη δοκεῖ εἶναι.

ἐπιπονῶ, *diutius laboro*, *persevero*. Legg. VII. 789. E: ἐπιπονεῖν φερούσας.

ἐπίπροσθεν, *ante*. Conv. 213. A: ἐπίπροσθεν ὀφθαλμῶν ἔχοντα. Tim. 40. C: μεθ᾽ οὕςτινάς τε (τε καὶ?) ἐπίπροσθεν. Critia 108. C: ἐπίπροσθεν ἔχων ἄλλον. Legg. VI. 783. B: τὰ ... ἐπίπροσθεν αὐτῶν. Ib. τάξαντες αὐτὰ ἐπίπροσθεν (si sana script.). IX. 875. C: τοῦ ... δικαιοτέρου τε καὶ ἀμείνονος ἐπίπροσθεν ἄμφω τούτω προστήσεται (v. συστήσεται). — Cum v. εἶναι est *obiectum esse* (Parm. 137. E.), c. γίγνεσθαι *officere* (Gorg. 523. D: ταῦτα ... αὐτοῖς πάντα

ἐπίπροσθεν γίγνεται), cum v. ποιεῖσθαι *obtendere* (Legg. I. 648. D: τὸ τῆς αἰσχύνης ἐπίπροσθεν ποιούμενος).

ἐπιπτέσθαι, *advolare*, h. e. *cupide arripere*. Pol. II. 365. A: ἐπὶ πάντα τὰ λεγόμενα ὥσπερ ἐπιπτόμενοι.

ἐπιῤῥέπω, *inclino*. Legg. IV. 706. E. (Hom.).

ἐπιῤῥέω, *affluo*; etiam *influo*, *infundor*. Phaedr. 229. D: ἐπιῤῥεῖ ... ὄχλος τοιούτων Γοργόνων cet. Tim. 22. E: ἄνωθεν ... ὕδωρ ἐπιῤῥεῖ. Gorg. 494. B: ἂν πολὺ ἐπιῤῥέῃ. Legg. VII. 788. D. Gorg. 494. B: ἐν τῷ ὡς πλεῖστον ἐπιῤῥεῖν. Legg. V. 732. B. Charm. 156. E. Tim. 85. E: πλείων ... ἐπιῤῥέουσα. 81. B: πλέον τοῦ ἐπιῤῥέοντος. Locr. 101. D. Theaet. 177. B: πλείω ἀεὶ ἐπιῤῥέοντα. Legg. VII. 793. D: ἐθίσματα ἐπιῤῥέοντα. Phaedr. 251. B: ἐπιῤῥυείσης ... τῆς τροφῆς.

ἐπιῤῥοή, ἡ, ponitur in eo quod *influit* vel *affluit*. Legg. V. 732. B: ἀνάμνησις δ' ἐστὶν ἐπιῤῥοὴ φρονήσεως ἀπολιπούσης. Locr. 102. B: ἐπιῤῥοᾶς. Legg. VI. 783. B: τὴν αὔξην τε καὶ ἐπιῤῥοήν. Locr. 101. C: κατ' ἐπιῤῥοάν.

ἐπιῤῥυθμίζω, *denuo numeris adstringo*. Legg. VII. 802. B: ὅ τι δ' ἂν ἐνδεὲς ἢ τὸ παράπαν ἀνεπιτήδειον ... ἐπιῤῥυθμίζειν.

ἐπίῤῥυτος, ὁ ἡ, *influens*, *infusus*. Pol. VI. 508. B: οὐκοῦν καὶ τὴν δύναμιν ... ἐκ τούτου ταμιευομένην ὥσπερ ἐπίῤῥυτον κέκτηται; Locr. 99. E: ὧν τὰς ψυχὰς ἐπιῤῥύτως ἐνάγαγε τὰς μὲν ἀπὸ σελάνας cet. Tim. 80. D: τὰ τῆς τροφῆς νάματα οὕτως ἐπίῤῥυτα γεγονέναι. Etiam res ipsa in quam aliquid influit dicitur ἐπίῤῥυτος, ut σῶμα. Tim. 43. A.

ἐπισημαίνομαι, *notam appono*, *signo*. Phil. 25. A: ὅσα διέσπασται ... ξυναγαγόντας χρῆναι ... μίαν ἐπισημαίνεσθαί τινα φύσιν. Gorg. 526. B: ἐπισημηνάμενος ἐάν τε ἰάσιμος ἐάν τε ἀνίατος δοκῇ εἶναι. Polit. 258. C: ταῖς ἄλλαις ἐκτροπαῖς ἓν ἄλλο εἶδος ἐπισημηναμένους. **mihi propono* (ut quaestionem). Legg. V. 744. A: τοῦτ' οὖν δὴ πολλάκις ἐπισημαίνεσθαι χρὴ τὸν νομοθέτην τί τε βούλομαι cet. Et in univ. *propono*, *memoro*. Legg. III. 681. E: ὃ ... καὶ Ὅμηρος ἐπεσημήνατο λέγων cet.

ἐπισίτιος, ὁ ἡ, *famulus qui victum pro mercede accipit*. Pol. IV. 420. A: καὶ ταῦτά γε ἐπισίτιοι cet.

ἐπισκεδάννυμι, *dispergo*. Tim. 85. A: ἐπὶ τὰς περιόδους ... ἐπισκεδαννύμενον.

ἐπισκέπτομαι, *inspicio*, *anquiro*, *exploro*; *video*, *observo*. Legg. I. 632. A: τάς τε λύπας αὐτῶν ... ἐπεσκεμμένον. Epin. 990. A: οἷον δυσμάς τε καὶ ἀνατολὰς ἐπεσκεμμένον. Alc. II. 148. C: εἴτε καὶ αὐτοὶ οὕτως ἐπεσκεμμένοι. Crat. 428. A: ἐπεσκεψάμην. Pol. VII. 526. B: τόδε ἤδη ἐπεσκέψω ὡς —; Gorg. 514. D: ἐπεσκεψάμεθα ... ἂν ἐγώ τε σὲ καὶ σὺ ἐμέ. Theaet. 144. E. Pol. V. 454. B. Prot. 320. D: ἐπίσκεψαι. Phaed. 87. B: τόδε ἐπίσκεψαι, εἴ τι λέγω.

Theaet. 184. B: *τοσόνδε περὶ τῶν εἰρημένων ἐπίσκεψαι.* Pol. VIII. 544. A: *ἵνα ... ἐπισκεψαίμεθα εἰ* cet. Prot. 352. A: *ἵνα ἐπισκέψωμαι σαφέστερον.* Charm. 169. B. Prot. 332. A: *τόδε δὲ ἄλλο ... ἐπισκεψώμεθα.* Gorg. 454. C. Soph. 261. D. Crat. 415. A. Prot. 348. D: *ἡγούμενος σὲ βέλτιστ' ἂν ἐπισκέψασθαι ... περὶ ἀρετῆς.* Phaed. 78. B. Theaet. 161. D. Pol. II. 375. D: *ἐπισκεψάμενος.* Legg. V. 747. E. Charm. 175. C: *οὐδ' ἐπισκεψάμενοι τὸ ἀδύνατον εἶναι.* Theaet. 185. B: *ᾧ ἐπισκέψει.* Charm. 171. B: *ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς ... ἐπισκέψεται τὸν ἰατρόν.* Gorg. 515. A: *οὐκ ἐπισκεψόμεθα ἀλλήλους —;* Polit. 268. A. Pol. IV. 430. D: *εἴπερ μηκέτι ἐπισκεψόμεθα σωφροσύνην.* Prot. 321. C: *ἐπισκεψόμενος τὴν νομήν.* Epin. 973. A: *τὸ τῆς φρονήσεως ἐπισκεψόμενοι τίνι ποτὲ χρὴ λόγῳ διεξελθεῖν.* Soph. 259. B: *ἐπισκεπτέον αὐτῷ.* Crat. 424. A. Pol. X. 598. D: *ἐπισκεπτέον τὴν ... τραγῳδίαν* cet. Tim. 28. C. Phaed. 107. B: *τὰς ὑποθέσεις τὰς πρώτας, καὶ εἰ πισταὶ ὑμῖν* (v. *ἡμῖν*) *εἰσίν, ὅμως ἐπισκεπτέαι σαφέστερον.*

ἐπισκευάζομαι, *reficio.* Legg. V. 738. B: *οὔτ' ἂν παλαιὰν διεφθαρμένην ἐπισκευάζηται.*

ἐπίσκεψις, ἡ, *inspectio, quaestio, exploratio.* Pol. V. 456. C: *οὐκοῦν ἡ ἐπίσκεψις ἡμῖν ἦν, εἰ δυνατά γε ... λέγοιμεν;* Legg. III. 702. D: *καὶ ἅμα ... ἡμῖν οὗ ζητοῦμεν ἐπίσκεψις γενήσεται.* Pol. VII. 524. B: *ἐπισκέψεως δεόμεναι.* Lach. 197. E: *ἄξιος ... ἐπισκέψεως.* Pol. VII. 523. B: *οὐ παρακαλοῦντα τὴν νόησιν εἰς ἐπίσκεψιν.* Legg. VIII. 849. A: *μετὰ τὴν τῶν ἱερῶν ἐπίσκεψιν.* (Theaet. 175. C. pro *ἐπίσκεψιν* nunc legitur *ἐπὶ σκέψιν*).

ἐπισκήπτω, *mando.* Menex. 246. C: *ἃ οἱ πατέρες ἡμῖν ἐπέσκηπτον ἀπαγγέλλειν τοῖς λειπομένοις.* 248. D. **postulo* vel *incuso aliquem* (ut falsi testimonii). Theaet. 145. C: *πάντως γὰρ οὐδεὶς ἐπισκήψει αὐτῷ* (int. *falsi testimonii*, quod petendum ex antec. *μαρτυρεῖν*). Legg. XI. 937. B: *ἐὰν ἐπισκηφθῇ τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι.* Med. *postulo* vel *accuso aliquem.* Legg. IX. 871. E: *ᾧ ἂν ἐπισκήπτηται.* XI. 937. B: *ἐπισκήπτεσθαι ... ὅλῃ τῇ μαρτυρίᾳ καὶ μέρει* cet. Euth. 9. A: *ἐπεξιέναι καὶ ἐπισκήπτεσθαι φόνου τὸν υἱὸν τῷ πατρί.* Legg. IX. 871. E: *ὁ ... ἐπισκηπτόμενος.*

ἐπίσκηψις, ἡ, *accusatio.* Legg. XI. 937. B: *τὰς ... ἐπισκήψεις τὰς ἀρχὰς φυλάττειν* cet.

ἐπίσκιος, ὁ ἡ, *obscurus.* Pol. IV. 432. C: *τόπος ... ἐπίσκιος.*

ἐπίσκοπος, ὁ et *ἡ*, *speculator, observator*; etiam *curator.* Legg. IX. 899. A: *ἐπίσκοπος ὢν τούτων πάντων γενομένων.* IV. 717. D: *πᾶσι ... ἐπίσκοπος ... ἐτάχθη ... Νέμεσις.* IX. 872. E: *δίκη ἐπίσκοπος.* XII. 959. E: *ὃν ἂν οἱ τοῦ τετελευτηκότος ἐπίσκοπον οἰκεῖοι παραλάβωσιν.* VI. 762. D: *τούτων ... οἱ νομοφύλακες ἐπίσκοποι ἀκριβεῖς ἔστω-*

σαν. 784. A: *ἐπίσκοποι δ' ἔστωσαν τούτων ... γυναῖκες.* VII. 795. D: *ταῖς μὲν ἐν παιδιαῖς ... ἐπισκόποις γιγνομέναις.* VIII. 849. A: *σωφροσύνης τε καὶ ὕβρεως ἐπισκόπους ὄντας.*

ἐπισκοπῶ, *inspicio, dispicio, perscrutor; observo; cogito, meditor.* Crat. 414. B: *ἀλλ' οὐ γὰρ ἐπισκοπεῖς με ... φερόμενον.* Gorg. 451. C: *ὅτι ... πῶς ἔχει πλήθους ἐπισκοπεῖ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον ἡ λογιστική.* Crat. 399. C: *ὅτι τὰ ... ἄλλα θηρία ὧν ὁρᾷ οὐδὲν ἐπισκοπεῖ.* Phil. 58. C. Legg. III. 701. E: *ἐπισκοποῦμεν.* 699. D: *ἐπισκόπει ... καὶ σὺ ... εἰ* cet. Hipp. mai. 295. C. Legg. VII. 809. A: *ἐπισκοπείτω τὸν ... μὴ κολάζοντα.* Pol. VII. 518. A: *ἐπισκοποίη ἂν πότερον* cet. VI. 506. B: *ἐὰν ὁ τοιοῦτος αὐτὴν (τὴν πολιτείαν) ἐπισκοπῇ φύλαξ, ὁ τούτων ἐπιστήμων.* Euthyd. 278. A. Theaet. 207. D: *ἵν' αὐτὸ ἐπισκοπῶμεν.* Parm. 159. B. Pol. VI. 509. A. Charm. 168. A: *εἰ ἔστιν ἐπισκοπῶμεν.* Euth. 9. E. Phaedr. 272. B: *ἐπισκοπεῖν εἴ* cet. Phaed. 73. E. Theaet. 150. B. Conv. 188. C. Pol. II. 368. D. al. Tim. 26. B: *ἅπαντα ἐπισκοπῶν τῆς νυκτός.* Legg. XI. 924. D: *πρὸς τὰ δύο ἐπισκοπῶν* (*respiciens*). Pol. VII. 537. C: *ἐπισκοποῦντα.* Theaet. 155. A: *ἐπισκοποῦντες.* Pol. II. 369. A: *τὴν τοῦ μείζονος ὁμοιότητα ἐν τῇ τοῦ ἐλάττονος ἰδέᾳ ἐπισκοποῦντες.* VI. 490. D: *τῆς ... διαβολῆς τὴν αἰτίαν ἐπισκοποῦντες.* Tim. 67. A: *ἐπισκοποῦσι.* Legg. VI. 776. B: *ἐπισκοποῦντας* (*invisentes*). Phaedr. 228. B: *παραλαβὼν τὸ βιβλίον ἃ μάλιστα ἐπεθύμει ἐπεσκόπει.* Phaed. 117. E: *ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη.* Legg. IV. 714. E: *ἃ τότε ἐπεσκοποῦμεν.* VI. 776. B: *ἐπισκοπουμένους.* Med. Gorg. 499. A: *τὰ καλὰ λέγειν τε καὶ ἐπισκοπεῖσθαι.* Phaed. 91. D. Theaet. 180. C. Phil. 61. E: *εἰς τὸ ἀληθὲς ἐπισκοπούμενοι* (*spectantes*). Gorg. 461. A: *ἡμῶν ἐπισκοπουμένων.* Lys. 207. A: *θαμὰ ἐπεσκοπεῖτο ἡμᾶς.*

ἐπισκοτῶ, *obscuro, officio.* Euthyd. 274. C: *ἐπεσκότει τῷ Κτησίππῳ τῆς θέας.*

ἐπισκώπτω, *derideo.* Euth. 11. C: *ἴσως ἄν με ἐπέσκωπτες.*

ἐπισπεύδω, *accelero.* Polit. 262. B: *ἐπέσπευσας τὸν λόγον.* **adiuvo.* Legg. VII. 810. B: *οἷς μὴ φύσις ἐπέσπευσεν.*

ἐπισπῶ, *attraho, traho.* Crat. 420. A: *ὅτι ... ἐπισπᾷ σφόδρα τὴν ψυχήν.* Lach. 183. E: *ἐπεὶ ... ἐπέσπα αὐτὸν (ἡ ναῦς).* Med. Legg. IX. 863. E: *εἰς τὴν αὑτοῦ βούλησιν ἐπισπώμενον ἕκαστον.*

ἐπίσταμαι, *scio, novi, peritus sum;* c. infin. est *valeo, possum.* Phaedr. 268. A: *ἐγὼ ἐπίσταμαι τοιαῦτ' ἄττα σώματι προσφέρειν ὥστε* cet. Euthyd. 296. A: *ἃ ἐπίσταμαι.* Prot. 339. B: *τοῦτο ἐπίστασαι τὸ ᾆσμα —;* Phaedr. 230. E: *περὶ ... τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω* cet. Alc. I. 106. C: *περὶ ὧν σὺ ἐπίστασαι βέλτιον ἢ οὗτοι.* Hipp.

mai. 285. C: *ἃ σὺ κάλλιστα ἐπίστασαι.* Prot. 312. E: *περὶ οὗπερ καὶ ἐπίσταται.* Phaedr. 268. C: *ὡς ἐπίσταται ... ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν.* Gorg. 511. E: *λογίζεσθαι ... ἐπίσταται ὅτι* cet. Lach. 186. E: *ἐπίστασθον.* Euthyd. 294. E. Phaed. 74. A: *ἦ καὶ ἐπιστάμεθα αὐτὸ ὃ ἔστιν;* Pol. IV. 420. E: *ἐπιστάμεθα ... κελεύειν.* Riv. 137. B: *τίνες ἵππους ἐπίστανται κολάζειν ὀρθῶς;* C. Euthyd. 296. C: *εἰ μὴ πάντα ἐπίσταιο.* Crat. 390. B: *ὃς ἐπίσταιτο ἂν ... ἐπιστατεῖν.* Legg. III. 686. E. Euthyd. 294. D: *εἰ ἐπισταίσθην.* Pol. VI. 505. A: *ἄνευ ... ταύτης εἰ ὅτι μάλιστα τἄλλα ἐπισταίμεθα.* Euthyd. 296. A: *ὅταν ἐπίστωμαι* (al. *ἐπιστῶμαι*). C: *ὅταν ἐπίστῃ* (Urb. *κ. ἐπιστῇ*). Crat. 435. D: *ὃς ἂν τὰ ὀνόματα ἐπίστηται.* Pol. VII. 536. A. IX. 579. E: *ἐάν τι ὅλην ψυχὴν ἐπίστηται θεάσασθαι.* Euth. 14. B. Legg. III. 689. D: *ἂν καὶ ... μήτε νεῖν ἐπίστωνται* (al. *ἐπιστῶνται*). XI. 934. C. (ubi vulg. *ἐπιστῶνται*). Prot. 339. A: *ἐπίστασθαι διελεῖν* cet. Theaet. 197. A: *ἐπιστήμης ... ἕξιν φασὶν αὐτὸ* (*τὸ ἐπίστασθαι*) *εἶναι.* Soph. 253. E: *διακρίνειν κατὰ γένος ἐπίστασθαι.* Conv. 188. D: *τῷ ἐπίστασθαί τὰ ... ἐρωτικά.* 223. B: *τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν.* Euth. 4. E: *ἐπίστασθαι περὶ τῶν θεῶν.* Euthyd. 277. B: *τὸ δ' ἐπίστασθαι ... ἄλλο τι ἢ ἔχειν ἐπιστήμην ἤδη ἐστίν;* Prot. 318. B: *ὃ μὴ τυγχάνοις ἐπιστάμενος.* Crat. 394. B: *ὁ ἐπιστάμενος περὶ ὀνομάτων.* Lach. 182. B: *εἷς ὁ τοῦτ' ἐπιστάμενος.* Pol. IV. 426. D: *ἀνδρὶ μὴ ἐπισταμένῳ μετρεῖν.* X. 598. C: *ἀνθρώπῳ πάσας ἐπισταμένῳ τὰς δημιουργίας.* Sis. 389. C: *μήτε ἐπισταμένῳ περὶ μουσικῆς.* Pol. VI. 488. D: *ἐπιστάμενον τὰ κατὰ ναῦν.* Phaedr. 269. B: *μὴ ἐπιστάμενοι διαλέγεσθαι.* Gorg. 474. A: *οὐκ ἠπιστάμην ἐπιψηφίζειν.* Lach. 188. B. Ion. 531. B: *ἠπίστω ἂν ἐξηγεῖσθαι.* Euthyd. 296. D. Pol. VII. 522. D: *εἴπερ ἀριθμεῖν μὴ ἠπίστατο.* Legg. III. 679. C. Theag. 129. B: *ἠπιστάσθην ... αὐτῷ μόνῳ τὴν ἐπιβουλήν.* Phaed. 75. C: *ἠπιστάμεθα καὶ πρὶν γενέσθαι ... οὐ μόνον τὸ ἴσον* cet. Charm. 171. E. Euthyd. 276. A: *οὔπω ἠπίστασθε ταῦτα ἃ ἐμανθάνετε.* B. Tim. 76. E: *ἠπίσταντο οἱ ξυνιστάντες ἡμᾶς.* Legg. III. 688. C: *οὐδ' ὅτι τὰ περὶ τὸν πόλεμον οὐκ ἠπίσταντο ἄρχοντες* cet. Men. 93. A: *ἆρα οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες ... ταύτην τὴν ἀρετὴν ... ἠπίσταντο —;* Crat. 393. E: *οὕτως ἠπιστήθη καλῶς θέσθαι τοῖς γράμμασι τὰ ὀνόματα.* Legg. III. 686. C: *εἴ τις ... ἠπιστήθη καλῶς αὐτῷ χρήσασθαι.* 687. A: *ἠπιστήθησαν.* Phaedr. 277. B: *πρὶν ἄν τις ... τέμνειν ἐπιστηθῇ.* Conv. 186. D: *τούτοις ἐπιστηθεὶς ἔρωτα ἐμποιῆσαι.* Men. 85. C: *ὅτι ... οὐδενὸς ἧττον ἀκριβῶς ἐπιστήσεται περὶ τούτων.* Euthyd. 290. D. Crat. 425. A: *εἴπερ τεχνικῶς ἐπιστησόμεθα σκοπεῖσθαι αὐτὰ πάντα.* Euthyd. 289. A. Clit. 407. B: *ὅπως ἐπιστήσονται χρῆσθαι δικαίως τούτοις.* **memoria teneo* (vern. *auswendig wissen*). Gorg. 484. B: *τὸ γὰρ ᾆσμα οὐκ ἐπίσταμαι.* Pol. III.

392. E: *ἐπίστασαι τῆς Ἰλιάδος τὰ πρῶτα —;* Phaed. 61. B: *οὓς ... ἠπιστάμην μύθους τοὺς Αἰσώπου.*

ἐπιστάτης, ὁ, praefectus, curator; etiam *magister* vel *peritus.* Prot. 312. D: *ποίας ἐργασίας ἐπιστάτης;* Pol. III. 412. A: *οὐκοῦν ... δεήσει τοιούτου τινὸς ἀεὶ ἐπιστάτου —;* VII. 528. B. Crit. 47. B: *ᾗ ἂν τῷ ἑνὶ δοκῇ τῷ ἐπιστάτῃ καὶ ἐπαΐοντι.* Prot. 312. D: *ἐπιστάτην τοῦ ποιῆσαι δεινὸν λέγειν.* 338. A: *ἐπιστάτην καὶ πρύτανιν ἑλέσθαι.* B. C. Polit. 311. A. Crat. 390. D. Apol. 20. A. B. Phaed. 62. D: *οἵπερ ἄριστοί εἰσι τῶν ὄντων ἐπιστάται.* Pol. X. 597. B: *τρεῖς οὗτοι ἐπιστάται τρισὶν εἴδεσι κλινῶν.* Legg. VIII. 842. D: *ἐπιστάταις ὀργάνων.* X. 906. A: *ποιμνίων ἐπιστάταις.* XII. 949. A: *γυμνικῶν ... ἄθλων ἐπιστάτας καὶ βραβέας.*

ἐπιστατικός, ή, όν, ad curationem pertinens; fem. *imperandi scientia.* Polit. 308. E: *τὴν τῆς ἐπιστατικῆς ... δύναμιν ἔχουσα.* 292. B: *κριτικὴν ... τινὰ καὶ ἐπιστατικὴν ... προειλόμεθα.*

ἐπιστατῶ, praesum, praefectus sum; moderor, praecipio. Theaet. 173. C: *οὔτε ... δικαστὴς ... ἐπιστατεῖ παρ' ἡμῖν.* Crat. 405. D: *ἐπιστατεῖ ... οὗτος ὁ θεὸς τῇ ἁρμονίᾳ.* Conv. 188. B: *οἷς μαντικὴ ἐπιστατεῖ.* Pol. VII. 521. E: *σώματος ... αὔξης καὶ φθίσεως ἐπιστατεῖ.* Legg. XII. 959. E. Phaed. 62. D: *ἐν ᾗ ἐπιστατοῦσιν αὐτῶν οἵπερ* cet. Polit. 311. C: *ὁπόταν ... ἀρχῇ τε καὶ ἐπιστατῇ.* Prot. 338. B: *τὸν χείρω τῶν βελτιόνων ἐπιστατεῖν.* Polit. 300. A. Crat. 390. B. Pol. III. 386. B. Polit. 271. E: *αὐτὸς ἐπιστατῶν (θεός).* 261. C: *τῶν ἀψύχων ἐπιστατοῦν.* Crat. 390. D: *ἐπιστατοῦντος κυβερνήτου.* Pol. IV. 443. E: *τὴν ἐπιστατοῦσαν ταύτῃ τῇ πράξει ἐπιστήμην.* 444. A. Charm. 173. C. Polit. 293. B: *ἐπιστατοῦντες τέχνῃ.* Legg. VI. 761. A: *ἐκείνοις ἐπιστατοῦντας.* Gorg. 465. C: *εἰ μὴ ἡ ψυχὴ τῷ σώματι ἐπεστάτει.* Crat. 390. C: *τίς ... τῷ τοῦ νομοθέτου ἔργῳ ἐπιστατήσειέ τ' ἂν κάλλιστα* cet. Pol. X. 600. D: *ἐὰν μὴ σφεῖς αὐτῶν ἐπιστατήσωσι τῆς παιδείας.* Prot. 338. E: *πάντες κοινῇ ἐπιστατήσετε.* Lys. 209. D: *αὐτὸν ἐπιστατήσειν.* Polit. 294. E: *τὸν ταῖς ἀγέλαις ἐπιστατήσοντα.* Pol. II. 377. B: *πρῶτον ... ἡμῖν ... ἐπιστατητέον τοῖς μυθοποιοῖς.* III. 401. B.

ἐπιστέλλω, mando, praecipio, iubeo. Phaed. 115. B: *τί ... τούτοις ἢ ἐμοὶ ἐπιστέλλεις* (v. *ἐπιτέλλῃ*) *ἢ περὶ τῶν παίδων* cet. Tim. 71. D: *ὅτε τὸ θνητὸν ἐπέστελλε γένος ὡς ἄριστον ... ποιεῖν.* Phaedr. 278. B: *οἳ ἐπέστελλον λέγειν Λυσίᾳ* cet. Phaed. 116. B: *ἐπιστείλας ἅττα ἐβούλετο.* Soph. 235. B: *κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ τοῦ βασιλικοῦ λόγου.* Polit. 300. D: *παρὰ τὰ γεγραμμένα ... καὶ ἐπεσταλμένα.* **per litteras mando, peto* vel *iubeo;* hinc in univ. *scribo.* Ep. XIII. 363. B: *ὅσας ἂν ἐπιστέλλω* cet. C: *ἂν ... ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπῃς.* IV. 321. A: *ἡμῖν, εἴ του δεῖ, ἐπιστέλλετε.* VII. 346. E: *ἐὰν ἐπιστέλλῃ Δίωνι.* 347. A: *ἔξω ...*

Δίωνι ταῦτα ἐπιστέλλειν. C. al. III. 317. A: *μόνον ἥκειν ἐπέστελλες.* VII. 329. E: *οὐδ' εἰ μὴ ... ἐπέστελλεν.* XI. 358. D: *ἐπέστειλα μέν σοι ... ὅτι* cet. II. 313. C: *ὃ σὺ ἐπέστειλας.* VII. 323. D: *ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν* cet. III. 315. A: *Πλάτων Διονυσίῳ χαίρειν ἐπιστείλας.* VII. 337. D: *ἐπὶ τὸν μὴ πειθόμενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις.* XIII. 363. D: *ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπισταλέντων.*

ἐπίστημα, τό, cippus. Legg. XII. 958. E: *λίθινα ... ἐπιστήματα.*

ἐπιστήμη, ἡ, scientia, pl. *disciplinae, artes; cognitio, notio; peritia* (vern. *das Verstehen* vel *Können*). Phaed. 73. C: *οὐ μὴ ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ἀλλ' ἄλλη.* D: *ἄλλη που ἐπιστήμη ἀνθρώπου καὶ λύρας.* Gorg. 511. C: *ἡ τοῦ νεῖν ἐπιστήμη.* Crat. 412. A: *ἥ γε ἐπιστήμη μηνύει ὡς φερομένοις τοῖς πράγμασιν ἑπομένης τῆς ψυχῆς* cet. (cf. 437. A.) Parm. 142. A: *οὐδέ τις ἐπιστήμη οὐδὲ αἴσθησις.* Conv. 202. A: *ἄλογον γὰρ πρᾶγμα πῶς ἂν εἴη ἐπιστήμη;* Pol. IV. 438. C: *ἐπιστήμη ... αὐτὴ μαθήματος αὐτοῦ ἐπιστήμη ἐστίν.* D: *οἰκίας ἐργασίας ἐπιστήμη.* V. 477. B: *ἡ ἐπιστήμη ... ἐπὶ τῷ ὄντι πέφυκε, γνῶναι ὡς ἔστι τὸ ὄν.* 478. A. Menex. 246. E: *πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία φαίνεται.* Phaedr. 247. C: *τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης γένος.* 276. A: *ὃς μετ' ἐπιστήμης γράφεται ἐν τῇ τοῦ μανθάνοντος ψυχῇ.* Phil. 55. D: *τῆς περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης.* Pol. I. 350. A: *περὶ πάσης ... ὅρα ἐπιστήμης τε καὶ ἀνεπιστημοσύνης εἰ* cet. V. 477. B: *μεταξύ τι ... ἀγνοίας τε καὶ ἐπιστήμης.* Tim. 46. D: *τὸν ... νοῦ καὶ ἐπιστήμης ἐραστήν.* Legg. IX. 875. C: *ἐπιστήμης ... οὔτε νόμος οὔτε τάξις οὐδεμία κρείττων.* Phaedr. 247. D: *ἐπιστήμῃ ἀκηράτῳ τρεφομένη.* Pol. III. 409. B: *ἐπιστήμῃ, οὐκ ἐμπειρίᾳ οἰκείᾳ κεχρημένον.* IV. 422. C: *ἐπιστήμῃ τε καὶ ἐμπειρίᾳ.* Ion. 536. C: *οὐ γὰρ τέχνῃ οὐδ' ἐπιστήμῃ περὶ Ὁμήρου λέγεις ... ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ καὶ κατοκωχῇ.* 541. E. Phaedr. 269. D: *προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην.* Phaed. 74. C: *ὅμως αὐτοῦ (τοῦ ἴσου) τὴν ἐπιστήμην ἐννενόηκάς τε καὶ εἴληφας.* 75. E: *ἆρ' οὐχ ὃ καλοῦμεν μανθάνειν οἰκείαν ἂν ἐπιστήμην ἀναλαμβάνειν εἴη;* 96. B: *ἐκ δὲ μνήμης καὶ δόξης, λαβούσης τὸ ἠρεμεῖν, ... γίγνεσθαι ἐπιστήμην.* Phil. 21. D: *νοῦν καὶ ἐπιστήμην καὶ μνήμην πᾶσαν πάντων κεκτημένος.* Con. 210. D: *ἕως ἂν ... κατίδῃ τινὰ ἐπιστήμην μίαν τοιάνδε ἥ ἐστι καλοῦ τοιοῦδε.* Pol. V. 477. D: *ἐπιστήμην πότερον δύναμίν τινα φῂς εἶναι —;* E: *μὴ τὸ αὐτὸ εἶναι ἐπιστήμην τε καὶ δόξαν.* VII. 533. E: *ἀρέσκει ... τὴν ... πρώτην μοῖραν ἐπιστήμην καλεῖν.* Legg. XII. 968. E: *πρὶν ἐντὸς τῆς ψυχῆς ἑκάστῳ που μαθήματος ἐπιστήμην γεγονέναι.* Pol. VII. 522. C: *ᾧ πᾶσαι προσχρῶνται τέχναι τε καὶ διάνοιαι καὶ ἐπιστῆμαι.* Polit. 308. C: *τῶν συνθετικῶν ἐπιστημῶν* (*artium componentium*).

Conv. 210. C: *ἵνα ἴδῃ αὖ ἐπιστημῶν κάλλος.* Phaedr. 276. C: *τὸν ... δικαίων τε καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐπιστήμας ἔχοντα.* Phaed. 75. E: *εἰ ... ἐκείνας ἀναλαμβάνομεν τὰς ἐπιστήμας.* 76. C. Phil. 57. E: *ταύτας ... λέγομεν ἐπιστήμας ἀκριβεῖς μάλιστ' εἶναι.* 66. C: *καθαρὰς ἐπονομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἐπιστήμας.* Pol. V. 433. D.

ἐπιστημόνως, *scienter*, *perite.* Theaet. 207. B: *τὸ δ' οὐκ εἶναι ἐπιστημόνως οὐδὲν λέγειν.* Soph. 233. C: *δοκοῦσι ... πρὸς ταῦτα ἐπιστημόνως ἔχειν αὐτοί.* Charm. 173. C. D: *τίνος ἐπιστημόνως λέγεις; ἢ σκυτῶν τομῆς;* E. 174. B: *ὅτι οὐ τὸ ἐπιστημ. ἦν ζῆν τὸ εὖ πράττειν τε καὶ εὐδαιμονεῖν ποιοῦν.* Pol. VII. 534. D: *ἐρωτᾶν τε καὶ ἀποκρίνεσθαι ἐπιστημονέστατα.*

ἐπιστήμων, *ὁ ἡ*, *sciens*, *peritus*; etiam c. infin. *qui scit* vel *potest.* Prot. 313. E: *εἰ ... σὺ τυγχάνεις ἐπιστήμων τούτων τί χρηστὸν καὶ πονηρόν* cet. Phaedr. 276. A: *ἐπιστήμων ... λέγειν τε καὶ σιγᾶν πρὸς οὓς δεῖ.* Gorg. 448. B: *ἐπιστήμων ... τῆς τέχνης ἧσπερ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.* E: *τίνος Γοργίας ἐπιστήμων τέχνης.* 459. B: *ὧν ὁ ἰατρὸς ἐπιστήμων.* Phaed. 117. A: *σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων.* Theaet. 208. E: *αὐτοῦ ἐπιστήμων γεγονὼς ἔσται οὗ πρότερον ἦν δοξαστής.* Polit. 301. B: *κἂν τις ... ἐπιστήμων ὄντως ὢν εἷς ἄρχῃ.* Pol. X. 599. B: *ἐπιστήμων ... τούτων πέρι.* Epin. 979. D: *εἰ δ' ἔστι σοφὸς ὁ ταῦτ' ἐπιστήμων καὶ ἀγαθός* cet. Euthyd. 293. C. Sis. 389. D: *περὶ ὧν ἄν τις μὴ ἐπιστήμων ᾖ.* E: *περὶ ἃ ἄν τις μὴ ἐπ. ᾖ.* Polit. 290. C: *καὶ τὸ τῶν ἱερέων γένος ... δωρεὰς θεοῖς ... ἐπιστῆμόν ἐστι κατὰ νοῦν ... δωρεῖσθαι.* Pol. I. 350. A: *ἐπιστήμονος ... ἀνεπιστήμονος.* Lach. 195. D: *τῷ τῶν δεινῶν ... ἐπιστήμονι.* Clit. 410. C: *ὡς οὐ μᾶλλον ὄντι δικαιοσύνης ἐπιστήμονι.* Prot. 312. C: *τὸν τῶν σοφῶν ἐπιστήμονα.* Gorg. 508. C: *ἐπιστήμονα τῶν δικαίων.* Theaet. 207. C: *τεχνικόν τε καὶ ἐπιστήμονα περὶ ἁμάξης οὐσίας γεγονέναι.* Pol. X. 618. C: *τίς αὐτὸν ποιήσει δυνατὸν καὶ ἐπιστήμονα.* Alc. II. 145. D: *τὸν περὶ τούτων τι ἐπιστήμονα ὄντα.* De lucri cup. 225. C: *ἐπιστήμονα ... περὶ τῆς ἀξίας τούτου ὅθεν κερδαίνειν ἀξιοῖ.* Polit. 304. E: *τὴν ... οἵαν τε καὶ ἐπιστήμονα διαβουλεύσασθαι.* Prot. 312. D: *τῶν τί σοφῶν εἰσὶν οἱ ζωγράφοι ἐπιστήμονες;* Phaedr. 266. C: *οὐ μὲν δὴ ἐπιστήμονές γε ὧν ἐρωτᾷς.* Theaet. 145. E: *ἦ οὐχ ἅπερ ἐπιστήμονες, ταῦτα καὶ σοφοί;* Legg. VI. 760. C: *ὅπως ἂν πάσης τῆς χώρας ἔμπειροί τε καὶ ἐπιστήμονες γίγνωνται πάντες.* Theag. 122. E: *περὶ ὅτου ἂν ἐπιστήμονες ὦσιν.* Ax. 367. B: *οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρωπείων ἐπιστήμονες.* Polit. 258. B: *πότερον τῶν ἐπιστημόνων τιν' ἡμῖν καὶ τοῦτον θετέον —;* Pol. II. 371. B: *τῶν ἐπιστημόνων τῆς περὶ τὴν θάλατταν ἐργασίας.* Eryx. 403. A: *τοῖς ... ἐπιστήμοσιν ὅπως δεῖ* cet. Riv. 137. A: *περὶ τὰς τέχνας ἐπιστήμονας εἶναι.* De lege 316. C: *τοὺς ἐπι-*

στήμονας περὶ τούτων. Theag. 122. E. Hipp. min. 366. A. Legg. VII. 813. E: κόρας καὶ γυναῖκας πάντων τούτων ἐπιστήμονας. Charm. 174. A: ἐπιστημονέστερον.

ἐπιστητός, ή, όν, *scientiam non fugiens.* Theaet. 201. D: οὐκ ἐπιστητὰ εἶναι. Ib. τὰ ... ἐπιστητὰ καὶ μή.

ἐπιστολή, ἡ, *mandatum, praescriptum.* Tim. 71. D: μεμνημένοι ... τῆς τοῦ πατρὸς ἐπιστολῆς. Critia 119. C: κατὰ ἐπιστολὰς ... τὰς τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς ὁ νόμος αὐτοῖς παρέδωκε. **litterae, epistola.* Ep. VII. 337. E: ξυμβουλὴ ... καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω cet. 345. C: καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς. XIII. 363. B: τῆς ... σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει. I. 309. C: ὁ τὴν ἐπιστολὴν φέρων. II. 314. C: τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ... ἀναγνοὺς κατάκαυσον. VII. 339. B: ἔπεμψε ... ἐπιστολὴν πάνυ μακράν. III. 317. B: ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ. VII. 339. C: ἐπιστολαὶ ... ἐφοίτων παρά τε Ἀρχύτου cet. III. 315. B: ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. XIII. 363. B: περὶ ... τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολὰς cet.

ἐπιστομίζω, *comprimo* (vern. *zum Schweigen bringen*). Gorg. 482. E: ἐπεστομίσθη.

ἐπιστρατεύω, *bellum alicui infero.* Menex. 239. B: ἐπιστρατευσάντων ἐπὶ τὴν χώραν. 242. C. Med. Legg. III. 682. C: αἵ γε ... καὶ ἐπεστρατεύσαντο αὐτῇ.

ἐπιστρέφομαι, *obeo.* Phaedr. 247. A: ἃς (διεξόδους) θεῶν γένος εὐδαιμόνων ἐπιστρέφεται. **vertor.* Pol. X. 616. C: δι' οὗ πάσας ἐπιστρέφεσθαι τὰς περιφοράς. **convertor.* Ax. 364. A: ἐπιστραφείς.

ἐπιστροφή, ἡ, *conversio.* Pol. X. 620. E: (ὑπὸ τὴν) ἐπιστροφὴν τῆς τοῦ ἀτράκτου δίνης.

ἐπιστρωφῶ, *obeo.* Soph. 216. C. et Pol. II. 381. D. (Hom.).

ἐπισφαλής, ὁ ἡ, *intutus.* Pol. VI. 497. D: τὰ ... μεγάλα πάντα ἐπισφαλῆ.

ἐπισφραγίζομαι, *signum imprimo, signo.* Phaed. 75. D: περὶ ἁπάντων οἷς ἐπισφραγιζόμεθα τοῦτο ὃ ἔστι. Polit. 258. C: ἰδέαν αὐτῇ μίαν ἐπισφραγίσασθαι. Legg. IX. 855. E: τῶν ... ῥηθέντων ἐπισφραγισαμένους ὅσα ἂν εἶναι καίρια δοκῇ. XII. 957. B. Pass. Phil. 26. D: ἐπισφραγισθέντα τῷ τοῦ μᾶλλον καὶ ἐναντίου γένει.

ἐπίσχεσις, ἡ, *retentio.* Legg. V. 749. D: ἐπισχέσεις γενέσεως.

ἐπίταγμα, τό, *mandatum, praescriptum.* Legg. IV. 722. E: ὃ ... τυραννικὸν ἐπίταγμα ... ἐῤῥήθη. Tim. 70. A: ὁπότ' ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῷ ἐπιτάγματι ... μηδαμῇ πείθεσθαι ... ἐθέλοι. Pol. II. 359. A: ὀνομάσαι τὸ ὑπὸ νόμου ἐπίταγμα νόμιμόν τε καὶ δίκαιον. Legg. IV. 722. E: ἀπεικασθὲν ... τοῖς ἐπιτάγμασι τοῖς τῶν ἰατρῶν. XI. 925. E.

ἐπιτακτικός, ή, όν, *ad praescriptionem pertinens; praescribens.* Polit. 263. E: τῆς γνωστικῆς ὅσον ἐπιτακτικὸν ...

μέρος. 267. A. 260. C: *τῆς ἐπιτακτικῆς ... τέχνης.* Ib. *τὴν ἐπιτακτικὴν ... τέχνην.* B: *εἰ τὸ μὲν ἐπιτακτικὸν μέρος ... προσείποιμεν.* 261. B. C: *τὸ περὶ τὰ ζῶα ἐπιτακτικόν.*

ἐπιταλαιπωρῶ, laborem insumo in aliquid. Pol. VII. 540. B: *πρὸς πολιτικοῖς ἐπιταλαιπωροῦντας.*

ἐπίταξις, ἡ, praescriptio, mandatum. Theaet. 209. D: *πάνυ γελοία γίγνεται ἡ ἐπίταξις.* Polit. 260. A: *κρίσει ... καὶ ἐπιτάξει διαφέρετον ἀλλήλοιν.* 261. A. Theaet. 209. E: *περιτροπὴ πρὸς ταύτην τὴν ἐπίταξιν.* Tim. 20. D. Legg. IV. 720. B. 723. A. VI. 777. E. VIII. 834. D: *νόμοις ... καὶ ἐπιτάξεσιν.* Polit. 294. D: *τὰς τῶν τέχνῃ γυμναζόντων ἐπιτάξεις.* Conv. 202. E: *τῶν δὲ (θεῶν) τὰς ἐπιτάξεις.* Legg. VIII. 835. C. XII. 941. A. — **optatum, sententia.* Legg. III. 687. C: *τὸ κατὰ τὴν τῆς αὑτοῦ ψυχῆς ἐπίταξιν τὰ γιγνόμενα γίγνεσθαι.*

ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio. Pol. VII. 518. A: *ὅτι διτταὶ ... γίγνονται ἐπιταράξεις ὄμμασιν.*

ἐπίτασις, ἡ, intentio. Pol. I. 349. E: *ἐν τῇ ἐπιτάσει ... τῶν χορδῶν.*

ἐπιτάττω, impono (etiam *assigno*), *mando; praecipio, praeficio; iubeo, postulo.* Soph. 226. C: *ταχεῖαν ὡς ἐμοὶ σκέψιν ἐπιτάττεις.* Phil. 28. C. Pol. V. 473. A: *ἃ σὺ ἐπιτάττεις.* Polit. 260. D: *ἐπιτάττει πάλιν ἑτέροις.* Crat. 408. A. Conv. 214. B: *ἐπίταττε ... ὅ τι βούλει.* Phaed. 60. E: *εἰ ... ταύτην τὴν μουσικήν μοι ἐπιτάττοι ποιεῖν.* Legg. XII. 942. B: *οἷον ἑστάναι θ' ὅταν ἐπιτάττῃ τις* cet. Polit. 260. E: *αἳ ξύμπασαι τό γ' ἐπιτάττειν ἔχουσιν.* 294. B: *τὸ βέλτιστον ἐπιτάττειν.* Pol. IV. 425. D. Legg. XII. 960. A. Pol. I. 347. A: *κατὰ τὴν τέχνην ἐπιτάττων.* Alc. I. 130. E: *ὁ ἐπιτάττων γνῶναι ἑαυτόν.* Theaet. 146. C: *ἀνδρὶ σοφῷ ἐπιτάττοντι.* Critia 120. B. Crit. 52. A: *οὐκ ἀγρίως ἐπιταττόντων ποιεῖν ἃ ἂν κελεύωμεν.* Theaet. 179. D: *ὡς ὁ ... λόγος ἐπέταττε.* Tim. 17. B: *περὶ ὧν ἐπέταξα εἰπεῖν.* 26. D: *τὸ πρέπον ... οἷς ἐπέταξας ἀποδοῦναι.* Polit. 294. C: *ὃν αὐτὸς ἐπέταξεν.* Legg. I. 635. B. IV. 720. D. XI. 920. C: *καθάπερ ἔμπροσθεν ἐπετάξαμεν.* Conv. 214. C: *ἐπιτάξαι.* Legg. VI. 780. C: *φοβερὸν ἐπιτάξαι.* Theaet. 146. A: *ἐπιτάξει ὅ τι ἂν βούληται ἀποκρίνεσθαι.* Pol. VII. 520. E: *δίκαια γὰρ δικαίοις ἐπιτάξομεν.* V. 458. C: *τοὺς δὲ ἐπιτάξειν.* X. 602. A: *ἐπιτάττεσθαι οἷα χρὴ γράφειν.* Legg. V. 741. D: *τὸ νῦν ἐπιταττόμενον.* XI. 925. E: *ἔν τισι τῶν ἐπιταττομένων γαμεῖν ἢ γαμεῖσθαι.* Ib. *τοὺς ἐπιταττομένους* (*quibus leges imponuntur*). Pol. V. 458. C: *ποιεῖν τὰ ἐπιταττόμενα.* Polit. 265. C: *τὸ μόριον θάτερον ἐπὶ τῷ κερασφόρῳ μέρει τῷ τῆς ἀγέλης ἐπιτετάχθαι.* 282. E: *τὴν ... ἐπιτεταγμένην αὐτοῖς ... τέχνην.* 260. D: *ἐπιταχθέντα ἀλλότρια* (v. *ἐπιταχθὲν τἀλλότρια*) *νοήματα παραδεχόμενον.* Tim. 20. B: *εἰπὼν ... τἀπιταχθέντα.* 26. A. Legg. V. 740.

C: κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐπιταχθησόμενον. Med. Legg. II. 658. B: μηδὲν ἐπιταττόμενος ᾧτινι τρόπῳ. **constituo, colloco.* Pol. V. 471. D: εἴτε καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τάξει εἴτε καὶ ὄπισθεν ἐπιτεταγμένον.

ἐπιτάφιος, ὁ ἡ, funebris. Menex. 236. B: ἐπιτάφιον λόγον.

ἐπιτείνω, intendo, adstringo; augeo, incito. Legg. I. 645. D: ἆρα σφοδροτέρας τὰς ἡδονὰς ... ἡ τῶν οἴνων πόσις ἐπιτείνει; Pol. VI. 498. B: ἐπιτείνειν τὰ ἐκείνης γυμνάσια. IV. 441. E: τὸ μὲν ἐπιτείνουσα καὶ τρέφουσα λόγοις cet. VII. 538. B: ἐπιτεῖναι. Lys. 209. B: ἐπιτεῖναι ... ἣν ἂν βούλῃ τῶν χορδῶν. Phaed. 98. C: οἷα ἐπιτείνεσθαι καὶ ἀνίεσθαι. Tim. 74. B: τῷ ... ἐπιτεινομένῳ. Pol. III. 412. A: ἐπιτεινομένῳ. Phaed. 94. C: ἐναντία ... οἷς ἐπιτείνοιτο. 86. C: (ὅταν) ἐπιταθῇ ὑπὸ νόσων cet. Pol. III. 410. D: μᾶλλον δ' ἐπιταθὲν τοῦ δέοντος.

ἐπιτελείωσις, ἡ, sacrificium et convivium post natum infantem haberi solitum (?). Legg. VI. 784. D: μήτε ... εἰς γάμους ἴτω μήτε εἰς τὰς τῶν παίδων ἐπιτελειώσεις.

ἐπιτελής, ὁ ἡ, res dicitur quae *perficitur* vel *evenit.* Ep. VIII. 353. A: ἐπιτελὴς δ' εἴη (εὐχή). Legg. XI. 931. E: ἐπιτελεῖς γεγονέναι (γονέων εὐχάς).

ἐπιτέλλομαι, vid. ἐπιστέλλω.

ἐπιτελῶ, perficio, absolvo. Gorg. 491. B: ἱκανοὶ ὄντες ἃ ἂν νοήσωσιν ἐπιτελεῖν. Pol. VII. 535. C: τοσαύτην μάθησίν τε καὶ μελέτην ἐπιτελεῖν. Ep. VIII. 352. E. Pol. IV. 442. B: (τὸ) τῇ ἀνδρείᾳ ἐπιτελοῦν τὰ βουλευθέντα. Eryx. 399. D: τί ... οὐ καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου ἐπετελεσάτην; Pol. VI. 502. B: πάντ' ἐπιτελέσαι τὰ νῦν ἀπιστούμενα. Med. Phil. 27. C: ἆρ' οὖν ... κάλλιον ἂν καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσαίμεθα —; **irrogo.* Legg. X. fin.: οἱ νομοφύλακες ... τὴν τῆς ἀσεβείας δίκην τούτοις ἐπιτελούντων.

ἐπιτερπής, ὁ ἡ, laetabilis. Phaedr. 240. D: ἃ καὶ λόγῳ ἐστὶν ἀκούειν οὐκ ἐπιτερπές.

ἐπίτευξις, ἡ, in eo ponitur qui assequitur verum vel rectum (vern. *der trifft*). Def. 413. C: εὐκαιρία χρόνου ἐπίτευξις ἐν ᾧ cet.

ἐπιτήδειος, α, ον, necessarius, plur. neutr. *necessitates* (vern. *Bedürfnisse*). Pol. VIII. 557. D: καὶ ἔστι γε ... ἐπιτήδειον (*opus*) ζητεῖν ἐν αὐτῇ πολιτείαν. Menex. 237. E: πᾶν γὰρ τὸ τεκὸν τροφὴν ἔχει ἐπιτηδείαν ᾧ ἂν τέκῃ. Euthyd. 280. C: εἰ αὐτοῖς εἴη πάντα τὰ ἐπιτήδεια παρεσκευασμένα ἑκάστῳ εἰς τὸ ἑαυτοῦ ἔργον. Eryx. 394. B: μηδενός γ' εὐποροῦντα τῶν ἐπιτηδείων. 397. B. al. Pol. III. 416. D: τὰ ἐπιτήδεια, ὅσων δέονται ἄνδρες ἀθληταὶ πολέμου ... δέχεσθαι cet. Ax. 368. B: μόλις ποριζομένους τἀπιτήδεια. Eryx. 394. A: τὰ δ' ἐπιτήδεια τὰ πρὸς τὴν δίαιταν μὴ τυγχάνοι ἔχων. 402. D. E. *ut Lat. *necessarius,* est *familiaris;* etiam *studiosus alicuius hominis.* Ep. XIII. 362. C: ὅ τι οἷός τ'

ἦν ἐπιτήδειος. 363. C: *ἡμέτερος ἐπιτήδειος.* Phaed. 58. E: *ἀνδρὸς ἐπιτηδείου.* Crit. 44. B. 60. A: *οἱ ἐπιτήδειοι.* Crit. 53. B. 54. A. Phaed. 58. C: *τίνες οἱ παραγενόμενοι τῶν ἐπιτηδείων τῷ ἀνδρί;* Conv. 212. D: *ἐὰν ... τις τῶν ἐπιτηδείων ᾖ.* Crit. 44. E. 45. E. Charm. 166. D. Crit. 43. C: *τοῖς σοῖς ἐπιτηδείοις πᾶσι.* Ep. XIII. 361. D. II. 310. B: *τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους.* **commodus, accommodatus, conveniens.* Tim. 20. D: *πρὸς τὴν ἐπίταξιν εἴτ' ἐπιτήδειος εἴτ' ἀνεπιτήδειός ἐστιν.* Conv. 173. B: *ἡ ὁδὸς ἡ εἰς ἄστυ ἐπιτηδεία πορευομένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν.* Pol. III. 390. B: *δοκεῖ σοι ἐπιτήδειον εἶναι πρὸς ἐγκράτειαν ἑαυτοῦ ἀκούειν νέῳ;* C. Legg. V. 740. E. Pol. II. 374. E: *ἆρ' οὖν οὐ καὶ φύσεως ἐπιτηδείας εἰς αὐτὸ τὸ ἐπιτήδευμα;* Legg. XI. 924. D: *τὸν ἐπιτήδειον αὐτῷ ... υἱόν.* Pol. IV. 430. A: *διὰ τὸ τήν τε φύσιν καὶ τὴν τροφὴν ἐπιτηδείαν ἐσχηκέναι.* Lach. 181. C: *τὸ μάθημα τοῖς μειρακίοις ἐπιτήδειον εἶναι ἢ οὔ.* Pol. III. 412. E: *ἐπιτήδειοι γάρ.* Legg. XII. 968: *τῶν ὅσοι ἐπιτήδειοι πρὸς τὴν τῆς φυλακῆς φύσιν ἂν εἶεν.* Pol. II. 374. E: *ποῖαι φύσεις ἐπιτήδειαι εἰς πόλεως φυλακήν.* Phaedr. 229. B: *ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά (τὰ ὑδάτια).* Polit. 308. C: *τὰ δ' ἐπιτήδεια καὶ τὰ χρηστὰ ἔλαβεν.* E. Pol. II. 378. B: *ἐπιτήδεια ... λέγειν.* III. 390. A. Legg. VII. 817. D. Pol. IV. 433. A: *εἰς ὃ αὐτοῦ ἡ φύσις ἐπιτηδειοτάτη πεφυκυῖα εἴη.* Phaedr. 231. D: *τὸν σαυτῷ ἐπιτηδειότατον.*

ἐπιτηδειότης, ἡ, facultas. Legg. VI. 778. A: *ἐπιτηδειότητι πρὸς ἑκάστας τὰς τῶν ἔργων παραβοηθείας.*

ἐπίτηδες, data opera, consulto. Crit. 43. B: *καὶ ἐπίτηδές σε οὐκ ἤγειρον.* Lach. 183. C. De lucri cup. 228. A.

ἐπιτήδευμα, τό, studium, professio, ars; institutum. Gorg. 463. A: *δοκεῖ ... μοι ... εἶναί τι ἐπιτήδευμα τεχνικὸν μὲν οὔ* cet. Pol. V. 455. B: *ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐπιτήδευμα ἴδιον γυναικὶ πρὸς διοίκησιν πόλεως.* Legg. VI. 780. C: *τὸ ἐπιτήδευμα ... τὸ τῶν ξυσσιτίων.* Lach. 180. C: *ὅπου τί ἐστι ... ἢ μάθημα ἢ ἐπιτήδευμα καλόν.* Phaedr. 234. B: *ὡς ὄντος κακοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος.* Pol. VI. 495. A: *αἴτια ... τοῦ ἐκπεσεῖν ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος.* Legg. VI. 770. D: *ἔκ τινος ἐπιτηδεύματος ἢ τινος ἤθους.* Phaedr. 252. E: *ἐὰν ... μὴ πρότερον ἐμβεβῶσι τῷ ἐπιτηδεύματι, τότε* cet. Legg. II. 673. E. XI. 919. E: *ἀναξίῳ ἐπιτηδεύματι.* Euthyd. 307. A. Phaedr. 253. B: *εἰς τὸ ἐκείνου ἐπιτήδευμα καὶ ἰδέαν ἄγουσιν.* Polit. 289. D: *τοὐναντίον ἔχοντας ... ἐπιτήδευμα καὶ πάθος.* Pol. III. 389. D: *ὡς ἐπιτήδευμα εἰσάγοντα πόλεως ... ἀνατρεπτικόν τε καὶ ὀλέθριον.* 394. E: *ὡς εἷς ἕκαστος ἓν ... ἂν ἐπιτήδευμα καλῶς ἐπιτηδεύοι, πολλὰ δ' οὔ.* V. 454. D: *ἐὰν ... πρὸς τέχνην τινὰ ἢ ἄλλο ἐπιτήδευμα διαφέρον φαίνηται.* Tim. 17. C. Legg. I. 637. E. Gorg. 474. E: *τὰ ἐπιτηδεύματα ... τὰ καλά.* Pol. IV. 444. E: *ἆρ' οὖν οὐ καὶ τὰ μὲν καλὰ ἐπιτηδεύματα εἰς ἀρετῆς κτῆσιν*

φέρει, τὰ δ' αἰσχρὰ εἰς κακίας; X. 599. D: ποῖα ἐπιτηδεύματα βελτίους ἢ χείρους ἀνθρώπους ποιεῖ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. Critia 110. B: ὡς κοινὰ τότ' ἦν τὰ ἐπιτηδεύματα ταῖς τε γυναιξὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὰ περὶ τὸν πόλεμον. Legg. I. 634. A. Hipp. mai. 286. B: ποῖά ἐστι καλὰ ἐπιτηδεύματα. Prot. 327. A: ἄλλο τῶν ἐπιτηδευμάτων ὁτιοῦν καὶ μαθημάτων προελόμενος. Phaedr. 233. D. Pol. III. 395. A: τῶν ἀξίων λόγου ἐπιτηδευμάτων. VI. 501. D: τυχοῦσαν τῶν προσηκόντων ἐπιτηδευμάτων. VIII. 560. B: κενὴν μαθημάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων. Tim. 87. B. Legg. I. 638. A. Conv. 210. C: τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ τοῖς νόμοις καλόν. Pol. IX. 573. C: ὅταν ἢ φύσει ἢ ἐπιτηδεύμασιν ... μεθυστικός τε καὶ ἐρωτικὸς ... γένηται. Legg. XI. 918. A: κιβδήλοις δ' ἐπιτηδεύμασιν ἕπεται ... καπηλείας ἐπιτηδεύματα. Ep. VII. 325. D: ἐν τοῖς τῶν πατέρων ἤθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν. Phaedr. 253. A: ἐξ ἐκείνου λαμβάνουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. Conv. 211. C: ἀπὸ τῶν καλῶν σωμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα. Pol. IV. 424. D: ἠρέμα ὑπορρεῖ πρὸς τὰ ἤθη τε καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. VI. 484. B: φυλάξαι νόμους τε καὶ ἐπιτηδεύματα πόλεων. 502. B. Legg. IV. 711. B: πρὸς ἀρετῆς ἐπιτηδεύματα. VII. 793. D: ὅσα νόμους ἢ ἔθη τις ἢ ἐπιτηδεύματα καλεῖ. Hipp. mai. 294. C: πάντα τὰ τῷ ὄντι καλὰ καὶ νόμιμα καὶ ἐπιτηδεύματα.

ἐπιτήδευσις, ἡ, *studium, ars; institutum.* Gorg. 462. E: τῆς αὐτῆς ἐπιτηδεύσεως μόριον. 463. B. Epin. 975. A. Gorg. 524. D: διὰ τὴν ἐπιτήδευσιν ἑκάστου πράγματος. Pol. VI. 500. A: τήν τε φύσιν αὐτῶν καὶ τὴν ἐπιτήδευσιν. Legg. IX. 853. B: πρὸς ἐπιτήδευσιν ἀρετῆς. Ax. 368. A: ποίαν δέ τις ἑλόμενος ἐπιτήδευσιν ἢ τέχνην οὐ μέμψεται —; Gorg. 501. D: αἵτινές εἰσιν αἱ ἐπιτηδεύσεις αἱ τοῦτο ποιοῦσαι. Phaedr. 270. B: λόγους τε καὶ ἐπιτηδεύσεις νομίμους. Ax. 369. B.

ἐπιτηδεύω, *studeo; colo, exerceo; soleo.* Theaet. 149. A: ὅτι ἐπιτηδεύω τὴν αὐτὴν τέχνην. Phaed. 64. A: ὅτι οὐδὲν ἄλλο αὐτοὶ ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀποθνήσκειν cet. Pol. II. 358. C. Legg. VI. 763. B: ἐπιτηδευέτω. Pol. III. 394. E: ὅτι εἷς ἕκαστος ἓν ... ἂν ἐπιτήδευμα καλῶς ἐπιτηδεύοι. VIII. 558. B. VII. 525. D: ἐὰν τοῦ γνωρίζειν ἕνεκά τις αὐτὸ ἐπιτηδεύῃ. Legg. VIII. 847. A. Gorg. 487. E: τί ἐπιτηδεύειν (χρή). Conv. 209. C: ἃ ἐπιτηδεύειν (χρή). Pol. III. 395. C. al. Pol. II. 374. C: μὴ αὐτὸ τοῦτο ἐκ παιδὸς ἐπιτηδεύων. IV. 423. D: ἓν τὸ αὑτοῦ ἐπιτηδεύων ἕκαστος. X. 613. A: ἐπιτηδεύων ἀρετήν. Phaedr. 239. D: ὅσα ... τούτοις ἕπεται πάντα ἐπιτηδεύοντα. Pol. II. 362. A: ἅτε ἐπιτηδεύοντα πρᾶγμα ἀληθείας ἐχόμενον. 358. C: πάντες αὐτὸ οἱ ἐπιτηδεύοντες. Critia 110. D. Apol. 29. C. Pol. VI. 489. C: ὑπὸ τῶν τἀναντία ἐπιτηδευόντων. Legg. XI. 920. B: ἐπιτηδεύματά τε ἐπιτηδεύοντας ἃ cet. Euthyd. 307. B: ἐάσας χαί-

ρειν τοὺς ἐπιτηδεύοντας φιλοσοφίαν. Gorg. 524. C: *ἐπετήδευε κομᾶν.* Phaed. 64. A: *ὃ πάλαι ... ἐπετήδευον.* Hipp. mai. 304. B: *ὅτι ... ἐπιτετήδευκας ἱκανῶς.* Legg. XII. 941. B: *τῶν Διὸς ... υἱέων οὐδεὶς ... ἐπιτετήδευκε τούτοιν οὐδέτερον.* Phaed. 82. A: *οἱ τὴν δημοτικὴν ... ἀρετὴν ἐπιτετηδευκότες.* Menex. 247. B: *ἐὰν ... ταῦτα ἐπιτηδεύσητε.* Pol. V. 453. E: *τὰς δὲ ἄλλας φύσεις τὰ αὐτά φαμεν νῦν δεῖν ἐπιτηδεῦσαι.* VI. 487. A. Lach. 182. C. Epin. 992. C: *ἐπιτηδεύσας ταῦτα.* Apol. 28. B. Lach. 185. B. Phaed. 84. B: *ταῦτά γε ἐπιτηδεύσασα (ψυχή).* Lach. 179. D: *ἐπιτηδεύσαντες.* 183. C: *οὐδεὶς τῶν τὰ ὁπλιτικὰ ἐπιτηδευσάντων.* Pol. III. 394. E: *σχολῇ ... ἐπιτηδεύσει τέ τι ... τῶν ἀξίων λόγου ἐπιτηδευμάτων* cet. X. 621. C: *δικαιοσύνην ... παντὶ τρόπῳ ἐπιτηδεύσομεν.* VI. 492. C: *ἐπιτηδεύσειν ἅπερ ἂν οὗτοι.* VII. 527. B: *τὸ δ' ἔστι που πᾶν τὸ μάθημα γνώσεως ἕνεκα ἐπιτηδευόμενον.* Theaet. 176. B: *τὸ μὲν ἐπιτηδευτέον, τὸ δ' οὔ.* Pol. II. 358. A. Legg. VIII. 832. E. IX. 858. D: *ὡς ἐπιτηδευτέον αὐτὰ τοῖς μέλλουσιν εὐδαίμοσιν ἔσεσθαι.*

ἐπιτηρῶ, animadverto. Theag. 129. C: *ἐπιτηρήσας ἄλλοσε τὸν νοῦν ἔχοντα.*

ἐπιτίθημι, impono; adiicio, addo. Euthyd. 301. E: *ἤδη κολοφῶνα ἐπιτίθης τῇ σοφίᾳ.* Legg. II. 662. B: *ζημίαν ... ἐπιτιθείην ἄν.* IX. 861. C: *ὅταν ἑκατέρῳ τις τὴν δίκην ἐπιτιθῇ.* Critia 106. B: *δίκην τὴν πρέπουσαν ἐπιτιθέναι.* Legg. I. 632. B. Crat. 395. A: *τέλος ἐπιτιθεὶς (v. ἐπιθεὶς) τοῖς δόξασι δι' ἀρετήν.* Leg. I. 648. C: *ζημίαν ἐπιτιθείς (ἐπιτιθείης?).* V. 735. E: *θάνατον ἢ φυγὴν τῇ τιμωρίᾳ τὸ τέλος ἐπιτιθείς.* VII. 823. C: *ἐπὶ πᾶσι τάξεις καὶ ζημίας ἐπιτιθέντα.* Conv. 205. B: *τὸ τοῦ ὅλου ἐπιτιθέντες ὄνομα.* Pol. X. 610. D: *ὑπ' ἄλλων δίκην ἐπιτιθέντων.* Legg. VI. 761. E: *πλὴν τῶν τὸ τέλος ἐπιτιθέντων οἷον βασιλέων.* VIII. 838. C: *θάνατον αὑτοῖς ἐπιτιθέντας δίκην τῆς ἁμαρτίας.* Euthyd. 272. A: *νῦν δὲ τέλος ἐπιτεθείκατον παγκρατιαστικῇ τέχνῃ.* Ep. III. 315. B: *τὸν κολοφῶνα ... ταῖς ὑποσχέσεσιν ... ἐπέθηκας.* Polit. 277. B: *τῷ μύθῳ τέλος οὐκ ἐπέθεμεν.* Conv. 179. D: *δίκην αὐτῷ ἐπέθεσαν.* Menex. 241. D: *οἳ τοῖς τῶν προτέρων ἔργοις τέλος τῆς σωτηρίας ἐπέθεσαν.* Legg. IX. 873. C: *ὃς ἂν ... ἑαυτῷ δίκην ἄδικον ἐπιθῇ.* Ep. VII. 340. C: *πρὶν ἂν ἢ τέλος ἐπιθῇ πᾶσιν* cet. Legg. II. 673. D: *ἐπὶ ... τῇ τῆς μέθης χρείᾳ τὸν κολοφῶνα πρῶτον ἐπιθῶμεν.* Prot. 348. A: *τούτοις τέλος ἐπιθεῖναι.* Id. Conv. 186. A. Legg. IV. 707. C. al. Crat. 424. D: *ὀνόματα ἐπιθεῖναι.* Tim. 69. B: *κεφαλὴν τῷ μύθῳ ... ἐπιθεῖναι.* Critia 121. B: *δίκην αὐτοῖς ἐπιθεῖναι βουληθείς.* Legg. VII. 816. C: *ἑκατέρῳ τὸ πρέπον ... ἐπιθεὶς ὄνομα.* Apol. 28. D: *δίκην ἐπιθεὶς τῷ ἀδικοῦντι.* Gorg. 505. D: *ἐπιθέντας κεφαλήν.* Legg. XII. 957. B: *τότε ... τέλος ἐπιθέντας.* Pol. VII. 534. E: *ἆρ' οὖν δοκεῖ σοι ... οὐκέτ' ἄλλο τούτου μάθημα*

ἀνωτέρω ὀρθῶς ἂν ἐπιτίθεσθαι. Alc. I. 105. D: τούτων ... σοι ἁπάντων τῶν διανοημάτων τέλος ἐπιτεθῆναι ἄνευ ἐμοῦ ἀδύνατον. Soph. 262. A: τὸ ... σημεῖον τῆς φωνῆς ἐπιτεθὲν ὄνομα (λέγομεν). Med. Conv. 218. B: πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπίθεσθε. Legg. XI. 918. A: λόγον ἐπ' αὐτῇ νόμον ὕστερον ἐπιθώμεθα. Gorg. 507. D: ἐπιθετέον δίκην. *(Med.) *aggredior, accedo ad aliquid tractandum, incumbo.* Polit. 299. B: ἀναπείθοντα ἐπιτίθεσθαι κυβερνητικῇ cet. Alc. I. 105. C: οὐδὲ ἐπιθέσθαι τοῖς ἐκεῖ πράγμασιν. Gorg. 527. D: τότε ἤδη ... ἐπιθησόμεθα τοῖς πολιτικοῖς. Soph. 242. B: ἐλέγχειν τὸν λόγον ἐπιθησόμεθα. **aggredior*, i. e. *adorior, invado.* Legg. VII. 795. C: οἷς ἂν ... ἐπιτιθεῖτο ἄλλοις. Soph. 242. A: ἐπιτίθεσθαι τῷ πατρικῷ λόγῳ. Tim. 85. B: ἐγρηγορόσι ... ἐπιτιθέμενον cet. Polit. 307. E: ὄντες ... ἀεὶ τῶν ἐπιτιθεμένων. Ep. VII. 332. B: οὐκ ἐπιτιθεμένοις οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις. Apol. 23. E: ἐκ τούτων καὶ Μέλητός μοι ἐπέθετο. Alc. II. 144. B: οὔποτε ἂν ἐπίθοιο αὐτῷ. Conv. 214. E: ἐπιθῶμαι τῷ ἀνδρί —; Alc. II. 144. B: ἐπιθέσθαι. Lach. 182. B. Eryx. 392. C: ἐπιθέμενος. Pol. X. 602. D: ἐπιθεμένη. II. 360. B: ἐπιθέμενον τῷ βασιλεῖ. Conv. 190. C: ὡς ἐπιθησομένων τοῖς θεοῖς. Soph. 231. C: ἐπιθετέον αὐτῷ. Conv. 217. C.

ἐπιτιμητής, ὁ, *reprehensor.* Phaedr. 239. E: ἐπιτιμητὰς ἡγούμενος τῆς ... ὁμιλίας.

ἐπιτιμητικός, ή, όν, *reprehendens.* Def. 416: λόγος ἐπιτιμητικός.

ἐπιτιμῶ, *reprehendo, obiicio.* Legg. I. 634. D: εἰ ... ὀρθῶς ἢ μή τις ἐπιτιμᾷ τῇ τε Λακωνικῇ ... πολιτείᾳ. Phaedr. 237. C: ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν. Soph. 243. A: οὕτω μεγάλα κλεινοῖς καὶ παλαιοῖς ἀνδράσιν ἐπιτιμᾶν. Legg. III. 693. A. X. 886. C. I. 635. A: ἐπιτιμῶν τοῖς νόμοις ἡμῶν. B. Clit. 407. A. Theaet. 169. D: ἐπιτιμῶντες τῷ λόγῳ ὅτι cet. Gorg. 487. E: περὶ τούτων ὧν σὺ δή μοι ἐπετίμησας. Pol. III. 406. A: οὐδὲ Πατρόκλῳ ... ἐπετίμησαν. Theaet. 173. C: ἐπιτιμήσων.

ἐπίτοκος, ὁ ἡ, *fenus* (novum) *pariens* (ut ex usura sors fiat). Legg. VIII. 842. D: δανεισμῶν καὶ ἐπιτόκων τόκων.

ἐπίτονος, ὁ (int. ἱμάς)*, *nervus* (vern. *Flechse*, ap. recentiores *tendo*). Tim. 84. E: τούς τε ἐπιτόνους καὶ τὰ ξυνεχῆ νεῦρα. Legg. XII. 945. C: νεύρων ἐπιτόνους.

ἐπιτρέπω, *committo, trado.* Apol. 35. D: καὶ ὑμῖν ἐπιτρέπω καὶ τῷ θεῷ κρῖναι περὶ ἐμοῦ cet. Alc. I. 117. C: ἢ τῷ ἐπισταμένῳ ἐπιτρέπεις; Lach. 200. D: ἐπεὶ κἂν ἐγὼ τὸν Νικήρατον τούτῳ ἥδιστ' ἐπιτρέποιμι. Pol. VI. 487. A: ἆρα οὐ μόνοις ἂν τὴν πόλιν ἐπιτρέποις; Riv. 136. D: ποτέρῳ ἂν μᾶλλον ἐπιτρέποις σαυτόν (v. αὑτόν) τε καὶ τὰ σεαυτοῦ —; Legg. VII. 817. D: ἥτις ... ὑμῖν ἐπιτρέποι δρᾶν τὰ νῦν λεγόμενα. VIII. 551. C. Gorg. 526. B: ἃ ἂν

τις ἐπιτρέπῃ. Riv. 138. E: ἐάν τε οἱ φίλοι αὐτῷ διαίτας ἐπιτρέπωσιν. Prot. 313. A: εἰ ... τὸ σῶμα ἐπιτρέπειν σε ἔδει τῳ. C: ᾧ μέλλεις σαυτὸν ἐπιτρέπειν. Polit. 311. A: τὰς ... ἀρχὰς ... τούτοις ἐπιτρέπειν. Pol. VII. 519. D. Alc. I. 117. E: διὰ τὸ ἄλλοις περὶ αὐτῶν ἐπιτρέπειν. Legg. II. 659. B: τῷ πλήθει τῶν θεατῶν ἐπιτρέπων. I. 650. A: ἐπιτρέποντα αὐτοῦ θυγατέρας cet. VI. 759. B. V. 732. A: οὐκ ἐπιτρέποντες ... ἄλλοις ἃ μὴ ἐπιστάμεθα πράττειν. Hipp. mai. 285. B. Locr. 105: οἷς ... ἐπέτρεψε διοίκησιν κόσμω cet. Pol. VI. 488. C: ὅπως ἂν σφισι τὸ πηδάλιον ἐπιτρέψῃ. V. 458. C: ὅσα ἂν ἐκείνοις ἐπιτρέψωμεν. I. 347. D: οὐκ ἔχοντες ἑαυτῶν βελτίοσιν ἐπιτρέψαι (v. ἐπιτρέψαι τὴν ἀρχήν). IX. 591. C: ἐπιτρέψας. Alc. I. 117. C: τῷ κυβερνήτῃ ἐπιτρέψας. Gorg. 512. E: ἐπιτρέψαντα περὶ τούτων τῷ θεῷ. Crat. 440. C: ἐπιτρέψαντα ὀνόμασιν αὑτὸν καὶ τὴν αὑτοῦ ψυχὴν θεραπεύειν. Legg. XII. 946. B: τῇ ἀγαθῇ μοίρᾳ καὶ τύχῃ ἐπιτρέψαντας. Lys. 209. C: ταύτῃ (τῇ ἡμέρᾳ) ἐπιτρέψει σου καὶ αὐτὸν καὶ τὰ αὑτοῦ. Pol. VIII. 567. A: μὴ ἐπιτρέψειν αὐτῷ ἄρχειν. Lys. 209. D. Pol. VII. 519. D: ὃ νῦν ἐπιτρέπεται. Legg. XI. 936. A: τούτου ... διάγνωσις ἐπιτετράφθω τῷ τῆς παιδεύσεως ὅλης ἐπιμελητῇ. Prot. 313. B: εἴτ' ἐπιτρεπτέον εἴτε καὶ οὐ τῷ ... ξένῳ τὴν σὴν ψυχήν. Legg. III. 689. C. IX. 876. A. B. D. Riv. 138. E. **permitto, sino, concedo*; etiam *indulgeo*; cum negat. saepius verti potest *resisto, repugno*. Prot. 347. C: ἐπιτρέπω ... ἔγωγε Πρωταγόρᾳ ὁπότερον αὐτῷ ἥδιον. Soph. 219. C: τὰ δὲ τοῖς χειρουμένοις οὐκ ἐπιτρέπει. Legg. V. 727. B: προθυμούμενος ἐπιτρέπει πράττειν ὅ τι ἂν ἐθέλῃ. Charm. 171. E: οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπιτρέπομεν ... ἄλλο τι πράττειν ἢ cet. Lys. 208. A: μισθωτῷ μᾶλλον ἐπιτρέπουσιν ἢ σοὶ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούληται περὶ τοὺς ἵππους. 209. A. Gorg. 504. C: μὴ ἐπίτρεπε. Pol. V. 471. C: ἐάν τίς σοι τὰ τοιαῦτα ἐπιτρέπῃ λέγειν. IX. 575. D. 574. A: ἐὰν ... αὐτῷ μὴ ἐπιτρέπωσιν. Gorg. 505. B: μὴ ἐπιτρέπειν. 517. B. Polit. 298. C: τούτων τῶν τεχνῶν μηκέτι ἐπιτρέπειν ἄρχειν αὐτοκράτορι μηδετέρᾳ. Pol. V. 469. B: μηδ' ἄλλοις ἐπιτρέπειν. Legg. IV. 719. B. Euth. 5. E: μὴ ἐπιτρέπειν τῷ ἀσεβοῦντι. Apol. 35. B. Legg. V. 730. D: ὁ ... μηδ' ἐπιτρέπων τοῖς ἀδικοῦσιν ἀδικεῖν cet. XI. 932. B. 868. B: τόν τε ἐπιτρέποντα (*indulgentem*) τῶν προςηκόντων τῷ τελευτήσαντι cet. Men. 92. A: οἱ τούτοις ἐπιτρέποντες. Legg. VII. 802. B: ταῖς ... ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις μὴ ἐπιτρέποντας. Alc. II. 148. A: εἴτε καὶ αὐτῷ σοι ἐπιτρέψειεν εὔξασθαι. Lys. 209. D. Phil. 24. B: τέλος οὐκ ἂν ἐπιτρεψαίτην γίγνεσθαι. Conv. 219. C: οὐδὲ ἐπιτρέψας τούτῳ εἰπεῖν οὐδὲν ἔτι. Euthyd. 307. B: τῷ υἱεῖ οὐκ ἐπιτρέψεις; Pol. III. 395. D: οὐ δὴ ἐπιτρέψομεν ... γυναῖκα μιμεῖσθαι ἄνδρας ὄντας. Theaet. 169. A: φάσκων σε ἐπιτρέψειν μοι μὴ ἀποδύεσθαι. Legg.

III. 684. A. VII. 817. C. Ep. II. 314. E: *μὴ ἐπιτρέψειν*. Conv. 213. E: *οὐκ ἐπιτρεπτέον ὑμῖν*. Pol. II. 379. A. Legg. IV. 723. D. X. 901. A. **iubeo*. Legg. VI. 784. C: *οἷς ἂν ἐπιτρέψωσιν οἵδε καὶ τάξωσιν, τούτοις ἐμμένειν*.

ἐπιτρέφω, vid. *ὑποτρέφω*.

ἐπιτρέχω, *accurro*. Legg. VII. 799. C: *ἐπιδραμὼν οὕτως εὐθύς*. Ion. 539. B. (Hom.).

ἐπίτριτος, ὁ ἡ, *sesquitertius* ($1^1/_3$). Pol. VIII. 546. C: *ἐπίτριτος πυθμήν*. Epin. 991. B: *τὸ ... ἐπίτριτον*. Tim. 36. A: *ἐπιτρίτων*. 43. D. 36. B: *τὰ ἐπίτριτα πάντα ξυνεπληροῦτο*.

ἐπιτροπεία et *ἐπιτροπία, ἡ*, *tutela*. Phaedr. 239. E: *ἡ τοῦ ἐρῶντος ὁμιλία τε καὶ ἐπιτροπεία* (sic libri Mss. pro *ἐπιτροπία*). Legg. XI. 928. C: *δίκην λαχεῖν ἐπιτροπίας*.

ἐπιτρόπευσις, ἡ, *procuratio*. Pol. VIII. 554. C: *ἐπὶ τὰς τῶν ὀρφανῶν ἐπιτροπεύσεις*.

ἐπιτροπεύω, *procuro; tutelam gero*; et in univ. *praesum, moderor* s. *rego*. Theaet. 153. A: *ὃ ... καὶ τἄλλα γεννᾷ καὶ ἐπιτροπεύει*. Crat. 412. D. Legg. VIII. 849. B: *ὅσοι τοῖς ἀστοῖς ξένοι ἢ καὶ δοῦλοι ἐπιτροπεύουσι* (*hoc negotium procurant*). XI. 928. B: *ἐπιτροπευέτω*. 928. A: *ὃς ἂν θῆλυν εἴτε ἄῤῥενα ἐπιτροπεύῃ*. Crat. 413. B: *κάοντα ἐπιτροπεύειν τὰ ὄντα*. Phil. 28. D. Legg. VIII. 846. E: *τὴν δὲ ἄλλον ἀσκοῦντα ἐπιτροπεύειν*. IX. 877. C: *τὴν δὲ κτῆσιν ... τοὺς ἐπιτρόπους ἐπιτροπεύειν*. Prot. 320. A: *ἐπιτροπεύων ... Περικλῆς*. Pol. VII. 516. B: *πάντα ἐπιτροπεύων τὰ ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ*. Ep. VII. 345. D: *κατὰ νόμους ... ἐπιτροπεύοντος*. Polit. 304. C: *ταύτην δεῖν ἐπιτροπεύουσαν ἄρχειν* cet. Pol. VII. 519. B: *πόλιν ἐπιτροπεῦσαι*. Legg. XI. 924. A: *ἐπιτροπεύσειν*. 928. C: *ἐὰν ἡγῆται κακῶς ἐπιτροπευθῆναι*.

ἐπιτροπή, ἡ, *procuratio, tutela*. Legg. XI. 924. B: *πάσης τῆς ἐπιτροπῆς ... τῶν νομοφυλάκων οἱ πρεσβύτατοι ... ἐπιμελείσθων*. C: *παῖδας ... δεομένους ἐπιτροπῆς*. 928. C. XII. 966. C. **permissio*. Def. 415. B: *ἐξουσία ἐπιτροπὴ νόμου*.

ἐπιτροπία, vid. *ἐπιτροπεία*.

ἐπιτροπικός, ή, όν, *tutorius*. Legg. XI. 927. E: *ἐπιτροπικούς τινας νόμους*.

ἐπίτροπος, ὁ, *procurator, tutor*. Phaedr. 239. B: *ἐπίτροπός τε καὶ κοινωνός*. Theaet. 165. A: *τῶν ἐκείνου ἐπίτροποι*. Legg. VI. 766. C. XI. 926. C. 928. B. Alc. I. 105. E. Legg. XI. 928. A: *ἐπιτρόπου φύλαξ*. Alc. I. 118. C: *τοῦ σοῦ ἐπιτρόπου Περικλέους*. Charm. 176. C: *εἰ μὴ πειθοίμην σοὶ τῷ ἐπιτρόπῳ*. Legg. VI. 766. D: *μέχριπερ ἂν τοῖς παισὶ καταστήσωσι τὸν ἐπίτροπον*. XI. 927. C: *ἐπίτροπον καὶ ἄρχοντα*. Alc. I. 104. B. II. 143. E: *τὸν σεαυτοῦ ἐπίτροπόν τε καὶ φίλον*. Theaet. 144. D: *ἐπίτροποί τινες*. 164. E. Legg. VI. 774. E: *μετὰ τῶν ἐπιτρόπων*. VIII. 849. D: *παρὰ τῶν ἐν τοῖς χωρίοις ἐπιτρόπων*. XI. 922. A. 926. E:

τοῖς ἐπιτρόποις. 927. D: ἐπιτρόποισι. VIII. 849. B: τοὺς ἐπιτρόπους (*procuratores*). IX. 877. C: τὴν ... κτῆσιν ... τοὺς ἐπιτρόπους (*tutores*) ἐπιτροπεύειν. XI. 924. A. Ep. VII. 345. C.

ἐπιτυγχάνω, *incido*, *invenio*. Legg. IX. 874. C: ἐάν τε ἀνὴρ ἐπιτύχῃ γαμετῇ γυναικὶ βιαζομένῃ cet. Conv. 223. B: ἐπιτυχόντας ἀνεῳγμέναις (ταῖς θύραις). Med. Pol. IV. 431. C: τὰς δέ γε ἁπλᾶς τε καὶ μετρίας (ἐπιθυμίας cet.) ... ἐν ὀλίγοις ... ἐπιτεύξει (v. ἐπιτεύξῃ). **attingo*; *assequor*; hinc etiam *habeo*. Pol. III. 397. C: ἆρ᾽ οὖν πάντες οἱ ποιηταὶ ... ἢ τῷ ἑτέρῳ τούτων ἐπιτυγχάνουσι τύπῳ τῆς λέξεως ἢ cet. Men. 97. C: ὅτι ὁ ... τὴν ἐπιστήμην ἔχων ἀεὶ ἂν ἐπιτυγχάνοι. Phil. 61. D: ἆρα πᾶσαν ἡδονὴν πάσῃ φρονήσει μιγνύντες τοῦ καλῶς (int. μιγνύναι) ἂν μάλιστ᾽ ἐπιτύχοιμεν; **convenio* vel *adeo aliquem*. Legg. VI. 758. C: ἰόντι τέ τινί ποθεν ἄλλοθεν εἴτε καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως ἑτοίμως ἐπιτυχεῖν cet. — Cum particip. est i. q. τυγχάνειν. Sis. 387. E: ὅμως ἐπιτυγχάνουσι λέγοντες περὶ τῶν αὐτῶν τἀληθῆ. 388. A: ἀπὸ τύχης εἰπόντα ἐπιτυγχάνειν τἀληθῆ. — Part. ὁ ἐπιτυχών est *primus quisque* vel *quivis*; hinc etiam *vulgaris*, *vilis*. Legg. VIII. 843. E: πολλὰ καὶ σμικρὰ καὶ τοῦ ἐπιτυχόντος νομοθέτου γιγνόμενα. Euth. 4. A: οὐ γὰρ οἶμαί γε τοῦ ἐπιτυχόντος εἶναι cet. Pol. I. 352. D: οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐπιτυχόντος ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ὅντινα τρόπον χρὴ ζῆν. Crat. 434. A: ὅλῳ ... διαφέρει ... τὸ ὁμοιώματι δηλοῦν ὅ τι ἄν τις δηλοῖ, ἀλλὰ μὴ τῷ ἐπιτυχόντι. Theaet. 171. C: μήτε κύνα μήτε τὸν ἐπιτυχόντα ἄνθρωπον μέτρον εἶναι cet. Crat. 390. D: οὐδὲ φαύλων ἀνδρῶν οὐδὲ τῶν ἐπιτυχόντων. Legg. II. 658. E. Apol. 17. C: εἰκῇ λεγόμενα τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ὀνόμασιν. Pol. II. 377. B: ἆρ᾽ οὖν ῥᾳδίως οὕτω παρήσομεν τοὺς ἐπιτυχόντας ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων μύθους πλασθέντας ἀκούειν τοὺς παῖδας cet.

ἐπιτύφω, *inflo*. Phaedr. 230. A: μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον (v. ἐπιτεθυμένον).

ἐπιτυχής, ὁ ἡ, *qui assequitur*. Sis. 391. D: εἰ καὶ μὴ ἐπιτυχέστερος ... εἴη τοῦ μὴ ὄντος.

ἐπιτυχῶς, *ita ut verum assequare* (vern. *treffend*). Phil. 38. D: ἐπιτυχῶς εἰπών.

ἐπιτωθάζω, *illudo*. Ax. 364. C: πράως ἐπιτωθάζων.

ἐπιφαίνομαι, *appareo*. Locr. 101. D: δι᾽ ὧν καὶ ἁ νοτὶς ἐπιφαίνεται.

ἐπιφάνεια, ἡ, *famae celebritas*. Alc. I. 124. C: ὅτι ἡ ἐπιφάνεια δι᾽ οὐδενὸς ἄλλου σοι ἔσται ἢ δι᾽ ἐμοῦ.

ἐπιφανής, ὁ ἡ, *conspicuus*. Lach. 184. B: ἐπιφανέστερος γένοιτο οἷος (v. ἢ οἷος) ἦν. Menex. 246. E: ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα. **illustris*, *excellens*. Legg. VIII. 829. C: καλὸν δὲ ἔργον καὶ ἐπιφανὲς μηδὲν δράσαντες πώποτε. I. 629. E: σὺ μὲν ἐπαινεῖς ... μάλιστα τοὺς πρὸς τὸν ὀθνεῖόν τε καὶ ἔξωθεν πόλεμον γιγνόμενον ἐπιφανεῖς.

ἐπιφέρω, *infero, induco, impono; affero, adduco; attribuo* s. *tribuo*. Phaed. 104. E: τὸ ... ἐναντίον αὐτῷ ἀεὶ ἐπιφέρει. Polit. 307. B: τὸ τῆς κοσμιότητος ὄνομα ἐπιφέρομεν αὐτοῖς ξύμπασιν. Pol. X. 596. A. Phaed. 105. A: ὃ ἂν ἐπιφέρῃ τι ἐναντίον ἐκείνῳ. Soph. 237. C: ποῖ χρὴ τοὔνομ' ἐπιφέρειν τοῦτο τὸ μὴ ὄν. Crat. 424. D. 427. A. 432. E. Legg. XI. 916. D: τὴν φήμην ἐπιφέρειν. 934. E. Tim. 62. D: ποῖά τις ἐπιφέρων ὀνόματα αὐτῷ ἐναντία ... καλῶς ἂν ἡγοῖτο λέγειν; Legg. IX. 856. E: προδόσεως αἰτίαν ἐπιφέρων. XII. 943. D: πᾶσαν ἐπιφέροντα δίκην. Soph. 251. A: τά τε χρώματα ἐπιφέροντες αὐτῷ cet. Polit. 306. E: ἐπιφέροντες τοὔνομα ὃ λέγω. 275. D: τῷ πολιτικῷ ... οὐ μετὸν ἐπηνέγκαμεν τοὔνομα. Pol. X. 612. B: οὐδὲ τὰς δόξας δικαιοσύνης ἐπηνέγκαμεν. Crat. 424. D: ὥσπερ οἱ ζωγράφοι ... ἐνίοτε μὲν ὄστρεον μόνον ἐπήνεγκαν. Ep. VIII. 354. B: φάρμακον ἐπήνεγκε cet. Clit. 410. C: ταὐτὸν δὴ καὶ σοί τις ἐπενέγκοι. Phaed. 98. A: ἄλλην τινὰ αὐτοῖς αἰτίαν ἐπενεγκεῖν ἢ cet. Crat. 435. B: πόθεν οἴει ἕξειν ὀνόματα ὅμοια ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἀριθμῶν ἐπενεγκεῖν —; Legg. XII. 943. D: τὸ μήτε ἐπενεγκεῖν ψευδῆ τιμωρίαν. Crat. 424. E: οὕτω ... καὶ ἡμεῖς τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τὰ πράγματα ἐποίσομεν. Med. *invado* (Phil. 43. A: ὑπεκστῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τοῦτον βούλομαι) et *adorior*. Legg. IV. 706. C: ἐπιφερομένων πολεμίων. III. 699. B: νεῶν χιλίων ... ἐπιφερομένων.

ἐπιφημίζω, in diis pos. valet *deum alicui rei inscribo* (ut Lat. loquuntur), h. e. *deo aliquid attribuo* vel *consecro*. Legg. VI. 771. D: ἑκάστῃ μοίρᾳ θεὸν ἢ θεῶν παῖδα ἐπιφημίσαντες. **nuncupo, nomino*. Tim. 36. C: τὴν ... ἔξω φορὰν ἐπεφήμισεν εἶναι τῆς ταὐτοῦ φύσεως. 73. D: μυελὸν ... πάντα ἐπεφήμισε. Crat. 417. C: ταύτῃ μοι δοκεῖ ἐπιφημίσαι τἀγαθὸν λυσιτελοῦν.

ἐπιφθέγγομαι, *pronuntio, profero*. Crat. 383. A: τῆς αὐτῶν φωνῆς μόριον ἐπιφθεγγόμενοι. Phil. 18. D: μίαν ... ὡς οὖσαν γραμματικὴν τέχνην ἐπεφθέγξατο προσειπών. Pass. Soph. 257. C: τὰ ἐπιφθεγγόμενα ὕστερον τῆς ἀποφάσεως ὀνόματα.

ἐπίφθονος, ὁ ἡ, *invidiosus*. Pol. VI. 502. D: ὡς ἐπίφθονός τε καὶ χαλεπὴ γίγνεσθαι. Lach. 184. B: ἐπίφθονος γὰρ ἡ προσποίησις τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης. Legg. XII. 956. A: χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος ... ἐπίφθονον κτῆμα. Apol. 37. D: ὑμῖν βαρύτεραι γεγόνασι καὶ ἐπιφθονώτεραι (αἱ ἐμαὶ διατριβαί).

ἐπιφορά, ἡ, *attributio*. Legg. XII. 944. B: ἡ τούτων τῶν ὀνομάτων ἐπιφορά. Crat. 430. D: τὴν τοῦ ἀνομοίου δόσιν τε καὶ ἐπιφοράν.

ἐπιφρονῶ, *attendo* vel *aestimo*. Pol. IV. 424. B: ὡς τὴν ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπιφρονέουσ' (ap. Hom. ἐπικλείουσ') ἄνθρωποι, ἥτις cet.

ἐπιφυλάττω, *exspecto.* Legg. IX. 866. D: πλοῦν ἐπιφυλαττέτω.

ἐπιφύω, intrans. pf. *inhaereo.* Legg. XI. 937. D: τοῖς πλείστοις αὐτῶν οἷον κῆρες ἐπιπεφύκασιν.

ἐπίχαρις, ὁ ἡ, *venustus; iucundus, gratus.* Pol. V. 474. D: ἐπίχαρις κληθείς. VII. 528. D: τό γε ἐπίχαρι καὶ διαφερόντως ἔχει. Legg. IX. 853. D: ὧν ... χάριν οὐκ ἐπίχαριν λέγοιμ' ἂν ... νόμον.

ἐπίχαρτος, ὁ ἡ, *qui aliis laetitiae ac risui est.* Ep. VIII. 356. B: βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος.

ἐπιχείρημα, τό, *inceptum.* Gorg. 502. B: πότερόν ἐστιν αὐτῆς τὸ ἐπιχείρημα καὶ ἡ σπουδή cet. Prot. 317. A: πολλὴ μωρία ... τοῦ ἐπιχειρήματος. Alc. I. 113. C: μανικὸν ... ἐν νῷ ἔχεις ἐπιχείρημα ἐπιχειρεῖν. Men. 88. C: πάντα τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιχειρήματα.

ἐπιχείρησις, ἡ, *aggressio; contentio, conatus.* Ep. VIII. 352. E: ἐπιχείρησις τοῦ λόγου. Soph. 239. C: πολλὴ ... ἄν με ... ἔχοι προθυμία τῆς ἐπιχειρήσεως. Phil. 35. C: ὅτι τοῖς ἐκείνου παθήμασιν ἐναντίαν ἀεὶ παντὸς ζῴου μηνύει τὴν ἐπιχείρησιν. Legg. I. 631. A: σοῦ τὴν ... ἐπιχείρησιν τῆς ἐξηγήσεως ... ἄγαμαι. IV. 722. D: ἔχουσαί τινα ἔντεχνον ἐπιχείρησιν χρήσιμον πρὸς τὸ μέλλον περαίνεσθαι. Alc. I. 115. B: κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σῶσαι οὓς ἔδει. Ep. VII. 341. E.

ἐπιχειρητής, ὁ, *molitor.* Tim. 69. D: ἐπιχειρητῇ παντὸς ἔρωτι.

ἐπίχειρον, τό, *merces.* Pol. X. 608. C: τά γε μέγιστα ἐπίχειρα ἀρετῆς καὶ ... ἆθλα.

ἐπιχειροτονία, ἡ, *creatio per suffragia.* Legg. VI. 755. E: τὴν αὐτὴν καὶ περὶ τῶν ταξιαρχῶν καὶ τὴν ἐπιχειροτονίαν καὶ κρίσιν.

ἐπιχειρῶ, *aggredior, adorior.* Alc. I. 124. A: οἵους χρὴ ὄντας σφίσιν ἐπιχειρεῖν. Phaedr. 273. C: πῶς δ' ἂν ἐγὼ τοιόσδε τοιῷδε ἐπεχείρησα; Conv. 190. B: ἐπεχείρησαν ... τοῖς θεοῖς. Menex. 241. D: ὡς ἐπιχειρήσων πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. * *aggredior* (ad aliquid), h. e. *incipio, instituo, studeo; conor, appeto;* etiam *paratus sum, cogito, volo;* saepius verbi appositi vel futuri temp. amplificatio est. Apol. 19. D: ὡς ἐγὼ παιδεύειν ἐπιχειρῶ ἀνθρώπους. Prot. 311. B: παρὰ Πρωταγόραν νῦν ἐπιχειρεῖς ἰέναι. Gorg. 471. E: ῥητορικῶς γάρ με ἐπιχειρεῖς ἐλέγχειν. 473. A: ἄτοπά γε ... ἐπιχειρεῖς λέγειν. Parm. 135. C. Conv. 218. E. Crit. 50. A: ᾧ (ἔργῳ) ἐπιχειρεῖς. 52. C: ὅπερ νῦν ... ἐπιχειρεῖς. Phaedr. 279. A: οἷς (λόγοις) νῦν ἐπιχειρεῖ (*studet*). Phaed. 89. E: ὅτι ... ὁ τοιοῦτος χρῆσθαι ἐπιχειρεῖ τοῖς ἀνθρώποις. Theaet. 199. B: ἣν ἐπιχειρεῖ λαβεῖν. Conv. 209. C: ἐπιχειρεῖ παιδεύειν. Pol. II. 361. A: τοῖς μὲν ἐπιχειρεῖ, τὰ δὲ ἐᾷ. II. 368. C: τὸ ζήτημα ᾧ ἐπιχειροῦμεν οὐ φαῦλον. Tim. 34. B. Epin. 976. C:

χαλεπῷ ... λόγῳ ἐπιχειροῦμεν ... ἑτέραν εὑρεῖν. Soph. 267. C: *σφόδρα ἐπιχειροῦσι πολλοὶ ... προθυμεῖσθαι φαίνεσθαι ποιεῖν.* Phil. 53. C. Legg. X. 885. E: *ἀλλ' ἐπιχειρεῖτε ... εἰπεῖν ἃ προκαλούμεθα.* Polit. 300. A: (*εἰ*) *παρὰ ταῦτα ἐπιχειροῖ δρᾶν ἕτερα.* Pol. III. 394. E: *εἰ τοῦτο ἐπιχειροῖ.* Prot. 319. C: *ἐὰν δέ τις ἄλλος ἐπιχειρῇ αὐτοῖς συμβουλεύειν* cet. Soph. 237. E: *ὃς ἂν ἐπιχειρῇ μὴ ὂν φθέγγεσθαι.* Gorg. 495. B: *ἐπιχειρῶμεν ἄρα τῷ λόγῳ —;* Pol. VII. 530. E: *μή ποτ' αὐτῶν τι ἀτελὲς ἐπιχειρῶσιν ἡμῖν μανθάνειν οὓς θρέψομεν.* Legg. X. 909. B. Prot. 323. D: *ὥστε τι τούτων ἐπιχειρεῖν ποιεῖν.* Phaedr. 265. E: *μὴ ἐπιχειρεῖν καταγνύναι μέρος μηδέν.* Gorg. 514. C: *ἐπιχειρεῖν τοῖς δημοσίοις ἔργοις.* 521. D: *ἐπιχειρεῖν τῇ ὡς ἀληθῶς πολιτικῇ τέχνῃ.* Legg. XI. 933. B: *ταῖς δὲ ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων ... οὐκ ἄξιον ἐπιχειρεῖν πείθειν.* Crit. 45. C: *οὐδὲ δίκαιόν μοι δοκεῖς ἐπιχειρεῖν πρᾶγμα.* Prot. 324. B: *ὁ ... μετὰ λόγου ἐπιχειρῶν κολάζειν.* 361. B: *ἐπιχειρῶν ἀποδεῖξαι ὡς* cet. Phaed. 100. B: *ἔρχομαι ... ἐπιχειρῶν σοι ἐπιδείξασθαι* cet. Theaet. 154. B: *ὁ τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἐπιχειρῶν λέγειν.* 208. A: *Θεόδωρον ἐπιχειρῶν γράφειν* (*scripturus*). Pol. II. 361. A: *ἐπιχειρῶν ὀρθῶς τοῖς ἀδικήμασι.* VI. 507. D: *ἐπιχειροῦντος τοῦ ἔχοντος χρῆσθαι αὐτῇ* (*τῇ ὄψει*). Phaedr. 274. A: *ἐπιχειροῦντι ... τοῖς καλοῖς.* Gorg. 507. E: *ταύτας ἐπιχειροῦντα πληροῦν.* Pol. VII. 517. A: *τὸν ἐπιχειροῦντα λύειν.* Men. 79. D: *τὴν τοιαύτην ἀπόκρισιν τὴν ... ἐπιχειροῦσαν ἀποκρίνεσθαι.* Crat. 424. B: *οἱ ἐπιχειροῦντες τοῖς ῥυθμοῖς τῶν στοιχείων.* Pol. I. 339. C: *ἐπιχειροῦντες νόμους τιθέναι.* III. 386. B: *τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν.* Legg. VI. 760. E: *τοὺς ἐπιχειροῦντας ... κακουργεῖν.* Pol. VII. 524. D: *ταῦτα ... καὶ ἄρτι ἐπεχείρουν λέγειν.* Lys. 207. D. Prot. 322. A: *ἐπεχείρει βωμούς τε ἱδρύεσθαι* cet. Pol. I. 342. D. Theaet. 200. D: *ὅπερ ἐπεχειροῦμεν ... ἐν τῷ πρόσθεν.* Crat. 422. E. Pol. III. 398. B. Epin. 980. C: *ὃν ... ἐπικεχείρηκα.* Soph. 227. C: *ἐπικεχείρηκεν ἀφορίσασθαι.* Phil. 57. B: *ὅτι ταῦθ' ἕνεκα τούτων ἐπικεχείρηκεν.* Legg. V. 739. E: *ἣν δὲ νῦν ἡμεῖς ἐπικεχειρήκαμεν.* Gorg. 500. C: *ὡς ἄρτι ἐγὼ ἐπεχείρησα.* Theaet. 148. A: *πολλάκις ... αὐτὸ ἐπεχείρησα σκέψασθαι.* Gorg. 461. D: *ἣ τὸ πρῶτον ἐπεχείρησας χρῆσθαι.* Phaed. 73. B: *ἐξ ὧν Κέβης ἐπεχείρησε λέγειν.* Tim. 25. B. 37. D. Pol. V. 451. C: *ἐπεχειρήσαμεν ... τοὺς ἄνδρας καθιστάναι τῷ λόγῳ.* Legg. IX. 859. B: *ὥσπερ ἐπεχειρήσαμεν.* Prot. 352. E: *ἴθι δὴ μετ' ἐμοῦ ἐπιχείρησον πείθειν τοὺς ἀνθρώπους* cet. Alc. I. 114. D. Pol. I. 341. B: *οὐδέ γ' ἂν ἐπιχειρήσαιμι.* IV. 425. C. Phaedr. 231. D: *ἣν οὐδ' ἂν ἐπιχειρήσειεν οὐδεὶς ... ἀποτρέπειν.* Theaet. 196. D: *τί εἰ ἐπιχειρήσαιμεν ἀναισχυντεῖν;* Pol. IV. 434. D. Legg. IX. 853. E: *δοῦλοι πολλὰ ἂν ἐπιχειρήσειαν τοιαῦτα.* Hipp. mai. 300. D: *ἐὰν ἐπιχειρήσῃς λέγειν τὰ προφαινό-*

μενά σοι ταῦτα. Legg. V. 735. B: *μή ποτε ἐπιχειρήσῃ θεραπεύειν.* III. 683. B: *ἐὰν ἐπιχειρήσωμεν τὸ δεύτερον τῇ τῆς νομοθεσίας σκέψει.* Gorg. 457. C: *περὶ ὧν ἂν ἐπιχειρήσωσι διαλέγεσθαι.* Pol. II. 369. B: *δοκεῖ ... χρῆναι ἐπιχειρῆσαι περαίνειν;* III. 416. A. Phaedr. 252. E: *τότε ἐπιχειρήσαντες μανθάνουσι* cet. Gorg. 514. D: *ἐπιχειρήσαντες δημοσιεύειν.* Conv. 215. A: *ἐπαινεῖν ... ἐπιχειρήσω.* Pol. III. 414. D. Crit. 51. A: *ἐπιχειρήσεις ἀνταπολλύναι.* Phil. 11. D: *ἀποφαίνειν ... ἐπιχειρήσει.* Pol. V. 465. A. Polit. 305. A: *τίν' οὖν ποτε καὶ ἐπιχειρήσομεν ... δεσπότιν ἀποφαίνεσθαι —;* Phaedr. 236. B: *ἐπιχειρήσειν εἰπεῖν ... ἕτερόν τι ποικιλώτερον.* Pass. Legg. V. 746. B: *οἷον δεῖ τὸ ἐπιχειρούμενον γίγνεσθαι.* Menex. 240. C: *τῶν μὲν πραχθέντων, τῶν δ' ἐπιχειρουμένων.* Tim. 53. A: *ὅτε δ' ἐπεχειρεῖτο κοσμεῖσθαι τὸ πᾶν.* Ep. VII. 337. D: *ἃ τὸ πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου πραχθῆναι πᾶσι κοινὰ ἀγαθά.* Gorg. 513. E: *ἆρ' οὖν οὕτως ἡμῖν ἐπιχειρητέον ἐστὶ τῇ πόλει ... θεραπεύειν —;* Phil. 59. E: *ἆρ' οὐ μιγνύναι ἐπιχειρητέον;* Tim. 53. B. Apol. 18. E.

ἐπιχέω, *infundo.* Pol. III. 407. D: *κατὰ σμικρὸν ἀπαντλοῦντα καὶ ἐπιχέοντα.* Pass. *affluo, accedo, supervenio.* Polit. 302. C: *τοῦ νῦν ἐπικεχυμένου λόγου.* Legg. VII. 793. B: *ὁ νῦν δὴ λόγος ἡμῖν ἐπιχυθείς.*

ἐπιχθόνιος, ὁ ἡ, *in terra versans* vel *degens.* Crat. 398. A. et Pol. V. 469. A. (Hesiod.).

ἐπίχρυσος, ὁ ἡ, *aureus.* Legg. VII. 800. E: *ἐπίχρυσοι κόσμοι.*

ἐπιχρῶμαι, *utor.* Legg. XII. 953. A: *ὡς ὀλίγιστα δ' ἐπιχρωμένους.*

ἐπιχρωματίζω, *colorem induco* et simpl. *induco.* Pol. X. 601. A: *χρώματ' ἄττα ἑκάστων τῶν τεχνῶν τοῖς ὀνόμασι καὶ ῥήμασιν ἐπιχρωματίζειν.*

ἐπιχρώννυμι, *coloro, leviter tingo.* Ep. VII. 340. D: *δόξαις δ' ἐπικεχρωσμένοι.*

ἐπίχυσις, ἡ, *infusio.* Tim. 77. D: *εὔρους ... ἡ ἐπίχυσις γιγνομένη.* **accessio, copia.* Legg. V. 740. E: *ἐπίχυσις ... ὑπερβάλλουσα ... πολιτῶν.* VIII. 841. A: *τὴν ἐπίχυσιν καὶ τροφὴν αὐτῆς ... ἄλλοσε τρέποντα τοῦ σώματος.*

ἐπιχωριάζω, *commoror;* est etiam *ventito, commeo.* Phaed. 57. A: *οὐδεὶς ... ἐπιχωριάζει τὰ νῦν Ἀθήναζε.*

ἐπιχώριος, ὁ ἡ et *α, ον*, *indigena, vernaculus; domesticus.* Legg. VI. 764. B: *ἐὰν δ' ἐπιχώριος ὤν τις περὶ τὰ τοιαῦτα ἀκοσμῇ.* VIII. 846. D. XI. 923. E: *κλῆρος ἐπιχώριος.* VIII. 846. D: *μηδὲ οἰκέτης ἀνδρὸς ἐπιχωρίου.* Phaedr. 230. C: *ξεναγουμένῳ τινὶ καὶ οὐκ ἐπιχωρίῳ ἔοικας.* Legg. VIII. 847. A: *τὸν ... ἐπιχώριον ... κολαζόντων* cet. IX. 879. E. Hipp. mai. 285. A: *τὴν ἐπιχωρίαν (παίδευσιν).* Pol. VI. 497. B: *εἰς τὸ ἐπιχώριον (in loci naturam) φιλεῖ κρατού-*

μενον ἰέναι. Legg. V. 742. B: *ἀπολαμβάνων τὸ ἐπιχώριον* (*νόμισμα*). Prot. 315. B: *ἦσαν δέ τινες καὶ τῶν ἐπιχωρίων ἐν τῷ χορῷ.* Phaed. 59. B. Pol. I. 327. A. Alc. I. 123. B: *τοὺς ἐπιχωρίους.* Legg. V. 738. C: *θυσίας ... ἐπιχωρίους.* 730. B: *ξενικά τε καὶ ἐπιχώρια ... ὁμιλήματα.* Etiam in eo ponitur quod in indigenas committitur. Legg. V. 730. A: *ξενικῶν ... καὶ ἐπιχωρίων ἁμαρτημάτων.* **consuetus, usitatus.* Conv. 189. B: *τοῦτο ... ἂν κέρδος εἴη καὶ τῆς ἡμετέρας Μούσης ἐπιχώριον.* Legg. I. 639. D: *οὐ γὰρ ἐπιχώριον ὑμῖν τοῦτο οὐδὲ νόμιμον.* VIII. 834. B.

ἐπιψηλαφῶ, *prehendo.* Pol. II. 360. A: *ἐπιψηλαφῶντα τὸν δακτύλιον.* Prot. 310. C: *ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος.*

ἐπιψηφίζω, *sententiam rogo.* Gorg. 474. B: *ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας.* Ib. *ἕνα ἐπιψηφίζειν ἐπίσταμαι.* 476. A: *σὲ μόνον ἐπιψηφίζων.*

ἐπόγδοος, *ὁ ἡ*, *sesquioctavus.* Tim. 36. B: *τῷ τοῦ ἐπογδόου διαστήματι.* 43. D: *τὰς τῶν ... ἐπογδόων μεσότητας.* 36. A: *διαστάσεων ... ἐπογδόων γενομένων.* Locr. 96. B: *τοῖς ἐπογδόοις.*

ἐποικοδομῶ, *superstruo* et simpl. *struo* vel *exstruo.* Legg. V. 736. E: *ὅντινα ἂν ὕστερον ἐποικοδομῇ τις κόσμον πολιτικόν.* Ib. *ἐπὶ ταύτης οἷον κρηπῖδος μονίμου ἐποικοδομεῖν* cet. VII. 793. C: *τὰ καλῶς ὕστερον ἐποικοδομηθέντα.*

ἔποικος, *ὁ ἡ*, *advena.* Legg. V. 742. A: *δούλοις καὶ ἐποίκοις.* IV. 715. E: *τοὺς ἐποίκους.*

ἐποικῶ, *colonus immigro* vel *advenio.* Legg. VI. 752. E: *ἐκ τῶν ἐποικησάντων* (v. *ἐποικησόντων*).

ἕπομαι, *sequor*, *subsequor*; *consequor* (unde *ἑπόμενον consequens*); etiam *ad similitudinem accedo*, *similis* vel *consentaneus sum*, *respondeo*, *coniunctus* vel *adiunctus sum.* Pol. IV. 445. C: *ἕπομαι ... μόνον λέγε.* Phaed. 105. B: *εἴπερ ἕπει.* Theaet. 193. B. Phaedr. 246. E: *τῷ δ' ἕπεται στρατιὰ θεῶν* cet. Pol. III. 394. E: *ἢ ... τοῦτο τοῖς ἔμπροσθεν ἕπεται ὅτι* cet. 400. D: *οὐ τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει ἕπεται;* VI. 503. C: *ὅσα ἄλλα τούτοις ἕπεται.* Legg. III. 663. B: *ὅτῳ μὴ τὸ χαίρειν τοῦ λυπεῖσθαι πλέον ἕπεται.* Men. 75. C: *ὃ ἀεὶ χρόα ἕπεται.* Phaedr. 237. D: *οἷν ἑπόμεθα ἢ ἂν ἄγητον.* Pol. X. 605. D. Prot. 315. A: *οἱ δὲ κατὰ τὴν φωνὴν ἕπονται κεκηλημένοι.* Phaedr. 248. A. Menex. 235. B: *ἀεὶ μετ' ἐμοῦ ξένοι τινὲς ἕπονται.* Prot. 353. B: *ἕπου.* Polit. 258. E: *μᾶλλον δέ μοι δεῦρο ἕπου.* Conv. 174. B. Pol. IV. 432. C. Tim. 70. B: (*ἵνα*) *ἕποιτο πάντῃ.* Legg. VIII. 842. C: *τίν' αὐτοῖς ἂν τρόπον ἕποιτο.* VI. 763. C: *ἕποιντο δ' ἂν ἀγρονόμοις γε ἀστυνόμοι* cet. Gorg. 470. A: *ἐὰν ... πράττοντι ἃ δοκεῖ ἕπηται τὸ ὠφελίμως πράττειν.* Legg. I. 631. C: *ἅνπερ ἅμ' ἕπηται φρονήσει.* Gorg. 527. E: *τούτῳ οὖν ἑπώμεθα.* Theaet. 153. E: Legg. XII. 946. C: *ὁσύνπερ ἂν*

ἕπωνται χρόνον τῇ κρίσει. Prot. 334. D: *εἰ μέλλω σοι ἕπεσθαι.* Phaed. 94. C: *ἕπεσθαι ἐκείνοις.* Conv. 197. E: *ᾧ δεῖ ἕπεσθαι πάντα ἄνδρα* cet. Soph. 260. B: *τῇδ' ἑπόμενος.* Polit. 292. B. Phil. 57. A: *τοῖς πρόσθεν ἑπόμενος.* Phaedr. 248. A: *ἡ ... ἄριστα θεῷ ἑπομένη.* Pol. V. 461. E: *ὡς ἑπομένη ... τῇ ἄλλῃ πολιτείᾳ* cet. Legg. VI. 763. C: *τὸ ... μετὰ τοῦτο ... ἦν ἡμῖν ἑπόμενον.* Crat. 412. A: *ὡς φερομένοις τοῖς πράγμασιν ἑπομένης τῆς ψυχῆς.* Pol. IX. 586. E. Hipp. mai. 302. C: *τῇ οὐσίᾳ τῇ ἐπ' ἀμφότερα ἑπομένῃ.* Polit. 298. E: *θεῶ* (imper.) ... *καὶ τὸ μετὰ τοῦτο ἑπόμενον.* Legg. VIII. 835. C: *τὸ πρέπον καὶ ἑπόμενον πάσῃ τῇ πολιτείᾳ τάττων.* Phaedr. 250. B: *ἑπόμενοι μετὰ μὲν Διὸς ἡμεῖς* cet. (Euthyd. 276. B.) Phaed. 82. D: *ἐκείνῃ ἑπόμενοι.* Phil. 30. C: *μετ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἑπόμενοι.* Pol. V. 467. E. Legg. I. 636. D: *ἑπόμενοι ... τῷ θεῷ.* Pol. IX. 587. D: *τῇ ἐπιστήμῃ καὶ λόγῳ ἑπόμεναι* (*ἐπιθυμίαι*). Polit. 271. E: *ἄλλα θ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἐστὶ κατακοσμήσεως ἑπόμενα* (*consequentia*). Legg. VIII. 848. D: *τῶν ἑπομένων θεοῖς δαιμόνων.* Polit. 304. E: *τοῖς πρόσθεν ... ἑπομένοισιν.* Phil. 17. D: *ἡμῖν τοῖς ἑπομένοις ἐκείνοις* (*nobis-posterioribus*). Conv. 223. D: *οὐ σφόδρα ἑπομένους.* Legg. III. 688. C. Pol. VI. 504. B: *τῶν ... ἔμπροσθεν προειρημένων ἑπομένας ἀποδείξεις.* Ep. V. 321. E: *τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἑπομένας.* Tim. 64. A: *ὅσα ... ἡδονάς θ' ἅμα ἑπομένας ἔχει.* Pol. III. 406. D: *τὰ τούτοις ἑπόμενα* (*similia*). Legg. I. 632. C: *πάντα ταῦτα ... ἑπόμενα σωφροσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ.* IX. 934. C: *ὑπογράφειν ἔργα ἑπόμενα τῇ γραφῇ.* Phaedr. 234. D: *σοὶ εἱπόμην.* Alc. I. 106. A: *ὅτε σιγῶν εἵπου.* Legg. IX. 853. A: *ὅσα τούτοις εἵπετο.* Charm. 164. C: *πολλοὶ ... ἐν τοῖς ὄπισθεν εἵποντο.* Lys. 207. B: *ὁ Λύσις ἔσπετο.* Ep. II. 312. B: *ἕψομαι δὲ ἐγώ.* — *Sequor* est etiam *obtempero, pareo.* Pol. X. 604. D: *οὐκοῦν ... τὸ μὲν βέλτιστον τούτῳ τῷ λογιστικῷ ἐθέλει ἕπεσθαι.* Tim. 41. C. Legg. III. 687. E. 690. B. Pol. VIII. 564. B: *τὸ μὲν ... ἡγούμενον ... τὸ δ' ἑπόμενον.* Legg. III. 680. A: *ἔθεσι καὶ τοῖς λεγομένοις πατρίοις νόμοις ἑπόμενοι ζῶσιν.* E. I. 641. A: *νίκη ... τοῖς ἑπομένοις ἂν γίγνοιτο.* Tim. 40. E: *ἑπομένους τῷ νόμῳ.* **assequor, intelligo, capio.* Prot. 319. A: *ἆρ' ἕπομαί σου τῷ λόγῳ.* Theaet. 192. C: *νῦν μὲν γὰρ οὐχ ἕπομαι.* Phil. 45. D. Euth. 12. A. Lys. 218. E. Euth. 12. C: *ἕπει γάρ που νῦν γε;* Theaet. 155. C. (ubi v. *εἰπέ*). Phil. 23. E: *τάχ' ἂν ἑποίμην.* Polit. 277. C: *τοῖς δυναμένοις ἕπεσθαι.* Riv. 138. D. Legg. I. 644. D: *λέγε ... ὡς ἑπομένου.* Polit. 280. B: *οὐχ ἕσπου τοῖς λεχθεῖσιν, ὡς φαίνει.*

ἐπομβρία, ἡ, imber. Ax. 368. C: *κλᾶον νυνὶ μὲν αὐχμόν, νυνὶ δὲ ἐπομβρίας.*

ἑπομένως, convenienter. Tim. 27. C: *ἑπομένως ... ἡμῖν εἰπεῖν.* Legg. VIII. 844. E: *ἑπομένως τῷ νόμῳ τῷ* cet.

ἐπόμνυμι, *deiero*, *iuro*. Legg. XI. 917. B: *τοὺς θεοὺς παρακαλῶν ἐπόμνυσιν ἐν τοῖς τῶν ἀγορανόμων νόμοισι* cet. XII. 948. D: *ὅρκον ... μὴ ἐπομνύναι.* Ep. VII. 323. C: *ἐπομνύντας.* D. Critia 120. A: *ἐπώμνυσαν δικάσειν* cet.

ἐπονείδιστος, ὁ ἡ, *ignominiosus*. Conv. 184. C: *δουλεία ... οὐκ ἐπονείδιστος.* Legg. V. 741. E: *ἐπονείδιστος λεγομένη βαναυσία.* Apol. 29. B: *ἀμαθία ... ἐπονείδιστος.* Alc. I. 118. A. Legg. IX. 880. A: *δίκης ... ἐπονειδίστου τυγχάνων.* Ep. VII. 329. B. Polit. 309. E: *ἐπονείδιστόν τινα εὐηθείας ... λαμβάνει φήμην.* Legg. IX. 878. C: *αἰσχύνην ... ἐπονείδιστον.* Conv. 184. C: *μὴ κολακείαν εἶναι μηδὲ ἐπονείδιστον.* Phaedr. 277. E.

ἐπονειδίστως, *cum ignominia*. Legg. I. 633. E: *τοῦτον τὸν ἐπονειδίστως ἥττονα ἑαυτοῦ.*

ἐπονομάζω, *nomino*, *nomen impono* (c. dat.); etiam cum genitivo rei ex qua aliquid nominatur. Theaet. 185. C: *ᾧ τὸ ἔστιν ἐπονομάζεις.* Clit. 408. B: *ἣν δὴ σὺ πολιτικὴν ... ἐπονομάζεις πολλάκις.* Conv. 180. D: *ἣν δὴ καὶ οὐρανίαν ἐπονομάζομεν.* Tim. 44. D. Clit. 409. D: *ἃς ἡμεῖς τοῦτο τοὔνομα ἐπονομάζομεν.* Phaed. 113. B: *ὃν ἐπονομάζουσι Πυριφλεγέθοντα.* Phil. 55. E. Tim. 72. B. Legg. X. 892. B: *ἣν (φύσιν) οὐκ ὀρθῶς ἐπονομάζουσιν αὐτὸ τοῦτο.* Phaedr. 260. B: *ἵππον ἐπονομάζων.* Phaed. 103. B: *ἐπονομάζοντες αὐτὰ τῇ ἐκείνων ἐπωνυμίᾳ.* Polit. 302. D. Pol. X. 600. B. Critia 110. B: *τούτων ἐκείνους ... ἐπονομάζοντας.* Legg. IX. 878. A: *φήμης ἕνεκα ἐπονομάζοντας.* Polit. 263. C: *ὅτι πᾶσι ταὐτὸν ἐπονομάζειν ἔσχες ὄνομα.* Crat. 400. B. Polit. 269. D: *ὃν ... οὐρανὸν ... ἐπωνομάκαμεν.* Tim. 60. D: *ᾧ γένει κέραμον ἐπωνομάκαμεν.* Phil. 18. C: *ἕως ... ἑνί τε ἑκάστῳ καὶ ξύμπασι στοιχεῖον ἐπωνόμασε.* Tim. 73. C. Phil. 29. D: *ἐπωνομάσαμεν.* Pol. IX. 580. E. Legg. XII. 963. D: *ἣ δὲ ἓν ἀμφοῖν ἐπωνομάσαμεν ἀρετήν.* Phaedr. 244. C: *ἐπεὶ καὶ τήν γε τῶν ἐμφρόνων ζήτησιν ... οἰονοϊστικὴν ἐπωνόμασαν.* Crat. 401. D. 406. A: *τὰς δὲ Μούσας ... ἀπὸ τοῦ μῶσθαι ... τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασαν.* Phil. 34. A: *ἀναισθησίαν ἐπονόμασον.* Crat. 397. E: *ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως τῆς τοῦ θεῖν θεοὺς αὐτοὺς ἐπονομάσαι.* Legg. V. 745. D. E. Phil. 66. C: *ἐπονομάσαντες.* Lys. 204. E: *ἔτι πατρόθεν ἐπονομάζεται.* Parm. 133. D: *ὧν ἡμεῖς μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα* (*singulis nominibus appellamur*). Legg. I. 626. D: *δοκεῖς γάρ μοι τῆς θεοῦ ἐπωνυμίας ἄξιος εἶναι μᾶλλον ἐπονομάζεσθαι.* IV. 713. A: *εἴπερ τοῦ τοιούτου τὴν πόλιν ἔδει ἐπονομάζεσθαι.* V. 738. B. Crat. 413. E: *ὡς ἐν μάχῃ ἐπονομαζομένης τῆς ἀνδρείας.* Legg. VIII. 844. E: *τὰ γενναῖα σῦκα ἐπονομαζόμενα.* Crat. 420. A: *ὅθεν πόθος ἐπωνόμασται.* Legg. I. 644. D. Crat. 404. B: *τό γε ὄνομα ὁ Ἅιδης ... πολλοῦ δεῖ ἀπὸ τοῦ ἀειδοῦς ἐπωνομάσθαι.* 414. A.

Phaedr. 238. A: *ἐπιθυμίας ... τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη.* Soph. 263. E: *πλὴν ὁ ... διάλογος ... τοῦτ' αὐτὸ ἡμῖν ἐπωνομάσθη.* Pol. IV. 445. D: *ἐπονομασθείη δ' ἂν καὶ διχῇ.* Crat. 419. C: *ἥ τε λύπη ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ σώματος ἔοικεν ἐπονομασθῆναι.* B: *ἐπονομασθὲν δημιῶδες.* Legg. VIII. 828. C: *ὅσους ... θεοὺς οὐρανίους ἐπονομαστέον.*

ἐποπτεύω, *specto.* Legg. XII. 951. D: *εἰς τὸν σύλλογον ἴτω τὸν τῶν περὶ νόμους ἐποπτευόντων.* Praec. ponitur in rerum sacrarum spectatione. Ep. VII. 333. E: *ἐκ τοῦ ... μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν.* Phaedr. 250. C: *ὁλόκληρα ... καὶ εὐδαίμονα φάσματα μυούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες ἐν αὐγῇ καθαρᾷ.*

ἐπόπτης, ὁ, *spectator.* Locr. 105: *τοῖς ἐπόπταις τῶν ἀνθρωπίνων.*

ἐποπτικός, ή, όν, *pertinens ad rerum sacrarum vel arcanarum spectationem;* quae quum altissimus initiationis gradus esset, *τὸ ἐποπτικὸν* in summo quoque ponitur. Conv. 209. E: *τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικὰ ... οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης* (int. *μυηθῆναι*).

ἐπορέγομαι, *appeto.* Theaet. 186. A: *ὧν αὐτὴ ἡ ψυχὴ καθ' αὑτὴν ἐπορέγεται.* Pol. IV. 437. C: *ἐπορεγομένην αὐτοῦ τῆς γενέσεως.* VI. 486. A: *ἐπορέξεσθαι.*

ἔπος, τό, *verbum.* Legg. IX. 879. C: *ἔργῳ τε καὶ ἔπει.* Soph. 217. D: *ἔπος πρὸς ἔπος ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν.* Pol. VI. 494. E: *οὐ πᾶν μὲν ἔργον, πᾶν δ' ἔπος λέγοντάς τε καὶ πράττοντας.* De dict. *ὡς ἔπος εἰπεῖν* vid. p. 631 sq. Ut *λόγος*, etiam in re de qua agitur ponitur. Phil. 18. D: *τί πρὸς ἔπος αὖ ταῦτ' ἐστίν;* Euthyd. 295. C: *ἐὰν μηδὲν πρὸς ἔπος ἀποκρίνωμαι.* **carmen*, inprimis heroum s. epicum. Prot. 338. E: *περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι.* 347. C. Phaedr. 252. B: *ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν.* Ion. 533. E: *πάντες ... οἵ τε τῶν ἐπῶν ποιηταὶ οἱ ἀγαθοὶ* cet. Pol. II. 379. B: *ἐάν τέ τις αὐτὸν ἐν ἔπεσι ποιῇ, ἐάν τε ἐν μέλεσιν, ἐάν τε ἐν τραγῳδίᾳ.* X. 607. A. Men. 95. A: *ἐν ποίοις ἔπεσιν; ΣΩ. Ἐν τοῖς ἐλεγείοις* cet. Phaedr. 241. E: *ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι, ἀλλ' οὐκέτι διθυράμβους.* Pol. III. 396. E: *περὶ τὰ τοῦ Ὁμήρου ἔπη.* De lucri cup. 228. B. Eryx. 403. D. Hipp. min. 368. C: *καὶ ἔπη καὶ τραγῳδίας καὶ διθυράμβους.* Ion. 534. C: *ἔπη ... ἰάμβους.* 535. B. **versus herous.* De lege 319. D: *τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἔπος τὸ* cet. Pol. III. 386. C: *ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἔπους ἀρξάμενοι.* 393. A: *μέχρι ... τούτων τῶν ἐπῶν.* Legg. VII. 810. E: *ποιηταὶ ... ἐπῶν ἑξαμέτρων ... καὶ τριμέτρων* cet. Ion. 538. E. Pol. X. 602. B: *ἐν ἰαμβείοις καὶ ἐν ἔπεσι.* Lys. 214. B. Hipp. min. 365. B. 369. E. Phaedr. 252. B: *λέγουσι ... δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα.* Crat. 392. B. Legg. III. 682. A. Hipp. min. 365. B. Ion. 530. C. 537. A.

ἐπουράνιος, ὁ ἡ, *coelestis*. Phaedr. 256. D: *τῆς ἐπουρανίου πορείας*. Apol. 19. B: *ζητῶν ... τὰ ἐπουράνια*.

ἐπουρίζω, *impello*. Alc. II. 147. A. (e poët.).

ἐποχετεύω, *irrigo*. Critia 117. B: *τὸ ... ἀποῤῥέον ... ἐπὶ τοὺς ἔξω κύκλους δι' ὀχετῶν ... ἐπωχέτευον*. * *infundo*. Gorg. 493. E: *ὁ ... ἕτερος πληρωσάμενος μήτ' ἐποχετεύοι* cet. Med. *haurio, recipio*. Phaedr. 251. E: *ἐποχετευσαμένη ἵμερον*.

ἔποψ, ὁ, *upupa*. Phaed. 85. A: *οὐδὲ ... ὁ ἔποψ*.

ἐπόψασθαι, *inspicere*. Legg. XII. 947. C: *οὓς ἂν οἱ προσήκοντες τοῦ τελευτήσαντος ἐπόψωνται* (sic Par. A. et Flor. a. pro v. *ἐπόψονται*). Soph. 216. B: *φαύλους ἡμᾶς ὄντας ἐν τοῖς λόγοις ἐποψόμενός τε καὶ ἐλέγξων*.

ἔποψις, ἡ, *adspectus*. Pol. VI. 499. D: *πόῤῥω ... ἐκτὸς ὄντι τῆς ἡμετέρας ἐπόψεως*.

ἑπτά, *septem*. Phaed. 58. A: *τοὺς δὶς ἑπτὰ ἐκείνους*. Theaet. 142. E. al.

ἑπταετής, vid. *ἑπτέτης*.

ἑπταετία, ἡ, *septem annorum aetas*. Ax. 366. D: *ὁπόταν ... εἰς τὴν ἑπταετίαν ἀφίκηται*.

ἑπτακαιδεκάπους, ὁ ἡ, *qui* vel *quod est septendecim pedum*. Theaet. 147. D: *μέχρι τῆς ἑπτακαιδεκάποδος* (*δυνάμεως*).

ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, α, ον, *septem et viginti partibus maior*. Tim. 35. E: *ἑβδόμην δὲ* (*μοῖραν*) *ἑπτακαιεικοσαπλασίαν τῆς πρώτης*.

ἑπτακόσιοι, αι, α, *septingenti*. Hipp. min. 366. C: *τὰ τρὶς ἑπτακόσια*. E.

ἑπτάπηχυς, ὁ ἡ, *qui est septem cubitorum*. Ep. XIII. 363. A: *χιτώνια τρία ἑπταπήχη*.

ἑπταπλάσιος, α, ον, *septuplus*; unde *ἑπταπλασίῳ*, *septies*. Ep. VII. 332. A: *Δαρείου ... ἑπταπλασίῳ φαυλότερος ἐγένετο*.

ἑπτέτης vel *ἑπταετής*, ὁ, *septennis*. Gorg. 471. C: *παῖδα ὡς ἑπταετῆ* (libri plures *ἑπταέτη* quod ad attic. formam *ἑπτέτη* videtur revocandum esse). Alc. I. 121. E: *ἐπειδὰν ... ἑπτέτεις γένωνται οἱ παῖδες*.

ἐπωβελία, ἡ, *obolus* (qui pro singulis drachmis menstruae usurae loco pendi debebat). Legg. XI. 921. D: *οὗτος τῇ δραχμῇ ἑκάστου μηνὸς ἐπωβελίαν κατατιθέτω*.

ἐπῳδή, ἡ, *cantio, carmen* (vid. *ἐπᾴδω*). Charm. 155. E: (*ὅτι*) *ἐπῳδή ... τις ἐπὶ τῷ φαρμάκῳ εἴη*. Ib. *ἄνευ ... τῆς ἐπῳδῆς οὐδὲν ὄφελος εἴη τοῦ φύλλου*. 156. D. 175. E. Pol. X. 608. A: *ἐπᾴδοντες ... τοῦτον τὸν λόγον ... καὶ ταύτην τὴν ἐπῳδήν*. Charm. 157. D. Pol. IV. 426. B: *οὔτε φάρμακα ... οὐδ' αὖ ἐπῳδαί*. Legg. II. 659. E. Charm. 158. B: *οὐδὲν ἔτι σοι ἔδει οὔτε τῶν Ζαμόλξιδος ... ἐπῳδῶν*. Euthyd. 289. E: *ἔστι γὰρ τῆς τῶν ἐπῳδῶν τέχνης μόριον*.

290. A: *ἡ ... τῶν ἐπῳδῶν ἔχεών τε ... καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τε καὶ νόσων κήλησίς ἐστιν.* Pol. II. 364. B: *θυσίαις τε καὶ ἐπῳδαῖς.* Legg. X. 887. D. 906. B: *ἐν εὐκταίαις τισὶν ἐπῳδαῖς.* 909. B. XI. 933. D. Charm. 157. C: *ταῖς τοῦ Θρᾳκὸς ἐπῳδαῖς.* Gorg. 484. A: *καταπατήσας τὰ ἡμέτερα γράμματα καὶ μαγγανεύματα καὶ ἐπῳδὰς* cet. Conv. 202. E: *περὶ τὰς ... τελετὰς καὶ τὰς ἐπῳδὰς* cet. Charm. 157. A: *τὰς δ' ἐπῳδὰς ταύτας τοὺς λόγους εἶναι καλούς.*

ἐπῳδός, ὁ ἡ, *cantionibus* vel *carminibus sanans*, *a malis liberans* al. (vid. *ἐπᾴδω*). Legg. X. 903. B: *ἐπῳδῶν ... προσδεῖσθαί μοι δοκεῖ μύθων ἔτι τινῶν.* Subst. *qui carminibus sanat* cet., et in univ. *qui sanat* (proprie et trop.). Phaed. 78. A: *πόθεν ... τῶν τοιούτων ἀγαθὸν ἐπῳδὸν ληψόμεθα —;* Ib. *ζητοῦντας τοιοῦτον ἐπῳδόν.* Legg. II. 671. A: *ἢ μηδέποτε ἱκανὸν ἐπῳδὸν γίγνεσθαι νέοις πρὸς ἀρετήν.*

ἐπωνυμία, ἡ, *cognomen; denominatio, appellatio, nomen.* Crat. 395. B: *ἡ ... τοῦ ὀνόματος ἐπωνυμία* (*nomen inde ei impositum*). 412. C: *τούτῳ ... τῷ ἀγαστῷ αὕτη ἡ ἐπωνυμία ἐστι, τἀγαθόν.* 416. B: *τῆς διανοίας τις ἔοικεν ἐπωνυμία εἶναι τοῦτο τοὔνομα.* D. Legg. IV. 704. A: *θεῶν ἐπωνυμία* cet. Soph. 225. C: *ἐπωνυμίας οὐθ' ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν ἔτυχεν* cet. 229. D: *ἀξίαν ἐπωνυμίας* (*διαίρεσιν*). Crat. 395. C. Tim. 83. C. Legg. I. 626. D: *τῆς θεοῦ ἐπωνυμίας ἄξιος ... ἐπονομάζεσθαι.* Phaed. 103. B: *ἐπονομάζοντες αὐτὰ τῇ ἐκείνων ἐπωνυμίᾳ.* Phaedr. 238. A: *τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ὀνομαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται.* C: *ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα.* 246. C: *θνητόν τ' ἔσχεν ἐπωνυμίαν.* 278. C: *οὔτι τῶνδε ἐπωνυμίαν ἔχοντα δεῖ λέγεσθαι τὸν τοιοῦτον.* Phaed. 92. D: *ἔχουσα τὴν ἐπωνυμίαν τὴν τοῦ ὃ ἔστιν.* 102. B. Soph. 267. B: *πρέπουσαν ἐπωνυμίαν ἀποδοῦναί τιν' αὐτῷ.* Crat. 397. C: *κατὰ τὴν τῆς φρονήσεως ἐπωνυμίαν.* 409. C: *τὰ δ' ἄστρα ἔοικε τῆς ἀστραπῆς ἐπωνυμίαν ἔχειν.* 415. D: *ὥστε τὸ ... ἀεὶ ῥέον ἐπωνυμίαν εἴληφε ... τοῦτο τοὔνομα.* Critia 114. A: *οὗ ... πᾶσα ἡ νῆσος ... ἔσχεν ἐπωνυμίαν.* Legg. X. 908. A: *τιμωρίας ἔχων ἐπωνυμίαν φήμην τινά.* Epin. 987. C: *Κρόνου δ' αὐτόν τινες ἐπωνυμίαν φθέγγονται.* Alc. I. 108. D: *τίν' ἀπ' αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἡ τέχνη ἔχει.* Tim. 65. B: *τῶν τε ἐπωνυμιῶν ὅσαι τοῖς δρῶσιν αὐτὰ γεγόνασι* cet. Crat. 397. B: *κατὰ προγόνων ἐπωνυμίας.* Parm. 130. E: *ὧν τάδε τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν ἴσχειν.* Pol. III. 394. A: *τάς τε ἐπωνυμίας τοῦ θεοῦ ἀνακαλῶν.* Tim. 78. E: *τὸν τὰς ἐπωνυμίας θέμενον.* Etiam rem significat alicunde nominatam. Phaedr. 250. E: *θεώμενος αὐτοῦ* (*τοῦ κάλλους*) *τὴν τῇδε ἐπωνυμίαν.*

ἐπώνυμος, ὁ ἡ, *alicunde nominatus.* Legg. VIII. 828. C: *ὧν* (*θεῶν*) *ἂν ἡ φυλὴ ἑκάστη ἐπώνυμος ᾖ.* XII. 969. A: *ἢ ᾧ ἂν θεὸς ἐπώνυμον αὐτὴν ποιήσῃ.*

ἐπωφελῶ, *adiuvo*. Legg. VIII. 843. C: *τὸ δ' ἐπωφελεῖν οὐδαμῇ ἅπαντος*.

ἐρανίζω, *stipem colligo*. Legg. XI. 915. E: *τὸν βουλόμενον ἐρανίζειν φίλον παρὰ φίλοις*.

ἐράνισις, *ἡ*, *stipis collatio*. Legg. XI. 915. E: *περὶ τῆς ἐρανίσεως*.

ἔρανος, *ὁ*, *stipis collatio*, et in univ. *symbola* (vern. *Beitrag*). Conv. 177. C: *τούτῳ ἔρανον εἰςενεγκεῖν*. Legg. XI. 927. C: *ὡς ἔρανον εἰςφέροντα ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς αὑτοῦ*. 915. E: *ἐράνων ... πέρι*.

ἐράσμιος, *ὁ ἡ*, *amabilis*. Pol. III. 402. D: *καὶ μὴν τό γε κάλλιστον ἐρασμιώτατον*. Tim. 87. D: *κάλλιστον καὶ ἐρασμιώτατον*. Phaedr. 250. D.

ἐραστής, *ὁ*, *amator*; *sectator*, *studiosus*, *appetens*. Phaedr. 231. A: *ὅτι οὐκ ἐραστὴς ὢν σου τυγχάνω*. 249. E: *ὅτι ταύτης μετέχων τῆς μανίας ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν ἐραστὴς καλεῖται*. 253. D: *τιμῆς ἐραστὴς μετὰ σωφροσύνης τε καὶ αἰδοῦς*. 266. B: *τούτων ... ἔγωγε αὐτός τε ἐραστὴς ... τῶν διαιρέσεων καὶ συναγωγῶν* cet. Conv. 173. B: *Σωκράτους ἐραστὴς ὢν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε*. 203. C: *φύσει ἐραστὴς ὢν περὶ τὸ καλόν*. al. Phaedr. 228. C: *τοῦ τῶν λόγων ἐραστοῦ*. Pol. III. 403. B: *οὐδὲ κοινωνητέον αὐτῆς (τῆς ἡδονῆς) ἐραστῇ τε καὶ παιδικοῖς ὀρθῶς ἐρῶσί τε καὶ ἐρωμένοις*. Tim. 46. D: *τὸν ... νοῦ καὶ ἐπιστήμης ἐραστήν*. Legg. I. 643. E: *ποιοῦσαν ἐπιθυμητήν τε καὶ ἐραστὴν τοῦ πολίτην γενέσθαι τέλεον*. Prot. 317. C: *ὅτι ἐρασταὶ αὐτοῦ ἀφιγμένοι εἴημεν*. 343. A: *ἐρασταὶ ... τῆς Λακεδαιμονίων παιδείας*. Phaed. 66. E: *οὗ ἐπιθυμοῦμέν τε καί φαμεν ἐρασταὶ εἶναι, φρονήσεως*. Euthyd. 276. D: *οἱ ἐρασταὶ τοῖν ἀνδροῖν*. 303. B. Phil. 23. A: *πρὸς τῶν αὐτῆς (τῆς ἡδονῆς) ἐραστῶν*. Conv. 178. E: *στρατόπεδον ἐραστῶν τε καὶ παιδικῶν*. Alc. II. 151. C. Pol. VI. 501. D: *πότερον μὴ τοῦ ὄντος τε καὶ ἀληθείας ἐραστὰς εἶναι τοὺς φιλοσόφους;* VII. 521. B: *ἐραστὰς τοῦ ἄρχειν*. Men. 70. B: *ἐραστὰς ἐπὶ σοφίᾳ εἴληφεν Ἀλευαδῶν ... τοὺς πρώτους*.

ἐραστός, *ή*, *όν*, *amabilis*. Conv. 204. C: *καὶ γάρ ἐστι τὸ ἐραστὸν τὸ τῷ ὄντι καλὸν καὶ ... μακαριστόν*. Phaedr. 250. D: *καὶ τἄλλα ὅσα ἐραστά*.

ἐργάζομαι, *facio*; *fabricor*, *conficio*, *fingo*; *efficio*; *factito* s. *exerceo*, *laboro*; etiam *committo* vel *perpetro*. Gorg. 518. E: *σὺ νῦν ... ὁμοιότατον τούτῳ ἐργάζει*. 503. E: *τοῦτο ὃ ἐργάζεται*. Crat. 431. C: *εἰκόνας ἐργάζεται καὶ οὗτος*. Conv. 213. D: *θαυμαστὰ ἐργάζεται*. Pol. I. 346. D. X. 606. D: *ὅτι τοιαῦτα ἡμᾶς ἡ ποιητικὴ μίμησις ἐργάζεται*. Legg. X. 886. E: *ὡς δεινὰ ἐργαζόμεθα νομοθετοῦντες ὡς ὄντων θεῶν*. Ion. 535. D: *ὅτι καὶ τῶν θεατῶν τοὺς πολλοὺς ταὐτὰ ταῦτα ὑμεῖς ἐργάζεσθε*. Gorg. 519. C: *τοῦτο ἄτοπον ἐργάζονται πρᾶγμα*. Crat. 429. A: *οἱ μὲν καλλίους τὰς οἰκίας ἐργάζονται, οἱ δὲ*

αἰσχίους. Alc. I. 112. D: ὥστε ... τὰ ἔσχατα σφᾶς αὐτοὺς ἐργάζονται. Apol. 25. C. Phaed. 60. E: μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου. Hipp. mai. 282. A: εἰ ... τοιαῦτ' ἐργάζοιτο. Legg. II. 665. E: ἀπροθύμως ἂν τοῦτ' ἐργάζοιντο. Pol. II. 371. B: πῶς ἀλλήλοις μεταδώσουσιν ὧν ἂν ἕκαστοι ἐργάζωνται; Prot. 345. E: οὐδὲ αἰσχρά τε καὶ κακὰ ἑκόντα ἐργάζεσθαι. Pol. II. 374. A: ἀδύνατον ἕνα πολλὰς καλῶς ἐργάζεσθαι τέχνας. III. 406. C: ἔργον ... ὃ ἀναγκαῖον ἐργάζεσθαι. IV. 420. E: ἐργάζεσθαι ... τὴν γῆν. 434. A: σκυτοτόμου ... ἔργα ἐργάζεσθαι. Charm. 173. B: οὐδέ γε (int. ταὐτὸν καλῶ) τὸ ἐργάζεσθαι καὶ τὸ ποιεῖν. Hipp. min. 373. D: εἰ δὲ ποιεῖν, οὐ καὶ ἐργάζεσθαί τι (int. ἐστί); Pol. II. 370. B: εἷς ὢν πολλὰς τέχνας ἐργαζόμενος. 374. C. VIII. 553. C: ἐργαζόμενος (*laborans*). Phaed. 94. C: νῦν οὐ πᾶν τοὐναντίον ἡμῖν φαίνεται ἐργαζομένη (ἡ ψυχή); Crat. 390. B: ἐργαζομένῳ ... ἐπιστατεῖν. Conv. 182. E: θαυμαστὰ ἔργα ἐργαζομένῳ. Apol. 34. A: τῷ κακὰ ἐργαζομένῳ τοὺς οἰκείους αὐτῶν. Pol. VI. 495. B: οἱ τὰ μέγιστα κακὰ ἐργαζόμενοι τὰς πόλεις γίγνονται καὶ τοὺς ἰδιώτας. Conv. 220. A: πρὸς ... τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις ... θαυμάσια εἰργάζετο τά τε ἄλλα cet. Pol. II. 380. B. Men. 91. D: ὃς οὕτω περιφανῶς καλὰ ἔργα εἰργάζετο. 93. D. Perf. et medio et passivo sensu frequentatur. Hipp. mai. 282. D: ὅσον ἀργύριον εἴργασμαι ἐγώ (ut Lat. *pecuniam facere*). Prot. 340. D: κακὸν ἄρα μοι εἴργασται. Crat. 390. B: εἴτ' εὖ εἴργασται εἴτε μή. 439. B: εἰ πρεπόντως εἴργασται. Legg. II. 668. E. 669. B. Hipp. mai. 295. D. Gorg. 517. A: οἷα τούτων ὃς βούλει εἴργασται. 521. E: πολλὰ ὑμᾶς καὶ κακὰ ὅδε εἴργασται ἀνήρ. Hipp. mai. 282. D: πλέον ἀργύριον ἀπὸ σοφίας εἴργασται. Apol. 39. C: νῦν ... τοῦτο εἴργασθε οἰόμενοι cet. Hipp. mai. 282. E: ἐμὲ πλείω χρήματα εἰργάσθαι ἢ cet. Gorg. 522. D: μήτε περὶ θεοὺς ἄδικον μηδὲν μήτε εἰρηκὼς μήτε εἰργασμένος. Pol. X. 615. D: ἄλλα δὴ πολλά τε καὶ ἀνόσια εἰργασμένος. Apol. 28. D: ἐγὼ ... δεινὰ ἂν εἴην εἰργασμένος ... εἰ cet. Polit. 286. E: εἴδωλον ... πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εἰργασμένον ἐναργῶς. Crat. 433. C: ουδὲ καλῶς εἰργασμένον τοὔνομα. Tim. 76. D. Hipp. mai. 300. D: ἀνδρὶ πλεῖστον ἀργύριον εἰργασμένῳ. Phaed. 108. B: ἢ ἄλλ' ἄττα τοιαῦτα εἰργασμένην. Legg. XII. 947. D: θήκην ... εἰργασμένην εἶναι cet. Crat. 390. B: ὃς ... εἰργασμένον γνοίη cet. 431. D: ὥστε τὰ μὲν καλῶς εἰργασμένα ἔσται τῶν ὀνομάτων, τὰ δὲ κακῶς. Pol. II. 381. A: τὰ εὖ εἰργασμένα. Polit. 288. B: προβολῆς ... ἕνεκα ξυμπάντων αὐτῶν εἰργασμένων. 281. E: ὧν μὴ παραγενομένων οὐκ ἄν ποτε ἐργασθείη τὸ προστεταγμένον ἑκάστῃ τῶν τεχνῶν. 287. E: παντοδαπὸν εἶδος ἐργασθέν. Pol. I. 353. A: ὡς δρεπάνῳ τῷ ἐπὶ τούτῳ (al. τοῦτο) ἐργασθέντι. Polit. 279. E: τοῖς ... ἐργασθεῖσιν ἀμυντηρίοις. Hipp. mai.

282. E: *πλέον ἢ πεντήκοντα ... μνᾶς εἰργασάμην.* 300. D. Hipp. min. 368. C: *ἃ αὐτὸς εἰργάσω.* Pol. II. 377. E: *ὡς Οὐρανός τε εἰργάσατο* cet. Hipp. mai. 282. B: *χρήματα πολλὰ εἰργάσατο.* Pol. V. 450. A: *οἷον ... εἰργάσασθε ἐπιλαβόμενοί μου!* Phaedr. 244. B: *πολλὰ δὴ καὶ καλὰ ... τὴν Ἑλλάδα εἰργάσαντο.* Lach. 179. C: *ὅσα ἐν πολέμῳ εἰργάσαντο.* Legg. II. 664. A: *τί πείσας μέγιστον ἀγαθὸν ἐργάσαιτο ἂν πόλιν.* Gorg. 517. B: *μή ποτέ τις τῶν νῦν ἔργα τοιαῦτα ἐργάσηται.* Crat. 416. C: *ὅσα ... ἂν νοῦς τε καὶ διάνοια ἐργάσηται.* Conv. 213. D. Legg. X. 868. E: *(ἐὰν) γυνὴ ἑαυτῆς ἄνδρα ταὐτὸν τοῦτο ὡσαύτως ἐργάσηται.* Hipp. mai. 283. B: *ὃς ἂν πλεῖστον ἀργύριον ἐργάσηται.* Pol. III. 391. D: *δεινὰ καὶ ἀσεβῆ ἐργάσασθαι.* X. 597. B: *ἣν φαῖμεν ἂν ... θεὸν ἐργάσασθαι.* Apol. 32. D: *ὥστε ἄδικόν τι ἐργάσασθαι.* Eryx. 403. E: *πρὸς τὸ οἰκίαν ἐργάσασθαι.* Conv. 179. C: *τοῦτ᾽ ἐργασαμένη τὸ ἔργον.* Legg. III. 686. C: *θαυμαστὰ ἂν ἐργασάμενον (πρᾶγμα).* Conv. 179. C: *πολλῶν πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασαμένων.* Tim. 21. D: *διὰ ... φθορὰν τῶν ἐργασαμένων.* Crit. 53. A: *τί ἀγαθὸν ἐργάσει σαυτὸν* cet. Hipp. min. 372. E: *πολὺ ... μεῖζόν με ἀγαθὸν ἐργάσει* cet. Pol. I. 353. E: *εἰ τῇ οἰκείᾳ ... ἀρετῇ τὸ αὐτῶν ἔργον εὖ ἐργάσεται τὰ ἐργαζόμενα.* IV. 421. C: *τά τε ἔργα πονηρότερα ἐργάσεται.* Hipp. mai. 284. B: *πλεῖστα ἐργάσεται χρήματα.* Pol. II. 372. A: *θέρους ... τὰ πολλὰ γυμνοὶ ... ἐργάσονται.* V. 474. A: *ὡς θαυμάσια ἐργασομένους.*

ἐργαλεῖον, τό, *instrumentum.* Polit. 281. C: *τὰς τῶν ἐργαλείων δημιουργὰς τέχνας.* Eryx. 401. C. 403. E: *τὰ ἐργαλεῖα.*

ἐργασία, ἡ, *confectio, effectio* (s. *comparatio*); *tractatio; opus; negotium.* Gorg. 450. C: *τῶν μὲν (τεχνῶν) ἐργασία τὸ πολύ ἐστι* cet. Pol. III. 401. A: *ἡ τῶν ἄλλων σκευῶν ἐργασία.* Prot. 312. D: *ποίας ἐργασίας ἐπιστατής;* Theaet. 146. D: *ἐπιστήμην ὑποδημάτων ἐργασίας.* E. Polit. 280. E. Pol. II. 371. B: *τῆς περὶ τὴν θάλατταν ἐργασίας.* III. 406. D: *τῆς ... προκειμένης ἐργασίας ἀμελοῦντα.* IV. 438. D: *ἐπειδὴ οἰκίας ἐργασίας ἐπιστήμη ἐγένετο.* Charm. 163. B: *ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος ... ποίησιν πράξεως καὶ ἐργασίας ἄλλο ἐνόμιζε.* 173. E: *ἀλλὰ χαλκοῦ ἐργασίας;* Ion. 540. D: *περὶ ἐρίων ἐργασίας.* De lege 316. E: *περὶ κήπων ἐργασίας.* Polit. 280. A: *ἐπὶ τῇ τῶν ἱματίων ἐργασίᾳ.* Pol. III. 399. A: *ἐν πάσῃ βιαίῳ ἐργασίᾳ (ὄντος ἀνδρείου).* Legg. II. 667. C: *τῇ τῶν ὁμοίων ἐργασίᾳ.* Euthyd. 281. A: *ἐν τῇ ἐργασίᾳ ... τῇ περὶ τὰ ξύλα.* Ib. *ἐν τῇ περὶ τὰ σκεύη ἐργασίᾳ.* Prot. 353. D: *κατὰ τὴν αὐτῆς τῆς ἡδονῆς ... ἐργασίαν.* Gorg. 449. D: *περὶ τὴν τῶν ἱματίων ἐργασίαν.* Eryx. 404. C: *πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς ἐργασίαν.* Conv. 205. C: *ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι ποιήσεις εἰσί.* Theaet. 170. B: *διδασκάλους ... τῶν τε*

ἐργασιῶν. Eryx. 403. E. Charm. 163. C: *ἐργασίας τε καὶ πράξεις τὰς τοιαύτας ποιήσεις (ἐκάλει).* Eryx. 404. B: *πρός τινας ἐργασίας πραγμάτων μοχθηρῶν, τὰς δὲ χρηστῶν.*

ἐργάσιμος, ὁ ἡ, *qui cultus est* et *qui coli potest.* Legg. XII. 958. D: *χωρίων ὁπόσα μὲν ἐργάσιμα μηδαμοῦ.* I. 639. A: *ἐν ἐργασίμοις χωρίοις.* VII. 824.

ἐργαστικός, ή, όν, *conficiens; operarius*; fem. *ars conficiendi* et simpl. *confectio.* Polit. 259. E: *ἀρχιτέκτων ... οὐκ αὐτὸς ἐργαστικός, ἀλλ' ἐργατῶν ἄρχων.* 280. E: *ἐρεοῦ προβλήματος ἐργασικήν.* 281. A: *τήν γε ... στήμονος ἐργαστικήν.*

ἐργάτης, adi. *laboriosus.* Pol. VIII. 554. A: *τῷ γε φειδωλὸς εἶναι καὶ ἐργάτης* (v. *ἐργαστής*). Euthyd. 281. C: *οὐκοῦν καὶ ἀργὸς μᾶλλον ἢ ἐργάτης.* Subst. *operarius*, pl. *operae.* Polit. 259. E: *ἐργατῶν ἄρχων.* 260. A.

ἐργατικός, ή, όν, *laboriosus.* Men. 81. D: *ὅδε δὲ ἐργατικοὺς* (v. *ἐργαστικοὺς*) *τε καὶ ζητητικοὺς ποιεῖ.*

ἔργμα, τό, i. q. *ἔργον.* Eryx. 397. E. (Archil.).

ἐργολάβος, ὁ, *redemtor.* Pol. II. 373. E: *ἐργολάβοι σκευῶν τε παντοδαπῶν δημιουργοί.*

ἔργον, τό, *opus; negotium; munus.* Phaedr. 272. B: *καίτοι οὐ σμικρόν γε φαίνεται ἔργον.* Gorg. 517. C: *ὅπερ μόνον ἔργον ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου.* Soph. 217. B: *οὐ σμικρὸν οὐδὲ ῥάδιον ἔργον.* 235. A. Crat. 390. D: *τέκτονος ... ἔργον ἐστὶ ποιῆσαι πηδάλιον* cet. Conv. 187. E: *μέγα ἔργον ... καλῶς χρῆσθαι.* 188. E: *σὸν ἔργον ... ἀναπληρῶσαι.* Pol. I. 335. D: *οὐ γὰρ θερμότητος ... ἔργον ψύχειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου.* III. 406. C: *ὅτι πᾶσι τοῖς εὐνομουμένοις ἔργον τι ἑκάστῳ ἐν τῇ πόλει προστέτακται.* VII. 537. D: *καὶ ἐνταῦθα δὴ πολλῆς φυλακῆς ἔργον* (*opus est*). Tim. 26. A: *ὅπερ ἐν ἅπασι τοῖς τοιοῖσδε μέγιστον ἔργον.* 28. C: *τὸν ... ποιητὴν ... τοῦδε τοῦ παντὸς εὑρεῖν τε ἔργον* cet. Gorg. 450. D: *καὶ ἔργου ... ἢ οὐδενὸς προςδέονται ἢ βραχέος πάνυ.* Euth. 14. A: *ὅτι πλείονος ἔργου ἐστὶν ἀκριβῶς ταῦτα πάντα ... μαθεῖν.* Crat. 388. C: *τῷ τίνος ... ἔργῳ ὁ ὑφάντης καλῶς χρήσεται —;* 390. B: *τίς ... ὁ τῷ τοῦ λυροποιοῦ ἔργῳ χρησόμενος;* Prot. 335. B: *ἡγησάμενος οὐκέτι ἐμὸν ἔργον εἶναι παρεῖναι ἐν ταῖς συνουσίαις.* Phaedr. 232. A: *ἔργον τοῦτο ποιουμένους.* Parm. 136. D: *πολὺ ἔργον ... προστάττεις ὡς τηλικῷδε.* Pol. I. 332. E: *πρὸς τί ἔργον δυνατώτατος φίλους ὠφελεῖν —;* II. 369. B: *οὐκ ὀλίγον ἔργον αὐτὸ εἶναι.* VI. 494. E: *πᾶν ... ἔργον ... πράττοντας.* 511. C: *δοκεῖς γάρ μοι συχνὸν ἔργον λέγειν.* VII. 531. D: *ἀλλὰ πάμπολυ ἔργον λέγεις.* Tim. 27. A: *περὶ φύσεως τοῦ παντὸς εἰδέναι μάλιστα ἔργον πεποιημένον.* 29. D: *πλέον ἂν ἔργον ... παράσχοι.* Soph. 266. C: *δύο ... ἐστὶ ταῦτα θείας ἔργα ποιήσεως.* Men. 97. E: *πάνυ γὰρ καλὰ τὰ ἔργα ἐστί.* Soph. 235. E: *ὅσοι γε τῶν μεγάλων πού τι πλάττουσιν ἔργων ἢ γράφουσιν.* Pol. III. 401. C:

ἀπὸ τῶν καλῶν ἔργων. Critia 115. D: *μεγέθεσι κάλλεσί τε ἔργων.* Phil. 56. C: *ἐν τοῖς ἔργοις ἐλάττονος ἀκριβείας μετισχούσας.* Tim. 19. C: *κατά τε τὰς ἐν τοῖς ἔργοις πράξεις* cet. Gorg. 514. C: *ἰέναι ἐπὶ τὰ δημόσια ἔργα.* Soph. 223. D: *τὴν ... τὰ ἀλλότρια ἔργα μεταβαλλομένην.* Polit. 280. D: *ὅσαι ... περὶ τὰς κλοπὰς ... διακωλυτικὰ ἔργα παρέχονται.* Crat. 429. B: *οἱ μὲν καλλίω τὰ ἔργα αὐτῶν παρέχονται, οἱ δὲ αἰσχίω.* Conv. 191. C: *(ἵνα) ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιντο.* Pol. III. 413. C: *προθεμένοις ἔργα* cet. VIII. 559. C. **inceptum, actio; res gesta* (pl. *opera*); etiam *facinus*. Pol. IX. 574. E: *οὔτε τινὸς φόνου δεινοῦ ἀφέξεται ... οὔτ' ἔργου.* Conv. 188. C: *ἐν παντὶ ἔργῳ.* Crit. 50. A: *τούτῳ τῷ ἔργῳ ᾧ ἐπιχειρεῖς* cet. Lach. 183. C: *ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ.* Prot. 325. D: *παρ' ἕκαστον καὶ ἔργον καὶ λόγον διδάσκοντες* cet. Conv. 179. C: *τοῦτ' ἐργασαμένη τὸ ἔργον.* 217. E: *Σωκράτους ἔργον ὑπερήφανον.* Menex. 241. A: *ὅτι τὸ ἑξῆς ἔργον τοῖς Μαραθῶνι διεπράξαντο.* C: *τρίτον ... λέγω τὸ ἐν Πλαταιαῖς ἔργον* cet. 242. B. Pol. II. 378. A: *τὰ ... τοῦ Κρόνου ἔργα καὶ πάθη ὑπὸ τοῦ υἱέος* cet. Tim. 23. C: *ἣ κάλλιστα ἔργα ... γενέσθαι ... λέγονται.* Pol. VI. 496. E: *ἀνοσίων ἔργων.* VIII. 549. A: *ἀπὸ ἔργων τῶν τε πολεμικῶν καὶ τῶν περὶ τὰ πολεμικά.* Menex. 236. E: *ἔργων ... εὖ πραχθέντων.* 237. B: *τὴν τῶν ἔργων πρᾶξιν.* Pol. VII. 540. A: *ἐν ἔργοις τε καὶ ἐπιστήμαις.* Legg. III. 683. E: *περιτυχόντες ... ἔργοις γενομένοις.* Phaedr. 245. A: *μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα.* Conv. 178. D: *μεγάλα καὶ καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι.* 182. E: *θαυμαστὰ ἐργαζομένῳ.* 209. E: *πολλὰ καὶ καλὰ ἀποφηνάμενοι ἔργα.* Pol. II. 380. A: *ἢ οὐ θεοῦ ἔργα ἐατέον αὐτὰ λέγειν* cet. Legg. VI. 777. C: *(περὶ) τὰ ... παντοδαπὰ κλοπῶν ἔργα τε καὶ παθήματα.* VII. 801. E: *ἔργα ἐξειργασμένοι καλὰ καὶ ἐπίπονα.* *in univ. est *res*, i. q. *πρᾶγμα* (vern. *die Sache*); etiam id quod nos dicimus *Wirklichkeit* vel *That* (ut *ἔργῳ*, *re*, praecipue si *λόγῳ* opponitur). Legg. I. 647. D: *μετὰ λόγου καὶ ἔργου.* Phaedr. 240. E: *ἔργῳ* (opp. *λόγῳ*). 272. A. Phaed. 71. B. Theaet. 173. A. Soph. 234. C: *ἀποτελεῖν ἔργῳ.* 246. D: *ἔργῳ βελτίους αὐτοὺς ποιεῖν.* Conv. 182. C: *ἔργῳ ... τοῦτο ἔμαθον καὶ οἱ ἐνθάδε τύραννοι.* Pol. II. 382. E: *ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ.* 383. A. V. 473. A: *καὶ τῷ ἔργῳ ... γιγνόμενα ἀποφαίνειν.* VI. 492. D: *ἣν ἔργῳ προστιθέασι λόγῳ.* 498. E: *ἔργῳ τε καὶ λόγῳ.* Tim. 68. D. Critia 106. A. Legg. I. 626. A: *τῷ ... ἔργῳ.* VI. 769. E: *ἔργῳ καὶ λόγοις.* IX. 879. C: *ἔργῳ τε καὶ ἔπει.* Crit. 52. D: *ἔργῳ, ἀλλ' οὐ λόγῳ.* Menex. 244. A: *οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ.* Ax. 369. A: *δῆλον δὲ τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ γενομένοις.* Crat. 413. E: *αὐτὸ μηνύει τὸ ἔργον τοὔνομα ἡ ἀνρεία* (v. *ἀνρία*). Charm. 165. D: *τὴν ... ὑγίειαν καλὸν ἡμῖν ἔργον ἀπεργάζεται.* Ep. VII. 354. B: *φεύγειν ... τοὔνομά τε καὶ τοὔργον τοῦτο.* Pol.

III. 389. D: ἐάν γε (al. ἐάνπερ) ... ἐπί γε λόγῳ ἔργα τελῆται. Lach. 193. E: τὰ ... ἔργα οὐ ξυμφωνεῖ ἡμῖν τοῖς λόγοις. Prot. 352. A: ἤ πρὸς ἄλλο τι τῶν τοῦ σώματος ἔργων. Soph. 234. E: ἀνατετράφθαι τὰ ἐν τοῖς λόγοις φαντάσματα ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς πράξεσιν ἔργων παραγενομένων. Pol. V. 463. E: εἰ ἄνευ ἔργων οἰκεῖα ὀνόματα διὰ στομάτων μόνον φθέγγοιντο. Gorg. 461. D: καὶ ἐν ἔργοις καὶ ἐν λόγοις. Pol. III. 396. A: καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις. Phaed. 100. A: ἐν τοῖς ἔργοις (opp. ἐν τοῖς λόγοις). Tim. 19. E: χαλεπὸν μὲν ἔργοις, ἔτι δὲ χαλεπώτερον λόγοις εὖ μιμεῖσθαι. Legg. III. 679. D: λόγοις ἔργοις τε μεμηχανημέναι πάσας μηχανὰς cet. IV. 717. D: ἐάν τ' ἐν λόγοις ἐάν τ' ἐν ἔργοις δρῶσι τὸ τοιοῦτον. X. 907. D: λόγοις εἴτ' ἔργοις. Crat. 427. C: ὡς ἀφομοιῶν τοῖς γράμμασι τὰ ἔργα. Legg. XI. 934. C: ὑπογράφειν ἔργα ἑπόμενα τῇ γραφῇ. Ep. VII. 343. C: λόγῳ τε καὶ κατ' ἔργα.

ἔργω, *includo*. Polit. 285. B: σύμπαντα τὰ οἰκεῖα ἐντὸς μιᾶς ὁμοιότητος ἕρξας (sic codd. pro v. ἔρξας). Ion. 539. B: ἐέργων (Hom.) est *pellens*.

ἐργώδης, ὁ ἡ, *difficilis*. Ep. IX. 357. E: καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς ἦν ἐργώδη.

ἕρδω et ἔρδω, *facio*. Prot. 345. D: ὅστις ἕρδῃ μηδὲν αἰσχρόν (Simon.). Alc. II. 149. D: ἕρδειν ... ἑκατόμβας (Hom.). Euth. 12. A: ἕρξαντα (poët.).

ἐρέβινθος, ὁ, *cicer*. Pol. II. 372. C: ἐρεβίνθων καὶ κυάμων.

ἔρεβος, τό, *locus tenebricosus*. Ax. 371. E: ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος. Unde ἔρεβόςδε. Ion. 539. A. (Hom.).

ἐρεθίζω, *irrito*, *lacesso*. Pol. III. 393. E: μὴ ἐρεθίζειν. Eryx. 392. B: ἐάν τις κατὰ σμικρὸν ἐρεθίζων ὀργίσῃ. Pol. III. 411. C: ἀπὸ σμικρῶν ταχὺ ἐρεθιζόμενον. Tim. 89. B: τὰ γὰρ νοσήματα ... οὐκ ἐρεθιστέον φαρμακείαις. D.

ἐρείδω, *fulcio*, *infigo*, *defigo*; *illido*. Tim. 91. E: εἰς γῆν ... ἤρεισαν. Phaedr. 254. E: τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας. Tim. 43. E: ἐρείσας τὴν κεφαλὴν ... ἐπὶ γῆς. 54. E: τὰς ... πλευρὰς εἰς ταὐτὸν ὡς κέντρον ἐρεισάντων. Locr. 97. E: ἁ γᾶ ἐρήρεισται ἐπὶ τᾶς αὐτᾶς ῥοπᾶς. 98. E: ἠρεισμένα.

ἐρείκω, *frendo*. Crat. 426. E: θραύειν, ἐρείκειν cet.

ἔρεισμα, τό, *fulcimentum*. Legg. VII. 793. C: οἷον τεκτόνων ἐν οἰκοδομήμασιν ἐρείσματα ἐκ μέσου ὑποῤῥέοντα cet.

ἐρεοῦς, ᾶ, οῦν, *laneus*. Polit. 280. E: ἐρεοῦ προβλήματος ἐργαστικήν. Crat. 389. B: ἱματίῳ ... λινῷ ἢ ἐρεῷ cet. Polit. 281. C: περὶ τὴν ἐρεᾶν ἐσθῆτα. 283. A.

ἐρέσθαι, *quaerere*, *interrogare*. Pol. I. 327. C: ἠρόμην ὅπου αὐτὸς εἴη. 330. B. Legg. II. 662. D: ὅπερ οὖν ἠρόμην. Phaedr. 247. A: γελοῖον ἤρου. Soph. 237. C: χαλεπὸν ἤρου. Polit. 271. C. Prot. 311. B: εἴ τίς σε ἤρετο. Pol. I. 332. C. Gorg. 447. C: ἐροῦ αὐτόν. Riv. 136. E.

Conv. 199. E: *εἰ γὰρ ἐροίμην* cet. Pol. I. 341. E: *εἴ με ἔροιο.* 337. A. Prot. 312. D: *εἴ τις ἔροιτο ἡμᾶς.* Conv. 192. D. Prot. 354. A: *αὐτοὺς τὸ ἐναντίον εἰ ἐροίμεθα.* Legg. II. 662. C. D. Crit. 50. A: *εἰ ... ἔροιντο.* Gorg. 447. C: *τί ἔρωμαι;* Crat. 399. C. Alc. I. 112. E. Phaedr. 275. D: *ἐὰν δέ τι ἔρῃ τῶν λεγομένων* cet. Prot. 355. C: *ἐὰν ... τις ἡμᾶς ἔρηται διὰ τί* cet. Pol. VII. 538. D. Riv. 135. A: *βούλεσθε ... ἐρώμεθα ταυτὶ τὰ μειράκια;* Prot. 329. A: *οὐδὲν ἔχουσιν οὔτε ἀποκρίνασθαι οὔτε αὐτοὶ ἐρέσθαι.* Conv. 199. B: *πάρες μοι Ἀγάθωνα σμίκρ' ἄττα ἐρέσθαι.* Crat. 407. E: *ἔτι γε ἓν ἐρόμενός σε περὶ Ἑρμοῦ.* Pol. VIII. 544. A: *ἐμοῦ ἐρομένου.* al. Pol. IX. 576. D: *οὐκ ἐρήσομαι ... ὁποτέραν λέγεις.* Apol. 29. E. Alc. I. 114. A. Pol. VI. 497. C: *δῆλος ... εἶ ὅτι μετὰ τοῦτο ἐρήσει* cet. Alc. I. 113. E. Prot. 355. C: *ἐκεῖνος ἐρήσεται ἡμᾶς.* Hipp. mai. 288. A. Lys. 216. A: *ἐρήσονται.* Pol. VII. 531. B: *οὓς ἔφαμεν ... περὶ ἁρμονίας ἐρήσεσθαι.* Ion. 538. A. De lucri cup. 231. C.

ἐρέσσω, *remigo.* Hipp. min. 370. B. (Hom.).

ἐρεσχηλῶ, *ludo* (vern. *necken*). Phil. 53. E: *ὁ λόγος ἐρεσχηλεῖ* (v. *ἐρεσχελεῖ*) *νῷν.* Phaedr. 236. B: *ἐρεσχηλῶν* (v. *ἐρεσχελῶν*) *σε.* Legg. X. 885. C: *ταῦτα τάχ' ἂν ἐρεσχηλοῦντες* (v. *ἐρεσχελ.*) *εἴποιεν.* Pol. VIII. 545. E: *παιζούσας καὶ ἐρεσχηλούσας.*

ἐρέτης, ὁ, *remex.* Alc. I. 125. C: *ἆρα κελευστῶν χρωμένων ἐρέταις;*

ἐρετικός, ή, όν, *ad remos pertinens;* fem. *ars remigandi, remigatio.* Legg. IV. 707. A: *διὰ κυβερνητικῆς ... καὶ ἐρετικῆς* cet.

ἐρευνῶ, *indago, quaero.* Apol. 23. B: *ζητῶ καὶ ἐρευνῶ κατὰ τὸν θεόν.* Theaet. 200. E: *τοῦτο ἐὰν ἰόντες ἐρευνῶμεν.* Legg. XII. 968. C. 954. A: *ἐρευνᾶν βουλομένῳ.* Charm. 166. B: *ἐπ' αὐτὸ ἥκεις ἐρευνῶν.* Apol. 41. B: *τοὺς ἐκεῖ ἐξετάζοντα καὶ ἐρευνῶντα.* Legg. VII. 821. B: *τὰς αἰτίας ἐρευνῶντας.* Pass. Legg. XII. 954. B: *τιμησάμενον τὸ ἐρευνώμενον.* Med. Theaet. 174. A: *πᾶσαν ... φύσιν ἐρευνωμένη* cet.

ἐρέψιμος, ὁ ἡ, *tectis idoneus.* Critia 111. C: *δένδρων ... ἐρεψίμων.*

ἐρημία, ἡ, *solitudo; inopia* (quod ponitur in eo qui ab amicis, parentibus, opibus al. destitutus est); etiam *oblivio.* Legg. I. 635. A: *οὐκοῦν ἡμῖν τὰ νῦν ἐρημία ... νέων —;* XI. 927. A: *οἱ τῶν ὀρφανῶν τῆς ἐρημίας αἰσθήσεις ἔχουσιν.* Phaedr. 236. C: *ἐσμὲν ... μόνω ἐν ἐρημίᾳ.* Conv. 217. B. Pol. X. 604. A. Legg. III. 694. E: *ἐν ἀνδρῶν ἐρημίᾳ.* VIII. 830. C: *ἐν ἐρημίᾳ συγγυμναστῶν.* Ep. IV. 321. B. Phaedr. 232. D: *εἰς ἐρημίαν φίλων καθιστᾶσιν.* Pol. VI. 495. E: *διὰ πενίαν καὶ ἐρημίαν τοῦ δεσπότου.* IX. 578. E. Legg.

III. 677. E: *μυρίαν μέν τινα φοβερὰν ἐρημίαν.* V. 730. C. Hipp. mai. 295. A: *εἰς ἐρημίαν ἐλθών.* Ep. VIII. 353. E: *ἥξει ... σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία πᾶσα.*

ἔρημος, ὁ ἡ, *solus, desertus; carens, vacuus; orbus.* Phaed. 58. C: *ἔρημος ἐτελεύτα φίλων;* Legg. IV. 716. B: *καταλείπεται ἔρημος θεοῦ.* V. 729. E. X. 908. A: *ἔρημος ... τόπος.* (Fem. *ἐρήμη* ponitur in *δίκη*, h. e. *vadimonio deserto*, quum quis reum absentem s. qui vadimonium deseruit, accusat. Apol. 18. C: *ἀτεχνῶς ἐρήμην κατηγοροῦντες.*). Phil. 63. B: *μόνον καὶ ἔρημον ... τι γένος.* Gorg. 523. E: *ἔρημον πάντων τῶν συγγενῶν.* Phil. 16. B: *πολλάκις δέ με ... ἔρημον καὶ ἄπορον κατέστησεν.* Tim. 34. B: *οὐρανὸν ἕνα μόνον ἔρημον κατέστησε.* Legg. XI. 927. D: *καί τινα πατρὸς ἢ μητρὸς ἔρημον ἀδικῶν.* Ep. VII. 732. C. Pol. VI. 495. C: *ἔρημον καὶ ἀτελῆ φιλοσοφίαν λείποντες.* Legg. IV. 704. C: *τὴν χώραν ταύτην ἔρημον ἀπείργασται.* IX. 862. E: *ποιοῦντες ... ἀνδρῶν κακῶν ἔρημον τὴν πόλιν.* XI. 926. E: *ἔρημον πατέρων γενομένην.* Pol. V. 453. A: *ἵνα μὴ ἔρημα τὰ τοῦ ἑτέρου λόγου πολιορκῆται.* Phaed. 112. E: *δι' ἐρήμων ... τόπων.* Polit. 298. B: *καταλείποντες ... ἐρήμους.* Legg. XI. 918. E: *εἰς ἐρήμους ... τόπους.* X. 908. C: *θεῶν ἔρημα εἶναι πάντα.* XI. 927. C: *εἰς ὀρφανὰ καὶ ἔρημα ὑβρίζουσι.*

ἐρημῶ, *desero, destituo.* Legg. IX. 865. E: *ἐρημῶσαι πάντας τοὺς οἰκείους τόπους ξυμπάσης τῆς πατρίδος.* Tim. 66. E: *τὸ ... πνεῦμα τῶν ὀσμῶν ἐρημωθέν.*

ἐρίβωλος, ὁ ἡ, *ferax.* Crit. 44. B. et Hipp. min. 370. C. (Hom.).

ἐρίζω, *litigo, rixor.* Prot. 337. B: *ἐρίζουσι δὲ οἱ διάφοροί τε καὶ ἐχθροὶ ἀλλήλοις.* Lys. 207. C: *οὐκοῦν καὶ ὁπότερος γενναιότερος, ἐρίζοιτ' ἄν —;* Prot. 337. B: *ἀλλήλοις ... ἀμφισβητεῖν μέν, ἐρίζειν δὲ μή.* Conv. 173. E: *οὐκ ἄξιον περὶ τούτων ... νῦν ἐρίζειν.* Pol. V. 454. A: *οὐκ ἐρίζειν, ἀλλὰ διαλέγεσθαι.* Riv. 132. A. Prot. 343. D: *ὥσπερ ἐρίζοντα λέγειν.* Pol. III. 395. D: *πρὸς θεοὺς ἐρίζουσαν.* Riv. 132. A: *ἐρίζοντε.*

ἐριννύς, ἡ, *furia.* Ep. VIII. 357. A: *εἰ μὴ ξενικαὶ ἐριννύες ἐκώλυσαν.*

ἔριον, τό, *lana.* Conv. 175. D: *τὸ ... ὕδωρ τὸ διὰ τοῦ ἐρίου ῥέον.* Pol. III. 398. A: *ἐρίῳ στέψαντες.* (Crat. 389. B: *ἐρίῳ* scribebatur pro *ἐρεῷ*). Polit. 279. B: *περὶ τὰ ἐκ τῶν ἐρίων ὑφάσματα.* Charm. 173. E. Ion. 540. C: *περὶ ἐρίων ἐργασίας.* Polit. 282. C: *ἐν ἐρίοις.* Pol. II. 370. E: *δέρμασί τε καὶ ἐρίοις.* IV. 429. D: *βάψαι ἔρια.* Lys. 208. D.

ἔρις, ἡ, *lis, rixa; contentio; disputatio.* Legg. VIII. 834. D: *ὥστε ἔστω καὶ τούτων παιδιᾶς χάριν ἔρις τε καὶ ἀγωνία.* Menex. 237. C: *ἡ τῶν ἀμφισβητησάντων περὶ αὐτὴν θεῶν*

ἔρις τε καὶ κρίσις. Soph. 237. B: ἔριδος ἕνεκα. Riv. 133. A: παυσαμένῳ τῆς ἔριδος. Pol. V. 454. A: ἔριδι, οὐ διαλέκτῳ πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι. Polit. 268. E: τὸ περὶ τὴν Ἀτρέως τε καὶ Θυέστου λεχθεῖσαν ἔριν φάσμα. Pol. II. 379. E: θεῶν ἔριν. VI. 499. A. Critia 109. B: οὐ κατ' ἔριν. Legg. V. 736. C. VI. 776. C. D: ἐλάττω ... ἔριν ἂν ἔχοι. VII. 788. D. Hipp. mai. 294. D: ἔριν καὶ μάχην. Soph. 225. E: ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐρίδων χρηματιζόμενον. Phil. 49. A: μεστὸν ἐρίδων. Tim. 88. A: δι' ἐρίδων. Critia 109. B.

ἐριστικός, ή, όν, *ad contentionem aptus*, *contendendi studiosus*; c. λόγος, *litigiosus*, *captiosus*; fem. et neutr. *ars verbis disputandi*, *contentio*. Lys. 211. B: ἢ οὐκ οἶσθα ὅτι ἐριστικός ἐστι; Sis. 388. D: εἰ δέ σοι οὗτος ὁ λόγος ἐριστικὸς εἶναι δοκεῖ cet. Soph. 226. A: ἐριστικῆς ὂν τέχνης. Euthyd. 272. B: τῆς σοφίας ... τῆς ἐριστικῆς. Soph. 225. C: τοῦ ... ἐριστικοῦ. Men. 81. E: τούτῳ τῷ ἐριστικῷ λόγῳ. Ib. τοῦτον ὡς ἐριστικὸν λόγον κατάγεις. Soph. 231. E: τὴν ἐριστικὴν τέχνην ἀφωρισμένος. 225. C: τὸ ... ἔντεχνον, καὶ περὶ δικαίων αὐτῶν καὶ ἀδίκων ... ἀμφισβητοῦν, ἆρ' οὐκ ἐριστικὸν αὖ λέγειν εἰθίσμεθα; Men. 75. C: τῶν ἐριστικῶν τε καὶ ἀγωνιστικῶν. Pol. VI. 499. A: τὰ ... ἐριστικά.

ἐριστικῶς, *litigiosa ratione*. Phil. 17. A: τό τε διαλεκτικῶς ... καὶ τὸ ἐριστικῶς ἡμᾶς ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους τοὺς λόγους. Pol. V. 454. B: πάνυ ἀνδρείως τε καὶ ἐριστικῶς.

ἕρκειος, ὁ, *penetralis*. Euthyd. 302. D: Ζεὺς ... ἕρκειος δὲ καὶ φράτριος.

ἑρκοθηρικός, ή, όν, *ad piscatum septis peragendum pertinens*. Soph. 220. C: τοῦτο ... ἑρκοθηρικὸν τῆς ἄγρας τὸ μέρος φήσομεν ἤ τι τοιοῦτον.

ἕρκος, τό, *septum*. Soph. 220. C: ὅτι πᾶν ὅσον ἂν ἕνεκα κωλύσεως εἴργῃ τι περιέχον, ἕρκος εἰκὸς ὀνομάζειν. 220. B: ἕρκεσιν. C: ἕρκη.

ἕρμα, τό, *columen*. Legg. V. 737. A: τοῦτο ... οἷον ἕρμα πόλεως ἡμῖν κείσθω τὰ νῦν. **scopulus* (cui navis illiditur). Pol. VIII. 553. B: ἐξαίφνης πταίσαντα ὥσπερ πρὸς ἕρματι πρὸς τῇ πόλει.

ἕρμαιον, τό, *quod quis forte fortuna invenit*, *exoptatum*, *in lucro ponendum*. Phaed. 107. C: ἕρμαιον ἂν ἦν τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι ... ἀπηλλάχθαι. Conv. 176. B: ἕρμαιον ἂν εἴη ἡμῖν ... εἰ cet. Pol. II. 368. D: ἕρμαιον ἂν ἐφάνη ... ἐπισκοπεῖν τὰ ἐλάττω. Legg. XI. 932. A: τοῖς ... ἀγαθοῖς ἕρμαιον πρόγονοι γηραιοί. Charm. 157. C. Gorg. 486. E: οἶμαι ... τοιούτῳ ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέναι. 489. B: ἕρμαιον τοῦτο ποιούμενος. Conv. 217. A: ἕρμαιον ἡγησάμην εἶναι καὶ εὐτύχημα ἐμὸν θαυμαστόν. Theag. 127. B. Euthyd. 273. E: πόθεν τοῦτο τὸ ἕρμαιον εὑρέτην; 295. A.

ἑρμηνεία, ἡ, *interpretatio*, *explanatio*. Theaet. 209. A: λόγος ... ἦν ἡ τῆς σῆς διαφορότητος ἑρμηνεία. Epin. 984.

B: *τῆς ἑρμηνείας αἴτιον*. Pol. VII. 524. B: *αὗταί γε ἄτοποι τῇ ψυχῇ αἱ ἑρμηνεῖαι.*

ἑρμηνεύς, *ὁ*, *interpres*. Legg. X. 907. D: *τῶν νόμων ἑρμηνεύς (λόγος)*. Crat. 407. E: *τὸ ἑρμηνέα εἶναι καὶ τὸ ἄγγελον* cet. Phil. 16. A. Ion. 530. C. Theaet. 163. C: *οἵ τε γραμματισταὶ ... καὶ οἱ ἑρμηνεῖς*. Ion. 534. E: *οἱ δὲ ποιηταὶ οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἑρμηνεῖς εἰσὶ τῶν θεῶν*. 535. A: *οὐκοῦν ἑρμηνέων ἑρμηνεῖς γίγνεσθε;*

ἑρμηνευτής, *ὁ*, *interpres*. Polit. 290. C: *ἑρμηνευταὶ ... νομίζονται παρὰ θεῶν ἀνθρώποις.*

ἑρμηνευτικός, *ή*, *όν*, *ad interpretationem pertinens*; fem. *ars interpretandi*. Epin. 975. C. *οὐδὲ μαντική γε οὐδ' ἑρμηνευτική*. Defin. 414. D. Ib. *σημεῖόν τι κοινὸν ἑρμηνευτικὸν ἄνευ μέλους*. Polit. 260. D: *ἑρμηνευτικῇ*.

ἑρμηνεύω, *interpretor*; *explico*. Ion. 535. A: *οὐκοῦν ὑμεῖς ... τὰ τῶν ποιητῶν ἑρμηνεύετε;* Legg. XII. 966. B: *λόγῳ ... ἑρμηνεύειν*. Ion. 535. A. Conv. 202. E: *ἑρμηνεῦον*. Pol. V. 453. C: *ἑρμηνεῦσαι*. Ep. VIII. 355. A: *ἐγὼ ... ἑρμηνεύσω ἃ* cet. Med. Epin. 985. B: *ἑρμηνεύεσθαι (δαίμονας) πρὸς ἀλλήλους τε καὶ τοὺς ... θεοὺς πάντας τε καὶ πάντα.*

ἑρμογλυφεῖον, *τό*, *statuarii officina*. Conv. 215. A: *ἐν τοῖς ἑρμογλυφείοις.*

ἑρπνοῦν, i. e. *τερπνόν*. Crat. 419. D.

ἕρπω, *serpo*. Ax. 367. E. (Hom.).

ἔῤῥω, *pereo*, *evanesco*. Phil. 24. D: *αὐτὰ ἔῤῥει ταῦτα ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας*. Ep. VII. 349. E: *ὅτι Δίωνι τὰ χρήματα ἔῤῥει παντελῶς*. Legg. III. 677. C: *πάντα ἔῤῥειν ταῦτα ἐν τῷ τότε χρόνῳ*. E: *ζώων ... τῶν ἄλλων ἐῤῥόντων*. Ep. VIII. 355. D: *ἔῤῥουσι*. III. 319. C: *πόλεις Ἑλληνίδας ἐῤῥούσας.*

ἐῤῥωμένος, *η*, *ον*, *validus*, *fortis*; *firmus*. Phaedr. 268. A: *καὶ μάλ' ἐῤῥωμένην (δύναμιν)*. Pol. VI. 491. D: *ὅσῳ ἂν ἐῤῥωμενέστερον ᾖ*. Conv. 181. C: *τὸ φύσει ἐῤῥωμενέστερον ... ἀγαπῶντες*. Gorg. 483. C: *τοὺς ἐῤῥωμενεστέρους τῶν ἀνθρώπων*. Clit. 409. A: *ὁ ... δοκῶν αὐτῶν ἐῤῥωμενέστατος εἶναι*. Phaed. 100. A: *ὃν (λόγον) ἂν κρίνω ἐῤῥωμενέστατον εἶναι*. Pol. V. 477. E: *πασῶν γε δυνάμεων ἐῤῥωμενεστάτην*. Legg. X. 894. C. Tim. 89. E: *τὸ δ' ἐν γυμνασίοις (διάγον) ἐῤῥωμενέστατον*. Gorg. 483. E: *τοὺς βελτίστους καὶ ἐῤῥωμενεστάτους ἡμῶν αὐτῶν.*

ἐῤῥωμένως, *fortiter*; *vehementer*; *firme*. Phaedr. 238. C: *ἐῤῥωμένως ῥωσθεῖσα*. Theaet. 179. D. Conv. 221. B: *ὅτι ... μάλα ἐῤῥωμένως ἀμυνεῖται*. Pol. I. 352. C. II. 361. D. Hipp. mai. 287. A: *ἵνα ἐῤῥωμενέστερον μάθω*. Pol. III. 401. D: *ἐῤῥωμενέστατα ἅπτεται αὐτῆς (τῆς ψυχῆς).*

ἐρυθριῶ, *erubesco*. Lys. 204. C: *ἀστεῖόν γε ... ὅτι ἐρυθριᾷς*. D: *ἐρυθριᾷ*. Eryx. 395. C: *ἐρυθριῶν*. Pol. I. 350. D: *τότε καὶ εἶδον ἐγὼ ... Θρασύμαχον ἐρυθριῶντα.*

Riv. 134. B: ὁ δ' ἕτερος ἠρυθρίασε. Lys. 204. B. C. al. Prot. 312. A: ἐρυθριάσας.

ἐρυθρός, ά, όν, ruber. Tim. 80. E: ἡ ... ἐρυθρὰ ... χρόα. 68. B: ἐρυθρὸν ... μέλανι ... κραθέν. Ib. ἐρυθρῷ ... μιγνύμενον. Critia 116. A: τὸν δὲ (λίθον) ἐρυθρὸν ὄντα. Tim. 68. B: τὸ ... πυρὸς γένος ... τοὔνομα ἐρυθρὸν λέγομεν. 83. B: χρῶμα ἔσχεν ἐρυθρώτερον (v. ἐρυθρότερον). Epin. 987. C: ἐρυθρώτατον ἔχει χρῶμα.

ἔρυμα, τό, munimentum. Legg. III. 681. A: τειχῶν ἐρύματα.

ἐρύομαι, defendo. Crat. 392. E. (Hom.).

ἐρυσίβη, ἡ, rubigo. Pol. X. 609. A: σίτῳ ... ἐρυσίβην. Ax. 368. C. Conv. 188. B: ἐρυσίβαι.

ἔρχομαι, eo, pergo; progredior; accedo; aggredior; venio; succurro. Saepius verbi appositi amplificatio est. Prot. 309. B: ἄρτι ἀπ' ἐκείνου ἔρχομαι. Phaed. 91. B: παρεσκευασμένος ... οὑτωσὶ ἔρχομαι ἐπὶ τὸν λόγον. 100. B: ἔρχομαι ... ἐπιχειρῶν σοι ἐπιδείξασθαι τῆς αἰτίας τὸ εἶδος cet. Apol. 39. E: ἐν ᾧ ... οὔπω ἔρχομαι οἷ ἐλθόντα με δεῖ τεθνάναι. Prot. 311. E: ὡς τίς γενησόμενος ἔρχει παρὰ τὸν Πρωταγόραν; Pol. X. 596. E: εἰς δέον (*opportune*) ἔρχει (v. ἔρχῃ) τῷ λόγῳ. Prot. 321. C: ἀποροῦντι ... αὐτῷ ἔρχεται Προμηθεύς. Gorg. 517. D: ἄλλα ὧν ἔρχεται σώματα εἰς ἐπιθυμίαν. Phaedr. 250. D: ὄψις ... ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται (*venit*, h. e. *apparet* et simpl. *est*) αἰσθήσεων. Theaet. 144. B: οὕτω λείως ... ἔρχεται ἐπὶ τὰς μαθήσεις. Pol. I. 351. C: ὅσα κοινῇ ἐπί τι ἔρχεται ἀδίκως. IV. 424. D: ἐκ ... τῶν ξυμβολαίων ἔρχεται ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ πολιτείας. Tim. 44. C: εἰς Ἅιδου πάλιν ἔρχεται. Critia 110. A: μυθολογία γὰρ ἀναζήτησίς τε τῶν παλαιῶν μετὰ σχολῆς ἅμ' ἐπὶ τὰς πόλεις ἔρχεσθον. Theaet. 187. B: ἐφ' ὃ ἐρχόμεθα. Legg. IV. 707. D: εἰ κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐρχόμεθα. Gorg. 488. C: ὡς αἱ μεγάλαι πόλεις ἐπὶ τὰς σμικρὰς κατὰ τὸ φύσει δίκαιον ἔρχονται. 523. C: ἔρχονται αὐτοῖς πολλοὶ μάρτυρες. Pol. I. 347. C: τότε ἔρχονται ἐπὶ τὸ ἄρχειν. Conv. 174. D: σύν τε δύ' ... ἐρχομένω cet. Prot. 317. B: ἐγὼ ... τούτων τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα. Legg. I. 702. B: εἰς χρείαν αὐτῶν ἐλήλυθα. X. 900. B: εἰς τοῦτο νῦν τὸ πάθος ἐλήλυθας. I. 629. B: καὶ παρ' ἡμᾶς ἐλήλυθε κομισθέντα ἐκ Λακεδαίμονος. IV. 714. B: πάλιν ἡμῖν ἀμφισβητούμενον ἐλήλυθεν. XI. 917. A: ὅθεν ὁ νῦν παρὼν ἡμῖν λόγος ἐλήλυθε. Gorg. 487. B: ὥ γε εἰς τοσοῦτον αἰσχύνης ἐληλύθατον ὥστε cet. Pol. IV. 445. B: ἐπείπερ ἐνταῦθα ἐληλύθαμεν. Legg. III. 683. E: ἐπὶ τὸν αὐτὸν λόγον ἐληλύθαμεν. Alc. I. 119. B: ἐπειδὴ καὶ οὗτοι ἰδιωτικῶς ἔχοντες ἐληλύθασιν ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως. Crat. 433. A: ἐπὶ τὰ πράγματα ... ἐληλυθέναι. Pol. II. 361. D: εἰς τὸ ἔσχατον ἐληλυθότες. Tim. 80. A: εἰς ὅμοιον ἐληλυθυίας. Phaed. 116. B: οἶσθα γὰρ ἃ ἦλθον

ἀγγέλλων (v. ἀγγελῶν). Prot. 320. D: *ἐπειδὴ ... καὶ τούτοις χρόνος ἦλθεν εἱμαρμένος γενέσεως.* Pol. VI. 502. D: *νῦν ... οὐδὲν ἧττον ἦλθε τὸ δεῖν αὐτὸ διελθεῖν.* VIII. 550. B: *εἰς τὸ μέσον ἑλκόμενος ... ἦλθε.* Tim. 47. A: *οὔτ' ἦλθεν ... τῷ θνητῷ γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν.* Prot. 314. E: *Πρωταγόραν ... δεόμενοι ἰδεῖν ἤλθομεν.* 316. B: *πρὸς σέ τοι ἤλθομεν* cet. Polit. 279. E: *πάλιν ἤλθομεν ἐπὶ τὸ νῦν χρήσιμον.* Pol. I. 329. B: *ὅσοι ἐνταῦθα ἦλθον ἡλικίας.* Charm. 155. B: *μόνον ἐλθέτω.* Legg. III. 683. C: *μακρὰν ἂν ἔλθοιμι ἔγωγε.* Phaed. 101. D: *ἕως ἐπί τι ἱκανὸν ἔλθοις.* Pol. III. 393. E: *ἵνα σῶς οἴκαδε ἔλθοι.* Legg. IV. 712. B: *ὁ δὲ (θεὸς) ... ἵλεως ... ἡμῖν ἔλθοι.* III. 679. B: *ὁπότε εἰς τὴν τοιαύτην ἀπορίαν ἔλθοιεν.* Polit. 266. E: *αὐτός σοι πρότερον ἔλθω (τὴν ὁδόν);* Pol. I. 344. A: *ἐὰν ἐπὶ τὴν τελεωτάτην ἀδικίαν ἔλθῃς.* Legg. X. 894. A: *ὁπόταν εἰς τὴν δευτέραν ἔλθῃ μετάβασιν.* Pol. X. 603. C: *ἐπ' αὐτὸ αὖ ἔλθωμεν τῆς διανοίας τοῦτο ᾧ* cet. Gorg. 484. D: *ἐπειδὰν ... ἔλθωσιν εἴς τινα ἰδίαν ἢ πολιτικὴν πρᾶξιν.* Conv. 184. D: *ὅταν ... εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν ἐραστής τε καὶ παιδικά.* Prot. 335. C: *ἐλθεῖν γάρ ποί με δεῖ.* Crat. 435. B: *ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν ἐλθεῖν.* Pol. I. 354. B: *οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου.* Theaet. 143. A: *οἴκαδ' ἐλθών.* Pol. IX. 572. A: *μή τισιν εἰς ὀργὰς ἐλθὼν* cet. Critia 113. D: *αὐτῆς ... εἰς ἐπιθυμίαν Ποσειδῶν ἐλθών.* Legg. X. 894. A: *μέχρι τριῶν ἐλθοῦσα.* Pol. III. 402. A: *ἐλθόντος ... τοῦ λόγου.* Theaet. 142. C: *καί μοι ἐλθόντι Ἀθήναζε* cet. Conv. 174. C: *ἐλθόντα ... ἐπὶ τὴν θοίνην.* 217. E: *εἰς ἔπαινον ἐλθόντα.* Phaedr. 250. D: *δεῦρο ... ἐλθόντες.* Pol. VIII. 545. C: *εἰς τυραννουμένην πόλιν ἐλθόντες.* X. 613. C: *εἰς τέλος ἐλθόντες.* Alc. II. 142. A: *διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες καὶ φόβων.* Legg. I. 630. B: *δικαιοσύνη ... καὶ φρόνησις εἰς ταὐτὸν ἐλθοῦσαι μετ' ἀνδρείας.* VIII. 841. D: *ταῖς μετὰ θεῶν καὶ ἱερῶν γάμων ἐλθούσαις εἰς τὴν οἰκίαν.* **redeo.* Prot. 310. C: *ἐπειδὴ ... ἦλθον.* Legg. IX. 866. C: *ἐὰν δ' ἔλθῃ παρανόμως.* Ib. *ἐὰν δὲ ἄκων ἔλθῃ.* — Cum partic. futuri amplificatio quaedam huius temporis est (vern. *sich aufmachen um —, im Begriffe stehen etwas zu thun*). Theag. 129. A: *ἐγὼ μέντοι ἔρχομαι ἀποθανούμενος νυνί.* Prot. 313. A: *οἶσθα εἰς οἷόν τινα κίνδυνον ἔρχει ὑποθήσων τὴν ψυχήν;* Theaet. 198. E: *πάλιν ἔρχεται μαθησόμενος παρ' ἑαυτοῦ ἃ ἐπίσταται.* Euth. 2. C. 3. B. Prot. 311. E: *ὡς σοφιστῇ ἄρα ἐρχόμεθα τελοῦντες τὰ χρήματα;* Alc. I. 120. B: *ἐληλύθασι κολακεύσοντες τὴν πόλιν.*

ἕρψις, ἡ, *reptatio.* Crat. 419. D: *ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ψυχῆς ἕρψεως.*

ἐρῶ, *amo; appeto, concupisco, desidero; studiosus sum.* Phil. 34. A: *κενούμενος ... ἐρᾷ πληροῦσθαι.* Conv. 200. A: *οὗ ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾷ.* 204. D: *ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί*

ἐρᾷ; sq. γενέσθαι αὐτῷ. 192. E: ὁρᾶτε εἰ τούτου ἐρᾶτε. Phaedr. 257. E: ὅτι οἱ μέγιστον φρονοῦντες τῶν πολιτικῶν μάλιστ' ἐρῶσι λογογραφίας. Conv. 181. B: οὗτός ἐστιν ὃν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρῶσιν. 206. A: ὅτι καὶ εἶναι τὸ ἀγαθὸν αὑτοῖς ἐρῶσιν. Pol. VI. 485. B: ὅτι μαθήματος ... ἀεὶ ἐρῶσιν ὃ cet. Phaedr. 237. B: ὡς οὐκ ἐρῴη. Pol. III. 402. D. Legg. V. 727. E: ὁπόταν χρήματά τις ἐρᾷ κτᾶσθαι μὴ καλῶς. Conv. 181. A: τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἔρως. 200. D. Phaed. 68. A: φρονήσεως ... τις τῷ ὄντι ἐρῶν. Conv. 183. E: ὁ τοῦ σώματος μᾶλλον ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν. Pol. V. 468. C: ἐάν τίς του τύχῃ ἐρῶν ἢ ἄῤῥενος ἢ θηλείας. Phaedr. 237. D: ὅτι ... καὶ μὴ ἐρῶντες ἐπιθυμοῦσι τῶν καλῶν. Pol. VIII. 555. D: νεωτερισμοῦ ἐρῶντες. III. 403. B: ὀρθῶς ἐρῶσί τε καὶ ἐρωμένοις. Ep. VIII. 355. D: τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶσι τυχεῖν. Phaed. 68. A: οὗ διὰ βίου ἤρων τυχεῖν· ἤρων δὲ φρονήσεως. Lys. 222. A: οὐδὲ ἤρα οὐδὲ ἐφίλει. — Part. ἐρώμενος, *amatus*, Lat. *amores*. Phaedr. 239. A. Conv. 178. E. al. sexc. — Aor. I. pass. valet *amore correptum esse* et *amare* vel *appetere*. Conv. 213. C: ἀφ' οὗ τούτου ἠράσθην. Alc. I. 131. C: οὐκ Ἀλκιβιάδου ἠράσθη. De virt. 377. D: ἐρασθῆναι. Crat. 404. C: λέγεται ὁ Ζεὺς αὐτῆς ἐρασθεὶς ἔχειν. Crat. 398. D: πάντες ... γεγόνασιν ἐρασθέντος ἢ θεοῦ θνητῆς ἢ θνητοῦ θεᾶς (v. ἐρασθέντες ἢ θεὸς ... θνητοὶ θεᾶς). Alc. II. 141. D: ἐρασθέντα τῆς τυραννίδος. Pol. X. 607. E: ὥσπερ οἱ ποτέ του ἐρασθέντες ... ἀπέχονται.

ἐρωέω, *cedo*. Legg. IV. 706. E. (Hom.).

ἔρως, ὁ, *amor*; *cupiditas*; *studium*, *appetitio*. Phaedr. 237. D: ὅτι ... ἐπιθυμία τις ὁ ἔρως, ἅπαντι δῆλον. 238. C: ἡ ... ἄνευ λόγου δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης κρατήσασα ἐπιθυμία ... ἔρως ἐκλήθη. Crat. 420. A: ἔρως ... ὅτι ἐσρεῖ ἔξωθεν (sq. διὰ τῶν ὀμμάτων). Conv. 192. E: τοῦ ὅλου ... τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ διώξει ἔρως ὄνομα. 200. E: ὁ ἔρως ... τούτων (ἐστὶν) ὧν ἂν ἔνδεια παρῇ αὐτῷ. Pol. III. 403. A: ὁ δὲ ὀρθὸς ἔρως πέφυκε κοσμίου τε καὶ καλοῦ σωφρόνως τε καὶ μουσικῶς ἐρᾶν. Legg. IV. 711. D: ὅταν ἔρως θεῖος τῶν σωφρόνων τε καὶ δικαίων ἐπιτηδευμάτων ἐγγένηται μεγάλαις τισὶ δυναστείαις. VI. 783. A: ἔρως ὀξύτατος ... ὁ περὶ τὴν τοῦ γένους σπορὰν ὕβρει πλείστῃ καόμενος. Lys. 221. E: τοῦ οἰκείου ... ὅ τε ἔρως καὶ ἡ φιλία καὶ ἡ ἐπιθυμία τυγχάνει οὖσα. Legg. VIII. 831. C: ὑπ' ἔρωτος πλούτου. Conv. 208. C: ὡς δεινῶς διάκεινται ἔρωτι τοῦ ὀνομαστοὶ γενέσθαι. Pol. III. 403. A: τῷ ὀρθῷ ἔρωτι. Tim. 69. D: ἐπιχειρητῇ παντὸς ἔρωτι. 42. A: ἡδονῇ καὶ λύπῃ μεμιγμένον ἔρωτα. 91. A: διὰ ταῦτα οἱ θεοὶ τὸν τῆς ξυνουσίας ἔρωτα ἐτεκτήναντο. Legg. VI. 782. E: ἣν πέρι ἅπασαν (ἐδωδὴν καὶ πόσιν) πᾶν ζῶον ἔμφυτον ἔρωτα ἔχον. Ep. VII. 339. E: πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου. Phaed. 81. A: ἀγρίων ἐρώτων ... ἀπηλλαγμένη. Pol. III. 396. D: ὑπὸ νόσων ἢ ὑπὸ

ἐρώτων. IX. 578. A: ὑπὸ ἐπιθυμιῶν τε καὶ ἐρώτων. Legg. VIII. 837. A. Phil. 50. C: ἐν τοῖς φόβοις καὶ ἔρωσι. Phaedr. 250. D: δεινοὺς γὰρ ἂν παρεῖχεν ἔρωτας εἰ cet. Phil. 67: τοὺς θηρίων ἔρωτας.

ἐρώτημα, τό, *interrogatio*, *quaestio*. Prot. 336. D: περὶ ὅτου τὸ ἐρώτημα ἦν. Conv. 199. D: γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐρώτημα, εἰ cet. Pol. VII. 538. D: ὅταν ... ἐλθὸν ἐρώτημα ἔρηται. Hipp. mai. 292. C: ὅστις ... πολὺ ἀπῇσας ἀπὸ τοῦ ἐρωτήματος. Euthyd. 275. D: ἅτε μεγάλου ὄντος τοῦ ἐρωτήματος. Prot. 330. D: ἀγανακτήσαιμ' ἂν ἔγωγ' ... τῷ ἐρωτήματι. Theaet. 165. B: τί γὰρ χρήσει ἀφύκτῳ ἐρωτήματι; Theaet. 165. B: λέγω δὴ τὸ δεινότατον ἐρώτημα. Phil. 42. E: ὃ σὺ ... ἤρου τὸ ἐρώτημα. Pol. VI. 487. E: ἐρωτᾷς ... ἐρώτημα δεόμενον ἀποκρίσεως δι' εἰκόνος λεγομένης. Hipp. mai. 293. A: οὐδ' εὔφημα ... ταῦτά γε τὰ ἐρωτήματα. Euthyd. 302. A: τὸ τῶν ἐρωτημάτων. 294. D: τοῖς ἐρωτήμασιν. Gorg. 461. C: αὐτὸς ἀγαγὼν ἐπὶ τοιαῦτα ἐρωτήματα. Euthyd. 276. D: διπλᾶ ἔστρεφε τὰ ἐρωτήματα περὶ τοῦ αὐτοῦ.

ἐρωτητικός, ή, όν, *interrogandi peritus*. Crat. 398. E: ῥήτορές τινες καὶ ἐρωτητικοί (v. ἐρωτικοί).

ἐρώτησις, ἡ, *interrogatio*, *quaestio*. Legg. II. 673. C: μανθάνω ὡς ἐρώτησις οὖσα αὕτη τὰ νῦν ἀπόκρισίς τ' ἐστίν cet. Alc. I. 113. A: ὅταν ἐρώτησίς τε καὶ ἀπόκρισις γίγνηται. Prot. 312. D: ἐρωτήσεως γὰρ ἔτι ἡ ἀπόκρισις ἡμῖν δεῖται. Phil. 29. E: οὐκ ἄξιον ἐρωτήσεως. Men. 79. C: δεῖ ... τῆς αὐτῆς ἐρωτήσεως. Theaet. 147. C: ἐν τῇ τοῦ πηλοῦ ἐρωτήσει. Soph. 251. D: τὰ νῦν ὡς ἐν ἐρωτήσει λεχθησόμενα. Alc. I. 114. A: πάντ' ἐκεῖνα ... ἐρωτῶ μιᾷ ἐρωτήσει. Conv. 204. D: ἀλλ' ἔτι ποθεῖ ... ἡ ἀπόκρισις ἐρώτησιν τοιάνδε. Hipp. 373. B: ὅτι οὐδενὸς ἂν φύγοι ἀνδρὸς ἐρώτησιν. Soph. 217. C: δι' ἐρωτήσεων. Soph. 225. B: κατακεκερματισμένον ἐρωτήσεσι. Legg. X. 893. B. Theaet. 148. E: ἀκούων τὰς παρὰ σοῦ ἀποφερομένας ἐρωτήσεις. Hipp. min. 372. B: ὡς λιπαρής εἰμι πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τῶν σοφῶν.

ἐρωτικός, ή, όν, *amatorius*, *amori deditus*; τὰ ἐρωτικά, *amor*; etiam *rerum amatoriarum scientia*; *appetitus*. Phaedr. 227. C: ὁ ... λόγος ἦν ... ἐρωτικός. Pol. IX. 573. C: ὅταν ... μεθυστικός τε καὶ ἐρωτικὸς ... γένηται. Phaedr. 248. D: ἀνδρὸς ... μουσικοῦ τινὸς καὶ ἐρωτικοῦ. 263. D: ἀρχόμενος τοῦ ἐρωτικοῦ (λόγου). Legg. VIII. 839. A: λύττης ... ἐρωτικῆς. Pol. V. 474. D: ἀνδρὶ ... ἐρωτικῷ. Ib. τὸν φιλόπαιδα καὶ ἐρωτικόν. Phaedr. 265. B: ἐρωτικὴν μανίαν. 275. A: τὴν ἐρωτικὴν ... τέχνην. 253. E: ἰδὼν τὸ ἐρωτικὸν ὄμμα. 265. B: τὸ ἐρωτικὸν πάθος ἀπεικάζοντες. Conv. 208. E: ταύτῃ ἐρωτικοί εἰσι. Pol. IX. 587. A: αἱ ἐρωτικαί τε καὶ τυραννικαὶ ἐπιθυμίαι. Conv. 172. B: περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων. Pol. V. 475. A: περὶ τῶν ἐρωτικῶν. Conv. 186. C:

ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν. 187. C. 188. B. 210. E: πρὸς τέλος ... ἰὼν τῶν ἐρωτικῶν. Legg. VIII. 841. E: περὶ ἀφροδισίων καὶ ἁπάντων τῶν ἐρωτικῶν. Theag. 128. B: πλήν γε σμικροῦ τινὸς μαθήματος, τῶν ἐρωτικῶν. Pol. V. 458. D: ἐρωτικαῖς ἀνάγκαις. Conv. 177. E: ὃς οὐδέν φημι ἄλλο ἐπίστασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά. 188. D: τῷ ἐπίστασθαι τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐρωτικά. 193. E: δεινοῖς οὖσι περὶ τὰ ἐρωτικά. 201. D: ἣ δὴ καὶ ἐμὲ τὰ ἐρωτικὰ ἐδίδαξεν. 207. C: δεινὸς ... τὰ ἐρωτικά. 209. E: ταῦτα ... τὰ ἐρωτικὰ ἴσως ... κἂν σὺ μυηθείης. 212. B: αὐτὸς τιμῶ τὰ ἐρωτικά. Pol. III. 403. C: εἰς τὰ τοῦ καλοῦ ἐρωτικά. Charm. 155. D: σοφώτατον ... τὰ ἐρωτικά. Lys. 205. E: ὅστις ... τὰ ἐρωτικὰ ... σοφός.

ἐρωτικῶς, *amatorie.* Conv. 207. B: ἐρωτικῶς διατιθέμενα. 216. D: ὅτι Σωκράτης ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν. 222. C: ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Σωκράτους. Pol. VI. 485. C: τὸν ἐρωτικῶς του φύσει ἔχοντα. Lys. 211. E.

ἐρωτῶ, *interrogo, quaero.* Conv. 199. D: ἐρωτῶ δ' οὐκ εἰ μητρός τινος ἢ πατρός ἐστι. Pol. I. 341. E: πῶς τοῦτο ἐρωτᾷς; VI. 487. E: ἐρωτᾷς ... ἐρώτημα cet. I. 337. A: εἴ τίς τί σε ἐρωτᾷ. 336. C: μὴ μόνον ἐρώτα. VI. 504. E. II. 378. E: εἴ τις ... καὶ ταῦτα ἐρωτῴη ἡμᾶς αὐτὰ ἅττα ἐστὶ cet. Phil. 19. B: εἴδη γάρ μοι δοκεῖ νῦν ἐρωτᾶν ἡδονῆς ἡμᾶς Σωκράτης. Pol. I. 336. C: ὅτι ῥᾷον ἐρωτᾶν ἢ ἀποκρίνεσθαι. Prot. 351. E: τὴν ἡδονὴν αὐτὴν ἐρωτῶν εἰ οὐκ ἀγαθόν ἐστιν. Legg. IV. 704. A. Pol. IV. 437. C: ὥσπερ τινὸς ἐρωτῶντος. Phil. 24. E: τὸν ... ἐρωτῶντα. Prot. 311. E: ἠρώτων. Alc. I. 129. D. Pol. III. 409. C: ὃ σὺ ἠρώτας. Theaet. 185. C: ἃ νῦν δὴ ἠρωτῶμεν περὶ αὐτῶν. Lach. 199. C. Phil. 18. A: ὀρθῶς ... ταῦθ' ἡμᾶς ... ἠρώτηκε Φίληβος. Legg. XII. 963. D: ἐρώτησόν με τί cet. Legg. VI. 776. D: σύ με εἰκότως τί ποτε φράζοιμι ἠρώτησας. Men. 72. C: τῷ ἐρωτήσαντι. Euth. 6. D: ἐρωτήσαντα τὸ ὅσιον ὅ τί ποτ' εἴη. Legg. VI. 758. C: ἐρωτήσασαν ἑτέρας (πόλεις). Pol. I. 350. E: ἐγὼ δὲ ἐρωτήσω. Charm. 155. D: ὡς ἐρωτήσων. Phil. 44. B: πῶς δὴ νῦν τοῦτο ... ἐρωτώμεθα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν; Gorg. 452. D: νομίσας ... ἐρωτᾶσθαι καὶ ὑπ' ἐκείνων καὶ ὑπ' ἐμοῦ. Pol. I. 329. B: ἐρωτωμένῳ ὑπό τινος. Phil. 24. E: τὸν ἐρωτώμενον. 28. A: περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον. Pol. VI. 487. C. Legg. X. 895. E: τὸν λόγον ἐρωτώμενοι. Ep. VII. 343. C. Prot. 315. C: διεξῄει τὰ ἐρωτώμενα. Legg. II. 662. E: καί μοι τὰ ἔμπροσθεν ἠρωτημένα ... ἠρωτήσθω. Hipp. mai. 289. C: μέμνησαι οὖν ὅ τι ἠρωτήθης; Legg. IV. 712. E: οὕτω νῦν ἐξαίφνης ... ἐρωτηθείς. Alc. I. 109. A. Lys. 204. B. Pol. I. 337. C: τῷ ἐρωτηθέντι. Charm. 165. D: ἐρωτηθέντα. Soph. 244. C: πρὸς τὸ νῦν ἐρωτηθέν. Legg. I. 641. B: ἐρωτηθέντες.

ἐς, vid. εἰς.

ἔςειμι, *invado*. Tim. 58. E: *ὑπὸ … πυρὸς ἐςιόντος* (Par. A. et Fl. x. *εἰςιόντος*).

ἐσθής, *ἡ*, *vestis*. Polit. 288. B: *ἐσθὴς … ξύμπασα*. 281. B: *πότερα … μηδέ τινα θεραπείαν ἐσθῆτος θῶμεν;* Pol. II. 369. D. Legg. VI. 774. D. VIII. 849. C. Ion. 535. D: *κεκοσμημένος ἐσθῆτι ποικίλῃ*. Polit. 281. C: *περὶ τὴν ἐρεᾶν ἐσθῆτα*. 283. A. Conv. 211. D. Alc. I. 122. B: *ἐσθῆτας*.

ἐσθίω, *edo*; etiam *voro*. Theaet. 166. E: *ἃ ἐσθίει*. Men. 95. D: *ἔσθιε* (Theogn.). Euthyd. 280. C: *σιτία εἰ ἡμῖν εἴη πολλά, ἐσθίοιμεν δὲ μή*. Gorg. 494. B: *πεινῶντα ἐσθίειν*. Conv. 211. D: *μήτε ἐσθίειν μήτε πίνειν*. Pol. IX. 589. A: *μαχόμενα ἐσθίειν ἄλληλα*. Legg. VI. 782. C. Prot. 337. C: *ἐσθίοντά τι*.

ἐσθλός, *ή*, *όν*, *bonus*, *probus*. Prot. 344. D. (e poët.). Ib. *τῷ … ἐσθλῷ ἐγχωρεῖ κακῷ γενέσθαι*. 339. C: *ἐσθλὸν ἔμμεναι* (Simon.). Alc. II. 150. E. Crat. 398. A. et Pol. V. 469. A: *ἐσθλοί* (Hesiod.). II. 379. D: *ἐσθλῶν* (Hom.). Men. 95. D. (Theogn.). Alc. II. 143. A: *τὰ … ἐσθλά* (poët.). Men. 95. D. (Theogn.).

ἐσία, *ἡ*, i. e. *οὐσία*. Crat. 401. C.

ἔσις, *ἡ*, *appetitio*. Crat. 411. D: *τοῦ νέου … ἔσις*. 420. A: *διὰ τὴν ἔσιν τῆς ῥοῆς*.

ἐσμός, *ὁ*, *examen apum*. Legg. IV. 708. B: *ὅταν μὴ τὸν τῶν ἐσμῶν γίγνηται τρόπον*. VIII. 843. D: *ἐὰν ἐσμοὺς ἀλλοτρίους σφετερίζῃ τις*. **turba* (vern. *Schwarm*). Pol. V. 450. B: *οὐκ ἴστε ὅσον ἐσμὸν λόγων ἐπεγείρετε*.

ἑσπέρα, *ἡ*, *vespera*. Conv. 220. C: *ἐπειδὴ ἑσπέρα ἦν*. Pol. X. 621. A: *ἤδη ἑσπέρας γιγνομένης*. Locr. 96. D: *ἀπὸ ἑσπέρας*. Abs. *ἑσπέρας*, *vespere*. Prot. 310. C. 313. B. Phaed. 59. D. Charm. 158. A. Conv. 223. D: *εἰς ἑσπέραν*. Pol. I. 328. A: *πρὸς ἑσπέραν*.

ἑσπέριος, *α*, *ον*, *vespertinus*. Locr. 96. E: *ἀνατολᾶν τᾶν ἑσπερίαν*. 97. B: *φάσιας … ἑσπερίας*.

ἕσπερος, *ὁ*, *hesperus* s. *vesper*. Locr. 96. E.

ἐσπουδασμένως, *serio*. Sis. 390. B: *σοί τε οὐκ ἐσπουδασμένως ἀποδεδεῖχθαι*.

ἐςρέω, *influo*. Crat. 420. A: *ὅτι ἐςρεῖ*. B: *ἀπὸ τοῦ ἐςρεῖν*.

ἔςρος, i. q. *ἔρως*. Crat. 420. B.

ἔστε (*ἔςτε*) c. part. *ἄν*, *dum*. Conv. 211. C: *ἔστ' ἂν … ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μάθημα τελευτήσῃ*.

ἑστία, *ἡ*, *focus*, *domus*. Legg. I. 642. B: *ἡμῶν ἡ ἑστία*. XII. 955. E: *γῆ … ἑστία τε οἰκήσεως ἱερὰ πᾶσι πάντων θεῶν*. Locr. 97. D: *γᾶ … ἑστία θεῶν*. Legg. XI. 915. A: *πρὸς τὴν … ἑστίαν*. 919. E: *τὴν αὑτοῦ πατρῴαν ἑστίαν*. Menex. 249. B. Legg. VI. 771. C: *δυοῖν ἑστίαιν ἀπονεμηθείσαιν*. V. 740. B: *ἑστίαι*. XI. 919. D: *ἑστιῶν*. VI. 773. A: *ταῖς … ἑστίαις*.

ἑστίαμα, τό, epulae. Legg. XI. 935. A: *ἐμπιπλὰς ὀργὴν κακῶν ἑστιαμάτων.*

ἑστίασις, ἡ, epulae (etiam trop.). Pol. I. 352. B: *καὶ τὰ λοιπά μοι τῆς ἑστιάσεως ἀποπλήρωσον.* De lucri cup. 231. B: *ἀπὸ ἑστιάσεως.* Tim. 27. B: *τὴν τῶν λόγων ἑστίασιν.* Pol. X. 612. A: *ὑπὸ τῶν εὐδαιμόνων λεγομένων ἑστιάσεων.* Legg. VI. 775. A. Pol. III. 404. B: *ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἑστιάσεσιν.* V. 479. B.

ἑστιάτωρ, ὁ, convivator, et in univ. *epulans.* Tim. init. *ἑστιατόρων* (opp. *δαιτυμόνων*). Pol. IV. 421. B: *ὥσπερ ἐν πανηγύρει ... ἑστιάτορας εὐδαίμονας.*

ἑστιοῦχος, ὁ, domus custos. Legg. IX. 878. A: *γεννήτορά τε ... καὶ ἑστιοῦχον.*

ἑστιῶ, convivio excipio, epulas do; in univ. *pasco.* Pol. III. 404. B: *ὅτι ... οὔτε ἰχθύσιν αὐτοὺς ἑστιᾷ.* Conv. 175. B: *ἀλλ' ἡμᾶς ... ἑστιᾶτε.* Ep. XIII. 360. A: *τοὺς Λόκρους ποθ' ἑστιῶν νεανίσκους.* Gorg. 518. D: *οὐ τοὺς ἑστιῶντας αἰτιάσονται.* Phaedr. 227. B: *ἢ δῆλον ὅτι τῶν λόγων ὑμᾶς Λυσίας εἱστία;* Gorg. 518. E: *οἳ τούτους εἱστιάκασιν.* Pol. IX. 571. D: *ἑστιάσας λόγων καλῶν καὶ σκέψεων.* Pass. *epulis excipior* et *saturor*, med. *epulor, pascor* (etiam trop.). Lys. 211. C: *τί ὑμεῖς ... αὐτὼ μόνω ἑστιᾶσθον —;* Pol. V. 458. A: *ἑστιᾶσθαι ὑφ' ἑαυτῶν.* Hipp. mai. 290. E. Pol. X. 611. E: *ἅτε γῆν ἑστιωμένη.* II. 372. C: *ἄνευ ὄψου ... ποιεῖς τοὺς ἄνδρας ἑστιωμένους.* Conv. 203. B: *εἱστιῶντο οἱ θεοί.* Pol. I. 354. A: *οὐ μέντοι καλῶς γε εἱστίαμαι.* Ib. *ταῦτα δή σοι ... εἱστιάσθω ἐν τοῖς Βενδιδείοις.* De lucri cup. 231. B: *ἐάν τις ἑστιαθεὶς ... νόσον κτήσηται.* Phaedr. 247. E: *τἄλλα ... τὰ ὄντα ὄντως θεασαμένη καὶ ἑστιαθεῖσα.* Theaet. 178. D: *τοῦ μέλλοντος ἑστιάσεσθαι.* Pol. I. 345. C.

ἐσχατιά, ἡ, extrema terra. Legg. VIII. 842. E: *ἐπ' ἐσχατιᾶς κεκτημένος.*

ἔσχατος, η, ον, extremus, ultimus; summus et *vilissimus.* Phaedr. 247. B: *πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος.* 248. B: *ἱδρὼς ἔσχατος.* Ion. 535. E: *τῶν δακτυλίων ὁ ἔσχατος.* Pol. II. 361. A: *ἐσχάτη ... ἀδικία.* Gorg. 482. B: *ἁπάντων ἔσχατον κακῶν.* Phaed. 66. D: *τὸ δ' ἔσχατον πάντων ὅτι* cet. 83. C: *ὃ πάντων μέγιστόν τε ... καὶ ἔσχατόν ἐστι, τοῦτο πάσχει.* Gorg. 508. D: *τὸ ἔσχατον.* Alc. II. 143. B: *τό γε ἔσχατον* (*id quod gravissimum est*). Pol. VIII. 544. C: *ἔσχατον πόλεως νόσημα.* 563. B. Theaet. 176. E: (*ὑπὸ*) *τῆς ἐσχάτης ἀνοίας.* Tim. 84. C. Legg. IX. 881. A. Parm. 153. E: *ἐσχάτου.* Hipp. min. 371. D: *λοιδοροῦντα ... τῇ ἐσχάτῃ λοιδορίᾳ.* Prot. 344. A: *ἐπ' ἐσχάτῳ κείμενον.* Pol. VII. 523. D. E. Charm. 155. C. Phaedr. 109. E: *ἐπ' ἔσχατον τὸν ἀέρα.* Theaet. 209. B: *Μυσῶν τὸν ἔσχατον.* Conv. 175. C: *ἔσχατον κατακείμενον.* Tim. 36. E: *πρὸς τὸν ἔσχατον οὐρανόν.* Legg. VII. 823. E. Apol. 34. C. Tim. 75. C: *ἐπ' ἐσχά-*

την τὴν κεφαλήν. Legg. I. 648. E. Phaedr. 240. D: ἐπ' ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας. Parm. 153. E: πρὸς τὸ ἔσχατον διελθόν. Pol. II. 361. D. Tim. 32. A. Legg. X. 899. A. Parm. 137. E: οὗ ἂν τὰ ἔσχατα ... ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχῃ. Gorg. 511. D: ἐκ τῶν ἐσχάτων κινδύνων. Phaed. 90. A: τὰ ... ἄκρα τῶν ἐσχάτων. Polit. 284. E. Tim. 62. D. Legg. XI. 932. A: ζῶντες μέχρι τῶν ἐσχάτων τοῦ βίου. Pol. IX. 579. A: ταῖς ἐσχάταις τιμωροῖντο τιμωρίαις. Legg. IX. 869. B. Polit. 297. E: πᾶσι τοῖς ἐσχάτοις (ζημιοῦσθαι). Legg. V. 745. C. Tim. 25. C: ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους ἀφικομένη κινδύνους. Prot. 354. B: ὅτι ... ὀδύνας τὰς ἐσχάτας παρέχει. Tim. 91. C: εἰς ἀπορίας τὰς ἐσχάτας ἐμβάλλει. Gorg. 525. C: οἳ δ' ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι. Pol. II. 378. B: ἀδικῶν τὰ ἔσχατα. Phaed. 113. B: παρ' ἔσχατα τῆς Ἀχερουσιάδος λίμνης. Soph. 244. E: μέσον τε καὶ ἔσχατα ἔχει. Parm. 145. A. Tim. 78. B. Apol. 40. A: ἔσχατα κακῶν. Alc. I. 112. D: ὥστε ... τὰ ἔσχατα σφᾶς αὐτοὺς ἐργάζονται. Adverbii instar frequentatur τὸ ἔσχατον, *ad extremum*, Gorg. 473. C.

ἐτάζω, *exploro.* Crat. 410. D: ὅτι ἐτάζει. Ib. τὸ ἐν αὐτῷ ἐτάζον.

ἑταιρεία, ἡ, *amicitia*; *sodalitium*; *factio.* Def. 413. B. Ax. 364. A: ἐξ ἑταιρείας ἐραστὴς cet. Ep. VII. 333. E. Pol. VI. 494. E: τὴν ἑταιρείαν. Ep. VII. 328. D. Ib. εἰς φιλίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι. Theaet. 173. D: σπουδαὶ ... ἑταιρειῶν ἐπ' ἀρχάς. Legg. IX. 856. B: ὃς ἂν ... ἑταιρείαις ... τὴν πόλιν ὑπήκοον ποιῇ. Pol. II. 365. D: ἑταιρείας συνάξομεν.

ἑταιρίστρια, ἡ, *tribas.* Conv. 191. E: αἱ ἑταιρίστριαι.

ἑταῖρος, α, ον, *amicus*, *studiosus*; subst. *amicus*, *sodalis.* Phaedr. 237. A: ὁ ἑταῖρος αὐτοῦ. 253. D: ἀληθινῆς δόξης ἑταῖρος. Pol. III. 387. D: οὗπερ καὶ ἑταῖρός ἐστι. Apol. 21. A: οὗτος ἐμός τε ἑταῖρος ἦν ἐκ νέου καὶ ὑμῶν τῷ πλήθει ἑταῖρος cet. Lys. 206. D: Μενεξένῳ ... πάντων μάλισθ' ἑταῖρος ὢν τυγχάνει. Pol. X. 603. B: πόῤῥω ... φρονήσεως ὄντι τῷ ἐν ἡμῖν προσομιλεῖ τε καὶ ἑταίρα καὶ φίλη ἐστίν. IX. 574. B: ἕνεκα νεωστὶ φίλης καὶ οὐκ ἀναγκαίας ἑταίρας γεγονυίας. Phaedr. 278. E: ταῦτα ... τῷ ἑταίρῳ φράζε. Gorg. 510. A: τῆς ὑπαρχούσης πολιτείας ἑταῖρον εἶναι. Soph. 216. A: ἑταῖρον ... τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην cet. Pol. IV. 439. D: ἐπιθυμητικόν, πληρώσεών τινων καὶ ἡδονῶν ἑταῖρον (neutr.). Gorg. 473. A: ὦ ἑταῖρε. 482. A: ὦ φίλε ἑταῖρε. Id. Pol. V. 450. D. 459. B. al. Lach. 180. E: ἀεὶ ... ἑταίρω τε καὶ φίλω ἦμεν. Theaet. 180. B: οὐ γάρ σοι ἑταῖροί εἰσιν. Conv. 183. C: ἡλικιῶται ... καὶ ἑταῖροι. Pol. VIII. 568. A. E: ἑταῖροι καὶ ἑταῖραι. Legg. V. 729. C: φίλων καὶ ἑταίρων. D. 730. C: ἑταίρων καὶ παίδων. Conv. 173. C: ὑμᾶς ... τοὺς ἑταίρους ἐλεῶ. Pol. IX. 575. D: ἐπεισαγόμενος νέους ἑταίρους. Legg. XII.

769. B: ὦ φίλοι ἑταῖροι. Fem. ἑταίρα, ἡ, ut Lat. *amica*, est *meretrix*. Phaedr. 240. B: καί τις ἑταίραν ὡς βλαβερὸν ψέξειεν ἄν. Pol. II. 373. A: ἑταῖραι. IX. 573. D. IV. 420. A: οὐδὲ ἑταίραις διδόναι. — Gorg. 487. D: ὥσπερ τοῖς σαυτοῦ ἑταιροτάτοις. Phaed. 89. D: οὓς ἂν ἡγήσαιτο οἰκειοτάτους τε καὶ ἑταιροτάτους.

ἑτεροδοξία, ἡ, *opinio diversa*. Theaet. 193. D: τότε δὴ συμβαίνει ἡ ἑτεροδοξία καὶ τὸ ψευδῆ δοξάζειν.

ἑτεροδοξῶ, *diversum* vel *aliud quid opinor* vel *iudico*. Theaet. 190. E: δόξαν εἶναι ψευδῆ τὸ ἑτεροδοξεῖν.

ἑτεροῖος, α, ον, *diversus, alienus*. Parm. 161. A: τὰ γὰρ ἄλλα τοῦ ἑνὸς ἕτερα ὄντα ἑτεροῖα καὶ εἴη ἄν. 165. D.

ἑτεροιότης, ἡ, *diversitas*. Parm. 160. D: ἑτεροιότης ... ἐστὶν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ. 164. A: οὐδὲ ἑτεροιότης οὔτε πρὸς αὐτὸ οὔτε πρὸς τἄλλα εἴη ἂν αὐτῷ. 160. D: οὐ γὰρ τὴν τῶν ἄλλων ἑτεροιότητα λέγει.

ἑτερομήκης, ὁ ἡ, *latera inaequalia habens*. Theaet. 148. A: τὸν ἑτερομήκη (ἀριθμόν).

ἕτερος, α, ον, *alter*. Prot. 315. A: ὁ ἕτερος τῶν Περικλέους Ξάνθιππος. Theaet. 180. C: τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἡγεῖται εἰδέναι. Soph. 221. E: ἅτερος. Gorg. 475. A: δυοῖν καλοῖν θάτερον. Soph. 245. E: συνάπτεται ... ἕτερον ἐξ ἄλλου. Conv. 186. D: ὥστε ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ἔρωτος τὸν ἕτερον κτήσασθαι. Phil. 57. B: ἆρα ἔστι τις ἑτέρας ἄλλη καθαρωτέρα ἐπιστήμης ἐπιστήμη. Pol. VIII. 555. D: ἀνάγκη ἢ τοῦ ἑτέρου ἀμελεῖν ἢ τοῦ ἑτέρου. Legg. IX. 872. A: (ἐὰν) βουλεύσῃ ... θάνατόν τις ἄλλος ἑτέρῳ. Soph. 226. A: οὐ τῇ ἑτέρᾳ (int. χειρὶ) ληπτέον. Conv. 180. E: τῇ ἑτέρᾳ συνεργόν. Theaet. 171. D: εἶναι σοφώτερον ἕτερον ἑτέρου. 166. D: μυρίον ... διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου. 189. C: ἕτερον ... ἀνθ' ἑτέρου (δοξάζει). Polit. 264. D: τὸ μὲν ἕτερον ... τὸ δὲ ἕτερον. Conv. 198. A. Theaet. 167. D: καὶ οὕτω σοφώτεροί τέ εἰσιν ἕτεροι ἑτέρων. Prot. 329. D: οὐδὲν διαφέρει τὰ ἕτερα τῶν ἑτέρων. Crat. 393. D: εἰ ... ἐν ἑτέραις συλλαβαῖς ἢ ἐν ἑτέραις τὸ αὐτὸ σημαίνει. Gorg. 471. E: οἱ ἕτεροι τοὺς ἑτέρους δοκοῦσιν ἐλέγχειν. Phil. 13. D: τὰς μὲν εἶναί τινας ἡδονὰς ἀγαθάς, τὰς δέ τινας ἑτέρας αὐτῶν κακάς. Prot. 315. A: ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα. **alteruter*. Theaet. 185. A: οὐδ' αὖ διὰ τοῦ ἑτέρου περὶ ἀμφοτέρων αἰσθάνοι' ἄν. Parm. 160. A: ἑνὸς ἂν τοῦ ἑτέρου εἴδους μετέχοι. Gorg. 475. A: ἢ τῷ ἑτέρῳ τούτοιν ἢ ἀμφοτέροις ὑπερβάλλον. Theaet. 190. D: οὔτ' ... ἀμφότερα οὔτε τὸ ἕτερον δοξάζοντι ἐγχωρεῖ ἀλλοδοξεῖν. Phaed. 68. C: ἤτοι τὰ ἕτερα τούτων ἢ καὶ ἀμφότερα. Phil. 46. D: αἱ μὲν ἐξ ἴσων εἰσὶ ... αἱ δ' ἐκ τῶν ἑτέρων πλειόνων. Crat. 434. C: τοῖς ἑτέροις ἡμῶν. — Saepenumero (praec. c. τοιοῦτος) est *itidem* (vern. *ebenfalls*, c. τοιοῦτος, *ein eben solcher*). Lach. 200. A: εἰ καὶ ἐγὼ ἕτερος τοιοῦτος ἀναφανήσομαι. Polit. 271. E:

καθάπερ νῦν ἄνθρωποι, ζῶον ὂν ἕτερον θειότερον, ἄλλα γένη νομεύουσι. Gorg. 493. B: ἑτέρῳ τοιούτῳ τετρημένῳ κοσκίνῳ. Euthyd. 297. C: τινὶ ἑτέρῳ σοφιστῇ. Phaed. 80. D: τὸ ἀειδές, τὸ εἰς τοιοῦτον τόπον ἕτερον οἰχόμενον. Prot. 326. A: οἵ τ' αὖ κιθαρισταὶ ἕτερα τοιαῦτα (*eodem modo s. itidem*) σωφροσύνης τε ἐπιμελοῦνται cet. Euthyd. 298. E. Legg. XI. 921. D: ὡς τούτοις αὖ ... οἷον ἑτέροις οὖσι δημιουργοῖς. 920. E: τέχναισιν ἑτέραις ἀμυντηρίοις. Phaed. 58. D: καὶ τοὺς ἀκουσομένους γε τοιούτους ἑτέρους ἔχεις. Legg. X. 908. C. Gorg. 481. E: τοιαῦτα ἕτερα πέπονθας. 482. A: ἕτερα τοιαῦτα ἀκούειν. Pol. III. 390. C: δι' ἕτερα τοιαῦτα. (Id. Euth. 6. A.). VIII. 550. A. Hipp. mai. 283. A. **alius*; *diversus*; etiam *alienus*. Pol. I. 345. B: ταῦτ' οὖν καὶ ἕτερος ἴσως τις ἡμῶν πέπονθεν, οὐ μόνος ἐγώ. Phaedr. 247. D: οὐδ' ἥ ἐστί που ἑτέρα ἐν ἑτέρῳ οὖσα. Soph. 262. A: ἑτέρα τις ... ἄλλη. Prot. 333. A: ἐν ᾧ ἐλέγετο ἕτερον εἶναι σωφροσύνης σοφία. Conv. 186. B: ἕτερόν τε καὶ ἀνόμοιόν ἐστι. Pol. IV. 441. A: ὥσπερ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἐφάνη ἕτερον ὄν. Soph. 224. C: ἑτέρῳ ... ἄλλῳ προσρητέον. Phil. 13. A: ὅτι προσαγορεύεις αὐτὰ ... ἑτέρῳ (*alieno*) ὀνόματι. Conv. 211. A: οὐδέ που ὂν ἐν ἑτέρῳ τινί. Phaedr. 236. E: μηδέποτέ σοι ἕτερον λόγον μηδένα ... μήτ' ἐξαγγελεῖν. Pol. I. 346. A: τῷ ἑτέραν τὴν δύναμιν ἔχειν. Gorg. 495. C: ὡς ἕτερον τὴν ἀνδρείαν τῆς ἐπιστήμης. 500. D: ἕτερον δὲ τὸ ἡδὺ τοῦ ἀγαθοῦ. Phaed. 73. C: (ἐάν τις) ἕτερον ἐννοήσῃ, οὗ μὴ ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. 74. A: παρὰ ταῦτα πάντα ἕτερόν τι. B: ἕτερον ὂν τούτων. Polit. 225. D: οὐχ ἕτερον ἀδολεσχικοῦ (καλεῖσθαι). Soph. 264. A: ἆρ' οἷόν τε ὀρθῶς εἰπεῖν ἕτερόν τι πλὴν φαντασίαν; Pol. IV. 441. B: ὡς ἕτερον ἑτέρῳ ἐπιπλῆττον. X. 610. A: τῷ ἑτέρου κακῷ ἕτερον. Legg. I. 632. E: ἕτερον καὶ αὖθις ἕτερον εἶδος τῆς ἀρετῆς. Phaedr. 233. D: ἐξ ἑτέρων ἐπιτηδευμάτων. Legg. X. 890. A: μὴ δουλεύοντα ἑτέροισι. Soph. 251. A: ἐν οἷς πᾶσι καὶ ἑτέροις μυρίοις cet. Polit. 291. A: τούτοισιν ἑτέροις (εἴξασι). Soph. 222. A: ἐπὶ ... ποταμοὺς ἑτέρους αὖ τινάς. Theaet. 188. B: ἕτερ' ἄττα ὧν οἶδε. Phil. 13. A: πόλλ' ἕτερα οὕτως ἔχονθ' εὑρήσομεν. Alc. I. 116. E: τοτὲ μὲν ... ἕτερα δοκεῖ ... τοτὲ δὲ ἄλλα.

ἑτεροφωνία, ἡ, *soni diversitas*. Legg. VII. 812. D: τὴν ... ἑτεροφωνίαν καὶ ποικιλίαν τῆς λύρας.

ἑτέρωθεν, *aliunde*. Legg. III. 702. C: εἴ τινες (νόμοι) ἑτέρωθεν.

ἑτέρωθι, *alibi*. Parm. 146. C: τὸ ἑτέρωθι ὂν αὐτὸ ἑαυτοῦ. Lach. 183. D: ἑτέρωθι ἐγὼ κάλλιον ἐθεασάμην cet. Eryx. 400. B.

ἑτέρως, *aliter*. Phaedr. 235. A: ταῦτα ἑτέρως τε καὶ ἑτέρως λέγων. Polit. 295. D: ἑτέρως πως τῶν εἰωθότων (*aliter ac solet*) γενόμενα. Legg. X. 891. D. 897. B: εἰ ἑτέ-

ρως πως ἔχει. Epin. 983. B. Etiam *alterutro modo.* Theaet. 181. E: ἢ τὸ μέν τι ἀμφοτέρως, τὸ δ' ἑτέρως (κινεῖσθαι); Cum v. ὡς. Phaedr. 276. C: τὰ δὲ ὡς ἑτέρως ἂν ... ποιοῖ. Soph. 266. A. Tim. 63. E: τὰ δὲ τούτοις ἔχοντα ὡς ἑτέρως θάτερα.

ἑτέρωσε, *alio.* Legg. IV. 708. B: ἑτέρωσε ἀποξενοῦσθαι. Voce ἔνθεν antec. est *illuc.* Soph. 224. A: ἔνθεν μὲν ὠνηθεῖσαν, ἑτέρωσε δὲ ἀγομένην cet.

ἔτι, *adhuc, etiam* (vern. *noch*); *posthac, aliquando*; etiam *iam*; *praeterea*; *porro*; c. negat. est Lat. *non iam* (vern. *nicht mehr*). Prot. 310. C: καὶ ἔτι μὲν ἐνεχείρησα cet. 324. C: ἔτι δὴ λοιπὴ ἀπορία ἐστὶν cet. Phaed. 88. C: τίνι οὖν ἔτι πιστεύσομεν λόγῳ; 100. C: οὐ τοίνυν ... ἔτι μανθάνω cet. 117. A: οὐδενὸς ἔτι ὄντος. Theaet. 202. D: τίς γὰρ ἂν ἔτι ἐπιστήμη εἴη —; Polit. 302. A: καὶ ἔτι διολοῦνται. Parm. 130. E: νέος γὰρ εἶ ἔτι. Ib. ὡς ἔτι ἀντιλήψεται. 145. D: ἔν τινι ... ἑνὶ μὴ ὂν οὐκ ἂν ἔτι που δύναιτο ἔν γε ἅπασιν εἶναι. Conv. 199. A: οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω τοῦτον τὸν τρόπον. 204. D: ἀλλ' ἔτι ποθεῖ ... ἡ ἀπόκρισις ἐρώτησιν τοιάνδε. 215. D: ἔτι καὶ νυνί. Pol. I. 330. D: ἀλλά μοι ἔτι τοσόνδε εἰπέ. 352. A: πρῶτον μὲν ... ἔτι δ' ἐχθρὸν εἶναι ἑαυτῷ cet. VI. 503. E: καὶ ἔτι δὴ ... νῦν λέγομεν. Tim. 46. A: κατιδεῖν οὐδὲν ἔτι χαλεπόν. Men. 93. A: γεγονέναι ἔτι (*iam*). Cum compar. est Lat. *etiam.* Prot. 345. C: τὰ ἐπιόντα ... ἔτι μᾶλλον δηλοῖ. Theaet. 207. C: ἦ καὶ κατὰ μεῖζον ἔτι. Polit. 298. E: ταῦτ' ἔτι χαλεπώτερα. Phil. 31. E: ἐμφανέστερον δ' ἔτι ... πειρώμεθα λέγειν. Pol. II. 363. D: ἔτι ... μακροτέρους ἀποτείνουσι μισθούς.

ἔτνος, τό, *puls.* Hipp. mai. 290. D: ἔτνους καλοῦ μεστὴν (τὴν χύτραν). E: τῷ ἔτνει. Ib. εὐωδέστερον ... τὸ ἔτνος ποιεῖ.

ἑτοιμάζω, *paro.* Gorg. 492. D: πλήρωσιν ... ἑτοιμάζειν.

ἕτοιμος, η, ον, *promtus*; *proclivis*; in re pos. *paratus*; etiam *facilis.* Prot. 313. B: ἕτοιμος δ' εἶ ἀναλίσκειν τά τε σαυτοῦ cet. Gorg. 510. A: ὡς ἐγὼ ἕτοιμός εἰμι ἐπαινεῖν. Conv. 200. D: ὃ οὔπω ἕτοιμον αὐτῷ ἐστίν. E: τοῦ μὴ ἑτοίμου ἐπιθυμεῖ. Legg. IV. 715. D: φθορὰν ὁρῶ τῇ τοιαύτῃ ἑτοίμην οὖσαν. Tim. 72. C: οἷον ... ἕτοιμον ἀεὶ παρακείμενον ἐκμαγεῖον. Menex. 240. C: ὡς ἕτοιμόν σφισιν ὂν καὶ Ἀθηναίους ... ἄγειν. Phaedr. 231. C: ἕτοιμοί εἰσι ... χαρίζεσθαι. Theaet. 151. C: ὥστε ἀτεχνῶς δάκνειν ἑτοίμοι εἶναι. Pol. V. 468. C: ὅτι ... ἀγαθῷ ὄντι γάμοι τε ἕτοιμοι ... ἔσονται. Conv. 207. B: ἕτοιμά ἐστιν (τὰ θηρία) ὑπὲρ τούτων καὶ διαμάχεσθαι. Apol. 32. B: ἑτοίμων ὄντων ἐνδεικνύναι με ... τῶν ῥητόρων. Pol. VIII. 552. B: τῶν ἑτοίμων ἀναλωτής. IX. 575. E: πᾶν ἑτοίμοις ὑπηρετεῖν. Legg. IV. 706. C: σφόδρα ἑτοίμας (προφάσεις). Pol. IX. 572. E: τῶν ... τὰ ἕτοιμα διανεμομένων ἐπιθυμιῶν.

Lach. 189. C. Sine v. *εἶναι.* Polit. 277. E: *ἐπειδὴ καὶ σὺ ἕτοιμος ἀκολουθεῖν.* Parm. 137. C: *ἕτοιμός σοι* (int. *ἀποκρίνεσθαι*). Crat. 384. D. Phaedr. 252. A: *δουλεύειν ἑτοίμη.* Pol. VIII. 567. A: *ταῦτα … ποιοῦντα ἕτοιμον* (*facile fit ut* —) *μᾶλλον ἀπεχθάνεσθαι τοῖς πολίταις.* X. 604. B: *οὐκοῦν τὸ μὲν ἕτερον τῷ νόμῳ ἕτοιμον πείθεσθαι* —; Phaedr. 252. C: *ἕτοιμοι καθιερεύειν αὐτοὺς* cet. Polit. 307. E: *ἕτοιμοι ζῆν.* Pol. VI. 499. D. Legg. I. 643. A: *τὰ δ' ἐμὰ* (i. q. *ἐγὼ*) *βούλεσθαι μὲν ἕτοιμα* cet. Pol. VI. 488. B: *τὸν λέγοντα … ἑτοίμους κατατέμνειν.* Apol. 34. A. Tim. 20. C: *πάντων ἑτοιμότατος* (Par. A. addit *ὢν*) *δέχεσθαι.* Legg. VIII. 831. C.

ἑτοίμως, *promte, facile; illico.* Legg. II. 669. A: *καὶ ἐκεῖνο ἑτοίμως γιγνώσκειν.* IV. 719. C: *οἷον δὲ κρήνη τις τὸ ἐπιὸν ῥεῖν ἑτοίμως ἐᾷ.* V. 733. A: *ἑτοίμως καὶ σφόδρα φανήσεται.* IX. 880. A: *δέχοιτ' ἂν τὸν τοιόνδε ἑτοίμως νόμον.* Ep. XI. 359. C: *οἰομένους τι ἑτοίμως διαπράξασθαι* (v. *διαπρ. δεῖ*). Polit. 290. A: *ἑτοιμότατα.* Etiam *manifesto* (ut *ἐξ ἑτοίμου λαμβάνειν* al.). Hipp. mai. 300. C: *οὐ κινδυνεύεις … ἀλλὰ πάνυ ἑτοίμως παρορᾷς.*

ἔτος, τό, *annus.* Phaedr. 229. A: *τήνδε τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.* Phaed. 58. B: *ἑκάστου ἔτους.* Legg. I. 624. B: *δι' ἐνάτου ἔτους.* XII. 952. E: *ἔτους ὥρᾳ.* Phaedr. 249. A: *τρισχιλιοστῷ ἔτει ἀπέρχονται.* De lege 319. C: *ἐνάτῳ ἔτει.* Crat. 410. D: *ἔτος* (*καλοῦσιν*), *ὅτι ἐτάζει.* Pol. X. 615. C: *ἤδη χιλιοστὸν ἔτος εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον.* Legg. IV. 760. E: *ἕως ἂν τὸ δεύτερον διεξέλθωσιν ἔτος.* VII. 789. E: *μέχρι δυοῖν ἐτοῖν σπαργανᾶν.* Pol. V. 460. E: *μέτριος χρόνος … τὰ εἴκοσιν ἔτη γυναικί* cet. Phaedr. 248. E: *οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων.* Gorg. 448. A: *πολλῶν ἐτῶν.* Id. Conv. 172. C. Legg. IV. 721. A: *ἐπειδὰν ἐτῶν ᾖ τις τριάκοντα.* B. XII. 954. D: *νεωτέρῳ ἐτῶν τετταράκοντα.* Alc. I. 103. A: *τοσούτων ἐτῶν.* Polit. 307. E: *οὐκ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν* (*paucis post annis*). Tim. 23. D: *ἔτεσι χιλίοις.* Legg. I. 642. D: *πρὸ τῶν Περσικῶν δέκα ἔτεσι πρότερον.* Prot. 317. C: *καίτοι πολλά γε ἤδη ἔτη εἰμὶ ἐν τῇ τέχνῃ.* Conv. 201. D: *δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς νόσου.* Pol. VII. 537. D. Apol. 18. B: *πάλαι πολλὰ ἤδη ἔτη.*

ἐτός, c. negat. *non sine causa.* Pol. III. 414. E: *οὐκ ἐτὸς … πάλαι ᾐσχύνου τὸ ψεῦδος λέγειν.* VIII. 568. A: *οὐκ ἐτὸς … ἥ τε τραγῳδία ὅλως σοφὸν δοκεῖ εἶναι* cet.

ἔτυμος, ὁ ἡ, *verus.* Phaedr. 243. A: *οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος* (Stesich.). 244. A. 260. E: *τοῦ λέγειν … ἔτυμος τέχνη … οὔτ' ἔστιν* cet. Ax. 366. B: *σὺ … οὐκ ἔτυμά μοι μαρτυρεῖς.*

εὖ, *bene, probe.* Prot. 310. B: *εὖ ἂν λέγοις.* Gorg. 494. C: *εὖ γε* (respons.). Pol. I. 329. C: *εὖ … εἰπεῖν.* IV. 432. D: *εὖ ἀγγέλλεις.* Apol. 24. E: *εὖ γε … λέγεις.* Theaet. 173. D: *εὖ* (*honesto loco*) *δὲ ἢ κακῶς τις γέγονεν ἐν πόλει* cet.

Pol. I. 329. A: *τότε μὲν εὖ ζῶντες.* Crit. 48. B: *τὸ δὲ εὖ καὶ καλῶς καὶ δικαίως ὅτι ταὐτόν ἐστι, μένει, ἢ οὐ μένει;* Tim. 68. E: *τὸ δὲ εὖ τεκταινόμενος ... αὐτός.* Cum v. sciendi verti potest *certe.* Conv. 173. D: *ἀλλ' εὖ οἶδα.* Pol. I. 341. A. 345. E. Conv. 208. C: *εὖ ἴσθι.* Pol. I. 328. D. 330. D. Apol. 20. D: *εὖ μέντοι ἴστε.* Legg. XII. 948. D: *εὖ εἰδέναι.* Pol. I. 338. B: *εὖ εἴσει αὐτίκα.* Cum al. partt. Gorg. 521. A: *εὖ καὶ γενναίως εἰπέ.* Id. Theaet. 146. C. 157. D: *εὖ καὶ ἀνδρείως ἀποκρίνου.* Legg. I. 648. C. IX. 855. A. Charm. 160. D. Crat. 440. D: *σκοπεῖσθαι ... ἀνδρείως τε καὶ εὖ.* Conv. 184. A: *εὖ καὶ καλῶς βασανίζειν.* Id. Legg. IX. 876. C. Hipp. mai. 304. A. C. Pol. VI. 503. D: *εὖ τε καὶ καλῶς.* Parm. 128. B: *τούτων τεκμήρια παρέχει καλῶς τε* (v. *γε*) *καὶ εὖ.* Euthyd. 276. C. 307. B. Gorg. 496. C: *εὖ μάλα.* Soph. 223. C: *εὖ μάλα ποικίλης.* 233. D: *πειρῶ ... εὖ μάλα ἀποκρίνασθαι.* Pol. V. 457. E. Legg. XI. 922. C. Crit. 49. D. Soph. 236. D: *μάλα εὖ καὶ κομψῶς.* Phil. 56. E. Men. 96. E: *ὀρθῶς τε καὶ εὖ.*

εὐαγής, ὁ ἡ, *purus, castus.* Legg. XII. 956. A: *ἐλέφας ... οὐκ εὐαγὲς* (Cic. *castum.* Vulgo *εὐχερὲς*) *ἀνάθημα.* **prosperus.* Ep. II. 312. A: *τοῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη.* **clarus, dilucidus.* Legg. XII. 952. A: *ἃ μαθοῦσι ... εὐαγέστερον γίγνεσθαι, μὴ μαθοῦσι δὲ σκοτωδέστερα ... φαίνεσθαι.* Tim. 58. D: *ἀέρος ... τὸ εὐαγέστατον ἐπίκλην αἰθὴρ καλούμενος.*

εὐαγωγία, ἡ, *facilis ductio* vel *docilitas.* Def. 413. B: *εὐαγωγία ψυχῆς πρὸς λόγους καὶ πράξεις.*

εὐάγωγος, ὁ ἡ, *facilis ductu, docilis.* Def. 412. A: *ἕξις εὐάγωγος ἤθους πρὸς ἀνθρώπου φιλίαν.* Pol. VI. 486. E: *ἣν* (*διάνοιαν*) *ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος ἰδέαν ἑκάστου τὸ αὐτοφυὲς εὐάγωγον παρέξει.* Legg. II. 671. B: *ὥστε εὐαγώγους ξυμβαίνειν τῷ δυναμένῳ ... παιδεύειν.*

εὐαισθησία, ἡ, *sensuum vigor.* Tim. 76. D: *εὐαισθησίας ... οὐδὲν διακώλυμα ἐμποδὼν γενησόμενον.* Locr. 103. C: *εὐαισθησίαν.* D.

εὐαίσθητος, ὁ ἡ, *acri sensu praeditus.* Legg. VII. 812. B: *εὐαισθήτους ... περί τε τοὺς ῥυθμούς* cet. Tim. 75. C: *εὐαισθητοτέρα ... κεφαλή.*

εὐαισθήτως, c. verbo *ἔχειν*, *facile* vel *acriter sentire* vel *percipere.* Legg. II. 661. B: *πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων εὐαισθήτως ἔχειν.* 670. B: *τῶν ... ῥυθμῶν καὶ τῶν ἁρμονιῶν ... εὐαισθήτως ἔχειν καὶ γιγνώσκειν.* Pol. VII. 527. D: *τὸ ... περὶ ὥρας εὐαισθητοτέρως ἔχειν καὶ μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν.*

εὐάλωτος, ὁ ἡ, *facilis captu.* Phaedr. 240. A: *οὔτ' εὐάλωτον ὁμοίως ... ἡγήσεται.*

εὐανθής, ὁ ἡ, *floridus.* Conv. 196. B: *οὗ δ' ἂν εὐανθής ... τόπος ᾖ.* Phaed. 100. C: *ὅτι χρῶμα εὐανθὲς ἔχον.*

εὐαπάτητος, ὁ ἡ, *facilis deceptu*. Phaedr. 263. B: εὐαπατητότεροι.

εὐαρίθμητος, ὁ ἡ, *facilis numeratu*, h. e. (plur.) *pauci*. Conv. 179. C: εὐαριθμήτοις δή τισιν ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί. Apol. 40. D: εὐαριθμήτους ... ταύτας (ἡμέρας καὶ νυκτάς).

εὐαρμοστία, ἡ, *concinnitas*. Pol. III. 400. D: εὐαρμοστία καὶ εὐσχημοσύνη cet. Def. 411. E. Pol. VII. 522. A: κατά τε ἁρμονίαν εὐαρμοστίαν τινὰ ... παραδιδοῦσα.

εὐάρμοστος, ὁ ἡ, *concinnus; aptus*. Pol. III. 400. D: τὸ εὐάρμοστον. Tim. 60. D. Theaet. 178. D: περὶ ἀναρμόστου τε καὶ εὐαρμόστου ἐσομένου. Pol. III. 413. E: εὐάρμοστον ἑαυτὸν ἐν πᾶσι τούτοις παρέχων. Crat. 405. A: εὐάρμοστον (ὄνομα). Legg. II. 655. A: εὐάρμοστον ... μέλος ἢ σχῆμα. 670. B. Prot. 326. B: εὐαρμοστότεροι. Pol. III. 412. A: τοῦτον ὀρθότατ' ἂν φαῖμεν ... εὐαρμοστότατον.

εὔβατος, ὁ ἡ, *pervius*. Legg. VI. 761. A: τοῖς ... φίλοις ὅτι μάλιστα εὔβατα (ποιεῖν).

εὔβοτος, ὁ ἡ, *pascuis abundans*. Critia 111. A: τοῖς ζώοις πᾶσιν εὔβοτον.

εὐβουλία, ἡ, *bene consulendi facultas, prudentia*. Prot. 318. E: εὐβουλία περί τε τῶν οἰκείων ... καὶ περὶ τῶν τῆς πόλεως. Pol. IV. 428. B: εὐβουλία ... ἐπιστήμη τίς ἐστιν. Alc. I. 125. E. Def. 413. C. Pol. I. 348. D: εὐβουλίαν. Alc. I. 125. E.

εὔβουλος, ὁ ἡ, *qui bene consulit, prudens*. Sis. 387. C. Pol. IV. 428. B: εὔβουλος γάρ (ἡ πόλις). C: σοφὴ καὶ εὔβουλος ἡ πόλις προσρητέα. D: εὔβουλον. Alc. I. 127. D: σοφούς τε εἶναι καὶ εὐβούλους. Sis. 391. D: εὐβούλους τε καὶ κακοβούλους εἶναί τινας. C: εὐβουλότερος.

εὐγένεια, ἡ, *generis nobilitas*. Menex. 237. C: ἡ τῶνδε εὐγένεια. B: τῆς ... εὐγενείας. A: τὴν εὐγένειαν ... πρῶτον αὐτῶν ἐγκωμιάζωμεν. Pol. X. 618. D: εὐγένειαι καὶ δυςγένειαι. Euthyd. 279. B: εὐγένειαί τε καὶ δυνάμεις cet.

εὐγένειος, ὁ ἡ, *bene barbatus*. Euth. 2. B: οὐ πάνυ εὐγένειον.

εὐγενής, ὁ ἡ, *qui generosa est indole, generosus*. Pol. II. 375. A: νεανίσκου εὐγενοῦς. Def. 413. B: εὐγενοῦς ἤθους. Polit. 310. A: τοῖς ... εὐγενέσι γενομένοις.

εὐγονία, ἡ, *fecunditas*. Pol. VIII. 546. A: γένους ... εὐγονίας τε καὶ ἀφορίας.

εὔγνωστος, ὁ ἡ, *facilis cognitu*. Soph. 218. E: εὔγνωστον ... καὶ σμικρόν.

εὐδαιμονία, ἡ, *beatitudo; vita beata*. Gorg. 470. E: ἐν τούτῳ ἡ πᾶσα εὐδαιμονία ἐστίν; Conv. 189. D: μεγίστη ἂν εὐδαιμονία τῷ ἀνθρωπείῳ γένει εἴη. Apol. 25. B: πολλὴ γὰρ ἄν τις εὐδαιμονία εἴη περὶ τοὺς νέους. Theaet. 175. C: ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας καὶ ἀθλιότητος. Conv. 180. B: εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν. Gorg. 523. B: οἰκεῖν ἐν

πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς κακῶν. Pol. IX. 576. C: ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ. 580. B. Epin. 980. B: ὕμνοις τε καὶ εὐδαιμονίᾳ γεραίροντι διάγειν τὸν αὑτοῦ βίον. Conv. 188. D: πᾶσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν παρασκευάζει. Pol. IV. 420. D. VIII. 566. D: διέλθωμεν ... τὴν εὐδαιμονίαν ... τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς πόλεως. Critia 121. B: ἀληθινὸν πρὸς εὐδαιμονίαν βίον. Legg. VI. 781. B: πρὸς πόλεως εὐδαιμονίαν. X. 905. C: εἰς εὐδαιμονίαν καὶ δυςδαίμονα τύχην. Menex. 247. E: πάντα τὰ εἰς εὐδαιμονίαν φέροντα. Phil. 115. D: εἰς μακάρων δή τινας εὐδαιμονίας.

εὐδαιμονίζω, *beatum iudico.* Lys. 212. A: εὐδαιμονίζω. Conv. 194. E: τοὺς ἀνθρώπους εὐδαιμονίζειν τῶν ἀγαθῶν ὧν cet. Pol. VII. 516. C: ἑαυτὸν ... εὐδαιμονίζειν τῆς μεταβολῆς. Gorg. 479. D: εὐδαιμονίζων. Legg. XII. 947. C: εὐδαιμονίζοντας ᾠδῇ. Crit. 43. B: πολλάκις ... δη σε ... εὐδαιμόνισα τοῦ τρόπου. Pol. VII. 518. B: τὴν μὲν εὐδαιμονίσειεν ἂν τοῦ πάθους τε καὶ βίου cet. Pol. V. 465. D: διὰ σμικρόν που μέρος εὐδαιμονίζονται ἐκεῖνοι ὧν τούτοις ὑπάρχει. Gorg. 473. C: εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν cet. Theaet. 174. D: εὐδαιμονιζόμενον. Legg. X. 899. E: δόξαις ... εὐδαιμονιζόμεναι σφόδρα.

εὐδαιμονικός, ή, όν, *beatus.* Phaedr. 253. C: τελευτὴ ... οὕτω καλή τε καὶ εὐδαιμονικὴ ... γίγνεται.

εὐδαιμόνισμα, τό, in re ponitur quae beata et habetur et praedicatur. Ep. VIII. 354. C: φεύγειν ... ἀπλήστως πεινώντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων.

εὐδαιμονῶ, *felix* vel *beatus sum.* Gorg. 470. E: ὅτι εὐδαιμονεῖ. Legg. I. 636. D. XI. 927. B: ὅπουπερ πόλις εὐνομοῦσα εὐδαιμονεῖ. Lys. 207. E: ὅπως ἂν εὐδαιμονοίης. Legg. III. 686. E: ὡς ... εὐδαιμονοῖ. VII. 790. B. Euthyd. 280. D. Charm. 173. D: εὐδαιμονοῖμεν. Euthyd. 280. B. Pol. IV. 420. E: ἵνα δὴ ὅλη ἡ πόλις εὐδαιμονῇ. Phaedr. 256. D: εὐδαιμονεῖν μετ' ἀλλήλων. 277. A: τὸν ἔχοντ' εὐδαιμονεῖν ποιοῦντες. Conv. 205. D: ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμία καὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν. Charm. 174. B: τὸ εὖ πράττειν τε καὶ εὐδαιμονεῖν ποιοῦν. Pol. V. 473. C: ὅτι οὐκ ἂν ἄλλη τις εὐδαιμονήσειεν. VI. 500. E. Ax. 368. D: τίς γὰρ ἂν εὐδαιμονήσειε πρὸς ὄχλον ζῶν —; Pol. II. 365. D: εἰ μέλλομεν εὐδαιμονήσειν. VII. 541. A. Legg. III. 697. A. IV. 716. A. Alc. I. 134. B.

εὐδαιμόνως, *beate.* Polit. 301. D: οἰκεῖν ... εὐδαιμόνως. Pol. VI. 498. C: τοὺς μέλλοντας εὐδαιμόνως βιώσεσθαι. Legg. IV. 709. C: εἰ μέλλοι ποτὲ εὐδαιμόνως οἰκήσειν. VII. 816. D: ζῆν εὖ τε καὶ εὐδαιμόνως. VIII. 829. A. 840. C. Ep. VIII. 354. D. Legg. V. 734. D: ζῆν εὐδαιμονέστερον. IV. 710. B: ἣν λαβοῦσα (πόλις) εὐδαιμονέστατα διάξει. II. 662. E: οὐχ ὡς εὐδαιμονέστατά με ἐβούλου ζῆν.

εὐδαίμων, ὁ ἡ, *beatus; fortunatus; praeclarus;* etiam

dives (ut Lat. *beatus*). Phaed. 58. E: *εὐδαίμων γάρ μοι ἀνὴρ ἐφαίνετο ... καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν λόγων.* Pol. I. 354. A: *ὅ γε εὖ ζῶν μακάριός τε καὶ εὐδαίμων.* IV. 422. E: *εὐδαίμων* (iron.) *εἶ ... ὅτι οἴει* cet. Legg. IV. 713. B: *οἴκησις ... μαλ' εὐδαίμων.* X. 903. C. Conv. 193. C: *ὅτι οὕτως ἂν ἡμῶν τὸ γένος εὔδαιμον γένοιτο.* Pol. IV. 420. B: *ὅπως ἕν τι ἡμῖν ἔθνος ἔσται διαφερόντως εὔδαιμον.* Tim. 68. E: *εὐδαίμονος βίου.* Prot. 316. B: *οἰκίας μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος.* Phil. 22. B: *ἔκ τινος ἀνάγκης οὐκ εὐδαίμονος.* Phaedr. 250. B: *σὺν εὐδαίμονι χορῷ.* Epin. 979. A: *εὐδαίμονι τύχῃ.* 991. B: *εὐδαίμονι χορείᾳ Μουσῶν δεδομένῃ.* Gorg. 470. E: *οὐδὲ τὸν μέγαν βασιλέα ... εὐδαίμονα ὄντα.* Soph. 230. E: *τὸν ὄντως ἐσόμενον εὐδαίμονα εἶναι.* Phil. 11. D: *τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν.* Tim. 34. B: *εὐδαίμονα θεὸν αὐτὸν (τὸν οὐρανὸν) ἐγεννήσατο.* Pol. III. 395. D: *οἰομένην εὐδαίμονα εἶναι.* IV. 420. C. Legg. I. 637. E: *εὔδαιμον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν.* Pol. V. 450. C: *ὦ εὔδαιμον.* Gorg. 470. D: *ὡς πολλοὶ ἀδικοῦντες ἄνθρωποι εὐδαίμονές εἰσι.* Conv. 205. A: *κτήσει ... ἀγαθῶν οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες.* Pol. I. 344. B: *εὐδαίμονες καὶ μακάριοι κέκληνται.* III. 392. B. Phaedr. 247. A: *θεῶν γένος εὐδαιμόνων.* Phaed. 111. A: *θέαμα εὐδαιμόνων θεατῶν.* Theaet. 176. A: *ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον ἀληθῆ.* Conv. 195. A: *πάντων θεῶν εὐδαιμόνων ὄντων.* Pol. III. 406. C: *ἐπὶ ... τῶν πλουσίων τε καὶ εὐδαιμόνων δοκούντων εἶναι.* V. 458. E: *ἐν εὐδαιμόνων πόλει.* X. 612. A: *ὑπὸ τῶν εὐδαιμόνων λεγομένων ἑστιάσεων.* VII. 540. C: *ὡς εὐδαίμοσί τε καὶ θείοις.* Legg. IX. 858. D. Conv. 193. D: *μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι.* 202. C: *εὐδαίμονας ... λέγεις οὐ τοὺς τἀγαθὰ καὶ καλὰ κεκτημένους;* Pol. IV. 421. B: *ἑστιάτορας εὐδαίμονας.* Legg. V. 742. E: *εὐδαίμονας ἅμα καὶ ἀγαθούς.* IV. 713. E: *εὐδαίμονα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀπειργάζετο γένη.* Gorg. 525. E: *διὸ καὶ εὐδαιμονέστερος ἦν ἢ* cet. Pol. I. 361. D. IX. 576. E: *βασιλευομένης ... οὐκ εὐδαιμονεστέρα (πόλις).* Polit. 272. B: *τὸν εὐδαιμονέστερον.* Pol. I. 352. D: *εὐδαιμονέστεροι.* X. 606. D. Apol. 41. C. Legg. II. 662. D: *ποτέρους ... εὐδαιμονεστέρους χρὴ λέγειν.* Gorg. 471. C: *ἀθλιώτατός ἐστι ... ἀλλ' οὐκ εὐδαιμονέστατος.* Pol. VIII. 544. A: *εἰ ὁ ἄριστος εὐδαιμονέστατος.* VII. 526. E: *τὸ εὐδαιμονέστατον τοῦ ὄντος.* Epin. 981. E: *ψυχῆς ... εὐδαιμονεστάτης τε καὶ ἀρίστης.* Theaet. 176. E: *τοῦ ... θείου εὐδαιμονεστάτου.* Phil. 47. B: *τὸν ἐν αὐταῖς ... ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.* Pol. IX. 580. C: *ὅτι ... τὸν ἄριστόν τε καὶ δικαιότατον εὐδαιμονέστατον ἔκρινε.* V. 466. A: *εὐδαιμονεστάτην (τὴν πόλιν).* Legg. V. 742. D. Phaed. 82. A: *εὐδαιμονέστατοι.* Pol. IV. 420. B. Euthyd. 299. E: *τούτους εὐδαιμονεστάτους εἶναι Σκυθῶν καὶ ἀρίστους ἄνδρας.* Eryx. 393. E.

εὔδηλος, ὁ ἡ, evidens. Polit. 308. D: ἀλλ' εὔδηλον ὅτι cet. Pol. VI. 491. C: καί σοι εὔδηλόν τε φανεῖται cet.

εὐδία, ἡ, tranquillitas. Legg. XII. 961. E: ἔν γε χειμῶσι καὶ ἐν εὐδίαις.

εὐδιάβολος, ὁ ἡ, criminationi et *invidiae obnoxius.* Legg. XII. 944. B: εὐδιάβολον κακὸν καλλύνων. Euth. 3. B: ὅτι εὐδιάβολα τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς πολλούς.

εὐδιάζομαι, tranquillus sum. Ax. 370. D: ἀσαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος.

εὐδιάφθαρτος, ὁ ἡ, facilis corruptu. Legg. VIII. 845. D: ὕδωρ ... εὐδιάφθαρτον.

εὐδιεινός, ή, όν, placidus. Legg. XI. 919. A: εὐδιεινὴν γαλήνην παρασχών.

εὐδικία, ἡ, iustitia. Pol. II. 363. B. (Hom.).

εὐδοκίμησις, ἡ, existimatio, honor. Pol. II. 358. A: μισθῶν ἕνεκα καὶ εὐδοκιμήσεων διὰ δόξαν. 363. A: τὰς ἀπ' αὐτῆς (τῆς δικαιοσύνης) εὐδοκιμήσεις. Ib. τὰς ... παρὰ θεῶν εὐδοκιμήσεις.

εὐδοκιμία, ἡ, existimatio. Phil. 58. D: μήτε (εἰς) τινὰς εὐδοκιμίας (βλέψαντες).

εὐδόκιμος, ὁ ἡ, spectatus; insignis, nobilis. Legg. V. 745. A: εὐδόκιμος ... ἂν εἴη. Lach. 183. C: οὐδεὶς ... εὐδόκιμος γέγονεν ἐν τῷ πολέμῳ. Epin. 976. A: εὐδόκιμον ... οὐδὲν τούτων εἰς σοφίαν τὴν ἀληθεστάτην. Theaet. 144. C: ἀνδρὸς ... εὐδοκίμου. Gorg. 484. D: τὸν μέλλοντα ... εὐδόκιμον ἔσεσθαι ἄνδρα. De lege 320. E: ὅτῳ μέλει τοῦ εὐδόκιμον εἶναι. Legg. XII. 950. E: οἵτινες εὐδόκιμον τὴν πόλιν ... ποιήσουσι δοκεῖν. I. 631. B: ἐν πᾶσιν εὐδόκιμοι τοῖς Ἕλλησιν. Men. 70. A. Crat. 412. B: τῶν εὐδοκίμων. Legg. XII. 951. C: τῶν εὐδοκίμων τά τε ἄλλα καὶ εἰς τὸν πόλεμον. Riv. 132. A: πατέρων εὐδοκίμων. Gorg. 471. E: μάρτυρας ... εὐδοκίμους. Tim. 21. D: εὐδοκιμώτερος. Legg. III. 685. B: περὶ τίνων εὐδοκιμωτέρων ... κατοικίσεων σκοποίμεθ' ἄν; Hipp. mai. 286. B: ἃ ἄν τις ἐπιτηδεύσας νέος ὢν εὐδοκιμώτατος γένοιτο. Epin. 975. E: εὐδοκιμωτάτη πρὸς χρείαν. Legg. IX. 878. A: εὐδοκιμώτατον (γένος) πρὸς ἀρετήν. Menex. 240. B: οἱ τῶν τότε Ἑλλήνων ἐν τοῖς εὐδοκιμωτάτοις ἦσαν.

εὐδοκιμῶ, existimatione vel *laude floreo; celebror, gloriam consequor.* Lach. 181. B: χαίρω ὅτι εὐδοκιμεῖς. Prot. 315. A: ὅσπερ εὐδοκιμεῖ μάλιστα τῶν Πρωταγόρου μαθητῶν. Pol. VIII. 554. C: ἐν οἷς εὐδοκιμεῖ δοκῶν δίκαιος εἶναι. X. 613. C: εὐδοκιμοῦσι. I. 330. A: εὐδοκιμοῖ. Prot. 337. B: ὑμεῖς ... μάλιστ' ἂν οὕτως ... ἐν ἡμῖν τοῖς ἀκούουσιν εὐδοκιμοῖτε. Ib. εὐδοκιμεῖν ... ἔστι παρὰ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων ἄνευ ἀπάτης. Theaet. 173. E: τοῦ εὐδοκιμεῖν χάριν. Pol. VI. 489. C: οὐ ῥάδιον εὐδοκιμεῖν τὸ ... ἐπιτήδευμα ὑπὸ τῶν τἀναντία ἐπιτηδευόντων. Charm. 169. C:

εὐδοκιμῶν ἑκάστοτε. Legg. IV. 708. A: τό γε μάλιστ' εὐδοκιμοῦν τὰ νῦν ἐνθάδε γένος. Hipp. mai. 291. A: εὐδοκιμοῦντι ... ἐπὶ σοφίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν. Prot. 343. C: ὥσπερ εὐδοκιμοῦντα ἀθλητήν. Apol. 22. A: οἱ μάλιστα εὐδοκιμοῦντες. Legg. XII. 952. A: τοὺς ... εὐδοκιμοῦντας τούτων τῶν νέων. Gorg. 515. E: ὅτι τὸ ... πρῶτον ηὐδοκίμει Περικλῆς. Critia 108. B: ὅτι θαυμαστῶς ὁ πρότερος εὐδοκίμηκεν (v. εὐδοκίμησεν) ἐν αὐτῷ ποιητής. Hipp. mai. 286. A: εὐδοκίμησα. 282. C: πάνυ εὐδοκίμησε. Pol. I. 538. A: ἵν' εὐδοκιμήσειεν. V. 468. E: ὃς ἂν εὐδοκιμήσας τελευτήσῃ. B: τὸν ... ἀριστεύσαντά τε καὶ εὐδοκιμήσαντα. Polit. 266. B: ἕτερον αὖ τι τῶν πρὸς γέλωτα εὐδοκιμησάντων ἄν. Pol. II. 368. A: εὐδοκιμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῖ μάχην. Theag. 127. A: πολὺ μᾶλλον εὐδοκιμήσεις παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις. Prot. 343. C: ὅτι ... αὐτὸς εὐδοκιμήσει ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις. Phaedr. 243. A: εἰ ... εὐδοκιμήσετον ἐν αὐτοῖς. Pol. X. 605. A: εἰ μέλλει εὐδοκιμήσειν ἐν τοῖς πολλοῖς. Hipp. mai. 281. C. Menex. 235. D: τοῦ ... εὐδοκιμήσοντος.

εὐδοξία, ἡ, *bona fama, existimatio.* Pol. VIII. 555. A: εὐδοξίας ἕνεκα. Legg. V. 734. D: ἀρετῇ καὶ εὐδοξίᾳ. Pol. IX. 589. C: πρὸς εὐδοξίαν. Legg. V. 731. B. 732. E. XII. 950. C: προτιμᾶν τὴν εὐδοξίαν πρὸς τῶν πολλῶν. Ep. II. 312. C: πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς φιλοσόφῳ ὄντι. Menex. 247. B: ἀπορίᾳ ... εὐδοξιῶν. **approbatio.* Menex. 238. D: μετ' εὐδοξίας πλήθους. Etiam *verum iudicium.* Men. 99. B: εὐδοξίᾳ ... ᾗ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες χρώμενοι τὰς πόλεις ὀρθοῦσιν.

εὔδοξος, ὁ ἡ, *probatus; gloriosus.* Legg. XII. 950. C: τὸν εὔδοξον βίον θηρεύειν. VI. 773. A: τοὺς παρὰ τοῖς ἔμφροσιν εὐδόξους γάμους χρὴ γαμεῖν.

εὐδοξῶ, *existimationem* vel *laudem consequor.* Ep. XIII. 360. D: ἵνα ... εὐδοξῇς.

εὐδόξως, *splendide.* Hipp. mai. 287. E: εὐδόξως ἀπεκρίνω.

εὕδω, *dormio; obdormisco;* trop. (ut vern. *ruhen*). Pol. IX. 571. C: ὅταν τὸ ... ἄλλο τῆς ψυχῆς εὕδῃ. Phaedr. 267. A: Τισίαν ... ἐάσομεν εὕδειν. Legg. VII. 807. E: τὸ ... ὅλην διατελεῖν ἥντινοῦν νύκτα εὕδοντα. 824: ἡ ... τῶν εὑδόντων ... κατὰ μέρη (θήρευσις). 823. E: μήτε ἐγρηγορόσι μήτε εὕδουσι. Conv. 203. B: βεβαρημένος ηὗδεν.

εὐειδής, ὁ ἡ, *speciosus, formosus.* Pol. VI. 494. C: εὐειδὴς καὶ μέγας. Crit. 44. A: γυνὴ ... καλὴ καὶ εὐειδής. Pol. VII. 535. A: τοὺς εὐειδεστάτους.

εὐεκτικός, ή, όν, *bene habens.* Legg. III. 684. C: εἰ καί τις ... δύναιτο εὐεκτικά τε καὶ ὑγιῆ σώματα ἀπεργάζεσθαι.

εὐέλεγκτος, ὁ ἡ, *facilis convictu.* Theaet. 157. B:

ὡς ... εὐέλεγκτος ὁ τοῦτο ποιῶν. Ep. VII. 343. C: αἰσθήσεσιν εὐέλεγκτον. *facilis exploratu. Apol. 33. C: ταῦτα ... καὶ ἀληθῆ ἐστὶ καὶ εὐέλεγκτα (v. εὐεξέλεγκτα).

εὔελπις, ὁ ἡ, is quem magna spes tenet, spe fretus. Phaed. 63. C: εὔελπίς εἰμι εἶναί τι τοῖς τετελευτηκόσι. 64. A. Alc. I. 103. B. Hipp. min. 364. A: οὕτως εὔελπις ὢν περὶ τῆς ψυχῆς. Legg. II. 671. C: τὸν εὔελπιν καὶ θαῤῥαλέον ἐκεῖνον γιγνόμενον. Apol. 41. C: καὶ ὑμᾶς χρὴ ... εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον.

εὐεξαπάτητος, ὁ ἡ, *facilis deceptu*. Pol. III. 409. A: εὐεξαπάτητοι ὑπὸ τῶν ἀδίκων.

εὐεξέλεγκτος, ὁ ἡ, *facilis ad redarguendum*. Hipp. mai. 293. D: λίαν ... εὐήθη τε καὶ εὐεξέλεγκτά ἐστιν. (Apol. vid. εὐέλεγκτος).

εὐεξία, ἡ, *bonus habitus*. Pol. IV. 444. D: εὐεξία ψυχῆς. VIII. 559. A: μεχρὶ ὑγιείας τε καὶ εὐεξίας. Legg. VII. 789. C. 795. E. Gorg. 450. A: περὶ εὐεξίαν ... τῶν σωμάτων καὶ καχεξίαν. 464. A. Pol. VIII. 559. B. Riv. 134. C: τὴν εὐεξίαν ἐμποιεῖν τοῖς ἀνθρώποις. Prot. 354. B: εὐεξίαι τῶν σωμάτων.

εὐέπεια, ἡ, *elocutionis suavitas*, et in univ. *venustas*. Phaedr. 267. C: πρὸς ποίησιν εὐεπείας. Ax. 369. D: εἰς εὐεπείας λόγων.

εὐεπίθετος, ὁ ἡ, *facilis impugnatu*. Polit. 306. A: μάλ' εὐεπίθετον πρὸς τὰς τῶν πολλῶν δόξας.

εὐεργεσία, ἡ, *beneficium, meritum; res bene gesta, benefactum*. Def. 413. E: εὐεργεσία ἑκούσιος. Gorg. 511. E: ταύτης τῆς μεγάλης εὐεργεσίας ... δύο δραχμὰς ἐπράξατο. 513. E: ἄλλην εὐεργεσίαν ... προσφέρειν. D: ταύτην τὴν εὐεργεσίαν προέσθαι. Legg. VIII. 850. B: πρὸς εὐεργεσίαν τῆς πόλεως (*in civitatem*). Apol. 36. C. Gorg. 520. E: τῶν εὐεργεσιῶν. Phaed. 113. D: τῶν ... εὐεργεσιῶν τιμὰς φέρονται κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστος. Ep. VII. 332. A: εὐεργεσίαις. Gorg. 522. B: ἃς οὗτοι εὐεργεσίας καὶ ὠφελείας νομίζουσιν. Pol. X. 615. B. 616. B.

εὐεργέτης, fem. εὐεργέτις, *qui bene meretur* vel *meritus est; beneficus*. Gorg. 506. C: μέγιστος εὐεργέτης παρ' ἐμοὶ ἀναγεγράψει. Crat. 403. E: μέγας εὐεργέτης τῶν παρ' αὐτῷ. Legg. XI. 918. B. X. 896. E: τῆς ... εὐεργέτιδος (ψυχῆς). Apol. 36. D: ἀνδρὶ πένητι εὐεργέτῃ. Phaed. 62. A: ἀλλ' ἄλλον δεῖ περιμένειν εὐεργέτην. De virt. 379. B: ἀπέκειντο τῇ πόλει σωτῆρές τε καὶ εὐεργέται. Ep. VIII. 356. D: τοῖς γενομένοις ποτὲ εὐεργέταις.

εὐεργετικός, ή, όν, *beneficus*. Def. 412. E: ἕξις εὐεργετικὴ ἀνθρώπων.

εὐεργετῶ, *bene mereor, beneficium confero in aliquem*. Crat. 428. A: εὐεργέτει καὶ Σωκράτη τόνδε. Theag. 127. C: ἐὰν Θεάγη τουτονὶ ... εὐεργετῇς cet. Legg. XI. 927. C:

εὐεργετεῖν. Apol. 36. C: ἕκαστον ... εὐεργετεῖν τὴν μεγίστην εὐεργεσίαν. Hipp. mai. 281. C: τὴν σαυτοῦ πόλιν ἱκανὸς εὐεργετεῖν. Men. 91. C. Gorg. 470. C: μὴ κάμῃς φίλον ἄνδρα εὐεργετῶν. Ep. VII. 351. A. B. Pol. X. 615. B: εἴ τινας εὐεργεσίας εὐεργετηκότες ... εἶεν. Men. 92. D: τὸν πατρικὸν τόνδε ἑταῖρον εὐεργέτησον. Pol. I. 345. A: ὅ τι ἂν ἡμᾶς ... εὐεργετήσῃς. Conv. 184. B: εὐεργετούμενος εἰς χρήματα cet. Crit. 43. A: καί τι καὶ εὐεργέτηται (v. εὐεργετεῖται) ὑπ᾽ ἐμοῦ. Gorg. 520. C: ἄλλην ... εὐεργεσίαν τὶς εὐεργετηθείς.

εὐέρκεια, vid. εὐερκία.

εὐερκής, ὁ ἡ, *bene septus* vel *munitus*. Legg. VI. 760. E: ὅπως εὐερκὴς ἡ χώρα πρὸς τοὺς πολεμίους ὅτι μάλιστα ἔσται. Critia. 113. D: τὸν γήλοφον ... ποιῶν εὐερκῆ. Legg. VIII. 848. E: ὑποδοχὴν ... εὐερκῆ.

εὐερκία, ἡ, *bona munitio*. Legg. VI. 778. C: εὐερκίας (Par. A. εὐερκείας) τε καὶ καθαρότητος χάριν. 779. B: εὐερκίαν (A. εὐέρκειαν).

εὐετηρία, ἡ, *fertilitas, proventus*. Conv. 188. A: ἥκει φέροντα εὐετηρίαν cet.

εὐήθεια, ἡ, *simplicitas*; *fatuitas*. Phaedr. 242. E: ἔτι τε ἡ εὐήθεια αὐτοῖν (τοῖν λόγοιν) πάνυ ἀστεία. 275. B: ὑπ᾽ εὐηθείας. (Id. Hipp. min. 371. D.). C: πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι. Polit. 309. E: εὐηθείας ... λαμβάνει φήμην. Pol. III. 400. E: εὐρυθμία εὐηθείᾳ ἀκολουθεῖ. I. 348. D: πάνυ γενναίαν εὐήθειαν. III. 401. E: οὐχ ἣν ἄνοιαν οὖσαν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν ὡς εὐήθειαν. Legg. III. 679. C: διὰ τὴν λεγομένην εὐήθειαν. Demod. 385. C.

εὐήθης, ὁ ἡ, *bonus, simplex*; *fatuus, ineptus*; *pugnans*. Soph. 267. E: ὁ μὲν γὰρ εὐήθης αὐτῶν ἐστίν, οἰόμενος εἰδέναι ταῦτα ἃ δοξάζει. Pol. I. 349. B: οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀστεῖος ... καὶ εὐήθης. X. 598. D: ὅτι εὐήθης τις ἄνθρωπος. Charm. 162. A. Ep. XIII. 360. C: ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης. Prot. 343. E: εὔηθες ... τοῦτό γε φανείη ἄν, καὶ οὐ Σιμωνίδου. Theaet. 210. A. Legg. IV. 722. A: λίαν εὔηθες. Theaet. 175. E: ᾧ ἀνεμέσητον εὐήθει δοκεῖν καὶ οὐδενὶ εἶναι. Phaedr. 242. D: εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσεβῆ (λόγον). Alc. II. 149. E: ἡμεῖς εὐήθη λόγον λέγομεν. Phaed. 68. E: τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τὴν εὐήθη (*pugnantem*) σωφροσύνην. 87. C: ὅτι εὔηθες λέγει ὁ τοῦτο λέγων. Pol. IV. 425. B: νομοθετεῖν δ᾽ αὐτὰ οἶμαι εὔηθες. III. 409. A: διὸ ... καὶ εὐήθεις νέοι ὄντες οἱ ἐπιεικεῖς φαίνονται. Legg. III. 679. C. Hipp. mai. 293. D: λίαν γὰρ εὐήθη ... ἐστίν. Alc. II. 140. C: εὐήθεις (sq. ἀκάκους καὶ ἀπείρους καὶ ἐνεούς). Legg. III. 679. E: εὐηθέστεροι ... καὶ ἀνδρειότεροι cet. VII. 818. B: οὗτος πάντων τῶν λόγων εὐηθέστατός ἐστι μακρῷ. Hipp. mai. 289. E: εὐηθέστατος οὖν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος. Pol. I. 343. D: ὦ εὐηθέστατε Σώκρατες.

εὐηθίζομαι, *ineptio.* Pol. I. 336. E: τί εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους —;

εὐηθικός, ή, όν, *bonus, simplex; facilis* vel *facile cedens.* Pol. I. 343. C: ἄρχει τῶν ὡς ἀληθῶς εὐηθικῶν τε καὶ δικαίων. Charm. 175. D: οὕτως ἡμῶν εὐηθικῶν τυχοῦσα ἡ ζήτησις καὶ οὐ σκληρῶν.

εὐηθικῶς, *stolide, inscienter.* Pol. VII. 529. B: ἴσως οὖν καλῶς ἡγεῖ, ἐγὼ δ' εὐηθικῶς. Hipp. mai. 301. D: οὕτως εὐηθικῶς εἴχομεν.

εὐηθῶς, *stolide, inepte.* Phaed. 100. D: τοῦτο δὲ ἁπλῶς ... καὶ ἴσως εὐηθῶς ἔχω παρ' ἐμαυτῷ. Hipp. mai. 301. C: οὕτως ... εὐηθῶς καὶ ἀδιανοήτως διάκεισθε. Ib. ὡς εὐηθῶς διεκείμεθα. Polit. 276. E: ἁμαρτάνοντες εὐηθέστερα τοῦ δέοντος.

εὐήμερος, ὁ ἡ, *mansuetus.* Tim. 71. D: ἵλεών τε καὶ εὐήμερον ποιοῖ τὴν περὶ τὸ ἧπαρ ψυχῆς μοῖραν κατῳκισμένην.

εὐήνιος, ὁ ἡ, *qui facile regitur* vel *ducitur;* trop. *flexibilis.* Legg. IX. 880. A: ἐὰν ... εὐπειθὴς γίγνηται, εὐήνιος ἂν εἴη. Phaedr. 247. B: τὰ ... θεῶν ὀχήματα ... εὐήνια ὄντα cet. Legg. V. 730. B: ὅσ' ἂν ... ἔπαινος παιδεύων ... εὐηνίους (v. εὐνοϊκοὺς) μᾶλλον καὶ εὐμενεῖς ... ἀπεργάζεται (ἀπεργάζηται?). Pol. V. 467. E: ἐφ' ἵππων ... εὐηνιωτάτων.

εὐηνίως, *ita ut quis facile ducatur* vel *regatur.* Soph. 217. C: τῷ ... ἀλύπως τε καὶ εὐηνίως προσδιαλεγομένῳ.

εὐήτριος, ὁ ἡ, *bene textus.* Polit. 310. E: λεῖον καὶ τὸ λεγόμενον εὐήτριον ὕφασμα ξυνάγοντα ἐξ αὐτῶν.

εὐθαρσία, ἡ, *fiducia.* Def. 412. A: εὐθαρσία ἐπὶ θανάτου προσδοκίᾳ.

εὐθέως, *confestim, statim.* Phaed. 63. A: οὐ πάνυ εὐθέως ἐθέλει πείθεσθαι. Lach. 190. C. Sis. 388. D. Ep. VII. 329. E.

εὐθημονοῦμαι, *administro.* Legg. VI. 758. B: εὐθημονεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς αὑτῶν οἰκήσεις.

εὐθύ, *recta in* vel *ad* —. Gorg. 525. A: ἀπέπεμψεν εὐθὺ τῆς φρουρᾶς. Theag. 129. D: εὐθὺ Ἐφέσου καὶ Ἰωνίας. Lys. 203. A: εὐθὺ Λυκείου. B: ἐξ Ἀκαδημίας ... πορεύομαι εὐθὺ (v. εὐθὺς) Λυκείου. Ib. δεῦρο δὴ ... εὐθὺ ἡμῶν. Cum subst. Ax. 364. B: ἀφεμένῳ τῆς εὐθὺ ὁδοῦ. **contra, adversus.* Theag. 129. A: εὐθὺ τοῦ δαιμονίου.

εὔθυμος, ὁ ἡ, *alacer.* Legg. VII. 792. B: ἆρ' οὐκ οἰόμεθα εὔθυμον μᾶλλόν τε καὶ ἵλεων ἀπεργάζεσθαι ... τὴν ψυχὴν τοῦ τρεφομένου;

εὐθυμῶ, *laetifico.* Pol. II. 383. B: εὐθυμῶν ἐμέ (Aesch.). Med. *oblector.* Legg. VII. 797. B: εὐθυμεῖσθαι τοῖς αὐτοῖς παιγνίοις.

εὐθύμως, *laeto animo.* Ax. 365. B: εὐθύμως ... εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι.

εὐθῦναι (al. εὔθυναι), αἱ, *castigatio.* Prot. 326. E: ὄνομα τῇ κολάσει ταύτῃ ... ὡς εὐθυνούσης τῆς δίκης, εὐθῦναι (v. εὐθύναι). **accusatio.* Legg. XI. 881. E: ἐν εὐθύναις ἔστω τῶν κατηγορημάτων τῶν μεγίστων ἐν τούτῳ αὐτῷ. **iudicium magistratus gesti.* Legg. VI. 774. B: ἐν ταῖς εὐθύναις. XII. 945. D: ἐὰν δ' ἄλλως τὰ περὶ τὰς εὐθύνας τῶν ἀρχόντων γίγνηται. 946. D: ἐὰν ... ἀποφύγῃ τις τὰς εὐθύνας. E. 947. E.

εὔθυνος, ὁ, *rationum reddendarum exactor.* Legg. XII. 945. A: κατευθύνειν αὐτοῦ τὸν εὔθυνον. B: εὐθύνων ... πέρι. 946. D: κατὰ τὴν τῶν εὐθύνων γνώμην. Ib. αὐτῶν τῶν εὐθύνων κατηγορείτω. E. C: τούτους ... εὐθύνους ἀποδεῖξαι. D.

εὐθυντής, ὁ, i. q. εὔθυνος. Legg. XII. 945. B: τῶν ... τοιούτων εὐθυντὴς τίς ἱκανός; C: εὐθυντάς τινας ... θείους.

εὐθύνω, *dirigo,* trop. *corrigo, castigo.* Prot. 325. D: ὥσπερ ξύλον διαστρεφόμενον ... εὐθύνουσιν ἀπειλαῖς καὶ πληγαῖς. 326. D: ὡς εὐθυνούσης τῆς δίκης. **rationem reposco, inquiro in aliquem.* Legg. XII. 946. C: ὅσον ἂν εὐθύνωσι χρόνον. Polit. 299. A: εἰς τούτους εἰσάγειν τοὺς ἄρξαντας καὶ εὐθύνειν. **rego, guberno.* De lege 320. D: ἢ εὔθυνε τὴν Κρήτην.

εὐθυπλοκία, ἡ, *recta textura.* Polit. 283. A: ὅταν εὐθυπλοκίᾳ κρόκης καὶ στήμονος ἀπεργάζηται πλέγμα. 311. B.

εὐθυπορία, ἡ, *via directa.* Legg. V. 747. A: κατὰ τὴν εὐθυπορίαν.

εὐθύπορος, ὁ ἡ, *directus.* Legg. VI. 775. D: ὥστ' ... οὐδὲν εὐθύπορον ἦθος οὐδὲ σῶμα ... γεννῷη ποτ' ἄν.

εὐθύς, εῖα, ύ, *directus; erectus; rectus* (etiam trop.). Parm. 137. E: εὐθύ γε, οὗ ἂν τὸ μέσον ἀμφοῖν τοῖν ἐσχάτοιν ἐπίπροσθεν ᾖ. Phaed. 72. B: εὐθεῖά τις ... ἡ γένεσις ἐκ τοῦ ἑτέρου μόνον εἰς τὸ καταντικρύ. Parm. 137. E: οὔτε ... στρογγύλου οὔτε εὐθέος μετέχει. Ib. εὐθέος σχήματος. Legg. IV. 716. A: εὐθείᾳ (v. εὐθεῖαν) περαίνει. Men. 75. A: ἐπὶ τῷ στρογγύλῳ καὶ εὐθεῖ. Gorg. 525. A: οὐδὲν εὐθὺ διὰ τὸ ἄνευ ἀληθείας τεθράφθαι. Theaet. 173. A: τὸ εὐθύ τε καὶ τὸ ἐλεύθερον ἡ ἐκ νέων δουλεία ἀφῄρηται. 194. B: κατὰ τὸ εὐθύ. (Id. Pol. IV. 436. E.) Phil. 51. C: εὐθύ τι λέγω ... καὶ περιφερές cet. Pol. IV. 436. E. X. 616. B: φῶς εὐθύ (*erectum*). Men. 74. D. E. Critia 118. D: διώρυχες εὐθεῖαι. Pol. X. 602. C: ταὐτὰ καμπύλα τε καὶ εὐθέα (φαίνεται). Ep. VII. 343. E: τὰ ... εὐθέα δὴ στρογγύλα (κεκλῆσθαι).

εὐθύς, *statim, illico.* Prot. 310. B: εὐθὺς εἴσω ᾔει. 341. E: εὐθὺς τὸ μετὰ τοῦτο ῥῆμα. Phaedr. 243. A: ποιεῖ εὐθύς. Theaet. 144. E: πότερον εὐθὺς ἂν ἐπιστεύομεν —; Soph. 235. B: ἐὰν ... ἡμᾶς εὐθὺς ὁ σοφιστὴς ὑπομείνῃ,

συλλαβεῖν αὐτόν (ubi est Lat. *simulac — statim*. Aliter Heind.). Phil. 51. B: πάνυ μὲν οὖν οὐκ εὐθὺς δῆλά ἐστιν ἃ λέγω cet. Conv. 174. E: εὐθὺς ... ὡς ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα. Pol. II. 378. C: τοιαῦτα λεκτέα πρὸς τὰ παιδία εὐθύς. Tim. 24. C: εὐθὺς κατ' ἀρχάς. Legg. II. 653. B. Men. 100. A. (ubi verti possit *ohne weiteres*). — Saepius est Lat. *statim a* (v. c. ortu), et simpl. *a* (velut *a puero*). Polit. 301. E: τό τε σῶμα εὐθὺς (vern. *gleich von Geburt*) καὶ τὴν ψυχὴν διαφέρων εἷς. Conv. 178. C: εὐθὺς νέῳ ὄντι. Pol. VI. 485. D: εὐθὺς ἐκ νέου. 486. B: εὐθὺς νέου ὄντος. III. 386. A: εὐθὺς ἐκ παίδων. 395. C. al. VII. 519. A: ἐκ παιδὸς εὐθύς. Legg. I. 642. B. VII. 788. D: νέων ὄντων εὐθὺς ... τῶν παίδων. — Cum particip. est *statim ut* vel *simul ac* c. modo finito. Phaed. 70. A: εὐθὺς ἀπαλλαττομένη τοῦ σώματος cet. 75. B: γενόμενοι εὐθύς. C. Theaet. 142. D: εὐθὺς οἴκαδ' ἐλθών. 196. B: εὐθὺς γενομένοις. Conv. 221. A: ἰδὼν εὐθὺς παρακελεύομαι cet. Pol. I. 328. C. IV. 441. A. al.

εὐθυφερής, ὁ ἡ, *in rectum tendens, directus*. Legg. VII. 815. B: εὐθυφερὲς ... γιγνόμενον.

εὐθυωρία, ἡ, *directio*. Pol. IV. 436. E: ὅταν ... τὴν εὐθυωρίαν εἰς δεξιὰ ... ἐγκλίνῃ. Tim. 45. B: κατὰ τὴν τῶν ὀμμάτων εὐθυωρίαν. Locr. 94. B: τῷ μήπω καθ' εὐθυωρίαν (*directe*) νοῆσθαι.

εὐκαιρία, ἡ, *opportunitas* s. *tempus opportunum*. Def. 413. C: χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ cet. Phaedr. 272. A: τούτων τὴν εὐκαιρίαν τε καὶ ἀκαιρίαν διαγνόντι.

εὐκαίρως, *opportune*. Phaed. 78. A: εἰς ὅ τι ἂν εὐκαιρότερον ἀναλίσκοιτε χρήματα.

εὔκαρπος, ὁ ἡ, *fructuosus*. Critia 110. E: τῷ πάμφορον εὔκαρπόν τε εἶναι.

εὐκίνητος, ὁ ἡ, *qui facile movetur*. Tim. 58. E: γενόμενον ... εὐκίνητον. 64. B: τὸ ... κατὰ φύσιν εὐκίνητον. A: τὸ τῆς εὐκινήτου ... φύσεως. 59. A: εὐκίνητον ὄντα ἔτι τὸν ὑγρὸν ὄγκον. Locr. 98. D: εἶδος πυρὸς εὐκινατότατον. Tim. 56. A: τὸ δ' εὐκινητότατον (εἶδος) πυρί (ἀπονέμοντες). Ib. τὸ ... ἔχον ὀλιγίστας βάσεις εὐκινητότατον ἀνάγκη πεφυκέναι.

εὐκλεής, ὁ ἡ, *nobilis, gloriosus*. Conv. 208. D: (ὑπὲρ) τοιαύτης δόξης εὐκλεοῦς. Menex. 247. D: ἀγαθοὺς καὶ εὐκλεεῖς.

εὔκλεια, ἡ, *gloria*. Ep. VIII. 354. B: ὥστε ... μετ' εὐκλείας σώζεσθαι. Menex. 247. A: εὔκλεια.

εὐκολία, ἡ, *agilitas, facilitas*. Legg. XII. 942. D: ὅλην εὐκολίαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν. **comitas*. Alc. I. 122. C: (εἰς) εὐχέρειαν καὶ εὐκολίαν (ἀποβλέψαι).

εὔκολος, ὁ ἡ, *facilis, levis*. Legg. IV. 708. B: οὐ τοίνυν εὔκολος ... γίγνοιτ' ἂν ὁ κατοικισμὸς ταῖς πόλεσιν. Parm. 131. E: οὔ μοι δοκεῖ εὔκολον εἶναι τὸ τοιοῦτον οὐδαμῶς διορίσασθαι. Pol. V. 453. D: οὐ γὰρ εὐκόλῳ ἔοικεν.

Legg. VI. 779. E: τὸ ... εἰπεῖν οὐ πάντων εὐκολώτατον. — Ut Lat. *facilis*, etiam est *comis*, *humanus*. Pol. I. 330. A: οὔθ' ὁ μὴ ἐπιεικὴς ... εὔκολός ποτ' ἂν ἑαυτῷ γένοιτο. Epin. 989. B: εὔκολος (ψυχή). Pol. I. 329. D: ἂν ... κόσμιοι καὶ εὔκολοι ὦσι.

εὐκόλως, *sine ulla difficultate*, *severitate*, *fastidio* al. Phaed. 117. C: μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιε. Soph. 242. C: εὐκόλως μοι δοκεῖ Παρμενίδης ἡμῖν διειλέχθαι (sq. μῦθόν τινα ... φαίνεταί μοι διηγεῖσθαι). Pol. VII. 537. E: (ἣ ἂν) τὸ ... ἀκούσιον (ψεῦδος) εὐκόλως προςδέχηται. Legg. VI. 752. B: εὐκόλως καὶ ἀφόβως. Hipp. min. 364. D: πράως τε καὶ εὐκόλως ἀποκρίνεσθαι.

εὐκοσμία, ἡ, *modestia*. Prot. 325. D: ἐπιμελεῖσθαι εὐκοσμίας τῶν παίδων.

εὐκραής, ὁ ἡ, *temperatus*. Critia 112. D: εὐκραὴς (Par. A. εὐκρὰς) οὖσα (κρήνη) πρὸς χειμῶνά τε καὶ θέρος.

εὐκρασία, ἡ, *temperatio*. Tim. 24. C: τὴν εὐκρασίαν τῶν ὡρῶν ... κατιδοῦσα.

εὔκρατος, ὁ ἡ, *temperatus*, *moderatus*. Ax. 371. D: εὔκρατος ἀήρ.

εὐκρίνεια, ἡ, *iudicandi facultas*. Def. 414. A.

εὐκρινῶς, *dilucide*, *clare*. Soph. 242. C: ὡς εὐκρινῶς ἔχοντες (int. αὐτά). Pol. VIII. 564. C: ἵν' εὐκρινέστερον ἴδωμεν ὃ βουλόμεθα.

εὔκριτος, ὁ ἡ, *perspicuus*. Polit. 272. C: εὔκριτον ὅτι ... διέφερον. D: τοῦτο ... καὶ μάλ' εὔκριτον.

εὐκταῖος, α, ον, *optandus*. Legg. III. 687. E: ὡς οὐ τοῦτο εὐκταῖον (al. εὐκτέον) οὐδὲ ἐπεικτέον. **preces continens*. Legg. X. 906. B: ἐν εὐκταίαις τισὶν ἐπῳδαῖς.

εὐκτός, ή, όν, *exoptatus*. Legg. IV. 706. E. (Hom.).

εὔκυκλος, ὁ ἡ, *orbiculatus*. Soph. 244. E: εὐκύκλου σφαίρης (Parm.). Tim. 40. A: εὔκυκλον ἐποίει.

εὐλάβεια, ἡ, *cautio*; *evitatio*. Pol. VII. 539. A: μία ... εὐλάβεια αὕτη συχνὴ τὸ μὴ cet. Legg. IX. 854. B. Def. 412. C: εὐλάβεια ὀρθοῦ ψόγου. 413. C: φυλακὴ κακοῦ. 414. A. Pol. III. 416. B: τὴν μεγίστην τῆς εὐλαβείας παρεσκευασμένοι ἂν εἶεν. Legg. I. 649. E: ἂν καὶ ὁπωστιοῦν μετ' εὐλαβείας γίγνηται. II. 669. B: εὐλαβείας ... δεῖται πλείστης πασῶν εἰκόνων. V. 730. A: πολλῆς ... εὐλαβείας ... πορευθῆναι. VII. 798. D. Pol. VII. 539. D: ἐπ' εὐλαβείᾳ ... προείρηται. Prot. 317. B: εὐλάβειαν ταύτην ... βελτίω ἐκείνης εἶναι. 321. A: εὐλάβειαν ἔχων μὴ cet. Alc. I. 132. A. Legg. VIII. 830. B: ἵνα ... αἱ τῶν πληγῶν εὐλάβειαι διεμελετῷντο ... ἱκανῶς. VII. 815. A: τάς τε εὐλαβείας πασῶν πληγῶν καὶ βολῶν ... μιμουμένην.

εὐλαβής, ὁ ἡ, *cautus*. Legg. V. 736. D: σμικρὰ μετάβασις εὐλαβής. Polit. 311. B: πρὸς ... τὸ δίκαιον καὶ εὐλαβές. A: ἤθη σφόδρα ... εὐλαβῆ καὶ δίκαια καὶ

σωτήρια. (De lege 320. E. pro εὐλαβὴς εἴης nunc scribitur εὐλαβήσει).

εὐλαβητικός, ή, όν, *cautus*. Def. 412. A: εὐλαβητικὸς ὢν χρή.

εὐλαβοῦμαι, *caveo, cautionem adhibeo; vereor* et *revereor; vito*. Ep. II. 313. E: εὐλαβοῦ μὴ cet. 314. B. Pol. VI. 507. A: εὐλαβεῖσθε ... μή πῃ ἐξαπατήσω ὑμᾶς. Phaed. 101. C: οὐκ εὐλαβοῖο ἂν λέγειν —; Crat. 399. A: ἐὰν μὴ εὐλαβῶμαι. Gorg. 519. A: ἐὰν μὴ εὐλαβῇ. Prot. 316. D: χρὴ εὐλαβεῖσθαι τὸν ταῦτα πράττοντα. Gorg. 487. C. Pol. VIII. 564. C. Charm. 155. D: εὐλαβεῖσθαι μὴ ... μοῖραν αἱρεῖσθαι κρεῶν. Prot. 333. E: εὐλαβούμενος. Conv. 187. E: εὐλαβούμενον (*cum cautione*). Legg. XI. 927. C: εὐλαβούμενον περὶ τροφήν τε καὶ παιδείαν ὀρφανῶν. Phaed. 91. C: εὐλαβούμενοι ὅπως μὴ cet. Pol. II. 372. C: εὐλαβούμενοι πενίαν ἢ πόλεμον. IV. 469. B: εὐλαβουμένους τὴν ... δουλείαν. X. 608. A: εὐλαβούμενοι πάλιν ἐμπεσεῖν εἰς τὸν ... ἔρωτα. Legg. IX. 879. E: τὸν ξενικὸν ... θεὸν εὐλαβούμενοι (*reverentes*). Prot. 315. B: ὡς καλῶς εὐλαβοῦντο μηδέποτε ἐμποδὼν ... εἶναι. Phaedr. 236. C: εὐλαβήθητι. Pol. IX. 574. B: ἆρ' εὐλαβηθείη ἂν —; Phaed. 89. C: εὐλαβηθῶμέν τι πάθος μὴ πάθωμεν. 90. D. Phil. 45. A. Phaed. 99. D: εὐλαβηθῆναι μὴ cet. Conv. 222. B. Legg. III. 691. B. D. Ion. 537. A: εὐλαβηθῆναι περὶ τὴν καμπήν. Euthyd. 284. D: ὧν σὺ ... εὐλαβήσει εἶναι. De lege 320. E. Pol. VI. 507. A: εὐλαβησόμεθα. Euthyd. 304. A: εὐλαβήσεσθε μὴ πολλῶν ἐναντίον λέγειν. Pol. III. 410. A: εὐλαβήσονται ... εἰς χρείαν ἰέναι. V. 467. D. Gorg. 480. E: τοῦτο ... εὐλαβητέον. 527. B: ὡς εὐλαβητέον ἐστὶ τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι. IV. 424. C: εἶδος ... μεταβάλλειν εὐλαβητέον. X. 608. A.

εὐλαβῶς, *caute*. Soph. 246. B: μάλα εὐλαβῶς ἄνωθεν ... ἀμύνονται.

εὐλή, ἡ, *vermiculus*. Ax. 365. C: εἰς εὐλὰς ... μεταβάλλων.

εὐλίμενος, ὁ ἡ, *portuosus*. Legg. IV. 704. B: εὐλίμενος (ἡ πόλις) ... μάλιστα. D. Ib. ὅσον εὐλιμενωτέραν αὐτὴν φῂς εἶναι.

εὐλογία, ἡ, *orationis decentia*. Pol. III. 400. D: εὐλογία ... καὶ εὐαρμοστία ... εὐηθείᾳ ἀκολουθεῖ. **praedicatio*. Ax. 365. A: αἱ συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν ἀρετῶν.

εὐλογιστία, ἡ, *rectum iudicium, prudentia*. Def. 412. E: ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας.

εὔλογος, ὁ ἡ, *rationi consentaneus*. Def. 413. C: ὄρεξις εὔλογος. Crat. 396. B: εὔλογον ... μεγάλης τινὸς διανοίας ἔκγονον εἶναι τὸν Δία. Legg. II. 665. B. Pol. X. 605. E: οὐκ εὐλόγῳ ἔοικε. Ep. VII. 352: εὐλογώτερα.

εὐλογῶ, *laudo*. De lege 320. E: εὐλογοῦντες ἢ κατηγοροῦντες.

εὐλόγως, cum v. ἔχειν est *rationi consentaneum esse.* Phaed. 62. D. Crat. 416. A.

εὐμάθεια et εὐμαθία, ἡ, *docilitas.* Pol. VI. 490. C: εὐμάθεια, μνήμη. 494. B. Charm. 159. D: εὐμαθία κάλλιον ἢ δυσμαθία; E: ἔστι ... ἡ ... εὐμαθία ταχέως μανθάνειν. Id. Men. 88. B. Ep. VII. 344. A. Men. 88. A: εὐμαθίαν καὶ μνήμην. Pol. X. 618. D: εὐμαθίαι (codd. aliquot εὐμάθειαι).

εὐμαθής, ὁ ἡ, *docilis.* Pol. VI. 486. C: εὐμαθὴς ἢ δυσμαθής. 487. A. Legg. IV. 709. E. 710. C. Epin. 985. A: ἅτε γένους ὄντα εὐμαθοῦς τε καὶ μνήμονος. Theaet. 144. A: τὸ ... εὐμαθῆ ὄντα ... πρᾶον αὖ εἶναι διαφερόντως. Legg. V. 747. B: ὅτι ... εὐμαθῆ καὶ μνήμονα ... ἀπεργάζεται. Ep. VII. 339. E. Theaet. 194. D: εὐμαθεῖς. E. Pol. VI. 503. C: εὐμαθεῖς καὶ μνήμονες cet. Ep. VII. 344. A: ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμονες. Legg. VII. 812. E: δεῖ δὲ ὅτι μάλιστα εὐμαθεῖς εἶναι τοὺς νέους. IV. 718. D: εἰ ... εὐμαθέστερον ἀπεργάσεται.

εὐμαθῶς, *ita ut facile discas*, et in univ. *facile.* Legg. IV. 723. A: ἵνα ... εὐμενῶς καὶ ... εὐμαθέστερον τὴν ἐπίταξιν ... δέξηται.

εὐμάρεια, ἡ, *facilitas.* Lys. 204. D: εὐμάρεια ἡμῖν ἐστὶ (*facile nobis accidit ut —*) καὶ ἐξ ὕπνου ἐγρομένοις Λύσιδος οἴεσθαι τοὔνομα ἀκούειν. Legg. V. 738. D: ὅπως ἂν ... εἴς τε τὰς χρείας ἑκάστας εὐμάρειαν παρασκευάζωσι. **subsidium.* Prot. 321. A: πρὸς τὰς ἐκ Διὸς ὥρας εὐμάρειαν ἐμηχανᾶτο.

εὐμαρῶς, *nullo negotio.* Critia 113. E: τὴν ... νῆσον ... εὐμαρῶς διεκόσμησεν. Legg. IV. 706. B.

εὐμελής (duct. a μέλομαι), ὁ ἡ, *bene curatus*, h. e. *apparatus.* Ax. 371. D: συμπόσια ... εὐμελῆ.

εὐμένεια, ἡ, *benevolentia.* Conv. 197. B: φιλόδωρος εὐμενείας. Legg. IV. 723. A: διὰ τὴν εὐμένειαν.

εὐμενής, ὁ ἡ, *benevolus, propitius.* Phaedr. 257. A: εὐμενὴς καὶ ἵλεως. Pol. IV. 496. E. Legg. IV. 712. B. VII. 813. A: μετὰ τύχης εὐμενοῦς. V. 729. D: τό γε φίλων ... εὐμενὲς ἄν τις κτῷτο. VII. 792. E: τὸ ... ἵλεων καὶ εὐμενὲς πρᾶόν τε τιμῶσα. XI. 923. B: εὐμενεῖς ὄντες. 927. C. Pol. III. 416. B: ἀντὶ ξυμμάχων εὐμενῶν. Ep. VII. 344. B: ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχοις ἐλεγχόμενα. Legg. V. 730. B: εὐμενεῖς. 718. D: εὐμενέστερον γιγνόμενον. VI. 776. D: ὡς χρὴ δούλους ὡς εὐμενεστάτους ἐκτῆσθαι καὶ ἀρίστους. VII. 797. D.

εὐμενῶς, *benevole.* Phaed. 89. A: ὡς ἡδέως καὶ εὐμενῶς ... τὸν λόγον ἀπεδέξατο. Pol. V. 471. A: εὐμενῶς ... σωφρονιοῦσιν. X. 607. D: εὐμενῶς ἀκουσόμεθα. Legg. IV. 723. A. VII. 796. B: εὐμενῶς δωρεῖσθαι. Crit. 34. C: οὐκ εὐμενῶς σε ὑποδέξονται. Menex. 236. E. Legg. IV. 718. D: εὐμενέστερον (ἀκούειν).

εὐμετάβολος, ὁ ἡ, *mutabilis, inconstans.* Ep. XIII. 360. D: εὐμεταβόλου (ἀνθρώπου). Pol. VI. 503. C: τὰ βέβαια ... ταῦτα ἤθη καὶ οὐκ εὐμετάβολα.

εὐμεταχείριστος, ὁ ἡ, *facilis tractatu.* Phaedr. 240. A: οὔτ' εὐάλωτον ... οὔτε ἁλόντα εὐμεταχείριστον ἡγήσεται.

εὔμετρος. Tim. 90. E. legebatur εὐμετρότερος pro ἐμμετρώτερος (sic Par. A. et pr. Ξ. Al. ἐμμετρότερος).

εὐμήκης, ὁ ἡ, *procerus.* Parm. 127. B: εὐμήκη ... καὶ χαρίεντα ἰδεῖν.

εὐμήχανος, ὁ ἡ, *sollers, prudens.* Prot. 344. D: τὸν εὐμήχανον ὄντα. Pol. X. 600. A: πολλαὶ ἐπίνοιαι καὶ εὐμήχανοι εἰς τέχνας ... λέγονται.

εὐμίμητος, ὁ ἡ, *facilis ad imitandum.* Pol. X. 605. A: διὰ τὸ εὐμίμητον εἶναι.

ἐϋμμελίης, ὁ, *hastam bene vibrans.* Alc. II. 149. E. (Hom.).

εὐμνημόνευτος, ὁ ἡ, *commemoratione dignus.* Tim. 18. C: ἦ τοῦτο ... εὐμνημόνευτον ὅτι cet. D: καὶ ταῦτα εὐμνημόνευτα.

εὐμοιρατῶ, *secunda fortuna utor.* Locr. 99. E: εἰκόνα σοφίας τοῖς εὐμοιρατοῦσι.

εὔμοιρος, ὁ ἡ, *compos.* Conv. 197. D: κτητὸς εὐμοίροις (anteced. ἀμοίροις).

εὐμορφία, ἡ, *formositas.* Conv. 218. E: τῆς παρὰ σοὶ εὐμορφίας πάμπολυ διαφέρον. Legg. IV. 716. A: σώματος εὐμορφίᾳ. V. 744. B: κατὰ σωμάτων εὐμορφίας (v. εὐμορφίαν).

εὐμουσία, ἡ, *decentia, honestas.* Gorg. 486. C. (Eurip.).

εὐνή, ἡ, *cubile.* Prot. 321. A: εἰς εὐνὰς ἰοῦσιν. Polit. 272. A: μαλακὰς ... εὐνὰς εἶχον. **tabernaculum.* Pol. III. 415. E: στρατοπεδευσάμενοι ... εὐνὰς ποιησάσθων.

εὔνοια, ἡ, *benevolentia, favor.* Legg. I. 642. B: εὔνοια ... ἐνδύεται ἑκάστῳ ἡμῶν ... τῇ πόλει. Phaedr. 241. C: ὅτι οὐ μετ' εὐνοίας γίγνεται. Pol. V. 470. A: ἐάν τι ἡμῖν μέλῃ τῆς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας εὐνοίας. Legg. III. 695. D. Gorg. 485. A: εὐνοίᾳ τῇ ἑαυτοῦ (*sibi ipse favens*). 486. A: εὐνοίᾳ ... ἐρῶ τῇ σῇ (*erga te*). Theaet. 151. C: οὐκ οἴονταί με εὐνοίᾳ τοῦτο ποιεῖν. Polit. 262. C: εὐνοίᾳ τῆς σῆς φύσεως. Legg. I. 635. B: τῷ μὴ φθόνῳ τὰ λεγόμενα, ἀλλ' εὐνοίᾳ δεχομένῳ. Prot. 337. B: δι' εὔνοιαν. Id. Phaedr. 275. A. Ep. IV. 321. A: κατ' εὔνοιαν. Gorg. 487. A: εὔνοιαν καὶ παῤῥησίαν. Legg. I. 642. C: πρὸς τοὺς τὴν πόλιν εἰς ψόγον ἄγοντας πᾶσαν εὔνοιαν ἔσχον. E: εὔνοιαν ... ὑμῖν ... ἔχουσι. XI. 931. A.

εὐνοϊκῶς, *benevole.* Hipp. mai. 291. E: ὅτι μοι δοκεῖς εὐνοϊκῶς ... βοηθεῖν.

εὐνομία, ἡ, *bona constitutio, ordo; obtemperatio legibus; modestia.* Def. 413. E: εὐν. πειθαρχία νόμων σπουδαίων. Hipp. mai. 284. D: ἄνευ τούτου (ι. νόμου) μετὰ εὐνομίας

ἀδύνατον οἰκεῖν. Pol. IV. 425. A: *ὅταν ... παῖδες ... εὐνομίαν διὰ τῆς μουσικῆς εἰςδέξωνται.* Legg. XII. 960. D: *εὐνομίαν ἐν ταῖς ψυχαῖς.* Soph. 216. B: *ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας τῶν ἀνθρώπων καθορᾶν.*

εὔνομος, ὁ ἡ, bonis temperatus legibus et institutis; bene institutus; in hominibus pos. valet *legibus obtemperans, modestus.* Hipp. mai. 283. E: *εὔνομός γ' ἡ Λακεδαίμων.* Pol. V. 462. E: *τήν γε εὔνομον (πόλιν).* Legg. IV. 712. A: *τὸ πόλιν εὔνομον γίγνεσθαι.* II. 656. C: *τοὺς τῶν εὐνόμων παῖδας.* VII. 815. B: *εὐνόμων ἀνδρῶν.* XI. 934. E. XII. 950. D: *ἐν ταῖς εὐνόμοις πόλεσι καὶ χώραις.* Hipp. mai. 283. E. Tim. 23. B: *κατὰ πάντα εὐνομωτάτη διαφερόντως.* 20. A: *εὐνομωτάτης ὢν πόλεως.* Legg. I. 638. B: *εὐνομώτατοι.*

εὐνομοῦμαι, bonis legibus utor vel *instructus sum, bene institutus sum* vel *gubernor.* Hipp. mai. 284. B: *ἥτις (πόλις) ... εὐνομεῖται.* Crit. 53. B: *εὐνομοῦνται ... ἀμφότεραι.* Pol. X. 605. B: *εἰς μέλλουσαν εὐνομεῖσθαι πόλιν.* Crit. 52. E. Pol. X. 607. C: *ἐν πόλει εὐνομουμένῃ.* Tim. 24. D: *εὐνομούμενοι.* Pol. III. 406. C: *πᾶσι τοῖς εὐνομουμένοις.* Legg. XII. 950. A: *ἅτε οὐδαμῶς εὐνομουμέναις (πόλεσιν).* 951. B. Crit. 53. C: *τὰς ... εὐνομουμένας πόλεις.* Pol. II. 380. B: *εἰ μέλλει εὐνομήσεσθαι (ἡ πόλις).*

εὐνομῶ, i. q. *εὐνομοῦμαι.* Legg. XI. 927. B: *ὅπουπερ πόλις εὐνομοῦσα εὐδαιμονεῖ* (nisi forte leg. *εὔνομος οὖσα*).

εὔνους, ὁ ἡ, benevolus, propitius. Gorg. 487. B: *ἐμοί γ' εἶ εὔνους.* D. Pol. VIII. 558. B: *εὔνους ... τῷ πλήθει.* Ep. XIII. 363. A. Phaedr. 256. A: *ὡς σφόδρ' εὔνουν ἀσπαζόμενος.* Pol. VIII. 549. E: *οἱ δοκοῦντες εὖνοι εἶναι.* X. 608. A. Legg. V. 729. C: *εὔνους ἂν ... θεοὺς εἰς παίδων αὑτοῦ σπορὰν ἴσχοι.* Phaedr. 239. E: *τῶν φιλτάτων τε καὶ εὐνουστάτων ... κτημάτων.* Lach. 181. B: *ἡγοῦ με ἐν τοῖς γ' εὐνουστάτοις σοι εἶναι.*

εὐνοῦχος, ὁ, eunuchus. Pol. V. 479. C: *περὶ τοῦ εὐνούχου.* Legg. III. 695. B: *ὑπὸ ... τοῦ λεγομένου τότε εὐνούχου.* Ep. VII. 332. A. Legg. III. 695. A: *ὑπὸ γυναικῶν τε καὶ εὐνούχων παιδευθέντας.* Alc. I. 121. D.

εὐνοῶ, benevolus sum. Ep. VII. 349. E: *καὶ οὐκ* (v. *οὐκέτι*) *εὐνοεῖν* (v. *εὐνοιεῖν*) *ᾤετό με.*

εὔξεστος (epic. *ἐΰξεστος*), *η, ον, bene politus* vel *fabricatus.* Ion. 537. A. (Hom.).

εὐομολόγητος, ὁ ἡ, facilis concessu. Pol. VII. 527. B: *εὐομολόγητον.*

εὔορκος, ὁ ἡ, iusiurandum conservans. Pol. II. 363. D: *τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρκου.*

εὐπαγής, ὁ ἡ, bene compositus, solidus. Def. 416: *ἐπιστήμη ποιητικὴ πόλεως εὐπαγής.* Legg. VI. 775. C: *εὐπαγὲς ... ξυνίστασθαι τὸ φυόμενον.*

εὐπάθεια, ἡ, laetitia, deliciae. Pol. III. 404. D: *'Ατ-*

τικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας. X. 615. A: *τὰς ... ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εὐπαθείας διηγεῖσθαι.*

εὐπαθῶ, *voluptate fruor.* Phaedr. 247. D: *εὐπαθεῖ.* Pol. I. 347. C: *οὐδ' ὡς εὐπαθήσοντες* (v. *εὖ παθήσοντες*).

εὐπαιδία, ἡ, *proles praeclara.* Pol. II. 383. B. (Aeschyl.).

εὐπαράγωγος, ὁ ἡ, *facilis ductu.* Tim. 69. D: *ἐλπίδα ... εὐπαράγωγον αἰσθήσει τε ἀλόγῳ* cet.

εὐπαράκλητος, ὁ ἡ, *qui facile perducitur.* Ep. VII. 328. A: *ὡς εὐπαράκλητοι εἶεν πρὸς τὸν ... λόγον καὶ βίον.*

εὐπαραμύθητος, ὁ ἡ, *is quem facile quis flectit et exorat.* Legg. X. 888. C: (*ὡς*) *εὐπαραμύθητοι* (*θεοὶ*) ... *εἰσὶ θύμασι καὶ εὐχαῖς.* 885. B: *εὐπαραμυθήτους.*

εὐπείθεια, ἡ, *obedientia.* Locr. 104. B: *εὐπείθειά τε καὶ καρτερία.*

εὐπειθής, ὁ ἡ, *facilis adductu, facile obediens*, et in univ. *obtemperans.* Phaedr. 254. A: *ὁ μὲν εὐπειθὴς τῷ ἡνιόχῳ τῶν ἵππων.* Legg. IX. 880. A. Epin. 989. B: *πρὸς τὸ σωφρονεῖν εὐπειθής.* Legg. X. 890. C: *ὃς δ' ἂν μὴ παρέχηται ἑαυτὸν τοῖς νόμοις εὐπειθῆ.* Phaedr. 271. D: *οἱ ... τοιοίδε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε λόγων ... εἰς τὰ τοιάδε εὐπειθεῖς.* Legg. VII. 801. E: *τοῖς νόμοις εὐπειθεῖς γεγονότες.* I. 632. B: *τοῖς ... εὐπειθέσι τῶν νόμων* (*τῷ νόμῳ?*). IV. 715. C: *ὃς δ' ἂν τοῖς τεθεῖσι νόμοις εὐπειθέστατός τ' ᾖ* cet. 718. C: *ὡς εὐπειθεστάτους πρὸς ἀρετὴν εἶναι.*

εὐπέτεια, ἡ, *facilitas.* Legg. IV. 718. D: *οὐ γὰρ πολλή τις εὐπέτεια οὐδὲ ἀφθονία τῶν προθυμουμένων ὡς ἀρίστων ... γίγνεσθαι.* Tim. 64. D: *τὸ ... μετ' εὐπετείας γιγνόμενον ἅπαν* cet. 83. E. Pol. II. 364. C: *οἱ μὲν κακίας πέρι εὐπετείας διδόντες.*

εὐπετής, ὁ ἡ, *facilis.* Soph. 254. A: *οὐδαμῶς εὐπετὴς ὀφθῆναι.* Phaedr. 271. C: *οὐκ εὐπετές.* Parm. 165. D. Pol. II. 364. A: *εὐπετὲς κτήσασθαι.* 365. C. Legg. XI. 933. A. al. Pol. VI. 494. D: *ἆρ' εὐπετὲς οἴει εἶναι εἰςακοῦσαι —;* Soph. 218. D: *εὐπετεστέραν ... ὁδόν.*

εὐπετῶς, *facile.* Tim. 81. D: *αὐτὰ δὲ ... εὐπετῶς διαιρεῖται.* Legg. IV. 708. C: *ἄλλας ... οὐκ εὐπετῶς ἀνέχεται.* Euthyd. 304. C. Ep. VII. 327. D. VIII. 353. C. Pol. II. 369. A: *ἐλπὶς εὐπετέστερον ἰδεῖν ὃ ζητοῦμεν.*

εὔπλαστος, ὁ ἡ, *facilis ad fingendum, flexibilis.* Pol. IX. 588. D: *ἐπειδὴ εὐπλαστότερον κηροῦ ... λόγος.* Legg. II. 666. C: *εὐπλαστότερον εἶναι* (*τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος*).

εὐπλοΐη, ἡ, *bona navigatio.* Hipp. mai. 370. C. (Hom.).

εὔπνους, ὁ ἡ, *perflabilis*; neutr. *perflabile* (vern. *das Luftige*). Phaedr. 230. C: *τὸ εὔπνουν τοῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν* cet.

εὐπορία, ἡ, *facilitas*; *subsidium*; *copia.* Prot. 321. E: *εὐπορία ... ἀνθρώπῳ τοῦ βίου γίγνεται.* Crat. 414. D. Legg. X. 909. E: *ὅταν εὐπορίας τινὸς λάβωνται.* Crat. 419. C: *εὐπορίᾳ τῆς ῥοῆς τῆς ψυχῆς.* Phil. 15. C. Hipp. mai. 298. C:

ἐν ἄλλῃ τινὶ εὐπορίᾳ εἶναι. Crat. 415. C: *εὐπορίαν.* Tim. 44. E: *εὐπορίαν ἔδοσαν.* Critia 107. B. Eryx. 392. D: *ὥστε εὐπορίαν εἶναι ... πάνυ πολλὴν γεωργεῖν.*

εὔπορος, ὁ ἡ, *facilis; expeditus* (in re et homine); etiam *parabilis.* Pol. I. 328. E: *ἡ ῥαδία καὶ εὔπορος (ὁδός).* Legg. V. 737. A: *οὐκ εὔπορος ... πολιτικὴ πρᾶξις οὐδεμία γίγνοιτ' ἂν πόλει.* Crat. 419. A: *συμφέρον καὶ εὔπορον.* Legg. VIII. 810. D: *οὐδαμῶς εὔπορον.* Eryx. 405. D: *ἴσως ... παντὶ ἀνθρώπῳ εὔπορον γνῶναι ὅτι* cet. Legg. VIII. 810. C: *τό τε φαινόμενον εὔπορον καὶ τὸ μὴ φράζειν.* Soph. 241. B: *τὰς ... ἀντιλήψεις καὶ ἀπορίας ... ὁρᾷς ὡς εὔποροι* (*faciles inventu*) *καὶ πολλαί.* Pol. III. 404. C: *ἃ ... μάλιστ' ἂν εἴη στρατιώταις εὔπορα.* Phaed. 86. D: *εἰ οὖν τις ὑμῶν εὐπορώτερος ἐμοῦ, τι οὐκ ἀπεκρίνατο;* Charm. 167. B. Lach. 194. B. Prot. 348. D: *εὐπορώτερον ... πρὸς ἅπαν ἔργον καὶ λόγον* cet. Pol. VIII. 564. E: *πλεῖστον ... μέλι καὶ εὐπορώτατον.* **opulentus.* Conv. 204. B: *πατρὸς ... σοφοῦ ἐστὶ καὶ εὐπόρου.* Ep. XIII. 361. D: *τὰ δὲ νῦν ἐγὼ αὐτῶν εὐπορώτερος.*

εὐπορῶ, *facile possum,* et in univ. *possum, habeo* (v. c. dicere al.), *scio; valeo* (ad aliquid faciendum); *copiam habeo;* etiam in eo ponitur *cui res succedit.* Legg. VI. 754. A: *ἐγὼ ... οὐδαμῶς εὐπορῶ πλήν γε ἑνὸς εἰπεῖν.* Lys. 213. C. Ion. 532. C: *εὐπορῶ ὅ τι λέγω.* Gorg. 478. A: *εἰ μὴ οὕτως εὐπορεῖς, ὧδε σκόπει.* Conv. 209. B: *πρὸς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εὐθὺς εὐπορεῖ λόγων περὶ ἀρετῆς.* Legg. VII. 791. D: *καθ' ὅσον εὐπορεῖ τούτων.* Ion. 533. A: *εὐπορεῖ ὅ τι εἴπῃ.* Phaedr. 253. A: *εὐποροῦσι* (v. *εὑροῦσι*). Ion. 536. C: *σχημάτων καὶ ῥημάτων εὐποροῦσι.* Legg. I. 634. B: *οὐκ ἂν ἴσως εὐποροίην ... λέγων.* Tim. 26. C: *ἵνα εὐποροῖεν λόγων μετ' ἐμοῦ.* Soph. 243. C: *περὶ μὲν τοῦτο εὐπορεῖν φαμὲν καὶ μανθάνειν.* 267. D: *ὀνομάτων ... μὴ σφόδρα εὐπορεῖν.* Euthyd. 279. A: *εὐπορεῖν* pro *εὑρεῖν* scrib. Cl. et Vat. Θ. Eryx. 394. C: *ἁπάντων εὐπορεῖν παρὰ χρῆμα.* Phaedr. 235. A: *ὡς οὐ πάνυ εὐπορῶν πολλὰ λέγειν περὶ τοῦ αὐτοῦ.* Men. 80. C: *οὐ γὰρ εὐπορῶν αὐτὸς πρὸς ἄλλους ποιῶ ἀπορεῖν.* Eryx. 394. B: *μηδενός γ' εὐποροῦντα τῶν ἐπιτηδείων.* Conv. 219. D: *οὐθ' ὅπῃ προσαγαγοίμην αὐτὸν εὐπόρουν.* Legg. III. 679. A: *σκευῶν ... εὐπόρουν.* Hipp. mai. 297. E: *καὶ ... δή τι καὶ οἶμαι ἄρτι εὐπορηκέναι.* Conv. 203. E: *ὅταν εὐπορήσῃ.* Phaed. 84. D: *εἴ τι μᾶλλον οἴεσθε μετ' ἐμοῦ εὐπορήσειν.* Menex. 235. C.

εὐπόρως, *expedite, facile.* Conv. 215. A: *εὐπόρως ... καταριθμῆσαι.* 223. A: *ὡς εὐπόρως καὶ πιθανὸν λόγον εὗρεν.* 204. E: *τοῦτ' εὐπορώτερον ... ἔχω ἀποκρίνασθαι.*

εὐπραγία, ἡ, *prosperitas, successus.* Prot. 345. A: *τίς δ' εὐπραγία ἀγαθὸν ἰατρὸν ποιεῖ;* Legg. III. 701. E: *ὅτι τότε διαφερόντως ἐν αὐταῖς ἐγένετο εὐπραγία.* Pol. II. 379. B:

αἴτιον ἄρα εὐπραγίας; Legg. VII. 814. E: *ἐν εὐπραγίαις … οὔσης ψυχῆς.* X. 887. E. V. 732. C: *κατά τε εὐπραγίας ἱσταμένου τοῦ δαίμονος ἑκάστου καὶ κατὰ τύχας.* *recta faciendi vel rei alicuius tractandae ratio. Alc. I. 116. B: *οὐκοῦν καλὸν ἡ εὐπραγία;* Euthyd. 279. E: *ὅτι περὶ αὐλημάτων εὐπραγίαν οἱ αὐληταὶ εὐτυχέστατοί εἰσιν.* 281. B: *οὐ μόνον … εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν … ἡ ἐπιστήμη παρέχει τοῖς ἀνθρώποις ἐν πάσῃ κτήσει τε καὶ πράξει.*

εὐπρέπεια, ἡ, decentia, decorum; species, verisimilitudo. Phaedr. 274. B: *τὸ δ' εὐπρεπείας … γραφῆς πέρι καὶ ἀπρεπείας.* Phaed. 92. D: *μετὰ εἰκότος τινὸς καὶ εὐπρεπείας.* Crat. 402. E: *τὸ … εἶ ἔγκειται ἴσως εὐπρεπείας ἕνεκα.* Euthyd. 305. E: *ὅ γε λόγος ἔχει τινὰ εὐπρέπειαν.* Ib. *ἔχει … εὐπρέπειαν μᾶλλον ἢ ἀλήθειαν.* Ep. VII. 333. D: *πρὸς τὴν* (*τὸ τὴν?*) *εὐπρέπειαν τῆς ἐκβολῆς … αὐτῷ γίγνεσθαι.*

εὐπρεπής, ὁ ἡ, decens, speciosus. Polit. 296. A: *καὶ μὴν εὐπρεπής* (*ὁ λόγος*). Legg. VI. 761. C: *τά τε πηγαῖα ὕδατα … κοσμοῦντες … εὐπρεπέστερα … ποιῶσιν.* Soph. 227. C: *ποῖόν τι λεχθὲν εὐπρεπέστατον εἶναι δόξει.*

εὐπρεπῶς, apte. Conv. 198. D: *ὡς εὐπρεπέστατα τιθέναι.* Soph. 251. A.

εὐπρόσωπος, ὁ ἡ, vultu pulchro praeditus, formosus. Alc. I. 132. A: *εὐπρόσωπος … ὁ … δῆμος.* Charm. 154. D: *οὐκ εὐπρόσωπος;*

εὕρεσις, ἡ, inventio. De lege 314. B: *εὕρεσις … τῶν πραγμάτων.* Ib. *εὑρέσει τινί.* Phaedr. 236. A: *οὐ τὴν εὕρεσιν, ἀλλὰ τὴν διάθεσιν ἐπαινετέον.* Crat. 436. A: *εὕρεσιν τῶν ὄντων.* Phil. 61. B. Pol. I. 336. E. De lege 317. D: *νόμον εἶναι τοῦ ὄντος εὕρεσιν.*

εὑρετής, ὁ, inventor. Lach. 186. E: *οὔτε … εὑρετὴς οὔτε μαθητὴς* cet. 187. A: *εὑρεταί.*

εὑρετικός, ή, όν, ad inveniendum idoneus, inveniens. Pol. V. 455. B: *ὁ μὲν ἀπὸ βραχείας μαθήσεως ἐπὶ πολὺ εὑρετικὸς εἴη οὗ ἔμαθεν* cet. Conv. 209. A: *τῶν δημιουργῶν ὅσοι λέγονται εὑρετικοὶ εἶναι.* Polit. 286. E: *ἂν … τὸν ἀκούσαντα εὑρετικώτερον ἀπεργάζηται.* 287. A: *τῆς τῶν ὄντων λόγῳ δηλώσεως εὑρετικωτέρους.*

εὕρημα, τό, inventum. Theaet. 150. C: *οὐδέ τί μοί ἐστιν εὕρημα τοιοῦτον γεγονὸς τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἔκγονον.* Hipp. min. 372. C: *ἐμαυτοῦ ποιούμενος τὸ μάθημα εἶναι ὡς εὕρημα.* Ion. 534. D: *ἀτεχνῶς … εὕρημά τι Μοισᾶν* (Tynnich. Vulgo *Μουσῶν*). De lege 321. A. Ep. II. 313. A: *εἶναι σὸν εὕρημα.* Euthyd. 290. C: *αὐτῶν τοῖς εὑρήμασιν.* Prot. 326. D: *ἀγαθῶν … νομοθετῶν εὑρήματα.*

εὑρίσκω, invenio, reperio, deprehendo; etiam *comperio; excogito, indago; intelligo.* Ion. 538. E: *ἐπειδὴ … ἐν Ὁμήρῳ εὑρίσκεις ἃ* cet. Legg. VI. 754. B: *εὑρίσκει ξυμμάχους.* Clit. 407. B: *οὔτε διδασκάλους αὐτοῖς εὑρίσκετε τῆς δικαιοσύνης* cet.

Apol. 23. C: *εὑρίσκουσι πολλὴν ἀφθονίαν οἰομένων* cet. Legg. II. 664. A: *τούτου ... πέρι πᾶσαν μηχανὴν εὑρίσκειν.* XII. 957. A. Pol. I. 330. E: *ὁ ... εὑρίσκων ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ πολλὰ ἀδικήματα.* Tim. 30. A: *εὕρισκεν ... οὐδὲν ἀνόητον τοῦ νοῦν ἔχοντος ... κάλλιον ἔσεσθαί ποτ᾽ ἔργον.* Legg. III. 699. B: *εὕρισκον καταφυγὴν αὑτοῖς εἰς αὑτοὺς μόνους εἶναι καὶ τοὺς θεούς.* Ep. II. 312. B: *ἢ αὐτὸς βελτίονα εὕρηκας τῶν παρ᾽ ἐμοί.* Phaedr. 252. A: *ἰατρὸν εὕρηκε ... τῶν μεγίστων πόνων.* Lach. 186. C: *εἰ ... εὕρηκεν ἢ μεμάθηκεν.* Euthyd. 285. A: *εἴτε αὐτὼ εὑρήκατον* cet. Pol. II. 373. E: *ὅτι πολέμου αὖ γένεσιν εὑρήκαμεν.* IV. 421. E. Phaedr. 230. D: *τὸ φάρμακον εὑρηκέναι.* Crat. 436. A. Phil. 15. E: *ὥς τινα σοφίας εὑρηκὼς θησαυρόν.* Crat. 438. A. Ep. II. 313. B: *τοῦθ᾽ εὑρηκότι.* Alc. I. 113. E: *ὅπως αὐτὸς εὗρον.* Phaedr. 275. A: *ὑπομνήσεως φάρμακον εὗρες.* Conv. 175. D: *δῆλον ... ὅτι εὗρες αὐτὸ καὶ ἔχεις.* Tim. 21. C: *ὅσα εὗρεν ἐνθάδε ἥκων.* Critia 113. A. Euthyd. 273. E: *πόθεν τοῦτο τὸ ἕρμαιον εὑρέτην;* Pol. X. 612. B: *αὐτὸ δικαιοσύνην αὐτῇ ψυχῇ ἄριστον εὕρομεν.* Euthyd. 291. A: *εὕρετε ἐκείνην —;* Euthyd. 5. B: *εὕροιμ᾽ ἂν ... ὅπῃ σαθρός ἐστι.* Pol. I. 343. D: *οὐδαμοῦ ἂν εὕροις ... πλέον ἔχοντα τὸν δίκαιον τοῦ ἀδίκου.* III. 394. C. al. Prot. 321. D: *ἥντινα σωτηρίαν τῷ ἀνθρώπῳ εὕροι.* Pol. II. 427. A: *ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν κἂν ὁστισοῦν εὕροι.* Legg. I. 638. B: *μυρία δ᾽ ἄλλα τοιαῦτ᾽ ἂν εὕροιμεν.* Hipp. mai. 300. D: *οὐ γὰρ μήποτε εὕρῃς* cet. Hipp. min. 368. E. Pol. III. 392. C: *ὅταν εὕρωμεν οἷόν ἐστι δικαιοσύνη.* V. 453. E: *ἐάν πῃ εὕρωμεν τὴν ἔξοδον.* 472. B. Phaed. 85. C: *ἢ μαθεῖν ... ἢ εὑρεῖν.* 89. D: *εὑρεῖν* (*deprehendere*) ... *πονηρόν τε καὶ ἄπιστον.* Soph. 221. C: *πειρώμεθα εὑρεῖν* (*indagare*) *ὅ τί ποτ᾽ ἐστίν.* Pol. III. 412. B: *οὐκέτι χαλεπὰ εὑρεῖν.* Tim. 28. C: *τὸν ... ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντὸς εὑρεῖν τε ἔργον* cet. Legg. XI. 919. C: *εὑρεῖν μηχανὴν ὅπως* cet. Pol. VII. 522. D: *ἀριθμὸν εὑρών.* Legg. V. 744. E. Crat. 436. A: *τὸν τὰ ὀνόματα εὑρόντα.* Tim. 28. C. Theaet. 150. D: *αὐτοὶ παρ᾽ αὑτῶν πολλὰ καὶ καλὰ εὑρόντες.* Phil. 34. D: *εὑρόντες ὃ νῦν ζητοῦμεν.* Legg. XII. 968. B: *καὶ ἑτέρους ... εὑρήσω.* Crit. 44. B. Pol. IV. 423. B: *οὕτω ... μεγάλην πόλιν μίαν οὐ ῥᾳδίως ... εὑρήσεις.* Legg. XII. 960. E: *ἐμὲ τοιοῦτον εὑρήσεις ἄλλον.* Pol. X. 611. C: *πολύ γε κάλλιον αὐτὸ εὑρήσει* (subi. est vern. *man*). Apol. 41. A. Phil. 27. A: *διαφέρον εὑρήσομεν.* Pol. II. 375. C: *πόθεν ἅμα πρᾷον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος εὑρήσομεν;* Apol. 30. E: *οὐ ῥᾳδίως ἄλλον τοιοῦτον εὑρήσετε.* 34. A. Pol. IV. 425. E: *ῥᾳδίως που εὑρήσουσι.* Apol. 22. D: *τούτους ... ᾔδη ὅτι εὑρήσοιμι πολλὰ καὶ καλὰ ἐπισταμένους.* Phil. 16. D: *εὑρήσειν ... ἐνοῦσαν.* Pol. IV. 426. E. al. Parm. 135. B: *τοῦ εὑρήσοντος.* De lege 314. B: *ὥσπερ τὰ εὑρισκόμενα εὑρίσκεται.* Gorg. 502. A:

ἡδονῆς χάριν εὑρῆσθαι. Pol. IV. 429. A. (ubi v. εἰρῆσθαι). VII. 528. B: ταῦτά γε ... δοκεῖ οὔπω εὑρῆσθαι. I. 341. E: διὰ ταῦτα καὶ ἡ τέχνη ἐστὶν ἡ ἰατρικὴ νῦν εὑρημένη. II. 376. E: τῆς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ χρόνου εὑρημένης (παιδείας). Soph. 231. D: εὑρέθη νέων ... θηρευτής. 252. E: ἀδύνατον εὑρέθη. Alc. I. 129. B: τίν' ἂν τρόπον εὑρεθείη αὐτὸ τὸ αὐτό; Sis. 388. E: οὐδὲ ζητεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῶν εὑρεθῆναι. Phaedr. 278. A: ἐὰν εὑρεθεὶς ἐνῇ. Med. Ax. 368. C: ἀεὶ λύπης πρόφασιν εὑρισκόμενον. Phaedr. 244. D: ἀπαλλαγὴν εὕρετο. E: λύσιν εὑρομένη.

εὔροια, ἡ, *facilis fluxio, secundus cursus* vel *successus.* Phaedr. 238. C: εὔροιά τίς σε εἴληφεν. Legg. VI. 784. B: ὅταν εὔροια ᾖ τῆς γενέσεως. 779. C: ὑδάτων τῶν ἐκ Διὸς εὐροίας ... ἐπιμελεῖσθαι. Locr. 104. C: σὺν εὐροίᾳ (v. συνεργίᾳ).

εὖρος, τό, *latitudo.* Critia 116. D.

εὔρους, ὁ ἡ, *facile fluens, prospere succedens.* Tim. 77. D: ἐπὶ τἄλλα εὔρους ἐντεῦθεν ... ἡ ἐπίχυσις γιγνομένη. Legg. V. 740. D: οἷς ἂν εὔρους ᾖ γένεσις.

εὐρυέδης, ὁ ἡ, *latus, amplus.* Prot. 345. C. (Simon.).

εὐρυθμία, ἡ, *numeri concinnitas, aequabilitas motus,* et in univ. *concentus, convenientia.* Pol. III. 400. D: εὐσχημοσύνη καὶ εὐρυθμία εὐηθείᾳ ἀκολουθεῖ. Prot. 326. B: πᾶς γὰρ ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου εὐρυθμίας ... δεῖται. Pol. VII. 522. A: κατὰ ῥυθμὸν εὐρυθμίαν (παραδιδοῦσα).

εὔρυθμος, ὁ, ἡ, *numerosus; concinnus, temperatus.* Pol. III. 400. D: τὸ εὔρυθμον ... τῇ καλῇ λέξει ἕπεται ὁμοιούμενον. Legg. VII. 795. E: εὐρύθμου κινήσεως. Pol. III. 400. C: τῷ εὐρύθμῳ. 413. E: εὔρυθμον ... ἑαυτὸν ἐν πᾶσι τούτοις παρέχων. Legg. II. 655. A: εὔρυθμον ... μέλος ἢ σχῆμα. 670. B. Prot. 326. B: εὐρυθμότεροι ... γιγνόμενοι.

εὐρύοπα (εὐρυόπης) ὁ, *late sonans* vel *spectans.* Legg. VI. 777. A. (Hom.).

εὐρύπεδος, ὁ ἡ, *latus.* Ep. I. 310. A. (poët.).

εὐρύς, εῖα, ύ, *latus.* Legg. V. 737. A: οὔτ' εὐρεῖα οὔτε στενὴ ... διαφυγή. Tim. 66. D: εὐρύτεραι (φλέβες). Phaed. 111. D: κατὰ ... εὐρύτερα.

εὐρύστερνος, ὁ ἡ, *latus.* Conv. 178. B. (Hes.).

εὐρυχωρία, ἡ, *latum spatium, locus spatiosus.* De lege 315. D: πολλὴ γὰρ εὐρυχωρία τῆς ἀποδείξεως ὥς cet. Tim. 60. E: διὰ πολλῆς εὐρυχωρίας ἰόντα. Ep. III. 319. C: μή μοι στενὸς γίγνοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας. Theaet. 194. D: ἐν εὐρυχωρίᾳ ὄντα. (Legg. VII. 804. C. pro εὐρυχώρια scrib. videtur εὐρυχωρίαι).

εὐρώεις, εσσα, εν, *squalidus.* Pol. III. 386. D. (Hom.).

εὐρώς, ὁ, *caries.* Tim. 84. B: ὑπ' εὐρῶτος θερμαινόμενον (ὀστοῦν).

εὐσέβεια, ἡ, *pietas, reverentia.* Def. 412. E: εὐσ. δι-

καιοσύνη περὶ θεούς. Pol. X. 615. C: *εἰς ... θεοὺς ... εὐσεβείας.* Legg. IV. 717. A. Epin. 989. B. Ax. 367. C. Conv. 193. D: *ἡμῶν παρεχομένων πρὸς θεοὺς εὐσέβειαν.*

εὐσεβής, ὁ ἡ, pius. Phil. 39. E: *δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβὴς καὶ ἀγαθὸς πάντως.* Crat. 394. C: *τῷ ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ... γενομένῳ.* Euth. 5. C: *ποιόν τι τὸ εὐσεβὲς φὴς εἶναι καὶ τὸ ἀσεβές.* 12. E. Ax. 371. C: *εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν χῶρον οἰκίζονται.* Legg. X. 907. D: *εἰς τοὺς εὐσεβεῖς.* Euth. 12. E: *τὰ εὐσεβῆ.* Ep. II. 311. E: *οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράττοιμεν.*

εὐσεβῶς, pie. Legg. VII. 821. D: *ἐν εὐχαῖς εὐχομένους εὐσεβῶς.* Ax. 372: *βεβιωκότα εὐσεβῶς.*

εὐσεβῶ, pius sum, pietatem praesto. Apol. 35. C: *οὐδέτεροι γὰρ ἂν ἡμῶν εὐσεβοῖεν.* Conv. 193. A: *εὐσεβεῖν περὶ θεούς.* Ax. 364. C: *κἀμοὶ ... ἵνα καὶ τοῦτο εὐσεβηθῇ.*

εὔσελμος, ὁ ἡ, transtris bene instructus. Phaedr. 243. A. (Stesich.).

εὔσκεπτος, ὁ ἡ, facilis iudicatu. Phil. 65. D: *εὔσκεπτόν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας.*

εὔσσελμος (vid. *εὔσελμος*). Legg. IV. 706. E. (Hom.).

εὐσταλής, ὁ ἡ, commodus. Men. 90. A: *κόσμιος καὶ εὐσταλὴς ἀνήρ.*

εὐστομία, ἡ, vocis suavitas (vern. *Wohllaut*). Crat. 412. E: *εὐστομίας ἕνεκα.* 414. C. 404. D: *εὐστομίαν περὶ πλείονος ποιούμενοι τῆς ἀληθείας.*

εὔστοχος, ὁ ἡ, recte coniiciens, acutus. Legg. XII. 950. B: *θεῖον δέ τι καὶ εὔστοχον ἔνεστι καὶ τοῖσι κακοῖς.*

εὐστόχως, ita ut verum assequare, recte. Legg. VII. 792. D: *ἣν δὴ διάθεσιν καὶ θεοῦ ... εὐστόχως πάντες προσαγορεύομεν.*

εὔστροφος, ὁ ἡ, facilis ductu. Critia 109. C: *εὔστροφον ζῷον* (quae desunt in edd. vett.).

εὐσχημονῶ, decorum sequor vel *servo.* Legg. V. 732. C: *ὅλην περιχάρειαν πᾶσαν ἀποκρυπτόμενον ... εὐσχημονεῖν πειρᾶσθαι.*

εὐσχημόνως, decenter, pulchre. Epin. 981. A: *τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρχῆς εὐσχημονέστερον ἔχειν.*

εὐσχημοσύνη, ἡ, decentia, venustas; decorum. Conv. 196. A. Pol. III. 400. D: *εὐαρμοστία καὶ εὐσχημοσύνη.* 401. A. II. 366. B: *μετ' εὐσχημοσύνης κιβδήλου.* III. 400. C: *τὸ τῆς εὐσχημοσύνης.* Legg. I. 627. D: *οὐ γὰρ εὐσχημοσύνης ... ῥημάτων ἕνεκα τὰ νῦν σκοπούμεθα* cet. Pol. IX. 588. A: *εὐσχημοσύνη ... βίου.* Ep. IV. 320. B. Pol. III. 401. D: *φέρει ... τὴν εὐσχημοσύνην.* Lach. 182. D. Hipp. min. 374. B.

εὐσχήμων, ὁ ἡ, decorus; speciosus, venustus. Pol. III. 413. E: *εἰ ... εὐσχήμων ἐν πᾶσι φαίνεται.* Ep. VII. 329. A: *εὐσχήμων ἀπόκρισις.* Legg. VII. 814. B: *οὐδαμῶς εὐ-*

σχημον γίγνοιτ' ἄν. Pol. III. 401. C: τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ εὐσχήμονος φύσιν. Legg. VII. 796. A: καταστάσεως ... μετ' εὐσχήμονος. Pol. III. 401. D: ποιεῖ εὐσχήμονα. Legg. VII. 797. B: τό τ' εὔσχημον καὶ ἄσχημον. Ep. XIII. 361. C: ὅσα ... εὐσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ cet. Phaedr. 252. A: νομίμων ... καὶ εὐσχημόνων ... πάντων καταφρονήσασα. Epin. 975. D: πολλοῖς ... αὐτῶν τῶν σωμάτων οὐ πάντως εὐσχήμοσι μιμήμασι. Legg. III. 692. E: τῆς Ἑλλάδος οὐδαμῶς εὐσχήμονα ἂν κατηγοροῖ. Pol. VIII. 554. E: εὐσχημονέστερος. Lach. 182. C: εὐσχημονέστερον φαίνεσθαι. Prot. 338. A: ἵνα ... εὐσχημονέστεροι ἡμῖν φαίνωνται (οἱ λόγοι). Legg. XI. 918. B: τὰ μὲν εὐσχημονέστερα ... γιγνόμενα. Ep. XIII. 361. B: ἅ μοι ἐδόκει εὐσχμονέστατα ἡμῖν εἶναι.

εὐταξία, ἡ, *descriptio.* Def. 411. D: εὐταξία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἄλληλά τε καὶ περὶ ἄλληλα. E: εὐταξία ψυχῆς. 412. B. D. **ordinis conservatio.* Alc. I. 122. C: μεγαλοφροσύνην καὶ εὐταξίαν cet.

εὐτέλεια, ἡ, *facilitas, simplicitas.* Legg. I. 650. B: τό τε τῆς εὐτελείας καὶ ἀσφαλείας καὶ τάχους.

εὐτελής, ὁ ἡ, *vilis* (non sumtuosus). Legg. I. 649. D: εὐτελῆ ... πεῖραν. Crit. 45. A: οὐχ ὁρᾷς τούτους τοὺς συκοφάντας ὡς εὐτελεῖς, καὶ οὐδὲν ἂν δέοι ἐπ' αὐτοὺς πολλοῦ ἀργυρίου; **parcus, tenuis.* Legg. VII. 806. A: οὐδαμῶς φαῦλον οὐδ' εὐτελῆ (βίον).

εὔτονος, ὁ ἡ, *contentus, validus.* Legg. VII. 815. A: τὸ ... ὀρθὸν ἐν τούτοις καὶ τὸ εὔτονον.

εὐτραπελία, ἡ, *comitas, urbanitas.* Pol. VIII. 563. A: εὐτραπελίας τε καὶ χαριεντισμοῦ ἐμπίπλανται.

εὐτραφής, ὁ, ἡ, *bene nutritus.* Legg. VIII. 835. D: ἐν ᾗ (πόλει) ... νέοι μὲν νέαι τε εὐτραφεῖς εἰσὶ cet.

εὐτροφία, ἡ, *bona nutritio et educatio.* Prot. 351. A: ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων. B: ἀνδρεία δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν ψυχῶν γίγνεται.

εὔτροχος, ὁ ἡ, *volubilis.* Tim. 37. C: ὁ ταὐτοῦ κύκλος εὔτροχος ὤν.

εὐτύχημα, τό, *secunda fortuna.* Legg. V. 736. C: τόδε ... γιγνόμενον ... εὐτύχημα ὅτι cet. Conv. 217. A: εὐτύχημα ἐμὸν θαυμαστόν (ἡγησάμην).

εὐτυχής, ὁ ἡ, *fortunatus, felix.* Pol. VIII. 561. A: ἐὰν εὐτυχὴς ᾖ. Legg. IV. 710. C. XI. 929. A: ὃν ἂν θυμὸς ἐπίῃ μηδαμῶς εὐτυχής. VII. 803. B: τοῦτο δὲ οὐκ εὐτυχές. IX. 857. E. Phaedr. 229. D: οὐ πάνυ εὐτυχοῦς ἀνδρός. Legg. VI. 766. A: φύσεως εὐτυχοῦς (τυχόν). Epin. 992. A: καταφανοῦς γενομένης τῆς ... λεγομένης φήμης εὐτυχοῦς. Euthyd. 282. C: εὐδαίμονα καὶ εὐτυχῆ ποιεῖν τὸν ἄνθρωπον. Phaed. 117. C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε εὐτυχῆ γενέσθαι. Legg. III. 690. C: εὐτυχῆ τινὰ ... ἀρχήν. VII. 813. A:

ἡδονὴν εὐτυχῆ ταῖς πόλεσι παραδιδόντα. II. 653. A: *εὐτυχὲς ὅτῳ ... παρεγένετο.* Pol. VIII. 546. D: *οὐδ' εὐτυχεῖς παῖδες ἔσονται.* Alc. II. 148. C. Legg. VII. 792. A: *σημεῖα οὐδαμῶς εὐτυχῆ.* Ep. VIII. 357. D: *τελεσθέντα καὶ εὐτυχῆ.* Euthyd. 279. E: *εὐτυχεστέρους.* Men. 71. D: *ἵνα εὐτυχέστατον ψεῦσμα ἐψευσμένος ὦ.* Euthyd. 279. E: *εὐτυχέστατοι (οἱ αὐληταί).* Legg. IX. 877. E: *οἴκους ὡς ὁσιωτάτους τε καὶ εὐτυχεστάτους κεκτῆσθαι.*

εὐτυχία, ἡ, prospera fortuna, felicitas. Euthyd. 279. D: *ἡ σοφία ... εὐτυχία ἐστί.* Demod. 382. E. Epin. 975. E: *εὐτυχίας πλείστης δεομένη.* Euthyd. 280. B. Phaedr. 245. B: *ἐπ' εὐτυχίᾳ τῇ μεγίστῃ.* Men. 72. A: *πολλῇ γέ τινι εὐτυχίᾳ ἔοικα κεχρῆσθαι ... εἰ* cet. Legg. VII. 798. B: *κατά τινα θείαν εὐτυχίαν.* Euthyd. 279. C. 281. B. 282. A: *τὴν ... ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη ἡ παρέχουσα.* Legg. I. 632. A: *ἐν εὐτυχίαις.*

εὐτυχῶ, prospera fortuna utor, bene mecum agitur. Legg. XII. 941. C: *ὁ ... πεισθεὶς ἡμῶν τῷ λόγῳ εὐτυχεῖ τε καὶ εἰς χρόνον ἅπαντα εὐτυχοῖ.* Ep. IV. 321. C: *εὐτύχει (vale).* V. 322. C. XI. 953. C. Legg. V. 736. C: *εὐτυχεῖν.* VI. 754. D. Alc. II. 148. C: *ὥστε μὴ πάντα εὐτυχεῖν.* Euthyd. 280. A. Pol. III. 399. C: *εὐτυχούντων.* Phaedr. 233. B: *εὐτυχοῦντας.* Hipp. mai. 285. E: *εὐτύχηκάς γε ὅτι* cet. Legg. VII. 811. C: *κινδυνεύω κατά γέ τινα τρόπον εὐτυχηκέναι.*

εὐτυχῶς, forte fortuna; feliciter. Legg. III. 686. C: *εὐτυχῶς πως ἐμβεβήκαμέν γε εἴς τινα σκέψιν ἱκανήν.* VI. 781. B. Ep. VII. 340. A. Legg. VI. 771. B: *εὐτυχέστερον ἐθείωσαν τὴν διανομήν.* Euthyd. 280. A: *ὅτι εὐτυχέστερον ἂν οἴει πράττειν μετὰ σοφοῦ πράττων* cet. Ep. VII. 337. E. Epin. 986. C: *ἡγούμενος ἄρισθ' οὕτως εὐτυχέστατά τε διάξειν τὸν βίον.*

εὔυδρος, ὁ ἡ, aquosus. Legg. VI. 761. B: *ὅπως ἂν ... τοὺς αὐχμηροτάτους τόπους ... εὐύδρους ἀπεργάζωνται.*

εὐφημία, ἡ, bonorum verborum pronuntiatio, abstinentia verborum infaustorum; etiam *silentium* in rebus divinis (quod vern. dixeris *Stille u. Andacht*). Legg. VII. 800. E: *εὐφημία.* XII. 949. B: *τὸ δίκαιον μετ' εὐφημίας διδάσκοντα καὶ μανθάνοντα ἀεὶ διατελεῖν.* Phaed. 117. D: *ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρὴ τελευτᾶν.* Legg. IV. 717. C: *ἔχειν ... πρὸς αὐτοῦ γονέας εὐφημίαν.* VII. 801. A: *μετ' εὐφημίαν.* Alc. II. 149. B: *τὴν Λακεδαιμονίων εὐφημίαν.* Ib. *τὴν ... εὐφημίαν οὐκ ἄλλην τινά μοι δοκεῖ λέγειν ὁ θεὸς ἢ τὴν εὐχὴν αὐτῶν.* Legg. XII. 957. B: *περί τε σιγὴν δικαστῶν καὶ εὐφημίας* cet. **fausta* vel *bona*, h. e. *lenis, appellatio.* Legg. I. 736. A: *δι' εὐφημίαν* (al. *δι' εὐφημίας*) *ἀπαλλαγῆς* (*ἀπαλλαγῇ*? al. *ἀπαλλαγὴν*) *ὄνομα ἀποικίαν τιθέμενος.*

εὔφημος, ὁ ἡ, faustus. Legg. VII. 801. A: *τὸ τῆς ᾠδῆς γένος εὔφημον ἡμῖν ... ὑπαρχέτω.* Epin. 984. E: *χά-*

ριν τῆς εὐφήμου διαπορείας. Hipp. mai. 293. A: τοῦ ἀνθρώπου οὐδ' εὔφημα ... ταῦτά γε τὰ ἐρωτήματα. *lenis. Alc. II. 140. C: ἐν εὐφημοτάτοις ὀνόμασι ... κατονομάζειν.

εὐφημῶ, *bona verba dico, verbis infaustis me abstineo* (Lat. *favere linguis* in rebus divinis); etiam *faustis precibus adoro*. Prot. 330. D: εὐφήμει, ὦ ἄνθρωπε (*Dii meliora!* vel *bona verba, quaeso*). Id. Gorg. 469. A. Pol. I. 329. C. VI. 509. A. Legg. III. 696. C. Euthyd. 301. A: εὐφήμει τοῦτό γε. 302. C. Men. 91. C. Ep. VII. 336. C: εὐφημῶμεν χάριν οἰωνοῦ. Legg. VII. 821. D: εὐφημεῖν ... ἀεὶ θύοντας. Alc. II. 143. D. Epin. 992. D: εὐφημεῖν πάντας θεοὺς ... καὶ πάσας θεάς. Conv. 214. D: οὐκ εὐφημήσεις;

εὐφήμως, *honorifice*. Phaedr. 265. C: προςεπαίσαμεν μετρίως τε καὶ εὐφήμως ... Ἔρωτα.

εὐφραίνω, *oblecto*. Menex. 237. A: οἳ ζῶντές τε τοὺς ἑαυτῶν εὔφραινον δι' ἀρετήν. Med. *oblector, laetor*. Prot. 337. C: μάλιστ' ἂν οὕτως εὐφραινοίμεθα, οὐχ ἡδοίμεθα. Ib. εὐφραίνεσθαι ... ἔστι μανθάνοντά τι ... αὐτῇ τῇ διανοίᾳ. Legg. II. 657. E: εὐφραίνεσθαι καὶ χαίρειν. Conv. 206. D: εὐφραινόμενον διαχεῖται. Legg. V. 739. D: εὐφραινόμενοι. Tim. 37. C: εὐφρανθείς. Legg. VII. 796. B: εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ.

εὐφροσύνη, ἡ, *delectatio*. Def. 413. E. Crat. 419. D: εὐφροσύνη ... ἀπὸ τοῦ εὖ τοῖς πράγμασι τὴν ψυχὴν ξυμφέρεσθαι τοῦτο ἔλαβε τὸ ὄνομα, εὐφεροσύνην (v. εὐφερωσύνη). Tim. 80. B: εὐφροσύνην ... τοῖς ἔμφροσι διὰ τὴν τῆς θείας ἁρμονίας μίμησιν ἐν θνηταῖς γενομένην φοραῖς παρέσχον.

εὐφυής, ὁ ἡ, *bona indole praeditus*. Phaedr. 270. A: πρὸς τῷ εὐφυὴς εἶναι. Gorg. 484. C. 485. D: κἂν πάνυ εὐφυὴς ᾖ. Pol. VII. 535. C. VI. 496. B: βραχὺ δέ πού τι ... εὐφυὲς ἐπ' αὐτὴν (τὴν φιλοσοφίαν) ἂν ἔλθοι. Parm. 135. A: ἀνδρὸς πάνυ ... εὐφυοῦς. Conv. 209. B: ψυχῇ ... εὐφυεῖ. Gorg. 486. B: εὐφυᾶ ... φῶτα (Eurip.). Pol. V. 455. B: τὸν μὲν εὐφυῆ πρός τι εἶναι cet. C: τὸν εὐφυῆ πρὸς ἕκαστα. II. 365. A: ὅσοι εὐφυεῖς καὶ ἱκανοί. VIII. 546. D: οὐκ εὐφυεῖς οὐδ' εὐτυχεῖς παῖδες ἔσονται. Critia 111. E: φιλοκάλων δὲ καὶ εὐφυῶν. Pol. III. 409. E: τοὺς ... εὐφυεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς. Ep. II. 314. A. Legg. V. 728. C: εὐφυέστερον εἰς τὸ φυγεῖν ... τὸ κακόν cet. Prot. 327. C: εὐφυέστατος ... εἰς αὔλησιν. Legg. XII. 964. E: τοὺς εὐφυεστάτους. Pol. VI. 491. E: τὰς ψυχὰς ... τὰς εὐφυεστάτας.

εὐφυΐα, ἡ, *bona indoles*. Def. 412. E: εὐφυΐα ψυχῆς. 413. D.

εὐφυῶς, *ingeniose*. Pol. III. 401. C: τοὺς εὐφυῶς δυναμένους ἰχνεύειν τὴν τοῦ καλοῦ ... φύσιν.

εὔχαρις, ὁ ἡ, *venustus*. Pol. VI. 487. A: μεγαλοπρο-

πής, εὔχαρις cet. 486. D: ἔμμετρον ... καὶ εὔχαριν ζητῶμεν ... διάνοιαν φύσει.

εὐχέρεια, ἡ, *facilitas, humanitas*; etiam *proclivitas*. Pol. IV. 426. D: τῆς ἀνδρείας τε καὶ εὐχερείας. III. 391. E: μὴ ἡμῖν πολλὴν εὐχέρειαν ἐντίκτωσι τοῖς νέοις πονηρίας. Legg. XII. 942. D: ὅλην εὐκολίαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν. Alc. I. 122. C: εὐχέρειαν καὶ εὐκολίαν cet.

εὐχερής, ὁ ἡ, *expeditus*; *levis, negligens*. Theaet. 184. B: τὸ ... εὐχερὲς τῶν ὀνομάτων τε καὶ ῥημάτων καὶ μὴ δι' ἀκριβείας ἐξεταζόμενον τὰ μὲν πολλὰ οὐκ ἀγεννές cet. Pol. 266. C: τῷ ... πρὸς τὸν εὐχερῆ βίον ἄριστα γεγυμνασμένῳ. Ib. γένει τῷ τῶν ὄντων γενναιοτάτῳ καὶ ἅμα εὐχερεστάτῳ. (Legg. XII. 956. A. pro εὐχερές scrib. εὐαγές).

εὐχερῶς, *facile, libenter*; *expedite*; etiam *leviter, non satis considerate*. Phaed. 117. C: μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιε. Theaet. 154. B: νῦν γε ... θαυμαστά τε καὶ γελοῖα εὐχερῶς πως ἀναγκαζόμεθα λέγειν. Pol. II. 364. A: τιμᾶν εὐχερῶς ἐθέλουσι. V. 474. E: εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα. 475. C: τὸν ... εὐχερῶς ἐθέλοντα παντὸς μαθήματος γεύεσθαι. VII. 535. E: (ἢ ἂν) εὐχερῶς ... ἐν ἀμαθίᾳ μολύνηται. Legg. XII. 948. E. Ep. VII. 345. C: πῶς ἂν ... οὕτως εὐχερῶς ἠτίμασέ ποτ' ἄν;

εὐχή, ἡ, *precatio*, plur. *preces*. Legg. VII. 801. B: εὐχῆς τοιαύτης γενομένης. 823. D: προσαγορεύοντες δι' εὐχῆς τοὺς νέους. Pol. III. 399. B: εὐχῇ θεόν (πείθοντος). Legg. III. 688. B: εὐχῇ χρῆσθαι. Alc. II. 142. E: εὐχὴν ποιήσασθαι. 148. C: εὐχὴν εὔχονται. 149. B. Legg. III. 700. B: καί τι ἦν εἶδος ᾠδῆς εὐχαὶ πρὸς θεούς. VII. 801. A: ὡς εὐχαὶ παρὰ θεῶν αἰτήσεις εἰσί. E. Pol. V. 461. A: οὐχ ὑπὸ θυσιῶν οὐδ' ὑπὸ εὐχῶν φύς. Ep. VIII. 357. C: θεοῖς ... πᾶσι τιμὰς μετ' εὐχῶν δόντες. Polit. 290. D: εὐχαῖς κτῆσιν ἀγαθῶν αἰτήσασθαι. Crat. 400. E. Phil. 25. B: ἄνπερ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος γίγνηταί τις θεῶν. Legg. IV. 716. D. X. 885. B: θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς. Theag. 131: εὐχαῖσί τε καὶ θυσίαις. Menex. 244. A. Phaedr. 244. E: καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας. Legg. VII. 801. A: ἆρ' οὐκ εὐχὰς εἶναι τοῖς θεοῖς οἷς θύομεν ἑκάστοτε; C. **exsecratio*. Legg. XI. 931. E: πᾶς ... νοῦν ἔχων φοβεῖται καὶ τιμᾷ γονέων εὐχάς. **optatio*; etiam *votum* (h. e. id quod frustra optatur, sine ratione sumitur al.). Pol. V. 450. D: μὴ εὐχὴ δοκῇ εἶναι ὁ λόγος. Legg. V. 736. D: εὐχὴ δὲ μόνον ... λείπεται. Ep. VIII. 352. E: εὐχῇ ... προσέοικεν ἡ τοιαύτη ξυμβουλή. Soph. 249. B: κατὰ τὴν τῶν παίδων εὐχήν. Legg. IV. 709. D: κελευόμενοι τὴν αὐτῶν εὐχὴν εἰπεῖν. X. 887. C: εὐχήν μοι δοκεῖ παρακαλεῖν ὁ λεγόμενος ... νῦν λόγος. VIII. 841. C: ταῦτα ... τὰ νῦν λεγόμεν' ἐστὶν εὐχαί. Pol. V. 456. C: οὐκ ἄρα ἀδύνατά γε οὐδ' εὐχαῖς ὅμοια ἐνομοθετοῦμεν. VI. 499. C: ὡς ἄλλως

εὐχαῖς ὅμοια λέγοντες. VII. 540. D: μὴ παντάπασιν ἡμᾶς εὐχὰς εἰρηκέναι.

εὔχομαι, *precor, preces adhibeo.* Phaed. 117. C: ἃ δὴ καὶ ἐγὼ εὔχομαί τε καὶ γένοιτο ταύτῃ. Legg. III. 687. D: εὔχεται. Critia 106. B: φάρμακον ἡμῖν αὐτὸν τελεώτατον ... εὐχόμεθα διδόναι. Eryx. 398. E. Alc. II. 148. C: παραπλησίαν εὐχὴν εὔχονται. 149. C. Phil. 25. B: εὔχου. Epin. 980. C. Legg. III. 687. C: τοῦτ' αὐτὸ καὶ εὐχοίμεθ' ἂν (v. εὐχόμεθα) ... διὰ τέλους. Eryx. 398. D: ὅταν εὔχῃ τοῖς θεοῖς εὖ πράττειν. Legg. III. 687. D: ὅταν ... εὔχηται. E. Pol. VIII. 545. D: ἢ βούλει ... εὐχώμεθα ταῖς Μούσαις εἰπεῖν ἡμῖν cet. Phil. 117. B: εὔχεσθαι ... τοῖς θεοῖς. Crat. 400. E. Tim. 27. C: εὔχεσθαι πάντα κατὰ νοῦν ... εἰπεῖν. Legg. VII. 801. C. Euth. 14. C: τὸ δ' εὔχεσθαι (ἐστὶν) αἰτεῖν τοὺς θεούς. Alc. II. 141. A: κακά σφισιν εὔχεσθαι. 138. B: εὐχόμενος μεγάλα κακά. 142. C. Phil. 61. B: τοῖς ... θεοῖς ... εὐχόμενοι. Legg. VII. 821. D: ἐν εὐχαῖς εὐχομένους εὐσεβῶς. Menex. 244. B: τοῖς κρατοῦσιν αὐτῶν εὐχομένους. Pol. III. 393. D: εὔχετο ἐκείνοις ... τοὺς θεοὺς δοῦναι cet. 394. A. Alc. II. 141. A: ὥσπερ οὐδ' ηὔχετο, οὐδ' ᾤετο. Perf. pass. Phaedr. 279. C: ἐμοὶ ... μετρίως ηὖκται. Legg. XI. 913. B: μήθ' εὑρεῖν ποτὲ θεοῖς εὐξαίμην. Alc. II. 142. D: κἂν εὔξαιντ' ἂν γενέσθαι. 148. B: ἅττ' ἂν τὸ πρῶτον εὔξηται. 138. B: εὔξασθαι χαλκῷ διελέσθαι τὰ πατρῷα τοὺς υἱεῖς. 143. B: αὐτὸς αὐτῷ τὰ βέλτιστα εὔξασθαι. 148. A. Legg. IV. 709. D. Pol. IV. 432. C: εὐξάμενος μετ' ἐμοῦ. Alc. II. 148. A. Ax. 367. C: εὐξαμένης ... τῆς μητρός. Phaedr. 279. B: εὐξαμένω ... τοῖσδε. Ax. 367. C: εὐξάμενοι τὸ κράτιστον αὐτοῖς γενέσθαι. Alc. II. 148. C: ἐκείνων εὐξαμένων. 142. B: εὐξαμένους τινὰς ... γενέσθαι (τέκνα). Pol. V. 461. A: ἃς (εὐχὰς) ἐφ' ἑκάστοις τοῖς γάμοις εὔξονται. Alc. II. 150. C: ἐλθεῖν πρὸς θεὸν εὐξομένῳ. **opto.* Crat. 397. B: πολλὰ (ὀνόματα) ... ὥσπερ εὐχόμενοι τίθενται. Menex. 247. D: οὐ γὰρ ἀθανάτους σφίσι παῖδας εὔχοντο γενέσθαι. Theaeg. 125. E: εὐξαίμην μὲν ἂν ... ἔγωγε τύραννος γενέσθαι cet. Ax. 366. B. Phaedr. 239. E: ὅτι τῶν φιλτάτων ... κτημάτων ὀρφανὸν πρὸ παντὸς εὔξαιτ' ἂν εἶναι τὸν ἐρώμενον. 240. A. 278. B: οἷον ἐγώ τε καὶ σὺ εὐξαίμεθ' ἂν σέ τε καὶ ἐμὲ γενέσθαι. Menex. 243. E: μὴ ἂν ἄλλως εὔξασθαι μηδένα πόλιν ἑαυτοῦ νοσῆσαι. Ep. I. 309. D: εὔξει (Eurip.). Phaedr. 233. E: πολλὰ ἀγαθὰ αὐτοῖς εὔξονται. **voveo, vota nuncupo.* Legg. X. 909. E: θυσίας εὔχεσθαι. Phaed. 58. B: τῷ ... Ἀπόλλωνι εὔξαντο ... θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον. **me iacto, praedico.* Gorg. 449. A: ὅ γε εὔχομαι εἶναι, ὡς ἔφη Ὅμηρος.

εὔχρηστος, ὁ ἡ, *utilis, commodus.* Legg. VI. 777. B: ὡς ... οὐδαμῶς εὔχρηστον ἐθέλει (v. ἐθέλειν) εἶναί τε καὶ γίγνεσθαι.

εὔχρως, ὁ ἡ, *bene coloratus.* Legg. II. 655. A: *εὔχρων δὲ μέλος ἢ σχῆμα οὐκ ἔστιν ... ὀρθῶς φθέγγεσθαι.*

εὐχωλή, ἡ, *precatio.* Pol. II. 364. D. 365. E. (Hom.).

εὐψυχία, ἡ, *magnus* et *erectus animus.* Legg. VII. 791. C: *εὐψυχίας καὶ κακοψυχίας.* 795. D: *τὰ δ' εὐψυχίας χάριν μουσικῆς (μαθήματα).* Tim. 25. B: *πάντων ... προστᾶσα εὐψυχίᾳ καὶ τέχναις ὅσαι κατὰ πόλεμον.*

εὔψυχος, ὁ ἡ, *intrepidus.* Legg. VIII. 830. C: *δηλοῖ τόν τε εὔψυχον καὶ τὸν μή.*

εὐώδης, ὁ ἡ, *bene* vel *suaviter olens.* Conv. 196. B: *εὐώδης τόπος.* Tim. 50. E: *ὁπόσα εὐώδη.* Locr. 101. A: *εὐώδεα.* Critia 115. A: *ὅσα εὐώδη τρέφει που γῆ τὰ νῦν.* Hipp. mai. 290. E: *εὐωδέστερον ... τὸ ἔτνος ποιεῖ.* Phaedr. 230. B: *εὐωδέστατον ... τὸν τόπον.*

εὐωδία, ἡ, *odoris suavitas*, plur. *odores.* Tim. 65. A: *ἔστι δ' ἔνδηλα περὶ τὰς εὐωδίας.*

εὔωνος, ὁ ἡ, *vilis.* Euthyd. 304. B: *τὸ δὲ ὕδωρ εὐωνότατον.*

εὐώνυμος, ὁ ἡ, *faustum nomen habens.* Polit. 302. D: *τὴν ... εὐώνυμον ... ἀριστοκρατίαν καὶ ὀλιγαρχίαν.* Legg. VI. 754. E: *δίκην ... μὴ καλὴν μηδ' εὐώνυμον.* **sinister.* Legg. VI. 760. D: *ἀφηγείσθωσαν εἰς τὸν εὐώνυμον ἀεὶ μεταβάλλοντες τόπον.*

εὐωχία, ἡ, *epulae.* Conv. 203. B: *οἷον δὴ εὐωχίας οὔσης.* Pol. I. 345. C: *πρὸς τὴν εὐωχίαν.* Conv. 220. A: *ἐν ... ταῖς εὐωχίαις.* Pol. IX. 585. E. Pol. I. 329. A: *περὶ πότους τε καὶ εὐωχίας.* Ep. VII. 326. D.

εὐωχῶ, *bene pasco.* Pol. IX. 588. E: *τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι.* Trop. *pasco, oblecto.* Gorg. 518. E: *οἵ τούτους εἱστιάκασιν εὐωχοῦντες ὧν ἐπεθύμουν.* 522. A: *οὐχ ὥσπερ ἐγὼ πολλὰ καὶ ἡδέα ... εὐώχουν ὑμᾶς.* Med. *epulor, pascor*; etiam *fruor, oblector.* Pol. I. 352. B: *εὐωχοῦ τοῦ λόγου ... θαῤῥῶν.* III. 411. C: *ἂν ... εὐωχῆται εὖ μάλα.* Crit. 53. E: *εὐωχούμενος ἐν Θετταλίᾳ.* Pol. IV. 420. E: *εὐωχουμένους.* VI. 488. C: *πίνοντάς τε καὶ εὐωχουμένους.* Legg. II. 666. B: *ἐν τοῖς ξυσσιτίοις εὐωχηθέντα.* Pol. II. 372. B: *εὐωχήσονται αὐτοί τε καὶ τὰ παιδία.*

ἐφάλλομαι, *insilio.* Ion. 535. B: *ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἐφαλλόμενον.*

ἐφάπτομαι, *contrecto, attingo* (etiam trop., ut Lat.); *contingo.* Crat. 393. B: *ἴσως του (ἴχνους) ἐφάπτει.* Pol. VII. 534. C: *εἴ πῃ εἰδώλου τινὸς ἐφάπτεται.* X. 598. B. Ep. VII. 343. A: *τοῦ ... εὐθέος ἐφάπτεται πάντῃ.* Theaet. 154. A: *οὗ ἐφαπτόμεθα.* Lys. 220. C: (*εἰ*) *μηδενὸς ἐφάπτοιτο μήτε σώματος μήτε ψυχῆς.* Theaet. 208. D: *ἕως δ' ἂν κοινοῦ τινὸς ἐφάπτῃ.* Tim. 37. A: *ὅταν οὐσίαν σκεδαστὴν ἔχοντός τινος ἐφάπτηται.* 45. C. 64. E. Legg. XI. 915. C: *ἐὰν ... ὡς αὐτοῦ ἐφάπτηται* (*vindicat*) *ζῴου* cet. Phaed. 67. B:

καθαροῦ ἐφάπτεσθαι. Theaet. 190. D. Crat. 393. B: *οἰόμενός τινος ὥσπερ ἴχνους ἐφάπτεσθαι τῆς Ὁμήρου δόξης* cet. Phaed. 117. E: *ἐφαπτόμενος αὐτοῦ (τοῦ Σωκράτους).* Theaet. 190. C: *ἐφαπτόμενος ἀμφοῖν τῇ ψυχῇ.* Pol. III. 394. E: *πολλῶν (ἐπιτηδευμάτων) ἐφαπτόμενος.* Phaed. 79. C: *ἅτε τοιούτων ἐφαπτομένη.* D. Crat. 404. D: *τὸ ἐφαπτόμενον καὶ ἐπαφῶν* cet. Conv. 212. A: *ἅτε οὐκ εἰδώλου ἐφαπτομένῳ.* Ib. *ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ.* Critia 116. E: *αὐτὸν ... τῇ κορυφῇ τῆς ὀροφῆς ἐφαπτόμενον.* Soph. 246. A: *τῶν ... τοιούτων ἐφαπτόμενοι.* Legg. V. 728. E: *τὰ ... ἐν τῷ μέσῳ ἁπάσης ταύτης τῆς ἕξεως ἐφαπτόμενα.* Riv. 136. B: *ὥστε ... πάντων μετρίως ἐφῆφθαι.* Phaedr. 273. A: *ὅτι ... βραχέως τοῦ τοιούτου ἐφηψάμεθα.* Legg. XII. 965. B. 969. B. X. 891. C: *ὁπόσοι πώποτε τῶν περὶ φύσεως ἐφήψαντο ζητημάτων.* Conv. 197. A: *οὗ δ' ἂν Ἔρως μὴ ἐφάψηται.* Pol. X. 620. E: *ταύτης ... ἐφαψάμενον.* IX. 574. D: *οὐ πρῶτον ... οἰκίας τινὸς ἐφάψεται* (*adorietur*) *τοίχου —;* **assequor; percipio.* Tim. 71. E: *οὐδεὶς ... ἔννους ἐφάπτεται μαντικῆς ἐνθέου καὶ ἀληθοῦς.* Legg. III. 682. A. Phil. 35. A: *ἔστιν ὁπόθεν εἴτ' αἰσθήσει πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν εἴτε μνήμῃ —;* B. Legg. II. 664. E. Tim. 90. C: *ἄνπερ ἀληθείας ἐφάπτηται.* Pol. VI. 484. B: *φιλόσοφοι ... οἱ τοῦ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχοντος δυνάμενοι ἐφάπτεσθαι.* 490. B: *ᾧ προσήκει ψυχῆς ἐφάπτεσθαι τοῦ τοιούτου.* VII. 534. C: *οὐκ ἐπιστήμῃ ἐφάπτεσθαι.* Phaedr. 253. A: *ἐφαπτόμενοι αὐτοῦ τῇ μνήμῃ.* 265. C: *ἴσως ... ἀληθοῦς τινὸς ἐφαπτόμενοι.* Phaed. 65. D: *ἀλλ' ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει ... ἐφήψω αὐτῶν;*

ἐφάρμοσις, ἡ, *congruens ratio.* Locr. 95. C: *κατ' ἐφάρμοσιν τόπων καὶ τάξιος.*

ἐφέδρα, ἡ, *sessio.* Polit. 288. A: *διότι πᾶν ἕνεκά τινος ἐφέδρας ἐστί, θᾶκος ἀεί τινι γιγνόμενον.*

ἐφεδρία, ἡ, *successio* (in pugilum et luctatorum certamine). Legg. VII. 819. B: *πυκτῶν καὶ παλαιστῶν ἐφεδρείας (διανομαί).*

ἔφεδρος, ὁ, *successor.* Polit. 273. D: *πάλιν ἔφεδρος αὐτοῦ (τοῦ κόσμου) τῶν πηδαλίων γιγνόμενος.*

ἐφέλκω, *adscisco.* Phil. 65. E: *μήτε τινὰ ἄλλην αἴσθησιν ἐφέλκων μηδεμίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ.* Med. *attraho.* Locr. 102. A: *ἐφέλκεται τὸ ὑγρόν.* Crat. 439. C: *ἡμᾶς ἐφελκόμενοι.* Pol. VIII. 544. E: *ἃ (v. οἳ) ἂν ... τἄλλα ἐφελκύσηται.* **assumo, adscisco.* Gorg. 465. B: *ἀλλότριον κάλλος ἐφελκομένους.* — Etiam in eo ponitur *qui membra languida trahit, aegre se movet.* Legg. VII. 795. B: *χωλαίνει καὶ ἐφέλκεται.*

ἐφεξῆς, *deinceps; ordine;* c. art. est *id quod deinceps sequitur,* c. verbo *εἶναι* vel *γίγνεσθαι* valet *sequi, excipere.* Phaedr. 228. D: *ἕκαστον ἐφεξῆς δίειμι.* 239. D: *τὸ δ' ἐφε-*

ξῆς ῥητέον τίνα cet. 249. A: τρὶς ἐφεξῆς. 264. B: ἦ ταῦτα ... οὕτως ἐφεξῆς παρ' ἄλληλα ἔθηκε. Gorg. 472. A: ὧν οἱ τρίποδες οἱ ἐφεξῆς ἑστῶτές εἰσιν. Soph. 261. D: τὰ ... ἐφεξῆς λεγόμενα. Polit. 281. D: ἵν' ἐφεξῆς ἡμῖν ὁ λόγος ἴῃ. Conv. 210. E: θεώμενος ἐφεξῆς τε καὶ ὀρθῶς τὰ καλά. 215. A: εὐπόρως καὶ ἐφεξῆς καταριθμῆσαι. Pol. V. 449: ἐγὼ ... ᾖα τὰς ἐφεξῆς (πολιτείας) ἐρῶν. 460. D: τὸ δ' ἐφεξῆς διέλθωμεν ὃ προθυμούμεθα. VIII. 544. C: ἡ ... ἐφεξῆς γιγνομένη δημοκρατία. Legg. III. 696. E: τὰς ἐφεξῆς τιμὰς λαγχάνον cet. Cum genit. Tim. 55. A: τῆς ἀμβλυτάτης ... ἐφεξῆς γεγονυῖαν. Cum dativ. Parm. 148. E: ἐφεξῆς ... κεῖσθαι ἐκείνῳ οὗ cet. 149. A: ἐφεξῆς ... ἐκείνῳ εἶναι οὗ cet. Phil. 34. D: τὸ δ' ἐφεξῆς τούτοις πειρώμεθα λέγειν. Tim. 30. C: τὰ τούτοις ἐφεξῆς ἡμῖν λεκτέον. Legg. III. 701. B: ἐφεξῆς ... ταύτῃ τῇ ἐλευθερίᾳ ἡ τοῦ μὴ ἐθέλειν τοῖς ἄρχουσι δουλεύειν γίγνοιτ' ἄν. VIII. 832. D: ἆρ' οὖν οὐ τούτοις ἐφεξῆς ἐστὶ μνησθῆναι cet. Epin. 990. D. Clit. 407. E: ὁπόταν ... φῇς τὸ ἐφεξῆς τούτῳ. 410. D.

ἐφέπομαι, *subsequor, sequor.* Legg. I. 644. D: μόγις μέν πως ἐφέπομαι. Phaed. 90. B: σοῦ νῦν δὴ προάγοντος ἐγὼ ἐφεσπόμην. Theaet. 169. A: ὀλίγον ἐπίσπου. 192. E: ἐάν τι μᾶλλον νῦν ἐπίσπῃ. Phaedr. 248. C: ἀδυνατήσασα ἐπισπέσθαι. Pol. X. 611. E: τῷ τοιούτῳ πᾶσα ἐπισπομένη. (Activ. ἐπισπεῖν. Pol. III. 390. B. ex Hom.).

ἔφεσις, ἡ, *petitio*; etiam *appetitio.* Legg. IV. 717. A: ἡ τοῖς βέλεσιν ἔφεσις. IX. 864. B. (si sana est script.). Def. 413. C: βούλησις ἔφεσις μετὰ λόγου ὀρθοῦ.

ἐφέστιος, ὁ ἡ, *domesticus.* Legg. XI. 931. A: τοιοῦτον ἐφέστιον ἵδρυμα ἐν οἰκίᾳ ἔχων.

ἐφευρίσκω, *reperio.* Polit. 307. C: οὔτ' ἀλλήλαις μιγνυμένας ἐφευρίσκομεν cet. Phaedr. 266. A: θεῖον ... τιν' ἔρωτα ἐφευρών.

ἔφηβος, ὁ ἡ, *adolescens.* Ax. 366. E: ἐπειδὰν ... εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφῇ.

ἐφήμερος, ὁ ἡ, *is cuius vita brevissima est, fragilis.* Ep. VII. 356. A: ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου. Legg. XI. 923. A: ὦ φίλοι ... καὶ ἀτεχνῶς ἐφήμεροι. Pol. X. 617. D: ψυχαὶ ἐφήμεροι. Idem est ἐφημέριος. Locr. 99. D: θνατά τε καὶ ἐφαμέρια ζῶα.

ἑφθός, ή, όν, *elixus.* Pol. III. 404. C: οὔτε ἑφθοῖς κρέασιν.

ἐφίημι, *immitto.* Legg. V. 731. D: τῷ ... κακῷ ἐφιέναι δεῖ τὴν ὀργήν. **remitto.* Prot. 338. A: ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις. Lach. 183. E: ἐφίει (libri nonnulli κατηφίει) τὸ δορὺ διὰ τῆς χειρός. **permitto, sino, concedo.* Legg. IX. 876. E: πλὴν ὧν ὁ νόμος ἐφίησι. Pol. VIII. 555. D: ἐφιέντες ἀκολασταίνειν. Crit. 52. A: ἐφιέντων (ἡμῶν) δυεῖν θάτερα. Alc. I. 106. A: νῦν δὲ ἐφῆκε. — Intrans.

me trado, indulgeo. Pol. III. 388. E: *ὅταν τις ἐφιῇ ἰσχυρῷ γέλωτι.* Prot. 338. A: *οὐρίᾳ ἐφέντα.* Tim. 59. D: *ταύτῃ (τῇ ἡδονῇ) ... τὰ νῦν ἐφέντες.* (Phil. 47. E: *ἐφέηκε* Homericum est). — Med. *appeto; concupisco.* Phil. 20. D: *ὅτι πᾶν τὸ γιγνῶσκον αὐτὸ θηρεύει καὶ ἐφίεται.* Pol. X. 611. E: *οἵων ἐφίεται ὁμιλιῶν.* Crat. 411. D: *τούτου ... ἐφίεσθαι τὴν ψυχήν.* 420. C: *τὸ βούλεσθαι τὸ ἐφίεσθαι σημαίνει.* Pol. IV. 437. B: *τὸ ἐφίεσθαί τινος λαβεῖν.* C. VIII. 558. E. Crat. 419. E: *ἐφιέμενος τῶν πραγμάτων.* Phaedr. 237. D: *ἐφιεμένη τοῦ ἀρίστου.* Phil. 53. D: *τὸ δὲ ἀεὶ ἐφιέμενον ἄλλου.* Crat. 384. C: *σὲ χρημάτων ἐφιέμενον κτήσεως.* Ep. VII. 334. E. Pol. II. 357. B: *οὐ τῶν ἀποβαινόντων ἐφιέμενοι.* IV. 433. E. VI. 495. D. Ep. VIII. 354. C: *τοῖς ... τυραννίδος ἐφιεμένοις.* Crat. 420. A: *οὗ τις ἐφίετο.* C.

ἐφικνοῦμαι, *pervenio; contingo* (vern. *erreichen, treffen*); hinc etiam *attingo, assequor.* Phil. 46. D: (*ὁπόταν*) *τῇ τρίψει ... μὴ ἐφικνῆταί τις.* Tim. 51. B: *καθ' ὅσον ... δυνατὸν ἐφικνεῖσθαι τῆς φύσεως αὐτοῦ.* Pol. VI. 506. E: *ἐφικέσθαι τοῦ γε δοκοῦντος* cet. Hipp. mai. 292. A: *εὖ μάλα μου ἐφικέσθαι πειράσεται.*

ἐφικτός. Critia 116. C. legebatur *ἐφικτὸν ἐγεννήσαντο* pro eo quod codd. praebuerunt *ἐφίτυσαν καὶ ἐγέννησαν.*

ἐφίππιος, ὁ ἡ, *equester* (int. *ἀγών* vel *δρόμος*). Legg. VIII. 833. B: *ὁ τὸν ἐφίππιον (ἁμιλλησόμενος).* C.

ἐφίστημι, *colloco, constituo* (*ante me* vel *ante oculos*). Gorg. 524. E: *ἐκείνους ἐπιστήσας θεᾶται ἑκάστου τὴν ψυχήν.* Perf., aor. 2. et med. est *adsto* (etiam *insto*), *consisto* vel *subsisto.* Theaet. 172. E: *ὁ ἀντίδικος ἐφέστηκε* (*adstat*). Legg. VI. 780. D: *οὗ δὴ καὶ νῦν ἐφέστηκε* (*substitit*) *πέρι τὸ λεγόμενον.* Phil. 64. C: *ἐπὶ ... τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ ... προθύροις ... ἐφεστάναι.* Conv. 212. D: *ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας.* 172. A: *κἀγὼ ἐπιστὰς περιέμεινα.* 192. D: *αὐτοῖς ... ἐπιστάς.* Ax. 367. B: *ἡ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει* cet. Euthyd. 273. B: *ἐπιστάντε.* Prot. 314. C: *ἐπιστάντες περί τινος λόγου διελεγόμεθα.* Crit. 50. A. Ep. VIII. 357. C: *οἷον ὀνείρατα θεῖα ἐπιστάντα ἐγρηγορόσιν.* Lys. 207. B: *ἐπειδὴ πλείους ἑώρα ἐφισταμένους.* **appono, impono.* Critia 116. A: *πύργους καὶ πύλας ἐπὶ τῶν γεφυρῶν ... ἐπιστήσαντες.* Pol. VI. 498. C: *τοὺς μέλλοντας ... τῷ βίῳ τῷ βεβιωμένῳ τὴν ἐκεῖ μοῖραν ἐπιστήσειν πρέπουσαν.* Med. Legg. VII. 802. A: *πρὶν ἂν ... τέλος ἐπιστήσηται καλόν.* **praepono, praeficio* (perf. *praefectus sum*). Lys. 208. D: *παμπόλλους ... σοι δεσπότας καὶ ἄρχοντας ... ὁ πατὴρ ἐφίστησιν.* Legg. IV. 713. C: *ἐφίστη βασιλέας ... ταῖς πόλεσιν.* D. Conv. 174. B: *ἐπειδάν τις ὑμῖν μὴ ἐφεστήκῃ.* Pol. IX. 590. D: *ἔξωθεν ἐφεστῶτος.* V. 460. B: *αἱ ἐπὶ τούτων ἐφεστηκυῖαι ἀρχαί.* Legg. II. 666. E: *ἱπποκόμον ... ἐπέστησεν.* Alc. I. 122. B. Legg. I. 640. B: *μηδὲν ... δεδιότα ... ἐπιστῆσαι στρατοπέδῳ*

στρατηγόν. VI. 751. B. Conv. 183. C: *παιδαγωγοὺς ἐπιστήσαντες ... τοῖς ἐρωμένοις.* Legg. I. 632. C: *ἅπασι τούτοις φύλακας ἐπιστήσει.* Pol. V. 467. D: *καὶ ἄρχοντάς γε ... οὐ τοὺς φαυλοτάτους αὐτοῖς ἐπιστήσουσιν.*

ἐφόδιον, τό, viaticum. Ep. I. 309. C: *οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό γ' ἦν ἱκανόν* cet. VII. 350. B: *ἐφόδια δούς.*

ἔφοδος, ἡ, impetus s. incursio. Phaed. 95. B: *εὐθὺς τὴν πρώτην ἔφοδον οὐ δέξασθαι τοῦ σοῦ λόγου (ἔδοξεν).*

ἔφορος, ὁ, praefectus. Phaedr. 265. C: *Ἔρωτα ... καλῶν παίδων ἔφορον.* Ephori Laced. (Lat. *tribuni*). Legg. III. 692. A: *τὴν τῶν ἐφόρων δύναμιν.* IV. 712. D: *τὸ ... τῶν ἐφόρων θαυμαστὸν ὡς τυραννικὸν ἐν αὐτῇ γέγονε.* Alc. I. 121. B. Ep. VIII. 354. B: *τὸν τῶν ἐφόρων δασμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον.*

ἐφορῶ, intueor, observo; conspicio. Lach. 198. D: *ἐφορᾷ καὶ γιγνόμενα* cet. Phil. 37. E: *ἂν ... λύπην ἤ τινα ἡδονὴν ... ἁμαρτάνουσαν ἐφορῶμεν.* Epin. 985. E: *ἐφορῶντας (ἥλιον ἢ σελήνην) ἡμᾶς πάντας.*

ἐφυμνῶ, canto; carmine celebro. Legg. XII. 947. C: *τὸ πάτριον μέλος ἐφυμνεῖν.* Conv. 197. E: *ἐφυμνοῦντα καλῶς.* Legg. VII. 799. A: *ἣν ᾠδὴν δεῖ ἐφυμνεῖσθαι.*

ἐφυφή, ἡ, subtemen. Legg. V. 734. E: *τήν τε ἐφυφὴν καὶ τὸν στήμονα.*

ἐχθές, vid. *χθές.*

ἐχθοδοπός, ὁ ἡ, invisus. Legg. VII. 810. D: *τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἐχθοδοποῦ γεγονυίας πολλοῖς.*

ἔχθρα, ἡ, inimicitia, discordia. Tim. 18. E: *μή τις αὐτοῖς ἔχθρα διὰ ταῦτα γίγνηται.* Euth. 7. B: *καὶ ἔχθρα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους.* Phaedr. 234. A: *ἔχθρας πρόφασιν ζητήσουσιν.* Polit. 305. B. Lys. 215. D: *ἔχθρας ἐμπίπλασθαι.* Soph. 242. E: *ὡς τὸ ὂν ... ἔχθρᾳ ... καὶ φιλίᾳ συνέχεται.* Pol. X. 620. B: *ἔχθρᾳ* (v. *ἔχθραν*) ... *τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.* Menex. 244. B. Phaedr. 232. E: *ἔχθραν γενήσεσθαι.* 256. D: *εἰς ἔχθραν ... ἐλθεῖν.* Polit. 306. B: *ὡς ἐστὸν ... πρὸς ἀλλήλας ἔχθραν καὶ στάσιν ἐναντίαν ἔχοντε.* 307. D: *πολλὴν εἰς ἔχθραν ἀλλήλοις καθίστανται.* 308. B: *πολλὴν πρὸς ἄλληλα ἀεὶ καὶ τὴν μεγίστην ἴσχειν ἔχθραν καὶ στάσιν.* Pol. V. 470. C. D. Legg. VIII. 843. A. Ep. VII. 337. B: *ἔχθραι καὶ 'μίση* cet. Prot. 346. B: *ἔχθρας ἑκουσίους πρὸς ταῖς ἀναγκαίαις προστίθεσθαι.* Phaedr. 243. C: *ὡς διὰ σμικρὰ μεγάλας ἔχθρας οἱ ἐρασταὶ ἀναιροῦνται.* Pol. II. 378. C. Legg. V. 729. A. Euth. 6. B: *ἔχθρας γε δεινὰς καὶ μαχάς* cet. Def. 413. A: *ἐπ' ἔχθρας πολεμικάς.*

ἐχθρός, ά, όν, inimicus, invisus; infestus; etiam *ingratus;* subst. *hostis.* Gorg. 480. E: *ἐὰν ... ἄλλον ἀδικῇ ὁ ἐχθρός.* Pol. I. 352. B: *καὶ θεοῖς ἄρα ἐχθρὸς ἔσται ὁ ἄδικος.* Tim. 54. A: *ἐκεῖνος οὐκ ἐχθρὸς ὤν, ἀλλὰ φίλος κρατεῖ.* Lys. 213.

A: καὶ ὁ μισούμενος ἐχθρὸς ἄρα, ἀλλ' οὐχ ὁ μισῶν. Phil. 49. C: ἄγνοια ... ἡ τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά. Phaedr. 238. E: κρεῖττον δὲ ... ἐχθρόν. Theaet. 162. B: εἰ ... σοὶ φίλον, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρόν. Lys. 216. B: ἆρ' οὖν ... τὸ ἐχθρὸν τῷ φίλῳ φίλον, ἢ τὸ φίλον τῷ ἐχθρῷ; Gorg. 480. E: ἐὰν μόνον μὴ αὐτὸς ἀδικῆται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Pol. I. 332. B: ὀφείλεται ... παρά γε τοῦ ἐχθροῦ τῷ ἐχθρῷ ὅπερ καὶ προσήκει, κακόν τι. Phaedr. 260. C: δεινόν τε καὶ ἐχθρὸν εἶναι φίλον. Pol. I. 352. A: ἐχθρὸν καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς δικαίοις. Tim. 88. E: οὐκ ἐχθρὸν παρ' ἐχθρὸν τιθέμενον cet. Legg. XII. 955. B. Pol. II. 376. B: ἣ ... ὄψιν ... φίλην καὶ ἐχθρὰν διακρίνει cet. I. 352. A: ἐχθρὸν εἶναι ἑαυτῷ τε καὶ τῷ ἐναντίῳ παντί. Euth. 8. B: εἰ τοῦτο δρῶν ... τῷ Οὐρανῷ ἐχθρόν (ποιεῖς). Prot. 337. B: ἐρίζουσι δὲ οἱ διάφοροί τε καὶ ἐχθροὶ ἀλλήλοις. Pol. I. 351. E: ἐχθροὶ ἔσονται ἀλλήλοις. III. 417. A. Euth. 7. C. Tim. 83. A: ἐχθρὰ ... αὐτὰ αὐτοῖς. Gorg. 456. D: ὥστε κρείττων εἶναι καὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν. Phil. 49: C: ἐπὶ τοῖς τῶν ἐχθρῶν κακοῖς. Pol. I. 334. B: ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐχθρῶν. VIII. 566. A: ἀπολωλέναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Legg. I. 640. B: ἐν ἀνδρῶν ὁμιλίαις ἐχθρῶν. Polit. 308. A: ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς ὑπέθεσαν τὰς αὑτῶν πατρίδας. Pol. I. 332. D: ἡ τοῖς φίλοις τε καὶ ἐχθροῖς ὠφελείας τε καὶ βλάβας ἀποδιδοῦσα. Lys. 213. A: πολλοὶ ... τοῖς μὲν ἐχθροῖς φίλοι εἰσί, τοῖς δὲ φίλοις ἐχθροί. Pol. I. 332. D: τοὺς ἐχθροὺς κακῶς (ποιεῖν). VI. 498. D: ἄρτι φίλους γεγονότας, οὐδὲ πρὸ τοῦ ἐχθροὺς ὄντας. VIII. 566. E: πρὸς τοὺς ἔξω ἐχθρούς. Legg. XI. 919. A. Euth. 7. B: ἐχθροὺς ἂν ἡμᾶς ποιοῖ. Lys. 214. C: τοσούτῳ ἐχθίων γίγνεσθαι. Polit. 307. D: νόσος ξυμβαίνει πασῶν ἐχθίστη γίγνεσθαι ταῖς πόλεσιν. Menex. 243. B: τῷ ἐχθίστῳ ... βασιλεῖ. Pol. IV. 426. A: πάντων ἔχθιστον ἡγεῖσθαι τὸν τἀληθῆ λέγοντα. Legg. VIII. 843. A: μετὰ πολέμιων τῶν ἐχθίστων. Conv. 186. D: τὰ ἔχθιστα ὄντα ἐν τῷ σώματι φίλα ... ποιεῖν.

ἐχθρῶς, *hostiliter*. Legg. III. 697. D: ἐχθρῶς τε καὶ ἀνηλεῶς μισοῦντες μισοῦνται.

ἔχιδνα, ἡ, *vipera*. Conv. 218. A: οἳ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον νέου ψυχῆς μὴ ἀφυοῦς.

ἐχῖνος, ὁ, *echinus*. Euthyd. 298. D: τῶν ἐχίνων ... τῶν θαλαττίων.

ἔχις, ὁ, *vipera*. Conv. 217. E: τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχεως πάθος. Euthyd. 290. A: ἐχεών τε καὶ φαλαγγίων ... κήλησίς ἐστιν.

ἐχόντως, cum v. νοῦν est *ita ut mentis sis compos*, h. e. *prudenter*, *scite*. Legg. III. 686. E: οὐκοῦν εὖ καὶ ἐχόντως νοῦν σύ τε πάντα εἶπες cet. Hinc Phil. 64. A: ἆρ' οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ... ἀποκρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα;

ἔχω et ἴσχω, *habeo, teneo, contineo; tueor; retineo;* etiam *accipio, nanciscor.* Phaed. 100. D: τοῦτο ... ἁπλῶς ... ἔχω παρ' ἐμαυτῷ. Theaet. 154. A: ἔχεις τοῦτο ἰσχυρῶς —; Prot. 309. B: ἣν (ἥβην) νῦν Ἀλκιβιάδης ἔχει. Polit. 282. E: ὅσα ... τὴν μαλακότητα ἴσχει. Soph. 257. C: ἐπωνυμίαν ἴσχει τινὰ ἑαυτῆς ἰδίαν. Crat. 420. E: ἴσχει (*retinet* s. *impedit*) τοῦ ἰέναι. Phil. 36. E: θαῦμα ... ἐμέ γε ἔχει ... περὶ τὰ ... ἀπορήματα. Conv. 196. D: οὐ γὰρ ἔχει Ἔρωτα Ἄρης, ἀλλ' Ἔρως Ἄρη. Pol. III. 366. E: (κακῶν) ὅσα ἴσχει ψυχὴ ἐν αὑτῇ. Euthyd. 293. C: οὐκ ἀνάγκη σε ἔχει πάντα ἐπίστασθαι —; Pol. VII. 527. B: ἃ νῦν κάτω ... ἔχομεν (*tenemus*, h. e. *dirigimus*). Polit. 260. E: αἳ ... τό γ' ἐπιτάττειν ἔχουσιν. Pol. V. 465. C: ὅσας (ἀπορίας καὶ ἀλγηδόνας) ἐν παιδοτροφίαις ... ἴσχουσι. Legg. IV. 710. B: ταύτην ... ὁ τύραννος τὴν φύσιν ἐχέτω. Pol. IV. 422. D: ἔχετε τὰ τῶν ἑτέρων. Soph. 239. B: πολλὴ ... ἄν με ... ἔχοι προθυμία τῆς ἐπιχειρήσεως. Pol. II. 381. B: ταύτῃ ... ἥκιστ' ἂν πολλὰς μορφὰς ἴσχοι ὁ θεός. Legg. V. 729. C. Phil. 37. D: ἂν ὀρθότητα ἴσχῃ. Phaed. 102. B: αὐτῶν τούτων τὴν ἐπωνυμίαν ἴσχειν. D: τὴν αὐτοῦ ἰδέαν ... ἴσχειν. Theaet. 197. B: οὐ ... ταὐτὸν φαίνεται τὸ κεκτῆσθαι τῷ ἔχειν. 198. A: λαβόντα ἴσχειν. Soph. 253. B: κατὰ ταὐτὰ μίξεως ἔχειν. Crat. 400. A: τί σοι δοκεῖ ἔχειν ... ἄλλο ἢ ψυχή; Conv. 181. D: νοῦν ἴσχειν. Pol. VI. 492. C: τίνα οἴει καρδίαν ἴσχειν; Legg. VI. 776. A: οὐκ ἴσχουσα τὸν διὰ χρόνου πόθον. Phaed. 100. D: ὅτι χρῶμα εὐανθὲς ἔχον. Pol. VIII. 549. B: ὃς μόνος ... σωτὴρ ἀρετῆς ... ἐνοικεῖ τῷ ἔχοντι (int. αὐτόν). Phaedr. 251. A: τὸν ἔχοντα τὸ κάλλος. Theaet. 198. D: λαμβάνοντα τὴν ἐπιστήμην ἑκάστου καὶ ἴσχοντα. Crat. 400. A: ψυχὴν εἶναι τὴν διακοσμοῦσαν καὶ ἔχουσαν (τὴν τῶν ἄλλων ἁπάντων φύσιν). Pol. VI. 491. B: τὴν ἔχουσαν (int. αὐτὰ) ψυχήν. Crat. 416. B: τὸ ... ἐμποδίζον καὶ ἴσχον τῆς ῥοῆς τὰ ὄντα. 419. B: τὸ ... ἴσχον καὶ δοῦν. Conv. 205. C: οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μόριον τῆς ποιήσεως ποιηταί (καλοῦνται). Pol. I. 328. A: λαμπάδια ἔχοντες. Polit. 307. C: τοὺς ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτὰς ἴσχοντας. Pol. VIII. 565. B: τοὺς ἔχοντας τὴν οὐσίαν ἀφαιρούμενοι. Legg. IV. 717. A: τοὺς τὴν πόλιν ἔχοντας (*tuentes*) θεούς. Tim. 53. B: ἴχνη ... ἔχοντα αὑτῶν ἄττα. Prot. 321. D: τὴν ... πολιτικὴν οὐκ εἶχεν. Soph. 219. B: τὰ δὲ ... εἶχεν εἰς τοῦτο τὴν αὑτῶν δύναμιν. Apol. 20. D: ἐγὼ ... διὰ σοφίαν τινὰ τοῦτο τὸ ὄνομα ἔσχηκα. Pol. IV. 430. A: διὰ τὸ τήν τε φύσιν καὶ τὴν τροφὴν ἐπιτηδείαν ἐσχηκέναι. Phaedr. 241. B: νοῦν ἤδη ἐσχηκώς. 250. D: ταύτην ἔσχε μοῖραν. Soph. 227. A: πολλὰ ... ὀνόματα ἔσχεν. Pol. VI. 502. C: ἐπειδὴ τοῦτο μόγις τέλος ἔσχε. Menex. 243. D: δόξαν ... ἡ πόλις ἔσχε μήποτ' ἂν καταπολεμηθῆναι cet. Phaedr. 237. A: εἴτε ... ταύτην ἔσχετε ἐπωνυμίαν. Legg. X. 888. B: οὐ σὺ μόνος οὐδὲ οἱ

σοὶ φίλοι πρῶτοι ... ταύτην δόξαν περὶ θεῶν ἔσχετε. Pol. VIII. 565. B: αἰτίαν ... ἔσχον ὑπὸ τῶν ἑτέρων ... ὡς ἐπιβουλεύουσι τῷ δήμῳ. Tim. 41. A: ἐπεὶ ... πάντες ... γένεσιν ἔσχον. Menex. 239. D: Πέρσας ... ἔσχον (*cohibuerunt*) οἱ τῆσδε τῆς χώρας ἔκγονοι. Theaet. 183. C: ἐπειδὴ τὸ περὶ τοῦ Πρωταγόρου λόγου τέλος σχοίη. Phil. 23. A: παντάπασιν ἄν τινα καὶ ἀτιμίαν σχοίη (ἡδονή). Pol. VII. 516. E. Tim. 39. E: ὅταν ἁπασῶν τῶν ὀκτὼ περιόδων τὰ ... τάχη σχῇ κεφαλὴν cet. Legg. X. 894. A. XII. 958. A: ἐπειδὰν ... αἱ δίκαι τέλος ... σχῶσι. Theaet. 197. C: λαβεῖν καὶ σχεῖν. Parm. 136. E: ὅτι ... ἀδύνατον ... νοῦν σχεῖν. Pol. VII. 527. B: πρὸς τὸ ἄνω σχεῖν ἃ cet. Tim. 23. D: πᾶσαν προθυμίαν σχεῖν δεόμενος τῶν ἱερέων cet. Legg. VIII. 828. D: διάνοιαν χρὴ σχεῖν ... τοιάνδε, ὡς cet. VII. 799. E: σχοῦσα τέλος. Polit. 282. E: μηκυνθέν τε καὶ σχὸν πλάτος. Tim. 60. A: ἀνομοιότητα ἕκαστοι σχόντες. Gorg. 519. D: σχόντας ἀδικίαν. Tim. 73. C: ὅσα ἔμελλεν ... σχήσειν. Phil. 31. A: τοῦ μήτε ἀρχὴν ... ἕξοντός ποτε γένους. Legg. VII. 813. B: τὸν τὰ πλεῖστα ἕξοντα πράγματα. Ion. 536. B: ἔχεται (*tenetur*). Ib. οἱ δὲ πολλοὶ ἐξ Ὁμήρου κατέχονταί τε καὶ ἔχονται. Crat. 421. B: τὸ ἰσχόμενον καὶ ἀναγκαζόμενον ἡσυχάζειν. **habeo* et *teneo* (vern. *inne haben*), h. e. *scio*; *calleo*; *cognosco*; etiam *intelligo*, *perspectum habeo*. Theaet. 145. D: τὰ μὲν ἄλλα ἔχω ... μετρίως. Crat. 390. E: οὐκ ἔχω ... ὅπως χρὴ ... ἐναντιοῦσθαι. Conv. 216. C: οὐκ ἔχω ὅ τι χρήσομαι (al. χρήσωμαι; sed v. Annott. in Prot. p. 128 sq.) τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ. Pol. II. 368. B: οὔτε γὰρ ὅπως βοηθῶ ἔχω. VIII. 545. B: ὄνομα γὰρ οὐκ ἔχω λεγόμενον ἄλλο. Euthyd. 307. A: ὥστε οὐκ ἔχω ὅπως προτρέπω τὸ μειράκιον ἐπὶ φιλοσοφίαν. Phaedr. 264. B: σὺ δ' ἔχεις τινὰ ἀνάγκην λογογραφικὴν ᾗ —; Soph. 234. A: παιδιᾶς ... ἔχεις τι τεχνικώτερον ... εἶδος ἢ τὸ μιμητικόν; Pol. VI. 309. D. al. Euthyd. 273. E: εἰ ... νῦν ἀληθῶς τὴν ἐπιστήμην ἔχετον. Phaed. 71. A: ἱκανῶς ... ἔχομεν τοῦτο ὅτι cet. Pol. V. 477. A. Lys. 214. D: ἔχομεν ἆρ' ἤδη τίνες εἰσὶν οἱ φίλοι. Legg. IV. 710. B: ἔχετε γὰρ ὃ λέγω που. Prot. 329. A: οὐδὲν ἔχουσιν οὔτε ἀποκρίνασθαι οὔτε αὐτοὶ ἐρέσθαι. Gorg. 465. C: οὐκ ἔχουσιν ὅ τι χρήσονται (al. χρήσωνται) cet. Pol. VI. 487. C: οὐκ ἔχουσιν ὅ τι φέρωσιν. Legg. XII. 958. B: ἐὰν δὲ μὴ ἔχωσιν ὁπόθεν. Prot. 329. B: πάντ' ἔχειν. Theaet. 150. C: διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν σοφόν. Pol. I. 348. E: οὐκέτι ῥάδιον ἔχειν ὅ τί τις εἴπῃ. VI. 487. C: οὐκ ἔχειν ὅ τι λέγωσιν. Prot. 322. C: εἷς ἔχων ἰατρικήν. Theaet. 149. A: λέληθα ... ταύτην ἔχων τὴν τέχνην. Polit. 296. B: ἔχων ... ὀρθῶς τὴν τέχνην. Phil. 59. B: οὐδέ τις ἐπιστήμη περὶ αὐτά ἐστι τὸ ἀληθέστατον ἔχουσα. Polit. 276. E: τὸν ἔχοντα ... τὴν τέχνην ταύτην. Phaedr. 269. B: τὰ πρὸ τῆς τέχνης ἀναγκαῖα μαθήματ' ἔχοντες. Pol. III. 402.

A: ὥσπερ ... γραμμάτων πέρι τότε ἱκανῶς εἴχομεν ὅτε cet. Parm. 135. B: οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει. Legg. XII. 933. A: ὅσα τε ... ὠσὶν ἔχεται (*percipiuntur*. Vulg. δέχεται) θεωρήματα. — Cum infin. et vocc. relat., ut Lat. *habeo*, est *possum* vel *scio*. Prot. 320. B: καὶ ἄλλους σοι ... ἔχω λέγειν. Parm. 153. A: τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν ὅτι cet. Crat. 428. B: εἰ ... ἔχεις τι σὺ κάλλιον τούτων λέγειν. Gorg. 507. D: ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος. Prot. 354. B: ἢ ἔχετέ τι ἄλλο τέλος λέγειν —; Conv. 190. C: οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον cet. Polit. 263. C: ὅτι πᾶσι ταὐτὸν ἐπονομάζειν ἔσχες ὄνομα, θηρία καλέσας. Pol. IX. 580. D: ἑνὶ οὐκ ἔσχομεν ὀνόματι προσειπεῖν ἰδίῳ αὐτοῦ. III. 405. A: τῆς ... κακῆς ... παιδείας ἐν πόλει ἆρα μή τι μεῖζον ἕξεις λαβεῖν τεκμήριον ἢ cet. Parm. 131. D: ἕξει ᾧ ... τὸ ἔχον ἴσον τῳ ἔσται; Pol. V. 476. D: ἕξομέν τι παραμυθεῖσθαι αὐτόν —; Prot. 354. D: ἀλλ' οὐχ ἕξετε (εἰπεῖν). — Intrans. est Lat. *se habere* vel *gerere*, c. adv. vel coniunct. modum indicante etiam simpl. *esse*. Apol. 17. D: ἀτεχνῶς οὖν ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως. 22. E: οὕτως ὥσπερ ἔχω ἔχειν. Phaedr. 236. D: οἶσθ' ὡς ἔχει; (vern. *weist du was es ist?*) Gorg. 451. C: πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πῶς ἔχει πλήθους. Ib. πῶς πρὸς ἄλληλα τάχους ἔχει. Phaed. 75. A: ἔχει ... ἐνδεεστέρως. Crat. 440. C: ταῦτ' οὖν πότερον ... οὕτως ἔχει, ἢ ἐκείνως ὡς cet. Pol. II. 381. A: ὁ θεός γε ... πάντῃ ἄριστα ἔχει. Alc. I. 123. E: ἐξαρκεῖν καὶ ὡς ἔχει (vern. *auch so wie er sei*, sc. nondum excultus vel praeparatus). Phaedr. 243. C: ὡς ... ἔχουσι πρὸς τὰ παιδικὰ φθονερῶς τε καὶ βλαβερῶς. Crat. 399. E: ἔχε ἠρέμα (vern. *sei still*). Hipp. mai. 296. A: ἔχε δὴ ἠρέμα. 298. C: ἔχ' ἡσυχῆ. Imper. ἔχε (proprie vern. *halt*) etiam in admonendo et exhortando usurpatur (vern. *nun denn*, *wohlan*, *so sage* al.). Alc. I. 109. B: ἔχε, πῶς ἕκαστα τούτων πάσχοντες; 129. B: ἔχε οὖν πρὸς Διός, τῷ διαλέγει σὺ νῦν; Sic praecipue ἔχε δή (quod cum sqq. nectendum) frequentatur. Ion. 535. B: ἔχε δή μοι τόδε εἰπέ. Prot. 349. D: ἔχε δή, ἔφην ἐγώ (ἄξιον γάρ τοι ... λέγεις), πότερον τοὺς ἀνδρείους θαῤῥαλέους λέγεις, ἢ ἄλλο τι; Gorg. 460. A: ἔχε δή (καλῶς γὰρ λέγεις), ἐάνπερ ῥητορικὸν σύ τινα ... ποιήσῃς, ἀνάγκη αὐτὸν εἰδέναι ... μαθόντα παρὰ σοῦ; (sic enim interpung.). 490. B: ἔχε δὴ αὐτοῦ, τί ποτε αὖ νῦν λέγεις; Theaet. 186. B. Crat. 435. E: ἔχε δὴ ἴδωμεν (*lass' uns nun sehen*). Pol. I. 353. B. al. Gorg. 476. A: τοῦτο ... ἡμῖν οὕτως ἐχέτω. Theaet. 145. B: εὖ ἂν ἔχοι. Phil. 32. E: ὅταν οὕτως ἴσχῃ. Pol. IX. 571. D: ὅταν ... ὑγιεινῶς τις ἔχῃ αὐτὸς αὑτοῦ ... καὶ σωφρόνως. Legg. XI. 932. A: ἐάν τις ... γονέων ἀμελέστερον ἔχῃ τοῦ δέοντος. Phaed. 91. A: οὐ φιλοσόφως ἔχειν, ἀλλ' ... φιλονείκως. Gorg. 464. A: πολλοὶ δοκοῦσιν εὖ ἔχειν τὰ σώματα. Theaet. 154. A: διὰ τὸ μηδέποτε ὁμοίως αὐτὸν σεαυτῷ ἔχειν. Soph. 248.

A: ἣν (οὐσίαν) ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχειν φατέ. Crat. 400. B: τὸ μετὰ τοῦτο πῶς φῶμεν ἔχειν; Phil. 38. C: ἡμᾶς ὧδε περὶ ταῦτα ... ἴσχειν. Tim. 53. A: ἔχειν ἀλόγως καὶ ἀμέτρως. Pol. III. 411. C: εὖ ἴσχων τὸ σῶμα. X. 604. D: τὸ ... ἀπλήστως ἔχον αὐτῶν. VII. 520. D: σχοῦσαν ἐναντίως. Polit. 307. E: αὐτοί τε ἀπολέμως ἴσχοντες cet. Prot. 321. C: τὰ ... ἄλλα ζῶα ἐμμελῶς πάντων ἔχοντα. Gorg. 508. C: τούτων ... οὕτως ἐχόντων. Tim. 39. E: ταύτῃ ἔτι εἶχεν ἀνομοίως. Legg. VI. 765. A: ὅσοι ... φιλοφρόνως ἐσχήκασι περὶ τὰ τοιαῦτα. Alc. I. 103. B: ὡς πρὸς τοὺς ἐραστὰς ἔσχες. Phil. 59. B: ὧν μήτε ἔσχε μηδὲν πώποτε κατὰ ταὐτὰ μήθ' ἕξει μήτε εἰς τὸ νῦν παρὸν ἔχει. Apol. 34. C: τάχ' ἂν ... τις ... αὐθαδέστερον πρός με σχοίη. Legg. I. 648. D: πρὶν εὖ σχεῖν. Apol. 39. B: ταῦτα ... ἴσως οὕτω καὶ ἔδει σχεῖν. Theaet. 181. E: οὐδὲν μᾶλλον ὀρθῶς ἕξει εἰπεῖν ὅτι cet. Pol. III. 404. D: ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ σώματος ἕξειν. — Etiam verti potest *fieri* vel *evadere*. Phaedr. 243. D: ἀλλ' εὖ ἴσθι ὅτι ἕξει τοῦθ' οὕτως. Pol. III. 415. D: τοῦτο ... ἕξει ὅπῃ ἂν αὐτὸ ἡ φήμη ἀγάγῃ. — Ad animum transl. est *animatum esse*; etiam *sentire, iudicare*. Prot. 352. B: πῶς ἔχεις πρὸς ἐπιστήμην; Parm. 131. E: πρὸς τόδε πῶς ἔχεις; Conv. 174. A. Prot. 319. D: μὴ ... ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτως ἔχει. Clit. 410. C. Eryx. 399. A: ἵνα θεάσαιο ὡς ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν φιλοσοφίαν. Conv. 218. C: ἐγὼ ... οὑτωσὶ ἔχων cet. — Porro, ut Lat. *habere* (vern. *an sich haben, behaftet sein*) et pass. *teneri*, in malis ponitur quae quis patitur, quibus afficitur vel laborat, et in univ. in eo quod aliquem incessit vel corripit. Atque ἔχειν tam homo dicitur qui aliqua re afficitur, quam res quae hominem afficit vel incessit. Conv. 217. E: τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχεως πάθος κἀμὲ ἔχει. Pol. I. 336. C: τίς ... ὑμᾶς πάλαι φλυαρία ἔχει —; Apol. 37. C: πολλὴ ... ἄν με φιλοψυχία ἔχοι ... εἰ cet. Prot. 323. C: κακὰ ἔχειν. Phaedr. 239. A: ἀνὴρ ἔχων ἔρωτα. Pol. IX. 591. D: ἀπέραντα κακὰ ἔχων. Legg. VIII. 837. B. C. Pol. VIII. 552. E: τοσαῦτα κακὰ ἔχουσα. Phaedr. 231. C: τοιαύτην ἔχοντι συμφοράν. 249. E. 244. E: τὸν ἑαυτῆς (τῆς μανίας. Vulg. αὐτὴν) ἔχοντα. Pol. IX. 575. A: τὸν ἔχοντα ... αὐτόν (τὸν ἔρωτα). Phaedr. 248. B: πολὺν ἔχουσαι πόνον. Prot. 323. D: τοὺς ταῦτα (τὰ κακὰ) ἔχοντας. Legg. III. 691. A: ὡς πρῶτον τοῦτο οἱ τότε βασιλεῖς ἔσχον, τὸ πλεονεκτεῖν. Pol. III. 390. C: ὡς οὕτως ὑπὸ ἐπιθυμίας ἔχεται ὡς cet. Theaet. 191. C: ἐν τῷ τοιούτῳ ἐχόμεθα (*haeremus*), ἐν ᾧ cet. Gorg. 522. A: ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ ἂν αὐτὸν ἔχεσθαι cet. Legg. IX. 881. B: μὴ μανίαις ἐχόμενος. Phaed. 108. C: ἐν πάσῃ ἐχομένη ἀπορίᾳ. Lach. 192. E: περιπλευμονίᾳ τοῦ υἱέος ἐχομένου. Legg. II. 654. E: ἀνδρικῆς ψυχῆς ἐν πόνοις ἐχομένης (v. ἐρχομένης). Pol. III. 395. E: ἐν ξυμφοραῖς τε

καὶ πένθεσι καὶ θρήνοις ἐχομένην. Phil. 45. B: οἱ ... ἐν τοιούτοις νοσήμασιν ἐχόμενοι. Pol. IX. 583. D: τῶν περιωδυνίᾳ τινὶ ἐχομένων. Legg. VI. 780. B: ὑπὸ πολλῆς ἀπορίας ἐχομένοις. Ab eadem, opinor, significatione repetendus est participii ἔχων usus in dictionibus leniter increpantibus, v. c. Phaedr. 236. E: τί δῆτα ἔχων στρέφει; (proprie: *was hast du*, h. e. *was wandelt dich an, dass du dich sträubst*, i. q. *warum sträubst du dich?*). De participio cum verbo finito ita iuncto ut potior in illo insit notio vid. Annott. in Gorg. p. 39. sq. Etiam sine τί et extra interrogationem ἔχων ita frequentatur ut orationi increpationis significationem adspergat. Euthyd. 295. C: οὐκ ἀποκρίνει ... ὅτι ἔχων φλυαρεῖς (vern. *weil du ein Schwätzer bist*). Gorg. 490. E: ποῖα ὑποδήματα; φλυαρεῖς ἔχων (*du bist ein Schwätzer.* Vulgo ποῖα ... φλυαρεῖς ἔχων;). Ib. 497. A: ὅτι ἔχων ληρεῖς (si sanus est locus). — Med. c. genit. *firme aliquid teneo* vel *comprehendo, constanter sequor* (vern. *sich an etwas halten* vel *etwas festhalten*). Gorg. 499. B: τούτου ἅσμενος ἔχει, ὥσπερ τὰ μειράκια. Hipp. min. 369. B. Conv. 218. A: οἵ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον νέου ψυχῆς μὴ ἀφυοῦς ὅταν λάβωνται. Pol. III. 396. C: οὐ̃ ἂν ἔχοιτο. Phaed. 100. D: τούτου ἐχόμενος ἡγοῦμαι οὐκ ἄν ποτε πεσεῖν. 101. D. Pol. VI. 511. B. Legg. IV. 709. C: τὸν νομοθέτην ἀληθείας ἐχόμενον. V. 734. D. Lach. 183. E: τοῦ δόρατος ἐχόμενον. Soph. 264. C: ἐχόμενοι τῆς τοῦ σοφιστοῦ κοινωνίας. Legg. X. 893. B: ἐχόμενοι ... ὡς τινος ἀσφαλοῦς πείσματος. Pol. X. 604. C: ἐχομένους τοῦ πληγέντος. 621. C: τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀεὶ ἑξόμεθα. Hinc (praecipue part.) in eo ponitur quod cum altero coniunctum est, alterum proxime excipit vel contingit, ei simile vel consentaneum est; saepenumero etiam nominis appositi est amplificatio. Pol. I. 329. A: καὶ ἄλλ' ἄττα ἃ τῶν τοιούτων ἔχεται. Legg. IV. 716. A: ἧς ... ἐχόμενος ξυνέπεται cet. XII. 958. A: ὁ τῶν δικασίμων μηνῶν ἐχόμενος. Phil. 55. D: εἰ τὸ μὲν ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δὲ ἧττον ἔνι. Pol. IX. 585. C. Legg. II. 656. C: ῥυθμοῦ ἢ μέλους ἢ ῥήματος ἐχόμενον. Conv. 217. D: ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ. Phil. 15. E: δεύτερον δ' ἀεὶ τὸν ἐχόμενον (εἰς ἀπορίαν καταβάλλων). Parm. 148. E: τὴν ἐχομένην χώραν κατέχον ἐκείνης cet. Pol. II. 362. A: πρᾶγμα ἀληθείας ἐχόμενον. VII. 526. C: δεύτερον ... τὸ ἐχόμενον τούτου. VIII. 568. A: ὅτι καὶ τοῦτο πυκνῆς διανοίας ἐχόμενον ἐφθέγξατο, ὡς cet. Legg. VI. 779. E: τὸ ... τῶν νῦν εἰρημένων ἐχόμενον εἰπεῖν. VII. 816. C: μηδὲν μήτε ὀρχήσεως ἐχόμενον μήτε ᾠδῆς. XI. 918. D: τὸ τοῦ μέτρου ἐχόμενον. Pol. X. 614. C: δύ' εἶναι χάσματε ἐχομένω ἀλλήλοιν. III. 363. B: καὶ ἄλλα ... πολλὰ ἀγαθὰ τούτων ἐχόμενα. Legg. II. 655. B: τὰ ... ἀρετῆς ἐχόμενα ψυχῆς ἢ σώματος. VI. 775. D: ὅσα ὕβρεως ἢ ἀδικίας ἐχόμενα. VII. 806. E. Pol. III. 389. E: τὰ τούτων ἐχόμενα

(*sequentia*). Legg. IX. 863. D: *συγγνώμης πλείστης ἐχομένους* (*νόμους*). III. 683. A: *ἀλλήλων ... ταῖς κατοικίσεσιν ἐχομένας*. VII. 811. D: *ταῦτά τε διδάσκειν ... τά τε τούτων ἐχόμενα καὶ ὅμοια*. Pol. V. 479. B: *ἀεὶ ... ἕκαστον ἀμφοτέρων ἕξεται*. — *Ἔχεσθαί τινος* dicitur etiam *id quod cadit in aliquem* vel *alicuius est*, et *quod spectat* vel *pertinet ad aliquid*. Prot. 324. D: *ἃ διδασκάλων ἔχεται*. Theaet. 145. A: *ὅσα παιδείας ἔχεται*. Polit. 289. A: *ὅσα ἔχεται κτήσεως*. Legg. II. 661. A: *πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων*. IX. 859. E: *ὅσα δικαιοσύνης ἔχεται*. Alc. I. 120. B: *ὅσα μαθήσεως ἔχεται* (*quae addisci possunt*). Legg. III. 677. C: *τέχνης ... ἐχόμενον*. Phil. 16. C: *ὅσα τέχνης ἐχόμενα ἀνευρέθη*. Prot. 319. E: *ἃ ... διδασκάλων εἴχετο*. Men. 93. D. 94. A. B. — Cum substantivo ita nectitur ut adiectivo possit exprimi, velut *δίκην ἔχειν*, *iustum* vel *aequum esse* (Pol. VII. 520. B.), *λόγον ἔχειν*, *rationi consentaneum esse* (Theaet. 157. D. Pol. VI. 491. D.), *φύσιν ἔχειν*, *naturae consentaneum esse* (Pol. V. 473. A.). Etiam *λόγος* dicitur aliquem *ἔχειν* de quo fama est. Legg. VIII. 840. A: *καὶ ἄλλους παμπόλλους ὁ αὐτός που λόγος ἔχει*. — Cum participio alius verbi ita nectitur ut proprie actionem verbo indicatam exhibeat durantem (v. c. *θαυμάσας ἔχω*, *ich bin in Verwunderung gesetzt*). Phaedr. 257. C: *τὸν λόγον δέ σου πάλαι θαυμάσας ἔχω, ὅσῳ καλλίω ... ἀπειργάσω*. Legg. VII. 793. B: *ἃ ... πάσῃ σωτηρίᾳ περικαλύψαντα ἔχει τοὺς τότε γραφέντας νόμους*. Crat. 404. C: *ὥσπερ ... λέγεται ὁ Ζεὺς αὐτῆς ἐρασθεὶς ἔχειν* (*amore complecti*). Aliis vero locis, ubi v. *ἔχειν* eminet et substant. ex eo suspensum est, participium appositum rationem indicat qua quis dicitur aliquid habere, obtinere al. Gorg. 456. A: *ὅτι ... ἁπάσας τὰς δυνάμεις συλλαβοῦσα ὑφ' αὑτῇ ἔχει*. Tim. 30. C: *τὰ ... νοητὰ ζῶα πάντα ἐκεῖνο ἐν ἑαυτῷ περιλαβὸν ἔχει*. Alc. II. 140. B: *ἔχουσι ... διειληφότες δημιουργίας μέρη*. Pol. I. 351. B: *πολλὰς ... ὑφ' ἑαυτῇ ἔχειν δουλωσαμένην*. — Denique *ἔχειν* deest, ubi sponte intelligitur. Gorg. 460. B: *καὶ τἄλλα οὕτω κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον* (int. *ἔχει*). 467. D: *ἄλλο τι οὖν οὕτω καὶ περὶ πάντων;* Soph. 262. D. Crat. 393. C. Alc. I. 111. B. al. — Verb. *ἑκτέον*. Gorg. 490. C: *ἢ ... τούτων σιτίων πλέον ἡμῶν ἑκτέον αὐτῷ —;* Ib. *τῶν δ' ἔλαττον ἑκτέον*. Pol. V. 468. A: *πῶς ἑκτέον* (v. *ἀκτέον*) *σοι τοὺς στρατιώτας πρὸς αὑτούς τε καὶ τοὺς πολεμίους*. VII. 535. B: *ἃ ... ἑκτέον αὐτοῖς*. Riv. 158. E.

ἐψευσμένως, *falso*. Legg. X. 897. A: *δοξάζειν ὀρθῶς, ἐψευσμένως*.

ἕψημα, τό, *quicquid ad coquendum idoneum est*. Pol. II. 372. C: *οἷα δὴ ἐν ἀγροῖς ἑψήματα*. V. 455. C: *τὴν τῶν ... ἑψημάτων θεραπείαν*.

ἕψησις, ἡ, *coctura*. Polit. 303. E: *ταῖς ἑψήσεσι μόγις ἀφαιρεθέντα*.

ἕψω, coquo, elixo. Euthyd. 285. C: *ἑψέτω.* Hipp. mai. 290. D: *ὅταν τις τὴν χύτραν … ἕψῃ.* Euthyd. 301. C: *τὰ σμικρὰ κρέα κατακόψαντα ἕψειν καὶ ὀπτᾶν.* D: *ἄν τις … ἑψήσῃ.* Eryx. 405. B: *λίθον ἑψῆσαι* (prov.). Lys. 209. D: *ἑψομένων κρεῶν.* Med. Pol. II. 372. C: *λάχανα … ἑψήσονται.*

ἐῶ, sino, mitto, missum facio, omitto; relinquo; negligo vel *non curo, non facio* vel *committo.* Hipp. mai. 282. D: *τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ.* Pol. II. 361. A: *τοῖς μὲν ἐπιχειρεῖ, τὰ δὲ ἐᾷ.* Gorg. 463. C: *τοῦτον … ἔα.* Abs. (vern. *lass' es*): Crit. 54. fin. Euthyd. 302. C. Charm. 163. E. Phaedr. 261. C: *τούτους ἐῶμεν.* Parm. 159. B: *ταῦτα … ἐῶμεν ὡς φανερά.* Pol. II. 376. D: *ἵνα μὴ ἐῶμεν ἱκανὸν λόγον.* Crat. 397. B: *τὰ … τοιαῦτα δοκεῖ μοι χρῆναι ἐᾶν.* Phil. 23. A. Legg. VI. 773. D. IX. 854. C: *τῷ … πειθομένῳ τὸν νόμον ἐᾶν σιγῇ* (*silentio praeterire*) *δεῖ.* Apol. 18. A: *τὸν … τρόπον τῆς λέξεως ἐᾶν* (*non curare*). Phaed. 65. C: *ἐῶσα χαίρειν τὸ σῶμα.* Legg. VII. 804. D: *ἐῶντα τὰς παιδείας.* Euthyd. 297. B: *ἔασον.* Legg. I. 642. A: *εἰ ταῦτα … ἐάσαιμεν ἐν τῷ παρόντι.* Prot. 332. A: *τοῦτο μὲν ἐάσωμεν.* 347. C: *περὶ … ᾀσμάτων … ἐάσωμεν* (ut Lat. *mittere de aliqua re*). Phaedr. 264. E. Pol. VI. 506. D. Gorg. 484. C: *ἐάσας ἤδη φιλοσοφίαν.* Pol. VI. 490. D: *ἐάσας … τοὺς λόγους.* Charm. 166. C: *ἐάσας περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστίν.* Alc. I. 114. A: *χαίρειν ἐάσας τὰς σὰς προδρομὰς τοῦ λόγου.* 113. D: *ἐάσαντες … περὶ αὐτῶν.* Lach. 201. B: *ἐάσαντες χαίρειν.* Soph. 265. E: *ἐάσω.* Conv. 201. C: *σὲ μὲν ἤδη ἐάσω.* Gorg. 482. B: *εἰ τοῦτο ἐάσεις ἀνέλεγκτον.* Pol. VII. 530. C: *τὰ δ' ἐν τῷ οὐρανῷ ἐάσομεν.* Legg. II. 672. E. Pol. V. 450. A: *ἀγαπῶν εἴ τις ἐάσοι* (v. *ἐάσει*). Tim. 85. D: *ἐαθεῖσαι … μετὰ τοῦ … ψύχους ξυμπηγνύασι.* Theaet. 190. C: *ἐατέον … καὶ σοὶ τὸ ῥῆμα περὶ τοῦ ἑτέρου.* Soph. 242. A: *τὸ παράπαν ἐατέον.* Phil. 20. A. Pol. V. 469. E: *ἐατέον … τὰς νεκροσυλίας.* Legg. XII. 969. C: *τὴν πόλιν ἐατέον τῆς κατοικίσεως* (*civitatis constitutio missa facienda est*). **sino, h. e. permitto, concedo* (c. negat. saepius verti potest *veto, impedio*). Phaedr. 242. C: *ἥ με οὐκ ἐᾷ ἀπιέναι πρὶν ἂν* cet. Theaet. 151. A. Phil. 24. C: *οὐκ ἐᾶτον εἶναι ποσὸν ἕκαστον.* Polit. 294. B: *οὐδὲν ἐῶσιν ἁπλοῦν … ἀποφαίνεσθαι τέχνην οὐδ' ἡντινοῦν.* Crat. 432. D: *ἔα καὶ ὄνομα τὸ μὲν εὖ κεῖσθαι* cet. E. Conv. 222. E. Pol. I. 350. E: *ἔα με εἰπεῖν ὅσα βούλομαι.* Conv. 175. B: *ἐᾶτε αὐτόν.* Gorg. 458. A: *ἐῴην ἄν.* Legg. VII. 811. B: *ἐῴη.* Conv. 190. C: *οὔθ' ὅπως ἐῷεν ἀσελγαίνειν.* Lys. 208. A. B. Crat. 435. B: *ἐὰν μὴ ἐᾷς τι τὴν σὴν ὁμολογίαν … κῦρος ἔχειν* cet. Pol. I. 345. A: *ἐὰν ἐᾷ τις αὐτὴν … πράττειν ἃ βούλεται.* Soph. 252. D: *ἂν πάντα ἀλλήλοις ἐῶμεν δύναμιν ἔχειν κοινωνίας* (v. *ἐπὶ κοινων.*). Crat. 433. A: *λέγεσθαι ἐῶμεν.* Soph. 260. A: *ὅτι … προσηναγκάζομεν ἐᾶν*

ἕτερον ἑτέρῳ μίγνυσθαι. Conv. 175. C: ἃ δὲ οὐκ ἐᾶν. Legg. VI. 778. D: καθεύδειν ἐᾶν. Ep. VII. 330. E: τὴν ... πολιτείαν ἐᾶν, καὶ μὴ κινεῖν. Gorg. 465. E: οὐκ ἐῶν ... λέγειν cet. Gorg. 492. D: ἐῶντα ... αὐτὰς ὡς μεγίστας. Soph. 251. B: οὐκ ἐῶντες ἀγαθὸν λέγειν ἄνθρωπον. Epin. 877. D: ἐῶντες εἶναι ... τέχνας. Men. 92. B: ἐῶσαι. Ep. III. 319. C: ὡς οὐκ εἴων ἐγώ σε ... οἰκίζειν. Parm. 135. E: ὅτι οὐκ εἴας ... τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν. Alc. I. 124. C: ὥσπερ σοί με οὐκ εἴα ... διαλεχθῆναι. Lach. 179. D: ὅτι ἡμᾶς ... εἴων τρυφᾶν. Tim. 61. B: ἄτηκτον εἴασε. Soph. 221. E: τὸ δὲ πεζὸν εἰάσαμεν ἄσχιστον. Pol. I. 344. C: οὐ μὴν εἴασάν γε αὐτὸν οἱ παρόντες. Conv. 222. E: ἀλλ' ἔασον ... καὶ μὴ φθονήσῃς cet. Pol. V. 457. E: ἔασόν με ἑορτάσαι. Theag. 125. B. Men. 92. B: ἐάσαιμι. Pol. VII. 534. D: οὐκ ἂν ἐάσαις ... ἄρχοντας ἐν τῇ πόλει κυρίους τῶν μεγίστων εἶναι. Legg. V. 746. C: ἐᾶσαι. Pol. IV. 443. D: μὴ ἐάσαντα τἀλλότρια πράττειν. Parm. 135. B: εἴ γέ τις ... μὴ ἐάσει εἴδη τῶν ὄντων εἶναι. Tim. 82. B. Pol. III. 391. B: οὐδ' ἐάσομεν πείθεσθαι τοὺς ἡμετέρους. 394. D. Legg. VII. 806. C. Pol. III. 410. A: ἀποθνήσκειν ἐάσουσι. V. 458. E: οὔτ' ἐάσουσιν οἱ ἄρχοντες. Theaet. 195. D: ἀμφότερά γε κινδυνεύει ὁ λόγος οὐκ ἐάσειν. Legg. VII. 817. C: ῥᾳδίως γε οὕτως ... ἐάσειν cet. Pol. VII. 519. C: μήτε τοὺς ἐν παιδείᾳ ἐωμένους διατρίβειν διὰ τέλους. III. 401. B: ὁ μὴ οἷός τε ὢν οὐκ ἐατέος παρ' ἡμῖν δημιουργεῖν. II. 380. A: οὐδ' ... ἐατέον ἀκούειν τοὺς νέους ὅτι cet. B. 390. D. Legg. VII. 806. D. Phaedr. 236. A: τὰ μὲν τοιαῦτ' ἐατέα καὶ συγγνωστέα λέγοντι.

ἕωθεν, *a mane* et *mane*. Phaed. 59. D: συλλεγόμενοι ἕωθεν εἰς τὸ δικαστήριον. Crat. 396. D: ἕωθεν γὰρ πολλὰ αὐτῷ συνῆν. Conv. 220. C: αὐτόθι ἕωθεν ... εἱστήκει. Apol. 40. A: ἐμοὶ ... ἐξιόντι ἕωθεν οἴκοθεν. Charm. 155. B: ἕωθεν ἀνιστάμενος. Pol. X. 621. B. Tim. 26. C. Legg. XII. 947. C. Lach. 201. B: αὔριον ἕωθεν (*cras mane*) ἀφίκου οἴκαδε. Etiam per se est *cras* (ut vern. *morgen*). Theaet. ad fin. ἕωθεν δὲ ... δεῦρο πάλιν ἀπαντῶμεν.

ἑωθινός, ή, όν, *matutinus*; unde ἐξ ἑωθινοῦ, *a mane*. Phaedr. init. καθήμενος ἐξ ἑωθινοῦ. Id. 228. B. Conv. 220. C: ὅτι ... ἐξ ἑωθινοῦ .. ἕστηκε. Legg. IV. 722. C.

ἑῷος, α, ον, *eous*, *oriens*. Locr. 96. E. 97. B: φάσιας ... ἑῴας.

ἑώρα. Legg. VII. 789. D. legebatur ἐν ἑώραις pro ἐν αἰώραις, quod codd. habent.

ἕως, ἡ, *aurora*, *diluculum*, etiam *oriens*. Def. 411. B: ἕως ἡμέρας ἀρχή. Conv. 220. D: μέχρι ἕως ἐγένετο. Legg. VII. 807. D: ἐξ ἕω μέχρι τῆς ἑτέρας ... ἕω τε καὶ ἡλίου ἀνατολῆς. 811. C. VI. 760. D: τὸ δ' ἐπὶ δεξιὰ γιγνέσθω τὸ πρὸς ἕω (*ad orientem*). Locr. 96. D.

ἕως, *dum*, *quamdiu*. Cum indic. Phaed. 89. C: *ἕως ἔτι φῶς ἐστίν*. Parm. 135. D: *ἕως ἔτι νέος εἶ*. Crat. *ἕως ... πάρεστιν ἡ ῥώμη*. Apol. 39. E: *ἕως ἔξεστιν*. Sine verbo: Legg. VII. 789. E: *ἕως ὑγρόν*. Cum optat. Theaet. 155. A: *ἕως ἴσον εἴη αὐτὸ ἑαυτῷ*. Legg. VI. 752. C: *ἕως ... κοινωνήσειαν*. Cum coni. et part. *ἄν*: Phaedr. 252. D: *ἕως ἂν ᾖ ἀδιάφθορος*. Gorg. 505. B: *ἕως ... ἂν πονηρὰ ᾖ*. Phaed. 85. B: *ἕως ἂν οἱ Ἀθηναίων ἐῶσιν ἄνδρες ἕνδεκα*. Theaet. 153. D: *ἕως ... ἂν ἡ περιφορὰ ᾖ κινουμένη*. Conv. 187. B: *ἕως ἂν διαφέρωνται*. 192. E: *ἕως τ' ἂν ζῆτε*. Pol. I. 345. D: *ἕως γ' ἂν μηδὲν ἐνδέῃ τοῦ ποιμενικὴ εἶναι*. Tim. 57. A. Legg. VI. 755. A. al. **dummodo*. Phaed. 74. C: *ἕως γὰρ ἂν* (al. *ὅταν οὖν*) *ἄλλο ἰδὼν ἀπὸ ταύτης τῆς ὄψεως ἄλλο ἐννοήσῃς, εἴτε ὅμοιον εἴτε ἀνόμοιον, ἀναγκαῖον ... αὐτὸ ἀνάμνησιν εἶναι*. Crat. 389. E: *ἀλλ' ὅμως, ἕως ἂν τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἀποδιδῷ, ἐάν τε ἐν ἄλλῳ σιδήρῳ ... ὀρθῶς ἔχει τὸ ὄργανον*. 390. A. 393. D. E. **dum*, *donec*. Cum indic. Gorg. 506. B: *ἕως αὐτῷ τὴν τοῦ Ἀμφίονος ἀπέδωκα ῥῆσιν*. Crat. 396. C: *ἕως ἀπεπειράθην τῆς σοφίας* cet. Phil. 55. C. Critia 115. D. Charm. 155. C. Lach. 183. E. Ion. 541. E. Cum optat. Phaed. 59. D: *περιεμένομεν ... ἑκάστοτε ἕως ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον*. 101. D: *ἕως ἐπί τι ἱκανὸν ἔλθοις*. Pol. VI. 501. C: *ἕως* (v. *ἕως ἂν*) ... *ἀνθρώπεια ἤθη ... θεοφιλῆ ποιήσειαν*. X. 600. E: *ἕως ἱκανῶς παιδείας μεταλάβοιεν*. Cum coni. et part. *ἄν*: Prot. 311. A: *ἕως ἂν φῶς γένηται*. 319. C. Phaedr. 246. C: *φέρεται, ἕως ἂν στερεοῦ τινὸς ἀντιλάβηται*. 259. C: *ἕως ἂν τελευτήσῃ*. Phaed. 59. E: *ἕως ἂν αὐτὸς κελεύσῃ*. 81. D. 108. C. Theaet. 157. C. Soph. 239. C. Polit. 260. A. Conv. 207. D. Pol. III. 411. B. Legg. IX. 857. A. al. Sine *ἄν*: Eryx. 392. C: *ἕως τις αὐτοὺς ... πανοικὶ ἐξέλῃ*. Utraque constructio (optativi et particulae *ἄν* cum coniunctivo) commixta reperitur. Phaed. 101. D: *οὐκ ἀποκρίναιο, ἕως ἂν τὰ ἀπ' ἐκείνης ὁρμηθέντα σκέψαιο*.

ἕωσπερ, *dum*, *quamdiu*. Men. 97. C: *ἕωσπερ ὀρθὰ δοξάζοι*. Cum coni. et part. *ἄν*: Phaedr. 243. E: *ἕωσπερ ἂν ᾖς ὃς εἶ*. Polit. 293. B: *ἕωσπερ ἂν ἐπιστατοῦντες τέχνῃ ... σώζωσιν*. D. Phil. 24. A: *ἕωσπερ ἂν ἐνοικῆτον* (v. *ἐνοικεῖτον*). Pol. I. 342. B: *ἕωσπερ ἂν ᾖ ἑκάστη ἀκριβὴς ὅλη ἥπερ ἐστί*. Apol. 29. D. Lach. 188. B. **dum*, *donec*. Cum coni. et part. *ἄν*: Prot. 325. A: *ἕωσπερ ἂν κολαζόμενος βελτίων γένηται*. Soph. 235. C: *ἕωσπερ ἂν ληφθῇ*.

ἑωσφόρος, *ὁ*, *Lucifer* (stella Veneris). Tim. 38. D: *ὁ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἑωσφόρος*. Ib. *ἑωσφόρον*.

GOTTINGAE, TYPIS DIETERICHIANIS.

BINDING LIST JUL 15 1947

PA
4333
A92
v.1

Ast, Friedrich
Lexicon Platonicum

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY